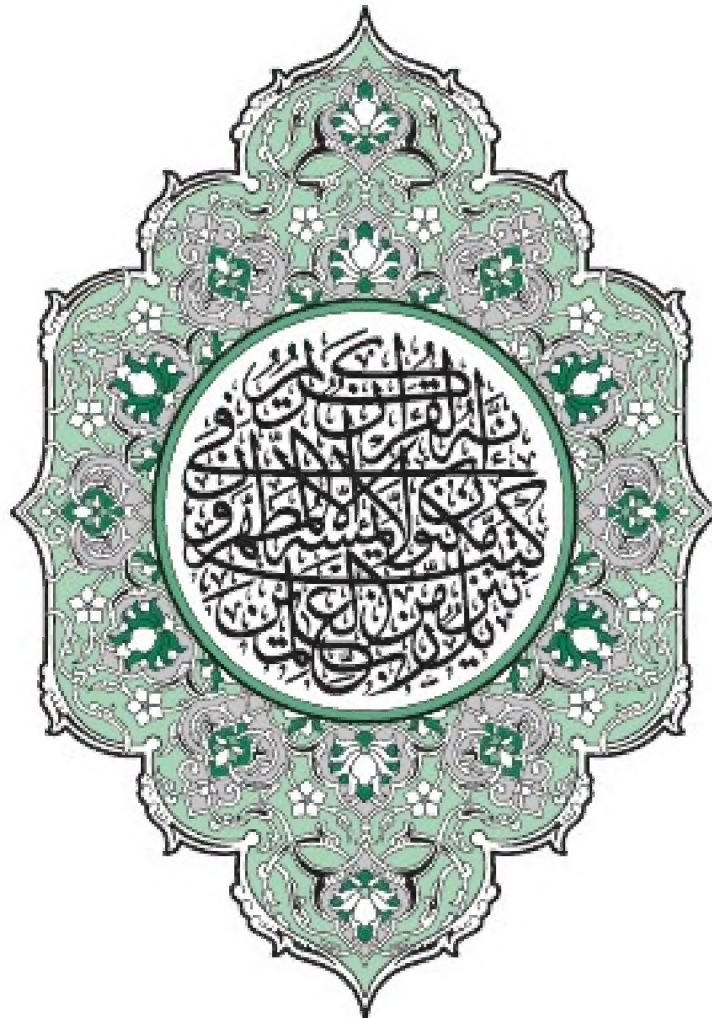

ئەم قورئانە پىرۋزە لەگەل ۋەرگىترانى ماناكان
دىيارى (خادم الحرمين الشريفين) مەلىك عىدالە كورى عىدالەزىز ئال سەئودە
(بەخۇرايى دابەش دەكرىت)

كۆمەلگەي مەلىك فەھد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۋز

اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلٰى اَبْنائِكَ الْمُسْلِمِيْنَ

خادم الحرمين الشريفين مديك عبدالله كوري عبد العزيز ثالي سعود
مديكي شانشيني عمرهستانى سعوديه شهر طمه نديرو بهير ياردان له سهر چاه كردن
قور تاي پيروز له گهال و مر گزي اي ماناتاي

شركن بالقرطبط اعترفتكم المصلحون الشريفون ورحمة شعابو
عالمه المصطفى صلى الله عليه وسلم
ملاك المصلحون الشريفون والشعوب دكة

وَقَفَّ يَلَهُ تَعَالَى مِنْ خَادِمِ الْحَرَمَيْنِ الْمُشْرِيقَيْنِ
الْمَلِكِ عَيْدِ اللَّهِ تَرْعِيْدَ الْعَزِيْزِ آلِ سُعُوْدِ
وَلَا يَتَجَوَّزُ بَيْعُهُ
بِسُوْرَةِ مَجَنَاتٍ

مَجْمَعُ الْمَلِكِ فَهْدِ الطَّبَّاكِ الصَّخْفِ الشَّرِيفِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مقدمة

بقلم معالي الشيخ: صالح بن عبدالعزيز بن محمد آل الشيخ
وزير الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد
المشرف العام على المجمع

الحمد لله رب العالمين ، القائل في كتابه الكريم: ﴿... قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء والمرسلين، نبينا محمد، القائل:
« خيركم من تعلّم القرآن وعلمه ».

أما بعد:

فإنفاذاً لتوجيهات خادم الحرمين الشريفين، الملك عبد الله بن عبد العزيز آل سعود، حفظه الله، بالعباية بكتاب الله، والعمل على تيسير نشره، وتوزيعه بين المسلمين، في مشارق الأرض ومغاربها، وتفسيره، وترجمة معانيه إلى مختلف لغات العالم.

وإيماناً من وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد بالملكة العربية السعودية بأهمية ترجمة معاني القرآن الكريم إلى جميع لغات العالم المهمة تسهيلاً لفهمه على المسلمين الناطقين بغير العربية، وتحقيقاً للبلاغ المأمور به في قوله صلى الله عليه وسلم: « بلغوا عني ولو آية ».

وخدمة لإخواننا الناطقين باللغة الكردية يطيب لمجمع الملك

فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة المنورة أن يقدم للقارئ الكريم هذه الترجمة إلى اللغة الكردية التي قام بها فضيلة الشيخ ملا محمد ملا صالح الباموكي، وراجعها من قبل المجمع كل من فضيلة الدكتور كمال صادق ياسين لَك، وفضيلة الأستاذ أوميد عمر الجُرُوسَتاني.

ونحمد الله سبحانه وتعالى أن وفق لإنجاز هذا العمل العظيم الذي نرجو أن يكون خالصاً لوجهه الكريم، وأن ينفع به الناس.

إننا لندرك أن ترجمة معاني القرآن الكريم - مهما بلغت دقتها - ستكون قاصرة عن أداء المعاني العظيمة التي يدل عليها النص القرآني المعجز، وأن المعاني التي تؤديها الترجمة إنما هي حصيلة ما بلغه علم المترجم في فهم كتاب الله الكريم، وأنه يعتريها ما يعتري عمل البشر كله من خطأ ونقص.

ومن ثم نرجو من كل قارئ لهذه الترجمة أن يوافي مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف بالمدينة النبوية بما قد يجده فيها من خطأ أو نقص أو زيادة للإفادة من الاستدراكات في الطباعات القادمة إن شاء الله.

والله الموفق، وهو الهادي إلى سواء السبيل، اللهم تقبل منا إنك أنت السميع العليم.

به ناوای خواي به خشندهي ميهربان

پيشه كي

به پيترومي پايه دار شيخ صالح كوري عبدالعزيز كوري محمد نالي شيخ
وهزيري كاروباري ئيسلامي وئەوقاف وبانگهواز وئيرشاد وسهرپهرشتياري گشتي
كۆمەلگه‌ي مه‌ليك فهد، بۆ چاپكردن قورئان پيرۆز

سوپاس وستايش بۆ خواي په‌روردگاري
جيهانيان كه له‌كتيپه پيرۆزكهي دا فەرموويسي:
﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ﴾ واته: بئگومان له‌لايه‌ن خواي
گه‌ره‌وه نوور وكتيپيكي روون وئاشكرانان بۆ هاتووه.

وه درودوسلاوبۆ سه‌ربه‌ريز تريني پيغه‌مبه‌ران ونيز دراوان، پيغه‌مبه‌رمان
موحه‌ممد (ﷺ) كه فەرموويسي: «خيركم من تعلم القرآن وعلمه»
واته: چاكترينان ئەو كه سه‌يه‌كه‌خوي فيري قورئان ده‌كات وخه‌لكيش
فيزده‌كات.

ئەجا له‌ پاشان:

بۆ جيهه جيئكردن ريتمايه‌كاني (خادم الحرمين الشريفين) مه‌ليك عبدالله كوري
عبدالعزیز نالي سعود (خوا بپاريژيت) به بايه‌خ وگرنكي پئيدان به‌قورئاني پيرۆز
وکارکردن بۆ ئاسانكاري له‌ پيئاو بلاوكر دهنه‌وه ودا به‌شكردن له‌ نيمومسلمانان
له‌ پيرۆزه‌لات وپورژاواي سه‌ر زه‌ويدا، وه بۆ پافه‌كردن و وه‌رگيراني ماناكاني
قورئان بۆ زمانه‌ جۆراو جۆره‌كاني جيهان.

وه‌زاره‌ق كاروباري ئيسلامي وئەوقاف وبانگه‌واز وئيرشاد له‌شانشيني
عه‌ره‌ستاني سعودي، باوه‌ري پته‌وي هه‌يه به‌گرنكي وه‌رگيراني ماناكاني قورئاني
پيرۆز بۆ گشت زمانه‌ گرنكه‌كاني جيهان، به‌مه‌به‌ستي ئاسانكردن تيئگه‌يشتنی
قورئان بۆ شه‌و موسلمانانه‌ي كه به‌ غه‌يري زمانێ عه‌ره‌ي قسه‌ ده‌كه‌ن، ئەمه‌ش
له‌ پيئاو جيهه جيئكردن ئەو فەرمانه‌ي كه له‌ فەرمووده‌ي پيغه‌مبه‌ر (ﷺ) دا هاتووه،
كه ده‌فەرمويست: «بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً» واته: له‌ منه‌وه راييگه‌يه‌نن به‌خه‌لكي
ئەگەر ته‌نها تاكه‌ ئايه‌تيكيش ييت.

و ەك خزمەتئىكش بۇ ئەو برايانەمان كە بەزمانى كوردى قسە دەكەن، كۆمەلگەي مەلىك فەھىد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۇز لە مەدەينەي مەنەوەرە، خۇشحالە ئەم تەرجەمە قورئانىيە بەزمانى كوردى پىشكەش بەخوئەرى بەپىزى بىكات، كە بەپىز جەناپ (مامۇستامە لا محمد مە لا صالح بامۇكى) پىنى ھەستاو، ۋە ئەلايەن كۆمەلگەي مەلىك فەھىد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۇزىش ھەرىكە ئە بەپىزان : (دكتور كەمال صادق ياسين لەك) ۋ (مامۇستا ئومىند عمر چىرۇستانى) پىيىدا چوونەتەو .

ۋە سۇپاسى خۇاى گەورە وياك وئىگەرد ويا لا دەست دەكەين بۆنەنجام دانى ئەم كارە مەزەنە، ۋە ئومىندەوارىن كەنياز ۋە مەبەست لىنى تەنھا پەزەمەندى خۇاى گەورە پىت، ۋە خەلگىش لىنى سوودمەند بن ؟

يىنگومان ئىمە دەزانىن كە تەرجەمە ۋە ۋەرگىرانى ماناكانى قورئانى پىرۇز - ھەرچەندە وورد پىت - كەموكورتى ھەر دەپىت وئانوانرىت دەقاودەق ئەو مانا گەورانە بىگەيەنپت كە دەقى قورئانى پىرۇز دەپەخشىت، كە تەواۋى خەلگى ئەئاست خۇيدا دەستەوسانكردوۋە، ۋە بەپراستى ئەو ماناىيەي كە تەرجەمەي قورئانەكە دەيدات بەدەستەو تەنھا برىتى يە لەكۆزى زانست وئىگەپىشتى ۋەرگىرەكە لە قورئانى پىرۇز، ۋە ئەمەش كارىكە دوۋچارى ھەلەۋكەم ۋەكۆپى دەپىت، ۋەك ھەموو كار وئىشىكى تى ئادەمىزاد.

ۋە لە كۆتايىدا داۋاكارىن لە ھەموو خوئەرىشكى ئەم تەرجەمەيە لەكانى بىنىنى ھەر ھەلە ۋەكەموكۆپىيەك پان زىادىيەك ئەگەر ھەبو، ئاگادارى كۆمەلگەي مەلىك فەھىد بۇ چاپكردى قورئانى پىرۇز لە مەدەينەي مەنەوەرە بىكاتەو؛ بۇ سوود لى ۋەرگىرتىن ۋەچاككردىيان لە چاپەكانى داھاتوۋدا بەيارمەق ۋە ۋويسى خۇاى گەورە.

ۋە خۇاى گەورەش پىشت ۋەپەنايە ۋەتەنھا ئەورپى نىشانەرە بۇرپىگاي پاست.

ئەي خۇاى پەرۋەردگار ئەم كارەمان لى قەبول بىكە؛ چۈنكە بەپراستى ھەر تۆي پىسەر وزانا.

سورہ فی (الفاتحہ)

ئەم سوورەتە ناوێراوە (الفاتحہ) چونکە قورئانی پیرۆز لەسەرەتاوە بەو دەست پێ دەکات و دەکرێتەو، وە پێشێ دەوترێت (المثنی) چونکە لەهەموو پکاتینکی نوێژدا دەخوێنرێت .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای
به خشندهی میهره‌بان ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
هه‌موو سوپاس و ستایشینک بۆ خوای
رَبِّ الْعَالَمِیْنَ په‌روه‌رد گاری
جیهانیان ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾
به خشندهی میهره‌بان، (الرحمن) به‌و
مانایه‌ی په‌حم و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار له‌م
جیهانه‌دا هه‌موو مه‌خلوقاتی گرتوه‌ته‌وه
به‌پێ باوه‌رانیشه‌وه، وه (الرحیم) په‌حم
و به‌زه‌یی په‌روه‌ردگار، وه‌ك زانیان ده‌لێن
تایه‌ته‌ به‌پر واداره‌وه له‌ پۆزی دوایدا ﴿مَلِكٌ يَوْمَ الدِّیْنِ﴾ (ته‌نها ئه‌وه)
خواه‌نی پۆزی سزا و پاداشت

دانه‌وه (باوه‌راران له‌ نوێژه‌كانیاندا هه‌موو پکاتینک ئه‌مه‌ ده‌لێته‌وه، تاوه‌كو هه‌میشه‌ پۆزی دوا بیان
له‌بیر بێت و به‌کار و کرده‌وه‌ی چاکه‌، خۆیانی بۆ ئاماده‌ بکه‌ن) ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾ (خوا به‌)
ته‌نها تۆ ده‌په‌رستین (ته‌نها تۆیت شایسته‌ی په‌رستن و جگه‌ له‌ تۆ هه‌یج که‌س شیایوی ئه‌وه‌ نییه‌)
﴿وَإِيَّاكَ نَسْتَعِیْزُ﴾ وه‌ ته‌نها له‌تۆ داوای یارمه‌تی ده‌که‌ین (له‌هه‌موو کار و کرده‌وه‌ و پێداویستیه‌ کماندا،
چونکه‌ هه‌موو فەرمانینک به‌ده‌ست تۆیه‌، جگه‌ له‌ تۆ هه‌یج که‌س به‌ئه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ك خواه‌نی
هه‌یج شتینک نییه‌) ﴿أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ﴾ پێنموونیمان بکه‌ بۆرینگای راستی
(که‌ رینگای راستی ئاینی پیرۆزی ئیسلامه‌، و به‌رده‌وام بین له‌سه‌ری هه‌تا ئه‌و پۆزه‌ی ده‌گه‌ین به‌دیداری
زانی هه‌ق ته‌عالای تۆ) ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ رینگای ئه‌وانه‌ی که‌ چاکه‌ت له‌ گه‌ل کردوون
(له‌پێغه‌مبه‌ران و راستگۆیان و شه‌هیدان و چاکه‌کاران) ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌ك (رینگای) ئه‌وانه‌ی
خه‌شمی (نویان) لێگیراوه‌ (وه‌ك جوله‌ که‌ و هاو کرده‌وه‌ کانیان) ﴿وَلَا الضَّالِّیْنَ﴾ وه‌ نه‌ك (رینگای)
گومرایان وه‌ك (گاواره‌ کان و هاو کرده‌وه‌ کانیان) ﴿لَهُ كُتُبَاتِیْ﴾ ئەم سوورەتە پیرۆزەوه‌ سووننه‌ته‌ موسلمانان
ب‌لێن (نامین) واته‌ : ئه‌ی خوای گه‌وره‌ ته‌واوی ئەم نزا و داوايانەمان لێ وەریگره‌ .

سورہ قی (البقرہ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بہ ناوی خوی بہ خشندهی مہرہ بان
 (التر) بہ (تہ لیف، لام، میم)
 دہ خونیتریتہ وه، خوی گہ ورہ زانانترہ
 بہ واتاکہی (۱) ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ﴾ تہم
 قورثانہ ﴿لَا تَشْفِیْہُ﴾ ہیچ گومانیکسی
 تیدا نیہ (کہ لہ لایہن خوی گہ ورہ وه
 نیرراوہ) ﴿ہُدٰی﴾ ری نیشاندهی
 ﴿یٰۤاَسْقٰیہِمْ﴾ پاریزکارو لہ خوتراسانہ
 (پاریزکاران ولہ خوا ترسان بہ زانست
 وزانیاری بہ سوود و کار و کردہ وهی چاکہ
 سوودی لی وەرده گرن، چونکہ تہ وانن
 لہ پەرورده گاریان دہ ترسن وشوین
 فرمان ورینمایہ کانی دہ کھون) ﴿وَالَّذِیْنَ یُّؤْمِنُوْنَ﴾
 ﴿یٰۤاَلْعٰیبِ﴾ بہ شتہ بہ نہان ونادیارہ کان
 (تہ و شتہ بہ نہانہی کہ بہ حواس وعہ قلی
 مرقف ہستیان ہی ناگریت، لہ ریگہی

وہ حیہ وه نہ بیت، وەك باوہ بہ فریشتہ کان ویدہ شت و دوزخ و زور شتی تریش...) ﴿وَالَّذِیْنَ یُّؤْمِنُوْنَ﴾ وە نویت
 دہ کھن (بہرینک وپنکی ولہ کانی خویدا تہ ناجمی تہ دن) ﴿وَمِمَّا رَزَقْنٰہُمْ یُسْفٰوْنَ﴾ لہ وهی کردوومانہ بہ رزق
 وپوزیان دہ بہ خشن (لہ بہر بہ زامہندی خوی گہ ورہ) ﴿وَالَّذِیْنَ یُّؤْمِنُوْنَ بِمَاۤ اُنْزِلَ اِلَیْکَ﴾ وە تہ وانہی کہ برہا
 دہ ہیتن بہو قورثانہی کہ ہو تو (تہی موحممہد ﷺ نیرراوہ) ﴿وَمَاۤ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِکَ﴾ وە بہو کتیبانہ شتی کہ ہو
 (پیغہ مہرہ ان ونیرراوانی) پیش تو نیرراونہ تہ خوارہ وه ﴿وَمَاۤ اَلْاٰخِرَةُ هُمْ یُّؤْفٰوْنَ﴾ وە برہا بان ہد بہ بہرہی دواپی
 ﴿اُولٰٓئِکَ عَلٰی هُدٰی مِنْ رَبِّہِمَّ﴾ (خواوہنی تہ صیفہ تانہ) لہ سہر رینگای راستن (بہ تہ وفیق وبارمہ تیدان) لہ لایہن
 پەرورده گاریانہ وه ﴿اُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾ وە ہر تہ وانن رزگار ہوان (لہ دوونیا و دوارہ زدا)

(۱) تہم پیتانہی کہ لہ سہرہ تای ہندیک لہ سورہ تہ کانی قورثاندا ہاتوون، تہنہا خوی گہ ورہ دہ زانیت مہہستی پیتان
 چہ، تہمہ راسترین تہفسیرہ یو تہم پیتانہ کراییت، بہ لام بہچہند جوریکی تریش تہفسیرکراون لہ وانہ : تہم پیتانہ ناون
 یو تہو سورہ تانہی لہ سہرہ تاپانہوہ ہاتوون، پان ناون یو خوی گہ ورہ، پان یو دہستہ وسانکردنی عہرہ بہ بیباوہ پیتانہ
 کہ دہپانوت تہم قورثانہ لہ لایہن خوداوه تہ ہاتوونہ خوارہ وه یو موحممہد (ﷺ) پیتان دہلپت : دہی تہ گہر وایہ
 ویتہ و ہاوشیوہی تہم قورثانہ بہیتن، کہ ہر لہو پیتانہ پیتکھاتوونہ کہ تہوہ قسہی ہی دہ کھن و بہکاریان دہہیتن .

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به پراستی نه وانه ی که بڼې بپروا بوون ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بڼو نه و ان چوون به که
 ﴿ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ﴾ بیان ترسینیت بیان نه بیان ترسینیت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بپروا ناهینن ﴿خَتَرَ﴾
 الله علی قلوبهم وعلی سمعهم ﴿خَوَّاهُمْ مَوْرِي نَافِءٌ بِسَرِّ دَلٍّ وَكُوبَانِدَا﴾ ﴿وَعَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ غَشْوَةٌ﴾ وه
 په رده به سهر چاویانه وهیه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه سزای زورگه وره یان بڼو هیهیه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 مَن یَقُولُ ﴿وَلَهُ نَافِءٌ خَلِیْدَا هِنْدِی كَسِ هیهیه که ده لی: ﴿ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَآلِیَوْمِ الْآخِرِ﴾ بپروا مان هیتاوه
 به خواو به پوړی دواپی ﴿وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ له کاتیکدا نه و ان بپروا دار نین ﴿يَخْلَعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 (به لای خویانه وه) خواو نه و که سانه ده خه له تینن که بپروا یان هیتاوه ﴿وَمَا يَخْلَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾
 که س ناخه له تینن ته نها خویان نه بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی بڼی ناکه ن ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
 له دلیاندا نه خوشی (ناپاکي) هیهیه ﴿فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا﴾ خواش نه خوشی به که ی زورتر کردن
 (به هانتی قورغان) ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بپروا یکه یون ﴿وَه سزای سهختیان بڼو هیهیه به هوی نه و
 درویانه وه که ده یان کرد (وده یان وت بپروا مان هیهیه) ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک بڼی یان بوو ترایه
 ﴿لَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ناشوب مه نینه وه له زه وی دا (نازاوه به ریامه که نه له ولاندا) ﴿قَالُوا إِنَّمَا تَمْلِكُنْ مَصْلِحُونَ﴾
 ده یان ووت : نیمه هدر چاکه کارین (پیکه خهرین) ﴿إِلَّا إِلَهُكُمْ الْمُفْسِدُونَ﴾ ناگدار بن که به پراستی
 هدر نه و ان ناشوب گنیر ﴿وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ به لام ههستی بڼی ناکه ن ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک بڼی
 یان بوو ترایه ﴿ءَأَمِنُوا كَإِمْنِ النَّاسِ﴾ بپروا بیتن وهك نه و خه لکانه ی که بپروا یان هیتاوه ﴿قَالُوا أَتُؤْمِنُ﴾
 ده یان ووت : چوون نیمه بپروا بیتنن ﴿كَمَا ءَامَنَ الشُّفَهَاءُ﴾ وهك نه و گیل و نه فامانه ی که بپروا یان هیتاوه
 ﴿إِلَّا إِلَهُكُمْ الشُّفَهَاءُ﴾ بیدار بن که به پراستی هدر خویان گیل و نه فامان ﴿وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 نازانن ﴿وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ وه کاتیک (ناپاکان) بگه شتتایه به وانه ی که بپروا یان هیتاوه ﴿قَالُوا ءَأَمَّا﴾
 ده یانو ووت : نیمه ش بپروا مان هیتاوه ﴿وَإِذَا خَلَقُوا إِلَىٰ شَيْءٍ طَبِيعِهِمْ﴾ کاتیکیش به ته نیا بوونایه له گه ل گه وره
 فیلبارزه کانیا ن ﴿قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ﴾ ده یانو ووت : نیمه هدر له گه ل تپوه یس ﴿إِنَّمَا تَحْنُ مُسْتَهْزِءُونَ﴾ بپگومان
 نیمه هدر گالته که رین (به و ان) ﴿اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ﴾ خوا گالته به و ان ده کات (له به رانبر گالته
 کرده نه که یان) ﴿وَيَسْتَهْزِئُ فِي طَبِيعِهِمْ يَتَعَمَّهُونَ﴾ وه ماوه یان ده دات تاله سهر که شی خویاندا سهر لی شیواو
 بن ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ آتَوْكَ الصَّلَاةَ﴾ نه مانه نه وانه ن که گومر ایان کری ﴿بِالْهُدَىٰ﴾ به رینموونی
 ﴿فَمَا تَرْجُو أَنْ يَجْعَلَ لَهُمْ﴾ جانه بازار گانی به که یان قازانجی کردو ﴿وَمَا كُنْتُمْ مُتَعَدِّينَ﴾ نه ریبازی
 راستیان گرت ﴿

﴿مَنْ لَّهُمْ كَمَلٌ الَّذِي اسْتَوْفَدْنَا﴾ (دو رووه كان) ویتنه یان وهك به كینك وایه كه (له شه وینکی تاریكدا) ناگرنك هه لگیر سییت ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَاهُ مَا خَوَّلَهُ﴾ كه له گهال دهو رووه ری پرووناك كرده وه ﴿ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِ﴾ خوا (خیرا) پرووناکی به که یان لی بکوزیتنه وه ﴿وَتَرَكْنَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ﴾ وه بیان هیلته وه له ناو جهند تاریکی کی وادا که هیچ نه بین ﴿صُدُّوا بِكُمْ عَنْ﴾ که پرو لال و کونرن ﴿فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ بزیه (له گومرایی خویان) ناگرننه وه ﴿أَوَكَيْتَ مِنَ النَّسَمَةِ﴾ یا وهك (که سانیك له چولیه كدا) بارانیکی لیز مه وه به خوربان (لی داكات) له ناسمانه وه ﴿فِي ظُلُمَاتٍ وَرَعْدٌ وَنَارٌ﴾ كه تاریکی زور وه وهوره تریشقه و بروسکه ی تیدا بیت ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنَعَهُمْ فِي إِذَا نَهَضَ مِنَ الْوُجُوهِ﴾ (به جورنك كه) په نجه کانیان ده کهن به گویندا له بهر گرمی هوره تریشقه كان ﴿حَذَرَ الْمَوْتِ﴾ بوخو باراستن له مردن ﴿وَاللَّهُ يُحِيطُ بِالْكَافِرِينَ﴾ وه خودا دهوری بی پروایانی داوه ﴿بِكَادُ الْبَرْقِ﴾ نریك بی نه و بروسکه به ﴿يَخْتَفُ أَنْصَرُهُ﴾ (بنایی) چاویان بفریننی ﴿كَلَّمَ أَتَيْنَاهُ لَهُمْ﴾ ههركاتی پرووناکی بو بدانیته وه ﴿مَشَوا فِيهِ﴾ تیادا بروشتنایه ﴿وَلَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتی تاریکیشی بگردایه لیان ﴿فَأَمَّا﴾ له جینگه ی خویان راده مان (دهوستان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ نه گهر خودا بیویستایه ﴿لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَرِهِمْ﴾ (بهو هه وه گرمه و بروسکانه) که پرو کونری ده گردن ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ عَلَى شَيْءٍ قَدِيرٍ﴾ بیگومان خوا به سهر هه موو شتیکدا ده سه لاتداره ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿أَتَعْبُدُونَ إِلَّا﴾ پهروه ردگارتان په رستن ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که نیوه وه نه وانه ی پیش ثبوه شی دروست کردوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکوبه و په رسته خوتان پاریزن ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فُرَاتًا﴾ نه و (خواهی) که زهوی بو راختوون ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَاءً﴾ وه ناسمانی بو کردوون به کوشك (ناسمانی بوگیراون به گومه زی) ﴿وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه ناوی (بارانی) له ناسمانه وه هیتاوه ته خواره وه ﴿فَلَنُخْرِجَنَّ مِنْهَا غُلًّا ذُرًّا﴾ نه مجا ده ری هیتاوه به و تاوه هه موو جوره میوه و بهروبو مینك بو روزی ثبوه ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا﴾ که وانه هاونا بو خوا په بدامه کهن. ﴿وَأَنشَأْنَاهُ عَلَمُونَ﴾ که نیوه خوتان ده زانن (بی هاوانایه) ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ﴾ وه نه گهر نیوه له گومان دان ﴿فَمَا نَزَّلْنَاهُ عَلَى عَبْدِنَا﴾ له م (قورثانه ی) که نار دو مانه ته خواره وه بو بنده ی خومان (موحه ممد) ﴿فَأَنزَلْنَا سُورَتَيْنِ فِيهِ﴾ ده سوره تیک بیتن به ویتنه ی نه و ﴿وَأَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه یانگی هاوکاره کانتان بکه ن (له بهروان بیژان و شاعیران) بیجگه له خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر راست ده کهن، (به فهر مسووده ی خوا ی نازانن) ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه مجا نه گهر نه مه تان نه کرد؟ ﴿وَلَنْ تَفْعَلُوا﴾ وه هه رگیر نایشی کهن (نیر بی پروامه بن) ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ ده ی خوتان پاریزن له و ناگه ری ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ که سوته مهنی به که ی خه لک (ی به دکار) و بهر ده ﴿أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ بوین پروایان ساز کراوه (ناماده کراوه) ﴿

﴿وَيُشْرِ الْبَيْتَ﴾ (شې مو حه ممد ﷺ) مژده بده به وانه ی ﴿أَمْسُوا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ که باوه ږيان
هیتاوه و کرده وه پاشه کانیان کردوه ﴿أَنْ لَّهُمْ جَنَّاتٌ﴾ که ینگومان بۆنه وان هیه به هه شتاتیک
﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جوگه ناوی زور به ږیراندا ده ورات ﴿كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرٍ
رُزِقُوا﴾ هر کانی لهوی ږو زیان بدریت له میوه هات ﴿قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ﴾ ده لئین: نه مه نه ویه
که له مه ویش پیمان درا (جیاوازه تام و بوندا) ﴿وَأَنْتُمْ فِيهَا مُتَنَبِّهَاتٌ﴾ نستا وینته یان هیتاوه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا أَنْجَارٌ
مُتَجَرَّةٌ﴾ وده و به هه شتانه دا بۆنه وان هیه هاوسه رانی پاکیزه ﴿وَلَهُمْ فِيهَا خِلَالٌ﴾ وده و وان له و
(به هه شتانه) دا هه تا هه تاییں ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي﴾ ینگومان خوا شهرم ناکات ﴿أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا
مَّا﴾ به و ی که (بوتیگه یان دنی خه لک) هر نمو و نه یه ک به یته وه ﴿بَعُوضَةً فَمَا تُوَفَّقَهَا﴾ به میشو له و بچو کتر
(یاگه وره تر) له ویش ﴿قَالُوا الْبَيْتَ أَمْسُوا﴾ نه مجا نه وانه ی که باوه ږدارن ﴿فَتَعْلَمُونَ أَنَّ الْحَقَّ مِنْ
رَبِّهِمْ﴾ نه و چاک ده زانن که نه و (نمو و نه هیتانه ویه) راست و دروسته له په و ره دگار یانه وه ﴿وَالَّذِينَ
كَفَرُوا﴾ نه وانه شی که یی باوه ږن ﴿فَقَالُوا مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا﴾ ده لئین: خوا چی ویستوه
به م نمو و نه هیتانه ویه ﴿يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا﴾ زور که سی یی گو مړاده کات ﴿وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا﴾ وه
ږینمو و نی زور که سیشی یی ده کات ﴿وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ وه گو مړاناکات به و نمو و نه
هیتانه ویه مه گهر به دکاران نه بیت ﴿الَّذِينَ يَقْطَعُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ نه وانه ی که په پیمانی خوا ده شکستن
و (هه لی ده و شپینته وه) ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ پاش به ستنی ﴿وَيَقْطَعُونَ﴾ وه نه پیچرینن ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ
يُوصَلَ﴾ نه و (به یوه نه دیانه) ی که خوا فخرمانی داوه به به یوه ستنی کردنی ﴿وَيَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه لدره ویدا
خرابه ده که ن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هر نه و انن زهره ر مهند و ږه نجه ږو ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ
بِاللَّهِ﴾ چو ن یی باوه ږ ده یی به خوا! ﴿وَكُنْتُمْ أَشْرَاقًا فَخَبَّكُمُ﴾ له کاتیکدا که نپوه یی گیان بوون،
و گیانی به به ردا کردن ﴿ثُمَّ بُعِثَكُمْ لَمْ يُخَيِّكُمْ﴾ له پاشان ده تان مریتنی دوا ی نه و هه زیند ووتان
ده کانه وه ﴿ثُمَّ أَلَيْسَ لِرَجْعَتِهِمْ﴾ نه مجا بولا ی خوی ده گهر ږنرته وه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا نه و خوا به یه
﴿خَلَقَكُمْ مِمَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ که هه رچی له زه و یی دایه دروستی کرده بۆنیوه ﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا إِلَى
أَلْسَمَاءَ﴾ پاشان ویستی ناسمان دروست بکات ﴿فَتَوَنَّهُنَّ مَتَبَعَ سَمَوَاتٍ﴾ نه مجا ږنکی خستن
به حدوت ناسمان ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه نه و ناگاداره به هه موو شتیک ﷻ

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (پیرایان بپنهنه وه) کاتیتک که پهر وه رد گاری تو به فریشته کانی ووت
 ﴿إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾ به راستی من جی نشینتک دروست ده کهم له سهر زهوی ﴿قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا﴾
 ﴿مَنْ﴾ (فریشته کان) ووتیان: آیا که سینکی وای تیا دروست ده کهیت ﴿يُقَيِّدُ فِيهَا﴾ که خراپه و به دیی
 تیندا بکات ﴿وَسَيُفْلِكُ الْيَمَانَةُ﴾ وه خوینی تیا بریزئی ؟ ﴿وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ﴾ له کاتیکدا که نیمه
 یادت ده که من به ستایش کردنت ﴿وَنَقُودُ لَكَ﴾ وه به پاک رات ده گرین ﴿قَالَ إِنِّي أَغْلٰٓظُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾
 (خوا) فدرموی: بنگومان شه وهی من ده یزانم ثنوه نایزان ﴿وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَآءَ كُلَّهَا﴾ خوا ناوی
 هه موو شتیکی فیری نادهم کرد ﴿لَمَّا عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ﴾ له پاشان شه و شتانه ی نشانی فریشته کان دا
 ﴿فَقَالَ أَيُّكُمْ أَسْمَاءُ هٰٓؤُلَآءِ﴾ وه (خوا پئی) فدرموون: ناوی ته مانده من پئی بلین ﴿إِنْ كُنْتُمْ صٰٓدِقِیْنَ﴾ ته گهر
 راست ده کهن، (که ثنوه له نادهم باشن) ﴿قَالُوا سُبْحٰنَكَ﴾ (هه موو) ووتیان: خوابه تو پاکیت
 له هه له ﴿لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْتَنَا﴾ نیمه هیچ نازانین، مه گهر شه وهی که خوت فیرت کرد بین ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾
 ﴿الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ﴾ به راستی هه ر تویت زانو دانا ﴿قَالَ يٰٓأٰدَمُ﴾ (خوا) فدرموی: شهی نادهم ﴿أَسْمِیْهُمْ﴾
 بِأَسْمَآئِهِمْ ﴿ناوی شه و شتانه یان پئی بلین ﴿فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَآئِهِمْ﴾ جا کاتیتک که ناوه کانی پئی ووتن
 ﴿قَالَ أَرَأَيْتُمْ لَكُمْ﴾ (خوا) فدرموی: شهی نیم نه ووتن ؟ ﴿إِنِّي أَغْلٰٓظُ السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ﴾ بنگومان
 من ناگادارم به نه پئی تاسمانه کان و زهوی ﴿وَأَعْلٰٓمُ مَا تُبْدُونَ﴾ وه ناگادارم به وهی که ناشکرای ده کهن
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَكْفُمُونَ﴾ وه به شه وهش که ده یشار نه وه ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ﴾ (پننه وه بیرت) کاتیتک
 ووتمان به فریشته کان ﴿أَسْجُدُوا لِآدَمَ﴾ سوزده یه من بق نادهم ﴿فَسَجَدُوا﴾ جا (هه موو) سوزده یان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِیْسَ اِنَّ وَاسْتَکْبَرَ﴾ شه بتان نه بیت که گویی نه دایه و خزی به گه وره زانی ﴿وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ﴾ وه له
 پئی پروایان بوو ﴿وَقُلْنَا یٰٓأٰدَمُ﴾ وه ووتمان: شهی نادهم ﴿أَسْكَنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ﴾ خوت و ژنه کهت
 نیشته جی بن له م به هه شته دا ﴿وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا﴾ وه له هه موو خواره مهنی به کی بخون به تیر و ته سه لی
 ﴿حَیْثُ شِئْتُمَا﴾ له هه ر شوینتک که حدز ده کهن ﴿وَلَا تَقْرَبَا هٰٓذِهِ الشَّجَرَةَ﴾ وه نزییکی ته م دره خته مه کهون
 ﴿فَتَكُونَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ﴾ تا له سته مکاران نه ژمیر درین - تا نه به سته مکار - ﴿فَإِذَا هُمَا الشَّجَرٰٓتُنِیَّ﴾ ته مجا
 شه یتان هه لی خه له تاندن له به هه شته دا ﴿فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ﴾ وه له و خوشگوزه رانیه ی که تید ابوون
 ده ری پهراندن ﴿وَقُلْنَا اهْبِطُوا﴾ وه ووتمان: (به نادهم وحه و او شه یتان) بچه خواره وه (بق سهر زهوی)
 ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه ندیکستان دوزمن ته من له گه ن هه ندیکستاندا ﴿وَلَكُمُ فِي الْأَرْضِ مَسٰٓكِرٌ﴾ وه بۆتان
 هه یه جیگیر بوون له سهر زهوی ﴿وَمَتَّعِیْ جَنَّٰتِیْ﴾ وه به هره مهنلی (و ناره زووی دونیا) ناماوه یه ک ﴿فَلَمَّا﴾
 ﴿فَلَمَّا تَلَقَوْا مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته مجا نادهم چه ندو و ته به کی (پارانه وهی) له پهر وه رد گاری به وه وهر گرت ﴿فَتَابَ﴾
 ﴿عَلَيْهِ﴾ (ته ویش) لئی گیرا کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ﴾ به راستی هه ر شه و ته و به گیرا که ری میهر به انه ﴿

﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان لہ سہرہ و نہ خہم دہ خون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ
 نہوانہی کہہیں ہر و ابرون و نیشانہ و نایہ تہ کانی نیمہ یان بہ درو زانی ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نہوانہ ہا و ہن
 و ہا و دہ سی ناگرن ﴿حُمِّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیایدا نہ میئنہ و ہ بہد تا ہ تایی و ہد میسہ بی ﴿يَكْنُي بِإِشْرَائِيلَ﴾
 ٹہی بہ نی ٹیسرائیل (نہ وہ کانی بہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ بیری ٹہ و چاکانہ بکہ نہ وہ کہ
 رشتو و من بہ سہر تاندا ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِي﴾ وہ بہ صمانی من بیہ نہ سہر ﴿أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ﴾ تا منیش بہ ایمانی ٹیوہ
 بیہ مہ سہر ﴿وَأَتَىٰ قَارِئُهَا﴾ وہ ہر لہ من بتر سن ﴿وَأَمَّا نِصْحَانِ﴾ ہر و ہا ہر و ابہین بہ و قور نانہی
 کہ نار دو و مہ تہ خوار و ہ ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ کہ پشٹیوانی بہ یامہ کہی لای ٹیوہ بہ (تہورات و ٹینجیلی
 دہ ستکاری نہ کراو) ﴿وَلَا تَكُونُوا الْكَاذِبِينَ﴾ وہ ٹیوہ مہ بن بہیہ کہ مین بن ہر و ابہو قور نانہ ﴿وَلَا تَشْرَبُوا﴾
 بیانی ٹیوہ شہ قایلہ ﴿وہ نیشانہ و نایہ تہ کانی من مہ گور نہ وہ بدشتیکی کہم نرخ ﴿وَأَتَىٰ قَارِئُهَا﴾ وہ ہر لہ
 (بی فرمائی) من خوتان بیاریزن ﴿وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ﴾ راست و پہ و اتیکہل مہ کھن بہ تارہ و او
 درو ﴿وَتَكُونُوا الْحَقَّ وَالْحَقُّ لَا يَكُونُ﴾ حق و راستی مہ شارنہ و ہ لہ کاتیکدا کہ خوتان نہ مہ دہ زانن ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نویژ بکہن و زہ کات بدہن ﴿وَاتَّعَمُوا مَعَ الرَّاكِبِينَ﴾ وہ لہ گہن
 کپ نوش بہر اندا کپ نوش بہرن (ہو خودا) ﴿أَفَأَمُرُوبِ النَّاسِ بِالْإِيمَانِ﴾ تاپا فرمان بہ سہر خہ لکیدا
 دہدہن بہ چاکہ ؟ ﴿وَتَلْسُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ وہ خوتان فرمانوش دہ کھن ﴿وَأَنْتُمْ تَقُولُونَ الْكِبْرُ﴾ (لہ گہن
 نہ مہ شدا) کہ ٹیوہ بہراوہ کہ (تہورات) دہ خویئنہ و ہ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی تاپا ژیر نابن و تی ناگہن ؟ ﴿وَأَسْتَعِصِمُوا بِالضَّرِّ وَالضَّلَاةِ﴾ بہنا بیہ نہ بہر نارام گرین و نویژ کردن (ہو بہ مہ بہستہ کانتان) ﴿وَاللَّهِ الْكَبِيرُ﴾ وہ
 بیگومان نویژ (تہر کبکی) گہ و رہو گرانہ ﴿إِلَّا عَلَىٰ الْخَاشِعِينَ﴾ مہ گہر لای نہوانہ نہ بی کہ لہ خوا نہ تر سن
 (خویان بہزل نازانن) ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ اللَّهَ مَخْشَوْهُ فَلَوْ أَنَّهُمْ مَلُؤُوا الْأَرْضَ﴾ نہوانہی کہ دلنیاں بہ خزمہت بہر و ر دگاریان
 دہ گہن ﴿وَأَنَّهُمْ إِلَٰهٌ رَّجِيمٌ﴾ وہ نہوان دلنیاں ہو لای ٹہو دہ گہر پئمہ و ہ ﴿يَكْنُي بِإِشْرَائِيلَ﴾ ٹہی بہ نی
 ٹیسرائیل (نہ وہ کانی بہ عقوب) ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ﴾ یادی ٹہو بہ خششانہ بکہ نہ وہ کہ
 رشتو و مہ بہ سہر تاندا ﴿وَأَنِّي فَخَّرْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وہ من (کاتی خوی) ریزی ٹیوہ دا بہ سہر ہہمو اندا ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ﴾
 وہ خوتان بیاریزن لہ روزنک ﴿لَا تَحْزَنِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس ہیج سو و دیک
 بہ کہسی تر ناگہ بہ نیت ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا شَفَعَةً﴾ وہ ہیج تکاہہ کی ہو گیرا نا کریت ﴿وَلَا يُؤْعَدُّ مِنْهَا بَدَلٌ﴾
 وہ ہارمہی لی و ہر ناگیریت ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وہ نہمانہ یارمہ نی نادرین ﴿

﴿وَأَذَقْنَا أَذْحُلُوا هَذِهِ الْفَرِیَّةَ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که و و تمان: بچنه نهم شاره (که قودسه) ﴿فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا﴾ ته مجا له وی (هرچی شاره زوو ده کهن) بخون به تیر ونه سه لی له هدر لایه ک که حه ز ده کهن ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ وه له دهر گاهه بچنه ژووره وه به ملکه چی (به کړنوشه وه) ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ وه بلین (خوا به) له گونا نه کانمان خوش بیه ﴿تَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ﴾ نه وساله گونا نه کانتان خوش ده بین ﴿وَسَزِيدَ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نه ناینده دا پاداشنی چاکه کاران زورتر ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ که چی نه وانه ی سته مکار بوون (نه وه ی بینان ووترا بوو) گزربیان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ به قسه به ک که بینان نه ووترا بوو ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ تیر نیمه ش رشتمان به سه ر نه وانه ی که سته میان کرد ﴿رِجْرًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ سزایه ک له ناسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هوی نه وانه فرمائی به ی که کردیان ﴿وَلَا تَسْتَقِمْ وَتَقُومِي يَوْمَ يَصْعَكُ الْأَرْضُ﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که موسا داوای باران بارینی کرد بزرگه له که ی ﴿فَفُتِنُوا أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ نیمه ش بینان ووت: گو چانه که ت بده به و (ناشه) به رده دا ﴿فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضْرًا﴾ (که لینی دا) له پر دوانزه کانی لینی هه لقولا ﴿فَذَرِعَتْ كُلُّ سَائِلَةٍ مَنْرًا يَمْشِي﴾ بنگومان هه موو تیره به ک چاو که ی (ناوه خوره ی) خوی ناسی ﴿كُلُّوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ﴾ (نه مجا و و تمان) بخون و بخونه وه له ریزی خوا ﴿وَلَا تَعْتَوُوا الْأَرْضَ مَهْلِكِينَ﴾ وه بلاو مه بنده وه له زه ویدا به خرابه کردن ﴿وَأَذَقْنَا لَعْنَهُمْ حَمَلُومًا﴾ (بیربکه نه وه) کاتیک که ووتتان: نه ی موسا ﴿لَنْ تَصِيرَ عَلَى ظَعَامٍ وَنَحِيرٍ﴾ هه رگیز خومان رانا گر بین له سه ر به ک جور خوراک ﴿فَادْعُ لِنَزَالِكَ﴾ که واته داوامان بزرگه له به ر و مرد گارت ﴿وَنُخْرِجْ لِنَا مِمَّا تُنِيبُ الْأَرْضُ﴾ بومان دهر به تینی له وه ی که زه وی دهر و تینی ﴿مِنْ بَقَائِهَا وَقَتْلَائِهَا﴾ له سه وزه وانی و تروزی و خه یاری ﴿وَلَوْ مِثْرًا وَعَدَرِهَا وَأَصْلَائِهَا﴾ و سیر و تیسکی و پیازی ﴿قَالَ أَتَشْتَدُّ لَوْنُ الَّذِي هُوَ أَذَقَ بِاللَّيْلِ حَوْحِيرٌ﴾ (موسا) فهر مووی: نایا نیوه شنی چاک ده گزرنه وه به خراب (واته گه زو و گزشتی بالنده ده گزرنه وه به سیر و پیاز) ﴿أَفَلَا يَظُنُّ أَمْصَرًا﴾ دابه زن بوشاریک (له م شارانه ی فه له مستین) ﴿فَإِنْ لَكُمْ مَأْسَاءُ ثُمَّ﴾ نه وسا به راستی چیتان داوا کردووه ده مستان ده که ویت ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ﴾ وه درابه سه ر یاندا پر سوائی و بین نه وایی (هه زاری) ﴿وَبَاءٌ وَغَضَبٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه خه شمی خوابان بو خویان هیتا به وه ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِبَيِّنَاتِ اللَّهِ﴾ نه مه له به ر نه وه به و به و که بین پروا بوون به نیشانه و فهرمانه کانی خوا ﴿وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه پیغه مبه رانیان ده گوشت به نار هوا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ نه مه به هوی نه وه وه بوو که سه ر پیچی و ده ست دریزی یان ده کرد ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ بہر اسی نہ وانہی ایماندارن (موسولمانن) وہ نہ وانہی جو ولہ کہن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ وہ گاورو نہ ستیرہ یان فریشتہ بہر ستہ کان ﴿مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ ہدر کامیک
 لہ مانہ بروای ہینا بہ خواو پروزی دواپی ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ وہ کردہ وہی چاکسی کرد ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ﴾ ثہوہ پاداشتبان بزہ بہ لہ لای بہر و ہر د گاریانہ وہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ تر سبان
 لہ بہر وہ نہ خہ فہت دہ خون ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وہ (بیریکہ نہ وہ) کاتیک بہ ایمانمان لی وہ رگرتن
 ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الْقُورَ﴾ وہ (کینوی) طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر سہر تانہ وہ ﴿خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ﴾ وہ پیمان وتن) ثہوہی پیمان داوون (لہ تہ ورات) باش کاری پیکہن ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ﴾
 وہ بیر کہ نہ وہ لہ وہی کہ تیدایہ ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو خوتان پاریزن ولہ خواہتر سن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ دیسان پشتان ہل کرد دواپی بہ ایمان وہر گرتہ کہ ﴿فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نہ مجا
 ثہ گہر بہ خشش و میہرہ بانی خوا نہ ہواہ بہ سہر تانہ وہ ﴿لَكَثُرَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ثہوہ ثیوہ لہ زہرہ رومہ ندان
 دہ بوون ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا لِلَّذِينَ﴾ سویند بہ خوا بہر اسی ثیوہ (دہنگ وباسی) ثہ وانہ تان زانیسو
 ﴿أَعْتَدْنَاكُمْ فِي الشَّبَعِ﴾ لہ خوتان کہ دہ ست درتربان کرد لہ پروزی شہ مہمہا ﴿فَقُلْنَا لَهُمْ﴾ نہ مجا
 پیمان وتن ﴿كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ﴾ بین بہ مہمہوونی دوور خراوہ لہ بہ زہ پی خوا ﴿فَجَعَلْنَاهَا كَلَابًا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَاحِكَةً﴾ نہ مجا ثہم سزایہ مان کردہ بہند بؤ خہ لکانی ثہوہ سہر دہمہوہ وانہی دواپی ثہ وان
 ﴿وَمَوْعِظَةً لِلتَّقِيَّةِ﴾ وہ بہ ناموز گاری پی بز پاریز کاران ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ وہ (بیریکہ نہ وہ)
 کاتیک موسا بہ گہ لہ کہی ووت ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ بنگومان خوا نہرمانتان پی دہ دات
 ﴿أَنْ تَدْبَحُوا بَقَرَةً﴾ کہ مانگاہہک سہر بیرن ﴿قَالُوا اتَّخَذْتَ آلِهَةً﴾ ووتیان: نابا گالنتہ مان پی دہ کہیت؟
 ﴿قَالَ أَعُودِبَا لَمْ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْإِلَهِينَ﴾ ووتی: بہنا نہ گرم بہ خوا کہ لہ نہ فامان بم ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا
 رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ بہر و ہر د گارت ﴿يَسِّرْ لَنَا سَبِيلًا﴾ پیمان بلی ثہوہ مانگاہہ کامہ بہ وچونہ؟
 ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بنگومان خوا دہ نہر موسی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَسْكُرُ﴾ مانگاہہک بیت
 نہ زور پیرو نہ زور جوان ﴿عَوَّلَ يَمِينُ ذَلِكَ﴾ مام ناوہندی پی لہ نیتوان ثہم دوانہ دا ﴿فَأَقْبَسُوا مَا تَأْمُرُونَ﴾
 زوو بیکہن ثہوہی نہرمانتان پیدراوہ ﴿قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ﴾ ووتیان: داوامان بؤیکہ لہ بہر و ہر د گارت
 ﴿يَسِّرْ لَنَا سَبِيلًا﴾ پیمان بلی رہنگی مانگاہہ چونہ پی؟ ﴿قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی: بہر اسی خوا
 دہ نہر موسی: ﴿إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا﴾ مانگاہہ کی زہر دی تیرین ﴿تَسْرُ الْبَاطِلِينَ﴾ (زہر دیککی وا)
 دلی تہ ماشاکاران خوش بکات ﴿

﴿قَالُوا اِنَّا نَرَكَ كَذَّابًا﴾ ووتیان: داوامان بویکہ لہ بہر وہ رد گارت ﴿بَيْنَ يَدَيْنَا﴾ تہ و او بزمان پروون بکاتہ وہ
 چنوں بی تہ و مانگایہ؟ ﴿اِنْ اَنْتُمْ تَنْتَبِهْنَ﴾ بہر استی مانگا کہ مان لی تیک چو وہ ﴿وَاِنْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ
 لَنُهَيِّدَنَّكُمْ﴾ وہ بہر استی تیمہ تہ گہر خوا بیہوی پتہ مووی و ہر دہ گرین ﴿قَالَ اِنَّهُ يَقُولُ﴾ ووتی:
 خوا تہ فہر مووی ﴿اِنَّهَا بَقَرَةٌ اَدْخُلُوتُ بِهَا دَارًا﴾ بہر استی مانگایہ کہ بین راندہ ہینر این تہ بہ کیلانی زہوی
 ﴿وَلَا تَسْمَعُ لَهَا شَيْءًا﴾ وہ نہ بہ تاو دیری کشتو کاں ﴿مُسَلَّمَةً لَّا يَشِيءُ فِيهَا﴾ بی نہنگ و بی بہ لہ بی ﴿قَالُوا
 اَلَمْ يَجْعَلْ يٰ اَحْمَدُ﴾ ووتیان: ٹائیستا ہموالی راست ہینا ﴿فَدَبَحُوْهَا وَمَا كَادُوْا يَفْقَهُوْنَ﴾ تہ مچا سہریان
 پری و خہریک بوو تہو (سہر پرینہ) تہ کہن ﴿وَاِذْ فَتَنَّا نُتَقَا﴾ (وہ بیر بکہ تہ وہ) کاتیک کہ بہ کینکتان
 کوشٹ ﴿فَاَذْرَاْنَهُ فِيْهَا﴾ وہ ہموو لہ خزنانتان دوور دہ خستہ وہ و نازا وہ تان بوو ﴿وَاللّٰهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ
 تَكْتُمُوْنَ﴾ وہ خواش ناشکرای کرد تہ وہی تہ تان شار دہ وہ ﴿فَقُلْ اَصْرَبُوْهُ بِعَقِبِهَا﴾ تہ مچا و وتمان:
 بہ پار چہ کی (مانگا سہر براوہ کہ) لہ کہ سہ کوزراوہ کہ بدن ﴿كَذٰلِكَ يُخَيِّلُ اللّٰهُ لِمَنْ يَّوْفٰى﴾ تہا (بہو
 شیوہ بہ) خوا مرد وہ کان زیندو دہ کاتہ وہ ﴿وَيُزَيِّدُكَ اٰيٰتِهٖ﴾ وہ نیشانہ کانی خویبتان پیشان دہ دات
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ﴾ بڑ تہ وہی ژیرین و تی بگہن ﴿ثُمَّ قَسَمْتُ لَّوْكَرْمِنْ اَعْدٰى ذٰلِكَ﴾ لہ پاشان دلتان رہق بوو
 دوا ی تہم (ہموو) مو عجیزانہ ﴿فَبِئْسَ الْاٰلِجَانُ الْاَوَّسُ قَسَمْتُ﴾ دلتان وہ کہ ہر دہ بہ لکو زور رہ قترہ
 ﴿وَاِنْ مِنَ الْاٰلِجَانِ لَمَنْ يَتَّبِعُكَ مِنْهُ اَلَتَهْرُ﴾ چونکہ بہر استی بہر دی وا ہمیہ لہ چہند لاوہ جو گہ ناوی لی ہل
 دہ قولی ﴿وَاِنْ مِنْهَا لَمَنْ يَشْفُقُ عَلَيْكَ فَيُخْرِجُكَ مِنْهُ اَلْمَاءُ﴾ وہ بیگوسان ہی وایان ہمیہ کہ لہ ت لہ ت دہ بی و ناوی
 لی دیتہ دہری ﴿وَاِنْ مِنْهَا لَمَنْ يَهْدِيْكَ مِنْ حَشِيَةِ اللّٰهِ﴾ وہ بہر استی ہی وایان ہمیہ لہ ترسی خوا (لہ لو تکی
 شاخہ کان) بہر تہ پیشہ وہ ﴿وَمَا اللّٰهُ بِغَفِيْلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ وہ خوا بی ناگانی بہ لہ وہی کہ دہ بکہن ﴿وَلَا
 اَقْنَطُكُمْ اَنْ يُّؤْمِنُوْا بِكُمْ﴾ جا ٹایا بہ تہ مان (تہی موسو لمانینہ) کہ (جوو لہ کہ) پروا یتن بہ ٹایینہ کہ تان
 ﴿وَقَدْ كَانَ قَرِيْبًا مِنْهُمْ﴾ لہ کاتیک دا دہستہ بہ کہ لہ وان ﴿يَسْعَوْنَ كَعَمَلِ اللّٰهِ﴾ فہر موو دہی خوا یان
 تہ بیست (لہ تہ ورات) ﴿ثُمَّ يَخْرُجُوْنَ مِنْ اَعْدٰى مَا عَقَلُوْهُ﴾ کہ چی لہ پاش تی گہ یشتنی دہست کاریان
 دہ کرد ﴿وَلَمْ يَعْلَمُوْا﴾ وہ تہ وان دہشیاں زانی (کہ کاریکی نارہ وایہ) ﴿وَاِذَا لَقُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا قَالُوْا﴾
 (جوو لہ کہ کان) کاتیک تووشی موسلمانہ کان بیونایہ دہیان و ت: ﴿اٰمَنَّا﴾ تیمہش پروامان ہینا وہ (بہ
 پیغہ مہرہ کہ تان) ﴿وَاِذَا خَلَا بِعَضُدُهُمْ اَنْ يَّبْعَثُوْا﴾ بہ لام کاتیک لہ پہ نایہ کہ وہ ہہندیکیان بہ ہہندیکیان
 بگہ شتتایہ دہیان و ت: ﴿اَلَمْ نَجْعَلْ لَّوْهُمْ اِيْمًا فَمَنْ اَللّٰهُ عَلَيْهِ كُمْ﴾ تہ وہ تہوہ تہو شتتایہ بہ موسو لمانہ کان دہ لہین
 کہ خوا بڑ تہوہی باس کرد وہ (لہ تہ ورات دا)؟ ﴿يٰ حٰجُوْكَرْمِنْ﴾ تانہ و تہ وراتہ بکہ نہ بہ لگہ بہ سہر تانہ وہ
 ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾ لای بہر وہ رد گارتان (لہ پوڑی دوا یی دا) ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ جا ٹایا ژیرنابن و تی

ناگہن؟

﴿أَوَلَا يَعْلَمُونَ﴾ نایا تہ وان نازان ﴿أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يَشْرُونَ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ کہہ راستی خوا تا گادارہ بہ وہی کہ بہ نہانی تہ کہن و تہ وہی ناشکرای تہ کہن ﴿وَمَنْهُمْ أَقْبَرُ﴾ وہ ہندیکیان نہ خویندہ وارن ﴿لَا يَعْلَمُونَ الْكَتَبَ إِلَّا آمَنَ﴾ لہہ راوہ کہ (تہورات) نازان، تہ نہا تاوات و ہیوای ہیچ و ہو وچ نہ بیت ﴿وَأَنْ هُمْ إِلَّا يَفْقَهُونَ﴾ وہ تہ وان ہر دوای گومان دہ کہون ﴿قَوْلُ الَّذِينَ﴾ تہمجا ہاوارو تیاچوون یو تہ وانہی ﴿يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ﴾ کہ تہ وراتہ (تیکدراوہ) کہ بہ دہ سنی خویان دہ نوسنہ وہ ﴿ثُمَّ يَقُولُونَ﴾ پاشان دہ لین: ﴿هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ تہم (نامہ یہ) لہہ خواوہ یہ ﴿يَشْرُوهُ بِثَمَنٍ قَلِيلٍ﴾ ناشتیک کی کہ می پی بکرن ﴿قَوْلُ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ﴾ ساہاوارو تیاچوون یو تہ وان لہ وہ کہ دہ سنی تہ وان نوسیرتہ وہ ﴿وَقَوْلُ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ﴾ وہ ہاوار یو تہ وان لہ وہی کہ تہ نہ جامی تہ دہن ﴿وَقَالُوا لَنْ نَسْأَلَ النَّارَ﴾ وہ (جو ولہ کہ کان) وتیان: ناگری دوزہ خمان لی نا کہ ویت ﴿إِلَّا أَنْتَ مَا نَعْبُدُكَ﴾ مہ گہر چہ ندہ رُوزنکی رُمیراو نہ بیت ﴿قُلْ أَخَذْتُ عَهْدَ اللَّهِ عِندَهُ﴾ بلی: نایا بہ ایمانتان لہ خواوہ و ہر گرنوہ ؟ ﴿بِزُتْمِهِیْ كَہ دہ لین﴾ ﴿فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ﴾ نا خواش پنجہ وانہی بہ ایمانی خوی نہ کات ؟ ﴿أَمْ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ یان شتیک کی وا ہلہ دہ بہ ستن بہ دہم خوداوہ کہ نایزان ﴿يَلِي مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً﴾ نہ خیر وانی یہ ہر کہ سینک خرابہ یہ ک بکات ﴿وَلَعَلَّكَ بِهٖءِ حَاطِيَةٌ﴾ وہ تاوانہ کہی خوی لہ مہ موو لایہ کہوہ دہوری دایت و دایگری تہ وہ ﴿فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا تہ وانہ ہاوہ لی ناگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نیایدا دہ مینتہ وہ بہ مہ مہ مہی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ تہ و کہ سانہی کہ ہر وایان ہتاو کردہ وہی باشیان کرد ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ نا تہ وانہ ہاوہ لی بہ مہ شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نیایدا دہ مینتہ وہ بہ مہ مہ مہی ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (وہ بیرکہ نہ وہ) کاتیک کہ بہ ایمانمان لہ جو ولہ کہ و ہر گرت ﴿لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ کہ ہیچ شتیک نہ بہ رستن جگہ لہ خوی گہورہ ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ وہ چاکہ بکہن لہ گہل دایک و باوک ﴿وَرَبِّیْ الْقُسْرَى﴾ وہ لہ گہل خزمان ﴿وَالْيَتَامَىٰ وَالسَّكِينِ﴾ وہ لہ گہل مہ تیوان و مہ راراندا ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ وہ قہی جوان بکہن لہ گہل خہ لکیدا ﴿وَأَقْرَبُوا الصَّلَاةَ﴾ وہ نوٹز بکہن ﴿وَرَبُّوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات بدہن ﴿ثُمَّ تَوَلَّيْتُمُ الْأَقْبِلَ لَا فَهَمَكُمْ﴾ تہمجا پشتتان ہل کرد کہ مینکتان نہ بیت ﴿وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ﴾ وہ تہ وہ ہر بہرہ کہانیکہر و (بشت ہل کہرن)

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ﴾ وه (بیریکه نه وه) کاتیک به ایمانمان لی وه گرتن ﴿لَا تَقُولُونَ دِمَاءَكُمْ﴾ که خویشی به کسری نه دیتن ﴿وَلَا تَخْرُجُوا أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ﴾ وه خوتان دهر به دهر نه کهن له وولاتان ﴿ثُمَّ أَفْرَضْتُمْ وَأَنْتُمْ شَهِيدُونَ﴾ پاشان پر یارتان دا (له سهر تم به ایمانه) وه نیوه (خوتان) شایه تی له سهر نه دهن ﴿ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءَ﴾ نه مجا نیوه ههر نه وانهن ﴿تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ﴾ که به کسری ده کوزن ﴿وَتَخْرُجُونَ فِرْقًا مِمَّنْ دِينَ هُمْ﴾ وه هه ندیک له خوتان دهر به دهر ده کهن له وولاتان ﴿تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾ پشتیوانی (بیگانه) ده کهن دزی نه وان ﴿بِالْأَشْرِ وَالْعُدْوَانِ﴾ به به دی و ده ست درزی ﴿وَأَنْ يَكُونَ أَسْرَى﴾ وه نه گهر دیکان بویتن (له خوتان نه یانکرنه وه) ﴿تَقْتُلُوهُمْ﴾ بریشی یان بۆ ده دهن ﴿وَهُوَ مُحَرَّرٌ عَنْكُمْ بِخُرَاجِهِمْ﴾ له گهل نه مهش دا که دهر به دهر کردنیان قه ده غه کراوه لیتان (بۆچی کار به وه بیان ده کهن و به مه بیان ناکهن) ﴿أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ﴾ جا تایا پروا ده هیتن به هه ندیک له تهورات، و بین پروا ده بین به هه ندیکی نری ﴿فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ جاتوله ی نه و که سانه که واکهن له نیوه ﴿إِلَّا جَزَاءٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ههر پر سواپی و به د ناوی به له ژبانی دونیا دا ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه له پر دزی دواشدا ﴿يُزَادُوتُ إِلَّا أَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ ده گهر یتر یشه وه بۆ ناو سه خسترین سزا ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوابی ناگانی به له وه ی که ده یکهن ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نه مانه نه وانهن ﴿أَشْرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ که ژبانی جیهانیان کپی به دوار وژ ﴿فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ﴾ نیت نه سزایان له سهر سووک ده کربت ﴿وَلَا يُضْهِرُونَ﴾ وه نه یار مه تی ددرین و (نه پشتگیر بی ده کربن) ﴿وَلَقَدْ أَكْثَبْنَا مُوسَى الْكَتَبَ﴾ سویتد به خوا به راستی نیمه تهوراتمان دا به موسا ﴿وَوَقَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾ وه دوا به دوا ی نه و پیغمبرانمان نارد ﴿وَمَا أَتَيْنَا بِسَيِّئٍ مِمَّنْ تَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ وه چند نیشانه به کی پوشتیمان دا به عیسی کوری مریه م ﴿وَأَتَيْنَاهُ بِالْبُرُوجِ الْقُدُسِ﴾ وه پشتیوانیمان کرد به جویره نیل ﴿أَلَمْ كُنَّا جَاءَكُمْ رَسُولًا﴾ جا ههر کاتی پیغمبر ینکشان بۆ بهاتایه ﴿بِمَا لَا تَهْتَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾ به جوریک که به دلی خوتان نه بوايه ﴿أَتَسْتَكْبِرُونَ﴾ لووت به رز بوون و خوتان به گه و ره گرتووه ﴿فَفَرِّقَا كَذِبَتَهُ﴾ جا ده سته یه کتان (له پیغمبران) به درو زانیوه ﴿وَفَرِّقَا أَتَقْتُلُونَ﴾ وه ده سته یه کتان کوشتون ﴿وَمَا لَوْ أَقُولُوا عَلَفٌ﴾ وه (جووله که کان) وتیان (به پیغمبر ین) دلیمان داپوشر او (قوفلدراوه و قسه ی نوی ناگانی) ﴿يَا لَعَنَهُ اللَّهُ يَكْفُرْ هُمْ﴾ (نه خیر واته) به لکو خوا نه فیرنی لیکردن به هوی بین پروا بیانه وه ﴿فَقِيلَ مَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ جا که میان هیه پروا بهیتن ﴿

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُرُؤْنَهُمْ﴾ کاتیک کہ نامہ یہ کیان بڑھات (کہ قورٹانہ) ﴿مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ لہ لایہن خواوہ
 ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ کہ پہ سہ ند کھری تہ وراتہ کھی تہ وراتہ (پیش تہ وری دہستکاری بکھن و بیگورن)
 ﴿وَمَكَانُوا مِنْ قَبْلُ﴾ وہ تہ ورات (جو ورتہ کہ کان) لہ وہ وپیش ﴿يَتَنَفَّسُونَ عَلَى النَّارِ﴾ داوای
 زان بوونبان تہ کرد لہ خوا بہ سہر تہ وراتہ کی بی پروا بوون ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا﴾ کہ چھی کاتیک
 تہ و (پتغہ مہر) ہی دہ بان ناسی بڑیان ہات ﴿كَفَرُوا بِهِ﴾ بی پروا بوون ہی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾
 کہ وراتہ تہ فرینی خوا لہ ہی پروا بان ہی ﴿يَسْمَا أَشْرَؤُا لِّبِهِ أَنْفُسَهُمْ﴾ شنیکی زور خراب ہو کہ
 خویبان ہی فروشت ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ (تہ و خرابہش) ہی پروا بان ہو بہ و قورٹانہ ہی
 کہ خوا نار دو بہ تہ خوا وہ ﴿بَعَثْنَا أَنْ نُزِلَ اللَّهُ﴾ بہ وری حہ سودیانہ وہ ہو بہ وری کہ خودا ہر بڑی
 ﴿مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ نَشَاءُ﴾ لہ بہ خششی خوی بہ سہر ہر کہ سیکدا کہ خوی بہ وری ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾
 لہ بہ ندہ کانی (کہ مو حہ مہدہ) ﴿فَبَاءَ وَبَعْضَ عَلَى عَصَبٍ﴾ تہ مجا تووشی خہشم و رقی یہک لہ وای
 یہ کی خوا بوون ﴿وَاللَّكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وہ بڑی پروا بان ہدیہ سزای پسوا کہر ﴿وَقَالَ قِيلَ لَهُمْ
 ءَامِنُوا﴾ کاتیک ہی یان بوون تہ رایہ: پروا بہیش ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بہ وری کہ خوا نار دو بہ تہ خوا وہ (کہ
 قورٹانہ) ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ تہ یانووت: تہمہ پروا بہ وہ دہیتین کہ بڑ خومان نیر درا و تہ خوا وہ
 ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ﴾ وہ ہی پروا تہ بوون بہ تہ وراتہ کی دای (تہ ورات) نیرا وہ (وہک قورٹان)
 ﴿وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہ و قورٹانہ راستہ وپشتیوانی تہ وراتہ (ہی دہستکاری)
 یہ کھی تہ وراتہ بہ راستی دہ زانیت ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ﴾ ہلی: بڑی لہ مہ وپیش پتغہ مہرانی
 خواتان دہ کوشت ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر ہر وادار بوون ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾
 سویند بہ خوا بہ راستی مووساتان بڑھات بہ چہند نیشانہ یہ کی بڑوشنہ وہ ﴿ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْيَاجِلَ مِنْ
 بَعْدِهِ﴾ کہ چھی لہ دای تہ و گویہ کہ تان بہرست ﴿وَأَنْشَرْتُمُ النَّارَ﴾ بینگومان تہ وہ ستمہکارن ﴿
 وَاتَّخَذْتُمْ أُمُودًا مِمَّا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ (وہ ہر بکھنہ وہ) کاتیک کہ بہیمانمان لی وہر گرن ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ
 الْقُلُوبَ﴾ وہ کئیوی طورمان بہر ز کردہ وہ بہ سہر تاندا ﴿خَذُوا مَاءَ الْيَمِّنِ بِقُوَّةٍ﴾ (وہ ووتمان) تہ وری
 پیماندا وون (تہ ورات) باش کاری ہی بکھن (وتووند دہ سنی پتغہ بگرن) ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ وہ گوی بگرن
 ﴿قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ (بہرمان) وتبان: بیستمان و (بہ کردہ وہ) ہی فہرمانیمان کرد ﴿وَأَنْشَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ
 الْيَاجِلَ يَكْفُرُ بِهِ﴾ وہ بہ وری ہی پروا ہی یانہ وہ دلان تا و درابو بہ خوشہ وپستی گویہ کہ کہ
 ﴿قُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَوْ لَا تُسْمِعُكَ بِهِ يَاسْمِعُكَ بِهِ يَأْمُرُكَ بِدِينِ الْيَوْمِ﴾ ہلی: پروا کہ تان چ فہرمانیکی بہ دتان ہی دہدات ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر تہ وہ ہر وادارن ﴿

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَوْيَايَ﴾ نهی موحه مبهده ﴿بَلَىٰ﴾ نه گهر مالی دواپی (بههشت) بزو
 شتویه لای خوا (وهك خوتان دهلین) ﴿خَالِصَةً مِّنْ دُوبِ النَّاسِ﴾ به تابه تی بزو خوتان بیت به پی نه وهی
 كهس بی به هاو به شنان ﴿فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ كهواته داوای مردن بکهن نه گهر راست گون
 ﴿وَلَنْ يَّمْتَنُوهُ أَبَدًا﴾ وه هر گیز داوای مردن ناکهن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمْ أُبَیْهْتُمْ﴾ به هوی نهو (گونا هانه)
 كه به دهستی خویان پیشیان خستوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْظَّالِمِينَ﴾ وه خوا ناگاداره به سته مکاران ﴿وَلَتَجِدَنَّهُمْ﴾
 سویند بیت نهو (جولو له کانه) ده بینیت ﴿أَخْرَجَ النَّاسَ عَلَىٰ حَيَوةٍ﴾ لهه موو كهس زیاتر
 حه ز له زیان ده کهن ﴿وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وه له وانهش كه هاو بهش بزو خوا به بداده کهن ﴿يُودُوا لِحَدُّهُمْ﴾
 (له بهر نهوه) هریه کینکیان شوات ده خوازی ﴿لَوْ يَعْلَمُ الْفَرْقَ﴾ كه هزار سال بزیایه ﴿وَمَا هُوَ﴾
 بِمَرَّخَرِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ ﴿وَهُوَ تَهْمَنَه﴾ (كه به سهری ده بات) بزگاری ناکات له سزا ﴿وَاللَّهُ يَصِيرُ بِمَا﴾
 يَعْمَلُونَ ﴿وَهُوَ خُوا بِنایه به وهی كه ده بکهن ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ (نهی موحه مبهده ﴿بَلَىٰ﴾
 هر كه سینك دوزمنی جویره شیل بیت (نهوه دوزمنی خوایه) ﴿فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾
 چونكه نهوه به فخر مانی خوا فورغانی هینا وه ته خواره وه بزو سهر دلی تو ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا يَتْلُو بِدِينِهِ﴾ پشتیوانی
 نامه کانی پیش خوی ده کات و به راستیان ده زانیت ﴿وَهُدًى وَلِنُفِّسِنَا لِمُؤْمِنِينَ﴾ وه پرینمونی گهر و
 مرده دهره بزو بر واداران ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ﴾ هر كه سینك دوزمنی خوا و فرشته کانی
 خوا ﴿وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ﴾ و پینغه مبه رانی خوا و جویره شیل و میکانیل بیت (نهوه بی بروایه)
 ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ وه بینگومان خواش دوزمنی بی بروایانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ﴾ سویند
 به خوا بینگومان بومان ناردوویت ﴿عَالِمِ الْيُسُوفِ﴾ چهند نیشانه به کی پروون و ناشکرا (كه قورثانه)
 ﴿وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ﴾ وه كهس بی بروا نابیت پشیان، مه گهر بهدکاران نه بیت ﴿أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا﴾
 ثایا (بی بروا نه بن به تابه ته کانی نیمه) هر جارنك په یماننك بههستن (له گهن
 پینغه مبهده ﴿بَلَىٰ﴾ دا) ﴿بَشِّرْ قَوْمًا مِّنْهُمْ﴾ دهسته بهك له وانه په یمانه که بیان هه لو ه شانده وهوه ﴿بَلَىٰ﴾
 لا یؤمنون ﴿نهك هدر نهوه نده) بهلكو زقر به بیان هدر بروا ناهیتن ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾
 کاتنك كه پینغه مبهده کیان بزو هات له لایه ن خواوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ﴾ به پشتیوانی ته ورا ته (دهستکاری
 نه کراوه) که بیان ﴿بَشِّرْ قَوْمًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ دهسته بهك له وانه ی كه خواوه ن
 نامه پروون نامه که ی خوا بیان فری دایه ﴿وَرَأَوْا ظُهُورَهُمْ﴾ پشت خویان و (پشت گوربان خست)
 ﴿كَأَنَّهُمْ لَا يَتَكَلَّمُونَ﴾ وهك نه زانن (كه نهوه نامه ی خودایه) ﴿

﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيْطَانُ﴾ (جو وہ کہہ کان) دوا ہی تھو (شتانہ) کہوتن کہ شہیتانہ کان دہیان خوتندہ وہ
 (ہو خہ لکی) ﴿عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَنَ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ﴾ لہ سہر دہمی ہاشاہی سولہ یمان دا، وہ سولہ یمان
 ہی ہر وا نہ ہوو ﴿وَالَّذِينَ الشَّيْطَانُ كَفَرُوا﴾ بہ لام شہیتانہ کان ہی ہر وا ہوون ﴿يَعْلَمُونَ النَّاسَ
 الْيَخْرَ﴾ خہ لکیان فیری جادوو دہ کرد ﴿وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِ هَرُوتَ وَمَرْوَتَ﴾ ہر وہا تہ وہی
 نیر دراوہ تہ خوارہ وہ لہ بابل ہو سہر ہارووت و مارووت (دوو فریشہ ہوون) ﴿وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ
 يَقُولَا﴾ وہ (تہ مانہ) کہ سیان فیر نہ دہ کرد تا پیان نہ وناہیہ ﴿إِنَّمَا هُمُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ تہمہ ہر تاقی
 کہرہ وہی (نادہ میراد) ین کہ وناہیہ ہی ہر وامہ بہ ﴿فَيَعْلَمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرُّونَ بِهِ مِنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ﴾ تہ مہجا
 فیری جادووی وا دہ ہوون لیانہ وہ کہ زن و میردی ہی لہ بہک جیبا بکہ نہ وہ ﴿وَمَا لَهُمْ بِصَاحِبِ يَوْمٍ مِنْ
 أَحَدٍ﴾ تہ وان بہم جادووہ ناتوانن زیان بہ کہس بگہ بہنن ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مہ گہر بہ ویستی خوا نہ ہیئت
 ﴿وَيَعْلَمُونَ مَا يُصْرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ وہ فیری شہیتک دہین کہ زیانیان ہی دہ گہ بہنن نہک قازانج
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْرَرْتَهُ﴾ بنگومان زانیان ہر کہسی جادو بکری (و فیری ہیئت) ﴿مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
 خَلْقٍ﴾ (بہ فہر موودہی تہ ورات) لہر وری دوا پیدا ہی بہش دہی ﴿وَلَيْشَ مَا شَرَّاهُ بِهِ أَتَفْهَرُ﴾ بہر اسنی
 زور خرابہ تہو شہی کہ (ہر وای) خویانیان ہی فروشت ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر بیانزانیایہ ﴿
 وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَآتَقُوا﴾ تہ گہر بہر اسنی تہ وان ہر وایان بہتیایہ و پارنر کار ہونایہ ﴿لَتَمُوتُنَّ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ
 خَيْرٌ﴾ تہ و پاداشتیکی چاکتر لہ لایہن خواوہ ہو تہ وان دہ ہوو ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ تہ گہر
 بیانزانیایہ ﴿بِأَنَّهَا الْآلِيتُ آمَنُوا﴾ تہی تہ وانہی کہ ہر واتان ہیساوہ ﴿لَا تَقُولُوا﴾ مہ لین ﴿رَبِّعَا﴾
 وو شہی جوین و ہی ریزیہ بہ لای جولہ کہ وہ ﴿وَقُولُوا﴾، وہ بلین ﴿انظُرْنَا﴾ بہ لہ مان لی مہ کہ و
 جاوہ پروانیمان لہ سہر بکہ ﴿وَأَسْمَعُوا﴾ و بیستن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ ہو ہی ہر وایان
 ہدیہ سزای سہخت ﴿مَا يُوَدُّ﴾ حہرنا کہن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشَّارِكِينَ﴾
 تہ وانہی کہ ہی ہر وان لہ خواوہن نامہ و ہاوبہش پہیدا کہرہ کان ﴿أَن يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكَ﴾
 کہ ہیچ شہیتیکی ہاشتان لہ خواوہ ہو بنیردرتہ خوارہ وہ ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ لام
 خواش بہ خششی خوی ہو کہ سہیتک کہ بہہ وی تہر خان دہ کات ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و خوا
 خواوہنی چاکہی گہورہ بہ ﴿

﴿مَا تَسْخَرُ مِنْ عِبَادِي أَتُسَيِّئُ﴾ نہ گھر ثایہ نیک (لہ ثایہ تہ کانی قورٹان) بسر بنہ وہ یان پشتگوئی بخدین
 ﴿ثُمَّ نَأْتِي بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ يُمْسِكُ﴾ یہ کینکی تری باشتر لہو، یان وہ کہ تہو دہ ہیتین ﴿أَلَمْ تَقْعَلُوا لَآلِهَ اللَّهِ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ثایا نازانیت خوا بہ سہر ہموو شتیکدا بہ دہ سہ لاثہ ﴿أَلَمْ تَقْعَلُوا لَآلِهَ اللَّهِ لَكُمْ آلِهَةً
 وَالْأَرْضَ﴾ ثایا نازانیت کہ مولکی ٹاسمانہ کان وزہوی ہمر بؤ خواہ ؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ وہ هیچ پشتیوان و یاریدہ دہر نکشان نی یہ، خوا نہ بیت ﴿أَلَمْ تُرِيدُوا أَنْ تَقْتُلُوا
 رَسُولَ اللَّهِ﴾ یا ثیوہ ش دہ تانہوی داوای (شئی نہ شیاو) بکہن لہ پیغہ مہرہ کہ تان ؟ ﴿كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ﴾
 وہ کہ لہ مہو بیتش داوا کر الہ مروسا (علیہ السلام) ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ لَا يُعْمَلُ﴾ ہمر کہ سینک بر و ابگوریتہ وہ
 بہ یی بر وایی ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ تہوہ بینگومان بری راستی وون کردوہ ﴿وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ﴾ زور لہ خواوہن نامہ کان ناواتہ خوازن ﴿لَوْ يُرِيدُونَ كُفْرًا مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِمْ﴾ کہ بتانکہ تہوہ
 بہ یی بر وای بر و اہیتان تان ﴿حَسْبُكُمْ عِندَ اللَّهِ﴾ لہ ہمر حدسو و دبیہ کہ لہ دہر و و تیانہ وہ بہ
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ (تہ مہش) دواي تہوہ کہ راستیہ کہ یان بؤ پروون بوہ تہوہ ﴿فَاعْفُوا
 وَأَصْفَحُوا﴾ بہ لام ثیوہ لیمان خوش بن و چار بؤشیان لی بکہن ﴿حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ تا خوا
 فہرمانی خوشان بؤ دہ نیریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بینگومان خوا بہ دہ سہ لاثہ بہ سہر ہموو
 شتیکدا ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نوٹز بکہن وزہ کات بدون ﴿وَمَا تَقْرَءُوا لَآلِهَتِكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ﴾ وہ ہمر چی پیشبخن لہ چاکہ بؤ خوتان ﴿تَجِدُوا عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا دہستان دہ کہو تہوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بینگومان خوا بینایہ بہوہی کہ دہ بکہن ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ﴾
 (جوولہ کہ و گاوورہ کان) و تیان: کہس ناجیہ بہ ہشتہ وہ ﴿إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا﴾ مہ گھر یہ کینک
 کہ جوولہ کہ یا گاوور بیت ﴿ذَٰلِكَ أَقْوَامُ﴾ تہمہ ناواتیانہ ﴿قُلْ هَٰؤُلَاءِ هُنَّ كُنَّ﴾ پتیاں بلی: بہ لگہ تان
 بہیتن ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گھر راست دہ کہن ﴿يُنَادِي مَنْ أَسْمَرَ وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾ (ندہ وانیہ) بہ لکو ہمر
 کہ سینک بہ راستی پروو بکانہ خوا ﴿وَهُمْ خَيْرٌ﴾ و لہ ہمان کاند چاکہ کار بیت ﴿فَلَا تَجْرُءُ عِنْدَ
 رَبِّكَ﴾ تہوہ بڑی ہمہ پاداشت لہ لای پەر و ہر دگار بہوہ ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نہ ترسیان
 لہ ہمرہ و نہ خہ میش دہ خون ﴿﴾

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الْغَنِيَّةُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ جوولہ کہ تہ لہین: گاوور لہ سہر ہیج (ٹایینیک) نین
 ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وہ گاوور دہ لہین: جوولہ کہ لہ سہر ہیج (ٹایینیک) نین
 ﴿وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ﴾ لہ کائیکدا تہ وان نامہ کائیان دہ خویندہ وہ، (یہ کیکیان تہ ورات و تہوی تریش
 ٹینجیل) ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ ہر بہم جوڑہ بیان دہ ووت، تہ وانہی کہ نہ زانن
 (لہ بت پەرستہ کان) ﴿فَاللَّهُ يَخْتَلِفُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الثَّغَمَةِ﴾ تہمجا خوا لہ رورزی دوا پیدا لہ نیوانیاندا بریار
 دہ دات ﴿فَمَا كَانَ لُؤْلُؤُهَا مِنَّ الْيَمِينِ﴾ لہ وشتانہی کہ تیابدا جیاواز و ناکو کن ﴿وَمَرَّ أَظْفَارُهَا﴾ کن
 ستہ مکار ترہ لہو کہ سہی ﴿مَتَّعَ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ کہ رینگری لہ مزگہ و تہ کانی خوا دہ کات ﴿أَن يَذْكَرَ
 فِيهَا اسْمَهُ﴾ لہ وہی کہ ناوی خوابان تیدا بیری ﴿وَسَقَىٰ فِي خَرَابِهَا﴾ وہ ہہول دہ دات بز و تیران کر دنیان
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ تہ وانہ (کہ قہدہ غہی خوابہ رستی دہ کین لہ مزگہ و تہ کاندا) ﴿مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَا
 إِلَّا خَائِفِينَ﴾ بویان نی یہ بچنہ مزگہ و تہ کانہ وہ بہ ترسہ وہ تہ بیت ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا حِزْبٌ﴾ لہ ژبانی
 دہ نیادا ریسوایی بڑ تہ وانہ ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وہ لہ رورزی دوا پیدا سزای گہ ورہ ﴿
 وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ رورزہ لات و رورژ تارا ہر بڑخوا یہ ﴿فَأَنصَبُوا نُفُوسَهُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ کہ وانہ
 رورویک نہ ہر لایہک (لہ نوٹز کر دندا بہ فرمانی خودا) تہ وہ رورویک بہ و روروتان لہ خودا کر دہ وہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ بنگومان خوا (بہ زہی و مہرہ بانی) فراوانہ و زانایہ ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا﴾
 (گاوور و جوولہ کہ و بت پەرستہ کان) ووتیان: خوا مندالی بڑخوی داناوہ ﴿سُبْحَنَكَ﴾ تہ و (خوا)
 پاک و بہد و ورہ لہ وہ ﴿بَلْ لَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ بہ لکو ہرچی ہدیہ لہ ٹاسمانہ کان و زہوی دا
 مولکی تہ وہ ﴿كُلُّ لَّهُ رُفُوعٌ﴾ ہہمو و ہرمانہ ردار و ملکہ چی تہ ون ﴿يَدْبِعُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾
 (خوا) بہدی ہہمری ٹاسمانہ کان و زہوی یہ ﴿وَإِذَا فُتِحَتْ﴾ وہ کاتی کہ ویستی شتی بکات
 ﴿فَأَنصَبُوا نُفُوسَهُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ﴾ ہر تہ وہ نندہی پی تہوی کہ پی ی بلی: یہ تہر تہ پی ﴿وَقَالَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾ نہ زانہ کان ووتیان: بڑچی خوا خوی قسہ مان لہ گہان ناکات
 ﴿أَوْتَيْنَاهُ آيَةً﴾ با نیشانہ بہ کمان بڑ نایہت ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ﴾ تہ وانہی
 کہ لہ پیتش تہ مانیش دا برون ہہمان شتبان دہ ووت ﴿تَنبِئْتُهُمْ قُلُوبُهُمْ﴾ دل و دہرو و نیان لہ بہک دہ چیت
 ﴿قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ بنگومان نیشانہی زورمان پاس کر دہ وہ بڑ کہ ساتیک بہ شوین
 دلنایی دا دہ گہ رتن ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بنگومان ٹیمہ تومان نارد بہ ٹایینکی رامست
 و دروستہ وہ بہ مڑدہ و ترستہر ﴿وَلَا تُنْفِلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ﴾ وہ تو بہرہر سیار نیت لہ یارانی

دورہ خ ۱۸

﴿وَأَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى﴾ ہر گیز نہ جو وہ کہ و نہ گا اور لیت بازی نابن ﴿حَتَّى تَبْخَرَ يَدَهُمْ﴾ ہتا دواى نابیان نہ کہویت ﴿فَلَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ (ہن بان) ہلی: ہر پرینموونی خوابہ پرینموونی راست ﴿وَلَنْ أَتَّبِعَ أَهْوَاءَهُمْ﴾ وہ نہ گہر دواى نارہ زوہہ کانی ٹہوان بکہویت (تہی موحہ مہد ﴿بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ دواى ٹہو زانینہی کہ (لہ خواہ) بۆت ہاتوہ (کہ قورٹانہ) ﴿مَالِكَ مِنَ الَّذِينَ يُولُوا وَلَا تُصِيرُ﴾ ہیچ سہر ہرشتی کہ رو یاریدہ دہ ریکت نابن لہ لایہن خواہ ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ﴾ ٹہوانہ کہ نامہ مان پید اوون ﴿بِتِلْكَ حَقِّ لَا وَفِيهِ﴾ ہر پراستی دہ بخوینتہ وہ ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ﴾ ٹہوانہ ہروا ٹہہینن بہرینموونی خواى گہورہ (کہ ٹیسلامہ) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وہ ٹہوانہی ہن بروابن ہن ی ﴿فَأُولَئِكَ يَرْجُونَ﴾ ہر ٹہوانن زہر ہر مہند و خہ سارو مہند ﴿يَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا يَلْعَنُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ﴾ ٹہی ٹہوہ کانی بہ عقوب (ٹہی ہنن ٹیسرائیل) ہیری ٹہو چاکانہ بکہ نہ وہ کہ ہرشتوون بہ سہر تاندا ﴿وَأَلَيْسَ كَذِبًا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وہ ہینگومان من (پیشتر) پرزی ٹہوم دا بہ سہر ہہ مواندا ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ﴾ وہ خوٹان ہارنزن لہ رورٹنك ﴿لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا﴾ کہ کہس لہ ہری کہس تولہو ہاداشت نادر ٹہوہ ﴿وَلَا يَقْبَلُ مِنْهَا عَقْلٌ﴾ وہ ہارمہی لسن و ہرناگیرنٹ ﴿وَلَا تَعْمَلُهَا شَفَاعَةً﴾ وہ ہیچ نکاہہ کہ لکسی ناگری ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾ وہ ہارمہی نادرین و سہرناخرنٹ ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِ إِبْرَاهِيمَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (ہیر بکہ نہ وہ) کاتنك خوا ٹیبراہیمی تاقی کردہ وہ بہ چہند ہر ہار و ہر مایشتنك ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ کہ ٹہویش بہ جی ی ہٹان ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾ (خوا) ہرمووی: ہینگومان من تو دہ کہم بہ پیشہ وای خہ لکسی ﴿قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ (ٹیبراہیم) وٹی: لہ ٹہوہ شہم ٹہ کہیت (بہ پیشہ وای)؟ ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكَ مِنْهُ مِنَ النَّارِ﴾ ہرمووی: ہنغہ مہر بہ نیسی من ناگات بہ سستہ مکاران ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمَّا﴾ (ہیر بکہ نہ وہ) کاتنك کہ کہ عہدہ مان گنہرا بہ پہ ناگای خہ لکسی و جی ی ناسابش ﴿وَأَتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (ہنمان وون) شوینی ٹہو بہ ردہی ٹیبراہیم (علیہ سلام) لہ سہری رادہ و ہستا (کاتی دروست کردنی کہ عہد) بکہ نہ جینگای نوینٹ ﴿وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ﴾ وہ سپار دمان بہ ٹیبراہیم و ٹیسماعیل ﴿أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ﴾ کہ مالہ کہم پاک بکہ نہ وہ بۆ ٹہوانہی کہ بہ دہوری کہ عہدہ دا دہ سورینہ وہ ﴿وَالْمُكِنِّينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ﴾ وہ بۆ ٹہوانہی کہ ٹیابدا ٹہہینٹہ وہ ہر وہ ہا بۆ کپنوش ہران و سورڈہ بہران ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا﴾ (وہ ہیر بکہ نہ وہ) کاتنك کہ ٹیبراہیم وون: خوابہ ٹہم شوینٹہ (کہ مہ ککہیہ) بکہ بہ شارنکی ہر لہ ناسابش ﴿وَأَرْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ وہ رورزی دانیشٹوانی بدہ لہ بہر و ہووم و مہوہ ہات ﴿مَنْ عَمِلَ مِنْهُمْ شَيْئًا يُلْقُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْآخِرِ﴾ ٹہوانہیان کہ ہروایان بہ خواوہ رورزی دواہی ہہیہ ﴿قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَيِّغُهُ﴾ (خوا) ہرمووی: ٹہوہش ہن بروابن رورزی ہن ٹہدہم بۆ چہند رورنکی کہم ﴿فَلْيَنْظُرْ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيَشْأَلِ السَّيْرُ﴾ لہ ہاشان ناچاری دہ کہم بہ سزای ناگری دوزخ کہ خراپترین سہر ٹہہجامہ ﴿

﴿وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ﴾ (پیریکہ رہوہ) کاتبتک کہ ٹیبراہیم و ٹیسماعیل بناغہ کانی کہ عہہ یان بہر زہ کردہ وہ ﴿رَبَّنَا اقْبَلْ مَنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (دہیانووت) خوابہ ٹہم کردہ وہ یہ مان لئی گیرا بکہ بہراستی ہر توی بیسہری زانا ﴿رَبَّنَا وَأَجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ﴾ خوابہ ہر دو و کمان بکہ بہ گوئراہل و فرمان بہرداری خوت ﴿وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ﴾ وہ لہ نہ وہ شمان گہ لیک بکہ بہ فرمانبہرداری خوت ﴿وَإِنَّمَا يَسْكُنُ﴾ وہ پنگاکانی خوا بہر سیمان نیشان بدہ ﴿وَرَبِّ عَلَيْنَا﴾ وہ بہ شیمانیمان گیرا بکہ ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْغَوَّاثُ الْزَّحِيمُ﴾ بہراستی ہر توی گیرا کہری بہ شیمانی و میہرہ بان ﴿رَبَّنَا وَأَنْتَ فِيهِمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ﴾ خوابہ لہ تاو نہ وہ کانماندا پیغہ مہرینک بنیرہ لہ خویان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ نایہ تہ کانی نویان بہ سہردا بخوینیتہ وہ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ﴾ قورنات و دانایی یان فیر بکات و پاکیان بکاتہ وہ (لہ ہموو گوناہنک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بیگومان ہر توی بہ توانای دانا ﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ﴾ کئی بوو و ہر تہ گیرئی لہ ٹایینی ٹیبراہیم ؟ ﴿إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ﴾ مہ گہر کہ سینک کہ خوی گیل و نہ فام کردیت ؟ ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ قَبْلَهُ فِي الدُّنْيَا﴾ سویندین بیگومان ٹیبراہیمان مہ لہ بڑارد لہ دونیادا ﴿وَلَهُ فِي الْآخِرَةِ لِمَنْ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بیگومان ٹہو لہ پروزی دوا پیدا لہ چاکہ کارانہ ﴿إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْمِرْ﴾ (ہہ لی بڑارد) لہ کاتبتکدا خوا پئی فہرموو : گوئراہل و فرمانبہرداری بہ ﴿قَالَ أَسْمِرُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ٹیبراہیمیش) ووتی : وا خنوم سپارد بہ بہر و ہر دگاری جیہانبان ﴿وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ﴾ ٹیبراہیم و بہ عقوب ناموز گاری کورہ کانی خویانبان کرد کہ فہرمانبہرداری خوا بن ﴿يَكُونُ إِنْ أَلَّهَ أَضَلَّ قَبْلَهُ﴾ (وہ ہدیرہ کہ بیان پیمان و تن) پوٹہ کانم : خوانٹایینی یہ کتابہرستی بو ہل بڑاردوون ﴿فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ کہواتہ مہ مرن بہ موسولمانیتی نہ بیت ﴿أَوْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ﴾ (ٹہی خواوہن نامہ کان) ٹایا ٹیوہ نامادہ بوون کانی بہ عقوب لہ سہر ہر گدا بوو ﴿إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي﴾ کانی بہ کورہ کانی ووت دوا ی من کئی دہ بہرستن ؟ ﴿قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَالآلِهَةَ آبَائِكَ﴾ (ٹہوانیش) ووتیان : خوا ی توو باوو باپیرانت دہ بہرستین ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُاتِنَا﴾ کہ خوا ی ٹیبراہیم و ٹیسماعیل و ٹیسحاقہ کہ خوابہ کی تاک و تہ نہایہ ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ وہ ٹیمہش فہرمانبہردار و گوئراہلی ٹہوبن ﴿بَلَّكَ أُمَّةً قَدْ خَلَتْ﴾ ٹہو پیغہ مہرانہ دہستہ بکہ بوون ٹیہرین ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ﴾ ہر چیان کرد بو خویانبان کردہ (ٹیوہش) ہرچی بکہن بو خوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَكُونُوا عَمَّالُونَ﴾ وہ ٹیوہ بہرہر سیار نین لہ کردہ وہی ٹہوان ﴿ۛ﴾

﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (جوولہ کہ و گا وورہ کان) ووتیان: (بہ موسلمانہ کان) بین
 بہ جوولہ کہ یان بہ گا وور تابکہ ونہ سہر پینگای راست ﴿قُلْ بَلَّ مَاءَ الْوَيْحَةِ خَيْفًا﴾ بلی: بہلکو
 بہ ہرہوی ٹایینی پاکی ٹیبراہیم دہ کہین ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ کہلہ ہاویہش پیداکہران نہ ہوہ ﴿قُلُوا أَنتُم بِلِلَّهِ﴾ بلین: (تہی موسلمانینہ) ہر وامن ہینا بہ خواو ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْكُم﴾ بہو فورٹانہی
 کہہو خومان ٹیرا و تہ خوارہ وہ ﴿وَمَا أَنْزِلَ إِلَيْكُم إِلَّا الْوَحْيُ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ وَالْحَقُّ﴾ وہ بہو نامہ یہی کہ
 ٹیرا وہ ہو ٹیبراہیم و نیسماعیل و نیسحاق و بہ عقوب و کورہ کانی بہ عقوب ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِمُعْجِزِينَ﴾
 وہ بہوہی کہ دراوہ بہ موسا و عیسا ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِمُعْجِزِينَ﴾ وہ بہوہی کہ دراوہ بہ ہمہو و پیغہ مہران
 لہ لایہن بہرہ و دگار بانہ وہ ﴿لَا تَقْرَأُ بَيْنَهُمْ﴾ جباوازی ناکہ بن لہ نینوان ہیچ کامیکباندا
 ﴿وَلَا تَحْزَنُ لَهُمْ﴾ وہ ٹیمہ فہرمان بہرہ دار و گوہر اہلی خواہن ﴿قَالَ امْكُثُوا بَيْتِي مَاءَ امْكُثُوا﴾
 تہ مجا تہ گہر ہر وایان ہینا بہو وینہ یہی کہ ٹیوہ ہر واتان پی ہینا وہ ﴿فَقَدْ امْكُثُوا﴾ تہ واپنگومان
 پریں راستیان دوزیوہ تہ وہ ﴿وَالْتَوَلَّوْا فَمَا تَمَّ فِي شِقَائِي﴾ وہ تہ گہر ہشتیان ہلک کرد تہ وامن لہ
 دوو بہرہ کیی دان ﴿فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ﴾ وہ خوا ناگاہاری تو تہ کات لہ وامن ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وہ
 ہر خواہہ ہیسہری زانا ﴿صِنْعَةُ اللَّهِ﴾ دہ سہیگرن بہو ٹاینہی خودا وہ کہ فہرہتی پاکی ٹیوہی
 لہ سہر خہلک کردہ ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِنْعَةً﴾ بینگومان ہیچ فہرہتہ کی بہو جزرہ ہا کہ نہ (کہ واتہ
 جاک دہستی پیوہ بگرن) ﴿وَلَا تَحْزَنُ لَهُمْ عَيْدُونَ﴾ وہ ٹیمہش بہرستن و عبادت ہر ہو تہو دہ کہین
 ﴿قُلْ أَتُحِبُّونَ فِي اللَّهِ﴾ بلی: ٹایا دہمہ قالی و دہمہ و ہریمان لہ گہل تہ کہن لہ کاری خوا ﴿وَهُوَ رَبُّنَا
 وَرَبُّكُمْ﴾ لہ کانتیکدا تہو بہرہ و مرد گاری ٹیمہ و ٹیوہشہ ﴿وَلَا تَأْمَنُوا بِلَاكُمْ﴾ وہ کردہ وہی
 خومان ہو خومانہ و کردہ وہی خوتان ہو خوتانہ ﴿وَلَا تَحْزَنُ لَهُمْ مَخْلُصُونَ﴾ وہ ٹیمہ تہنہا بہ دل سوزی
 بہندایہتی خوا دہ کہین ﴿أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ﴾ یا خود ٹیوہ تہ لین: ٹیبراہیم و نیسماعیل
 ﴿وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ﴾ و نیسحاق و بہ عقوب و کورہ کانی بہ عقوب ﴿كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى﴾
 جوولہ کہ یا گا وور ہوون ؟ ﴿قُلْ أَتُحِبُّونَ أَنْ تَقُولُوا﴾ بلی: ٹایا ٹیوہ زانارن یا خوا ؟ ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ﴾
 کی سہم کار ترہ ﴿وَمَنْ كَفَرَ شَرُّ مَعَدَّةٍ مِنَ اللَّهِ﴾ لہو کہ سہی کہ شایہ تہ کی لہ خوا وہر گرتین و
 بیشارتہ وہ ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفِيلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ خودا بی ناگانی بہ لہوہی کہ ٹیوہ دہیکہن ﴿بَلْ أَتَىكَ الْفِتْنَةُ﴾
 تہو پیغہ مہرانہ دہ سہیہک ہوون ٹیہرین و روشتن ﴿لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَهَا مَا كَسَبَتْ﴾ ہرچی یان
 کرد ہو خوتانیان کرد ، وہ ٹیوہش ہرچی بکہن ہو خوتانی دہ کہن ﴿وَلَا تَسْتَلُونَهَا﴾ وہ
 ٹیوہ بہرہ سیار نین لہ کردہ وہی تہ وامن

﴿سَيَقُولُ اَسْفَهًا مِّنَ النَّاسِ﴾ هندی نه زان و گیتل و نه قام له خه لک ده لئین : ﴿مَا وَلَّهُمْ مِنْ قِبَلِهِمْ اَلٰی كَانُوا عَلٰیهَا﴾
 چس موسلمانانه کانی و هر گنبراله و پروو گه یان که جاران له سهری بیوون ﴿قُلْ لِلّٰهِ الشَّرْفُ وَالتَّعْرِیْبُ﴾ بلن
 پروژه لات و پروژاوا هه مووی مولکی خوایه ﴿يَهْدِي مَن يَشَاءُ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ﴾ کنی یو ی رتسموونی
 ده کات بز پربازی راست ﴿وَعَدَیْكَ جَعَلْنَا كُرْاٰمًا وَ سَطَآ﴾ هه روه ها کردمانن به گه لیک مبانه روه
 مامناوهند (ی هه لبرارده) ﴿لَتَكُوْنُوْا شُهَدَآءَ عَلٰی النَّاسِ وَتَكُوْنُ الرُّسُوْلُ عَلَیْكُمْ شَهِیْدًا﴾ تابتنه شاهید و چاودیر
 به سهر خه لکه وه، و پیغه مبه ریش ﴿شَهِیْدٌ﴾ شاهید و چاودیر بیت به سهر لئوه وه ﴿وَمَا جَعَلْنَا الْفِتْنَةَ اَلٰی كُنْتَ
 عَلٰیهَا﴾ نه و پروو گه یه ی که جاران له سهری بیویت نه مانگیرا (به پروو گه و له پاشان گزیریمان به که عبه)
 ﴿اِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَّتَمَّعُ الرُّسُوْلُ﴾ نه نها بز نه وه ی ده ربکه ویت کنی شوین پیغه مبه ریش ده که ویت (وه جیاده بیتنه وه)
 ﴿مِمَّنْ یَّقْلِبُ عَلٰی عَقِبَتِهٖ﴾ له وانه ی که پاش گه زده بنه وه ﴿وَ اِنْ كُنْتَ لَتَكْبِرُ﴾ وه به راستی (نهم گزیرینه)
 کارنکی زور گه و روه و گران بوو ﴿اَلَا عَلٰی الَّذِیْنَ هَدٰی اللّٰهُ﴾ مه گهر لای نه وانه ی که خوا رتسموونی کردوون
 ﴿وَمَا كَانَ اللّٰهُ لِيُضِلَّ اٰیْمَتَكُمْ﴾ وه خوا ی گه و روه بر و ا (و نویره کانی جاران) تانی به زایه نه داده
 ﴿اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ﴾ به راستی خواهه گه لکیدا ﴿لَرَوْفٌ رَّحِیْمٌ﴾ دلسوزی مبه ره بانه ﴿قَدْ تَرٰی تَقْلِبُ
 وَجْهَكَ فِی السَّمٰوٰتِ﴾ به راستی نیمه گه رانی پروو خسارت پروو به ناسمان ده بینین ﴿فَلَوْ لَیْسَ لَكَ﴾ ده ی سویند به خوا
 پرووت ده که یه ﴿فِتْنَةٌ تَرٰی سَیْئًا﴾ پروو گه یه که به سه ندت بن و رازی بیت پنی ﴿قُوْلْ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ﴾ ثبیر پرووت و هر چه رخینه به ره و لای که عبه (مسجد الحرام) ﴿وَحِیثُ مَا كُنْتُمْ﴾ ثبوهش نه ی
 موسلمانان له هر لایه که بیوون ﴿قُوْلُوْا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾ (له نویره دا) پرووتان بکه نه نه و ی، به ره و (مسجد
 الحرام) ﴿وَ اِنَّ الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ﴾ به راستی نه وانه ی به پراویان پندراوه ﴿لَيَعْلَمُوْنَ اَنَّ الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾
 چاک نه زانن که نه مه شتیکی راسته له به روه رد گاریانه وه ﴿وَمَا اللّٰهُ بِغَفْلٍ عَمَّا یَعْمَلُوْنَ﴾ وه خودا بن ناگا
 نی یه له وه ی که ده یکن ﴿وَلَیْنِ اٰتٰیْتَ الَّذِیْنَ اُوْتُوْا الْكِتٰبَ بِحُكْمٍ اٰیَةٍ﴾ سویند بیت نه گهر هه رچی
 به لگه و نیشانه هه یه بی هیتنه وه بز نهم خواهن نامه و به پراوانه ﴿مَا تَجْعَلُوْا فِیْهَا﴾ دوا ی پروو گه ی تو
 ناکه وون ﴿وَمَا اَنْتَ بِتَالِیٍّ فِیْلَهُمْ﴾ وه توش دوا ی پروو گه ی نه وان ناکه ویت ﴿وَمَا تَعْصُمُْهُمْ بِاٰیَةٍ فِتْنَةٍ
 بَعْضٌ﴾ وه نه وان دوا ی پروو گه ی به کتری ناکه وون ﴿وَلَیْنِ اَتٰیْتَ اَخَوٰةَ هُمْ﴾ سویند بیت نه گهر تو دوا ی
 ثاره زووه کانی نه وان بکه ویت ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَكَ مِنَ الْبَیِّنِ﴾ دوا ی نه و زانینه ی که (به سروسش) بؤت
 هاتووه ﴿اِنَّكَ اِذَا لَمِْتَ الظَّالِمِیْنَ﴾ به راستی نه و کاته تو له سته مکاران ده بیت ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا﴾ نهوانه ی که په راومان بین داوون ﴿يَعْرِفُونَ﴾ کما یعرفون ابناءهم ﴿پینغه مېر ښه﴾
 ده ناسن وهك چوڼ كور ونه وه كانی خویان ده ناسن ﴿وَأَن قَرِيعًا مِّنْهُمْ﴾ ینگومان كو مه لیک له وان (له نه هلی
 كتاب) ﴿لَا يَكْفُرُونَ الْخُلُقِ﴾ نه وراستی په ده شمار نه وه ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان ده زانن (موحه مده
 پینغه مېره) ﴿الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ راست نه وه په (که بوت هاتو وه) له په روه ردگار نه وه ﴿فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
 الْمُتَكَبِّرِينَ﴾ که واته له گومانداران مېه ﴿وَلِكُلِّ رِجْلَةٍ﴾ وه هه سوو گه لیک پروو گه په کی هه په
 ﴿هُمُومِيَّتًا﴾ که پروی تی ده کات ﴿فَأَسْقُوا لَهُمُ الْحَرْبَ﴾ دهی ده ست پشکری بکه نه له کرداره چاکه کاند
 ﴿إِن مَّا تَكُونُوا﴾ له هه کوی هه بین ﴿إِن يَكُرْهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ خودا هه موونان کزده کاته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بهراستی خوا به ده سه لاته به سر هه سوو شتیکدا ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هه کوی
 چو وینه دهر وه (به سه قدر) ﴿قَوْلٍ وَحَيْثُ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ پروت وهر بگپړه بولای که عبی پیروز
 ﴿وَأَنَّهُ لَلْحَقُّ مِن رَّبِّكَ﴾ وه نه م پروو کر د نه ت راسته وه په روه ردگار نه وه په ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وه
 خودایی ناگانی په له وهی که ده بکه نه ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ﴾ له هه کوی چو وینه دهری ﴿قَوْلٍ وَحَيْثُ شَطْرَ
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ (له کاتی نویز کردندا) پروت وهر بگپړه بولای که عبی پیروز ﴿وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ﴾
 وه ښه وش (نه ی موسلمانینه) له هه کوی بوون ﴿قَوْلًا أَوْ جَوْهَرًا شَطْرَهُ﴾ پروو وهر بگپړن بولای نه و
 (که عبه) ﴿لَا يَكُونُ لَكَ عَلَى شَيْءٍ حَاجَةٌ﴾ نا بیانوی خه لکتنان نه په ته سر ﴿إِلَّا الَّذِي ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ مه گه ر
 سستم کاره کاتبان ﴿فَلَا تَحْشَوْهُمْ﴾ جالینان مه تر من ﴿وَلَا تَحْشَوْهُمْ﴾ و له من تر من ﴿وَلَا تَحْشَوْهُمْ﴾
 بول نه وهی به خششی خومتان به ته وای به سر دا برزم ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ وه به لکو ریبازی راست
 بگرن ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وهك په وانه مان کرد ﴿فِيكُمْ﴾ له ناوتاندا ﴿رَسُولًا مِّنْكُمْ﴾ پینغه مېر تیک له
 خوتان ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ که نایه نه کانی ښه تان به سر دا بخو ښته وه ﴿وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه دل
 وده روونان پاکتان بکاته وه وه فیرتان کات ﴿الْحَقُّ﴾ فیری فوران ﴿وَالْحِكْمَةُ﴾ وه فیری دانایی
 (فه سوو دهی خوی) ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ﴾ وه فیرتان کات ﴿مَّا تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه و شتانهی که نه تان
 ده زانی ﴿فَأَذْكُرُونِي﴾ که واته یادم بکه نه ﴿أَذْكُرْكُمْ﴾ تامنیش یادتان بکه م و له بیرتان نه که م
 ﴿وَأَشْكُرُوا لِي﴾ وه سو یاسم بکه نه ﴿وَلَا تَكْفُرُون﴾ بین نه زان و ناسو یاسیم مه که نه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ نه ی نه و که سانهی که پرواتان هیناوه ﴿أَسْتَعِينُوا﴾ پشت بیهستن ﴿بِالضَّرِّ﴾ به خورا گرتن
 ﴿وَالْفُلُوقِ﴾ و نویز (کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ بهراستی خوا له گه ل خورا گرانه ﴿

﴿وَلَا تَقُولُوا﴾ هەر گیز مه لین ﴿لَنْ يُقَاتَلَ﴾ به و که سانه ی ده کوزرین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریگهی خوادا
 ﴿أَمُوتُوا﴾ مردوون ﴿بَلْ آخِزَةٌ﴾ به لکوز زیندوون ﴿وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ به لام نیوه ههستی پی ناکهن
 ﴿وَلَنَبْذُلَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا تا قیشان ده که ینه وه ﴿بَشَقَى﴾ به هه ندیک ﴿فَإِنَّ الْخُرُوفَ﴾ له ترس
 ﴿وَالْجُرُفَ﴾ و برسیتی ﴿وَنَقِصَ﴾ و که م بوونی ﴿فَإِنَّ الْأُمُولَ﴾ مال و دارایی ﴿وَالْأَنْفُسَ﴾ و خه لکی (کس
 و کارتان) ﴿وَالشَّرَاتِ﴾ و به رو و بووم ﴿وَالْبَشَرِ﴾ جامر ده بده ﴿الصَّابِرِينَ﴾ به خوږ اگران ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ نه وانه ی
 ﴿إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ که له گه ل دوو چاری سه ختی و نه هه مته ی و ناخوشیه ک بوون ﴿قَالُوا﴾ ده لین
 ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ نیمه هه ره ی خواین و هه ر بۆ لای نه ویش ده گه ریته وه ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه
 ﴿عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ﴾ دروود و به زه بی به سهر نه وانه ده باربت له لایه ن به روه ر دگاریانده وه
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و نه وانه نه و که سانه ن هیدایه تیان وه ر گرتووه ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالنُّزْوَةَ﴾
 به راستی صه فاو مه روه ﴿مِن شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ له درو و شمه کانی (دینی) خوان ﴿فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ﴾ جا هه ر که سیک
 حه جی مالی خوای کرد ﴿أَوْ اقْتَمَرَ﴾ یا عومره ی کرد ﴿فَلَا يَجِدَ عَلَيْهِ﴾ هیچ خرا به و ناوانی نا گات ﴿إِنْ
 يَطُوفَ بِهِمَا﴾ که هه توجو و سه عی نیوان سه فاو مه روه بکات ﴿وَمَنْ قَطَعَ حَبْرًا﴾ وه هه ر که سیک به تاره زووی
 خزی چا که به کی کرد ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَاقِرٌ عَلَيْهِ﴾ نه وه بینگومان خودا سوپاسگوزاریکی زانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 بینگومان نه وانه ی ﴿يَكْفُرُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿مَا أُنزِلَتْ﴾ نه وه ی که نار دو و مانه ته خواره وه
 ﴿مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ له نایه تانی روشن و ﴿وَالْهُدَى﴾ رهنمایی ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا﴾ دوا ی نه وه ی که پرو و نمان
 کرده وه وه ﴿بَلَّاسٍ﴾ به خه لکی ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ له نامه ی نه ورات و ئینجیل) دا ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه
 ﴿يَعْلَمُهُمُ اللَّهُ﴾ خودا نه فره تیان لی ده کات ﴿وَيَعْلَمُهُمُ اللَّهُمُّونَ﴾ وه نه فره تکه رایش نه فره تیان لی ده که ن
 ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ مه گهر نه وانه ی ﴿قَالُوا﴾ که به شیمان بو و ینه وه ﴿وَأَصْحَابُ﴾ وه کرده وه ی چاکیان
 کردبی و ﴿وَيَتَنَوَّأُ﴾ نه وه ی شار دبو یانه وه) ناشکر ایان کردبی ﴿قَالُوا لَيْتَ﴾ نا نه وانه ﴿أَنْتُمْ عَلَيْهِمُ﴾
 به شیمان یان لی گیراده که م ﴿وَالَّذِي نُنَافِئُ﴾ وه هه ر منم گیرا که ری میهره بان ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾
 کفر و ا به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿وَمَا نُوَا﴾ و مردوون ﴿وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ و بی پروا بوون
 ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ﴾ له سه ریانه نه فرینی خوا ﴿وَالْمَلَكُوتُ﴾ و فرشته کان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 خه لکی به تیکرایی ﴿حَذَرِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده میتنه وه به هه میسه بی ﴿لَا يَخْضَعُونَ الْعَذَابَ﴾ سزایان
 له سه ر سووک ناکر بته وه ﴿وَلَا هُمْ يُظْهَرُونَ﴾ وه دواناخرین له سزا ﴿وَالَّذِينَ﴾ به رستر اوی نیوه
 ﴿إِلَّا وَجْهٌ﴾ به رستر اویکی تا ک و ته نه یایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به رستر اویکی راست نی به به ته نیا نه و
 نه بیت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ که به خشنده ی میهره بانه ﴿

﴿إِن فِي خَلْقِ﴾ بهرامتی هدییه له دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ﴾ ئاسمانه کان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ وزهوی
 ﴿وَلَخَلْقِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ و جیاوازی شهوورقور (به کورتی و دریزی) ﴿وَاللَّيْلِ النَّهَارِ﴾ و نهو که شنیانه ی
 ﴿نَحْنُ فِي الْآخِرِ﴾ که دین و ده چن له ناو ده ریادا ﴿يَمَسِّقُ النَّاسَ﴾ به و شتانه که قازانج ده گه به نن به خه لکی
 ﴿وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه شهوی که خوا له ئاسمانه وه باراندی ﴿مِنْ مَّاءٍ﴾ له ئاو (باران) ﴿فَأَنْحَسَا
 بِمَا لَازِئَ﴾ پاشان زهوی پی زیندوو کرده وه (پی بو و ژانده وه) ﴿بَعَثْنَا فِيهَا﴾ پاش مردنی ﴿وَبَثَّ﴾ وه
 بلاوی کرده وه ﴿فِيهَا﴾ تپیدا ﴿مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له هه سوو جوړه زینده وه رینک ﴿وَنَمْسٍ﴾ و ﴿فِی الْبَرِّ﴾
 وه گیرانی بایه کان (به هه سوو لایه کدا) ﴿وَالسَّحَابِ﴾ وه شهو و روانه ی ﴿السَّحْرِ﴾ رام کراون
 ﴿بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ له ناو هندی ئاسمان ﴿وَالْأَرْضِ﴾ و زهویدا ﴿لَا يَتَذَكَّرُ﴾ چهند به لگن ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾
 بو که سانیک که تپیگن ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ وه که سانی و اهدییه له خه لکی ﴿يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْدَادًا﴾ که هاو به شی زور بو خوا پیدا ده کهن ﴿يُحِبُّونَهُمْ﴾ خوشیان دهوین ﴿كُفَّ اللَّهُ﴾ وه
 خوشه ویستی (نیمانداران بو) خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ﴾ به لام ته وانه ی پروایان هیناوه زور زیاتر
 خوا یان خوش دهوین ﴿وَلَوْ كُنَّا إِلَهُاتٌ لَّكُنَّا لَسَكُونًا﴾ ته گهر بیین ته وانه ی سته میان کرده وه (به هاو به شی
 پیدا کردن بو خوا) ﴿إِذْ يَرْوُونَ الْعَذَابَ﴾ کاتیک که چاویان ده که وین به سزا (ی خوا ده زانن)
 ﴿أَنَّ الْفِتْنَةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ که هه رچی ده سولات هدییه هه سووی بو خوا به ﴿وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ﴾ وه
 ینگومان سزای خوا زور سهخته ﴿إِذْ نَسُوا اللَّهَ أَنْ يُعْبُوا﴾ کاتیک که شهو که سانه ی خه لک
 شون بیان که و تون له دونیادا (واته سهو که گومر که ره کان) به خه هه لته ته کیتن ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنْعَمُوا﴾
 له وانه ی (له دونیادا) دوا یان که و تون ﴿وَرَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سزای (دوره خیان به چاوی خویان)
 یینی ﴿وَنَقَطَ لَهُمُ الْأَسْبَابَ﴾ وه هه سوو به یوه ندی به کیان به چرایه وه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَنْعَمُوا﴾
 وه ته وانه ی که دوا یان که و تون و و تیان ﴿لَوْ أَنَّا كُنَّا نَعْلَمُ﴾ خوز گه نیمه بگه رایتا به ته وه (بو دنیا)
 ﴿فَنَنْتَرِيتُهُمْ﴾ تا به خه مان لی هه لته کاندنایه ﴿كَمَا نَبْتَهِمُ﴾ هه وهك (نهوان) چون به خه بیان
 له نیمه هه لته کاند ﴿كَذَلِكَ﴾ هه بهو شیوه یه ﴿يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ﴾ خوا کرده وه کاتیان نشان ته دات
 ﴿حَسْرَتٍ عَلَيْهِمْ﴾ ته یسکات به داخ له سهو دلیان ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ﴾ وه نهوان دهو چو و نیان نی به
 ﴿مِنَ النَّارِ﴾ له ناگر ﴿يُنَادِيهَا النَّاسُ﴾ ته ی خه لکینه ﴿كُلُّوا﴾ بخون ﴿مِمَّا فِي الْأَرْضِ﴾ له وه ی که له
 زهوی دایه ﴿حَتَّىٰ﴾ به حه لالی و ﴿طَبَقًا﴾ پاکی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی هه نگاوه کانی
 شهیتان مه که وون ﴿إِنَّهُ لَكُرْءُ عَذْرٌ مُبِينٌ﴾ بهرامتی شهیتان دوزمنیکی ئاشکر اتانه ﴿إِنَّمَا يَأْتِرُكُمْ﴾
 بهرامتی (شهیتان) فرمانتان پی ده دات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به ناوان ﴿وَالْخُسْفَانِ﴾ و خرا به ﴿وَأَن تَقُولُوا﴾ له گهن
 هه لبه سنی شی وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به دهم خوا وه ﴿مَا لَا تَقْلُمُونَ﴾ که نازانن

﴿وَأَنذِرْ لَهُمْ﴾ کاتیک پیشان بو و تریت ﴿تَسْبِعُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ شونین نهو (فورغان) ه بکه ون که خوا
 نارد و به نه خوار و وه ﴿قَالَ أَوَلَمْ تَسْبِعْ مَا﴾ ده لنین: نه خیر به لگو شونین نهو ده که وین ﴿الْقَبْأَ عَلَيْهِ﴾
 ءَابَهُ نَأً ﴿که باوو با پیر انمان له سهری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ﴾ نه گهر چسی باوو با پیر انیشیان
 ﴿لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا﴾ هیچ تن نه که بشتین ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ و گومرا بووین (پرتنمایش و نه گرن)
 ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نموونه ی نهو بی پروایانه ﴿كَمَثَلِ الْإِزِيِّ يَجْعَلُ﴾ وه که کینک وایه که
 دهنگ له ناز له کینک بکات ﴿يَمَا لَا تَسْمَعُ الْأُدْعَاءَ وَنِدَاءَ﴾ ته نیا دهنگ و هاواره که نهی هیچ نایستی
 ﴿صُمٌّ﴾ نه مانه که پن ﴿بُكْرٌ﴾ لالن: (له ووتنی قسه ی دروست) ﴿عُمٌّ﴾ کویرن (له بینینی پی
 ی راست) ﴿فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ بویه تن ناگدن و ژیر نین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهو که سانه ی
 که پرواتان هیتاوه ﴿كُلُوا﴾ بخون ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ لهو خوارده منی به پاکانه ی
 کرد و مانه به رزیشان ﴿وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ﴾ وه سوپاسی خوا بکه ن ﴿إِن كُنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر
 شیه هه نهو ده به رستن ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ نهو هی (که خوا) قه ده غدی کرد و وه لیان ته نها
 ﴿الْمَيْتَةَ﴾ مرداره وه بوو ﴿وَالَّذَمَّرُ﴾ و خوین (ی روشستو) ﴿وَالْحَمَّ الْخَنَازِيرَ﴾ و گوشتی بدراز ﴿وَمَا أَهْلَ﴾
 به و نهو هی که سهر براین ﴿لَقَرَّ اللَّهُ﴾ (به ناوی) غهیری خواوه ﴿فَمَنِ اضْطُرَّ﴾ نه مجا هه که سیک
 ناچار بوو (به خوار دنی به کینک له مانه) ﴿غَيْرَ بَاطِلٍ﴾ بهی یاخی بوون ﴿وَلَا عَادٍ﴾ و ده رچوون له سنوور
 ﴿فَلَا إِفْرَ عَلَيْهِ﴾ نهو ه هیچ گونا هیکلی له سهر نی به ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا لی
 خوشبووی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگومان نه وانه ی نهو نایه تانه ده شار نه وه
 که خودا نارد و به نه خوار و وه ﴿مِنَ الشَّيْءِ﴾ له ته ورات ﴿وَمَشَرُونَ﴾ و ده یگور نه وه ﴿يَوْمَ نَمُوتُ﴾
 قَبِيلًا ﴿به رختکی که م﴾ نه وانه ﴿أُولَئِكَ﴾ نه وانه ﴿مَا يَكُونُ فِي بَطُونِهِمْ إِلَّا أَلْقَارُ﴾ ناگر نه بیت هیچی تر نا چیه
 سکیانه وه ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وه خوا له رزوی دواپی دا قسه بیان له گدل ناکات ﴿وَلَا﴾
 يَرْحَمُهُمْ ﴿و پاکیان ناکاته وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه ختیا ن ده بیت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾
 أَسْرَوْا الصَّلَاةَ ﴿نا نه وانه که سانیکن که گومرای یان کپی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به رنموونی ﴿وَالْعَذَابُ﴾
 بِالْمَغْفِرَةِ ﴿وه سزا (یان کپی) به لی خوشبوون ﴿فَمَا أَصْبَرْتُمْ عَلَى النَّارِ﴾ نای چهند خور اگر ن له سهر
 ناگر ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ الْخَفِيِّ﴾ نه مه (هه مووی) به هو ی نهو وه به که خوا کتیه (پیر وزه) کانی
 نارد و ته خوار و وه به راستی ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ أَتَوْا﴾ وه بینگومان نه وانه ی دوو به ره کیان تیکه ووت ﴿فِي﴾
 الْكِتَابِ ﴿له ته وراتدا ﴿لِيُثْقَلَ عَلَيْهِمُ﴾ له دوو به ره کیه کی (وادان) که دوورن (له به که
 که وتن) ﴿﴾

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجْهَكُمْ﴾ چا که نه وه نی به که پروو بکه نه ﴿قَبْلِ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ بهر وه پروژ ه لات
و پروژاوا ﴿وَالَّذِينَ آتَوْا﴾ به لکو چا که نه و به ﴿مَنْ عَمِلَ بِأَمْرِ اللَّهِ﴾ که مروف بر وای بی به خوا ﴿وَالَّذِينَ
أَخْبَرُوا﴾ وه به پروژی دوا بی ﴿وَالْمَلَكُوتَ﴾ وه به فرشته کان ﴿وَالْكِتَابَ﴾ وه به کتبه کان ﴿وَالَّذِينَ﴾
وه به پنغه بهر ان ﴿وَعَلَى النَّارِ﴾ وه دارایی خزی به خشی ﴿عَلَى حَيْثُ﴾ له گهل نه و هی که خوشی
ده ویت ﴿ذَوِ الْقُرَى﴾ به خرمان ﴿وَالَّذِينَ﴾ و به هتوان ﴿وَالْمَسْكِينَ﴾ و به بی نه وایان (هزاران)
﴿وَأَيُّ السَّبِيلِ﴾ و به برتوارانی که م ده ست ﴿وَالسَّابِقِينَ﴾ و به سوال کهر ان ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ و له بری ی تازاد
کردنی کفیله کاند ا ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ وه نویژی به چا کی کردیت ﴿وَعَلَى الرِّكْعَةِ﴾ و زه کانی دایت
﴿وَالْمُؤْتِ بِعَهْدِهِمْ﴾ و به یمان به جی هینه ران ﴿إِذَا عَاهَدُوا﴾ کاتیک که به بهمانیان دایت ﴿وَالصَّابِرِينَ﴾ و
خورا گران ﴿فِي الْآسَاءِ﴾ له کانی نه نگده ستی ﴿وَالْحَرَّاءِ﴾ و نه خوشی ﴿وَبَيْنَ الْأَيْمَنِ﴾ و له کانی جهنگدا
﴿وَأُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ نا نه وانه که راستیان کرد ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ وه هر نه وانه پاریز کاران ﴿وَالَّذِينَ
يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ عَمَّا حُوتُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که پرواتان هیناوه ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾ پیوست کراوه له سهر
تان توله سندنه وه ﴿فِي الْقَتْلِ﴾ له کورزاواندا (به به کسان) ﴿لَعَلَّكُمْ تَحْزَنُونَ﴾ که سی تازاد به که سی تازاد
﴿وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ﴾ و بهندهش به بنده ﴿وَالْأُنثَىٰ بِالْأُنثَىٰ﴾ و زن به زن (مین به مین) ﴿فَعَزَّزْنَاهُ﴾ نه مجا
هر که سینک به خشر ا ﴿مِنْ أَخِيهِ﴾ له لایه ن برایه کی دینی به وه ﴿ثَنَىٰ﴾ به به شیک (له خویننه که)
﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه بی (خرمه کانی تر) به به وه ی بکه ن به باشی ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُحْسِنُونَ﴾ (بکوریش) به چا کی
خویننه که بدات ﴿ذَلِكَ تَخْفِيفٌ﴾ نه مه سوو ککردنه ﴿مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ﴾ له بهر وهر دگار تانه وه و میهره بانی
به ﴿فَمَنْ تَعَدَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نه مجا هر که سینک دوا ی نه مه ده ست دریژی کرد ﴿فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بوته و
مه به سزای به سوی، (به تازار) ﴿وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ﴾ له کوشتنه وه و توله سندنه وه داریان بو نیوه
مه به ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو خوتان پاریز ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾
پیوست کراوه له سهر تان ﴿إِذَا خُطِرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتیک به کینکتان له سهر مه ر گدا بوو ﴿إِنْ تَرَكْتُمْ
خَيْرًا﴾ نه گهر مالی له باش به جی ما ﴿الْوَصِيَّةَ لِلَّذِينَ﴾ وه سیه تکردن به باشی بو دایک و باوک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾
﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ و خرمان (تک که میراتیان بهر نه که و ی) به جوانی و پیکو پیکی ؟ ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾
پیوست کراوه له سهر پاریز کاران ﴿فَمَنْ بَدَّلَهُ﴾ نه مجا هر که سینک وه سیه نه که ی گوری
﴿بَعْدَ مَا سَمِعَهُ﴾ دوا ی بیستی ﴿فَرَأَيْنَاهُ أَتَيْنَاهُ﴾ نه وه گونا هی (تاوانی) ﴿عَلَى الَّذِينَ يَسُدُّونَهُ﴾ هر له ملی
نه و که سانه دایه که ده ی گورن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خواش به سهری زانایه ﴿

﴿فَمَنْ حَاقَ﴾ ئەمجا ھەر كەسنىڭ ترسا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ لەۋەسىپەنىكار ﴿حَتَّىٰ أَتَا﴾ كەھەلە يان گوناھنىڭ
بىكات ﴿فَاصْلَحَ بَيْنَهُمَا﴾ جا (ئەۋكەسە) مېرانگىر انى بىنك بىننى ﴿فَلَا تَرَوْا عَلَيْنَا﴾ ئەۋە ھىچ گوناھنىكى لەسەر
نى بە ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەپراستى خودا لىخۇش بوۋ بەبەزەبى بە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى
ئەۋانەى كە پرواتان ھىتارە ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الضِّيَاعُ﴾ پۇرۇزۇتان لەسەر نووسراۋە وفەرز كراۋە ﴿كَمَا
كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ ھەرۋەك چۇن فەرز كراۋە لەسەر ئەۋئومەتانەى لەپىش ئىۋە داۋون ﴿لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾ بۇ ئەۋەى خۇتاتان پىارېزىن لەخودا پىرسىن ﴿أَلَمْ تَأْمَعُوا وَدَّيْتُمْ﴾ (پۇرۇزۇتان لەسەر فەرز كرا)
چەند پۇرۇنكى دىارى كراۋى ژمېراۋە ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا﴾ جا ھەر كەسنىڭ لەئىۋە نەخۇش بوۋ
﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ يان لەسەفەردا بوۋ (ۋە بەپۇرۇزۇ نەبوۋ) ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ئەۋە پىۋىستە بەئەندازەى
ئەۋ پۇرۇزانەى (بەپۇرۇزۇ نەبوۋە) قەزاي بىكاتەۋە لەپۇرۇزانى تردا ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ﴾ ۋە پىۋىستە
لەسەر ئەۋانە كە زۇر بەنارەھەتى ئەتۋانن بەپۇرۇزۇ بىن (ۋە بەپۇرۇزۇ نابىن) ﴿فَعِدَّةٌ طَعَامٍ وَشَعِيرٍ﴾
پىرىتى (يان لەسەرە) ، كەخۇراكسى ھەزارىنكە ﴿فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَّهُ﴾ ئەمجا ھەر كەسنىڭ زۇرتر
پىرىتى بدات ئەۋە باشترە بۇى ﴿وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ۋە ئەگەر بەپۇرۇزۇ بىن بۇ خۇتاتان باشترە
﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر بزانن ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ مانگى پەمەزان مانگىنكە
قورئانى تىدا نىرراۋەتە خوارەۋە ﴿هُذًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ﴾ بە پىنما بۇخەلكى ۋە بەلگە گەلنىكى پۇشش
﴿مِنَ الْهُدَى وَالْقُرْآنِ﴾ بۇ پىنمۋىنى ۋ جيا كىر دىۋە (ى دروست و نادروست) ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ
الشَّهْرَ﴾ ئەمجا ھەر كەسنىڭ لەئىۋە مانگى پەمەزانى بىننى ﴿فَلْيَصُحِّهٖ﴾ با بەپۇرۇزۇ بىت ﴿وَمَنْ كَانَ
مَرِيضًا﴾ ۋە ھەر كەسنىڭ نەخۇش بوۋ ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ لەسەفەردا بوۋ ﴿فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ با بەئەندازەى
ئەۋ پۇرۇزانە قەزاي بىكاتەۋە لەچەند پۇرۇنكى تردا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ﴾ خوا ئاسانى ئەۋى بۇئىۋە
﴿وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ ۋە گرانى ناۋىت بۇتان ﴿وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ﴾ (قەزاي پەمەزانان لەسەر
دانرا) تا مانگە كە (بىگرن) بەتەۋاۋى ﴿وَلِتُكْمِلُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ﴾ ۋە بەگەۋرە ناۋى خوا بەرن
لەسەر ئەۋ پىنمۋىنى بەى كە كىرۋىنى ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ۋە تاسۋپاسى (خوا) بىكەن ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ ھەر كارتىنك بەندەكانى من پىرسىيارىان لى كىر دىت دەربارەى من ﴿فَأَنِّي
قَرِيبٌ﴾ ئەۋا بىنگومان من لىيانەۋە نىزىكم ﴿أَجِبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ﴾ گىرا دەكەم نىزاي نزاكاران ﴿وَإِذَا دَعَاكَ﴾
ھەر كاتىنك ھاۋار و نزام لى بىكەن ﴿فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي﴾ دەى با ئەۋانىش بەدەنگ مەۋە بىن ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بِي﴾
ۋە پروام بىن بىنن ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ بۇ ئەۋەى رىى راست بدۇر ئەۋە ﴿

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ لَيْلَةُ الْيَمَارِ﴾ ریتان بین در او له شه وانی پوژوو (ی پرمه زان) دا ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ يَسَّاعٍ﴾
 که بچه نه لای ژنه کانتان ﴿هَلْ لَّيْسَ لَّكُمْ﴾ شه وانی پوژوو پوژو شاکن ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَأْتُونَ﴾ وه یتوه ش
 پوژوو پوژو شاکن ﴿عَلَيْهِ اللَّهُ أَنْتُمْ كُنْتُمْ تَحْتَ أَوَّلِ أَنْفُسِكُمْ﴾ خوا ده پزانی که یتوه ناپاکستان له مخوتان
 ده کرد ﴿فَتَابَ عَلَيْكُمْ﴾ پویه په شیمانی لسی گیرا کردن ﴿وَعَفَا عَنْكُمْ﴾ وه لیتان خوش بوو ﴿فَاللَّزَّ
 بِشِرُوهُمْ﴾ تیر له یتاوه (به شه و) بچه لایان ﴿وَأَنْتُمْ أَمَّا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ وه به دل بخوازن نه وی
 که خوا پوی نویون (له مندل) ﴿وَمَكُلُوا وَاشْرَبُوا﴾ وه بخون و بخونه وه ﴿حَتَّىٰ يَبْقَىٰ لَكُمْ﴾
 مهتا پزتان جیا ده پیه وه ﴿الْحَيْطُ الْأَبْيَضُ﴾ پوشته ی سی (پوژو) ﴿مِنَ الْحَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ له پوشته ی
 پرمی (شه و) ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ له شه به قدا ﴿ثُمَّ انْبَسَا فِي الْبَيْتِ﴾ له پاشان پوژوو که تان ته و او
 بکه ن تاشه وی دواپی ﴿وَلَا تَبْشُرُوهُمْ﴾ وه مه چنه لای ژنه کانتان ﴿وَأَنْتُمْ عَنْكُمْ فِي الْمَسْجِدِ﴾ له کانتیکدا
 که له مزگه وتدا مابنه وه پوژو ایدرستی ﴿يَذْكُرُ حُدُودَ اللَّهِ﴾ نه مانه سنوورانی خودان و ﴿فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾
 نزیکیان مه که ونه وه ﴿كَذَلِكَ يَبْقَىٰ اللَّهُ إِلَهُ الْبَنَاتِ﴾ تاوا خوا باسی فرمانی خوی ده کات پوژو خه لکی
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا خویان پاریزن ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ﴾ مالی به کتری
 مه خون له ناو خوتاندا به ناپه ووا ﴿وَكُلُوا مِنْهَا إِلَىٰ الْحَبَرِ﴾ وه به (به رتیل) مهیده نه به کار به دهستان
 و فخر مانداران ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ﴾ پوژو وی به شیک له مالی خه لکی بخون به گونه
 ﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ له کانتیکدا یتوه ش ده زان ﴿يَسْتَفْتُونَكَ فِي الْأَهْلِ﴾ پرسیارت لسی ده که نه ده باره ی
 نوی بونه وه ی مانگه نویکان ﴿قُلْ هِيَ مَوْفِقَةُ النَّاسِ وَالتَّحْقِيقِ﴾ بلی نه مانه نیشانه ی کاته کانتن پوژو
 خه لکی و پوژو ج ﴿وَلَيْسَ إِلَهٌ﴾ وه چاکه نه وه نی به ﴿بَلْ أَنْتُمْ أَلْسِنَةٌ مِّنْ طُهْرٍ﴾ که له پستی مال
 و خانووه کانه وه بچه ژووره وه ﴿وَلَكِنَّ الْإِلَهَ مِنْ أَفْقٍ﴾ به لکو چاکه نه وه به نهو که سه پاریز کار و له
 خوا ترس بیت ﴿وَأَنْتُمْ أَلْسِنَةٌ مِّنْ طُهْرٍ﴾ وه بچه مال کانه له ده رگا کانه وه ﴿وَأَنْتُمْ أَلْسِنَةٌ مِّنْ طُهْرٍ﴾
 ﴿وَلَا تَقْرُبُوا﴾ جه نگ بکه نه لسی پوی خوا و
 ﴿الَّذِينَ يَفْقَهُونَكُمْ﴾ له گهل نه وانه ی جه نگشان له گهلده که نه ﴿وَلَا تَقْرُبُوا﴾ وه دهست درینوی
 مه که نه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْمُغْضِبِينَ﴾ به راستی خودا دهست درینوی که رانی خوش ناوتت ﴿

﴿وَأَقْبَلُوا فِيهَا خُفً﴾ بیان کورن (کافران) له ههر شویونی دهستان که ورسن و زال بوون به سهر باند
 ﴿وَأَخْرَجُوا﴾ وه دهر یان بکهن ﴿مَنْ حَيْثُ أَخْرَجُوا﴾ لهو شوینانده ی که ټیوه یان لی دهر کردوه ﴿وَأَلْقَتْهُ الشَّيْطَانُ
 الْفَقْلَ﴾ لادن له ږی به کتابه رستی خوا ی گوره له خه لک کوشتن سهخت و گه وره تره ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُ﴾ جه نگیان
 له گهل مه کهن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له لای مز گه وئی که عبده دا ﴿حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تانه وان له وندا نه جه نگیان
 له گهل تان دا ﴿وَإِنْ قَالُوا﴾ نه مجانه گهر جه نگیان له گهل تان دا ﴿وَأَقْبَلُوا﴾ ټیوه ش به جه نگیان له گهل تان دا ﴿كَذَلِكَ جَزَا
 الْكَافِرِينَ﴾ نه مه به توله ی بی پروایان ﴿وَإِنْ أَنْتُمْ﴾ به لام نه گهر ده ستیان هه لگرت (له جهنگ) ﴿وَإِنْ اللَّهَ غُفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه و اخوای گه وره لیخو شبوو میهر دانه ﴿وَقَبِلُوا لَهُ﴾ جه نگیان له گهل بکهن ﴿حَتَّى لَا تَكُونَ
 مِنْهُمْ﴾ تادورژ منایه تی بو تاین و هاو هل بر یاردان نه میتی ﴿وَكَوْنُ الَّذِينَ﴾ وه تاین و ملکه چی همر یو خوا ده بیت ﴿وَإِنْ
 أَنْتُمْ﴾ نه مجانه گهر ده ستیان هه لگرت ﴿فَلَا عُدُونَ﴾ ټیهر ده ست در ټی بی نی به ﴿إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ مه گهر له سهر
 ستم کاران نه بیت ﴿الْأَشْهُرَ الْحَرَامَ﴾ ږی زی مانگی حرام بهر انبه بهر ټیگر تنی نه وانه بو مانگی
 حرام ده بیت ﴿وَأَخْرَجْتُ قِصَاصٌ﴾ شکاندنی ههر ږی زیکش توله ی هدیه ﴿فَمَنْ أَغْدَى عَلَيْكَ﴾ جا ههر که سیک
 ده ست در ټی کرده سهر تان ﴿فَأَقْدُوا عَلَيْهِ﴾ ټیوه ش ده ست در ټی بکهنه سهری ﴿بِمِثْلِ مَا أَغْدَى عَلَيْكَ﴾
 به وټنه ی ده ست در ټی کردنه که ی نه و بو ټیوه ﴿وَأَنْتُمْ وَاللَّهُ﴾ وه له خوا بتر سن ﴿وَأَعْمُوا أَنْ اللَّهَ﴾ وه بزائن
 که خوا ﴿مَنْعَ الْكُفَّيْنِ﴾ له گهل پار ټی کارانه ﴿وَأَنْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه دارایی خو تان به سخت بکهن له
 ږی ی خوا دا ﴿وَلَا تَقْلُوا بِكُلِّ الْإِثْمِ﴾ وه به ده ستی خو تان خو تان مه خه نه ټیا چو ونه وه ﴿وَأَخْسُوا﴾ وه
 چا که بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی خوا چا که کارانی خوش ده ویت ﴿وَأَسْأَلُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾
 حه ج و عومره (تان که ده ست پی کرد) ته نها بو خوا به ته وای بیکهن ﴿وَإِنْ أَخْبِرْتُمْ﴾ نه مجانه گهر ههر
 (قه دهغه کران) ﴿فَمَا اسْتَسْرَبْتُمْ مِنْ أَهْدِي﴾ نه و سا چیشان بو هه لسور له قور بانی (سهری ږی) ﴿وَلَا تَقْلُوا
 زُؤْسَكُمْ﴾ وه سهر تان مه تاشن ﴿حَتَّى يَخْلَعِ أَهْدِي قِهْلَهُ﴾ تا قور بانی به که ده گاته چی ی دیاری کراوی خو ی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 مَرِيضًا﴾ نه مجا ههر که سیک له ټیوه نه خوش بوو ﴿أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان نازار ټک له سهر یدا بوو ﴿فَلْيَدْرُ
 مِنْ صَبَإٍ﴾ (نه گهر سهری ناشی) ږی تی به ک بدات که ږوړو (ی سنی ږوړه) ﴿أَوْ صَدَقَ أَوْ شَكَّ﴾ یان خیر ټک
 یان قور بانی به کات ﴿وَإِذَا أَلَمْتُمْ﴾ جا کات ټک دلنیا بوون (ترس نه بوو) ﴿فَمَنْ شَرَعَ بِالْعَمَةِ﴾ نه مجا نه و که سهری
 به هر مه ند بوو به جه ټی تانی عومره ﴿إِلَى الْحَجِّ﴾ ناکاتی حه ج ﴿فَمَا اسْتَسْرَبْتُمْ مِنْ أَهْدِي﴾ نه و چی بو هه لسور له
 قور بانی (بیکات) ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ﴾ وه نه گهر به کټک نه بیوو ﴿فَصَيَّامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾ با سنی ږوړ به ږوړو بیت
 له کاتی حه جدا ﴿وَسَبْعَ يَوْمٍ جَعَلْتُمْ﴾ وه حه وټ ږوړی تریش کات ټک گهراته وه ﴿ثَلَاثَ عَشْرَةَ كَأَيِّدًا﴾ نه مه ده بیت ده
 ږوړی ته و او ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حَاضِرُ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ نه مه بو که سیکه که (خو ی) و که س و کاری دانیش تووی
 ده ورو بهری (مسجد الحرام) نه بیت ﴿وَأَنْتُمْ وَاللَّهُ﴾ وه له خوا بتر سن ﴿وَأَعْمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
 الْعِقَابِ﴾ که به راستی خوا خواهه تی توله و سزای سهخته

﴿الْحَيُّ أَشْهَرُ مَعْلُومَاتٍ﴾ (کاسی) حج له چهند مانگینکی دیاری کړاودایه ﴿فَتَنَ فَرِضَ فِيهِمُ الْحَجَّ﴾
 ته مچا هر که سیتک له مانگاندا حجی له سهر خوی پیویست کرد ﴿وَلَا زَنَ﴾ بایتر نه چینه لای
 زن ﴿وَلَا ضُؤْفَ﴾ وه به کاری نه کات ﴿وَلَا جَدَالَ﴾ وه ده مه قاله نه کات ﴿فِي الْحَجِّ﴾ له حج جدا
 ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هر چی بکه نه چاکه ﴿يَعْلَمُهُ اللَّهُ﴾ خوا پی ی ده زانی ﴿وَيَسْأَلُكُمْ﴾ وه
 تویشو (ی پاریز کاری) و له خوا تر سان هه لېگرن ﴿فَإِنَّ خَيْرَ الْإِنْسَانِ الْقَوِيُّ﴾ که باشترین تویشو
 له خوا تر سانه ﴿وَأَتَقُونَ بِآلِ الْآلِ﴾ وه له من بتر من نهی هوشمه ندان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾
 گونا هنان له سهر نی به ﴿أَنْ تَتَّخِذُوا أَضْلَافًا مِنْ رِيحِكُمْ﴾ که دوا ی پوزی پور و رد گارتان بکه ون
 ﴿فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ مِنْ عَرَقِكُمْ﴾ ته مچا کاتیک بلا و هتان لېکړد و گه پانه وه له عهره فات ﴿فَإِذَا ذُكِّرُوا﴾
 ناوی خوا بیتن ﴿عِنْدَ الْمَشْرِقِ الْحَرَامِ﴾ له لای (مشرع الحرام) دا ﴿وَأَذْكُرُوا كَمَا عَدَدْتُمْ﴾
 وه بادی خودا بکه نه دیتنمونی کردن ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الصَّالِحِينَ﴾ با له پېش نه وه شایته
 له گو مر ايان بووین ﴿ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ له پاشان بگه دیتنمونه له و شویته ی خه لکی
 لی ی ده گه دیتنمونه ﴿وَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ وه دوا ی لی خوشبوون بکه نه خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بېگومان خوا لی خوشبوو میهره بانه ﴿فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ مَنِيَّكُمْ﴾ ته مچا کاتیک هر کان و واجباتی
 حجستان نه و او کرد ﴿فَإِذَا ذُكِّرُوا﴾ بادی خوا بکه نه ﴿كَذِكْرِكُمْ آيَاتِكُمْ﴾ وه ناو بر دستان پو
 باوو با پیر انتان ﴿أَوْ أَشِدَّ ذِكْرًا﴾ یان زور تر له ناوی نه و ان ﴿فَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ﴾ ته مچا هی و اهیه
 له خه لکی (هر داوی دنیا ده کات و) ده لیت ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَفِي الدُّنْيَا﴾ خوابه بمانده ری له دنیا دا
 ﴿وَمَا لِي فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ﴾ وه (نه وانه) هیچ به شینکیان نی به له پوزی دوا یی دا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾
 یقول ﴿وَهُمْ وَاشْهَيْه دَهْلِيَّتْ﴾ ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَفِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ خوابه هم
 له دنیا و هم له پوزی دوا پیدا خیر و خوشیمان پی بده ﴿وَقَدْ عَذَّبَ النَّارَ﴾ وه بمان پاریزه له سزای
 ناگر ﴿أُولَئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿لَهُمْ نَصِيبٌ﴾ به شینکیان هیه ﴿مِمَّا كَسَبُوا﴾ له وهی که کرد ووبانه
 ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا ی گه ورو زور خیرایه له لېهر سینه وده ﴿﴾

﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ﴾ ناولی خوا بهرن (الله اکبر بکهن) ﴿فِي آيَاتِهِ مَعْدُودَاتٍ﴾ له چهند پوړتکی دپاری
 کړاودا ﴿فَعَن تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ هر که سینک په له بکات له دوو پوړدا (هر سنی جهمه ره که بهر دباران
 بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ﴾ گوناوی ناگات ﴿وَمَنْ تَأَخَّرَ﴾ وه هر که سینکیش دوا بکه ویت (سی پوړ
 په جم بکات) ﴿فَلَا إِشْرَ عَلَيْهِ لِمَنِ أَقْبَى﴾ گوناوی له سهر نی په بؤ که سینک پاریز کاری بکات و له خوا
 بترسیت ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن و (له سزای) خوتان پیاریزن ﴿وَعَلَّمُوا النَّكْمَ﴾ وه بزائن که
 ټپوه ﴿إِلَيْهِ تُخْشَرُونَ﴾ بولای نهو (نه گهر ټپه وهو) کتوده کر ټپه وه ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ له ناوځه لکي
 که سانیک هن ﴿يُتَجَبَّلُ قَوْلَهُ﴾ که به قسه سهر سامت ده کات ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له م ژبانی دنیادا
 ﴿وَنُفِهُدُ اللَّهِ﴾ وه خوا ده کات به شاهد ﴿عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ﴾ له سهر (راسنی) نه وه ی له دلیا به تی
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَصَّيْرُ﴾ که چی نه و دوزمنیکی سهر سه خته ﴿وَإِذَا تَوَلَّى﴾ وه کاتیک پشني ه لکړد
 ﴿سَعَى﴾ هه ول ده دات ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوی دا (له وولاتدا) ﴿يُقْسِدُ فِيهَا﴾ بؤ نه وه ی خرابه ی
 ټپدا بکات ﴿وَنُفِهُدُ الْكُرْبِ وَالنَّسْلِ﴾ وه کشتو کال و وه چوه نه وه له ناو بیات ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾
 وه خوا خرابه کاری خوش ناویت ﴿وَإِذَا فِيلَ لَهُ﴾ وه کاتیک پی ی بوو تربت ﴿أَتَى اللَّهَ﴾ له خوا
 بترسه ﴿أَلَحَذَنَ الْعِرَّةَ بِالْأَشِيرِ﴾ دهمار ده یگری بؤ بهد کرداریی ﴿فَحَسْبُهُ رَجَهْمَرُ﴾ جا نه و دوزه خی
 به سه ﴿وَأَيُّشَ الْمَهَادُ﴾ که به دترسن جیگایه ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ له ناوځه لکیش که سانیک هن
 ﴿مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾ که گیانی خوی ده فروشیت ﴿أَتَيْتَاهُ مَرَضَاتِ اللَّهِ﴾ بؤ په زامه ندی خوا
 ﴿وَاللَّهُ زَوْفٌ بِالْعِبَادِ﴾ وه خوا میهره بانه به بنده کان ﴿يَتَأْتِيهَا اللَّيْلُ أَسْمَاً﴾ نه ی بر واداران
 ﴿أَذْخُلُوا فِي السُّرُكَةِ كَأَفَّةٍ﴾ هه موو به ته وای بیچنه نار نیسلامه وه ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی
 هه نگاوه کانی شه بتان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُم عَذْوٌ مُبِينٌ﴾ چونکه بنگومان نه و دوزمنیکی ناشکر اتانه ﴿
 فَإِنْ زَلَلْتُمْ﴾ نه مجا نه گهر لانا ندا (هه لخلیسکان) ﴿فَمِنْ بَعْدِ مَا﴾ دوا ی نه وه ی ﴿جَاءَتْكُمْ الْبَيْتُ﴾ که
 نیشانه ناشکر اکنان بوهات ﴿وَعَلَّمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ نه وه چاک بزائن که خوا ﴿عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ زال و کار
 دروسته ﴿حَلَّ يَطْرُونَ﴾ نایا نه وانه چاوه پروانن ﴿إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ﴾ خوابان بؤ بیت ﴿فِي ظُلُلٍ﴾
 له ناو چهند پارچه ﴿فِي الْعَمَاءِ﴾ هه وریکی سبی دا ﴿وَالْمَلَكُ﴾ هه روه ها فرشته کان (یان بؤین)
 ﴿وَقَضَى الْأَمْرَ﴾ وه کاره که کتوایی پی بیت ﴿وَاللَّيْلُ تَرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ وه هه موو کاریک هه بولای خوا
 ده گهر ټپه وه

﴿سَلِّمْ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ (نه ی موحده ممد) له به نئ نیسر ائیل بیر سه ﴿كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ﴾ که چهند به لگه دو
 نیشانه ی رۆشنمان داوه بهوان ﴿وَمَنْ يَبْدَلْ﴾ وه هدر که سینک پیگوریت ﴿بِعَمَّةِ اللَّهِ﴾ به هره ی (ریشمورنی) خوا
 ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ﴾ دوا ی نه وه ی که دهستی کهوت ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه وه پیگومان خودا تو له ی زور سه خته
 ﴿رَبِّنَا الَّذِي كَفَرُوا﴾ جوان کراوه بؤ یی بر وایان (ناسویاس کهران) ﴿الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ژبانی دونیا (به جورنک)
 ﴿وَنَحْنُ رَوُّونَ مِنَ الَّذِينَ أَصْحَابُ﴾ که گالته ده کهن به بر واداران ﴿وَالَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ (به لام پایه ی) نه وانه ی له خوا تر سن
 ﴿فَوَقَّهْمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ گه لی بهر زتره لهوان له رۆزی دوا پیدا ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ﴾ وه خودا رزق و رۆزی ده دات
 ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به هدر که سینک که به ویت ﴿بِعَزِّ حَبَابٍ﴾ به یی شومار و حساب کردن ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 خدایکی بده کؤمه له بون (به سرو وشت) ﴿فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ﴾ نه مجا خودا پیغه مبرانی نارد ﴿مُبَشِّرِينَ﴾
 به مژده مهر ﴿وَمُنذِرِينَ﴾ و ترسیتهر ﴿وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وه کتیبی راستی و دروستی له گه لدا
 ناردونه خواره وه ﴿لِيُخَوِّظَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا پر بار بدات و حو کم پکات له ناو خدایکی دا ﴿فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ﴾
 له و شتانه ی که جیاواز و دو به ره ک بون تیایدا ﴿وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ﴾ وه کهس جیاواز و دو به ره کی
 نه کرد له کتیبی ناسمانیدا ﴿إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوا﴾ مه گهر نه وانه ی که کتیبان یی درابوو ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی نه وه ی
 ﴿مَا جَاءَهُمْ أَنْبِئَتْ﴾ نیشانه و به لگه ی رۆشنیان بؤ هات ﴿بِقَبْلِ بَيْنَهُمْ﴾ به هۆی حه ساده نی ناو خویانه وه
 ﴿فَهَدَىٰ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه مجا خوا خۆی ریشمورنی بر وادارانی کرد ﴿لِيَاخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ﴾ بؤ
 نه و رینگا راسته ی که دو به ره کیان تیادا ده کرد ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا کئی ی بویت ریشمورنی ده کات
 ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ ریشازی راست ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ نایا واتان زانیسوه ﴿أَن تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنده
 به ده شت ﴿وَلَمَّا يَأْتِ كُرْمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که چی هیشتا نه هاتوته ریشان نه وه ی له ناره حتی تووشی نه وانه
 بون که له پیش توهه تیپه رین ﴿مَسَّهْمُ الْأَنْسَاءِ وَالْأَصْرَاءِ﴾ (که له رینی خوادا) دوو چاری سه ختی و زهره ر و
 زبان بون ﴿وَرَزَقُوا﴾ وه زور به توندی ته کان دران و زور یان بو هات ﴿حَتَّىٰ يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 به ره نگینک که پیغه مبره که و نه وانه ی که بر وایان هیتابوو له گه لدا ده یان ووت ﴿مَنْ حَضَرَ اللَّهَ﴾ سه ر که و تنی
 خوا که ی دیت ﴿إِلَّا أَن نَّضُرَّ اللَّهُ قَرِيبٌ﴾ ناگادار بن و دلبابن به راستی سه ر که و تنی خوا نریکه ﴿يَسْأَلُكَ﴾
 پر سیارت لی ده کهن ﴿مَاذَا يَفْقُرُونَ﴾ چی به خشن (له رینی خوادا) ﴿قُلْ مَا أَنفَقْتُ﴾ بلی: نه وی ده به خشن
 ﴿فِي خَيْرٍ﴾ له مالی پاک و حه لال ﴿فَبَلَّوْا الَّذِينَ﴾ بایق باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و خزماتی نزیک ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و
 هدیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و هه ژاران ﴿وَأَنِّي أَنشِيطُ﴾ و ریشوارانی کهم ده ست ﴿وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ وه هدر چی بکهن
 له چاکه ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ نه وه پیگومان خوا ناگاداره لی ی ﴿﴾

﴿كَيْبَ عَلَيْنَا لَوْلَا فَتَانِ﴾ جهنگتان له سهر پتو یست کرا ﴿وَهُوَ كَرُءٌ لِّكُفْرٍ﴾ که لاتان ناخوشه ﴿وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی ناخوش پی ﴿وَهُوَ خَيْرٌ لِّكُفْرٍ﴾ که چی باش و خیر بیت بؤتان ﴿وَعَسَىٰ أَن تَحِبُّوا شَيْئًا﴾ وه نه گونجی شتیکتان پی خوش پی ﴿وَهُوَ شَرٌّ لِّكُفْرٍ﴾ و خراب بیت بؤتان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا (چاک و خرابی تپوه) نه زانیت ﴿وَأَن تَعْلَمُوا أَن تَوَّابٌ﴾ و تپوه نایزان ﴿يَتَفَلَّحُونَ﴾ پر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾ ده باره ی مانگی حه رام ﴿فِتْنًا فِيهِ﴾ جهنگ کردن نیادا ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿فِتْنًا فِيهِ كَبِيرٌ﴾ جهنگ له مانگی حه رام دا گونا هیک کی گه وره به ﴿وَصَدَّقَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ به لام به ره هل سی ربازی خوا ﴿وَكُفْرًا بِهِ﴾ وه پی پروایی پی ﴿وَالْحَسْبُ الْحَرَامِ﴾ وه (پی گری موسولمانان) له مزگه وتی حه رام ﴿وَالْحَرَجُ أَهْلِي وَمِثْلَهُ﴾ ودهر کردنی خه لکی نه و مزگه وتی لی ﴿أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ گه وره تره لای خوا (له جهنگ کردن له مانگی حه رامدا) ﴿وَأَلْفَتْهُ أَكْبَرُ مِنْ الْقَتْلِ﴾ وه هاوه ل پید اکر دن بو خود او هاوه ل دان بو به شیمان کردنه وه ی موسلمان گه وره تره له (پی او) کوشن (له و مانگه دا) ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ﴾ به رده و ام ده ست هه ل نا گرن و جهنگتان له گه لدا ده کهن ﴿حَتَّىٰ يَبْرُزُوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ﴾ تاپه شیمانان بکه نه وه له دینه که تان ﴿إِنْ أَسْطَفَعُوا﴾ نه گهر بتوانن ﴿وَمَنْ يَزِيدْكُمْ مِنْكُمْ﴾ ودهر که سبتک له تپوه له دینی خوی هه ل بگه ر پته وه ﴿وَسُتَّ وَهُوَ كَافِرٌ﴾ وه به پی پروایی بمری ﴿فَأُولَٰئِكَ حَقَّ عَلَيْهِمُ﴾ نا نه وانه هه سوو کرده وه کانیا بوج نه بیته وه ﴿فِي اللَّهِ تَوَكَّلْ﴾ له دونیا و دوار و زیشدا ﴿وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وه نه وانه بارو هاوده می نا گرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تپیدا ده میته وه به تیجگاری ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانه ی پروایان هینا ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ وه نه وانه ی کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیگوشان له پی ی خوا دا ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ نا نه وانه چاوه پروایی میهره بانی خودان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوا لی خوش بوو میهره بانه ﴿يَتَفَلَّحُونَ﴾ نه ی موحه مده پر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الْحَرَمِ وَالْمَيْمَنِ﴾ ده باره ی عه ره ق و قومار ﴿قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ﴾ بلی له م دوانه دا گونا می گه وره هه به ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ و چند قازانجیک هه به بو خه لکی ﴿وَأَثْمُهُمَا أَكْبَرُ﴾ به لام گونا هه که بیان گه وره تره ﴿مِنْ ثَمَرِهِمَا﴾ له سوود و قازانجه که بیان ﴿وَيَتَفَلَّحُونَ﴾ وه پر سیارت لی ده کهن ﴿مَا ذَا يُفْقُونَ﴾ چی بیه خشن ﴿قُلْ أَتَعْلَمُونَ﴾ بلی نه وه ی لی تان زیاده ﴿كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ﴾ ناوه ها خودا به لگه کان پروون ده کانه وه بؤتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا بیر بکه نه وه ﴿

﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له کاری دنیا و دواړو ژتان ﴿وَمَسْكُونَتَهُ﴾ وهر سیارت لى ده کهن ﴿عَنِ النَّسَمَى﴾ له باره ی همنیوان (که چوڼ بن له گه لیاڼدا) ﴿قُلْ إِصْلَاحٌ لِّهَمْ خَيْرٌ﴾ بلې چا کسازى (تیکه لاوی کردن) بۆ نه وان چا کسره ﴿وَإِنْ تَحَايَظُواْ هُمْ فَاحْوَكَهُمْ﴾ وه نه گهر تیکه ل بین له گه لیاڼدا (قهینا کات چوڼکه) بر اتانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ﴾ وه خوا ده زانې کى خرابه کار و کى چاکه کاره (له گه ل همنیوان) ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَغْنَتْكُمُ كُمُ﴾ نه گهر خوا بیویستایه دو چاری به نیچ و ناره همتی ده کردن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زال و کار دروسته ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ ژنانی هاو بهش پیدا کهر ماره مه کهن ﴿حَتَّى يُؤْمِرَ﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَا تَمْنُواْ تَمْنُوْهُمْ﴾ که نیزه کیکی بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشتره له ژنه (نازادیکى) هاو بهش پیدا کهر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْكُمُ﴾ با (هاو بهش پیدا کهر که) سهر سامیشی کر دین (به جوانی یان داراییان) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْمُشْرِكِينَ﴾ وه ژنانی موسلمان ماره مه کهن له هاو بهش پیدا کهران ﴿حَتَّى يُؤْمِرَ﴾ تابروا ده هینن ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ وه کویله به کی بر وادار ﴿خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ﴾ باشتره له (نازادیکى) هاو بهش پیدا کهر ﴿وَلَوْ أَغْنَتْكُمُ﴾ با سهر سامیشی کر دین (به دارایی یا جوانیان) ﴿أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ نه وانه بانگ (ی خه لک) ده کهن بۆ ناو ناگر ﴿وَاللَّهُ يَدْعُوْا إِلَى الْجَنَّةِ﴾ به لام خوا (خه لک) بانگ ده کات بۆ به هه شت ﴿وَالْمَغْفِرَ بَإِذْنِهِ﴾ ولین خوش بوون به فخرمانی خوی ﴿وَيُؤَيِّنُ إِلَيْهِمُ الْبَيْتَ الْعَمِيرَ﴾ وه نیشانه کانی خوی روشن ده کانه وه بۆ خه لکی ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ به لکو بیر بکه نه وه ﴿وَمَسْكُونَتُهُمْ سَبْعٌ مِّائَاتٍ﴾ وهر سیارت لى ده کهن دهر باره ی حمیز ﴿قُلْ هُوَ أَذَىٰ﴾ بلې حمیز شازاره ﴿فَأَعْرَضُواْ عَنِ الْمَرْءِ﴾ که وانه دوور بکه ونه وه له هاو سهره کانتان ﴿فِي الْمَحِيضِ﴾ له کانی حمیز ﴿وَلَا تَقْرُبُوهْنَ﴾ وه نزیکیان له گه لدا مه کهن ﴿حَتَّى يُظْهَرَ﴾ تا پاک ده بنده وه ﴿فَإِذَا ظَهَرَ﴾ که خویان شت (دواى پاک بوونه وه) ﴿فَاتَّوْهُنَّ﴾ نه مجا بچنه لایان ﴿مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ له و شوینده وه که خوا فخرمانی پیداون ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی خوا تهویه کارانی خوش ده ویت ﴿وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾ و پاکانی خوش ده ویت ﴿يَسْأَلُكُمْ خُزْنُكُمْ﴾ ژنه کانتان کیلگه ی خوتانن ﴿فَأَنْتُمْ حَرَتُمْ﴾ جا تۆو بوه شپینه ناو کیلگه که تانه وه (مه به ست چو ونه لایانه) ﴿أَلَيْسَ شَتْرًا﴾ به ههر رشینه وه که ده تانه وى (له شوینی تایبه تی خوی که پشسه وه به نه که دواوه) ﴿وَقَدْ مَوَّاهُ لَأَنْفُسِكُمْ﴾ کرده وده ی باش پینش بخه ن بۆ خوتان ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَأَعْلَمُواْ أَنَّهُمْ قُلُوبُهُ﴾ وه بزائن و دلنیا بن که به خزمه تی ده گهن ﴿وَيُؤَيِّنُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه مژده بده به بر واداران ﴿وَلَا تَجْعَلُواْ لِلَّهِ عُزُضَةً﴾ نه کهن سویند به خوا خواردن بکه ن به بهر هه لستی ﴿لَا يَمْنِكُمْ﴾ نهوشتانه ی سویند تان له سهری خواردوه ﴿أَنْ تَبْرُواْ وَتَقْفُواْ﴾ که چاکى و باریز کاری ﴿وَتُصَلِّحُواْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ و بریکه خستی نینان خه لکی به ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسر و زانایه ﴿۱۱﴾

﴿لَا يُؤْنِذُكَ اللَّهُ بِالْعَرَفِ لَيْسَ كُ﴾ خوا سو تندی بی هووده (لهدم ده چوون) تان لی ناگری ﴿وَلَكِنْ يُؤْنِذُكَ﴾ به لام سو تندینکتان لی ده گریث ﴿بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به دل بتانه ویت و مه به مستان بیت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ﴾ وه خوا لیخو شبوو له سهر خو به ﴿لِّلَّذِينَ يُؤْتُونَ مِن سَابِقَةٍ﴾ بو نه وانه مه به سو تنده خوون له گهل ژنه کانیان دروست نه بن ﴿تَرَىٰ أَرْجَاةَ أَشْهَرٍ﴾ چاو هروائی چوار مانگ بکهن ﴿فَإِن فَادُوا﴾ نه مچا نه گهر گهرانه وه (بو لای ژنه کانیان) ﴿فَإِنَ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ نه و خوا لیخو شبوو میهره بانه ﴿وَإِن عَزَمُوا الطَّلَاقَ﴾ وه نه گهر بریاری ته لاق دانیان دا ﴿فَإِنَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ نه و خوا بیسه رو زانابه ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ﴾ وه ژنه ته لاق دراوه کان ﴿يَتَرَقَّصْنَ بَأْضُهُنَّ﴾ دان به خو بیاندا ده گرن ﴿ثَلَاثَةً فَرَوْهُ﴾ تا ماوه ی مسی حمیز ﴿وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ﴾ دروست نی به بو نه و ان ﴿أَن يَكُنَّ﴾ که بیشارنه وه ﴿مَأْخُذَ اللَّهِ فِي أَزْوَاجِهِنَّ﴾ نه وه ی خوا له مندا لدانیان دا دروستی کردوه (له حمیز یا مندا ل) ﴿إِن كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه گهر بر و ابان مه به به خوا ﴿وَالْيُورِ الْأَخْضَرِ﴾ و به رژی دوا بی ﴿وَيُعَوِّثُهُنَّ أَحَقُّ﴾ وه میرده کانیان شایسته ن ﴿بِرَّوْنٍ فِي ذَلِكَ﴾ به گیرانه و بیان له عیده ده ﴿إِن أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ نه گهر بیانه وی به باشی بژین ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ وه بو ژنان هه به به سهر میردیان وه وه کو نه وه ی که بو بیوان هه به به سهر ژنان وه به بی ی باوونه ریتی (به سه ند) ﴿وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ وه بیوان پله به کیان هه به به سهر ژنانیانه وه ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و کار دروسته ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾ ته لاق (یک که بردنه وه ی له دوا وه بی) دوو جاره ﴿فَإِنَّمَا الطَّلَاقُ بَعْدُ﴾ دوا نه وه را گرتنه به خو شسی ﴿أَوْ تَتَرَخَّصْنَ بِإِحْسَنِ﴾ یان به ره لا کردن و ته لاقدانیته ی به باشی ﴿وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ﴾ وه دروست نی به بو نه و ﴿أَن تَأْخُذُوا﴾ که لی به سه نه وه ﴿مِمَّا أَتَيْتُمُوهُنَّ مِن شَيْءٍ﴾ هچیک له و شتانه ی که داو تاننی ﴿إِلَّا أَن يَخَافَا﴾ مه گهر هه ردوولا بترسن (له وه ی) ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که سنووری خوا رانه گرن ﴿فَإِن جَفَعْتَ﴾ جا نه گهر ترسان ﴿أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ له وه ی سنووری خوا رانه گرن ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه و بیوانو نافرته که گونا هیان ناگات ﴿فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ به وه که ژنه که له بریتی خوی بیدات به بیوا وه که ی ﴿فَإِنَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ نه مانه (ی باسکران) سنووری خوان ﴿فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ لیان ده ره مه چن و ده سندر یژی نه که نه سهر یان ﴿وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ﴾ وه ههر که سیتک له سنووری خوا ده رجیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ تا نه وانه سته مکارن ﴿وَإِن طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گهر ته لاقی (سیه می) دا ﴿فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ﴾ تیرر نه و ژنه بو نه و بیوا وه دروست نی به ﴿حَتَّىٰ تَخْرُجَ رَوْحًا عَذَرًا﴾ هه تا شوونه کات به میرد نیکی تر (به تیجگاری) ﴿وَإِن طَلَّقَهَا﴾ نه مچا نه گهر (میردی دوو هدم) ته لاقی دا (یا مرد) ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ تیرر گونا نه ی به له سهر ژن و میرده (کو نه) که ﴿أَن يَتَرَاجَعَا﴾ که بگهر بننه وه لای به کتر (به ماره کردنیکی تازه) ﴿إِن طَلَّقَا﴾ نه گهر بزائن ﴿أَن يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ﴾ که له سنووری خوا ده رنا چن ﴿وَبَلَدٌ حُدُودُ اللَّهِ﴾ نه مانه سنووری خوان ﴿يُسَيِّرُهَا الْقَوْمُ يَعْلَمُونَ﴾ روونیان ده کاته وه بو گهلینک که تی بگهن ﴿

﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنانی هاوسه رتان ته لاق داو ﴿فَلَعَنَ أَجَلَهُنَّ﴾ گه بشتن به ناخرو توخری عیده بیان ﴿فَأَنْتُمْ كُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ رایان بگر نه وه به خوشی ﴿أَوْ سِرِّهُنَّ بِسَعْرُوفٍ﴾ یان بهر لایان بکهن و ته لاقیان بدهن به باشی ﴿وَلَا تُنْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا﴾ رایان مه گر نه وه به نیش و نازاره وه ﴿يُتَعَدَّوْنَ﴾ بژنه وهی سته میان لی بکهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ هدر که سبتک کاری و اباکات ﴿فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ﴾ نه وه سته می له خوی کرد وه ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا عَآئِنَ اللَّهِ هُزُوًا﴾ وه گالته به فدر موده کانی خوا مه کهن ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ و بیر بکهن وه له چاکه دی خواله گه لئاندا ﴿وَمَا أَرْزَلْ عَلَيْكُمْ﴾ و نه وهی که به سه ریدارشنوون ﴿فِي الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُم بِهَا﴾ له قورشان و فدر موده ی به جی به وه ناموزگار بیتان ده کات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه بزائن که خوا ﴿يَكُنَّ تَقْوَىٰ عَظِيمًا﴾ به همرو شت زانابه ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ کاتیک ژنسان ته لاقدا ﴿فَلَعَنَ أَجَلَهُنَّ﴾ عیده بیان ته و او بوو ﴿فَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ﴾ نیر قه ده غه بیان (به رگریان) مه کهن ﴿أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا لِّزَوْجِهِنَّ﴾ که شوو بکهن به خهلکائیکی تر که ده بن به میردیان ﴿إِذَا تَرَضَّوْا يَتَّبِعُهُمُ﴾ ته گهر رینک که و تن له ناو خویاندا ﴿وَالْمَعْرُوفُ﴾ به باشی ﴿ذَلِكَ لِيُؤْخَذَ بِهِ﴾ نه مه به ند و ناموزگاری تیدابه ﴿مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُوْثِقْ يَدَيْهِ يَأْتِهِ الْآخِرُ﴾ بژنه وه که سه ی که بر وای به خواو به ر وزی دوا بی بیت له نیه ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ وَأَظْهَرُ﴾ نه مه به ند و هر گرته تان باشتره و پاکتره ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ چونکه خوا ده زانی و نیوه نایزائن ﴿وَالْوَلَدَاتُ﴾ دایکان ﴿يَرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ﴾ شیر بدهن به منداله کانیان ﴿حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ دوو سالی ته و او ﴿لَيْسَ أَرَادَ﴾ (نه مه) بژکه سبتکه که بیه ویت ﴿أَنْ يُنْفِذَ الرِّضَاعَةَ﴾ شیر ی ته و او بدات ﴿وَعَلَى الْوَلَدِ لَهُ﴾ له سه ر باو که که یه ﴿يَرْفَعُهُنَّ وَكَشْرَهُنَّ﴾ ر وزی و کالای دایکه کان ﴿وَالْمَعْرُوفُ﴾ به باشی ﴿لَا تُكَلِّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا﴾ هیچ که سبتک له توانای خوی زیاتر داوای لی ناکریت ﴿لَا ضَرَّ وَلَا نَفْعٌ لِّوَلَدِهَا﴾ با زیان نه گه یه ند ری به هیچ دایکیت به هوی منداله که یه وه ﴿وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ يُولَدُ لَهُ﴾ وه به هیچ باو کیتک به هوی منداله که یه وه ﴿وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ﴾ وه (ته گهر باو که که مرد) له سه ر میرانگره وه کو نه وهی (پیشوونه فقهی دایکی منداله که بدات) ﴿فَإِنْ أَرَادَ افْتِسَالًا﴾ نه مجا نه گهر ویستیان (منداله که) له شیر بیر نه وه (له پیش دوو ساله که دا) ﴿عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ﴾ به ره زامه ندی و ر او یزی هدر دوو لایه کیان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا﴾ نه وه گونا هیان ناگات ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمُ﴾ وه ته گهر (نیوه ی پیوان) ویستان ﴿أَنْ تَضَرَّعُوا أَوْلَادَكُمْ﴾ دایه ن بگرن بژ منداله کانتان ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ نه وه گونا هتان ناگات ﴿إِذَا سَلَّمْتُمْ﴾ ته گهر بیان ده نی ﴿مَعَهُ أَتَيْتُمُ بِالْمَعْرُوفِ﴾ ته وی بژتان داناوون به خوشی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا﴾ وه له خوا بترسن و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ يَمَآعَمَلُونَ بِحَسْرَةٍ﴾ به راستی خوا بینایه به وهی که ده یکه ن ﴿۝﴾

﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ مَنكُم مِّنْهُمْ﴾ نهو پیاوانه ی که دهه مرن له نیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ و هاوسه ران جی دهه نیلن
 ﴿يَذَرْنَ فِيهَا بَنِينَ﴾ هاوسه ره کانیاں دهه بیت چاوه وروانی بکهن ﴿أَرْبَعَةً أَشْهُرًا وَعَشْرًا﴾ چوار مانگ و
 ده شهو ﴿فَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ﴾ نه مجا که عیده یان ته و او بوو ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ بتر گونا هتان له سه
 نی به (نه ی کهس و کاری ژن) ﴿فِيمَا فَعَلْنَا فِي أَنفُسِنَا﴾ له وه ی که (نهو ژنانه) ده یکه
 له خو یاندا به پی ی باوی ناو کومه ل ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ناگاداره به وه ی که ده یکه
 ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وه گونا هتان ناگات ﴿فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنَ خُطْبَةِ الْمَسَاءِ﴾ له خوا زینتی ژنانی (میرد
 مردوو) به ناراسته و خو بیان بلین ﴿أَوْ أَكْثَرُ فِي أَنفُسِكُمْ﴾ یا له دلی خو تاندا (بریار بدن) ده یانخوازن
 ﴿عَلَّمَ اللَّهُ الْكُتُبَ﴾ خوی گه وره ژانیوه تی که بیگومان نیوه ﴿سَتَذَكَّرُونَ﴾ له مه و دوا ناویان دهه بن
 ﴿وَلَا يَكُنْ لَّكَ دُونُ حَرْبٍ﴾ به لام به نهی به لیبیاں به مدهن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ مه گهر قسه یه ک
 که باش بیت ﴿وَلَا تَعْرَضُوا عُنْدَ الْمُكَاذِبِ﴾ وه بریاری ماره کردنیاں مدهن ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ﴾ تا
 عیده که بیان ته و او دهه بیت ﴿وَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ وه بزائن بیگومان خوا ده زانیت ﴿مَا فِي أَنفُسِكُمْ﴾
 به وه ی که له دل تاندا یه ﴿فَاذْكُرُوهُ﴾ که واته خو تان بهار بزین ﴿وَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وه بزائن دنیابن که خوا
 ﴿عَفُوٌّ ذَلِيلٌ﴾ لیخو شبووی له سه ره خو یه ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ گونا هتان له سه ره نی به ﴿إِنْ طَلَقْتُمْ
 آلِهَةً﴾ نه گهر ژنانیک ته لاق بدن ﴿مَّا لَكُمْ مَسْرُورٌ﴾ که هشتا نه چو وینه لایان ﴿أَوْ تَرْضَوْنَ آلِهَةً﴾
 یا ماره بیتان بو دانه نابن ﴿وَمَتَّعُوهُمْ﴾ وه به هر دهه ندیاں بکهن (شستیکیاں له مالی خو تان بدن) ﴿عَلَى
 الْمَرْبِيعِ قَدَرُهُ﴾ دهو له مدهن به پی ی خوی ﴿وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرُهُ﴾ وه هدرار به پی ی خوی ﴿مَتَّعُوا الْمُعَزَّوِينَ﴾
 به هر ده یار متهی دانیک که باو و نه ریت بیت. ﴿حَقَّ عَلَى الْمُخْسِرِينَ﴾ نه وه پیو یسته له سه ره چاکه کاران ﴿وَإِنْ
 طَلَقْتُمْ مَوَاطِنَ﴾ وه نه گهر ژنان تان ته لاق دا ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُمْ﴾ پیش ته وه ی بجهن لایان ﴿وَقَدْ فَرَضْتُمْ
 لَهُمْ فَرِيضَةً﴾ وه ماره پی شان بو دانا بوون ﴿فَضَلَّ مَقَرُّهُمْ﴾ نه وه نیوه ی ماره پی به که بیان ده که وی
 ﴿إِلَّا أَنْ يَتَّفِقُوا﴾ مه گهر ته و او (لیسان) خوش بن ﴿أَوْ يَتَّفِقُوا فِي دِينٍ﴾ یان تهو که مه له (میرد) ی خوش
 بیت ﴿يَكُونُ عَقْدُ الْكَاذِبِ﴾ که ماره برینه که ی به دهه سته ﴿وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ وه لی خوشبو و نتان
 له پاریز کاریه وه نزیکتره ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْفِتْنَةَ﴾ وه تهو چاکه یه ی که له نیو تاندا یو وه له بیر تان
 نه چینه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ بیگومان خوا بیبایه به وه ی که و ده یکه

﴿حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾ تا گاداری له نویزه کائیان بکهن و بیاتپاریزن ﴿وَالصَّلَاةَ الْوُسْطَى﴾ وه (به تاییه تی) نویژی ناوه راست (که نویژی عه سره) ﴿وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ﴾ وه له نویژدا بوهستن بق خوا به گهردن که چی و (بی قسه کردن) ﴿فَإِنْ خِفْتُمْ﴾ نه مجانه گهر ترسان ﴿فَرِحَالَا أَوْرُغْبَانًا﴾ (نویژ بکهن) به پیاده یان به سواری ﴿فَإِذَا أَمِنْتُمْ﴾ که ترستان نه ما ﴿فَادْكُرُوا اللَّهَ﴾ نه موسایادی خوا بکهن ﴿كَمَا عَلَّمَكُمْ﴾ به وره نگی که فیری کردوون ﴿مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ نه وه ی جاران نه تانده زانی ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُوكُمْ مِنْكُمْ﴾ نه و پیاوانه ی دهر مردن له نیوه ﴿وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ باش خویان ژنه کائیان به چی ده هیلن ﴿وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ﴾ (خوا فهرمانی کردووه) به وه سیهت کردن بؤ ژنه کائیان ﴿مَّتَنَعًا إِلَى الْحَوْلِ﴾ تاسالیک به خینو بکرنن ﴿غَيْرِ إِخْرَاجٍ﴾ بی نه وه ی دهر بکرنن (له مالی میردیان) ﴿فَإِنْ خَرَجْتَ﴾ نه مجانه گهر خویان چوونه دهر وه ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ بیتر هیچ گونا هتان له سهرنی به (نه ی که س و کاری میرد) ﴿فِي مَا فَعَلْتُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له وه ی که نه و ژنانه ده یکهن دهر باره ی خویان ﴿بِینَ مَعْرُوفٍ﴾ به باشی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زال و بالاده ست و کار دروسته ﴿وَالْمُطَافِقَتِ مَتَّعَ﴾ بؤ نه لاق در او ان هیه (به سهر میرده کائیان وه) به هر همدند بکرنن (به بریک پاره) ﴿وَالْمَعْرُوفِ﴾ به باشی ﴿حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ (نه وه) بنویسته له سهر باریز کاران ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ شاوا خوا ثابیه تانی خویان بؤ روون ده کاته وه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ تانی بگه و ژیرین ﴿الَّذِينَ رَفَعُوا إِلَيْنَا﴾ نایا ووردنه بویتوه له وانه ی ﴿خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ که له ولاتی خویان دهر چوون ﴿وَهُمْ أَلُوفٌ﴾ له کاتیکدا که نه و ان هه زاران (که س) بوون ﴿حَدَرًا لِّمَوْتٍ﴾ له ترسی مردن ﴿فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا﴾ نه مجا خوا پی ی وتن بمرن ﴿ثُمَّ أَخْبَهُمْ﴾ له پاشان زیندووی کردنه وه ﴿إِنَّا أَنَا اللَّهُ فَذُوقُوا ضِلَالَ﴾ به راستی خوا خواهنی چاکه به ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به سهر خه لکه وه ﴿وَلَا يَكُنْ كَثَرُ النَّاسِ﴾ به لام زور به ی خدک ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی خوا ناکدن ﴿وَقَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جدنک بکهن له پی ی خوا دا ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا بیسه ری زانایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَغْرِضُ اللَّهَ﴾ کن یه نه و که سه ی قهرز بدات به خوا ﴿قَرَضًا حَسَنًا﴾ به قهرزینکی باش ﴿فَيَضَعُهَا اللَّهُ﴾ نه مجا خوا بؤی زیاد ده کات ﴿أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ به زیاد کردنیکی زور ﴿وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْطِطُ﴾ وه خوا (بروزی خوی) نه گریته وه وه فراوانی ده کات ﴿وَالَّذِينَ تَرْجِعُونَ﴾ وه ههر بؤ لای نه ویش ده گهرینه وه ﴿

﴿أَلَمْ نَقُلْ لِلنَّاسِ الْفَلَاحُ﴾ ثایا وورد نه بوو یتوه له به سهر هائی دهسته و کۆمه لیک له کار به ده ست و ناو دارانی
 ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِیلَ﴾ به نی ئیسرائیل (نه وه کانی به عقوب) ﴿مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾ له دوای موسا
 ﴿إِذْ قَالَ لَوِ الْيَسْبِي لَهُمْ﴾ که به پیغه مبه رتکی خویان ووت ﴿أَبَعَثَ لَنَا صَاحِبًا﴾ پاشایه کمان بو بنیره
 ﴿تَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تا جهنگ بکهین له ری ی خوادا ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ﴾ ووتی ثایا نریک نیه یتوه
 ﴿إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ﴾ نه گهر جهنگستان له سهر فهرز و پیوست بکری ﴿أَلَا تَقَاتِلُوا﴾ جهنگ
 نه کهن ﴿قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ﴾ (له وه لامدا) ووتیان چ سودیکمان پی ده گات نه گهر جهنگ
 نه کهین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوادا ﴿وَقَدْ أَخْرِجْنَا﴾ له کاتیکدا که ده ر کراوین ﴿مِنْ دِيَارِنَا
 وَاتِّبَانًا﴾ له وولاتمان و مال و مندا لماندا ﴿فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾ که چی کاتیک جهنگیان
 له سهر پیوست کرا ﴿تَوَلَّوْا﴾ پشتیان هه لکرد ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که مینکیان نه پیست ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ﴾ خوایش ناگاداره به سهر سته مکاراندا ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه پیغه مبه ره که بیان
 پیتی ووتن ﴿إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا﴾ بینگومان خوا طالوتی بو ناردن به پادشا
 ﴿قَالُوا إِنَّا يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ﴾ ووتیان نه و چون نه پی به پادشا ﴿عَلَيْنَا﴾ به سهر نیمه وه ﴿وَنَحْنُ أَحَقُّ
 بِالْمُلْكِ مِنْهُ﴾ که نیمه له و شایسته ترین به پادشایی ﴿وَلَمْ يَزَلْ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ﴾ وه دارایی زوری
 نه در او ه تنی ﴿قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ﴾ فهر مووی: به راستی خوانه وی هه لبار دووه به سهر
 یتوه دا ﴿وَرَادَهُ بَسْطَةً﴾ وه به شی زیاتری داو ه تنی له فراوانی ﴿فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ﴾ له زانین و توانایی
 جهسته ﴿وَاللَّهُ يُؤْتِي مَلَكًا﴾ وه خوا مولک و پاشایی خوی ده دات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ به ههر کهس
 خوی به وی ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا (به هره) فراوان و زانایه ﴿وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ﴾ وه
 پیغه مبه ره که بیان پیتی ووتن ﴿إِنَّ آيَةَ مَلِكِهِ﴾ نیشانهای پادشای به که ی نه وه به ﴿أَنْ يَأْتِيَكُمُ
 الْتَابُوتُ﴾ که صندوق و داره مه یته که تان بو دیته وه ﴿فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ﴾ که مایه ی نارامبتانه
 له به ره و ردگار تانه وه ﴿وَنَبِيَّةٌ مِّمَّا نُرِي﴾ له گه ل هه تدبیک له که له پوری ﴿إِلَّا مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ﴾
 خانه دانی موسا و هارون ﴿تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فرشته هه لیده گرن ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لَّكُمْ﴾
 بینگومان له مه دا نیشانه و به لکه هه به بو یتوه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر یتوه بر وادار بن ﴿﴾

﴿فَلَمَّا أَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ﴾ نه مجا کاتیک که طالوت به خوی و له شکره که یه وه (له شار) در چوون ﴿قَالَ رَبِّ اللّٰهُ مُبْتَلٰیكُمْ﴾ بی ی ووتن ینگومان خوا تاقیتان ده کاته وه ﴿وَبَهَر﴾ به چه منیک (دوبارنیک) ﴿فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ﴾ نه مجا هدر که سینک لینی خوارده وه ﴿فَلَيْسَ مِنِّي﴾ نه و له (له شکری) من نی به ﴿وَمَنْ لَّمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي﴾ وه هدر که سینک لینی نه چه شت نه وه له منه ﴿إِلَّا مَنِ اضْرَرَ شِفَاهُ فَمِ مَنٍّ﴾ مه گهر که سینک پر مشتیکی لینی بگری ﴿بِسِدْرَةٍ﴾ به دهستی خوی (و بیخوانه وه) ﴿فَشَرِبُوا مِنْهُ﴾ جا هه موو تیریان لینی خوارده وه ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ﴾ که منیکیان نه بیت ﴿فَلَمَّا جَاوَزَهُ﴾ خو ﴿کَاتِبُکَ طَالُوتُ لَیْ یَهْرِیْبُهُ﴾ ﴿وَالَّذِیْنَ ءَامَنُوا مِنَّا﴾ نه وانه ش پروایان هیتابوو له گه لید (ببین نه وانه ی که تیریان لینی خوارده وه) ﴿قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْیَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ ووتیان: نه مرو نیمه دهره قهتی جالووت و له شکره که ی نایه یین ﴿قَالَ الَّذِیْنَ یَظُنُّوْنَ﴾ ووتیان: نه وانه ی که بیتان و ابوو ﴿اَنْهُمْ مُّذٰلِقُوا اللّٰهَ﴾ به خرمهت خوا ده گهن (له رژی دوابی دا) ﴿کَرِهْنَ فِتٰحَ قَلِیْلٍ عَلَیْتَ﴾ زور دهستی که م زال بووه به سهر ﴿فَیَسَّ کَثِیْرَةٌ﴾ دهستی زوردا ﴿بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَاللّٰهُ مَعَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ وه خوا له گهن خورا گرانه ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ﴾ کاتیک که دووبه پرووی جالووت و له شکره که ی وه ستان ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿رَبِّنَا اَفْرِغْ عَلَیْنَا صَبْرًا﴾ خوابه خورا گری بریزه به سهر ماندا ﴿وَوَسَّیْتَ اَقْدَامَنَا﴾ وه بینان جیگیر بکه ﴿وَاَضْرَبْنَا عَلَی الْقَوَمِ﴾ وه زالمان بکه به سهر گه لی ﴿الْکَافِرِیْنَ﴾ بی پروایاندا ﴿فَهَزَمُوْهُمْ بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ نه و سا به فهرمانی خوا شکاندن بیان ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ﴾ وه داوود (که یه کیک بوو له سهر یازانی طالوت) جالووتی کوشت ﴿وَوَسَّیْتَ اللّٰهُ الْمُلْکَ وَالْجِکْمَةَ﴾ وه خوا پاشایه نی و پیغه مبه ریتی دایه ﴿وَعَلَّمَهُ مَغَایْبَهُ﴾ وه نه وه ی ویستی فیری کرد ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللّٰهِ النَّاسَ﴾ نه گهر خوا خه لکی له ناو نه بر دابه ﴿بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ﴾ هه ندنیکیان به هه ندنیک ی تریان ﴿لَفَسَدَتِ الْاَرْضُ﴾ هه موو سهر زه وی پرده بوو له خرابه و تاوان ﴿وَلَیْسَ لَیْسَ اللّٰهُ ذُو فَضْلٍ﴾ به لام خوا خاوه نی به خششه ﴿عَلِ الْعَالَمِیْنَ﴾ به سهر هه موو جیهانیانه وه ﴿بَلٰکَ ءَیَّتُ اللّٰهِ﴾ هم (به سهر هاتانه) نیشانه کانی خوان ﴿تَتْلُوْهَا عَلَیْکَ﴾ ده بیان خوینینه وه به سهر تدا ﴿وَالْحَقُّ﴾ به راستی ﴿وَاِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلِیْنَ﴾ وه ینگومان تو له پیغه مبه رانیت ﴿۱۰۰﴾

﴿تِلْكَ الْأَرْسُلُ قَدْ بَلَغْتَ﴾ نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی (که یاسکران) ریزمان داوه ﴿تَعْطِرُهُمْ عَنْ تَحِيٍّ﴾ هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکیاندا ﴿مِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ﴾ له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی وایان بووه که خوا قسه‌ی له‌گه‌ل کردووه (وه‌ک موسی علیه السلام) ﴿وَرَفَعَ نَعَصَهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ وه‌ه‌ندیکیانی به‌رز کردووه‌و چه‌ند پله‌به‌ک ﴿وَأَتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيْتِ﴾ وه‌دامان به‌عیسای کوری مه‌ریه‌م چه‌ند به‌لگه‌و (موعجزه‌یه‌کی) ناشکرا ﴿وَأَتَيْنَاهُ سُورَ الْجُدِّ﴾ وه‌پشتگیر بمان کرد به‌فرشته‌ی سرووش (که جبریلله) ﴿وَوَشَّاهُ اللَّهُ﴾ نه‌گهر خوا بیوستایه ﴿مَا أَفْتَنَّا الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ نه‌و گه‌لانه‌ی که له‌دوای پیغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌هاتن له‌گه‌ل به‌کدانه‌نه‌جنگین ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ﴾ دوا‌ی نه‌و نیشانه‌ن روشنانه‌ی که بزبان هاتبوو ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا﴾ به‌لام دوو‌به‌ره‌کی یان نیکه‌وت ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ﴾ نه‌مجا‌هی وایان بوو بروای هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ﴾ وه‌هی وایان بوو بین بروابوو ﴿وَوَشَّاهُ اللَّهُ﴾ نه‌گهر خوا بیوستایه ﴿مَا أَفْتَنَّا﴾ به‌کتریان نه‌ده‌کوشست و شه‌ریان نه‌ده‌کرد ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُفَعِّلُ مَا يُرِيدُ﴾ به‌لام نه‌وه‌ی خوا بیه‌ویت ده‌سکات ﴿وَتَأْتِيهَا الْبُيُوتُ عَامَةً﴾ نه‌ی نه‌و که‌سه‌انه‌ی برواتان هیناوه ﴿أَلْفَقُوا مَنَازِلَ فَتَنٍ﴾ بیه‌خشن له‌و روزه‌ی که بینان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ﴾ پیش نه‌وه‌ی که روزی بی ﴿لَا يَنْفَعُ فِيهِ﴾ که نه‌کپین و فروشنی تیدایه ﴿وَلَا خَلَّةٌ﴾ و نه‌دوستانه‌ی و ناشنایه‌ی تیدایه ﴿وَلَا شَفَعَةٌ﴾ وه‌نه‌نکای تیدایه (تا رزگارتان کات له‌سزا) ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ وه‌هه‌ر بین بروایان سسته‌مکاران. ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانده‌و خوابه‌به‌که هیچ به‌رستراونکی به‌هه‌ق و راست نه‌بجگه‌له‌و ﴿الْحَيُّ﴾ هه‌میشه زنده‌ووی ﴿الْقَيُّومُ﴾ نه‌دبیر که و راگر (ی‌بوونه‌وه‌ر) ﴿لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ﴾ نه‌وه‌نه‌وز نه‌یگری و نه‌خدا ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ هه‌ره‌ی نه‌وه‌هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌هه‌رچی له‌زه‌وی دایه ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ﴾ کنی به‌نه‌و که‌سه‌ی له‌و روزه‌دا بتوانی نکای له‌لا بکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گهر به‌رئ پیدانی خوی نه‌یست ﴿يَعْلَمُ﴾ ناگاداره ﴿مَا بَيْنَ يَدَيْهِمْ﴾ به‌نه‌وه‌ی له‌به‌رده‌می (ئاده‌می) به‌وه‌یه‌(له‌دوئیا له‌به‌رده‌ستیاندایه) ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ وه‌نه‌وه‌ی له‌دواوه‌به‌نی (له‌روزی دوا‌ی بزبان ناماده‌کراوه) ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ﴾ وه‌که‌س ناگای نی به‌له‌هیچ شستیک ﴿مِنْ عِلْمِهِ﴾ له‌زاتین و زاتیاری نه‌و (خوا) به‌﴿إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾ مه‌گهر به‌وه‌ی که خوی بیه‌وی ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کورسی به‌که‌ی خودا هه‌موو ناسمانه‌کان و زه‌وی گرتوته‌وه ﴿وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا﴾ وه‌پاریزگاری کردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی بو خوا ناسانه‌و (گران نیه) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ وه‌هه‌ر نه‌وه‌بلند پله‌ی پایه‌گه‌وره ﴿لَا إِكْرَافَ فِي لَئْلِ﴾ به‌هیچ جوړنک زور لن کردن له‌دبندانی به‌بو هاننه‌ناو نیسلام ﴿قَدْ تَبَيَّنَ﴾ چونکه به‌راستی له‌به‌ک جبابه‌ته‌وه ﴿الرُّشْدُ﴾ رهنموونی و شماره‌زایی ﴿مِنْ النَّاسِ﴾ له‌گومرایی و سه‌ر لن شینووی (نه‌م‌نایه‌ته‌تایبه‌ته‌به‌نه‌وانه‌ی تایینی ناسمانی یان هه‌به) ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ﴾ نه‌مجا‌هه‌ر که‌س له‌رئ ی بین بروایی بگه‌رته‌وه (بین باوه‌ر بین به‌هه‌ر به‌رستراونک جگه‌له‌خوا) ﴿وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ وه‌بروا به‌یستی به‌خوا ﴿فَقَدْ اسْتَمْتَكْتَ﴾ نه‌وه‌بینگومان به‌توندی ده‌ستی گرتووه ﴿وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى﴾ به‌ده‌سته‌گیر به‌کی قایمی به‌هیزی و (که نیسلام، یان نیمانه‌که‌به‌نی) ﴿لَا أَنْفِصَاةَ لَهَا﴾ که به‌چران و به‌ربونی بونی به‌﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه‌خوا بیسه‌ری زانایه

﴿اللَّهُ وَلِيُّ﴾ خوا دوست و ہستیوانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہ یہ کہ برادران ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾ دہریان
 دہہیتیت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ﴾ لہ تاریکستانی بین برابی ﴿إِلَى النُّورِ﴾ بڑووناکی باوہر و برینموونی
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تہوانہ ی کہ بین بروان ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ شہیتان دوستیانہ ﴿يُخْرِجُونَهُمْ﴾
 دہریان دہہیتیت ﴿مِنَ النُّورِ﴾ لہ رووناکی (بیر و باوہر) ہوہ ﴿إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بڑووناکی تاریکستانی (گومرابی)
 ﴿أُولَٰئِكَ﴾ تہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہاورینی دوزخن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تباہانہ میتنہ وہ ہد تہ تہ تہ
 ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نابا ناوړتک نادرہ تہ وہ بہ لای تہو (نہ مروود) ہی ﴿حَاجَّازِجَةً﴾ کہ دہمہ قانی کرد
 لہ گمان ٹیراہیم (بیتنہ مہر دا علیہ السلام) ﴿فِي رَيْبَةٍ﴾ دہر حہق بہ پەرورہ دگاری ﴿أَنَّهُ أَتَىٰ اللَّهُ الْمَلَائِكَةَ﴾
 لہہر تہوہی خوا پادشایی دابوویہ ﴿إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ کاتی کہ ٹیراہیم (لہ وہ لای نہ مروود دا) ووتی:
 ﴿رَبِّیَ الَّذِی﴾ پەرورہ دگاری من تہو زاتہ یہ ﴿يُحْيِی﴾ زیان تہ داو ﴿وَيُمِیتُ﴾ زیان دہسیتیت (ودہسیتیت)
 ﴿قَالَ﴾ (نہ مروود) ووتی: ﴿أَنَا أَخِی﴾ منیش زیان تہ دہم ﴿وَأُمِیتُ﴾ وہ زیان دہسیتیت و دہسیتیت (دو
 زیندانی کراوی ہتا بہ کیکانی نازاد کرد و تہوی دیکہ یانی کوشت) ﴿قَالَ إِبْرَاهِيمُ﴾ ٹیراہیم ووتی:
 ﴿فَإِنِ اللَّهُ يَآئِیَ بِالْشَّمْسِ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ بینگومان خوا خور لہ رورہ لاتہ وہ ہلہ دہہیتیت ﴿قَالَ يَٰأَيُّهَا النَّاسُ﴾
 دہ (تہ گہر دہتوانیت) تو لہ رورہ لاتہ وہ ہلہ بیتہ ﴿فَیَہِی﴾ تہ مجا دہم کوت بوو ﴿الَّذِی کَفَرُ﴾ تہو بین
 بروابہ (نہ مروود) ﴿وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِینَ﴾ وہ خوا برینموونی گہلی مستہ مکاران ناکات ﴿وَ
 أَوَّكَأَ الَّذِی﴾ یا وہ کہ تہو کہ سہ (عوزہیر) ﴿مَرْعَىٰ قَرْيَةٍ﴾ کہ رابورد بہ لای شارنکدا (بیت المقدس)
 ﴿وَهُیَ خَآوِبَةٌ عَلٰی غُرُوبِهَا﴾ لہ کاتیکدا تہو (شارہ) دیوارہ کانی روو خا بوو بہ سہر سہر بانہ کانیدا
 ﴿قَالَ﴾ (عوزہیر) ووتی: ﴿أَنِّی یُحْیِی ہٰذِہٗ اَللّٰہُ﴾ خوا چون تہم شارہ شاوہ دان دہ کاتہ وہ ﴿بَعْدَ مَوْتِہَا﴾
 پاش مردنی؟ (واتہ پاش ویران ہوونی) ﴿فَأَمَّا اَللّٰہُ مَآئِةَ عَامٍ﴾ یہ کسہر خوی گہورہ (عوزہیر)
 سہ سال مراند ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ و پاشان زیندووی کردہ وہ ﴿قَالَ کَفَرْتُمْ﴾ (خوی گہورہ) فہرمووی:
 چہندہ ماویتہ وہ لیرہ دا؟ ﴿قَالَ لَیْسَتْ یَوْمًا اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ﴾ ووتی رورہ تہک یا بہ شس لہ رورہ تہک ماوہ تہوہ
 ﴿قَالَ بَل لَّیْسَتْ مَآئِةَ عَامٍ﴾ (خوی گہورہ) فہرمووی: تہ خیر بہ لکو سہ سال ماویتہ وہ ﴿فَانْظُرْ اِلٰی
 ظَعَامِکَ﴾ جانہ ماشای خوار دن و ﴿وَنُزَارِکَ﴾ خوار دنہ وہ کت بکہ ﴿تَرِیْسَتَہٗ﴾ تہک نہ چوہہ ﴿وَانْظُرْ اِلٰی
 جَمَارِکَ﴾ وہ تہ ماشای گویدر تہ کت بکہ ﴿وَلَیْسَتْ مَآئِةَ عَامٍ﴾ (وہ زیندوومان کردیتہ وہ) تا بتگترین
 ﴿اٰیۃَ الْاِنۡشَآءِ﴾ بہ موعجزہ و (بہ لگہ) بڑو خد لکی ﴿وَانْظُرْ اِلٰی الْوُطَّارِ﴾ وہ تہ ماشای ٹیسقانہ کانی
 (گویدر تہ کت) بکہ ﴿کَیۡفَ تُبۡشِرُہَا﴾ چون بہر زیان دہ کہ پتہ وہ (لہ شوینی خویان) و یہ کیان
 دہ خہین ﴿ثُمَّ نَكۡسُوۡہَا الْخُمۡ﴾ پاشان گزشتی بہ سہر دا دہہیتیت ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَہٗ﴾ تہ مجا کاتی
 تہ مانہ دہر کہوت بڑی (عوزہیر) ﴿قَالَ اَعۡلَمُ﴾ ووتی: بہ چاکی تہگہ یشتیم ﴿اَنۡ اَللّٰہُ عَلٰی کُلِّ شَیۡءٍ
 قَدِیۡرٌ﴾ بہ راستی خوا خوار دن دہستہ لاتہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿۝۱۳﴾

﴿وَيَذَّأَلُ ابْنَيْهِ﴾ (تہی موحمد بہیاد بہتہ) کاتیک کہ ئیراھیم وونی: ﴿رَبِّ﴾ تہی پەرور دگارم
 ﴿أَرَبِّي﴾ نیشانم بدہ ﴿كَيْفَ نَحْيُ الْمَوْتِ﴾ چوں مردو و زیندو دہ کہیتہ وہ؟ ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرمووی:
 ﴿أَوَلَمْ نُؤْمِنْ﴾ بیروات ہی نہہیناوه؟ ﴿قَالَ بَلَى﴾ وونی: بدلی پروام بینہی ﴿وَلَكِنْ لِّيُظْلَمَ قَلْبِي﴾ بہ لام
 (تہمہوی بینم) بۆئہوی دنیاہم ﴿قَالَ﴾ (خوا) فہرمووی: ﴿فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ﴾ کہواتہ چوار مہل
 بگرہ ﴿فَصَرْحُ ابْنِكَ﴾ تہمجا (سہریان بیرہ) و پارچہ پارچہ بیان بکہ ﴿ثُمَّ﴾ لہ باشد ﴿لِيَجْعَلَ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ﴾
 ﴿فَتْحًا جَوًّا﴾ ہەر پارچہ بہ کیان لہ سہر شاخیک دابنی ﴿ثُمَّ ادْعُهُنَّ﴾ لہ پاشان بانگیان بکہ ﴿يَأْتِيَنَّكَ﴾
 ﴿سَعْيًا﴾ بہ پلہ دین بولات ﴿وَأَنْتَ﴾ وہ چاک بزائہ و ﴿أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ دنیا بہ بنگومان خوا
 بالادہستی کار بہ جی بہ ﴿مَنْ﴾ ﴿مَنْ﴾ ﴿مَنْ﴾ وینہی (خیری) تہوانہی ﴿يُخْفُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ کہ مالی
 خویان دہہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پی خوادا ﴿كَمْ كُنَّا حَبَقًا﴾ وہ کہ دہنکہ (توونک) وایہ
 (روایت) و ﴿أَنْتَ سَمِعَ سَبِيلَ﴾ حہوت گولی گرینیت ﴿فِي كُلِّ سُبُلَةٍ﴾ لہ ہەر گولیکدا
 ﴿وَمَا تَعْلَمُ حَقَّ﴾ سہد دانہی تیدا بیت ﴿وَاللَّهُ يَضَعُ﴾ وہ خوا لہ مہش، زیاتری دہ کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾
 بۆ ہەر کہ سینک کہ خوی بیہوت ﴿وَاللَّهُ وَسِعَ عِلْمُهُ﴾ وہ خوا خاوەن بہ ہرہی فراوانی ناگادارہ ﴿مَنْ﴾
 ﴿الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أَمْوَالَهُمْ﴾ تہوانہی کہ مال و دارایی خویان دہہ خشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پی خوادا
 ﴿ثُمَّ لَا يَسْعَوْنَ مَا الْفُقَرَاءُ وَلَا أَدَّى﴾ دواي تہوہ ہیچ متہنیک نائین و نازاریک (بہ دلی ہہ زاران)
 ناگہینن ﴿لَهُمْ﴾ تہو کہسانہ بویان ہمیہ ﴿أَخْرَجَهُمْ﴾ پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پەرور دگاریان
 ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وہ ہیچ ترسینکیان لہ سہرنی بہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وہ ہیچ خہم و خفہ تینکیان
 نیہ. ﴿قَوْلٌ مَعْرُوفٌ﴾ قسہ و گوفتاری جوان و شیرین ﴿وَمَغْفِرَةٌ﴾ و چاوپزوشی (لہ ہلہ دا)
 ﴿خَيْرٌ﴾ چاکترہ ﴿فَمِنْ صَدَقَةٍ﴾ لہ خیریک ﴿يَتَّبِعُهَا آذَى﴾ کہ نازارو دل نیشانندی بہ دوا دابی
 ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَلِيمٌ﴾ خوا دہولہ مہند و بی نیاز و لہ سہر خویہ ﴿يَأْتِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی
 بیروانان ہیناوه ﴿لَا تَطْلُبُوا﴾ بوجہ لی مہ کہنہ وہ ﴿صَدَقَتِكُمْ﴾ خیر و بدخشینہ کانتان ﴿بِالْحَقِّ﴾ بہ منہت
 نان ﴿وَالْآذَى﴾ و نازاردان و دل نیشان ﴿كَالَّذِي﴾ وہ کہ تہو کہسہی ﴿يُنْفِقُ مَالَهُ﴾ مال و سامانی
 خوی دہہ خشیت ﴿رَبَّنَا النَّاسِ﴾ بۆ روپامایی خہلک ﴿وَلَا يُؤْمِنُ﴾ وہ باوہری نی بہ ﴿يَا اللَّهُ﴾ بہ خوا
 ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بہ روزی دواپی ﴿فَمَثَلُهُ﴾ جا وینہی تہو ناپاکہ ﴿كَمْ كُنَّا صَفْوَانٍ﴾ وہ کہ بہر دینکی
 ساف و لووس وایہ ﴿عَلَيْهِ رَبَّ﴾ کہ گلیکی کہمی بہ سہرہوہ بیت ﴿فَأَصَابَهُ وَابِلٌ﴾ تہمجا بارانیکی
 لیزمہی لی بدات ﴿فَكَرَّهَ صُلَاً﴾ وہ بہرہ کہ بہیلیتہ وہ بہ پروتی ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾
 ناتوان دہستی بخن ہیچ شتیک لہوہی کہ کردوویانہ ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ وہ خوا پرتیموونی
 گہلی بی پروا و خوا تہناس ناکات ﴿﴾

﴿وَمَثَلِ الْآيَةِ﴾ نمونہ ہی نه وانهی ﴿يُنْفِقُونَ أَقْوَامَهُمْ﴾ کہ مال و دارایی خویان دہہ خشن ﴿آيَةً﴾
 مَرَضَاتِ اللَّهِ ﴿لہ پساوہ زامہندی خوا﴾ ﴿وَتَقَاتِلَ فِئَتَيْنِ الْفَسِيحِينَ﴾ وہ ہن دامہ زرانندی دل و دہرونیان
 (لہ سہر چاکہ) ﴿كَتَلَبَ جَنَّةٍ﴾ وہك باخیک وایہ ﴿بِرَبِّهِمْ﴾ کہ بہ شویئیکی ہر زہ وہ بیت ﴿أَصَابَهَا﴾
 وَابِلٌ ﴿بارانی دلزپ گہورہی لی بدات﴾ ﴿فَقَاتِلْ أَكْثَرَهَا ضَعْفَيْنِ﴾ تہ مجامیوہی خوی بدات بہ دوو
 ہیندہ ﴿فَإِنْ تَرَىٰ بُيُوتَهُنَّ وَابِلٌ﴾ وہ تہ گہر بارانی دلزپ گہورہشی لی نہ دات ﴿فَطَلَّ﴾ بارانی وورد
 لینی تہ دات (واتہ بی بہرہم نابیت) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وہ خواہی گہورہش بینایہ بہوہی کہ
 دہیکہن ﴿لَا تَوَدُّ لَكُمْ كُفْرًا﴾ نایا کہس لہ تیوہ حہز دہ کات ﴿أَنْ تَكُونَ لَكُمْ جَنَّةٌ﴾ کہ باخیکی بیت
 ﴿مِنْ جَنَّةٍ﴾ لہ درہختی خورما ﴿وَأَغْشَابٍ﴾ وہ جوروہا درہختی تری و رہز ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 چہند جوروہ ناو پروا بہ ژیرباندہ ﴿لَهُمْ﴾ بُو خواوہن باخہ کہ بیت ﴿فِيهَا﴾ لہ ناو تہو باخہدا ﴿مِنْ كُلِّ﴾
 الثَّمَرَاتِ ﴿لہ ہہموو جوروہ میوہیکہ﴾ ﴿وَأَصَابَةٍ﴾ لہ کاتیکدا (خواوہنہ کہی) دوو چاری بیی ﴿الْكِبَرِ﴾
 پیری ﴿وَلَهُ﴾ وہ بیسی ﴿دُرِّيَّةً ضِعْفَيْنِ﴾ چہند منالیکی ووردی بیی دہسہ لات ﴿فَأَصَابَهَا إغْصَارٌ﴾
 تہ مجا گہردہلولیکی لی ہل بکات ﴿فِيهَا نَارٌ﴾ گہر و سہموومی تیندایں ﴿فَأَخْرَجَتْ﴾ یہ کسہر
 باخہ کہ بسوتی ﴿كَذَلِكَ﴾ نابہم رہنگہ ﴿رَبِّنَ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتٍ﴾ خوا نیشانہ کانی (میہرہ بانی)
 خویشان بُو پروون دہ کاتہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ بُو تہوہی پیر بکہنہوہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 تہی تہو کہسانہی پروانان ہیناوہ ﴿أَنْفِقُوا﴾ بیہ خشن ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ﴾ لہ پاکترینی ﴿مَا كَسَبْتُمْ﴾
 تہوہی پدیداتان کردوہ ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ﴾ وہ لہوہی کہ بومان دہرہیناوون (پروواندوون)
 ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾ لہ زہوی ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ مِنْهُ تُفْقَرُوا﴾ مہرقون لہوہی بیہ خشن کہ خرابہ ﴿وَأَنْتُمْ﴾
 يَتَجَذَّبُونَ ﴿لہ کاتیکدا کہ خوتان تہو شتہ خرابہ وەرناگرن (تہ گہر بشان دریتی) ﴿إِلَّا أَنْ تُخِيطُوا﴾
 فِيهِ ﴿مہ گہر چاوی لی بیوشن﴾ ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ وہ چاک بزانشن کہ خوا ﴿عَلَىٰ خَيْرٍ﴾ بی
 نیازیکی شایستہی ستایشہ ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾ شہبتان دہتان ترسبتی بہ ہہزاری
 ﴿وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَىٰ﴾ وہ فہرمانشان پیندہدات بہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ وہ خوا
 بہ لینی لیخوشبوون و چاکہتان پیندہدات ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ خوا بہ ہرہ فراوان میہرہ بانی زانایہ ﴿﴾
 ﴿يُؤْتِي﴾ تہی بہ خشن ﴿الْحِكْمَةَ﴾ ژیری ودانایی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ ہہر کہ سبت کہ بیہوی ﴿وَمَنْ يُؤْتَ﴾
 الْحِكْمَةَ ﴿وہ ہہر کہ سبت ژیری ودانایی پیندرا﴾ ﴿فَقَدْ أُوتِيَ﴾ تہوہ بہراستی ہی دراوہ ﴿خَيْرًا﴾
 كَثِيرًا ﴿خیر و چاکہیہ کی زور﴾ ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ پہند وەرناگرن ﴿إِلَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَّا لَنَبِّ﴾ تہنہا خواوہن
 ژیری و ہوشمہندہ کان نہ بیت ﴿﴾

﴿وَمَا آتَيْنَاكَ﴾ نه وهی به خشییستان ﴿مِن تَقَاتٍ﴾ له چاکه ﴿أَوْ نَذَرْنَا مِنْ نَذِيرٍ﴾ یا نه زرنکشان بریار دابی ﴿قَالَ اللَّهُ يَعْلَمُ﴾ نه وه بیگومان خوا ناگای لی به ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ﴾ وه بۆ سته مکاران نیه ﴿مِنْ أَنْصَارٍ﴾ هیچ یار مه تی دهرنک ﴿إِنْ يُدْأَوْ﴾ نه گهر ناشکرای بکهن ﴿الضَّادَّةِ﴾ خیره کانتان ﴿فَنَجِّمَاهُ﴾ نه وه کاریکی باشه ﴿وَإِنْ تُخَفُّوهُ﴾ وه نه گهر بیشار نه وه ﴿وَتَوَّوْهُ﴾ و بیدهن ﴿الْفُقَرَاءَ﴾ به هه ژاران ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه باشره بۆ ئیوه ﴿وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ﴾ وه خوا مه لی نه وه رینیت له سهرتان وده سپرینه وه ﴿مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ هیندی له گونا هه کانتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا به وهی که ده بکهن ناگاداره ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ﴾ له سهر تو نی به (نه ی موحه ممه) ﴿هَدَنَاهُمْ﴾ رینموونی و موسولمان کردنی خهلکی ﴿وَلَا يَكُنْ﴾ الله ﴿بَعْلُكَ﴾ نه وهی که سینی بویت هیدایه تی ده دات ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ئیوه ده بیه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له دارایی (چاکه) ﴿فَلَا تُفْسِدُوا﴾ نه وه (قازانجه که ی) بۆ خو تانه ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ ئیوه هیچ نابه خشن ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ﴾ مه گهر بۆ ره زای خوانه بی ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ده بیه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له سامان و (چاکه) ﴿تَوْفٍ إِلَيْكُمْ﴾ پاداشته که بتان ده ست ده که ویتنه وه ﴿وَأَنْتُمْ لَا تظْلَمُونَ﴾ و ئیوه سته متان لی نا کری ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ﴾ (نهم خیره) بۆ نه وه هه ژاران به ﴿أُخْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ که ده ست و بی به سزاون له پری ی خوا دا ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ ناتوانن ﴿صَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾ (بۆ پوزی په یدا کردن) بگه پرن به ره وی دا ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ﴾ نه زانی بی خه بهر و ده ست ده کات نه وان ﴿أَعْيَنَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾ که ده و له مه ندن به هوی بی تیزی یانه وه (سوال نه کردن بانه وه) ﴿تَعْرِفُهُمْ﴾ تو (نه ی موحه ممه) ده بیان ناسیت ﴿يَسْمَعُونَ﴾ به شینوه یاندا ﴿لَا يَسْأَلُونَ﴾ الناس ﴿داوای هیچ له کهس نا کهن﴾ ﴿إِلْحَافًا﴾ به زور (وه ک سوال که رانی تر) ﴿وَمَا تُنْفِقُوا﴾ وه نه وهی ده بیه خشن ﴿مِنْ خَيْرٍ﴾ له مال و سامان ﴿قَالَ اللَّهُ يَعْزِمُ﴾ بیگومان خوا ناگاداره بی ی ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ نه وانه ی که مال و دارایی خو یان ده به خشن ﴿بِأَيْدِي﴾ به شه و ﴿وَالنَّهَارِ﴾ و به پوز ﴿سِرًّا﴾ به په نهانی ﴿وَعَلَانِيَةً﴾ و به ناشکرا ﴿فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ نا نه وانه هه پاداشته یان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای په ر و هرد گاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ تر سنیکیان له سهر نیه (له داهاتو ودا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه وان خه فته بار نابن له پوزی دوا بیدا ﴿

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَرْبَا﴾ نہ وانی کہ سوود (ربا) ده خون ﴿لَا يَقُولُونَ﴾ (کاتی زیندو و بووندو) راست نابندو (له گزبه کاتباندا) ﴿إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي﴾ مه گهر چون که سی راست ده بیته و ﴿يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ﴾ التَّيْسِ ﴿که شہیتان دهستی لی و ه شاندهی (وہ تووشی فی بووی) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ نه و به هوی نه و وهیه، سوود خوران و وثیان: ﴿إِنَّمَا النَّسِيعُ﴾ کرین و فروشتن ﴿مِثْلَ الْيَتَامَى﴾ وهك سوود وایه ﴿وَيَحُلُّ اللَّهُ النَّسِيعَ﴾ له کاتیکدا خوار ی داوه به کرین و فروشتن وحه لالی کردووه ﴿وَحَرَّمَ الْيَتَامَى﴾ به لام سوود (ربا) ی قدهغه کردووه ﴿فَمَنْ جَاءَهُ﴾ نه مجا نه و که سهی بنی گهشت ﴿مَوْعِظَةً﴾ ناموزگاری بهك ﴿فِنْ زَيْنَةٍ﴾ له پدروهر دگاری به ووه ﴿فَاتَّبَعْنِي﴾ وه خیرا دهستی لی هه لگرت ﴿فَلَهُ مَا سَلَفَ﴾ نه و نه و هی له و ه پیش وری گرتووه بؤخوبندی (له سوود خوار دن) ﴿وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ﴾ وه کاری نه و حواله به خوا به ﴿وَمَنْ عَدَا﴾ وه نه و هی گه رایه ووه (بؤ سوود خوار دن) ﴿فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نا نه وانه هار پی تا گرن ﴿حَمَّ فِيهَا﴾ تبا ده میننه ووه ﴿خَالِدُونَ﴾ به هه میشه بی و هه تاهه تابی ﴿يَتَخَوَّيْهِ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ﴾ خوا فہر و بهرہ که تی سوود ناهیلیت ﴿وَيُتْرَى الصَّدَقَتُ﴾ وه بره و به خیر و به خشین نه دات و زیادی له کات ﴿وَاللَّهُ لَا يَجِبُ﴾ وه خوا خوشی ناوت ﴿كُلُّ كَفَّارٍ﴾ هیچ بیانو و ناسو باسگوزار تکی ﴿أَشِيرٍ﴾ تاوانکار ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانی که برویان هبتاوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرده ووه باشد کاتبان کردووه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویزیان به هوش و بیروه کردووه ﴿وَأَتَوْا الزَّكَاةَ﴾ وه زه کاتبان داوه ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ تهنها پاداشتیان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای پدروهر دگاریانه ﴿وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ وه هیچ ترسینکیان له سر نی به (له روزی دوا پیدا) ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه هیچ خهفه تیک روویان تی ناکات ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانهی برواتان هبتاوہ (به خوا) ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له خوا بترسن ﴿وَذُرُوا﴾ وه دهست هه لگرن ﴿مَا بَقِيَ مِنَ الزَّيْنَى﴾ له و سودهی که لای خهك ماوتانه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر تیوہ پروادارن ﴿إِنْ لَمْ تَفْعَلُوا﴾ نه مجا نه گهر دهستان لی هه لگرت ﴿فَأَلَا تَأْوَرُّوْنَ﴾ که وانه بزائن و ناگادار بن ﴿يَحْزَبُ مِنَ اللَّهِ وَمِنْ رَسُولِهِ﴾ جهنگ له گهك خوداو پیغه مبهره که ی راده گه بهن ﴿وَإِنْ تُبْشِرُوا﴾ وه نه گهر به شیمان بووندووه ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْكَاذِبِينَ﴾ نه و تهنها سدرمایه کاتبان هی تیوہ به ﴿لَا تَقْلِبُوهَا﴾ نه ستم بکهن (له خه لکی) ﴿وَلَا تَقْلِبُوهَا﴾ وه نه ستمتان لی ده کریت ﴿وَإِنْ كَانَ دُونُ عَشْرٍ﴾ وه نه گهر قهر زدار نه دار بوو ﴿فَلْيُزَلِّ إِلَى مِئْسَرَةٍ﴾ نه و یا مؤله تی بدریت تا خوا ده سه لاتی ده و ﴿وَإِنْ نَصَدَّقُوا﴾ وه نه گهر (له قدر زه که) نازادیان بکهن ﴿يَحْتَرِ لَكُمْ﴾ باشتره بوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر تی بکهن ﴿وَاتَّقُوا﴾ وه بترسن ﴿يَوْمًا﴾ له روزیک ﴿تُرْجَعُونَ فِيهِ﴾ ده گه پرنرینه ووه ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ بز لای خوا ﴿تُؤْتَوْنَ﴾ له پاشان پاداشت نه درته ووه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ به هه موو که سیک ﴿مَّا كَسَبَتْ﴾ (پاداشت و سزای) نه و هی کردووه به تی ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾ وه نه و ان ستمیان لی ناکری ﴿

﴿يَتَّخِذُهَا الذِّبْنَ أَمْوَالًا﴾ تہی تہ وانہی باوہرتان ہیٹاوه ﴿إِذَا تَدَايَسْتُمْ بِدِينٍ﴾ تہ گہر قہر زینکتان لہیہ کتری
 کرد ﴿إِنِّي أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بؤ ماوہیہ کی ناوبراو (دیاری کراو) ﴿فَأَكْثِيُوهُ﴾ تہوہ بینوسن ﴿وَلْيَكْتُبْ﴾
 وہ با بینوسی ﴿يَنْتَكُمُ﴾ لہ نیوانتاندہ ﴿كَاتِبٌ﴾ نووسہرینک ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بہر اسنی (ودادوہری)
 ﴿وَلَا يَأْتِ كَاتِبٌ﴾ وہ ہیج نووسہرینک با سہر پیچی نہ کات ﴿أَنْ يَكْتُبَ﴾ لہ نویسی (سہنہ دی
 قہرز) دا ﴿كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ﴾ ہدروہك خواشہوی فیری نووسین کردوہ ﴿فَلْيَكْتُبْ﴾ با بینوسی
 ﴿وَلْيُمْلِلِ الَّذِي﴾ وہ باشہو کہسہ دہقی سہنہدہ کہ بلی وبیخونیتہوہ ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ کہ قہرزہ کہی
 بہ سہرہوہیہ ﴿وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ وہ لہ پەرہرد گاری ہترسی ﴿وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا﴾ وہ ہیچی لہ
 کہم نہ کاتہوہ ﴿فَإِنْ كَانَ الَّذِي﴾ تہ مجا تہ گہر تہو کہسہی ﴿عَلَيْهِ الْحَقُّ﴾ قہرزہ کہی بہ سہرہوہیہ
 ﴿سَفِيهَا﴾ بنی عدقل بسو ﴿أَوْصِيْعًا﴾ یان ناتہواو بسو ﴿أَوْ لَا يَنْطَلِعُ﴾ یانہی دہ توانی ﴿أَنْ يُمْلِ خُو﴾
 خوی دہقی سہنہدہ کہ بلیت وبیخونیتہوہ ﴿فَلْيُمْلِلْ رَبُّهُ﴾ تہوہ با گہورہ کہی بلیت وبیخونیتہوہ
 ﴿بِالْعَدْلِ﴾ بہر اسنی (ودادپہروہری) ﴿وَأَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ﴾ وہ دوو شاہید بگرن ﴿مِنْ رِّجَالِكُمْ﴾
 لہ پیوانی خوتان (موسولمان) ﴿فَإِنْ لَّمْ يَكُنَا رَجُلَيْنِ﴾ تہ مجا تہ گہر دوو پیوا نہ بسو ﴿فَرَجُلٌ
 وَأَمْرَانِ﴾ تہوہ با پیاوٹک و دوو ژن بن ﴿مَنْ تَرْضَوْنَ﴾ لہ وانہی کہ پہسہندیان دہ کہن ﴿مِنْ أَشْهَادِكُمْ﴾
 لہ شاہیدہ کان ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا﴾ بؤ شہوہی تہ گہر بہ کینکیان لہ بیری چوو ﴿فَلْيَحْضَرْ إِحْدَهُمَا
 الْآخَرَى﴾ با شہوی تربان بیری بخاتہوہ ﴿وَلَا يَأْتِ الشَّهَدَةَ﴾ با شاہدہ کان سہر پیچی نہ کہن ﴿إِنَّا
 مَا دُعُوْا﴾ کاتینک بانگ کران (بؤ شاہدہتی دان) ﴿وَلَا تَسْمَعُوا﴾ وہ بیزار مہسن ﴿أَنْ تَكْثِيُوهُ﴾ لہوہی کہ
 بینوسن ﴿صَغِيرًا﴾ بچووک بیت ﴿أَوْ كَبِيرًا﴾ یان گہورہ ﴿إِنِّي أَجِلٌ﴾ تا کاتی خوی ﴿وَلَكُمْ مَقْصُودٌ
 عِنْدَ اللَّهِ﴾ تہم نو سینہتان راست ترہ بہ لای خواوہ ﴿وَأَقْرَبُ شَهِيدًا﴾ وہ چہ سپنہر ترہ بؤ شاہدہتی دانہ کہ
 ﴿وَأَدْنَى الْأَتْرَابِ﴾ وہ نزیک ترہ لہوہی کہ نہ کہونہ گومانہوہ ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ بَحْرَةً﴾ مہ گہر کاتینک
 تہو کردہوہیہ بازار گانیہ کی ﴿حَاضِرَةً يُدْبِرُونَهَا ابْنُكَ﴾ دہست بہ دہست بن بیگیرن لہ ناو خوتاندہ
 ﴿فَلْيَسْ عَلَى كُمْ حُجَّتُ﴾ تہوہ لہم کاتہدا گوناہتان ناگات ﴿الْأَفْكُيُوهَا﴾ تہ گہر نہ بینوسن
 ﴿وَأَشْهَدُوا﴾ وہ شاہید بگرن ﴿إِذَا تَابَعْتُمْ﴾ کاتینک کرین و فروشتتان کرد ﴿وَلَا يَضُرُّكَ كَاتِبٌ
 وَلَا شَهِيدٌ﴾ و با زیان بہ نووسہر و شاہید نہ گہ بہ ندری ﴿وَإِنْ تَقَعُوا﴾ وہ تہ گہر زیانتان گہ پاند
 ﴿فَإِنَّهُ مُسَوِّفٌ بِكُمْ﴾ تہوہ بینگومان گوناہتان دہ گات ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وہ لہ خوا ہترسن
 ﴿وَيَعِزُّكُمْ اللَّهُ﴾ وہ خوا فیرتان دہ کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہ ہموو شتیک
 زانا و ناگادارہ ﴿﴾

﴿قَالَ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ تہ گہر لہ سہر سہ ہر ہوون ﴿وَلَمْ تَجِدُوا﴾ و دہستان نہ کہوت ﴿كَأَيُّهَا﴾
نوسہر ینک ﴿فَرِهْنِ مَقْبُوضَةً﴾ تہ وہ ہارمتہ یہ ک و ہر گرن ﴿قَالَ آمِنْ بِمَا كُمْ بِخَصًّا﴾ جا تہ گہر ہہندی کتان
لہ ہہندی کتان دلنیا ہوون ﴿فَلْيُؤَذِّبْهُمُ اللَّهُ ذَذَابًا﴾ بانہ و کہ سہی کہ بہ تہمین زانرا وہ سپار دہ کہ بدانہ وہ
﴿وَلْيُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا﴾ وہ ہا لہ ہر و ہر دگاری ہتر سبت ﴿وَلَا تَحْكُمُوا الْقَضَاءَ﴾ وہ شاہتی مہ شارنہ وہ
﴿وَمَنْ يَكْذِبْ﴾ وہ تہ و کہ سہی بیشاری تہ وہ ﴿إِنَّهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ تہ وہ ہر راستی بہ دل گونا ہبارہ ﴿وَاللَّهُ﴾
﴿يَمَّا تَتَأَنَّ﴾ وہ خوا تا گادارہ بہ ہموو کردہ وہ بہ کتان ﴿يَلْوُ﴾ ہر ہی خواہ ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾
تہ وہی لہ تاسمانہ کانایہ ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ تہ وہی لہ زہ ویدایہ ﴿قَالَ تَجِدُوا﴾ تہ گہر ناشکرای بکن
﴿مَا فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ تہ وہی لہ دل تاندایہ ﴿أَوْ تَخْشَوْهُ﴾ یا بیشارنہ وہ ﴿يُحَايِسْكُمْ﴾ تہ وہی لہ
محاسبہ بہ تان دہ کات لہ سہری ﴿فَيَغْفِرْ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ تہ وساخوش دہبت لہ و کہ سہی کہ بہ وبت
﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وہ سزای کہ سینک دہ دات کہ بہ وبت ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وہ خواہ دہ سہ لات
و بہ توانایہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿إِنَّ أَمْرَ الرَّسُولِ﴾ پیغمبر ﷺ ہر وای ہتا ﴿يَمَّا أُنْزِلَ إِلَيْهِ﴾
بہ و نامہ بہی کہ بقوی نیر راوہ ﴿مِنْ رَبِّهِ﴾ لہ ہر و ہر دگاری دہ وہ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ لہ گہل ہر واداراندا
﴿كُلٌّ آمِنٌ بِاللَّهِ﴾ ہموو ہر وایان ہتاوہ بہ خوا ﴿وَمَلَائِكَتِهِ﴾ وہ بہ فریشتہ کانی ﴿وَكُتُبِهِ﴾ وہ
ب نامہ کانی ﴿وَرُسُلِهِ﴾ وہ بہ پیغمبرانی ﴿لَا تَفْزُقُ﴾ جباوازی ناکہ بین ﴿بَيْنَ أَمْرٍ﴾ لہ نیوان ہیچ
یہ کینک ﴿مَنْ رُسُلِهِ﴾ لہ بہ پیامبرانی ﴿وَقَالُوا﴾ (ہر واداران) ووتیان: (پیغمبر نایینی خوائ ہن گہ باندین
ثیمہش) ﴿سَمِعْنَا﴾ بیستمان ﴿وَأَطَعْنَا﴾ فدرمانہر بیمان کرد ﴿عَفْرًا﴾ داوای لینخوشبوونت
لیندہ کہ بین تہی ہر و ہر دگارمان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ ہر ہر بولای تویہ گہر انہ وہ ﴿لَا يَكِلُفُ اللَّهُ﴾
نفسا ﴿خِوَادَا﴾ لہ ہیچ کہ سینک ناکات ﴿إِلَّا أَوْسَعًا﴾ مہ گہر بہ تہندازہی توانای خوی ﴿لَهُمَا أَكْبَتْ﴾
(سوودی) بق خوی ہہ بہ ہر جا کہ یہ ک بکات (با ہر بہ دلش بیت) ﴿وَعَلَيْهَا مَا كَتَبْتَ﴾ وہ (زیانی)
بق خوی تہی ہر خراہہ یہ ک بکات ﴿رَبَّنَا﴾ تہی ہر و ہر دگارمان ﴿لَا تُؤْخِذْنَا﴾ لیمان مہ گرہ ﴿إِنْ﴾
﴿تَسِينَا﴾ تہ گہر کردہ وہ بہ کی ہنو بستمان لہ بیر جوو ﴿أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ یا بہ ہلہ گوناہیکمان کرد
﴿رَبَّنَا﴾ تہی ہر و ہر دگار ﴿وَلَا تُخِمْ عَلَيْنَا﴾ لہ سہرمان دامہنی باری قورس ﴿كَمَا حَمَلْتَهُ﴾
وہ ک تہ وہی داتنا ﴿عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا﴾ لہ سہر تہ وانہی ہیش ثیمہ (تو مہ تانی ہیشووتر) ﴿رَبَّنَا﴾ تہی
ہر و ہر دگارمان ﴿وَلَا تُخِمْ عَلَيْنَا﴾ بہ لای وامن بہ سہر دامدہ ﴿مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾ کہ بومان ہلہ گیرنت
﴿وَأَعْفُ عَنَّا﴾ وہ گوناہہ کانمان ہسہ وہ ﴿وَأَغْفِرْ لَنَا﴾ وہ لیمان خوشہ ﴿وَأَرْحَمْنَا﴾ وہ میہرہ بانیمان
لہ گہلدا بکہ ﴿أَنْتَ مَوْلَانَا﴾ توی یاریدہ دہرو ہشتیوانمان ﴿وَأَنْصُرْنَا﴾ کہ واتہ سہرمان بخہ ﴿عَلَى﴾
﴿الْكُفْرَيْنِ﴾ بہ سہر گہلی ہن ہر وایاندا ﴿﴾

سوره قی ﴿الْعَمْرَقُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الْقُرْآنُ﴾ نه نهها خوا مانا که ی دوزانیت به (تلفیف، لام، میم) ده خو تر یته وه بؤ مانا که ی سه بری سه ره تای سوره تی (البقرة) بکه ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوانده و خوابیده که هیچ پدر ستر او نیکی راست نیه جگه له نه و ﴿أَلَمْ يَلْمِزْهُمْ﴾ زیند و وه و همیشه راگری بونه و وه ﴿وَنَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ نارد و ویه نیه خواره وه بؤت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿وَالْحَقُّ﴾ به راستی و دروستی ﴿مُصَدِّقًا﴾ به راست دانری ﴿لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ هه مو نه و (کتیب) انه به له پینشید ﴿يُؤْتِي الْحَيَاةَ﴾ و نه و رات و ینجیلی نارد خواره وه ﴿وَمَنْ قَتَلَ﴾ له پینش قورئاندا ﴿هُدًى﴾ یکتایس ﴿بِهِ يَنْتَمُوْنَ﴾ خه لکی ﴿وَنَزَّلَ﴾ وه ناردی به خواره وه ﴿الْقُرْآنَ﴾ قورقان (واته: جبا که ره وه ی راست و ناراست) مدبه ست پی ی قورئانه ﴿إِنْ أَرَادْتُمْ كُفْرًا﴾ ینگومان نه واندی که بی پروا بوون ﴿وَيَذَلِكُنَّ﴾ به ثابته و به لکه کانی خوا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بؤیان هه به (له قیامت دا) سزای مدخت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ وه خوا بالاده ست و به توانایه ﴿ذُو الْبِقَارِ﴾ خاوه نی توله و سزایه ﴿إِنْ أَلَّفَتْ لَمْ يَخَفْ عَلَيْهِ شَيْءٌ﴾ به راستی خوا هیچ شتیکی لی وون نایست ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه له زه وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ وه نه له ناسماندا ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه و خوابه زانیکه ﴿يُصَوِّرُكُمْ﴾ شتیه نان نه کیشی ﴿فِي الْأَرْحَامِ﴾ له مند الدانه کانداه ﴿كَيْفَ يَشَاءُ﴾ جزئی بووی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پدر ستر او نیکی به هق و راست نیه نه نه یست ﴿أَلَمْ يَرْزُقْكُمْ﴾ زالی بالاده ستی کار به جی به ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه و خوابه ﴿نَزَّلَ عَلَيْكَ﴾ نارد و ویه تی به خواره وه بؤت ﴿الْكِتَابَ﴾ قورئان ﴿وَمَنْ أَمْسَكَكَ﴾ هه ندیکلی له ثابته کانی (مدبه سته کانیان) رؤشن ﴿مَنْ أَمْسَكَكَ﴾ نه و ثابته تانه پتیه تی قورئان ﴿وَأَمْسَكَكَ﴾ وه نه وانی تر (ثابته تانیکن که مدبه سته کانیان) رؤشن نین ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ﴾ نه مجا نه و که سانه ی ﴿فِي الْقُبُورِ﴾ که له دلپاندا ﴿زُرُوعٍ﴾ لادان و چه وتی هه به ﴿يَنْبُغُونَ﴾ دوا ی نه و ثابته تانه ده که ون ﴿وَمَا تَنْبُتُ مِنْهُ﴾ له قورئاندا مونه شباهن (هاوشیوهن، واکا کانی روشن نین) ﴿أَنْبُغَةُ الْفَسَقِ﴾ بؤ تیکدانی بیرو باوه ری موسولمانان ﴿وَأَنْبُغَةُ الْإِيمَانِ﴾ وه بؤ رافه کردنی به شاره زوی ناپاکی ختیان ﴿وَمَا يَنْبُتُ إِلَّا بِالْإِيمَانِ﴾ له حاله تیکدا که س رافه کردنی نازانیت ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ نه نهها خوا نه یست ﴿وَالَّذِينَ هُمْ فِي الْأُولَى﴾ له گمل زانایان و نه واندی دامه زراوان له زانینی علمی شهر عبدا ﴿يَقُولُونَ﴾ نه لیس ﴿وَأَمَّا الْيَهُودُ﴾ نیمه پروا مان هینا وه به (مشابه) ﴿كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ هه مووی له په روره دگار مانه وهن ﴿وَمَا يَذْكُرُ﴾ بیر له قورئان ناکه نه وه ﴿إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ نه نهها خاوه دانی ژیری و بیر و هوش نه یست ﴿رَبَّنَا﴾ نه لیس نه ی په روره دگار مان ﴿لَا تُزِغْ﴾ لای مدده (له پی ی راست) ﴿قُلُوبَنَا﴾ دله کانسان ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ دوا ی نه وه ی که رینمو ویت کردین ﴿وَقَبَّلْنَا﴾ وه پیمان بیه خسه ﴿مِنْ دُونِكَ﴾ له لای خونه وه ﴿رَحْمَةً﴾ به زه یی بک (میهره بانیه ک) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ﴾ به راستی هه رتوی ﴿الْوَهَّابُ﴾ به خشنده ﴿رَبَّنَا﴾ نه ی په روره دگار مان ﴿إِنَّكَ﴾ ینگومان تو ﴿جَاعِلُ الْفُلُوفِ﴾ کو که ره وه ی خه لکیت ﴿يُؤْتِيكَ﴾ ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تیدانی به ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ به لینی خوی ناشکیبیت و ده یانه سدر

﴿إِنَّا لَنَرُّوهُمْ كَمَا نَرُّوهُمْ﴾ بے گومان نہ وانهی بن بر وایوون ﴿لَنَنْفُخَنَّ عَنْهُمْ﴾ ہر گیز کہلک و سوو دیان ہی ناگہ یہ نیت ﴿أَمْ لَمْ نَمْلِكْ﴾ نہ مالیان ﴿وَلَا نُولِّدُ لَهُمْ﴾ وہ نہ مندالیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ لہ (سزای) خوا بہ هیچ شہوہہک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ﴾ وہ ٹا ٹووانہ ﴿وَقَوْلُ النَّارِ﴾ سوو تہ مہنی دوزہخن ﴿كَذَّابٌ﴾ (دب و باوی تہم بن بر وایوانہ) وہك داب و تہ ربیتی دہست و پتوہندہ کانی فیر عدونہ ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و ٹووانہی لہ پشش ٹوواندا بوون وایہ ﴿كَذَّابَاتٍ﴾ کہ نیشانہ کانی ٹیمہیان بہ دروزانی ﴿فَلَعَنَهُ اللَّهُ﴾ تہمجا خواش گرتنی ﴿يَذُوقُهُمْ﴾ بہ ہوی تاوانہ کانیانہ وہ ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ وہ خوا تو لہی سہختہ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿يَذُوقُهُمْ﴾ بہ وانهی ﴿كَذَّابُونَ﴾ کہ بن بر وایوون ﴿سَخَّابُونَ﴾ لہمہ ولا ٹہ شکین و ژیر دہ کہون ﴿وَنُحْشَرُونَ﴾ وہ کڈہ کرینہ وہ ﴿إِلَّا جَهَنَّمَ﴾ بہرہ و دوزہخ ﴿وَبَشِ الْأَمْهَلِ﴾ کہ ناخوشتین شوینہ ﴿فَذَكَاتُ الْكَفَرَةِ الْعَبَثِ﴾ بے گومان نیشانہ بہ کی گرنگ روویدا بو ٹیوہ (ٹہی موسولمانینہ یان ٹہی کافرہ کان) ﴿فِي فِتْنَتَيْنِ الْفِتْنَةِ﴾ لہو دوو دہستہی (کہ لہ جہنگی بہ دردا) دایان بہ یہ کدا ﴿فِتْنَةٍ﴾ دہستہ بہ کیان ﴿فَتَقِيلُ﴾ دہ جہنگین ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ بنی خوادا ﴿وَأُخْرَى كَبِيرَةٌ﴾ وہ ٹوہی تریان بن بر وایوون ﴿يَرْوُونَهُمْ مَّطْلُوعَةٍ﴾ موسولمانہ کانیان ٹہدی بہ دوو ٹہوہندہی خویان ﴿وَأَنَّ الْأَمْرَ﴾ بہ بیننی چاو ﴿وَاللَّهُ يَوْمَهُدْ﴾ وہ خوا پشست گیری دہ کات ﴿بِقَضَرٍ﴾ بہ یارمہتی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بو ہر کہس بہوینت ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ﴾ بہراستی لہم یارمہتیدانہدا ﴿لَمِزَةٌ﴾ پند و ناموز گاری ہہیہ ﴿لَا ذُلٌّ الْأُتَمِرِ﴾ بو کہسانی خواوہن ژیری و بیروہوش ﴿وَزِينٌ﴾ جوان کراوہ و رازنیر اوہ ٹہوہ ﴿وَالنَّاسِ﴾ بو خہ لکی ﴿حُبُّ الشَّهَوَاتِ﴾ خوشی و نارہ زوہ کانی نہفس ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ لہ نافرہتان ﴿وَالْمَسِينِ﴾ و کور و کالی زور ﴿وَالْقَطِطِ الْمُنْتَظَرِ﴾ و دارایی زوری کہلہ کہ کراو ﴿مِنَ الْأَهْبِ﴾ لہ ٹالتون و ژیر ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و زیو ﴿وَالْحَبْلِ﴾ و ٹہسپ و ماینانی ﴿الْمُسَوَّمَةِ﴾ نیشانہ دار (بہسپنی ناوچہوان و ہہر جوار بہلی) ﴿وَالْأَنْعَامِ﴾ ہہروہا نازہل و چوارہبن ﴿وَالْحَرِيِّ﴾ و کشتو کال ﴿ذَلِكَ﴾ ٹہمانہ ﴿مَنْعٌ﴾ بہہرہ و (کہل و بہل) ی ﴿الْحِكْمَةِ﴾ زیندہ گانی (ژیان) ی ﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾ دونیان ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وہ لای خوا ہہیہ ﴿حُسْنُ الْعِقَابِ﴾ خوشتین جینگا و پاشہ پروژہ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أُولَئِكَ﴾ خہ بہرتان بدہمی ﴿يَخْتَرُ مِنْ ذَٰلِكُمْ﴾ بہباشتر لہمانہتان ﴿يَذُوقُوا﴾ بو ٹووانہی کہ ہارنزیان کرد و لہ خوا ترسان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ﴾ لای بہرہ و رگاریان چہند بہ ہہشتیک ہہیہ ﴿يَجْتَرِي مِنْ تَحْتِهَا﴾ کہ بہ ژیر یاندا دہروات ﴿الْأَنْهَارِ﴾ روو بارہ کان ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ بہ ہہمیشہیی و ہہتا ہہتایی ٹییدا دہمیننہ وہ ﴿وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ وہ (بزیان ہہیہ) ژنانی پاکیزہ ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ﴾ وہ بہزامہندی لہ خواوہ ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾ وہ خوا بینایہ بہ بہندہ کان ﴿۝﴾

﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ (له خوا ترسان) نهوانه ی که دهئین ﴿رَبَّنَا﴾ نه ی پمروہ ردگارمان ﴿إِنَّا﴾
 بہ راستی نیمہ ﴿عَلَمْنَا﴾ پرومان ہینا ﴿وَأَعْلَمْنَا أَن تَأْتِيَنَا﴾ ده ی خوش بیدہ لہ گوناہہ کانمان
 ﴿وَقَدْ﴾ وہ ہمانپاریزہ ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ لہ سزای ناگری دوزخ ﴿الضَّالِّينَ﴾ (نہوانہ بریتین لہ)
 نارام گران ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ و راستگویان ﴿وَالْقَانِطِينَ﴾ و فہرمانبہر دارانی خودا ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و دارایی
 ومالہبخشن ﴿وَالْمُسْتَغْفِرِينَ﴾ و نهوانہ ی کہ داوای لی خوشبوون دہ کمن ﴿وَالْأَشْحَابِ﴾ لہ پیش
 بہ بیاناندا ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾ خوا شایہتی نادات (واتہ رای دہ گہیہ نیت و بہہ لگہ دہ بچہ سپیتیت)
 ﴿أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ کہ بہ راستی هیچ بہر ستر اوئیکی بہہ حق و راست نی بہ نہ ونہ بیت ﴿وَالْمَلَائِكَةُ﴾
 وہ فریشہ کانیش شایہتی نہدن (واتہ یقرار نہ کمن) ﴿وَأُولُوا الْأَلْبَامِ﴾ وہ خواون زانستہ کان (زانیان) پش
 شایہتی نہدن (واتہ باوہری چہ سپاویان ہدیہ) ﴿فَأَيُّهَا الْقُسِيُّ﴾ (خوا) ہمیشہ دادپہر وہری راگرتوہ
 ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بہر ستر اوئیکی راست نی بہ جگہ لہ خوا ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ کہ بالادہستی
 کارہ جی بہ ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بہ راستی دینی بہسند کراو ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿الْإِسْلَامُ﴾
 (ہر) نیسلامہ ﴿وَمَا اخْتَلَفَ﴾ دوو بہرہ کی نہ کہ و تنہ ناو ﴿الَّذِينَ﴾ نهوانہ ی ﴿أَوْثَرُوا الْكِتَابَ﴾ کہ
 نامہ بیان بقہاتموو ﴿إِلَّا مِنْ تَعْدِ﴾ دوا ی نہوہ نہ بیت ﴿مَآجَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ کہ زانینی بہ راستیان بقہات
 ﴿بَعَثَ بَيْنَهُمْ﴾ (نہم لادانہشیان) لہ پرووی ستم و حہسادہ نہوہ بوو لہ نیو خویاندا ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ﴾
 بِفَاتِكِ اللَّهُ ﴿جَا هَر کہ سیتک بی پروا بی بہ ثایہ تہ کانی خوا (کہ قورنانه) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ﴾
 الْحَسَابِ ﴿نہوہ بہ راستی خوا زوو حسابی لہ گہل دہ کات ﴿فَإِنْ حَاجُّوكَ﴾ نہمجا نہ گہر (خواون
 نامہ کان) دہہ قالنی بان لہ گہل کردیت ﴿فَقُلْ﴾ (نہ ی مو حہ مہد ﴿تُؤْشِرُ بَلَى﴾ اَسَأَسْتُ
 وَجْهِي لِلَّهِ ﴿پرووی خوقم سپارد بہ خوا (وملکہ جی نہوم) ﴿وَمَنْ أَنْعَمَ﴾ لہ گہل نهوانہ ی بہرہوی
 مِنْ تَعْدِ ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أَوْثَرُوا الْكِتَابَ﴾ وہ (نہ ی مو حہ مہد ﴿بَلَى﴾ نہوانہ کہ نامہ ی تہورات و
 ثینجیلیان دراوہنی (کہ جوولہ کہ و گاوورہ کانس) ﴿وَالْأُمِّيِّينَ﴾ وہ بہ نہ خویندہ وارہ کان (ہاوہش
 بہد اکہرہ کانی گہلی عمرہ ب) ﴿أَسَأَسْتُ﴾ ثایا نیوہ موسولمان بوون ؟ ﴿فَإِنْ أَسَأَسُوا﴾ نہمجا
 تہ گہر موسولمان بوون ﴿فَقَدْ أَفْتَنُوا﴾ نہوہ بہ راستی مانانی نہوہ بہ کہ ہیدایہ تیان وہر گرتوہ
 ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وہ نہ گہر پرووشیان وہر گیرا ﴿فَإِنَّمَا﴾ نہوہ بہ راستی ﴿عَلَيْكَ الْبَلَاءُ﴾ توہر را گہیاندنت
 لہ سہرہ ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ وہ خوا بینایہ بہ بہندہ کان ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ﴾ بینگومان نهوانہ ی
 بی پروان ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ بہ ثایہ تہ کانی خوا (بہ نیشانہ کانی خوا) ﴿وَيَقُولُوا﴾ اَلْبَيْعِ ﴿وہ پیغہ مہران
 تہ کوزن ﴿يَغْفِرُ حَقِّ﴾ بہ نارہوا ﴿وَيَقُولُوا﴾ الَّذِينَ ﴿وہ نہو کہسانہ تہ کوزن ﴿يَا مُرُوتَ﴾ کہ فہرمان
 تہدن ﴿بِالْقُسْطِ﴾ بہ دادگری ﴿مِنْ النَّاسِ﴾ لہ خدکی ﴿فَيَقْرَهُمُ﴾ نہوہ مزدہ بیان بہدہری (وہک
 سوو کایہتی کردن وایہ) ﴿بِعَذَابِ إِلِيمٍ﴾ بہ سزای پر لہ نازار ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ نہوانہ کہ سانیکن
 ﴿حَبِطَتْ﴾ ہووچ بووہ نہوہ ﴿أَعْمَاهُمْ﴾ کردہوہ کانبان ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ لہ دونیا ﴿وَالْآخِرَةِ﴾ وہ لہ پروزی
 دواپی دا ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ وہ نہوان نیانہ ﴿فِي نُصْرَتِ﴾ هیچ یارمہ تیدہ ریک ﴿

﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ثابا ورد نایبته‌وه ﴿إِلَى الَّذِينَ﴾ نه‌وانه‌ی ﴿أُوتُوا﴾ پیمان دراوه ﴿نَصِيبًا﴾ به‌شیتک ﴿مِنْ﴾
 الْحَبِيبِ ﴿لَهُ﴾ ته‌ورات ﴿يُدْعُونَ﴾ بانگ ده‌کرنن ﴿إِنِّي كَتَبْتُ﴾ بقر لای کتیبی خوا (ته‌ورات)
 ﴿لِيُخْكَرَ﴾ بقر نه‌وه‌ی بریار بدات ﴿يَسْتَهْمِرُ﴾ له‌نیوانی‌اندا ﴿مُرْسَلًا﴾ فریق و نه‌هز ﴿لَهُ﴾ پاشان ده‌سته‌یه‌ک
 له‌وان پشت هه‌لده‌که‌ن ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له‌حالی‌که‌دا نه‌وان روو وهر گننن ﴿ذَلِكَ﴾ بانه‌ه
 نه‌مه به‌هزی نه‌وه‌وه‌یه که بنگومان نه‌وان ﴿قَالُوا﴾ ده‌یان ووت: ﴿لَنْ نَسْعَا﴾ هدر گیز به‌ر له‌شمان
 ناکه‌وینت ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ ناگر ﴿إِلَّا آيَاتٍ مُّاعِدَاتٍ﴾ ته‌نها چهند روزنکی ژمیرا و که‌م نه‌بیت
 ﴿وَعَرْفَةٍ﴾ وه‌خه‌له‌تاندنی (و فریووی دان) ﴿فِي دِينِهِمْ﴾ له‌دینه‌که‌یاندا ﴿فَأَكْفَرُوا﴾ بقر و نه‌و
 درویناه‌ی که هه‌لیان ده‌به‌ست ﴿فَكَيْفَ﴾ نه‌مجا ده‌بی حالیان چون بیت ﴿إِذَا جَعَلُوا﴾ ته‌و
 کاته‌ی که کزیان ده‌که‌ینه‌وه ﴿لِيُؤْمِرَ﴾ له‌روزنکدا ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که گومان‌ی تیدانی به ﴿وَوُفِّيَتْ﴾
 و پاداشتی ته‌واوی ده‌دریته‌وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه‌موو که‌سینک ﴿مَا كَسَبَتْ﴾ ته‌وه‌ی کردویه‌تی ﴿وَهُمْ﴾
 لَا يَرْجُونَ ﴿وَهُ﴾ نه‌وان هیچ سته‌مینکیان لی ناگرنن ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی نه‌ی خوایه ﴿مَلَائِكَتُكَ﴾
 خاوه‌ن ده‌سه‌لات ﴿قُلِ الْمَلَائِكَةُ﴾ ده‌سه‌لات ده‌ده‌یت ﴿مَنْ شَاءَ﴾ به‌ههر که‌سینک که به‌نه‌وینت
 ﴿وَتَرَجَّ الْمَلَائِكَةُ﴾ وه‌ده‌سه‌لات نه‌سینه‌وه ﴿مَنْ شَاءَ﴾ له‌ههر که‌سینک که به‌نه‌وینت ﴿وَتُعَزِّمُ مَنْ شَاءَ﴾
 وه‌به‌ریزی ده‌که‌یت ته‌وه‌ی به‌نه‌وینت ﴿وَنَزَّلُ مَنْ شَاءَ﴾ وه‌بی ریزی ده‌که‌یت ته‌وه‌ی به‌نه‌وینت ﴿يَكُودُ﴾
 ته‌نها به‌ده‌ستی تویه ﴿الْحَيُّرُ﴾ هه‌موو چاکه‌یه‌ک ﴿إِنَّكَ﴾ به‌رامستی تو ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو
 شیتکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ به‌توانایت ﴿تُؤْتِي الْأَمْلَ فِي النَّهَارِ﴾ شه‌و ده‌که‌یت به‌ناو روزدا ﴿وَتُؤْتِي النَّهَارَ فِي﴾
 الْأَمْلِ ﴿وَهُ﴾ روز ده‌که‌یت به‌ناو شه‌ودا ﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ﴾ وه‌زیندوو ده‌ردینسی ﴿مِنْ أَمْنٍ﴾ له‌مردوو
 ﴿وَتُخْرِجُ أَمْنٍ﴾ وه‌مردوو ده‌ردینسی ﴿مِنْ أَمْنٍ﴾ له‌زیندوو ﴿وَتَرْزُقُ﴾ وه‌پوزی ده‌ده‌یت ﴿مَنْ شَاءَ﴾
 به‌ههر که‌سی که به‌نه‌وینت ﴿بَغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌بی حساب و بی شمار ﴿لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ﴾
 تابی بر واداران بی باوهران بگرن ﴿أَوْلِيَاءَ﴾ به‌دوستی خویان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌جیانی بر واداران
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه‌ههر که‌سینک و ابکات ﴿فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ ثبیر به‌یوه‌ستی له‌گهل خوادا
 نامینن ﴿إِلَّا أَنْ تَقُولُوا لَمْ نَعْلَمْ﴾ مه‌گر بقر خوار استننان بیت لی یان (به‌شیتوه‌یه‌ک که به‌ده‌م بیلین
 و به‌دل باوهران پتی نه‌بیت) ﴿وَيُخَذَّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَةً﴾ وه‌خوا ده‌تان تر سبتیت له‌سزای خوی
 ﴿قَالَ اللَّهُ الْمُصِيبُ﴾ وه‌ههر بقر لای خوابه‌هه‌رانه‌وه ﴿قُلِ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَى﴾
 ﴿إِنْ تَحْفَظُوا﴾ ته‌گر بشار نه‌وه ﴿مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ نه‌وه‌ی له‌دل‌تاندا به ﴿أُوتِبْهُ﴾ یان ناشکرای
 بکه‌ن ﴿بِعَلْمَةِ اللَّهِ﴾ خوا بی‌ی ده‌زانی ﴿وَيَعْلَمُ﴾ وه‌ده‌یزانیت ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ته‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ته‌وه‌ی له‌زه‌وی دایه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وه‌خوا به‌سه‌ر هه‌موو شیتکدا ﴿وَقِيرٌ﴾ به
 توانایه ﴿

﴿يَوْمَ تَجُذَّعُ كُلُّ نَفْسٍ﴾ (بترسن) لمور پڑھی ہموو کہ سینک ٹہینیت ﴿مَاعَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ﴾ ہر کار نیکی
 باشی کردینیت ﴿مُخَضَّرًا﴾ ٹامادہیہ ﴿وَمَاعَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ﴾ وہ ہر کار نیکی خرابی کردینیت ﴿تَوَدُّ نُوْرَ
 أَنْ يَبْنِيَهَا وَيَبْنِيَهُ﴾ ثاوات دہ خوازیت کہ لہ نیوان ٹہو و کارہ خرابہ کہیدا ﴿أَمَّا أَيْبُودُ﴾ ماوہیہ کی
 زور دور بیوایہ ﴿وَيَحْيَىٰ ذَكَرَ اللَّهِ﴾ وہ خوا دہ تان تر سیننی ﴿نَفْسُهُ﴾ لہ سزای خوی ﴿وَاللَّهُ زَاهِقٌ
 بِالْأَيْبَادِ﴾ وہ خوا میہرہ بانہ بہ ہندہ کانی خوی ﴿قُلْ﴾ ٹہی مو حہ مہد ﴿بَلَىٰ﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ ٹہ گہر
 ٹہوہ ﴿تُحِبُّوْنَ اللَّهَ﴾ خواتان خوش دہوینت ﴿فَاتَّبِعُونِي﴾ کہواتہ دہوای من بکہون ﴿يُحِبِّكَ اللَّهُ﴾ تا خواش
 ٹہوہی خوش بوینت ﴿وَتَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وہ لہ گوناہہ کانتان خوش ببینت ﴿وَاللَّهُ عَفُوٌّ﴾ وہ خوا
 لیخو شہووی ﴿رَحِيمٌ﴾ میہرہ بانہ ﴿قُلْ﴾ بلی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ فہر مانہہ ردار و گوئیہ لہی خوا
 و پیغہ میہر بن ﴿إِنْ تَوَلَّوْا﴾ ٹہ مجا ٹہ گہر پشت ہد لکہن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ ٹہوہ بینگومان خوا ﴿لَا يُحِبُّ
 الْكَافِرِينَ﴾ بنی بروایانی خوش ناوینت ﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ﴾ بینگومان خوا ہلہی ہزار دہوہ ﴿عَاقِبَةُ
 ذُنُوبًا﴾ ٹادہم و نوح ﴿وَالْإِزْهِيمَ﴾ وہ خانہ وادہی ٹیہراہیم ﴿وَالْعَمْرَنَ﴾ وہ خانہ وادہی عیمران
 ﴿عَلَى الْأَعْلَمِينَ﴾ بہ سہر ہموو جیہانیاندا ﴿ذُرِّيَّةٌ﴾ نہوہیہ کن ﴿بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ ہند نیکیان لہ
 ہند نیکیان کہ وٹوونہ نہوہ ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ وہ خوا بیسہری ﴿عَلِيمٌ﴾ زانیہ ﴿إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ
 (بِئْسَ هُوَ بَیْر) کاتینک کہ زنی عیمران وونی ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرورہ دگارم ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ﴾ بینگومان من
 نہ زرم کردہوہ بق تو ﴿مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ ٹہوہی کہ لہ سکم دایہ ٹازاد کراو بیت (ہو خز مہتی خانہی
 تو کہ بیت المقدس) ہ ﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي﴾ دہ توش (ٹہم نہ زرم) لی گیرا بکہ ﴿إِنَّكَ أَنتَ﴾ بہراستی تو
 ﴿السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ بیسہری زانایت ﴿فَلَمَّا وَضَعَتْهَا﴾ جا کاتینک کہ سکہ کی دانا ﴿قَالَتْ﴾ وونی:
 ﴿رَبِّ﴾ ٹہی پەرورہ دگارم ﴿إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ﴾ خو من کچم ہوو ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ بہراستی خوا زاناترہ
 ﴿بِمَا وَضَعَتْ﴾ بہوہی کہ ہوویہتی ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ إِلَّا أُنْثَىٰ﴾ کوریش وک کچ نی یہ (مہہست لہوہیہ لہو
 کاتہدا کوران دہ کوران بہ نہ زر بق خز مہت کردنی بیت المقدس) ﴿وَأِنِّي سَمِعْتُهَا مَرِيَمَ﴾ وہ بینگومان
 منیش ناوم نامہریہم ﴿وَإِنِّي أَعِذُّكَ بِهَا مِنْ دَرِينَهَا﴾ وہ من خوی و نہوہی ٹہ پاریزم بہ تو ﴿مِنَ الشَّيْطَانِ
 الرَّجِيمِ﴾ لہ شہیثانی دہر کراو ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا﴾ ٹہ مجا پەرورہ دگاری مہریہمی وەر گرت ﴿بِقَبُولِ
 حَسَنٍ﴾ بہوہر گرتینکی جوان ﴿وَأَنبَتَهَا﴾ وہ پروانندی (پەرورہ دہی کرد) ﴿بَنَاتًا حَسَنًا﴾ بہ پروانندینک
 (پەرورہ دہیہ کی) جوان ﴿وَوَكَّلْنَا زَكَرِيَّا﴾ وہ زہ کہریا دہستہ بیری کرد (ٹہر کی ژبانی گرتہ ٹہستز
 و خودا کردی بہ ماموستنای مہریہم) ﴿كَلَّمَاهُ حَلَّ عَلَیْهَا زَكَرِيَّا الْأَخْرَافَ﴾ ہر کات زہ کہریا پروشٹایہ
 بق لای مہریہم لہ شوینی خواہہ رستہ کہیدا ﴿وَجَدْنَاهُ حَارًّا﴾ خوار دہ مہنی و رزق و رزوی
 لہ لا دہیننی ﴿قَالَ﴾ (زہ کہریا) وونی: ﴿يَعْرِضُ﴾ ٹہی مہریہم ﴿أَنْ لِّكَ هَذَا﴾ ٹہمہت لہ کوی ہووہ؟
 ﴿قَالَ﴾ (مہریہم) وونی: ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ٹہوہ لہ لایہن خواوہیہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ﴾ بہراستی خوا رزوی
 دہدات ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ بہ ہر کہ سینک کہ بیہوینت ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ بہ بن حساب و بن شومار ﴿

﴿هُنَالِكَ﴾ ناله و کاتهدا ﴿دَعَا﴾ بار ایه وه ﴿زَكَرِيَّا زَكَرَاهُ﴾ زه که ریا له پهرو ورد گاری ﴿قَالَ﴾ ووتی:
 ﴿رَبِّ﴾ نهی پهرو ورد گارم ﴿هَبْ لِي﴾ پتم بیه خشه ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ له لایه نی خو ته وه ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾
 کورنکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ به راستی تو بیسره ی بارانه ویت ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ﴾
 جا فرشته بانگی لیکرد ﴿وَهُوَ قَائِمٌ يَصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ له کاتیکدا که زه که ریا له میحرابه که دا وه ستابور
 نورژی ده کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ به راستی خوا مژده ت ده داتی ﴿بِخَبْرٍ﴾ به (کورنک ناوی) به حیایه
 ﴿مُصَدِّقًا﴾ که پروهینه ره ﴿يَكُونُ مِنَ الْأُولَى﴾ به عیسی و ته ی خوا ﴿وَسَيِّدًا﴾ و پشه وایه ﴿وَحُصُّوْا﴾ وه
 جلّه و گری نه فسی خویه نی ﴿وَنَبِّئَا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه به کینکه له پتمه مبرانی چاک کردار ﴿قَالَ﴾
 (زه که ریا) ووتی: ﴿رَبِّ﴾ نهی پهرو ورد گارم ﴿أَنْ يَكُونَ لِي غُلَامٌ﴾ من چون کورم ده بیت ﴿وَقَدْ بَلَغَنِي
 الْكِبَرُ﴾ له حالیکدا به راستی پیری به خه گیرم هو وه ﴿وَأَمْرًا عَاقِرًا﴾ وه ژنه که ششم نه زو که ؟
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وړه) فدرمووی ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ﴾ نیشی خوا وایه ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ چی بویت
 ده بکات ﴿قَالَ﴾ (زه که ریا) ووتی ﴿رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ نهی پهرو ورد گارم نیشانه به کم بو داینی
 ﴿قَالَ﴾ (خوای گه وړه) فدرمووی: ﴿إِنَّا نَكْتُمُ النَّاسَ ثَلَاثَةَ آيَاتٍ﴾ که
 ناتوانیت قسه له گه له خه لکیدابکه یث سی رورژ ﴿إِلَّا زَكْرًا﴾ مه گهر به ثاماره (هینما) نه بیت ﴿وَأَذْكُرُ لَكَ
 كَثِيرًا﴾ وه زور یادی پهرو ورد گارت بکه ﴿وَسَيَبْرَحُ﴾ ته سبب حاتی خوا بکه ﴿بِالْعُشِيِّ﴾ به نیواران
 ﴿وَأَلْبَسَكَ﴾ و به یانیان ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ (یادی نه وه بکه) کاتیک که فرشته (جبریل)
 ووتی: ﴿يَمْرُؤُا﴾ نهی مریه م ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿أَصْطَفٰكَ﴾ توی هملبرارد ﴿وَوَهَّبَ لَكَ
 وَهَابًا﴾ کردیته وه (له هدمو و خو وړه و شتیکی ناشیرین) ﴿وَأَصْطَفٰكَ﴾ وه هملی بزاردوی ﴿عَلَى
 سَبَلِ الْعَالَمِينَ﴾ به سهر هدمو و ژنانی جیهاندا ﴿يَمْرُؤُا اقْبَضْ يَرْثِكَ﴾ نهی مریه م فدرمانه برداری
 پهرو ورد گارت بکه ﴿وَأَسْجُدِي وَارْكَعِي﴾ وه سوژده و کړنوش بده ﴿مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾ له گه له نه وانه ی که
 سوژده و کړنوش ده بن ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ الْغَيْبِ﴾ نه ووی و ترا له هه و اله په نهانه کائن ﴿تُوجِبُ إِلَيْكَ﴾
 به وه حی بو ت ده نیرین (نه ی مو حمه د ﷺ) ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه تو له لای نه ووان نه بویت
 ﴿إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ﴾ کاتیک که قه له مه کانیا ن هاو نشت ﴿إِنَّهُمْ﴾ کامیان ﴿يَكْفُلُ مَرِيَمَ﴾ ده سته به رشتی
 و سهر به رشتی و به خیو کردنی مریه میان بده که ویت ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ﴾ وه تو له لایان نه بویت
 ﴿إِذْ تَخْتَصِمُونَ﴾ که ده مه قالیان ده کرد (له م پرو وه) ﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ کاتیک که فرشته که ووتی:
 ﴿يَمْرُؤُا﴾ نهی مریه م ﴿إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ﴾ بنگومان خوا مژده ت ده داتی ﴿بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ﴾ به ووتیه ک له وه وه
 ﴿أَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ که ناوی مه سیح (عیسا) ی کور ی مریه مه ﴿وَجِيهًا فِي الْأُخْرَى﴾
 به ریزو پایه به رزه له همدوو جیهاندا ﴿وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ وه له نریکانی خودابه ﴿۱۵﴾

﴿وَبَنَاءَ الْمَنَآءِ﴾ تھی پہروردگار مان نیمہ باوہرمان میتا ﴿يَمَّا أَتَتْ﴾ بدوی کہ ناردوونہ تہ خواریہ وہ
 ﴿وَأَنبَتَ الرُّسُودَ﴾ وہ بہرہوی ہینقہ مہری تو مان کرد ﴿فَأَنشَبَتْ﴾ دہی خوابہ ناومان بنووسہ
 (ہمانز مہرہ) ﴿مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ دہنتہری پروادارانی (بہ کتابہ رست) دا ﴿وَمَكَرُوا﴾ (جوولہ کہ کان)
 پیلانیان گیرا (بڑ کوشتی عیسا) ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ خواش لہ بہرانہردا پیلانی لسی گیران ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ
 الْمَاكِرِينَ﴾ وہ خواش چاکترین پیلان گیرہ (لہ بہرانہر پیلان گیراندا بق پووجہ لکردنہ وہی
 فریو فیلہ کانیان) ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ لِكُلِّ عِيسَى﴾ (بہینتہر وہ یادت) کاتی خوا فرموی تھی عیسا ﴿إِنِّي
 مُتَوَكِّفٌ زَارِعُكَ إِنِّي﴾ من تو دہبہ مہوہ و بہرزت دہ کہ مہوہ بنو لای خوم ﴿وَقَطَّعْتَ مِنْ الْإِزِينَ كَقَرُوا﴾
 وہ پاک کردہ وہی نوم لہ (ہاودہ می) نہوانہی کہ بین باوہر بوون ﴿وَجَاعِلُ الْإِزِينَ أَتَجُوكَ﴾ وہ بہرہ وانی
 (راستہ قینہی) تو بہرزدہ کہ مہوہ ﴿فَوَقَّ الْإِزِينَ كَقَرُوا﴾ بہسہر بین پروایاندا ﴿إِلَّا تَوَدُّوا لَقِيسَةً﴾ ناروڑی
 دواہی ﴿لَمَّا إِنِّي مَرَجْتُكُمْ﴾ ہاشان گہرانہو تان بنو لای منہ ﴿فَأَلْحَكُمُ بَيْتَكُمْ﴾ نہمجا ہر یار دہدم لہ
 تہواناندا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ لہو شتانہی کہ تہایاندا جہاوازو نا کو کن ﴿فَلَمَّا الْإِزِينَ كَقَرُوا﴾
 جا نہوانہی بین پرواہوون ﴿فَأَلْحَكُمُ بَيْتَكُمْ﴾ سزایان دہدم ﴿عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ بہسزای مہخت ﴿فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ﴾ لہ دونیاو پروڑی دواہشدا ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ﴾ وہ نہوانہ ہیچ یار مہ تہدہر نکیان نی بہ ﴿وَلَمَّا الْإِزِينَ
 آمَنُوا﴾ بہ لام نہوانہی کہ پروایان ہیناوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہ وہ ہاشہ کانیان
 کردوہ ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ تہوہ خوا بہتہواوی پاداشتیان دہداتہوہ ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ ہینگومان
 خواستہ مکارانی خوش ناوینت ﴿ذَٰلِكَ تَتْلُو عَلَيْهِ﴾ تہم بہسہر ہاتانہی کہ تہبان خوٹینہوہ
 بہسہرندا (تھی موحدہ محمد ﷺ) ﴿مِنَ الْأَنْبِيَاءِ﴾ لہ ٹاہت و بہلگہ ونیشانہ کان ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 و قورفانی ہر لہ حیکمہ تن ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بہراستی وینہی (دروست بوونی) عیسا لای
 خوا ﴿كَمَثَلِ آدَمَ﴾ وہك وینہی نادہم وایہ ﴿خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ﴾ کہ دروستی کرد لہ گل ﴿ثُمَّ قَالَ لَهُ﴾ لہ
 ہاشان پنی ووت ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ ببہ، تہویش بوو (بہ مروف) ﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ قسہی راست تہوہ بہ
 کہ لہ خواوہ بہتو گہیشٹ ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمَتَّيِّتِينَ﴾ کہواتہ لہ گومانداران مہ بہ ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ﴾
 تہمجا ہر کہ سینک دہمہ قاننی لہ گہل کردیت (لہ بارہی عیساوہ) ﴿مَنْ يَدْعُ مَاجَاةً لِّمَنْ أَلْعَنَ﴾ دواہی
 تہو زانینہی کہ (بہوہ حی) بڑت ہات ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا﴾ توش پیسان بلی وہرن ﴿نَدْعُ إِلَهَنَا وَآبَاءَنَا﴾
 با بانگی کوہرہ کانمان و کوہرہ کانتان بکہین ﴿وَسَلَّةٌ نَّآ وَنِسَاءٌ كُرُ﴾ وہ (بانگی) زنہ کانمان و زنہ کانتان
 بکہین ﴿وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ﴾ وہ (بانگی) خومان و خوتان بکہین ﴿ثُمَّ يَتَّبِعُ﴾ لہ ہاشاندا (ہمہوومان)
 لہ خوا ہپاریننہوہ ﴿فَنَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ﴾ تہمجا نہفرہنی خوا بکہین ﴿عَلَى الْكَذِبِينَ﴾ لہ وانہمان کہ
 لہ دروزنان ﴿

﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَصْحُ الْحَقُّ﴾ بینگو مان ہر نہ مہیہ چیر وک و داستانی راست و دروست ﴿وَمَنْ إِلَٰهٍ﴾ وہ هیچ
 بہر ستر او نیکی بہ راستی نی یہ ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ تہنہا خوانہ یں ﴿وَاللَّهُ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾
 تہنہا خوی بالادہستی کار دروستہ ﴿إِن تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہ گہر پشتیان ہل کرد۔ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ تہوہ
 بہ راستی خوانا گادارہ ﴿يَا مُفْسِدِينَ﴾ بہ کردہ وہی بہد کاران (گہندہ لکاران) ﴿قُلْ﴾ (تہی موحہ مہد
 بلی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خواوہن نامہ کان ﴿تَعَالَوْا﴾ ورن ﴿إِن كُنْتُمْ﴾ بولای ووتہ یہ کی
 ﴿سَوَاءٌ﴾ راست و (یہ کسان) ﴿تَنْتَازِعْتُمْ﴾ لہ نیوان تہمہ و نیوہدا ﴿أَلَا يَعْبُدُ إِلَّا اللَّهُ﴾ کہ جگہ لہ خوا
 نہ بہر ستن ﴿وَلَا تُشْرِكُوا شَيْئًا﴾ وہ هیچ شتیک تہ کہ یں بہ ہاوبہشی ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مَعَصِرَةً بَيْنَهُمْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ وہ ہیندیکمان ہیندیکمان بہ بہر وورد گار دانہنیں ﴿إِن تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہ گہر پشتیان ہل کرد
 ﴿فَقُولُوا﴾ تہوہش بلین: ﴿أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ تہوہ شاہید ہں کہ تہمہ فہرمانبہر دار و گوہر اہل
 و ملکہ چی خوداین ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تہی خواوہن نامہ کان ﴿لِيُرِيَتْ أَجُونِ فِي الْبَرِّهِ﴾ بوجی دہمہ قالی
 دہ کہن دہربارہی نیبر اہیم ﴿وَمَا أَرْزَلْنَاكَ إِلَّا خَيْلٌ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہورات و ٹینجیل نہ تہر راو نہ تہ
 خوارہ وہ ﴿إِلَّا مِنْ عَذِوَةٍ﴾ لہ دوا ی نیبر اہیم تہ بیت ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دہی بولن ناگہن ؟ ﴿هَتَأْتُهُ﴾
 ناگادار ہن تہوہ ﴿هَؤُلَاءِ حَتَّاجَتُمْ﴾ تہوانہن کہ دہمہ قالیان کرد ﴿فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ لہوہی کہ
 شتیکتان لہدہزانی ﴿فَلِمَ تَحْتَا جُوتَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ تہی بول دہمہ قالی دہ کہن لہ شتیکدا کہ
 ہیچی لی نازانن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وہ خواوہ یزانی ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وہ تہوہ نازانن ﴿مَا كَانَ لِإِبْرَاهِيمَ
 يَهُودِيًّا﴾ نیبر اہیم نہ جوولہ کہ بووہ ﴿وَلَا نَصْرَانِيًّا﴾ نہ گاوور ﴿وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا﴾ بہ لکو پاک و
 خواہرست و گوہر اہل و ملکہ چ بوو ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وہ لہ ہاوبہش بہیدا کہران نہ بوو ﴿وَإِنْ
 أُولَى الْأَنْبِيَاءِ بِإِبْرَاهِيمَ﴾ بینگو مان نزیکترین کہس لہ نیبر اہیم ﴿لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ تہوانہن کہ وہختی
 خوی بہرہوہیان کرد ﴿وَهَذَا النَّبِيُّ﴾ وہ تہم پیغمبرہوہ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہوانہی کہ ہر وایان ہیناوہ
 ﴿وَاللَّهُ وَلِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ خواوہ دوستی ہر وادارانہ ﴿وَدَّتْ﴾ حہزبان دہ کرد ﴿طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾
 دہستہ یہ کہ لہ خواوہن نامہ کان ﴿لَوْ يُضِلُّوكُمْ﴾ کہ گوہر اتان بکہن ﴿وَمَا يُضِلُّونَ﴾ لہ کاتیکدا کہس گوہر
 ناگہن ﴿إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ خویان نہ بیت ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ بہ لام ہہستی ہن ناگہن (تہی ناگہن) ﴿يَا أَهْلَ
 الْكِتَابِ﴾ تہی خواوہن نامہ کان ﴿لِيُرْكَفُورُونَ﴾ بولن ہر وادہہن ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ بہ تہبہ تہ کانی خوا
 ﴿وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ لہ کاتیکدا کہ شاہتہی دہدہن (لہ سہر راستی تہوان) ﴿

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تم ہی خواہن نامہ کان ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ بِالْبَطِيلِ﴾ بڑھو شاکسی درو نہ کہن بہہر راستی
 دا ﴿وَتَكْفُرُوا بِالْحَقِّ﴾ وہ راستہ کہ دہشارنہوہ ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نہ کاتیکدا خوشستان تہمہ دہزائن ﴿۱۱﴾
 ﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ دہستہ یہک لہ خواہن نامہ کان ووتیان (بہ ہندیکیان) ﴿ءَامِنُوا
 بِاللَّهِ﴾ بروایتن بہو قورثانہ ﴿أَنزِلَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ کہ نیر راوہ تہ خوارہوہ بڑھو وانہی کہ بروایان ہیناوہ
 ﴿وَجَهَ النَّهَارِ﴾ سہر لہ بیانیان (بہ قیل) ﴿وَأَكْفُرُوا ءَاخِرَهُ﴾ وہ بی بروایتنہوہ دہمہو تیارہ ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَرْجِعُونَ﴾ بہلگو نہ وانیش بہ شیمان بینہوہ ﴿۱۲﴾ ﴿وَلَا تُؤْمِنُوا﴾ باوہرتان نہ بیت ﴿إِلَّا لِمَن تَبِعَ دِينَكُمْ﴾
 مہ گہر بہ کہ سینک کہ دواہی دینی تیوہ کہو بیت ﴿قُلْ إِنِّي أُنْهَىٰ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی: بہ راستی
 پرینموونی ﴿هُدَىٰ اللَّهُ﴾ ہر پرینموونی خواہ ﴿أَن يُؤْتِيَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مَّا لُوِيْتُمْ﴾ (تہی خواہن نامہ کان تیوہ
 پشان گرانہ) کہ بدری بہ یہ کینکی تر وینہی تہو دینہی کہ بہ تیوہ دراوہ ﴿أَوْحَىٰ جُودًا﴾ یا دہمہ قالیان
 لہ گہل بکہن (بورتان بدہن) ﴿عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای بہرورہ گارتان ﴿قُلْ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) بلی:
 ﴿إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ بہ راستی تہو بہ ہرہیہ (وانہ پتغہ بہرہیہ تی) بہ دہستی خواہ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾
 دہیدات بہ ہر کہ سینک کہ بیویت ﴿وَاللَّهُ وَبِيعَ عَلَيْهِ﴾ وہ خوا خواہنی بہ خششی زور و زانیہ ﴿۱۳﴾
 ﴿يَخْصُصُ بِرَحْمَتِهِ﴾ تہو (خواہیہ) رہ حمہت و مہرہانی خوی تایبت دہکات ﴿مَن يَشَاءُ﴾ بڑھو کہ سینک
 بیویت (شیاوای بیت) ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وہ خوا خواہنی بہ خشش و بہ ہرہی گہورہیہ
 ﴿۱۴﴾ ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ وہ لہ ناو خواہن نامہ کانی ہی واہیہ ﴿مَنْ إِن تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ﴾ تہ گہر خہر نہ یہک
 بہ سپارہ لای دابنی ﴿يُؤْذِيهِ إِلَيْكَ﴾ دہندانہوہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ﴾ وہ ہی واشیان تیایہ ﴿إِن تَأْمَنَهُ بِدِيَارٍ﴾
 تہ گہر دینارینکی لا دابنیت ﴿لَا يُؤْذِيهِ إِلَيْكَ﴾ ناتندانہوہ ﴿إِلَّا مَا ذَمَّتْ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ مہ گہر بہ سہرہیہوہ
 بڑھو ستیت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ تہم ناہاکی یہ بہ ہوی تہوہوہ بوو ﴿قَالُوا﴾ کہ دہیان ووت: ﴿لَيْسَ عَلَيْنَا فِي
 الْأُمِّيْنِ سَبِيلٌ﴾ گوناہمان ناگات لہ خوار دنی مالی تہم نہ خویندہوارانہ (وانہ عہرہ بہ کان) ﴿وَقُولُوا
 عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ﴾ وہ درو بہ دہم خواوہ دہ کہن ﴿وَهُمْ يَعْمَلُونَ﴾ وہ خویان دہزائن (کہ درو دہ کہن) ﴿۱۵﴾
 ﴿بَلَىٰ﴾ نہ خہر وانسی بہ (وہک دہلین) ﴿مَنْ أَرْوَاهُ يَعْذَرُهُ﴾ ہر کہ سینک بہیمانی خوی بہ جی بہینیت
 ﴿وَأَنفَقَ﴾ وہ پاریز کاری بکات ولد خودا ہر سیت ﴿إِنَّا اللَّهُ نُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ تہوہ بہ راستی خوا
 پاریز کارانی خوش دہویت ﴿۱۶﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ بَشَّرُوا﴾ بنگومان تہوانہی دہیفروشن ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾
 بہیمانی خوا ﴿وَأَتَمَّنِيهِمْ﴾ و سویندہ کانی خویان ﴿فَمَا أَفِيلًا﴾ بہ تر خہکی کہم ﴿أُولَٰئِكَ﴾ تہوانہ
 ﴿لَا خَلْقَ لَهُمْ﴾ بی بہشن (لہ بہ ہرہی خوا) ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ لہ رورزی دواہی دا ﴿وَلَا يَكْفُرُهُمُ اللَّهُ﴾ وہ خوا
 قسہیان لہ گہل ناکات ﴿وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ﴾ وہ تہ ماشاشیان ناکات ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رورزی قیامہ ندا
 ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ و لہ گوناہیان خوش نایبت ویاکیان ناکاتہوہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ بڑھو تہوان ہہیہ
 سزای بہ تیش و نازار ﴿۱۷﴾

﴿وَأَن مِّنْهُمْ لَمَرْيَمَ﴾ بہ راستی لہ خواہن نامہ کان دہستہ یہ کہ ہدیہ ﴿يَتَوَكَّلْ آلَيْنَا نُنَصِّرُهَا بِالْكِتَابِ﴾ (ناو بہ نساو نامہ کہ بیان تیکدہ دہن و) زمانیان با لہ دہن و لہ پیچندہ وہی کتبہ کہ بیان (تہورات) ﴿لَتَنصَبُوهُنَّ مِنَ الْكِتَابِ﴾ تا تو وا بزانت لہ نامہ ی خواہیہ ﴿وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ (لہ کاتیکدا) کہ تہ وہ لہ نامہ ی خوانی یہ ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وہ دہ لہن ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ تہ وہ لہ خواہیہ یہ ﴿وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہ وہ لہ خواہیہ یہ ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ وہ درو بہ دم خواہیہ دہ کہن و ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ خوشیان دہ زانن (کہ درو یہ) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ﴾ نابی بقو ہیج نادہ می یہ کہ ﴿أَن يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوءَ﴾ کہ خوا نامہ و شہر یعدت و پیغہ مہریتی دایتی ﴿لَّمْ يَقُولْ لِلنَّبِيِّ﴾ پاشان بہ خہ لکی بلیت ﴿كُلُوا عِزَّادًا﴾ بین بہ ہندہ ی من ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جباتی خوا ﴿وَلَكِنْ كَلَّمَا رَبِّي﴾ بہ لکو (بیان دہ لیت) خوا بہرست بن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ لہ کتبہ چونکہ تہ وہ خہ لک فیری نامہ کہی خودا دہ کہن ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ وہ تہ وہ خوشتان دہ بخورتنہ وہ ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ﴾ وہ خوا فرمانشان پی نادات ﴿أَن تَتَّخِذُوا الْمَالِيَّةَ وَالنَّيِّبِينَ﴾ کہ فریشتہ و پیغہ مہران بکہن ﴿أَرْبَابًا﴾ بہ ہرستراوی خوتان ﴿أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ﴾ چون (خودا) فرمانشان پی دہ دات پی ہر و ابن (کافر بن) ﴿بَعْدَ إِذْ أَنْزَلْنَاهُ﴾ دوا ی تہ وہی کہ تہ وہ ہر و دار بوون؟! ﴿وَلَا أَفْعَدُ اللَّهُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ (بہیتہ وہ یادبان) کاتیک کہ خوا ہیمانی و ہر گرت لہ پیغہ مہران ﴿لَعَنَّا الَّذِينَ﴾ کہ ہر چیم دانن ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ لہ نامہ و ﴿وَجَعَلُوا﴾ حکمت و (شہر یعدت) ﴿شُرَجَاءَ كُفْرٍ﴾ لہ پاشان پیغہ مہر یکتان ہر ہات ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ بہ ہر و ہینہر بہ و نامہ ی کہ لہ لانانہ ﴿لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ﴾ دہ پی ہر وای پی بہیتن ﴿وَلَتَنْصُرُنَّهُ﴾ وہ ہار مہتی ہدن ﴿قَالَ﴾ خوا ہر مووی : ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ ثایا دانان نا بہم بہ ہیمانہ دا؟! ﴿وَأَخَذُوا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي﴾ وہ لہ سہر تہ وہ ہیمانی نشان و ہر گرت ﴿قَالُوا﴾ پیغہ مہران و وتیان : ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بہ لکی دانمان ہندانو ہیمانمان بہست ﴿قَالَ فَاشْهَدُوا﴾ خوا ہر مووی کہ واتہ تہ وہ بہ شاہید بن ﴿وَأَنَّا مَعَكُمْ﴾ وہ منیش لہ گہل تہ وہ ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ بہ کتیکم لہ شاہیدان ﴿فَمَنْ تَوَكَّلْ﴾ جا تہ وہی ہشتی ہل کرد (لہم ہیمانہ) ﴿بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ دوا ی تہم دان ہندانانہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ کہ واتہ ہر تہ و اتن دہستہ ی دہر چوان لہ فرمانی خودا ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ﴾ ثایا (ہر وایان) داوا ی غہ ہری دینی خوا دہ کہن؟! ﴿وَلَهُ أَسْرَمُنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہ کاتیکدا کہ ہر چہ لہ ثاسمان و زہوی دایہ گوہر ایہل و ملکہ چی خودان ﴿طَوَّعًا﴾ بیانہ وی (بہ ویستی خویان) ﴿وَمَكْرَهًا﴾ یا نہ یانہ وی (بہ ناچاری) ﴿وَأَلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ وہ ہم مو و ہر بقو لای تہ وہ دہ گہر ہنر تہ وہ

﴿لَوْ تَقَوَّلَ الْاَوَّلُ الْاٰیٰتِ﴾ یتوه هدر گیز به خیر و چاکه ناگهن (وه ده سگیرتان نابیت) ﴿حَتّٰی تَنْفِقُوْا مِمَّا تُحِبُّوْنَ﴾ تا نه بیه خشن هندی لهو دارایی بهی که خوششان دهویت ﴿وَمَا تُنْفِقُوْنَ شَیْءٌ﴾ وه هدر چی بیه خشن ﴿فَاِنْ اَمَرَ بِهٖ عَلِیْمٌ﴾ نه وه بینگومان خودا ناگای لی به (به پی دَل و دهروونتان پاداشتان ده دانه وه) ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَلاً﴾ هه موو جوړه خوار ده مه نه کان حه لال بوون ﴿اَسْفَلَ اَسْفَلَ﴾ بۆ نه وهی به عقوب ﴿اِلَّا مَا حَرَّمَ اِسْرَءِیْلُ﴾ بیتجگه له وهی که به عقوب هدرامی کرد ﴿عَلٰی نَفْسِہٖ﴾ له سهر خوی ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش ﴿اَنْ نُّزَلَّ التَّوْرَةُ﴾ ناردنه خوار وهی تهورات ﴿فَلَقَا اَوَّلَ الْاَوَّلِ﴾ (تهی موحه ممد ﴿بَلٰی﴾ دهی تهورات بهین ﴿فَاتْلُوْهَا﴾ و بیخویننه وه ﴿اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ نه گهر یتوه راست ده که ن ﴿فَمَنْ اَقْرَبُ عَلٰی اللّٰهِ اَلْکَذِبُ﴾ نه مچا هدر که س درو به دم خوا وه هه له سنی ﴿مِنْ اَعْدَآئِکَ﴾ له پاش نه وه ﴿فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْفٰلِیْقُوْنَ﴾ که واته نه وانه خویاتن سته مکارن ﴿فَلَصَدَقَ اللّٰهُ﴾ (تهی موحه ممد ﴿بَلٰی﴾ خوا راستی فرموو ﴿فَاتَّخِذُوا مِلَّةَ اِبْرٰهٖمَ﴾ که و ابو و پیره وی ثابینی ثیر اھیم بکه ن ﴿حَنِیْفًا﴾ که پاکه (به ویستی خوی له بیرو باوه پرو کرداری هه له لای داوه بۆ بیرو باوه پرو کرداری راست) ﴿وَمَا کَانَ مِنَ الشِّرْکِیْنَ﴾ وه هیچ کاتیک له هاو بهش بریار دهر ان نه بو وه ﴿اِنْ اَوَّلَیَّتِ﴾ به راستی به که م مالیک ﴿وَضَحَّیْ لِلنَّاسِ﴾ دائرا وه بۆ (خوا به رستی) خه لکی ﴿لِّلَّذِیْ یَرْکَبُ﴾ نه و مالیه به که له به که که (مه که که) دایه ﴿مِمَّا رَاَ﴾ بیروز کرا وه ﴿وَهَدٰی لِّلْعٰلَمِیْنَ﴾ وه رینموونی به بۆ جیهانیان ﴿فِیْہٖ ءَایٰتٌ بَیِّنٰتٌ﴾ تیابدا هدی به چند به لگه و نیشانه ی پروون ﴿مَقَامُ اِبْرٰهٖمَ﴾ (که به کیکیان) شوین وه ستانه که ی ثیر اھیم ﴿وَمَنْ دَخَلُوْهُ﴾ وه هدر که س چوویته نه و شویننه ﴿کَانَ ءَمِناً﴾ بی ترس بو وه (له زیان و نازاردان) ﴿وَلَوْ عَلَآ النَّاسِ﴾ خودا بریاریدا وه له سهر خه لکی و فره زی کرد وه له سهریان ﴿جِجَآئِیَّتِ﴾ حه جی مالیه که ی (خوی) ﴿مَنْ اَسْتَطَاعَ اِلَیْہٖ سَبِیلاً﴾ له سهر هدر که سینک که توانای گه بشتن و (برویشتنی) هه بیت بوی ﴿وَمَنْ کَفَرَ﴾ وه هدر که س باوه پرو نه بی (بان توانای هه بیت و نه جیت) ﴿فَاِنْ اَمَرَ غَیْبُ عَنِ الْعٰلَمِیْنَ﴾ نه وه به راستی خوا بی نیاز وه هه موو جیهانیان ﴿فَلِیَاْہُلِ الْکُتُبِ﴾ بلی: تهی نامه داران (خوا وه کتبه کان) ﴿لِیَرْکَفُرُوْنَ﴾ له بهر چی بی پروان ﴿یَاْہِلَ الْکُتُبِ﴾ به به لگه کانی خوا ﴿وَاللّٰهُ شَہِیْدٌ﴾ کاتیکدا خوا بیناو ناگاداره. ﴿عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ﴾ به نه وهی که ده بکه ن ﴿فَلِیَاْہِلِ الْکُتُبِ﴾ بلی: تهی خوا وه کتبه کان ﴿لِیَرْقُضُوْنَ﴾ له بهر چی بهر گری (رینگری) ده که ن ﴿عَنِ سَبِیْلِ اللّٰهِ﴾ له ری ی خوا ﴿مَنْ ءَمَنَ﴾ که سینک که بروای هینایی (مه به ست پی پیغه مهرو باوه دارانه) ﴿تَتَّخِذُوْہَا مَوَیْجًا﴾ ده تانه وی به ناراست بیخه نه بهر چاوی خه لک ﴿وَاَسْرَءِلَہٗ﴾ له کاتیکدا یتوه زانو ناگادارن (به وهی ری ی خوا به) ﴿وَمَا اللّٰهُ بِغَفِیْلٍ﴾ وه خوابی ناگانی به ﴿عَمَّا تَعْمَلُوْنَ﴾ له وهی که یتوه ده بکه ن ﴿یَاْہِیَا الَّذِیْنَ ءٰمَنُوْا﴾ تهی نه و که سانه ی که پروانان هینا وه ﴿اِنْ تُطِيعُوْا فَرِیْقًا﴾ نه گهر یتوه گوینر ایه لی ده سته به ک بن ﴿مِّنَ الَّذِیْنَ اَوْثَرْنَا الْکُتُبَ﴾ له وانه ی که نامه یان پندر او وه ﴿یَرْکُزُوْکُمْ اَیْسَیْکُمْ کَیْفَیْنَ﴾ ده تانکه نه وه به کافر دوا ی پروا هینانه که تان

﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ چون بنی پرواده بن ؟ ﴿وَأَنفَرْنَا عَلَىٰ كَمٍّ﴾ له کاتیکدا ده خو تر یته وه به سه رتاند ا
 ﴿إِنَّكَ اللَّهُ﴾ به لگه کانی خوا (نایه ته کانی فوران) ﴿وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ وه یتغه مبره که ی له ناوتاند ایه
 ﴿وَمَنْ يَعْصِمْ بِاللَّهِ﴾ وه هدر که مس ده ست بگری به (نایینی) خوا وه ﴿فَقَدْ هَدَىٰ﴾ شه وه به راستی
 ریتمو ونی کرا وه ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بؤ ربنازیکی راست و دروست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 نه وانه ی که پرواتان هیتا وه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ بتر سن له خوا ﴿حَقَّ قَوْلِي﴾ ترسانیک که شیاویتی ﴿وَلَا تَمُوتُوا﴾
 وه مهران ﴿إِلَّا وَتَرْتُمْسُوا﴾ هدر به موسولمانی نه بی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ هدر مووتان ده ست
 بگرن به هوی به بوه ستیان به خوا وه (که فورانه) ﴿وَلَا تَقْرَأُوا﴾ چند به ره که (ولیک جیا) مهن
 ﴿وَلَا تَكُونُوا يَمُوتُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ بیسر له به هره و چاکه ی خوا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿إِذْ كُنْتُمْ أَغْدِقُ﴾ له
 کاتیکدا که نیوه دور منی به کتر بوون ﴿فَالْتَفَتَ بَيْنَ قَوْمَيْكَ﴾ به لام خوا هؤگری خسته نیوان دله کاتان
 ﴿فَأَصْحَابُكُمْ يَتَعَمَّوْهُ﴾ نیر بوون به برای به کتر به هوی نه و چاکه ی خوا وه ﴿وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ
 النَّارِ﴾ وه نیوه له سه ر لئواری چالی بوون له تاگر ﴿فَالْتَفَتَكُمْ مَتَّحًا﴾ به لام خوا رزگاری کردن لی ی
 ﴿كَذَلِكَ﴾ نایه و جزره ﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ خوا به لگه ونیشان کانی خوی روون ده کانه وه
 بوزان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا به ره و ام بن له سه ر ریتمو ونی (یان له سه ر شاره زایی) ﴿وَلَسْتَ تَكُونَ
 أُمَّةً﴾ نه بی له ناو نیوه دا کومه لیک بیت ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگه واز بکه ن بؤ چاکه ﴿وَيَأْمُرُونَ
 بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان بدن به هه موو چاکه به ک ﴿وَنَهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به رگری بکه ن له هه موو
 خرابه به ک ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نه وانه خوبانن سه ر که و توو و سه ر فرازن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
 بِهِ وِتْنَةٌ﴾ نه وانه مهن (وه ک نه هلی کتاب) ﴿تَقْرَأُوا﴾ که به ش به ش و ﴿وَاخْتَلَفُوا﴾ جیا واز بوون
 ﴿مِنَ الْبَعْدِ﴾ له پاش شه و ی ﴿مَلَأَهُمُ الْيَتْسُ﴾ شه و به لگانه ی بویان هات ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ وه نه وانه سزایه کی گه وره یان بؤ هه به ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ رؤژیک دیت که چند پروویه ک
 سبی دهن ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ وه چند پروویه ک رهش دهن ﴿فَالَّذِينَ﴾ جا نه وانه ی ﴿أَسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾
 که پرویان رهش بووه ﴿أَكْفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ﴾ (بی یان ده و تریت) بؤچی بی پروابوون له پاش
 پروا هیتانسان ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ که وانه به چیزن سزا ﴿يَا كُفْرًا تَكْفُرُونَ﴾ به هوی بی پروایی تانه وه ﴿
 وَالَّذِينَ﴾ سبی دهن ﴿يَكْفُرُوا﴾ وه نه وانه که پرویان سبی ده بیت ﴿فَبِئْسَ اللَّهُ﴾ شه وه له ناو به زهی
 خودان (له به هه شندان) ﴿هَلْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ نه وانه تیدا ده میتنه وه به هه میشدی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه مانه نایه ته کانی خودان ﴿تَتْلُوهُنَّ﴾ ده یان خو یتنه وه به سه رت دا ﴿بِالْحَقِّ﴾ که راستن ﴿وَعَالِلَهُ
 يُرِيدُ﴾ خواش نایه ویت ﴿فَلَمَّا لَعَلَّيْنِ﴾ هیچ سته میک بؤ جیهانیاں ﴿

﴿وَمِنَ مَّاقَالَتِهِمْ أَنَا نَسْتَمُتُكَ﴾ ته‌نھا بۆ خواہہ ہەرچی له ناسمانه کاندایه (ومولکی خودایه) ﴿وَمِنَ مَّاقَالَتِهِمْ أَنَا نَسْتَمُتُكَ﴾ ته‌نھا بۆ خواہہ ہەرچی له زهوی دایه ﴿وَمِنَ مَّاقَالَتِهِمْ أَنَا نَسْتَمُتُكَ﴾ وه هەر بۆلای خودا ﴿وَمِنَ مَّاقَالَتِهِمْ أَنَا نَسْتَمُتُكَ﴾ ده‌گه‌ریته وه هه‌موو کاره‌کان ﴿كُنْزٌ خَيْرٌ مِّنْهُ﴾ نپوه (موسولمانان) باشترین گه‌لێك بوون ﴿أَخْرِجَتِ النَّاسَ﴾ بۆ خه‌لکی هیتراسته دی ﴿تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ فرمان ده‌دهن به‌چاکه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه جله‌و‌گه‌ری ده‌که‌ن له خراپه ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ وه بپروا ده‌هستن به‌خوا ﴿وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه‌گه‌ر نامه‌داره‌کان (خواه‌ن کتێبه‌کان له‌جوله‌که‌و‌گاوه‌کان) پروایان به‌یتایه ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ﴾ نه‌وه‌باشتربوو بۆیان ﴿فَتَهْتَمُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ هه‌ندی له‌وان بپروادارن و (پاوه‌ریان هیتاوه به‌ثانی ئیسلام) ﴿وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ به‌لام زۆربه‌یان له‌فرمانی خوا ده‌رچوون ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ﴾ هەر گه‌ر له‌وان زیاتان پی‌ناگه‌یه‌نن ﴿إِلَّا أَتَى﴾ مه‌گه‌ر زیاتنکی که‌م ﴿وَلَنْ يَضُرَّكُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر به‌جنگه‌نگه‌ن له‌گه‌ل‌ئاندا ﴿يُؤْتِيكُمْ الْأَدْبَارَ﴾ پشتان تی‌ده‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا تَصْرُوفَ﴾ دواتریش سه‌رکه‌وتوو نابن ﴿صُرِّحَتْ عَلَيْهِمُ﴾ دراوه به‌سه‌ریاندا سه‌ر شوێری و پرسیوایی ﴿أَنْتُمْ مَّا تَقُولُوا﴾ له‌هەر شوێنیک بین ﴿إِلَّا يَحْكُمُ مِنْكُمْ﴾ مه‌گه‌ر به‌هۆی به‌ئین له‌لایه‌ن خوداوه نه‌بیست ﴿وَيَحْكُمُ مِنْ النَّاسِ﴾ وه به‌ئینیک له‌لای خه‌لکه‌وه ﴿وَيَبَأْوَ وَيَصْطَبِ مِنْ اللَّهِ﴾ شایسته‌ی خه‌شمینکی گه‌وره‌بوون له‌لایه‌ن خواوه ﴿وَصُرِّحَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكُوَّةُ﴾ وه دراوه به‌سه‌ریاندا هه‌ژاری (ده‌روون و چاو برستی) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ نه‌وه‌له‌به‌ر نه‌وه‌بوو له‌وان ﴿يَحْكُمُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ پی‌پروایوون به‌به‌لگه‌کانی خوا ﴿وَيَقُولُونَ الْآيَةَ﴾ وه پیتغه‌مبه‌رانیان ده‌کوشت ﴿يَخْتَرِ حَقٌّ﴾ به‌ناره‌وا ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نه‌وه‌ش به‌هۆی نه‌وه‌وه‌بوو که نه‌وانه سه‌ره‌یتچی ﴿وَصَكَّاءُ يَفْعَلُونَ﴾ و ده‌ست درێزیان ده‌کرد ﴿لِيَسْأَوْا سَوءًا﴾ هه‌موو (نامه‌داره‌کان) چوون به‌ك نین ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له‌ناو خواه‌ن نامه‌کاندا ﴿أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ ده‌سته‌یه‌ك راست و ڕێك هه‌ن ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ﴾ ئایه‌نه‌کانی خوا ده‌خوینن (وپاوه‌ریان هیتاوه به‌ثانی ئیسلام) ﴿ءَأَنَّى إِلَٰهَ﴾ له‌(کاته‌کانی) شه‌ودا ﴿وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ وه له‌(کاته‌کانی) کهنوش بره‌نیان دا ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ پروایان هه‌یه به‌خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به‌پۆزی دواپی ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فرمان ده‌دهن به‌هەرچی چاکه‌یه ﴿وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ وه به‌رگری ده‌که‌ن له‌هەرچی خراپه‌یه ﴿وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ وه پشپهرکی ده‌که‌ن له‌هه‌موو چاکه‌کاندا ﴿وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه نه‌وانه له‌کۆمه‌لی چاکانن ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ هەر خێرو چاکه‌یه‌ك بکه‌ن ﴿فَلَنْ يُكْفَرُوا﴾ نه‌وه‌هەر گه‌ر پی‌به‌ش نا‌کرنن له‌پادا‌شته‌که‌ی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾ خواش به‌ئاگایه له‌پارێزکاران وله‌وانه‌ی لێ ده‌ترسن ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی نہوانہی کہہ بی پروا ہوں ﴿لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ﴾ سوود بہوان ناگہ بہ نی
 ﴿أَمْوَالُهُمْ﴾ نہمالہ کانیان ﴿وَلَا أَوْلَادُهُمْ﴾ وہ نہ مندا لہ کانیان ﴿مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ ہیچیک لہ لای خواہ
 ﴿وَأُولَئِكَ﴾ نا نہوانہ ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ ہا وہ ل و ہاوریسی ناگر دہن ﴿لَهُمْ فِيهَا أَخْلَدُونَ﴾ نہوان تیدا
 دہمیتنہ وہ بہ ہہمیشہ ہی ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ﴾ ویتہی نہو مال و داراییہی کہ بہختی دہ کہن ﴿فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ لہم زبانی دنیا بہدا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ﴾ بہ ویتہی بایہ کہ ﴿فِيهَا صِرٌّ﴾ سہرما و سؤلہی تیدا بیت
 ﴿أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ﴾ بدات لہ کشتو کالی ناقمیک ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ کہستہ میان لہ خویان کردیت
 ﴿فَأَهْلَكْنَاهُ﴾ جا نہو (با) و سہرما بہ کشتو کالہ کہی لہناو بہریت ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ وہ خوا
 ستمی لی نہ کردوون ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستہ میان لہ خویان دہ کرد ﴿وَإِنَّ
 الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی کہسانہی کہ پروانان ہینا وہ ﴿لَا تَخْجَدُوا﴾ مہ گرن بؤ خوتان ﴿بِطَأْتِ﴾ دوستی
 گیانی بہ گیانی ﴿مِنْ دُونِكُمْ﴾ جگہ لہ خوتان (وانہ جگہ لہ باوہ پروان) ﴿لَا يُلَوِّكُهُ﴾ دریغیتان لی
 نا کہن ﴿حَبَالًا﴾ لہ ہیچ شہر و خرا بہیک ﴿وَذُرَا﴾ ناوا تہ خوازی ﴿مَا غَيَّرُ﴾ ناخوشیتان ﴿قَدَبَتْ﴾
 بیتگو مان دہر لہ کہویت ﴿الْبَغْضَاءُ﴾ خہشم و قین ﴿مِنْ أَوْيِهِمْ﴾ لہ (قسہ کانی) دہ میانہ وہ ﴿وَمَا تَخْفَى
 صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ﴾ وہ نہوہی لہ دلیاندا شار دو یانہ نہوہ گہورہ ترہ ﴿قَدَبَتْ لَكُمُ الْكِبَافُ﴾ بہ راستی بہ لگہ
 ونیشانہ کانمان بؤ پروون کرد و نہوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ﴾ نہ گہر نیوہ زیرین ﴿هَٰذَا نَشْرُ الْأَوَّلِ﴾
 بیدارین ناوہ نیوہ کہ نہوانتان خوش دہویت ﴿وَلَا يُحْيِيَنَّكُمْ﴾ وہ نہوان نیوہ یان خوش ناوی ﴿وَتَقُولُونَ﴾
 وہ باوہ رتان ہہ بہ ﴿يَا لَكُمُ الْحَيَاةُ﴾ بہ ہہمو و نامہ ناسمانی بہ کان ﴿وَإِذَا الْقُرُُُُ﴾ کاتیک نہوان بیتان بگہن
 ﴿قَالُوا أَمْ آتَا﴾ دہلین پروانان ہینا وہ ﴿وَإِذَا خَلَا﴾ وہ کاتیک تہ نہا بونہوہ ﴿عَصَاوَانَكُمْ﴾
 سہرہ بہ نہجہ کانی خویان نہ گہ زن لیتان ﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾ لہ بقدا ﴿قُلُومُوا﴾ بلی بمرن ﴿يَعْتَلِكُمْ﴾ بہ داخ
 و رقی خوتانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ﴾ بہ راستی خوا زانایہ ﴿بِدَاتِ الصُّدُورِ﴾ بہوہی لہناو دلہ کاندایہ ﴿وَإِنْ
 تَسْتَسْكِمُكُمُ هَسَنَةٌ﴾ نہ گہر چاکہ و خوشبہ کتان پی بگات ﴿تَسْؤُهُمْ﴾ غہ مبار دہن ﴿وَإِنْ تُصِيبْكُمْ
 سَيِّئَةٌ﴾ بہ لام نہ گہر ناخوشبہ کتان پی بگات ﴿يَفْرَحُوا بِهَا﴾ دلخوش دہن پیی ﴿وَإِنْ تُصِيبْكُمْ﴾
 نہ گہر نیوہ بہ نارام بن (لہ سہر گویرایہ لی خوا) ﴿وَتَقُولُوا﴾ و لہ خوا بمرسن ﴿لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ﴾
 شینا ﴿بِإِلَاسِي﴾ نہوان ہیچ زبانیکشان پی ناگہ بہ نیت ﴿إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ بہ راستی خوا
 نہواو ناگادارہ بہ ہہرچی نہوان دہیکہن ﴿وَإِذَا﴾ وہ (بیتہوہ بیران) کاتی ﴿عَذَّبْتُ مِنْ أَمْلَكٍ﴾ کہ
 بہیانی زو و دہر جوویت لہ لای مال و خیزانت ﴿تَبَوَّءَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پروادارہ کانت نیشتنہ جی نہ کرد
 ﴿مَقْعِدِ الْفِتَنِ﴾ لہ چند شوینیکدا بؤ جہنگ کردن ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری
 زانایہ ﴿

﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ﴾ لهو کانهدا که دوو کومه د له یتوه خه ریک بوون ﴿أَنْ تَفْشَلَا﴾ سست
 بن وتیک بشکین و (بگه رتنه وه) ﴿وَاللَّهُ وَابِعُهُمَا﴾ به لام خوا دؤست و یار مئی دهریان بوو ﴿وَتَقَى اللَّهُ﴾
 قیسر کئی المؤمنون ﴿وہ پروا داران با پشت تنها به خوا بیهستن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سویند به خوا
 ینگومان خوا یتوه ی سهر خست ﴿بِئْسَ لَهُ﴾ (جهنگی) به دردا ﴿وَأَشْرَأَ إِلَهُ﴾ له کاتیکدا یتوه کم و
 لاواز بوون ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ دهی له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ به لکو سوپاس گوزاری بن ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾
 ﴿بِئْسَ لَهُ﴾ (بیریان بخه ره وه) ته و کانه ی ده تووت به پروا داره کان ﴿أَنْ يَكْفِيَكُمْ﴾ نایا به ستان
 نی به ﴿أَنْ يُمَدِّدَ كُرْسِيَّكُمْ﴾ په روه مرد گارتان کومه کتان بکات ﴿بِئْسَ لَهُ﴾ به سنی هه زار ﴿فِنْ أَلْمَنَ كُمْ﴾
 منزلن ﴿له فریشته دابه زینرا وه کان ﴿بِئْسَ لَهُ﴾ بدلی، نه گهر نارام بگرن ﴿وَتَقَلُّوا﴾ وه له خوا
 بترسن ﴿وَبِئْسَ لَهُ﴾ قور هه زار ﴿په لامارتان بدن لهم کاتانهدا ﴿بِئْسَ لَهُ﴾ په روه مرد گارتان
 کومه کتان بکات ﴿بِئْسَ لَهُ﴾ به پینج هه زار ﴿فِنْ أَلْمَنَ كُمْ﴾ له فریشته نیشانه داره کان ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ﴾
 ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ وه خوا تنها نهو (کومه کی) بهی کرد ﴿إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ﴾ به سزده بوتان ﴿وَتَقَطَّعُوا﴾
 قلوبکم یه وه بق نه وه ی دله کانتانی پی نارام یی ﴿وَمَا نَصَرَ إِلَّا مَنِ عَنِ اللَّهِ﴾ (نه وه ش بزاسن)
 سهر که وتیش تنها له لایه ن خوا ی ﴿أَلَعَلَّ يَزِيدَ كُمْ﴾ بالا دهستی داغوا به ﴿لَقَطَّعَ طَرَفًا﴾ وه
 ناردنی فریشته کان) بق نه وه بوو دابریت (له ناوی بات) به شیک ﴿فِنْ أَلْمَنَ كُمْ﴾ له وانه ی که
 بی پروان ﴿أَلَعَلَّ يَزِيدَ كُمْ﴾ یان خه فدت باریان بکات (به تیشکانیان) ﴿وَتَقَطَّعُوا﴾ ته مجا
 بگه رتنه وه به ناو میندی ﴿بِئْسَ لَهُ﴾ دهر باره ی هه لھاتو وه کانی شه ری خود به راستی به ده ست
 تونی به (له ی موحه محمد ﴿مِنْ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ هیچ شیک لهو کاره دا ﴿أَوْ تَوْبَتْ عَلَيْهِمْ﴾ چ (خوا)
 ته و به یان لی وهر گری ﴿أَوْ يَذَّبَهُمْ﴾ یان سزایان بدات ﴿وَأَنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ چونکه به راستی نه وانه
 ستمکارن ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر بق خوا به ههر چی له ناسمانه کاندایه ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه
 ههر چی له زهوی دایه ﴿بِغَيْرِ لِمَنِ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ خوش نه بی له ههر کهس خوی بیهوی
 وه سزای ههر که سبش نه دات خوی بیهوی ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوالی بورده ی میهره بانه ﴿وَيُنَادِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه ی که سانی که پرواتان هیتاوه ﴿لَا أَتُكَلِّمُ الْفَاسِقِينَ﴾ سوود مه خون ﴿أَصْحَابًا﴾
 مُصَنِّعَةً ﴿چند به رامهر ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بق نه وه ی بز گارین ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾
 وه خوتان باریزن لهو ناگرمی ﴿الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ که ناماده کراوه بق بی
 پروا کان ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه گوی رایه لی خودا و پیغه میهر بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ ینگومان
 میهره بانیتان له گه ن نه کریت ﴿

﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ﴾ پینشیر کی بکهن بؤ لی بوردیتکی گه وره ی (خودا) ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾
 له لایه ن په روره رگارتانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ وه بؤ بهه شتیک که پانییه که ی (به نه ندازه ی)
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه کان و زهوی په ﴿أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ که ناماده کراوه بؤ له خوا ترسان ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ﴾
 نه وانه ی مال ده به خشن (له ری ی خوا دا) ﴿فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ له کاتی خوشی
 (دهوله مهن دی) و ناخوشی دا ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا الظَّالِمِينَ﴾ و رفی به تینی خویان ده خونه وه و ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ﴾
 عَنِ النَّاسِ ﴿دَهوورن له خه لکی﴾ ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خواش چاکه کارانی خوش ده ویت ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَجْرَةً﴾
 وه نه وانه ی که کاتیک کرده وه به کی ناشیرین ده کهن ﴿أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 یاستم له خویان ده کهن ﴿ذَكَرُوا اللَّهَ﴾ که یادی خویان کرده وه ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا لِذُنُوبِهِمْ﴾ نه مجا
 داوای لی بووردن ده کهن بؤ گونا هه کانیان ﴿وَمَنْ يَعْمُرِ الْمَذْجُوبَ﴾ ثایا کی دهبو ویت له گونا هه کان
 ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾ بیتجگه له خوا ؟ ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا﴾ وه بهر ده وام نابین ﴿عَلَىٰ مَا قَلَّبُوا﴾ له سهر نه وه ی که کردوویانه
 ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ له کاتیکدا بزانن (گونا هه) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿جَزَاءُ هُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ پاداشتیان
 لی بووردنه ﴿مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له لایه ن په روره رگارتانه وه ﴿وَجَنَّتْ﴾ و چند باخاتیک (بهه شتیک)
 ﴿تَخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رویاره کان ده رن به ژیریاندا ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ نه میننه وه له وه بهه شتانه دا
 بهه میشه یی ﴿وَبَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ﴾ چند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿فَخَلَّتْ﴾ بینگومان رابورد
 ﴿مِنْ قَبْلِ كُنُوسَاتٍ﴾ له پینش تبه وه چند ری و یاسایه ک (باوینک) ﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نه مجا
 ثیه بگه رین به زه ویدا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ﴾ و سهرنج بدهن ثایا چوون بوو ﴿عَنْبَاطُ الْمُكَذِّبِينَ﴾
 سهر نه نجامی بی بر واکان ﴿هَٰذَا بَيِّنَاتٌ لِّلنَّاسِ﴾ نه مه روون کردنه وه به بؤ هه موو خه لکی
 ﴿وَهَٰذِي زَمَنُ عَصَاةٍ﴾ و رینموو نی و ناموزگاری په ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بؤ له خوا ترسان ﴿وَلَا تَسْأَلُوا﴾
 سست و دل لاواز مه بن ﴿وَلَا تَحْزَنُوا﴾ وه غه مبار مه بن ﴿وَأَنشُرِ الْأَغْلَاقَ﴾ هه ر ثیه بهر ز و بلند ترن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر بر وادار بن ﴿إِنْ تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ﴾ نه گه ر ثیه (له نو خودا) زام و بریتان
 تووش بووه ﴿فَقَدْ مَشَّ الْقَوْمُ فَزَحًا﴾ نه وه بینگومان نه وه فوزه (بتهرسته کان له به دردا) زام و بریتان تووش
 بووه ﴿مِثْلَهُ﴾ به وینه ی زامی ثیه ﴿وَبَلَدُ الْأَيَّامِ﴾ نه وه چهرخ و روزانه ی (زالبون و سهر که و تنانه)
 ﴿فَذَاوِلُهَا يَبْتَغُونَ النَّاسَ﴾ ده یگنیرین له ناو خه لکید (جارتیک بؤ ثیه و جارتیک بؤ نه وان) ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ﴾
 له بهر شه وه ی (له دونیادا) خوا ده ری بخات ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی بر وایان هتیا وه ﴿وَبَشَّحَدَ﴾
 منکم و له ناو ثیه دا هه لبر تریت ﴿شَهَادَةٍ﴾ چند که سیک به شهید ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾
 وه خواستم کارانی خوش ناویت ﴿

﴿وَلَا يَخْصُ الْاَلَهُ﴾ وه تا خوا (له تاوان) پاك بکاته وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که بر وادارن ﴿وَيَمَحُورُ الْكَافِرِينَ﴾ وه بی باوه و ان بنه بر بکات ﴿اَلَمْ حَسِبْتُمْ﴾ ثابا ئیوه وا گومانان ده برد ﴿اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که ده چنه به ده شت ﴿وَلَمْ يَعْرِ الْاَلَهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ده ری نه خستوه (واته تاقی نه کردونه ته وه) ﴿الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ﴾ نه وانه ی تی ده کوشن له ئیوه ﴿وَيَعْلَمُ الصَّابِرِينَ﴾ و هیشتا ده ری نه خستون که سانیک له ئیوه که خور اگران ﴿اَلَمْ تَكُنْ﴾ سویند بی بیگومان ئیوه ﴿تَمْشُونَ الْمَوْتَ﴾ تاواتی (شه هیدی و) مردننانه خواهست ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش نه وه ی ﴿اَنْ تَقُوْذَ﴾ بی ی بگن ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمْوْهُ﴾ خو به راستی مردننانه بیی ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ له کاتیکدا ئیوه زهق سهیرنانه ده کرد ﴿وَمَا مَحْضُ الْاَرْمُولِ﴾ موحه ممد ﴿تَهْنِئَةً﴾ پیغه مبریکه (نه مرئی به) ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهِ الْمَرْسِلُ﴾ بیگومان له پیش نه و پیغه مبرانی تر راپوردون ﴿اَلَمْ تَرَ مَا تَفْعَلُ﴾ جا ثابا نه گهر وه فاتی کرد ﴿اَوْفِيلَ﴾ یان کوژرا ﴿اَلَمْ تَقْبَلْ عَلٰی اَعْقَبِكَ﴾ ده گهرینه وه بؤ دواوه ی خوتان (پاشگهر دهنه وه) ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ﴾ ههر که س هه لگهرینه وه ﴿عَلٰی عَقِبَيْهِ﴾ بؤ دواوه ی خوی (بؤ بت بهرستی) ﴿فَلَنْ يَصُرَ اِلَهِ شَيْئًا﴾ نه وه ههر گیز (نه و که سه) هیچ زیانیک ناگه به نیت به خوا ﴿وَسَيَخْرِجُ الْاَلَهُ﴾ وه به زووی خوا پاداشتی ﴿اَلَمْ تَحْكُمِ﴾ سوپاس گوزاران ده داته وه ﴿وَمَا كُنْتَ يَنْفُسِ﴾ هیچ که سینک نه بووه ﴿اَنْ تَمُوتَ﴾ که بمیرت ﴿اَلَا يَدْرِي الْاَلَهُ﴾ مه گهر به فرمانی خوا ﴿كَيْتَبًا تُوْجَلُ﴾ نومراوینکی کات دیاری کراوه (له و کاته دا که خوی گه و ره دیاری کردوه) ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ ههر که سینک ده به ویت ﴿تَوَابِ الْاَلَنِ﴾ پاداشت و ده سته و نی دونهایی ﴿تُرْوٰی مِنْهَا﴾ له و (پاداشتی دنیا) هه ندیک بی ده دهین ﴿وَمَنْ يُرِدْ﴾ وه ههر که سینک ده به ویت ﴿تَوَابِ الْاٰخِرَةِ﴾ پاداشتی پاشه رور ﴿تُرْوٰی مِنْهَا﴾ له و (پاداشتی پاشه رور) هه ندیک بی ده به خشین ﴿وَسَيَخْرِجُ اَللّٰهُ﴾ وه به زووی پاداشتی سوپاس گوزاران ده دهنه وه ﴿وَكَايْنِ مِنْ نَّجِيٍّ﴾ زور له پیغه مبران ﴿قَتَلَ مَعَهُ﴾ جهنگ و کوشناریان کردوه له گالیاندا (شابه شانیان) ﴿رَبِّيْوَنَ كَثِيْرًا﴾ زور له زانیان و خواناسان ﴿فَمَا وَهَّوْا﴾ جا سست و ده سته پاچه نه بوون ﴿لَمَّا اَصَابَهُمْ﴾ به هوی نه وه ی که دوو چاریان بووه ﴿فِي سَبِيلِ الْاَلِهِ﴾ له پی ی خوا دا ﴿وَمَا ضَعُفُوْا﴾ وه بی هیز و لاواز نه بوون ﴿وَمَا اَسْتَكَوْا﴾ وه سهیریان شور نه کرد بؤ دوزمن ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا خور اگرانی خوش ده ویت ﴿وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ﴾ ههر ته مه و ته ی نه وان بوو ﴿اِلَّا اَنْ قَالُوْا﴾ که ده بیان ووت ﴿رَبَّنَا اَعْفِرْ لَنَا﴾ نه ی په روه ردگارمان لیمان ببوره ﴿ذُنُوْبَنَا﴾ له گونا هه کانمان ﴿وَاَسْرِفْنَا﴾ وه له زیاده په ویمان ﴿فِيْ اَمْرِنَا﴾ له کار و بارماندا ﴿وَقَدْ اَقْدَمْنَا﴾ و پیکانمان جیگیر بکه (له جهنگدا) ﴿وَالْاَضْرِبْنَا﴾ و سهیرمان بجه ﴿عَلٰی الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ به سهیر کز مه لی بی بر وایاندا ﴿فَقَاتَلَهُمُ الْاَلَهُ﴾ به هوی نه وه وه خوا پی ی به خشین ﴿تَوَابِ الْاَلَنِ﴾ پاداشتی دنیا ﴿وَحَسَنَ تَوَابِ الْاٰخِرَةِ﴾ وه پاداشتی چاک و شیرینی روزی دواپی ﴿وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خوا چاکه کارانی خوش ده ویت

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی ئەوانە ی پڕواتان هێناوہ ﴿إِنْ تُطِيعُوا﴾ ئەگەر ئێوە گوێراپەڵی بکەن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بۆ ئەوانە ی بێ پروان ﴿يُرْذَوْكُمْ﴾ ئەتان گێرنەوہ ﴿عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾
 بۆ دواوہ ی خۆتان (بۆست پەرستی) ﴿فَتَقَبَّلُوا وَحْشِينَ﴾ ئەمجا ئەگەر ئێوە بە زانیاری ﴿بَلَّ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾
 (ئەوانە دوستان نین) بە لکو خوا یارمەتی دەر و دۆستی ئێوەیە ﴿وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ﴾
 وە خوا باشترینی هەموو یارمەتی دەرانە ﴿سَنَلْقَىٰ فِي قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ بە زووی دەخەینە دڵی
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی بێ پروان ﴿الرُّعْبَ﴾ ترس و بیمی بەئین ﴿يَمَّا أَتَتْكُمْ آبَاءُكُمْ﴾ بەهۆی
 ئەوہی کرد بوویانە هاویدەشی خوا ﴿مَا لَكُمْ يَوْمَئِذٍ سُلْطَانًا﴾ شتانێ کە خوا هیچ بە لگە ی نە ئار دۆتە
 خواروہ لەسەری ﴿وَمَا تَوْنُهُمُ الْغَارُ﴾ کە جینگا و شوینی ئەوان ناگەرە ﴿وَيَلْسَنُ مَقْشُورٍ﴾ وە چەند
 نیشتە جێیەکی خرابە ﴿الْفَالِغِينَ﴾ (جینگە ی) ستەمکاران ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ كُفْرُ اللَّهِ﴾ سۆتند
 بیست بێگومان خوا بە جێی هێنا بۆتان ﴿وَعْدَهُ﴾ بە ئێشە کە ی ﴿إِذْ أَخَذْتُمُهَا﴾ کاتێک (سەرەتای جەنگی
 نوحود) هەستان لێ پرین (دەتان کوشتن) ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بە فەرمانی خوا ﴿حَتَّىٰ إِذَا قُتِلْتُمْ﴾ هەتا
 کاتێک (لە ناکو) سست بوون ﴿وَتَنَزَّعْتُمْ﴾ ئازاوە و دووبەرە کێتان کرد ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ لە کاری جەنگدا
 ﴿وَعَصَيْتُمْ﴾ وە بێ فەرمانیتان کرد ﴿فَرِيقًا مَّا أَرْسَلْنَا﴾ لە پاش ئەوہی کە خوا نیشانی دان
 ﴿مَّا يُجِئُونَ﴾ ئەوہی (لە جەنگە کەدا) پێتان خۆش بوو (کە سەر کەوتن لەسەرەتایی جەنگە کەدا)
 ﴿وَمِنْكُمْ﴾ هەندیک لە ئێوە ﴿مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ (دەسکەوتی) دوتایی دەوێست ﴿وَمَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾
 هەندیکتان ﴿يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ پاداشتی پۆزی دوا ی دەوێست ﴿تُرْصَدُكُمْ عَنْهُمْ﴾ پاشان (خوا)
 ئێوە ی گێراپەوہ لە (جەنگی) ئەوان (وتی شکان) ﴿لِيَنْصَلِبَكُمْ﴾ تاتاقیشان بکاتەوہ (لە خۆراگر تندا)
 ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ﴾ سۆتند بێ بێگومان خوا لێتان بوورا ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ﴾ و خوا خاوەنی بەرەو
 چاکە یە ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بە سەر پڕوادارانەوہ ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ﴾ کاتێک دوردە کەوتنەوہ
 (سەردە کەوتن بە کێوی نوحوددا) ﴿وَلَا تَلْقَوْنَ عَلَيْهِمْ جُنُودًا﴾ وە بەرپرسی کەس نە ئەوەستان
 ولاتان نە دە کردەوہ بە لایدا ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ لە کاتێکدا پێغەمبەر بانگی لێ دە کردن ﴿فَتِ
 أَخْرَجَكُمْ﴾ لە دواناتەوہ ﴿فَأَتَيْتُمْكُمْ عَمَّا بَيْنَكُمْ﴾ جا (خوا) پاداشتی غەم و خەفەتی هەر بە غەم
 و خەفەت دانەوہ ﴿لِيَكِيلَ تَحَرُّوْا﴾ بۆ ئەوہی غەمبار نەین ﴿عَلَىٰ مَا آتَاكُمْ﴾ لە سەر ئەوہی لە
 دەستان چووہ ﴿وَلَا مَا أَصْبَحَكُمْ﴾ وە (غەمبار نەین بە) ئەوہی دوو چارنان بووہ ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ﴾
 خواش ئاگادارە ﴿يَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ بەوہی کە دەیکەن ﴿﴾

﴿ثُمَّ أُنْزِلَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان دایه‌بازند به سهر تاندا (بوی ناردن) ﴿مِنْ أَعْدَائِهِمْ﴾ له پاش تهو غهمه (ی که
چدهشتان) ﴿أُمَّتَهُ﴾ نارامیی ﴿نَعَّاسًا﴾ که وه نهوزیک بوو ﴿يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ﴾ به سهر دهسته به که له ټپوه
داهات ﴿وَطَائِفَةٌ﴾ به لام دهسته و تاقمیکي دیکه تان (که باوهریان هیئده به هیژ نه بوو) ﴿فَدَا لَهُمْ أَنْفُسَهُمْ﴾
به راستی هدر خویان مه به ست بوو ﴿يُظْهِرُ﴾ گومانی ﴿وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ﴾ ناراست و ناهه قیان به خواده بر د
﴿ظَلَّ الْجَاهِلِيَّةُ﴾ وه که گومانی نه فامیئی ﴿يَقُولُونَ﴾ نه بیان ووت ﴿هَلْ لَنَا﴾ نایا بزمان هه به (به ده ستمانه)
﴿مِنْ الْأَمْرِ﴾ له م کاره دا (زال بوون) ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿قُلْ إِنْ الْأَمْرُ﴾ بلی بیگومان کاروبار
﴿كَانَ لِلَّهِ﴾ هه مووی به ده ست خواجه ﴿يُخْفُونَ﴾ ده یشار نه وه ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له دهرو و نیاندا ﴿مَا لَا يَنْبَغُ
لَكَ﴾ نه وه ی که ده ری نابرن بؤت ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَانَتْ﴾ ده ټپن نه گهر به ده ست ټیمه بویه ﴿مِنْ الْأَمْرِ﴾
شئیی ﴿لَمْ يَكُنْ لَكَ شَيْءٌ﴾ له سهر که و تن ﴿مَا فَعَلْنَا لَهُمْ﴾ ټیمه لیره ده نه ده کوزراین ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ﴾
بلی نه گهر ټپوه ﴿فِي بَيْتِكُمْ﴾ له ماله کانی خو شتاند بوونایه ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ﴾ ههر ده ره ده چون نه وانه ی
﴿كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ﴾ که کوزرانیان له سهر نووسرا بوو ﴿إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ بؤ جیگای کوزرانیان
(پراکشانیان) ﴿وَلِيَتَّبِعِيَ اللَّهُ﴾ بؤ نه وه ی خواتاقی بکاته وه ﴿مَنْ صُدَّ عَنْكُمْ﴾ نه وه ی که له سنگتاندایه
﴿وَلِيَمْخَصَّ﴾ وه بؤ نه وه ی پالفته و پاکي بکاته وه ﴿مَنْ قُلُوبِكُمْ﴾ نه وه (پروایه) ی که له دل تاندایه ﴿وَاللَّهُ
عَلِيمٌ﴾ وه خوازانیایه ﴿يَذَانِ الصُّدُورِ﴾ به وه ی له سینو و دهرو نه کاندایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ به راستی
نه وانه ی ﴿تَوَلَّوْا مِنْكُمْ﴾ پشتیان هه لکمر د له ناو تاندا ﴿يَوْمَ اتَّخَذْتُمُ الْيَمَانَ﴾ لهو روزه ی که ههر دوو
کومه ل گه یشتن به یبه که (له لئو خود دا) ﴿إِنَّمَا اسْرَءَلُهُمْ الْأَظْطَرُّ﴾ بیگومان ته نها شه یثان هه لی
خلیسکاتدن و له خشته ی بردن ﴿بِبَعْضِ مَا كُتِبَ﴾ به هو ی هه ندی لهو گونا هانه ی که له وه و پتش
کر دبوویان ﴿وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ سویند بی بیگومان خوالی یان خوشبوو ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ چونکه به راستی
خوا ﴿عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ لیوورده ی به تارام و له سهر خویه (له توله سه ندن دا) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
شه ی که ساتی که بر و اتان هینا وه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه که نه وانه مبدن که بیبا وه پر بوون ﴿وَقَالُوا﴾
﴿لَا خَيْرَ فِيهِمْ﴾ به برا بیبا وه پره کانیان ده ووت ﴿إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ کاتی سده فیه ریان بکر دایه ﴿لَوْ كَانُوا عَرَفُوا﴾
یان غه زایان بکر دایه و بچوونایه بؤ جهنگ ﴿لَوْ كَانُوا عَادَةً﴾ نه گهر لای ټیمه (نېشته جی) بوونایه
﴿مَا مَاتُوا﴾ نه ده مردن ﴿وَمَا قُتِلُوا﴾ و نه ده کوزران ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُمْ﴾ نا خوا نه وه بکات نا خوا
نه وه بکات ﴿حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ به داخ و مهراق له دل بانددا ﴿وَاللَّهُ بِحَيِّهِ﴾ وه خوا (مرؤف) ده ژینی
﴿وَلَيْسَتْ﴾ و ده یشی مر ټپیت ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَمْلِكُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خودا بیبا یه به هدر کر ده وه به که که ټپوه ده یکه ن
﴿وَلَكِنْ قِيلَ﴾ سویند بی نه گهر ټپوه بکوزر بن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری ی خوا دا ﴿وَأُوتِيتُمْ﴾ یان
بمرن ﴿لَتَغْفِرَ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً﴾ نه وه به راستی لیوور د و میهره بانی له لایه ن خوا وه ﴿خَيْرٌ﴾ چاکتره
﴿وَمَا يَجْعَلُونَ﴾ له وه ی که کوی ده که نه وه ﴿﴾

﴿وَلَمَّا مَنَّ﴾ سویند بی نه گهر نیوه بمرن ﴿أَوْفَيْتُمْ﴾ یان بکوزرین ﴿إِلَى اللَّهِ﴾ همر لای خوا
 ﴿تُخْشَرُونَ﴾ کۆده کرینه وه ﴿فِيمَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ به هوی به زهیی خوا وه به ﴿لَسْتُ لَكُمْ﴾ بۆ نه وان نه رم
 و نیانی بونت ﴿وَوَكَّلْتُ﴾ نه گهر تو ﴿فَقُلْ﴾ به دخوو قسه رهق و ﴿غَلِظَ الْقَلْبُ﴾ دل رهق بوو نیایه
 ﴿لَا تَقْضُوا﴾ نه وه هه موو بلا وه یان ده کرد ﴿مِنْ حَوْلَاتٍ﴾ له ده ورت ﴿فَلَعَفُ عَنْهُمْ﴾ که واته لی
 یان بیوره ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ﴾ و داوای لی بور دونیان بۆ بکه له خوا ﴿وَشَاوِرْهُمْ﴾ و راویر یان بی بکه
 ﴿فِي الْأَمْرِ﴾ له کار و باردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتیک (دوا راویر کردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ نه وه
 پشت به خوا بیهسته ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ به راستی خواهته وانه ی خوش دهوینت که پشت به خوا
 ده بهستن ﴿إِنْ يَضُرَّكُمْ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا سهرتان بخات ﴿فَلَا ظَلَّ لَكُمْ﴾ نه وه هیچ کهس
 زان نابی به سهر تاندا ﴿وَإِنْ يَخْذَلْكُمْ﴾ وه نه گهر یار مه پستان نه دا (پشتان به ردا) ﴿فَلَمَّا دَاوَى﴾
 کینه نه وه که سهی؟ ﴿يَضُرَّكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ له پاش خوا سهرتان ده خات ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه با پر واداران پشت همر به خوا بیهستن ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ وه بۆ هیچ پیغمه بهر نیک نه بوو
 ﴿أَنْ يَخُلَّ﴾ که خیانهت بکات ﴿وَمَنْ يَفْخُلْ﴾ وه همر کهس خیانهت بکات ﴿وَأَنْ يَمَآغُلْ﴾ بهو
 خیانهت وه ی کرد و بهتی دیت (به کۆلیه وه به) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پاشه روردا (روزی هه ستانه وه)
 ﴿ثُمَّ تَوَفَّى﴾ باشان پاداشت ده در بته وه ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هه موو که سینک ﴿فَأَكْسَبَتْ﴾ هدر چی کرد بیت
 ﴿وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه وان سته میان لی نا کریت ﴿لَمَّا اتَّبَعَ﴾ دهی ثابا که سینک که شوینی
 ﴿رَضَوْنَ اللَّهُ﴾ ره زامه ندی خوا که و بیبت ﴿كَمَنْ بَاءَ﴾ وه که که سینک وایه بگهر بته وه ﴿يَسْخَطُونَ﴾
 به خه شمی که وه له لایه ن خوا وه ﴿وَمَا أَوْهَ﴾ وه جینگا و شوینی نه وه ﴿جَهَنَّمَ﴾ دوزخ بیت ﴿وَبَشِ الْمَصِيرُ﴾
 که سهر نه نجامینکی چند خرابه؟ ﴿ثُمَّ دَرَجَتْ﴾ (چاکه کاران و خرابه کاران) خواهونی چند پله ی
 جیاوازن ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ به نه وه ی که ده بکه ن ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ﴾
 سویند بیت بنگومان خوا چاکه و منه تی نا ﴿عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ به سهر پر واداراندا ﴿إِذْ بَعَثَ﴾
 فیهمر کاتی که ره وانه ی کرد له ناویاندا ﴿رَسُولًا﴾ پیغمه بهر و نیر اوینک ﴿مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ له خویان
 ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ﴾ که ده یخوینشه وه به سهر یاندا ﴿عَلَيْهِمْ﴾ به لگه و نیشانه کانی خودا ﴿وَيُرَكِّبُهُمْ﴾
 و پاک و خاوینبان ده کاته وه ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه قورشان و فرموده یان فیر ده کات
 ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ نه گهر چی نه وان له پشدا ﴿لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ له گو مریبی به کی پروون و ناشکرادا
 پروون ﴿أَوَلَمَّْا أَصْبَحْكُمْ﴾ ثابا بۆ چی کاتیک دوو چارتان بوو ﴿مُصِيبَةً﴾ ناخوشیه ک (له خود دا)
 ﴿فَدَأْصَتْهُمْ فُتَاتِهَا﴾ بنگومان نیوه دوو قاتی نه وه تان دوو چاری نه وان کرد (له به دردا) ﴿فَلَمَّا﴾
 ووتشان ﴿أَنَّى هَذَا﴾ نه مه له کونیه هات ﴿قُلْ﴾ بلی (نه ی موحه ممه د) ﴿هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ نه وه
 له لایه ن ﴿أَنْفُسِكُمْ﴾ خوتانه وه بوو (که فرمانی پیغمه بهر تان شکاند) ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا
 ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به سهر هه موو شینکدا به توانایه

﴿وَمَا أَصْبَرُ﴾ نہ وہی کہ دوو چار تان ہوو ﴿يَوْمَ أَتَيْنَا الْجَمْعَانَ﴾ لہو روزہدا کہ ہمدوو کومہل ہدیہک
گہیشتن (لہنوحوددا) ﴿فَإِذِ انبَأَ﴾ نہوہ بہویستی خودا ہوو ﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بڑ نہوہی پرواداران
دہربخات ﴿وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ تَافَقُوا﴾ و بڑ نہوہیش دوو پروہ کان ٹاشکرا ہکات ﴿وَقِيلَ لَهُمْ﴾ و پینان ووترا
﴿تَعَالَوْا قَاتِلُوا﴾ و ہرن بجہنگن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پری ی خوادا ﴿أَوْ ادْفَعُوا﴾ بابہرگری (لہ ولاتی
خوتان) بکہن ﴿قَالُوا لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ قَاتِلَنَا﴾ ووتیان: نہ گہر ہمانزانیابہ جہنگ دہبیت ﴿لَأَتَّبَعْتُمُ﴾
شویتان دہ کہوتین ﴿مَنْ يَكْفُرْ يَوْمَ يَدْعُ﴾ نہوانہ لہو روزہدا لہ بی پرواییہوہ ﴿أَقْرَبُ مِنْهُمْ إِلَاسِي﴾
نزیک تر ہوون قالہ پروا و نیمانہوہ ﴿يَقُولُونَ يَا قَوْمِ هُمْ﴾ نہوانہ بہدہمیان شتیک دہلین ﴿مَّا لَيْسَ فِي﴾
﴿قُلُوبِهِمْ﴾ کہلہدلیاندانی یہ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ﴾ وہخوا (لہمہموو کہس) زانائہہ ﴿بِمَا يَكْتُمُونَ﴾
بہوہی کہ دہیشارنہوہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا﴾ نہوانہی کہووتیان (مہبہست پینی دوو پروہ کانہ)
﴿لَا خِرَافَةَ﴾ دہربارہی براکانیان (باوہرداران) ﴿وَقَعَدُوا﴾ لہ کاتیکدا خویان دانیشتن و دہرنہچوون
﴿تَوَاحُلَ غَوَا﴾ نہ گہر نہوان گویرایہلی نیمہ پروناہہ ﴿مَاقِيلُوا﴾ نہدہ کوڑران ﴿قُلْ فَادْرَأُوا﴾ بلسی
کہوانہ بہرگری ﴿عَنْ أَنْفُسِكُمْ أَلَمَتِ﴾ مردن لہ خوتان دوو ربخہنہوہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر
نہوہ راست دہکہن ﴿وَلَا تَحْشَرْنَ﴾ ہر گیز وا گومان مہبہن ﴿الَّذِينَ قَاتَلُوا﴾ نہوانہی کہ کوڑران
﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لہ پری ی خوادا ﴿أَمْوَاتًا﴾ مردوون ﴿بَلْ أَحْيَا﴾ (نہخیر وانیہ) بہلکو نہوانہ زیندوون
﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لای بہروہردگاریان ﴿يُرْزَقُونَ﴾ روزی دہدرین ﴿فَرِحِينَ بِمَا﴾ شادمان و دلخوشن
بہوہی ﴿عَنِ اللَّهِ﴾ کہ خواہی ی بہخشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہہرہ و فہزلی خوی ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ﴾
بالذین ﴿شَادِمَانِ بِهَوَانِهِ﴾ بہبراتیکو شہرہ کانیان ﴿لَوْ كُنْهُمْ يَفْقَهُوْنَ﴾ کہ ہیشٹانہ گہیشٹوون پینان
﴿مِنْ خَلْقِهِمْ﴾ لہدوای (شہہیدبوونی) نہمان ﴿الْأَخَوَفَ عَلَيْهِمْ﴾ نہہیچ ترسینکیان لہسہرہ ﴿وَلَا هُمْ﴾
﴿يَخْزَوْنَ﴾ و نہ نہوانہ ہیچ غم و خہفہتیک دہخون ﴿يَسْتَبْشِرُونَ﴾ شادمان و دلخوشن ﴿وَيَتَعَمَّقُونَ﴾
﴿أَنْفُسَهُمْ﴾ بہو بہہرہ و زیادہ فہزلہی لہ لایہن خواوہ (پینان دراوہ) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بہراستی خوا
﴿لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ پاداشتی پرواداران وون ناکات ﴿الَّذِينَ﴾ نہوانہی ﴿أَسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾
کہ وہ لامی خواو پتہمہیریان دایہوہ ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ لہپاش نہوہی کہ ﴿مَّا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ﴾ (لہنوحوددا)
تووشی بریشداری ہوون ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ﴾ بڑ نہوانہیان ہدیہ کہ کردہوہی چاکیان کردہوہ
﴿وَأَتَّقُوا﴾ وہخویان پاراستوہہ ﴿أَجْرَ عَظِيمٍ﴾ پاداشتیکی گہورہ ﴿الَّذِينَ قَالُوا لَهُمُ النَّاسُ﴾
نہوانہی کہ خہلکی پینان دہووتن ﴿إِنَّ النَّاسَ﴾ بہ راستی خہلکی (بی باوہر) ﴿فَدَجَمَعُوا الْكُفْرَ﴾ لہشکر
و کومہلی زوریان کو کردوہوہ لہ دڑتان ﴿فَاحْشَوْهُمْ﴾ کہوانہ ہترسن لی بان ﴿فَرَادَهُمْ إِيمَانًا﴾ کہچی
نہوان (نیمانداران) بہمہ باوہریان زیاد ہوو ﴿وَقَالُوا﴾ وہ ووتیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾ ہر خوامان بہسہ
﴿وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ چہند پشت پین بہستراوینکی چاکہ ﴿﴾

﴿فَاتَّقُوا بِالْجَمْعِ﴾ نه مجا گه پانه وه (بو مه دینه) به به هره ی گه وره وه (که سه لامه تی به) ﴿مَنْ أَلْفَوْهُ فَقُتِلَ﴾
 و فزله و باداشت له لایه ن خوا وه ﴿لَنْ يَنْفَعَكَ سِرُّهُ سَوْءٌ﴾ هیچ زیان و ناخوشیه کیان نروش نه بو و ﴿وَاتَّقُوا﴾
 نه وانه شورتی ﴿رِضْوَانُ اللَّهِ﴾ به زامه ندی خوا که وتن ﴿وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ وه خوا خواهی به هره ی
 گه وره به ﴿إِنَّمَا ذَلِكَ﴾ به راستی نه وه ی نیوه (سارده کاته وه) تنها ﴿الشَّيْطَانُ﴾ شه ی تانه ﴿يُخَوِّفُ﴾
 اویزه وه ﴿که دوسست و (برادرانی) خوی دهر سینیت ﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ﴾ جائتیه لیان مه ترسن ﴿وَيَخْلَوْنَ﴾
 و له من ترسن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿وَلَا يَخْزِيكَ الْيَمِينُ﴾ بادل غه مگیت نه که ن
 نه وانه ی ﴿يُسْرِعُونَ﴾ پیشبرکی و به له ده که ن ﴿فِي الْكُفْرِ﴾ له بی بر واییدا ﴿لَنْتُمْ﴾ بنگومان نه وانه ﴿لَنْ﴾
 یضر و الله شیئا ﴿هر گیز هیچ زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خواه ده یه ویت ﴿أَلَا يَجْعَلُ لَهُمْ حِفْظًا﴾
 که هیچ به شیکیان بؤ دانه نی ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له پروری دواپی دا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه بؤ نه وان سزایه کی
 گه وره هیه ﴿إِنْ أَلْبَسَ﴾ به راستی نه وانه ی ﴿أَشْرَوْا الْكُفْرَ﴾ که بی بر وایان کری (لم جیهانه دا)
 ﴿بِالْإِيمَانِ﴾ به بر و او ایمان ﴿لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هر گیز هیچ جزو ره زیانیک ناگه یه نن به خوا ﴿وَلَهُمْ﴾
 عَذَابٌ ﴿بؤ نه وانه هیه سزایه کی ﴿أَلَيْسَ﴾ به نیش و سازار ﴿وَلَا يَحْسَبُونَ﴾ هر گیز واگومان نه بن
 ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی که بی با وهرن ﴿أَتَأْمُنُونَ﴾ نه و مؤله ت دانسی نیمه بؤ نه وان ﴿حَسْرَ﴾
 لَا تُفْسِدُهُمْ ﴿چاکه بؤ خویان ﴿إِنَّمَا نَعْلَمُ لَهُمْ﴾ به راستی نیمه مؤله تی نه وان نه ده ین ﴿لِيَزَادُوا إِثْمًا﴾ بؤ نه وه ی
 گونا می زیاتر بکه ن ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ وه بؤ نه وانه هیه سزایه کی ریسوا که ر ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ﴾
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿خوا واز له بر وادارن ناهیتیت ﴿عَلَى مَا أَلْمَزْتُمْ عَلَيْهِ﴾ له سهر نه و باره ی که نیوه ی له سهرن (که جیا
 نه بو و نه وه ی موسلمان و دور و و کافره) ﴿حَتَّى يَمِيزَ﴾ هه تا جیا ده کاته وه ﴿أَخْبِثَ مِنَ الشَّيْءِ﴾ پس
 له پاک ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ﴾ وه خوی گه وره نیوه ناگادار ناکات ﴿عَلَى الْغَيْبِ﴾ به سهر نه یی (غیب)
 دا ﴿وَلَكِنْ اللَّهُ﴾ به لام خوی گه ورو ﴿يَخْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ﴾ هه لی نه بزی ریت له نیرا وه کانی دا ﴿مَنْ يَنْكُحْ﴾
 هه که سینیکی بویت ﴿فَتَأْمُرُوا اللَّهَ﴾ جیا بر وای راسته قینه بیتن به خوا ﴿وَرُسُلُهُ﴾ وه به نیرا وه کانی
 ﴿وَأَنْ تَوْمِنُوا﴾ وه نه گهر به و جزو ره بر وایتن ﴿وَتَتَّقُوا﴾ و خوتان بهار بنزن ﴿فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ نه وه
 پاداشتیک زور گه وره تان بؤ هیه ﴿وَلَا يَحْسَبِينَ﴾ هه گیز واگومان نه بن نه و که سانه ی
 ﴿يَخْلُوتُ﴾ که چروکی ده که ن ﴿يَمَاءَ لَنُفْهِرَ اللَّهُ﴾ به وه ی که خوا پنی به خشبوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له بریز
 و به هره ی خوی ﴿هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ﴾ که نه و (چرو وکی ی) هه چاکتره بویان ﴿بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ﴾ (نه خیر وانیه)
 به لکو نه وه خرابه بویان ﴿سَيُخْلِقُونَ مَا يَخْلُقُونَ﴾ به زووی نیوه ی چرو کیان پی ده کرد وه که ته وق
 ده که ریته ملیان ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له باشه روردا (پروری هه ستانه وه) ﴿وَاللَّهُ﴾ وه هه بؤ خواهی و مولکی
 نه وه ﴿مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ میراثی ناسمانه کان و زه و ی (نه وه ی له ناسمانه کان و زه ویدایه)
 ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا ناگاداره به هه رچی که نیوه ده یکه ن ﴿

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ بہرستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ ووتہی تہو (جولوہ ک) اندی کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 قَبِيرٌ ﴿بِیْگومان خوا ہزارہ﴾ ﴿وَلَنْ تُغْنِيَا﴾ و نیمہ دہولہ مہندین (چونکہ داوای قہر زمان لی دہ کات
 مہ بہ ستیان لہ ثابہ تی - ومن یقرض اللہ قرضاً حسناً - یہ) ﴿سَتَكُفُّ مَا قَالُوا﴾ تہوی کہ ووتیان دہینوسین
 ﴿وَقَدْ لَعْنَهُمُ الْآلِیُّنَ﴾ (وہ دہینوسین) کوشنی تہوانہ بق پیغہ مہرہ کان ﴿یَعْرِضُ﴾ بہ نارہوا ﴿وَقَوْلُ﴾
 دُفُوا ﴿وہ (بیان) دہلین بچہ زن﴾ ﴿عَذَابُ الْحَرِیِّ﴾ سزای ناگری سو و تہر ﴿ذَٰلِكَ﴾ تہو (سزاسہختہ)
 ﴿بِمَا فَذَمْتَ الْيَدِیْکُمْ﴾ بہ ہوی کردہوی (خرابی خوتانہ وہیہ) کہ پیشتان خسوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان
 خوا ﴿لَیْسَ بِظُلَمٍ لِّلْعَبِیدِ﴾ ہیچ جورہ ستہمیک ناکات لہ بہندہ کان ﴿الَّذِیْنَ قَالُوا﴾ تہو (جولوہ کانہی)
 کہ ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرستی خوا ﴿عَهْدَ الْاِیْمَانِ﴾ پہیمانی داوہ بہ نیمہ ﴿اَلَا تُؤْمِنُ بِرَّسُولِ﴾
 کہ ہر و نہ ہینین بہ ہیچ نیز راویک ﴿حَقَّ یَا اَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا﴾ ہتا قوریانی و خیریکمان بق نہ ہینیت
 ﴿تَاکُلُوْهُ النَّارُ﴾ کہ ناگر (پیشہ خوارہ وہو) بیسو تہیت ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ﴾ بلی بینگومان ہاتن بولاتان
 ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِیْ﴾ چہند پیغہ مہر تک لہ پیش منہوہ ﴿بِاٰیٰتِیْکَیْ﴾ بہ بہ لگہ پروونہ کانہوہ ﴿وَالَّذِیْ قُلْتُمْ﴾ وہ
 تہو (موجہیزہ ہی) کہ ووتتان ﴿فَلَمَّا قَتَلْتُمُوْهُمْ﴾ دہی بقچی تہو (پیغہ مہر) انہتان کوشت ﴿اِنْ کُنْتُمْ﴾
 صٰدِقِیْنَ ﴿تہ گہر تہوہ راست دہ کەن﴾ ﴿فَاِنْ کَذَّبُوْکَ﴾ جائہ گہر باوہریان ہی نہ کردی ﴿فَقَدْ کَذَّبَ﴾
 تہوہ بینگومان ہر و نہ کراوہ (پیغہ مہرانی پیش توش بہ دروزانران) ﴿رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِکَ﴾ بہ پیغہ مہرانی
 لہ پیش تووہ ﴿جَاءُوْا بِالْحَقِّیْکَیْ﴾ ہیناویانہ بہ لگہ پروونہ کان ﴿وَالَّذِیْ﴾ و نامہی ناسمانی (نامہی ہند
 و تہمی کەر) ﴿وَالْحَقُّ الْمُبِیْنُ﴾ و نامہی پروون کەرہوہ ﴿کُلُّ نَفْسٍ﴾ ہہموو (خواوہن)
 گیانیک ﴿ذٰلِقَةُ الْمَوْتِ﴾ مردن دہ چیزت ﴿وَلَمَّا تَوَفَّوْا﴾ وہ بہرستی بہ تہواوی پیمان دہدریت
 ﴿اُجْرَکُمْ﴾ ہاداشتہ کانتان ﴿یَوْمَ الْفِیْئَةِ﴾ لہ روزی دواپی دا (ہہستانہ وہدا) ﴿فَمَنْ رُّجِحَ﴾ تہمجا
 ہہر کەس دوور خریتہوہ ﴿عَنِ النَّارِ﴾ لہ ناگری دوزخ ﴿وَاَدْخِلْ الْجَنَّةَ﴾ و بخریتہ بہ ہہشتہوہ
 ﴿فَقَدْ فَاْرَ﴾ تہوہ بہرستی تہو کەسہ سہر کەو تووہ ﴿وَمَا الْحَیْوةُ الدُّنْیَا﴾ زیانی دونیاش ہیچ شتیک
 نیہ ﴿اِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ﴾ جگہ لہ چہند سات و نارہزووہ کی فریوہر نہیت ﴿لَتَسْبُکُوْا﴾
 سویند بیت بینگومان تاقی دہ کرتہوہ ﴿فَاَمَّا لَکُمْ وَاَنْفُسَکُمْ﴾ لہ سامان و دارایی و گیانی خوتاندا
 ﴿وَلَتَسْمَعَنَّ﴾ سویند بیت بینگومان دہ بیستن ﴿مِنَ الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْکِتٰبَ﴾ لہ وانہی کہ نامہیان
 پیدراوہ ﴿مِنْ قَبْلِکُمْ﴾ لہ پیش تہوہ ﴿وَمِنَ الَّذِیْنَ اَشْرَکُوْا﴾ وہ لہوانہی ہاویہ شیان بق خوا داناوہ
 ﴿اَذٰی کَیْرًا﴾ (نازار و) قسہی ناخوشی زور ﴿وَنَاصِرًا﴾ جائہ گہر تہوہ نارام بگرن ﴿وَقَتُّوْا﴾
 و ہاریز کاربن ﴿فَاِنَّ ذٰلِکَ﴾ تہوہ بینگومان تہوہ ﴿مِنْ عَزْمِ الْأُمُوْرِ﴾ لہ کارہ بہ ہییز و گہورہ کانہ (لہو
 کارانہ بہ لی برانی دہوی) ﴿

﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ (بیٹہ وہ بیربان) کاتیک کہ خواہری گرت ﴿وَمِثْقَ الْذَبِّ﴾ بہ پیمان لہ وانہی ﴿أَوْثَرُ الْجَبْتِ﴾ کہ نامہ بیان ہی بہ خشر ابو (لہ جولہ کہ و گا ورہ کان) ﴿لَشَيْئَةٍ نَّجْنِي مِنَ النَّاسِ﴾ دہی نہ و نامہ بہ پروون بکہ نہ وہ بز خہ لکی ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾ وہ نہ ہشار نہ وہ ﴿فَتَبَدَّلْ﴾ بہ لام نہ و (بہ پیمانہ بیان) فریدایہ ﴿وَرَأَاهُ وَهَّجَ﴾ پشت خویانہ وہ ﴿وَأَنشَرُوا بِهٖ﴾ و کریبان بہ و نامہ بہ ﴿فَمَّا أَتَى﴾ تر خیکی کہم ﴿فَبَشِّرْهُ بِمَا كُنْتَ﴾ نای چہ ند خرابہ نہ وہی کریبان ﴿لَا تَحْزَنْ﴾ وہ گومان مہ بہ ﴿الَّذِينَ يَفْرَحُونَ﴾ نہ وانہی کہ شادمانن ﴿بِمَا أَتَوْا﴾ بہ وہی کہ کردیان ﴿وَيُحِبُّونَ﴾ و بیان خوشہ ﴿أَن يُخَدَّوْا﴾ کہ سویاس بکرنن ﴿بِمَا لَهُمْ﴾ یفعلوا بہ شتیک کہ نہ بیان کردوہ ﴿فَلَا تَحْزَنْ﴾ نہ وہ ہدر گیز گومانیان ہی مہ بہ ﴿بِمَا فَازُوا مِنَ﴾ الْعَدَابِ بہ رزگار ہو و لہ سزا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ﴾ و ہو نہ وانہ ہم بہ سزایہ کی ﴿الْبَئِشَ﴾ نازار دہر ﴿وَلَهُمْ مِّنْكَ﴾ ہر بز خواہ بادشایہ تی و مولکی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ﴾ وہ خوا بہ سہر ہم و شتیکدا ﴿قَدِيرٌ﴾ دہ سہ لاقدارہ ﴿إِن فِي خَلْقِ﴾ بہ راستی لہ دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہویدا ﴿وَالْجَنِّ﴾ و لہ جیوازی و گزرائی ﴿الْبَلِّ وَالْغَمِّ﴾ شہ و رزوردا ﴿لَا إِلَهَ﴾ چہ ندہا ہلگہ ہم بہ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بز خواہن ہی و ہوشہ کان ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ نہ وانہی کہ یادی خوا دہ کہن ﴿فِيمَا وُقِعُوا﴾ بہ پتوہ و بہ دانیشتنہ وہ ﴿وَعَلَى جُنُوبِهِمْ﴾ بہ را کشانہ وہ ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ﴾ و ہبیر دہ کہ نہ وہ لہ دروست کردنی ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانہ کان و زہوی ﴿رَبَّنَا﴾ (نہ لہن) نہی ہر و ہر دگارمان ﴿مَا خَلَقْتَ هَذَا﴾ ثم (جیہانہ ت) دروست نہ کردوہ ﴿بَطَلًا﴾ بہی ہودہ ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاک و بنگہ ردی بز تو ﴿فَبِمَا عَذَابَ النَّارِ﴾ دہ ساتوش بمان یاریزہ لہ سزای ناگری دوزخ ﴿رَبَّنَا﴾ نہی ہر و ہر دگارمان ﴿إِنَّكَ مَن قَدْ خَلَقْتَ النَّارَ﴾ ہر کہ س تو بیخہ پتہ ناگری دوزخ وہ ﴿فَقَدْ لَخِّنَا نَارَهُ﴾ نہ وہ بنگومان ریسوات کردوہ ﴿وَمَا لَظَلَمَ لِمَن مِّنْ أَنْصَارٍ﴾ وہ ہبج ہشتیوانیک نہ بز ستہ مکاران ﴿رَبَّنَا إِنَّا﴾ نہی ہر و ہر دگارمان بہ راستی ثبتہ ﴿سَمِعْنَا مَنَادًا﴾ گونمان لہ بانگخوازیک ہو (مہ بہ ست ہی پتہ مہ مہ ہری خودایہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ بانگی نہ کرد بز پرواہنسان ﴿أَن آمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ (دہی ووت) پروا بیتن بہ ہر و ہر دگارتان ﴿فَتَأْتُوا﴾ دہ ست بہ جی پروا مان ہتہا ﴿رَبَّنَا﴾ نہی ہر و ہر دگارمان ﴿وَأَنفِرْنَا دُونَنَا﴾ دہی لہ گوناہہ کائمان خوش بہہ ﴿وَكَفَّرْنَا﴾ و ہر و ہر لیمان ﴿سَيِّئَاتِنَا﴾ خرابہ کائمان ﴿وَنُفِقْنَا﴾ و بمان مرینہ ﴿مَعَ الْآثَرِ﴾ لہ گہل کہ سانی چاکہ کاردا ﴿رَبَّنَا وَآتِنَا﴾ نہی ہر و ہر دگارمان پیمان بہ خشہ (لہ ہاش مردن) ﴿مَا وَعَدْتَنَا﴾ نہ وہی بدلیت ہی داین ﴿عَلَى رُسُلِكَ﴾ لہ سہر زوبانی پتہ مہ ہرہ کانت ﴿وَلَا تُخْزِنَا﴾ و ریسوا مان مہ کہ ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ رزوی دواہی دا (ہہ ستانہ وہ) ﴿إِنَّكَ﴾ بنگومان تو ﴿لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ﴾ بدلیت ناشکیبتیت ﴿

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ ہم مجا پروردگار یان وہ لامی (نزاکانی) دانہ وہ ﴿إِنِّي لَا أَصْبِحُ﴾ (فہر مووی) بنگومان من زایہ ناکہم ﴿عَمَلٌ عَمِلَ قَبْلُكَ﴾ کردہ وہی (ہیج) خواہن کردہ وہ یہ کہ لہ یتوہ ﴿فَمِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى﴾ لہ نیر یان می ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ ہندیکشان لہ ہندیکی تر تان بوون ﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ جا نہ وانی کہ کو چیان کرد ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ دُونِهِ﴾ و ہر کران لہ جی و شوینی خویان ﴿وَأُولَئِكَ فِي سَبِيلِ﴾ و ہشکہ نہجو بازار دران لہ پی ی مندا ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و جہنگیان کرد ﴿وَقَاتِلُوا﴾ و کوڑران ﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ﴾ سویند بہ خواہ سپر مہوہ لیان ﴿مَسِيحَتِهِمْ﴾ خراہہ کانیان ﴿وَلَا دُخْلَ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وہ بنگومان دہ بان خہ مہ بہ ہشتانیکہ وہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ روو بارہ کان دین و دہ جن بہ ریر یاندا ﴿فَوَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ہمہ پاداشت دانہ وہ یہ کہ لہ لای خواوہ ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ﴾ وہ لای خواہہ ﴿حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ جوانترین (چاکترین) پاداشت ﴿لَا يَغْرُرُكَ﴾ لہ خستہ ت نہ بات (فریوت نہ دا) ﴿تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ہات و چوی نہ وانی بی پروان (بہ خوشی و ٹاسوودہ بی بہ وہ) ﴿فِي الْيَمِّ﴾ لہ وولاندا ﴿مَتَّعَ قَلِيلٌ﴾ نہو ٹاسوودہ بیہی نہوان خوشی یہ کی کہ مہ ﴿ثُمَّ أَوَّاهَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ پاشان جی و شوینیان دوزخہ ﴿وَبَشِّرِ الصَّادِقِينَ﴾ نای چ شوینیکی خراپ و بہدہ ﴿لِلَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ﴾ بہ لام نہ وانی ﴿اتَّقُوا رَبَّ﴾ لہ پروردگار یان دہ ترسن ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ﴾ بویان ہہ بہ بہ ہشتانیکہ ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ روو بارہ کان دین و دہ جن بہ ریر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیابدا دہ میندہ وہ بہ ہہ میشہ بی ﴿لَا يَمَسُّ عَيْنُهُمْ﴾ نامادہ کراوہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ وہ نہ وہی کہ لای خواہہ ﴿حَسْبُ الْبَرِّ﴾ چاکشرہ بؤ چاکہ کاران ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ الْوَسْطَى﴾ بنگومان لہ ناما دارہ کاندا ہہ بہ ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ کہ ساتیک کہ بر وادہ ہین بہ خوا ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و بہو نامہ یہی کہ نیراوہ تہ خواوہ وہ بؤ یتوہ (مہ بہ ست پی قورٹانہ) ﴿وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ﴾ وہ بہو نامہ یہی کہ نیراوہ تہ خواوہ وہ بؤ خویان ﴿خَشِعُوا لِقَائِهِ﴾ مل کہ جن بؤ خوا ﴿لَا يَشْعُرُونَ بِقَابِ اللَّهِ﴾ بہ لگہ کانی خوا نا فروشن ﴿ثُمَّ قَلِيلًا﴾ بہ نر خیکی کہم ﴿أُولَئِكَ﴾ نہو نامہ دارانہ ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بویان ہہ بہ پاداشتی خویان ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ لہ لای پروردگار یانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بنگومان خوا ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ لپہر سبتہ وہ و مو حاسہ بہ کردنی خیراہہ ﴿يَتْلُوهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہ وانی کہ پروان ہیناوہ ﴿أَصْبَرُوا﴾ خو گرین ﴿وَصَابَرُوا﴾ و (لہ خوگری دوزمن) خو گر ترین ﴿وَزَابُوا﴾ و لہ سہنگہ ردائیشک بگرن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بؤ نہ وہی رزگار بین ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خدای به‌بخشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ **ای خدای که** ﴿اتَّقُوا رَبَّ﴾ **خودتان** **بپاریزن** **له** **(سزای)** **په‌رو** **ره‌گار** **تان** ﴿الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ **تو** **ه‌ی** **که** **درووستی** **کردوون** ﴿مِنْ نَفْسٍ وَجَدَ﴾ **له‌یه‌ک** **که‌سه‌وه** **(که‌تاده‌مه)** ﴿وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ **وه‌ه‌ه‌ر** **له‌تو** **یش** **هاوسه‌ره‌که‌ی** **درووست** **کردووه** ﴿وَبَنَىٰ مِثْلَهَا﴾ **و** **بلاوی** **کردو‌تو‌وه** **له‌و** **دوو‌انه** ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ **ه‌ه‌روه‌ها** **ثافره‌تان** ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي﴾ **خودتان** **بپاریزن** **له‌و** **خوایه‌ی** **که** ﴿تَسَاءَلُونَ بِهِ﴾ **به‌ناوی** **تو‌وه‌و** **داوا** **ده‌که‌ن** **له‌به‌کتر** ﴿وَالْأَنفُسَ﴾ **وه** **(خودتان)** **بپاریزن** **له‌به‌چراندنی** **(خزمایه‌نی)** ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ **به‌راستی** **خواه‌میشه** **عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾** **چاودیره** **به‌سهرتانه‌وه** ﴿وَتَأْتُوا﴾ **بیده‌نه‌وه** ﴿الْبَيْتَ﴾ **به‌ه‌تیران** **(دوای بالغ بونیان)** ﴿أَمْوَالَهُمْ﴾ **مال** **و** **سامانیان** ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ﴾ **وه‌پیس** **(له‌مالی خودتان)** **مه‌گورنه‌وه** **به‌پاک** **(له‌مالی نه‌وان)** ﴿وَلَا تَكْسِبُ الْأَمْوَالُ﴾ **وه‌ماله‌کانیان** **مه‌خون** ﴿إِنَّ أَمْوَالَكُمْ﴾ **له‌که‌ن** **ماله‌کانی** **خودتان** ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ **بینگومان** **له‌و** **خوارده** ﴿خَوَافِكُمْ﴾ **گو‌تاه‌بکی** **گه‌وره‌به** ﴿وَأَنْ جُفَّتْ﴾ **وه‌نه‌گر** **ترسان** ﴿الْأَنْفُسُ﴾ **دادپه‌روه‌ر** **نه‌بن** ﴿فِي الْبَيْتِ﴾ **له** **(ماره‌یی)** **له‌و** **ثافره‌ته‌بی** **باو‌کانه‌دا** **(ماره‌یان)** **مه‌که‌ن** ﴿وَأَنْ كُفُوا﴾ **تدو‌ه‌ماره** **یکه‌ن** ﴿مَعَاصِيَ الْفِتْنَةِ﴾ **له‌و** **ثافره‌تانه‌ی** **حه‌لالن** **بوتان** ﴿مَنْ﴾ **دوو** **دوو** ﴿وَلَنْتَ﴾ **یا** **سیان** **سیان** ﴿وَرَبِّ﴾ **یا** **چوار** **چوار** **(وانه‌نا)** **چوار** **زن** **درووست** **له‌یه‌ک** **کاندا** **کوی** **بکه‌پته‌وه** ﴿وَأَنْ جُفَّتْ﴾ **جا‌نه‌گر** **ترسان** ﴿الْأَنْفُسُ﴾ **داد‌گر** **نه‌بن** ﴿وَجِدَّةٌ﴾ **تدو‌ه‌یه‌ک** **ثافره‌ت** **(ماره‌یکه‌ن)** **له‌وانه‌ی** **ثازادن** ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ **یان** **له‌و** **که‌نیزه‌کانه‌ی** **که‌مولکتانن** ﴿وَالَّذِينَ آذَنُوا﴾ **تدو‌ه‌نزیکتره** ﴿وَلَا تَعْلَمُوا﴾ **که‌ستم** **تد‌که‌ن** **(یا‌ه‌زار** **تد‌که‌ون)** ﴿وَتَأْتُوا اللَّهَ﴾ **بیده‌ن** **به‌ثافره‌تان** **(ته‌ک‌که‌س)** **و‌کاربان** ﴿صَدَقْتُمْ بَعْدَهَا﴾ **ماره‌یه‌کانیان** **وه‌ک** **به‌بخشین** **ته‌ک** **وه‌ک** **کری** ﴿وَأَنْ طَلَّقَ الْكَوْثَىٰ وَمِنْهُ نَفْسٌ﴾ **ته‌مجا‌نه‌گر** **به‌دن** **پینان** **خوش** **بوو** **به‌بخشینی** **شستیک** **له‌و** **(ماره‌یی)** **به‌تیوه** ﴿فَكُلُوا حَيْثُ شِئْتُمْ مِمَّا رَزَقَكُمْ﴾ **تدو‌ه‌تیوه** **بیخون** **به‌خوشی** **و‌حدلالی** **(خوشی گیانسان بی)** ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ﴾ **مه‌یده‌نه** **گیل** **و‌که‌م** **عه‌قله‌کان** ﴿أَمْوَالَكُمْ﴾ **ماله‌کانسان** ﴿الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ **له‌حاله‌نیکدا** **خوا‌ته‌و** **(مال‌ته‌ی)** **بی‌کردوون** ﴿فِيهَا﴾ **به‌ه‌وی** **راو‌ه‌ستانی** **ژیانسان** ﴿وَرَزَقُكُمْ فِيهَا﴾ **وه** **(بی‌عه‌قله‌کان)** **دو‌زی** **و‌خوارکیان** **بده‌نی** **له‌و** **ماله** ﴿وَأَكْثَرُهُمْ﴾ **و‌پزشاکیان** **بی‌یکه‌ن** ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ **و‌گفتو‌گزیان** **له‌که‌ن** **یکه‌ن** ﴿قَوْلًا مَّعْرُوفًا﴾ **به‌گفتو‌گزیه‌کی** **باش** ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَٰ﴾ **ه‌تیران** **تاقی** **یکه‌نه‌وه** ﴿خَتَّىٰ إِذَا أَتَلَوْا﴾ **ه‌ه‌ر** **کانیک** **گه‌بشته** **(ته‌مه‌نی)** **زن** **ه‌یتان** **و‌شوو‌کردن** ﴿فَأَنزَلْنَا﴾ **ته‌مجا‌ته‌گر** **ه‌ه‌ستان** **کرد** ﴿فِيهِمْ رُسُلًا﴾ **له‌واندا** **ژی‌ری** **(و‌پینگه‌بشتن)** ﴿فَادْعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ **تدو‌ه‌سامان** **و‌ماله‌کانیان** **بی‌بده‌نه‌وه** ﴿وَلَا تَأْكُلُوهَا﴾ **و‌ماله‌کانیان** **مه‌خون** ﴿إِنْشَاءً﴾ **به‌زیاده‌روه‌ی** ﴿وَيَذَرُ أَنْ يَكْفُرُوا﴾ **و‌په‌له‌تدو‌ه‌ک** **گه‌وره‌بین** **(ولیان)** **وه‌گرنه‌وه** ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا﴾ **وه‌ه‌ه‌ر** **که‌س** **(له‌سهرپه‌رشتیاری)** **ه‌تیران** **ده‌وله‌مه‌ند** **بوو** ﴿فَلْيَسْتَغْفِرْ﴾ **با‌خوی** **بگریته‌وه** **(له‌خواردنی)** **مالیان** ﴿وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا﴾ **وه‌ه‌ه‌ر** **که‌س** **له‌وان** **ه‌ه‌زار** **بوو** ﴿فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ **یا** **(لی‌ی)** **بخوات** **به‌ته‌ندازه‌ی** **پیویست** ﴿فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾ **ته‌مجا‌ه‌ه‌ر** **کات** **مالی** **ه‌تیوه‌کانتان** **دایه‌وه** **پیان** ﴿فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ﴾ **تدو‌ه‌شایه‌تیان** **له‌سهر** **بگرن** ﴿وَكُنْ مِنَ الَّذِينَ يَخِشَوْنَ﴾ **به‌سه‌خوا** **بی** **نیپر** **سینه‌وه** **(به‌سهرتانه‌وه)**

﴿لَیْسَ لَکَ تَصِیْبُ﴾ بُو بیوان ہدیہ بہ شینک ﴿مِمَّا تَرَکَ الْوَالِدَانِ﴾ لہ و (میراثہی) دایک و باوک بہ جنی دہیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمہ نزیکہ کان ﴿وَاللِّسَاءُ تَصِیْبُ﴾ وہ بُو نافرہ تانبش ہدیہ بہ شینک ﴿مِمَّا تَرَکَ الْوَالِدَانِ﴾ لہ و (میراثہی) دایک و باوک بہ جنی دہیلن ﴿وَالْأَقْرَبُونَ﴾ و خزمہ نزیکہ کان ﴿مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ کَثُرُ﴾ لہ نہ وہی (بہ جنی دہیلن) کہم بیت یان زور ﴿تَصِیْبُ الْمَقْرُوضَا﴾ بہ ہیشینکی بر بار دراو ﴿وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ﴾ جا نہ گہر کاتی دابہش کردنی (میراثہ کہ) ثامادہ بوون ﴿أُولَ الْأَقْرَبِينَ﴾ خزمہ نزیکہ کان (کہ میراث ناگرن لہ مردوہ) ﴿وَالْأَتَمَنَ وَالْمَسْكِیْنَ﴾ و ہتیو و ہزارہ (بینگانہ) کان ﴿فَإِنْ زُوِّجَهُمْ﴾ نہ و لہ و کہ لہ پورہ بدشیان بدن (ثم ہش دانہ سو نہ تہ نہ کہ واجب) ﴿وَقُولُوا لَهُمْ﴾ وہ قسہ بان لہ گہل بکن ﴿فَوَلَا مَعْرُوفًا﴾ بہ قسہ کردنیکی جوان و چاک ﴿وَالْبَحْشُ الَّذِیْنَ﴾ نہ وانی (سہر بہرشتیان) با بترسن ﴿تَوَرَّکُوا﴾ نہ گہر بہ جنی بہیلن ﴿مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ لہ پاش خویانہ وہ (پاش مردن) ﴿ذَرِیَّتَهُ ضِعْفًا﴾ مندالائی لاواز (بجوک) ﴿خَافُوا عَلَيْهِمْ﴾ دہترسن لییان (بہوتین) ﴿فَلَسَقُوا اللَّهَ﴾ دہبا لہ خوا بترسن ﴿وَلِیَقُولُوا قَوْلًا سَدِیدًا﴾ و قسہی راست و پڑوا بکن (مہ بہست پنی تہ وہیہ و سہبتیک نہ کھن زیان بگہ یہنن بہ مندالہ کانیان پاش خویان بہ ہزارہی بہ جنیان بہیلن و ہموو مال و سہروہ تہ کہیان بکن بہ خیر و سہدہ تہ) ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ﴾ بہ راستی نہ و کہ سانہی ﴿يَا کُلُّوْا مِمَّا رَزَقَکُمْ﴾ کہ مالی ہتیوہ کان دہخون ﴿ظُلْمًا﴾ بہ مستہم و نارہوا ﴿إِنَّمَا یَا کُلُّوْا فِی نَظْوَتِهِمْ نَارًا﴾ بہ راستی نہ وانیہ بہس لہ سکی خویان ناگہر دہخون. ﴿وَسَبَّحُوْا سُبْحًا﴾ وہ لہ مہو پاش دہچنہ ناگرنیکی بہتین و ہلگیر ساوہ وہ ﴿یُوصِیْکُمُ اللَّهُ﴾ خوا ناموزگاریشان دہکات ﴿فِیْ اَوَّلِکُمْ﴾ دہبارہی (میراثی) پڑولہ کانتان ﴿لِلَّذِکْرِ مِثْلُ حَظِّ الَّذِیْنَ﴾ بُو نیریک ہدیہ (لہ میراث) بہ ویتہی بہشی دوو می ﴿وَإِنْ کُنَّ یَسَاءً﴾ خو نہ گہر (مندالہ کانتان) تہنہا نافرہت بوون ﴿فَوْقَ اثْنَتَيْنِ﴾ (دووان و) زیاد لہ دووان ﴿فَلَهُنَّ﴾ نہ و ابویان ہدیہ ﴿ثَلَاثٌ﴾ دوو بہش لہ سنی بہشی ﴿مِمَّا تَرَکَ﴾ نہ وہی (مردوہ کہ) بہ جنی ہیشتوہ ﴿وَإِنْ کَانَتْ وَحِدَةً﴾ بہ لام نہ گہر یہک نافرہت بوو ﴿فَلَهَا النِّصْفُ﴾ نہ وہ نیوہی (میراثہ کہی) بُو ہدیہ ﴿وَلَا یُوْثِقُ لَکُمُ النِّصْفُ﴾ وہ بُو ہر کام لہ دایک و باوکی مردوہ کہ ہدیہ ﴿اَلشُّدْشُ﴾ شہش یہک ﴿مِمَّا تَرَکَ﴾ لہ وہی کہ بہ جنی ہیشتوہ ﴿إِنْ کَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ نہ گہر مردوہ کہ مندالی ہبوو ﴿وَإِنْ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلَدٌ﴾ بہ لام نہ گہر مردوہ کہ مندالی نہبوو ﴿وَوَرِثَةُ الْوَلَدِ﴾ و دایک و باوکی میراث گری بوون ﴿وَلَا یُورِثُکُمْ﴾ تہ وہ سنی یہک بُو دایک کہ یہتی ﴿وَإِنْ کَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ بہ لام نہ گہر (مردوہ کہ) چہند برایہ کی ہبوو ﴿وَلَا یُوْثِقُ الشُّدْشُ﴾ تہوا شہش یہک بُو دایک کہ یہتی ﴿مِنْ تَقَدُّ وَصِیَّةٍ﴾ لہ پاش (دہر کردنی) و سہبتیک ﴿یَوْمَیْ یَقَا﴾ و سیتی ہی کرابی (لہ لایہن مردوہ کہ وہ) ﴿أُوْرِثَ﴾ یان دانہ وہی قہر زیک (کہ لہ سہری بیت) ﴿عَالِبًا وَکُفْرًا﴾ باو کہ کانتان ﴿وَأَتَتْ وَکُفْرًا﴾ و کورہ کانتان ﴿لَا تَدْرُوْنَ﴾ نازان ﴿أَیُّهُمْ أَقْرَبُ لَکُمْ تَقَعًا﴾ کامہیان بہ سوود ترن بُو تان ﴿فَرِحَکُمْ﴾ آئہ ﴿تہو دابہش کردنہ) لہ لایہن خواوہ پیوست کراوہ ﴿إِنْ لَّمْ یَکُنْ﴾ بہ راستی خواوہ میسہ ﴿عَلِیْمًا حَکِیْمًا﴾ زانی دانایہ

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ﴾ بُوئیوہ ہمہ نیوہی ﴿مَا تَرَكَ زَوْجُكُمْ﴾ تہو (میراتہی) کہرنہ کانتان بہجی یان
ہیشتوہ ﴿إِنْ لَرَيْكُنْ لَهْرَبَّ وَرَدَّ﴾ تہ گہر تہو رنانه مندالیان نہبوو ﴿فَإِنْ كُنْتَ لَهْرَبَّ وَرَدَّ﴾ جا تہ گہر
مندالیان نہبوو ﴿فَلَكُمْ الرُّبْعُ﴾ بُوئیوہ ہمہ چوار یہك ﴿وَمَا تَرَكَ﴾ تہوہی (رنہ کانتان) بہجیان
ہیشتوہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہ پاش (دہر کردنی) وہسیہ تیک ﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کردیتیان ﴿أَوْ
ذَرَبَتْ﴾ یان قہرزیک (کہلہ سہر یان بیت) ﴿وَلَهْرَبَّ الرُّبْعُ﴾ بُو (رنہ کانتان) ہمہ چوار یہك ﴿وَمَا تَرَكَ﴾
تہوہی بہجیان ہیشتوہ ﴿إِنْ لَرَيْكُنْ لَكُمُورَدَّ﴾ تہ گہر نیوہ مندالتان نہبوو ﴿فَإِنْ كُنْتَ لَكُمُورَدَّ﴾
جا تہ گہر مندالتان نہبوو ﴿فَلَهْرَبَّ الرُّبْعُ﴾ تہوہ بُو تہو ان ہمہ ہشت یہك ﴿وَمَا تَرَكَ﴾ تہوہی
بہجیان ہیشتوہ ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہ پاش (دہر کردنی) وہسیہ تیک ﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کردیتیان
﴿أَوْ ذَرَبَتْ﴾ یان دانہوہی قہرزیک (کہلہ سہر تان بیت) ﴿فَإِنْ كُنْتَ رَجُلٌ فُورَتْ كَلَالَهُ أَوْ امْرَأَةٌ﴾ وہ
تہ گہر پیاوتیک یان ثافرہ تیک کہ میراتی لی تہ گیرا (مردبوو) تہ باوان (دایک وباوک) ی نہبوو نہ مندال
﴿وَلَهُ رَاقٍ أَوْ اُخْتُ﴾ وہ تہنہا برایہك یان خوشکیکی (لہ دایکہوہ) نہبوو ﴿فَلِكُلِّ وَجِدٍ﴾ تہوہ بُو ہر یہك
﴿وَبَيْنَهُمَا﴾ لہو دووانہ ہمہ ﴿الْأُلْدُسُ﴾ شہش یہك ﴿فَإِنْ كُنْتُ أَوْ اُخْتُ﴾ بہ لام تہ گہر تہو ان زیاتر بوون
﴿مِنْ ذَٰلِكَ﴾ لہ برایہك یان خوشکیکی (ی دایکی) ﴿فَلَهْرَبَّ شَرَكَا﴾ تہو کاتہ تہووانہ ہمہ موویان ہاوبہشن
﴿فِي الثُّلُثِ﴾ لہ سنی یہك (ی میراتہ کہ دا) ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ﴾ لہ پاش (دہر کردنی) وہسیہ تیک
﴿يُوصِيَتْ بِهَا﴾ کہ کرایت ﴿أَوْ ذَرَبَتْ﴾ یان قہرزیک ﴿غَيْرَ مُضَارٍّ﴾ کہ (وہسیہ کہ یاقہرزہ کہ بُو
میراتگران) نیزیان بیت ﴿وَصِيَّتُهُ مِنَ اللَّهِ﴾ تہمہ بریارہ لہ لایہن خواوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَلِيمٌ﴾ خواش
زانای لہ سہر خویہ ﴿يَذَلِكْ حُدُودُ اللَّهِ﴾ تہو (یاسایانہ) سنورہ کانی خودان ﴿وَمَنْ يُطِيعِ﴾
ہدہر کہ سیک گوئیہ لہی ﴿اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ خواوہ پیغہ مبرہ کہی بیت ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ (خوا)
دہ بخانہ ناو بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کہ پروویارہ کان دین و دہچن بہ ژیر یاندا
﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیایدا دہ میننہوہ بہ ہمہ میسہی ﴿وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ وہوہیہ سہر کہوتنی
زور گہورہ ﴿وَمَنْ يُعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہدہر کہ سیکیش سہر پیچی خواوہ پیغہ مبرہ کہی
بکات ﴿وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ﴾ و سنورہ کانی (خوا) بہر زینیت ﴿يُدْخِلْهُ نَارًا﴾ دہ بخانہ ناگریکہوہ
﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ ہمہ میسہ دہ میننہوہ تیایدا ﴿وَاللَّهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ وہ سزایہ کی برسوا کہری بُو

ہمہ ۵

﴿وَالَّذِينَ يَأْتِينَ الْفَجَةَ﴾ نہوانہی کہ کاری زور پیس و ناشیرین (زینا) دہ کھن ﴿مِنْ نِّسَائِهِمْ﴾
 لہ نافرہ تان (ی پروادار) تان ﴿فَاسْتَشْهِدُوا بَيْنَهُنَّ اَرْبَعَةً مِّنْكُمْ﴾ نہوہ چوار شایہ ت لہ خوتان
 لہ سہریان بگرن ﴿فَإِنْ شَهِدُوا﴾ نہمجا نہ گہر شایہ تیان دا ﴿فَأَمْسِكُوهُنَّ﴾ نہوہ نہو (زینہ
 زینا کارانہ) بہند بکھن ﴿فِي الْبُيُوتِ﴾ لہ مالہ کائنندا ﴿حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ﴾ ہتا (فریشتہی)
 مہرگ گیانیان دہ کیشیت ﴿أَوْ يُجْعَلَ لَّهُنَّ سَبِيلٌ﴾ یان خواہ رنگاہہک (ی پرگار بوون) یان
 بؤ دائہ نہی (نہمہ جو کمی زینا کردن بوو پش ہاتنہ خواہوہی نایہ تہ کانی سورہ فی النور
 وانہ حومکی نہم نایہ تہی سورہ فی (النساء) بہ نایہ تہ کانی سورہ فی النور سرراوہ تہوہ) ﴿وَالَّذِينَ﴾
 وہ نہو دووانہی (کور و کجہی) ﴿يَأْتِينَ بَيِّنَاتٍ مِّنْكُمْ﴾ نہو کارہ پیسہ (زینا) دہ کھن لہ تیوہ
 ﴿فَقَادُوا مَالَهُمْ﴾ نہوہ نازاریان بدن ﴿فَإِنْ تَابَا﴾ جا نہ گہر گہرانہ وہو نہوہ بیان لیکرد ﴿وَأَصْلَحَا﴾ وہ
 چاک بوون ﴿فَاعْرِضْهُمَا لِنَاسٍ﴾ نہوا وازبان لی یسن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ چونکہ بہرستی خواہ
 ہمیشہ ﴿تَوَّابًا رَّحِيمًا﴾ لیوردهی مہربانہ ﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ﴾ بنگومان وەر گرتی نہوہ
 ﴿عَلَى اللَّهِ يَلْزِمُ الْعَمَلُ الشُّوْبَ يَحْتَلُوهُ﴾ لای خواتنہا بؤ نہوانہیہ کہ گونہ دہ کھن بہ نہ فامی
 ﴿ثُمَّ يَتُوبُونَ﴾ پاشان بہ شیمان دہنہوہ ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾ بہ زووی (پش مردن) ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نہوانہ
 ﴿يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خوا گہرانہ وہیان لی وەر دہ گرت ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ خواش ہمیشہ ﴿عَلِيمًا﴾
 حکیم ﴿زَانِيَ دَانِيَةٍ﴾ ﴿وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ﴾ بہ شیمانی (وہر گرتن) نی بہ ﴿لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 بؤ نہوانہی تاوانی زور دہ کھن ﴿حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ﴾ ہتا کانی سہرہ مہرگی بہ کینکیان دی
 ﴿قَالَ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ﴾ دہ لیت: بہرستی من لیسا نہوہم کرد ﴿وَلَا الذِّبْتُ﴾ وہ بؤ نہوانہش نی بہ
 ﴿بِمَوْتِي وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ کہ دہمرن بہ بی پروایی ﴿أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ﴾ نہوانہی (باسکران) نامادہ مان
 کردوہ بزیان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزایہ کی نازار دہر ﴿يَأْتِيهَا الْزَبْتُ آمِنًا﴾ نہی نہوانہی کہ پرواتان
 ہتاوہ ﴿لَا يَجِلُّ لَهُمْ﴾ حہ لال نی بہ بتان ﴿أَنْ تَرَوْا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾ کہ نافرہ تان بہ زور (بہ ناچاری)
 بہ میراتی بہرن (بؤ خوتان) ﴿وَلَا تَعْصُوهُنَّ﴾ وہ بہرگری شو کردنیان لی مہ کھن ﴿لِيَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا﴾
 ﴿أَنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ بؤ نہوہی ہندی لہو (مارہی بہی) کہ پیمان داون بیہن (بؤ خوتان) ﴿وَلَا أَنْ يَأْتِيَنَّ فِجْجَةً﴾
 ﴿مُبِينَةً﴾ مہ گہر کانی کہ کردہوہیہ کی زور ناشیرین (زینا) بہ ناشکر ابکھن ﴿وَبِعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾
 وہ بہ فٹاریان لہ گہل بکھن بہ چاک (و زینیان لہ گہل بیہنہ سہر) ﴿فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ﴾ جا نہ گہر حہرتان
 لیان نہ بوو (تہ لاقیان مہدہن) ﴿فَمَنْ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا﴾ چونکہ نہوانہیہ تیوہ حہر نہ کھن لہ شتیک
 ﴿وَيُجْعَلَ لَّهُنَّ سَبِيلٌ﴾ و خواہوہ دا دینایت ﴿حَتَّىٰ كَثِيرًا﴾ چاکہ و خیرکی زور ﴿﴾

[illegible]

﴿وَالْمُحْصَنَاتُ﴾ (همروه ها حرام گراوه لیسان) نه وانه ی که میزدیان همیه ﴿مِنَ النِّسَاءِ﴾ له نافرتهان
 ﴿الْأَمْلَکَتْ اَیْمَنُکُمْ﴾ جگه له وانه ی که بوونه ته مولکتان (که نیزه ک) ﴿صَبَّ اَمُو عَلَیْکُمْ﴾
 (نه و حو کمانه باسکران) پیویست کراوو نوسراوی خوابه له سهرتان ﴿وَأَجَلُ لَکُمْ﴾ وه بۆتان
 حه لالکراوه ﴿مَّاوَزَکُمْ﴾ بیتجگه له وانه (که باسکران هم سووی حه لاله بۆتان تا چوار ژن
 به به که وه کز بکه نه وه) ﴿أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِکُمْ﴾ که به مال و سامانتان خوازیبئی (نافرتهان) بکه ن
 ﴿مُحْصِنَاتٍ غَيْرِ مُتَفَرِّجَاتٍ﴾ (به مهر جی) که داوین پاک بن و داوین پیس نه بن ﴿فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ﴾ جائه وه ی که له زه تان لی وهر گرت له و نافرتهانه (ی حه لالین) ﴿فَإِنَّهُنَّ أَجُورُهُنَّ فَرِیضَةٌ﴾
 نه و ماره بی به که بیان پی بدنه که فدر زکراوه له سهرتان ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَیْکُمْ﴾ تاوانتان له سهر نی به
 ﴿فَمَا تَرْضَیْتُمْ بِهِ﴾ له وه ی که له سهری پیک هاتن (له گه ل ژنه کانتان داله که مکردنه وه ی ماره بی)
 ﴿مِنَ تَعْمَلِ الْفَرِیضَةِ﴾ له پاش دیار کردنی ماره بی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِیْمًا حَكِیْمًا﴾ به پراستی
 خودا همیشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ لَّیْسَ لَکُمْ طَوْلًا﴾ وه نه وه ی له ئیوه نه یوانی
 له بهر هه ژاری ﴿أَنْ یَسْجَعَ الْمُحْصَنَاتُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ که نافرتهانی نازادی ئیماندار ماره بکات
 ﴿فَإِنْ مَّا مَلَکَتْ اَیْمَنُکُمْ﴾ نه وه با له وانه ماره بکات که بوونه ته مولکتان ﴿مِنْ فَتَیْتِکُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾
 له که نیزه که ئیمانداره کانتان ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَسْمَیْکُمْ﴾ وه خوا زانانسه به باوهره که تان ﴿بَعْضُکُمْ مِنْ
 بَعْضٍ﴾ هه ندیکتان له هه ندیکی تر تان (هه مووتان نه وه ی ئاده من) ﴿فَإِنْ کُحُوهُنَّ﴾ له بهر نه وه ماره بیان بکه ن
 ﴿بِأَذْنِ أَهْلِیْنِ﴾ بهر زامه ندی که سوکاریان ﴿وَأَنَّ لَهُنَّ أَجُورُهُنَّ﴾ و ماره بی به که بیان پی بدنه
 ﴿بِالْمَعْرُوفِ﴾ به شیوازیکی چاک ﴿مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُتَفَرِّجَاتٍ﴾ له کاتیکدا نه و که نیزه کانه پاک داوین
 بن داوین پیس (و زینا کاری به ناشکرا) نه بن ﴿وَلَا مَنَاجِدَاتٍ لِّخَدَانٍ﴾ و دوستیان نه بن (به نهی بی بۆ زینا
 کردن) ﴿فَإِذَا أُحْصِنَ﴾ جائه گهر نه و (که نیزه کانه) شوویان کرد ﴿فَإِنْ لَّیْسَ بَقَعِشُمْ﴾ پاشان خرابه به کی
 ناشکرایان کرد (زینا) ﴿فَعَلَّیْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه وه نبوه ی سزای نافرته
 نازاده کانیان له سهره (لیان بدریت که په نجا جه لده) ﴿ذَلِكَ لِمَنْ خِشَى الْعَنَتَ مِنْکُمْ﴾ نه و (ماره کردنی
 که نیزه که) بۆ که سیکه له ئیوه له تاوان کردن (زینا) بترسی ﴿وَأَنْ تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّکُمْ﴾ به لام ته گهر
 ثارام بگرن (و که نیزه ک ماره نه که ن) چاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِیمٌ﴾ خوالیورده ی به به زه بی به ﴿وَلَا
 یُرِیدُ اللَّهُ﴾ خوا ده یه ویت ﴿لَیْسَ لَکُمْ﴾ بۆتان پروون بکانه وه ﴿وَلَا یَهْدِیْکُمْ﴾ وه ریشموونیتان
 بکات ﴿سَنَ الْاَیْمَنِ مِنْ قَبْلِکُمْ﴾ بۆری و شوتنی نه وانه ی له پیش ئیوه وه بوون (له خواناسان)
 ﴿وَنُتُوبَ عَلَیْکُمْ﴾ و لیسان خوش بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِیمٌ حَكِیمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿

﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ﴾ وه خوا ده به ویت ﴿أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ﴾ که لیتان بیوریت ﴿وَيُرِيدُ الَّذِينَ﴾ به لām نه یانه ویت
 نه وانه ش ﴿يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ﴾ که شسوزن نارزو و همواو هه وه سه کانیاں که و نوون ﴿أَنْ تَعْبُدُوا﴾ که
 لاناں بدهن ﴿مَبْلَا عَظِيمًا﴾ به لادانیکسی گه و ره ﴿يُرِيدُ اللَّهُ﴾ خوا ده به ویت ﴿أَنْ يَخْفَفَ عَنْكُمْ﴾
 که نه رکتان له سه ر سووک بکات ﴿وَيَخْلُقُ الْإِنْسَانَ ضَعِيفًا﴾ چونکه نهاده می به لاواز دروست کراوه ﴿يَتْلُو﴾
 ﴿يَتْلُو الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه می نه وانه ی باوهرتان هیتاوه ﴿لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ﴾ سامانی به کتری مه خون
 ﴿بَيْنَكُمْ بِالْبُطْلِ﴾ له نیواتاندا به ناروا ﴿إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً﴾ مه گهر بازار گانی به ک بیت ﴿عَنْ تَرَاضٍ﴾
 یسکم ﴿بِهِمْ زَامَةً﴾ له نیوان خوتان دا ﴿وَلَا تَقْسِلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ وه خوتان مه کوژن (یان خوتان
 مه فیه ویتنن به تاوان) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ به راستی خواهه همیشه به به زه یسی به پیتان ﴿وَمَنْ﴾
 ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ وه هه ر که سینک نه وه بکات (وانه به کینک بکوژیت) ﴿عَذَابًا وَظَلَمًا﴾ به ده ست
 دریزی و سته م ﴿مُسَوِّفٌ لُنْفُسِهِمْ﴾ نه وه له مه و دوا ده به خه ی نه ناو ناگرم وه ﴿وَكُنْتَ﴾ ﴿ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ﴾
 یسیر ﴿وَهْ نِه وه ش هه همیشه بؤ خوا ناسانه ﴿إِنْ تَحْسَبُوا كِتَابَ يَوْمَ تُنْفَخُ﴾ نه گهر دوور
 بکه ونه وه له و تاوانه گه و رانه ی که لیتان قه ده غه کراوه ﴿نُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ نه وه تاوانه
 بچوو که کائنات بؤ ده پوشین ﴿وَنُدْخِلَكُمْ مَدْخَلَ كَرِيمًا﴾ وه ده تانخه ی نه شویتنکی چاک و
 ریز دار وه ﴿وَلَا تَتَمَنَّوْا﴾ وه تاوات مه خوازن ﴿مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ بؤ نه و به یه ی که
 خوا فزلی هه ندیکتانی داوه به سه ر هه ندیکتی تراندا ﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ﴾ بؤ پساوان به ش هه یه ﴿مِمَّا﴾
 اکتسبوا ﴿لِهَوَىٰ بِه ده ستی نه هینن ﴿وَالنِّسَاءِ نَصِيبٌ﴾ وه بؤ نافر ه تانیش به ش هه یه ﴿مِمَّا اَكْتَسَبْنَ﴾
 له وه ی به ده ستی نه هینن ﴿وَسَلُوا اللَّهَ﴾ وه داوا له خوا بکه ن ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له به هره و به خششی
 خوی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه به هه موو شتیک زانایه ﴿وَلِكُلِّ﴾
 ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا﴾ وه دامان ناوه بؤ هه موو (مرد و ویه ک یان میراتیک) ﴿مَوَالٍ﴾ چهند میرات گریک (که
 به شی نه گرن) ﴿مِمَّا تَرَكُوا لِلْأُولَادِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾ له وه ی که دایک و باوک و خزمانیاں به جینان هیشته وه
 ﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ وه نه وانه ش که به یمانتان له گه ل گری داون (که میرات له یه کتر یسرن)
 ﴿فَأَوْفُوا بَوَعْدِهِمْ﴾ نه وه به شی خویانیاں بدهنی ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی خوا
 هه همیشه به سه ر هه موو شتیکدا ناگادار و چاودیره ﴿

﴿الرِّجَالُ قَوَّاتٌ عَلَى النَّسَاءِ﴾ پیوان سہر بہر شیارن (کار بہ دہستن) بہ سہر ثافر تانہ وہ ﴿بِمَا أَنْصَلِ اللَّهُ بَعْضَهُمْ﴾ بہ ہوی تہ وہ وہ خوا فہ زلی ہندی کیانی داوہ ﴿عَلَى بَعْضٍ﴾ بہ سہر ہندی کیاندا ﴿وَبِمَا أَنْفَعُوا مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ ہر وہا بہ ہوی تہ وہی کہ (پیوان) لہ سامانہ کانیاں خہرج دہ کہن ﴿فَالصَّالِحَتُ﴾ جا ثافر تہ چاکہ کان (تہ وانہن) ﴿فَتِنَّتْ﴾ گویرایہ لانی بہر دہ وام (بہ خواو پاشان میردہ کانیاں) ﴿حَفِظَتْ لِّلْغَنِيِّ﴾ پاریزہ رانی (داوینی خویان و سامانی میردہ کانیاں) کہ میردہ کانیاں لہ مالہ وہ تہ بن ﴿بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ بہ ہوی تہ وہی خوا فہرمانی پاراستنی داوہ ﴿وَالَّتِي خَفَا قُرْبَ﴾ وہ تہ وہ ثافر تانہ شی کہ تہ وہ دہ ترسن ﴿تُشَوِّهُنَّ﴾ سہر پینچیان بکہن ﴿فَيَعْظُوهُنَّ﴾ تہ وہ ناموز گاریان بکہن ﴿وَأَهْجُرُوهُنَّ فِي الْأَضْجَاعِ﴾ و جینگہ یان لی جیا بکہنہ وہ (و لہ گہ لیان مہ خہون) ﴿وَأَضْرِبُوهُنَّ﴾ و لیان بدہن (لبدانیک کہ لہ شی عہیب دار تہ کات) ﴿فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ﴾ جا تہ گہر گویرایہ لیان کردن ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ تہ وہ نیر ہیج رنگہ یہک لہ دزیان مہ گر تہ بہر ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بہر استی خوا ہہمیشہ بہر ز و بلندی گہ و رہیہ ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ﴾ وہ تہ گہر ترسان ﴿فِي طَلْقِ بَيْنَهُمَا﴾ لہ تیکچونی نیوانیان (ژن و میرد) ﴿فَاتَّبِعُوا حُكْمَ أَيْمَنِ أَهْلِيهِ﴾ تہ وہ ناو بڑیوانیک بنیرن لہ خزمی پیاوہ کہ ﴿وَحُكْمَ أَيْمَنِ أَهْلِيهَا﴾ و ناو بڑیوانیک لہ خزمی ثافر تہ کہہ ﴿إِنْ يُرِيدَ إِلَّا صَلَاحًا﴾ تہ گہر (دو ناو بڑیوانہ کہ) ناشیان بونت ﴿يُوقِي اللَّهُ بَيْنَهُمَا﴾ خوا نیوان ژن و میردہ کہہ چاک دہ کاتہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بہر استی خوا ہہمیشہ زانای ناگادارہ ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ بہس خوا بہر سن، ﴿وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ و ہیج شتیک مہ کہن بہ ہاوبہ شی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِحُسْنًا﴾ ہر وہا لہ گہن دایک و باو کتاندہ چاک بن ﴿وَبِذِي الْقُرْبَىٰ﴾ وہ لہ گہن خزم و نزیکان ﴿وَالْيَتَامَىٰ﴾ و ہدیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و ہہ ژاران ﴿وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و ہاوسنی خزم ﴿وَالْبَارِ الْغَنِيِّ﴾ و ہاوسنی بینگانہ یا دوور ﴿وَالصَّاحِبِ بِالْجَنِّبِ﴾ و ہاوپنی ہہمیشہ بی یا ہاوپنی سہ فہر ﴿وَالَّذِينَ سَبَقُوا﴾ و پیتوار ﴿وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ و تہ وانہی بوون بہ مولکتنان (چاک بن لہ گہ لیاندا) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ﴾ بہر استی خوا خوشی ناویت ﴿مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ تہ وہ کہ سہی کہہ خو بہزل زان و شانازیکہر بیت ﴿الَّذِينَ يَتَحَلَّوْنَ﴾ تہ وانہی کہہ چرو و کن ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ﴾ فہرمانیش دہ کہن بہ خہ لکی بہ چرو و کی ﴿وَيَكْتُمُونَ مَا أَنشَأَ اللَّهُ﴾ وہ دہیشار تہ وہ تہ وہی خوا پنی بہ خشیوون ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ لہ بہ خشی خوی ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وہ نامادہ مان کردہ ہر پیاوہران سزایہ کی ریسواکہر ﴿۷۷﴾

﴿وَالَّذِينَ يُضْعِفُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ وه نه وانه ی ماله کانیان ده به خشن ﴿رِبَاةَ النَّاسِ﴾ له بهر رو پامایی خه لکی
 ﴿وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ باوه پریش ناهیتن نه به خوا ﴿وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و نه به روزی دواپی ﴿وَمَنْ يَكُنِ
 الْفَاسِقَ ظِلًّا لِّقَوْمٍ قَرِيبًا﴾ وه هر که س شهیتان هاورینی بیت ﴿فَسَاءَ قَرِيبًا﴾ نه وه (شهیتان) هاورینی کی
 زور خرابه ﴿وَمَا ذَلَّلْنَاهُمْ﴾ وه نه وانه چ زیانکیان ده که وته سهر ﴿لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ نه گهر باوه بیان
 بهیتایه به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ وه به روزی دواپی ﴿وَالْفَقُّوْا﴾ وه بیان به خشی یایه ﴿مِمَّا زَقَّاهُمْ
 اللَّهُ﴾ له وه ی که خوا پی ی به خشیبون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ وه خوا همیشه زانایه پتیاں ﴿إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ﴾ به راستی خوا به نه دازه ی گهر دیله یه که ستم ناکات ﴿وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً﴾ وه نه گهر
 چا که یه که به بیت ﴿بُضْعُهَا﴾ (خودا) پاداشته که ی چه ند جاره ده کاته وه ﴿وَيُؤْتِي مِنَ الْغَنَةِ﴾ وه به به خشیبت
 له لایه ن خویه وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گهر وه ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا﴾ نه مجا (حالی کافران)
 چون بیت کاتیک هیتانمان ﴿مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ مِّنْهُمْ﴾ له هم مو نومه تیکدا شایه تیک (که پیغه مبره که یانه)
 ﴿وَجِئْنَا بِكَ﴾ تویشمان هیتا (نه ی مو حه مده د) ﴿عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ به شایه ت به سهر نانه وانه وه ﴿وَاللَّهُ
 يَوْمَئِذٍ﴾ له و روزدها ﴿يَوْمَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ﴾ شوات ده خوازن نه وانه ی کافر بوون و
 سهرینچی پیغه مبریان کرد ﴿لَوْ تَسَوَّىٰ لَهُمُ الْأَرْضُ﴾ که زه ویان به سهر دا ته خت بکرت (واته بخرنه
 زیر زه وی و نه هبترینه دهر وه) ﴿وَلَا يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ خَدِيعًا﴾ وه (له و روزدها) هیچ قسه و باسیتک له خوا
 ناشارنه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که بر و اتان هیتاره ﴿لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَاللَّهُ
 سَكْرَتِكُمْ﴾ نزیککی نویتز مه بنه وه کاتیک نیه سهر خوش بن ﴿حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ هتا برانن چی
 ده لنین ﴿وَلَا جُنُبًا﴾ وه هرو هها نزیککی (جینگای) نویتز مه بنه وه له کاتیکدا له شتان بی نویتزه (له شتان
 پیسه) ﴿الْأَعْرَابِ سَبِيلًا﴾ مه گهر تیه بر بن (به مز گه وندا) ﴿حَتَّىٰ تَقْتَدِلُوا﴾ هتا خوتان ده شون ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ
 مُرَضِّينَ﴾ وه نه گهر نیه نه خوش بوون ﴿أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ یان له سه فدر دا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ﴾ یان
 که سینک له نیه هانه وه ﴿مِنَ الْغَائِبِ﴾ له شوینی ده ست به شو گه یاندنه وه ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ یان
 جووت بوون له گهل خیزانه کانتاندا (یاله یه که و تن له گهن ثافره تانی نامه حره مدا) ﴿فَلْيَرْجِعُوا
 مَاءً﴾ نه مجا ثاوتان ده ست نه که و ت ﴿فَتَتِمُّوا صَبِيحًا طَيِّبًا﴾ نه وه به خولیککی پاک ته یه موم بکه ن
 ﴿فَلْيَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ﴾ جا به و تزو و خوله رو و خسار و ده سته کانتان ته یه موم بکه ن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَمُودًا عَفُوًّا﴾ به راستی خوا همیشه سهر وه ی نا وانه و لنیور دده یه ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ثایا
 سهری نه وانه ت نه کرد وه ﴿أَوْ تَوَصَّيْنَا الْكَتَّابَ﴾ که به شینک له نامه که یان پی دراوه (که ته و راته)
 ﴿يَتْلُونَ الصَّلَاةَ﴾ گو مبرایی هه له مبریزن (ده کبرن) ﴿وَيُؤْمِنُونَ أَنْ تَصْبُوا النَّبِيلَ﴾ وه ده یانه ویت نیه و ش
 له ربازی راست گو مبراین

﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِغَضَبِكُمْ﴾ و تهنه اخوا چاك ناگاداره به دور منه كانشان ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ وَبِآلِهِ﴾ و تهنه اخوا به سه دوست بیت ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ قَصِيرًا﴾ تهنه اخواش به سه یاریده در بیت ﴿مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ همدتک له جووله که کان ﴿يَحْرِقُونَ الصَّيْرَ عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ فخرموده کانی خوا ده گورن له شویتن و مه به مستی خوی ﴿وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا﴾ و ده لئین: بیستمان و سه ربینچیمان کرد!! ﴿وَأَسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ﴾ گوی بگره قهت گوشت لی نه بی!! ﴿وَزَعَمْنَا﴾ و ده لئین (راعنا) چاك گوریمان بؤ بگره (به لام به زمانی جووله که واته تۇ خراپتر بنمانی نه وان شهم مانایان مه به ست بسو) ﴿لَا بِأَلْسِنَتِهِمْ﴾ ده میان خوار ده کرده و ده (بؤ شه و هی مه به ست خراپه که بگه به نیت) ﴿وَلَطَعَنِي الَّذِينَ﴾ و ده بؤ تانه و ته شه ردان له نایینی (ئیسلام) ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا﴾ و ده گهر نه وان بیان و ونایه ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ بیستمان و گورنرایه لین ﴿وَأَسْمِعْ وَأُنْطَرْنَا﴾ و (قسه مان) بیستند و به له مان لی مه که ﴿لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَقْوَمَ﴾ نه و ده چاکترو راست تر بسو بؤیان ﴿وَلَكِنْ لَمْ يَنْتَهُوا﴾ به لام خوا نه فر بنی لی کردن ﴿يَكْفُرُ بِهِ﴾ به هوی بی با وهریبه که یانه و ده ﴿فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ بؤیه بر و ا ناهیتن که میکیان نه نیت ﴿يَتْلُوهُنَّ الَّذِينَ﴾ نه ی نه وانه ی ﴿أَوْثَرُ الْعَرَبِ﴾ که نامه تان بی به خشار و ده ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ﴾ بر و ا بهیتن به و (قور تانه) ی نارد و و مانه ته خوار و ده ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ﴾ که به راست دانهری نه و (ته و راته) ی ئی و به ده ﴿فَرَّقَ بَيْنَ أَنْ تَطْمَئِنَّ وَجُوهًا﴾ پشش نه و ده ی رو خسار اینک ساف بکهین (له پیشه و ده) ﴿فَرَّقَ مَا عَنَّا أَدْبَارَهُمَا﴾ نه مجا بیبهینه پشت سه ریان ﴿أَوْ تَلْعَنَهُمْ﴾ یان نه فره تیان لی بکهین ﴿كَمَا لَعَنَّ الْأَصْحَابَ أَن سُبَّتْ﴾ و ده چؤن نه فره تمان کرد له خه لکانی شه ممه (نه وانه ی که واره ماسیبان لی قه ده شه کرا له و ورزی شه ممه دا که چی ده هاتن له و ورزی هه بنیدا توره گاتیان داده خست و و ورزی به ک شه ممه هه لیان ده گره و ده) ﴿وَلَا تَرَأَى اللَّهُ مَفْعُولًا﴾ و ده بر یاری خوا هه همیشه به دی دیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ خوش نایت گهر ها و به شسی بؤ دابشری بیجگه له و ده خوش نه نیت له ههر گونا هینکی تر ﴿لَنْ يَشَاءَ﴾ بؤ ههر که سیت که بیبه نیت: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ و ده ههر که سیتک ها و به ش بؤ خوا دابنیت ﴿فَقَدْ أَفْرَقَ لِمَا عَظِيمًا﴾ نه و ده بیگومان گونا هینکی زور گه و ره ی هه له به ست و ده ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا سهیری نه وانه ت نه کرد و ده ﴿يَرْكَبُونَ أُنْصَارَهُمْ﴾ که خویان به پاك و چاك ده زانن ﴿بَلَى اللَّهُ يُرْكَبُ مِنْ شَيْءٍ﴾ (وانی به) به لکو خوا ههر که سیتی بونت پاك و خا وینی ده کات ﴿وَلَا يظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ و که مشرین منه میان لی ناکریت (بابه نه ندازه ی نه و ده زوه باریکه ی ناوکی خور ماش بیت) ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ﴾ سهیری بکه چؤن ﴿يَقْدُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ به دهم خوا و ده در و هه لده به ستن ﴿وَكُنِيَ بِوَعْدِهِمْ﴾ و ده به سه نه و در ویه که گونا هینکی روون و ناشکرایه ﴿الَّذِينَ إِلَى الَّذِينَ﴾ ئایا نا وریکت نه دا و ده و ده وانه ی ﴿أَوْثَرُ الْأَصْحَابِ مِنَ الْعَرَبِ﴾ به شبتک له نامه ی خوابیان پندر او ده ﴿لَوْ مَثُورًا بِأَلْسِنَةٍ وَالظُّلُمُوتِ﴾ بر و ا نه هیتن به شستی بی نرخ و به رنامه ی غهیری خوا (به جاد و و گهران و به شهیتان) ﴿وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و ده نه لئین به وانه ی که بی پروان ﴿هَؤُلَاءِ أَهْدَى﴾ نه وانه رتبانان راستره ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا﴾ له وانه ی که با وهر یان هتیا و ده

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ ناه وانه که سائینکن که خوا نه فرینی لی کر دوون ﴿وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ﴾ هدر که سیکبش
 خوا نه فرینی لی بکات ﴿فَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ فَصِيرًا﴾ نه وه هدر گیز ده ست ناکه ویت بوی هیچ یار مه تی ده ری ﴿وَلَهُمْ
 أَثَرُهُمْ فَصِيبٌ﴾ نایا نه وانه (جو وله که کان) به شیان هه به ﴿مِنْ أَلْمَٰئِكِ﴾ له ده سه لاتی پاشابه تی (خوا و نه تی
 پرو نه وه) ؟ ﴿وَلَا يَلُوتُونَ النَّاسَ نَقِيرًا﴾ (جا نه گهر بیانوا به) نه و کاته به خه لکی یان نه ده به خشی
 (به نه ندازه ی) تو نکلی ده که خور مایه ک ﴿ثُمَّ يَخْسُدُونَ النَّاسَ﴾ یان تیره یی (حه سوودی) ده به ن
 به خه لکی ؟ ﴿عَلَىٰ مَاءٍ أُنْثَبُ اللَّهُ﴾ له سه ر نه وه ی خوا بی به خشیوون (که پیغه مبه رتی به) ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾
 له فزل و به هره ی خوی ﴿فَقَدْ أَتَيْنَا﴾ نه وه بیگو مان داو مانه ﴿وَأَلَّا يَرْهَمَ الرَّكَبُ﴾ به نه وه ی تیر اهیم
 کتیب ﴿وَلِلَّكُمَّةِ﴾ و پیغه مبه رتی ﴿وَأَتَيْنَاكُمْ مَلَكًا عَظِيمًا﴾ هدر وه ها پیمان به خشین ده سه لاتیکی گه وه
 ﴿وَمِنْهُمْ قَوْمٌ آمَنُوا﴾ جاله و خه لکه دا هه بو و پروایان به (موحه مبه د) هینا ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَقْتُ﴾
 هه شیان بو و به رگری لی کر دووه ﴿وَلَكِنْ يَجْعَلُ سَعِيرًا﴾ وه دوزخ به سه (بویان) که ناگریکی هه لگیر ساوه
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی نه وانه ی بی پروا بوون ﴿يَكَايَنَا﴾ به نایه نه کانی نیمه ﴿سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا﴾
 له سه ولا ده یانخه ی نه ساو ناگریک ﴿كَلَّمَآ نَصَبَتْ جُلُودُهُمْ﴾ هدر کاتیک که پیستیان مسوتا (و پروا)
 ﴿بَدَلَتْهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا﴾ بویان ده گورین به پیستیکی تر ﴿يَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ یو نه وه ی سزاکه (به چاکی) به جه زن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ به راستی خوا هه همیشه زالی کار دروسته ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانه ی
 باوه ریان هینا ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کاری چاکه یان کرد ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له سه ولا ده یانخه ی نه
 چند به هه شتی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان ده چن به ژیر یاندا ﴿حَالِينَ فِيهَا أَلْهَاءٌ﴾
 ده میننه وه نیاید به هه همیشه یی ﴿لَهُمْ فِيهَا أَرْوَاحٌ مُطَهَّرَةٌ﴾ بویان هه به نیاید هاوسه رانی پاک و خاوین
 ﴿وَلَهُمْ فِيهَا ظِلَالٌ ظَلِيلًا﴾ وه ده یانخه ی نه ژیر سینه ری چرو به ر ده وانه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی خوا
 فدر مانتان بی ده کات ﴿أَنْ تَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ به دانه وه ی گشت سپارده کان ﴿إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ یو خاونه کانیا
 ﴿وَأَلَّا تَحْكُمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ﴾ وه کاتیک داد و ده ریشان کرد له نیوان خه لکیدا ﴿أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ (خودا
 فدر مان ده کات) به داد حوکم بکه ن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُعَذِّبُكُمْ بِهِ﴾ به راستی خوا به چاکی ناموز گاریتان
 ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ به راستی خوا هه همیشه پیسه ری بینایه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی
 که سائیک که باوه رتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویر ایه لی خوا و گویر ایه لی پیغه مبه ر بن
 ﴿وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ وه پاشانیش گویر ایه لی کار به ده سه (عادیه) کانی خوتان بن ﴿فَإِنْ تَرَغُمْ فِي شَيْءٍ﴾
 جا نه گهر دو و به ره کیتان هه بو له شتیکدا ﴿فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه وه بیگیر نه وه یو لای خوا و پیغه مبه ر
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه گهر نیوه باوه رتان هه به به خوا ﴿وَالْيَوْمَ الْآخِرِ﴾ و به ریزی دوا بی ﴿ذَلِكَ
 خَيْرٌ﴾ نه وه باشتره ﴿وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ وه ناکام و نه ناجمی چاکتره ﴿

﴿الَّذِينَ إِلَى الذِّمَّةِ﴾ نابا ئاور پکت نه داوه ته وه به لای ته واته ی ﴿رَّغْمُونَ﴾ وا حق نیشان ده دهن ﴿أَنَّهُمْ
 ءَامَنُوا﴾ که به راستی ته وان باوهریان هیناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به وه ی دابه زیوه بؤتو (که قورثانه)
 ﴿وَمَا أَنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ و به وه ش که پیش تو دابه زیوه (که ته وراته) ﴿يُرِيدُونَ أَنْ﴾ ده یانه ونست که
 ﴿يَتَحَاكَمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ داد گای و حومکیان به ن بؤلای به کیک که حو کم به بهرنامه ی خوا
 ناکات ﴿وَقَدْ أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا به راستی نمرانیان پی کراوه ﴿أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ﴾ که پروایان پی
 نه بیت ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه شه یان ده به ونست ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ که گو مرایان بکات ﴿صَلَاةً بَعِيدًا﴾
 به گو مرایه کی دوور له راستی ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا﴾ وه ته گهر پی یان بو تریت : وهرن
 ﴿إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بؤلای ته وه ی خوانار دوو یه تیه خواره وه ﴿وَالَى الرَّسُولِ﴾ وه بؤلای پیغه مبه ر
 ﴿رَأَيْتَ الْمُتَنَفِّقِينَ﴾ ده بینی (ته ی موحه مبه د) دوو پرووه کان ﴿يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا﴾ پرووت
 لی وهرده گیرن به وهر گهرانیک ته و او ﴿فَكَفَيْكَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ﴾ نابا حالیان چون ته بیت
 کاتیک به سهرهاتیک ناخوشیان نوش بیت ؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به وه ی ته وه ی ده میان پیشی
 خستوه (کردوویانه) ﴿شَرَّ جَعَلَكُمْ﴾ پاشان دینه وه بؤلات ﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ﴾ و سوتند ده خون به خوا
 ﴿إِنْ أَرَادْنَا إِلَّا أَنْ نَنْفِخَ نَفْثًا﴾ ته نها نیازی چاکه و به ک خستنه وه مان بووه (کاتیک که حو کم ده به بین
 بؤلای غه بری خوا) ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ ته وانه که ساتنکن خوا ده زانبت چی
 له دلیاندا هده ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ که واته پروویان لی وهر گیره ﴿وَعَظَّمَهُمْ﴾ وه ناموز گاریبان بکه
 ﴿وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه بلی بیتان دهر باره ی خو یان ﴿قَوْلًا بَیِّنًا﴾ وونه به کی ره وان و کاریگهر
 ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه هیچ پیغه مبه ریکمان ره وانه نه کردوه ﴿إِلَّا لِيُطَاعَ﴾ ته نها بؤ ته وه نه بیت
 گویرایه لی بکرنست ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به فهرمانی خوا ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ﴾ وه بیگومان ته گهر ته وان ﴿إِذْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ﴾ کاتیک ستمیان له نه فسی خو یان کرد ﴿جَعَلَكُمْ﴾ به اتنا به بؤلات ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ﴾ و داوای
 لی بوردونیان بکر دابه له خوا ﴿وَأَسْتَغْفِرَ لَهُمْ رَسُولُ﴾ پیغه مبه ریش داوای لی خوش بوونی
 بؤ بکر دابه ﴿لَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ بیگومان ده یان بینی خوا به شبمانی وهر گری به به زه یه
 ﴿فَلَا وَرَيْكَ﴾ نه خیر (وانی به که خو یان به باوهر دار نیشیان ده دهن) سوتند به بهر وهر دگارت
 ﴿لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُخَاجَكُوا﴾ بر و دارنن تاتو ته که نه دادوهر ﴿فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ له ههر نازاوه و
 دوو بهر کی به کی تیوانیان دا ﴿شَرَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ له پاشان هه سبت نه که ن له دهر و نیاندا
 ﴿حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ﴾ به هیچ بیزاریه ک له و بریاره ی تو داوته ﴿وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ و مل که چ نه بین
 به ملکه چی به کی ته و او ﴿﴾

﴿وَلَوْلَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وه بنگومان ته گهر نیمه پتو یستمان بکر دایه له سه ریان ﴿أَنْ أَقْتُلُوا أَنْفُسَهُمْ﴾
 كه به كتری بكوژن (واته باوه پاران بی باوه پان بكوژن) ﴿أَوْ أَخْرُجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ﴾ یان له ماله كانشان
 ده ربجن ﴿مَفْعَلُوهُ﴾ نه و دیان نه ده كره ﴿الْأَقِيلُ مِنْهُمْ﴾ كه میکیان نه بیت ﴿وَلَوْلَا نَفَعْنَا لَوْ﴾ وه ته گهر
 به راستی نه و ان کاریان بکر دایه ﴿مَا يُوعَظُونَ بِهِ﴾ به پی نه و ناموز گاریانه ی ده کران ﴿لَئِنْ كُنَّا خَيْرًا
 لَّهُمْ﴾ نه و به شتر بوو بویان ﴿وَأَشَدُّ تَنَبُّهًا﴾ وه دامه زراوتر ده بوون (له سه ریانه كه یان) ﴿وَإِذَا لَاتَبَنَّهُمْ﴾
 جا نه و كاته بنگومان پیمان ده به خشین ﴿فَمِنْ لَدُنَّا﴾ له لایه ن خومانه وه ﴿أَجْرًا
 عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿وَلَهْدِي خُزْرٍ﴾ وه ریتمو و نیمان ده كردن ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو ریگی
 راست ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ وه هره كه سینك گو یز ایدلی خواو پیغه مبر بکات ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ﴾
 جا نه وانه له گهل كه سانینك ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ كه خوا فززل و به هره ی (خوی) رشتو وه به سه ریاندا
 ﴿مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ﴾ له پیغه مبران و راستگویان ﴿وَالشُّهَدَاءَ وَالصَّالِحِينَ﴾ و شهیدان و پیاو چاكان
 ﴿وَحَسَنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا﴾ وه نه وانه چ هاوری و هاوه نیکی چاكن ﴿ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ﴾ نه و
 فززل و به هره یه تنه ا له لایه ن خواوه به ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ عَظِيمًا﴾ وه به سه كه خوا زانایه (به هره و
 شتیك) ﴿يَنَابِئُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی كه سانینك كه باوه پتان هیناوه ﴿خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ ناگاداری
 خوتان و هر گرن ﴿فَأَنفِرُوا ثُبَاتٍ﴾ نه و سا تا قم تا قم هیرش به رن (ده رجن بو جیهاد) ﴿أَوْ أَنفِرُوا
 جَمِيعًا﴾ بان هه و بوو پیکه وه هیرش به رن (ده رجن بو جیهاد) ﴿وَإِنْ يَكُ مَكْرًا﴾ وه بنگومان له ناوتاندا به
 ﴿لَعَنَ الشَّيْطَانُ﴾ كه سی و به راستی خوی دوا ده خات ﴿وَإِنْ أَصَبَكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ جا ته گهر تووشی
 به سه ریاتیکی خراب هاتن ﴿قَالَ قَدْ أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ﴾ ده لیت به راستی خوا فززل و به هره ی رشت
 به سه رمدا ﴿إِذْ لَرَأَيْتُمْ مَعَهُمُ شَهِيدًا﴾ كه له گه لیاندا ناماده نه بووم ﴿وَلَيْنَ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ﴾ وه
 ته گهر تووشی فززل و به هره یه ك بوون له خواوه ﴿يَقُولُ كَانَ لَوْ كُنَّا نَبِيَّكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ﴾ بنگومان ده لیت
 وه كه له نیتوان نیتوه و نه و ا هیچ دوستایه تی به ك نه بوو بیت ﴿يَلَيْسَتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ﴾ نه ی خوزگه
 له گهل نه و اندا بوومایه ﴿فَأَفُوزُ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ تا قازانجینی زور گه و ره م بکر دایه ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ
 اللَّهِ﴾ كه وانه با بجه نگیست له پنی خوادا ﴿الَّذِينَ يَشْرُونَ الْآخِرَةَ الدُّنْيَا بِالْأُولَى﴾ كه سانینك كه ربانی
 دنیا ده فروشن به پوزی دواپی ﴿وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ جا هره كه سینك بجه نگیست له پنی خوادا
 ﴿فَيُقَاتِلْ﴾ نه مچا بكوژی (شهید بیت) ﴿أَوْ يَمُوتْ﴾ یان زال بیت ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه و دواتر
 پی ده ده بن ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه و ره ﴿۵﴾

﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نهوه چیتانه (بهج بیانویهك) جهنگ ناكهن له پیتاوی خواو
 ﴿وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ﴾ و له پیتاوی چه وساو ه كان له پیاوان و نافر هتان و مندالان
 ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نهوانه ی كه ده لنین ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ﴾ نه ی پهر وهر دگار مان رزگار مان كه ی نه م
 شاره (مه بهست پنی شاری مه ككه به) ﴿الظَّالِمِينَ أَقْبِلْهَا﴾ كه خه لكه كه ی سته مكارن ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ لُغَةٍ
 وَه لَه لایه ن خوت ه وه پشتیوانیكمان بؤ به دی بهینه ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ لُغَةٍ وَه لَه لایه ن خوت ه وه به دی بهینه
 بزمان ﴿فَصِرَ﴾ یار مه تی ده رنك ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهو كه سانه ی باوه ریان هیتاوه ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 له پیتاوی خواو ده جهنگین ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهوانه ی بی باوه رین ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ﴾ له پیتاوی
 ناره و (یان شهیتان) داده جهنگین ﴿فَقَاتِلُوا آلَ الشَّيْطَانِ﴾ كه واته شه ریکه ن له گه ن دوسته کانی شهیتاندا
 ﴿إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ به راستی پیلانی شهیتان ههر لاواز بووه ﴿الَّذِينَ فِي الْأَرْحَامِ قَلِيلٌ مِّنْهُمْ﴾
 ثایا مهیری نهو كه سانه ت نه كرده وه كه پیان ووترا ﴿كُلُّوا لِيَذُرَكُمُ﴾ دهستان بگیر نه وه (له جهنگ
 و كوشتار) ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویز بکه ن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه كات بدهن؟ ﴿فَمَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ﴾
 كه چی كاتینك جهنگیان له سهر پتویست كرا ﴿إِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ﴾ یه كسهر دهسته به کیان
 له خه لكی ده ترسان ﴿كَخَشِيَ اللَّهُ﴾ وهك ترسان له خودا ﴿أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً﴾ بگره زیاتریش ده ترسان
 ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ دهیان روت نه ی پهر وهر دگاری نیمه ﴿لِرَكْمَتِ عَلَيْنَا الْقِتَالِ﴾ بؤچی جهنگت له سهر مان
 پتویست كرده وه. ﴿قُلْ لَا أَقْرَبُ إِلَىٰ أَحَدٍ قَرِيبٍ﴾ خوزگه دوات ده خستین (له جهنگ كردن) بؤ ماوه به کی
 كه م ﴿قُلْ مَتَعَ الدُّنْيَا قَلِيلٌ﴾ بلی خوشی و له زه تی دنیا زور كه مه ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ﴾ و پوزی دواپی باشتره
 ﴿لِمَنِ اتَّقَىٰ﴾ بؤ كه سینك له خوا بترسیت ﴿وَلَا تَقْطَعُوا قَبِيلًا﴾ وه سته متان لی ناکریت به (نه ندازه ی)
 نالی ناو كه خور مایه ك ﴿إِنَّمَا تَكُونُوا﴾ له ههر شوتینك بن ﴿يُذَرِكُكُمْ أَمْوَاتٌ﴾ مردن پیتان ده گات
 ﴿وَأَوْكُشْفَىٰ بَرُوجٌ مُّشِيدَةٌ﴾ باله ناو قه لا و كوشکی بهر زو قابمشدان ﴿وَأَنْ تُصْبِحُوا حَسَنَةً﴾ وه نه گهر (ناپاكان)
 خوشی و چا كه هاته ریان ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ﴾ ده لنین نه مه له لایه ن خواوه به ﴿وَأَنْ تُصْبِحُوا سَيِّئَةً﴾
 وه نه گهر تووشی نا خوشی و خرا به یه ك هاتن ﴿يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِندِكَ﴾ ده لنین نه مه له لایه ن تزوه به (نه ی
 موچه مه د ﴿قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ بلی: هه مووی له لایه ن خواوه به ﴿قَالَ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ﴾ نهوه نهو خه لكه
 چی یانه؟ ﴿لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا﴾ وه كو له هیچ قسه به ك تی نه گهن وایه ﴿مَّا أَصَابَكُمْ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ
 اللَّهِ﴾ ههر چا كه به كت تووش بوو نهوه له خواوه به ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ سَيِّئَةٍ﴾ وه ههر خرا به یه كت تووش
 بوو ﴿فَمِنَ نَّفْسِكُمْ﴾ نهوه له خوت ه وه به ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ و نیمه تومان نار دووه به پیغه بهر
 بؤ خه لكی ﴿وَكُنِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ وه خوا به سه شایه تی نهوه بدات ﴿

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ﴾ ہر کہ سیک گویاہلی پیغمبر ﷺ بکات ﴿فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهُ﴾ تہ وہ بہ راستی گویاہلی خوی کردوہ ﴿وَمَنْ تَوَلَّى﴾ ہر کہ سیکش پست ہلبکات ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ﴾ تہ وہ تہ تہ تہومان پہوانہ نہ کردوہ ﴿عَلَيْهِمْ حِفْظًا﴾ بہ چاودیر و پاریزہ بہ سہریانہ وہ ﴿وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ﴾ (دوہرہ کان) دہلین گویاہلین (مل کہچ و نہرمانہر دارین) ﴿فَإِذَا بَرَأْنَاهُ مِنْ عِندِكَ﴾ بہ لام کاتیک لہ لای تو دہر چوون ﴿بِتَّ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ﴾ کز مہلک لہوان شد و دہ کہ تہ وہ بہ پیلان گیران (لہ موسلمانان) ﴿غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ﴾ بہ پیچہ وانہی قسہ کانی تو ﴿وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُشِئُونَ﴾ وہ خوا دہینو وسیت تہ و (پیلانانہی) شدہ کردویانہ ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ کہ وانہ وازیان لی پیتہ ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ و پست بہ خوا بہستہ ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ خوا بہسہ ہشتیوانت بی ﴿فَلَا يَسْتَفْزِرُونَ الْقُرْآنَ﴾ تہ وہ ہو بیبر ناکہ ندوہ لہ فوران؟ ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ خو تہ گہر لہ لایہن کہ سیک تہ وہ ہوایہ جگہ لہ خوا ﴿لَوَجَدُوا فِيهِ﴾ بنگومان دہیانینی نیاید ﴿أُخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ جیاوازی زور ﴿وَإِذَا جَاءَ هُزْنًا﴾ وہ کاتیک ہہ والیکیان بی بکات ﴿مِنَ الْأَمْنِ﴾ دہ بارہی ناسایش و ہیمناہی (نیوانتان) ﴿أَوِ الْخَوْفِ﴾ یان لہ بارہی ترسہ وہ ﴿أَدْعَايُهُ﴾ بلاوی دہ کہ تہ وہ ﴿وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ﴾ بہ لام تہ گہر بیانگہر انایہ تہ وہ ہو لای پیغمبر ﷺ ﴿وَالَّذِي أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ﴾ و ہو لای کار بہ دہستانی خویان ﴿لَعَلِمَ الَّذِينَ يَسْتَفْطُونَهُ﴾ مینہر تہ وہ تہ وانہی راستی ہہ والہ کان دہر دہہین دہزائن ہہ والہ کہ (راستہ یان درویہ) ﴿وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا رَاغِبِينَ﴾ وہ تہ گہر چاکہ و بہزہی خوا تہ ہوایہ بہرامبہر بہ تہ وہ ﴿لَا تَجْعَلُ الشَّيْطَانَ إِلًا قَلِيلًا﴾ بنگومان شوین شہیتان دہ کہوتن کہ میکتان نہ پیتہ ﴿فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (تہی موحہ مہد ﴿لَہ پتاوی خوا دہ بچہنگی﴾ ﴿لَا تُكْفِرُ الْإِنْفُسُ﴾ تو تہنہا تہرکی خوت لی داوا کراوہ (یا تو تہنہا تہرکی خوت لہ سہرہ) ﴿وَحَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہانی پروادارائش بدہ (ہو جہاد) ﴿عَسَى اللَّهُ﴾ تہ میندہ خوا ﴿أَنْ يَكْفَ بِأَمْرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہر گری ہنزی بی باوہران بکات ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بِأَمْرًا﴾ وہ خوا بہ ہیز تہ ﴿وَأَشَدُّ تَنكِيلًا﴾ و تولہی بہ تہین تہہ ﴿مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً﴾ ہر کہ سی تکاہہ کی چاکہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ فِصِيحٌ مِنْهَا﴾ بہ شیکی لہ (پاداشتی) تہو چاکہ بہ ہو ہہیہ ﴿وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً﴾ وہ ہر کہ سی تکاہہ کی خراہہ بکات ﴿يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا﴾ تہ ویش بہ شیکی دہ پیت لہ (مزای) تہو خراہہ بہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وہ خوا ہہ مینہہ ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا﴾ بہ سہر ہہ موو شینکدا بہ تواناہہ (چاودیرہ) ﴿وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ﴾ ہر کاتیک سلاویکتان لی کرا ﴿فَحَيُّوْا بِأَحْسَنِ مِنْهَا﴾ تہ وہ بہ چاکتر لہ و سلاوہ سلاو بکہ تہ وہ (لیان) ﴿أَوْ رُدُّوْهَا﴾ یان وہ کو خوی بیسہ تہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا﴾ بنگومان خوا ہہ مینہہ پرساو چاودیرہ بہ سہر ہہ موو شینکدا ﴿

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراونکی راست نی به جگه له خوا ﴿لَتَجْعَنَّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ سویتند به خوا بینگومان کړتان ده کاته وه یو (لپیر سینده وی) نه و پر ژوی دواپه یی ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که هیچ گومانی تپدا نپه ﴿وَمَنْ أَضِدُّ مِنْ اللَّهِ حَدِيثًا﴾ جا کی له خوا قسه (و به یی) راست تره ﴿فَالْحُكْمُ﴾ نه وه چیتانه ﴿فِي الْمُنَافِقِينَ فَتَحَنَّنْ﴾ دهر باره یی دوو پرووه کان بوونه ته دوو دهسته ﴿وَاللَّهُ اَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا﴾ له کاتیکدا خوا نه واته یی گهر اندو ته وه یو یی باوه ری به هوی کر ده وه کانیانه وه ﴿اَلَمْ يَدُونْ﴾ نابا ده تانه ویت ﴿اَنْ تَهْدُوْا مَن اَضَلَّ اللَّهُ﴾ رینمونی که سیک بکه ن که خوا گومرای کر دو وه ؟ ﴿وَمَنْ يُضِلَّ اللَّهُ﴾ وه هره که سیک خوا گومرای بکات ﴿فَلَنَجْزِيَنَّهُمْ سَبِيلًا﴾ نه وه هره گیز ناتوانی رینگای راستی یو بدو ریته وه ﴿وَدُّوا لَوْ تُكْفَرُونَ﴾ نه وان ناواته خوا زن ئیوه ش یی باوه رین ﴿کَمَا كُفِّرُوا﴾ وه ک چون خویان یی باوه ر بوون ﴿فَتَكُونُ سَوَاءً﴾ تا ئیوه نه وان په کسان بن ﴿فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِيَاءَ﴾ که واته نه وان به دوست و یار مه تی دهر هه لمه بژیرن ﴿حَتَّى يَهَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه تا (په شیمان ده بنه وه) کوچ ده که ن له ری ی خوا دا ﴿فَاِنْ تَوَلَّوْا﴾ نه مجانه گهر پرویان وهر گیر او پشیمان هه لکرد ﴿فَتَذَوُّرْ﴾ نه وه (به دیل) بیانگرن ﴿وَاَقْلُوهُمْ حَيْثُ رَجَعْتُمْوهُمْ﴾ و بیانگوزن له هره شویتیک تووشیان بوون ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وِلْيًا وَلَا شُفَعَاءَ﴾ وه هیچ دوست و یار مه تی دهر نیک له وان هه لمه بژیرن ﴿اِلَّا الَّذِيْنَ يَصِلُوْنَ اِلَى الْقَوْمِ﴾ جگه له وانه ی په یوه ندی ده که ن به که سانیکه وه ﴿يَتَنَكَّرُوْنَ بِبَيْنِهِمْ فَيُقْبَلُوْنَ﴾ که له ئیوان ئیوه نه وانه ا په یمان هه یه ﴿اَوْجَاءً وَكَمْ حَصِرَتْ اَصْدَارُهُمْ﴾ یان هاتوون یو لانس له سهر دلیان ناره حه ته (هه زنا که ن) ﴿اَنْ يَقْتُلُوْكُمْ اَوْ يَقْبَلُوْا قَوْمَهُمْ﴾ له وه ی که جهنگان له در بکه ن یا جهنگ له در ی خزمه کانیان بکه ن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا بیو سناپه ﴿لَسَطَّهَرْتُمْ عَنْكُمْ﴾ زالی ده کردن به سهر نانه ا ﴿فَلَقَاتُواكُمْ﴾ و جهنگیان در تان ده کرد ﴿فَاِنْ اَعَزَّ ثَوْبُكُمْ﴾ جا نه گهر نه وان که نار گیر بوون له ئیوه ﴿فَلَمْ يَقْتُلُوْكُمْ﴾ و جهنگیان له در تان نه ده کرد ﴿وَالْقَوْلُ اِلَيْكُمْ اَلَسَلَمُ﴾ و پیشنیاری ناشتبان کرد یوتان (مل که چ بوون) ﴿فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا﴾ نه وه خوا رینگه ی نه داوون که ده سستیان یو بهرن و (نابی شه ریان له در بکه ن) ﴿سَتَجِدُوْنَ اَخْرَجَ﴾ له مه ولا که سانبکی تر ده بینن ﴿لِيُرِيدُوْنَ اَنْ يَأْمُرُوْكُمْ﴾ ده یانه ویت له ئیوه نه مین بن ﴿وَيَأْمُرُوْا قَوْمَهُمْ﴾ وه له هوزه که ی خوشیان نه مین بن ﴿كُلِّ مَارَدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ﴾ هره کاتیک بانگ کر ابن یو بی ساوه ری ویت په رستی ﴿اَرْكَبُوا فِيْهَا﴾ گهر اونه ته وه یو ی (واته به ناشتی رازی نه ده بوون) ﴿فَاِنْ لَّمْ يَتَّخِذُوا لَكُمْ﴾ جا نه گهر که نار گیر نه بوون لیسان ﴿وَيُلْقُوا اِلَيْكُمْ اَلَسَلَمُ﴾ وه جله وی ناشتبان نه دایه ده سستان ﴿وَيَكْفُرُوا بِآيَاتِهِمْ﴾ وه ده سستیان نه کیشاپه وه (له جهنگ کردن) ﴿فَتَذَوُّرْ وَاَقْلُوهُمْ﴾ نه وه به دیل بیانگرن و بیانگوزن ﴿حَيْثُ يَقَعْتُمْوهُمْ﴾ له هره شویتیک که به ره ده سستان که ورس ﴿وَاَوَلَيْكُمْ جَعَلْنَا لَكُمْ﴾ نه وانه ی (باسمان کرد) داو مانه به ئیوه ﴿عَلَيْهِمْ﴾ له در یان ﴿مُطْلَقًا مُّيْنًا﴾ ده سه لاتی ناشکرا ﴿

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا﴾ بؤ هیج باوه دارنك ره وانی به باوه دارنك بکوزیت ﴿إِلَّا خَطَا﴾
 مه گهر به هله نه بیت ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَا﴾ وه هدر که سینک ایماندارنك به هله بکوزیت ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (له سه ریته) نازاد کردنی کوبله به کی باوه دار ﴿وَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ و
 (نرخ) خوینیکیش بدات به کهس و کاری کوزراوه که ﴿إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا﴾ مه گهر بیبه خشن (له
 خوینته که به خیری خویان) ﴿فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ﴾ به لام نه گهر کوزراوه که له گهلنک بوو که
 دوزمتان بوون (کافری شهر کهر بوون) ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ وه به لام کوزراوه که ایماندار بوو ﴿فَتَحْرِيرُ
 رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾ نه وه (ههر له سه ریته) نازاد کردنی به نده به کی ایماندار ﴿وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ﴾ وه نه گهر
 (کوزراوه باوه داره که) له گهلنک بوو ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ حِثٌّ﴾ که له نیوان ئیوه وئواندا په یمان هه بوو
 ﴿فَدِيَّةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ نه و (نرخ) خوینیک بدنه کهسی کوزراوه که ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾
 له گهل نازاد کردنی کوبله به کی ایماندار ﴿فَإِنْ لَمْ يَجِدْ﴾ جا نه و (بکوز) هی دهستی نه کهوت (یان نهی
 بوو) ﴿فَصِيبٌ مِّنْ شَهْرَيْنِ﴾ نه وه (له سه ریته) پوزوو گرنی دوو مانگ ﴿مُتَّاعَيْنِ﴾ له سه ریته که
 ﴿تَوْبَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ (ثم بر باره) لی بوور دنه له لایه ن خواوه ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا
 هه میشه زانای کار دروسته ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِدًا﴾ وه هدر که سینک ایماندارنك به دهس
 نه نقدس بکوزیت ﴿فَجَزَاءُ ۖ جَهَنَّمَ﴾ نه وه تولهی نه و که سه دوزخه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ به هه میشه بی
 نیابدا نه بیت ﴿وَعَصِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ وخوا خه شمی لیگرتووه ﴿وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ و
 نه فرینی لی کردووه و سزایه کی گهره ی بؤ ناماده کردووه ﴿بِأَيِّهَا الْوَيْتُ لَعَنُوا﴾ نهی که ساننک
 که پرواتان هیناوه ﴿إِذَا ضَرَجْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ کاتنک دهر چوون (بؤ جهاد کردن) له ریگهی خواوا
 ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ هه موو شتیک پروون بکه نه وه ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ﴾ وه نه لین به و که سانهی ﴿الْقَوْلَ الْكَفَرُ
 الْكَلِمَةُ﴾ که سلاو (ی مو سلمانانه) تان لی ده کهن ﴿لَسْتَ مُؤْمِنًا﴾ تو بر وادار نیت؟ ﴿تَبْتَغُونَ
 عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به دوا ی شتوومه ک و سامانی دویابدا بگهرین ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَافِرٌ كَثِيرَةٌ﴾
 نه وه لای خوا دهسکهوتی زور هه به ﴿كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ ئیوه ش له موو پیش ههروه ها بوون
 (ایمانه که تان ده شار ده وه) ﴿فَمَنْ لَّهِ عَلَيْهِ كُمْ﴾ نه مچا خوا منتهی نا به سه رتا ندا (به هیز و زالی
 کردن) ﴿فَتَبَيَّنُوا﴾ دهی که واته هه موو شتیک پروون بکه نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾
 به راستی خوا هه میشه ناگاداره به وهی ئیوه ده بکهن ﴿۝۱۱﴾

﴿لَا يَسْتَوِي الْقَائِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به کسان نین شهو باوهر داراندهی دانیشتوون و جههاد ناکهن ﴿غَيْرِ الْأُولَى﴾ جگه له خواوهن عوزره کان نه بیت (وهك نه خوش، و کویر، وشهد) ﴿وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له گهن ټینکوشه رانی ړینگه ی خواوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْصُرُوا عَنْ جِهَادِكُمْ﴾ به مال و گیانبان ﴿فَقَسَلَهُ اللَّهُ الْفُتُورَ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ خوا فزلی ټینکوشه ران به مال و گیانبانی داوه ﴿عَلَى الْفُتُورَيْنِ دَرَجَةٌ﴾ به سهر دانیشتوان (له جههاد) دا به پله بهك ﴿وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ لِنَفْسٍ﴾ وه ههر بهك لهو دوو تاقمه خوا به لټنی باداشتی زور چاکی پتی داوون (که به هه شته) ﴿وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَائِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ وه خوا ړیزی ټینکوشه رانی داوه به سهر دانیشتووه کاندا به باداشتنکی گه وړه ﴿دَرَجَتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً﴾ له لای (خوا) وه پله ی زور و لی خوش بوون و میهره بانیا بزه به به ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میشه لیورده ی میهره بانه ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْفُلُكَةَ﴾ به راستی نه وانه ی که فریشته کان گیانبان ده کټشن ﴿عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ له کاتیکدا که سته میان له خویان ده کرد (به کچ نه کردنیا) ﴿قَالُوا أَفَبِمَا كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ (به ته شه ره وه پټیان) ده لټن (ده رباره ی ثابینه که تان) له چیدا بوون؟! ﴿قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعِفِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ ده لټن نیمه چه و ساوه بووین له سهر زهوی دا ﴿قَالُوا أَلَمْ تَرَ كُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَبِيعَةً﴾ (پټیان) ده لټن مه گهر زهوی خوا فراوان نه بوو؟ ﴿فَمَا يَجْرُؤُفِيهَا﴾ تا کچ چتان بکر دایه تیایدا ﴿قَالُوا لَيْسَ مَا وَلَّهُمْ جَهَنَّمَ﴾ جانه وانه شو پټیان دوزه خه ﴿وَمَاءٌ مَصْبُورٌ﴾ تاي چ پاشه ړفورتنکی خرابه ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ﴾ بینجگه له و چه و ساوانه ی که له پیاوان ﴿وَالنِّسَاءِ﴾ و نافرته تان ﴿وَالْوِلْدَانِ﴾ و له مندا لائن ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ جِدًا﴾ که توانای هیچ چاره به کیان نی به (له بهر بی هټزی و پیریان) ﴿وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ وه به هیچ شتوازیك ړی ده ر ناکهن ﴿قَالُوا لَيْسَ اللَّهُ بِعَلِيمٍ﴾ تا نه وانه نومید هه به خوا لی بان خوش بیت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میشه چاوپو شیکه و لی خوشبووه ﴿وَمَنْ يُلَاحِظْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه ههر که سټک کچ بکات له ړی ی خواوا ﴿يُجْزِ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سټی ده که ویت له زه ویدا ﴿مَرْغَمًا كَبِيرًا﴾ جینگه و ړینگه ی زور (که دوزمن پټی ناخوشه) ﴿وَسَعَةً﴾ وه فراوانی (له ړوزی زیاندا) ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾ وه ههر که سټک له مالی خوی ده ر چټ ﴿مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ وه کچ بکات بولای خوا و پیغه میهره که ی ﴿ثَرْبَةً كَثِيرَةً﴾ پاشان مردن پټی بکات ﴿فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ نه وه بینگومان باداشنی نه و که سه که و توته سهر خوا ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا هه میشه لی سورده ی به به زه یی به ﴿وَإِذَا ضَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر کاتیک سده ر تان کرد (و گهران) به زهوی دا ﴿فَلْيَسَّرْ لَكُمُ اللَّهُ الْخُرُوجَ﴾ نه وه هیچ گونا هټنکان له سهر نی به ﴿أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ﴾ که نوټزه کان کورت بکه نه وه ﴿إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه گهر ترسان نه وانه ی بی باوهرن جهنگنان له گهن بکهن ﴿إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ﴾ به راستی بی باوهران هه میشه بو ټیوه دوزمنکی ړوون و ناشکران ﴿

﴿وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ﴾ کاتیک تو (تہی موحہ مہد ﷺ) لہ جہ نگدا) لہ ناو پرواداراندا بویت ﴿فَاقْتُلْهُمْ أَتْلُوهَ الصَّلَاةَ﴾ و بیتش نویت بڑ کردن ﴿فَلَقَدْ طَلَفَهُمْ مَعَكَ﴾ تہ وہ با تاقمیک لہ وان لہ گہ ل تو نویت بکھن ﴿وَلَا أَخَذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ و با چہ کہ کانیاں ہی بیت ﴿فَإِذَا سَجَدُوا﴾ جا کاتیک سورہ دیان برد (رکاتیکیان تہ واو کرد) ﴿فَلْيَكُونُوا مِنْ زَكَاةٍ﴾ با (بچہ دواوہ) لہ پستانہ وہ بن (باسہ وانان بن) ﴿وَلَتَأْتِيَ طَائِفَةٌ أُخْرَى﴾ وہ باتاقمہ کہی تر بین ﴿لَمْ يُصَلُّوا﴾ کہ نویتیان نہ کردہ (وہ باسہ وان بوون) ﴿فَلْيَصَلُّوا مَعَكَ﴾ و لہ گہ ل تو نویت بکھن ﴿وَلَا أَخَذُوا حِذْرَهُمْ﴾ وہ باووریای خویان بن ﴿وَأَسْلَحَتَهُمْ﴾ و چہ کہ کانیشیان ہی بیت ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوہ ران ناوانہ خوازن ﴿لَوْ تَقَفَلُوهَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ﴾ کہ تہ وہ ہی ناگاہن لہ چہ کہ کاننان ﴿وَأَتَيْتِكُمْ﴾ و شت و مہ کہ کاننان ﴿فَيَعْمَلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا بہ لامارتان بدہن ﴿مِثْلَ رَجْدَةٍ﴾ بہ پہ لامارنکی بہ کجارہ کی (بدہن بہ سہر تاندا) ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ وہ تاوانتان لہ سہر نی بہ ﴿إِنْ كَانَ بَكُمْ أَذً مِنْ مَطَرٍ﴾ تہ گہر بہ ہوی بارانہ وہ نارہ حہت بوون ﴿أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى﴾ یان نہ خوش بوون ﴿أَنْ قَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ﴾ کہ چہ کہ کاننان داتین ﴿وَأَخَذُوا حِذْرَكُمْ﴾ بہ لام ووریای خوتان بکھن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہ راستی خوا نامادہی کردہ ہو ہی باوہ ران ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾ سزایہ کی ریسوا کہر ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ تہ مجا کاتیک نویتہ کاننان بہ جی ہینا ﴿فَاذْكُرُوا اللَّهَ﴾ تہ وسایادی خوا بکھن ﴿فَكَمَا وَقَعُوا﴾ بہ پیوہ و بہ دانیشتنہ وہ ﴿وَعَلَى جُنُوبِكُمْ﴾ وہ لہ سہر تہ نیشان (بہ پالکہ و تنہ وہ) ﴿فَإِذَا أَطْمَأْنَنْتُمْ﴾ جا سہر کاتیک دل نارام بوون (و ترس نہ ما) ﴿فَقِيصُوا الصَّلَاةَ﴾ تہ و کاتہ نویتہ کاننان بہ ریک و پیک بکھن ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ﴾ بہ راستی نویتہ ﴿كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ہمیشہ لہ سہر باوہ ران ﴿كَتَبَ قَوْفُوكَ﴾ فرز کراونکی کات بڑ دیاری کراوہ ﴿وَلَا تَهِنُوا﴾ سست مہ بن ﴿فِي أَيْمَانِ الْقَوْمِ﴾ لہ بہ دوا گہ رانی دوزمتاندا (یان لہ بہ دوا گہ رانی تہ و قومہ کافراندہا) ﴿إِنْ تَكُونُوا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ تہ گہر تہوہ نیش و نازارتان ہی بگات ﴿فَاتَّهَمُوا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان تہ وانیش نیش و نازارتان ہی دہ گات ﴿كَمَا كَانُوا﴾ و ہک چون تہوہ نیش و نازارتان ہی دہ گات ﴿وَصَرَّحُوا مِنَ اللَّهِ﴾ وہ تہوہ تہوہ دہ کہن لہ خوا ﴿مَا لَا يَرْجُونَ﴾ تہ وہی تہ وان تہوہ تہوہ نا کہن (کہ پاداشت و سہر کہ و تنہ) ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وہ بہ راستی خوا ہمیشہ زانای کار دروستہ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ بنگومان تہمہ دامانبہ زاندو تہ سہر تو ﴿الْكِتَابَ وَالْحَقَّ﴾ تہم قورٹانہ بہ راستی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بڑ تہوہی بریار بدہی لہ نیتوان خہ لکیدا ﴿بِمَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ بہو بریارہی کہ خوا نیشانی داویت ﴿وَلَا تُكْفِرُوا بِاللَّعَانِ﴾ خویما ﴿وہ بڑ نا پاکان مہ بہ بہار تہر و پشیمان ولایہ نگر﴾

﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ داوای لیخوشبوون له خوا بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ به راستی خوا لیخوش بووی به به زهیی به ﴿وَلَا يُجِدُ عَنْ النَّاسِ﴾ بهر گری مه که له وانهی ﴿يَحْتَاطُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ ناپاکی ده کهن ده باره ی خویان ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْبَاطِلِينَ﴾ بنگومان خوا خوشی ناویست ﴿مَنْ كَانَتْ خَوَاتِنُهُ اثْنًا﴾ نه وانه ی که بهر ده وام زور ناپاک و گونا هبارن ﴿يَسْتَحْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾ (تا وانه کانی) خویان ده شمار نه وه له خه لکی (له تر ساند) ﴿وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ﴾ و نایشار نه وه له خوا (شهرم ناکه ن له خوا) ﴿وَهُوَ مَعَهُمْ﴾ له کاتیکدا خوا له گه لباندایه ﴿إِذْ يَتَّبِعُونَ مَا لَا يُرْضَىٰ مِنَ الْقَوْلِ﴾ کاتیک (که به نهی) له شه ودا نه گبیر ده کهن و قسه به ک ده کهن خوا پتی رازی نی به ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا﴾ وه خوا هه همیشه زانوا ناگاداره به ههر کرده و به ک که نه وان ده یکه ن ﴿عَلَّامٌ سِرِّهِمْ﴾ (ایمانداران) بیدارین وایتوه بهر گریتان له ناپاکان کرد ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زانی دنیادا ﴿مَنْ يُجِدِ اللَّهَ عَذَابُهُمْ﴾ دهی نایا کی بهر گریبان لی ده کات (له سزای خوا) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوزی دواپی دا ﴿أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا﴾ یان کی کارو باریان ده گریته ده ست ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا﴾ وه هه ر کهس کرده و به کی خراب بکات ﴿أَوْ يَطْغُرْ نَفْسَهُ﴾ یان ستم له خوی بکات ﴿ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ﴾ پاشان داوای لی خوش بوون له خوا بکات ﴿يَجِدِ اللَّهَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ده بینیت خوا لیورده ی میهره بانه ﴿وَمَنْ يَكُفِبْ إِثْمًا﴾ وه هه ر که سینک گونا هیک (ی گه و ره) بکات ﴿فَإِنَّمَا يَكُفِبُهُ عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ بنگومان (زانی) نه و گونا هه هه ر بقو خویه تی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه خوا هه همیشه زانای کار در و بسته ﴿وَمَنْ يَكُفِبْ خَطِيئَةً﴾ وه هه ر که سینک گونا هیک بکات (به هه له) ﴿أَوْ إِثْمًا﴾ یان گونا هیک بکات (به قه ست) ﴿ثُمَّ يَرَوْهُ بَرِيًّا﴾ پاشان (نه و تا وانه) بخاته سهر بی تا وائیک ﴿فَقَدْ أَخْتَلَّ بِهِنَّ﴾ نه وه بنگومان خسته و به نه ستوی خوی (سزای) بو هتائیک ﴿وَإِنَّمَا فُتِنًا﴾ و تا وائیک ناشکرا ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه به خوشی و به زهیی خوا به سهر نه وه نه بوا به (نه ی مو حده مده ﴿لَهْمُ ظِلْفَةٌ مِنْهُ﴾ بنگومان ده سته به ک له و ناپاکانه به نیاز بوون ﴿أَنْ يُضْلَوْكَ﴾ که گو مرآت بکه ن ﴿وَمَا يُضْلُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ﴾ به لام نه وانه بهس خویان گو مرآت ده کهن ﴿وَمَا يَضُرُّكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه نه وانه هیچ زبانی ناگه به نن به تو ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ وه خوا نار دو و به تیه خواره وه بز سهرت ﴿الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ قورئان و دانایی ﴿وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ﴾ وه نه وه ی که نه ته زانی فیری کردی ﴿وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا﴾ وه هه همیشه به خوشی خوا به سهر تو وه زور گه و ره به ﴿

﴿لَا خِزْيَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ حُنُوفِهِمْ﴾ هیچ چاکه به ك نی به له زوری چی و سر ته كرده كانیان دا ﴿الْأَمَنَ أَمْرٌ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ﴾ مه گه ره كینك فره مان بکات به مان به خشین له ربی خوا دا یان فره مان كرده به چاکه ﴿أَوْ اِضْلَاجٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ بان چا كرده نی نتوان خد كی ﴿وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ جا هدر كه سبك نه وه بکات ﴿اَتِغْنَا عَنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ به نیازی ره زامه ندی خوا ﴿فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ﴾ نه وه له داها تو و دا پتی ده به خشین ﴿اَنْجِرَ عَظِيمًا﴾ با داشتی زور گه و ره ﴿وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾ وه هدر كه سبك دزایه تی پیغه مبر ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ بکات ﴿مَن بَعْدَ مَا بَيَّنَّ لَهُ الْهُدَى﴾ باش نه وه ی كه ریازی راستی یو روون بو ویه وه ﴿وَيَبْتَغِ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و شوینی ریگایه کی تر بکه ویت بیجگه له ریگای پر واداران ﴿يُؤْتِيهِ مَا يَوَلَّى﴾ رووی و ره ده گبرین بونه و ریازه ی كه هلی بزار دو وه ﴿وَنُصْلِيهِ جَهَنَّمَ﴾ و ده بخته بته دوزه خ ﴿وَسَاءَتْ مَصِيرًا﴾ نای چ باشه روزنکی خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفِرُ﴾ به راستی خوا خوش ناپیت ﴿أَن يُذَرَّ بِهِ﴾ له وه ی كه ها وه لی بو داپرنیت ﴿وَيَخْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ﴾ به لام جگه له وه هدر چی بیت لی ی خوش ده بیت ﴿لِمَن يَشَاءُ﴾ له هدر كه سبك كه (خوا) بیه ویت ﴿وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ وه هدر كه سبك ها وه له بو خوا داپنیت ﴿فَقَدْ حَصَلَ مِنَ الْبُعِيدِ﴾ نه وه به راستی گومرا بو وه به گومرا بونتیکی دور له راستی ﴿إِن يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ جگه له خوا نزاو هاوار ناكه ن (ناپه رستن جگه له خوا) ﴿إِلَّا أَنشَاءَ﴾ ته نها له چنده (بتیکی ناولی تراوی) مینه نه بیت (وه لات و مونات و عوزا) ﴿وَإِن يَدْعُوا﴾ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا ﴿وَه ناپه رستن جگه له شهیتانی باخی و سهر كهش نه بی﴾ ﴿لَعَنَهُ اللَّهُ﴾ كه خوا نه فرینی لی كرده وه ﴿وَقَالَ لَا تُخْذَلْ﴾ وه (شهیتان) و وتو ویه تی سویتند بیت هله دبیزم (به بنده ی خوم) ﴿مِن عِبَادِكَ﴾ له به بنده كانه دا ﴿تَصِيبَ مَفْرُوضًا﴾ به شیبکی دیاری كراو ﴿وَلَا يُضِلُّهُمْ﴾ سویتند بیت گومرا یان ده كه م ﴿وَلَا مَرِيضَةً﴾ و به ناوات و خدیالی در قینه سهر گه رمیان ده كه م ﴿وَلَا مَرِيضَةً فَلْيَبْشُرْ﴾ الا ان لا تغمر ﴿وه فره مانیان پی ده دم جا بیگومان ته وائیش گونچكه ی نازه له كان ده برن (له سهر ده می نه فامید اهر و و شترنك پتیج سکی بكر دایه گویان ده بری و له سهر خویان حرام ده كرد) ﴿وَلَا مَرِيضَةً﴾ وه فره مانیان پی ده دم ﴿فَلْيَعِزَّتْ خَلْقَ اللَّهِ﴾ ته و سا ته وائیش دروست كراوی خوا ده گورن ﴿وَمَن يَشْجِذِ الشَّيْطَانُ وَلِيًّا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ وه هدر كه سبك شهیتان بکات به دوستی خوی بیجگه له خوا ﴿فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا﴾ نه وه بیگومان زبانی لی كه وتو وه به زیانیکی دیار و ناشكرا ﴿يَعُدُّهُمْ وَنُمِّيهِمْ﴾ (شهیتان) به لییان پی ده دات و ناوات و نومیدیان ده خاته بهر ﴿وَمَا يَعُدُّهُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرْوًا﴾ دلنیا بس شهیتان هیچ به لیبتیکیان پی نادات جگه له خه له تاندن نه بیت ﴿أُولَئِكَ مَا يَأْمُرُهُمْ جَهَنَّمُ﴾ نه وانه شون و جیگه یان دوزه خه ﴿وَلَا يَجْذُبُ عَنْهَا مَجِيصًا﴾ و هیچ شوینی را كرده و لا دانیان ده ست ناكه ویت لی ی ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نهو که سانه ی باوهریان هتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده و چاکه کانیان کردوه
 ﴿سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ له داهاتو و به کی نزدیکدا ده یان خدینه به هشتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
 که رو و باره کان به زیر دره خته کانیان دا ده رَوَن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده مینته وه تیایدا به همیشگی
 ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به لیتی خوابه و راسته (به دی ده مینریت) ﴿وَمَنْ أَضَدُّ مِنْ اللَّهِ قِيلًا﴾ وه نایا کی له
 خوا راست بیزتره ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا نَأْمَانُ أَهْلِي الْأَكْثَبِ﴾ (به رزی و پاداشت) نه به ناره زووی
 ثیویه و نه به ناره زووی خاوه ن کتیه کانه ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ هدر که سیتك خرا به به ك بکات
 پاداشتی ده درینته وه ﴿وَلَا يَجِدُ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه ده سنی ناکه ویت بیتجگه له خوا ﴿وَلَيْكُمُ الْأَنْصِبُ﴾
 هیچ دُوست و یار مه تی دهرنك ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ که سیتكیش کرده وه چاکه کان جی
 به جی بکات ﴿مِنْ دُونِ الْأَنْتَى﴾ له نیر یان له می ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ له همدان کاندانه و که سه بر و ادار
 بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نه وه نه وانه ده چنه به هشتته وه ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ نَفِيرًا﴾ و به جو و کترین
 سته میان لی ناکریت (هینده ی تو یکلی ناو که خور مایه ك) ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا﴾ نایا کی نایینی
 چاکتر و جوانتره (وه کی دیندار تره) ﴿يَمَنْ أَمَرَهُمْ وَجْهَهُ رَبُّهُ﴾ له که سیتك که رووی خوی به کلا
 کرد بیتته وه بق خوا ﴿وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ له همدان کاندانه و که سه چاکه کار بیت ﴿وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ﴾
 حنیفاً و شونیی نایینی ئیراهیم که ویتت به راستی و پاکی (که به ویستی خوی له به نال لای
 داوه بق لای راست) ﴿وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ وه خوا ئیراهیمی هله بزارد به دُوست و خوشه ویستی
 خوی ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته نها بق خوابه هرچی له ناسمانه کان و زوی دا هه به
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطًا﴾ وه خوا به رده و ام ناگاداری هه موو شتیكه ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾
 وه (هی موحه ممه) پرسیارت لیده کهن دهر باره ی نافر تان ﴿قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِيهِنَّ﴾ بلی خوا
 وه لامتان ده داته وه دهر باره یان ﴿وَمَا يُشْنِي عَلَيْكُمْ﴾ وه نه و ی به سه رنانه ده خوینتریتته وه ﴿فِي الْأَكْثَبِ﴾
 له قورنانه ﴿فِي بَيْنِ النِّسَاءِ﴾ (وه لامیکه) له باره ی کجانی هه تیوه وه ﴿الَّتِي لَا تُؤْتُونَهُنَّ﴾ نه وانه ی پی
 یان نادهن ﴿مَا كُتِبَ لَهُنَّ﴾ نه و ی نو و سراه بویان (واته مبرانی باو کیان) ﴿وَلَرَّعَبُونَ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ وه
 حه ز ناکه ن ماره یان بکه ن (له بهر میراته که شیان ناهیلن شوو بکه ن) ﴿وَاللَّسْتُصْحَفِينَ مِنَ الْوَلَدَيْنِ﴾ وه له
 باره ی نه و منالانه ی که پی ده سه لاتن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا لِبَنَاتِنَا بِالْقِسْطِ﴾ وه (خوا فرمان ده دات) به داد گهری
 له گه ن هه تیوان دا بجولینه وه ﴿وَمَا تَقْعَلُوا مِنْ حَيْرٍ﴾ وه هدر کرده و به کی باش بکه ن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾
 كَانَ بِهِ عَلِيمًا نه وه بیتگومان خوا به ناگایه لی ی ﴿۱۷﴾

﴿وَإِنْ أَمَرَا﴾ و نه گهر نافر تینک ﴿خَافَتْ﴾ تر سا ﴿مِنْ بَعْلِهَا شُورًا أَوْ إغْرَاقًا﴾ له گوی پی نه دان یا پشت هه لکردنی مبرده کی ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَیْهَا﴾ نه وه هدر دوو کیان هیچ گونا هینکیان له سهر نی به ﴿أَنْ یُضِلَّحَا بَیْنَهُمَا صُلْحًا﴾ که ناشته وایه کی چاک بکهن له نیوان خویاندا ﴿وَالصُّلْحُ خَیْرٌ﴾ ههر ناشته وایی و بهك کهوتن چاکتره ﴿وَأُخْضِرَتِ الْأَنْفُسُ الشُّحَّ﴾ ههر چهنده چروکی و په زیلی تینکه لاوی دهرونه کان کراوه ﴿وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا﴾ و نه گهر چاکه کار و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ نه وه دنیابن بهراستی خوا هه همیشه ﴿یَعْلَمُ خُیْرًا﴾ به ناگایه له وهی که دهیکه ن ﴿وَلَنْ تَسْطِیْعُوا أَنْ تَعْدُوا﴾ ثنوه ههر گیز ناتوانن داد پهروهر بن ﴿بَیْنَ الْبَنَاتِ﴾ له نیوان زنه کانتان دا ﴿وَأَوْخَرَصْنَهُ﴾ ههر چهنده سوور بن (ههول بدن) ﴿فَلَا تَبْلُغُوا أَكْثَلَ النَّیْلِ﴾ جا که واته به ته وای خوار مهنه وه (له هاوسهری به کیکیان) ﴿فَتَذَرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ﴾ به و هویسه وه واز بهینن له وی تریان و هك هه لبه ستر او (نه نه وه به میردی هه بیت نه به ره لاش کرا بیت و نه لاق درا بیت) ﴿وَإِنْ تُضِلُّوا وَنَسُوا﴾ و نه گهر بسازتن و پاریز کار بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا﴾ نه وه بهراستی خوا هه همیشه لیسوردهی میهره بانه ﴿وَإِنْ يَنْفَرُوا یُنِصُّ اللَّهُ كُنْزَ مَنْ سَعَتْ﴾ و نه گهر لبتک جبابو نه وه پهروهر دگار هه ره کهیان (له وی تر) بی نیاز و پیوستی به ره حمی خوی ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ و ه خوا هه همیشه ﴿وَاسِعًا حَکِيمًا﴾ به هره فراوان و کار دروسته ﴿وَلِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ و ه بق خوا به ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَلَقَدْ رَضِیْنَا﴾ سویند به خوا بهراستی نیمه نامور گاریمان کردوون ﴿الَّذِینَ أُوتُوا الْکِتَابَ﴾ نه وانهی که نامه یان پندراوه ﴿مِنْ قَبْلُ کُنْزٌ﴾ له پیش ثنوه دا ﴿وَبَیِّنَا کُنْزٌ﴾ ههروها ثنوهش ﴿أَنْ أَتَقُوا اللَّهَ﴾ که له خوا بترسن ﴿وَإِنْ تَكْفُرُوا﴾ و نه گهر بی باور بن ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ نه وه بهراستی ههر هی خوا به ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَنِیًّا حَمِیدًا﴾ و ه خوا هه همیشه دهوله مهندو سوپاس کراوه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ﴾ و نه نهها بق خوا به مولکی نه وه ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دایه ﴿وَكَفَى بِاللَّهِ وَکِیْلًا﴾ نهها خوا به سه پی سپرا و چاودیر بیت ﴿إِنْ یَشَاءُ یُذْهِبْکُمْ﴾ نه گهر خوا به ویت ناتانهینیت و له ناوتان دهبات ﴿أَیُّهَا النَّاسُ﴾ نهی خه لکینه ﴿وَأَیَّاتِ بَآخِرِینَ﴾ و ه ده سته کی تر ده هیئت ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَی ذَٰلِکَ قَدِیرًا﴾ و ه خوا هه ردهم به سهر نه وه دا به توانایه ﴿مَنْ كَانَ یُرِیدْ ثَوَابَ الدُّنْیَا﴾ ههر که سیتک پاداشتی دنیای دهوینت ﴿فَعِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه لای خوا به ﴿ثَوَابَ الدُّنْیَا وَالْآخِرَةِ﴾ پاداشتی دنیا و دوار قره ﴿وَكَانَ اللَّهُ سَمِیعًا بَصِیرًا﴾ و ه هه همیشه خوا یسهری بنبایه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی که مسائیک که باوہر تان هیناوه ﴿كُونُوا قَوْمِينَ بِالْأَيْمَانِ﴾ بہر دہ وام زور داد گہ رہن ﴿شَهِدُوا لِلَّهِ﴾ لہ بہر خوا شایہ تی بدہن ﴿وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ پاشایہ تی بہ کہ دڑ بہ خوششان بیت ﴿أَوْ آلِهَتِي﴾ یان دڑی باوک و دایک ﴿وَالْأَقْرَبِينَ﴾ و دڑی خز مہ نزیکہ کانتان (بیت) ﴿إِنْ يَكُنْ غَيْبًا أَوْ قُرْبًا﴾ تہ گہر (شایہ تی لہ سہر دراوہ کہ) دہولہ مہ ند بیت یان ہزار (شایہ تیہ کہ ہہر بدہن) ﴿فَاللَّهُ أَوَّْلُ بِهِمَا﴾ چونکہ خوا بہ و ان لہ پیشترہ (و قازانجیان چاکتر دہ زانیت) ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىَّ﴾ کہواتہ شوین نارہ زو و مہ کہون ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ بؤ تہ وہی لہ ہدی لانہ دہن ﴿وَأَنْ تَقُولُوا أَرْغَضُوا﴾ و ہ تہ گہر (شایہ تیہ کہ) پینچہ وانہ بدہن یان تہ بدہن و گوئی نہ دہنی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ﴾ تہ وہ بہر راستی خواہہ میشہ ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ بہ کارہ کانتان ناگادارہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهی کہ مسائیک کہ باوہر تان هیناوه بہر دہ وام بن لہ سہر باوہر بہ خودا و پینچہ مہرہ کہی ﴿وَالْحَكِيمَ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى رَسُولِهِ﴾ و بہو فور تانہی نار دوویہ تیہ خوارہ وہ، بؤ پینچہ مہرہ کہی ﴿وَالْحَكِيمَ الَّذِي أَنزَلَ مِنْ قَبْلُ﴾ و ہ بہو کتیبانہش کہ پیشتر نار دوویہ تیہ خوارہ وہ ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ﴾ و ہ ہہر کہ سبتک بن باوہر بیت بہ خواہ ﴿وَمَلَأَتْ كُفْيَهُ﴾ و بہ غریشتہ کانی ﴿وَكُفْيَهُ وَرَسُولِهِ﴾ و بہ کتیبہ کانی و پینچہ مہرہ کانی ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و ہ بہر دڑی دوابی ﴿فَقَدْ ضَلَّ صَلَاكًا وَبَعْدًا﴾ تہ وہ بہر راستی گومرا بوہ بہ گومراپی بہ کی زور دور (لہ راستی) ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بینگومان تہ وانہی بروایان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ پاشان بن باوہر بوونہ تہ وہ ﴿ثُمَّ آمَنُوا﴾ دواتر باوہر یان هیناوه ﴿ثُمَّ كَفَرُوا﴾ تہ و سابی باوہر بوونہ تہ وہ ﴿ثُمَّ آذُوا كَفَرًا﴾ پاشان لہ بن بروای دایزادتر پوچوون ﴿لَنْ يَكُنَ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ﴾ خواہر گیز لییان خوش نایبت ﴿وَلَا إِلَهَ يَغْفِرُ لَهُمْ﴾ و ہ ریتمای یان ناکات بڑ رنگای راست ﴿يَشِيرُ الْمُتَّقِينَ﴾ موزہ بدہ بہ دوو پروہ کان ﴿بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ بہ وہیکہ بہر راستی سزایہ کی بہ نازاریان بڑہیہ ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكُفْرَ فِي أُولِيَّةٍ﴾ تہ وانہی کہ بن باوہر ان بہ دوسست و خوشہ ویستی خویان دادہ نین ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بیجگہ لہ نیمانداران ﴿أَيُنَبِّئُونَ عِنْدَ هَرِ الْعِزَّةِ﴾ نایا بہ تہ مان سہر بہر زیان لای تہ وان دہس کہوی؟ (بڑ چونکی ہلہیہ) ﴿فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ چونکہ بہر راستی سہر بہر زیو بالآ دہستی ہہ سووی بؤ خواہہ ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ﴾ و ہ بینگومان خوار نار دوویہ تیہ خوارہ وہ بؤ تان ﴿فِي الْكِتَابِ﴾ لہ فور تاندا ﴿أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ أَيْتَ اللَّهِ﴾ ہہر کاتیک بیستان ثایہ تہ کانی (بہ لگہ کانی) خواہ ﴿يَكْفُرْ بِهَا﴾ بروایان بن ناکریت ﴿وَيَسْتَهْزِئُ بِهَا﴾ و گالٹہ یان بن دہ کریت ﴿فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ﴾ تہ وہ دامہ نیشن لہ گہ لیاندا (لہ گہن تہ وانہی گالٹہ بہ ثایہ تہ کانی خودا دہ کہن) ﴿حَتَّى تَخْضُوا فِي حَبِثِ عَمْرَةٍ﴾ تا دہ چنہ ناو باسینکی نرہ وہ (و باسہ کہ دہ گورن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِذًا مَفْضَحِينَ﴾ بینگومان تہ گہر دانیشن لہ گہ لیاندا (و ہاویہ شیان بکہن) تہ وہ نیوہش و ہ تہ وانن ﴿إِنَّ اللَّهَ جَامِعٌ﴾ بہ راستی خوا کؤ کہرہ وہی ﴿الْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرِينَ﴾ دوو پروہ کان و بن باوہرہ کاتیشہ ﴿فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ بہ تیکرا لہ دوزہ خدا ﴿۱۱﴾

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَكَ﴾ (دو پر ووه کان) نه وانه ی چاوه پروانی (سهر نه نجامی) نیوه ده کهن ﴿فَإِنْ كَانَ﴾
 ﴿لَعَنَ﴾ جا نه گهر بؤ نیوه بوو ﴿فَتَحَقَّقْ مِنَ اللَّهِ﴾ سهر کهوتن له لای خواوه ﴿قَالَ اللَّهُ تَتَكَلَّمُ﴾ ده لاین
 مه گهر نیمه له گهل نیوه نه بووین؟ ﴿وَأَنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ﴾ به لام نه گهر بی پروایان
 به شیکیان (له سهر کهوتن) هه بوو ﴿قَالَ اللَّهُ تَتَكَلَّمُ﴾ نه لاین ثایا نیمه زالمان نه کردن به سهر
 نه وان دا؟ ﴿وَتَمَتَّعْكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و نیوه مان نه پاراست له نیمانداران؟ (که واته به شیمان بدون) ﴿قَالَ اللَّهُ﴾
 ﴿يَتَكَلَّمُ﴾ جا خوا له پر ووی دوا پیدا پر یاری به کجاری ده دات له نیوانتاندان ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ﴾
 ﴿لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا﴾ وه ههر گیز خوا (به لگهی) کافران به سهر نیمانداران (ی راسته قینه) دا
 سهر ناخات (لهم جیهانه دا) و دروست نیه باوه داران ملکه چ و سهر شوری بیباوه ران بن و حو کمی
 شهوان جی به جی بکهن ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ به راستی دو پر ووه کان ﴿يُخَيِّطُونَ لِلَّهِ﴾ ده یانه ویت
 خوا بخه له تینن ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِنْهُمْ﴾ که چی (له بهر امله ردا) خوا خه له تینه ری نه وانه و فر و قیله کانیان
 پر وچه له ده کاته وه ﴿وَلَا تَقْصُصْ عَلَى الْغُلَامِ﴾ ههر کاتیکیش هه ستن بؤ نویتز ﴿قَالَ اللَّهُ﴾ به ته مانی
 و سستی هه لده ستن ﴿بِرَأْيِهِمْ﴾ پروایایی بؤ خه لکی نه کهن ﴿وَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ إِلَّا الْفِيلَ﴾ وه یادی خوا
 ناکهن که مینک نه بیت ﴿فَتَذَكَّرْ مِنْ ذَلِكَ﴾ دو و دل و ده راو کیانه له نیوان (کوفر و باوه ر) دا
 ﴿لَا يَنْفَعُ الْفُلُ﴾ نه لای پر وادارانن ﴿وَلَا الْفُلُ﴾ وه نه لای بی باوه رانن ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه ههر که سینک
 خوا گومر ای بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا﴾ نه وه ههر گیز به گه به کی راستی بؤ نادور نه وه (بیگه به نیت
 به مبه است) ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ نه ی نه وانه ی که پرواتان هیتاوه ﴿لَا تَسْتَفِيدُونَ مِنْهُمْ﴾
 بی پروا کان مه که نه دوسستی خوتان ﴿مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له بری نیمانداران ﴿أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا﴾
 ثایا (به م کاره) ده تانه ویت بیده نه به خوا ﴿عَلَيْكُمْ سُلْطَانٌ﴾ به لگه به کی پروون له در ی خوتان؟
 ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ﴾ (بابزانن) به راستی دو پر ووه کان ﴿فِي الْأَنْفَالِ مِنَ النَّارِ﴾ له خانه و ته به قی
 ههره ژیره وه ی ناگردان ﴿وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾ وه ههر گیز رزگار که رنکت بؤ نه وان ده ست ناکه ویت ﴿إِنَّ﴾
 ﴿الَّذِينَ تَابُوا﴾ جگه له وانه ی که ته و به ده کهن ﴿وَأَصْلَحُوا﴾ و خویان چاک ده کهن ﴿وَلَتَنْصَحُوا﴾
 بالله و ده ست ده گرن به (ثایینی) خواوه ﴿وَأَخْصُوا دِينَهُمْ﴾ و ثایینه که یان پاک و خاوین ده کهن
 بؤ خوا ﴿فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ جائه وانه (ی نه و مهر جائه یان به جی هینا) له گهل نیمانداران دا ده بن
 ﴿وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان له داهاتور دا خوا ده بیه خشیت به نیمانداران ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾
 پاداشتنیکی زور گه و ره ﴿مَنْ يَقْرَأْ اللَّهُ بِحَمْدِكَ﴾ ثایا خوا چ نیشیکی هه به به سزادانتان
 ﴿إِنْ شَكَرْتُمْ﴾ نه گهر سوپاسی بکهن ﴿وَأَمَّا شُكْرُكُمْ﴾ وه باوه ری بی بیتن ﴿وَكَانَ اللَّهُ شَهِيدًا عَظِيمًا﴾
 وه خوا هه میسه سوپاسگوزاری به نده چاکه کانیه تی و زانایه بیان ﴿﴾

﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ﴾ جا بەھۆى ھەلۋەشان دەھۆى ﴿يَتَشَفَعُونَ﴾ بەيمانىيان ﴿وَكَفَرِهِمْ يَقَاتِي اللَّهُ﴾ ۋە بەھۆى بىرۋا
 نەھىتەننىيان بە ئايدەكانى خوا ﴿وَقَالُوا لَا تَنْبَأُ﴾ ۋە كوشنى پىتەمبەراتىيان ﴿يَعْرِضُونَ﴾ بەنارەوا (ۋەك زەكەرىيا
 بەھىيا) ﴿وَقَالُوا قَوْلُ رَبِّنَا لَسْتَ فِي سَبِيلِهِ﴾ ۋە بەھۆى ئەو ۋوتەيدىيان: ئىمە دىلمان داپۇشراۋە ﴿بَلْ طَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ (نەخىر
 وانىيە) بەلكو خوردا مۆزى ناۋە بەسەر دلەكانىيان دا ﴿يَكْفُرُونَ﴾ بەھۆى باۋەر نەھىتەننىيانەۋە ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا
 نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ مەگەر كەمىكىيان نەبىت ﴿وَيَكْفُرُونَ﴾ ۋە بەھۆى بىرۋانەھىتەننىيانەۋە
 ﴿وَقَالُوا عَلَىٰ نَفْسِنَا﴾ ۋە قسە كردىيان لەدزى مەرىمە ﴿لَقَدْ كُنَّا أَكْثَرًا عَدْلًا﴾ كە بوختاننىكى زۆر گەورە بوو ﴿وَقَالُوا
 إِنَّا كُنَّا عَلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ۋە بەھۆى ئەھۋى كە ۋوتىيان ﴿إِنَّا كُنَّا عَلَىٰ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بىنگومان ئىمە مەسىح عىساى
 كورى مەرىمەمان كوشىت ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ﴾ لەكانىكدا نەشيان كوشىتۋو
 ﴿وَمَا نَسْمَعُ﴾ ۋە ھەلىشيان نەۋاسى بوو ﴿وَلَكِنْ شِئْنَا لَهُمْ﴾ بەلكو لىيان گۆرۋەرا ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ ۋە بىنگومان ئەۋانەى
 دوۋەرەكىيان ئى كەۋت دەربارەى عىسا ﴿فِي شَيْئَاتِهِ﴾ لەگوماندان لەكوشىتەكەيدا
 ﴿مَا نَسْمَعُ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ ھىچ زاننىكىيان دەربارەى ئى بە ﴿إِلَّا تَبَاعُ الْكُفْرُ﴾ جگە لەشۋىن كەۋتنى گومان نەبىت
 ﴿وَمَا تَقَاۋُهُ نَفْسًا﴾ ۋە بەپاستى وىنگومان نەبان كوشىتۋو ﴿لَقَدْ كَفَرَ اللَّهُ إِلَهُكُمْ﴾ (ۋانى بە) بەلكو خوا بەرۋى
 كەردەۋە بۇلاى خۆى ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَرِيۢبًا حَكِيمًا﴾ ۋەخوا ھەمىشە زالى كار دروستە ﴿وَأَنْ يَّمُنَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ ۋە
 ھىچ كەسىك ئى بە لەنامەدار و (خاۋەن كىتەب) ەكان ﴿إِلَّا يَأْمُرُ بِهٖ﴾ مەگەر بىرۋاى بى دىنىت (بەعىسا)
 ﴿فَبِمَا نَقْضِهِمْ﴾ پىش مردنى ﴿وَقَوْمَ الْفَيْسَمَةِ﴾ ۋە لەرۋزى دوايشدا ﴿يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ (عىسا) دەبىت بەشاپەت
 بەسەرىيانەۋە ﴿فَيُطْلَمُ مِنْ أَلْبَنِ حَالِدًا﴾ بەھۆى سەم كەردەۋە لەلایەن جوۋلەكەكانەۋە ﴿حَرَفًا عَرَبِيًّا﴾
 ھەرمانمان كەرد لىيان ﴿حَتَّىٰ يَكُنَ﴾ چەند خۇراكىكى پاك و خاۋىن ﴿أُجْمَلَتْ لَهُمْ﴾ كە ھەلال كرابوۋ بۇيان
 ﴿وَيَصْطَرِّفُونَ سَبِيلَ اللَّهِ كَيْفَ﴾ ۋە بەھۆى زۆر دزايەنى كەردن ۋە بەرھەلىستى كەردىيان لەرنگەى خوا ﴿وَأَخَذَهُمْ
 الزُّلْمَ﴾ ۋە بەھۆى سوۋدەر گرتىانەۋە ﴿وَقَدْ هُمُ الْغَالُونَ﴾ كە بىنگومان لىيان قەدەغە كرابوۋ ﴿وَأَعْطَاهُمْ أَقْوَالَ النَّاسِ﴾
 ۋە بەھۆى سامان و مالى خەلكى خواردونىانەۋە ﴿وَالْبَاطِلُ﴾ بەنارەوا ﴿وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ﴾ ۋە ئامادەمان
 كەردۋە بۇ بىرۋاكانىيان ﴿عَذَابًا أَلِيمًا﴾ سزايەكى زۆر بەتازار ﴿لَكِنَّ الزَّالِمِينَ﴾ بەلام دامەزراۋان و شارەزايان
 ﴿فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾ لەزانبارىدا لەۋان (لە جوۋلەكەكان) ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ۋە باۋەردارەكان ﴿يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ﴾
 بىرۋاىان ھەيە بەھۆى ئىرەراۋەتە خوارەۋە بۇ سەر تو ﴿وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ ۋە بەھۆش پىش تو ئىرەراۋەتە خوارەۋە
 ﴿وَالْمُفْسِدِينَ النَّاسَ﴾ ۋە بەجى ھىتەرانى نوپۇز ﴿وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاۓةَ﴾ ۋە زەكات دەران ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ۋە
 باۋەرداران بەخوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْآخِرِ﴾ ۋە بەرۋزى دواىى ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْآخِرِ﴾ ئەۋانە لە داھاتۋوبەكى تەزىكدا پىيان
 دەبەخشىن ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتىكى زۆر گەورە ﴿﴾

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ﴾ بہر اسنی نیمہ نیگامان بنو کردووی ﴿كَأَنَّهُ نُجُومٌ﴾ وہك چنوں نیگامان کرد
 بنو نوح ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرٰہٖمَ﴾ و بنو پیغمبرہ کانی پاش نہو ﴿وَأَنْزَلْنَاهُ إِلَىٰ إِبْرٰہٖمَ وَاسْمٰعِیلَ وَاسْحٰقَ
 وَیَعْقُوبَ﴾ وہ نیگامان کرد بنو ئیراہیم و ئسماعیل و ئسحاق و یعقوب ﴿وَالْأَسْبَاطَ﴾ و
 نہوہ کانی یعقوب ﴿وَعِیْسٰی وَهَارُونَ وَهَارُونَ وَنُوحٍ﴾ وہ بنو عیساو نہیوب و یونس و ہارون
 و سولہ یمان ﴿وَوٰہِ اٰتِیْنٰہُ اٰلُودَ وَکُودَ﴾ وہ زہ بوریشمان بہ خشی بہ داوود ﴿وَرُسُلًا﴾ وہ پیغمبرانیک
 ﴿فَدَقَّصْنٰہُمْ عَلَیْكَ﴾ بنگومان بہ سہرہاتہ کانیانمان گنبر اوہ نہوہ بنوٹ ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہمہو پیتش
 ﴿وَرُسُلًا لِّتَقْضٰہُ حُرْمَتُکَ﴾ وہ پیغمبرانیک بہ سہرہاتہ کانیانمان نہ گنبر اوہ نہوہ بنوٹ ﴿وَحٰکَمَ اللّٰہُ لِقٰوِنِی
 تٰکِیْمًا﴾ وہ خوافسہی کرد لہ گہن موسا بہ قسہ کردن ﴿وَرُسُلًا مُّیْسِرِیْنَ﴾ پیغمبران (مان
 ناردوہ) کہ موزدہ دہرن ﴿وَمُنٰذِرِیْنَ﴾ و ترسیتہرن بن ﴿یَقُولُ یٰکَیْہِ الْبَاسُ﴾ بنو نہوہی بنو خہلکی نہ بیت
 ﴿عَلٰی اللّٰہِ حُجَّۃٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ بہ لگہ بہ سہر خواوہ دواہی (ناردنی) پیغمبران ﴿وَكَانَ اللّٰہُ عَزِیْزًا حَکِیْمًا﴾ وہ
 خواہہ میشہ زالی کار دروستہ ﴿لَکِنِ اللّٰہُ یَشْہَدُ﴾ بہ لَام خوا شایہتی دہدات ﴿بِمَا اَنْزَلْنَا اِلَیْکَ﴾
 بہ (راستہتی) نہو فورٹانہی ناردوہتہ خواوہوہ بنوٹ ﴿اَنۡزَلْنٰہُ عَلَیْکَ﴾ بہ زانی خوی ناردوہتہ
 خواوہوہ ﴿وَالْمَلٰٓئِکَۃُ یُشْہَدُوْنَ﴾ و فریشتہ کانبش شایہتی نہدہن ﴿وَصَفَّیۡنَا لِقٰوِ شَہِیْدًا﴾ وہ خوا بہ سہ
 شایہت بیت ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ بہر اسنی نہوانہی کہبی باوہر یون ﴿وَصَدُّوْا عَنْ سَبِیْلِ اللّٰہِ﴾ و
 بہرہہ لستی رینگای خوابان کرد ﴿فَدَعٰوُا حٰزِلًا یَّعِیْدًا﴾ بنگومان نہوانہ گومر یون بہ گومر یونیک
 دوور و لہرادہ بہدہر ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا وَکَلَّمُوْا﴾ بہر اسنی نہوانہی ہر وایان نہہتا و سستہ میان کرد
 ﴿لَکِنِ اللّٰہُ یَتَغٰیرُ لَہُمْ﴾ خوا لنبیان خوش نایبت ﴿وَلَا یَتَغٰیرُ لَہُمْ طَرِیْقًا﴾ رینمو و نبشیان ناکات بنو ہبج
 رینگاہہک ﴿اَلَا طَرِیْقٌ جَہَنَّمُ﴾ بیجگہ لہرینگہی دوزخ ﴿حٰلِیْمٌ فِیۡہَا اٰتِیْدًا﴾ نہمیتہوہ تیابدا
 بہہہ میشہیی و بی ہراندہوہ ﴿وَكَانَ ذٰلِکَ﴾ وہ نہوہی باسکرا ﴿عَلٰی اللّٰہِ یَسِرًا﴾ لای خوا ٹاسانہ ﴿اِنَّ
 الَّذِیْنَ کَفَرُوْا﴾ نہی خہلکینہ ﴿فَدَعٰہُ کُلُّ الرُّسُلِ﴾ بنگومان پیغمبرہ ہتاوہتی بنوٹان ﴿وَالْحَقُّ مِنْ
 رَبِّکُمْ﴾ راستی و پہوالہ لایہن پەر و ہر دگارتانہوہ ﴿فَدَعٰوُا حٰزِرًا لَّکُمْ﴾ کہوانہ ٹیوہش باوہر بہیتن
 چاکترہ بنوٹان ﴿فَاَنۡ تَعٰوُا﴾ وہ نہ گہر باوہر نہہیتن ﴿اِنَّ اللّٰہَ مَعَ السَّکُوْنِ وَالْاَرْضِ﴾ نہوا بنگومان
 ہہرچی لہ ٹاسمانہ کان و زہویدا ہہیہ می خواہہ ﴿وَكَانَ اللّٰہُ عَلِیْمًا حَکِیْمًا﴾ وہ خواہہ میشہ زانای
 دانای (کار دروستہ) ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ زیادہ پہوی مکہ نہ
 لہ ثابنہ کہ تان دا ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ وہ شتیک مہلین لہ بارہی خواوہ پنجگہ لہ راستی
 ﴿إِنَّمَا النَّسِيبُ عِشَىٰ أَوْ مَرْثَةٍ﴾ ینگومان مہسیح عیسیٰ کوری مہریہم ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تہنہا پیغہ مہری
 خواہہ ﴿وَصَلَّاهُ﴾ (دروستی کردہ بہ) ووتہی خوی (بہ) ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْوَثِقِ﴾ بہ (جبریل دا) ناردی
 بز مہریہم ﴿وَرُوحُ اللَّهِ﴾ و (عیسا) گیانیکہ لہ لایدن خواوہ بہ خشر اوہ ﴿فَتَأْمُرُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کہ واتہ پروا
 بہتین بہ خواوہ پیغہ مہرانی ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ وہ مہلین (خوااکانمان) سیانن (اللہ و عیسی و مہریہم)
 ﴿أَتَمُّوْا حُرْمَةَ اللَّهِ﴾ (لہو ووتہیہ) کوتایی بہتین چاکترہ بۆتان ﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ الْوَثِقِ﴾ ینگومان خوا
 بہر ستر اوئیکی تہنہا بہ ﴿مَنْ يَخْلُفْ لَكُمْ مِنْكُمْ لَكُمْ وَرِثَةٌ﴾ پاک و ہی گہردی بۆ خوا لہوہی بۆلہی ہہیت
 ﴿لَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ ہہر ہی خواہہ ہہرچی لہ ناسمانہ کان و ﴿وَمَنْ يَخْلُفْ لَكُمْ مِنْكُمْ لَكُمْ وَرِثَةٌ﴾ ہہرچی لہزہ ویدایہ
 ﴿وَكُلٌّ بِاللَّهِ وَرِثَةٌ﴾ وہ خوا بہ سہ چاودیرین (وہ موو شتیک بدرتہ دہست) ﴿أَنْ يَخْلُفَ﴾
 ﴿النَّبِيِّ﴾ ہہر گیز مہسیح لاری نی بہ (نارازی نی بہ) ﴿أَنْ يَخْلُفَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ﴾ لہوہی بہندہی خوا بیت
 ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ ہہر وہا فریشتہ نزیکہ کاتیش ﴿وَمَنْ يَخْلُفْ عَنْكُمْ عَنْكُمْ﴾ وہ ہہر کہس
 بہ بہندایہ نی خوا رازی نہ بیت ﴿وَأَسْتَعْتَبُوا﴾ وہ خوی بہ گہورہ دابنیت ﴿فَسَيَحْشُرُهُمُ إِلَهُ جَمِيعًا﴾
 ثہوہ لہ دہا تہودا ہہر ویاں کژدہ کاتہوہ لای خوی ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ﴾ جا لہوانہی کہ بر وایان
 ہیتاوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردہوہ چاکہ کانیاں کردہوہ ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمْ﴾ ثہوا باداشتیان دہدائہوہ
 ﴿وَيُزَيِّدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بۆیاں زیادیش دہکات لہ بہ ہرہی خوی ﴿وَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ﴾ بہ لام
 ثہوانہی لاری یان کرد (لہ بہندایہ نی ثہوہ) ﴿وَأَسْتَعْتَبُوا﴾ وہ خویان بہ گہورہ زانی ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 ثہوہ خوا سزایان دہدات ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾ بہ سزایہ کی بہ تازار ﴿وَلَا يَخْلُفُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وہ جگہ لہ خوا
 دہستیان تاکہ ویت ﴿وَلَا تَقْرَبُوا﴾ ہیچ دؤست و پشت گیریک (سہر خہرینک) ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ﴾
 جہکم ﴿ثَمَّ﴾ نہی خہلکینہ بہ راستی بۆتان ہات ﴿بُرْهَانٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بہلگہی ناشکرا لہ بہر وہ ردگار تانہوہ
 ﴿وَأَرْزَأْنَا إِلَيْكُمْ﴾ وہ ناردمانہ خواوہوہ بۆتان ﴿وَأَرْزَأْنَا إِلَيْكُمْ﴾ پووناکیہ کی ناشکرا کہر (کہ قورٹانہ)
 ﴿فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلْيَتَّقِ اللَّهَ﴾ جا لہوانہی باوہریان بہ خوا ہیتاوہ ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ﴾ و ہستیان بہو بہستوہ
 و دہستیان گرت بہ ثابنہ کہیانہوہ ﴿فَسَيُجِزِيهِمْ فِي رَحْمَةِ رَبِّهِمْ﴾ ثہوہ ینگومان دہیانخاتہ ناو بہرہی
 خویوہ ﴿وَفَضَّلَ﴾ و بہرہو چاکہ (ی خویوہوہ) ﴿وَيَقْدِرُ بِهِمُ إِلَهُ بِرَحْمَةٍ أَمْتَةٍ﴾ وہ ریتمایان دہکات
 بۆلای خوی کہ پینگای راستہ ﴿﴾

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ (نہی موحہ مسعد ﷺ) داوای فتوات لئی دہ کھن ولبت دہ پرسیں ﴿فَلِلَّهِ يُفْتِيكُمْ﴾ بلئی خوا فتوانان بؤ دہ دات ﴿فِي الْأَشْكَالِ﴾ دہ بارہی کھ لالہ (کھ سینکھ نہوہو کور ویاوک و باپیری نہ بیت) ﴿إِنْ أَمَرُوا بِغَلَبَةٍ﴾ تہ گہر پیاونیک مر دوو ﴿لَنْ يَكُونَ عَلَيْكُمْ﴾ مندالی نہ بوو ﴿وَلَنْ تُجْبَرُوا﴾ تہ نہا خوشکبکی ہدیوو ﴿فَلَمَّا بَقِعْتُم مَّا زَكَا﴾ نہوہ نیوہی میراتی برا مردوہ کھی دہ کھوشت ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ﴾ وہ (تہ گہر ثافرہ نی ہمریت و تہ نہا برایدہ کی ہہ بیت) نہو (برایہ) میراتی خوشکھ مر دووہ کھی ہہموو دہ بات ﴿إِنْ لَرَبِّكَ لَهَوْلٌ﴾ تہ گہر خوشکھ مر دووہ کھی مندالی نہ بیت ﴿فَإِنْ كُنَّا الْأَعْيُنَ﴾ بہ لآم گہر دوو خوشک بوون (دوای برا مردوہ کھ بان) ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَا أَهْلَنَا﴾ نہوا (دوو خوشکھ کھ) دوو سنی یہ کی میراتی برا کھ بان دہ بن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ﴾ پخوہ رجا لآ نساہہ وہ تہ گہر میر انگہرہ کان چہندہ خوشک و برایدہ بوون، پیساوان و ثافرہ تان ﴿فَلَمَّا كَرِهْتَ خِلَافَتِنَا﴾ نہوہ بؤ ہر نیرینہ یہ ک نہندازہی بہ شی دوو مینہ ہدیہ ﴿يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوا بؤ تان پروون دہ کاتہ وہ ﴿أَنْ تَصِلُوا﴾ تا گو مرا نہ بن ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بہ ہہموو شتیک زانایہ

سورہ قی (المائدہ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوای بہ خشندهی میہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی بر واداران ﴿لَوْ كُنَّا نَعْلَمُ﴾ بہ لیتہ کانتان بیدہ سہر ﴿أَنْ يَكُنْ لَكُمْ﴾ حد لآق کراوہ بؤ تان ﴿بَيْعَتُ الْأَنْفُسِ﴾ (گوشتی) نازہل و جواربی (مہرو بزن و ووشترو رہشہ وولاغ) ﴿إِلَّا مَا بَيْنَ يَدَيْكُمْ﴾ پنجگہلہ وہی کھ دہ خو تریتہ وہ بہ سہر تان دا (حدرامن) ﴿غَيْرَ مُجْبَرِيْنَ﴾ دروست نی یہ راو بکھن ﴿وَاللَّهُ حَرَّمَ﴾ لہ کاتیکدا نیوہ لہ ٹیحرام دابن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ﴾ بدراستی خوا ہدرچی بویت بریاری بؤ دہ دات ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہواندی بر و اتان ہیتاوہ ﴿لَا تُحِبُّوا شَيْئًا﴾ پی مد گرن لہ دروشمہ کانی خوا (ہدلی مدوہ شہبتہ وہ) ﴿وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾ وجہنگ مد کھن لہ مانگہ حدرامہ کان دا ﴿وَلَا الْهَدْيَ﴾ وہ پی مد گرن لہو قوربانیاہی بہ دیاری دہ ہترین بؤ مد ککھ ﴿وَلَا الْفُلْجَ﴾ و (پی مد گرن و زبان مد دہن) لہو قوربانیاہی ملوانکھ بان لہمل کراوہ (دیاری کراون بؤ نہزر و قوربانی کردن) ﴿وَلَا الْبَيْتَ الْحَرَامَ﴾ وہ مد شکیتن ریزی نہواندی نیازی مالی خواہ کھن ﴿يَتَعَمَّنَ فُضْلًا﴾ رزقہر و رضوانا بہ تہ مای بہرہ مہندی و ہر زامہندی بہرہ و ردگار بانن ﴿وَلَا مَسْجِدًا مَّسْجِدًا﴾ وہ کاتیک ٹیحرامتان شکاند نہوہ (دروستہ) و او بکھن ﴿وَلَا يَحْرَمُكُمْ شَيْئًا﴾ باخہ شہم و قیتان لہ کؤ مہ لیک و اتان لیتہ کات ﴿أَنْ صَدَّوْا عَنْ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لہ بہر نہ وہی بہر گریبان کردن لہ مڑ گہو تی حدرام (کھ عہ) ﴿أَنْ تَقْتُلُوا﴾ کھ دہست دریزی بکھن ﴿وَتَقْتُلُوا عَلَى الْيَمِّ وَالْبَحْرِ﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتری بکھن لہ سہر چاکہ و پاریز گاری و لہ خوا ترسان ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ وہ کؤ مہ کی یہ کتر مہ کھن ﴿عَلَى الْإِشْيَةِ وَالْعَدْوِيِّ﴾ لہ سہر ناوان و دہست دریزی ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ﴾ و لہ خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیتگو مان خوا تڑلہی بہ تہنہ

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكَ﴾ له سہرتان یاساغ کراوہ ﴿النَّيْتَةُ﴾ (گوشنی) سرداروہ بوو ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكَ فِئْتَةٌ﴾ وہ خوین
وہ گوشنی بہراز ﴿وَمَا أُجْلِيَ لَكَ فِئْتَةٌ﴾ و ئەو نازہ لہی لہ کاتی سہر پریندا ناوی غہبری خوی لئ برایت
﴿وَالْمَنْعِقَةُ﴾ و نازہ لی خنکاو (و خنکینراو) ﴿وَالشُّوْقَةُ﴾ وہ ئەوہی کەلئ ی درایی تاگیانی دەرچوبیت
﴿وَالْمَرْوَةُ﴾ وہ ئەوہی لہ بەرز ی کە ونبیتہ خواروہ و مرد بیت ﴿وَالشَّيْخَةُ﴾ وہ شوق لہندراو (کە بہو شوق لئ دانہ
مردی) ﴿وَمَا أَكَلَ النَّسْعُ﴾ وہ ئەوہی دہندہ لئ ی خوار دیی ﴿إِلَّا مَا ذَكَرْتُ﴾ بیتجگہ ئەوہی (پیش مردن) سہرتان
پری بیت ﴿وَمَا ذُيِّعَ عَلَى النَّصْبِ﴾ ہر و ہا (یاساغ کراوہ لہ سہرتان) ئەو نازہ لہی لہ سہر بہر د سہر پرایت (نصب:
چہند بہر دیک بوون لہ دور ی کە عہ بہر پروز سہر دہ کران و لہ لاباندا نازہ لیان سہر دہری) ﴿وَأَنْ تَنْتَفِسُوا﴾
﴿بِالْأَنفِ﴾ و داوا کردنی بہش بہخت (و نیاز گرتہوہ) بہ تیر و پشت (کە ہمہو و جزوہ یانصب ہاوشیوہ کانی
دہ گرتہوہ) ﴿ذَلِكُمْ فَنِي﴾ (نہجام دانی) ئەمانہ ہمہووی لہ قہرمان دەرچوون و ناوانہ ﴿أَلَيْسَ بِشَيْءٍ مِّنْكُمْ﴾
نہوانہ ی پروایان نہ ہیناوہ ئەمر و ناومید بوون ﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ لہ ثابتہ کە تان ﴿بِالْغَضَبِ﴾ کەوانہ لیان مہترسن
﴿وَأَخْلَوْا﴾ تہنہا لہ من ہترسن ﴿أَلَيْسَ لَكُم مِّنْكُمْ﴾ ئەمر و ناپینہ کە تانم تہاوو (کامل) کردوہ یوتان
﴿وَأَلَمَتْ عَلَيْكُمْ حُنِّي﴾ و چاکو بہ ہرہی خزم بہ تہاووی رشتوہ بہ سہرتاندا ﴿وَنَضَعُكَ لَكَ الْإِسْلَامَ﴾ و رازی
بووم کە ئیسلام ناپینتان بیت ﴿فَإِنْ أَطَقْتَ﴾ جا ہر کەس ناچار بوو ﴿فِي مَخْصَصَةٍ﴾ لہر سہتیدا ﴿فَإِنْ أَطَقْتَ﴾
بئ ئەوہی نہتی گوناہ کردنی ہہ بیت (لہو گوشتانہ بخوات گوناہی ناگات) ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ فِئْتَةٌ﴾ ئەوہ
بہرامستی خوا لیخوش بووی بہ بہزایی بہ ﴿يَسْتَفِئُكَ﴾ (ئہی موحہ مہد ﴿يَسْتَفِئُكَ﴾) ہرمیارت لئ دہ کەن ﴿مَاذَا﴾
﴿لَيْلَ لَمْ﴾ چی حەلال کراوہ بویان؟ ﴿قُلْ لَيْلَ لَمْ﴾ بلی حەلال کراوہ بوتان ہمہو خورا کە پاکہ کان
﴿وَأَلَمَتْ لَكُمْ فِئْتَةٌ﴾ وہ (نیچیری) ئەو بالندہ و تانجی و سہگہ راو کەرانہی کە فیری راوتان کردوون
﴿فَمَكُونُوا مَعَ اللَّهِ﴾ فیری راویان ئەکەن ئەوہی خوا فیری کردوون ﴿فَمَكُونُوا مَعَ اللَّهِ﴾ دہ بخون
لہوانہ ی بوتان دہ گرن ﴿وَأَلَمَتْ لَكُمْ فِئْتَةٌ﴾ و ناوی خوی لہ سہر بیتن (کاتی تانجی بہ کە ی نئ بہر تہدن
و کاتی دہ بخون) ﴿وَأَلَمَتْ لَكُمْ فِئْتَةٌ﴾ و لہ خوا ہترسن ﴿إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكَ فِئْتَةٌ﴾ بیتگومان خوا لہر سہتہوہی خیرایہ ﴿يَسْتَفِئُكَ﴾
﴿أَلَيْسَ لَكُم مِّنْكُمْ﴾ ئەمر و حەلال کراوہ بوتان خورا کە پاکو خوا بیتہ کان ﴿وَنَضَعُكَ لَكَ الْإِسْلَامَ﴾ وہ خوراکی
نہوانہ ی نامہ بان پئ دراوہ (ئہلی کتاب) ﴿يَسْتَفِئُكَ﴾ حەلالہ بوتان ﴿وَنَضَعُكَ لَكَ الْإِسْلَامَ﴾ وہ خوراکی ئیوہش
حەلالہ بئ تہوان ﴿وَأَلَمَتْ لَكُمْ فِئْتَةٌ﴾ وہ نافرمانی (نازادی) داوین پاک لہ ئیمانداران (حەلالہ بوتان)
﴿وَأَلَمَتْ لَكُمْ فِئْتَةٌ﴾ ہر و ہا نافرمانی (نازادی) داوین پاک لہ نامہ دارانی (گاوار و جولہ کە)
﴿مِنْ دِينِكُمْ﴾ پیش ئیوہ ﴿إِنَّهُ لَشَيْءٌ مُّشْكُورٌ﴾ ئەگەر ئیوہ مارہبی بہ کاتبان بدہنی (حەلالن بوتان) ﴿مُتَحَصِّنٌ﴾
ئوہ دہی داوین پاک بن ﴿فَإِنْ مَسَّجِدٌ﴾ داوین پیس نہبن (بہ تاشکرا) ﴿وَأَلَمَتْ لَكُمْ فِئْتَةٌ﴾ و دوستی زہر
بہ زہر نان نہی (بئ داوین پیس) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِسْلَامِ﴾ وہ ئەوہی بئ باوہر بئ بہ ئیمان و شہر بعت ﴿فَقَدْ حَقَّ﴾
﴿عَذَابُهُ﴾ ئەوہ بیتگومان کردوہ کانی ہلدہ و شہیتہوہ ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْقَسِيرِينَ﴾ وہ لہ رزی دواپی دا بہ کیکہ لہ
خہ سار و مہندان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەي ئەوانەى باوەر دارن ﴿إِذَا قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ئەگەر هەستان بۆ نوێژ کردن ﴿فَاعْبُدُوا أَوْحُوا﴾ ئەو دەم و چاوتان بشۆن ﴿وَأُذِيبَكُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ هەروەها دەستە کانتان لە گەل ئانیشتە کانتان ﴿وَأَنْتُمْ حُورٌ وَمَكْرُ﴾ وە دەستى تەر بهێتن بە سەرتان دا ﴿وَأُذِيبَكُمْ إِلَى الْكَلْبِ﴾ وە پیکانتان (بشۆن) لە گەل هەردوو قۆلە پیتان ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ حُبًّا فَأَنْتُمْ بِرَأْسِ﴾ وە ئەگەر لەش گران بوون ئەو خۆتان خاویزى بکەن ئەو (خۆتان بشۆن) ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ قَرَضًا﴾ وە ئەگەر نەخۆش بوون ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ سَفَرًا﴾ یان لەسە فەردا بوون ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مِنَ الْمَوْتِ﴾ یان کە سیکتان هاتەو لە شوێنى پتوێنى سەرتا و کردن ﴿وَأَنْ كُنْتُمْ لِسَةً﴾ یان جووت بوون (پایبستان بەریەك کەوت) لە گەل خێزانە کانتاندا ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ و ئاوتان دەست نە کەوت ﴿فَتَشْتَبِهُوا صِیْدَ الْبَرِّ﴾ ئەو ئەو تەبە موم بکەن بە خۆ لێکی پاک ﴿فَأَمْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَنْ يَبْسُغُوا﴾ جادەست بهێتن بە دەم و چاوو دەستە کانتان دا بەو قوز و خۆ لە پاکە ﴿مَنْ يَبْسُغْ يَسْغُلْ عَلَيْهِ مِنْ خَرَجٍ﴾ خوا نایە و نیت هیچ جوړە نەنگى و تارە حەنیەك لە سەرتان دابنیت ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا بِوُجُوهِكُمْ﴾ بەلکو ئەبەوى پاكتان بکاتەو ئەو ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا بِوُجُوهِكُمْ﴾ و چاکە و بەهرەى خۆى تەواو بکات بە سەرتانەو ئەو ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا بِوُجُوهِكُمْ﴾ بەلکو سوپاسى بکەن ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا بِوُجُوهِكُمْ﴾ یادى چاکە و فەزلى خوا بکەن ئەو بە سەرتانەو ئەو ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا بِوُجُوهِكُمْ﴾ وە ئەو پەیمانەى کە دايمە زراندان پێى ﴿إِذَا قُتِلْتُمْ سِغْفَرًا وَطَعْنًا﴾ کاتێك کە ووتان پستان و گوێرا بەل بووین ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا﴾ لە خوا بترسن ﴿إِنْ أَمْرٌ عَلَيْكُمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ بە راستى خوا چاک ئاگادارە بەو ئەو ئەو سینگە کاندایە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەي ئەوانەى باوەر دارن هێناو ئەو ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا﴾ زۆر بەرێکوپێکى هەستى بە ئەنجام دانى فەرمانە کانى خوا ﴿سُغْفَرًا بِالْقُسُوفِ﴾ شايبەتى دەربى بە داد و راستى ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا﴾ باریق و کینه تان لە دەستەو کۆمەلێك هانتان ئەو دا ﴿عَلَى الْأَعْيُنِ﴾ لە سەر ئەو ئەو راست نەروڤ و دادگەر نەبى ﴿أَعْيُنُكُمْ أَوْ قُرْبُ اللَّهِ قُوتٍ﴾ دادگەر بى ئەو نزیکتەر لە باریز کارى و خوا بەرستى بەو ئەو ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا﴾ وە لە خوا بترسن ﴿إِنْ أَمْرٌ عَلَيْكُمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ پێگومان خوا ئاگایە بە کردەو کانتان ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا بە لێنى داو بەوانەى پر وایان هێناو ئەو ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا﴾ و کردەو ئەو چاکە کانیان کردەو ئەو ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆیان هەبە لێخۆش بوون ﴿وَأَنْ يَبْسُغُوا﴾ و پاداشتیکی گەورە ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ئەوانەى پروایان ئەهیتا ﴿وَمَكَدُوا بِأَيْدِيهِمْ﴾ وه ئایەتەكانى ئیحمیان بەدرۆ دائەنا ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَجِيرِ﴾ ئەوانە ھاویرى ئاگرى دۆزەخى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەى ئەوانەى پرواتان هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ یادى چاکە و بەهرەى خوا بکەندوه بەسەرتانەوه ﴿إِذْ هُمْ قَوْمٌ﴾ کاتىک کۆمەلىک نیازیان کرد ﴿أَنْ يَتَسَوَّوْا لَكُمْ أَعْيُنُهُمْ﴾ کەدەست درۆز بکەن بۆتان ﴿فَكَفَّ أَعْيُنَهُمْ عَنْكُمْ﴾ خواش بەرگرى دەست درۆزى ئەوانى لیکردن ﴿وَأَنصُرُوا اللَّهَ﴾ وه لەخوا بترسن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه با پرواداران ھەرىشت بەخوا بپەستن ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سۆیند بەخوا، بەراستى خوا پەیمانى بەھىزى وەرگرت لەنەوى ئیسراىل ﴿وَبَعَثْنَا فِيهِمْ﴾ و ھەلمان بۆارد لەوان ﴿أَنْتُمْ عَشْرَتُنِي﴾ دوانزە چاودیر ﴿وَقَالَ اللَّهُ﴾ وه خوا ھەرمووى ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ بىنگومان من لەگەلتانم ﴿لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ﴾ سۆیند بەخوا ئەگەر بەر وپىكى نوێز بەجى بهیتن ﴿وَزَكَاةَ الْفَقْرَةِ﴾ و زەكات بەدن ﴿وَأَقَامْتُمُ بُرْءِي﴾ و باوەر بهیتن بە ئیبراوھەكانم ﴿وَعَزَّزْتُ قُوَّتَهُمْ﴾ وه یارمەتیاں بەدن و پزىیان بگرن ﴿وَأَقْرَضْتُ لَهُمْ﴾ وه قەرز بەدن بە (بەندەكانى) خوا و خیربان پى بکەن ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾ بەقەرزدان و خیرىكى جوان و چاک ﴿لَا أَكْفُرُنَّ عَنْكُمْ شَيْئًا تَتَّبِعُونَ﴾ ئەوه بىنگومان گوناه و خرابە کانتان ئەسەرمەوه ﴿وَلَا أَجْحَلُكُمْ حِسَابِي﴾ وه ئەتان خەمە بەھەشتانىک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ کەروبارەكان دین و دەچن بەزىرباندا ﴿فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا لەپاش ئەو مەرج و پەیمانه ھەركەس لەئێوه پى پروا بپیت ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ئەوه بىنگومان پىنگای راستى وون کردوه ﴿فَبِمَا نَقِضَهُمْ عَهْدَهُمْ﴾ ئەمجا بەھوى (پاش گەز بوونەوهو) ھەلۆھەشاندنەوھیان بۆ پەیمانهكەیان ﴿لَعَنَهُمُ﴾ نەفرەتمان لى کردن ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً﴾ وه دلەكانیانمان گىرا بەدلىكى رەق و ووشك ﴿وَحَرَّجْنَاهُ الْكِبَرُ﴾ وونە و ھەرموودەى خوا لادەدەن ﴿عَنْ مَوَاضِعِهِ﴾ لە شوینەكانى خوى ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ وه لەبىریان کرد بەشىكى زۆرلەوهى کەئامۆزگارى کرابوون پى ﴿وَلَا تَزَالُ﴾ پى كۆتایى و دواھاتن (بەردەوام) ﴿تَقْلُبُ عَلَى خَالَتِكَ فَيَهْمُ﴾ ئاگادار ئەبى بەسەر ناپاکی و کردەوهى ناپاکیانەوه (و بەردەوام خەرىكى فر و قیل و ناپاکیان) ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ﴾ مەگەر كەمىك لەوان ئەبیت (كە ئەمە پىشەیان نى بە) ﴿فَأَغْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ﴾ جا ببورە لىیان و چا و بۆشى بکە ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ بەراستى خوا چاکەكەراتى خوش دەوێت ﴿۱۰۹﴾

﴿وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ **وہ لەوانەى کە دەیان ووت** ﴿إِنَّا نَصْرِي﴾ **ئیمە گاوری** ﴿أَحَدَنَا يَتَّقُهُمْ﴾
 بەلێن و بەیمانی بەهیزمان لێ وەرگرتن ﴿فَسُوا حَظًّا فَمَا أَكْثَرُوا بِهِ﴾ **بەلام بەشیکى گەرە**
لەوہى کە ناموزگارى کران بێى (لەسەر زمانى عیسی) لەبیران چوو ﴿فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ الْغَدَاةَ
وَالْبَعْضَةَ﴾ **بەھۆى ئەووە دوژمنایەتى و کینه بەریمان خستە نێوانیان** ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفِتْنَةِ﴾ **تاروژى**
دوایی ﴿وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ﴾ **وہ لەمەودوا خوا ھەوالبان پێدەدات** ﴿بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ **بەوہى**
کە دەیانکرد (لەجیھان دا) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ **ئەى نامەدارەکان (ئەھلى کتاب)** ﴿قَدْ جَاءَكُمْ
زُكُوتٌ﴾ **بىگومان نیراومان ھاتووە بۆ ئێوە** ﴿يَبَيِّنُ لَكُمْ﴾ **پروونى دەکاتووە بۆتان** ﴿كَثِيرًا مِّمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ﴾ **زۆرى ئەوہى کە ئێوە دەتان شار دەوہ** ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾ **لە کتیب (ى تەورات و**
ئینجیل) دا ﴿وَيَقُولُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ **وہ چاو پۆشى دەکات لەزۆریک لەوانە** ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
بىگومان بۆتان ھاتووە لەلایەن خواوە ﴿تُورًا وَمَكِّيًّا مُبَيِّنًا﴾ **پرووناکی بەکى گەرەو نامە بەکى**
پروون کەرەوہ ﴿يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ﴾ **خوا پێنموونى کەسێکى بێ دەکات شوێن**
پەزنامەندى ئەو بکەوێت ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾ **بۆرنگەکانى ئارامى و ئاشتى** ﴿وَيُخْرِجُهُم﴾ **وہ دەریان**
دەھێنێت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ **لەتاریکی یەکانى (بى باوەرپەوہ) بۆ ناو پرووناکی (ئیمان و**
ئسلام) ﴿يَا أَيُّهَا﴾ **بە فەرمانى حقى** ﴿وَيَهْدِيهِمْ﴾ **وہ پێنموونیان دەکات** ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾
 بۆ رینگای راست ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾ **سۆتێد بەخوا بەراستى بى باوەرپوون ئەوانەى**
کە ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ **بەراستى خوا ھەر مەسیحى (عیسی) کوڤى مەریەمە**
﴿قُلْ﴾ **(ئەى موحەممەد ﷺ) بلى** ﴿فَتَن يَصِلُكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ **ئەوہ کى دەتوانێت پێى ھىچ شتێک**
بگرتێت لەخوا ﴿إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ﴾ **ئەگەر بپەوێت مەسیحى کوڤى مەریەم**
لەناو بیات ﴿وَأَمَّا وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ **ھەر وەھا دابکى و ھەر چى کە سیش لە زەوى دا ھەبە**
﴿وَيُهْلِكُهُمُ اللَّهُ﴾ **وہ ھەر بۆ خواپە خواپە دارىتى ئاسمانەکان و زەوى و موڵکى ئەون**
﴿وَعَابَتْنَهُمُ﴾ **و ھەر چى وا لە نێوانیاندا** ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ **دروست ئەکاو دابنەھێنێت ھەر چى بپەوێت**
﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ **وہ خوا بەسەر ھەموو شتێکدا بەتوانابە**

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ﴾ جووله كه و گا ووره كان ده يان ووت ﴿عَلَىٰ أَسْنَانِهِمْ﴾ ئىمه كوران
و خوشه ويستانى خواين ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ﴾ بلى دهى بوجى سزاتان ده دات به هوى گونا به
كانتانه وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ (نه خىر راست نى به) به لكو ئىوه مروفى كنن ﴿فَمَنْ خَلَقَ﴾ لهو مروفانهى
كه خوا دروستى كردون ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ خوش ئىيت له هدر كهس به وىت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ و
سزاي هدر كهس شى ئه دات كه به وىت ﴿وَاللَّهُ مُدَبِّرُ الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُهَا﴾ و هدر بؤ خوا به مولكى
ئاسمانه كان و زهوى وه هدر چى واله نىوانبانا ﴿وَأَنَّىٰ الْمَصِيرُ﴾ وه هدر بؤ لاي ئه وىشه گه رانه وه ﴿وَإِنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾
ئەى نامه داره كان ﴿فَدَجَلَةٌ كَرْتُوكَ﴾ بىگومان نىرراوه كه مان هات بؤ ناوتان
﴿يَبْقَىٰ لَكُمْ﴾ (به رنامهى خوا) پروون ده كانه وه بؤ تان ﴿عَلَىٰ فَرْقٍ مِنَ الرُّسُلِ﴾ پاش ماوه به ك له ناردنى
پىغه مهران ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ له بهر ئه وهى ئه لىن: ﴿مَاجَاءَ نَالِمٌ نَبِيرٌ وَلَا نَبِيرٌ﴾ نه هات بؤ لمان هىچ مژده دهر و
ترسىته رتاك ﴿فَدَجَلَةٌ كَرْتُوكَ﴾ ئه وه نا بىگومان مژده دهر و ترسىته رتان بؤ هاتوره ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
وه خوا به توانا و ده سلات داره به سهر هم ووشى كدا ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ باسى
ئەو كاته بكه كه موسىا فەرمووى به گه له كهى ﴿يَقَوْمِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ ئەى گه له كه م
بىبرى چا كه و به هرهى خوا بكه نه وه به سهر تانه وه ﴿إِذْ جَعَلْنَا فِيكُمْ آيَاتٍ﴾ كاتىك كه پىغه مهرانى نىدا
هه لخستوون ﴿وَجَعَلْنَاكُمْ قُلُوبًا﴾ وه چەندىنى كردوون به پادشا و مەلىك ﴿وَمَا أَتَاكُمْ مِنْ نَذْرٍ﴾
وه شتىكى پى به خشيوون كه ئەى به خشيووه به هىچ كهس ﴿مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ له جىهانىان ﴿يَنْقُورُ﴾
ئەى گه له كه م ﴿أَذْكُرُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ﴾ بچنه ناو ئەو خا كه پىروزهى (باكراره وه وه
له بت په رستى كه مەبه ست بىى بيت المقدسه) ﴿الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ كه خوا پرپارى داوه بؤ تان
﴿وَلَا تَرْكُدُوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ﴾ وه پاشه وپاش ورنه گه رىنه وه له نايه كه تان ﴿فَتَقُولُوا خَيْرِينَ﴾ (نه گهر
بگه رىنه وه) ئەوه به زىانبارى و ناومىدى ئه گه رىنه وه ﴿قَالُوا يَسُوسِي﴾ ووتيان ئەى موسىا ﴿إِنَّ
فِيهَا قَوْمًا لَّيَّابِينَ﴾ به راستى گه لىكى زور دارو سته مكار لهو شاره دايه ﴿وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا﴾ وه ئىمه
هه رگىز ناچينه ناوى ﴿حَتَّىٰ نَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ تا ئەوان لىى دهرنه چن ﴿فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ نه مچا نه گهر
ئەوان لىى دهرچوون ﴿فَإِنْ دَخَلُوا﴾ ئەو كاته بىگومان ئىمه تىى نه چىن ﴿قَالَ تَحْلَلْنَ﴾ دوو پىاو
ووتيان: ﴿مِنَ الَّذِينَ خَفَاوْنَ﴾ له وانهى له خوا ده ترسان ﴿أَنعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا﴾ وه خوا چا كهى ئىمانى رشت
پرو به سهر ياندا ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ الْآبَاءِ﴾ بىدن به سهر ياندا له قاپى شاره وه بچنه ژوره وه ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُمَا﴾
﴿عَلَيْتُمْ﴾ جا ئه گهر چوونه ناويه وه ئەوه به راستى ئىوه زال دهن به سهر ياندا ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَتُولَتُهُ﴾
وه به ست هه ر به خوا به ستن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ئه گهر ئىوه باوه ردارن ﴿

﴿قَالُوا كُفُّوا عَنْهُ﴾ ووتیان ئەى موسا ﴿إِنَّا لَنَنظُرُكَ﴾ بەرامى ئىمە ھەرگیز ناچىنە ناو ئەوشارە
 ﴿مَنْ أَذَاهُ﴾ تائەوان تىداين ﴿فَأَذْهَبَ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا﴾ كەواتە بىرۆ خۆت و پەرورەردگارت
 لەدربان جەنگ پكەن ﴿إِنَّا هَمَمْنَا فَفَعَلْنَا﴾ بىگومان ئىمە لىرە دانىشتووين ﴿قَالَ﴾ (موسا)
 ووتى ﴿رَبِّ إِنِّي لَا أَتُفَكِّرُ﴾ ئەى پەرورەردگارىم بەرامى من خواھى هىچ كەسنىك نىم ﴿إِنِّي أَتُفَكِّرُ﴾
 بىجگە لەخۆم و براكەم نەبىت ﴿فَأَفَرَّقَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ﴾ كەواتە جىايى بخەرە نىوان
 ئىمەو ئەوگەلەى ﴿الْفَاسِقِينَ﴾ كە لەسنوورى خوا دەرچوون ﴿قَالَ فَإِنَّهُم مَّحْرُومَةٌ عَلَيْهِمْ﴾
 (خوا) فەرموى بەرامى ئەو (خاكە پىرۆزەى بيت المقدس) قەدەغە كراوە لەسەريان ﴿أَرَأَيْتَ﴾
 مەنە ﴿مَا وَى چل سالَ﴾ بىتەوورەف الارض ﴿بەسەر گەردانى دەخولیتەو بەسەر زەویدا﴾ فلا
 تأس على القوم الفاسقين ﴿بۇيە خەم مەخۇ لەسەر ئەو گەلەى كەلە سنوورى خوا دەرچوون ﴿وَأَمَّا﴾
 كۆرەكەى ئادەم كە حەق و راستە ﴿إِذْ قَرَّبْنَا﴾ كاتىك ھەردووكيان دوو جۆرە قوربانى بان كرد
 ﴿فَقَبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ ئەمجا لەيە كىكيان وەرگىرا ﴿وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخَرِ﴾ وە لەوى تریان وەرەگىرا
 ﴿قَالَ لَأَقْبِلَنَّ﴾ (ئەوەيان لى گىرا نەكرا) ووتى بىگومان دەين ھەر بىكۆرم ﴿قَالَ لَسْتُ بِقَبِلُ لَكُمْ﴾
 ئەفەقەن ئەویش ووتى خوا (قوربانى) تەنھا لەپارىزكاران و لەخواترسان گىرا دەكات ﴿لَئِنْ﴾
 سوتىند بەخوا ئەگەر تۆ دەستم بۆ درىزكەى ﴿لَيَقْتُلَنِي﴾ بۆ ئەوەى بىكۆرى
 ﴿مَا أَنَا بِسَاحِدٍ بِكَ لَأَقْبِلَنَّ﴾ من دەست درىز ناكەم بۆ تۆ بۆ ئەوەى بىكۆرم ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾
 بەرامى من لەخوا ئەترسم ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ كە پەرورەردگارى ھەموو جىھانپانە ﴿إِنِّي أُرِيدُ﴾
 بەرامى من دەمەوئىت ﴿أَنْ تَوَلَّيْنِي وَأَتَمَّكَ﴾ كە تۆ بگەربىتەو (بۆلاى خوا) بەگونامى من و
 خويشتەوہ ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُصْطَفَى﴾ ئەوسا تۆ لەھاوہ لانى دۆزەخ دەبىت ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾
 ھەر ئەوہش پاداشتى ستم كارانە ﴿فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ﴾ ئەمجا دەرونى (ئەو تاواتبارە) ھانى دا
 ﴿فَقَتَلَهُ﴾ وە كوشنى ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ بەھوى يەوہ چووە رىزى
 زيان باران و خەسارومەندان ﴿فَعَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾ پاشان خوا قەلە رەشىكى نارد ﴿بِحَبَشَةِ الْأَرْضِ﴾
 لەزەویدا چالى ھەلئە كەند (بۆ قەلە رەشىكى مردارەوہ بوو) ﴿لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِى سَوَاءَ الْحَيَةِ﴾ بۆ ئەوہى
 نىشانى بدات كەچۆن لەشى براكەى بشارتەوہ ﴿قَالَ تَوَلَّيْنِي﴾ ووتى ئاى داخى سەختم و تياچوون
 بۆ من ﴿لَأَعْرِضَنَّ عَنْهُ مِثْلَ هَذَا الْعَرَابِ﴾ بۆ من دەستە پاچە بووم لەوہى وەك ئەم قەلە رەشەبىم؟
 ﴿فَأَوْرِى سَوَاءَ لَيْلٍ﴾ تا نەرم و عەورەتى براكەم بشارمەوہ ﴿فَأَصْبَحَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ئەوسا چووە رىزى
 بەشىمان بوانەوہ ﴿

﴿مِنْ أَجْلِ ذَٰلِكَ﴾ ھەر لەبەر ئەو (ى كەلەو داستانەدا باسكرا) ﴿كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بئويستمان
 كرد لەسەر ئەو ى ئيسرائيل ﴿أَنَّهُ﴾ كەينىگومان بېريار ئەمەيه ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا﴾ ئەو ى تەنبا كەسنىك
 بكوژىت ﴿بَعَثَ نَفْسٍ﴾ لەتۆلەى كەسنىكى كوژراودا نەبىت ﴿أَوْ قَاتَلِ الْأَرْضِ﴾ يان تۆلەى خراپە
 كارى و ئازاوه بىتەو لەسەر زەوى دا ﴿فَكَتَلَّمَتِ الْأَرْضُ حَيًّا﴾ ئەو وەك ئەو ى وایە ھەموو
 خەلكى كوشتىت ﴿وَمَنْ لَّحِقَهَا﴾ ئەو ى بى تاوانىك رزگار كات لەكوژران ﴿فَكَتَلَّمَتِ الْأَرْضُ حَيًّا﴾
 ئەو وەك ئەو ى وایە ھەموو ئادەمى رزگار كرديت و زىندوى كردينەو ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ نَهْرٌ مِّنْ
 يَّابِسٍ﴾ سوتند بەخوا يىگومان، پىغەمبەرە كانمان ھاتن بۆلايان بەبەلگە پرووئەكانەو ﴿ثُمَّ
 إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ كەچى لەپاش ئەو زۆرىك لەوانە ﴿فِي الْأَرْضِ لَمُتْرُوتٌ﴾ زىادە
 رەويان كرد لەزەويدا ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ﴾ بەراستى تۆلەى ئەوانەى ﴿يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ﴾ كە
 جەنگ و دوژمنابەتى ئەكەن لەگەن خواو پىغەمبەرە كەى دا ﴿وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ وە ھەول
 ئەدەن لەزەويدا خراپە بلاوبكەنەو ﴿أَن يُقَاتِلُوا﴾ (ئەو تۆلەيان) ئەو ى بكوژىن ﴿أَوْ يَصَلُّوا﴾
 يا ھەلبواسىن بەدارا ﴿أَوْ يُقِطِعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ﴾ يان دەست و قاچيان بېردىت ﴿فَرَجَلُفٍ﴾
 بەپىچەوانەو (راست و چەپ) ﴿أَوْ يُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ يان دوور بخرىنەو لەوولات ﴿ذَٰلِكَ
 لَهُمْ جَزَاؤُهُمْ فِي النَّارِ﴾ ئەمە زەبونی و ئابرو بردنيانە لە جىھاندا ﴿وَلَهُمْ فِي الْأُخْرَةِ﴾ لە دوارقۇزىشدا
 بۆيان ھەبە ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزايە كى گەورە ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا﴾ بىجگەلەوانەى تەوبەيان
 كەردووە ﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَقُولَ وَاعْلَمِمْ﴾ لەپىش ئەو ى دەسلەتتان بىت بەسەرياندا ﴿فَاعْلَمُوا﴾ تا بزانن
 ﴿أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ كە بەراستى خواىى بوردەى مېھرەبانە ﴿يَتَابِعُهَا الَّذِينَ تَابُوا﴾ ئەى ئەوانەى
 پرواتان ھىتاوہ ﴿أَنَّهُمُ اللَّهُ﴾ لەخوا بترسن ﴿وَأَنبَعُوا إِلَيْهِ الْوَيْبَةَ﴾ بگەرىن بەدواى ھەموو ھۆكارىكدا
 كەنزىكتان بخاتەوہ لەخوا ﴿وَجَهْدُوا فِي سَبِيلِهِ﴾ وەتى بكوژن و خەبات بكەن لەرىگەى خوادا
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَقْبَلُونَ﴾ بەئومىدى رزگار بوئان ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەراستى ئەوانەى كە لەجىھاندا
 بى پروا بوون ﴿ثَوَانٌ لَهُمْ﴾ ئەگەر بىنە خواوەنى ﴿مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ھەرچى لەزەويدايە ھەموو
 ﴿وَمِثْلَهُ مَعَهُ﴾ ئەو ى تەرىشى لەگەن بىت ﴿يَلْقَىٰ دُؤَابًا مِّنْ عَذَابِ يَوْمِ الْحِسْمَةِ﴾ بۆ ئەو ى خويانى
 بى بگر ئەو و رزگار كەن لەسزاي رۆزى دواىى و بىبەخشن بۆ رزگار بوونيان ﴿مَّا تَقْبَلُ مِنْهُمْ﴾ لى يان
 وەرناگيرىت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وە بۆيان ھەبە سزايە كى بە ئازار ﴿

﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ﴾ دەیانە ویت لە ئاگرى دۆزەخ بێنە دەرهوه ﴿وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا﴾ به لام هەر گیز دەرچوونیان لە (ئاگرى دۆزەخ) نی یە ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای بەردەوامیان بۆ هەبە ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ﴾ پیاو و ئافرەتى دز ﴿فَاقْطِعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ دەستیان بپرن ﴿بِحَرَائِمَا حَسَبَا﴾ لە تۆلەى ئەو دزیەى کردیانە ﴿نُكَلِّفُ اللَّهُ﴾ ئەمە تۆلە و ئەمەى کردنیکە لە لایەن خواوە ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وە خوا بالا دەستى کار دروستە ﴿فَمَن قَاتَلَ مَن بَعْدَ ظُلْمٍ﴾ جا هەر کەس تۆبەى کرد لە پاش سەتەمە کەى (دزیە کەى) ﴿وَأَصْحَابُ﴾ وە کردەوهى چاکى کردو باش بوو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ﴾ ئەو بێگومان خواتۆبە کەى لى وەر دەگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ بەراستى خوا لىووردەى مێهرەبانە ﴿الرَّحْمَنُ﴾ ئایا ئەت زانیو ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ﴾ کە هەر یۆ خوا یە خاوەن بێ ناسمانە کان و ﴿وَالْأَرْضِ﴾ زەوى ﴿يُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ سزای هەر کەسێک دەدات کە بیه ویت ﴿وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ وە ئەبووریت لە هەر کەس خۆى بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وە خوا بە سەر هەموو شتێکدا بە توانا و دەسەلاتدارە ﴿يَتْلَاهَا الرُّسُلُ﴾ ئەى بێنە مەر ﴿لَا يَخْرُجُ﴾ خەم بارت نە کات ﴿الَّذِينَ يُكْفَرُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ ئەوانەى کە پێشبر کى دەکەن لە بى پروایى دا ﴿مِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّمَا يَا قَوْمِ هَيْهت﴾ ئەوانەى بە دەم ئەلێن پر ومان هێتاوہ ﴿وَلَوْ تَوَيْنَ قُلُوبُهُمْ﴾ کە چى دلە کانیاو ئە هێتاوہ ﴿وَمِنَ الَّذِينَ خَادُوا﴾ هەر وە ها لە وانەش کە جوو لە کەن ﴿سَمْعُونَ﴾ لى کذب ﴿زُورَ كُوفٍ﴾ قولاخن بۆ درۆ ﴿سَمْعُونَ يَقُولُ﴾ زۆر گوى لە مشى دەستە بە کى سرن ﴿لَوْ أَنَّهُمْ﴾ کە ئەهاتون بۆ لای تو ﴿يَخْرُجُونَ الْحَكِيمُ﴾ و وە کانى (تەورات) دە گۆرن ﴿مِن بَعْدِ قَوَائِمِهِ﴾ لە پاش ئەوەى خوا لە شونى خۆى دایناون ﴿يَقُولُونَ إِنَّا نَرَىٰ آيَاتَهُ هَذِهِ﴾ ئەلێن ئە گەر ئەمە (ی ئیمە) تان پى گوترا (لە لایەن موحەممەد ﷺ) ﴿فَاحْذَرُوا﴾ ئەو وەرى گرن ﴿قَالَ لَوْ تَوَدُّوهُ﴾ ئە گەر لە ئەمە (ی ئیمە) تان پى نە گوترا ﴿فَاحْذَرُوا﴾ ئەمە خۆتان پەریزن ﴿وَمَن يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ﴾ وە هەر کەسێک خوا بیه وى کافرو گومراى بکات ﴿فَلَن تَحِيكَ لَهُ﴾ مەن اللە شەیتا ﴿ئەو وە تو لە بەرامبەر خوادا هېچت پى ناکریت بۆى ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ئەوانە کە سانیکن ﴿لَوْ رَدُّوا لَأَن يَظْهَرُ قُلُوبُهُمْ﴾ خوا نە بوستووہ دلە کانیاو پاک بکاتەوہ ﴿لَهُمْ فِي الدِّينِ لِحْزَىٰ﴾ لە دو نبادا سەر شور دەبن ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ وە لە پۆزى دوايشدا بۆیان هەبە ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایە کى زۆر گەورە ﴿

﴿سَمِعْتُمُ النَّذْرَ﴾ ئەو (جوولەكانە) زۆر گوى قولاخى درۆن (هەمىشە گوى ھەلدەخەن بۇ درۆ) ﴿أَحْكُمْتُمُ الشَّجَرَةَ﴾ مالى حەرام زۆر دەخۆن ﴿فَإِنْ جَاءَكُمْ﴾ جا ئەگەر ئەوانە ھاتىن بۆلات ﴿فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ﴾ ئەو (بەدەستى خۆت) بېرىار بىدە لە نىوانىندا ﴿وَأَعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ بىان وازىيان لى بەيتە ﴿وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ﴾ خۆ ئەگەر وازىيان لى بەيتى ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ شَيْئًا﴾ ئەو ھىچ زىيانىكت پى ناگەيەنن ﴿وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ﴾ وە ئەگەر بېرىارت دا لەنىوانىندا ئەوا بە دادوهرى بېرىار بىدە ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ چونكە بەدەستى خوا دادگەرانى خوش دەوئىت ﴿وَصَلِّ عَلَىٰ حَكُمَائِكَ﴾ وە ئەوانە چۆن تۆدەكەن بەدادوهر ﴿وَعِنْدَهُمُ النَّوْزَةُ﴾ لەكاتىكداتە وراتىيان لاىە ﴿فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ﴾ كە حوكم و بېرىارى خواى تىايە ﴿ثُمَّ يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ ئەمجا لەپاش ئەو (ى كە كرىدىيان بەدادوهر) رۆو وەر دەگىرن ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ بىنگومان ئەوانە بېروادار نىن ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا النَّوْزَةَ﴾ بىنگومان ئىمە تە وراتىيان ناردە خوارەوہ ﴿فِيهَا خُذْ وَثْقًا﴾ كەرىتموونى و رۆوناكى تىدا بوو ﴿يَحْكُمُ بِهِ الشَّيْئُوتُ الْأَنَافِتُ﴾ ئەو پىتقەمبەرە حوكمىيان پى دەكرد ﴿أَسْمُوا﴾ كەموسلمان و ملكەچ بوون ﴿لِلَّذِينَ هَادُوا﴾ بۇ ئەوانەى كە جوولەكە بوون ﴿وَالرَّيْبِيُّونَ وَالْأَنْحِبَارُ﴾ ھەر وەھا زانا خوا ناسەكان و زانا شەرع زانەكان (حوكمىيان پى دەكرد) ﴿بِمَا أَسْخَفُوا مِنْ كَيْفِ اللَّهِ﴾ بەھوى ئەوہى فەرمىانى بارىزگارى كىتیبى خوا (تەورات)يان پى كرا بوو (لەلايەن پىتقەمبەرە كانىانەوہ) ﴿وَكَلَّوْا عَلَيْهِ شَهَادَةً﴾ وەشاپەتیش بوون لەسەرى ﴿فَلَا تَحْسَبُوا النَّاسَ﴾ كەواتە ئەى (زانايانى جوولەكە) لەخەلكى مەترسن ﴿وَالْحَشُونُ﴾ بەلكو تەنھا لەمن بترسن ﴿وَلَا تَقْرَأُوا بِلِيبِي﴾ بەلگەو فەرمانەكانى من مەگۆرەوہ (مەفرۇشن) ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ بە نرختكى كەم ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ وە ھەر كەس حوكم نەكات بەو بېرىارەنى كەخو ناردوویەتە خوارەوہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ ئا ئەوانە پى باوهرن و موسلمان نىن ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِتْنًا﴾ لەتە وراتىيانا نوسىمان (بېرىستمان كىرد) لەسەریان ﴿أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ﴾ كەبىنگومان ھەر كەسىك بەدەستى ئەنقەست كەسىك بكوژىت ئەكوژىتەوہ لە بەرامبەرىدا ﴿وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ﴾ وە چاو لەبرى چاو ﴿وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ﴾ وە لووت لەبرى لووت ﴿وَالْأَذُنُ بِالْأَذُنِ﴾ وە گونچكە لەبرى گونچكە ﴿وَالْيَدُ بِالْيَدِ﴾ وە ددان لەبرى ددان ﴿وَالْخُرُوجُ بِالصَّاحِ﴾ وەزامەكانىش تۆلەبىان زامدار كىردنى دەست درىزى كەرەنە ﴿فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَهُ﴾ جا ھەر كەس لەتۆلە سەندن خوش بىت ئەوہ ئەبىتە ھوى سىرپىنەوہى گوناھى ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ﴾ وە ھەر كەسىك حوكم نەكات ﴿بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾ بەوہى كەخودا ناردوویەتە خوارەوہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ئەوا ھەر ئەو كەسانە سەم كارى ئەوان ۛ

﴿وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آلِهِمْ﴾ نه مجاہدہ دواي پیغہ مہرانی (جو ولہ کہدا) پرہوانہ مان کرد ﴿يَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ عیسیٰ کوہری مہریدم ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكُتُبِ﴾ باوہری ہدیہ بہتہو تہوراتہی کہلہ پیش خویہوہ ہاتوہو و) راستی دہردہ خات و باوہری پیہنتی ﴿وَأَنزَلْنَاهُ فِي هُدًى وَتُورًا﴾ وہ تینجیل مان پی بدخشی کہ پرنمونی و پروناکی تیدایہ ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكُتُبِ﴾ وہتہو تہوراتہ بہراست دہزانت کہلہ پیش تہوہوہ ہاتوہو ﴿وَهُدًى وَمَوْظِئًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾ وہ پرنمونی و ناموزگاری بہ بق پاریزکاران ولہ خوا ترسان ﴿وَلِيُخْذَكُمُ الْإِسْلَامَ﴾ دہبا بہرہوانی تینجیل حوکم بکہن ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ بہوہی کہخوا ناردوویہ تیہ خوارہوہ تیایدا ﴿وَمَن يُخَافْ يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ وہ ہدرکہس حوکم نہکات بہوہی کہخوا ناردوویہ تیہ خوارہوہ ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾ نا تہوانہ بہتہوای یاخین و لدہرمانی خوا دہرچوون ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ وہ تہم قورٹانہ مان ناردہ خوارہوہ بۆتو بہحق و راستی ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ﴾ و کتیبہ کانی پیش خوی بہراست دہزانی و پشیوانیان لی دہکات (پیش دہست تیخستن و گزربیان لہ لایہن جولہ کہ و گاوردہ کانہوہ) ﴿وَمُهِيمًا عَلَيْهِمُ﴾ و چاودیریانہ ﴿فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ کہواتہ حوکم و بریاریدہ لہناو نامہدارہ کاندہ بہوہی خوا ناردوویہ تیہ خوارہوہ ﴿وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وہ شونین ہواوہوہوسی تہوان مہکہوہ ﴿عَمَّا نَزَّلَ مِن لَّعْنَى﴾ لانہدہی لہو حوکم و بریارہ ہق و راستہی کہبۆت ہاتوہو ﴿لِيُكَلِّمَ جَعَلْنَا مَنكُم﴾ دامان ناوہ بۆ ہر ٹوممہ تیک لہتیوہ ﴿بَشَرَةً وَمِنْهَا﴾ شہریعت و رینگہ بہکی پروون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ وہ تہگہر خوا بیوستایہ تیوہی تہکرد بہبہک ٹوممہت و کۆمہل ﴿وَلَٰكِن يَّابُتُوكُمْ﴾ بہلام (نہیکردوون) بۆتہوہی تاقیتان بکاتہوہ ﴿فِي مَاءٍ مَّكْرٍ﴾ لہو شہریعت و یاسایانہی کہہنی بہخشیوون ﴿فَأَسْقُوا لَهُمْ مَرْيَتًا﴾ کہواتہ پیش ہرکی بکہن بۆ تہو شتانہی کہچاکن ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ گہرانہوہتان ہر بۆلای خواہ بہگشتی ﴿وَنَسَبُكُمْ﴾ تہمجا ہواالتان پندہدا ﴿يَمَا أَكَلْتُمْ فِيهِ تَحْتِلُونَ﴾ بہوہی کہلہ جیہاندا جیاوازبوون تیایدا ﴿وَأَن أَحْكُم بَيْنَهُم﴾ وہ (فہرمانمان پی کردیت) کہحوکم بکہ لہتیوانیاندا ﴿يَمَا أَنزَلَ اللَّهُ﴾ بہوہی کہخوا ناردوویہ تیہ خوارہوہ ﴿وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ و شونین حہزو نارہزویان تہکہوہت ﴿وَأُخَذَ لَهُمُ ان يَفْسُقُونَ﴾ وہ ووریابہ لییان لہوہی بت تراژینن ﴿عَرَبَ بَعْضُ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ لہ ہندیک لہوہی خوا ناردوویہ تیہ خوارہوہ بۆت ﴿فَإِن تَوَلَّوْا﴾ تہمجا تہگہر تہوانہ رویان وەرگیتراو سہرپیچی یان کرد ﴿فَأَعْلَوْا تَسْبِيحًا﴾ تہوہ بزانہ و دلنیابہ خوا تہبہوہت ﴿أَن لَّيْسَ بِيَدِهِمْ﴾ بہہزی ہندیک لہ تاوانہ کانیاہوہ سزبان بدات و تووشی زیانبان بکات ﴿وَأَن كَيْفَ مَنَ النَّاسُ لِيُفْسِدُونَ﴾ بیگو مان زور لہ نادہمی بہکان سہرکہشن و لہسنووری خوا دہرچوون ﴿لَا تَحْكُمُ الْخَيْلُ بِتَحْكُمُونَ﴾ تایا تہوان داوای حوکمی نہقامی دہکہن؟ ﴿وَمَن أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا﴾ تایا کی حوکم و بریاری لہ ہی خوا جوان و چاکترہ؟ ﴿لَقَوْمٍ يُفْسِدُونَ﴾ بۆکہسانیک کہ پروای تہواریان ہبہ

﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَى﴾ كاتىڭ ئىتوھ بانگ دەدەن بۇ نويۇز ﴿أَتَقْرَبُوا مَالَهُمْ﴾ ئەو (دور پروانە) گالئەو لاقرنى پىنى ئەكەن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئەمەش بەھۇى ئەو ەو ەسە كەئەوان گەلىكى تەقام و نەزائىن ﴿قُلْ هَلْ أَمْرٌ آلِكُمْ﴾ بلىنى ئەى نامە دارەكان ﴿هَلْ تَقِيمُونَ مِنَّا﴾ ئابا ھېچ پەخنەو پەقەتئان ھەبە لەئىمە ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ﴾ بېتچگە لەو ەى كەبر و امان ھىئاو ە بەخو ە ﴿وَمَا أَنزَلْنَاهُ﴾ و ە بەر قورئانەى ھىراو ە خوار ەو ە بۇمان ﴿وَمَا أَنزَلْنَاهُ مِن قَبْلُ﴾ و ە بەر ەى لەمە و پىش ھىراو ە خوار ەو ە ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتَامَى﴾ بىنگومان زۆر ەتان سەر كەش و لەستور ەەر چوون ﴿قُلْ هَلْ أَمْرٌ آلِكُمْ﴾ ئەى موخەمەد ﴿بَلَىٰ﴾ ئابا ھە والتان بەدەمى ﴿يَسْتَعِزُّونَ بِالْعِزِّ عِنْدَ اللَّهِ﴾ كى شىوین و پاداشتى خراپتە لای خوا لەو ە ﴿مَنْ لَّهُ اللَّهُ﴾ ئەو ە كەسنىكە خوا نەفرەنى لى كەردىت ﴿وَعَصَيْتَ عَلَيْهِ﴾ و خەشمى لىگرتىت ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ الْفِرَّةَ وَالْحَنَازِيرَ﴾ و ە ھەندىكى لى كەردىن بەمەيموون و بەراز ﴿وَعَبَدُوا الشُّتُورَ﴾ و ە پەت و تاغوتى پەرسىتت ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ ئەوانەى باسکران خراپترىن شىوتىيان ھەبە ﴿وَأَضَلُّ أُمَّةً سَبَّحُتْ﴾ و گومراترىن كەسەن لەرنگای راست ﴿وَأَنبَاءُ تَوَكُّوْهُمْ﴾ و ە كاتىڭ دىن بۇ لاتان دەللىن بر و امان ھىئاو ە ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ﴾ سوئندىن بىنگومان بەبى بروابى ەو ە ھاتوون ﴿وَمِنْهُمْ خِرَاجٌ﴾ و ە بىنگومان ھەر بەبى بروابىشەو ە ەەر چوون ﴿وَاللَّهُ أَشَدُّ بَغْضًا إِلَيْهِمْ﴾ و ە خوا زۆر چاك ەزائى بەو ەى كە دەيان شار ەو ە ﴿وَنَرَىٰ كَيْدَهُمْ﴾ و ە ەبىنى زۆرىڭ لەوانە ﴿يَسْتَعِزُّونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ پىشېر كى ئەكەن لە گوناھو دەست درىزى كەردن ﴿وَأَكْبَهُمُ الشُّعْثَ﴾ و ە ھەرام خوار دىندا (و ە بەرئىل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بىنگومان ئەو ەى كە دەيان كەرد زۆر بەدو خراپ بوو ﴿وَلَا يَتَّقُونَ اللَّهَ الرَّحْمَنَ﴾ و ە لاخيار ﴿ئەو ە بۇچى بەر گرېيان نە كەردن خوا پەرسەت و زانا كانىيان ﴿عَنْ قَوْلِهِمْ﴾ لە گوشتارى گوناھيان و ﴿وَأَكْبَهُمُ الشُّعْثَ﴾ لە ھەرام خوار دىيان (و ە بەرئىل) ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بەراستى شتىكى بەدبوو ئەو ەى دەيان كەرد ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾ جوولە كەكان و وتيان ﴿يَدُ اللَّهِ مَقْلُوبَةٌ﴾ خوا دەستى بەستراو ە (پاكى بۇ خودا) ﴿عَلَّتْ يَدُ رَبِّهِ﴾ ياخو ەوان خۇيان چىڭ قوچراو و دەست بەستراو ەن ﴿وَلَجُّوا بِمَا ءَالُوا﴾ و ە نەفرىنيان لىكرا بەھۇى ئەو ەى كە و وتيان ﴿قُلْ يَدَايَ مَبْسُوطَتَانِ﴾ (نەخىر وانى ە) بەلكو ھەردو دەستى خودا ھەمىشە كراو ەبە (لەم ئايەتەدا جىگىر كەردن و باسكەردنى سىغەتى دەست بۇ خودا ھاتو ە ئىمە باو ەرمان پىنەتى بەبى لىچواندەن و شىو ە كەى نازائىن و تەنھا خودا ەبزانىت) ﴿يَفْقَهُ كَيْفَ يَسْأَلُ﴾ چۆنى بىو ەت دەبەخشىت ﴿وَلَا يَزِيدَنَّ كَيْدَهُمْ﴾ و ەسوئند بەخو ە زیاد ەكەت بۇ زۆر لەوان (بۇ زاناو سەر ۆكە كانىيان) ﴿مَا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ ئەو قورئانەى ھىراو ە خوار ەو ە بۇ ئۆلەلەين پەرو ەردگار تەو ە ﴿عَلَّتْ وَكُفُّوا﴾ سەر كەشى و پى بروابى (زىاد ئەكەت بۇيان) ﴿وَالْقِيَامَتُ﴾ و ە خستومانە تە ئىوانىيان ﴿الْعَذَابُ وَالْبَعْضُ﴾ دوژمناپەتى و كىنەو پەقەبەرى ﴿إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ ناروژى دواپى ﴿كَلَّمَ اللَّهُ نَارًا بِالْحَرْبِ﴾ ھەر جارنك ئاگر نىكيان ھەلگىر ساندىت بۇ ئازاو ە نائەو ەو ە جەنگ ﴿أَلْقَاهَا اللَّهُ﴾ خوا ەو ە ئاگرەى كوراندو تەو ە ﴿وَتَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ و ە تىكۆشان ئەكەن لە زەو ەى دا بۇ خراپەو تىكەدان ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ خواش خراپە كارانى خوش ناو ەت ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ أَتَوْا﴾ خوفہ گہر بہ راستی نامہ دارہ کان (نہ ہلی کتاب لہ گاور و جولہ کہ کان)
 بروایان بہتایہ ﴿وَأَتَوْا﴾ و خویان بہ راستایہ و پاریز کار ولہ خوا ترس یونایہ ﴿لَا تَخْشَوْنَ غَثًّا وَرِثَافَةً﴾
 سہتایہم ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ الْحَاقُّ﴾ بنگومان گوناہو خراہہ کانیانمان دہسری بہوہ لیان ﴿وَلَا تَخْشَوْنَ غَثًّا وَرِثَافَةً﴾ وہ
 دہمانخستہ ناو بہ ہشتانی ہر ناز و نیعمت ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ أَتَوْا﴾ وہ بنگومان نہ گہر نہو
 نامہ دارانہ تہورات و ٹینجیلیان کار ہن بگردایہ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ﴾ ہدروہا نہو قورٹانہی کہ ہینراوہ تہ
 خواروہ ہویان ﴿فَمِنْ رَبِّهِمْ﴾ لہ لایہن ہدروہر دگاریانہوہ ﴿لَا تَخْشَوْنَ غَثًّا وَرِثَافَةً﴾ بنگومان ہوزی یان
 دہخوار دلہ لای سہرویانہوہ (لہ ٹاسمانہوہ) ﴿وَمَنْ خَشِيَ إِلَهَُّ﴾ وہ لہ ژیر پینانہوہ (لہ زہوی بہوہ)
 ﴿فَتَنَّهُمْ أَهْلُ مَقْصَدَةٍ﴾ تیان دایہ دہستہ و کومہ لیکری پٹک و پٹک ﴿وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ﴾ بہ لام زورٹک لہوان
 ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ تہوہی دہیکہن زور بہدو خراہہ ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ تہی پینغہ مہر ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾
 ﴿إِنَّكَ﴾ پرایگہ نہ (بہ خہ لک) تہوہی ہینراوہ تہ خواروہ ہویان ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن ہدروہر دگاریانہوہ
 ﴿وَأَنْ تَقْعَلَ﴾ وہ نہ گہر وانہ کہی ﴿فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ تہوہ پراسپیر بہ کہی خوات پانہ گہ یاندوہو
 بہ جیت نہ ہیناوہ ﴿وَأَلَّا يَتَخَصَّمُوا مِنْ آيَاتِهِ﴾ وہ خواتوہ پاریزیت لہ خہ لکی (کہ بت کورن) ﴿إِنْ أَلَّا يَتَخَذُوا﴾
 الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ الْحَاقُّ﴾ بنگومان خوار ہنمونی بی بروایان ناکات ﴿قُلْ أَكُلُ الْكُتُبِ﴾ (تہی
 موحہ مہد ﴿بَلَىٰ﴾ تہی نامہ دارہ کان (تہی تہ ہلی کتاب) ﴿لَسْتُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ تہوہ لہسہر ہیچ شتیک نین
 ﴿حَتَّىٰ تُبَيِّنَ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ ہتہا بہر پٹک و راستی بہ ہرہوی تہورات و ٹینجیل نہ کہن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾
 ﴿إِلَيْكُمْ﴾ ہدروہا نہو قورٹانہی کہ ہینراوہ تہ خواروہ ہویان ﴿فَمِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن ہدروہر دگاریانہوہ
 ﴿وَلَا يُزِيدَنَّ كِبَارَهُمْ﴾ سویند بہ خوا زیاد تہ کات بوزوریان ﴿مَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ مِنْ نَبِيٍّ﴾ تہوہی ہینراوہ تہ
 خواروہ ہویان ﴿بَلَىٰ﴾ لہ لایہن ہدروہر دگاریانہوہ ﴿طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ سہر کہشی و بی باوہ پریان (زیاد
 دہ کات) ﴿فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ کہواتہ خہم مہ خق لہسہر کومہ لی بی بروایان ﴿إِنْ أَلَّا يَتَخَذُوا﴾
 ﴿أَمْثَلًا﴾ بہ راستی تہوانہی بروایان ہیناوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و تہوانہی ہون بہ جولہ کہہ ﴿وَالضَّالِّينَ﴾
 تہستیرہ ہرست یان فریشٹہ بہرستہ کان ﴿وَالْمُتَكِبِّينَ﴾ وہ شوین کہوتوانی عیسی پینغہ مہر ﴿مَنْ أَمَرَ﴾
 ﴿بِاللَّهِ﴾ ہہر کہس لہوانہ بروایان ہینا بیت بہ خوا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بہ ہوزی دواہی ﴿وَعَمِلُوا صَالِحًا﴾
 و کردوہی چاکری کردیت ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ تہوہ نہ ہیچ مہ ترسیہ کیان لہسہرہ ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾
 وہ تہ خہ قہت بار تہ بن (لہ ہوزی دواہی دا) ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ سویند بہ خوا بہیمانی
 بہ ہینرمان و ہر گرت لہ بہنو ٹیسراٹیل ﴿وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ رُسُلًا﴾ و چہند پینغہ مہر پٹکمان نارد ہویان
 ﴿كَلَّمَآةَ هَارُونَ﴾ ہہر جارٹک پینغہ مہر پٹکیان بق بہاتایہ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ بہ ہدروہر دگاریانہوہ
 بہدلیان نہ ہویاہ ﴿فَرِيقًا كَذَّبُوا﴾ دہستہ بہ کیان بہدروژن دائہ نان ﴿وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ﴾ وہ دہستہ بہ کیشیان
 دہکوشتن ﴿

﴿وَحَسْبُوا لَكَ الْكَافِرُونَ﴾ وایان دەزانی کە تۆ لە و سزا دوو چاریان نابێت ﴿فَقَسُوا وَصَفُوا﴾ جا بۆیە کوێرو
 کە پەروون (لە ناست بیستن و بینینی هەقی) ﴿لَمَّا رَأَى اللَّهُ عَذَابَهُ﴾ لە پاشان خوا تەوبە و گەڕاندەوی لێ
 وەر گرتن ﴿لَمَّا رَأَى اللَّهُ عَذَابَهُ كَثِيرًا﴾ ئەمجا لە پاش ئەوە زۆر بەیان کوێرو کە پەروون (لە بیستن و
 بینینی بە لگە و ئایەتەکانی خوا) ﴿وَلَمَّا تَصَوَّرَ بِمَا عَمِلُوا﴾ وە خوا بێنەرە بە هەر کردە و بە کە دەیکەن ﴿لَمَّا
 رَأَى اللَّهُ عَذَابَهُ كَثِيرًا﴾ سوێند بێت بێ باوە پەروون ئەوانە ی کە ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بێگومان
 خوا مەسیحی کوێری مەریەمە ﴿وَقَالَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ئە کاتێکدا مەسیح (کاتێک پەوانە کرا)
 ووتی ئە ی بە نو ئیسرائیل ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ تەنها خوا پەرستەن کە پەر وەرد گاری من و
 ئێوە شە ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بە راستی هەر کەس هاو بەش بۆ خوا دا بێت ﴿فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ﴾
 ئەوە بێگومان خوا بە هەشەنی لێ حەرام کرد وە ﴿وَمَا لَهُنَّ الْآثَرُ﴾ وە جیگا و شوێنی ناگر دە بێت
 ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ وە بۆ ئەو سەم کارانە هیچ یارمەتی دەریک نی یە ﴿لَمَّا كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا﴾
 سوێند بە خوا بە راستی بێ باوە پەروون ئەوانە ی کە ووتیان ﴿إِنَّ اللَّهَ تَالِيكُنَا﴾ بێگومان خوا یە کێکە
 لە و سێ خوا (کە برین لە پەر وەرد گار و عیسی و داکی) ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَجَدُ﴾ (لە کاتێکدا)
 هیچ پەرستراوێکی راست نی یە بێجگە لە ئەنبا خوا یە ک ﴿وَأَن لَّمْ يَتَخَوَّعُوا فَعِمَا يُقُولُونَ﴾ وە ئەگەر واز
 نە هێتن لە و روتە نارەواو بە دانە ﴿لَتَعْلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابَهُ﴾ سوێند بە خوا دوو چاری ئەوانە یان ئە بێت
 کە بێ باوە پەروون ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾ سزایەکی بە ئازار و سەخت ﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ﴾ دە ی ئایا بۆ تۆبە
 ناکەن و ناگەڕێنە وە بۆ لای خوا؟ ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و داوای لیووردنی لێ ناکەن؟ ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذِجِرٌ﴾
 ئە کاتێکدا خوا لیووردە ی میهرەبانە ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ﴾ مەسیحی کوێری مەریەم هیچ نی
 یە جگە لە پێغەمبەری خوا ﴿فَدَخَلَ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ﴾ بێگومان لە پیش ئەوە وە چەندە ها پێغەمبەر بوون
 ﴿وَاللَّهُ صَدِيقٌ﴾ داکیشی ئافەرەتیکی زۆر راست گۆیە ﴿كَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَمَ ظُلْمًا﴾ هەر دوو کیان خوار دنیا
 دە خوارد (واتە خواتین) ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ أَنَّهُ لَكُمْ آيَاتُ﴾ سەرنج بە چۆن ئایەت و بە لگە کان پەروون
 دە کە پەنە وە بۆ یان ﴿لَمَّا أَنْزَلْنَا﴾ پاشان سەیر کە ﴿إِنِّي يُوقُونَ﴾ چۆن لا دەدرین لە حەقی پەر وە بدتال دە پۆن ﴿لَمَّا
 أَنْزَلْنَا مِنَ الْمُزْنِ مَاءً حَلِيقًا﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بلی ئایا ئێوە بێجگە لە خوا شتێک دە پەرستەن؟
 ﴿لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ کە هیچ زەرەر و سوودێکی نی یە بۆتان ﴿وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وە
 خوا هەر خۆی بیسەری زانایە ﴿فَلَمَّا أَهْلَ الْكَثْبُ﴾ (ئە ی موحەممەد ﷺ) بلی ئە ی نامە دارە کان
 ﴿لَا تَقُولُوا فِيكُمْ﴾ زیادە پۆی مە کەن لە ئایەتەکاندا ﴿عَذَابُ اللَّهِ﴾ جگە لە وە ئە بێت کە راست و حەقە
 ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ﴾ و شوێن ئارەزووی کەسانێک مە کەون ﴿فَدَعَا قَوْمٌ قَتْلَ﴾ کە بە راستی پێشتر
 گومراو سەر لێ شێواو بوون ﴿وَأَمَّا الْكُفْرُ﴾ وە زۆر کە سیشیان گومرا کرد ﴿وَصَلُّوا عَلَى سَوَاءٍ السَّبِيلِ﴾ وە
 خۆشیان گومرا بوون و لایاندا لە ڕینگای راست ﴿

﴿لَئِنْ أَذِنَ لَكُمْ فَعَمَّوْا﴾ نہ فرین کرالہ وانہی بی بر واپوون ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ﴾ لہ بدرہ و نہ وہی نیسرائیل
 ﴿عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ﴾ لہ سدر زمانی داوود ﴿وَعِیْسَى ابْنِ مَرْیَمَ﴾ ولہ سدر زمانی عیسیٰ کوپری مہریہ میش
 ﴿ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا﴾ نہ و نہ فرینہش لہ بدر نہ وہ ہوو سہر پیچیان کرد ﴿وَكَاذِبُ قَتْلُوتِ﴾ و ہہ میشہ
 دہست در یزیان دہ کرد ﴿كَانُوا لَا يَتَّخِذُونَ﴾ نہ وانہ ہہر گری بہ کثری یان نہ دہ کرد ﴿عَنْ مُّسْکَرٍ
 فَهَوًى﴾ لہ ہہر کارنکی ییزراو ناشہرعی کہ دہ یانکرہ ﴿لَيْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ییگومان زور
 بہ دہو نہ وہی کہ نہ یانکرہ ﴿تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾ نہ یینی (نہی مو حہ مہد ﴿يَتَّبِعُونَ﴾ زور بہ یان
 ﴿يَتَوَلَّوْنَ الْآذِينَ كَفَرُوا﴾ دوسنایہ تی نہ کن لہ گہل نہ وانہی بی باوہر بوون ﴿لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ
 أَنْفُسُهُمْ﴾ ییگومان زور بہد و خراپہ نہ وہی کہ پیشیان خست بؤخویان (و کردویانہ) ﴿أَنْ سَخَطَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ﴾ کہ ہوی خہشم و قینی خوا ہوو لییان ﴿وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ وہ نہ وانہ لہ سزای
 دوزہ خدا بی برانہ وہ دہ میتنہ وہ ﴿وَلَوْ كَانُوا يَلْمِزُونَ﴾ وہ نہ گہر نہ وانہ بر وایان بہینایہ بہ خوا
 ﴿وَالَّذِي وَمَا أُذِنَ إِلَيْهِ﴾ وہ بہ پیغمہ ہہر و بہر بہ نامہ یہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بؤ سہری ﴿مَا اتَّخَذُوهُمْ
 أَوْلِيَاءَ﴾ نہ و بی بر وایانہ یان نہ دہ کرد بہ دؤست و خوشہ ویستی خویان ﴿وَلَا يَكُنْ كَثِيرًا مِّنْهُمْ﴾
 بہ لام زور بہ یان ﴿فَلْيَسْمُوتْ﴾ لہ تابن دہر چوون و یاخین لہ خوا ﴿لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند بیت دہ بیت (نہی مو حہ مہد ﴿خِرَاطَرِيْنِي﴾ خہ لکی بؤ دوزمنایہ تی
 لہ گہل ہر واداران دا ﴿الْيَهُودَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ جوولہ کہ و ہاویہش دانہ رانن ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم
 قَوَدَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ سویند بیت دہ بیت نزیکترینیان لہ خوشہ ویستی بؤ ہر واداران ﴿الَّذِينَ
 قَالُوا إِنَّا نَصْرِيْ﴾ نہ وانہن کہ دہ یان ووت ییگومان نیمہ گاووریین ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَتَلُوا
 وَزَهْبَانًا﴾ نہ وہش لہ ہہر نہ وہ بہ ییگومان لہ ناویاندا قہشہ و گوشہ گیرانیک ہہن ﴿وَأَنَّهُمْ
 لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کہ بہ راستی نہ وان خویان بہزل و گہورہ دانانین ﴿وَإِذَا سَمِعُوا﴾ ہہر
 کاتیک گوینان لی ہووایہ ﴿مَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ الرَّسُولُ﴾ نہ و قورناتہی کہ نیراوتہ خوارہ وہ بؤ پیغمہ ہہر ﴿يَتَّبِعُونَ
 تَرَىٰ أَغْيَابَهُمْ﴾ دہ یینی چاوہ کانیان ﴿تَقْرِضُ مِنَ الذَّمِّ﴾ لہ فرمیسک (ہر دہ بی و) دہر زیت ﴿بِمَا
 عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ﴾ لہ ہہر نہ و راستی بہی کہ زانیویانہ (و بویان دہر کہوتوہ) ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ نہ لین
 نہی پەر و ہر دگارمان نہ و ایمہ باوہر مان ہینا (بہ و قورناتہی نار دوزتہ خوارہ وہ بؤ مو حہ مہد)
 ﴿وَلَا كُنْتُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ دہ توش لہ گہل شایہ تی دہر ان ناومان ہنوسہ و (لہ گہل نہ واندا ہمان مہرہ) ﴿

﴿وَمَا آتَا لَا يَقُومُ بِاللَّهِ﴾ بوجہی دہی ئیمہ باوہ نہ ہیتین بہ خوا ﴿وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْبَرِّ﴾ و بہ وہی کہ بومان
ہاتو وہ لہ حق و راستی ﴿وَقَضَّعْ أَنْ يَدْخُلَ آتَا﴾ لہ کاتیکدا ٹومیدمان و این پەر و ردگار مان بمانخاتہ
﴿مَعَ الْقَوْرِ الصَّالِحِينَ﴾ ریزی بیاو چاکانہ وہ ﴿فَالْتَبَهُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ جا خوا پاداشیان ئەداتہ وہ بہ ہوی
ئەو وہ کہ ووتیان ﴿جَنَّتِ نَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بہ چەند باخیک کہ پروبار بہ زریاندا دەر وات
﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ دہمیتہ وہ تیایدا بہ ہہمیشہ ہی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْعَمَسِينَ﴾ وہ ئەو بہ پاداشی چاکہ
کاران ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ ئەوانہی باوہ ریان نہ ہیتا و ثابہ تہ کانی ئیمہ یان بہ درو
دہ زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ ئەوانہن ہاوہ لانی دوزخ ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی
پر واتان ہیتا وہ ﴿لَا تَحْزَنُوا طَبِيتَ مَا أَهْلُ اللَّهِ لَكُمْ﴾ ئەو شتہ پاک و خوشانہی کہ خوا حد لالی کردہ
بومان باساعی مەکن لہ خوتان ﴿وَلَا تَعْتَدُوا﴾ و سنور مەشکین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ چونکہ
بینگومان خوا سنور شکیتہ رانی خوش ناویت ﴿وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ بخون لہ و رزق و
روزیانہی کہ خوا پی بہ خشیون ﴿حَلَالًا طَيِّبًا﴾ کہ حلال و پاک ﴿وَأَقْبُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ﴾
خوتان پیارین و برسن لہ و خواہی کہ ئیوہ باوہ رتان پی بہ تی ﴿لَا يُولِجْكُمْ اللَّهُ﴾ خوا لیتان
ناگریت ﴿بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ﴾ ئەو سویتندانہ تان کہ نیازی دلی لہ گەلدانی بہ ﴿وَلَكِنْ يُولِجْكُمْ﴾ بہ لام
لی تان ئەگریت (بہ گوناہبار تان دادہ نی) ﴿بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ بہ (شکاندنی) سویتندک کہ بہ نیازی
دل داتان بہ سبتیت ﴿فَكَفَرْتُمْ﴾ جا کہ فارہی (سپیندہوی شکاندنی) ئەو سویتندانہ ﴿إِطْعَامُ عَشْرَةِ
مَسْكِينٍ﴾ خوراک دانی (دہ) ہزارہ ﴿مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ﴾ لہ خوراکیک مام ناوہندی کہ بہ
مندال و خیزانی خونانی دہدن ﴿أَوْ كِسْفَتُمْ﴾ یا پوشاکی (دہ) ہزار ﴿أَوْ خَيْرٌ مِّنْ ذَلِكَ﴾ یا نازاد کردنی
بہ ندہیہ ک ﴿فَمَنْ لَّمْ يَجِدْ﴾ جائہ وہی دہستی نہ کہوت هیچ کام لہ مانہ ﴿فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَشْيَارٍ﴾ ئەوہ سی
روز بہ روز و بیت ﴿ذَلِكَ لِكثرةِ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَفَظْتُمْ﴾ ئەوہ (ی باسکرا) کہ فارہی سویتندہ کانتانہ
کاتیک کہ سویتندان خوار د (و سویتندہ کەتان شکاند) ﴿وَأَحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ﴾ وہ سویتندہ کانتان
پیاریزن ﴿كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ بہ و جزوہ خوا ثابہ تہ کانی خوی بہ پرونی باسی ئەکات بومان
﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بۆ ئەوہی سو باسی بکەن ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەی ئەوانہی پر واتان ہیتا وہ
﴿إِنَّمَا الْحَرْبُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ﴾ بینگومان ئارہق و قومار و ئەو بہردانہی کہ کراون بہ بت ﴿وَالْأَرْهَامُ﴾
و ئەو پارچہ دارانہی (کہ بہ کار ئەہترین بۆ دیار بکردنی بہش و چارہ سووس) ﴿يَجْعَلُ مِنْ عَمَلِ
الْإِنْسَانِ﴾ ئەوانہ پیسن و لہ کردہ وہی شہ یثانن ﴿فَأَجْتَبَاهُ الْعَدَا كَرْتَقِيلُخُون﴾ کہ واتہ دور کہ ونہ وہ لی

تارزگارین

﴿إِنَّمَا يَرِيدُ الشَّيْطَانُ يُغْوِيَنَّكَ الْأَعْدَىٰ﴾ بېگومان شهيتان همر شهوى شهوى ﴿أَن يُفِيقَ بَيْنَكَ الْأَعْدَىٰ وَالْعَصَىٰ﴾ كه دوزمنايه تى و كېشه و رق بخاته ناوتانه وه ﴿فِي الْخُسْرِ وَالْفُتُورِ﴾ به هوى شاره ق و قوماره وه ﴿وَيَصُدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ وه بهرگريشان بركات له يادى خودا و له نويز كردن ﴿فَقِيلَ أَلَمْ نُمَسِّكْكُمْ﴾ دهى تايا تيره و ازده هينن (له و خرابانه) ؟ ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ﴾ وه فدرمانبه و گويا به تى خواين ﴿وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ وه فدرمانبه و گويا به تى نيررا وه كهى بن ﴿وَأَحْذَرُوا﴾ و بترسن (ناگادارين) ﴿فَإِن تَوَلَّيْتُمْ﴾ ته مجا ته گهر تيره و وهرگيترن و فدرمان بهرى نه كهن ﴿فَاعْلَمُوا﴾ شهوا بزاتن ﴿أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا﴾ بېگومان شهوى كه له سهر نيررا وه كهى تبمه بيت ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ته نها راگه باندنى و وون و ناشكراى تاينه كه به ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته بو وه و نى به له سهر شهوانى كه بهر و ايان هيتا وه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه كرده وه چا كه كاتيان كرده وه ﴿بُخَّاعٍ فِيمَا طَعِمُوا﴾ هيچ گونا هيك له وهى خوار دوياته (شاره ق و پاره ق) قومار پيش حهرام كردن ﴿إِذَا مَا اتَّقَوْا﴾ ته گهر خويان پاراستيت (له و چهر خددا له وهى كه حهرام بو وه له سهر يان) ﴿وَأَمَّا اتَّقُوا﴾ ته گهر خويان پاراستيت (له و كرده وه چا كه كاتيان كرديت) ﴿ثُمَّ اتَّقُوا﴾ پاشان خويان پاراستيت (له وهى كه حهرام كرايت) ﴿وَأَمَّا اتَّقُوا﴾ و پرواشيان هه بويت (به وهى كه هاتيت له لايه ن خوا وه) ﴿ثُمَّ اتَّقُوا﴾ پاشان بهر ده و ام بوون له سهر خو باريزى ﴿وَأَحْسِنُوا﴾ و چا كه كاتيشيان به چاكي كرديت ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ وه خوا شه و چا كه كارانهى خوش دهويت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شهى شهوانى پرواشان هيتا وه ﴿يَتَّبِعُوا كُفْرًا﴾ سويت به خوا، خوا تا قيتان ده كانه وه ﴿بَشْرًا مِّنَ الصِّدْقِ﴾ به هه نديك نتيجير ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُدْيِكُمْ وَرِمَاحَكُمْ﴾ كه به ده ست ده يان گرن و به رمه كاتان راويان ده كهن ﴿يَعْلَمُ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ﴾ تا خوا ده رى بخات كى لى ده ترسيت به پنهانى ﴿فَمَن أَتَعَذَّبْ بَعْدَ ذَلِكَ﴾ ته مجا هدر كه س ده ست در نيزى بركات دواى شهو (شه و ان پيدانه) ﴿فَلَا عَذَابَ إِلَّا لِي﴾ شه و بوى هه به سزايه كى به نازار ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شهى شهوانى پرواشان هيتا وه ﴿لَا تَقْسُوا الصِّدْقَ﴾ نتيجير مه كورن ﴿وَأَنشُرْ خُرُوقَهُ﴾ له كاتيكدا تيره له نير امدان ﴿وَمَن قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُّتَعَمِّدًا﴾ وه شه و تان به ده ستى ته نقه ست بيكوريت ﴿فَبِمَا قُتِلَ مَا قُتِلَ﴾ شه و له سهر يه تى سهر بريشى و شهى شهوى كه كوششويه تى ﴿مِنَ النَّعِيمِ﴾ له نازان و مالات ﴿يُحْكَمُ بِهِ﴾ شه و بهر ياره بدهن (نتيجيره كه له بهر انبه رچ نازه ليكدايه) ﴿ذَوَا عَدْلٍ مِّنكُمْ﴾ دوو پياوى موسلمانى چا كه له خوتان هيتا بيلع الكعبة﴾ به شتويه قوربانى بگانه كه عبه (و له وهى بركات به قوربانى) ﴿لَوْ كَفَرَتْ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ يان به ته نده وهى نر خى قوربانى كه خوراك بركات به چهنده هه زار يك ﴿أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا﴾ يان به قه ده ر شه و خوراكدا نه روز و و بگريت ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْفَرَسِ﴾ بو شه وهى به جيزيت نوبالى كار كهى ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ سَلَفٌ﴾ خوا خوش بو وه له وهى كه تيره رى و به سهر جوو ﴿وَمَن عَادَ﴾ به لام هه كه سيك بگهر شه وه (بو سهر شه و كرده وه به) ﴿فَيَتَقَرَّمُ اللَّهُ مِنْهُ﴾ شه و خوا تولهى به تينى لى ده سيبت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ﴾ وه خوا زاله و خوا وهى تولهى به تينه ﴿

﴿أَجَلٌ لَّكُمْ صَيِّدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ﴾ (پاوی نیجیر) و خوارده مه نی دهریایی جه لالکراوه بۆتان ﴿مَتَاعًا لَّكُمْ وَبَلَسِيَّارًا﴾ تائیوه و گهشتیاره کان سوودی لی وهریگرن ﴿وَحُرْمَةٌ عَلَيْكُمْ صَيِّدُ الْبَرِّ﴾ و پاوی (نیجیری) کبوی و ووشکایی یاساغ کراوه لیسان ﴿مَا ذَمُّهُ خُرْمًا﴾ تاله نیحرامدا بن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الْوَحِيدَ﴾ له (بیقهرمانی) نهو خواجه بترسن که ﴿إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ ههر بۆ لای نهو کزده کرینه وه (له رۆزی دواپی دا) ﴿جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيَتِيمَ الْحَرَامَ﴾ خوا که عبه که (بیت الحرام) دایناوه تاوه کو (جیگای) ﴿فَلَمَّا بَلَغَ ابْنُ رَافِعٍ أَهْلَ عِيسَى الْيَتِيمَ الَّذِي عَلَى يَدَيْهِ﴾ و ههروها مانگه یاساغه کان (که جهنگ تیپاندا حهرامه) و قوربانیه دیاری نه کراوه کان و قوربانیه دیاری کراوه کانیشی داناوه ﴿ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَدْعُو بَازِينَ بَرَّاسَتِي﴾ خوا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه زانیت و به ناگایه که چی واه تاسمانه کان و زه ویدا ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه ینگومان خوا به هه موو شنیك زانایه ﴿اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ باش بزانن که به براستی خوا تو لهی زور به تینه (بزیاخیان) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه به براستی خوا نیسوردهی میهره بانه (بۆ تو به کاران) ﴿مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ﴾ نیر دراوه کهی خوا (موحه مهده) هبچی له سهر نی به بیجگه له راگه باندن نه بیست ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ وه خوا ده زانیت به وهی دهری ده خهن به وهش ده یشار نه وه ﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالْطَّيِّبُ﴾ (نهی موحه مهده) بلی بیس و پاک وهك یهك نین ﴿وَلَوْ أَغْنَىٰ عَنْكَ﴾ ههر جهند سهر سامت بکات ﴿كَثْرَةُ الْخَبِيثِ﴾ زوری پیسه که ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ که وانه له خوا بترسن ﴿وَأُولَئِكَ الْأَنْبَاءُ﴾ نهی خواوه نانی زیری و هوشمه ندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ تا بزگار بین ﴿يَتْلُوهَا الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ نهی نه وانهی بر و اتان هیناوه ﴿لَا تَسْتَوُوا عَنْ أَشْيَاءَ﴾ هر سیار مه کهن له شناتیک ﴿إِنْ تَبَدَّلَ لَكُمْ شَرْكٌ﴾ نه گهر ناشکرا بکرن بۆتان ناخوش و خراب ده بیت بۆتان ﴿وَإِنْ تَسْتَوُوا عَنْهَا﴾ وه نه گهر هر سیار بکهن دهر باره یان ﴿جِئْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ يَدْلَكَ﴾ کاتیک قورشان ده نیر درینته خواره وه، بۆتان ناشکرا ده کرین ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْهَا﴾ خوا خوش بووه لهو هر سیاران نهی له وه و پینش ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ وه خوا زور لیسوردهی له سهر خویه ﴿فَدَسَّ الْأُفُورَ﴾ ینگومان نهو (جوره) هر سیارانیه یان کرد کۆمه لیک ﴿فَإِنْ قَبِلْتُمْ﴾ پینش تیوه ﴿فَتَرَأَيْتُمُ الْكُفْرَانَ﴾ پاشان بی بر و ا بوون به هوی نهو هر سیارانیه وه ﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ﴾ خوا دای نه ناوه و بر باری نه داوه (بۆ بیهرست و هاوه لدانه ران که حهرامی بکهن له سهر خویان و جینی به یلن بۆ ته کانیان و سوودیان لی وهر نه گرن) ﴿مِنْ تَحِيْرٍ﴾ له به حیره: (ووشتریک بوو پینج سکی بکر دایه و پینجهم نیر یوایه، نهو کاته گونچه که یان لهت ده کرد و بهر لایان ده کرد) ﴿وَلَا سَآئِرَ﴾ و سائیبه: (ووشتریک بوو که ده تا دوانزه سکی بکر دایه هه موو مینه بوایه) ﴿وَلَا وَصِيْلَةَ﴾ و وه صیله: (ووشتریک بوو به کهم و دووهم سکی مینه بوایه) ﴿وَلَا حَافِرَ﴾ و حام: (ووشتریک نیر بوو که له پشنی نهو ده سلک به یدا بوایه) ﴿وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به لام نه وانهی بی باوه بر بوون ﴿يَقْتُرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ درو به دم خواوه هه لته به سنن ﴿وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ و زوره یان زیر نین (نه زانن)

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وہ کاتبک کہ بوتری پی یان ورن ﴿إِلَى مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ بؤ لای نہو فورنانهی کہ خوا ناردوبہ تہہ خواروہ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و بؤ لای پیغمبر ﷺ ﴿قَالُوا خَسِرْنَا﴾ دہ لہن بہ سمانہ ﴿مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِمْ عَهْدًا﴾ نہو (ثانیہی) کہ ہاوک و باپیر انمان لہ سہری یون ﴿أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُكُمْ﴾ ثابا (چاویان لہی دہ کھن) نہ گہر لہ حالیکہ باو باپیر انیشیان ﴿لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَحْشُدُونَ﴾ ہیچ شہیکیان نہ زانیسی و گومرا بویسن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہوانہی بروانان ہیتاوه ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾ ہوشستان بہ خورنانهوہ بیت ﴿لَا يَحْصُرُكُمْ مَنْ هَلَكَ﴾ زیانسان ہی ناگہ بہ بیت نہوہی گومرا بویسن ﴿إِذَا أَهَضَكْتُمْ﴾ نہ گہر تہوہ لہ سہر رہی راست بن (بہر گری کردن لہ خرابہ بہ شہیکہ لہ رہنموونی و ہر گرتن) ﴿إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا﴾ ہمر بؤ لای خواہہ گہر نہوہی ہمووتان بہ گشتی ﴿وَنَسَبُكُمْ﴾ اکثر تہموتان نہمجا ہوالتان ہی نہدا بہ ہمر کردہوہہک کہ کردوواتہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہی نہوانہی کہ بروانان ہیتاوه ﴿شَهِدُوا بَيْنَكُمْ﴾ شایہتی بدن لہ نیواناندا ﴿إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ کاتبک کہ مردنی ہر کامشان نزیک بوویہوہ ﴿جِئْنَا نُوَصِّیْكُمْ﴾ لہ کانی و ہسیت کردتاندہا ﴿أَنْتُمْ دَاوِدُ بْنُ یَسْرَ﴾ دوو کہسی دادہرورہر لہ خورناتان (موسولمان بن) ﴿أَوَّلَ نَحْرَانٍ مِنْ عَمْرٍ﴾ یان دوو کہسی تر جگہ لہ خورناتان (کافرین) ﴿إِنْ أَنْتُمْ صَرِفْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ نہ گہر تہوہ بہ سہفہر رقتہوون بہ وولاندا ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مَصِیْبَةُ الْقَوْمِ﴾ و بہ لای مردنسان تووش ہات ﴿فَحِیْسُوهُمْ مِمَّنْ بَعْدَ الصَّلَاةِ﴾ (دوو شایہتہ کہ) راگرن لہ ہاش نویر (ی عہسہر) ﴿فَحِیْسَانِ بِاللَّهِ﴾ دہی سویند بخون بہ خوا ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ﴾ نہ گہر گومانان بوو (لہ راستی و پاکی یان) ﴿لَا تَنْتَرِیْ بِهِمْ﴾ تہمہ (سویند خوار دنمان) بہ خوا ناگورینہوہ بہ ہیچ نرخیک ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى﴾ شایہتی بؤ دراوہ کہ خرم و نزیکیش بیت ﴿وَلَا تَنْکُرْهُمُ فَتَدَّ اللَّهُ﴾ وہ شایہتی (دان بؤ) خواناشارینہوہ ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَعْمِیْنِ﴾ بینگومان (نہ گہر شایہتہ کہ مان شار دہوہ) کہواتہ بہ راستی لہ گوناہباران دہین ﴿فَإِنْ غَرَّ عَمَلٌ﴾ نہمجا نہ گہر زاترا (ہاش سویند خوار دنیان) بہوہی ﴿أَنْتُمْ أَنْتَحَقُّ إِلَهُ﴾ کہ نہو دوو شایہتہ درویان کردوہ و خورناتان ہار کردوہ ﴿فَلَا تَحْرَاقِبُوا قَوْمًا مَّقَامَهُمَا﴾ نہوہ دوو کہسی تر لہ شوینی نہواندا ہلہدہستن (بہ سویند خوار دن) ﴿مِنَ الَّذِينَ أَنْتَحَقُّ عَلَيْهِمُ الْأَرْبَابُ﴾ لہوانہی کہ شہیاوو نزیکترین (لہ مردوہ کہ) نہو دوواتہ ﴿فَحِیْسَانِ بِاللَّهِ﴾ نہمجا ہر دوو کیان سویند بخون بہ خوا ﴿شَهِدْنَا شَحْنًا مِنْ شَهِدَتِهِمَا﴾ کہ بہ راستی شایہتہ کہی تہمہ راستہرہ لہ شایہتہ کہی نہو دوواتہی پینشوو ﴿وَمَا أَتَدْرِي﴾ وہ لہ راستی لامان نہداوہ (لہ سویند خوار دنہ کہ ماندا) ﴿إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِیْنِ﴾ بینگومان (نہ گہر لابدہین) نہو کاتہ تہمہ لہ سنہ مکاران دہین ﴿ذَٰلِكَ أَذَقْنَا﴾ نہو (جوڑہ شایہتی دانہ) نزیکترہ ﴿أَنْ نَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَى وَجْهِهَا﴾ کہ شایہتہ کان ہلہسن بہ شایہتہ کہ یان بہ شہتہہ راستہ کہی ﴿وَوَجَّهُوا أَنْ تُرَدَّ إِلَيْنَا﴾ باہر سن لہ رہ دکر نہوہی سویندہ کان (بؤ خرمی نزیکی مردوہ کہ) ﴿بَعْدَ الْبَیِّنَاتِ﴾ دوی سویند خوار دنی تہمان (واتہ بہ درؤ بخرینہوہ) ﴿وَأَتُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا﴾ ہر سن لہ خوا و خورناتان ہاریزن و گویراہلی فہرماتی خوا بن ﴿وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الضَّالِّیْنَ﴾ خوا رہنموونی کؤمہلی لہ سنوور دہر چو و ناکات ﴿

﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ﴾ له رۆژنیک (بترسن) خوا هه موو پیغه مهران کۆده کاته وه ﴿فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ﴾
 نه و سا پێیان ده فەر مویت چ وه لایمیکتان درایه وه؟ ﴿قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا﴾ ده ئێن هیچ زانیارییه کمان نبیه
 ﴿إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْعُلُوبِ﴾ بێگومان ته نهاتو ناگاداری هه موو نهیبیه کانیته ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾
 (بیر بکه ره وه) کاتنیک خوا به عیسای کوری مهربه می فەر موو ﴿أَذْكُرِي مَعِيَ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَلَدَيْكَ﴾
 بیر بکه ره وه له چاکه و به هره ی من به سه ر خۆت و دایکته وه ﴿إِذْ أُنذِرْتُكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾ کاتنیک که پشتیوانیم
 لێ کردیت به گیانی هه ره پیرۆز (جویره ئیل) ﴿تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا﴾ کانی له بێشکه دا
 بوویت و به گه وه ییش قسه ت له گه ل خه لکیدا ده کرد ﴿وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِسْمَةَ وَالَّذِينَ﴾
 وَالْإِنجِيلَ ﴿وه کاتنیکیش فیری کتیب (و نووسین) و حکمه ت و تهورات و ئینجیلسم کردیت ﴿وَإِذْ﴾
 خَلَقْنَا مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفَخُ فِيهَا ﴿وه بیر بکه ره وه کاتنیک به فەرمانی من له قور شتیت
 له شیوه ی بالنده دروست ده کرد ﴿فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي﴾ ده ست به جی به فەرمانی من ته بوو به بالنده
 ﴿وَنُفِثَ فِي الْأَكْمَامِ وَالْأَبْرَصِ بِإِذْنِي﴾ وه به فەرمانی من کویری زکماک و به له کیت چاک ده کرده وه
 ﴿وَإِذْ أَخْرَجُ الْمُؤْمِنِينَ بِإِذْنِي﴾ وه کانی به فەرمانی من مردووانت له گۆر ده رده هینا (به زیندوو کر او بی)
 ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ﴾ وه بیر بکه ره وه کاتنیک به رگری نه وه کانی ئیسرا ئیلم کردیت
 (تکوژن) ﴿إِذْ جَعَلْتُمُ الْيَتِيمَ﴾ کاتنیکش مو عجزه روونه کانت بو هیتان ﴿فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 مِنْهُمْ ﴿جا نه وانه یان که بی باوه روون ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ به راستی نه مه هیچ نی به
 جگه له جادوویه کی ناشکرا نه ییت ﴿وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْحَوَارِيِّنَ﴾ وه (بیر بکه ره وه) کاتنیک خسته
 دلی ها وه له نایبه نبیه کانت ﴿أَنْ أَمْسُوا بِرُسُلِي﴾ که بر وایتن به من و به پیغه مبه ره که م (عیسی)
 ﴿قَالُوا أَمَّا أَتَاهَ إِذَا نَسُفُوتُ﴾ ته وانیش ووتیان: نه وایر وایمان هینا و توش شایه ت به که
 بێگومان ئیمه موسلمانین ﴿إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ کاتنیک هه واریه کان ووتیان: نه ی
 عیسای کوری مهربه م ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ﴾ نایا به ر وهر دگاری تو ده توانیت ﴿أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكَ مَا بَدَأَ قَدْ﴾
 السَّمَاءَ ﴿له ئاسما نه وه خواتنیکمان بو بئیرته خواره وه ﴿قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (عیسا) ووتی له خوا بترسن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر ئیوه باوه ر دارن ﴿قَالُوا لَرُبِّكَ أَنْ تَأْكُلَ مِنْهَا﴾ (هه واریه کان) ووتیان
 ده مانه ویت لێ بخوین ﴿وَتَعْظَمِينَ قُلُوبَنَا﴾ و دلمان ئارام ببی و دنیابین (که پیغه مبه ریت) ﴿وَنَعْلَمُ أَنَّ قَدْ﴾
 صَدَقْتَنَا ﴿وه بزانی که بێگومان راست له گه ل کردوین (له وه ی که پیت را گه یاندین) ﴿وَتَكُونُ عَلَيْهِمُ﴾
 الشَّهَادَاتُ ﴿ئیمه ش بین به شایه ت له سه ری (بو ته وانه ی ئاماده نین) ﴿

سوره فی (الأنعام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ هم مو سو پاس و ستایشی هه ربو تهو خوایه ی ئاسمانه کان و زهوی دروستکردوه ﴿وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ وه تاریکی به کان و پرووناکی داناوہ ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ﴾ نه مجا ته وانه ی بی باوه ربوون هاوتا و هاوبهش بو پهروه ردگاریان بریار ددهن ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ﴾ خوائه و زاته یه که ئیوه ی له قور دروست کردوه ﴿ثُمَّ فَضَّيْنَا آبَاءَكُمْ﴾ پاشان کاتیک ی دیاری کردوه (بو مردن) ﴿وَجَعَلْنَا مَسْجِدَ﴾ وه کاتیک ی دیاری کراویش لای خوای گه و ره دانراوه (بو قیامت) ﴿ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُمْ خَلْقًا﴾ که چی دوا نه وهش ئیوه به گومانن ﴿وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نه ها تهو خوایه (بالاده ست و په رستراوه) له ئاسمانه کان وله زه ویدا ﴿يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَمَا تَدْعُونَ﴾ نه ئی و ئاشکر اتان ده زانی و به هه موو کرده ویه کیش که ده یکن ناگداره ﴿وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ﴾ وه هه ر به لگه و نیشانه یه که له به لگه و نیشانه کانی پهروه ردگاریان بو بیت ﴿إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ نه و ان پرووی لی و هه رده گیرن ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ به راستی کاتیک قورتانیان بو هات به درو یان دانا ﴿فَسَوَّيْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ جا له مه و پاش بو یان دیت ﴿أَنْتُمْ وَمَا كُنْتُمْ بِبَشِيرَةً﴾ هه والی تهو شتانه ی که نه و ان گالته یان پیته کرد ﴿أَنْتُمْ وَمَا كُنْتُمْ بِبَشِيرَةً﴾ ئایا نه یان دیوه (نه یان زانیوه) له پیش ته وانه وه چهند گهل و نه و هه مان له ناو بر دوه ﴿فَكُنْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ ده سه لانه مان پیذا بوون له زه ویدا ﴿فَمَا تَرْجُونَ لَكُمْ﴾ به شپوه یه که به ئیوه مان نه دابوو ﴿وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ فِضْرًا﴾ و بارانی په بیتا په بیتا مان به سه ردا باراندن ﴿وَجَعَلْنَا الْآلَافَ نَجْرٍ مِنْ حَتَمِهِمْ﴾ وه جو گه و پروو باره کانمان والی کرد بوو که به بن باخ و کوشکه کانیاندا ده ر ویشست ﴿فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَوْمَهُمْ﴾ له تا و مان بردن به هوی گونا هه کانیانه وه ﴿وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ وه له دوا ی شه و ان دروستمان کرد ﴿قُرْآنًا آخِرِينَ﴾ گهل و نه ویه کی شر ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا﴾ وه نه گهر نامه یه کی نوسرا و مان بنار دایه ته خواره وه بو ت ﴿فِي قُرْآنٍ﴾ له ناو کاخه زینکدا بوایه ﴿فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ﴾ و ده ستیشیان لی بدایه ﴿ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان ته وانه ی بی باوه ربوون ده یان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا بَشِيرٌ مُبِينٌ﴾ ته مه ته نه ها جادو ویه کی ئاشکرایه ﴿وَقَالُوا لَا أَنْزِلَ عَلَيْهِمْ مَلَكٌ﴾ وه ده یان ووت: بو چی فریشته یه که نه نیراوه ته خواره وه بو سه ری (بیبینین) ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نه گهر فریشته یه کمان بنار دایه ته خواره وه ﴿ثُمَّ فَضَّيْنَا الْأُمَّةَ﴾ بیگومان کار ته و او ده بوو (له ناو بر دنیان چی به چی ده کرا) ﴿ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ﴾ پاشان مزلت نه نه دران ﴿٥﴾

﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا﴾ نه گهر نهو (پنغه مېره) مان بگردايه به فرشته يه ك ﴿لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا﴾ بنگومان ده مانگورا به وينه ي پياوړك (تابينن و قسه ي له گهل بگهن) ﴿وَلَلَّيْسَ عَلَيْهِمْ مَانٌ يَّسُونَ﴾ و بنگومان ليمان ده شپواندن وهك چوڼ خويان له خويان ده شپواند ﴿وَلَقَدْ أَسْتَفْهَىٰ رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سوينديي بنگومان گالته كړاوه به پنغه مېراني پيش تويش ﴿فَقَالَ الَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ﴾ سهر نه نجام بو نه وانه بان گالته يان ده كرد دابه زى و ده وري دان ﴿مَا كُنَّا بِمُسْتَفْهِرَةٍ﴾ توله ي نه وده ي گالته يان پنده كرد (له سزاي سخت) ﴿قُلْ يَّسِّرُوا فِى الْأَرْضِ﴾ (ته ي موحه ممد) ﴿بَلَىٰ بَرُّونَ وَبَغْدُونَ﴾ به زه ويدا ﴿ثُمَّ أُنْظِرُوا﴾ پاشان سهرنج بلدن ﴿كَفَيْكَ كَانَ عَلَيْنَا الْكُذِبُ﴾ سهر نه نجامي نه وانه ي به لگه كاني خويان به درو داده نا چوڼ بووه ﴿قُلْ لَّيْسَ مَنَافَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ته ي موحه ممد) ﴿بَلَىٰ نَايَاهِى كُنْ يه نه وده ي له ناسمانه كان و زه ويدا يه ﴿قُلْ لَّوْكَتَبَ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ﴾ بلى ته نها بو خوايه كه به زه يى و مېهره ياني پيوستى كړدوه له سهر خوى ﴿لَيَجْمَعَنَّ كُفْرًا يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ سويند به خوا بنگومان كوټان ده كانه وه له روزى دوايي دا ﴿لَا رَبَّ يَوْمَ﴾ كه هيچ گومان و دوودلى تيداني به ﴿الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ نه وانه ي خويان دوزاندووه ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه وده نه وانه كه بروا ناهيش ﴿وَلَهُ مَا سَكَنَ فِى الْبَيْتِ وَالنَّهَارِ﴾ وه ههر بو خوايه نه وده ي نارامى گرتووه له شهو و روزدا ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نهو يسهرى زانايه ﴿قُلْ أَغْنَىٰ اللَّهُ الْفَقْرَ﴾ (ته ي موحه ممد) ﴿بَلَىٰ نَايَاهِ؟﴾ بيتجگه له خوا دوست و پهر ستر اوئ تر بو خووم دانيم؟ ﴿فَاطْلُبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ كه نه و به ديه يته رى ناسمانه كان و زه وييه ﴿وَهُوَ يَطْلِعُهُ وَلَا يَطْعَمُ﴾ نهو خوايه روزى ده دات و روزى يى نادري ﴿قُلْ إِنِّ أُمِرْتُ﴾ بلى به پر استى من فدر مانم پى دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْمُرُ﴾ كه يه كه م كهس بم مل كه چ كه م (بو فدرمانى خوا) ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه (فدر مانم پندر اوه له لايه ن خوداوه) هدر گيز له هاو بهش دانه ران مبه به ﴿قُلْ إِنِّ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ پنيان بلى: بنگومان من ده تر سم نه گهر سهر پتجى له فدرمانى پهر وهر دگارم بكهم ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزاي روزى كى گه وره ﴿مَنْ يُصْرِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ﴾ ههر كهس نهو سزايه ي لى لادري له و روزده دا ﴿فَقَدْ رَجَعْنَا﴾ نه وده بنگومان خوا به زه يى پنيدا هاتوته وه ﴿وَذَلِكَ الْقَوْمُ الْأَمْيَنُ﴾ و نه وده به سهر كه وتنى ناشكراو ته و او ﴿وَإِنْ يَمَسُّنَا اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ وه نه گهر خوا دوو چارى به لاو زيان نيك بكات ﴿فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾ نه وده جگه نهو (خوا) كهس نى به بتوانى لايبات ﴿وَإِنْ يَمَسُّنَا بِضُرٍّ﴾ وه نه گهر خيبر و خوشبه كيشت پى بگه يه نيت ﴿فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ نه وده خودا ده سه لاتداره به سهر هم ووشنيكدا ﴿وَهُوَ الْفَاحِشُ فَوْقَ عِبَادِهِ﴾ وه ههر نه وده ده ست رويشتو و زاله به سهر به ننده كانيدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْقَدِيرُ﴾ ههر نه وده يش كار دروستى ناگاداره ﴿

﴿قُلْ أَشْيَىٰ أَمْ أَكْبَرُ شَهَادَةً﴾ (تهی موحده مصدق) ﴿بَلَىٰ: شایهتی دانی کی له هه موو شایهتی دانیک گه وره تره
 (له سهر پیغه مبه ریتی من) ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی: خوا گه وره ترین ﴿شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾ شایهته له تیوان من و تیوه دا
 ﴿وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ وه شم تورانه سر ووش (ووحی) گراوه بۆ من ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْبَصَرُ وَلَا هِيَ تَبْصُرُ﴾ بۆ تهوی تیوهی
 پی پیتر سیتیم و ههر که سینی کهش که پی ی ده گات ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ شَهِيدُونَ أَن مَعَ اللَّهِ﴾ ثایا به راستی تیوه شایهتی
 شهدهن به دنیا پیوه که له گه ل خوادا ﴿إِنَّ إِلَهَهُ لَحَقُّنَّ﴾ چهند بهر ستر اوینکی تر هه پی؟! ﴿قُلْ لَا أَشْهَدُ﴾ بلی: من
 شایهتی (وا نارهوا) نادهم ﴿قُلْ إِنَّمَا أَخْبَرْتُم بِهِ﴾ بلی: بنگومان ههر تهو بهر ستر او ی تانک و ته نهیایه ﴿وَلَا تَنبَغِي بِيْهَا
 تُدْرِكُونَ﴾ وه به راستی من بهریم له وهی که تیوه ده یکه نه هاویهش بۆ خوا ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ﴾ ته وانهی که
 نامه مان پی به خوشین (له گا ورو جوله که کان) ﴿يَقْرُونَهُ﴾ هم پیغه مبه ره ده نامن (که پیغه مبه ری خوا به بهوی
 باسکر دنی نیشانه کانی له ته ورات و ئینجیل دا) ﴿كَمَا يُقْرُونَ بَنَاتِ هُمْ﴾ وهك چون کوره کانیان له نامن ﴿الَّذِينَ خَيْرُوا
 أَنفُسَهُمْ﴾ ته وانهی خویشان دۆر اندو خه سار و مه ند کرد ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ تهوه ته وانهن بر ووا ناهیتن ﴿وَمَنْ
 ظَلَمَ لُغْمًا مِّنْ أَقْرَبَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی ستم کار تره لهو که سدی درو هه لیه سنی به ده م خواوه ﴿وَأَكْذَبَ بِتَأْتِيَةٍ﴾ یا پی
 باوه بر یو پی به نایه تا کانی (به لکه کانی) خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَخْلُقُ أَشْيَاءَ﴾ به راستی ستم کاران بزگاریان ناییت ﴿وَلَوْ
 فَتَحَ خُسْرُهُمْ جَمِيعًا﴾ وه پوزی هه موویان کو ده که یته وه (له قیامه تدا) ﴿ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ پاشان ته ئین به وانهی
 هاوه لیان بۆ خوا دانا بوو ﴿إِنَّ شُرَكَاءَ الَّذِينَ كَفَرُوا ضَلُّوا﴾ کوان ته و هاوه لانهی که به خه یالی خویشان به هاوه لی
 خوانان دانا بوون ﴿ثُمَّ نَرْكَكُنْ فَتَحْمِلُهَا﴾ پاشان به هانه یان هیچ نه بوو بیتجگه له وهی ﴿أَن قَالُوا لَوْلَا اللَّهُ رَبُّنَا كُنَّا
 مُشْرِكِينَ﴾ که ووتیان سویند به خوی بهر و رد گار مان ئیمه به هیچ جزو نیک هاویهش دانه نه بووین بۆ خوا ﴿وَلَا
 نَنْظُرُ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ سهیر که چون درو له دزی خوشیان ده که ن ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُفْتَرُونَ﴾ و لیان وون
 بوون ته و بتانهی خویشان به درو هه لیان به سستیوون ﴿وَمَنْهُمْ مَّنْ يَّسْتَعِجُ إِلَيْكَ﴾ وه لهو (کافرانه) که سانی هه به که
 گویت بۆ ده گرن که تور نان ده خوینی ﴿وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمُ أَكِنَّةً﴾ به لام ئیمه (به هوی تاوان گوناوه هاوه لدا تانیا ته وه)
 چهند بهر دویه کمان داوه به سهر دله کانیاندا ﴿أَن يَقُولُوا﴾ بۆ تهوی تی ی نه گه ن ﴿وَوَيْلٌ لَّ الَّذِينَ هُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وه که پی
 و گوی گرانیمان خستو ته ناو گرنه چکه یانه وه ﴿وَأَن يَرْوَوْا مَثَلًا﴾ بۆ تهوی تی ی نه گه ن ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ وه ته گه ر هه موو به لکه و
 نیشانه به کی روون بیسن بر وای پی ناهیتن ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ لَحِيظُهُمْ﴾ نا تهو راده به کانی بین بۆ لات ده مه ده می
 و بهر بهر کانیست له گه ل ده که ن ﴿يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته وانهی پی باوه رن ته ئین ﴿إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ هم
 قور نانه هیچ نی به بیتجگه له ته فسانه ی بیشتیان ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ ته وانه بهر گری (خه لک) ته که ن لهو (قور نانه)
 ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ﴾ و خوشیان لینی دوور ده که شه وه ﴿وَأَن يُهْلِكُونَ إِلَّا الْآفْسَهُمْ﴾ هیچ که سیش له ناو ناهین
 خویشان نه پی ﴿وَمَا يَنْصُرُونَ﴾ و هه سیش ناکه ن (که له چی خه سار و مه ند به کدان) ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَىٰ
 الْآثَارِ﴾ وه ته گه ر بیان بینیت کاتیک که له سهر قه راغی دوزخ وه سستیر اوون ﴿فَقَالُوا بَلْ أَتَيْنَا ثَمَرًا﴾ که ده لئین
 خوز گه ده گه بر پیتر اینه وه بۆ دنیا ﴿وَلَا نَكُذِّبُ بِمَا نَحْنُ رَبَّنَا﴾ و به لکه کانی بهر و رد گار مان به درو ته ده زانی
 ﴿وَنَكُونُ مِنَ الْظَالِمِينَ﴾ وه له بر واداران نه بووین

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَانَتْ لِلرَّاسِخِينَ﴾ (نه خنبر به راستیان نی به) به لکو نه وهی که له وهو پیش ده بانشار ده وه
 یزبان ده که وئوه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ وه نه گهر بگه پترینه وه (بۆ دنیا) بینگومان دوباره
 ده گهرینه وه بۆ نه و کارانهی که لیبیان قه ده غه کرابوو ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾ وه به راستی نه وانه دروزن ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾
 وئنه زیندوو ناکرینه وه ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾ وه نه گهر نه وانه ده بینی نه و کاتهی که له حزووری
 په روه رد گاریاندا وه ستیر اوون ﴿قَالَ لَيْسَ هَذَا إِلَهِي﴾ (په روه ردگار) ده فخر موی ثایا نه مه راست نییه؟
 ﴿قَالَ لَيْسَ﴾ نه لیس: به لی راسته سویند به په روه ردگارمان ﴿قَالَ قَدْ وَقَعُوا بِالْعَذَابِ﴾ ده فخر موی دهی
 بچه زن نه و سزایه ﴿يَعَا كَفَرْتُمْ كَفَرْتُمْ﴾ به هوی نه وهی که بر و اتان نه هیئا وه (نینکاران ده کرد) ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾
 قه خیر الیزین کذبوا بلفظ الله به راستی نه وانهی که دیداری په روه ردگاریان به درو ده زانی زه رریان
 کرد ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ النَّاسُ بَعَثَ﴾ هه تا کاتی له نا کاو پروزی دواپی یان به سه ردا دیت ﴿قَالَ لَيْسَ إِلَهِي﴾
 مافرظن فیها نه لیس نای داخ و به شیمانی سهخت بۆ ئیمه چهند که م تر خه میمان کر دله دنیا دا و
 له ده ستمان چوو ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾ له کاتیکدا نا وانه کانیان هه لگر سو وه به کولیانه وه به
 ﴿الْأَسَاءَ مَا يَرْبُونَ﴾ نای چهند به دو خرابه نه و باره گرانهی هه لی ده گرن ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾
 یلا لیت وئوو وه زیانی دنیا هیچ نیه بیتجگه گالنه و سه ر قالی نه بی ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾
 وه بینگومان مالی دوا پروژ چاکتره بۆ نه وانهی خویان ده پاریزن و له خوا ده تر سن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی
 ثایا بۆ زیر نابن ﴿قَدْ عَلِمْنَا أَنَّهُ لِيُخْرِجَنَّكَ الْإِلَهِي يَقُولُونَ﴾ به راستی ئیمه ده زانین که بینگومان نه وهی
 که نه وانه ده بلین غه مبارت ده کات ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾ به لام بینگومان نه وانه بۆ به دروزن دانانین
 ﴿وَلَيْكِنَ الظَّالِمِينَ إِنَّمَا يُعَذِّبُهُمْ﴾ به لکو نه و ستم کارانه ثایه ته کانی خوا ﴿يَتَجَدَّدُونَ﴾ نینکار ده که ن (وبه دروی
 ده زانن) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بینگومان پیغه مبه رانی پیش توش (نهی مو حه ممه د
 باوه ریان بی نه کرا وه ﴿فَصَبِّرْ وَاعْلَمْ مَا كُنْتَ تُؤْمَرُ﴾ به لام نارامیان گرت له سه ر نه و باوه ر بی نه کرا نه یان
 ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الرَّاغِبُونَ﴾ وه نه زیهت و نازار دران نا یار مه تی و سه ر خستنی ئیمه یان بۆ هات
 ﴿وَلَا مَبْدَلَ لِّكَمِّنَ اللَّهِ﴾ وه فخر مانه کانی (بدلیته کانی) خوا به هیچ که سینک نا گور دری ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمُ الْبُرْهَانُ﴾
 البرهین سویند بیت بینگومان هه والی هه ندی له و پیغه مبه رانهت بۆ هاتو وه ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا لَا يَتَدَبَّرُونَ﴾
 پتر امه هه ر خه هه ر چهند پرو وهر گپه رانی نه وانه سهخت و گرانه له سه رت ﴿فَإِنِ اسْتَطَعْتَ﴾ جاته گهر
 توانیت ﴿أَنْ تَتَّبِعَنِي فَمَا أَتَى الْأَرْضَ﴾ به ناخی زه ویدا تو نیلینک لی دهیت ﴿أَوْ سَلِمَا فِي السَّمَاءِ فَاتَّبِعْنِي﴾ یان
 په یزه ده ک بۆ ناسمان دا نییت به هزیه وه به لگه یه کیان بۆ بهینی ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعْتُهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ﴾ وه
 نه گهر خوا بیو ستایه نه وانهی کۆ ده کرده وه له سه ر ربنموونی و پروا هیتان ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْخَالِفِينَ﴾
 که وانه هه ر گپه ر له وانه مه به که نه زانن

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ﴾ ہر اسنی تنہا نہوانہ وہ لامی تو نہ دہنہ وہ کہ (بہ دل) نہ بیسن ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾ مردوہ کانیش (نہوانہ ی باوہر ناہین) خوا زیندوویان دہ کاتہ وہ ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ﴾ باشند ہر بولای خوی دہ گہرینہ وہ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ﴾ ووتیان بوجی لہ لایہن ہرورہ دگاریہ وہ موعجزہ یہ کی بول نہ ماتوتہ خوارہ وہ ﴿قُلْ إِنَّمَا قَادِرٌ﴾ بلی بنگومان خوا بہ توانیہ ﴿عَلَىٰ أَنْ يَزِلَّ آيَةٌ﴾ کہ بہ لگہ و نیشانہ بہ ک بہیتہ خوارہ وہ ﴿وَلَكِنْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بہ لام زور بہ بیان نازان ﴿وَمَنْ دَابَّتْ فِي الْأَرْضِ﴾ ہیچ گہر و کبکی گیان لہ بہرنی بہ لہزہ ویدا ﴿وَلَا ظَلَمَ يَطِيرُ بِجَنَاحِهِ﴾ وہ ہیچ بالندہ بہ کی یہ کہ دہ فری بہ ہر دوو بالہ کہی ﴿إِلَّا أُنْمِئْتُمْ أَتَاكُم﴾ مہ گہر نہوانیش وہ ک ثبوتہ نومہ تانیکن ﴿مَنْ قَرَضَانِي الْكِتَابَ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیچ شتیکنمان نہراموش نہ کردوہ لہم کتیہ دا (لوح المحفوظ یا قورنن دا) ﴿ثُمَّ إِنِّي رَأَيْتُ يُخْسِرُونَ﴾ باشند نہوانہ (لہ پوزی دواپی دا) لای ہرورہ دگاریان کوہہ کرتہ وہ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ نہوانہ ی بی باوہر سوون بہ بہ لگہ کانی نیمہ ﴿صُمُّوا كُرْ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ کدر و لالہ نہناو تاریکستاندان ﴿مَنْ يَشْفِ اللَّهَ يَضِلَّ﴾ ہر کہس خوا بیہوی گومرای دہ کات ﴿وَمَنْ يَشَأْ يُجْعَلْ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ہر کہسیش خوا بیہوی دہ بخاتہ سہر رنگای راست ﴿قُلْ آيَةُ رَبِّكَ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ﴾ (نہی موحمہد) بلی ہہوالم پی بدن نہ گہر سزای خواتان بزینت ﴿أَوَأَنْتُمْ أَشْعَاءُ﴾ بیان پوزی دواپی بہ خدتان بگریست ﴿أَعْبِرُوا نَادِعُونَ﴾ نابا ہاوار دہ کہنہ ہیچ شتیکن بیتجگہ لہ خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نہ گہر ثبوتہ راستگون ﴿عَلَىٰ آيَةِ نَادِعُونَ﴾ (نہہ) بہ لکو تنہا بانگ و ہاوار لہ خوا دہ کہن ﴿فِي كَيْفٍ مَا تَدْعُونَ الْإِنِّ شَاءَ﴾ نہمجا نہویش نہ گہر ویستی نہوی ہاواری (لہ دہست) نہ کہن نابہیلی ﴿وَتَسْتَوْنَ مَا تَشْكُرُونَ﴾ و نہو شتانہ تان لہبیر دہ چبتہ وہ کہ دہنانکردن بہ ہاوبہش بول خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند بیت بنگومان نیمہ پیغمبرانمان نارد بول گہ لانی پیش تو (نہی موحمہد) ﴿فَاتَّخَذْتُمْ لَهُمْ بَالِ الْأَسَاءِ وَالْظُرِّ﴾ وہتووشی نہیونی و ہہزاری و ہہخوشی و نرس و نارہ حہ تیمان کردن ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْصَرُّونَ﴾ بول نہوی بگہرینہ وہ و بہ شیمانی دہر بیرون (لاوازی و کزی بنوتینن) ﴿قُلُوا لِأَجَلٍ هُرِّئْتُ أَنْتُمْ تَصْرَعُوا﴾ دہی بول نہ پارنہ وہ کاتیک سزای نیمہ بیان بولہات؟ ﴿وَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ بہ لام دلیان رہق بوہ ﴿وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وہ شہ بیتان نہو کردوہ خرابانہ ی بول رازاندیوونہ وہ کہدہ بانکرد ﴿فَلَمَّا شَاوُوا مَادَّ كُرُوا بِهِ﴾ جا کاتی لہبیریان چویہ وہ نہوی کہ پی ناموز گاری کران ﴿فَتَحَنَّنَّا عَلَيْهِمْ أَنْتُمْ كُلُّ شَيْءٍ﴾ دہر گای ہہموو شتیکنمان لہ سہر کردنہ وہ ﴿حَقَّ إِذَا فِرْحُوا بِمَا آتَوْا﴾ ناکاتی دلخوش سوون بہوی پی بیان درابو ﴿أَخَذْتُمْ بَغْتَةً فَاذْهَبُوا فَبُشِّرُوا﴾ لہ ناکاودا تولہمان لی سہندن ثبوت نہوانیش ناٹومید و سہر گہردان بوون

﴿فَقَطَّعَ ذَا بِلْقَوْمِ الَّذِينَ ظَنَّمُوا﴾ نه مجا نه و گله ی که ستمیان کرد دوا براو کران ﴿وَلَتَحْمَدَنَّ لِلَّهِ الْعَالَمِينَ﴾
و هه مو و سوپاس و ستایشی هه ربو خوی بهر و هه دگاری جیهانیانه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نهی موحه مسمه
﴿بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ ﴿إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَفْعَكَ وَأَصْرَكَ﴾ نه گهر خوا هه مستی بیستن و بینستان لی بسه نیت هه
﴿وَحَزَنَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ﴾ مؤریش بنی به سهر دله کانتاندا ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ﴾ چ بهر ستر او نیک هه به
بینجگه خوا بقران به نیت هه ﴿أَنْظُرْ كَيْفَ فَصَّيْفُ الْأَيْتِ﴾ نه ماشابکه چون به لگه کان ده گورین و
چه ند باره بیان ده که به نه وه ﴿ثُمَّ خُمٌ مِّمَّنْ مُؤْتٍ﴾ باشان نه وان پستی نی ده کهن و پرو و هه ده گبرن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (نهی موحه مسمه) ﴿بَلَىٰ بَلَىٰ﴾ ﴿إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً﴾ نه گهر سزای
خوا له ناکاو دا با به ناشکرا بیت بقران ﴿هَلْ يَهْدِيكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ﴾ قایا له ناو ده بری (به سزای
خوا بی) بینجگه له کومه لی ستم کاران نه بیت ؟ ﴿وَمَا أَرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ وه نیرر اوه کانمان نه نار دوه
﴿إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ مه گهر به موزده دهر و ترسینه نه بیت ﴿فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْبَحَ﴾ جا هه رکه س بر وای
هیسا و کرده وه ی چاکی کرد ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ نه وه هیچ مه ترسی به کیان له سهر نابین
و غه مباریش نابین ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه وانه پیش بی بر وایون به به لگه کانی قیمه ﴿يَسْأَلُهُمْ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ به هوی دهر چو و بیان له سنوور (ی فرمانی خوا) سزایان لی ده که وای
و ده یانگری ﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عَذَابُ خَلَّيْنِ اللَّهِ﴾ (نهی موحه مسمه) ﴿بَلَىٰ مَنْ يَبْتِغِ النَّارَ يَلْبِثْ
خَزَنَتَهُ كَانِي خَوَالِي مِنْهُ﴾ ﴿وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبِ﴾ وه شتی نه پیش نازانم ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ﴾ وه
بتان نالیم بیگومان من فریشتهم ﴿إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْكُمْ﴾ شوینی هیچ ناکه وم نه و نه بیت که بو نیگام
کراوه ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ بلی نایا کویر و بینا به کسان ؟ ﴿أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ ده ی نایا بو
بیر ناکه نه وه ؟ ﴿وَالَّذِينَ يَذَّبُوا عَنْ آلِهِمْ يَحْزَنُونَ﴾ بهم قورثانه برسیته نه وانه ی دهر سن ﴿أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾
(له وه ی که) کویر نیت هه لای بهر و هه دگاریان ﴿لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ﴾ له کاتیکدا بینجگه
له خوا هیچ بارمه تیدر و تسکا کار نیکیان نی به ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ به لکو خویان پیارین زن و له خودا
برسن ﴿وَلَا تَقْرَأُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ وه نه وانه دهر نه که بیت که بهر و هه دگاریان ده برستن (وهاواری
لی ده کهن) ﴿وَالْعَذَابُ وَالْعُشَىٰ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ به به یانیان و نیواراندا (به زامه ندی) خویان ده وای
﴿مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و لیرر سینه وه ی هیچ شتیکیان له سهر تونی به ﴿وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ
شَيْءٍ﴾ وه لیرر سینه وه ی هیچ شتیکی توش له سهر نه وان نی به ﴿فَقَطَّعَ ذَهْرًا﴾ جا نه گهر دهر یانکه بیت
(دور یان خدیت هه) ﴿فَتَكُونُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ نه وه له ستمکاران ده بیت

﴿وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ ۖ وَهُوَ بِهِمْ جَوْرٌ ۚ هَٰئِنْدِكُمَا نَمَانٌ بِهَٰئِنْدِكُمَا تَرِيَانٌ تَاقِي ۖ كَرَدُوهُ ﴿لِيَقُولُوا ۙ أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِن بَيْنِنَا ۚ﴾ بُوَ تَمُوهُی بَلِیْنِ ثَابَا تَدَوَانِه خَوَارِیْزُو بَهَرْدِی پِنِ بَه خَشِیوون لِه نَاوِ
 تِنِمِه دَا؟ ﴿الَّذِیْنِ اللَّهُ یُعَلِّمُ بِالْقُرْآنِ﴾ ثَابَا خَوَالِه هَمُوو کَس زَانَانِرِنِی بِه بَهَوَانِه ی شُو کَرَانِه
 یُزْنِرِن؟ ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ یُؤْمِنُونَ بِآیَاتِنَا﴾ وَه کَاتِنِ تَدَوَانِه ی کِه بِرَوِایَانِ هَمِیْه بِه ثَابِه تَه کَانِی تِنِمِه
 هَاتِن بُولَات ﴿فَقُلْ سَأَدْعُوکُمْ﴾ تَمُوهُ پِیَان بَلِی سِلَاوَتَان لِنِی بِنِت ﴿کَتَبَ رَبُّکُمْ عَلَی نَفْسِکُمُ الرِّحْمَةَ﴾
 پَه رُو دِگَار تَان پَه زَه یی و مِیْهَر بَانِی لِه سَهَر خَوِی بُو یَسْت کَر دُووهُ ﴿أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنکُمْ سُوءًا
 یَجْعَلْهُ﴾ بِنِگُومَان هَم کَس لِه تِنُوهُ کَارِیْکِی خِرَابِ بَکَات پَه نَه زَانِی ﴿لِنُقَابِ مِن بَعْدِیهِ وَأَصْلَحَ﴾
 پَاشَان بَگَرِیْتَه وَه وَه تَدُو یه بَکَات وَخَوِی چَاک بَکَات ﴿فَإِنَّهُ عَفْوَ رَبِّیْهِ﴾ تَمُوهُ پَه رَاسْتِی خَوَالِیْیور دِی
 بِه پَه زَه یی بِه ﴿وَكَذَٰلِكَ نَقُصِّلُ الْآیَاتِ﴾ ثَابَه وَجُوْره ثَابِه تَه کَانِ رُوون دِه کِه یْتَه وَه ﴿وَالْمُتَجَرِّبِیْنَ سَبِیْلَ
 الْمُتَجَرِّبِیْنَ﴾ بُو تَمُوهُی رِنِگَای تَاوَانِیَارَانِ رُوون یْتَه وَه ﴿قُلْ إِنِّیْ نُهِیْتُ أَنْ أُعْبِدَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ بَلِی: بِنِگُومَان مَن
 قَمَدَه غَم لِنِکَرَاوَه لِه وَه ی کِه بَه نَدَا یَه تِی بَکَم بُو تَدَوَانِه ی ﴿تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ تِنُوهُ هَاوَارِیَان لِنِدِه کَه ن
 وَ دِه یَان پَه رَسْتِن بِنِجَگَه لِه خَوَا ﴿قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ کُمْ﴾ بَلِی مَن شَوِیْنِی نَارَه زَووهُ کَانِی تِنُوهُ نَاکَه وَم
 ﴿فَدَمَلْتُکَ إِذْ أَوْعَا أَنَا مِنَ الْمُتَنَبِّئِیْنَ﴾ تَه گَه رِوَا بَکَم بِنِگُومَان مَن گُومَرَا دَه بِم وَه لِه رِیْزِی تَمُو کِه سَا نَدَا
 نَابِم کِه رِنِیْمُوو نِیَان وَه رِگَر تَمُوهُ ﴿قُلْ إِنِّیْ عَلَی نَبِیِّیْنَ مِن رَّبِّیْ﴾ بَلِی بِنِگُومَان مَن لِه سَهَر بَه لَگَه یَه کِی
 تَاشْکَرَام کِه لِه لَابَه نِ پَه رُو دِگَار مَه وَه یه ﴿وَكَذَٰلَکُمْ یُؤْمَرُ﴾ کِه چِی تِنُوهُ بِرَوَاتَانِ پِنِ نَه یْتِنَا ﴿مَا یَعْنِیْ مَا
 تَسْتَعِیْجُلُوْنَ بِهٖ﴾ تَمُو (سَزَا ی) تِنُوهُ پَه لِه ی هَاتِنِی دِه کَه نِ بَه دَه سَت مَن نِی یه ﴿إِنْ لَّکُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ فَه رَمَان
 وَه وَا یِی تَه نَهَا بُو خَوَابِه ﴿یَقْضُ الْحَقُّ﴾ حَقِ وَ رَاسْتِی بَامَسِی دِه کَات ﴿وَهُوَ خَیْرُ الْفَاصِلِیْنَ﴾ وَه تَمُو
 چَاکَرِیْنِی بِرِیَار دَه رِ وَ جِیَا کِه رَه وَه یه ﴿قُلْ وَأَنْ عِنْدِی مَا تَسْتَعِیْجُلُوْنَ بِهٖ﴾ بَلِی تَه گَه رِ لَام بَوَا یَه تَمُوهُ ی
 تِنُوهُ یه لِه دِه کَه نِ لِه هَاتِنِی ﴿لِنُخِیْقَ الْأَمْرَ بَیْنِیْ وَبَیْنَهُمْ﴾ تَمُوَا کَارِی نِیَوَان مَن وَ تِنُوهُ کُوتَا یِی پِنِ دِه یْتِنَا
 ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِیْنَ﴾ وَه خَوَا چَاک نَاگَادَا رَه بِه سَتَم کَارَان ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِیْحُ الْغَیْبِ﴾ وَه کِلِیْلِی هَمُوو
 نَه یْتِنِی بِه کَانِ هَم رِ لَای خَوَابِه ﴿لَا یَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کَس نَابَا نَزَانِیْت جَگَه لِه (خودا) ﴿وَرَبُّکُمْ مَا فِی
 الْبَیْرِ وَالْبَحْرِ﴾ وَه (خَوَا) دَه زَانِی چِی لِه وُشْکَانِی وَ دَه رِیَادَا هَمِیْه ﴿وَمَا شَفَعُونَ إِلَّا بِنِعْمَتِهَا﴾ وَه
 هَم رِ گَه لَابَه کِ بَکَه وَیْتَه خَوَارَه وَه خَوَابِی دِه زَانِیْت ﴿وَلَا حِیْثُ فِی ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ﴾ وَه هَم رِ دَانِه وَیْلَه یَه کِ
 لِه تَارِیْکِی بِه کَانِی زَه وَیْدَا بِنِت ﴿وَلَا رَظْمٍ وَلَا یَاسٍ﴾ وَه هَم رِ تَه رِ وُشْکِیْکِ هَمِیْیْت ﴿إِلَّا فِی کِتَابٍ
 مُّبِیْنٍ﴾ هَم رِ هَمُوو یَان لِه کِشِی تَاشْکَرَا لِه (لوح المحفوظ) دَان ﴿

﴿وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ﴾ وہ ہر تہو خوابیدہ کہ دہتان خہوتینت لہ شدہ ودا (لیرہ دا خہ و بہمانای مردن ہاتر وہ) ﴿وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ﴾ وہ تہ شزانی (لہ روز دا) ج کاریکتان تہ نجام داوہ ﴿ثُمَّ يَرْجِعُهُمْ فِيهِ﴾ پاشان لہ روز دا لہ خہ و بیدارتان دہ کاتہ وہ ﴿يُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾ بۆ تہ وہی تہ و او بین ماوہی دیاریکراو (ی ہموو کہ سنی) ﴿ثُمَّ إِلَهُ مَرْجِعُكُمْ﴾ تہ و سا ہر بۆ لای تہ وہ گہ رانہ و دہتان ﴿ثُمَّ يُنْفِثُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ پاشان ہد و التان پین دہ دات بہ ہر کردہ و دہک کہ کرد و تانہ ﴿وَهُوَ الْغَافِرُ ذُو الْعَرْشِ﴾ تہو (خوا) زال و دہ سہ لاتدارہ بہ ہر بہ ندہ کانیدا ﴿وَيُرْسِلُ عَلَيْكَ حَفَظَةً﴾ و فریشتانیکتان بۆ دہ نیریت (کہ چاودیر و پاریزہر و نو سہری کردہ وہ کانتانن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ﴾ تاکاتی مردنی بہ کیکتان دیت ﴿تَوَفَّاهُ رُسُلُنَا﴾ نیرراوہ کانتان گیانی دہ کیٹن ﴿وَهُمْ لَا يُفْزِعُونَ﴾ کہ ہیچ سستی و کہ متہر خہمی بہک ناکہن (لہ کارہ کانیدا) ﴿ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ﴾ پاشان دہ گہرینر تہ وہ بۆ لای خوا کہ سہر و ہری راستہ قینہ یانہ ﴿إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ﴾ ناگادار بن فہرمان پہ وایی و بریار ہر بۆ تہ وہ ﴿وَهُوَ أَسْرِعُ الْبَصِيرِ﴾ ہر خوابشہ لیر سینہ وہی خیراترہ لہ ہموو کہ سنی ﴿قُلْ مَنْ يُضِلُّكُمْ فَمَا لِي بِهِمْ﴾ و البخر ﴿ثَمیٰ موحہ مہد﴾ بلی: ثایا کی ٹیوہ رزگار دہ کات لہ تاریکیہ کانی و ووشکانی و دہریا ﴿تَدْعُوهُمْ نَصْرًا وَخَفِيَّةً﴾ کہ ہاوار و نزای لیدہ کہن بہ ناشکر او نہتی ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْجِئْنَا مِنْ مَّوَدَّةٍ﴾ (تہ لین) سویند بہ خوا تہ گہر لہم مہترسی بہ رزگارمان بکات ﴿لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ تہ وہ بینگومان لہ سوہاس کارانی خوا دہ بین ﴿قُلْ أَنَّمَا يُنْفِثُكُمْ مِّنْهَا﴾ بلی: ہر خوا ٹیوہ رزگار دہ کات لہ و مہترسی بہ ﴿وَمِنْ كَلْبٍ﴾ و لہ ہموو نارہ جہتی و غم و پہزارہیہک ﴿ثُمَّ أَنتَشَرْتُمْ كُنُوزَكُمْ﴾ (لہ گہل تہ وہ شدہ) پاشان ٹیوہ ہاوبہش بۆ خوا بریار دہ دہن ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ﴾ بلی: ہر تہو خوابہ بہ توانا و دہستہ لاتدارہ ﴿وَعَلَىٰ أَن يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا﴾ کہ سزایہ کتان بۆ بنیریت ﴿مِنْ قَوْفِكُمْ﴾ لہ سہر و تانہ وہ ﴿أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ﴾ یان لہ رتر پیتانہ وہ ﴿أَوْ تَلْسَاتُكُمْ﴾ یان سہرتان لہ بشیوتینی و بتان کات بہ چہند دہستہ و تاقمینکہ وہ ﴿وَيُرِيقُ غَضَبُكَ بِأَشْيَاغِهِ﴾ جا ہندیکتان بہ ہندیکی تر تان سزاو نازار بدات ﴿أَنزَلَكَ يُصْرِفُ الْأَمْثَالَ﴾ سہرنج بدہ چنن ثایہ تہ کان دہ گزیرین (لہ جوریکدہ بۆ جوریکی تر) ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ تا تہ و ان تیبگہن و بیریکہ ندہ وہ ﴿وَكَذَّبَ بِوَعْدِكَ﴾ گہلہ کت باوہریان بہم قور تانہ تہ کرد کہ ہر تہ وہ حق و راست ﴿قُلْ أَنتُمْ عَلَيْكُمْ﴾ بوسکیل ﴿بَلَىٰ: مَنْ يَارِيزُہر و بہرپرستان نیسم ﴿إِنِّي أَنَا مُسْتَقَرٌّ﴾ بۆ ہموو ہد و التان کانتیکی دیاریکراو ہدیہ (کہ راست و دروی تبادا پروون دہ بیتہ وہ) ﴿وَسَوْفَ تَعْمَلُونَ﴾ وہ بہر و ویی دہزانن ﴿وَلَا تَزِلَّ زُلُفَتُكَ زَلِيلًا﴾ ہر کاتی تہ و انتہ دی قسہی ناشایستہ دہ کہن دہر بارہی ثایہ تہ کانی قینہ ﴿فَاتَّعِزَّ عَنَّهُمْ﴾ تہ وہ پرووہر گنیرہ لیبان ﴿حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ﴾ تا دہ چنہ سہر باسیکی تر ﴿وَأَمَّا يُنْفِثُكَ الشَّيْطَانُ﴾ وہ تہ گہر شہ پتان لہ بیرری بردیتہ وہ ﴿فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾

ثیر لہ پاش بیر کہ و تہ و تہ لہ گہل کز مہلی ستم کاران دامہ نیشہ ﴿﴾

﴿وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ (هر چه نده) نه‌وانه‌ی خویان ده‌بار تزن هیچ برسیارو تاوانی نه‌وانیان له‌سهر نی به ﴿وَلَا يَحْزَنُونَ لِمَا كُفِّرُوا عَنْهُ يَتَّقُونَ﴾ به‌لام بیر خسته‌وه‌یه تا خویان پیارتزن ﴿وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لِبَاطِلٍ وَلِقَا﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) واز بیته نه‌وانه‌ی ثابته که بیان کردوه به گه‌مه و گالته جاری ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ و زیانی دنیا هه‌لی خه‌له‌تاندون ﴿وَذَكَّرْنَاهُ﴾ وه به فورغان ناموزگارسان بکه ﴿أَنْ يُسَلِّقَ نَفْسَهُ بِمَا كَسَبَتْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی هیچ کدس تیا نه‌جی به‌هوی نه‌و (خرابانه‌ی) کردوه‌تی ﴿لَيْسَ لَهُمْ دُونِ اللَّهِ مَا يَلْبِغُونَ﴾ که جگه له‌خوا هیچ دوست و تکار نیکی نی به ﴿وَأَنْ تَقُولَ كُلَّ عَدْلٍ لَّا يُؤْخَذُ مِنْهَا﴾ نه‌گهر هه‌موو فیدا و بریتی به‌ک بدات لی ی وهر ناگیرئ ﴿أَوَلَيْكَ الْآيَاتُ الْبُرْهَانُ الْكَلْبُورُ﴾ نه‌وانه که سانیکن به‌هوی نه‌و (خرابانه‌ی) که کردوویانه تیاچوون ﴿لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌یه خوار دنه‌وه‌یه که له‌تاوی زور گهرم و به‌کول ﴿وَعَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای زور به‌تازاریش به‌هوی نه‌وه‌ی که بی بر و ابوون ﴿قُلِ اللَّهُ غَنِيٌّ دُونَ اللَّهِ﴾ بلی نایا بیجگه له‌خوا هاوار بکه‌ین (و پهرستین) ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ﴾ شتیک که نه‌سوودمان بی ده‌گه‌یه‌نبث و نه‌زیان ﴿وَسُودٌ عَلَى عَقَائِبٍ﴾ وه به‌ره‌و دوا بگه‌رینه‌وه (پاشگه‌رینه‌وه له‌ثابته که مان) ﴿بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که خوا پرینمونی کردین (بۆ پرینگای راست) ؟ ﴿كَأَلَيْكَ اسْتَهْوَاةُ الشَّيْطَانِ﴾ به‌وینه‌ی نه‌و که سه‌ی که شه‌یتانه‌کان مه‌ریان لی شیواندین ﴿فَإِلَّا تَرْضَىٰ حَرِيرًا﴾ له‌زه‌وی داسهر گهردان بی ﴿لَهُ رَاضِيَةٌ بِدَعْوَتِهِ إِيَّاهُ﴾ و چند هاوپی به‌کی هه‌بی بانگی کهن بۆ پرینگای راست ﴿أَنفِثْ﴾ (بلین) وهره بۆ لای نیمه (که چی به‌گوینان نه‌کات) ﴿قُلِ إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَدَىٰ﴾ بلی به‌راستی ههر پرینمونی خوا پی نمونی راسته ﴿وَأَمَّا الشَّيْطَانُ﴾ الْعَلَمِينَ ﴿وَهُوَ الْمُنْصَوِّرُ﴾ وه (فهرمانمان پندراوه) که به‌پرینکی نویژ به‌جی بینن و له‌و (به‌ره‌رد گاره) بترسین ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ فِطْرَتَكَ﴾ وه هه‌مووتان ههر بۆ لای نه‌و زاته کۆ ده‌کرینه‌وه (له‌پورزی دوا پیدا) ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ وه ههر نه‌و خوابه‌یه که تا سمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیناوه به‌حق و راستی ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ كُلُّ كُفٍّ كُفٌّ﴾ وه ههر پورزی به‌شتیک به‌ره‌مووی به‌هیش ده‌ست به‌جی ده‌بی ﴿قُلْ الْحَقُّ﴾ فهرمان و وونه‌ی نه‌و راسته ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا يَوْمَ يُنْفَخُ الصُّورُ﴾ ههر بۆ نه‌وه مولک و خواونه‌تی له‌و پورده‌دا که فووه‌ده‌کریت به‌(صور) که به‌نادا ﴿غَيْرِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانا و تاگابه به‌هه‌موو نه‌ینی و ناشکرایه که ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ وه ههر نه‌وه کاردروست و به‌تاگا ﴿۱۳۶﴾

﴿وَيَذَّأِلُ الَّذِينَ لَا يَدِينُونَ﴾ (بیر بکەر وه) کاتیک که ئیبراهیم ووتی به نازهری باو کی ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَسَاكِينًا﴾ (لَهْمَه) ئایا تو بتائیک ده که بته به رستراوی خوت؟ ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ مَنِّعَ فِي صَلَاتِ الْبَاقِينَ﴾ به راستی من توو گهله کهت له گو مرایی به کی ته و او و ئاشکر ادا ده بینم ﴿وَكَذَلِكَ نُرِي الْإِنْسَانَ كُنُوزَ بَيْتِهِ﴾ به و شیوه به نشانانی ئیبراهیم مان دا ﴿مَنَکَرَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ده سه لات و خواهرینی (خوا بۆ) ئاسمانه کان و زهوی ﴿وَلِيَكُونَ مِنَ الْتَوَفِينَ﴾ بۆ شهوی له پرزی باوه پر داره راسته قیته کاندای بیت ﴿فَلَمَّا جَزَّ عَلَيْهِ السَّلْ﴾ کاتی شهوی به سه ردا هات ﴿رَبِّهِ كَوْنًا﴾ نه ستره به کی بینی ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه بهر وهر دگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ به لام کاتی ئاوابوو ﴿قَالَ لَا أُجِبُ الْآفِلِينَ﴾ ووتی من هر چی ئاوا بی خوشم ناوی ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ نه مجا کاتی مانگی بینی هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي﴾ ووتی نه مه بهر وهر دگاری منه ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ به لام کاتی که ئاوابوو ﴿قَالَ لَنْ تُبَدِّلَنِي فِيهِ﴾ ووتی سویند به خوا نه گهر بهر وهر دگاری بهر وهر دگاری نه کات ﴿لَا كُفْرًا مِنَ الْفُتُورِ الطَّالِينَ﴾ بینگومان له کومه ئی گو مراییان ده بسم ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ نه مجا کاتی خوری بینی هه لهات ﴿قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ﴾ ووتی نه مه بهر وهر دگاری منه نه مه گهر وهر (له وان) ﴿فَلَمَّا أَفْلَحَ﴾ جا کاتی خوریش ئاوابوو ﴿قَالَ يَكْفُومُ إِنِّي سَأَلْتُ رَبِّي﴾ ووتی نهی گهله کهم به راستی من بهریم له هه رشتی که ئیوه ده یکه ن به هاو بهش بۆ خوا ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي﴾ به راستی من بروی خوم وهر نه گهرم بۆ لای زاتیک ﴿فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که ئاسمانه کان و زهوی به دی هیناوه ﴿حَقِيقًا﴾ جگه له خوا بروم له هه چی تر ناکه م ﴿وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ وه بینگومان من له هاو بهش بهیدا کهر ان نیم ﴿وَسَاجِدًا لِّرَبِّي﴾ (به لام ئیبراهیم) گهله کهی ده مه قالیان له گهله دا کرد ﴿قَالَ اتَّخَذُوا فِي السَّمَوَاتِ هَدًى﴾ بهر مووی ئایا ئیوه ده مه ده منی و موجداه له له گهله دا ده کهن؟ له باره ی خواوه که به راستی بهریموونی منی کرد ووه ﴿وَلَا تَخَافُ مَا يُشْرِكُونَ بِكَ﴾ من ناترسم له وهی که ئیوه ده یکه ن به هاو بهش بۆ خوا (چونکه زیان ناگه به نن) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا﴾ مه گهر شتیک که بهر وهر دگاری بههوی بی کات ﴿وَبِيعَ رَبِّي كَذَلَّ﴾ شئ و عیلاً زانست و ناگاداری بهر وهر دگاری هه موو شتیک گرت و نه وه ﴿فَلَمَّا تَذَكَّرُونَ﴾ دهی ئایا بۆ بیر ناکه نه وه ﴿وَكَيْفَ تَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ﴾ وه من چون ده ترسم لهو بتانهی که ئیوه کرد ووتانه به هاو بهش بۆ خوا ﴿وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرِكُكُمْ بِاللَّهِ﴾ که ئیوه ناترسم بینگومان بتانیکتان کرد و ته هاو بهش بۆ خوا ﴿مَا لَكُمْ بِرَبِّكُمْ أَنْ تَقُولُوا﴾ که هیچ به لگه به که نه ئیراوه بۆتان (که له وان بهرستن) ﴿فَأَنَّى الْقَائِلِينَ أَخُو بِلَا مَنٍ﴾ دهی که واته کام له م دوو دهسته به شایسته تره به نه ترسان (و ئارامی) ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَقْسِمُونَ﴾ نه گهر ئیوه هیچ ده زانن ﴿۱۳۷﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نہوانہی کہ پروایان ہتساوہ ﴿وَلَا يَسْتَوُوا بَيْنَهُمْ يُظْلَمُ﴾ و پرواکہ بیان تیکہل بہستہم
 (ہاوہل دانان) نہ کردوہ ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ ہیمنی و تاسایش تہنہا بؤ نہوانہیہ ہەر
 نہوانہش ریتمون کرارون ﴿وَنَزَّلْنَا حُجُجَنَا تَتٰیٰہَا اٰتٰرَہِمَ﴾ نمو (بہلگانہ) بہلگہی تئمہ بوون
 کہ دابوومان بہ ٹیبر اہیم ﴿عَلٰی قَوْمٍ﴾ لہ ہر اتہر گہلہ کہ بہوہ ﴿تَرْفَعُ رَحْمَتُ مَنْ ذٰلِكَ﴾ ہەر کہ سبتک
 بمانہوئت بلہ و پایہی ہرز دہ کہ بہوہ ﴿اِنَّ رَبَّكَ حَکِیْمٌ عَلِیْمٌ﴾ ہر اسنی ہر و ہر دگارت کار دروستی
 زانیہ ﴿وَوَهَبْنَا لَہٗ اِسْحٰقَ وَ یَعْقُوْبَ﴾ وہ نیسحاق و (لہ نیسحاقیش) یہ عقوبمان پی بدخشی
 ﴿کَلَّا هٰذِیْنِ﴾ ریتمونیی ہموویانمان کرد ﴿وَوُحَاہِدَتٰیْنِ قَبْلَ﴾ وہ لہوہو پیش ریتمونیی
 نوح و حشمان کرد ﴿وَمِنْ ذُرِّیَّتِہٖ دَاوُدَ وَ سُلَیْمٰنَ وَ اٰیُوْبَ وَ یُوْسُفَ وَ مُوْسٰی وَ هٰرُونَ﴾ ولہنہوہ کانی نوح
 داوود و سولہیمان و نہیووب و یوسف و موسا و ہارونمان (ریتمونیی کرد) ﴿وَبَکَّدَ لَکَ تَجْرِی
 اَلْمَخِیْمٰتِ﴾ ثاہو چہشنہ پاداشتی چاکہ کاران دہدہینہوہ ﴿وَزَكَرٰیَّا وَ یَحٰیجَ وَ عِیْسٰی وَ اِلٰیاسَ﴾
 وہ زہ کہریا و یحیا و عیسا و ئیلیاس ﴿کُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِیْنَ﴾ ہر یہک لہمانہ لہ چاکہ کاران بوون ﴿وَ
 اِسْمٰعِیْلَ وَ اِلِسْعٰ وَ یُوْسُفَ وَ لُوْطًا﴾ وہ ئسماعیل و یسہع و یونس و لوط ﴿وَكَلَّا فَضَّلْنَا عَلَی الْعٰلَمِیْنَ﴾
 ہر یہ کہ لہمانہ ریتمانداون بہسہر ہموو خدکیدا ﴿وَمِنَ اٰتٰیٰہِمُ وَ ذُرِّیَّتِہِمُ وَ اٰخُوْنِہِمُ﴾ ہر و ہا
 ہندی لہباوک و نہوہو و براکانیان ﴿وَاٰحِبِّیْنَہُمْ وَ هَدٰیْنٰہُمْ اِلٰی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ﴾ ہلمان ہزار دوون و
 ریتمونیمان کردوون بؤ رینگہی راست ﴿ذٰلِكَ هُدٰی اللّٰہُ یُھْدِی بِہٖ مَنْ﴾ نہوہ ریتمونیی خواہیہ
 ریتمونیی ہر بہندہیہ کی پندہ کات ﴿بَیِّنًا مِّنْ عِندِہٖ﴾ لہبہندہ کانی کہ خوی بہوی ﴿وَلَوْ اَشْرٰکُ الْخٰفِیْطِ
 عَنْہُمْ مَّا کَانُوْا یَسْتَلُوْنَ﴾ وہ نہ گہر ہاویہشیان رہو ابدایہ بؤ خواہینگومان نمو چاکانہی کردہوویان
 ہمووی بی پاداشت دہر دہچو ﴿اُولَٰئِكَ الَّذِیْنَ﴾ نہوانہ کہ سانیکن ﴿اٰتٰیْنٰہُمْ اَلْکِتٰبَ وَ اَلْحِکْمَ
 وَ اَلنَّبُوَّةَ﴾ پہام و زانین و حوکمرانی و پیغمبہریتیمان پی بدخشیوون ﴿وَ اِنْ یَکْفُرْ بِہَا هٰؤُلَاءِ﴾ جا نہ گہر
 نہوانہ (قورہش) پروای پی نہہین ﴿فَقَدْ وَکَّلْنَا بِہَا قَوْمًا لِّیَسُوْا بِہَا یَکْفُرُوْنَ﴾ نہوہ ہینگومان بہدہستہیہ کی
 ترمان سپاردوہ (چاودیری بکھن و) پی ہر و اش ناہن پی ی ﴿اُولَٰئِكَ الَّذِیْنَ هَدٰی اللّٰہُ﴾ نہوانہ (نہو
 پیغمبہرانہی باس کران) کہ سانیک بوون خواہ ریتمونیی کردن ﴿فَیْھَدِیْہُمْ اَفْتَدٰہُ﴾ دہی پدیرہوی
 رینگہ و ریتبازی نہوان پکہ (نہی موحمہد ﷺ) ﴿قُلْ لَا اَسْأَلُکُمْ عَلَیْہِ اَجْرًا﴾ (نہی موحمہد ﷺ)
 بلنی داوای ہیچ کری و پاداشتیکتان لیناکہم لہسہری ﴿اِنْ هُوَ اِلَّا ذِکْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ﴾ نمو قورثانہ تہنہا
 نامور گاری یہ بؤ ہموو جیہانیان ﴿

﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْخَيْلِ وَالْحَمَى﴾ به راستی خواله تکه ری دانه و نله و ناو که تووه (کاتیک که دهر و یتیت له زه ویدا)
 ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ زیندوو دهر نه هیتی له مردوو ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه (خوا) دهر هیتیری
 مردوانه له زیندوو ﴿ذِكْرُ اللَّهِ فَانْصُرُوا﴾ ته ویه خواهی یتوه دهی که واته یتوه چون (له بهرستی
 نه و خواهی) لا ده درین؟ ﴿قَالُوا أَلَمْ نَصْأَبْ﴾ (خوا) به دی هیتیری شه بهی و پروناکی روز بوونه و به
 ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ سَكَنَةٍ﴾ و شه وی کردوو به کات و هوی نارامگرتن ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ حُسْبَانًا﴾ و خور و
 مانگی کردو ته هوی حساب دیار یکردن و زانیی کات ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه ویش نه ندازه گرتنی
 خواهی به ده سه لاتی زانییه ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الشُّجُومَ﴾ وه هدر خواهی که نه سیتیری داناوه بۆتان
 ﴿لِيَتَسَوَّاهُ فِي مُلْكِهِ الْبَرُّ وَالْبَاسُّ﴾ بۆ شه وی ریان پیدر کهن له تاریکیه کانی و شکانی و ده ریا دا
 ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِیْنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی نایه ته کانمان پروون کردو ته وه بۆ کومه لای که بزائن و تی بگهن
 ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ وه شه خواهی زاتیکه که یتوهی دروست کردوه له یه کهس
 که (تاده م) ﴿فَسَتَرْنَاهُ مَنُورًا﴾ نه مچا (له پشنی باو کتانا) نیشته چی کران (دواتریش له مند الدانی
 دایک تاندا) داتران به شیوهی کاتی ﴿قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِیْنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ به راستی نایه ته کانمان پروون
 کردو ته وه بۆ که سانی به ووردی بیر بکه نه وه ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه شه خواهی زاتیکه ﴿أَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً﴾ که بارانی له ناسمانه وه باراندوو ﴿فَأَخْرَجْنَا بِوَسَائِلٍ كُلٍّ مِّنْهُ﴾ جا به هوی شه (بارانه وه)
 همموو جوړه چه که ره کمان پرواند ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا﴾ نه مچا پرووه کی سه و زمان لی پرواندوو
 ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلْنَا لَكُمُ الْوَسْطَى﴾ وه شه (پرووه که سه وزه) دانه و نله له سه ره که که له که بوومان دهر هیتاوه
 (وه که گولی جو و گهنم) ﴿وَمِنَ الْغُلِيِّينَ مَلْعُونًا إِنَّهُمْ﴾ وه له دار خورما له چند به لیک هیثووی
 شوړه وه بوو دهر ده هیتین ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَنَافِقِ﴾ وه (دهر و یتین به و بارانه) باخاتی زور له تری هی هممه جوړ
 ﴿وَالَّذِينَ ظَنُّوا أَنَّهُم مِّنَ الْغُلِيِّينَ﴾ و زه یتون و بنه هیناری ﴿مُتَشَبِّهِاتٍ بِمَنْشَرٍ مَّنشَرٍ﴾ هاو وینه و له یه کتر جیا جیا (له تامدا)
 ﴿أَنظَرُوا إِلَى شَعْرَتِهِ﴾ سه رنجی بهر هممه که ی بدن ﴿إِذَا أَلْمَزَّ ذُنُوبَهُ﴾ کاتیک بهر ده گرت و پی ده گات
 ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكُمْ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له م سه رنج دانه دا چند به لیکه ی گه و ره هممه (له سه ر گه و ره ی
 ده سه لاتی خودا) بۆ که سانی که بهر و ده هیتین ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْغِيْبِ﴾ هاو به شانیکیان بریار داوه بۆ
 خوا که جنو کهن ﴿وَعَلَّمَهُمْ﴾ له کاتیک دا خودا ته و (جنو کانه ی) دروست کردوو ﴿وَحَرَّفُوا الْآيَاتِ﴾ و یتین و یتین
 به درو و بوختان چند کوپ و کچیان په وادا وه بۆ خواهی زانیاری ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾
 پاک و بی گهردی بۆ خوا له وهی که نه وی بر و ابانه بریاری نه ده بۆ خوا ﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 (خوا) داهیتیری ناسمانه کان و زه وی به له نه بوون ﴿إِنِّي بَصُورٌ لَّهُ وَلَدًا وَنَزَّحْتُ كُتُبًا صَاحِبَةً﴾ چون
 مندالی ده بی که زن و هاو سه ری نه بووه ﴿وَحَقَّقَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ خوی همموو شتیکی دروست کردوو
 ﴿وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ و شه به همموو شتی زانا و به ناگایه ﴿

﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ﴾ هەر نهو خوا به به که په روه رد گاری نیه به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په رستراو نیکی
 راسته قینه نی به جگه له نهو ﴿خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروست کهری هه موو شتی که ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾
 که واته نهو په رستن ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه نهو خوا به چاودیره به سهر هه موو شتی که وه
 ﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ﴾ چاوه کان بهی پی نابهن و نانوانن بیینن ﴿وَهُوَ يُدْرِكُ الْبَصَرَ﴾
 به لام نهو هیزی بیینن و چاوه کان ده بیینت ﴿وَهُوَ الْغَلِيبُ الْخَبِيرُ﴾ وه نهو به ناگای ورد بینن ﴿
 فَذَٰلِكَ كُمْ يَصْطَرِّ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ به راستی له لایهن په روه رد گار نانه وه چه ندیسن به لگهی پرووتان
 بۆ هاتووه ﴿فَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَنْتَحِبُ﴾ نه مجا هه کس بیر له راستی ده کاته وه ده بیینی نه وه (سوودی)
 بۆ خویه تی ﴿وَمَنْ عَنِ قَتْلِهَا﴾ هه که سیش بیر ناکاته وه و کویر بووه نه وه (زیانی) هه بۆ خویه تی
 ﴿وَمَا آتَاكُم بِحَقِّ طَرَفٍ﴾ وه من چاودیر و پاریزه رنیم به سه رنانه وه (بهس را که یه نه رم) ﴿
 وَكَذَٰلِكَ تُصْرَفُ الْأَنْبِيَاءُ﴾ ناوا جوړ و شیوه ی به لگه کان ده گوړین ﴿وَيَقُولُوا دَرَسْتَ﴾ ده با هه بلین
 خویندو ته و پیتو تراوه ﴿وَالَّذِينَ تَتَذَكَّرُ بِهِ نَبِيُّهُمْ لَیْسُوا بِكُلِّ شَيْءٍ مُّسْمِئُونَ﴾ وه بۆ نه وه ی چاک پروونی بکه یه نه وه بۆ کومه لیک
 که تپده گهن و شاره زان ﴿أَتَشْفِقُ الْإِنْسَانَ الَّذِي خَلَقَهُ مِنْ طِينٍ﴾ شوینی نه وه بکه وه که له لایهن په روه رد گار نه وه
 وه حیت بۆ کراوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ شایسته ی په رستن نیه بیتجگه لهو (خوا) ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾
 وه پروو وهر گیره له هاو بهش بر باره ران ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾ وه نه گدر خوا بیو ستا به
 هاو لیان دانه دنا ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا﴾ و تومان نه ده کرد به چاودیر و پاریزه به سه ریانه وه ﴿وَمَا
 أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ﴾ و تو زور دارو ده سه لاتدار نیت به سه ریانه وه ﴿وَلَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَالْقَمَرِ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ﴾ (موسلمانان) جتیو و قسه ی ناشرین مه لئین به ویت و په رستراوانه ی که نه وان هاواریان لی
 ده که ن و ده با نه رستن بیتجگه له خوا ﴿فَسَبِّحُوا اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ﴾ بهو هویه وه نه وانش قسه ی نه شیاو بلین
 به خوا ﴿كَذَٰلِكَ زُجِّلَ لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلُهُمْ﴾ بهو شیوه یه رازاندو مانه نه وه بۆ هه موو نوممه تیک کرده وه که یان
 ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ﴾ پاشان گه رانه وه یان هه بۆ لای په روه رد گاریانه ﴿فَيُنْظَرُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾
 نه مجا هه والیان پی ده دات بهو کرده وانه ی نه نجامیان ده دا ﴿وَأَنفَسُوا بِاللهِ جَهْدَ أَعْيُنِهِمْ﴾ وه به هیترین
 سویندیان به خوا ده خوار ﴿لَیْسَ جَاءَهُمْ عِلْمٌ أَنَّهُ الْيَوْمُ مِنْ بَيْنَا﴾ سویند به خوا که گهر مو عجیزه به کیان بۆ بیت
 (له وانه ی که خویان داوایان ده کرد) بیتگو مان بر و ده هینن پی ی ﴿قُلْ إِنَّمَا أَلَا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بلنی به راستی
 مو عجیزه کان هه لای خوا به ﴿وَمَا يُشْعِرُكُمْ﴾ وه نیه نازانن شه ی بر واداران ﴿أَنَّهُمْ إِذَا حَضَرُوا
 لَیْلًا﴾ نه گدر نهو به لگانه ش بیته کایه وه هه بر وانه یین ﴿وَنُقَلِّبُ أَقْدَارَهُمْ وَنُصَرِّفُهُمْ﴾ وه (کاتی
 هاتنی مو عجیزه کان به هوی پی بر واییانه وه) دل و چاویان وهر ده گیرین و لاده ده یین (له باوهر هینان)
 ﴿كَعَمَّا تَرَوْهُم مُّوَادَّاةً أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هه وه که له سه ره تاوه بر واییان به قورنانه هینا ﴿وَنَذَرُهُمْ﴾ وه لیان
 ده گهر یین ﴿فِي طَفَافٍ﴾ له سه ره که شی خویاندا بن ﴿یَتَمَحَّوْنَ﴾ (ده با) هه سدر گهر دان بن ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ و ه بنگومان نه گهر ئیمه ﴿فَرَضْنَا الْوَيْلَ لَكُم مِّنْ بَعْدِهِمْ﴾ فریستهمان بۆ لای نهو (بیناوه) انه بناردایه
 ﴿وَكَمْ أَهْلَ الْبُيُوتِ﴾ و مردهووه كان قسهیان له گهه بگردنایه ﴿وَكَمْ أَهْلَ الْبُيُوتِ﴾ و هه موو
 شتیكمان بۆ كۆ بگردنایه تهوه ﴿قُلْ﴾ پروو به پروو به پیش چاویانهوه (یان كۆ مهل كۆ مهل) ﴿مَّا كَانُوا
 يَفْقَهُونَ﴾ پروایان نه ده هینا ﴿إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر خوا بیوستانه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به لام
 زور به یان نازان و بی ئاگان ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا﴾ هه به و شیوه بۆ هه موو به نه مبه ریتك
 دوزمنكمان داناهه ﴿شَاطِطِينَ﴾ لایس و لایس له شه یانه كانی مرؤف و جنوكه ﴿يُوحِي بِقُضَائِهِمْ﴾
 بعض كه به نه هینسی به به كتری راده گه هینن ﴿وَنُفِخَ فِي السُّورِ﴾ و وتهی رازاوه و بریقه دار بۆ فریودانیان
 ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ و ه ته گهر به روه ردگارت بیوستانه نه وه یان نه ده كرد ﴿فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْقَهُونَ﴾
 ده لیان گه ری به خویان و نهو درویانهی كه هه لی ده به ستن ﴿وَلْيَصْصِقُوا﴾ و ه بۆ نه وهی
 گوینگری بۆ نهو (ووته بریقه دار و رازاوهی بۆ به كتری ده كهن) ﴿أَفَتَدْعُونَ إِلَهُينَ يُدْعَوْنَ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُنَّ﴾ دلی
 نهو كه سانهی پروایان سی به به رۆزی دواپی ﴿وَلْيَرْجِعُوا﴾ بۆ نه وهی رازی بین پیی ﴿وَلْيَقْرَأُوا مَا
 نُفِخَ فِي السُّورِ﴾ و نه نه نجامی بدن نهو گونا هانهی نه نجامی نه دن ﴿أَفَتَدْعُونَ إِلَهُينَ يُدْعَوْنَ لَا يَسْمَعُونَ دُعَاءَهُنَّ﴾ جانا یا
 جگه له خوا داد و ده ریتکی تر بۆ خۆم بریار بدهم؟ ﴿وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ إِلَهُكُم﴾ له كاتیکدا (خوا) نهو زاته به
 كه نار دویه تیه خواره وه بۆ ئیوه ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ مَلَكُوتٌ﴾ نهو قورئانه كه پروون كه ره وهی هه موو باسیكه
 به دریزی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُ كُنُوتٌ﴾ ته وانه ش كه نامه مان پی به خشین ﴿يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِّن رَّبِّكَ
 بِالْحَقِّ﴾ چاك ده زانن بنگومان نهو قورئانه له لایه ن به روه ردگارت ته وه به حهق و راستی نیراوه
 ﴿فَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْكِكِينَ﴾ كه واته هه رگیز له گومانداران مبه ﴿وَقَفَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ و ه فهران
 و وتهی به روه ردگارت ته و او به ووه به نه نجام گه یشت ﴿صِدْقًا وَعَدًا﴾ به راستی و دروستی
 ﴿لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِمْ﴾ كه هیچ كس ناتوانی بریار و و نه كانی بگوری ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ هه
 خوا بیسه ری زانابه ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَصْحَابَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و ه ته گهر تو گو براید لی زوری بهی ته وانه بیت
 له سه ر زه ویدان ﴿يُضِلُّوكُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ریگهی خوا گو مرآت ده كهن ﴿إِنْ يَشِيعُوا إِلَّا الظُّلُمُ﴾ نه و ان
 هه ر شوینی گومان كه و تونون ﴿وَإِنْ هُمْ إِلَّا بَخْرُ صَوْتٍ﴾ و ه هه میسه درۆو گو تره كاری ده كهن ﴿وَإِنْ
 رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بنگومان هه ر به روه ردگارت چاك ده زانیت ﴿مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ كنی گومرا
 به ووه و لای داوه له ریگای نهو ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُنْهَكِينَ﴾ و ه هه ر نهو زانتره به وانهی ری بازی راستیان
 گرتوه ﴿فَكُلُوا مِمَّا دُكِرْتُمْ أَنَّهُ لَكُم حَلَالٌ﴾ ده بخون لهو (سه ر براو) هی كه ناوی خوا ی له سه ر هیراوه
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِنَا مُؤْمِنِينَ﴾ ته گهر ئیوه به نایه ته كانی خوا پروادارن ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِنَا مُؤْمِنِينَ﴾

﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا﴾ بوجہی تہو ناخون؟ ﴿مِمَّا ذُكِّرَ لَكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا﴾ (گوشنی) تہو (نازہ لان) ہی کہ ناوی خواہی لہ سہر ھیتراوہ (لہ کاتی سہر برینی دا) ﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ﴾ کہ بینگومان خواہی بڑوانی پروون کردو تہوہ تہوہی حدرامی کردوہ لہ سہر تان ﴿إِلَّا مَا أَضْطَرُّرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ جگہ تہوہی کہ ناچار دہ بن بڑی (بیخون لہو خوار دانہی کہ حہرامن) ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا لِّيُضِلُّونَ بِأَهْوَاءِهِمْ﴾ بہر استی زور کہس خد لکی گومرا دہ کمن بہ ھمو و تارہ زوی خویان ﴿بَغْيٍ عَلِيمٍ﴾ بہ بن ھبج زانباری بہک (کہ لہ خواوہ وہر گیرا بیت) ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلِينَ﴾ بینگومان پەر و ہر دگارت دہست در بڑ کاران و سہر کہ شان چاک دہناسن ﴿وَذَرُوا ظِلَافَ الْإِنْتِهِ وَبَاطِنَهُ﴾ لہ گونامی ناشکرا و نہیتی واز بیتن ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا كَابِرٌ﴾ بہر استی تہو انہی کہ گونہ دہ کمن بہ دہستی تہ نقہست ﴿سَيَجْزِيَنَّهُمْ أَصَابُ الْبَلَاءِ﴾ بہر ووی تؤلہ بیان لی دہ سہریت بہ ہوی تہو تاوانانہی دہیان کرد ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا زَاكِرَ اسْمِ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ لہو (سہر براوہ) مہخون کہ ناوی خواہی لہ سہر نہ ھیتراوہ (لہ کاتی سہر بریندا) ﴿وَأَنَّهُ لَيْسَ﴾ بینگومان (خوار دنی) تہوہ تاوان و لہ ستور دہر چوونہ ﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّا خَبِيرٌ﴾ وہ بینگومان شہیتانہ کان بہ نہیتی شت بہرستانیان دہلین ﴿يُخَوِّدُكُمْ﴾ بڑ تہوہی موجدادہ و دہمہ دہمیان لہ گہل بہکن ﴿وَإِنَّ أَطْعَمَهُمْ هُوَ أَنْكَرُ شَرِّ كُونٍ﴾ جائہ گہر بہ گویان بہکن تہوہ بینگومان لہ ھاو بہش دانہران دہ بن ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ﴾ نایا کہ سینک کہ مردو و بیت (واتہ بی پروا بیت) و ئیمہ زیندو و مان کردوہ (ھیدایہ تماندا) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُ نَفْسًا رَّابِعَةً﴾ و پرووناکیہ کمان بڑ فہراہم ھینا (کہ قورناتہ) بہ ہوی تہوہوہ لہ ناو خد لکیدا دہ گہر پی و دہروات ﴿كُنْ مَثَلًا فِي الْفُلَامِ﴾ نایا و ہک تہوہ وایہ کہ لہ ناو تاریکستانیکدا بیت ﴿لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا﴾ کہ بہ ھبج جوڑی دہر چوونی نہ لی ﴿كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَسْتَمُوتُونَ﴾ بہو شیوہیہ راز تیرا و تہوہ بڑ بیز وایان تہو کردوہ (خرابانہی) دہیان کرد ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْثَرَ مُجْرِمِينَ﴾ بہو شیوہیہ لہ ھمو و شاریکدا گہورہ ترینی تاوانباریمان کرد (بہ دہ سہ لاتندار) ﴿لِيَتَذَكَّرُوا فِيهَا﴾ بڑ تہوہی پیلان و فیل بہکن لہو شاراندہا ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُونَ إِلَّا أَنْفُسِهِمْ﴾ وہ فیل و پیلان نا کہن (لہ کہس) بنبجگہ لہ خویان ﴿وَمَا يُشْعُرُونَ﴾ بہ لام تہو ان ھہستی بی نا کہن ﴿وَإِذَا جَاءَ ثَمَرُهَا﴾ وہ کاتیک نایہ تیکیان بڑ بیت ﴿فَأُولَئِكَ يَفْرَحُونَ﴾ دہلین ئیمہ ھہر گیز باوہر نا ھینین ﴿حَتَّى تَوَفَّى يَمَلُّ مَا أَوْفَتْ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ھہتا و تہی تہوہی بہ پتقہ مہرانی خواہراوہ بہ ئیمہش تہدریت ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ خوا چاک دہرانتیت بہیام و پتقہ مہرایی خوی بڑ کوی دہنیریت (و کی شباو ترہ بڑ تہو کارہ) ﴿سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرُهُمْ﴾ بہر ووی تہو انہی تاوانبان کردوہ دوو چاریان دہبیت ﴿صَغَارًا عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابًا شَدِيدًا﴾ سوو کی وریسوایی لای خوا و سزای سہخت ﴿يَسَاءَ مَا كَانُوا يَكُونُونَ﴾ بہ ہوی تہو پیلان و فیلانہوہی کہ دہیان کرد (لہ پرواداران) ﴿

﴿فَمَنْ يُرِدْ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ﴾ جا ھەركەسىڭ خوا بىھەيت پىنموونى بىكات ﴿يُفْسَحْ صَدْرَهُ
 لِلْإِسْلَامِ﴾ سىنگى فراوان دەكات بۇ ئىسلام (وېر واهىتان) ﴿وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ﴾ ۋە ھەركەس خوا بىھەيت
 گومراى كات (لەبەر نەشپاوى و سەر كەشى خوى) ﴿يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا﴾ سىنگى زۆر تەنگى
 دەكات ﴿كَأَنَّمَا يَصْقَعُ فِي السَّمَاءِ﴾ ۋەك تەۋەى (بىھەيت) بەرز بىتەۋە بەرەو ئاسمان (چونكە مەزۇف
 تا بەرەو ئاسمان بەرز بىتەۋە ھەست بە تەنگە تەفەسى دەكات و بەنارە ھەت ھەناسەى بۇ دەدرىت)
 ﴿كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ﴾ بەو جۆرە خوا بىسى و ناپاكى دادەنىت ﴿عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ لەسەر ئەوانەى
 كەپرا ناھىتن ﴿وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا﴾ ئەم ئىسلامە پىنگاى بەرەرد گارتە كەپرىك و راستە
 ﴿قَدْ قَضَى الْآيَاتِ﴾ بىنگومان بەروونى ئايەتە كانمان باسكردوۋە ﴿لِقَوْمٍ يَكْفُرُونَ﴾ بۇ كۆمەلىك
 كەپىر كەنە ۋە ﴿لَهُمْ دَرَكٌ أَلَسَّ بِعَذَابِهِمْ﴾ بۇ ئەوانەى لای بەرەرد گارىان مالى ناشتى كە (بەھەشتە)
 ﴿وَهُوَ قَوْلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ تەنھا ئەۋىش دۆستيانە بەھۋى ئەو كەردەۋە چاكانەى دەپان كەرد ﴿وَلَقَدْ
 يَكْفُرُونَ بِخَسْفِ الرَّجِيمِ﴾ ۋە پۇزىك (خوا) تىكرا كۆيان دەكانەۋە (دەفەر موبت) ﴿يَنْقُشُونَ الْجَنَّةَ﴾ ئەى
 دەستەو كۆمەلى جنوكە ﴿قَدْ أَتَيْتُمْ ذُرِّيَّتَكُمْ مِنَ الْإِنْسِ﴾ بىنگومان ئىۋە زۆر كەستان لەئادەمىيەكان
 گومرا كەرد ﴿وَقَالَ أَقْبِلْ أَهْلُ الْإِنْسِ﴾ ۋە دۆستە كانيان لەئادەمى دەلنن ﴿وَبَنَّا أَسْتَمَعَ نَعُصَايَ بَعْضِ﴾
 ئەى بەرەرد گارمان ھەندىكمان سوودو كەلكمان لەھەندىكمان ۋەرگرت ﴿وَبَنَّا أَجَلَكَ الَّذِي أَجَلَتْ
 لَنَا﴾ ۋە بەو كاتەو مۆلەتە گەشتىن كەبۇت ديارى كەرد بووين ﴿قَالَ أَتَأْمُرُونَا﴾ خوا فەر مووى
 ناگر شویتانە ﴿خَلِّينَا فِيهَا﴾ بەھەمىشەى و بى براتەرە دەمىتەۋە تايىدا ﴿إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ﴾ جگە لەو
 كاتەى كەخوا بىھەى ﴿إِنَّ رَبَّكَ خَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بەراستى بەرەرد گارت كار دروستى زانايە ﴿وَمَكَدَكَ قَوْلِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا﴾ بەو شىۋەيە ھەندىك لەستەمكاران دەكەين بەدۇست و پىشوانى
 ھەندىكى تريان ﴿بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بەھۋى ئەو كەردەۋانەۋەى ئەنجاميان دەدا ﴿يَنْقُشُونَ الْجَنَّةَ وَالْإِنْسِ﴾ ئەى دەستەو كۆمەلى جنوكەو ئادەمى ﴿الَّذِينَ تَأْتِيكُمْ رَسُولٌ مِّنْكُمْ﴾ تاي
 پىتەمبەرانتان لەخۇتان بۇ نەھات ﴿يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي﴾ كەتايەتە كانى منتان بۇ بخوینتەۋە
 ﴿وَيُنذِرُوكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾ ۋە لەگەشتن و دووچار بوونى ئەم پۇزەيان نەترساندن ﴿قَالُوا
 شَهِدَا عَلَيْنَا أَنْفُسَانَا﴾ دەلنن (راستەو) شاھەتى لەسەر خۇمان دەدەين ﴿وَعَمَّرْتَهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بەلام
 زيانى دونياخەلە تاندىنى ﴿وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ و شاھەتيان لەسەر خۇيان دا ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا
 كَاذِبِينَ﴾ كەبىنگومان ئەوان بى پروا بوون ﴿۱۶﴾

﴿ذَلِكَ أَنْ لَوْ كُنْ رَبُّكَ مُهَيْلًا لَأَفْقَرْتَ بِظُلْمٍ﴾ ئەو ھى باسكرا لەبەر ئەو ھىبە كەپەر وەردگارت لەناو بەرى (خەلكى) شارو گوندەكان ئەبوو و زولم و ستمى لى ئەكردوون ﴿وَأَمَّا عَنِيتُ﴾ لەكاتىكدا خەلكى ئەو شارو گوندانە بى ئاگابووبى ﴿وَلَا كَيْ دَرَجَتٍ مِمَّا عَمِلُوا﴾ بۆ ھەر بەكىك (لەجنۆكەو ئادەمى) چەند پلە و پابە ھەبە لەبەرانبەر كەردووەكاتياندا ﴿وَمَا رَبُّكَ بِكَفِيلٍ مِمَّا يَكْتُمُونَ﴾ وە پەر وەردگارت لەو ھى كەدەيكەن (ئەو ستم كارانە) بى ئاگانىبە ﴿وَذَلِكَ النَّبِيُّ دُرُوزُكُمْ﴾ ھەر پەر وەردگارى نۆبى نيازە و خواو ھى مېھرەبانى بە ﴿إِنْ يَشَاءُ يُزَيِّتْكُمْ﴾ ئەگەر بېرۆت لەناوتان دەبات ﴿وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَنْ يَشَاءُ﴾ وە كىنى بۆت دواى ئىو دەپكانە جىنشىن (ى ئىو) ﴿كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ﴾ وەك چۆن ئىو ھى لەئەو ھى كۆمەلىكى تر بەدى ھىنا ﴿إِنْ مَأْرُؤُهُمْ لَأَنْبَىٰ بِيُكُومَانِ﴾ ھەر بەلىتىكشان بى دەدوى ھەر دىت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و ئىو لەدەس خوا دەرنانچن ﴿قُلْ يَتَقَوْمِ أَتَمَلُّوا عَلَىٰ مَا كُنْتُمْ كُفَرًا﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) بلى ئەى گەلەكەم لەسەر رېنازى خوتان ئەو ھى لەدەستان دىت بېكەن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ بىگومان منىش كارو كەردو ھى خۆم دەكەم ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ﴾ جا لەدەو پاش دەزانن سەر ئەنجامى ئەو دونيا بۆكى دەبىت ﴿إِنَّهُ لَا يَخْلُقُ إِلَّا الظَّالِمِينَ﴾ بىگومان (بى باوەران و) ستم كاران رزگاربان نابىت ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ﴾ وە برىارىاندا بۆ خوا لەو ھى كە (خوا) دروستى كەردو دای ھىنا ﴿مِنَ الْخَيْرِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبٌ﴾ بەشەك لەكشتوكان و ئازەل و مالات ﴿فَقُلْ الْوَاهِدُ اللَّهُ يَرْزُقُكُمْ﴾ جا بەگومانى خوربان و وىيان ئەمە بۆ خوا ھى ﴿وَهَذَا يُشْرِكُ بِآبَاءِ﴾ وە ئەو ھى بۆ ھاو ھىبە كاتمان (بەكەمانە) ﴿فَمَا كَانَ يُشْرِكُ بِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ جا ئەو ھى بۆ ھاو ھىبە كاتمانە ئەو بەخوانا گات ﴿وَمَا كُنْتَ تَقُولُ بِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ﴾ وە ئەو ھى بۆ خوا ھىبە دەگات بە ھاو ھىبە كاتيان (واتە: خوا نا ھىبەت و ئەپدانەو بەسەرياندا) ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئاى چ خرابە ئەو ھى برىارى دەدەن ﴿وَكَذَلِكَ زَيْنٌ لِكَيْ يَرْفَعَتِ الشَّرِيعَةُ قَتْلَ أُولَئِكَ هُمُ الشَّرِكَةُ أُولَئِكَ﴾ ئا بەو شىو ھىبە شەپتانەكان كوشتنى پۆلەكانيان بۆ زور لەھاو ھى دانەرەكان رازاندو ھى ﴿يُزَادُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ﴾ بۆ ئەو ھى لەناو ھىبە رن (بەكوشتنى كەسانى بى ناوان) وە بۆ ئەو ھى ئابە كەيان لى بشىونىن ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا﴾ وە ئەگەر خوا بىو ھىستايە ئەو ھىبە كەرد ﴿فَدَرَّهُمْ وَمَاتَ تَوْبَتُ﴾ كەواتە لىيان گەرى با لەگەل ئەو درو و دەلەسەبەى كە ھەلى دەبەستن (بى ئاگا و گومرا بى)

﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِدُ لَأَلَيْنَا بِهِمْ بِرَحْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ عِزًّا﴾ (به گومانی خویان) دهیان ووت ئەمانە ئازەن و مالات و کشتو کالێکن که قەدەغە کراون ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ إِلَّا مَن نَّشَاءُ﴾ نابێ لێان بخوات که سانیك نه بێ خۆمان بمانه ویت ﴿بِرَّحْمَةٍ﴾ به گومانی خویان ﴿وَأَلَعَمْ خُرِجَتْ مَلَكُوتُهَا﴾ مالا ئیکیش پشتیان قەدەغە کرا بوو (نابێ) باریان لێ بیری یا سواریان بێن ﴿وَأَلَعَمْ لَا يَذْكُرُونَ أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ ههروه ها ئازەن و مالات ههیه (له کاتی سه ربهرین دا) ناوی خویان له سه ر نه بهرد ﴿أَفَتَرَاءَ عَلَيْهِ﴾ به درو هه له بهستن به دههه خواوه ﴿سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ له مه و لا خوا تو له ی ئەو درو هه له به سنه بیان لێ دهسته نیت ﴿وَقَالُوا إِنَّمَا بَطْنُ هَٰؤُلَاءِ الْأَعْرَابِ﴾ وه دهیان ووت ئەوه ی له سکی ئەم ئازەن و مالاته دایه ﴿حَالِصَةً لِّلْكَوْرَةِ﴾ تابه ته به نیرینه کانمانه وه (هیاوه کانمان) ﴿وَمُحَرَّمٌ عَلَى الْأَرْحَامِ﴾ وه قەدەغە کراوه له سه ر ژنه کانمان ﴿وَإِنْ يَكُن مِّمَّنْ قَبْلَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ كِتَابٌ مِّنَ رَبِّكَ﴾ وه ئەگەر مر داره وه بوو بوون ئەوا هه موو تیایدا هاو به شو به شدارن ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ﴾ به زوویی خوا سزای ئەم پشامه (نه فامانه) بیان ده داته وه ﴿إِنَّهُمْ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا کار دروستی زانییه ﴿فَدَخَلَ الْأَرْضَ مَقْبُورًا﴾ (هه نه فامی) به راستی زیانبار بوون ئەوانه ی بۆ له کانی خویان کوشت ﴿سَقَمًا يَّغْتَرِبُ عَلَيْهِ﴾ به نه فامی و نه زانی ﴿وَنَحَرُّوهُمُ أَرْزَاقُهُمْ أَنَّهُ﴾ و ئەوه ی که خوا بێی به خشییوون له خویان قەدەغە کرد ﴿أَفَتَرَاءَ عَلَى اللَّهِ﴾ به دههست هه له بهست و درو به دههه خواوه ﴿فَدَخَلُوا مَآكِلَهُمْ أَمْ مُتَبَرِّجِينَ﴾ به راستی ئەوانه گومرا بوون و برێتموونی کراو نه بوون ﴿وَهُوَ الْأَوَّلُ أَنشَأَ جَنَّاتٍ﴾ وه ئەنها خوایه که به دی ههتاوه باخانی ﴿مَعْرُوضَتٍ﴾ که پرو هه رزاله بۆ کراو (یا ساق بهرز) ﴿وَعَلِيمٌ مَّعْرُوضَتٍ﴾ وه که پرو هه رزاله بۆ نه کراو (ساق کورت) ﴿وَالْخَلَّ وَالزَّرْعُ﴾ وه دار خورماو کشتو کالی ﴿مُحْتَفِفًا أُنْكَلُهُ﴾ جیاواز له خواردن و تامدا (به دی ههتاوه) ﴿وَالزُّبُونُ وَالزُّمَانُ﴾ زهیشون و هه ناریشی (به دی ههتاوه) ﴿مُتَشَبِّهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِّهٍ﴾ له بهك چوو (له وێنه و دیمه ندا) و له بهك نه چوو (له نامدا) ﴿كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ بخۆن له به روو و موسی کاتێك هاته بهر ﴿وَأَنزَلْنَا لَهُ يَوْمَ حَصَادَهُ﴾ وه له پروزی درو وێنه و چینی دا مافه که ی (زه کاته که ی) لێ به دن ﴿وَلَا تُسْرِفُوا﴾ و زیاده رو ی مه که ن ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ بینگومان خوا زیاده رو یانی خوش ناوێت ﴿وَمِنَ الْأَعْلَى حَمْلُهُ وَفَتْرُهُ﴾ له ئازەن و مالاتیش هه ندیک ی بار هه لگه ره و هه ندیک ی بۆ کولک و خوری (که پاره ره و نه رشی لێ دروست ده کریت) ﴿كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ له وه ی که خوا بێ ی به خشییوون بخۆن ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه شوونی ههنگاوه کانی شه یان مه که ون ﴿إِنَّهُ لَكُمُ عَدُوٌّ مُّبِينٌ﴾ چونکه بینگومان شه یان دوژمنیک ی ناشرای ئیوه یه ﴿۱۱۱﴾

﴿فَإِنْ كَذَّبُوا﴾ نه مچا نه گهر باوه ریان بێ نه کردی ﴿فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُوْ حَمْدٍ وَاسْمَعُ﴾ نه و (بیان) بلی
 پهروه دگارتان خاوه نی میهره بانی فراوانه ﴿وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ وه سزاو توله ی نه و
 (خوا که هات) له هوزی تاوانباران ناگیر در یته وه ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ نه وانه ی که هاویه شیان
 بۆ خوا دانا بوو له مه وه دوا ده لێن: ﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا آبَاءُكُمْ﴾ نه گهر خوا بیویستایه نیمه و
 باوو باپیرانمان هاویه شمان (بۆ خوا) دانه ده نا ﴿وَلَا حَرَجَ بَيْنَ شَيْءٍ﴾ وه هیچ شتی کمان حه رام نه ده کرد
 ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ ههر به و شیوه یه نه وانه ی پیش نه مانیش در و بیان کرد ﴿حَتَّىٰ
 دُفِنُوا تَابًا﴾ هه تا سزاو توله ی نیمه یان چه شت ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ﴾ (له ی موحه ممه د) ﴿لَنْ
 بَلَىٰ نَأْتِيَا بِحِجِّ زَانِبًا رَیْه کتان لایه ﴿فَخُذْ حُكْمًا﴾ تا ده ری بخه ن بۆ مان و ده ری بیرن ﴿إِنْ تَعْلَمُونَ إِلَّا
 الظَّنَّ﴾ ئیوه شوینی هیچ شتی که ون بیتجگه له گومان نه بیت ﴿وَإِنْ أَشْرَكُوا لَا حَرَجَ لَیْهِمْ﴾ و ئیوه
 ههر له خوتانه وه به گوتره شت ده لێن ﴿قُلْ فَمَنْ لِّلْحُجَّةِ الْبَیِّنَةِ﴾ بلی ده ی که وانه به لگه ی به هیز
 و (ده سه لات) ههر بۆ خوا یه ﴿فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ جا نه گهر (خوا) بیویستایه ههر هه موواتی
 ده خسته سه ر ریی راست ﴿قُلْ هَلْ شَهِدَ اللَّهُ كُفْرَ الَّذِينَ﴾ (له ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ نَعْلَمُ شَیْءًا نَّه تَانه تان
 یشتن ﴿يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا﴾ که شایه تی ده ده ن که خوا نه مه ی حه رام کرد وه ﴿فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ
 مَعَهُمْ﴾ جا نه گهر (به درو) شایه تیان دانو له گه لیاندا شایه تی مه ده ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآيَاتِنَا﴾ وه شوین هه واه هه وه س و ناره زواتی نه وانه مه کده که باوه ریان نه هیتا به ئایه ته کانی
 نیمه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ وه شوین نه وانه ش مه کده که بر وایان نی یه به پر وزی دوا یی
 ﴿وَهُمْ يَرْتَابُهُمْ عَذَابٌ﴾ نه وانه ش که هاویه ش و هاوتا بۆ پهروه دگاریان بریار ده ده ن ﴿وَلَوْ
 تَفَلَّحُوا أَقْبَلُ﴾ (له ی موحه ممه د) بلی ورن با یخو نیمه وه (بۆ تان) ﴿مَا حَرَّمَ رَبِّي كُفْرُكُمْ﴾
 نه وه ی پهروه دگارتان (حه رام) و یاساغی کرد وه له سه ر تان ﴿لَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾ (فه ر مانیدا وه
 که واه) هیچ شتی که نه که ن به هاویه ش بوی ﴿وَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و له گه ن باوک و دایکدا نا کار چاک
 و په فطار جوانین ﴿وَلَا تَقْسُوا أَنْتُمْ بِمَا آتَاكُمْ مِنْ فَضْلِي﴾ و منداله کانتان مه کوزن له بهر هه زاری و نه بوونی
 ﴿عَنْ نَزَرُكُمْ قَوْلَاتِهِمْ﴾ نیمه پر وزی ئیوه نه وانه ش ده ده ین ﴿وَلَا تَقْسُوا الْقَوْلَ﴾ وه نزیکه گونا هه
 کرده وه زور به ده کان مه که ونه وه ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ﴾ نه وه ی که به ناشکرا ده کری له و (خراپانه)
 نه وه ش په نه هان ده کری ﴿وَلَا تَقْسُوا الْقَوْلَ الَّذِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ وه نه وه که سه مه کوزن که خوا
 کوشتی حه رام کرد وه مه گهر هه ق بێ (بکوز یته وه له توله دا) ﴿ذَلِكَ وَصَّيْنَاهُ﴾ خوا نه مانه ی
 به ئیوه پاسار دوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بۆ نه وه ی تی بگه ن (و ژیری خوتان به کار به یشتن) ﴿

﴿وَلَا تَقْرُؤُوا مَالَ الْيَتِيمِ﴾ وه نزیکی مالی هه ټیوان مه که ونه وه ﴿إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ مه گهر به و شپوه ی که جو انتر و چاکتر بیت (بونه وان) ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ﴾ تا بالغ ده بیت و ده گاته هیزی خوی ﴿وَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ وه پتوانه و کیشانه بی زیادو که م نه نجام بدهن به داد گهری ﴿لَا تُكَلِّفُوا نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داوای هبچ نه رک و فهرمانیک له که سی ناکه سین به نه ندازه ی توانای خوی نه بیت ﴿وَأَقْلُسْهُ فَاتَّقُوا﴾ وه کاتیک (بوشابه تی دان و شتی تر) قسه تان کرد دادوه و راست بن ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ ذَا قُرْبَىٰ﴾ با (له در ی) خزمی نزیکی خو شتان بیت ﴿وَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ وَفِيُّ﴾ وه به لئین و به یمانی خوا به چاکی به نه سه ر ﴿ذَلِكَ مِمَّا رَضَّيْنَاهُ﴾ خوانه و شتانه ی به ټپوه راسپار دوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ بونه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَأَن هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ (فهرمانی داوه که) بینگومان نه مه پرنگای راستی منه که راست و دروسته ﴿وَأَنصِتُوا﴾ که واته شوینی بکه ون ﴿وَلَا تَقْعُرُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی کونره پرنگا و پرچکه کانی تر مه که ون ﴿فَتَقَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ چونکه دوورتان ده خه نه وه و لاتان ده دن له پرنگه ی خوا ﴿ذَلِكَ مِمَّا رَضَّيْنَاهُ﴾ خوانه و شتانه ی به ټپوه راسپار دوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بونه وه ی پارنر کار و له خوا تر مس بن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَمَّا الْمُتَمَوِّصُ﴾ له پاش نه وه ته و راتمان به غشی به مووسا ﴿سَمِعًا عَلَى الْآذَانِ﴾ بونه نه و او کردنی چاکه و به هر هسان به رانهر که سینک که به چاکی بی هه لساوه ﴿وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾ و هر و ون که ره وه ی هه مو و شتیک بی ﴿وَهَدَىٰ رَحْمَةً﴾ وه پریشاندهر و پرتمو و نیسی و میهره بان ی بی ﴿لَعَلَّكُمْ يَلْقَوْنَ رَبَّهُم بِقُورْبَةٍ﴾ بونه وه ی باوه ر به ټپن به گه یشتیان به حوزوری به روه رد گاریان (له روه ی دوا پیدا) ﴿وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مَبَآرَكٌ﴾ وه نه م قورنانه پیروزه به فهر و به ټه مان نارد و ته خواره وه ﴿وَأَنصِتُوا﴾ که واته ټپوه ش شوینی بکه ون ﴿وَأَتْلُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ و خو تان پیر ترن و (پارنر کار بن) تا به حمتان بی بکریت ﴿أَن تَقُولُوا﴾ له به ر نه وه ی نه لئین ﴿إِنَّمَا أَنزَلُ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ﴾ بینگومان کتیب ته نها بونه سه ر دوو کومه لی (گا وورو جو و له که) نیرا و ته خواره وه ﴿مِن قَبْلِنَا﴾ له پش ټپمه دا ﴿وَإِنْ كُنَّا عَنْ وَرَثَةِ رَاسِيٍّ إِخْفَیْنَاهُ﴾ که به راستی ټپمه له خو ټندنه وه و لیکو لینه وه ی کتیبه کاتیان بی ناگا بووین ﴿أَتَقُولُوا﴾ وه بونه وه ی نه لئین ﴿لَوْ أَنزَلْنَاهُ عَلَىٰ الْكَتَبِ﴾ به راستی له گهر کتیبی ناسمانی بونه ټپمه ش به تابایه ﴿لَعَلَّكُمْ أَهْدَىٰ وَرَحْمَةً﴾ نه وه ټپمه له و ان پرتمو و ون تر ده بووین ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ټپوه بینگومان به لگه و نیشانه (قورنانه ی و و ننان له به روه رد گار تانه وه بونه هاتوه ﴿وَهَدَىٰ رَحْمَةً﴾ که پرتمو و نیسی و میهره بانیه کی گهر به به ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بِآيَاتِنَا﴾ که واته کی سته م کار تره له و که سه ی بی باوه ر بیت به تابیه ته کانی خوا و به دروی بزانتیت ﴿وَصَدَقَ عَقَبُهُ﴾ وه روویان لی و هر گپریت ﴿سَخَّرَ لَیْلِنَا یَصُدُّونَ عَنْ آيَاتِنَا﴾ له مه و دوا به زووی قول ده سینین له وانه ی سه ر پټچی ده که ن له تابیه ته کانی ټپمه ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾ به سزایه کی به دو سه سخت ﴿بِمَا كَانُوا یَصُدُّونَ﴾ به هزی نه و لادانه وه که ده یان کرد

﴿حَلَّيْنِظُرُونَ﴾ **الَاَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ** ﴿ثَاخُوْثَه وَاَن جَاوَه رَوَانِي چ شِسْتِك ده كهن بِنَجْگه له وهی مه لَانِيكه (ی گیان كِيشان) يان بُو بِيْت ﴿اَوَّلٰٓئِ رَبِّكَ﴾ يان په روه رد گارت بِيْت (ئهی موحه ممه د ﴿اَوَّلٰٓئِ بَقْصُ اَتَيْت رَبِّكَ﴾ يان هندیك له مو عجزه و نيشانه ناشكر اكانی په روه رد گارت به دی بِيْت ﴿تَوْم يَأْتِي بَقْصُ اَتَيْت رَبِّكَ﴾ ئه و رُوْه ی هندیك له نيشانه و به لگه ر وونه كانی په روه رد گارت به دی دِيْت ﴿لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيسْمٰهَا﴾ باوه ر هيتان سوود ناگه به نِيْت به هِيچ كس ﴿لَنْ تَكُنَّ اَمْسَتْ مِنْ قَبْلِ﴾ كه پيشتر بر وای ته هيتان بِيْت ﴿اَوْ كَسِبَتْ فِي اِيسْمِهَا خَيْرًا﴾ يان هِيچ خيرو چا كه به كسی نه كر دِيْت له گهل ئيمانه كه بيدا ﴿قُلْ اَنْظُرُوا اِنَّا مُنْتَظِرُونَ﴾ بَلَى: چاوه ر وَاَن بِن (هه ر شهيه) نيمدش چاوه ر وَانِي ده كه بِن ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَنْهَكُوْهُ﴾ به ر استی ئه وانه ی ئاينه كه بيا به ش به ش كرد ﴿وَكَاوُلٰٓئِيْعًا﴾ و بوون به چهند دهسته و ناقمِيكه وه ﴿اَنْتَ مِنْهُمْ فِيْ قَوْمٍ﴾ ئو له هِيچ شِسْتِكدا له ئه وَاَن نِيْت ﴿اِنَّمَا اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ﴾ بِنگو مان كاری ئه وَاَن تهنها بُو لای خوا ده گه رِيته وه ﴿رَبُّنَّيْنَهُمْ يَتَاكَوُلُوْنَ فَعْمُوْنَ﴾ پاشان خوا هه وَاَلِيان پِي دها به هه ر كرده وه به ك كه كر دِيان ه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هه ر كه سِيك چا كه بَكَات ﴿فَلَهُ عَشْرُ اَمْثَلِهَا﴾ ئه وه (له رُوْی دوايی دا) ده ئه وه نده ی چا كه كه ی پاداشتی بُو هه به ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وه هه ر كه سِيك خرابه بَكَات ﴿فَلَا يَجْزِيْ اِلَّا مِثْلَهَا﴾ ئه وه توله ی لِي ناسيترى تهنها به وِننه ی خُو ی نه بِي ﴿وَهُمْ لَا يَنْظُرُوْنَ﴾ و ئه وانه سته ميان لِي ناك رِيْت ﴿قُلْ اِنِّيْ هَدٰٓئِي رَبِّ﴾ (ئهی موحه ممه د ﴿بَلَى بِنگو مان مَن په روه رد گارم رِيتمو وِنِي كرده ووم ﴿اِنَّ صِرَاطَ مُسْتَقِيْمٍ﴾ بُو رِيگای راست ﴿يَدِيْنًا قِيَمًا﴾ ئاينِي كِي زور راست و پاك (كه هِيچ لاريه كِي تِيَانِي به) ﴿فَلَهُ اَرْبَعِيْنَ خِيْفًا﴾ ئاينِي ئه و ئيبراهيمه به كه له هه مو و ئاينه ناراسته كان لايدوه بُو په ر مستی خوا به تهنها ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الْمُسْتَكِيْنِ﴾ وه به هِيچ جُوْرِيك له هاويه ش په يدا كه ران نه بو وه ﴿قُلْ اِنْ صَلَاتِيْ وَنَسِيْ﴾ (ئهی موحه ممه د ﴿بَلَى بِنگو مان نوِيْرُو (به ندياه تي) و قورباتی ﴿وَمَخِيَّتِيْ وَمَمَاتِيْ﴾ و ژيان و مردنم ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا﴾ هه ر بُو خوا ی په روه رد گاری هه مو و جيهاتيان ه ﴿لَا تَتَّبِعُوا اِلٰهًا﴾ هِيچ هاويه شِيكِي نِي به ﴿وَيَذٰلِكَ اٰيٰتُ﴾ و هه ر به وه فەرمانم پِي دراوه ﴿وَاِنَّ اَوَّلَ الْمُسْلِمِيْنَ﴾ وه مَن به كه مِي ئاوه هه مو و موسلمانان و فەرمانبه ردارنم (بُو خودا) ﴿قُلْ اَعْمَرَ اَللّٰهُ اِنِّيْ رَبُّا﴾ (ئهی موحه ممه د ﴿بَلَى: ئايبا بِنَجْگه له خوا په ر ستر او نِيكي تر بُو خُوم هه لَبِز نرَم ﴿وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ﴾ له كاتِيكدا ئه و په روه رد گاری هه مو و شِيكه ﴿وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ اِلَّا عَلَيْهَا﴾ و هه ر كه سِيك هه ر گونا هو خرابه به ك بَكَات تهنها له هه ر خُو به تي ﴿وَلَا تَنْزِلُ وَاَنْزِلُ وَاَزَلُّوْا لَعْنٰى﴾ وه هِيچ كه سِيكِي گونا هكار گونا هي كه سِيكِي تر هه لئا گرِيْت ﴿لَهُ اِلٰٓئ رَبُّكُمْ تَرْجِعُوْكُمْ﴾ پاشان گه رانه و تان هه ر بُو لای په روه رد گارتانه ﴿وَيُنَزِّلُ اَمْثَلَكُمْ فَيُؤْتِيْهِمْ مِّنْهُ مِمَّا رَزَقُوْاكُمْ فَيَنْصِفُوْنَ﴾ ئه مچا هه وَاَلِيان پِي دها به وه ی كه ئيوه تيايدا جياواز بوون ﴿وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْحَيٰٓةَ الْاَرْضِ﴾ وه خوا ئه و زاتيه كه ئيوه ی كرده وه به جِيْشِيَانِي زه وي (كُومَل له وواي كُومَل دِيْن) ﴿وَرَزَقَ لَكُم مِّنْهُ مِمَّا رَزَقَكُمْ﴾ چهند پله هندیك تانِي به ر ز كرده وه به هه ر هندیكِي تر تاندا ﴿اَسْمِعُوْكُمْ فَاِنْ مَّا اَسْمِعُكُمْ﴾ بُو ئه وه ی تاقِيان بَكَاته وه له ودا كه پِي به خشيوون ﴿اِنَّ رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ﴾ به ر استی په روه رد گارت توله مه ندي خيرا به (بُو به دكاران) ﴿قُلْ لَّكُمْ عَمَلٌ رَّجِيْعٌ﴾ وه به ر استی ئه و ليورده ی ميهره بانه (بُو چا كه كاران) ﴿

سوره قی (الأعراف)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿التَّحْسُّنُ﴾ به (تەلیف، لام، میم، صاد) ده خوێنێتێتهوه، خوا زانا ئه به مانناو مه بهست پێی، بۆ زانیاری زیاتر سه پیری سه ره ئای سوره قی (البقرة) بکه ﴿كَتَبَ الْكِتَابَ﴾ (ئهم قورئانه) نامه به که ئێر راوته خواره وه بۆ تو (ئهی موحه مه مد) ﴿فَلَا تُكْفِرْ فِي صَدْرِكَ خَرَجَ مِنْهُ﴾ که واته دل ته نگ مه به (به په پیره و نه که رانی) ﴿لِيُنْذِرَ بِهِ﴾ بۆ ئه وهی (ئەوان) به م قورئانه بتر سیتی ﴿وَذَكَرَ الشُّعْبِ﴾ و بیر خسته وه و ئامۆز گاریش پێ بۆ پر واداران ﴿أَتَعْلَمُونَ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ په پیره وهی ئه وه بکه ن که له لایه ن په ره و رد گارتانه وه دابه ز ئه راوته خواره وه بۆ تان ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا مَن دُونِهِ أُولَٰئِكَ هُم بَيْنَ جَهَنَّمَ﴾ له ئه و (خودا) شوین هیچ په ر ستر او ئینکی تر مه که ون و مه یکه ن به پش نیوانی خۆتان ﴿فَلَا تَمَنَّوْا كَرُونَ﴾ ئینه زۆر که م بیه ده که نه وه ﴿وَكَم مِّن فَرْسَةٍ أَفْضَلُ مِنْهَا﴾ وه چه نده ها شار و گوندمان و یران کرد ﴿فَبَجَّاهَا بَأْسًا يَكُونُ﴾ و سزای ئیمه یان بۆ هات له شه ودا ﴿أَوْ هُمْ قَالُونَ﴾ یان ئه وان له خه و و پشووی نیوه پۆدا بوون. ﴿فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ أَتَانَا﴾ جا کاتیک سزای ئیمه یان بۆ هات هاوار و نزیان هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَن قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بینه جگه له وهی که ده یان ووت: به راستی ئیمه سته م کار بووین. ﴿فَلَمَّا سَلَكَ الْأَمِينُ أَرْسِلْ إِلَيْهِمْ﴾ سویند به خوا به راستی پر سیه ر ده که یان له وانه ی که پێغه مبه رانیان بۆ ئێر درا (که چون پێشو از بیان لیکر د) ﴿وَلَمَّا سَلَكَ الْأَمِينُ﴾ وه بینگومان پر سیه ریش ده که یان له پێغه مبه ران (که چون وه لام درانه وه). ﴿فَلَمَّا نَسَبْنَا عَلَيْهِمُ الْأَثَامَ﴾ جا سویند به خوا به راستی (ئه وهی کرد وویانه) بۆ یان ده گیر شه وه له پرووی زانیاری وه وه ﴿وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ﴾ وه ئیمه هیچ کاتیک پێ ناگا نه بووین (لێیان) ﴿وَالْوَزْنُ يَوْمَ الْحَقِّ﴾ کیشه ئه ی راست (بۆ کرده وه کانتان) له و پۆزه دا ده بیت و گومانی ئیدانی به ﴿فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ جاهه ر که مس کیشه راو (ی چاک) ه کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمِ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئه وه ئه وانه ن پرزگار و گه یشتوو به ئامانج ﴿وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وه هه ر که مس کیشه راوی (چا که کانی) سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ ئه وانه که مسانیکن که خۆیان بیان دۆراند و وه و زه ره مه ند بوون ﴿يَمَّا كَانُوا يَعْبَادُونَ﴾ به هوی ئه وهی که سته میان کرد به رانه ر به لگه و نیشه ئه کانی ئیمه (و به در یان دانا) ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكَ فِي الْأَرْضِ﴾ سویند به خوا بینگومان ئیمه ئیوه مان نیشه جی و جینگیر کرد له زه ویدا ﴿وَجَعَلْنَا لَكُم فِيهَا مَعِيشٌ﴾ و جزیره ها هوی ژبانمان ئییدا بۆ ره خساندن ﴿فَلَا تَمَنَّوْا كَرُونَ﴾ (به لام) ئیه زۆر که م سو یاس گوزارن ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ نُصُورًا كُفَّرَ﴾ سویند بیت بینگومان ئیوه مان به دی هینا و پاشان شکل و شیه و مان کیشه ان ﴿ثُمَّ قَالُوا إِنَّمَا هُمْ زُجُودٌ وَإِنَّمَا هُمْ زُجُودٌ﴾ پاشان و وتمان به فریشته کان سوژده یه ن بۆ ئاده م ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ هه موویان به کسه ر سوژده یان برد بینه جگه له ئیبلیس (له شه یان) ﴿أُولَٰئِكَ مِنَ الشَّعْطِينِ﴾ که له سوژده به ران نه بوو

﴿قَالُوا لَئِنْ ظَلَمْتَ أَنتَهُنَّ﴾ هه ردوو کبان ووتیان نهی په روره د گارمان ټیمه سته ممان له خو زمان کرد
 ﴿وَأَنْ لَّمْ تَعْفُوهِنَّ وَتَرْحَمْنَهُنَّ﴾ جا نه گهر لیتمان نه پوری و میهره بانیمان له گدل نه که یست ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ
 الْخَاسِرِينَ﴾ سویند به خوا بینگومان ټیمه له زیانباران ده بین ﴿قَالَ أَهَیْطُوا﴾ (خوا) فهر مووی بر و نه
 خواره وه (له به هه شت) ﴿تَعْصُوا لِعِصْمَةٍ﴾ هه ندیکتان دوزمشی هه ندیککی تر تانن ﴿وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 ﴿وَهُنَّ نِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (خوا) فهر مووی: له زه وی دا ده ژین و له ویشدا ده مرن ﴿وَمِنْهَا
 نَحْرُجُوتُ﴾ و هه له ویش ده ده هیرین (و زیندوو ده کرینه وه) ﴿يَكُنَّ عَذْرَاءً﴾ نهی نه وهی نادهم
 ﴿قَدْ أَرْسَلْنَاكَ رِيسًا﴾ بینگومان پو شاکمان بو ناردوون ﴿يُؤْتِي سَوَاءً يَكُونُ رِيسًا﴾ که عهیب و عه وره تان
 داده پو شکی وه پو شاککی جوان و رازا وهیش (مان بو ناردوون) ﴿وَلَيَأْتِيَنَّكَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ به لام پو شاککی
 تر مان له خوا و پاریزکاری چاکتر و باشتره ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ نه وهی باسکرا هه ندیکه له به لگه و
 نیشانه کانی خوا ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بو نه وهی بیر بکه نه وه و ناموز گاری وهر گرن ﴿يَكُنَّ عَذْرَاءً لَا يَفْتِنُهُنَّ
 الشَّيْطَانُ﴾ نهی نه وهی نادهم با شهیتان فریوتان نه دات و نه تان خه له تینی ﴿كَمَا أَخْرَجَ آبُوتَاحُ مِنْ الْجَنَّةِ﴾
 هه رچونی باوک و دایکتانی له به هه شت ده ر کرد ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا﴾ له حالیکدا پو شاکه که بانی
 لی دا کهندن ﴿لِيُرِيَهُمَا سَوَاءَهُمَا﴾ بو نه وهی عهیب و عه وره تیان (ده ریخات و) نیشانیان بدات ﴿إِنَّهُ
 يَرِيهِمَا وَهُمَا قِيَامٌ﴾ به راستی شهیتان خوی و ده سته کهی ده تانیین ﴿مِنْ حَبْثٍ لَا يَرْوْنَهُمْ﴾ له جینگایه که وه
 که شهیه نه وان نایشن ﴿لَنَجْعَلََنَّ الشَّيْطَانِ﴾ به راستی ټیمه شهیتانه کانمان گیراوه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾
 به دوسست و خو شهیه یست بو نه وهی که بر و اناهیین ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ وه کاتیک کرد ده وهیه کی
 زور به دو ناشیرینیان ده کرد (که به پرونی ته و اف کردن نمو ونهیه کیه تی) ﴿قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَةً نَا﴾
 ده بیان ووت: له باوو با پیر اتمان وه بو مان ما وه ته وه ﴿وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا﴾ وه خوا فهرمانی نه و (کر ده وه) ی پی
 داوون ﴿قُلْ إِنْ لَمْ يَأْمُرِ بِالْفَحْشَاءِ﴾ (نهی مو حده مه د) ﴿بَلَىٰ بَيْنَكُمْ خَوَافُ فَرَمَانَ نَادَا بِهِ كَرِده وهی
 به دو خراب ﴿أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ نایا به ده م خوا وه شتیک ده لین که نایزانن و بی ناگان لی؟ ﴿
 قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ﴾ بلی په روره د گارم فهرمانی به داده روره ری دلووه ﴿وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ﴾
 وه له کاتی هه موو نوینیکدا راست روو بکه نه خوا ﴿وَادْعُوا مَخْلِصِينَ لَهُ الذِّمَّتْ﴾ و دلسوزانه
 هاواری لی بکه ن و بیهرستن ﴿كَتَابًا كُتِبَ عَلَيْهِمُ﴾ هه رچونی له به که م جاره وه (خوا) دروستی
 کردون به و شهیه به ده گهرینه وه (بزی لای خوا) ﴿فَرِيقًا هَدَىٰ﴾ ده سته به کی رینموونی کرده
 ﴿وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ﴾ ده سته به کیش گو مریسی به سه ریاندا چه سپا ﴿إِنَّهُمْ أَخَذُوا مِنَ الشَّيْطَانِ﴾
 به راستی نه وانه شهیتانه کانمان کرد ﴿أُولَئِكَ مِنَ دُونِ اللَّهِ﴾ به دوسست و پشتیوانی خویان له جیاتی خوا
 ﴿وَنَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ﴾ وه وا گومان ده به ن که بری نموونی کر اوون ﴿

﴿قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ﴾ (خوای بیانی) فەرموو ئێوە لە گەڵ ئەو
ئوممەتانەی کە لە پیش ئێوە وە بوون لە جەننە کەم ئادەمیزاد بچنە ئاگری دۆزەخە وە ﴿كَلِمَاتُكَ أُمَّةٌ لَعَنَتْ
أُخْتَهَا﴾ هەر جارێک دەستەبەك دەچنە ناوی وە نه‌فرین لە هاو بیروانی دە کات ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذَارَكُوا فِيهَا جَرِيحًا﴾
هەتا هەموو دە گەن بە بەك و كۆ دە بنە وە بەك دە گرن ﴿قَالَتْ أَخْرِجْنِي وَلَا تُخَبِّرْنِي﴾ دوایینە کانیان (کەشویین
کە و توو بوون) دەربارە ی پێشوە کانیان (کە پێشوە و بوون) دەلێن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذَا﴾ ئەو پەر وەرد گارمان
ئەوانە ئێمە یان گو مەرا کرد ﴿فَخَرَجْنَاهَا مِنْ أَلْفِ مِائَةٍ سَنَةٍ﴾ دە تۆش لە نا گەردا دوو قات سزایان بەدە
﴿قَالَ﴾ (پەر وەرد گار) دە فەرموی ﴿لَكُلِّ ضِعْفٌ﴾ بۆ هەر کامتان (سزا) دوو بەرامبەرە ﴿وَلَكُلِّ لَا
تَعْلَمُونَ﴾ بەلام ئێوە نازانن و بێ ئاگان ﴿وَقَالَتْ أُولَئِكَ لَئِيْزُهُمْ﴾ سەروك و چاو لێکراوێ کەن بە شوین
کە و توو کانیان دەلێن ﴿لَمَّا كَانَتْ لَكُمُ الْعَذَابُ﴾ ئێوەش هیچ زیاده رێژ بکەن بە سەر ئێمە دانیه
﴿فَدُودُوا الْعَذَابَ﴾ دە ئێوەش سزا بچەژن ﴿بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بەهۆی ئەو (خراپانە وە ی) دەتان
کرد ﴿إِنَّ الْأَوَّلَ كَذُوًّا لَّيْسَ﴾ بە راستی ئەوانە ی بێ پروا بوون بە ئایەتە کانی ئێمە ﴿وَأَنْتُمْ كَذِبَةٌ﴾
وە خۆیان بە گەورە و زل دادەناله بەرامبەر یاندا ﴿لَا تَقْصُحْ لَكُمْ أَوَّلَ السَّاعَةِ﴾ ئەوانە دەر گاکانی ئاسمانیان بۆ
ناکریته وە ﴿وَلَا يَدْعُونَ إِلَهًا﴾ و ناچنە بەهه‌شته وە ﴿حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْجَمَلُ فِي سَآئِرِ الْأَيَّامِ﴾ هەتا خوشتر نه‌چیت
بە کونی دەرزی دروماندا (ئەمەش مەر جیکە هەر گیز نایەتە دی) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ﴾ ئا بەو جۆرە
تۆ له ئاوانباران دەستین ﴿لَهُمْ فِي جَهَنَّمَ مِهَادٌ﴾ ئەوانە ی لە دۆزەخدا فەرش و پراخەریان (له ئاگرە)
﴿وَمِنْ فَوْقِهِمْ عُتَابٌ﴾ وە لە لای سەر و شیانە وە لێقه و داپۆشەریان (له ئاگرە) ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ ئا بەو
جۆرە تۆ له لەسنه‌مکاران دەستین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وە ئەوانە ی کە بر وایان هینا وە
و کردە وە ی چاکیشیان کرد وە ﴿لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ داواله هیچ کەس ناکە یین زیاد له توانای خۆی
﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئا ئەوانە هاو لەانی بەهه‌شتن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ئەوان هه‌میشه یین تیندا ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ﴾ ئەو ی لە دلیاندا بووینت دامان رنی ﴿مِنْ غَلٍّ﴾ له کینه و رق (دەربارە ی یه‌کتری)
﴿نَجْزِي بِنَجْمِهِمُ الْأُنْجُورَ﴾ پرو باره‌ کەن دە رۆن بە ژنر (کۆشک و باخه‌کان) یاندا ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
هَدَانَا لِهَٰذَا﴾ وە دەلێن سوپاس بۆ ئەو خوا یه‌ی کە پرینموونی کردین بۆ ئەم رێگایه‌ ﴿وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ﴾ کە
ئێمە هەر گیز رێبازی راست شارەزا نه‌دەبووین ﴿وَلَا أَن هَدَانَا اللَّهُ﴾ ئەگەر خوارینموونی نه‌کردینایه
﴿لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلًا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند بە خوا ییگومان نیرا وە کانی پەر وەرد گارمان راستیان هینا
﴿وَوَدُّوا أَنْ يَلْبِسُوا إِلَهُهُ﴾ وە بانگیان لێ دە کریت بەمە ی کە ئەو بەهه‌شته ﴿أَوْ تَشْمُوهُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ﴾ پێتان بە خشرا بەهۆی ئەو کردە وە (چاکانە ی کە) دەتان کرد ﴿۱۷﴾

﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه به هه شتییه کان بانگ ده کهن ﴿أَصْحَابُ النَّارِ﴾ له دۆزه خیه کان ﴿أَن قَدْ وَدَّعْنَا مَا وَعَدْنَاهُمْ حَقًّا﴾ بینگومان ئیمه نه وهی که بهر وهرد گارمان به ئینی پندان راست بوو پنی گه یشتین ﴿فَقِيلَ وَدَّعْتُمْ مَا وَعَدْنَاهُمْ حَقًّا﴾ جا ئایا ئیوهش نه وهی که بهر وهرد گارتان به ئینی پندان راست بوو پنی گه یشتین؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده ئین به ئی ﴿فَأَذْنَتْ مَرْؤَاتُهُنَّ﴾ باشان جار چیه ک جاری ده دا له ئیوانیاندا ﴿أَن لَّعَنَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾ که نه فرینی خوا له سهر سته مکاران بیت ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی بهر هه لستی له پنی خوا ده کهن ﴿وَيَعْمَلُونَ مَا عَمِلُوا﴾ و ده یان ویست نه و (رینگایه) به خوارو ناریک نشان بدن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان بی بر و بوون بهر وزی دواپی ﴿وَنَبِّهْنَاهُنَّ﴾ له ئیوان به هه شت و دۆزه خدا) پیوانتیک هه ن ﴿يَعْرِفْنَ كَلَامَ رَبِّهِنَّ﴾ هه ر به که له به هه شتی و دۆزه خیه کان ده ناسته وه به هوی نشانه (وشیوهی تایهت) ی یانه وه ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ﴾ جا به هه شتییه کان بانگ ده کهن و ده ئین: سه لامتان لی بیت ﴿لَرَبِّدَّخُلُوا وَهَرَقَطْمَعُونَ﴾ نه چو ونه ته ناویوه به لام ئومیدیان هدیوه به ته مان بچه ناوی ﴿وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ﴾ هه ر کاتیک پرویان لادری و وهر گنیر دری ﴿يَلْقَاهُ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ بهر وه لای دۆزه خیه کان ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ ده ئین نه ی بهر وهرد گارمان ﴿لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ مه مانخه نه پرزی گه لی سته م کاران ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا﴾ وه نه وانه ی وان به سهر نه عرافه وه پیوانتیک بانگ ده کهن ﴿يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ﴾ که به نیشانه ی تایهتی یان دا ده یان ناسن ﴿قَالُوا﴾ ده ئین ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ﴾ کۆمه له که تان مسودی پی نه گه یانیدن ﴿وَمَا أَكْثَرُ شَعْرِكُمْ﴾ هه ر وه ها خو به زل زانین و له خو بایی بوونشان به که لکتان نه هات ﴿أَفَلَوْلَا الَّذِي أَقْسَمْتُمْ﴾ ئایا نه وانه (هه ژاره باوه پر داره کان) هه ر نه وانه نین که ئیوه (له دوتیادا) سویندتان ده خوارو ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بَرَحْمَةً﴾ که خوا بهر میهره بانی خو بیان ناخات ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ﴾ (خوا به هه ژاره باوه پر داره کان نه لی) بچه به هه شت هیچ مدهر سبه کتان له سهر نی به ﴿وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ﴾ و ئیوه خدم ناخون ﴿وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ وه دۆزه خیه کان بانگ و هاوار له به هه شتییه کان ده کهن ﴿أَن أَقْبِسُوا إِلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ (ده ئین) هه ندی ئاومان پی بیه خشن ﴿أَوْ مَقَارِرَ قُكْرٍ﴾ یان هه ندی له ورزی به ی که خوا پی ی به خشییون ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (له وه لایماندا) ده ئین: خوا هه ر دوو کی له سهر پی بر وایان هه رام کړد وه ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ﴾ نه وانه ی که ئاینه که ی خو بیان کړد وه ﴿لَهُمْ نَارُ اللَّيْلِ﴾ سهر قالی پی سوود و گالته جاری ﴿وَعَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ وه ژبانی دنیا هه لېخه له تانیدن ﴿قَالُوا مَن نَّسْتَعِظُ﴾ بۆیه نه مر و نه وان له بیر خو مان ده به یسه وه ﴿كَمَا سَأَلْنَا قَوْمَهُ هَذَا﴾ هه ر چو نیک نه وان دیداری هم روزه یان له بیر خو بیان بر دېو وه ﴿وَمَا كُنَّا إِلَيْنَا تَنَجِّدُونَ﴾ وه (له بهر نه وهی) ئایه ته کانی ئیمه یان ئینکار ده کړد (دانیان پندا نه ده هیئا) ﴿

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَاهُمْ رُسُلًا مِّنْ دُونِهِ﴾ سوندا به خوا بنگومان ئیمه کتیییکمان بۆ هیتاون ﴿فَصَلَّٰتُكَ عَلٰی عَالَمٍ﴾ له پرووی زانستهوه به پرووی شیمان کردۆنهوه ﴿هٰذِي زُرْحًا يُكْوَمُونَ﴾ که پینموونی و میهرهانی به بۆ که ساتیک پروا دهیتن ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا إِلَٰهًا﴾ ئایا چاوه پروانی چی ده کهن بێجگه له سه ره نهجامی هه ره شه کانی ئه و (قورئانه) ؟ ﴿يَوْمَ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ ئه و پرووی که سه ره نهجامی (هه ره شه کانی) به دی دیت ﴿يَقُولُ الَّذِي شَاءَ مِنْ قَبْلُ﴾ ئه وانهی له وه و پیش له بیربان کردبوو ده لێن ﴿فَدَحَّاتٌ رُّسُلًا بِالْحَقِّ﴾ به راستی تیراوه کانی پهروهردگار مان به راستیه وه هانن ﴿فَهَلْ لَّائِيْن شَفَعَةٌ فَيَسْأَلُونَكَ﴾ جا ئایا (نه مرۆ) تکا کارانیک بۆ ئیمه هه به تکامان بۆ به کهن ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَّيْلٌ مِّنَ اللَّيْلِ كُنَّا نَعْمَلُ﴾ یا بگه پینرینه وه بۆ دنیا تا کردوهی چاک به کهن نه که ئه وهی ده مان کرد ﴿فَدَحَّسِرُوا أَنفُسَهُمْ﴾ بنگومان خۆیان دۆراند ﴿وَصَلَّٰتُهُمْ مَّحَاكِلَ أَلْوَابٍ مُّتْرَوَاتٍ﴾ ئه وهی هه لیان ده به ست وون بوو لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ أَعْلَمُ﴾ به راستی پهروهردگار تان ئه و خوا به به ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ که ئاسمانه کان و زه وی له شهش رۆژدا دروست کردوو ﴿ثُمَّ أَسْرَوْنَاهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان (خوا) به رز بووه سه ره عرش و قه راری گرت (ئیمه ئیمانمان پێ به تی به لام شیوه که ی نازانین په رسیار کرا له ئیمامی مالیک ده رباره ی (استواء) فه رمووی وه ستانه که حه قیقه ته و چۆن ئیبه که ی نه رانراوه و په رسیار کردن ده رباره ی بیده ته و باوه پروون پێ ی واجبه) ﴿بَعَثْنَا إِلَيْنَا إِلَٰهًا﴾ به (ناریکایی) شه و (پوشایی) رۆژ داده بو شیت (به پینچه واته شه وه) ﴿يَقْلِبُهُ خَبِيرًا﴾ (پۆز به شوین شه وه وه به به خیرایی) و شه و به شوین رۆژه وه به به خیرایی ﴿وَالسَّمَسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ﴾ خۆرو مانگ و ئه سته ره کانیش ﴿مُسْحَرَاتٍ بَانٍ﴾ ژنر بار کراوون به فه رمانی خۆی ﴿إِلَٰهَ الْخَلْقِ وَالْأَمْرِ﴾ بیدارین که به دی هیتان و فه رماندان هه ر بۆ خوا به ﴿تَبَارَكَ الَّذِي عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاك و بنگه رده (له هه موو که م و کوپی به که) خوای پهروهردگاری هه موو جیهانیان ﴿أَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى﴾ له پهروهردگار تان پیا رینه وه به زه لیلی (و کرۆزانه وه) و به نهیتی ﴿إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْمُفْتَدِينَ﴾ بنگومان خوا ده ست درێزی کارانی خۆش ناوێت ﴿وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بِغَدِشٍ جَبِيٍّ﴾ خرا به کاری مه کهن له زه ویدا پاش شه وهی که خوا چاکی کردوو ﴿وَأَذِّنْهُ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ وه هاوار و نزا به رن بۆ خوا به ترس و ئومیده وه ﴿إِنْ دَخَلْتَ أَنفُسًا مِّنَ الْمُخْسِينَ﴾ به راستی میهرهانی خوا له چاکه کارانه وه نزیکه ﴿وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ﴾ وه ئه و (خوا) زاتیکه بایه کان ده نیریت ﴿يُشْرِقْنَ بِهَا رَحْمَةً﴾ به موزده ده ر پیش (بارانی) و حه مه تی پهروهردگار ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَفْلَحَ سَكَابًا فَقَالَ﴾ هه تا کاتی هه وری قورس (ی بارانای) هه لده گرن ﴿سُقَّتْ لِي تِلْكَ مَيِّتٌ﴾ ده پینرین بۆ وولاتیکی مردوو (وشکی پێ گیا) ﴿فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ﴾ جا به و (هه وه) باران ده بارینین ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ به هۆی ئه وه وه هه موو په روو بو مێک ده رده هینین (له زه ویدا) ﴿كَذَٰلِكَ نُفَخِّجُ السُّوءَ﴾ هه ر به و وینه به مردوو کهان له زه وی ده رده هینین (و زیندوو یان ده که پنه وه) ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَذَكَّرُونَ﴾ تا ئیوه به ریکه نه وه

﴿وَالَّذِي أَنْقَضَ﴾ زەوى و خاكى پاك و بەپىت ﴿يَخْرُجُ تَائِبًا بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ پروەك و شىنابىيە كەى بەفەرمانى
 بەروەردگارى دەروىت ﴿وَالَّذِي خَتَّتْ﴾ وە ئەوەى پەس و بى خىترە ﴿لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكْدًا﴾ درك و دال نەبى
 لىى ناپووت و دەرنایەت ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّرُ الْآيَاتِ﴾ نابەو جورە ئایەتەكانى خۆمان یاس دەكەین
 ﴿لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ﴾ بۆ گەلىك كە سوپاسگوزارین ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویند بەخو
 بىنگومان ئىمەنو و حسان پەوانە كرد بۆ لای گەلەكەى ﴿فَقَالَ يَتَوَلَّوْا عِبَادُ اللَّهِ﴾ وونى: ئەى گەلەكەم
 تەنھا خوا پەرستىن ﴿مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ئىو ھىچ بەرستراوئىكتان نى يە بىنجگە لەو (خو) ﴿إِنِّي أَخَافُ
 عَلَيْكُمْ﴾ بەراستى مەن دەترسم (دووچارى) ئىو بىى ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ سزای پۇزىكى گەورە
 (كە پۇزى دواىى بە) ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ﴾ كار بە دەست و دەسەلاتدارانى گەلەكەى ووتیان
 ﴿إِنَّا لَنَرُّكَ فِي صَلٍّ مُبِينٍ﴾ بەراستى ئىمە تۆ لە گومرايىيە كى ئاشكرادادەبىنىن ﴿قَالَ يَتَوَلَّوْا لَيْسَ بِي صَلَوةٌ﴾
 فەرمووى: ئەى گەلەكەم ھىچ گومرايى بەك لەمندانى بە ﴿وَلَيْكِي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بەلكو
 مەن نىراوم لە لاىەن بەروەردگارى جىھانىانەوہ ﴿أَتَبْلُغُكُمْ رَسُولَكَ﴾ بەيامەكانى بەروەردگارم
 پادەگەيەنم پىتان ﴿وَأَنْصَحُ لَكُمْ﴾ وە ئامۆزگارستان دەكەم ﴿وَأَعْلَمُ مِمَّنِ اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ و ئەوەى مەن
 لە لاىەن خواوہ دەيزانم ئىو نابزانن ﴿أَوْ تَحِبُّوا أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ ئایا سەرتان سوپماوہ
 لەھاتنى پەيام و پادخەرەوہ بەك لە لاىەن بەروەردگار تانەوہ ﴿عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ﴾ بۆ پىاوئىك لەخۆتان
 (كەنووھە) ﴿يُسْذِكُكُمْ وَلِتَقْتُلُوا﴾ بۆ ئەوہى ئاگادارتان كاتەوہ و پىانتەرسىنىت و خۆتان پيارىزن
 (لەنا فەرمانى خو) ﴿وَلَمَّا كُنْتُمْ تُرْكُونَ﴾ بۆ ئەوہى پەحمان پى بكرىت ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَجَبْتَهُ﴾ دواى
 ئەوہ پىرواىان پى نەھىتا ئىمەش (نوو) مان پزگار كرد ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِ﴾ ھەروہا ئەوانەش
 ئە گەلەدا بوون لەكەشنى كەدا ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ پاشان ئەوانەى پىرواىان نەبوو بە
 ئایەتەكانمان نو قىسمان كردن و خەكاندمانن ﴿إِنَّمَا كُنَّا أَقْوَامًا عَصِيَةً﴾ بەراستى ئەوانە كۆمەلى (دل)
 كوئىران بوون ﴿وَالَّذِينَ عَادُوا لِجَهَنَّمَ هُوَدٌ﴾ وە ئاردمان بۆ لای گەلى عاد براكەيان كە ھوود (پىغەمبەرە)
 ﴿قَالَ يَتَوَلَّوْا عِبَادُ اللَّهِ﴾ فەرمووى: ئەى گەلەكەم بەتەنھا خوا پەرستىن ﴿مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزَّةٌ﴾ ھىچ
 بەرستراوئىكتان نى يە بىنجگە لەو ﴿أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾ دەى ئایا ئىو پاریزكار نابن و لەخودا ناترسن ؟ ﴿قَالَ
 الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ئەو كار بە دەست و دەسەلاتدارانى كە بى پىرواىون لە گەلەكەى
 ووتیان ﴿إِنَّا لَنَرُّكَ فِي سَفَاهَةٍ﴾ بەراستى ئىمە تۆ لە گىلى و نەفامیدادەبىنىن ﴿وَأَنَا لَأُفَصِّلَنَّكَ مِنَ الْعَذَابِ﴾
 وە بەراستى وا گومان دەبەین كە تۆ لەدروژدان بىست ﴿قَالَ يَتَوَلَّوْا لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ﴾ فەرمووى ئەى
 گەلەكەم ھىچ گىلى و نەفامى بەك لەمندانى بە ﴿وَلَيْكِي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بەلكو مەن نىراوئىكەم
 لە لاىەن بەروەردگارى ھەموو جىھانىانەوہ ﴿

﴿إِنَّا لَنُرِيدُكَ بِهَٰذَا نَارًا﴾ په پامه کانی په روږد گارم به ښووه ږاده گه یه نم ﴿وَأَنَّا لَنُصَبِّحُنَّ يُبِينَ﴾ وه من بو ښووه
ناموز گاریکه ریکي ده ست پاک و نه مینم ﴿أَوْ نَجْزِيَنَّهُنَّ أَجْلًا نَّزِيلًا﴾ نایا سهرتان سوږ ماوه
له هاتنی (نیگاوه) ناموز گاری له لایه ن په روږد گار تانه وه ﴿عَلَىٰ رُجُلٍ يَّصْعَقُونَ مِنْ دَمْدَمٍ﴾ بو پیاوینک
له خوتان تا بتانتر سینت ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلْنَا﴾ وه بیري (چاکه کانی خوا) بکه نه وه کاتی ښووی کرد
﴿خُلُقَاءَ مِنْ بَعْدِهِمْ نوح﴾ به جیشین له پاش گه لی نوح ﴿وَوَدَّكُمُ فِي الْخَلْقِ بَصَاطًا﴾ وه له ش
وقه لافته ښووی له وان گه وره تر دروست کرد ﴿فَأَذْكُرُوا لَكُمْ اللَّهَ﴾ که واته بیري چاکه و به هره کانی
خوا بکه نه وه ﴿لَمَّا كُنْتُمْ ثَمُودَ﴾ بو نه وهی ږز گارتان بیت ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَدِّ وَالْحَقِّ﴾ ووتیان
نایا بو نه وه هاتووی بو ناومان که به تهنه خوا پهرستین ﴿وَنَذَرُ مَا كَانَ بَيْنَ آبَائِنَا﴾ وه وازینین
نه وهی باوک و پایر اتمان ده پانه رستن ﴿فَأَنبَأْتَنَاهُمْ بِمَا قَالُوا﴾ که واته نه و (سزایه) ی که به لیت پی داوین
بو مان پینه دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر راست ده که یت و له راست گویانی ﴿قَالَ قَدْ وَقَعَ
عَلَيْكُمْ مِنَ رَبِّكُمُ الْفِتْنَةُ﴾ فهر مووی: ښگومان له لایه ن په روږد گار تانه وه توو شتان بووه ﴿رَجَسَ
وَعَصَبَ﴾ سزاو خه شم و توږه یی ﴿أَلَمْ تَكُنْ فِي أَشْمَارِ﴾ نایا ده مه قالیم له گه لدا ده که ن دهر باره ی
چه ند ناوینک ﴿سَمَّوْهُمْ بِالشُّرُوعِ آبَاؤُكُمْ﴾ که ښووه و باو و پایر اتان ناو تانه له بتانینک ﴿مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهِآئِنِ
سُلْطَانٍ﴾ که خوا هیچ به لگه به کی له سهریان نه نار دونه خوار وه وه ﴿فَأَنظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾
جا که واته چاوه و وانی بکه ن منیش له گه لتان له چاوه و وانا نم ﴿فَأَنجِئْتَهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ مِنْ جَحْمُوتٍ﴾
نه و سانه و نه وانه ش له گه لی بوون (و باوه و پیاو پی هیتا بوو) به میهره پانیه ک له لایه ن خو مانه وه ږز گار مان
کردن ﴿وَقَطَعْنَا دَابِرَ الْإِثْمِ﴾ نه وانه شمان له ریشه هیتا ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ﴾ که نایه ته کانی
ښه بیان به درو داده و باوه و دار نه بوون ﴿وَأَنَّا كَمُودٌ أَخَاهُمْ صَالِحًا﴾ وه بو گه لی سه مو دیش
صالحی بریا نمان نارد ﴿قَالَ يَصْفُوهمُ عَبْدُ اللَّهِ﴾ فهر مووی: نه ی گه له که م خوا به تهنه پهرستن
﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ﴾ جگه له و په رستراوینکی تر تان نی به ﴿فَدَجَّاهُ نَحْمُوتٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ښگومان
مو عجیزه به کی روونشان له په روږد گار تانه وه بو هاتووه ﴿هَٰذَا مَا كَفَرْتُمْ بِهِ﴾ نه مه خوشتری
خوا به که مو عجیزه به که بو ښووه ﴿مَذْرُوءًا كُلُّ فِي أََرْضِ اللَّهِ﴾ جالی ی گه پین با بخوا و بله وه پیت
له زه وی خوا دا ﴿وَلَا تَسْهَوْهَا يُسْوَوُ﴾ و نازاری مه دهن و ده ستی بو مه به ن به خرابه ﴿فِي أَخَذَكُم مَّدَآبِ
الْبَیْءِ﴾ (نه گهر و ابکه ن) توو شی سزایه کی سخت و به نازار دهن ﴿

﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ بَیْرَ بَکَکُمْ لَمَّا کَانَ لَهُمْ کَافَکُمْ لَمَّا کَانَ لَهُمْ کَافَکُمْ لَمَّا کَانَ لَهُمْ کَافَکُمْ﴾ بَیْر بَکَکُمْ لَمَّا کَانَ لَهُمْ کَافَکُمْ لَمَّا کَانَ لَهُمْ کَافَکُمْ لَمَّا کَانَ لَهُمْ کَافَکُمْ
 له پاش هوزی عاد ﴿وَتَوَّأَمَّکُمْ فِی الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا دایمه زانندن و نیسته جی کردن ﴿تَتَّخِذُوا مِنْ سَهْلِهَا قُصُورًا﴾ له ده شته کانیدا کوشکی بهرز دروست ده کهن ﴿وَتَتَّخِذُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا﴾
 وه له شاخه کانی دا، مالن و خانوو دانه تاشن ﴿فَأَذْكُرُوا آيَةَ اللَّهِ﴾ ده بیر بکهنه وه له چاکه گه و ره کانی
 خوا (وسو پایی بکهن) ﴿وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خراپه کاری مه کهن له ولاندا (و مه بن
 به خراپه کار و گیره شینین) ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده سه لانداره لووت به رزه کانی
 گه له که ی ووتیان ﴿بِالَّذِينَ اسْتَفْضَعُوا﴾ به وانه ی لاوازو ژیر ده سه کرا بوون ﴿لِيَمْنَعَهُمْ﴾
 نه وانه ی پروایان هینا بوو له نارواندا ﴿اتَّخَذُوا أَنْصَابًا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نایا ده زانن که صالح به وانه
 کراوه له لایه ن به وهر دگار به وه ﴿قَالَ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ ووتیان بینگومان نیمه پروادارین
 به وه ی که صالح پنی به وانه کراوه ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه وانه ی خویمان به زل ده زانی ووتیان
 ﴿إِنَّا يَا آلِهَتِ الْعَالَمِينَ إِلَهُاتٌ أَمْثَلُ مِنْكُمْ بَرٌّ﴾ به راستی نیمه بنی باوه پین به وه ی که نیوه پرواتان پنی هیناوه
 ﴿فَعَقَرُوا النَّكَالَةَ﴾ نه مچا خوشتره که بان سه ربری ﴿وَعَتَوْنَا عَنْ أَمْرِ رَبِّنَا﴾ وه سه ر که شیبان کرد
 له فهرمانی به وهر دگاریان ﴿وَقَالَ الْإِنصِلُوا﴾ وه ووتیان: له ی صالح ﴿اتَّخَذُوا أَنْصَابًا مِمَّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه و به لینی
 (سزا) ی به نیمه ده ده یست بومان بیته دی ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُتَرَسِّلِينَ﴾ نه گهر تو له پیغه به رانی ﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾
 به هوی نه وه وه بومه له رزه به کی به تین لینی دان ﴿فَأَصْحَابُ دَارِهِمْ جَنَّاتُ الْجَنَّةِ﴾
 تیرر هه موویان له مالن و خانوو که تابان دا بوون به (لاشه ی) بی گیان و بی جولہ ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾
 جا صالح پروی لی وهر گیران (و وازی لی هینان) ﴿وَقَالَ يَتْلُوا صُورًا﴾ و ده زانی رساله زنی وه
 فهر مووی نه ی گه له که م سویند به خوا به راستی به یامی به وهر دگارم بی را گه یانندن ﴿وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾
 وه ناموز گاریم کردن و دلسوز بوم بونان ﴿وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ التَّحِیُّنَ﴾ به لام تیره ناموز گار و دلسوزانتان
 خوشناووت ﴿وَلَوْ ظَنَّا أَنَّا لَنُؤْمِنُ بِهِ﴾ وه لو طهان نارد، کاتیک به گه له که ی ووت ﴿أَنْ تَأْتُوا الْقَحِطَةَ﴾
 چون تیره نه و کاره زور به دو خراپه ده کهن که (نیر یازی) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ هیچ
 کهس له جیهاندا پینستان نه که و توه له و (کاره پیسه) دا ﴿إِنَّكُمْ تَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ به راستی
 تیره به پیانان ناره زوتان ده شکینن؟ ﴿مِنْ دُونِ الْإِنْسَانِ﴾ له جیانی نافر هتان؟ ﴿بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾
 به لکو تیره ده سه به کی زیاده پون ﴿﴾

﴿وَمَا كُنَّا جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ وه وه لامی گه له کە ی هیچ نه بوو ﴿إِلَّا أَنْتَ قَالُوا﴾ بێجگه نه وه ی که ووتیان
 ﴿أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ له شار و وولانه که تان (لوی و و ئیمانداره کان) ده ریکه ن ﴿إِنَّهُمْ
 أَنْتَ يَتَطَهَّرُونَ﴾ به راستی نه وانه که سانیکن که خویان پاک و ته میز داده گرن ﴿فَأَنْجَيْنَاهُ
 وَأَهْلَهُ﴾ له مجا ئیمه خوی و شمو نیکه و نو ئیمان بزگار کرد ﴿إِلَّا أَمْرًا كُنَّا مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ جگه
 له خیزانه کە ی که له تیا چووان بوو ﴿وَأَنْظُرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ جا بارانی کمان به سه را باران دن (به رد
 بارانمان کردن) ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَذَابَ الْمُجْرِمِينَ﴾ جا سه بر که سه ر نه نجامی تاوان باران چو ن بوو
 (وچیان لی هات) ﴿وَالَّذِي مَذَرْنَا خَاهُمْ شُعَيْبًا﴾ وه بو گه لی مه دیه نیش شو و عه بیی بریا ئیمان نارد
 ﴿قَالَ يَنْقُومُ الْعَبْدُ وَاللَّهُ﴾ نه رموی نه ی گه له کم به ته نها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 به رستر او نکتان نی به بێجگه له و ﴿فَدَحَاَّتْ كُرْبَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ بێگومان له لایه ن به روه ردگار تانه وه
 به لگه و مو عجز به کی روون و ناشکر اتان بو هاتو وه ﴿فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ﴾ که واته له پێوانه
 و کێشانه تان دارینک و راست بن ﴿وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ و له شت و مه کی خه لکی
 کم مه که نه وه (به دزی) ﴿وَلَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ وه له زه ویدا خرا به کاری مه که ن
 له باش چا کردنی ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه وه ی باسکرا چا کتره بو تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 نه گه ر ئیوه ئیمان دارن ﴿وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ﴾ وه له سه ر هه مو و پینگایه ک دامه نیشن (رینگه
 مه گرن) ﴿تَوَعَّدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ هه ره شه بکه ن و به ره له ستی پینگای خوا بکه ن
 ﴿مَنْ أَمَرَ بِهِ﴾ له و که سه ی باوه ری پی هینابی ﴿وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا﴾ و بتانه ویت پینگای خوا
 به لاری و چه وتی بخه نه روو ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا﴾ وه بیر ی له و کاته بکه نه وه که ئیوه کم بوون
 ﴿فَكَثَرَكُمْ﴾ باشان خوا زوری کردن ﴿وَأَنْظُرُوا﴾ ده ی سه رنج بده ن ﴿كَيْفَ كَانَتْ عَذَابَةُ
 الْمُفْسِدِينَ﴾ سه ر نه نجامی خرا به کاران چو ن بوو (وچیان لی هات) ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ
 مِنْكُمْ﴾ وه نه گه ر کۆمه لیک له ئیوه ﴿أَتَمْسُوا بِالْأَيْدِي أُولَئِكَ يَوْمَ﴾ باوه ریان هینا بیت به و په یامه ی به مندا
 نیر دراوه ﴿وَحَافِيَةٌ لَكُمْ تَوَمَّلُوا﴾ وه کۆمه لیک تر تان باوه ریان نه هینا بیت ﴿فَأَصْبِرُوا﴾ نه وه نارام بگرن
 ﴿حَتَّى يَخُصَّكُمْ اللَّهُ بَيْنَنَا﴾ هه نا خوا بریار ده دات له ئیوه ئیماندا ﴿وَهُوَ خَيْرُ الْكَافِرِينَ﴾ وه نه و (خوا)
 باشترینی بریار ده رانه ﴿﴾

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ نه و کار به ده ست و ده سه لاند ارانمی که خزیان به گه و ره دانه نا له ناو
 گه له که ی (شوعه یب) دا ووتیان ﴿لَا تَحْزَنْكَ شُعَيْبٌ﴾ نه ی شوعه یب ینگومان دهرت ده که یمن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ﴾ وه نه وانه ش که پروایان هیناوه له گه ل تو دا ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ له شاره که مان ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ
 فِي مِلَّتِنَا﴾ یان ده بی بگه رینه وه سهر ثابنی نیمه ﴿قَالَ﴾ (شوعه یب) فرموی: ﴿وَلَوْ كُنَّا كَرِيمِينَ﴾ نه گهر
 چه زیش نه که یمن و پشیمان ناخوش بیت ﴿فَلَمَّا أَتَيْنَا عَلَى الْكُفَّاءِ﴾ ینگومان درو به کی گه و ره مان
 بو خوا هه له ستوه. ﴿إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ﴾ نه گهر بگه رینه وه ناو ثابینه که تان (که بت پهرستی به)
 ﴿بَعْدَ إِذْ جَعَلْنَا اللَّهُ مِلَّتَنَا﴾ پاش نه وه ی که خوا بزگاری کردین لی ی ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ به وانه
 بزمان بگه رینه وه بو ناو نه و (بت پهرستی به) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا﴾ مه گهر خوی پهر و هر دگار مان
 بیهوت. ﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ زانست و ناگاداری پهر و هر دگار مان هه موو شتیکی گر نوت وه. ﴿عَلَى
 اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ ته نها پشیمان به خوا به ستوه ﴿رَبُّنَا افْتَحَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا﴾ (ووتیان): نه ی پهر و هر دگار مان
 له تیوان نیمه و گه له که ماندا حو کم و بریار بده ﴿بِالْحَقِّ﴾ به هقی ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ تو باشترینی
 بریار دهرانی ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ﴾ ده ستوه نه شرانی هوزه که ی که بی پروا بوون ووتیان
 ﴿لَئِنْ آمَنَّا شُعَيْبًا﴾ سویند به خوا نه گهر نپوه شوین شوعه یب بکه ون ﴿إِنْ كُنَّا لَخَيْرُونَ﴾ به راستی
 نه و کاته زبان لیکه و توان خوتانن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ جا به هوی نه وه وه بومه له رزه به کی توند
 لی دان ﴿فَأَنصَرَفُوا إِلَىٰ ذِٰلِكُمُ الْحَبْلِ﴾ هه موویان له ماله کانیاندا له ناو چوون (بی گیان و جووله که و تن)
 ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾ نه وانه ی که شوعه یبیا به دروزانی (باوه ریان بی نه هینا) ﴿كَانَ لِرَبِّعُنَا
 فِيهَا﴾ (واتیا چوون) وه که ههر له و مالا نه دانه بوون (وتییدا نه ریان) ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا﴾
 نه وانه ی که شوعه یبیا به دروزانی (باوه ریان بی نه هینا) ﴿كَانُوا هُمْ الْخَاسِرِينَ﴾ ههر نه وان خه سار و مهند
 بوون ﴿فَتَوَلَّىٰ عَنْهُمْ﴾ نیر (شوعه یب) پروی لی وهر گیران ﴿وَقَالَ يَتْلُوا﴾ فرموی پشیمان:
 نه ی گه له که م ﴿لَقَدْ أُلْقِيتُمْ بِمَثَلٍ رَبِّي﴾ سویند به خوا به راستی من به یامی پهر و هر دگار م به
 نپوه گه باند ﴿وَلَصَحَّحْتُ لَكُمْ﴾ و ناموزگاریم کردن ﴿فَكَيْفَ أَتَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ جا چوون
 بو هوزی بی پروا و کافر غم و خهفت بخوم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ﴾ نیمه بو ههر گوندو
 شارنک پیغه مبه رنکمان به وانه کرد بیت ﴿إِلَّا أَنذَرْنَا أَهْلَهَا﴾ دانیشترانیمان تووش کردوه ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ﴾ به نه بوونی و که م دهرامه تی (به زبان و نه خوشی) ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تاله پهر و هر دگار
 پبارینه وه و به شیمان پینه وه ﴿ثُمَّ يَدْعُوا إِلَىٰ السِّبْطِ الْيَسَنِ﴾ له و ابیدا خرا به و ناخوشیه که مان
 گوپی به چاکه و خوشی ﴿حَتَّىٰ عَفَا﴾ هه تا زور بوون و گه شیمان کرد له مال و سهر و تدا. ﴿وَقَالُوا﴾ وه
 ووتیان: ﴿وَدَمَسَ آيَاتُنَا الْفُرَّانَ وَالْأَسْرَةَ﴾ ینگومان باو و باپیرانمان تووشی زبان و ناخوشی و نه خوشی
 بوون ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ جا له نا کاودا سزمان گرتنی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کانیکدا که هه سستیان
 نه ده کرد ﴿

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ﴾ و نه گهر دانیشتوانی شار و گونده کان ﴿ءَامَنُوا وَاتَّقُوا﴾ باوهریان بهیتایه و خویان
 یاراستایه (له قهدهغه کراوه کانی خوا) ﴿لَنَنزِلَنَّ عَلَيْهِمُ بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ بهراستی دهرگای
 بهره کانی ناسمان و زهریمان بۆ ده کردنه وه ﴿وَلَكِن كَذَّبُوا﴾ به لام پروایان نه هیتا (به پیغه مبه ره که یان)
 ﴿فَأَخَذَتْهُمُ﴾ نه مجائیمه ش نه و انمان گرت و سزمان دان ﴿بِمَا كَانُوا كُفِرُونَ﴾ به هوی نه و خرابانه وهی
 ده یان کرد ﴿أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ نایا خه لکی نه و شار و گونده ترسیان نه بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمُ بَأْسٌ
 بَیِّنٌ﴾ له وهی سزای نیمه یان بۆ بیت له شه ودا ﴿وَهُمْ لَا يَمُورُونَ﴾ کاتیک نه و ان خه و توون ﴿وَأَمِنَ
 أَهْلُ الْقُرَىٰ﴾ وه نایا خه لکی نه و شار و گونده ترسیان نه بوو ﴿أَن يَأْتِيَهُمُ بَأْسٌ﴾ له وهی
 که سزای نیمه یان بۆ بیت ﴿صُعِقُوا وَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له چیشته نگا ودا له کاتیکدا یاری و گالته ده که ن
 ﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ جا نایا له پیلانی خوا نه ترسان و بی باک بوون ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ﴾
 دهی که س له پیلانی خوا دنیا نابیت ﴿إِلَّا الْفُلُومُ الْخَاسِرُونَ﴾ جگه له که سانی زهره رهنه نه بیت
 ﴿أَنزِلْنَاهُم بِرِزْقٍ مِّنَ الْأَرْضِ﴾ نایا پروون نه بۆ نه وه بۆ نه وانهی زهریمان به میرات بۆ ده میتیه وه
 ﴿مِن بَعْدِ أَفْسَاقِهِمْ﴾ دواي (تیا چوونی) خاوه نه پيشوه کانبان ﴿أَبْ تُوشِكُ﴾ نه گهر به مانده ویت
 ﴿أَصْبَحُكُمْ يَوْمَهُمُ﴾ به هوی گوناوه کانیانه وه دوو چاری به لایان ده که یس ﴿وَنَطْلُعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ وه
 سور ده نین به سهر دلیان دا ﴿فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ثیر نه و ان (هیچ به ند و ناموز گاریه ک) نایستن
 ﴿بِذَلِكَ الْقُرَىٰ﴾ نه و شار و گونده تانهی (که ویرانمان کردن) ﴿نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِ﴾ هه ندیک له
 هه و اله کانی ده گبرینه وه بۆت ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ سویند به خوا به راستی پیغه مبه رانیا
 بزوات به به لگه و نیشانهی پروونه وه ﴿فَمَا كَانُوا يُولَئُونَ﴾ به لام باوهریان نه هیتا ﴿بِمَا كَانُوا مِن قَبْلُ﴾
 به وهی که له پیش دا به درویان ده زانی ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّكَ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ نا به و جزره خوا مؤر ده نیت
 به سهر دلی یی باوهران دا ﴿وَمَا وَجَدْنَا لَكَ فِيهِمْ مِنْ عَهْدٍ﴾ زوربهی نه و انمان نه دی خاوه نی هیچ
 به یمانیک بن ﴿وَإِنْ وَجَدْنَا لَكَ فِيهِمْ تَقِيْقِينَ﴾ به راستی زور به یمان دی سهر پیچی که ر (و تا و انبار)
 بوون ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِ هِرْمُوسَىٰ﴾ پاشان دواي نه وانهی (که با سمان کردن) موو سامان نارد ﴿يَتَكَلَّمُونَ
 إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ به به لگه و موعجیزه کانمانه وه بۆ لای فیرعه و ن و دارو ده سته که ی ﴿فَقَضَلُوا
 يَهْيَا﴾ به لام نه و ان به نیشانه کان (بی پروا بوون) و سته میان کرد ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾
 جا پروانه و سهرنج بده که سهره نجامی له فهران دهر چووان و خرابه کاران چون بوو ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَكْفُرُونَ
 يَا فِرْعَوْنُ إِنَّكَ كُفْرُوكَ﴾ موو سا فیرعه و ی : نه ی فیرعه و ن ﴿إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّكَ لَتَبْلِيَنَ﴾ به راستی من
 پیغه مبه رنکم له لایه ن به روره دگاری جیهانیانه وه ﴿۱۷﴾

﴿قَالُوا﴾ (ساحیرہ کان) ووتیان: ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْأَعْيُنَ﴾ نیمہ ہر و امان ہینا بہ ہر و مرد گاری جیہانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَ هَارُونَ﴾ کہ ہر و مرد گاری موسا و ہارونہ ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعہ ون ووتی: ﴿أَتَشْعَبُونَ قَوْمَ بَدَأَ مِنْكُمْ﴾ پیش تہ و ہ ی نیز تان بدہم باوہرتان ہی ہینا! ﴿إِنَّ هَذَا﴾ بہ راستی تہمہ ﴿لَكُمْ مَكْرُومٌ﴾ فی المَدِیْنَةِ ﴿فَتِلْ وَ بِلَاتِیکَ﴾ (تیمو موسا) نہ خشہ تان بؤ کیشاوہ لہم شمارہ دا. ﴿لِیُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا﴾ نا دانیشوا نہ کہ ی لی دہر بکہن. ﴿فَتَوَفَّی نَحْمُونُ﴾ جا لہ دوا پیدا دہ زانن (چیتان لی دہ کہم) ﴿لَا قُوَّةَ لَکُمْ وَ لَکُمْ وَ أَرْجُلُکُمْ﴾ سویند بینت دہست و قاچتان بیرم ﴿مِنْ خَلْفٍ﴾ بہ پیچہ و اندوہ (چہ پ و راست) ﴿لَا تَسْلُبُکُمْ أَنْفُسُکُمْ﴾ تہمجا سویند ہی گشتان ہلہدہ و اسم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: (بہ فیرعہ ون) ﴿إِنَّا إِلَی رَبِّنا مُنْقَلِبُونَ﴾ نیمہ دنیایں کہ بؤ لای ہر و مرد گارمان دہ گہرینہ و ہ ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُوتٍ﴾ تو ہیچ رہ خنہ یہ کت لہ نیمہ لی بہ ﴿إِلَّا أَنْ أَمَّا بِرَبِّکَ رَبِّنا﴾ جگہ لہ و ہ ی کہ نیمہ باوہرمان بہ بہ لگہ و نشانہ کانی ہر و مرد گارمان ہینا و ہ ﴿لَمَّا جَاءَ قَوْمًا﴾ کانی بؤ مان ہات ﴿رَبِّنا أَوْجَعَتْ عَیْنُکُمْ﴾ تہ ی ہر و مرد گارمان نارامیمان بہ سہر دا بریزہ ﴿وَتَوَفَّی الْمُسْلِمِیْنَ﴾ و بہ موسو لمانیہ تی ہمان مریتہ ﴿وَقَالَ الْمَلَأِیْنِ قَوْمِ فِرْعَوْنَ﴾ ہہندیک لہ دہسہ لاتداران و کار بہ دہستانی گہلی فیرعہ ون ووتیان ﴿أَنْتُمْ مُوسَى وَ قَوْمُہُ﴾ نایا و از لہ موسا و ہوزہ کہ ی دہ ہیتی ﴿لِیَفْسِدُوا فِی الْأَرْضِ﴾ بؤ تہ و ہ ی لہ و ولاتدا (خاکی میردا) خرابہ کاری بکہن ﴿وَبَدَّلْکَ وَ الْوَحْدَکَ﴾ و دہست لہ حقوت و ہر ستر اوہ کانت ہلہ بگرن ﴿قَالَ﴾ (فیرعہ ون) ووتی: ﴿سَقَطَ قَلْبُکَ هُمُ﴾ لہم و دوا کورہ کانیان دہ کورین ﴿وَأَسَدَّی عَیْنَہُ هُمُ﴾ و نا فرہ تانیان دہ ہیلینہ و ہ بہ زیند و ویی (بؤ خرمہت کردن). ﴿وَ إِنَّا لَوَفُّہُ قَهْرُونَ﴾ و ہ بینگومان نیمہ دہسہ لاتدارین بہ سہر یاندا ﴿قَالَ مُوسَى لِقَوْمِہُ﴾ موسا بہ گہلہ کہ ی ووت ﴿أَسْتَعِیْبُوا لِلَّهِ وَ أَصِیْرُوا﴾ داوای یازمہ تی لہ خواہ بکہن و خو را گربن. ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ بینگومان ہہم و زہوی مولکی خواہہ. ﴿لَوَرِثُہَا مَنْ یَشَاءُ مِنْ عِبَادِہُ﴾ دہیدا بہ ہر کہس لہ بہ ندہ (شیاوہ) کانی کہ خوی بیہ ویت ﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ و سہر تہنجامی چاک بؤ خواناسانہ ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کہ ی) ووتیان: ﴿أَوَیْسَی قَتَلَ أَنْ تَأْتِیَا﴾ پیش ہاتنی تو بؤ ناومان نازار دراین ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَا﴾ ہر و ہا ہاش ہاتنی تو بؤ ناومان (بہ پیغہ مہر ایدہ تی) ﴿قَالَ﴾ (موسا) فرموی: ﴿عَسَى رَبُّکُمْ أَنْ یُفْضِلَ عَلَیْکُمْ﴾ بہ لکو ہر و مرد گارتان دوزمنہ کہ تان لہ ناو بہریت ﴿وَسَتَخْلُقُکُمْ فِی الْأَرْضِ﴾ و نیوہ بکات بہ جینشین (ی دوزمنہ کانتان) لہ سہر زہوی ﴿فَتَحْطَرَّ کَعْبَکَ تَعْمَلُونَ﴾ جا تہ ماشا دہ کات نیوہ چؤن کار دہ کہن ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی نیمہ دار و دہستہ ی فیرعہ و نمان سزادا ﴿بِالْیُسْرِیْنَ﴾ بہ ووشکہ سالی وقات وقبری ﴿وَنَقَصَ مِنَ الثَّمَرِیْنَ﴾ و کہم بوونہ و ہ ی بہر و بوومی میوہ و کشتو کالہ کانیان ﴿لَعَلَّہُمْ یَذْکُرُونَ﴾ بؤ تہ و ہ ی بیر بکہنہ و ہ (بہ ند و ہر بگرن) ﴿

﴿وَإِلَٰهَهُمْ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ﴾ جا کانی چاکه یان بۆ بهاتایه (له سهروهت و بهروبووم) ﴿قَالُوا لَنُفَصِّلَنَّ﴾ دهیان ووت: نه مه هه ره هی ئیمه به (شایسته ی ئیمه به) ﴿وَإِنْ تُبَيِّنْهُمْ سَيُبَيِّنَنَّ﴾ به لام کانی تووشی به لاو خراپه بوونایه ﴿بِقَوْلِهِمْ وَأَيُّهُمْ مِّنْ مَّعَدَّةٍ﴾ (دهیان ووت) به هزی شوومی مووسا و شوین که و تووانیه و به ﴿أَلَا إِنَّمَا طَلَيْتُمُ اللَّهَ﴾ بیدار بن بنگومان ته و (ناخوشیانه) ی به لایانه وه شووم و خراپه له لایه ن خواوه به (نه که مووسا و ئیمانداران) ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زۆر به یان بی ناگان و نازانن ﴿وَقَالُوا﴾ دهیان ووت (به مووسا) ﴿مَهْمَا نَأْتِيَا بِهِ مِنْ آيَةٍ﴾ هه ره مو عجزیه به کمان بۆ بهیتی ﴿لَنُشَكِّرَنَّ﴾ بۆ ته وه ی جادوو مان لی بکه ی پی ی ﴿فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ ته وه ئیمه باوه رت پی ناهیتین ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ﴾ ته وسای ئیمه ش نار دمانه سهریان ﴿الطُّوفَانَ﴾ لا فاو ﴿وَالْجَرَادَ﴾ و کولله ﴿وَالْقُمَّلَ﴾ و نه سپی ﴿وَالصَّفَاخَ﴾ جۆره ها بۆق ﴿وَالذَّمَ﴾ و خوین ﴿وَأَنبَتَ ثَمَثَاتٍ﴾ که چهنه به لگه و مو عجزیه به کی روون بوون ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا﴾ که چی خویمان به گه وه ره زانی (له وه ی که بر و ا بهیتن) ﴿وَكَاذِبُوا فَمَا تُجِيبُونَ﴾ بنگومان ته وانه گه لیکسی تاوانبار بوون ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجُّ﴾ کاتیکیش ته و سزاو به لایان به سه ردا هات ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿يَمْسُوهُنَّ أَنْفُ لَنَا رَبٌّ﴾ ته ی مووسا له به ره ره دگارت پیار پیره وه بۆمان ﴿يَمَّا عَاهَدْتَ عِنْدَكْ﴾ وه که به لیتی به تو داوه ﴿لَنْ نَكْفُفَنَّ عَنْكَ الرِّجَّ﴾ سویتندی گه ره ته به لاو سزایه مان له سه ر لابه ری ﴿لَتُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾ بنگومان باوه رت پی دیتین ﴿وَلَتُرْسَلََنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و به نو ئیسرا ئیلت له گه لدا ده نیرین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ الرِّجَّ﴾ به لام کاتیک سزا که مان له سهریان لابه رد ﴿إِنَّا أَجَلِي هُمْ بِلِقَاكَ نَاگه به شته ماوه ی دیاری کراو (بۆ تیا چوونیان) ﴿إِذَا هُمْ يَتَكَلَّمُونَ﴾ ده ست به جی به یمانه که یان هه لو ه شانده وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ﴾ جا تو له مان لی سه ندن ﴿فَأَعْرَفْنَاهُمْ فِي آيَةِ﴾ وه له ده ریادا خنکاندمانن ﴿يَا أَيُّهَا كَذَّبُوا بآيَاتِنَا﴾ له به ره ته وه ی ته و ان باوه ریان به نیشانه کانی ئیمه نه بوو ﴿وَكَاذِبُنَا غَفْلِينَ﴾ و هه میشه لی یان بی ناگا بوون ﴿وَأَوْزَلْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ﴾ نیر (له جیگای گه لی فیرعه ون) ته و گه له مان نیشه جی کرد ﴿كَانُوا يَسْتَعْصِفُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا﴾ که هه میشه ده چه و سیرانه وه له ر قوژه لات و ر قوژ ناوی ته و وولاته دا ﴿أَلَيْسَ بَرَكَاتُهَا﴾ که هیت و به ره که تمان تی خست بوو ﴿وَوَعَدْتُكَ بِرَبِّكَ الْحُسْنَى﴾ و به لیتی هه ره جوانی به ره ره دگارت به ته و اوی هاته دی ﴿عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ بۆ نه وی ئیسرا ئیل ﴿يَمَّا صَبَرُوا﴾ به هزی نارامگری یانه وه (له سه ر نار هه تی به کان) ﴿وَدَّ مَرْيَا﴾ وه روو خاندمان و تیکمان دا ﴿مَا كَانَ يَفْعَلُ فِرْعَوْنُ وَفِرْعَوْنُ﴾ ته و کوشک و ته لارانه ی فیرعه ون و گه له که ی دروسنیان کردبوو ﴿وَمَا كَانَ يُفْعَلُ بِهِ﴾ هه ره ها ته و (میوه و به ز و باخانه ی) که که پریان بۆ کرد بوو ﴿

﴿قَالَ﴾ (پہر وہ ردگار) فہر مووی: ﴿تَمُوتُنَّ﴾ تہی موسا ﴿إِنِّي أَصْلَفْتُكَ عَلَى النَّاسِ﴾ بینگومان من توم
 ہہ لہڑا ردوہ بہ سہر ہہ موو خہ لکی دا ﴿بِرِسَالَتِي﴾ بہ پہ یامہ کانم ﴿وَبِكَلْبِي﴾ و قسہ کردنم (لہ گہ لٹ
 راستہ و حق) ﴿فَخَذَ مَاءً تَابَتْ﴾ کہواتہ تہوہی پیم بہ خشوی توند دہستی پتوہ بگرہ ﴿وَكُنْ مِنْ
 أَتْلَسَ كَرِين﴾ وہ لہ سوہاس گوزاران بہ ﴿وَكُنْتُ لِلْهَرَمِ فِي الْأَلْوَجِ﴾ و لہو پارچہ تہ ختاندہ دا بومان
 نووسی ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ لہ ہہ موو جوزہ باسٹک ﴿فَوَعِظَ وَفَصَّلَ لِكُلِّ شَيْءٍ﴾ پہند و ناموزگاری و
 باسی ہہ موو شتیک بہروونی (کہ پیوستیان ہی ی بیت) ﴿فَخَذَ مَاءً يَشُقُّ﴾ کہواتہ (موسا) بہ توندی
 بیانگرہ و ناگاداریان بہ ﴿وَأَمْرُكَ﴾ وہ فہرمان بہ گہ لہ کت بکہ ﴿يَأْخُذُوا بِأَحْسِنًا﴾ تا دہست بگرن
 و رہنار بکہن بہ جواتر و چاکترینیان ﴿سَأُزَيِّجُكَ زَوْجًا مَرْضِيًّا﴾ بہ زووی جی و شوین لہ سنور
 دہر چوواتان نشان دہم ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَتِيَ﴾ لایان تہ دہم لہ بہ لگہ و نشانہ و ثابہ تہ کانم
 ﴿الَّذِينَ يَكْفُرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ تہوانہ ی کہ خویان بہ گہورہ دادہ نین لہ سہر زہویدا ﴿يَعْمُرُ الْحَيَّ﴾ بہناہق
 و ناپہوا ﴿وَأَنْ يَرْوَا كَلًّا يَتَر﴾ تہوانہ تہ گہر ہہ موو ثابہت و مو عجزہ بہ ک بینن ﴿لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾
 باوہر پی ناہیتن ﴿وَأَنْ يَرْوَا سَبِيلَ الْرُّشْدِ﴾ وہ تہ گہر نایینی راست و دروست بینن ﴿لَا يَخْجَدُوا﴾
 سبیل نایکہن بہ ربازو نایینی خویان ﴿وَأَنْ يَرْوَا سَبِيلَ الْغَى﴾ وہ تہ گہر پنگہ ی گومرایی و نایینی
 چہوت بینن ﴿يَخْجَدُوا سَبِيلًا﴾ دہیکہن بہ ثابین و ربازو خویان ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾
 ہہ موو تہ مانہ لہ بہر تہوہیہ کہ بہ لگہ و نشانہ کانن نیمہ یان بہ درو دہزانی ﴿وَكَاؤُا ظَلَمَاتٍ﴾
 وہ ہہ میسہ بی ناگا بوون لیان ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ وہ کہسانیک کہ بہ لگہ و نشانہ کانن
 نیمہ یان بہ دروزانی ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُم دُرَّيْهًا دِيْدَارِي رَوْحِي دَوَابَّيْ﴾ (بہ درو زانی) ﴿حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ﴾ کارو کردہوہی (چاکیان) بہ ہیچ دہر چوو (ہوچہل ہووہوہ) ﴿هَلْ يَخْرُجُونَ إِلَّا مَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ ناپا جگہ لہو (خراپانہ) ی کہ دہبان کرد سزا دہرتن؟ ﴿وَأَخَذَ قَوْمٌ مِّنْ آيَاتِهِ﴾ وہ
 ہوزی موسا پاش (رؤیشتنی) موسا دروستیان کرد ﴿مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا﴾ لہ خشل و زیرہ کانیان
 بہ یکہری گویرہ کہ یہ ک ﴿لَّهُ خَوَارٌ﴾ کہ قورہی (وہ ک گویرہ کہی) ہہ بوو ﴿الَّذِينَ يَرْوَا أَنَّهُ لَا يَكْفُلُهُمْ﴾
 نایا تہوانہ نہ یانبینی کہ بینگومان تہو (گویرہ کہیہ) قسہ بان تہ گہ لدا ناکات ﴿وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ و
 ہیچ ربازو نیکشیان نشان نادات ﴿أَخَذُوا﴾ کردیان بہ (پہر ستر او) ﴿وَكَاؤُا ظَلَمَاتٍ﴾ و تہوانہ
 ستمکار بوون ﴿وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ﴾ وہ کانی لہ دہستیان دہر چوو (زور پہ شیمان ہوونہوہ)
 ﴿وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾ وہ تہگہ یشتن و بینان کہ بینگومان گومر ابوون ﴿قَالُوا﴾ ووتیان: ﴿لَيْنَ لِّ
 رَحْمَتِ رَبِّنَا﴾ سویند بہ خوا تہ گہر پہر وہ ردگار مان بہ زہی پیماندا نہ یہ تہوہ ﴿وَيَقْفِرُنَا﴾ وہ لہ
 گوناہہ کانمان خوش نہ بیت ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ تہوہ بہ راستی نیمہ لہ زبان لی کہوتوان

دہ بین ﴿﴾

﴿وَلَمَّا رَاحَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ جا کاتی موسا گه پرایه وه ناو هوزره که ی ﴿عَظِيمًا﴾ بهرق و تورپیه کی زوره وه ﴿قَالَ﴾ (موسا) وونی (به گویره که بهرسته کان) ﴿يَسْمَعُ الْخَفْوَ مِنْ بُعْدٍ﴾ له دوی من چ جیشینیکی بهد فو و خراب بوون ﴿أَتَجِدَنَّ أَمْرَ رَبِّكَ كَـٰذِبًا﴾ نایا بهله تان کرد له فرمانی پوره دگارتان؟ ﴿وَأَتَىٰ الْأَنْبِيَاءَ﴾ (موسا) تهخته کانی (توراتی) فری دا ﴿وَأَخَذَ مِنْ أَجْزَائِهِمْ ذُرِّيَّتَهُ﴾ وه (قری) سه ری (هاروونی) برای گرت و بهر و خوی رایکیشا ﴿قَالَ﴾ (هارون) وونی: ﴿أَتَأْتِمُنِي بِكُورٍ دَائِكُمْ﴾ ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْا بِهٖ رَأْسَهُ﴾ بهراستی هم گله لاوازیان کردم ﴿وَكَاذِبُ يَفْقَهُونَ﴾ نریک بوو بسم کورن ﴿فَلَا تُفْسِدُوا فِی الْأَعْدَاءِ﴾ که واته دوزمنانم پی دلخوش مه که ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِی الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ﴾ وله گدن هوزی ستم کاراندا دامه نی ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِیْ وَلِإِخْوَتِی﴾ نه ی پوره دگارم له خوم و براکم خوش به ﴿وَأَذِیْنِی فِی رَحْمَتِکَ﴾ وه بمانخه ره ناو به زه بی و میهره بانی خونده وه ﴿وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِیْمِیْنَ﴾ تو میهره بان ترینی هموو میهره بانایت ﴿إِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوا أَلْعَجَلَ﴾ بهراستی نه و که سانه ی که گویره که بهرست بوون ﴿سَبَّأَهُمْ مُّطَهَّرٌ مِّنْ رِّیْهِمْ﴾ له هموو دوا ده که ونه بهر رق و خه شمی پوره دگاریان ﴿وَوَلَّاهُمُ الْحَیْوةَ الدُّنْیَا﴾ ههروه ها رسوایی و زلیلی له زبانی دونیادا. ﴿وَكَذَٰلِكَ یَجْزِی الْمُفْکِرِیْنَ﴾ هه ره بهو جوړه سزای درو هه له بهستان دده یس ﴿وَالَّذِیْنَ عَمِلُوا الشَّیْءَاتِی﴾ وه نه وانه ی گونا هیان کرد ﴿لَمَّا بَاوَأْتِیْهُمْ بَعْدَہَا﴾ پاشان دوی نه وه ته و به بیان کرد ﴿وَعَمَّوْا﴾ و باو و بیان هیئا ﴿إِنْ رَّیْتَکَ مِنْ بَعْدِہَا﴾ بیگومان پوره دگارت پاشی نه و (باو و هیان و توبه کردنه) ﴿تَعْفُوْا رَّحِیْمٌ﴾ لیسورده ی میهره بانه ﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُّوسَى الْغَضَبُ﴾ جا کاتی موسا تورپیه ی به که ی نیست وه ﴿أَخَذَ الْأَنْبِیَآءَ﴾ تهخته کانی (توراتی) هه لگرت وه ﴿وَفِی شَحَنَہَا﴾ وله په نووس و نو سراوی نه و (ته ختانه) دا ﴿هٰذِی رَحْمَۃٌ﴾ ینموونی و به زه بی گه و ره هه بوو ﴿لِلَّذِیْنَ هُمْ لِرَبِّهِمْ یَرْجِعُونَ﴾ بو که سانیک که له پوره دگاریان دترسن ﴿وَأَخَذَ مُوسَىٰ قَوْمَهُ﴾ وه موسا له گله که ی خوی هدلی بزارد ﴿سَبْعِیْنَ رَجُلًا﴾ هه فتا پیاو ﴿لِیَقْبَلَنَّ﴾ بو کات و شونی دیاری کراو له گدن نیمه (بو نه وه ی له کیوی طور ته و به یکن له ناوا گویره که بهرستبه کیان، جا کاتیک هاتنه نه وونی ووتیان به موسا بروات پی ناهین تا خوا نه بینن تو خوت قسدت له گدل کرد با نیمه ش بیسین) ﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ (خوا سزای دان و یومه له رزه ی بو ناردن) جا کاتیک که بوومه له رزه که دایگرتن ﴿قَالَ﴾ (موسا) فهرمووی: ﴿رَبِّ لَوْ شِئْتَ﴾ نه ی پوره دگارم گهر بتو ستا به ﴿أَهْلَکْتَهُمْ فِیۤنَ بَلَدٍ وَآخَرَی﴾ له هموو پیش نه وان و نیست له ناو دهر د ﴿أَتَهْلَکُنَا﴾ نایا تو هه موومان له ناو دبه بیت ﴿بِمَا فَعَلْنَا سَفَهًا مُّثًّٰا﴾ به هوزی نه وه ی که گنل ونه فامه کانسان نه نجامیان داوه ﴿إِنْ هِیۤ اِلَّا فِتْنَتُکَ﴾ نه مه ته نه ها تا قی کردنه وه به کی خوته ﴿فَضْلُ بَہَاسٍ شَآءَ﴾ هه ره که سیکت بویت بهو هوزیه وه گو برای ده که بیت ﴿وَنَهَدِیۤمَنِ شَآءَ﴾ وه هه ره که سیکت بو ی ینموونی ده که بیت ﴿أَنْتَ وَرَبُّنَا﴾ هه ره تو پشتیوان و (بهرستراومانی) ﴿وَنُفِیۤرُنَا وَآزِجُنَا﴾ که واته لیمان خوش بهو په حمان پی بکه ﴿وَأَنْتَ خَیۡرُ الْغَافِرِیۡنَ﴾ چونکه باشترین لی بورده هه ره توی ﴿

﴿وَأَكْثَبْنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ (خواه) لهم دنیا دا چاکه مان بۆ بنووسه ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ ههروهه
 له پورزی دوايشدا ﴿إِنَّا هَذَا نَالِيكَ﴾ به راستی ئيمه بۆ لای تو گه راووته وهه ﴿قَالَ﴾ (بهروهردگار)
 فهرمووی: ﴿عَذَابِي﴾ سزاو سازام ﴿أَصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ﴾ دوو چاری هه که سسی ده که م که بهمهی
 ﴿وَرَحْمَتِي وَبِعَثْتُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه بهزهیی و رحمة تیشم هه موو شتیکی گرتوته وهه ﴿فَسَاكُنْهَا الَّذِينَ﴾
 جا له دوايی دائه و (بهزهیی بهم) ده نووسم بۆ نه وانهی ﴿يَتَّقُونَ﴾ پاریزکار و له خوا ترسن
 ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ و زه کات دهه ن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ نه وانهش که بپروا به بدلگه و
 نیشانه کانی ئيمه دینن ﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الرُّسُولَ أَتَيْنَهُمُ﴾ (نهم به حمه مهی بهروهردگار)
 بۆ نه وانه به که شوین پیغه مبهري ﴿كَهْتَوْنَهُمْ﴾ که پیغه مبهريکی نه خوینده وهه و (له لایه ن
 بهروهردگار وهه هانوهه) ﴿الَّذِي يُخَذِّلُهُمْ كَتَبْنَا وَعَدْنَاهُ﴾ نهو که سه (پیغه مبهري که نه هلی کتاب
 سیفه تی ده زانن) چونکه به نوو مسراوی لایانه ﴿فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ له ته ورات و ئینجیل دا
 ﴿بِمَا أَمَرَهُمُ بِالْعُرْفِ﴾ که فهرمانیان پی ده کات به چاکه ﴿وَنَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ینگریان لی
 ده کات له خرابه ﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾ شته خاوتن و پاکه کانیان بۆ حه لال ده کات ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ﴾
 الطَّيِّبَاتِ ﴿وَهَشَّةٌ بَيْسَ كَانِيَان لِي حِمْ رَام (قه دهغه) ده کات ﴿وَيَقْضِعُ عَنْهُمُ إِصْرَهُمْ﴾ و باره قورس
 و گرانه کانیان له سه ر لاده بات و ﴿وَالْأَعْلَالُ﴾ نهو کت و زنجیرانهش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که
 به سه ریانه وهه بوون ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ﴾ نه مجا نهو که سانه ی که باوه ریان بهو (پیغه مبهريه) هینایت
 ﴿وَعَزَّزُوهُ﴾ و ریزو قه دریان بۆ دانیایت ﴿وَنَصَرُوهُ﴾ یارمه تیان دایت و پشتیوانیان لی کردیت
 ﴿وَأَنْجَعُوا النَّوْرَ﴾ و پهیره ی نهو نووره یان کردیت (که قورنانه) ﴿الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ﴾ که له گه لیدا
 نیراوه ته خواره وهه ﴿أَوْثَقَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ نهوان هه موو (که باسکران) له رزگار بوواتن ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿قُلْ﴾ (نه ی مه حمه مبهري) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه ی خه لکینه ﴿إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُكُمْ﴾
 به راستی من پیغه مبهري خوا م بۆ ئيه وهه موو تان ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهو (خواهی)
 که ته نها بۆ نه وهه، مولکی هه موو ئاسمانه کان و زه ی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست
 نییه جگه له نهو ﴿يُنْزِلُ الرِّيحَ﴾ ده زینیت و ده مرینیت ﴿فَتَأْتُوا بِالْمَاءِ وَرُسُولِهِ﴾ که واته بپروا به خوا و
 پیغه مبهري که ی بهینن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ که نیراو نیکی نه خوینده وهه ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ نه ویش
 باوه ری به خوا ﴿وَكَلِمَاتِهِ﴾ و به ووته کانی هه به ﴿وَالْيَعْقُودَ﴾ ئيه وش شوینی بکه ون و پهیره ی بکه ن
 ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ تَهْتَدُونَ﴾ تا بکه ونه سه ر ینگی راست ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى﴾ وهه هوزه که ی مووسا دا
 ﴿أُمَّةٌ﴾ ناقمبکی گه ووره هه ن ﴿يَهْتَدُونَ بِالْحَقِّ﴾ که ینمورونی خه لکی ده که ن به حه ق و راستی
 ﴿وَبِهِ يَهْتَدُونَ﴾ و هه ر به حه قیش داده ری ده که ن ﴿وَالَّذِينَ﴾

﴿وَقَطَعْنَهُمْ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِطًا أُمَّةً﴾ نهوان (جوزله که) مان کرد به دوازده تیره و تایفه وه ﴿وَأَرْحَبْنَا إِبْرَاهِيمَ إِذْ أَنْشَقْنَاهُ قَوْمَهُ﴾ کاتیک که هوزه که ی داوای نایان لی کرد (له تیواندا) ﴿أَنْ أَتَرْبِ بَعْضَ الْخَيْرِ﴾ که به گز چانه که ت بدنه له بهره که ﴿فَأَنْجَسَتْ مِنْهُ﴾ نیر ده ست به جی لی هه لقولا ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ عِلْمًا﴾ دوازده کانی ﴿وَقَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرَبَهُمْ﴾ بنگومان هه تیره و تایفه یه که جینگای ناو خواردن خوی ده زانی ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ وه هه ورمان کرد به سینه به سهر یانه وه ﴿وَأَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنِّ وَالسَّوَّى﴾ و گه زو و بالنده ی (شیلایه) مان بو ناردن ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ له و برزق و برزیه پاکانه بخون که پیمان داوون ﴿وَمِمَّا ظَنَّمُوا﴾ وه نه وانه (به و تاوانانه) هیچ سته میکیان له نیمه نه کرد ﴿وَلَكِنْ﴾ به لکو ﴿كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ هه سته میان له خویان ده کرد ﴿وَأَذِيقْ لَهُمْ﴾ (بیر بکه ره وه) کانی به و ان و و ترا ﴿أَسْكِنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ له ناو نه و شاره دا (بیت المقدس) نیسته جی بین ﴿وَكُلُوا مِنْ ثَمَرِهَا حَتَّىٰ تُشْفَرُوا﴾ له (خواردنه کانی) نه و ی بخون له هه لایه که حد زتان کرد ﴿وَقُولُوا حِطَّةٌ﴾ و بلین: (داوای) نیمه سرینه وه ی گونا هه کانه مانه ﴿وَأَدْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ و له ده و ازده ی (شاره وه) به سوزده برده وه برزونه ژو و ره وه ﴿تَقْبَلْ لَهُمْ حَظِيمًا﴾ نه و سا له خرا به و تاوانه کانتان ده و ورین و خوش ده بین ﴿سَيَرْيَدُ الْمُخْلِسُونَ﴾ له ناینده دا (پاداشتی) چاکه کاران زیاد ده که بین ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ﴾ که چی نه وانه بیان که سته میان کرد گزریان ﴿قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ نه و (ووته ی) که پیمان و و ترا بو و به و و ته به کی تر ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجًّا﴾ نیمه ش (داوای نه وه) سزایه کمان ناردنه سهر یان ﴿مِنْ السَّمَاءِ﴾ له ناسمانه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ به هوی نه وه وه که به رده و ام سته میان ده کرد ﴿وَنَعْلَمُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ﴾ وه پر سیاریان لی بکه ده ریاری نه و شاره ی ﴿الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةً الْخَيْرِ﴾ که له نزیک ده ریای (ی سور) بوو ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾ که له برزوی شه ممه دا ده ست دریزی یان ده کرد (به وه ی راوه ماسیان ده کرد له کاتیک دا خوی گه و ره له و برزده راوه ماسی لی قه ده غه کرد بوون) ﴿إِذْ أَنْشَأْنَاهُمْ جِبَالَهُمْ قَوْمَ سَبْعِينَ شَرْعًا﴾ چونکه له برزوی شه ممه که یاندا ماسیه گه و ره کان ده هاتن و ده رده که و تن به سهر ناوه وه (خوی گه و رو به مه تاقی کرده وه) ﴿وَقَوْمٌ لَا يَشْكُرُونَ﴾ وه برزیک که شه ممه نه بوایه ﴿لَا تَنْبِيَهُمْ﴾ ماسیه گه و ره کان نه ده هات بویان ﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ﴾ تا به و جزره تاقیمان کردنه وه ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ چونکه له فرمانی خوا ده رده و و سهر پتچیان ده کرد (به وه ی فیلان کرد، ده و وون له برزوی هه نیدا تو ره کانیان دادنه نا، و برزوی یه که شه ممه ش هه لیان ده گر نه وه به ممه ش فرمانه که ی خویان شکاند) ﴿۱۷۱﴾

﴿يَا قَالِكُ أَفَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ کاتی تاقمی لهوان (به تاقمیکمی تریانی) ووت ﴿لَمْ يَخْلُقْهُمْ قَوْمًا﴾ یوچی نامور گاری
 کومه لیک ده کهن ﴿اللَّهُ مَهْلِكُهُمْ﴾ که خوا له ناویان ده بات ﴿أَوْ مَعِدَّةٌ لَهُمْ﴾ یان به سزایه کی
 سهخت سزایان ده دات ﴿قَالُوا مَعِدَّةُ الْإِنِّ رَبِّكَ﴾ ووتیان: تالای پهروهر دگارتان به هانه و عوزر یی
 (و تاوانبار نه بین له سهر بی دهنگیمان) ﴿وَلَعَلَّهُمْ يَسْتَفْهِنُونَ﴾ و به لکو نهوان له خوا بترسن ﴿فَلَمَّا
 سُرُوا مَادَّحِرُوا أَيْدِيَهُمْ﴾ نه مجا کاتی نه وهی پنی نامور گاری کرابوون له بیریان چوو ﴿أَلَيْسَ الَّذِينَ يَشْهَرُونَ
 عَنِ السُّورِ﴾ نه وانهی بهر گریبان ده کرد له خرابه و تاوان رزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ نه وانهش
 که سته میان کرد سزمان دان ﴿بِعَذَابٍ يَلْبِيسُ﴾ به سزایه کی زور خراب ﴿بِعَذَابِنَا يَسْتَفْهِنُونَ﴾ به هوی
 ده چوونیان له فمرمانی خوا ﴿فَلَمَّا عَتَاوْا عَنْ مَائِدَتِنَا﴾ جاکاتیک یاخی بوون له نه وهی قه دهغه
 کرابوون لی ﴿فَلَمَّا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَعِيَّةٌ﴾ نه و سا پیمان ووتن: بینه چهند مهیموونیکمی دوور خراوهی
 بی نرخ ﴿وَأَذَانًا لِّرَبِّكَ﴾ وه (نهی موحه ممد) بیریکه ره وه) کاتی پهروهر دگارت رایگه یاندو
 دای به گونچه یاندا ﴿يَتَّبِعُنَّ عَنِّي﴾ سوتندی بیگومان دهینری بویان ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفِتْنَةِ﴾ تا
 پروری دواپی ﴿مَنْ يَسْمُحْهُمْ سَوْءَ الْعَذَابِ﴾ کهسانی که سزای توند و به دیان پی بچیزی ﴿إِنَّ رَبَّكَ
 لَشَرِيفٌ أَلِيفٌ﴾ به راستی پهروهر دگارت تولهی خیرایه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی لی خوش بوو و
 میهره بانیشه ﴿وَقَطَّعْتَ خُرُوفَ الْأَرْضِ أُمَامًا﴾ وه نه و انمان له سهر زهوی دابه چهند کومه لیک دابهش
 کرد ﴿يَنْهَهُمُ الْمُضِلُّوهُمُ﴾ هه ندیکیان چاکه کارن ﴿وَمَنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه ندیکیشیان وه که نهوان
 نه بوون (بی باوهر بوون) ﴿وَيَكُونُ لَهُمُ الْحَسَنَاتِ﴾ وه تاقیمان کردنه وه به چنده ها چاکه و خوشی
 ﴿وَالْحَسَنَاتِ﴾ و به چنده ها خرابه و ناخوشی ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ به نومیدی نه وهی بگه پرتنه وه
 (بوقلای خوا) ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ خَلْفٌ﴾ دواپی نهوان جی نشینانیکمی خراب هاتنه جیگه یان
 ﴿وَرِثُوا الْكِتَابَ﴾ که میرانگری تهورات بوون ﴿بِأَخْذُنَا عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى﴾ که هدر بو مال و سامانی
 (حدرامی) نه م دنیا به هه ولیان نه دانه و هشیان هه لبرارد ﴿وَيَقُولُونَ سَبَقَتِ رَبَّنَا﴾ وه دهیانووت
 بیگومان نیمه عه فو ده کریین ﴿وَأَن بَرَأْنَاهُمْ﴾ له کاتیکدا ته گهر بویان بیت ﴿عَرَضَ يَنْظُرُوا بِأَعْيُنِهِمْ﴾ کالایه کی
 وه که نهوی تر ته گهر چی خرابیش بوایه و دریان ده گرت ﴿أَلَمْ يَخْلُقْهُمْ﴾ نابا لیتیان و نه گیراوه و
 پیوست نه کراوه له سهریان ﴿فَيَتْلُو الْكِتَابَ﴾ په یمان له تهوراتدا ﴿أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾ که به ده م
 خواوه هیچ نه لنین ﴿إِلَّا الْحَقَّ﴾ بیجگه له راستی نه بیت ﴿وَدَّرَسُوا مَا فِيهِ﴾ نه وهی له تهوراتدا هه بوو
 خویندو یانه نه وه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه پروری دواپی و (دهست کهوتی نه و پروره) ﴿خَيْرٌ لِّلَّذِينَ﴾ چاکتر
 و باشتره بو نه وانهی ﴿يَسْتَفْهِنُونَ﴾ که حق یاریزو له خوا ترسن ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ نابا هیشتا زیر نابن؟ ﴿
 وَالَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ بِالْكِتَابِ﴾ وه نه وانهی به توندی دهست ده گرن به تهوراتا وه (و پهیره ویان ده کرد پیش
 هاتنی ئیسلام) ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ وه نویزه کانیان به جی دههینن ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ﴾ بیگومان نیمه وونی
 ناکه بین ﴿أَمْزِ الْمُضِلِّينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران ﴿

﴿وَإِذْ نَفَخْنَا فِي السِّجِّينِ فَوقَهُمْ﴾ (بہشت و ہریران) کاتیک کہ کینو (ی طور) مان بہر ز کردہ وہ بہ سہر یاندا
 ﴿كَانَهُمْ طَائِفَةٌ﴾ وہ کو ہوریک (سیہر یك) سوو ﴿وَقَالُوا إِنَّهُمْ لَوَاقِعٌ يَهُتُّمْ﴾ وہ لایان و ابو کہ دہ کہ ویت
 بہ سہر یاندا ﴿خُذُوا مَاءً لَّيْسَ بِكُمْ يَقْوَى﴾ (پیمان و وتن) نہ وہی کہ پیمان داوون بہ توندی بیگرن ﴿وَأَذْكُرُوا﴾
 ﴿مَافِيهِ﴾ وہ نہ وہی تیدایہ (لہ ناموز گاری و حو کم) بہر دہوام لہ بیر تان بیت ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہ لکو
 بیشہ ہاریز کار و لہ خوا ترس ﴿وَإِذْ أَخَذْنَاكَ﴾ وہ کاتی کہ بہر و ہر دگارت و ہری گرت (دہری ہینا)
 ﴿مِنَ ابْنِ آدَمَ بَيْنَ طُورَيْنِ﴾ لہ پشتی نادمی بہ کان ﴿دُرِّيَّتَهُ﴾ و ہچہ و نہ وہ کانیان ﴿وَأَشْهَدُهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾
 وہ کردنی بہ شایہت بہ سہر خویانہ وہ ﴿النَّسِيرِ بَرَكُو﴾ (ہنی و وتن) نایا من بہر و ہر دگاری ٹیوہ نیم ؟
 ﴿قَالُوا ائْتِنَا بِشَهِدَاتٍ﴾ (لہ وہ لامدا) وویان: بہ لئی شایہ تیمان دا ﴿أَنْ تَقُولُوا﴾ تا نہ لین ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ
 ہرزی دواپی دا ﴿إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ بہ راستی نیمہ بی ناگا بووین لہمہ (کہ خوا بہر و ہر دگار مانہ)
 ﴿وَأَتَقُولُوا﴾ یا نہ وہ کو بلین: ﴿إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا﴾ بیگومان باوو باپیر انمان ہاوبہ شیان ہریار داوہ
 ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہ پیش (نیمہ وہ) ﴿وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ و ہ نیمہ ش و ہچہ و نہ وہی دواپی ٹیوہ بووین
 ﴿أَفْتَهِيَ كُنَّا﴾ دہی نایا لہ ناومان دہ بیت ﴿يَمَافْعَلُ الْأَبْطُلُونَ﴾ بہ وہی کہ ہنی فہر و خرابہ کاران
 کردوویانہ ﴿وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نا بہ و جزوہ نیشانہ کانی خوا پروون دہ کہ بہ وہ ﴿وَلَعَلَّهُمْ﴾
 ﴿يَرْجِعُونَ﴾ بہ لکو (بہر و ہق) بگہر نیمہ وہ ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ﴾ وہ (ٹہی مو حہ مہد) بخو نیمہ وہ
 بہ سہر یاندا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا جَاءْنَاكُمْ بِذِكْرٍ كَرِيمٍ﴾ ہوالی ٹہو کہ سہی کہ نیشانہ کانی خومان پی بہ خشی ﴿فَأَنسَخْ﴾
 ﴿مِنْهَا﴾ کہ چپی خوی لی داری (و دہر چو لہ فہرمانی خوا) ﴿فَأَنبَعِدَ الشَّيْطَانَ﴾ نہ مجاشہ یثان دواپی
 کہوت ﴿فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ﴾ بہ ہوی نہ وہ وہ سو بہ بہ کینک لہ گو مریان ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَا بِهَا﴾
 ٹہ گہر ہمان و یستایہ بہو نایہ تانہ پلہ ہمان بہر ز دہ کردہ وہ ﴿وَأَلْكَاهُمْ﴾ بہ لام ٹہو ﴿أَخَذَ إِلَى الْأَرْضِ﴾
 خوی نو ساند بہ زہوی بہ وہ ﴿وَأَتَّبَعَهُمْ﴾ و دواپی ٹارہ زووی خوی کہوت ﴿فَتَلَّاهُمْ كَمَا تَلَّ الْكَذِبُ﴾
 نموونہی ٹہو وہ ٹہو سہ گہیہ ﴿إِنْ تَحِيلَ عَلَيْهِ يَلْهَثْ﴾ ٹہ گہر لئی بدہیت و دہر یکہیت (مؤرہت لی
 دہ کات و) زمانت لی دہر دینی ﴿وَأَنزَلْنَاهُ يَلْهَثْ﴾ وہ ٹہ گہر و ازیشی لی بہیتی ہر زمان دہر دہ ہیتی
 ﴿ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ ٹہو (سیفہ تانہ) نموونہی ٹہو کہ سانہیہ ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ کہ نیشانہ کانی
 نیمہ یان بہ درو دانا ﴿فَأَقْصَصِ الْقَصَصَ﴾ دہی ٹہو داستان و چیر و کانہ باس بکہ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾
 تا بچنہ وہ بہ خویاندا و بیر بکہ نہ وہ ﴿سَاءَ﴾ بہدو خرابہ ﴿مَثَلًا الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ ویتہ و (چیر و کی) ٹہو
 کہ سانہی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ کہ نیشانہ کانی نیمہ یان بہ درو دانا ﴿وَأَنفُسُهُمْ كَالْوَاقِلِينَ﴾ ٹہوانہ ہدہ بیشہ
 ستہ میان لہ خویان دہ کرد ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہر کہ س خوا ریتموونی بکات ﴿فَهُوَ السَّخِرِيُّ﴾
 ہر ٹہو ریتموونی کراوہ ﴿وَمَنْ يُضِلِلْ﴾ ہر کہ سیش (خوا بہ ہوی کردہ وہ کانہ وہ) گو مری بکات
 ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ہر ٹہوانہ زبان لی کہوتو و رنچہر وون

﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا﴾ وہ سوتند بہ خوا بہ راستی دروستان کردوہ ﴿لِجَهَنَّمَ﴾ بؤ دوزخ ﴿كَبِيرًا مِّنَ الْجَنَّةِ وَالْإِنسِ﴾ زورنك له جنو کہ و تادمی ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ دلیان ہدیہ بہ لام پنی تینا گن (لہ راستی) ﴿وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ و چاویان ہدیہ (ہقی) پنی نابین ﴿وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ و گوئیان ہدیہ (ہقی) پنی) نابین ﴿أُولَٰئِكَ كَانُوا لَنُفْمٍ﴾ تہوانہ وک نازہل (و چوار پنی) وان ﴿بَلْ هُمْ خِرَابِرٌ﴾ و گومرا سرن (لہ نازہل) ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ ہدر تہوانہ بنی ناگایان ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ ہدر بؤ خوا بہ جواترین و چاکترینی ناوہ کان ﴿فَادْعُوهُ﴾ جا تہوہش بہو ناوانہ بانگ و ہاوارى لی بکھن ﴿وَذُرُوا الَّذِينَ﴾ واز بہینن و سرخ دامہ نین بؤ تہوانہی ﴿يَلْبِذُونَ فِي آسَافٍ﴾ کہلہ ناوہ کانسی (خوا) دا گوران و لادان دہ کھن (دہیکہنہ ناو بؤ تہ کانیان) ﴿سَيَجْزِيَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہزووی تۆلہی تہوہی دہیانکر دلیان دہسہ نریت ﴿وَمَنْ خَلَقْنَا اللَّهُ﴾ و تہوانہی کہ دروستان کردوہ کز مہلنک ہدیہ ﴿يَقْدُونَ بِالْحَيِّ﴾ رینمورنی خہلک دہ کھن بہ (نابینی) راست ﴿وَيَوْمَ يَقْدُورُونَ﴾ و داد و وریشی پنی دہ کھن ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و تہوانہی کہ نیشانہ کانسی نیمہ بیان بہ درو دانا ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ﴾ ووردہ ووردہ (پلہ بہ پلہ) نزیکیان دہ کھینہوہ لہ تیا چوون ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ جنورنك کہ خورشیان بہ خویان نازانن ﴿وَأَمَّا لَهُمْ﴾ ماوہ پیک مۆلہ نیشان دہدہم ﴿إِنْ كُنْدَىٰ مَيِّتٌ﴾ بہ راستی پیلانی من زور پتہو و بہ ہینزہ ﴿أُولَٰئِكَ يَنْفَكُوا﴾ نابا تہوان بیریان نہ کردوہوہ ﴿مَّا يَسْأَلُهُمْ مِنْ جَنَّةٍ﴾ کہ ہاوپنی کہ بیان موحمہد ﴿ہر گیز تووشی شیتی نہ بووہ﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَزِيرٌ تُبِينُ﴾ تہو تہنہا تر سینہ رنکی ناشکرایہ (بؤ تہوہ) ﴿أُولَٰئِكَ يَنْظُرُوا﴾ نابا تہوانہ ناروانن ﴿فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ لہو مولکہ گہورہ و فراوانہی لہ ناسمانہ کان و زہوی دا ہدیہ ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و تہو شتانہی خواہی گہورہ دروستی کردوون ﴿وَأَنْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ قَرَارٌ قَرِيبٌ﴾ و تہوانہیہ نزیک بویتہوہ ﴿بَلَّغُهُمْ﴾ کز تایی (زیان) بان ﴿فَبِأَيِّ حَبِيبٍ بَعْدَهُ يَدْعُونَ﴾ جا بچ قسہ پیک لہ ہاش قورٹان پروا دینن ﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ہدر کہس خوا گومرای بکات (بہ ناوانی کردوہی خراپی) ﴿فَلَا هَادِيَ لَهُمْ﴾ تہو ہیچ رینمورنی کھرنکی بؤ نیبہ ﴿وَيَذَرُهُمْ﴾ (خوا) وازبان لی دینیت ﴿فِي ظُلُمَاتٍ يَغْمَهُونَ﴾ لہ گومرای و باخی بوونی خویاندا گپڑ بخون ﴿يَسْتَلُونَكَ﴾ (تہی موحمہد) ﴿پرسارت لی دہ کھن﴾ ﴿عَنِ السَّمَاءِ﴾ لہ بارہی رۆزی دوابی بہوہ ﴿إِنْ مَرَسَتْ﴾ کہی دہ بیت ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهُ عِندَ رَبِّي﴾ پلى: زانینی تہوہ تہنہا لای پەرورہ دگار مہ ﴿لَا يَخْلِفُهَا لَهُمْ﴾ ہیچ کہس (ناوانیت) کانہ کہی ناشکرا بکات ﴿إِلَّا هُوَ﴾ جگہ لہ پەرورہ دگار نہ بیت ﴿فَلَمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (ہانسی قیامت) بؤ ناسمانہ کان و زہویش گران و قورسہ ﴿لَا تَأْتِيهِمُ اللَّيْلُ﴾ نایمت بہسہ راندا (روونات) لہ ناکاودا نہ بیت ﴿يَسْتَلُونَكَ كَأَنَّكَ﴾ لہ تۆ دہرمن وک تہوہی کہ تۆ ﴿حَقِّي عَنْهَا﴾ لہ (ہانسی) رۆزی دوابی ناگاداری ﴿قُلْ﴾ (تہی موحمہد) ﴿پلى:﴾ ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهَا﴾ بینگومان زانینی (ہانسی) تہو رۆزہ ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ تہنہا لای خواہ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زورنك لہ خہلکی نابزانن ﴿

﴿إِنْ وَلِيَ اللَّهُ﴾ به راستی پشتیوان و دوستی من هه خواجه ﴿الَّذِي تَرَى الْعَكْبَانَ﴾ شهو (خواهی) که قورنانی ناره خواره وه ﴿وَهُوَ يُؤْتِي الْفَالِجِينَ﴾ وه هه ره ویش پشتیوانی چاکه کاران ده کات ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ وه نه وانه ی نیوه جگه له خوا هانایان بو ده بن ﴿لَا يَسْتَلْبِغُونَ نَصْرَكَ﴾ ناتوان یارمه تی تان بدهن ﴿وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرِوْنَ﴾ ناشتوانن یارمه تی خویان بدهن ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾ وه نه گهر بانگیان بکه ن بو رنگای راست ﴿لَا يَسْمَعُوا﴾ نه وان نابیستن ﴿وَتَرْهَقُهُمْ ظُلمُونَ﴾ وه واده زانی بو تو دهر وانن ﴿وَهُمْ لَا يَبْصُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هیچ نابینن ﴿حَذِ الْعَقْوُ﴾ ده ست بگره به لیورده یی به وه (چاوو پوشی بکه) ﴿وَأَمَّا بِالْعَرَفِ﴾ فرمانیش بده به چاکه و چاکه کردن ﴿وَأَعْرِضْ عَنِ الْظَّالِمِينَ﴾ و پروو وهر گیره له نه قامان و نه زانان (وازیان لی بهیته) ﴿وَأَمَّا بِنِعْمَتِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزَّ﴾ وه نه گهر خه تهر وه خه یال و وه سوه سه به کت بو هات له لایه نی شه یثانه وه ﴿فَأَسْتَعِذُّ بِاللَّهِ﴾ به کسر په نا بگره به خوا ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ به راستی هه ره شه و یسه ری زانیه ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَفُوا﴾ به راستی نه وانه ی خواناس و پارنر کار بوون ﴿إِذَا مَسَّهُمْ ظَلَمٌ مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ کاتیک خه تهر و وهس وه سه به کیان له شه یثانه وه پی بگات ﴿تَدْعُوا﴾ یادی خوا ده کهن و خویان بیر ده که ویتته وه ﴿وَإِذَا هُمْ مُصِرُّونَ﴾ جا کنوپر بهر چاویان روشن ده یته وه (راستی ده دوزنه وه) ﴿وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِي الْغَمِّ﴾ وه برا (شه یثانه) کاتیان یارمه تیسان ده دن له گومرایی بووندا ﴿لَا يَنْصُرُونَ﴾ پاشان کوتایی ناهیتن و واز ناهیتن (بو گومرا کردنیان) ﴿وَإِذَا نُورُ نَارِهِمْ﴾ وه هه کاتیک (وه حی دوا بکه ویت) نایه تکیان بو نه هینی ﴿يَبْتَغُوا الْوَلَاةَ لَا يَحْتَسِبُهَا﴾ ده یان ووت: بو حی له خوته وه ریکی ناخه یث (بو خوت هه لی نابه ستی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنْعِمُ﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بَلَىٰ﴾ بیگومان من هه شوینی نه وه ده که وم ﴿مَا يُؤْتِي إِيَّاهُ مِنْ رَبِّهِ﴾ که له لایه ن بهر وهر دگار مه وه وه حیم بو ده کریت ﴿هَذَا صَبْرٌ مِنْ رَبِّكَ﴾ شه (قورنانه) بهر چاو روشنی و به لگه به له لایه ن بهر وهر دگار تانه وه ﴿وَهْدًى﴾ و رینمونی و نیشاندهره ﴿وَرَحْمَةً﴾ و میهره بانی و به زه بی خواهه ﴿يَقْوَىٰ زُجُومُ﴾ بو گهل و هوزیک که باوهر دینن ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ وه کاتیک که قورنن خورندرا ﴿فَأَسْمِعُوا لَهُ﴾ ده بی گوی ی لی بگرن ﴿وَأَنْصِتُوا﴾ و بی ده نگیش بن ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ﴾ بو نه وه ی خوا میهره بانیتان له گهلدا بکات ﴿وَإِذَا كُنْزُكَ فِي نَفْسِكَ﴾ وه له (دل و) دهر وونت دا بادی بهر وهر دگارت بکه ﴿تَضَرَّعًا وَخِيفَةً﴾ به پارانه وه و ترس و بیمه وه ﴿وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ به بی نه وه ی ده نگ بهر و بکه بهتته وه ﴿وَالْعُدُوَّ وَالْأَصْلَاءَ﴾ له بهر به یانی و ده ماو ده می تیوار اندا ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ وه له بی ناگیان مه به ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ به راستی شه و فریشتانه ی که لای بهر وهر دگار تن ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ﴾ حق به زل نازانن ﴿عَنْ عِبَادِهِ﴾ له بهر ستنی شهو (خوا) ﴿وَيَسْجُدُونَ﴾ وه همیشه ستایشی ده کهن (کرنووشی بو ده بن) ﴿وَلَهُ سَجْدُونَ﴾ و تنها سوزده بو شه و ده بن.

سوره قی (الأنفال)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿يَسْتَأْذِنُكَ﴾ (نه ی موحه ممد) پر سیارت لی ده کهن ﴿عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ سه باره ت به ده سکه و ته کان ی
 جهنگی به در) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه و ده ست که و تانه هدر بق خوا و پیغه مبه رن
 ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ﴾ که واته خوتان پیار یزن و له خوا بر سر سن ﴿وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ وه به یوه ندی
 نیوان خوتان چاک بکه نه وه ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و گو تر ایه لی خوا و پیغه مبه ره که ی بن ﴿إِنْ كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بیگو مان بر واداران ته نه ها که سانیکن
 ﴿إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ لِحُكْمٍ أَوْ عِلَاقَةٍ﴾ کاتیک که یاسی خوا کرا و ناوی هیترا ﴿وَجِلَّتْ لُؤْلُؤُهُمْ﴾ دلیان ده تر سی ت و تر سی لی
 ده نیشت ﴿وَلَا تَكُنْ لِحُكْمٍ أَوْ عِلَاقَةٍ﴾ کاتیکش ثایه ته کانی خوا بخو تر نه وه به سه ریاندا ﴿وَأَذِيقُوا الْعَذَابَ
 بِرِوَايَانِ﴾ (پی) زیاد ده بیت ﴿وَعَلَى رِجْلَيْهِمْ رُكُوعٌ﴾ و همر پشت به په ره و رد گاری خویان ده به ستن ﴿وَالَّذِينَ
 يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه وانه که به راستی نو تره کان یان به جی ده هیتن ﴿وَيَمُوتُونَ قَتْلَهُمْ يُقِيمُونَ﴾
 وه له و رزق و روزه ی پیمان داوون (له پناوی خوا دا) ده به خشن ﴿وَلَا يَكُنْ لَهُمْ﴾ هدر نه وانه
 ﴿الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ بر وادارانی راسته قینه ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ پله ی به رزیان بق هیه لای
 په ره و رد گاریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و لی خوش بوونی (تا وانه کان یان) و روزه ی په سه ندو چاک
 (یان بق هیه) ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ﴾ همر چو نیک که په ره و رد گارت له ماله که ت (له شاری
 مه یسه) ده به یثایت (بق جهنگی به در) ﴿بِالْحَقِّ﴾ به هق و راستی ﴿وَأَنْ قَرِيبًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له کاتیکدا
 بیگو مان ده سته به ک له بر واداران ﴿لَا يَكْرَهُونَ﴾ بیزار بوون و پیمان ناخوش بوو ﴿يُحِبُّونَكَ فِي الْحَقِّ﴾
 ده مه قانیت له گه لدا ده کهن له (شتی) هق و راستدا ﴿بَعْدَ مَا بَيَّنَّ﴾ دوا ی نه وه ش که بویان روون
 بۆ ته وه (که راسته هیتا جهنگیان لا گر انه) ﴿كَأَنَّمَا يَسْتَأْذِنُ إِلَى الْمَوْتِ﴾ وه كه نه وه ی به توندی به ره و
 مردن بیرین ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ و به چاوی خویان (مردن) ببینن ﴿وَأَذِيقُوا الْعَذَابَ﴾ (بیری نه و کاته
 بکه نه وه) که خوا به لینی به نیوه دا ﴿إِلْحَاقِي الْفَاسِقِينَ﴾ ده ست که و تی به کینک له و دوو کومه له (کار وانه
 بازو گانیبه که یان سه ره که و تن به سه ریاندا) ﴿إِنَّمَا لَكُمْ﴾ به راستی ده بیت ه ی نیوه ﴿وَرُودُونَ﴾ وه نیوه
 نه وه تان پی خوشه ﴿أَنْ غِيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ﴾ که نه و ده سته که و ته پی چه که، (کار وانه بازو گانیبه که)
 ﴿تَكُونُ لَكُمْ﴾ بق نیوه بیت ﴿وَتُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَيِّطَ لَكُمْ بِسْمِهِ﴾ به لام خوا ده به ویت و و ته کانی خوی
 به راست ده رچی (حق سه ره که و ی) ﴿وَيَقْطَعُ دَائِرَ الْكُفْرِ﴾ و ره گ و بر شه ی پی با و ه ران له بن بیت
 ﴿لِيُخَيِّطَ الْحَقُّ﴾ تا هق جیگیر بکات ﴿وَيُقِطِّلُ الْبَطِلَ﴾ و ناحه قیش له ناو به ری و پوچه لی بکانه وه
 ﴿وَلَوْ كَفَرُوا الْمُجْرِمُونَ﴾ یا تا وانه بارانیش پیمان ناخوش بیت

﴿إِذْ تَسْتَعِينُونَ رَبَّكُمْ﴾ (بیریکہ نہوہ) کاتیک (لہ بدر دا) ہانانان بڑ پەرورہ دگارتان دہبرد ﴿فَأَسْتَجَبَ لَكُمْ﴾ خواش ہات بہ ہانانانہوہ ﴿أَنِّي مُجِئُكُمْ﴾ ووتی من دہنیرم بڑ یارمہ تیان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ہزار فریشہ ﴿مُرِيدِينَ﴾ بہ دوا ی بہ کدا (دینہ خواری) ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى﴾ وہ خواش نہوہ ی تہنہا بڑ شادی و موزدہ نارد ﴿وَلَقَدْ مَنَنَّا بِهِمْ قُلُوبُنَا﴾ تادلہ کانتان ہنی ی تارام بگرتیت ﴿وَمَا أَتَخْضَرُّ الْأَمْرُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وہ سہر کہوتیش تہنہا لای خواوہیہ و ہس ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بہ راستی خوا بہدہستہ لاتی کار بہ جی بہ ﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ الْغَاسِقُ﴾ (بیریکہ نہوہ) کاتی (خوا) و ہنہ وزی بہ سہر تاندا ہینا ﴿أَمَنَةً مِّنْهُ﴾ (ہوہ ہوی) دنیایی نیوہ لہ لایہن (پەرورہ دگار) خوہوہ ﴿وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ بارانیسی لہ تاسمانہوہ بڑ باراندن ﴿لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ﴾ تا پاکتان بکاتہوہ ہنی ﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ رَجَزُ الشَّيْطَانِ﴾ و ہبسی شہیتان (دو دلی و گومان) لہ نیتوہ دوور بخاتہوہ ﴿وَلِيُطَهِّرَ عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾ و بہیوہندی دلہ کانتان پتہ و بکات ﴿وَلِيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ وہ ہمو (بارانی) پتکانتان دامہ زراو و جینگیر بکات ﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ﴾ (بینہوہ ہیر) کاتیک کہ پەرورہ دگارت نیگای نارد ﴿إِلَى الَّذِينَ كُفُّوا فَرِيشَتَهُمْ﴾ فریشہ کان ﴿أَنِّي مَعَكُمْ﴾ (کہ بہ پیغہ مہر و باوہ داران رابگہ پہنن) کہ بینگومان من (خوای گہورہ) لہ گہلناتم ﴿فَتَنَزَّلُ الْأَنْبِيَاءُ آمَنَآءُ﴾ دہی دلی کہ ساتیک قایم و دامہ زراو کہن کہ باوہ پریان ہیناوہ ﴿سَأَلْتَنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ﴾ بہ زووی ترس و بیم دہ خہمہ دلی تہو کہ سانہی کہ ہنی باوہ ہوون ﴿فَأَضَرُّوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ﴾ جا نیوہش لہ سہر وی گہردنیان بدن (واتہ سہریان) ﴿وَأَضَرُّوا أَمْنَهُمْ كُلَّ تَنَاقُصٍ﴾ وہ لہ ہموو سہر بہنچہ کانیاں بدن (واتہ لہ ہموو لاشہیان بدن لہ سہرہوہ تا خواوہوہ) ﴿ذَلِكَ﴾ تہوہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِرَبِّكُمْ﴾ لہ بہر تہوہی کہ بہ راستی تہوانہ دزایہنی خواو پیغہ مہرہ کہ بیان کرد ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ ہدر کہ سیکیش دزایہنی خواو پیغہ مہرہ کہی بکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ تہوہ بینگومان تولہ و سزای خواو زور سہخت و بہنہنہ ﴿ذَلِكَ فَذُوْهُ﴾ (حوکم و سزای نیوہ) تہوہ بہ دہی بیچہ رن ﴿وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ وہ بہ راستی بڑ ہنی بروایان سزای تاگری دوزخ ہمہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہو کہ سانہی کہ برواتان ہیناوہ ﴿إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا﴾ کاتیک (لہ جہنگ دا) رووہ پرووی زوریک لہ ہنی باوہ ران بوونہوہ ﴿فَلَا تُولَوْهُمْ الْاَدْبَارَ﴾ قت پشتیان تی مہ کہن و ہلہمہین ﴿وَمَنْ يُؤْمَرْ بِزَوْجَةٍ فَرِّضْهُ﴾ وہ ہدر کہس لہوہ دوزدہا پشتیان تی بکات و ہلہیت ﴿إِلَّا مَتَحَرَّفًا بَيْنَآلِ﴾ مہ گہر (مہبہ سنی تہوہ بیت) بڑ ہیرش کردن بگہر تہوہ سہریان ﴿أَوْ مَتَحَرِّفًا إِلَى فِتْنَةٍ﴾ بان بروات بڑ لای کز مہلکی تر (ویارمہ تیان بدات) ﴿فَقَدْ بَاءَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ تہوہ بینگومان بہرق و خہشمی خواوہ دہ گہر تہوہ ﴿وَمَا أُولَٰئِهِمْ جَهَنَّمَ﴾ وہ جینگای دوزخ دہ بیت ﴿وَيُنْسُ الْغَيْبُ﴾ کہ جینگایہ کی زور خراب و بہدہ ﴿

﴿فَلَمَّا تَقَاتَلُواهُمْ﴾ ده که واته نیوه نه و انتان نه کوشت ﴿وَلَمَّا كَثُرَ﴾ به لکو خوا نه وانی کوشت
 ﴿وَمَا زَمِنَتْ إِذْ رَمَيْتَ﴾ وه کاتی که (مشتی خول و زیخت پرو به کافران) هاوینشت به ته نها تو نه تهاوینشت
 ﴿وَلَمَّا كَثُرَ﴾ به لکو خوا هاوینشتی (و لییدان) ﴿وَلَمَّا كَثُرَ﴾ به لکو خوا پرواداران تاقی
 بکانه وه ﴿وَمِنْ بَلَاءِكُمْ﴾ له لایه ن خوی وه به تاقی کردنه وه به کی چاک ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾
 به راستی خوا بیسه ری زانیه ﴿ذَٰلِكُمْ﴾ (سه ر نه نجامی باوه پرواداران و کافران) نه وه به و
 (که پروی دا) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُهِينٌ﴾ وه به راستی خوا بیلانی بی پروایان پوچه له ده کانه وه
 ﴿إِنْ تَسْتَفْتِیْهُمْ﴾ نه گهر نیوه نه ی (بیباوه پروان) داوای بارمندی و سه ر که و تن ده کن ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ﴾
 الْفَتْحُ ﴿ثُمَّ بَدَأْتُمْ سَعْدِیَّةَ﴾ سه ر که و تنان بق هات (گالته بیان پی ده کات) ﴿وَأَنَّ تَنْهَوُا فِتْنَتَهُ﴾
 نه گهر کونایی بهین (له دور منایه تی پیغه مبه ریان کونای بهین به بت به رستی) نه وه چاکتره یوتان
 ﴿وَأَنَّ تَعُوذُوا﴾ وه نه گهر بگهر نه وه (به سه ر درایه تی یان بت به رستی) نه وه نیمه شی ده گهر نه وه (به
 سه ر خستی باوه پرواداران) ﴿وَلَنْ تُغْنِیَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا﴾ هر گیز ده سته و کومه له که تان هیچ سو و دیکتان
 پی ناگه به نن ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ بِعِلْمِ﴾ هر چه ند زوریش بن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وه بیگومان خوا له که ن
 پرواداران دایه ﴿يَتَأْتِيهِمُ الْيَقِينُ﴾ نه ی نه و که سانه ی پرواتان هیناوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
 گویر ایدلی خوا و پیغه مبه ره که ی بن ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا فِتْنَةً﴾ ویشتی نیمه که ن ﴿وَأَن تَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا نیوه
 تیده که ن و دهیستن ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا﴾ وه کو نه وانه مبه ن که (به سه ر زاره کی) ووتیان
 بیستمان ﴿وَلَا تَسْمَعُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وانه هیچ نایستن و تینا که ن ﴿إِنْ شَرَّ اللَّذَوَاتِ﴾
 به راستی خرابترینی هم سو و گیان له به ران له لای خوا ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ الَّذِينَ لَا يَفْقَهُوْنَ﴾ نه و
 که پروالاته ن (مبه ست پی بیباوه پروانه) که بیرناکه نه وه و زیر نابن ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ﴾ وه نه گهر خوا
 بیزانیایه ﴿فَبِهِمْ خَبَرٌ﴾ چاکه به که له و (بیباوه پروانه دا) هیهه ﴿لَأَسْمَعَهُمْ﴾ بیگومان وای لی ده کردن
 بیستن ﴿وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ﴾ نه گهر خوا (فرمانی خوی) پی بیستنا به ﴿تَتَوَلَّوْا﴾ هر پروایان و ورده گنرا
 ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ وه نه وان هر گوی پی نه دهرن ﴿يَتَأْتِيهِمُ الْيَقِينُ﴾ نه ی نه و که سانه ی
 پرواتان هیناوه ﴿أَسْتَجِیْبُ لَهُمْ وَيَلْزَمُهُمْ﴾ وه لاسی خوا و پیغه مبه ر به نه وه ﴿إِذَا عَاثُوا فِتْنَةً﴾
 کاتیک که بانگتان ده که ن به لای نه و (نایبندی) که زیند ووتان ده کانه وه ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ بشزانن ﴿أَنَّ﴾
 اللَّهُ ﴿بِهِمْ﴾ به راستی (وینی) خوا ﴿بِحَوْلِ بَنِي إِسْرَٰءِیْلَ﴾ ده یسه به ربه ست له نیوان ناده می و دلیدا
 (واته نه و به ری ده سته لاتی هیه به سه ر دلی به نده کاتیدا) ﴿وَأَن تَعْلَمُوا﴾ وه به راستی هر
 لای نه و کز ده کرتنه وه (له پروزی دواپی دا) ﴿وَأَن تَعْلَمُوا﴾ وه خوتان بیارینن له ناشوب و به لایه که
 ﴿لَا تُضِیْبُكَ﴾ که تو وشی سته م کارانتان نایب به نایبته ی (همو ووتان
 ده گرتنه وه) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بشزانن ﴿أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ که به راستی توله و سزای خوا زور

سه خته

﴿وَذَكِّرُوا﴾ بپر بکهنه وه ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ کاتیک که ئنبوه ﴿قِيلَ مُشْتَصِفُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ کهم و لاوازکراو و زئر دهسته بوون له زهوی (مه ککه) دا ﴿عَنَّا لَوْ﴾ دهرسان ﴿أَنْ يَتَخَفَكَ النَّاسُ﴾ که خه لکی بتان فرینن و بدهن به سهر تاندا ﴿فَتَأْتُونَكَ﴾ نه مجا خواا به نای دان ﴿وَيَذَكِّرْهُمْ﴾ وه به یار مه تی خوی پشیموانی کسردن ﴿وَرَزَقْنَا مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ وه رزق و ریزی له شنه پاک (و حه لاله) کان پس به خشین ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ نه وهی سو یاس گوزاری خواا بن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهو که سانهی باوه رتان هیناوه ﴿لَا تَحْزَنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ناپاکی مه کهن له گهل خواا و پیغه مبه ر ﴿وَتَحْزَنُوا أَمْ تَتَكَبَّرُونَ﴾ وه ناپاکی مه کهن له سپارده کانی ناو خوتان ﴿وَأَنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ له کاتیکدا که ئنبوه ده زانن (ناپاکی به) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وه بزائن ﴿أَلَمْ آتَوْكُمُ وَأَوْلَكُمُ﴾ به راستی مال و مندالن ﴿فَتَنَّهُ﴾ هوی تاقی کردنه وهی (ئنبوه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ وه به راستی لای خواا پاداشتی زور گه وره هیه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نهو که سانهی که باوه رتان هیناوه ﴿إِنْ تَشْكُوا اللَّهَ﴾ نه گهر ئنبوه خواناس بن و خوتان بهار بنزن ﴿بِحَبْلِ لَيْسَةٍ قُرْقَنًا﴾ هوی جیا که ره وهی (راست و ناراست) تان بؤ قه راهم دینیت ﴿فَوَيْلٌ لَّكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ و له گونا هه کانتان ده بوری ﴿وَتَغْيِرَ لَكُمْ﴾ و لیسان خوش ده بیت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خواا خاوهن به هره و چاکه ی زور گه وره به ﴿وَأَذِيتُكُمْ بِالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه (بپر بکهر وه) کاتیک نه وانه ی بن باوه ر بوون پیلانیان له دژت ده گیرا ﴿يُشِيرُونَ﴾ تا به ندو کثرت بکهن ﴿أَوْ يَفْشُرُونَ﴾ یان بشکورن ﴿وَأَنْتُمْ لَكُمْ﴾ یان (له مه ککه) دهرت بکهن ﴿وَيَمْكُرُونَ﴾ وه نه وانه (به رده وام) پیلان ده گیرن و فو و فیل ده کهن ﴿وَتَعَكَّرَ اللَّهُ﴾ وه خواایش له بهرام بهر نه واند پیلان ده گیریت بؤ بوو چهل کردنه وهی پیلان و فو و فیله کانیان ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمُنْظِرِينَ﴾ وه خواا چاکترینی پیلان گیرانه (بهرام بهر پیلان گیران) ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ وه کاتیک که نایه ته کانی ئیمه یان به سهر دا ده خویش رته وه ﴿فَالْوَاقدُ سَيِّئًا﴾ ده لئین: بیستمان (واته گرنگ نی به) ﴿لَوْ شَاءَ لَقُتْنَا يَوْمَ هَذَا﴾ نه گهر بمان و یستایه وینهی نهو نایه تانه مان ده ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطُورٌ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه هیچ نی به جگه له نه فسانه ی بیستمان ﴿وَلَا قَالُوا اللَّهُمَّ﴾ (بپر بکهر وه) کاتیک (که بن باوه ره کان) ده یان ووت نهی به روه رد گار ﴿إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه گهر نهم فور تانه راسته و له لایه ن تزوه هاتووه ﴿فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا﴾ دهی به رد به سهر ماندا بهارینه ﴿مِنَ السَّمَاءِ﴾ له فاسمانه وه ﴿أَوْ أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِیمَ﴾ یان سزای سهختی پر نازار مان بؤ بنیره ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ وه به راستی خواا سزایان نادات ﴿وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ له کاتیک دا تو (نهی مو حه ممه د) له ناویاندا بیت ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ﴾ ههروه ها خواا تووشی سزایان ناکات ﴿وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان داوای لیوردن بکهن له خودا ﴿

﴿وَمَا لَهُمْ آلَافُ يَمْشُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ خوا چون سزایان نادان؟! ﴿وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ له کاتیکدا شهوان بهرگری (موسولمانان) ده کهن له چوون بۆ مزگهوتی بهرینزو پیروزی (کهعبه) ﴿وَمَا كَانُوا أُولَئِكَ﴾ له کاتیکدا نهوان خو شه ویست و سهر بهرشتیاری نهو (مزگهوتیه) نین ﴿إِنْ أُولَئِكَ إِلَّا الْمُشْكُونَ﴾ بهراستی سهر بهرشتیار و خو شه ویستی نهو (مزگهوتیه) خواناسان و بارنیز کارانن ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بهلام زور بهیان نازانن ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عَنِ الْبَيْتِ﴾ وه نوژی نهوان (بت بهرسته کان) له مالی خودا هیچ نی به ﴿إِلَّا الْمَكَّةَ﴾ جگه له فیکه کردن ﴿وَقَصْدَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ لبتان نه بیت ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ﴾ کهواته به چوون سزای سخت (له به دردا) ﴿بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ به هوی پروانه هیناننه وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بهراستی نهوانه ی که بی باوه رن ﴿يُخْفُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾ مال و سامانیان خهرج ده کهن ﴿لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بۆ نهوی بهر هه لستی رنگه ی خوا بکهن ﴿فَسَيُفْقَهُوا﴾ جاله مه ودوا (مال و سامانیان) بهخت ده کهن و ده به خشن ﴿ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ﴾ له پاشان ده بیت به داخ و به زاره بزیان ﴿ثُمَّ يَكُونُ﴾ پاشان زهر ده کهون ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نهوانه ی که بی باوه رن ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ هر له دوزخ دا کوه ده کرینه وه ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الْحَقِيقَتِ مِنَ الْقَلِيبِ﴾ بۆ نهوی خوادسته ی ناپاک له دهسته ی پاک جیا بکاته وه ﴿وَيَجْعَلُ الْحَقِيقَتِ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ و ناپاکه کاتبش له سهر بهک هه لجنیت ﴿فَيَرْكُمُهُ جَعِيمًا﴾ نه مجا هه مووی پیکه وه کوه بکانه وه ﴿وَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ﴾ و بیخاته دوزخ وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هر نهوانه زبانبار و خه سارو مهندی ته واون ﴿قُلْ﴾ (نه ی موحه ممد) بلی: ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به نهوانه ی که بی باوه رن بیون ﴿إِنْ يَشَاءُوا﴾ نه گهر کوتابی بهین (به بی پروایی به کهیان) ﴿يَغْفِرْ لَهُمْ مَقَدَّ سَلَفٍ﴾ بهراستی (خوا) ده بورنت له ههرچی له وه و پیش کرد و یانه ﴿وَإِنْ يَعُودُوا﴾ به لام نه گهر بگهرینه وه (سهر کرده وه ی پشووین) ﴿فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه وه بهراستی باوو یاسای پشینه (خرابه) کان چی بوو (بۆ نه مانیش دووباره ده بیته وه) ﴿وَفَقِيلُوا﴾ (باوه داران) جهنگ بکهن له گهر بی باوه راندا ﴿حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِئَةً﴾ هه تا تا زاوه (بی باوه ری و بت بهرستی) نامینیت ﴿وَيَكُونُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نایین و ملکه چی هه مووی بۆ خوادیه بیت ﴿فَإِنْ أَنْتُمْ﴾ جا نه گهر کوتابی یان هینا ﴿فَإِنَّ اللَّهَ﴾ نه وه بهراستی خوا ﴿بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ به هر کرده وه بهک که (بی باوه ران) ده بکهن بینایه ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه نه گهر پروین و هر گیر او پشیمان هه لکرد ﴿فَاتَّعَلَمُوا﴾ نه وه بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ﴾ بهراستی خوا پشیمان و یار مه تی ده رتانه ﴿يَعْمَرُ الْمَوْتَىٰ﴾ نهو (خوا) باشترین پشیمانانه ﴿وَيَعْمَرُ النَّصِيرُ﴾ وه باشترین یاریده ده و سهر خه رتانه ﴿

﴿وَأَعْلَمُوا﴾ وەبزانن ﴿أَلَمْ نَعْلَمْ مَنِ مَتَى﴾ بینگومان هەر چه کتان له غه نیمه ت (ده سکه وت) و گرت
 ﴿فَأَن يَلُو خُسْرُهُ﴾ نه وه به راستی بیسج به کی نهو (ده سکه وته) بۆ خوا ﴿وَالرُّسُولُ﴾ و بۆ پیغه مبه ر ﴿وَالَّذِي
 الْفَرَقِ﴾ و بۆ خزمانی (پیغه مبه ر) ﴿وَالَّذِينَ﴾ و بۆ هه تیوان ﴿وَالْمَسْكِينِ﴾ و بۆ هه زاران
 ﴿وَأَن السَّيْلِ﴾ و بۆ ریبوارانه ﴿إِن كُنْتُمْ آمَنُمْ بِاللَّهِ﴾ نه گهر نیوه باوه رتان هیناوه به خوا ﴿وَمَا أَزَلْنَا﴾
 وه به وه ی ناردوو مانه ته خوا وه وه ﴿عَلَى عِبْدِهِ﴾ بۆ سه ر به نده که مان (که مو حه مه د پیغه مبه ر) ﴿وَالَّذِي
 الْفَرَقِ﴾ له رۆزی جیا کردنه وه دا (واته جهنگی به در) ﴿يَوْمَ أَتَيْنَا جَمْعًا﴾ لهو رۆزی که دوو
 کۆمه ل به یه ک گه یشتن (دژ به یه ک جهنگان) ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه خوا به سه ر هه موو شتی کدا
 ده سه لانه ده ﴿إِذْ أَتَاكُمْ بِالْعَذَابِ﴾ وه کاتی که نیوه لای خواری (شیوه که ی) نزیک (مه دینه) دا
 بوون ﴿وَهُمْ بِالْعَذَابِ أَلْفُضُونَ﴾ و نه وانیش له لای سه روی (شیوه که ی) دوور تر (له مه دینه) دا بوون
 ﴿وَالرَّكْبُ﴾ کاروانه که ش ﴿أَسْفَلَ مِنْكُمْ﴾ له خواری تر نیوه بوو ﴿وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ﴾ وه نه گهر به لیستان
 به یه کتر بدایه ﴿لَا تَخْلَفْتُمْ﴾ بینگومان جیاواز ده بوون ﴿فِي الْمِيعَةِ﴾ له به لیته که دا (جهنگان نه ده کرد)
 ﴿وَلَكِنْ﴾ به لام ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ (کۆی کردونه ته وه) بۆ نه وه ی خوا کاری که به دی به یتیت ﴿كَانَ
 مَقْعُودًا﴾ هه ر به دی دیت ﴿لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ﴾ بۆ نه وه ی له ناو به یتیت نه وه که سه ی (به لای خوا وه)
 له ناو چو وه ﴿عَنْ يَمِينِهِ﴾ له روی به لگه وه ﴿وَنَجَّى مَنْ نَجَّى عَنْ يَسَارِهِ﴾ وه بۆ نه وه ی بۆی نه وه ی (به لای
 خوا وه) ده زی له روی به لگه وه ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری زانایه ﴿إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ
 إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ﴾ (بیر به ره وه) کاتی که خوا نه وه (بیر بر وای) انه ی نشان ده دایت ﴿فِي مَنَازِلِكُمْ قِيلًا﴾
 له خه وتدا که م بوون ﴿وَلَوْ أَنَّهُ كُفِّرُوا كَثِيرًا﴾ خو نه گهر (خوا ژماره ی) نه وانیه به زور نشان
 بدایتایه ﴿لَقُلْتُمْ﴾ نه وه بینگومان ده ترسان و ده شکان ﴿وَلَنَنَزِّلُنَّكُمْ﴾ وه جیاواز ده بوون ﴿فِي الْأَمْرِ﴾
 له بریاری جهنگدا ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ سَلَامٌ﴾ به لام خوا پاراستنی ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ﴾ به راستی نه وه (خوا) زانایه
 ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به نه وه ی له ناو دلاندايه ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ﴾ (بیر به نه وه) کاتی که خوا نه وانیه
 نشان دان ﴿إِذْ أَتَيْتُمْ﴾ کاتی روو به روو بوونه وه ﴿فِي غِيَابِكُمْ قِيلًا﴾ له به ر چاوتان به که م ده بیران
 ﴿وَقِيلَ لَكُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ﴾ نیوه شی له به ر چاری نه وان به که م نشان دا ﴿لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا﴾ بۆ نه وه ی خوا
 کاری که به دی به یتیت ﴿كَانَ مَقْعُودًا﴾ هه ر به دی دیت ﴿وَاللَّهُ مُرْجِعُ الْأُمُورِ﴾ وه هه موو کاره کان
 هه ر بۆ لای خوا ده گیریتینه وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وانیه که باوه رتان هیناوه ﴿إِذْ أَلْقَيْتُمْ
 فِيهَا﴾ کاتی (له جهنگدا) له گه ل کۆمه لیکدا روو به روو بوونه وه ﴿فَالْتَبَتُوا﴾ خو گرین (هه لته یه ن)
 ﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ و یادی خوا زور به کن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ نه وه ی سه ر که وتووبن ﴿

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ (تهی باوهر داران) گوئید ایله لی خوا او پیغمه میده که ی بکن ﴿وَلَا تَتَزَكُّوا فَتَقْسِرُوا﴾
 وه جیاوازمه بن و دوو به ره کی مه که ن به هوی وه بشکین و لاوازیبن ﴿وَلَا تَهْبِطُوا فِی الْغُلَاظِ﴾ و هیزتان بر و او
 نه میتیت ﴿وَأَصْبِرُوا﴾ و ه خور اگربن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ به پراستی خواله گه ل خور گر اندایه ﴿وَلَا تَكُونُوا
 كَالَّذِينَ خَرَجُوا﴾ و ه كه نه وانه (بت په رسته کان) مهبین دهر چوون ﴿مِن دَرَجِهِ﴾ له مال و وولانی خویان
 ﴿بِقَرَارِ وَرِثَةِ النَّبِیِّ﴾ به فیز و وروپامایی یو خه لك کردن ﴿وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و بهر گری (خهلکیان)
 ده کرد له رنگه ی خوا ﴿وَاللَّهُ يَمَّا بَقَعُكَ لَوْتُ مُحِيطٌ﴾ و ه خوا به هه مو و ته و کارانه ی ده یکه ن ناگاداره ﴿وَلَا تَكُنْ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَصْحَابُهُمْ﴾ (بیر بکه ره وه) کاتیک که شه یثان کرده وه کانیا نی (بؤ بت په رسته کان)
 رازاندنم وه ﴿وَقَالَ﴾ و ه وونی: ﴿لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ﴾ نه مرزو هیچ که من به سهر تاندا زالنایی
 ﴿وَأَنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾ و بنگومان من په نادهر (و پاریزهر) ی نیوم ﴿فَلَمَّا كَرَّتِ الدَّيْرُ الْفُتَّانِ﴾ نه مها کاتیک
 هدر دوو ده سته که پروو به پرووی به کتر بو ونه وه ﴿تَكَمَّصَ عَلَى عَقَبَيْهِ﴾ (شه یثان) پاشمو پاش به دوای
 خوی دا گه رایه وه ﴿وَقَالَ﴾ و وونی: ﴿إِنِّي مَرِئٌ مُّتَعَمِّرٌ﴾ به پراستی من به ریم له ثبوه ﴿إِنِّي أَرَى مَا لَا
 تَرَوْنَ﴾ چونکه به پراستی نه وه ی من ده بینم ثبوه ناپیبن ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ﴾ به پراستی من له خوا ده ترسم
 ﴿وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و خوا زور توله ی به تین و سه خته ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُفِئِفُونَ﴾ (بیر بکه ره وه) کانی
 دوو پروو ده کان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ و نه وانه ی نه خوشی له دلیاندا بوو ده یان ووت ﴿عَرَّهَؤُلَاءِ
 دِیْنُهُمْ﴾ نه وانه (موسولمانه کان) ثابته که یان فریوی داوون ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ هدر که سی پشت
 به خوا بیه سستیت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ نه وه به پراستی خوا به ده سه لانی کار دروسته ﴿وَلَوْ
 تَرَى﴾ و ه نه گهر ده تبینی ﴿إِذْ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لِمَ كُنَّا كُفَّارًا﴾ کاتیک فریشته کان گیانی بی باوهران
 ده کیشن ﴿يَقْتِرُونَ وَجُوهَهُمْ وَأَظْهَرُهُمْ﴾ له ده مو چاوو پاشیان ده دن ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ و (پیان
 ده لنین) بچدن سزای ناگری سوتیهر ﴿ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَیْهِكُمْ﴾ نه و (نازار و سزایه) به هوی
 نه وه وه به ده سستی خوتان پیشی خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْغَافِلِينَ﴾ و به پراستی خوا به هیچ شیوه به ك
 سته مکار نی به بؤ به نده کانی ﴿كَذَٰبٌ إِلَی فِرْعَوْنَ﴾ (ثم بی باوهرانه باوو نه ریشیان) هدر وه کو باو
 و نه ریتی ده سته ی فیرعمون ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه به له پیش نه وانه وه بوون ﴿كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾
 که بی بر و ابوون به نیشانه کانی خوا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ ثبهر (سزای) خوایش گرتنی به هوی
 گونا هه کانیا نه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِیُّ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ به پراستی خوا به توانای توله به تینه ﴿

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا لِّتَغَيُّرِ﴾ نه وه به هوی نه وه ویه که به راستی خوا هیچ نیعمه تیک ناگزیری
 ﴿أَنَّهُمْ عَلٰی قَوْلِهِ﴾ که به خشیستی به هر گهل و هوزنک ﴿حَتَّىٰ يُخْرِجُوا مِمَّا نَفْسِهِمْ﴾ هه تا نه وه ی له خو یاندا یه
 نه یگزین (واته یمانه که یان یگزین بوی باوهری) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه به راستی خوا بیسه ری
 زانیه ﴿كَذَٰلِكَ قَالَ فِرْعَوْنُ لِلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ (نهم کرد وه ی نه مان) وه کو باو نه ری ده سته ی
 فیر عون و نه وانه ی له پش نه وان بوون وایه ﴿كَذَٰلِكَ يَذَرُّهُمُ﴾ به لگه کانی پدروهر دگاریان به در و
 زانی ﴿فَأَهْلَكْتَهُمْ يَدْخُلُوهُمْ﴾ نیمش له ناومان بردن به هوی گونا هه کانیانه وه ﴿وَأَغْرَقَ آلَ فِرْعَوْنَ﴾ وه
 ده ست و پتو نه ده ی فیر عونمان خنکانه ﴿وَكُلٌّ كَالِثَّانِيينَ﴾ چونکه هه موریان ستم کار بوون ﴿إِنَّ مَسَرَّاتِهِ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به راستی به دترینی گیان له بهران (که سانیکن) به لای خوا وه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 نه وانه بنی باوهر بوون ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ له بهر نه وه ی نه وان باوهر ناهیتن ﴿الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ﴾
 نه وانه ی که به یمانت له گهلان به ست ﴿ثُمَّ يَفْطَنُ عَهْدَهُمْ﴾ له پاش نه وه به یمانه که یان ده شکانه
 ﴿فِي كُلِّ مَرْجٍ﴾ له هه موو جار نکدا ﴿وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ﴾ و نه وان خویان نا پاریزن وله خودا نا تر سن
 ﴿فَإِنَّمَا تَتَفَقَّهُمُ فِي الْحَرْبِ﴾ جا نه گهر تووشی نه وانه بویت (زالبویت به سه ریاندا) له جهنگ دا
 ﴿فَتَرْكِبُهُمْ مِّنْ حَلَقُهُمْ﴾ (سزاو کوشتن و پرینکیان پی بکه) که بیته هوی ترس له دلی نه و دوزمنانه ی
 له پش نیانه وهن ﴿لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ﴾ به لکو نه وان بیر بکه نه وه ﴿وَإِنَّمَا تَخَافُونَ قَوْلَ رَبِّكِنَّ﴾ وه نه گهر
 به راستی مه ترسیت کرد له نا پاکی ده سته یه ک (که به یمانه که یان بشکینن) ﴿فَأَنذِرْهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾ نه و
 کاته (به یمانه که) فری بدروهره بویان به رنک وینکی تا بهرام بهر بن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ﴾ به راستی
 خوا نا پا کانی خوش ناویت ﴿وَلَا يَخْسِبَنَّ﴾ وه باگومان نه بهن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا سُبُحًا﴾ نه وانه ی
 پی باوهر بوون پشکه و توون ﴿إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ﴾ یگومان نه وانه خوا ده سته پاچه نا کهن (له ده سته ی
 دهر ناچن) ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ﴾ (نه ی یمانداران) ناماده ی بکهن بویان ﴿فَمَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ نه وه ی
 له توانا تاندا هه به له هیز ﴿وَمِنْ رِّبَاطِ الْخَيْلِ﴾ وه له نه سپی دابه ستر او ﴿ثُمَّ هُيُونَ بِهِ﴾ تا بترسین پی
 ﴿عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ﴾ دوزمنی خوا و دوزمنی خزان ﴿وَعَاثِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ﴾ وه که سانیکی تریش بیجگه
 له وان ﴿لَا تَعْلَمُوهُمْ﴾ نه و نه یاننا سن ﴿اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ﴾ خوا ده یاننا سین ﴿وَمَا تُفْقَهُوا مِن شَيْءٍ﴾ وه هه رشتیک
 به خوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رپی خوا دا ﴿يُوقَىٰ إِلَيْكُمْ﴾ (پاداشه که ی) به ته واوی دهر یته وه پیتان
 ﴿وَأَن تَعْلَمُوا أَنَّهُمْ لَا يَخْلُفُونَ﴾ وه نه و هه یچ سته متان لی نا کریت ﴿وَأَن جَحُوا لِنَفْسِهِمْ فَاجْتَنِبْهُمْ﴾ وه نه گهر نه وانه مه یلی
 ناشیان هه بوو تووش (نه ی موحه مه د) مه یلی نه وه بکه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه پشت به خوا به سته
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هه نه واته بیسه ری زانیه ﴿

﴿فَإِنْ يُرِيدُوا﴾ و نه گهر ویستیان ﴿أَنْ يَخْرُجُوا﴾ فیلت لی بکن ﴿فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ نه وه به راستی خوات به سه (پشت و به نات بیت) ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ بِقُرْبِهِ﴾ خوانده و زانه به که به هیزی کردیت به یار مه تی خوی ﴿وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه به بر واداران ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ وه هو گری خسته نتوان دله کانیان ﴿وَأَنْفَقَتْ﴾ نه گهر بته خشبایه ﴿فَإِنِّي الْأَرْضُ حَبِيبَةٌ﴾ هه رچی له زه ویدا هه به ﴿فَمَا أَفَلَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾ هو گریت نه ده خسته نتوان دله کانیا نه وه ﴿وَلَا يَكُنِ اللَّهُ أَلْفَ بَيْنَهُمْ﴾ به لام خوا هو گری خسته نتوانیان ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی هه نه و زالی کار دروسته ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغمبه ر ﴿حَسِبَكَ اللَّهُ﴾ خوات به سه ﴿وَمَنْ أَنْعَمَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ هه ر وه ها نه و بر واداران هه که شونت که وتون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه ی پیغمبه ر ﴿حَرِصَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ﴾ هانی بر واداران بده له سه ر جهنگ کردن (له گه له دوز مناندا) ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ نه گهر له تنوه دا بیت ﴿عَشْرُونَ صَبْرُونَ﴾ بیست که سی خور اگر ﴿يَقُولُوا مَا أَتَيْنَا﴾ زال ده بن به سه ر دو سه د که سی (بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلٌ﴾ وه نه گهر سه د که س له تنوه هه بیت ﴿يَقُولُوا أَلْفٌ﴾ زال ده بن به سه ر هه زار که س دا ﴿مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له نه وانه ی بی باوهرن ﴿يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هو ی نه وه ی به راستی نه وانه کومه لیکن نافامن ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ نیستا ﴿خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ﴾ خوا فدرمانه که ی سوو ک کرد له سه ر تان ﴿وَعَلِمَ أَنْ فِيكُمْ ضَعْفًا﴾ وه زانی که لاوازیان تیدایه ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ﴾ جا نه گهر له تنوه دا بیت ﴿يَأْتِ صَابِرٌ﴾ سه د که سی خور اگر ﴿يَقُولُوا مَا أَتَيْنَا﴾ زال ده بن به سه ر دو سه د که س (ی بی باوهر) دا ﴿وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ﴾ وه نه گهر هه زار که س له تنوه هه بن ﴿يَقُولُوا أَلْفَيْنِ﴾ زال ده بن به سه ر دو و هه زار که س دا ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ﴾ به فدرمانی خوا ﴿وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ وه خوا له گه له خور گراندا به ﴿مَا كَانَ لِنَبِيٍّ﴾ بنو هیچ پیغمبه ر نیک ره وانی به ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُ تَأْسِرٌ﴾ که دیلی (له دوز منان) هه بیت و رایان بگریت ﴿حَتَّى يَبْخَسَ فِي الْأَرْضِ﴾ هه نا کوشتاری زوریان لی نه کات وده سه لانی نه چه سپیت له زه ویدا ﴿ثُمَّ يُدْخِلُكَ اللَّهُ فِي الْأَيَّاتِ﴾ نایا تنوه مالی دونیاتان ده ویت (به وهر گرتنی فیدیه)؟ ﴿وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ (له کاتیکدا) خوی گه وره (باداشتی) ریزی دوابی ده ویت (بنو تنوه) ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا به توانا و زالی کار دروسته ﴿وَلَا يَكُنْ﴾ نه گهر نووسراو (و بریار) نیک ﴿مِنَ الَّذِينَ سَبَّوْا﴾ له لایه ن خوا وه پیش نه که وتایه (که حه لال بوونی ده سته کوه و غه نیمه تی جهنگه) ﴿لَتَسَكُنَ فِيهَا الْأَنْدَادُ﴾ بنگومان له به ر نه و (فیدیه) ی که وهر تان گرت (له به ر امبه ر نازاد کردنی دیله کاندا) نووشتان ده بوو ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه وره ﴿فَتَكُونُ أَمْثَلِ عَذَابٍ﴾ که واته بخون له وه ی که به غه نیمه ت گرتان ﴿حُكْلًا مَيِّتًا﴾ حه لال و پاکه ﴿وَأَنفَعُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوالی بورده ی میهره بانه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغمبر ﷺ ﴿قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ﴾ بلی به وانهی که له زبر دهستان دان ﴿فِي الْأَشْرَافِ﴾ له دبله کان ﴿إِن يَعْلَمِ اللَّهُ﴾ نه گهر خوا بزانیت ﴿فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا﴾ له دله کانتاندا چا که بهک هیهه ﴿يُؤْتِكُمْ شَيْئًا﴾ پستان ده به خشیت چاکتر ﴿فَمَا آخِذُكُمْ﴾ لهو (فیدیه) ی لیسان وهر گیراوه ﴿وَيَقْضِيَكُمْ﴾ وه لیسان ده بوریت ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ وه خوالی بووردهی میهره بانه ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا حِيَاثًا﴾ وه نه گهر (نهو دیلان) بیانه ویت ناپاکیت له گهلدا بکهن ﴿فَقَدْ حَاوَا اللَّهَ﴾ نهو و بینگومان ناپاکیان له گهل خوادا کرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پینش (نه مه دا) ﴿فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ﴾ خواش (توی) زال کرد به سه ریاندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای دانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به راستی نه وانهی پروایان هیتا ﴿وَمَا جَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا﴾ و تیکوشان ﴿يَا مَوْلَاهُمْ﴾ به مالیان ﴿وَأَنْفُسِهِمْ﴾ و به گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له رنگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّقَوْا﴾ وه نه وانهی (کز چهره کانیان) گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ يَكْفُرُ أُولَئِكَ بَعْضُ﴾ نه وانه پشستیان و دوستی به کترین ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَوْ بِمَا جَرُوا﴾ وه نه وانهی که پروایان هیتا وه کز چیان نه کرد وهه ﴿مَالِكٌ﴾ بزوئیوه نی به ﴿فَمَنْ زَلَّيْتَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ جورده دوستایه تیه کیان بکهن ﴿حَتَّىٰ يَخْشَوْا﴾ هه تا کفج نه کهن ﴿وَإِنْ أَسْتَضَرُّوْا﴾ وه نه گهر داوای یارمه تیانی لی کردن ﴿فِي الَّذِينَ قَعَبَكُمْ أَنْتَضَرُّ﴾ له (باریز گاری) نابین نه وه پنیوسته له سهرتان یارمه تیانی دانیان ﴿إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ﴾ مه گهر له دری گهلنک ﴿بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ فِئْتٌ﴾ له نیتوان نیتوه نه وانه پیمان هه بیت (نابیت یارمه تیانی بدهن) ﴿وَاللَّهُ يَمَانَعُمُونَ بَصِيرٌ﴾ وه خوا بینایه به وهی که ده بکهن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانهی که بی پروان ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان دوستی هه ندیکیان ﴿إِلَّا تَقْعَلُوهُ تَكُن فِشَةً فِي الْأَرْضِ وَقَدْ كُفِرُ﴾ نه گهر نهو (پشستوانی به) نه کهن له زه ویدا نازا وه و فساد و بهد خو به کی گه وره به ربا ده بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نه وانهی که پروایان هیتا ﴿وَمَا جَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تیکوشان له رنگای خوادا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّقَوْا﴾ نه وانهش (کز چهره کان) یان گرتنه خویشان و کومه کیان کردن ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾ به راستی هه نه وانهن پرواداران یارسته قینه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بزو نه وانهی لی بووردن ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پوزیه کی چاک و به نرخ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِقَدْ﴾ وه نه وانهی له دو اییدا پروایان هیتا ﴿وَمَا جَرُوا﴾ و کز چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ﴾ و له گهل نیتوه دا تیکوشان ﴿فَأُولَئِكَ يَنْفَكُ﴾ ناه وانه له نیتوهن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ وه نه وانهی خزمی به کترن ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان (بزو میرات گرتن) شایسته ترن به هه ندیکی نریان ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له کتینی خوادا (له قورثان یا له لوح المحفوظ) دا ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿

سورتي ﴿التَّوْبَةِ﴾

﴿بَرَاءَةٌ﴾ ١) نه مه بهري بوونیکي گه وره و گرنگه ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرَارَهُمْ﴾ له لایه ن خواو پیغه مبه ره که به وه
 ﴿إِلَى الَّذِينَ عَاهَدُوا﴾ بۆ نه وانه ی که به یمانان له گه ن به ستون ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرَارَهُمْ﴾ له هاو بهش دانه ران
 ﴿فَمِنْ حَوَافِ الْأَرْضِ﴾ که واته (نه ی بی پروا کان) له زویدا بگه رنن ﴿أَرْبَعَةً أَمْسِرًا﴾ ماوه ی چوار مانگ
 ﴿وَأَعْلَمُوا الْكُفْرَ﴾ وه بزائن بنگومان ئیوه ﴿غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له ده سنی خواو ده رناچن ﴿وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي
 الْكَافِرِينَ﴾ وه به راستی خواو ریساو که ری بی پروایانه ٢) ﴿وَأَذِّنْ﴾ هه روه ها نه مه را که یان دنی که
 ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرَارَهُمْ﴾ له لایه ن خواو پیغه مبه ره که به وه ﴿إِلَى النَّاسِ﴾ بۆ گشت خه نکی ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾
 له رورزی خه جی گه وره دا ﴿أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ﴾ به راستی خواو پیغه مبه ره که ی به رین
 له هاو بهش دانه ره کان ﴿فَإِنْ تَسْتَكْثِرُوا﴾ جا نه گه ره به شیمان بینوه ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه چاکتره بۆتان ﴿وَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ وه نه گه ره پشتمی تی بکه ن ﴿فَأَعْلَمُوا الْكُفْرَ﴾ نه وه بزائن بنگومان ئیوه ﴿غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ له ده سنی
 خواو ده رناچن ﴿وَيَسِّرَ اللَّهُ لَكَ الْكُفْرَ﴾ مژده ش بده به وانه ی که به پروایان نه هیتاوه ﴿بِعَذَابِ الْيَمِّ﴾ به سزایه کی
 شازارده ر ٣) ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا﴾ بینه گه له وانه ی که به یمانان له گه ن به ستون ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرَارَهُمْ﴾ له
 هاو بهش دانه ره کان ﴿فَمِنْ حَوَافِ الْأَرْضِ﴾ پاشان هیچ که م و کور بیان لی نه کردن ﴿وَلَوْ يَنْظُرُونَ﴾ به سزایه کی
 وه پشتیوانی هیچ که سیکیان نه کردوه له درتان ﴿فَأَقْبُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ نه وه ئیوه ش به یماننه که یان بۆ
 ته و او بکه ن (له گه لیان دا بیبه نه سهر) ﴿إِلَى مَدْيَنَ﴾ تاماوه ی دیاری کراویان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾
 به راستی خواو پاریز کاران وله خواو ترسانی خوش ده ویت ٤) ﴿وَإِذَا السَّحَابُ الْأَشْجَرُ الْأَمْشَرُ﴾ نه مچا
 کاتیک مانگه حدرامه کان (ذو القعدة، ذو الحجة، محرم، رجب) ته و او بوون ﴿فَأَقْبُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ نه وه
 هاو بهش دانه ره کان بکوزن ﴿حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ له هه ر شویتیک ده ستان که وشن ﴿وَصُدُّوهُمْ﴾ وه (به دبل)
 بیانگرن ﴿وَلَا تَخْصُرُوهُمْ﴾ وه به رگریان بکه ن له ده ر چوون ﴿وَأَقْبُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ وه بۆیان دانیشن له
 هه موو جینگایه کی چاوه پروانی دا ﴿فَإِنْ تَابُوا﴾ جا نه گه ره به شیمان بوونه وه ﴿وَأَقْبُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ و نوژیان
 کرد ﴿وَأَقْبُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ﴾ و زه کاتیان دا ﴿فَخَلَوْا سَبِيلَهُمْ﴾ نه وه رییان به ره لا که ن و وازیان لی به یتن ﴿إِنَّ
 اللَّهَ عَفُوٌّ رَحِيمٌ﴾ به راستی خواو لی بوورده ی میهره بانه ٥) ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرَارَهُمْ﴾ له هاو بهش دانه ره که یان
 که سیک له هاو بهش دانه ره کان داوای هاوسنی به تی و به نادانی لی کردیت ﴿فَأَجْرُهُ﴾ نه وه به نای
 بده ﴿حَتَّى يَسْمَعَ كَلَمَ اللَّهِ﴾ بۆ نه وه ی ووتدی خوا ی گه وره (فوران) بیستیت ﴿فَرَأَى اللَّهُ فِرَارَهُمْ﴾
 له پاشان بیگه به نه جینگای هیمنی خوی ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه وه له به ر نه وه به که بنگومان نه وانه
 ﴿فَوَلَّى الْيَمَانُونَ﴾ ده سته و کز مه لیکن هیچ نازانن ٦)

﴿كَتَبَ بَكُونُ الْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ﴾ چوَن عهـد و پهـيمان دهـيـت بُو هاو بهـش دانـمـره كان ﴿عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رُسُلِهِ﴾ لای خواو پـنـغـه مـبـره کـهـی ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ﴾ پـنـجـگـه لهـوا نهـی کـه پهـيـمانـتان له گـهـلـه سـتن ﴿عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ لای مز گـهـوتـی حـمـرام (کـه کـه عـبـهـی پـیـر و زه) ﴿فَمَا اسْتَقْتُمُوا لَكُمْ﴾ جا چـهـنـد نهـوا نه رـيـک و راسـت بـوون له گـهـلـتان ﴿فَمَا اسْتَقِيمُوا لَهَمْ﴾ ثـبـوهـش رـيـک و راسـت بـن له گـهـلـيان ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ بهـرا سـتی خوا خـو پـارـزـه ران و خـوا نا سانی خـوش دهـوت ﴿كَتَبَ﴾ چوَن (پهـيـمان دهـبه نه سـمـر) ﴿وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ له کاتـيـکـدا نه گـهـر زال بـيـن به سـهـر تانـدا ﴿لَا يَرْفُؤْا فِيكُمْ﴾ له بهـر چـاو نا گـرن دهـر بارهـی ثـبـوه ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ﴾ هـيـچ خـز مـا بهـتی و سـوـيـند و به لـيـتـيـک ﴿يَرْضَوْنَكُمْ بِأَوْحِيهِمْ﴾ بهـو و تهـی دهـمـيان رازيـتان ده کـهـن ﴿وَأُولَئِكَ فُلُؤْهُمْ﴾ به لـام دلـه کاتـيان دژ تانـن و رـقـبان ليـتان دهـيـتـه وه ﴿وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ﴾ نا نهـوا نه زور بهـيان سـنـو و ره کاتـی خـودا ده به زـيـتن ﴿أَشْرَأُ يَأْتِيَنَّ اللَّهُ﴾ به لـگـه و لـايـه ته کاتـی خـوا بـان گـزـيـبه وه ﴿ثُمَّ قَالَتْ﴾ به تر خـيـکی زور کـهـم ﴿فَصَدَّاعِن سَبِيلِهِ﴾ نه مـجا بهـر گـريـبان له رـيـگـهـی خوا کـرد ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بهـرا سـتی زور خـراپ بـو و تهـوهـی نهـوان دهـيان کـرد ﴿لَا يَرْفُؤْنَ فِي مُؤْمِنٍ﴾ له بهـر چـاو نا گـرن دهـر بارهـی هـيـچ بـروا دار يـک ﴿إِلَّا وَلَا ذِمَّةٌ﴾ هـيـچ خـز مـا بهـتی و سـوـيـند و به لـيـتـيـک ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَعَدُونَ﴾ وه هـمـر نهـوا نه دهـست دريـزی کـهـرن ﴿فَإِنْ تَالُوا﴾ نه مـجا نه گـهـر به شـيـمان بـو و نه وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و نو يـزيـان به جـي هـيـنا ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کاتـيانـدا ﴿فَاسْتَوْنَكُمْ فِي الْيَمِينِ﴾ نه وه بـر اتانـن له تايـيـندا ﴿وَنَقِصَلَ الْأَيْتِ﴾ وه نـيـمه به لـگـه کـان روون ده کـه يـنه وه ﴿لِقَوْمٍ يَعْمَلُونَ﴾ بـو گـهـلـيـک کـه دهـيـزان ﴿وَإِنْ تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ به لـام نه گـهـر سـوـيـند و پهـيـمانـه کـه بـان هـلـوه شـانـده وه ﴿فَإِنْ بَعْدَ عَهْدِهِمْ﴾ پاش به سـتی پهـيـمانـه کـه بـان ﴿وَوَطَّعُوا فِي دِيَارِهِمْ﴾ وه ته شـهـر و تانه يانـدا له تايـيـنه کـه تان ﴿فَقَاتِلُوا أَيْمَنَةَ الْكَافِرِ﴾ نه وه بـجهـنـگـن لهـدزی پـيـشه و ايـانی بـي باوهـر ﴿إِنَّهُمْ لَا أَيْمَنَ لَهُمْ﴾ بهـرا سـتی نهـوا نه هـيـچ جـوره پهـيـمانـيـکـيان نـي به ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْشَهُونَ﴾ به لـکو کـز تايـی بـيـن (بهـيـن باوهـري) ﴿إِلَّا نَقْتُلُوكَ قَوْمًا﴾ نا بـا ثـبـوه جـهـنـگ نا کـهـن له گـهـل گـهـلـيـکـدا ﴿تَكُونُوا أَيْمَنَهُمْ﴾ کـه پهـيـمانـه کـه بـان هـلـوه شـانـده وه (پهـيـمانـی خـود هـيـبه) ﴿وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ﴾ و نـيـازی دهـر کـردنی پـنـغـه مـبـره رَسـول يـان کـرد ﴿وَهُمْ بَدَأُوا وِجْهَهُمْ أُولَئِكَ مَرَّةً﴾ هـمـر نه و انـيـش له يـه کـهـم جـاره وه دهـسـتيـان کـرد به جـهـنـگ له گـهـل ثـبـوهـدا ﴿أَتُخْذُونَ لَهُمْ﴾ نا يـا ليـيان دهـتر سـن ﴿فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ﴾ (له کاتـيـکـدا) هـمـر خوا شـايـسـته تره کـه لـيـی بـتر سـن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گـهـر ثـبـوه بـروا دارن

﴿قَتَلُوهُمْ﴾ (نه ی باوه پر داران) بیان کورن ﴿يَعِدُكُمْ أَنَّهٗ يَأْتِيهِمْ كُمْ﴾ خوابه دهستی ثنوه سزایان ده دات
 ﴿وَيُخْرِجُهُمْ﴾ و ریسوایان ده کات ﴿وَيَضْرِبُ عَلَيْهِمْ﴾ و سهرتان ده خات به سهریاندا ﴿وَيَشْفِ صُدُورَهُمْ﴾
 ﴿ثُمَّ يَمِينٍ﴾ و (خوا) سینو دلی کومه لی بر وادار خوش ده کات ﴿وَيُنْزِلُ عَلَيْهُمْ غِطًا مِّنْ مَّوْبِقٍ﴾ و ږق
 و خه شمی دلّه کانپان داده مر کتنی و ناهیلنیت ﴿وَيَتُوبُ اللَّهُ﴾ و ده خوا ی گه وړه ته ویه و ږده گری ﴿عَلَىٰ
 مَن يَّشَاءُ﴾ له هدر که سینک که بیه ویت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ و ده خوا از انای دانایه ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا﴾
 ثایا گومانان و ابو و که و ازتان لی ده هیترنیت ﴿وَلَمَّا بَلَغَ اللَّهُ﴾ له کاتیکدا هیشتا خوا ناشکرای نه کر دووه
 ﴿الَّذِينَ جَعَلُوا مَنَاسِكَكُمْ﴾ نه وانه ی تیکوشان له ثنوه (له پیتاو خوا دا) ﴿وَلَمْ يَجِدُوا لِمَن دُونِ اللَّهِ﴾ و ده نه یان
 کر دووه و هیلان نه بر اردووه جگه له خوا ﴿وَلَا رُسُلَهُ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ و پیغه مبه ره که ی و موسولمانان
 ﴿وَلِجَنَّةٍ﴾ به ها وراز و جنی نه پیتان (دلسوزیان) ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ و ده خوا نا گایه به هدر چی
 که ثنوه ده بکه ن ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾ ناییت ها و به ش دانهران ﴿أَن يَّعْمُرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ مزگه و ته کانی خوا
 ثاوه دان بکه نه ووه (و سهر به رشتیان بکه ن) ﴿شَاهِدِينَ عَلَىٰ أَنفُسِهِم بِالْكَفْرِ﴾ له کاتیکدا خویان شاهیدن
 له سهر خویان که پیتاوه ږن ﴿أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ نه وانه کر دووه کانپان هیلوه شاوه ته ووه ﴿وَفِي النَّارِ
 هُمْ خَالِدُونَ﴾ و ده نه وانه له ناو نا گردا ده میشه بین ﴿إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ﴾ به ږاستی مزگه و نه کانی
 خوا ثاوه دان ده کاته ووه ﴿مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ﴾ که سینک که بر وای هیتانیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و به ږوژی
 دواپی ﴿وَأَقَامَ الصَّلَاةَ﴾ و نو تره کانی به جی هیتانیت ﴿وَرَأَىٰ أَنَّىٰ زُكُورًا﴾ و زه کانی داییت ﴿وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا
 اللَّهَ﴾ و له که س نه ترسانیت بیجگه له خوا ﴿فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ﴾ جا به لکو نه وانه ﴿أَن يَّكُونُوا مِنَ الْمُهْتَرِينَ﴾
 له و که سانه بن که ږنمونی کر اون ﴿أَجَعَلْتُمْ سِقَاةَ النَّجْمِ﴾ (ندی پیتاوه ږان) ثایا پیتان وایه ثاوه دان
 به حاجیان ﴿وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ و (سهر به رشتی و) ثاوه دان کر دنه ووه ی مزگه و تنی حهرام
 (که عبه ی ږیروز) ﴿كَمَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ﴾ و ده کو که سینک که باوه ږی هیتانیت به خوا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
 و به ږوژی دواپی ﴿وَجَعَلَنِي سَبِيلَ اللَّهِ﴾ و تیکوشا بیت له ږنی خوا دا ؟ ﴿لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ چوون
 یه ک نین به لای خوداوه (و به کسان نین) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ و ده خوا ږنمونی کومه لی
 سته مکاران ناکات ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا﴾ نه وانه ی که بر وایان هیتاوه و کز چیان کر دووه
 ﴿وَجَعَلَنِي سَبِيلَ اللَّهِ﴾ و تیکوشاون له ږنگای خوا دا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ﴾ به مالیان و به گیانیان ﴿أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ﴾ پله یان به رز تره لای خوا ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و ده هدر نه وانه سهر که ووتوون (له دنیا و
 دوا ږوژدا) ﴿

﴿يَبْسُطُ كُمُوتَهُمْ﴾ پوره د گاريان موزدهيان ده داني ﴿بِرَحْمَتِهِ وَرِضْوَانِهِ﴾ به ميه ره باني و په زامه ندي له لايه ن خويه وه ﴿وَجَبَّتْ لَهُمْ﴾ هره وه به ده شتانيكيان پوهه به ﴿فِيهَا نُفُوسٌ مُّؤَيَّدَةٌ﴾ ناز و نيمه ي به ده وام و هه ميه يي تدايه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ ده مينه وه تبايدا به هه ميه يي ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَعْرَافٌ عَظِيمٌ﴾ به راستي خوا پاداشتي هره گه و ره ي لايه ﴿بَنَاتُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ي نه وانه ي كه پراتان هتاوه ﴿لَا تَحْجِدُوا إِلَاءَ كُمْ وَآخَوَانَكُمْ﴾ باوك و براكانشان دامه نين (هه لمه بزينر) ﴿أُولَئِكَ﴾ به دوست و خوشه ويست ﴿إِنْ أَسْتَحْيُوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ﴾ نه گه ر بي باوه ريان له باوه و لا خوشه ويست و چا كتر بوو ﴿وَمَنْ يَكُفِّرْ بِنُكْرٍ﴾ وه هره كه مس له نيوه نه وانه بكات به دوستي خوي ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ نه وه هره نه وانه سنهم كارن ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ (نه ي موحه ميه د) ﴿بَلَىٰ:﴾ نه گه ر باوكانسان ﴿وَأَبْتَؤُكُمْ﴾ و كوپه كانشان ﴿وَأَخَوَانَكُمْ﴾ و براكانشان ﴿وَأَرْزُقُكُمْ﴾ و هاوسه ره كانشان ﴿وَعَشِيرَتُكُمْ﴾ و خرم و عه شره تنان ﴿وَأَمْوَالُ اقْرَبَتُكُمْهَا﴾ و مال و دارايي بهك (به زحمه ت) په يدا تان كردوه ﴿وَنَجْرَةُ النَّجْوَىٰ كَسَادَهَا﴾ و بازرگان بهك كه ده تر سن به روي نه يبت (بي بازار يبت) ﴿وَمَسْكَنُ تَرْجَمَتِهَا﴾ و خانو و به ريهك كه يني پازين ﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ خوشه ويست تره لاتان له خوا و پيغه مبه ره كه ي ﴿وَجَهَنَّمَ سَيِّئُهُ﴾ و نيكو شان له رينگه كه يدا ﴿فَتَرَقَّصُوا﴾ نه وه چاوه و روان بهكهن ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ﴾ هتا خوا فرمان (و قوله) ي خوي دينيت (بوتان) ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا پيتمووني كه ساني تبه ره له سنوور ناكات ﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ﴾ سو يند به خوا به راستي خوا سه ري خستن ﴿فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ﴾ له زور جنگاو شو يندا ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ و له روي حونه ينيشدا (يارمه تي دان) ﴿إِذْ أَغْصَبَتْكُمْ كَثْرَتُهُمْ﴾ كه به زوري خوتاندا ده نازين ﴿فَتَرَقَّصْنَاهُمْ عَنْكُمْ شَيْئًا﴾ به لام (نه و زوره) هيچ سوو دينكي نه بوو بوتان ﴿وَصَافَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ﴾ و زهويتان له سه ر تهنگ بوويه وه ﴿بِمَا رَحَّبْتُمْ﴾ به و فراوانيه ي كه هه يه تي ﴿ثُمَّ وَاسِعَتْ مَدِيرَتُكُمْ﴾ پاشان پشان كرده دور من و هه لها تين ﴿ثُمَّ أَرْسَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ له پاش نه وه خواتارامي خوي نارد ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ پوه سه ر پيغه مبه ره كه ي ﴿وَنَقَلَ الْقَوْمَ مِنْهَا﴾ پوه سه ر پراواران ﴿وَأَنْزَلَ الْجُنُودَ أَلْمَزَّتْ رُوحَهَا﴾ وه سه ر بازيكي (له تاسمانه وه) ناره خواره وه كه نيوه نه تانده ينين ﴿وَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه سزاي بي پراكانيشي دا (به كوشتن و برينداري و به ديل گر تن) ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ﴾ نه و هس سزاي بي باوه رانه ﴿

﴿لَمْ يَتُوبَ إِلَهُ﴾ پاشان خوا خوش ده بیت ﴿مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ له پاش نه وه ﴿عَلَىٰ مَنْ يَسَاءَلُ﴾ له همر
 كه سينك كه بيه ویت ﴿وَاللَّهُ عَزَّوَجَلَّ﴾ وه خوا مني سورده ی میهره بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 نه ی نه وانه ی که بر و اتان هیتاوه ﴿إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾ بینگومان هاویه ش دانهران پیسن ﴿فَلَا تَقْرَأُوا
 الْمَسْحَدَ الْخَرَامَ﴾ که واته با نزیکی مزگه وتی حدرام نه که ونه وه ﴿بَعْدَ عَاهِدِهِ هَذَا﴾ پاش نه م ساله بیان
 (نه و ساله ی فده تی مه که که کرا) ﴿وَأَن يَخْفَظَ عَهْدَهُ﴾ وه نه گهر له نه بوونی ترسان ﴿فَتُوفَّيْعُهُمُ اللَّهُ﴾
 نه وه له مه و پاش خوا ده وله مه ندتان ده کات ﴿مِنْ فَضْلِهِ إِن شَاءَ﴾ له چاکه و فززل و بههره ی خوی
 نه گهر و بیستی ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زانای کار دروسته ﴿فَتِلْكَ الْأَيَّاتُ﴾
 جهنگ بکه ن له گه ن نه وانه ی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که بر و ا ناهیتن به خوا ﴿وَلَا يَأْتِيهِمُ الْآخِرُ﴾
 وه به رژی دواپی ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾ وه به حهرامی دانانین ﴿مَا حَزَمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ نه وه ی که خوا
 و پیغه میهره که ی حهرامیان کرد وه ﴿وَلَا يَذَرُونَ دِينَ الْحَقِّ﴾ وه ملکه چ ناکه ن بؤ نایی پی راست
 و دروست (نایی نیسلام) ﴿مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ له نه وانه ی کتیبیان پی به خشر او (مه به ست
 پی گاور و جوله که کانه) ﴿حَتَّىٰ يَفْظُرُوا لِحَزْبِهِ﴾ هه تا باج و سهرانه ده دن (به ده وله تی نیسلامی)
 ﴿عَنْ يَدِهِ﴾ به دهستی خویان و به ملکه چی ﴿وَهُمْ صَافِرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان سهر شور و پیسوان ﴿وَقَالَتِ
 الْيَهُودُ﴾ جو وله که کان ووتیان ﴿عَزَّزْنَا اللَّهُ﴾ عوزه پر کوری خوابه ﴿وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ﴾
 و گا ووره کانیش ووتیان ﴿الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ﴾ مه سیح کوری خوابه ﴿ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ﴾
 نه وه ووتی نه وانه به ده می خویان ده بلیتن ﴿يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ﴾ وه ک ووتی نه وانه ده لینه وه
 ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که پیشتر پی بر و ابوون ﴿قَتَلَهُمُ اللَّهُ﴾ خواله ناویان به ریت ﴿أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ﴾
 چون درق ده که ن و له هق و راستی لاده دن ﴿لَتَأْخُذُوا أَخْبَهُمْ وَهُمْ لَا يَسْتَدِينُونَ﴾ زانا و قه شه کانیان
 کرد وه ﴿أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ به بهر و ره دگار له جیاتی خوا ﴿وَالْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ هدر و هه
 مه سیحی کوری مه ربه می ش (یان کرد وه به خوا) ﴿وَمَا أُمِرُوا﴾ له کاتیکدا فهرمانیان پی نه در او
 ﴿إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا﴾ بیجگه له وه ی که به ک خوا به رستن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ
 به رستر او نیکی راست نی به بیجگه له نه و ﴿سُخِّرَ لَهُمْ﴾ پاک و بینگه ردی بؤ نه و (خوا) به ی
 ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له وه ی ده یکه نه هاویه شی ﴿۝﴾

﴿يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ﴾ دہبانہ ویت پرووناکی (نابینی) خوا ہکوریننہ وہ ﴿بِأَفْوَاهِهِمْ﴾ بہ فووی
 دہ میان ﴿وَيَأْتِي اللَّهَ﴾ وہ خوا نایہ ویت و ناعیلیت ﴿إِلَّا أَنْ يُسَمِّرَ نُورَهُ﴾ و ہر پرووناکی خوی (کہ ثابینی
 پیروزی نیسلامہ) تہواو دہ کات سدہی دہ خات (بہ سہر تہواوی پیناوہ پاندا) ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾
 ہر چندہ بی باوہ پان ہی بان ناخوش بیت ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا زاتیکہ
 کہ پیغہ مبرہ کہی نارہوہ ﴿بِالْهُدَىٰ وَرَبِّ الْحَقِّ﴾ بہ پینموونی و ثابینی راست ﴿لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ﴾ بؤ تہوی زالی بکات بہ سہر ہموو نایینہ کاندہ بہ گشتی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ہر
 چندہ بت پەرستان پینان ناخوش بیت ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہی تہوانہی کہ پرواتان ہتاوہ
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْآخِزِينَ وَالرَّهْبَانِ﴾ بہ راستی زور لہ زاناو قہشہ کانی (جوولہ کہو گاوور) ﴿يَتَأْكُلُونَ
 ثَمَرًا مِّنَ النَّاسِ بِالْإِطْلَاقِ﴾ سامان و مالی خہلکی دہ خون بہ ناہق ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و ہر گری
 (خہ لک) دہ کمن لہ پنگہی خوا ﴿وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِالْهَدْيِ وَالْزُهْدِ وَالْفَضَّةِ﴾ وہ تہوانہی نالتون و زیو
 سہریہک دہ تین و کؤ دہ کہنہ وہ ﴿وَلَا يَسْفِقُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و نایبہ خشن و زہ کانہ کہی دہرناکمن لہ
 پیناو خودا ﴿فَيَسْرِهُمْ بَعْدَ آلِيسَى﴾ تہوہ موزدہ بیان ہی بدہ بہ سزایہ کی نازار دہر ﴿يَوْمَ يَخْسَىٰ عَلَيْهِمْ﴾
 لہ پورینکدا سوور دہ کریتہ وہ ﴿فِي تَارِحَتِهِمْ﴾ لہ ناگری دوزخ دا ﴿فَتَكُونُ بِهَا حِجَابُهُمْ﴾
 تہو سا بہو (نالتون و زیوہ سوورہ وہ بووہ) داخ دہ کریت پروویان ﴿وَيُحْشَرُونَ لَهُمْ زُفَرُهُمْ﴾ و تہنشتیان
 و ہشتیان ﴿فَإِذَا مَا كُنَزْتُمْ لَا تُجِزُّكُمْ﴾ (پینان دہو و نریت) تہمہ تہو (سامانہیہ) کؤتان دہ کردہ وہ بؤ خؤتان
 ﴿فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ دہ بچیزن (تولہی) تہوہی کؤتان دہ کردہ وہ ﴿إِنْ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِندَ اللَّهِ﴾
 بہ راستی ژمارہی مانگہ کان (ی سال) لای خوا ﴿ثَلَاثَ عَشَرَ شَهْرًا﴾ دوانزہ مانگہ ﴿فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾
 لہ (لوح المحفوظ) وا دائراوہ ﴿يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ لہ پورینکہ وہ (خوا) ناسمانہ کان و زہوی
 دروست کرہوہ ﴿مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ﴾ چوار لہو مانگانہ گہورہو بہ پریزن (شہریان تیدا قہدہ غہ کراوہ)
 ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمَ الَّذِي رَجَعْتَ إِلَىٰ رَبِّكَ وَرَأْسُكَ﴾ تہوہ ثابینی رنک و راستہ ﴿فَلَا تَقْلِبُوا فِيهِ تَاتِلًا﴾ کہواتہ لہو چوار
 مانگہ دا مستم مہ کمن لہ خؤتان (و کوشتاریان تیدا مہ کمن) ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾
 وہ بچہنگن لہ دڑی تہواوی بت پەرستان بہ تیکرا ﴿كَمَا يَفْتُلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ ہمروہک تہوان دڑی
 تہوہ دہ جہنگن بہ تیکرا و (بی جباوازی) ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ تہوہش ہسزاتن ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾
 کہ بنگومان خوا لہ گہل پاریز کاران و خواناساندایہ (بہ چاودیری و پاراستن) ﴿

﴿إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی دواخستن و گزیرشی (مانگه حه رامه کان) ﴿زِيَادَةً فِي الْكَفْرِ﴾
 د وچوونه له یی باوه ربی دا ﴿يُضِلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ یی باوه ربانی یی گو مراده کریت ﴿يُجِلُّونَهُ عَامًا﴾
 (دواخستنه که) سالتیک حه لالی ده کهن ﴿وَيُخَسِّرُونَهُ عَامًا﴾ و سالتیک حه رامی ده کهن ﴿يُؤَاطِلُونَ﴾
 عِدَّةً مَّا حَرَّمَ اللَّهُ ﴿بُوْئِي دِه ی رِیک بین له گه ل زماره ی نو چوار مانگه ی که خوا پر زداری کردوون
 (جهنگی تیاندا حه رام کردوه) ﴿فَاجِلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ﴾ سهر نه نجام نه وه ی خوا حه رامی کردبوو
 حه لالی ده کهن ﴿زُيِّنَتْ لَهُمْ﴾ جوان کراوه بزبان ﴿سُوءَ أَمْرٍ بِهَمْ﴾ کرده وه ناشیرینه کانیان ﴿وَاللَّهُ لَا
 يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ خواش پرتموونی که سانی یی باوه رب ناکات ﴿يَتَّبِعُهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 شه ی نه وانه ی که باوه رب تان هتاوه ﴿مَا لَكُمْ﴾ ئیوه چیتانه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک پیتان بوو تریت
 ﴿انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ دهر چن (بو جیهاد) له ربی خوادا ﴿أَنَّا قُلْنَا إِلَى الْأَرْضِ﴾ له شوینی خوتان
 ناجولین (خوتان دوا ده خه ن) ﴿أَرْضِيكُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ﴾ ثایا ئیوه رازین بهم زیانه ی
 دنیا له بری پاشه پرور ﴿فَمَا مَتَّعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ده ی کامه به خوشی و شادی ئم رزانه ی دنیا
 ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ﴾ له بهرام به ری خوشی پاشه پرور دا زور که مه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه گهر نه پرور
 و دهر نه چن (بو جیهاد کردن) ﴿يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ (خوا) سزاتان دوا به سزایه کی سهخت
 و نازار دهر ﴿وَيَسْتَبْدِلُ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ وه له بری ئیوه گه لیک تر ده هیتیت (جیاواز له ئیوه) ﴿وَلَا تَصْرَوْهُ﴾
 شتیک دا ﴿إِلَّا تَصْرَوْهُ﴾ نه گهر ئیوه یار مه تی نو (پتغه مبه ره) نه دهن ﴿فَقَدْ تَصْرَوُا اللَّهَ﴾ نه وه
 بیگومان خوا یار مه تی داوه ﴿إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ کاتیک یی پروایان دهر یان کرد له مه ککه
 ﴿ثَانِي أُنْفَيْنَ﴾ پتغه مبه ره کیک بو و له و دوو که مه ﴿إِذْ هَمَّ بِالْعَنَاءِ﴾ کاتیک نه و دو وانه (پتغه مبه ره و نه بو
 به کر) له نه شکه وتی (ثور) دا بوون ﴿إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ﴾ نه و کاته به هاوه له که ی (به نه بو به کری صدیقی)
 ووت ﴿لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا﴾ خهم مه خور بیگومان خوا له گه لمانه ﴿فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ﴾ نه مجا
 خوا نارامی و ناسایشی بو ناره خواره وه ﴿وَأَنزَلْنَا بِخُشُوعٍ لِّرَّكَوْعِهَا﴾ وه یار مه تی دا به سه ربازانیک
 که نه تانده بینین ﴿وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ووته ی یی باوه ربانی گجرا ﴿الْأَسْفَلِ﴾ به رتر که وتوو
 ﴿وَكَلِمَةَ اللَّهِ﴾ و ووته ی خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ ههر به رز و بلنده ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زالی
 بالاده سنی کار دروسته ﴿

﴿تُفْرُوْا حِجَابًا﴾ بېرۇن و دەرىچى (بۇ جىهاد) چ سۈك بىن (لەش ساغ و دەولەمەند و دەسە لاتدارىن)
 ﴿وَتَقَالَا﴾ چ قورس و گران بىن (نەخۇش و ھەزارىن) ﴿وَجَاهِدُوا﴾ و تېكىۋشنى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 فَاتَمَسَّكُمْ﴾ بەمال و گىياتان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ لەرىنگەى خوادا ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئەمەتەن چاكتەرە بۇتان
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئىنە بزانى ﴿لَوْ كُنَّا عَرَضًا قَرِيبًا﴾ ئەگەر دەست كەوتىكى نىزىك
 ﴿وَسَفَرًا قَاصِدًا﴾ و سەفەرىكى ئاسان بوايە ﴿لَا تَجْعَلُوهَا﴾ ئەمەشۈيىت دەكەوتىن (دەردە چوون
 لەگەتە) ﴿وَلَا يَكُنْ يَدَّتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ﴾ بەلام (بىرىنى) رېنگەى دوورو دۇوار (ى جەنگى تەبووك)
 بۇ ئەوان نارەھەتە ﴿وَسَيَخْلِفُونَّ بِاللَّهِ﴾ وە بىگومان (پاش گەرانە ئەتەبووك) سۈيىتە
 دەخۇن بەخۇا ﴿لَوْ اسْتَظَعْنَا﴾ ئەگەر بمانتوانايە ﴿لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ﴾ لەگەتەن دەردە چووين
 (بۇ جىهاد) ﴿يُنْهَكُوكُنَّ أَنْفُسَهُنَّ﴾ ئەوانە خۇيان دەفەوتىنن ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُنَّ لَكَزِبُونَ﴾ وە خوا دەزانى
 بەراستى ئەمە (دو و پوانە) درۆزىن ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) خوالىت بىورىت
 ﴿لَوْ أَذِنَ اللَّهُ لَهْوَ رَجُلٍ مِّمَّنْ مَلَكَتْ يَدَايِهِ﴾ ئەمەشۈيىت دەكەوتىن (دەردە چووين)
 ﴿الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ ئەوانەى كەراستىيان كىرد ﴿وَتَعْلَمُ أَنَّكَ لَكَزِبِينَ﴾ وە درۆزەكان بىناسىت ﴿لَا
 تَسْتَعِزُّكَ﴾ (ئەى موحەممەد ﷺ) مۇلەت لى وەرناگىرن (بۇ ئەمەى خۇيان دوا بەخەن لە
 جىهاد كىردن) ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئەوانەى كە بىر وايان ھىتاۋە بەخۇا ﴿وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ و بەرۆزى
 دوايى ﴿أَنْ يُجَاهِدُوا﴾ كە تېكىۋشنى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ فَاتَمَسَّكُمْ﴾ بەمال و گىيانىن ﴿وَاللَّهُ عَالِمُ الْمُتَّقِينَ﴾ وە
 خوناگا و زانايە بەخۇ پارىزەران ﴿إِنَّمَا يَسْتَعِزُّكَ الَّذِينَ﴾ بەراستى ئەوانە مۇلەت لى وەرەگىرن
 (كە ئەبەن بۇ جىهاد كىردن) ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ كە بىر وايان لى بە بەخۇا و بەرۆزى
 دوايى ﴿وَأَزَلَّتْ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلەكانىيان لە گومان و دوو دلى دايە ﴿فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا كَفَرُوا﴾
 بۇزە ئەوانە لە گومان و دوو دلى خۇياندا سەرگەردانن ﴿وَتَوَارَدُوا الْخُرُوجَ﴾ ئەگەر بىيان وىستايە
 دەرىچىن (بۇ جىهاد كىردن) ﴿لَا عُدَّةَ لَهُمْ﴾ ئەمە ھىۋە كەرەستەى پىنويستىيان بۇ ئامادە دەكرد
 (لەجەك و وولاخ و نفاقى جەنگ) ﴿وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ لِيُعَاقِبَهُمْ﴾ بەلام خوا دەرىچوونى ئەوانى پىن ناخۇش
 بوو ﴿فَتَضَلَّتْ﴾ بۇيە (خوا) خاۋى كىردنەۋە (لە دەرىچوون بۇ جىهاد) ﴿وَقِيلَ أَفَعُدُّوا﴾ پىيان ووترا
 دانىشنى ﴿مَعَ الْقَوَارِبِ﴾ لەگەلجى ماواندا ﴿لَوْ خَرَجُوا فِىكُمْ﴾ ئەگەر لەگەتەندا دەرىچوونايە
 ﴿مَّا زَادَكُمْ إِلَّا خَلَالًا﴾ ھىچ شىتىكىيان بۇ زىاد نەدە كىردن بىجگە لە تىكىدان و خراپە كارى ئەبىت
 ﴿وَلَا وَضَعُوا لَكُمْ﴾ و نىوان ئىۋەيان تىكىدەدا (بە دوو زمانى و ھاتو ھوت) ﴿يَعْمَلُونَ لَكُمْ آفَافَةً﴾
 ئازاۋەيان بۇ دەنەۋە ﴿وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ﴾ وە لەناۋ ئىۋەدا خەلكا تىك ھەن چاك گويىيان لى
 دەگىرن ﴿وَاللَّهُ عَالِمُ الْغُيُوبِ﴾ وە خوا بەئاگا و زانايە بەستەم كاران ﴿

﴿لَقَدْ اٰتَيْنَا الْفُرْسَانَةَ﴾ سويند به خوا به راستی دهستان دابوويه نازاوه (و بشيوي) ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو
 پيش ﴿وَقَبْلَ ذٰلِكَ الْاُمُورَ﴾ و جور هه فرمان و پيلانيان بو (لاواز کردن) ت به کار هيتا ﴿حَتّٰى جَاءَ
 الْحَقُّ﴾ هه تا راستی هات ﴿وَمَلَّاهُمْ اَمْرَ اللّٰهِ﴾ وه کار و فرمانی خوا سه رک هوت ﴿وَهُمْ كَاٰفِرُونَ﴾ که
 شهوان پييان ناخوش بوو ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ وه هه ندی کهس له وانه ده لپن ﴿اَنذَرْنِي﴾ (تهی
 موحه ممد ﴿يُنذِرُ﴾) روخسه تم بده (با نه بدم بو جهاد کردن) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ و تووشی گونا هو خرا بدم
 مه که ﴿اَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطٌ﴾ ناگادارین (له نیسته وه) که وتو و نه ته ناو گونا هو خرا بده وه ﴿وَاَنْتَ جَهَنَّمُ
 لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ و بنگومان دوزخ ده وری بی باوه رانی داوه ﴿وَ اِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ﴾
 ته گهر به هره و چاکه و سه رک هوتن بیت پرنگات ﴿شَرُّهُنَّ﴾ نار همت و غه مبار ده بن ﴿وَ اِنْ تُصِيبَكَ
 مُصِيبَةٌ﴾ وه ته گهر نار همتی و تیشکانت تووش بیت ﴿يَقُولُوا﴾ (به که شخه وه) ده لپن ﴿قَدْ
 اخَذْنَا اٰمْرَنَا﴾ به راستی نیمه کاری خومان کرد ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له مهو پيش ﴿وَيَسْتَوُوا وَهُمْ فِرْعَوْنُ﴾
 جا روو و ورده گیرن به خوشحالی و شادمانی به وه ﴿قُلْ اِنْ يُصِيبَنَّ﴾ (تهی موحه ممد
 ﴿يُنْزِلُ﴾) بلی هیچمان تووش نابیت ﴿اِلَّا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَنَا﴾ جگه له وهی که خوا نویسیو به تی بزمان
 ﴿هُوَ مَوْلَانَا﴾ خوا پشتیوانی نیمه به ﴿وَعَلَى اللّٰهِ فَيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وه بر واداران با ته نها پشت
 به خوا بیه سنن ﴿قُلْ هَلْ تَرْضَوْنَ بِنَا﴾ (پیان) بلی: نایا چاوه روانی چی ده کهن بو نیمه ﴿اِلَّا اِخَذَى
 الْحُسَيْنِ﴾ ببنجگه له به کیک له دوو شته زور چاکه که (سه رک هوتن یان شهید بوون له پیناو خوا دا)
 ﴿وَتَحْنُ نَرٰى بِنَا﴾ نیمه ش چاوه روانین بو نیوه ﴿اَنْ يُصِيبَكُمْ اللّٰهُ﴾ که خوا دوو چارشان بکات
 ﴿بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ﴾ به سزایه که له لایمن خویه وه ﴿اَوْ يَأْتِيَنَّ﴾ یان به ده سنی نیمه ﴿فَمَرَضُوا﴾
 که وانه چاوه روانی بکهن ﴿اِنَّا نَعْلَمُ مَرَضُوتَ﴾ بنگومان نیمه له گهل نیوه دا چاوه روانین ﴿وَ
 قُلْ﴾ (تهی موحه ممد ﴿يُنْزِلُ﴾) بلی: ﴿اَنفِقُوا عَلٰى مَا لَكُمْ مِنْ حَشَنٍ﴾ مان بیه خشن به خوشی خوتان ﴿اَوْ كَرِهًا﴾ یان
 به زور و ناچاری ﴿اِنْ يَنْقَلِبْ مِنْكُمْ﴾ هر گیر لپتان و در ناگیریت ﴿اِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾
 چونکه به راستی نیوه کومه لیکلی له سنوور در جوو بوون ﴿وَمَا مَنَعَهُمْ﴾ وه هیچ شتیک به رگری
 شه وانه ی نه کرد وه ﴿اَنْ يُقْبَلَ مِنْهُمْ﴾ که گیرا بکریت لی یان ﴿تَقَبَّلْتُمْ﴾ ته وهی که به خشیان
 ﴿اِلَّا اَنَّهُمْ كَفَرُوا﴾ ببنجگه له وهی که بنگومان شه وانه بی باوه ر بوون ﴿بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ﴾ به خوا
 و پیغمبره که ی ﴿وَلَا يَتُوبُ الْفٰسِقُونَ﴾ وه نایه ی بو نو تر کردن ﴿اِلَّا اَوْهُمْ كَسٰلًا﴾ به تدمه لی
 نه بیت ﴿وَلَا يُنْفِقُونَ﴾ وه (هیچیک) نابه خشن ﴿اِلَّا اَوْهُمْ كَرِهُوا﴾ لپلا پیان ناخوشه
 و ناچارن ﴿۱۰﴾

﴿فَلَا تُعْجِبْكَ﴾ جا با سهر نجت رانه کپشيت (سهر سامت نه کات) ﴿أَمْ لَكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ (زوری) مال و دارایی و مندالبان ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ﴾ ینگومان خوا ده یه ویت ﴿لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ سزایان بدات ﴿بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ به هوی نمو (مال و منداله وه) لهم ژبانی دونه یه دا ﴿وَنُرْهِقَ أَنْفُسَهُمْ﴾ وه به سه ختی گیانیان دهر بچیت ﴿وَهُمْ كَثِيرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه وان بی باوه رن ﴿وَنُحْلِقُونَ بِاللَّهِ﴾ وه سویند ده خون به خوا ﴿إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ﴾ که به راسنی نه وان له نپوهن (له باوه ردارانن) ﴿وَمَا هُمْ بِكُمْ﴾ که چی له نپوه نین ﴿وَلَيْكُمُ هُزُومٌ يَوْمَ تُقْرُونَ﴾ به لکو نه وانه کز مه لیکن زور دهر سن (زراویان چو وه) ﴿لَوْ يَخْتَفُونَ مَتَجًا﴾ نه گهر په نایه کیان ده ست که ویت ﴿أَوْ مَعْرِبٍ﴾ یان نه شکوه تانیک ﴿أَوْ مَدَنًا﴾ یان کون و قوشین و نه فقیک ﴿لَوْ لَّا إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ په نای بؤ ده بن و (پرووی تیده کهن) ﴿وَهُمْ يَحْتَضِرُونَ﴾ له کاتیکدا زور به په له راده کهن (یا هیچ شتیک جله ویان ناگرت) ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ﴾ وه هندی که س له وانه ره خته و توانجت لی ده گرن ﴿فِي الْأَصْدَقَاتِ﴾ له دابه ش کردنی خیره کاند ا ﴿فَإِنْ أَعْطَاوْنَهَا﴾ خو نه گهر له و خیر و سه ده قه یان پی بدریت ﴿رَضُوا﴾ رازی ده بن ﴿وَإِنْ لَّا يُعْطَوْا مِنْهَا﴾ وه نه گهر بیان نه دری لی ﴿يَلْعَنُوا﴾ یسخطون ﴿ثُمَّ كَانَهُمْ أَنَّهُمْ لَمَّا رَءَوْهُ﴾ به وهی خوا و پیغه مبه ره که ی ﴿بِئْسَ الْأَبْرَارُ﴾ وه بیان ووتابه ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾ خوا مان به سه ﴿سَيُؤْتِيكَ اللَّهُ﴾ له مه و باش خوا پیمان ده به خشیت ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له فخران و مبه ره بانی خوی ﴿وَرَسُولُهُ﴾ هره وه ها پیغه مبه ره که شی (به شمان ده دا) ﴿إِنَّمَا إِلَى اللَّهِ رُغْبُونا﴾ به راسنی نیمه به سوزو به روشین بؤ لای خوا ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ﴾ به راسنی (زه کات) دان ته نها (بؤ شم کومه لانه یه که خوی گه ورو باسی کردون) ته وانیش ﴿يُلْفِقُوا﴾ بؤ بیته وایان ﴿وَالْمُسْكِينُ﴾ وه بؤ هه ژاران ﴿وَالْعَصِيبُ﴾ وه بؤ کریکارانیک که به سه ری وهن (کزی ده که نه وه) ﴿وَالْمُؤَلَّفَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ وه نه وانه ی دلبان دا نه هیت ریت (بؤ خوشویستی شسلام) ﴿وَفِي الرِّقَابِ﴾ وه بؤ نازاد کردنی به نده و کز یله کان ﴿وَالْعَصِيرِينَ﴾ وه بؤ قهر ژاران ﴿وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه بؤ جهنگاوه رانی رنی خودا ﴿وَأَنْتَ السَّمِيعُ﴾ و بؤ رنیوارانی به که که وته ﴿فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ﴾ نه مه پنیوست کراوه و فهرز کراوه له لایه ن خواوه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ﴾ وه له و ناپاکانه دا که سانیک هیه ﴿يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ که نازاری پیغه مبه ره ﴿وَيَقُولُونَ﴾ و ده لپن ﴿هُوَ أَذُنٌ﴾ نه و خوش باوه و گوئی گره بؤ هه مو و شت ﴿قُلْ﴾ توش بلنی ﴿أَذُنٌ حَيْرٌ لَّكُمْ﴾ گوئی گری چاکه به (که قازانجه) بؤ تان ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ باوه ری هیه به خوا ﴿وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ و باوه ری به تیمانداران هیه ﴿وَرَحْمَةُ اللَّهِ﴾ و مبه ره بانی به بؤ نه وانه ی ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُمْ﴾ بروایان هیناوه له نپوه ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ وه نه وانه ی که نازاری پیغه مبه ری خوا ﴿وَهُمْ دَعَوْنَ﴾ له هه عذاب الیم ﴿سزایه کی نازار دهر یان بؤ هیه﴾

﴿يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ﴾ (ناپاكان) به خوا سویتندان بۆ ده خون ﴿لَئِنْ شِئْتُمْ﴾ بۆ شهوی لیان
 رازی بن ﴿وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ وه خواو پیغه مبره کهی ﴿أَحَقُّ أَنْ يُرْسَدَ﴾ شایسته تره به وهی که رازی بکهن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نه وانه بر وادارن ﴿إِنَّهُمْ يَخْلَوْنَ﴾ ثابا نه وانه نازانن ﴿أَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ
 اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بینگومان هدر کهس دژایه تی خواو پیغه مبره کهی بکات ﴿فَأَنزَلَ اللَّهُ ذَرَجَاتٍ﴾ نه وه
 بینگومان (تولهی) نه و کهسه ناگری دۆزه خه ﴿خَالِدًا فِيهَا﴾ بۆ هه میشه بی تیایدا ده میته وه ﴿ذَلِكَ
 الْخِزْيُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه به ریسوایی و زه بوونی زور گه وره ﴿يَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ﴾ دوو پرووه کان
 مه ترسی ده کهن ﴿أَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ﴾ له وهی که سور هتیک ده رباره یان بنیر ریتته خواره وه ﴿تُنَزِّلُهَا﴾
 که هه وایان له سه ریدات ﴿يَتَأْتِي قُورَيْشٌ﴾ به وهی که له دلیان دایه ﴿فَلْيَسْتَهْزِئُوا﴾ (تهی موحه ممد
 بلی: گالته و لاقرنی بکهن ﴿إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ مَا تَحْذَرُونَ﴾ به راستی خوا ده ر خه رو فاشکر اکاری
 شه وه به که مه ترسی لی ده کهن ﴿وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویتدین نه گهر پر سیاریان لی بکهیت ﴿لَيَقُولُنَّ﴾
 به راستی ده لین ﴿إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ﴾ دلیابن نیمه هه ده مه ته قی و گالته ده کهین ﴿قُلْ﴾ توش
 بلی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثابا به خواو بدلگه کانی ﴿وَرَسُولِهِ﴾ و پیغه مبره کهی ﴿كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ﴾
 ئیوه گالته و لاقرنیان ده کهن؟ ﴿لَا تَعْتَذِرُوا﴾ به هانه مه هینته وه ﴿قَدْ كَفَرْتُمْ﴾ به راستی ئیوه بی پروا
 بو ونه وه ﴿بَعْدَ الْبَيْعِ﴾ پاش بر و اهیتانان ﴿إِنْ نَعَفَ﴾ نه گهر بیورین و چاوپوشی بکهین ﴿عَنْ طَائِفَةٍ
 مِنْكُمْ﴾ له کومه ن و ناقمینکتان (به هوی گهرانه وه تانه وه) ﴿تُعَذِّبُ طَائِفَةً﴾ سزای کومه ن و ناقمینکی تر
 ده ده بین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مُجْرِمِينَ﴾ له بهر نه وهی بینگومان نه وانه تاوانبار بوون ﴿الْمُتَّقُونَ﴾ پیاوانی
 دوو پروو ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ و ثا فره تانی دوو پروو ﴿بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ هه ندیکیان پشتیوانی هه ندیکیان
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ فرمان ده کهن به خرابه ﴿وَيَسْأَلُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ﴾ و به رگری ده کهن له چاکه
 ﴿وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾ و ده ستيان ده قوچن (وخیر نا کهن) ﴿سَأَلَ اللَّهُ﴾ خویان له بیر چۆ نه وه ﴿فَنَاصِيَهُمْ﴾
 یزیه خواش له بیر ی کردوون و وازی لی هیتاون ﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمْ﴾ به راستی دوو پروو کان هه ر نه وانه
 ﴿الْمُتَّقُونَ﴾ که ده ر چوون له مستور ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ خوا به لینی داوه به پیاو
 ثا فره نه دوو پروو کان ﴿وَالْكُفَّارِ﴾ و به بی باوه رانیس ﴿نَارُ جَهَنَّمَ﴾ به ناگری دۆزه خه ﴿خَالِدِينَ
 فِيهَا﴾ ده میته وه تیایدا به هه میشه بی ﴿هِيَ حَسْبُهُمْ﴾ ناگری دۆزه خیان به سه ﴿وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ و خوا
 نه فرینی لی کردوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ و سزای هه میشه بیان بۆ هه به

﴿كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (ئیه نه ی دوو پروو کان) وهك نه وانه نه پیتش ئیه ده بوون ﴿كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً﴾
 نه وانه زور به هیز تر بوون له ئیه ﴿وَكَانُوا أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا﴾ و مال و سامان و مندالبشیان زور تر بوو (له ئیه)
 ﴿فَأَسْمَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾ نه مچا نه وان شادمان بوون به شی خویان رایان بوارد ﴿فَأَسْمَعُوا بِخَلْقِهِمْ﴾
 وه ئیه ش راتان بواردو شادمان بوون به به شه که ی خوتان ﴿كَمَا أَسْمَعُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هدر چو نیک
 نه وانه ی له پیتش ئیه شادمان بوون ﴿بِخَلْقِهِمْ﴾ به به شی خویان ﴿وَحُصْنُهُمْ﴾ وه ئیه پوچوون له ناهه ق
 و به تالدا ﴿كَالَّذِي حَاصِرًا﴾ به ونه ی پوچوونی نه وان ﴿أَلَيْكَ حِجَابٌ أَعْمَلُكُمْ﴾ نه وانه کرده وه کانیا
 پوچهن و بنوود بوو ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیاو روزی دوايشدا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ وه
 هدر نه وانه نه زهره مندو په نجه رۆن ﴿أَلَيْسَ لَهُمْ﴾ لایا نه هاتووه بویان و پی یان نه گه یشتووه
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه والی نه وانه ی که له پیتش نه مانه وه بوون ﴿فَقَرِحَ فَجٌّ وَعَارٌ﴾ له گه لی نوح
 و عاد ﴿وَالْمُودُ﴾ و سه موود (هوزی صالح) ﴿وَقَرِحَ بُرْهيمٌ﴾ وه گه لی ئیبراهیم ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾
 و خه لکی مه دیهن ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةَ﴾ و شاره کانی ژیر و زه بهر کراو (هوزی لوط) ﴿أَتُنْفِثُهُمْ﴾
 پیغه مبه ره کانیا هاتن بۆ ناویان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ به به لکه پروونه کانه وه ﴿فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ﴾ جا خوا
 سته می لی نه کردن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به لکو نه وانه خویان سته میان له خویان کرد
 ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ﴾ پیاوان و نافرتهانی باوه بردار ﴿بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ﴾ هه ندنکیان پشتوان
 و باره تی ده رو خۆشه ویستی هه ندنکی تر یانن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ فرمان ده دن به چاکه
 ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و بهر گری ده که نه له خرابه ﴿وَلْيُقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و بهر یك و پینکی نویر جی به جی
 ده که نه ﴿وَلْيُؤْتُوا الزَّكَاةَ﴾ و زه کات (ی سامانیا) ده دن ﴿وَلْيُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گویر ایدلی
 خواو پیغه مبه ره که ی ده که نه ﴿أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ﴾ نه وانه له داها تو ودا خوا ره حمیان پنده کات
 ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لاتی کار دروسته ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به لینی داوه
 ﴿الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ به پیاوان و نافرتهانی بر وادار ﴿جَنَّتِ﴾ به به هه شتانیك ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ﴾ که پرو باره کان ده رۆن بهر تر یاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا ده مینه وه به هه می شه بی ﴿وَمَنْ كَانَ
 ظَمِئًا﴾ و (به لینی پی داوون) به چهنه کۆشکی چاک و رازاوه ﴿فِي جَنَّتِ عَدْنٍ﴾ له به هه شتانیکی
 هه می شه بی دا ﴿وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ و په زامه ندیش له لایهن خواوه که گه وره تره (له هه موو
 شتیك) ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ هدر نه ویه سه رکه و تنی زور گه وره ﴿﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی پیغمه مبر ﷺ ﴿جَاهِدُوا كُفَّارًا﴾ جهاد بکه در ی پی باوهران ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾
 و دو و بر و ه کان ﴿وَأَعْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه توندو تیز به له در یان ﴿وَمَا أُولَئِكَ بِجَاهِلِينَ﴾ شوینی حه و انه وهی ته و انه
 دوزه خه ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ﴾ که دوا و زو و چاره نویسیکی خرابه ﴿يُحْتَمِلُونَ صَبْرًا﴾ (دو و بر و ه کان)
 سویند ده خون به خوا ﴿مَا قَالُوا﴾ (ئه و و و تانه ی در او ته پالیان) نه یان و و تو وه ﴿وَلَقَدْ قَالُوا كَبَلْتُمُ
 الْكَافِرِينَ﴾ سویند به خوا بنگومان و و ته ی پی باوهر یان و و تو وه ﴿وَكَفَرُوا بِعَهْدِ آلِكُمْ﴾ وه پی بر و ابو و نه ته وه
 له پاش موسولمان یونیان ﴿وَقَالُوا بِمَا تَزَكَّيْنَا﴾ و تبازی شستنیکیان بوو به لام بویان نه کرا (کوشتنی
 پیغمه مبر ﷺ کاتی گهرانه وهی له ته سو وک) ﴿وَمَا تَقْصُرُونَ﴾ وه هیچ به خنه و رقیکیان نه بوو ﴿إِلَّا أَنْ
 أَمَرْتُمْ لَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ ته نها له بهر ته وه نه بیت که خوا و پیغمه مبره که ی (و بر و ادارانیان) ده و له مه ند کر دوه
 ﴿مِنْ قَضَائِهِ﴾ له فزل و بهر هی خوی ﴿فَإِنْ يَتُوبَا﴾ ته مجا ته گهر ته و ان بگهر پیته وه و به پشیمان پیته وه
 ﴿بِكَ خَيْرَ النَّاسِ﴾ ته وه چاکتره بویان ﴿فَإِنْ يَتُوبَا﴾ وه ته گهر بوو و هر گیرن و (ته گهر ته وه) ﴿بِعَهْدِ اللَّهِ﴾
 ته وه خوا سزایان ده دات ﴿عَذَابِ الْإِصْحَارِ﴾ به سزایه کی سه سخت ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و پاشه و زردا
 ﴿وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وه له زه وی دانی به بو ته و ان ﴿مِنْ قَبْلِ وَلَا تَنْصِرُوا﴾ هیچ دوست و یار مه تی دهر تک ﴿وَلَا
 يَنْصِرُهُمْ مَن عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه له ناپا کان که سانیک هه ن که په یمانیان دا وه به خوا ﴿لَئِنْ أَقْبَلْتُمْ قَضَائِهِمْ﴾ سویند
 به خوا ته گهر خوا له فزل و بهر هی خوی پیمان به خشیت ﴿لَتَصَّدَّقَنَّ﴾ ته وه بنگومان خیر و چاکه
 ده که بین ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وه بنگومان له چاکه کاران ده بین ﴿فَلَقَاءَ النَّاسِ مِنْ قَضَائِهِ﴾
 که چی کاتیک خوا له فزل و بهر هی خوی پی به خشین ﴿يَتَخَلَّوْا بِهِ﴾ رزدی و چروکیان تیدا کرد
 ﴿وَتُوبُوا﴾ و پشیمان هه لکرد ﴿وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ له کاتیکدا ته و انه بوو و هر گیرن ﴿وَأَعْقَبْتُمْ﴾ ته مجا
 خواش سه ره نه جانی ته وانی گیرا ﴿يَفْقَاهِي قُلُوبُهُمْ﴾ به دو و رووی له دلپاندا ﴿إِنْ يَوْمَ يُنْفَخُ﴾ هه نا
 ته و روزه ی به دیداری (خوا) ده گهن ﴿بِمَا أَخْلَقُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ﴾ به هوی نه برد نه سه ری ته و به لیته ی
 که دابوویان به خوا ﴿وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ﴾ و به هوی ته وه شه وه در یان ده کرد ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾
 ثابا نه یان زانیوه ﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا﴾ که بنگومان خوا ناگاداره ﴿سِرُّهُمْ﴾ به نه نیسی ﴿وَلَتَجْزِيَنَّهُمْ﴾
 و چه یان ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ﴾ به راستی خوا ته و بهری راده ناگا و زانایه به شار او و به نه نه کان ﴿وَلَا
 يَكُنْ لَهُمْ فِيهَا جِجَاجٌ وَلَا جَمَجَمٌ﴾ ته و که سانه ی که تانه و ته شهر ده دن ﴿الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّعَادَاتِ﴾ له و
 باوهر دارانه ی جگه له زه کات مال و سامانیان ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ﴾ وه (تانه و ته شهر
 ده دن) له وانه ی که ته نها که سیکیان هدی به زه حمه ت پدیدایان کر دوه ﴿فَيَسْحَرُونَ مِنْهُمْ﴾ ته و سا
 هه ر گالته شیان پی ده که ن ﴿سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ﴾ خوا گالته به و ان ده کات (له بهر امبره ر گالته ی ته و اندا)
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و سزای سه سخت بو ته و انه ﴿

﴿اَسْتَغْفِرُكَ﴾ (ئهی موحه ممد) داوای لیور دونیان بۆ بکهیت ﴿اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكَ﴾ یان داوای لیور دونیان بۆ نه کهیت (یه کسانه) ﴿اِنْ تَسْتَغْفِرُكَ﴾ ته گهر داوای لیور دونیان بۆ بکهیت ﴿سَبْعِينَ مَرَّةً﴾ حه فتا جبار ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُ﴾ ته وه خوا ههر گیز لیان نابوریت ﴿ذَلِكَ﴾ ته وهش ﴿يَا أَيُّهَا كُفَرَاؤُا﴾ به هوی ته وه به یتگو مان ته وانه بی باوهر بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ﴾ به خوا و یتقه مبه ره که ی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه خوا رینمو و نیی خه لکانی ده رچوو له تایی ناکات ﴿فَرِحَ الْمُحَلَّفُونَ﴾ (ته وه دوو پرو وانه ی) دوا که و تن له جیهاد کردن و (له مه دینه دا مابو و نه وه) دن خوش بوون ﴿يَمْشُونَ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ به دانیشن و به جیمانیان له یتقه مبه ری خوا (له جهنگی ته بووک دا) ﴿وَكَمْ هُوَ اَنْ يُجَاهِدُوا﴾ وه بیان ناخوش بوو که جیهاد بکه ن و تیکوشن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به مال و گیانیان ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له ری خوادا ﴿وَقَاتِلُوا﴾ (به نیماندارانیان) ده ووت ﴿لَا تَقْرَبُوا فِي الْحَرِّ﴾ له م (وه رزه) گهر مایه دا ده ره چن بۆ جیهاد ﴿قُلْ﴾ (ئهی موحه ممد) بلی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ناگری دوزه خ زور گهرم تره (له م گهر مایه) ﴿لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾ ته گهر ته وانه تی بکه ن و بزانشن ﴿فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا﴾ ده ی با که م بی بکه ن ﴿وَلْيَسْكُوا كَثِيرًا﴾ و زور بگرین ﴿حَرَّاتُ بَاسَاكِ اَوْ اَيُّ كَيْبُوتٍ﴾ (ته وه سزایه) توله و پاداشتی ته و کر ده وانه به که ده یان کرد ﴿فَاِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ﴾ ته و سا ته گهر خوا توی گهرانده وه (ئهی موحه ممد) ته ته بووک ﴿اِنَّ عَلَيْنَا لَلْآيَةَ مِنْهُمْ﴾ بۆ لای کز مه لیک له و به جی ما وانه ﴿فَاَسْتَدْرِكُ لَكُمْ الْخُرُوجُ﴾ و داوایان لی کردیت بۆ ده رچوون (بۆ غمزایه کی تر) ﴿قُلْ﴾ توش بلی: ﴿لَنْ تَخْرُجُوا فِیْهَا﴾ ههر گیز تیه وه له گه ل مندا ده رناچن بۆ جیهاد ﴿وَلَنْ تُقْبِلُوا فِیْ عَذَابٍ﴾ و ههر گیز تیه وه له گه ل مندا جهنگ ناکه ن له گه ل هیچ دوز متیکدا ﴿اِنَّكُمْ رَضِیْتُمْ﴾ چونکه یتگو مان تیه وه رازی بوون ﴿يَا أَيُّهَا الْعُودُوْا اَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ به دانیشن له به که م جاردا ﴿فَاَقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ﴾ که وانه ههر دانیشن له گه ل به جی ما وانددا ﴿وَلَا تَصْبِرْ﴾ وه (ئهی موحه ممد) تو نویژ مه که ﴿عَلَىٰ اٰخِرِ مَقْعَدِمْ قَاتٍ﴾ له سهر هیچ که س له وانه که مرد ﴿اِنَّهَا﴾ هه تا هه تابه ﴿وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَرْعَةٍ﴾ وه رامه وه سته له سهر گز به که ی ﴿يَا أَيُّهَا كُفَرَاؤُا﴾ یتگو مان ته وانه بی باوهر بوون ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ﴾ به خوا و یتقه مبه ره که ی ﴿وَمَا تَوَا﴾ و مردن ﴿وَهُمْ قَائِمُونَ﴾ له کاتیکدا ته وانه به ره ده وام سنور و رشکین بوون ﴿وَلَا تَجِدَكَ﴾ وه (ئهی موحه ممد) با سهرت سور نه هیتیت ﴿اَمْ اُولَئِهِمْ اَوَّلُ دُحُمٍ﴾ مال و مندالی زوریان ﴿اِنَّ اِيْرِيْدُكَ﴾ به راستی خوا ده به ویت ﴿اَنْ يَمْدِيْهُمْ بِهَا﴾ به وه (مال و مندا ل) سزایان بدات ﴿فِي الدُّنْيَا﴾ له دونیادا ﴿وَتَرْهَقْ اَنْفُسُهُمْ﴾ وه گیانیان ده ر بچیت ﴿وَهُمْ كُفَرُونَ﴾ له کاتیکدا ته وانه بی باوهر ن ﴿وَاِنْ اُرِيتَ سُوْرَةٌ﴾ و ههر کاتیک سور هتیک بنیر دریته خواره وه ﴿اِنَّ اِيْمَا بِاللَّهِ﴾ به مه ی که باوهر به خوا بیتن ﴿وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِ﴾ و جیهاد و تیکوشان بکه ن له گه ل یتقه مبه ره که یدا ﴿اَسْتَغْفِرُكَ﴾ موله ت لی وهر ده گرن ﴿اَوَلَوْ اَلَطَوْلُ مِنْهُمْ﴾ ته وانه یان که خواوه ن ده سه لات و سامانن ﴿وَقَاتِلُوا اَزْمًا﴾ و ده لشن لیمان گهر ی و وازمان لی بینه ﴿تَكُنْ مَعَ الْقَوَائِدِ﴾ یا له گه ل دانیشن وه کاندایین (وه ک نافرمت و مندان و به که وه ته)

﴿رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ رازی برون به وهی که له گه له به جی هیلراوان دابن (وهك نافرته و مندال و په ككهوته كانان) ﴿وَطَمَعَ عَلَى فُلُوبِهِمْ﴾ وه مؤر نراوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ بویه نهوان هیچ تیناگه و نازانن ﴿لَسَنَ الرُّسُولِ﴾ به لام پیغه مبهه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و نهوانه ی که پروایان هیناوه له گه لیدا ﴿جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ تیکوشان به مال و گیانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْحَيَرَاتُ﴾ هه موو خیر و خوشی هه ر بۆ نهوانه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر نهوانه سهر فرازن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ حَتَّابٌ﴾ خوا به هه شتانیکی بۆ ناماده کردوون ﴿عَجْرَتٍ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرووباره کان دین و ده چن به رتریاندا ﴿حَالِدِينَ فِيهَا﴾ به هه میشه یی تبا ده میتنه وه ﴿ذَلِكَ الْقَرَارُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه یه سهر که و تنی زور گه و ره ﴿وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ بیانو گران له هه ره به ده شته کیبه کان هاتن (بۆ لای پیغه مبهه) ﴿يُؤَذِّنُ لَهُمْ﴾ بۆ نه وه ی رینگه یان پی بدرت (نه رۆن بۆ جهاد) ﴿وَقَعَدَ الَّذِينَ﴾ وه دانیشن نهوانه ی ﴿كَذَّبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ که درویان کرد له گه له خوا و پیغه مبهه که ی ﴿سَوَّيْبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بیگومان نهوانه یان که پی بر وایرون له داها تودا دوو چاریان ده بیت ﴿عَذَابُ آتٍ﴾ سزابه کی سه ختی تازار دهر ﴿يَسْ عَلَى الصُّعْقَةِ﴾ (گوناهیک) له سهر پی هیز و په ككهوته و نه خوشه کان نی یه ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الْيَدِیْنَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ﴾ نهوانه ش که هه چیان نی یه خه رجی بکهن (بۆ پیوستی جهاد) هیچ گونا هیکیان له سهر نی یه (که نه رۆشنوون بۆ جهاد) ﴿إِذَا لَصَخُوا فِيهِ وَرَسُولُهُ﴾ کاتیک که دلسوز و راست بن بۆ خوا و پیغه مبهه که ی ﴿مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ﴾ هیچ رینگه یه ک نی یه بۆ (تاوانبار کردنی) نهو چا که کارانه ﴿وَاللَّهُ عَظِيمٌ رَحِيمٌ﴾ وه خوا لیخوش سووی میهره بانه ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نهو که سانه ش نی یه ﴿إِذَا مَا أُنْزِلَتْ إِلَيْهِمْ﴾ که هاتنه لات (تهی موحه مبهه) ﴿بُؤْهُو ی (وولاخیان بۆ دابین که بیت و) سواریان که بیت ﴿قُلْ لَا أَجِدُ مَا أُخْبِرُكُمْ عَلَيْهِ﴾ ووت وولاخم ده ست ناکه ویت سوارتان بکهم (بۆ جهاد کردن) ﴿تَوَلَّوْا﴾ نهوانیش گه رانه وه ﴿وَأَنْتُمْ تُفِرُّونَ مِنَ اللَّهِ﴾ له کاتیکدا چاویان فرمیشکی دهرشت ﴿حَرَجًا أَلَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ﴾ له داخ و خه فته دا که هه چیان نه بوو خه رجی بکهن (بۆ پیوستی جهاد) ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ﴾ ته نها رینگه (بۆ تاوانبار کردن) ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ له سهر نهوانه یه ﴿يَسْتَفِذُّونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاكَ﴾ داوای مؤله نت لی ده کهن له کاتیکدا ده و له مه ندیشن (و توانای رۆیشن بۆ جهادیان هه یه) ﴿رَضُوا﴾ رازی برون ﴿بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ﴾ به وه ی که له گه له به جی ماوه کاندا بن (له جهاد وهك نافرته و مندال و نه خوش) ﴿وَطَمَعَ اللَّهُ عَلَى فُلُوبِهِمْ﴾ وه خوا مؤری ناوه به سهر دلیاندا ﴿فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به هه یه وه هیچ نازانن ﴿۳۷﴾

﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾ عوزر و به هانه تان بۆ ده هیتنه وه ﴿إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتینک (له جهیاد و غمزا) گه رانه وه بۆ لایان ﴿قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا﴾ بلی به هانه و عوزر مه هیتنه وه ﴿لَنْ تُؤْمِنُوا﴾ یتمه هه رگیز با وه رتان پی ناکه یس ﴿قَدْ نَبَأَ اللَّهُ مِنْ تُحَارِكُمْ﴾ چونکه به راستی خوا ناگاداری کردو یس له هه واله کانتان (که یتوه ناپاک و دو ورو وون) ﴿وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ﴾ وه له داهاتو ودا خوا و پیغه مبه ره که ی کرده وه کانتان ده یس ﴿لُزُومُونَ﴾ پاشان (له رۆزی دوا یی دا) ده گه ریتنه وه ﴿إِنِّي عَلَى الْعَذَابِ مُلْتَمِعٌ﴾ بۆ لای زانای هه مو و نه یس و ناشکر اکان (که خوی گه و ره یه) ﴿فَبِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته مچا هه واله تان پی ددها به وه ی له دونیادا ده تان کرد ﴿سَيَخْلِفُونِ بِاللَّهِ لَكُمْ﴾ به زووی سون دتان بۆ ده خون به خوا ﴿إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ﴾ کاتینک گه رانه وه بۆ لایان ﴿لَا تَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ بۆ نه وه ی چا و بوشیان لی بکه ن و سه رزه نششیان نه که ن ﴿فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ﴾ یتوه ش روویان لی وه رگیزن ﴿إِنَّهُمْ رِجْسٌ﴾ به راستی نه و (دو ورو و) انه پس (ونه گریسن) ﴿وَمَا أُوْنَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ وه جینگایان دۆزه خه (له رۆزی دوا یی دا) ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ تۆله یان لی ده سه نریت به وه ی نه و تاوان و خراپه ی له دونیادا ده یان کرد ﴿يَخْلِفُونَ لَكُمْ﴾ (به درق) سون دتان بۆ ده خون ﴿لَا تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ بۆ نه وه ی لیان رازی بن ﴿فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ﴾ جا نه گه ر یتوه ش لیان رازی بن ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى﴾ نه وه بینگومان خوا رازی نابیت ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ له کهسانی ده رچو و له سنو و (تاوانبار) ﴿وَالْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبِقَافٍ﴾ عه ره به ده شته کییه کان پی بر وای و دو ورووی یان به هیز تره ﴿وَأَجْزَرُ الْأَعْمَى﴾ و شایسته ترن که نه زانن ﴿حُدُودَ مَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ نه و سنو و رانه ی خوا نار دو ویه تیه خوار وه ﴿عَلَى رَسُولِهِ﴾ بۆ سه ر پیغه مبه ره که ی ﴿وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه له و عه ره به ده شته کییه تان ده ندینک هیه ﴿يَسْتَفِذُّ مَا يُنْفِقُ مَغْرِبًا﴾ نه وه ی لی و ده رگیزت و ده ی به خشیت به باج و سه رانه ی داده نیت ﴿وَيَتَرَفَّصُ بِحُكْمِ اللَّهِ وَيَكُودُ﴾ وه چا وه پروانی ده که ن به سه ر هانی خراپتان به سه ردا بیت ﴿عَلَيْهِمْ ذَا بَعْرَةِ السَّيْفِ﴾ به لا و به سه ر هانی خراپ به سه ر خویاندا بیت ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ خواش بیسه ری زانابه ﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ﴾ وه هه ندینکی تر له و عه ره به ده شته کییه تان هیه ﴿يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ که با وه ریان به خوا و به رۆزی دوا یی هیه ﴿وَيَسْتَفِذُّ مَا يُنْفِقُ فُرُتً﴾ وه وای داده نیت نه وه ی ده ی به خشیت هوی نزیک برو نه وه یه ﴿عِنْدَ اللَّهِ﴾ له خوا ﴿وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾ وه دوعا کردنی پیغه مبه ر ﴿إِلَّا أَنَّهُ أَفْرَبُهُ لَكُمْ﴾ بیدار بن بینگومان نه وه هوی نزیک بو و نه وه یانه له خودا وه ﴿سَيَسْجُدُ لَهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ له نابنده دا خوا ده یانخانه ناو میهره بانی و په جمه تی خۆ به وه ﴿إِنَّا اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بینگومان خوا لیورده ی میهره بانه ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه پشکە وتوو ه که مه کان (نه وانه ی له سه ره تاوه باوه پران هینا) ﴿وَمِنَ الْمُحْجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ له کۆ چه ران و یاری ده ده ران ﴿وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ﴾ نه وانه ش زور به چاکی به پره ی نه وانیان کردووه و شوینیان که وتوون ﴿رَضِيتُ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لینیان رازی به ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ نه وانیش له خوا رازین ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه (خوا) به ده شتانیکی بو ناماده کردوون ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که رووباره کان دین و ده چن به ژیر باند ا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیندا ده مینه وه به هه میسه یی و بی پرانه وه ﴿ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ نه وه به گه یشتن به نامانجی گه و ره ﴿وَمَنْ حَوَّلَ مُكْرِمَتِ الْأَعْرَابِ﴾ و له و عه ره به ده شته کیانه ی که له ده ورو به رتان دان ﴿مُتَقَبِّلِينَ﴾ ناپا کانیکی هه ن ﴿وَمِنَ أَهْلِ الْيَمِينِ﴾ هه ندیک له خه لکی مه دینه ش ﴿مَرَدُّوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ﴾ له سه ر ناپاکی راهاتوون و خو یان بو ترخان کردووه ﴿لَا تَعْلَمُهُمْ ثَمَّ تَعْلَمُهُمْ﴾ تو (نه ی موحه ممه د) نایانامیت نیمه چاک ده یا ناسین ﴿سَعِدَ لَهُمْ مَرَّتَيْنِ﴾ له ناینده دا دوو جار سزایان ده ده یین ﴿ثُمَّ يَرْدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ دواتریش ده گه پرتر شه وه بو ناو سزایه کی گه و ره (دوزه خ) ﴿وَالْآخَرُونَ أَعْرَبُوا بِذُنُوبِهِمْ﴾ وه که سانیکی تر هه ن دانیان ناوه به گونا هه کانیاندا ﴿خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا﴾ کرده وه ی چاکیان تیکه ل کردووه ﴿وَعَمَلًا سَيِّئًا﴾ له گه ل کرده وه ی تری خرابدا ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾ ثو مید وایه خوا تو به یان لی و هر گرت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لی بورده ی میهره بانه ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ﴾ و هر یگره له مان و داراییان (زه کات و سه ده قه) تا به هۆیه وه پاکیان بکه یته وه (له گونا و تاوان) ﴿وَزَكِّهِمْ بِهِ﴾ و (دلیان) پوخت و خاوین ده که ییت به و مال به خشینه ﴿وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ و دوعا و نزای خیریان بو بکه ﴿إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ﴾ به راستی دوعای تو نارامی و دل خوشی به بو شه وان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا بیسه ری زانی به ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثایا نه یان زانیوه ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ که بینگومان هه ر خوا نه وه به و به شیمانی له به نده کانی و مرده گرت ﴿وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ﴾ وه هه ر نه و خیر و به خشینه کان و مرده گرت ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی هه ر خوابه و هر گری ته وه به به و میهره بانه (له گه ل به نده کانیاندا) ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا﴾ (نه ی موحه ممه د) به وانه (بلی کار و کرده وه بکه ن ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ اللَّهِ عَمَّا كَرِهْتَ﴾ و ر سوله و المؤمنون) جا بینگومان خوا و پینه مبه ره کدی و بر واداران کرده وه کانتان ده یین ﴿وَسَبِّحْ دُونَ﴾ له پاشان ده گه پرتر شه وه ﴿إِلَّا عَلَى النَّبِيِّ وَالشَّهَادَةِ﴾ بۆلای (خوا ی) زانا به هه مو و نه یی و ناشکر اکان ﴿فَيَسْأَلُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و التان ده داتی به هه ر چی که نیه وه له دنیادا ده تان کرد ﴿وَالْآخَرُونَ مُرْجُونَ﴾ (له به جی ماوه کان دا) که سانیکی تر هه بوون که دواخران ﴿لَا أَمْرَ لِلَّهِ﴾ بو فرمان و بریاری خوا ﴿إِنَّمَا يَعِدُكُمُ﴾ یان سزایان ده دات ﴿وَأَمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ یان به شیمانیان لی و مرده گرت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وه خوا زانی کار دروسته ﴿

﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا﴾ وه (لهنا باكان) نهوانه ی مزگه و تنکیان دروست کرد ﴿ضَرَارًا﴾ بۆ زبان گه یاندن (به موسلمانان) ﴿وَكُفْرًا﴾ و خوانه ناسی ﴿وَتَقْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و جیاوازی خسته نتوان تیمانداران ﴿وَأَصْحَابِ الْأَيْمَنِ﴾ و بۆ چاوه پروانی کردنی کهسانی ﴿حَارِبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که درایه تی خوا و پیغمبره که بیان کرده ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له وه و پیش ﴿وَلَيُخْلِفَنَّ إِنَّ أَرْضَنَا إِلَّا آلَ الْحُسَيْنِ﴾ بیگومان (نه و دو پروانه) سویند ده خون (ده لئین) تنها چا که مان ویستوه ﴿وَاللَّهُ يَنْهَكَ﴾ به لام خوا شایه تی ددهات ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ که به راستی نهوانه دروژن ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ هر گیز نوری تیدانه که ی (نه ی موحه مصدق) ﴿لَمَسْجِدَ أُبَسَى عَلَى التَّقْوَى﴾ بیگومان مزگه و تنک که له سر بناغی نه قوا و له خوا ترسان دامه زرا بیت ﴿مِنْ أَوَّلِهِ يَوْمُ﴾ له یه که م روز ه وه (یه که م روز هانت بۆ شاری مدهینه) ﴿لَقَدْ أَنْتَفَعُوا فِيهِ﴾ شایسته تره که نوری تیدا بکهیت ﴿فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ﴾ بیوانیکی تیدایه بیان خوشه ﴿أَنْ يَنْظُرُوا﴾ که خویان خاوس و پاک بکه نه وه (له ژهنگ وزاری سدرده می نه قامی) ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهِّرِينَ﴾ خوابش نهوانه ی خوش دهویت که ده بانه ویت خویان پاک بکه نه وه ﴿أَفَمَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ﴾ جا ئایا که سینک بناغی مزگه و ته که ی دامه زرا ند بیت ﴿عَلَى تَقْوَى مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٍ﴾ له سر خواناسی و به ده ست هینانی ره زامه ندی خوا چا کنره ﴿أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُيُوتَهُ﴾ بان که سینک بناغی مزگه و ته که ی دامه زرا ند بیت ﴿عَلَى شَفَا جُرْفٍ ظَارٍ﴾ له سر لئواری کهنده لائیکی فسهل و پروخه ﴿فَأَنهَارِهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ﴾ جا به خویسه وه بر وخینه ناو ناگری دوزه خه وه ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه خوا رینموونی کهسانی ستمکار ناکات ﴿لَا يُزَالُ يُبْنِئُهُمُ اللَّهُ﴾ به رده وام نه و دروست کراوه بان ﴿يَبْنُو﴾ که دروستیان کرد ﴿رِبْعَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ هوی بی نارامی و گومانه له دلپاندا (واته هر گیز له دلپان دهر ناچیت) ﴿إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ﴾ مه گهر دلپان پارچه پارچه بکرت (و بمرن) ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَصِيمٌ﴾ وه خوا زانای کار دروسته ﴿إِنَّ اللَّهَ أَشَدُّ رِيًّا﴾ به راستی خوا کپیوه تی ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له باوه داران ﴿أَنفُسُهُمْ وَأَقُولُهُمْ﴾ گیان و مالیان ﴿يَا أَيُّهَا النَّجَّةُ﴾ به وه ی که به هشتیان ددهاتی له بریتیدا ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (نه و پروادارانه) ده جهنگن له ریی خوادا ﴿يُقَاتِلُونَ وَيُقَاتَلُونَ﴾ نه مجا (بی باوه داران) ده کوزن و (خوشیان) ده کوزرین (شه مید ده بن) ﴿وَعَدَا عَلَيْهِمْ حَقًّا﴾ نه مه به لئینکی راسته (و خوا بریاری داوه) له سر خوی ﴿فِي التَّورَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ﴾ له تمورات و ئینجیل و توراندا ﴿وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ﴾ جا کسی به به لئین و بهیمانی خوی وه فادار تره ﴿مِنَ اللَّهِ﴾ وه ک خوی گه و ره؟ ﴿فَأَسْتَبِشِرُوا بَيْنَكُمْ أَلَّذِي﴾ که واته مزده به خشن و شادمان بن به و فرو شسته نان ﴿يَا أَيُّهَا بَنُو﴾ که مامه له نان پنه کرد ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ﴾ (به راستی) هر نه وه یه گیشن به ئامانجی زور گه و ره ﴿

﴿التَّائِبُونَ﴾ (موجاهیدانی ښکاري خوا، نه مانه سیغه تپانه) توبه کارن ﴿الْعَابِدُونَ﴾ خوابه درستن
 ﴿الْحَامِدُونَ﴾ الشکر خوت ﴿سویا سگوزار وگه شپارن (کوچهرن له پیتاو خوا دا)﴾ ﴿الرَّكَعُونَ﴾
 ﴿السَّجِدُونَ﴾ کږنوش و سوزده بهرن (نوبت خویتنن) ﴿الْمُتَصِرُونَ﴾ فدرمان دهرن به چاکه
 و ﴿وَالْمُتَوَكِّلُونَ﴾ بهرگری کهرن له خرابه ﴿وَالْحَافِظُونَ﴾ پاریزه ران یو
 سنوړه کانی خودا ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ جا (نهی مو حه ممد ۱۱۱) سوزده بده بهر باوهر دارانه ی (نهی
 سیفاتا نه یان تپدایه) ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالنَّبِيَّاتِ﴾ رهوا و شایسته نی به یو پیغه مبهه و باوهر داران
 ﴿أَنْ يَسْتَفِيزُوا بِالْمَسْرِكِينَ﴾ که داوای لیبوردن بکهن یو هاوېش دانهران ﴿وَلَوْ كُنَّا أُولَىٰ
 قُرْبَىٰ﴾ با خزمی نزیکیان بن ﴿مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ له پاش نه وهی که بویان دهرکه وتووه
 ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ که ینگومان نهو (هاوېش دانهرانه) هاوې و پیری دوزخن ﴿وَمَا
 كَانَ اسْتِغْفَارُ الْبَرِّ لَإِيَّاهُ﴾ وه داوای لی خوش بوونی ئیبراهیم یو باوکی ﴿إِلَّا عَنِ مَوَدَّةٍ﴾ تنها
 له بهر واده و به لیتیک بوو ﴿وَعَذَابُ آيَاتِهِ﴾ که به باوکی دابوو (که داوای لی بوردنی یو بکات) ﴿فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُمْ﴾ جا کاتیک بوی روون بوو یوه ﴿أَنَّهُ عَذَابُهُمْ﴾ که ینگومان باوکی دوزخی خوابه ﴿تَبَيَّنَ
 لَهُمْ﴾ خوی لی بهری کرد ﴿إِنَّ الْبَرِّ لَإِيَّاهُ خَلِيمٌ﴾ به راستی ئیبراهیم زور له خوا ترس و له سهر
 خو بوو ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا﴾ وه خودا هیچ گهل وهوزنک گوهر ناکات ﴿بَعْدَ إِذْ
 هَدَيْتَهُمْ﴾ دواي نه وهی رینموونی کردوون ﴿حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ﴾ ههنا بویان روون نه کانه وه
 نه وهی پنیوسته خویانی لی بارینن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَكُلِّفُ نَفْسًا عَزِيمًا﴾ ینگومان خوا زانا و ناگداره به هه موو
 شتیک ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ینگومان هه یو خوابه پادشایه تی و مولکی هه موو
 ناسمانه کان و زوی ﴿نُحْيِيهِ وَنُمِيتُهُ﴾ (خوا) ده زینیت و ده شمرینیت ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 وه ینجگه له خوا یو نیوه نیه ﴿مِنْ دُونِ وَلَا نُصِيرُ﴾ هیچ دؤست و فریادرس و یارمه تی دهرنک ﴿وَلَقَدْ
 تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾ ینگومان خوا ته وهی وهرگرت له پیغه مبهه ۱۱۱ ﴿وَالْمُهَاجِرِينَ﴾
 الیزین و لهو کوچهر و یاری دده رانه ی ﴿اتَّبَعُوا فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ﴾ که شوینی (پیغه مبهه ۱۱۱) که و تن
 له کانی سه ختی و ناره حه تپدا (مه به ست پنی جهنگی ته بو که) ﴿مِنْ بَعْدِ مَا كَانَتْ قُلُوبُ قَرِيبٍ مِّنْهُمْ﴾
 پاش نه وهی نزیك بوو دلی کؤمه لیکیان له هه ق لابدات ﴿لَقَدْ تَابَ عَلَيْهِمْ﴾ پاشان خوا ته وهی لی
 وهرگرتن ﴿إِنَّهُمْ رَبِّهِمْ﴾ به راستی خوا له گه لیان ﴿رَهْءَوْفٌ رَّحِيمٌ﴾ دل سوز و میهره بانه ۱۱۱

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه وانهی که ایمانستان هیتاوه ﴿قِيلُوا الَّذِينَ﴾ بجهنگن له درزی نه وانهی ﴿يَكُونُكُمْ﴾ که نزدیکن لیثانه وه ﴿مَنْ الْكُفَّارِ﴾ له یی پروایان ﴿وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً﴾ وه بایی باوه بران له نیوه داتوند و تیزی بینن ﴿وَأَعْلَمُوا﴾ و بزائن ﴿أَنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خودا ﴿مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ له گهل پاریز کاران و له خوا ترساندایه ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه کاتیک سورته تیک (له فوران) بنیر درپته خواره وه ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ﴾ (دوو پرووه کان) هی وایان ههیه ده لیت ﴿أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا﴾ کام له نیوه باوه ری بهم (سورته) زیادی کرد ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جا نه وانهی که باوه بریان هیتاوه ﴿فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ ههیه ایمانیان زیاد ده کات (و بهیتر تر ده بیت) ﴿وَهُمْ يَسْتَنْشِرُونَ﴾ وه نه وان مرده به خشن و خوش حالن ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به لام نه وانهی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ له نیو دلپاندانه خوشی (وناپاکی) ههیه (وهك دوو پرووه کان) ﴿فَزَادَتْهُمْ﴾ نه وه سورته که بویان زیاد ده کات ﴿يَخْسَأْنَ إِلَىٰ رِجْسِهِمْ﴾ سه ره برای بیسی و ناپاکی خویان بیسی و ناپاکی تر ﴿وَمَا تَأْوِيهِمْ﴾ نه و (ناپا کانه) ده مرن ﴿وَهُمْ كَفُورُونَ﴾ له کاتیکدا که یی پروان ﴿أَوَلَا يَذَرُّونَ﴾ ناپا نه وانه نازائن و نابینن ﴿أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ﴾ بینگومان نه وان نا قی ده کرینه وه ﴿فِي كُلِّ عَاوِلٍ﴾ له هه موو سالتیکدا ﴿مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ﴾ جارنک یان دوو جار ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُ فُتْنًا﴾ پاشان نه وان نا گه پرینه وه و توبه ناکه ن ﴿وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ﴾ و به ند وه نا گرن ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ﴾ وه کاتیک سورته تیک بنیر درپته خواره وه ﴿نَظَرًا نَظْرُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ﴾ (نه و دوو پرووه) ده پروانن بوی به کتری ﴿هَلْ يَرْجِعُ بَعْضٌ مِنْ آلِهِمْ﴾ (ده لسن) ناپا هیچ کهس ده تان بینیت؟ ﴿ثُمَّ أَنْصَرَفُوا﴾ پاشان (به دزیبه وه) ده گه پرینه وه ﴿صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلپانی وه رگیرا (له پروا هیتان) ﴿يَا أَيُّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ چونکه به راستی نه وانه کومه لیکن هیچ نی نا گهن ﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ﴾ سویند به خوا به راستی بزتان هاتووه ﴿رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾ پینغه به رنک له خوتان ﴿عَزِيزٌ عَلَيْهِ﴾ قورس و گرانه به لایه وه ﴿مَا عَشِرْتُمْ﴾ نار هه تی و نا خوشی نیوه ﴿حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ﴾ زور سووره له سه ره (باوه پر هیتان) تان ﴿بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ بوی پروا داران زور دلسوز و میهره بانه ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ جا نه هه ره پروویان وه رگیرا و گویان پی نه دایت ﴿فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ نه و سا بلی من تهنها خوام به سه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که هیچ به رستراویکی راست نی به جگه له نه و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ تهنها پشت به و ده به مستم ﴿وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ نه ویش به و وه ردگاری عه رشی گه و ره به ﴿۵۵﴾

﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الْمُعْتَمِدِينَ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الر﴾ به (تعلیف، لام، پاء) ده خویشتر ته وه خوا زاناته به مانا که ی بۆ زانیاری زیاتر سهیری سهیره تایی
سوره نئی (البقره) بکه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه مه ثابته کانی ﴿الْحَسْبُ لَكَ﴾ قورثانی نه گورای پر حکمه ته
﴿أَكْفَرُ لَكَ﴾ ثابا به لای خه لکه وه سهیره ﴿أَنْ أُخَيَّرَ﴾ که نیمه نیگامان کردوه ﴿إِنْ نَجَلَيْتَهُمْ﴾
بۆ بیوانیک له خویان ﴿أَنْ يُؤَيَّسَ﴾ (پیمان و وتوو) که ناده می بترسیته ﴿وَيُخَيَّرَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه موزده
بنده به وانهی باوه پیمان هیناوه ﴿أَنْ يُهْمَ﴾ که بنگومان بۆیان ههیه ﴿قَدْ مَدَّ يَدَيْ﴾ پله و پایهی بهرز ﴿بَعْدَ
نَهْمٍ﴾ لای پهروه دگاریان ﴿قَالَ الْكَافِرُونَ﴾ به لام بی باوه پان ووتیان ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَذِبٌ﴾ بنگومان
نهم (پیاوه) جادو و بازیکی ناشکرایه ﴿إِنْ يَكُونُ اللَّهُ إِلَهًا﴾ به راستی پهروه دگاری ثبوه نه و زاته به
﴿خَالِقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ که هه موو ئاسمانه کان و زهوی دروست کردوه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شهش پوژدا
﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان بهرز بویه وه سهره رش و قدراری گرت (باوه پیمان بییه تی به لام چۆنیه تیکهی
نازانین) ﴿يَذَرُ الْأَمْثَرَ﴾ (خوا) هه موو کار و باره کان هه لده سوپرتیت ﴿تَمِيزُ شَفِيعٍ﴾ هیچ نکا کاریک نی
یه (بۆ کهس) ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه گهر له پاش رنگه دانی نه و (خوا) نه بیت ﴿وَلَا يَكُنْ لَكَ رِجْزٌ﴾ نه وزاته
پهروه دگاری ثبویه ﴿وَالْقَبْضُ﴾ که واته هه ره نه و بهرستن ﴿أَفَلَا تَكْفُرُونَ﴾ دهی ثابا ثبوه بیرناکه نه وه ﴿وَإِنْ
يُرِيدُ أَنْ يَمُوتَ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ گهر انه وهی هه مووان هه ره بۆ لای نه وه ﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ به لینی خوا حهق و راسته
﴿إِنْ يَشَاءُ أَلْقِ الْأَنْفُسَ﴾ بنگومان خوا له سهره تاوه دروستکر او ان دروست ده کات ﴿تَرْفَعُ يَدُ﴾ دوی
(مردیان) دو و باره دروستیان ده کاته وه ﴿لِيَخْزِيَ الَّذِينَ﴾ بۆ نه وهی پاداشتی نه وانه بداته وه ﴿أَسْمَاءُ وَتَمِيمًا
وَالْحَكِيمَ﴾ که بر وایان هیناوه و کرده وهی چاکیان کردوه ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به داد گهرانه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
وه نه وانه ی باوه پیمان نه هیناوه ﴿لَهُمْ شُرَكَاءُ خَيْرٌ﴾ تابهت به وانه خوار دنه وهی کولاً و کولی زور گهرم
﴿وَعَلَّابٌ﴾ وه سزای سهختی نازارد در ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنْ النَّارِ﴾ له بهر نه وهی له دونیادا بی باوه پیاوون ﴿وَإِنْ
يُرِيدُ أَنْ يَمُوتَ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ خوا زاتیکه که خوری گیراوه ﴿بِإِذْنِهِ﴾ به تیشک ﴿وَالْقَوْمُ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
بِهِ رِجْزٌ﴾ بۆ (گهرانی) مانگ چهند قوناغیکی دیاری کردوه ﴿وَلَمَّا سَأَلْنَا الَّذِينَ يُبْغِضُونَكَ عَنْهُمْ﴾
نه وانه ی دروست نه کردوه ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ به حهق و راستی نه بیت ﴿بِقَضَايِ الْأَرْبَابِ﴾ ثابته کان شی ده کانه وه
﴿يَقُولُ يَكْفُرُونَ﴾ بۆ کومه لیک که زانان و تیده گهن ﴿إِنْ فِي الْخَلْقِ﴾ بنگومان له جیاوازی
﴿إِلَّا فِي الْفِتْنَةِ﴾ شه و و پوژدا ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ﴾ و هه رچی خوا دروستی کردوه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
له ئاسمانه کان و زه ویدا ﴿لَا يَكُنْ لَكُمْ قُرْبَىٰ كَفُورٌ﴾ چهند نیشانه و به لگه ههیه بۆ نه وانه ی که خویان
ده بارین و له خوا ده ترسن ﴿

﴿إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ كَفَّارٌ﴾ بهرآستی نه‌وانه‌ی ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌نبن (له دوایروردا) ﴿وَرَضُوا لَعْنَةَ اللَّهِ﴾ ورازی بوون به‌زیانی دنیا ﴿وَوَلَّوْا أَدْبَارَهُمْ﴾ وودلنیا بوون پئی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ غَفَلُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی ناگان له نایه‌ته‌کانی نیمه ﴿أُولَئِكَ مَا لَهُمْ آلَارٌ﴾ نه‌وانه‌ی جنگایان دوزخه ﴿يَمَّا كَانُوا أَكْثَرُ﴾ له‌بهر نه‌و کرده‌وانه‌ی که (له‌دونیا‌دا) ده‌یان کرد ﴿إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ كَفَّارٌ﴾ به‌رآستی نه‌وانه‌ی پروایان هتساوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ﴾ به‌روورد گاریان رینمو و نیان ده‌کات ﴿بِإِيمَانِهِمْ﴾ به‌مزی باوهره‌که‌یانه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ﴾ ربواره‌کان دین و ده‌چن به‌زریان دا ﴿فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ﴾ له باخ و به‌ده‌شتانی پر ناز و نغمه‌ست دا ﴿دَعَوْهُمْ فِيهَا سَبَّحُوا لِلَّهِ﴾ دوعایان نییدا (نه‌وه‌یه‌که‌ده‌لین) پاکو بینگه‌ردی بؤتو نه‌ی به‌روورد گارمان ﴿وَنَحْنُ نَحْمَدُهَا اسْكُنْ﴾ سلاو کردن لینیان له‌و (به‌هسته‌دا) به‌ووشه‌ی سه‌لامه ﴿وَهُ أَجْرُ دَعْوَتِهِمْ﴾ وه دواهمه‌مین دوعایان (نه‌وه‌یه‌که‌ده‌لین) ﴿أَنْ لَحْمَدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بینگومان سوپاس و ستایش هر بؤ خوابه‌که به‌روورد گاری همه‌وو جیهانه ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ اسْتَفْسَدُوا﴾ وه‌ته‌گه‌ر خوا به‌له‌ی بگردایه (له‌قوبول کردنی دوعای) شهر و خوابه‌دا بؤ خه‌لکی ﴿أَسْتَعِجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ﴾ وه‌ک به‌له‌کردنی (له‌قوبول کردنی دوعای) خیر و خوشی ﴿لَقَدْ جِئُوا رَبَّهُمْ أَجْلُهُمْ﴾ نه‌وه‌ماوه‌که‌یان دواپی پئی ده‌هتیرا (و‌کاتسی مردونیان ده‌هات) ﴿فَذَرُوا الْإِنسَانَ﴾ بویه‌مؤله‌سی نه‌وانه‌ده‌ده‌مین ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ به‌هیوای دیداری نیمه‌نبن (له‌پروزی دواپی دا) ﴿فِي طُلُوعِ النُّجُومِ﴾ له‌نیو گومرایی و سهرکه‌شسی خویان دا بسورینه‌وه و بتلینه‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ﴾ وه‌کاتیک ناده‌می زیانیکی لی بکه‌وینت ﴿دَعَا إِلَىٰ آلِهَتِهِ أَتَوْا مُقِيمًا﴾ به‌راکشان یان به‌دانیشتن یان به‌پنوه‌لیمان ده‌پارینه‌وه ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ غُطَّتَهُ﴾ نه‌مجا کاتیک زه‌روو زیانه‌که‌مان له‌سهر لابر دو نه‌مان هیشست ﴿مَرَّ﴾ ده‌روات (ده‌چپته‌سهر حالی پینشوی و ده‌گه‌پینه‌وه سهر کاری ناپه‌سه‌ندی) ﴿كَانَ لَرَبِّكَ عَنَّا﴾ وه‌ک هاوار و دوعای نه‌کردینت لیمان نه‌پاراپینه‌وه ﴿إِلَىٰ صُورٍ مِّثْلِهِ﴾ بؤ لابر دنی زیانیک که‌دوو چاری بوو بوو ﴿كَذَلِكَ رُبُّنَا﴾ به‌و جوره‌پازینرا وه‌وه ﴿يُنشِرُ مِنَ مَآكِنَا أَنْبَاءَهُمْ﴾ بؤ زیاده‌ره‌ویان نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یان کرد ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا﴾ سویند به‌خوا به‌رآستی له‌ناومان برد ﴿الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ چهند گهل و نه‌ته‌وه له‌پیش نیوه‌دا ﴿لَمَّا ظَنَّمُوا﴾ کاتیک ناه‌قیان کرد ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ بِالنَّبَاتِ﴾ له‌کاتیک‌دا که‌پینغه‌به‌رانیان به‌به‌لگه‌ی پروونه‌وه بؤ هات ﴿وَمَا كَانُوا يُؤْمِنُوا﴾ ههر باوهره‌ریان نه‌هینا ﴿كَذَلِكَ تَجْرِي الْقُرُونُ الْمُسَجَّرَاتِ﴾ شا به‌و جوره‌تؤله‌له‌کؤمه‌لی تاوانباران ده‌سینین ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش نه‌وان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ به‌جینگر و جینشین ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له‌پاش نه‌وان ﴿لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾ بؤ نه‌وه‌ی سهرنج بده‌مین نیوه‌چؤن ره‌فتار و کرده‌وه ده‌که‌ن ﴿۱۰﴾

﴿وَإِذْ أَنْتَ عَلَى الْعَرْشِ عَجَزٌ﴾ وه کاتیک بخوینتر شه وه به سه ریاندا ﴿إِنَّا أَنْتَ نَبِيٌّ﴾ نایه ته روونه کانی نیمه ﴿قَالَ
الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ نهوانه ی به نهمای دیداری نیمه نین (له دوار وژ دا) ده لنین ﴿أَنْتَ بِمَشْرِءٍ عَبِيدٍ
هَذَا﴾ قورئانیک تر جگه له م قورئانه یته ﴿أَوْ بَدِّلْهُ﴾ یان بیگوره ﴿قُلْ مَا يَكُونُ لِي﴾ نه ی موحه ممه د
﴿بِشَيْءٍ﴾ بیان بلی بزم نی به ﴿أَنْ أَدْبِلَهُ مِنْ رَبِّكَ إِنِّي أَخَافُ﴾ که له لایه ن خو مه وه بیگوریم ﴿إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَجْمٌ
سَجَّادٌ﴾ هیچ شتی ناکه وم ﴿إِلَّا مَا يُؤْتِي إِلَيْنَا﴾ جگه له وه ی وه حی و سرووش ده کرت بزم ﴿إِنِّي أَخَافُ﴾ به راسنی
من ده ترسم ﴿إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي﴾ نه گهر سه ریچی په روه رد گارم بکهم ﴿عَذَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له سزای
دورنکی گه وره (که روزی دواپی به) ﴿قُلْ أَوْشَاءُ اللَّهِ﴾ (بیان) بلی نه گهر خوا بیویستایه ﴿مَا
تَأْتِيهِمْ عَذَابُكُمْ﴾ نه م قورئانه م نه ده خوینده وه بؤنان ﴿وَلَا أَزْنَكُمْ بِهِ﴾ وه له و (قورئان) ناگادارم
نه ده کردن ﴿فَقَدْ آتَيْنَا فِيكُمْ﴾ چونکه بیگومان من مامه وه له ناوتاندا ﴿عُمُرًا مِّنْ قَبْلِهِ﴾ ماوه ی
ته مه نیکس درینر پیش هاتی نه م قورئانه ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نایا نیوه بؤ زیر نابن و بیر ناکه نه وه ؟ ﴿
فَمَنْ أَظْلَمُ﴾ جا کی سته مکار تره ﴿مَنْ﴾ له و که سه ی ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ درو به ده م خواوه
هه له سنی ﴿أَوَكَذَّبَ آلِهَتُهُ﴾ یا نایه ته کانی قورئان به درو دابنیت ﴿إِنَّهُمْ لَا يَخْلُقُونَ﴾ به راسنی
تاوان باران پرگار یان نابنیت ﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نهوانه بیجگه له خوا شتانیک ده په رستن
﴿مَا لَا يَضُرُّهُمْ﴾ که نه زیانیان پی ده گه یه نین ﴿وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ نه سوود و قازانج ﴿وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ
وَهُ دُهْلَنٌ﴾ وه دهلن نه و بتانه ﴿شُعْرًا عِندَ اللَّهِ﴾ نکا کارمانن لای خوا ﴿قُلْ أَتَكُونُونَ اللَّهُ﴾ نه ی موحه ممه د
به وانه (بلی نایا نیوه هه وال ده دن به خوا) ﴿يَمَّا لَا تَعْلَمُ﴾ به شتیک که بی ناگایه لنی ی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَفِي
الْأَرْضِ﴾ له ناسمانه کان و زویدا ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بیگهر د و بلند له وه ی
که ده یکه نه هاو به شی ﴿وَمَا كَانَ النَّاسُ﴾ خه لکی له رابور دودا ﴿إِلَّا أُمَّةٌ وَجِدَّةٌ﴾ هه ریه ک ثوممه ت
بوون (پروا دار بوون به خوا) ﴿فَاخْتَلَفُوا﴾ نه مجا جباواز بوون ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾ وه نه گهر پر یاریک
پیشتر نه درایه ﴿مِن رَّبِّكَ﴾ له لایه ن په روه رد گار ته وه ﴿لَقَضَىٰ رَبُّهُمْ﴾ نه واپر یار ده درا له نیوانیاندا
﴿فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له وه ی که نییدا جباواز بوون ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه نهوانه دهلن ﴿لَوْلَا نُزِّلَ
عَلَيْهِ﴾ با بهیترایه ته خواره وه بؤی ﴿آيَةً مِّن رَّبِّهِ﴾ به لگه و نیشانه یه ک له لایه ن په روه رد گاریه وه
﴿قُلْ إِنَّمَا أَنبِئُكُمْ﴾ نوش بلی بیگومان (زانیسی) نهیسی و په نهانی ﴿بِشَيْءٍ﴾ نایبه ت به خوایه
﴿فَاتَّقُوا﴾ که وانه چاوه پروانی بکن ﴿إِنِّي مَعَكُمْ﴾ به راسنی منیش له گه ل نیوه دا ﴿مِنَ
الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ به کیکم له چاوه پروانکه ران ﴿

﴿وَإِذَا أُلْقُوا مِنَ السَّمَاءِ غُرًّا﴾ و ه کاتیک که نیمه مت و په جمه تی خو مان ده ده بین به خه لکی و تامی شه و نیمه ته بیان پنده چیزین ﴿مِنْ غُرٍّ مُّطَوَّرَةٍ مَّسْتَقَرٍّ﴾ له به اش زبان و ناخوشیه ک که لیان که و توهه ﴿إِذَا أُلْقُوا مَكْرًا﴾ ده ست به جی شه وان پیلان ده گترن ﴿فِي آيَاتِنَا﴾ ده باره ی به لگه و نایه ته کانی نیمه ﴿قَالَ اللَّهُ أَسْرِعْ مَكْرًا﴾ ته ی موحه ممه د ﴿بَلَىٰ خَوَّاهُ خَيْرَ أَمْرٍ لَهُ پِلَان کړندا (له بهر امهر پیلانی شه واندا) ﴿إِنْ رُسُلَنَا﴾ بنگومان فرشته و جاودیره کاتمان ﴿يَكْفُرُونَ مَا نُنشِرُونَ﴾ همر پیلان و نرو فیلنیک (شه و بی باوه رانه) ده یکه نه دینوسن ﴿هُوَ الَّذِي يُسِرُّكُمْ﴾ خوا زاتیکه هاتو چوتان پی ده کات ﴿فِي الْبَحْرِ وَالْبَحْرِ﴾ له ووشکابی و له ده ریادا ﴿حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ﴾ هه تا کاتیک نیوه ﴿فِي الْفُلِّ﴾ له که شتی دان ﴿وَجَرَيْنَ بَيْنَهُمَا﴾ (که شتیبه کان) ده بان گتریت ﴿بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ﴾ به هوی شنه بایه کی خوشه وه ﴿وَقَرِحُوا بِهَا﴾ و خوش حال ده بین پنی ﴿جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ﴾ (له پر) په شه بایه کی زور به هیز له و (که شتیبه) هه لکات ﴿وَجَاءَتْهَا الْغُلُجُ﴾ و شه پزلیان بؤ بیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَقَطَرُوا أَهْمًا﴾ وه دلنیا برون له وه ی که شه وان ﴿أُحِيطَ بِهِمْ﴾ ده وره دراون (و له ناو ده چن) ﴿وَدَعَا اللَّهَ﴾ هاور ده که نه خوی گه وره ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ زور به دل سوزی و گهر دنی بؤ که چ ده که ن ﴿لَنْ نَجِدَنَّ﴾ (و ده لئین) سویند به خوا نه گهر رزگارمان بکه بیت ﴿مِنْ هَذِهِ﴾ له م سه ختی و ناره حه تیبه ﴿لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ بنگومان نیمه له سو باسگوزاران ده بین (بؤ توه ی خویبه) ﴿فَلَمَّا أَفْجَاهُمْ﴾ نه مجا کاتیک خوار زگاری کردن (له و ناره حه تیبه) ﴿إِذَا هُمْ بِخَوْنٍ﴾ کو تو پر ده ست ده که نه وه به خراپه کاری و بی باوه ری ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿بَعَثَ أَحَدٌ﴾ به ناره و ا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ ته ی ناده می په (خرابه کاره کان) ﴿إِنَّمَا بَعَثَكُمْ﴾ له راستیدا ستم و ناحقه ی به کاتمان ﴿عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ﴾ زیانی همر بؤ خو تانه ﴿فَتَنَعَ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا﴾ له زه تی زیانی دونیاش پی ترخه ﴿ثُمَّ إِنَّمَا مَرْجِعُكُمْ﴾ پاشان گهرانه و تان همر بؤ لای نیمه په ﴿فَتَبَيَّنْتُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَقْمَلُونَ﴾ نه مجا هه و انسان پی ده ده بین به وه ی که (له ده و نیادا) ده تان کرد ﴿إِنَّمَا تَمَثَّلَ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا﴾ بنگومان وینه ی زیانی دونیا ﴿كَمَا أَفْرَقْتُمْ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه ک یارائیک وایه له تا سمانه وه باراندومانه ﴿فَاتَّخَذَ مِنْهَا الْاَرْضُ﴾ جا به هوی شه (بارانه وه پوه کی زور پواوه و) سه وزی و پوه کی زه و ی تیکه دل به به ک برون ویه به کدا چوون ﴿بِمَا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ﴾ له وه ی که خه لکی و ناره لیش ده بخون ﴿حَتَّىٰ إِذَا﴾ هه تا کاتیک ﴿أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازْبَهَّتْ﴾ زه و ی (به سه وزی و پوه ک) په و نه ق و جوانی خوی وهرده گتریت و خوی ده رازنیته وه ﴿وَضَرَّ أَعْلَاهَا﴾ دانیشوران و خه لکی شه (زه ویه) واده زانن ﴿أَنَّهُمْ قَدِ زُكُوا عَلَيْهَا﴾ که به راستی شه وان به توانان به سمر (دروینه کردن) یدا ﴿أَنَّهُمْ أَمَرْنَا﴾ (له نا کا وینکدا) فرمائی نیمه بیت بؤ شه (زه و ی و کشنو کاله) ﴿لَيْلًا أَوْ نَهَارًا﴾ له شه و یان له روزدا ﴿فَجَعَلْنَاهَا حَسِيدًا﴾ نه مجا وه ک دروینه کراوی لی بکه بین (و هچیان بؤ نه میتیبه وه) ﴿كَأَن لَّمْ يَرَوْا إِلَّا لَمَسًا﴾ وه ک له وه و پیش همر نه بوو بیت ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ﴾ نایه و جوړه پرونی ده که به نه وه ﴿الْآيَاتِ﴾ نایه ت و به لگه و نیشانه کاتمان ﴿لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بؤ گه لی که بیریکه نه وه ﴿وَاللَّهُ يَدْعُو﴾ وه خوا (خه لک) بانگ ده کات ﴿إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ﴾ بؤ مالی ناشتی و نارامی (به هه شت) ﴿وَيَهْدِي مَنْ﴾ وه رینموونی همر که سیک ده کات ﴿يَشَاءُ﴾ که بیه ویت ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بؤ رنگه ی رامت ﴿

﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰخَسْنَا﴾ بُو نه‌وانه‌ی چاکه‌یان کردوه ﴿الْحَسْبُ وَرِثَةٌ﴾ پاداشتی چاکتر (بده‌هشت) و زیاتریان هدیّه (که‌بینشی خواجه) ﴿وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهُهُمْ﴾ دم و چاو‌یان دابنا‌گریست (لبی نانبشیت) ﴿فَتَرَىٰ وَلَا دِلَّةَ﴾ هیچ ره‌شی و ته‌پ و توزو پ‌یسواییه‌ک ﴿وَالَّذِيْكَ﴾ نه‌وانه ﴿اَصْحَبُ الْجَنَّةِ﴾ هاو‌رینی به‌هه‌شتن ﴿هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ﴾ نه‌وانه له‌و (بده‌هشته) دان به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِيْنَ﴾ نه‌وانه‌ش ﴿كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ﴾ که‌کرده‌وی خراپ‌یان کردوه ﴿جَزَاءُ سَيِّئَةٍ﴾ تۆله‌ی هدر خراپه‌یه‌ک ﴿بِثَلَاثٍ﴾ به‌نه‌ندازه‌ی نه‌و (خرابه‌یه تۆله‌ی لی ده‌سپندری) ﴿وَتَرَهُمْ دِلَّةَ﴾ وه پ‌یسوایی دایان ده‌گریست ﴿مَا لَهُمْ﴾ بویان نیه ﴿مِنْ اَللّٰهِ مِنْ عَاصِرٍ﴾ هیچ به‌ناده‌رینک له‌(سزای) خودا ﴿كَانَ الْاٰخِرَةُ وُجُوهُهُمْ﴾ (به‌راده‌یه‌ک روویان ره‌ش بووه) ده‌لئی دم و چاو‌ویان دابو‌شراوه ﴿فَقَطَّعْتَ اَلِیْلِ مَطْلًا﴾ به‌چهند به‌شیک له‌شه‌وه زه‌نگ ﴿وَالَّذِيْكَ اَصْحَبُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌ی (که‌باس کران) هاو‌رینی نا‌گری دۆزه‌خن ﴿هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ﴾ نه‌وان تییدا ده‌مینته‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَلَوْ تَحَوَّرْهُمْ فَرَحِبًا﴾ (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿بِئْسَ﴾ باسی بکه‌ بویان) نه‌و پۆزه‌ی هه‌موویان کۆده‌که‌ینه‌وه ﴿فَتَقُولُ لِلَّذِيْنَ﴾ نه‌مجا ده‌لئین به‌وانه‌ی ﴿اَتُشْرَكُوْا﴾ هاو‌به‌شیان بُو خوا بریار داوه ﴿مَكَانَكُمْ﴾ له‌شوننی خۆتاندا نه‌جولئین (راوه‌ستن) ﴿اَشْرَكُوا شُرَكَاءُ وُكُّوْا﴾ خۆتان و بت و پهر‌ستراوه‌کانتان ﴿وَرَبُّكَ اَبْلَهُمْ﴾ نه‌مجا لیکیان جیاده‌که‌ینه‌وه ﴿وَقَالَ شُرَكَاءُهُمْ﴾ به‌ر‌ستراوه‌کانیان ده‌لئین ﴿مَا كُنْتُمْ بِاَنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ﴾ ئیوه ئیمه‌تان نه‌ده‌پهر‌ست ﴿فَكَفَىٰ بِاللّٰهِ شَهِيدًا﴾ جا خوا به‌سه که‌شاهید بیت ﴿بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ﴾ له‌تیوان ئیمه و ئیوه‌دا ﴿اِنْ كُنْتُمْ عَنْ عِبَادَتِكُمْ لِغَيْرِهَا﴾ بینگومان ئیمه بی نا‌گابووین له‌به‌ندایه‌تی کردنتان بُو ئیمه ﴿هٰذَا الَّذِيْ تَبْتَلُوْا﴾ له‌ویندا ده‌رده‌که‌وینست ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا اَسْلَفَتْ﴾ هه‌موو که‌سینک چی پیش خوی خسووه ﴿وَرُدُّوْا اِلَى اللّٰهِ﴾ وه هه‌موو ده‌گه‌رینرینه‌وه بۆلای خوا ﴿تَوَلَّيْهُمْ اَلْحَقَّ﴾ که‌کۆمه‌کی که‌ر و پهر‌وه‌ردگاری حق و راستیانه ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه لییان و ون ده‌بیت ﴿مَا كُنْتُمْ اَنْتُمْ تَعْبُدُوْنَ﴾ نه‌و (به‌ر‌ستراوه درو‌بانه‌ی) هه‌لیان به‌ستبوون ﴿قُلْ مَنْ يَّرْزُقُكُمْ﴾ (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿بِئْسَ﴾ بلی نا‌پا‌کی رزق و رۆزیتان ده‌دات ﴿مِنْ السَّمَاءِ وَاَلْاَرْضِ﴾ له‌ئاسمان (به‌باران) و له‌زه‌ویه‌وه (به‌رووه‌ک) ﴿اَمَنْ يَسْئَلُ﴾ یان‌کی خاوه‌نی (دروستکه‌ری) ﴿اَلَسْمِعُ وَالْاَبْصَرُ﴾ گوی و چاوانه ﴿وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ وه‌کی زیندوو له‌مردوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ وه‌مردوو له‌زیندوو ده‌رده‌هینیت ﴿وَمَنْ يُدْبِرُ الْاَمْرَ﴾ هه‌روده‌ها‌کی کاره‌کان هه‌لده‌سوریننی ﴿فَسَيَقُولُوْنَ اَللّٰهُ﴾ بینگومان به‌کسه‌ر ده‌لئین خوا ﴿فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ﴾ که‌وانه (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د ﴿بِئْسَ﴾ پ‌بیان بلی ده‌ی بُو خۆتان نا‌پار‌یزن (له‌سزای خوا) ؟ ﴿قَدْ لَكُمْ اَللّٰهُ﴾ هدر نه‌و خواجه ﴿رَبُّكُمْ اَلْحَقَّ﴾ به‌رووه‌ردگاری راستی ئیوه‌یه ﴿فَسَاَدَ بَعْدَ الْحَقِّ﴾ ده‌ی له‌باش راستی هیچ هدیّه ﴿اِلَّا الضَّلٰلَ﴾ جگه له‌گومرایی ﴿فَاَنۢىۤ تَصْرَفُوْنَ﴾ ده‌ی چۆن له‌رینگه‌ی راست لاده‌درین ؟ ﴿كَذٰلِكَ حَقَّقَ﴾ به‌و جۆره‌چه‌سپاوه ﴿كَيْفَ رَزَقَكَ﴾ بریاری به‌رووه‌ردگارت ﴿عَلَى الَّذِيْنَ﴾ له‌سه‌ر نه‌وانه‌ی ﴿فَسَقُوْا﴾ له‌سنوور لایان داوه ﴿اَنۢتُمْ لَا تُوْمِنُوْنَ﴾ بینگومان نه‌وانه بر‌وا نا‌هینن ﴿

﴿وَمِنْهُمْ مَنْ﴾ وه هی وایان هدیہ ﴿يَقُولُ اِنَّكَ﴾ ده پروانیت بؤت ﴿اَنْتَ تَهْدِي الْقَوْمَ﴾ دهی ثایا تو
 ریتموونیی شهو کویرانه ده کهیت (مه به سست پئی بی باوه رانه که کویرن له ناست بینینی هه ق
 وراستیدا) ﴿وَلَوْ كُنَّا لَا بُدَّ لَنَا﴾ نه گهر چی شهو کویرانه نابیناش بن؟ ﴿اِنْ لَّآ اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ﴾ به راستی خوا
 یَقُولُ النَّاسُ شَيْئًا﴾ هیچ سستم له خه لکی ناکات ﴿وَلَا يَكُنْ الْاِنْسَانُ﴾ به لکو خه لکی ﴿اَنْفُسُهُمْ يَظُنُّوْنَ﴾
 خویان سستم له خویان ده کهن ﴿وَنَوْمٌ يَحْشُرُهُمْ﴾ وه (بیرسان بخه نه وه) شهو روزهی که (خوا)
 هه موویان کو ده کاته وه ﴿كَانَ لَّزَيْنَا﴾ ده لینی له دونیادا نه ماونه ته وه ﴿اِلَّا سَاعَةً﴾ ساتینکی کهم
 نه بیت ﴿مِنْ النَّهَارِ﴾ له روزهیك ﴿يَعَارِفُونَ بَيْنَهُمْ﴾ خویان به ده کتر ده ناستین ﴿فَدَّخِرَ الَّذِينَ﴾ به راستی
 زهره مهند بیون نه وانهی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که پروایان نه هینا به (زیندو و بونه وهو) دیداری خوا
 ﴿وَمَا كُنَّا لِنُؤْمِنَهُمْ اِنَّهُمْ﴾ وه نه وانه ریتموون وه رگر نه بیون ﴿وَاَمَّا اَرْسُوكَ﴾ به راستی نه گهر نیشانت بدهین
 ﴿بَقِصَّ﴾ هه ندیک ﴿الَّذِي يَخُفُّهُمْ﴾ له وهی به لیسمان داوه پیان (زالبوت به سه ریاندا) ﴿وَنُفُوسُكَ﴾ یان
 تو بمریتین (پیش به دی هانتی) ﴿فَاِذَا مَرَجَعُهُمْ﴾ ته وه گهر پاته وه یان هه بؤ لای یتمه به ﴿ثُمَّ اِنَّهُ﴾ پاشان
 خوا ﴿شَهِدٌ﴾ شایه ته ﴿عَلَى مَا يَفْعَلُونَ﴾ له سهه شهو کرده وانهی که ده یکهن (له پاش تو) ﴿وَلَا يَكُنْ﴾
 اَمْرًا سَوِيًّا﴾ وه بؤ هه موو گه لیک پیغه مبه ریک هه بو وه ﴿فَاِذَا جَاءَ رُسُوْلُهُمْ﴾ جا کاتیک پیغه مبه ره که یان
 (له قیامه تدا) هات بؤ لایان ﴿فَنُجِيَ بَيْنَهُمْ﴾ بریار ده دریت له نینو انیاندا ﴿وَالْفَسِطَ﴾ به داد گهریی و راستی
 ﴿وَعَزَّ لَا يَفْلَحُونَ﴾ وه نه وانه هیچ سته میان لی ناکریت ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى﴾ ده لینی که ی ده بیت ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ته و به لینی وه هه شهیه ﴿اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر یتوه راست ده کهن ﴿قُلْ﴾ (تهی موحه ممه ده)
 بِلٰى ﴿اَلَا اَتَايَكُمُ الْيَقِيْنُ﴾ به ده سستم نی به بؤ خودی خؤم ﴿صَرَخًا وَّ لَا تَفْعَالٌ﴾ هیچ زیان و سوودیک
 ﴿اِلَّا مَآئِدَةً مِّنْ لَّدُنَّا﴾ مه گهر ته وهی خوا بیهویت ﴿لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ﴾ بؤ هه موو گهل و نه ته وه به ک کاتیک دیاری
 کراو هه به ﴿اِذَا جَاءَ اَجَلُهُمْ﴾ نه گهر کاته که یان هات ﴿فَلَا يَسْتَعْجِلُوْنَ سَاعَةً﴾ نه وانه ساتیک دوا ده کهون
 ﴿وَلَا يَسْتَفْعِلُوْنَ﴾ نه پیشیش ده کهون ﴿قُلْ اَرَأَيْتُمْ﴾ تو بلی (به وانه) پیم بلین ﴿اِنْ اُنْزِلَ عَلَيْنَا﴾ نه گهر
 سزای خواتان بؤ هات ﴿يَتَنَاهَا اَوْ تَهَارَا﴾ له شه ودا یان له روزه ﴿فَاِذَا اسْتَعْجِلْ مِنْهُ الْمُرْسَلُونَ﴾ ثایا ناو انباران
 بؤ چی (سزایه ک) به له ده کهن ﴿اَلَمْ اَرَا مَا رَفَعْتُ﴾ ثایا پاش ته وهی پروی داو به دی هات ﴿اَمْ اَنْتُمْ يَوَدُّوْنَ﴾
 یتوه بروای پی دینن؟ ﴿اَلَمْ اَنْزِلْ﴾ نا نیتستا (بروای پی دینن)؟ ﴿وَقَدْ كُشِبَ بِهِ السُّعْيُ﴾ خؤ به راستی یتوه
 به لهی هانتی (تهو سزا) به تان ده کرد ﴿ثُمَّ قِيلَ﴾ ته مجا پیان ده و تریت ﴿لِلَّذِي ظَلَمْنَا﴾ به وانهی
 که سته میان کرده ﴿ذُو قُرْءَانٍ﴾ بچه رن سزای ﴿الْمُحْلَدِ﴾ هه میشه بی ﴿هَلْ نَحْنُ زَوْنٌ﴾ ثایا یتوه توله تان
 لی ده سه ندریت ﴿اِلَّا يَمَّا﴾ مه گهر به هوی تهو (کارانه وه) نه بیت ﴿كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ﴾ که خؤ تان ده تان
 کرد ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ﴾ (تهی موحه ممه ده) لیت ده پرسن ﴿اَلَمْ نَحْنُ﴾ ثایا تهو سزایه راسته (به دی
 دیت)؟ ﴿قُلْ اِي وَرَقٍ﴾ پیان بلی به لی سویند به به ره و رد گارم ﴿اِنَّهُ لَحَقُّ﴾ بیگو مان ته وه راسته
 ﴿وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه یتوه ناتوانن خؤ تانی لی قوتار بکهن

﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ تَوْبَةٍ مِثْلَ ثَمَرِ الشَّجَرِ أَذْنًا يَكْمُلُ فِيهَا مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَأَوْتُوا مِنْهَا مِثْلَ مَا كَسَبُوا﴾ که ستمی کرد ووه (له‌دونیا‌دا) یان بی باوه‌ر سووینت ﴿مَافِي الْأَرْضِ﴾ همرچی له زه‌ویدایه ﴿لَأَقْدَرْتَ بِهِ﴾ له‌برینی خوی ده‌یدات (ته‌نهابو شه‌وی رزگاری بیت) ﴿وَأَسْرُوا الذَّامَّةَ﴾ وه (بی باوه‌ران) په‌شیمانی خویان ده‌شارنه‌وه (له‌وروزه‌دا) ﴿لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ کاتیک که له‌و سزایه‌ده‌بینن ﴿وَقُضِيَ إِلَيْهِمْ بِالْقِسْطِ﴾ جا بریار ده‌درنت له‌نیوانی‌اندا به‌دادوه‌ری ﴿وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ﴾ و نه‌وانه هیچ ستمیان لی تا‌کرنت ﴿أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ شه‌وی له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه ﴿أَلَا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ﴾ نا‌گادارین به‌راستی به‌لیتی (هم‌په‌شه‌ی) خوا ﴿حَقٌّ﴾ راسته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوریه‌یان نازانن ﴿هُوَ خَيْرُ مُوْتِمٍ﴾ شه‌و (خواه‌یه) ده‌زینت و ده‌مرینت ﴿وَالْيَوْمُ تَجْعَلُوهَا﴾ و همر بولای شه‌و ده‌گه‌پرترینه‌وه (له‌پورزی دوا‌ییدا) ﴿يَتْلَاهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌ل‌کینه ﴿فَرَجَاءَ نَصْرٍ﴾ ینگومان بزان هاتووه ﴿فَوْعَلَةً مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ناموزگاری (قورئان) له‌لاین په‌روهر دگارانه‌وه ﴿وَنُفِثَ لَهَا فِي الصُّورِ﴾ وه شینا و چاره‌یه بوشه‌وی له‌ناو دل و ده‌روشان دایه ﴿وَهَدَىٰ رَحْمَةً﴾ وه رنموونی و میهره‌بانیه ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بزر واداران ﴿فَلْيَضْحَكُوا شِئْرًا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی همر به‌هوی چاکه‌و ﴿وَيَرْحَمِهِ﴾ و میهره‌بانی خواه‌یه ﴿فِي ذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ جا که وانه بابیه‌وه دلخوش بن ﴿هُوَ خَيْرُ﴾ شه‌و چاکتره (بزیان) ﴿فِيمَا يَجْمَعُونَ﴾ له‌وه‌ی کوی ده‌که‌نه‌وه (له‌شتی شه‌م دنیایه) ﴿فَلْيَرْشُدْ﴾ بلی (به‌و بی پروایانه) پشم بلین ﴿مَّا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ شه‌وی خوا نارد و یه‌تیه خواره‌وه ﴿لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ﴾ بزان له رزق و روزی ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ هه‌ندیکتان کرد ووه ﴿حَرَامًا وَحَلَالًا﴾ به‌حرام و (هه‌ندیکی) به‌حلال ﴿فَلْيَلْهُ﴾ بلی ثایا خوا ﴿أَنْتَ لَكُم﴾ مؤله‌نی (شه‌وی) پی داوون (له‌خوتانه‌وه شتانیک حلال و شتانیکش حرام بکه‌ن) ﴿أَلَمْ يَكُنْ اللَّهُ تَعَالَىٰ﴾ یان درو ده‌که‌ن به‌ناوی خواه‌وه ﴿وَمَاضٍ الْبَرِّ﴾ وه گومانی نه‌وانه چیه ﴿يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که درو هه‌لته‌به‌ستن به‌ناوی خواه‌وه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌پورزی دوا‌ییدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَذُو قَبْلٍ﴾ خواه‌نی چاکه‌و فزل و به‌هره‌یه ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ به‌سهر خه‌ل‌کی یه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ﴾ به‌لام زوریه‌ی خه‌ل‌کی ﴿لَا يَشْكُرُونَ﴾ سوپاسی (شه‌و چاکه‌و به‌هرانه) ناکدن ﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ﴾ وه (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿تَقُولُ هَمْ مَهْ مَهْ﴾ و کار نکدا بیت ﴿وَمَا تَقُولُوا مِنْ قَوْلٍ﴾ وه همرچی له‌قورئان بخوینی ﴿وَلَا تَقُولُونَ مِنْ عَمَلٍ﴾ و (نیوه) همر کرده‌وه یه‌ک بکه‌ن ﴿إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ﴾ ینگومان یتیم به‌سهر تانه‌وه ﴿شُهُودًا﴾ شایه‌نین و نا‌گادارین ﴿إِذْ يُفِيضُونَ فِيهِ﴾ کاتیک ده‌پورته ناویه‌وه و پتو‌هی خدریکن ﴿وَمَا يُعْرَبْ﴾ وه وون نابیت ﴿عَنْ رَبِّكَ﴾ له‌په‌روهر دگارت ﴿مِنْ تَقَالِ دَرَجَةٍ﴾ به‌نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌له‌زه‌وی ﴿وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ و نه‌له‌ناسماندا ﴿وَلَا تُصْعَقُونَ مِنْ ذَلِكَ﴾ وه نه‌بجو کتر له‌و گه‌ردیله‌یه ﴿وَلَا تُكْسِرُ﴾ و نه‌گه‌ورتر له‌و (گه‌ردیله‌یه) ﴿إِلَّا كِتَابٌ مُبِينٌ﴾ مه‌گه‌ر شه‌وه‌تا له‌ناو په‌راونکی ناشکرا‌دا (که‌مه‌به‌ست پنی لوح‌المحفوظ) ه

﴿الْآيَاتِ﴾ ناگادار بن بیگومان ﴿أُولَآئِكَ اللَّهُ﴾ دوستانی خوا ﴿لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾ ترسیان له سهر
 نیه ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ خه فیه تیش ناخون ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه‌ی باوهر بیان هیتاوه ﴿وَكَانُوا
 بِمَقُوتٍ﴾ وه هه میشه خویان ده پاریزن و له خوا ده ترسن ﴿لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ ههر بق نه وانه
 مزگیتی و موزده ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له ژبانی دنیادا ﴿وَفِي الْآخِرَةِ﴾ و له دوار قزیشدا ﴿لَا تَبْذُلْ
 كُفْرَانَ نُبِهِ﴾ یکه مای الله ﴿بِقَوْلِهِ﴾ و به لیه کانی خوا ﴿ذَلِكَ هُوَ﴾ ههر نه ویه ﴿الْقَوْلُ الْعَطِيفُ﴾
 سهر که و تنی زور گه و ره ﴿وَلَا يَحْزَنُكَ﴾ باخه مبارت نه کات ﴿قَوْلُهُ﴾ و و ته‌ی نه وانه ﴿لَا
 الْعِزَّةُ﴾ چونکه به پراستی هیز و ده سه لات ﴿لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ هه صوری بق خواهه ﴿هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾
 خوابش بیسه‌ری زانایه ﴿الْآيَاتِ﴾ ناگادار بن به پراستی ههر بق خواهه ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
 چی له ناسمانه کان ﴿وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ ههر چیش له زهوی دایه ﴿وَمَا يَشْعُرُ﴾ به پره و بیان نه کرد و وه
 ﴿الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ نه وانه‌ی بیجگه له خواد به ترستن ﴿شُرَكَاءَ﴾ به رستر او انی (ها و به شانی
 بق خوا) ﴿إِنْ يَشْعُرُونَ إِلَّا الْإِثْلَ﴾ نه وانه تنه‌ها شوین گومان که و ترون ﴿وَأِنْ هُمْ إِلَّا يَخِرُّصُوتَ﴾
 وه نه وانه تنه‌ها در و ده که من (به گومان و گزیره شت ده لیتن) ﴿هُوَ الَّذِي﴾ نه و خواهه زانیکه
 ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ﴾ شهوی بق داناون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ ناتیبدا بهحه سینه وه ﴿وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا﴾ روریشی
 داناوه به پرونا که ره وه (که مایه‌ی ژبان و گوزره رانتان بیت) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ به پراستی له وه‌دا (که
 یاس کرا) ﴿لَا يَنْبَغِي لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ﴾ چند به لگه و نیشانه هدی به بق که سائیک که ده بیستن و ژیرن ﴿وَلَا
 يَأْتِيهِمْ لِقَاءُ اللَّهِ وَكَلْدًا﴾ نه وانه ده لیتن خوانمندی بق خوی هه لیزارد وه!! ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک‌ی و بیگه ردی
 بق خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ﴾ نه و بی نیازه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ تنه‌ها نه و خواهه نیانه ههر چی و له ناسمانه کان
 ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ و ههر چی و اله زه ویدا ﴿إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا﴾ هیچ به لگه به کتان لانی به مدی
 که ده یلین. ﴿أَتُقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ نایا شتیک ده لیتن به دم خواهه که نایزان و بی ناگان لی ﴿وَلَا
 تَقْرَءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که در و هه‌ن
 ده به بستن به ناوی خواهه ﴿لَا يَقْلِبُونَ﴾ (ههر گیز) رزگار نابین ﴿مَتَّعَ فِي الدُّنْيَا﴾ (چونکه) به هره
 و رابوار دنیکی کهم له دنیادا (به سهر ده بهن) ﴿ثُمَّ الْآخِرَةَ﴾ پاشان بق لای لیمه به ﴿مَرَّجَعُهُمْ﴾ گه رانه و بیان
 ﴿ثُمَّ يُدْخِلُهُمْ﴾ نه مجا بیتان ده چیزین ﴿الْعَذَابِ الشَّدِيدِ﴾ سزای زور توند ﴿بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾
 به هوی نه ویه که بر و بیان نه هیتا (تامردن) ﴿۝۱۰۰﴾

﴿وَأَقْبَلَ عَلَيْهِمْ طَائِفَةٌ﴾ (نهی موخه ممهده) (دهنگویاس و هه والی نوح (علیه السلام) یان یو بخویننه ره وه
 ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ﴾ کاتیک به گهله که ی ووت ﴿يَتُوبُ﴾ نه ی گهله که م ﴿إِنْ كَانَ كِبَارًا عَلَيْكُمْ﴾ نه گهر
 به لاتانه وه قورس و گرانه ﴿مَقَالِي﴾ مانه وه له ناو تاندا ﴿وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ و ناموز گاری کردنم
 (بوتان) به نایه ته کانی خوا ﴿فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ﴾ نه وامن پشتم به خوا به ستووه ﴿فَاتَّخِذُوا أَمْرَكُمْ﴾ یتو هس
 کار و پر یاری خوستان کوه نه وه ﴿وَشُرَكَاءَ﴾ له گهله هاویه شه کانتان دا ﴿ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكَ عَلَيْكُمْ غُمَّةً﴾
 نه مجا با کار و پر یاره کانتان شار او نه بیت به لاتانه وه (به لکو ناشکراییت) ﴿ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ﴾ پاشان به لامارم
 بدهن ﴿وَلَا تُخْذِرُونِ﴾ و ماوهم مه دهن ﴿وَإِنْ تَوَلَّيْتُ﴾ جا نه گهر سهر پیچیتان کردم (پشتم تی ده گهن)
 ﴿فَمَا آتَاكُمْ﴾ نه وه من داوام نه کرد وه لیسان ﴿مِنْ أَجْرٍ﴾ هیچ پاداشیتیک ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی
 من هدر له سهر خوا به ﴿وَأَمَرْتُ﴾ وه فرمانم پی دراوه ﴿أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ که له فرمان به ردارانی
 خودا و موسولمانان بم ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ نه مجا به درویان زانی ﴿فَتَجَبَّهَهُ وَمَسَّ صَعْدَهُ﴾ نه وسایتمهش نه و
 (نوح) و نه واندهش که له گهلی بوون رزگارمان کردن ﴿فِي الْفُلَيْنِ﴾ له که شته که دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ﴾
 وه کردمانن ﴿فَخَلَقْنَا﴾ به جی نشینانی (نه وان له زه ویدا) ﴿وَأَلْفَرَقْنَا الَّذِينَ﴾ نه واته شمان ژیر ناوخت ﴿كَذَّبُوا﴾
 یقینن ﴿كَهْرُوَابِيَانِ﴾ به نایه ته کانی نیمه نه هینا ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ﴾ نه مجا سهرنج بده و پروانه بزانه چون
 بسو ﴿عَبَقًا لِّلْمُذْرِبِينَ﴾ دواپور و ناکامی تر ستر او ان ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه مجا له دوا ی نوح
 ناردمان ﴿رُسُلًا﴾ پیغمه به راتیک ﴿إِلَى قَوْمِهِ﴾ یو ناو گهله کانیان ﴿فَجَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ نه وانش هاتن
 یو لایان به به لگه پروونه کانه وه ﴿فَمَا كَانُوا يَلْوِيُونَ﴾ که چی نه وان پروایان نه هینا ﴿بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ﴾
 به وه ی که له رابر دوودا پروایان پیته هینا بوو ﴿كَذَلِكَ نَطْمَعُ﴾ به و جوړه مؤر ده نیتن ﴿عَلَى قُلُوبٍ﴾ به سهر
 دلی ﴿الْمُعْتَرِبِينَ﴾ دهست دریز کاراندا (تاتیگهن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا﴾ پاشان ناردمان ﴿مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ له پاش
 شهو نیز راوانه ﴿مُوسَى وَهَارُونَ﴾ موسا و هاروون بولای فیرعه ون ﴿وَمَلَايِكَةً﴾ وه بولای
 دهسته و تاقمه که ی ﴿يَا قَيْنًا﴾ به به لگه و موعجزه کانه وه ﴿وَأَسْمَكًا﴾ به لام نه وان خویان
 به گهره زانی ﴿وَكُنَّا أُولَئِمَّا مُخْجِرِينَ﴾ و نه وان هوزیک ی تاوان بار بوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ﴾ جا کاتیک
 بزیان هات ﴿لَقُوا مِنْ عِنْدِنَا﴾ هه ق و راستی له لایه ن نیمه وه ﴿قَالُوا إِنَّا هَذَا﴾ ووتیان بینگومان نه مه
 ﴿لَيْسَ حَرْمٌ بِهِنَّ﴾ جادوویه کی روون و دیاره ا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا وونی (بیان) ﴿أَتَقُولُونَ الْحَقَّ﴾ نایا
 یتو به م هه ق و راستیه ده لین (جادووه) ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ کاتیک بوتان هاتووه ﴿أَسْحَرَكُنَّ﴾ نایا نه وه جادووه
 ﴿وَلَا يَفْقَهُونَ﴾ که جادو و یازان رزگاریان نایت ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ووتیان نایا هاتووی بولامان
 ﴿لَا يَفْقَهُونَ﴾ یو نه وه ی لامان ده ی ﴿عَمَّا وَجَدْنَا عِبَادَةَ آبَائِنَا﴾ له وه ی باوو باپیر انمان له سهر ی بوون ﴿وَتَكُونُ﴾
 لگما ﴿تَابُوهُمُ﴾ دوو کتان (موسا و هاروون) بیت ﴿الْكِبْرِيَاءَ﴾ گهره بی (وسه رز کایه تی به نوئیسرائیل)
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ﴿وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ﴾ وه نیمه هه گیز باوه رتان پی ناکه یین ﴿۵﴾

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ﴾ فیرعون ووتی (به کومه له کهی) ﴿أَتُؤْتُونِي بِكُلِّ﴾ بوم بیتن و (کوی بکه نه وه) همدور
 ﴿سَجَرٍ عَجَبٍ﴾ جادوو گهرتکی زور زانا و لیزان ﴿فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ﴾ جا کاتیک جادوو گهره کان
 هاتن ﴿قَالَ لَهُمْ مُوسَى﴾ موسا پنی ووتن: ﴿الْقَوْمَ أَنَّهُ مُلْقَوَتْ﴾ نه وه ی ده تانه وی بیهاویرن
 (فری دهن) ﴿فَلَمَّا الْفُؤَا﴾ نه مجا کاتیک (جا دووه کانیاں) فری دا ﴿قَالَ مُوسَى﴾ موسا ووتی
 ﴿مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ﴾ هدرچی نیوه هیتاوتانه جادوو ده ﴿إِنَّ اللَّهَ سَابِقُ الَّذِينَ﴾ بیگومان خوا به زووی
 پوچه لی ده کانه وه ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْهَاسِلِينَ﴾ چونکه به راستی خوا چاکسی ناکات ﴿عَمَلِ الْمُتَفِسِّرِينَ﴾
 کرده وه ی خرابه کاران ﴿وَنُحْيِي اللَّهَ الْحَقَّ﴾ خوا حق و راستی سه رده خات (ده یچه سپیتیت)
 ﴿بِكَلِمَةٍ﴾ به فدرمان و به لینه کانی ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ با تاوانبارانیش پشان ناخوش بیت
 ﴿فَمَاءَ أَمْنٍ﴾ جا (له سه رده تاوه) بروای نه هیتا ﴿لِمُوسَى﴾ به موسا ﴿إِلَّا ذُرِّيَّتَهُ﴾ چند که سیت
 نه بیت ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ له گله کهی ﴿عَلَى خَوْفٍ﴾ به هو ی ترس و بیماں ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیرعون
 ﴿وَمَا لَهُمْ﴾ و کار به ده ست و گهره کانیاں ﴿أَنْ يَفْتِنَهُمْ﴾ نه وه ک بیانگیرته وه بومی دینی ﴿وَأَنْ فِرْعَوْنُ﴾
 به راستی فیرعون ﴿لَعَالِي فِي الْأَرْضِ﴾ خو به زل زان و زال بوو له زه وی (میسر) دا ﴿وَأَنَّهُ لَمِنْ الْمُسْرِفِينَ﴾
 وه به راستی له سنوور به زنتان بوو ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ وه موسا ووتی ﴿يَقَوْمُ﴾ نه ی گله کهم ﴿إِنْ
 كُنْتُمْ﴾ گهر نیوه ﴿ءَاتَمْتُمْ بِآلِهَتِكُمْ﴾ برواتان به خوا هیتاوه ﴿فَعَلَيْكُمْ تَوَكَّلُوا﴾ نه وه تنها پشت به خوا بیهستن
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُشِيرِينَ﴾ نه گهر نیوه فدرمان بهر و مل که جن ﴿فَقَالُوا﴾ نه وانیش (باوه رداره کان) ووتیان
 ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ تنها پشتمان به خوا به ستروه ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْ فِتْنَةً﴾ نه ی بهر وهر دگارمان مه مانگیره به
 جینگهی نه شکمجه ونازار ﴿لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بؤ گله ی سه مکاران ﴿وَنَجِّنَا﴾ وه رزگارمان بکه
 ﴿بِرَحْمَتِكَ﴾ به به زه بی خوت ﴿مِنْ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ لده ست کومه لی بی بروایان ﴿وَأَوْحَيْنَا﴾
 وه نیگامان کرد ﴿إِلَى مُوسَى﴾ بؤ موسا ﴿وَأَخْبَاهُ﴾ وبرا که ی (هاروون) ﴿أَنْ تَتَوَّأ﴾ که پیک ییتن و ناماده ی
 بکه ن ﴿لِقَوْمِهِ كَمَا﴾ بؤ گله که تان ﴿يُحْضَرُونَ﴾ چند خانو و به ک له میسر دا (که تنیدا به جوینه وه)
 ﴿وَلَجَعَلُوا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ قَبْلَةً﴾ وه خانووه کانتان بکه ن به قبیله (واته بیکه ن به جینگای بهرستی خودا) ﴿وَأَقِيمُوا
 الصَّلَاةَ﴾ و بهر نکو پیک نویر به جی بیتن ﴿وَاتَّبِعُوا الْوَعْدَ﴾ مرده ش بده به برواداران (به به هشت
 و سه رکعتن) ﴿وَقَالَ مُوسَى﴾ و موسا ووتی ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ﴾ نه ی بهر وهر دگارمان به راستی تو
 ﴿ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ﴾ به خشو و ته به فیرعون و کومه له کهی ﴿زِينَةً وَأَمْوَالًا﴾ هو کاری رازانه وه و
 جوانی و مال و سامانی زور ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له ژبانی دنیادا ﴿رَبَّنَا يُضِلُّوْا﴾ نه ی بهر وهر دگارمان
 بؤ نه وه ی خه لک گوسرا بکه ن ﴿عَنْ سَبِيلِكَ﴾ له رینگای تو ﴿رَبَّنَا أَخْلِسْ﴾ نه ی بهر وهر دگارمان له
 ناوی بهر و مه بهیله ﴿عَلَى أَمْوَالِهِمْ﴾ مال و سامانیان ﴿وَأَشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ دله کانیاں ره ق و ره ش بکه
 ﴿فَلَا يُؤْمِنُوا﴾ چونکه بروا ناهیتن ﴿حَتَّى يَرَوْا﴾ همتا نه بینن (به چاوی خویان) ﴿الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ سزای
 سه خنی نازار دهر

﴿قَالَ قَدْ﴾ (خواهی گه‌وره) نه‌رمووی بیگومان ﴿لُحِیَّتَ دَعَوْتُهُ كَمَا﴾ داوای هه‌ردوو کستان و هه‌ر گه‌را
 ﴿فَأَسْتَفِیْمَا﴾ جا خو را اگر و به‌رده‌وام بن (له‌سه‌ر تایینی خوا) ﴿وَلَا تَتَّبِعَانِ سَبِيلَ﴾ وه‌مه‌که‌ونه‌شون
 رینگای ﴿الَّذینَ لَا یَعْمَلُونَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نازانن ﴿وَجُوزَ نَافِثَتِی اِسْرَیْلِ الْبَحْرِ﴾ نه‌مجا نه‌وه‌ی ئیسرا ئیلیمان
 له‌ده‌ریاکه (ده‌ریای سوور) به‌راندووه ﴿فَأَتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجَحُودُهُ﴾ نه‌مجا فیرعه‌ون و له‌شکوه‌که‌ی
 شونینیان که‌وتن ﴿بَغْیًا وَعَدْوًا﴾ به‌ستم و ده‌ست درنژی کردن ﴿حَتَّىٰ اِذَا﴾ هه‌تا نه‌و کانه‌ی
 ﴿اَنْزَلَهُ الْفَرَقَ﴾ خه‌ریک بوو (فیرعه‌ون) به‌خنکی ﴿قَالَ اَمْسِكْ﴾ نه‌وسا وونی به‌روام هینا ﴿اِنَّهٗ لَا
 اِلَهَ﴾ که‌هیچ به‌رستراوونکی راست نی‌یه ﴿اِلَّا الَّذِیْ﴾ جگه‌له‌نه‌و (خواهه) نه‌بیست ﴿اَمْسِكْتُ بِهٖ﴾ که
 به‌روایان پی‌هیناوه ﴿مَنْ اَسْرَی بِی﴾ نه‌وه‌ی ئیسرا ئیل ﴿وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِیْنَ﴾ وه‌منیش له‌موسلمانانم ﴿
 اِنَّنِیْ﴾ ئیستا (باوه‌ر دینیت؟) ﴿وَقَدْ عَصِیْتَ قَبْلَ﴾ که‌بیگومان له‌وه‌و پیش سه‌ره‌پنجیت کرد ﴿وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِیْنَ﴾ وه‌تو له‌خرابه‌کاران و تیکده‌ران بوویت ﴿فَالْیَوْمَ﴾ به‌لام نه‌مرو ﴿تُجْزِیْکَ بِعَذَابِکَ﴾
 لاشه‌که‌ت (له‌ده‌ریا) رزگار ده‌که‌بن ﴿اِنَّکُمْ لَمِنَ خَلْقِکَ اِلَهَ﴾ بو‌نه‌وه‌ی بی‌به‌پند بو‌نه‌وه‌ی
 له‌دوای تو دیت ﴿وَاِنَّ کَثِیْرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ وه‌به‌راستی زوریک له‌خه‌لکی ﴿عَنِ اَرْبَابِ الْغُلُوْلِ﴾
 بی‌تاگان له‌به‌لگه و نیشانه‌کانی نه‌مه ﴿وَلَقَدْ یُوسُفُ﴾ سویند به‌خوا بیگومان نیشته‌جیمان کردن
 ﴿بِیْنِیْ اَسْرَی بِی﴾ نه‌وه‌ی ئیسرا ئیل ﴿مُتَوَّصِفًا﴾ له‌شونینکی چاک و شایسته‌دا ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّیِّبَاتِ﴾
 و رزوی چاک و پاکمان پی‌دان ﴿فَمَا اَخْتَلَفُوا﴾ جا را جیاو دوو به‌ره‌که‌نه‌بوون ﴿حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ هه‌تا
 زانین و شاره‌زایی (ته‌ورات) یان بو‌هات ﴿اِنْ رَّکَّ﴾ به‌راستی به‌روه‌ر دگارت ﴿یَقْضِیْ بَیْنَهُمْ﴾ به‌ریار
 ده‌دات له‌تبتوانیاندا ﴿یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ له‌رزوی دوایدا ﴿فِیْمَا کَانُوْا فِیْهِ یَخْتَلِفُوْنَ﴾ له‌وه‌ی نه‌وان تیبدا را جیا بوون
 ﴿وَاِنْ کُنْتَ﴾ جائه‌گه‌ر تو ﴿فِیْ سَبَکٍ﴾ له‌گوماندا ی ﴿یَمَّا اَنْزَلْنَا اِلَیْکَ﴾ له‌وه‌ی که‌ناردو مانه‌ته‌خواره‌وه
 بؤت ﴿مِّنْ اِلَیْهِ﴾ نه‌وه‌ پرسیار له‌وانه‌به‌که ﴿یَقْرَءُوْنَ اِلَیْکَ﴾ که‌کتبی نامسمانی شاره‌زان
 و ده‌بخویننه‌وه ﴿مِّنْ قَبْلِکَ﴾ له‌پیش تو ﴿لَقَدْ جَاءَکَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی بؤت هاتووه ﴿اَلْحَقُّ مِنْ رَّبِّکَ﴾
 هه‌ق و راستی له‌به‌روه‌ر دگارت نه‌وه ﴿فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُنْزِلِیْنَ﴾ که‌وانه له‌ده‌سته‌ی گومانداران مه‌به ﴿
 وَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الدَّیْنِ﴾ و له‌وانه‌ش مه‌به ﴿کَذَّبُوْا بِآیَاتِ اللّٰهِ﴾ که‌نیشانه‌کانی خوایان به‌دروزانی
 (وباوه‌ریان پی‌نه‌هینان) ﴿مَنْ کُوْنَنَّ اَخْسِرَیْنَ﴾ (نه‌گه‌ر و ابکه‌یت) نه‌وه ده‌چپته‌ریزی زه‌ره‌مه‌ندانه‌وه ﴿
 اِنْ اِلَیْهِ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ﴿حَقَّتْ عَلَیْهِمْ﴾ ده‌رچووه و چه‌سپاوه بؤیان ﴿کَلِمَتُ رَبِّکَ﴾ به‌ریاری
 به‌روه‌ر دگارت ﴿لَا یُؤْمِنُوْنَ﴾ به‌روا ناهیتن ﴿وَلَوْ جَاءَهُمْ﴾ (به‌روا ناهیتن) هه‌رچه‌ند بؤیان بیست
 ﴿کُلُّ اٰیَةٍ﴾ هه‌موو به‌لگه و نیشانه‌یه‌که ﴿حَتَّىٰ یَسْرُوْا﴾ هه‌تا نه‌هینن (به‌چاوای خو‌یان) ﴿اَلْعَذَابُ
 الْاَلِیْمُ﴾ سزای سه‌ختی نازارده‌ر ﴿

﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا أَنْتُمُ الْمَشْرُكُونَ﴾ (خهلکی) هیچ شمار و گوندنیک (له وانه ی که هه ره شه یان لیکرا) و باوه ربان هیتا (کاتی بینین و دابه زینی سزای په روه ردگار) ﴿فَنَقَعَهَا لَیْمَتُهَا﴾ باوه ره که یان هیچ سوودی بی نه که باندن ﴿إِلَّا قَوْمٌ بَاطِلُونَ﴾ جگه له گه لی یونس (علیه السلام) نه بیت ﴿لَمَّا آمَنُوا﴾ کاتیک هه سوو پر وایان هیتا و تموبه یان کرد (که دل نیابوون سزای په روه ردگار دابه زیوه یو سه ربان) ﴿كَشَفْنَا عَنْهُمْ غَمَّهُمْ﴾ لامان برد له سه ربان ﴿عَذَابَ الْآخِرَةِ﴾ سزای سه رشو پری و ریسوایی ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له زبانی دنیادا ﴿وَمَتَّعْنَاهُمُ الْأَنْحَامَ﴾ و به هره و خوشیمان پیدان تا ماوه به ک (تا کاتی مردنیان) ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ و نه گه ره په روه ردگار ت بیویستایه ﴿لَأَمَنَ﴾ بروای ده هیتا ﴿مَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ نه و (خهلکی) و اله زه ویدان ﴿كُلُّهُمْ جُيَعًا﴾ هه سوو به تیکرا ﴿أَوَلَمْ تَكُنْ﴾ ده ی ثباتو (نه ی موحه ممد) ﴿تُكْرَهُ النَّاسُ﴾ زور له خهلکی ده که بیت ﴿حَقِّ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ هه نایینه پروادار ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ﴾ و نه یو هیچ که سیت نی یه ﴿أَنْ تُمْسِكَ﴾ که پروای بیی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ره به ویستی خوانه بیت ﴿وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ﴾ و نه بیسی (وین باوه ری) ده خاته ﴿عَلَى الَّذِينَ﴾ سه رنه وانه ی ﴿لَا يَعْقِلُونَ﴾ که تی ناگدن و بیر ناگنده وه ﴿فَلْيَنْظُرُوا﴾ (نه ی موحه ممد) بلی: سه رنج بدن ﴿مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ چی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿وَمَا تَعْنِي أَكْبَدُ وَالذُّرُّ﴾ که چی نشانه و ترسینه ره کان هیچ سوو ناگه یه نن ﴿عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به که ساتنیک پروانه هیتن ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ﴾ ده ی چاوه پروانی چی ده که نن ﴿إِلَّا مِثْلَ آبَارِ الْآبِينَ﴾ بیجگه له پروو داونیک وه ک پروو داوه کانی نه وانه ی ﴿خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ که له پیشیانه وه پابوردن ﴿قُلْ فَانظُرُوا﴾ بلی ده ی چاوه پروان بکه نن ﴿إِلَى مَعَكُمْ﴾ به راستی منیش له گه ک نیوه دا ﴿مَنْ الْمُشْطَرِّينَ﴾ له چاوه پروانم ﴿ثُمَّ نَتَجِ﴾ پاشان تبمه رزگاری ده که بین (له کاتی ناره حه تیدا) ﴿رُسُلًا﴾ پیغمه به رانمان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نه وانه ی پروایان هیتاوه ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابو و شیوه ﴿حَقًّا عَيْنًا﴾ بیویسته له سه رمان ﴿شُجَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نیمان داران رزگار بکه بین ﴿فَلْيَبْأُهَا النَّاسُ﴾ بلی نه ی خهلکینه ﴿إِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ﴾ نه گه ره نیوه له گوماندهان ﴿مَنْ دِينِي﴾ له (راستی) ثابنه که م ﴿فَلَا أَفْعِدُ الَّذِينَ﴾ نه وه من ناپه رستم نه وانه ی ﴿تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ که نیوه ده ی به رستن بیجگه له خورا ﴿وَلَنْ كُنْ﴾ به لکو ﴿أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي﴾ نه و خوا به ده به رستم ﴿يَتَوَكَّلُ﴾ که نیوه ده مرستی ﴿وَأَمْرِي أَنْ أَكُونَ﴾ وه من فه رمانم بی کراوه که ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له به پرواداران بسم ﴿وَأَنْ أَفْعِدَ وَجْهَكَ﴾ وه پروو پرنیک و راست بکه ﴿لِلَّذِينَ حَبِطُوا﴾ یو نایینیک که راسته ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و نه به هیچ جورنیک له هاویه ش داندهان مده به ﴿وَلَا تَدْعُ﴾ هاوارمه که (مه به رسته) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا ﴿مَا لَا يَنْفَعُكَ﴾ شتی نه سوو دت بی ده که به نیت ﴿وَلَا يَضُرُّكَ﴾ و نه زیانت لی ده دات ﴿وَإِنْ فَطَلْتَ﴾ جا نه گه روات کرد ﴿فَلَا يَكُ إِذَا﴾ نه وه بیگومان نه و کاته تو ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ له سه مکارانی

﴿وَإِنْ يَنْشَأْ لَكَ مِنَ الْخَوَافِ أَنْ يُغْرَبَ عَلَيْكَ كَرْمُكَ﴾ (وہ نہ گھر خواہ تو بگہ بہ نیست ﴿يُسْرِ﴾ زياتيك ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَائِدِينَ﴾ هیچ لادہ ريك نی بہ بؤ نہ و (زیانہ) ﴿الْأَخْرَجَ﴾ بیجگہ لہ خوا ﴿وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ الْسُحُوبِ﴾ وہ نہ گھر خیر و خوشید کی یوئیت بؤت ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَائِدِينَ﴾ نہ و هیچ ہر گری کہ ريك نیہ بؤ چاکہی خوا ﴿يُسْرِ﴾ یوسر یوسر یسارہ ﴿بِهِمْ﴾ بہرہ ہندی دہ کات نہ و کہ سہی خسوی بہ وئیت ﴿مِنْ عِبَادِهِ﴾ لہ ہندہ کانی ﴿وَهُوَ الْقُدُّوسُ الرَّحِيمُ﴾ وہ ہر نہ و لی سورہی بہ ہرہیہ ﴿قُلْ إِنِّي أَنَا نَسِيْتُ﴾ (ندی موحہ محمد ﷺ) بلی شہی خہ لکیشہ ﴿فَلْيَجَاءُ كَرَّ الْحَقِّ﴾ بہ راستی (فورانی) حہ قشان بؤ ہانورہ ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ لہ لایہن ہر و ہر دگار نانہ وہ ﴿فَمَنْ أَقْدَرُ﴾ جہ ہر کہ سبک رینمورنی و ہر گر تیشہ ﴿فَلْيَأْتِكُم مِّنَ الْغَيْبِ﴾ نہ و بیگومان (قازانجی) رینمورنہ کہی بؤ خویہتی ﴿وَمَنْ صَبَّرَ﴾ ہر کہ سبش گومر ایو وئیت ﴿فَلْيَأْتِكُم مِّنَ الْغَيْبِ﴾ نہ و بیگومان (زیانی) گومر ایو وئہ کہی بؤ خویہتی ﴿وَمَنْ صَبَّرَ﴾ و ہر نہ وئہ ﴿وَمَنْ صَبَّرَ﴾ بہر ہر سبار نیم ﴿وَأَنفِ﴾ شونین نہ و ہر بکہوہ ﴿مَّا تَوْحَىٰ إِلَيْكَ﴾ کہ سر ووش و ہر کر اوہ بؤت ﴿وَأَصْبِرْ حَتَّىٰ﴾ وہ بہ نارام و خوگر بہ ہدتا ﴿يَخْرُجَنَّ﴾ خواہر یاری ہدات (لہ نیوانی تو و نہ واندہ) ﴿وَهُوَ خَيْرٌ مِنَ الْخَوَافِينَ﴾ وہ نہ و (خواہ) چاکترینی ہمور دادوہر و ہر ہر نہ و انہ

سوره‌ی ﴿هُود﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ نامی خواہ بہ خوشندہی مہرہ بان

﴿الر﴾ بہ (تلف، لام، را) دہ خوترنتہ وہ خوا زانارہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری سہرہ تہی سورہنی (البقرة) بکہ ﴿كَتَبَ لَكُم﴾ نہ مہ کتیبیکہ ہدو داریزاروہ ﴿إِنَّمَا﴾ نایہ نہ کانی ﴿تُفَصِّلُ﴾ پاشان پروون کر او نہ نہ وہ ﴿مِنْ لَّدُنْ﴾ لہ لایہن ﴿حِكْمٍ﴾ (خواہ) کار دروستی زاناورہ ﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾ بؤ نہ وہی هیچ ششیک نہ بہرستن ﴿إِلَّا﴾ بیجگہ لہ خوا ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ﴾ بہ راستی من لہ لایہن نہ و (خوا) وہ بؤ نہ وہ ﴿بِزَيْدٍ﴾ ترسبتہر و سورہ دہرم ﴿وَأَن تَصْبِرُوا﴾ ہر و ہا بؤ نہ وہی داوای لیور دن بکہن لہ بہر و ہر دگار نان ﴿وَتُؤْتُوا﴾ پاشان نہ بہ بکہن و بگہرنتہ وہ بؤ لای ﴿يُخَوِّضُكُمْ مَّتَاعًا﴾ دہ نان زینی بہ زياتیکی چاک و خوش ﴿إِنِّي أَنَسِيْتُ﴾ ناماوہی دیاری کر او (بؤنان) ﴿وَتُؤْتُوا﴾ وہ دہہ خشیت بہ ہمور ﴿إِنِّي أَنَسِيْتُ﴾ خاوہن چاکہ و بہرہ دیک (پاداشی) چاکہ و بہرہی خسوی ﴿وَأَن تَصْبِرُوا﴾ وہ نہ گھر پرووہر گیرن و سہر بیچی بکہن ﴿إِنِّي أَنَسِيْتُ﴾ نہ وہ بہ راستی من مہ ترسی دہ کہم ﴿عَلَيْكُمْ﴾ بہ خہ نان بگری ﴿عَذَابٍ﴾ سزای پوزنکی گہ ورہ (کہ پوزی دواہیہ) ﴿إِلَّا﴾ ہر بؤ لای خواہ ﴿مَتَجَمَّعُوا﴾ گہراندہ و ہان ﴿وَتُؤْتُوا﴾ وہ نہ و (خواہ) دہ سہ لات دارہ بہ سہر ہمور و ششیکدا ﴿الْأَنْبِيَاءِ﴾ ناگادار بن بیگومان نہ و ان ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ سنجیان دہ بیچندہ وہ (لہ سہر کینہ و ذایہتی) ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ بؤ نہ وہی خویان ہشار نہ وہ لہ خوا ﴿الْأَجِينَ﴾ بندارین کاتیک ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ نہ و انہ خویان دادہ ہوشن بہ ہوشاکہ کانیان (بؤ نہ وہی پیلانہ کانیان دہر نہ کہون) ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ (خوا) دہر انیت ﴿مَتَجَمَّعُوا﴾ بہرہی دہ ہشار نہ وہ و نہ وہی ناشکرای دہ کہن ﴿إِنِّي أَنَسِيْتُ﴾ بیگومان نہ و (خواہ) بہ ناگا و زانایہ ﴿يَتَوَلَّوْا﴾ بہو (نہ بیانہی) لہ سبتہ و دلہ کاندایہ

﴿وَمَآ أَمْرٌ إِلَّا إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَ تَأْتِي سُنُوبٌ مِّمَّنْ أَلْفَمَوْا رَبَّهُمْ قُلُوبٌ غَافِلَةٌ﴾ هېچ گيان له بهر نك نى په ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له زهوى دا ﴿إِلَّا إِلَىٰ رَبِّكَ﴾ نېلا له سهر خوايه
 ﴿رَزَقْنَاهَا﴾ رزق و روزيه كهى ﴿وَبَعَثْنَا مَرْسَلًا﴾ وه (خوا) ده زانئ شوئى مانه وهى ﴿وَنَسُوذَعْنَاهَا﴾
 وه شوئى لى دهر چوونى ﴿كُلٌّ فِي فَخٍّ مِّنْهُ﴾ هم مووى نو سراوه له كتيبي پروون كه ره وه (لوح
 المحفوظ) دا ﴿وَهُوَ﴾ نهو (خوايه) زاتيكه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ كه ناسمائه كان
 وزهوى دروست كرده وه ﴿فِي سِتْوَةِ آيَاتٍ﴾ له شش روزدا ﴿وَكَانَ عَرِشُهُ عَلَى الْمَاءِ﴾ و عهر شه كهى
 له سهر شاو بوو ﴿لِيَبْلُوَكُمْ﴾ بؤ شه وهى ناقيشان بكاته وه ﴿إِنَّكُمْ أَخْسَنُ عَمَلًا﴾ كامتان كرده وهى
 چاكثر (ده كهن) ﴿وَلَقَدْ قُلْتُمْ﴾ سوئندى ته گهر بليت (به وانه) ﴿إِنَّكُمْ مَّبْعُوثُونَ﴾ به راستى ئنوه زيندو
 ده كړنه وه ﴿مِّنْ بَعْدِ السَّاعَةِ﴾ له پاش مردن ﴿لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بنگومان نه وانهى كه بى پروان ده لئى
 ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتٍ﴾ نه مه هېچ نى په پنجگه له جادوويه كى پروون و دبار نه بيت ﴿وَلَقَدْ لَعَنَّاهُمْ﴾
 له عذاب وه سوئند به خوا نه گهر شه سزايان دوا بخهيسن ﴿إِنَّا أَنُفِثْنَا مَعَهُ وَدُّوهُ﴾ تاماويه كى كه مى
 ديارى كراو ﴿لَيَقُولَنَّ مَا يَجِبُ لَهُ﴾ نه وه به راستى ده لئى چى شه سزاي پانگرتووه (بؤ چى بؤ مان
 نايهت) ﴿أَلَا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ﴾ بندگان روزى شه سزايه يان بؤ ديت ﴿لَيْسَ مَقْرُورًا عَنْهُمْ﴾ لنيان لا نادري
 ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ وه دوريان ده دات ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ نه وهى كه نه وانه گالتهو لا قرتيان پى
 ده كرد ﴿وَلَقَدْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سوئند به خوا نه گهر نيمه بچيزين به ناده مى ﴿مِثْلَ طَعْمِ﴾ چاكه
 و فمزل و به هره يه كه لاي خو مانه وه ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَيْدِيًّا﴾ پاشان شهو (چاكه و به هره يه) لى بگرينه وه
 ﴿إِنَّا لَنُحْيِي الْقُورَىٰ﴾ بنگومان شهو زور ناوئيد و سېله يه (لهو كاته دا كو فرى نيمه كاني خوا
 ده كات) ﴿وَلَقَدْ أَذَقْنَاهُ﴾ سوئند به خوا نه گهر پنى بچيزين بیده پنى ﴿ثُمَّ مَاءً بَعْدَ ذَلِكَ مَشَّةً﴾
 به هره و چاكه دواى شه و سه خنى و ناره حنيانهى تووشى بووه ﴿لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي﴾ بنگومان
 ده لئى گشت سه خنى و زيانه كانم له مل بوويه وه (بهروكى بهردام) ﴿إِنَّا لَنُفِثُّ فُحُورًا﴾ بنگومان
 (لهو كاته دا) زور دلخوش و لوت بهرزو خو بهزل زانه ﴿إِنَّا لَنُفِثُّ فُحُورًا﴾ بنگومان
 كه باثارام و خو گر پروون ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و كرده وه چاكه كانيان به جى هينا ﴿أَوَلَيْكَ لَهُمُ﴾ نه وانه
 بزيان هه يه ﴿مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لئىوردن و پاداشتى گه وړه ﴿فَلَعَلَّكَ تَارِكًا﴾ نايانو و ازهينهرى
 ﴿بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ﴾ له (پاگه ياندنى) هندنك له وهى نيگات بؤ كراوه ﴿وَضَائِقَ يَوْمَ يَصْدُرُكَ﴾ و دن
 تهنگ ده بى پنى ﴿أَنْ يَقُولُوا﴾ له بهر نه وهى كه ده لئى ﴿لَوْلَا أَنزِلَ عَلَيْنَا كُرْ﴾ بؤ چى گنج و خه زينهى بؤ
 ناثير دريغه خواره وه ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُ مَلَكًا﴾ يان بؤ چى فرشته به كى له گه لدا نه هاتووه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾
 بنگومان نو ته نها تر سينه رى ﴿وَأَنذَرْتُ كُلَّ نَفْسٍ يَوْمَ يُكَلِّمُ﴾ و خوا بؤ هه موو شتنيك سهر بهر شتيكارو
 چاو ديره

﴿أَمْ يَكُولُونَ أَفْرَنَةً﴾ یان نه وانه ده لنین پیغه مبهر ﴿نَعَمْ﴾ نه و (قورثانه) ی هله به مستووه ﴿قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ سُورَ
 قَبْلَهُ﴾ بلی ده ی تیره ده سورته ی وه کو نه و (قورثانه) بیتن ﴿مَقَرَّتْ﴾ هله به ستر او بن ﴿وَأَذَعُوا مِنْ
 أَصْطَقَعُمْ﴾ وه بانگ بکه ن (بقره پشتمو انیتان) هر که س ده توانن ﴿مَنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیتجگه له خوا
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر تیره راست ده که ن ﴿فَالَّذِينَ تَسْتَعِجِلُونَ الْقِتْمَ﴾ جا نه گهر وه لایمان نه دانه وه
 ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ لَبِذِ الْقُرْآنِ عَلِيمٌ﴾ نه وه بزائن که بیگومان نه م (قورثانه) نیر در او ته خواره وه ﴿بِعِزَّتِ اللَّهِ﴾ به ناگاداری
 وزانینی خوا ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هر وه ها بزائن هیچ بهر ستر او یکی راست نی به بیتجگه له نه و
 ﴿قُلْ أَنْتُمْ مُشْرِكُونَ﴾ ده ی ثایا تیره مل که چ و موسلمانن ؟ ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ﴾ هر که س ده به ویت
 ﴿الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبِّهَا﴾ ژبانی دنیا و رازاوه و جوانی نه و ﴿لَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ أَعْمَلُوا سُلُوكًا﴾ نیمه (به ره می)
 کرده وه کانیا ن به ته وای بی ده ده بین تیایدا ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَتَخَسَّوْنَ﴾ وه نه وان له م ژبانه دا که م و کوپی
 یان له گم نا کریت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ﴾ نه وانه که سانیکن بزیمان نی به ﴿فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ﴾
 له پروری دوایدا جگه له ناگر ﴿وَيَحِطُّ مَا صَبَّغُوا فِيهَا﴾ وه نه وای کردیان تیدا بوچ و بی بهر هم بووه
 ﴿وَيَكْبُلُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ وه هر چیان کرد بهر ده وام بوو به هیچ ﴿أَفَمَنْ كَانَ﴾ جا ثایا که سیتک ﴿عَلَى
 بَيْتِ قَوْسٍ رُمْحٍ﴾ به لگه به کی ناشکرای بی له لایه ن بهر وهر د گاریه وه ﴿وَيَسْأَلُهُ شَاهِدٌ يَوْمَ﴾ و شایه تیک لای
 نه وه وه بوی بخوبنیتته وه ﴿وَمَنْ قِيلَ كَيْفَ كُتِبَ مُسَمًّى﴾ وه له بیتن نه م (شایه تیه ی خویه وه) بهر وای موو ساش
 (شایه ته بوی) ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ که به پر وه پیشه و او میهره بانیه ﴿أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ نه وانه بر وایان هه به
 به و (شایه ته که قورثانه) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ﴾ وه هر که س باوه ری بی نه بیت ﴿مِنَ الْخَرَابِ﴾ له و کومده ن
 و نا قمانه (نه وانه ی کزبونه وه له سهر درایه تی نیسلام) ﴿فَالَّذِينَ قَالُوا قَوْلَهُ﴾ نه وه ناگر جینگابه نی ﴿فَلَا
 تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ﴾ که وانه هیچ جزره گومان و دوو دلیه کت نه بیت له و (قورثانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ الْخَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾
 به راستی نه و قورثانه راسته له لایه ن بهر وهر د گارتموه هاتووه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به لام
 زوریک له خدایکی بر وانا هیتن ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ وه ثایا کی سته مکار تره له و که سه ی ﴿أَفَرَأَيْتَ
 عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ که در و هله به مستی به ده م خواره ؟ ﴿أُولَئِكَ يَنْفَرُضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ﴾ نه وانه ده برینه حوزوری
 بهر وهر د گاریان (ووته کانیا ن ده خرینه پرو) ﴿وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ﴾ وه شایه ته کان (له پیغه مبهرا ن
 و فریسته کان) ده لنین ﴿هَؤُلَاءِ الَّذِينَ﴾ نا نه وانه نه و که سانه ن ﴿كَذَّبُوا عَنْ رَبِّهِمْ﴾ (له دونیادا) در وایان
 هله ده به ست به ده م بهر وهر د گاریانه وه ﴿أَلَا أَعْلَمُ اللَّهُ﴾ بیتدارین نه فرینی خوا ﴿عَلَى الظُّلُمَاتِ﴾ بو
 سته مکارانه ﴿الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی بهر هله سستی ریگه ی خوا ده که ن ﴿وَيَسْأَلُونَهَا
 عِوَجًا﴾ و ده یانه وی به لار و جهوتی نیشانده ن ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ﴾ له کاتیکدا نه وان بهر وری دوا بی
 ﴿هُمْ كَفُورُونَ﴾ بی پروان ﴿﴾

﴿أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَعِجْرَةٌ﴾ ۱؎ تھو (تہ فریسن لی کر او) انہ ناتوانن (لہ دہستی خوا) خویان قوتار بکہن
 ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ ۲؎ لہ ولات و زہیدا ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ﴾ ۳؎ و نیبانہ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ آيَةٍ﴾ ۴؎ بیجگہ لہ خوا ہیج
 پشتیوان و دوستیک ﴿يُضَعِّفْ لَهُمْ﴾ ۵؎ یزیان دورقات دہ کریتہ وہ ﴿الْعَذَابِ﴾ ۶؎ سزا ﴿مَا كَانَ لِأُولَئِكَ بِمَقْوِنٍ﴾
 ۷؎ توانای بیستنی (تہو قورٹانہ) بان نہ بوو ﴿وَمَا كَانَ لِأُولَئِكَ بِمَنْجِيٍّ﴾ ۸؎ (ہہ قیشیان) نہ دہینی ﴿۹؎
 ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ ۱۰؎ تہ وانہ کہ سانیکن ﴿خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ ۱۱؎ کہ خویان دوزاند ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ﴾ ۱۲؎ وہ لییان
 وون بوو ﴿مَا كَانَ لِأُولَئِكَ مِنْ﴾ ۱۳؎ تہو دروو دہ لہ سانہی لہ دونیادا دہیان کرد ﴿۱۴؎ ﴿لَا جَزَاءَ لَهُمْ﴾ ۱۵؎ بہ راستی
 و بیگومان تہ وانہ ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ ۱۶؎ لہ رورزی دوایدا ﴿هُمْ الْأَخْسَرُونَ﴾ ۱۷؎ زہرہ رمنہ ند ترین کہ سی خویانن
 ﴿۱۸؎ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ۱۹؎ بہ راستی تہ وانہی ہر وایان ہیتا وہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ۲۰؎ و کردہ وہ چاکہ کانیان
 بہ جی ہیتا وہ ﴿وَنُحِبُّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ۲۱؎ و گہردن کہ چ و دل نارام بوون بق (فہرمانہ کانی) پەر و ہر دگاریان
 ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ۲۲؎ تہ وانہ ہا وہ لانی بہ ہہ ششن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ۲۳؎ تیندا دہ میتنہ وہ بہ ہہ میتنہی
 ﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ﴾ ۲۴؎ ویتنہی تہو دوو دہستہ بہ ﴿كَالْأَعْنَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ﴾ ۲۵؎ وہ ک کوئر و کہر و بیسہر
 و بیناوان ﴿هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾ ۲۶؎ نایا تہو دوو دہستہ بہ کہ سانن ﴿۲۷؎ ﴿إِنَّا نَذَكَّرُ﴾ ۲۸؎ دہ بق بیرناکہ نہ وہ ﴿۲۹؎
 ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ ۳۰؎ سورند بہ خوا بیگومان ناردمان ﴿فُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ ۳۱؎ نوح بق لای گدہ کدی ﴿۳۲؎ ﴿إِنِّي
 لَكُم نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ ۳۳؎ (ہنی ووتن) دلنیابن من ترستہرنکی ناشکرام بوتان ﴿۳۴؎ ﴿أَن لَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ ۳۵؎ کہ جگہ
 لہ خوا نہ بہرستن ﴿۳۶؎ ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ ۳۷؎ (چونکہ) بہ راستی من دہرسم بہ خہتان بگری ﴿۳۸؎ ﴿عَذَابُ يَوْمِ
 النَّارِ﴾ ۳۹؎ سزای رورنکی سہخت و بہ نازار ﴿۴۰؎ ﴿فَقَالَ الْمَلَأُ﴾ ۴۱؎ جا کار بہ دہست و دہسہ لاتدارہ کان
 ووتیان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ۴۲؎ تہ وانہی کہر وایان نہ ہینا بوو ﴿۴۳؎ ﴿مِنْ قَوْمِهِ﴾ ۴۴؎ لہ گدہ کدی (نوح) ﴿۴۵؎ ﴿مَا رَبُّكَ﴾
 ۴۶؎ تہ تو نابینن ﴿۴۷؎ ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكَ﴾ ۴۸؎ جگہ لہ نادہ می بہ کی وہ ک خومان ﴿۴۹؎ ﴿وَمَا رَبُّكَ﴾ ۵۰؎ وہ نابینن تو ﴿۵۱؎ ﴿لَيْسَ بِكَ﴾
 ۵۲؎ ہیج کہ سینک شونت کہ ویتن ﴿۵۳؎ ﴿إِلَّا الَّذِينَ﴾ ۵۴؎ جگہ لہ وانہی ﴿۵۵؎ ﴿هُمُ الَّذِينَ﴾ ۵۶؎ کہ ہزار و بہستہ کانمانن
 ﴿۵۷؎ ﴿بَنَاتِ الرَّثَىٰ﴾ ۵۸؎ بی ناوہزا و ساویلکہن (روالہت بینن) ﴿۵۹؎ ﴿وَمَا رَبُّكَ لَكُم﴾ ۶۰؎ وہ نابینن تہوہ ﴿۶۱؎ ﴿عَلَيْهِمْ﴾
 ۶۲؎ ہیج شنتیکمان لہ تہمہ زیادہی ﴿۶۳؎ ﴿بَلْ تَطْمَئِنُّ كَذِبِي﴾ ۶۴؎ بہ لکو بہ دروزنتان دہزانین ﴿۶۵؎ ﴿قَالَ يَقُومُ﴾
 (نوح) ووتی تہی گدہ کدہم ﴿۶۶؎ ﴿أَوَلَيْسَ﴾ ۶۷؎ ہدوالم بدہنی ﴿۶۸؎ ﴿إِنْ كُنْتُ﴾ ۶۹؎ تہ گہر من ﴿۷۰؎ ﴿عَلَىٰ يَمِينٍ﴾ ۷۱؎ بہ لگہی
 ناشکرام ہہیت ﴿۷۲؎ ﴿مِنْ رَبِّي﴾ ۷۳؎ لہ لای پەر و ہر دگامہ وہ ﴿۷۴؎ ﴿وَأَنصَبِي رَحْمَةً﴾ ۷۵؎ و پرحمہ تہکی ہی بہ خشسیم
 ﴿۷۶؎ ﴿مِنْ عِنْدِي﴾ ۷۷؎ لہ لایہن خویہ وہ ﴿۷۸؎ ﴿فَعَبَّ عَيْنٌ﴾ ۷۹؎ بہ لام تہوہ لہ تہوہ شار درایتہ وہ ﴿۸۰؎ ﴿لَا تَرَوْكُمْ﴾ ۸۱؎ نایا بہ زور
 پابہ ندتان بکہین پینہ وہ ﴿۸۲؎ ﴿وَأَسْمَرْ لَهَا كَرِهُونَ﴾ ۸۳؎ لہ کاتیکدا تہوہ جہزی لی ناکہن و پیتان ناخوشہ ﴿۸۴؎

﴿وَيَقُولُ﴾ وه نهی گه له کهم ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ له سهر نهم (گه یاندنی په یامه) داوای هیچ مال و سامانیکتان لی ناکهم ﴿إِنْ أُخْرِجَ﴾ پاداشنی من ﴿إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ هدر له سهر خوا به ﴿وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه من نه وانه دهر ناکهم بر وایان هتاوه ﴿إِنَّهُمْ مُلْقَوْنَ فِيهَا﴾ به راستی نه وانه به دیداری پهر وهر دگاریان ده گهن (له روری دوا پیدا) ﴿وَلَكِنْ أَنْ كُرِّهَ﴾ به لام من یتوه ده بینم ﴿قَوْمًا تَجْهَلُونَ﴾ که کومه لیکنی نه زانن ﴿وَيَقُولُ مَنْ يَضُرُّنِي﴾ نهی گه له کهم کی یارمه تسم ده دات ﴿مِنْ آتِئَانِ صَرْفَتِهِمْ﴾ له بهر انبهر خوا دا نه گهر نه وانه بتاریتم (و دهر یان بکه م) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ دهی ثایا بقو بیر ناکه نه وه؟ ﴿وَلَا أَقُولُ لَكُمْ﴾ من پستان نالیم ﴿عِنْدِي خَزَائِنُ آتٍ﴾ خه زنه کانی خوا لای منه ﴿وَلَا أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾ و ناشلیم غه یب و شته نادیاره کان ده زانم ﴿وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ﴾ هدر وها نالیم من فریستم ﴿وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ﴾ به وانه ش نالیم ﴿تَزِدُّنِي الْقِسْمَةَ﴾ که له بهر چاوی یتوه سووک و بن ریزن ﴿لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا﴾ خوا هیچ چاکه به کیان نادانی ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ﴾ خوا چاک ده زانی ﴿يَمَّا فِي الْقُبُورِ﴾ به وهی له دهر وونی نه واندابه ﴿إِنِّي إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ به راستی من نه وکاته (نه گهر نه وهر ژارانه دهر بکه م) له سستم کاران ده بم ﴿قَالُوا لَنُخْرِجَنَّكَ﴾ ووتیان نهی نوح ﴿فَدَجَدْنَا﴾ بنگومان ده مه قانیت کرد له گه لماندا ﴿فَاكْزَلْنَا﴾ زوریش ده مه قانیت کرد له گه لماندا ﴿فَأَيُّ آيَاتِنَا تُعَذِّبُ﴾ دهی نه وهی به لیتمان پی ده دهیت (له سزا) بومان بهینه ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه گهر تو له راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيَكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ ووتی بنگومان خوا بوزان ده هیتیت ﴿إِنْ شَاءَ﴾ نه گهر به ویت ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه یتوه ناتوان (له سزای خوا) خوزان قوتار بکه ن ﴿وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُفُسِي﴾ وه ناموز گاری من سوودتان پی ناگه به نیت ﴿إِنْ أُرِيدُ﴾ گهر به ویت ﴿أَنْ أَصْحَ لَكُمْ﴾ ناموز گاریتان بکه م ﴿إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ﴾ نه گهر خوا به ویت ﴿أَنْ يُغَوِّتَ﴾ گومراتان بکات ﴿هُوَ يَكُرُّ﴾ نه وهر وهر دگارتانه ﴿وَاللَّهُ شَرُّ خُفَاتٍ﴾ وه ههر بولای نه ویش ده گهر نه وه ﴿أَلَمْ يَقُولُوا قَدْ كُنَّا فِي الْغَيْبِ﴾ یا نه وانه ده لین موحه مه د نهم (قورنانهی) به ناوی خوا وه هله به سستوه ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ﴾ بلی نه گهر من هلم به سبتیت ﴿فَقُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ نه وه گونا هو تا وانه که ی ته نها له سهر خومه ﴿وَأَنْ أُخْرِجَ﴾ به منیش به ریم له ناوانی یتوه ﴿وَأُخْرِجَ إِلَى نُوحٍ﴾ وه حی کرا بونوح (علیه السلام) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ﴾ که واکه سی تر بر وانا هیتیت ﴿مِنْ قَوْمِكَ﴾ له گه له کت ﴿إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ﴾ بچگه له وهی پشتر بر وای هتاوه ﴿فَلَا تَتَّبِعِ الْيَهُودَ﴾ که وانه ناره حهت و غه مبار مه به به وهی نه وانه ده بکه ن ﴿وَأَصْحَ الْفُلْكَ﴾ وه که شتیه که ش دروست بکه ﴿يَا عِيسَى وَرَحِيمًا﴾ به پش چاو و چاودیری و فرمان و نیگای یتمه (له م ثایه ته دایاسی سیغه نی چاو، عین - هاتوه بول خوا ی گه وهره، بر وامن پینه تی به بی هیچ لیچواندن و لیکنده وه به ک شیه که ی نازانین وه ته نها خوا خوی ده زانیت) ﴿وَلَا تُخْطِئُنِي﴾ وه هیچ قسم له گه لدا مه که ﴿فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ له باره ی نه وانه ی سته میان کردوه (و بی باوه ر بوون) ﴿إِنَّهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ چونکه بنگومان نه وانه ده خنکترین

﴿وَتَصْنَعُ الْفُلَ﴾ و ده ده سنی کرد په دروست کردنى كه شته كه ﴿وَكَلَّمَا مَرْعَايَا﴾ هه كاتيك تى په رينا به لايدا ﴿مَلَأْنِ قَرْيَةً﴾ كومه لى له گه له كه ي ﴿سَخِرُوا مِنْهُ﴾ گالته يان پى ده كرد ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنتَ مُنَادٍ﴾ (نوح) ده بووت نه گه ر نيوه تېسته گالته و لاقرتى به نيمه ده كهن ﴿وَإِنَّا نَسْخَرُهُمْ كَمَا نَسْخَرُكَ﴾ نه وه بېگومان نيمه ش لاقرتى به نيوه ده كه بن ﴿كَمَا نَسْخَرُوكَ﴾ هه چو ن نيوه لاقرتى به نيمه ده كهن ﴿فَتَوَقَّعْمَا يَوْمَ﴾ جاله مه وپاش ده زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ كى سزاي بو ديت ﴿يُخْزِيهِ وَيَكُلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ أَشَدُّ﴾ سه ر شوړى ده كات (له د و نيا داو له قيامه تيشدا) سزاي هه ميشه يى به سه ر داديت ﴿حَتَّى إِذَا﴾ (نوح) (كه شته كه ي دروست كرد) هه تا كاتيك ﴿جَاءَ أَمْرُنَا﴾ فه رمانى نيمه هات (بو له نا و بر دنيان) ﴿وَقَارَ الشَّفُورُ﴾ و ته نوره كه ناوى لى هه ل قولا ﴿فَلَمَّا أَخِيلَ فِيهَا﴾ و وتمان (به نوح) له و (كه شته) دا هه لى بگه ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَازِيٍّ﴾ له هه مو و نيوه مينه ك دووان ﴿وَأَخْلَكَ الْإِلَٰهَ﴾ زن و منداله كانيشت هه ل بگه نه وه يان نه بيت ﴿سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾ بر يارى خواى له سه ر دراوه (به خنكاندن) ﴿وَمَنْ أَمَرَ﴾ هه ر نه وانه ش (هه ل بگه كه) بر و ايان هتا (له گه له كه ت) ﴿وَمَاءَ أَمْنٍ مَعَهُ لَا قَبِيلَ﴾ و ه خه ل كيكى كه م نه بيت بر و ايان نه هتا له گه لى دا ﴿وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا﴾ (نوح) و وتى هه مو و تان سوار بن له و (كه شته) دا ﴿يَسِّرَ اللَّهُ مَجْرَبَهُمْ لَمَّا وَرَسَتْ﴾ به ناوى خواوه له كاتى رويشتن و وه ستانى دا ﴿إِنْ رَبِّي﴾ به راستى په روه رده گارم ﴿لَعَزَّزْتُ جَيْمُ﴾ زور لى بورده ي ميه ربه بانه ﴿وَجَنَّتْ جَرَى بِهِمْ﴾ كه شته كه ده بېردن ﴿فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ﴾ به ناو شه بولى وه ك كيوو شاخ دا ﴿وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ﴾ نوو حيش عليه السلام كوپه كه ي بانگ كرد (كه ناوى كه نعان بوو) ﴿وَكَانَ فِي مَقَرٍّ﴾ كه له شو تينكى كه ناردا بوو ﴿يَبْنَىٰ أَرْكَبَ مَحْتًا﴾ (و وتى) نه ي كورى خوشه وېستم له گه لمان دا سواره به ﴿وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ﴾ و له گه ل بى بر و ايان مهبه ﴿قَالَ سَتَأْتِي إِلَىٰ جَبَلٍ﴾ (كوپه كه ي) و وتى په نا بو شاخيك ده به م ﴿يَقْصِصُنِي مِنَ الْمَاءِ﴾ كه بمپاريزيت له م لا فاوه ﴿قَالَ لَا غَاصِمَ لِيَوْمٍ﴾ (نوح) و وتى نه مرق هېچ پاريزه ريك (به ناده ريك) تيه ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ له فه رمانى خوا (كه خنكاندنه) ﴿إِلَّا أَمْنٌ زَجَرٌ﴾ مه گه ر كه سبك خوا په حمى پى بكات (و باوه ردار بيت) ﴿وَحَالٌ يَنْتَهِمَا الْمَوْجُ﴾ له و كاته دا شه بولى لا فاو كه و نه نيوانيان ﴿فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِبِينَ﴾ جاشه و (كوپه خنكاو) له خنكاوان بوو ﴿وَقِيلَ يَا أَرْضُ﴾ نه و سا و و تراه ي زه وى ﴿أَتَبْنِي مَاءَ لِي﴾ فاوه كه ت هه لمزه ﴿وَيَسْمَاءُ أَقْلَى﴾ و نه ي ناسمان باران مه بارينه ﴿وَيُحْيِي الْمَاءُ﴾ تير لا فاوه كه رو چو و به ناخى زه وى دا ﴿وَقَضَى الْأَمْرُ﴾ كاره كه (خنكانيان) ته واو كرا ﴿وَأَسْوَتْ عَلَى الْجُودَى﴾ و (كه شته كه) وه ستا به سه ر (كبنوى) جو و ديه وه ﴿وَقِيلَ بَعْدًا﴾ و و ترا دو و رى له په حمى خوا ﴿الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ بو گه لى سته مكاران ﴿وَنَادَى نُوحٌ رَّبَّهُ﴾ نوو ح ها وارى كرده په روه رده گارى ﴿قَالَ رَبِّ﴾ و وتى نه ي په روه رده گارم ﴿إِنْ أَنِي﴾ به راستى كوپه كه م ﴿مِنْ أَهْلِ﴾ له كه س و كاري منه ﴿وَإِنِّي وَعْدُكَ الْحَقُّ﴾ و بېگومان به لى تى توش راسته ﴿وَأَنْتَ أَخْلَكُ الْكَافِرِينَ﴾ وه توش داده ر نرينى هه مو و فه رمان به و ايانى ﴿

﴿قَالَ يٰ نُوحُ اِنَّكَ﴾ (خو) فەر مووی نهی نوح بهراستی نهو (که نعان) ﴿اَنْتَ مِنْ اٰهْلِكَ﴾ له کهس و کاری
 تو نی به ﴿اِنَّهُ عَمَلٌ﴾ بیگومان نهو (کور) کرده وی ﴿عَبْرَتٌ لِّمَنْ﴾ خراب و ناپه سهند بوو ﴿فَلَا تَكُنْ﴾
 جا که واته داوای شتیکم لی مه که ﴿مَالِيسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که زانیاریت دهر باره ی نی به ﴿اِنْ اَعْطَاكَ﴾
 بهراستی من نامور گاریت ده کهم ﴿اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ تا له نه فامان نه بیت ﴿قَالَ رَبِّ اِنِّی﴾
 (نوح) وونی بهر وهر دگرم بهراستی من ﴿اَعُوْذُ بِكَ﴾ به نات پی ده گرم (له وی) ﴿اَنْ اَنْتَ لَكَ مَا﴾
 داوای شتیکم لی بکهم ﴿اَنْتَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ﴾ که نابیز انم ﴿وَالَا تَعُوْذُ لِيْ وَتَرْحَمْنِی﴾ وه نه گهر نه بوریت لیتم
 و بهر حمم پی نه کهی ﴿اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ﴾ له زیان لیکه و توان ده بم ﴿قَالَ يٰ نُوحُ﴾ و و ترا نهی نوح
 ﴿اَقْبِضْ بِسَلْمَتَيْنَا﴾ دابهزه (له که شتیه که) به هیمنی و پیوهی له لایسن نیمه وه ﴿وَبَرَكْتَ عَلَيْكَ﴾
 وه به بیت و فدی زور به سهر خوته وه ﴿وَعَلَى اٰمْرِ قَتْلِكَ﴾ وه به سهر گه لانیك که بهیدا نه بن له وانه ی
 که له گه ل تو دان (یا به سهر نهو خه لکانه ی له گه ل تو دان) ﴿وَاَمْرٌ سَمِعْتَهُ﴾ چهند نه ته وه و گه ل
 دواتر دین خوشی و نازو نیمه تیان پی ددهمین ﴿اَنْتَ سَمِعْتَهُ﴾ پاشان له لایسن نیمه وه دواتر چاریان
 ده بیت ﴿عَذَابٌ اَلِيْمٌ﴾ سزای سهختی نازار دهر ﴿يَا لَكَ مِنَ الْاَلَمِیْنَ﴾ نه مانه (ی بامکران)
 له هه واله گرنگه نادیاره کانه ﴿تُوجِبُهَا اِلَيْكَ﴾ به نیگا بومان ناردی ﴿مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ﴾
 نه تو و نه گه له کهت نه شان دهر انین ﴿مِنْ قَبْلِ هٰذَا﴾ له پیتش نه م (نیگای نیمه) ﴿فَاَمْسِرْ﴾ که واته
 خو را اگر به ﴿اِنَّ الْعَذَابَ لِلْمُتَّقِيْنَ﴾ بهراستی سهر نه نجام بو له خوا تر سانه ﴿وَالِی عادِ اَحَاخِرُ هُوْدًا﴾
 وه بولای (گه لی) عاد هو وی برابانمان نارد ﴿قَالَ يَتَقَوَّمُ اَعْبُدُوا اللّٰهَ﴾ وونی نهی گه له کهم خوا بهرستن
 ﴿مَا اَلْكُمُومِ اِلَیْهِ عِبْرَةٌ﴾ هیچ بهرستراوینکتان نی به جگه له نهو ﴿اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرَوْنَ﴾ نیوه ته نها درو
 هه نه بهستن ﴿يَتَقَوَّمُ﴾ نهی گه له کهم ﴿لَا اَنْتُمْ لَعَلَّوْا اَجْرًا﴾ له سهر نه م (گه یاندنی به یامه) داوای
 هیچ پاداشتیکتان لی ناکه م ﴿اِنْ اَجْرِيْ اِلَّا عَلٰی الَّذِی﴾ پاداشتی من ههر له سهر نهو (خو) به ﴿فَطَرَفِی﴾
 که دروستی کردوم ﴿اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ﴾ دهی ثابا زسر نابن ﴿وَتَقُوْمُ﴾ وه نهی گه له کهم ﴿اَسْتَغْفِرُوا﴾
 زبکه م ﴿داوای لیسوردن له بهر وهر دگارشان بکه م ﴿اَسْمِعُوْا اِلَیْهِ﴾ دواتر بکه پرته وه بولای نهو
 ﴿یُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَیْكُمْ﴾ (نه گهر وایکن خو) له ناسماتنه وه (باران) دهر بارینیت به سهر تاندا ﴿یَقْدِرُ﴾
 به لیزه مه ﴿وَتَزِدُّكُمْ قُوَّةً﴾ و هیزی تر زیاد ده کات ﴿اِلَی قُوَّتِهِكُمْ﴾ بو هیزه که تان ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِیْنَ﴾
 وهر وهر ورمه گیرن (له بانگه وازه کهم) به تاوان باری ﴿قَالَ اَوَلَا یَسْهَوُْنَ﴾ ووتیان نهی هوود ﴿مَا جِئْتُمْ﴾
 بیتمه ﴿تَوْ هِیچ بهلگه به کی پرووت بو نه هی تاوین ﴿وَمَا لَكُمْ بِتَارِیْحِیْۤ اِلَیْهِ﴾ بویه نیمه ش واز
 له بهرستراوه کان (خو اکان) مان ناهیتین ﴿عَنْ قَوْمِكَ﴾ له بهر قسه ی تو ﴿وَمَا لَكُمْ بِمُؤْمِنِیْنَ﴾ وه نیمه
 باوهرت پی ناکه بین ﴿

﴿قَالَ يٰقَوْمِ﴾ صالح ووتی ئەہی گەلە کەم ﴿أَرَأَيْتُمْ إِن كُنْتُمْ﴾ ینەم بایتن ئە گەر من ﴿عَلَىٰ بَيْتَقَرْنٍ رَّفِیٍّ﴾ بە لگە بە کی ناشکرەم هەبێ لە لایەن پەر وەرد گار مەوہ ﴿وَأَنَا نَبِیُّ بَنِی رَحْمَہٗ﴾ وە لە لایەن خۆیەوہ پیتە مەریتی پنی بەخشیم ﴿فَمَنْ یَضُرُّنِی﴾ جا کی یار مەتیم دەدات ﴿مِنَ اللّٰهِ﴾ لە بەرامبەر خوادا ﴿إِن عَصِیْتُمْ﴾ ئە گەر سەر بپچی ئەو بکەم ﴿فَأَزِیْدُونَنِی﴾ کەواتە ئێوہ هیچ بۆ من زیاد ناکەن ﴿غَیْرَ خَیْسِرٍ﴾ زەرەر و زیان نەبیت ﴿وَلَقَوْمٌ﴾ ئەہی گەلە کەم ﴿هَکِیْمٌ نَّافِعٌ اللّٰهُ﴾ ئەمە ووشترە کەہی خواہیە ﴿لَکُمْ اٰیٰتٌ﴾ کە موعجیزە یەکی پرووہ بۆ ئێوہ (لە سەر راستی پیتە مەریتی بە کەم) ﴿فَذَرُوْهَا﴾ جا ئێوہ ش وازی لی بێتن ﴿تَأْكُلُ فِی الْاَرْضِ اللّٰهُ﴾ بە لہ زەوی خوا بخوات (بلە وەریت) ﴿وَلَا تَمْسُوْهَا اِیْسُوْ﴾ بە خراپە دەستی بۆ مەبەن ﴿وَلَا تَحْذَرُوْا قَرِیْبٌ﴾ ئە گینا سزایە کی بە زوویی تووشتان دەبیت ﴿فَعَمْرُوْهَا﴾ کەچی ئەوان ووشترە کە بیان سەر بری ﴿فَقَالَ﴾ جا (صالح) وونی ﴿تَمْعُرُوْا فِی دَارِکُمْ﴾ پرابوون لە مالی خۆتاندا ﴿ثَلَاثَ اَیَّامٍ﴾ سێ رۆژ ﴿ذٰلِکَ وَعَدُ﴾ ئەوہ بە ئیتیکە ﴿غَیْرَ مَعْدُوْبٍ﴾ درو نیە ﴿وَلَقَدْ جَاءَ اٰمُرُنَا﴾ جا کاتیک فەرمانمان هات (بۆ لە ناو بردن) ﴿فَجَعَلْنَا صَالِحًا﴾ صالح مان پزگار کرد ﴿وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ﴾ ئەوانەش بر وایان هێنا بۆ لہ گەلیدا ﴿بِرَحْمَہٗمِنَّا﴾ بە بە زەبیە ک لە لایەن خۆمانەوہ ﴿وَمِنْ بَیْنِیْ یَوْمَیْ﴾ لە سەر شوری و پرسیوایی ئەو پۆرە (پەنامان دان) ﴿إِن زِلْکَ هُوَ الْقَوِیُّ الْعَزِیْزُ﴾ بە راستی پەر وەرد گارت هەر خۆی بە توانا و بە دەسە لاتە ﴿وَلَقَدْ اَلَلَّیْنَ ظَلَمُوْا اَلْضَّحٰحَ﴾ ئەوانەش کەستە میان کرد شریخە بە ک گرتنی ﴿فَاَصْبَحُوْا فِی زَیْرِ هٰہِ خَیْمَتٍ﴾ ئیش لە ناو مائە کانیاندا کەوتن بە پروودا و جوولە بیان لی برا (مردن) ﴿کَانَ لَیْسَ لَیْسَ اَیْہَا﴾ وە ک ئەوہی لەویدا نەبوون ﴿اَلَا اِن لَّمْ یُؤْمَرُوْا﴾ بێدار بن بە راستی گەلی سەموود ﴿کَفَرُوْا اَزْہُمْ﴾ بێ پروابوون بە پەر وەرد گاریان ﴿اَلَا لَعْنَةُ الشُّوْءِ﴾ بێدار بن دووری و لە ناو چوون بۆ گەلی سەموود ﴿وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا﴾ سووتند بە خوا بینگومان تیراوە کانمان هاتن ﴿اِیْرَہِیْمَ بِالْبَشْرِیِّ﴾ بۆ لای ئیبراہیم بە مژدەوہ ﴿قَالُوْا سَلَمًا﴾ ووتیان سەلامی خوات لی بیت ﴿قَالَ سَلَمٌ﴾ (نەوش) وونی سەلامی خوا لە ئێوہش ﴿فَعَالِمٌ﴾ ئەمجا ئەوەندەہی نەبرد ﴿اَن جَاءَ یُعْجِلْ حَیْرُ﴾ (ئیبراہیم) خیرا گوێرە کە یەکی برژاوی هێنا بۆیان ﴿فَلَمَّا رَاَ اٰیٰتِیْہُمْ﴾ جا کاتیک بینی دەستیان ﴿لَا تَقِصُّ اِلَیْہِ﴾ درێژ ناکەن بۆی (ولێ ی ناخون) ﴿نَصِیْرُکُمْ﴾ نااسایی هانتە بەر چاوی ﴿وَاَنْحَسَ مِنْہُمْ خِیْفَہٗ﴾ و لە دەروونی خۆیدا مەترسی لی کردن (کە نیازی خراپان هەبیت) ﴿قَالُوْا لَا تَخَفْ﴾ ووتیان مەترسە ﴿اِنَّا اُرْسِلْنَا﴾ بە راستی ئیمە ئیبراوین ﴿اِلَی قَوْمٍ لُّوْطٍ﴾ بۆ سەر گەلی لووط ﴿وَاَمْرًاۤہٗ قَابِیۡۃً﴾ لە و کاتەدا خیرانە کەہی وەستابوو ﴿فَتَضَحَّکْتَ﴾ و پینکەنی ﴿فَبَشَّرْنَا بِاسْحٰقٍ﴾ ئیمەش مژدەمان پنی دا بە ئیسحاق ﴿وَمِنْ زَلٰہِ اِسْحٰقُ یَعْقُوْبُ﴾ وە لە پاش ئیسحاق (مژدەمان پیندا) بە یە عقیوب (کە کوری ئیسحاق) ﴿

﴿قَالَ كَيْفَ يَكُونُ﴾ (خیزانی ئیبراهیم) ووتی وہ پڑ (وای) ﴿عَالِمٌ وَمَا تَعْلَمُونَ﴾ چوں مندا لم دہ بیت کہ من
 پیرہ رنیکم ﴿وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا﴾ تہوش میزدہ کہہ کہ پیرہوہ ﴿إِنْ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ﴾ بہر راستی تہہ
 شتیکی سہیرہ ﴿قَالُوا اتَّعَجِبِينَ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان تو سہرت سورہہ میبت ؟ ﴿مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾
 لہ کار و فرمانی خوا ﴿رَحِمَتْ اللَّهُ وَلَدًا عَلَيْهِ﴾ رہ حصہ و بہرہ کہنی زوری خواتان لہ سہریت
 ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ تہی نال و بہیتی ئیبراهیم ﴿إِنَّهُ حَبِيبٌ مُّجِيبٌ﴾ بہر راستی خوا سوہاس کراوی چاکہ فراوانہ
 ﴿فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ﴾ تہہ مجا کاتیک ترس و بیمی ئیبراهیم لاچوو تہہ ﴿وَجَاءَتْهُ الْبَشَرَى﴾
 وہ مژدہ کہشی بڑہات ﴿يُحْيِي لَنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ﴾ لہ بارہی گہلہ کہی لوط گفتوگزی لہ گہلہ دہ کردین ﴿وَلَمَّا
 دَرَجُوا﴾ (چونکہ) بہر راستی ئیبراهیم ﴿خَلَّيْنَا لَهُ مُخِيبٌ﴾ لہ سہرخزو دلہرم و پرو لہ خوابو ﴿وَلَمَّا
 دَرَجُوا﴾ تہی ئیبراهیم ﴿أَعْرَضَ عَنْ هَذَا﴾ واز بہتہ لہم کارہ ﴿إِنَّهُ قَدْ جَاءَ﴾ بہر راستی بنگومان
 دہر چوہہ (بڑہو کارہ) ﴿أَمْرُكَ﴾ فرمانی پدروہر دگارت ﴿وَلَمَّا جَاءَتْهُمْ﴾ وہ بہر راستی بڑہوانہ دیت
 ﴿عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُومٍ﴾ سزایہ کی نہ گہراوہ ﴿وَلَمَّا جَاءَتْ﴾ کاتیک کہہاتن ﴿رُسُلًا لُّوطًا﴾ فریشتہ کانمان
 بڑلای لوط ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ ہاتنیانی ہی ناخوش بوو ﴿وَضَافَرِيهِمْ دَرَجًا﴾ وہ دلگران بوو بییان ﴿وَقَالَ هَذَا
 يَوْمُ عَصِيْبٍ﴾ وہ ووتی تہہ پڑوہ پڑونکی سہختہ ﴿وَصَاحَهُ قَوْمُهُ﴾ وہ گہلہ کہی ہاتن بڑلای ﴿يَهْرُؤُنَ
 إِلَيْهِ﴾ بہلہیان دہ کرد (لہ ہاتن) بڑلای ﴿وَمِنْ قَبْلُ﴾ لہ کاتیکداندوان لہوہ و پش ﴿كَانُوا يَعْمَلُونَ الْبَيِّنَاتِ﴾
 ہمیشہ کردہوہ بہدہ کانیان تہہ نجام دہدا (کہ تیربازی بوو) ﴿قَالَ يَتْلُو﴾ ووتی تہی گہلہ کہم
 ﴿هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ تہوانہ کچہ کانی منن (مہ بہستی کچہ کانی ہوزہ کہی بوو) ﴿هَلْ أَتَاهُمْ حُكْمٌ﴾ تہوانہ
 پاک وحہ لائن بوتان ﴿فَاتَّبَعُوا اللَّهَ﴾ دہی لہ خوا بترسن ﴿وَلَا تَخْزُونِ فِي صَبْرِ﴾ و سہر شوہرم مہ کھن لہوہی
 دہتاندوت بہر امبہر میوانہ کانم بیکہن ﴿الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَ رَحْمَةً﴾ ناخوہیاونکی ڈیرو تینگہ بشتووتان
 تہدانہی بہ ﴿قَالُوا لَقَدْ﴾ ووتیان سویتندیت بنگومان ﴿عَلِمْتَ﴾ تو دہزانت ﴿مَا كَانَ فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ﴾
 تہمہ ہیج ہق (و تارہزو) بنگمان لہ کچہ کاندانہ ﴿وَأَنَّكَ لَتَعْرِىٰ مَا تَزِيدُ﴾ وہ بہر راستی تو دہزانی
 تہمہ چیمان دہوت ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكَ قُرْبًا﴾ ووتی نای خوزگہ لہ بہرانبہر تہوہدا ہیونکم بیواہ
 ﴿أَوْ أَوْلَىٰ إِلَيَّ رُحْمِي عَلَيَّ﴾ بیان بہنایہ کی قایم بیواہ بہنام ہی بیدایہ (بہر گریسم دہ کردن) ﴿قَالُوا
 يَلُوطُ﴾ (فریشتہ کان) ووتیان تہی لوط ﴿إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ﴾ بہر راستی تہمہ تیرراوی پدروہر دگاری توین
 ﴿لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ﴾ ہر گیز ناگہنہ لای تو ﴿فَأَمْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ الْبَيْتِ﴾ جاتو ومان و مندالت و تہوہی
 باوہری ہی ہیناویٹ لہ بہشینیکی شہودا پرون (و تہم شمارہ بہجی بہیلن) ﴿وَلَا يَنْتَظِرُ مِنْكُمْ أَحَدٌ﴾
 وہ ہیج کہس لہ تہوہ لانہ کاتہوہ بہدوای خویدا ﴿إِلَّا أَمْرُكَ﴾ جگہ لہ زنہ کہت ﴿إِنَّهُ مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ﴾
 بہر راستی تہوہ تووشی دہیت تہوہی کہتووشی تہوان (گہلہ کہت) دہیت (چونکہ ہی باوہر بوو) ﴿إِنْ
 مَوْجِدُهُمْ أَصْحَابُ﴾ بنگومان وہختی لہناوہر دنیان بہرہہیانہ ﴿الَّذِينَ الصُّبْحُ بِفَرَسٍ﴾ قایا بہرہہیان نزیک
 نیہ

﴿فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ جا که فرمانی نیمه هات ﴿بِقَوْلِهِمْ دُنْيَان﴾ ﴿جَعَلْنَا عَلَيْهِمْ سَافِلَهَا﴾ نه و (شونته) مان
 سهرو ژیر کرد ﴿وَأَنْظَرْنَا عَلَيْهِمْ﴾ و باراندمان به سه ریاندا ﴿حِجَارَةً مِّن سِجِّيلٍ﴾ و ورده زیخی گلیین
 ﴿مَنْصُورٍ﴾ به دوا ی به کداوین بچران (دهباری) ﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ﴾ وه نه و (سزایه) دور نی به لهسته م
 کارانه وه ﴿وَالَّذِينَ مَنَعَتْ﴾ وه (ناردمان) بق (خه لکی) مه دیه نیش ﴿أَخَاهُمْ شُعَيْبٌ﴾ شوعه یی
 بر ایمان ﴿قَالَ يَتْلُوا﴾ وونی نه ی گه له کم ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ﴾ هیچ
 به رستراوینکتان نی به ینجگه نه و ﴿وَلَا تَقْصُوا﴾ وه کم و کوری مه کن ﴿الْوَكِيلَ وَالْمِيزَانَ﴾
 له پیوانه و کیشانه دا ﴿إِنِّي أُرْسِلُكُمْ﴾ به راستی من ده تان ینم ﴿بِخَيْرٍ﴾ به مال و سامانی زوره وه ﴿وَالَّذِينَ
 أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ وه به راستی من ده ترسم لیان ﴿عَذَابٌ يُؤْمَرُ مُحِيطٌ﴾ سزایه که گه مارنوتان بدات
 و لی رزگار نه بن ﴿وَمَقْصُورٌ﴾ جا نه ی گه له کم ﴿أَوْفُوا الْوَعْدَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ پیوانه و کیشانه
 راست و دروست نه انجام بدهن ﴿وَلَا تَحْسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ﴾ وه کم و کوری مه کن له شت و مه کی
 خه لکیدا ﴿وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ و خرا به کاری مه کن (با خرا به بلا و مه کنه وه) له زه ویدا ﴿وَالَّذِينَ
 بَقِيتُ اللَّهُ خَيْرَ لَّكُمْ﴾ نه وه ی خوا ده به یلته وه (له قازانجی حه لال) چاکتره بۆتان ﴿إِن كُنْتُمْ
 مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه بر وادارن ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ﴾ و من بارن زهر نیم به سه رتانه وه ﴿وَالَّذِينَ
 قَالُوا بُشْعَبٌ﴾ وونیان نه ی شوعه یب ﴿أَصْلَوْكَ تَأْمُرُكَ﴾ ثایا نویزه که ت فرمانت پی ده دات ﴿أَن
 تَتَرَكُ﴾ که نیمه و ازیتین ﴿مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا﴾ له وه ی باو و بایرانمان به رسترو یانه ﴿أَوَأَنْتَ تَقُولُ إِنَّمَا
 نَسْتَعِينُ﴾ یان و ازیتین له وه ی به ویستی خومان له مال و سامانماندا ده یکن ﴿إِنَّكَ لَا تَخْلُقُ شَيْئًا﴾
 به راستی تو به له نه کوری لی زان و هوشمه ندیت ﴿قَالَ يَتْلُوا﴾ وونی نه ی گه له کم ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾ هه و الم
 بده نی ﴿إِن كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي﴾ نه گهر من به لگه به کی برونم له لایه ن به روره دگار مه وه پی بیت
 ﴿وَرَزَقْنِي مِن رَّزْقِ حَسَنًا﴾ وه روزه کی زورو باشی پیدایم له لایه ن خویه وه (چ مه به ستیکم هه به درو
 بکم) ﴿وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَتْلِفَكُمْ﴾ وه من هه ر گیز نامه ویت پیچه وانه ی نبوه بکم ﴿إِنِّي مَّا أَنْتَظِرُكُمْ عَذَابُ﴾
 له و (کاری) به رگری نیوه ی لی ده کم (خوم بیکم) ﴿إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ﴾ من هیچ
 مه به ستیکم نی به ینجگه له چاک کردن و چاکسازی نه بیت نه وه نده ی بترانم و له وانا ماندا بیت
 ﴿وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ﴾ سه ر که و تیشیم تنها به (پشتیوانی) خوا به ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم هه ر به و به ستو وه
 ﴿وَالَّذِينَ لَبِثُوا﴾ هه ر بولای نه ویش ده گهر نیمه وه ﴿وَالَّذِينَ لَبِثُوا﴾

﴿وَنَقُومُ لَكُمْ يَتَاقِي﴾ ئەي گەلە کەم دژابە تېشان لە گەلەم نەبێتە ھۆی ئەو ھەي ﴿أَنْ يُصِيبَكَ﴾
 ﴿مِثْلَ مَا أَصَابَ﴾ تووشتان بېت و نەھەي ئەو (سزایە) ی تووشتی ﴿قَوْمَ نُوحٍ﴾ ئوقومە ھود ئوقومە صلیح گەلی
 نوح پان گەلی ھود پان گەلی صالح بوو ﴿وَمَا قَوْمُ لُوطٍ بِكُمْ بَعِيدٌ﴾ خۆ گەلە کەي لووط دوور
 نی یە لیئانەو (حیان بەسەر ھات) ﴿وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ وە داوای لیور دیش لە پەرورەرد گارتان
 بکەن ﴿ثُمَّ قُلْنَا لِنَهْ﴾ پاشان بگەرێنەو بۆلای ﴿إِنَّ رَبَّكَ تَجِيبُ دُعَاؤُكَ﴾ بەراستی پەرورەرد گارم
 مېھرەبانی دلسۆزە ﴿قَالَ اسْتَعِيبْ﴾ ووتیان ئەي شووعەیب ﴿مَا تَقْدُ كَيْدُ﴾ ئیمە تینا گەبەن
 لە زورنیک ﴿يَتَأَقُولُ﴾ لەو ھەي تۆ دەبلیت ﴿وَلَا﴾ بەراستی ئیمە ﴿لَتَرْبُكَ فِتْنًا صَاحِبًا﴾ تۆ بە لاواز دەبینن
 لە تاواماندا ﴿وَلَوْلَا رَحْمَتُكَ﴾ خۆ ئەگەر (لەبەر) خزمە کانت نەبوایە ﴿لَرَجَمَنَّكَ﴾ دنیابە بەرد بارانمان
 دە کردی ﴿وَمَا أَنتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ﴾ (چونکە) تۆ خۆت هیچ دەسە لاتیکت نی یە لەبەر امبەر ئیمەدا ﴿قَالَ يَتَقَوْمُ﴾ ووتی ئەي گەلە کەم ﴿أَرَهَطِي أَعَزُّ عَلَيْكَ﴾ ئایا خزمە کانم بە دەسە لات تون لەبەر امبەر
 ئیمەدا ﴿مِنْ أَلَمٍ﴾ لە خوا ﴿وَأَلْخَذْنَاهُ وَرَأَيْكُمْ ظَهْرًا﴾ لە کاتیکدا فەرمانی ئەو (خوا) تان پشت
 گوی خستووە ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بەراستی پەرورەرد گارم ﴿يَتَأَقْمُوتُ مُجِيبٌ﴾ ناگادارە بە ھەرچی ئیمە
 دەبکەن ﴿وَنَقُومُ﴾ ئەي گەلە کەم ﴿أَتَمْنُوا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ﴾ کردەو بە کەن لەسەر بارو حالەتی
 خۆتان ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ بەراستی منیش کارو کردەو بە کەم ﴿سَتَقُومُ تَعْمُوتُ﴾ لەمە و دوا دەزانن
 ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ﴾ کئی سزای بۆ دیت ﴿بُخْرِي﴾ ریسواو سەر شوپی دە کات ﴿وَمَنْ هُزِّي﴾ وە کیش
 دروژنە ﴿وَأَتَقِيمُوا إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ﴾ جا چاوەروانی بکەن بەراستی منیش لە گەلەتان چاوەروانم ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾ کاتیک فەرمانی ئیمە ھات (بۆ لە ناو بردنیان) ﴿فَجِئْنَا شَعْبًا﴾ شووعە بېمان رزگار کرد
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ و ئەوانەش پڕوایان ھیتا بوو لە گەلیدا ﴿بِرَحْمَتِنَا﴾ بە بەزەیی لە لایەن خۆمانەو
 ﴿وَأَلْخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ﴾ وە ئەوانەي ستمیان کرد بوو نالەو شریخە کە (نەعرە تە کە) گرتی
 ﴿فَأَصْبَحُوا فِي دَرَجَاتٍ جَدِيدِينَ﴾ نێر ھەموویان لە مال و جینگا کانیاندا دەموو روو کەوتن و جوولەیان
 نەما (مردن) ﴿كَانَ لِرَبِّكَ أُنْفِهَا﴾ (وابان لیتھات) وە ک ھەر تپیدا نەبووین ﴿أَلَا بَعْدَ الْعَمَلِ﴾ بیدارین
 دووری و تیاچوون بۆ خەلکی مەدین ﴿كَمَا بَعْدَتْ نُجُودُ﴾ وە ک چۆن گەلی سەموود تیاچوون
 و دوور بوون لە پەحمی خوا ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سویند بە خوا بێنگومان ناردمان ﴿مُوسَى بِآيَاتِنَا﴾ موسا
 بە موەجیزە کانیانەو ﴿وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ﴾ وە بەراپەر بەنگەي پرونەو ﴿إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بۆلای
 فیرعون و دەست و پێوەندە کەي ﴿فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ﴾ بەلام ئەوان شونین فەرمانی فیرعون کەوتن
 ﴿وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ﴾ لە کاتیکدا فەرمانی فیرعون راست و پەوانەبوو

﴿يَقْدُمُ قَوْمَهُ﴾ پیش گله‌گهی ده‌کهنیت ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌رؤزی دوا پیدا ﴿فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ﴾ نه‌مجا
 هه‌موویان ده‌بانه‌ناو ناگری دوزخ ﴿وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نای چند خرابه‌نه‌و شویته‌ی نه‌وانی
 بؤ‌ده‌بریت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي هَذِهِ نَعَتْ﴾ وه‌له‌م (دو‌نیا) دا نه‌فریتان به‌شویندا نیراوه ﴿وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 هه‌روه‌ها له‌رؤزی دوا پیدا ﴿بَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نای چند خرابه‌نه‌و به‌خشر او‌هی پیتان به‌خشر
 ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغُرَى﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا بؤت چند هه‌والیکه) له‌هه‌والی شاره‌کانی رابوردو
 ﴿نَقُصُّهُ عَلَيْكَ﴾ ده‌یگیرینه‌وه بؤت (له‌م سوره‌ته‌دا) ﴿مِنْهَا قَائِرٌ وَحَصِيدٌ﴾ هه‌ندیکیان مانون
 وه‌ندیک‌ی نریان نه‌مانون (ویران بوون) ﴿وَمَا ظَلَمْتَهُمْ﴾ وه‌تیمه‌سته‌ممان لی نه‌کردن
 ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ به‌لکو خویان سته‌میان کرد له‌خویان ﴿فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ﴾ جا هیچ سوودیک‌ی
 پی نه‌گیانندن ﴿إِنَّ اللَّهَ يُنْفِثُ الرِّيحَ﴾ نه‌و په‌رستر او‌اندیان ﴿يَدْعُونَ﴾ که‌ده‌یان په‌رستن و هاواریان لی ده‌کردن
 ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ له‌جیاتنی خوا ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ به‌هیچ شتیک (سو‌دیان پی نه‌گیانندن) ﴿لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا﴾
 کاتنی قدرمانی په‌روه‌ردگارت هات (بؤ له‌ناو بردنیان) ﴿وَمَا زَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَابُعٍ﴾ نه‌و (بت) انه‌هیچیان
 زیاد نه‌کرد بؤ نه‌وانه‌(ی ده‌یان په‌رستن) بی‌جگه‌زیان و له‌ناو‌چوون نه‌بیت ﴿وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ﴾ تا به‌و
 شیوه‌یه سزادانی په‌روه‌ردگارت ﴿إِذَا أَخَذَ الْفَرْقَ﴾ کاتیک خه‌لکی شاره‌کان سزا ده‌دات ﴿وَيُحِيطُ بِكُلِّ شَيْءٍ﴾
 له‌کاتیک‌دا سته‌مکار بوون ﴿إِنْ أَخَذَ﴾ به‌راستی توله‌سه‌ندنی نه‌و ﴿إِلَيْهِ شَرِيدٌ﴾ نازار ده‌ر و به‌تینه‌
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌ودا (باسکرا) په‌ندو ناموزگاری هه‌یه ﴿لَمَنْ خَافَ﴾ بؤ که‌مینک بشریت
 ﴿عَذَابِ الْآخِرَةِ﴾ له‌سزای دوا برؤز ﴿ذَلِكَ يَوْمٌ﴾ نه‌و برؤزه برؤزیکه ﴿تَجْمُوعُ لَهُ النَّاسُ﴾ که‌ناده‌می بؤ
 کوه‌ده‌کرینه‌وه ﴿وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ﴾ و نه‌وه برؤزیک‌ی دیار و به‌رچاوه (هه‌موان ناماده‌ن تیندا) ﴿
 وَمَا تُؤْخِرُهُ﴾ وه‌تیمه‌دوای ناخه‌مین ﴿إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدٍّ﴾ مه‌گه‌ر بؤ کاتیک‌ی دیار و به‌رچاوه نه‌بیت ﴿
 يَوْمَ يَأْتِ﴾ نه‌و برؤزه که‌دیت ﴿لَا تُكْذِرُ نَفْسٌ﴾ هیچ که‌س قسه‌ناکات ﴿إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ مه‌گه‌ر به‌موله‌تی خوا
 ﴿فَبَشِّرْهُمُ شَقِيًّا وَسِعَ﴾ نه‌و سا له‌ناو‌باند هه‌یه بی به‌خت (وچاره‌ره‌ش) و هه‌یه به‌خته‌وه‌ر (وئاسووده)
 ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا﴾ جا نه‌وانه‌ی بی به‌خت وچاره‌ره‌ش بوون ﴿فَبِئْسَ النَّارُ﴾ نه‌وه له‌ناو ناگردان
 ﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ﴾ له‌ناو نه‌و (ناگه‌ره) دا هه‌ر ئاخ وئوف و هه‌نیسکیانه ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ تیا‌پدا
 ده‌میتنه‌وه به‌هه‌میشه‌می ﴿مَا ذَاكَ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمانه‌کان و زه‌وی بمیتیت (مه‌به‌ست پیتی
 ناسمان و زه‌ویه له‌قیامه‌تدا که‌نه‌وانیش هه‌ر ده‌میتن) ﴿إِلَّا مَذَاقٌ زَبَدٌ﴾ مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی
 په‌روه‌ردگارت بیه‌ودت (ورزگاری بکات) ﴿إِنْ زَبَدٌ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگارت ﴿فَعَالٌ لِّمَآئِرٍ﴾
 نه‌وه‌ی که‌بیه‌ودت ده‌یکات ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی ﴿سُودُوا﴾ که‌به‌خته‌وه‌ر وئاسووده‌کراون
 ﴿فَبِئْسَ الْجَسَدُ﴾ نه‌وه له‌به‌هه‌شت دان ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌می ده‌میتنه‌وه تیا‌پدا ﴿مَا ذَاكَ السَّمُوتُ
 وَالْأَرْضُ﴾ تا ناسمان و زه‌وی بمیتیت ﴿إِلَّا مَذَاقٌ زَبَدٌ﴾ مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی په‌روه‌ردگارت بیه‌ودت
 ﴿عَطَلَهُ غَيْرُ مَخْذُورٍ﴾ نه‌وه به‌خشینیکه بی برانه‌وه

﴿فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ﴾ که واته هیچ جوړه گومان و دودلیه کت نه بیت ﴿وَمَا يَعْبُدُ خَلْقٌ لَّهِ﴾ له (ناراستی) ته و هی ته واته ده پیرستن ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ﴾ ته نه ته و ده پیرستن ﴿إِلَّا كَمَا يَفْعَلُ آبَاؤُهُمْ﴾ که باوو با پیران بیان ده بیان پیرستن ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ له و و پینش ﴿وَأَن تَمُوتُ وَهُمْ﴾ به راستی نیمه پینان ده ده پین به ته و او ی ﴿تَصِيبُهُمْ﴾ به شی خلیان (له سزا) ﴿عَن مَّقْصُوفٍ﴾ به یی لی که مکر دنه و (پراو پر) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند به خوا به راستی نیمه به خشیمان ﴿مُوسَى الْكَاتِبَ﴾ به موسا به راوی (ته و رات) ﴿فَأَخْلَفَ بِهٖو﴾ ته مچا جباوازی تیدا کرا ﴿وَلَوْلَا كِتْمَانُنَا﴾ نه گهر له بهر بر یاریک نه بوا به که پینستر دراوه ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه نی به و و رد دگارت و و ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ داد و وری ده کرا له نیوانیاندا ﴿وَأَنَّهُمْ﴾ و به راستی ته واته ﴿لَنُفِیَنَّكَ مِنَ الرُّبُوبِ﴾ له گومان و دوو دلبدان له و (قور تانه) ﴿وَأَن كَلَّا﴾ بینگومان هم و و (ته واته ی جباوازن) ﴿لَمَّا لَوَّىٰ فَرْجُكَ فَاعْتَلَمْتُمْ﴾ به و و رد دگارت (پاداشتی) کرده و کانبان به ته و او ی پین ده دات ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ به راستی نه و ناگاداره به بهر کرده و به که که ده بکه ن ﴿فَأَسْتَفْتِكُمْ كَمَا أَمَرْتُ﴾ که واته راست به به و شی و و ی فدرمانت پیندراوه ﴿وَمَنْ ثَابَعَكَ﴾ و ته واته ش تقیه بیان کرده له گهل نقودا (و گه راونه ته و و) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ زیاده به و ی مه که ن ﴿إِنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به راستی ته و (خوا) بینایه به بهر کرده و به که که ده بکه ن ﴿وَلَا تَرْكَبُوا﴾ پال مه ده ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به واته و و که سته میان کرده ﴿فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ﴾ چونکه دوو جاری ناگری دوزخ ده بین ﴿وَمَا الْكَافِرِينَ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ و بینجگه له خوا هیچ پستیوانیکتان نابین ﴿ثُمَّ لَا تَمُوتُ﴾ پاشانیش یار مه تی نادری ن ﴿وَأَقْبِرِ الصَّلَاةَ﴾ و نوینر نه نجام بده ﴿حَرِّ النَّفَّاثَاتِ﴾ له م سه و و ته و سه ری روزدا (له به بیان و نیواراندا) ﴿وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ الْبُلَّ﴾ و له به شیک له شه و دا ﴿إِنَّا لَحَشِشٌ﴾ چونکه به راستی (کرده و و) چاکه کان ﴿يُدْهِنُونَ النَّفْثَاتِ﴾ (کرده و و) خرابه کان لاده بدن و ده یانسر نه و و ﴿ذَٰلِكَ ذِكْرُ الْكَافِرِينَ﴾ ته و و به ند و ناموزگاری به بز په ند و هر گران ﴿وَأَضْمِرْ﴾ و خور اگر به ﴿فَإِنَّا لِلَّهِ﴾ چونکه به راستی خوا ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُ الْمُخْسِرِينَ﴾ پاداشتی چاکه کاران و ون ناکات ﴿فَلَوْلَا كُنَّا مِنَ الْغُرُونِ﴾ ده ی بابویه له نا و ته و نوممه تانه ی ﴿مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ که له پینش نیوه دابوون ﴿أَوَلَمْ نُفِیْكُمْ﴾ که سانی خوا و ون نابین و ژیری ﴿بَتَّحْتُمُ النَّفْسَ فِي الْأَرْضِ﴾ که بهر گریان بکر دایه له خرابه کاری له زه ویدا ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ مه گهر که مینک ﴿وَمَنْ أَجْنُنٌ تَأْتُهُمْ﴾ له واته ی رزگارمان کردن له و گه لانه دا ﴿وَأَنشَأَ الْآيَاتَ فَلَمَّا أَتَاهُمْ نُفِیْوْهُ﴾ و ته واته ی که سته میان کرد شوتنی ژبان خوشی و رابواردن که و تن ﴿وَتَكَاثُرُوا مُجْرِمِينَ﴾ و به رده و ام بوون له خرابه کاری ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُفْهِمَ الْفَرِيقَ يَطْمُرُ﴾ هر گیز به و و رد دگارت به ستمم خه لکی شارو گونده کان له نا و نابات (واته خوا ی گه و ره ستممکار نه) ﴿وَأَنهَٰلِهَا مُصْرِحُونَ﴾ له کاتیکدا دانیشتوانی (ته و شارانه) موصلح و چاکه کار بووین ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ﴾ گھر پروردگار ت بیویستایہ ﴿لَجَعَلَ النَّاسَ﴾ گشت خدایکی ده کرد ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 بہ (پہرہوی) یدک ٹایسن ﴿وَلَا يَرِئُونَ مَخْلَفِينَ﴾ بہ لام نہوان بہرہوام جیاوازدہین ﴿إِلَّا آمَنَ زَجْرَ﴾
 رَبُّكَ ﴿مَهْ گھر کہ سیک پروردگار میہرہبانی لہ گہل کردیت ﴿وَلِيْلَكَ خَلْقُهُمْ﴾ وہ ہر لہ بہر
 نہوش دروستی کردوون ﴿وَوَعْتَكُمْ كَلِمَةَ رَبِّكَ﴾ برباری پروردگار ت دہر چوو (کوٹایی ہات)
 ﴿إِلَّا آمَنَ جَهَنَّمَ﴾ کہ سویتند بہ خوا دوزخ ہر دہ کم ﴿مِنْ أَلْفِ نَفْسٍ مِّنَ النَّاسِ﴾ لہ جنکو کہ و لہ نادمی
 ہموو ہیکہوہ ﴿وَلَا نَقُصُّ عَلَيْكَ﴾ ہمووت بڑ دہ گپرنہوہ ﴿مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ﴾ لہ ہدوالی پیغمبران
 (علیہم السلام) ﴿مَا تَشِيتُ بِهِ قَوْلًا﴾ بڑ نہوہ کہدلی قوی پی دامہزراو بکہین ﴿وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ الْحَقُّ﴾
 وہ لہم (سورہ تہ) داحق و راستیت بڑ ہاتوہ ﴿وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ ناموزگاری و بہندیشی
 تیایہ بڑ پرواداران ﴿وَقُلْ لِّلرَّبِّت﴾ وہ بلی بہوانہی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ کہ پروا ناہیتن ﴿اعْمَلُوا لِي مَعَاكِرَ﴾
 تیوہ کار و کردوہ بکہن لہ سہر نہوشیوہی خوتان (کہ نہوہتان لہ سہری) ﴿إِنَّا عَمِلُونَ﴾ بیگومان
 تہمش کردوہ دہ کہین (بہ گوترہی نہوہی کہ خودا فرمانی پی کردوین) ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾
 ﴿إِنَّا مُنْظِرُونَ﴾ نہوسا چاوہروانی بکہن (بڑ بہ سہرہاتی خراب) بہ راستی تہمش چاوہروانین ﴿وَلِلَّهِ عِثَابُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ تہنہا بڑ خواہ (زانینی) نہیتی ناسمانہکان وزہوی و تہنہا ہر
 نہویش پی ناگادارہ ﴿وَالَّذِي يُرْجَى﴾ ہر بڑلای نہویش دہ گپرنہوہ ﴿الْآخِرَةُ﴾ ہموو کار
 و باریک ﴿فَأَمَّا نِدْوُ ثَوْنٍ مِّنْهُ﴾ کہواتہ نہو بہرستہ و ہر پشت بہو بیہستہ ﴿وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾
 وہ بیگومان پروردگار ت پی ناگانہ لہ ہر کردوہ بہک تیوہ دہیکہن ﴿

سورہ قی یوسف

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہ بہ خشندهی میہرہبان

﴿الر﴾ بہ (تہلیف، لام، را) دہخوینریتہوہ خوا زاناترہ بہ ماناکہی بڑ زانیاری زیاتر سہیری سہرہنای
 سورہ قی (البقرہ) بکہہ ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ آمَنُوا﴾ تہمانہ نیشانہکانی کتیبی ناشکران ﴿إِنَّا﴾
 آنزیتہ ﴿بہ راستی تہمہ نار دومانہندہ خوارہوہ ﴿قُرْءَانًا عَرَبِيًّا﴾ قورٹانیک بہ عہرہبی ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾
 بڑ نہوہی زیرین و لئی ی تی بگہن ﴿عَلَى نَفْسٍ عَلَيْكَ﴾ تہمہ دہ گپرنہوہ بڑ تو ﴿أَحْسَنَ﴾
 الْقَصَصِ ﴿جوان ترین چیروک و بہ سہرہات ﴿بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَٰذَا الْقُرْءَانَ﴾ لہ رینگای تہم قورٹانہوہ
 نیگامان کردوہ بڑت ﴿وَأَن كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ ہر چہندہ تو لہ پیش (ہاتنی) تہم قورٹانہدا ﴿لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾
 تہم بہ سہرہاتہ پی ناگا بویت ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ﴾ (ہیریان خہرہوہ) کاتیک یوسف بہ باوکی
 ووت ﴿يٰۤأَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ﴾ تہی بابہ گیان بہ راستی من لہ خہومدا دیم ﴿أَحَدَ عَشَرَ كُوكَبًا﴾ یازدہ تہستیرہ
 ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و مانگ و رور ﴿رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ دیم سوزدہیان بڑ دہبردم ﴿

﴿قَالَ يَسَّى﴾ ووتی نهی کوری شیرینم ﴿لَا تَقْصُصْ رَآئَكَ﴾ خه وه کت مه گپره وهه ﴿عَلَىٰ اخوتك﴾
 بقر اكانت ﴿وَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا﴾ نه وهك به هزیه وه قتل و پیلانیکت لی بگپرن ﴿إِنَّا أَنشِطْنٰهُ﴾ به راستی
 شه پتان ﴿لِيَلْآسَنَ عَذْرَاءِینِ﴾ دوزمنیکی ناشکرایه بقر ناده می ﴿وَكُنَّا لَكَ بَحْثِیةً﴾ نابه و شنبه وه
 هه لت ده بقریت (بقر پیغه مبرایه تی) ﴿رَبِّكَ﴾ بهر وه ردگارت ﴿وَنُعَلِّمُكَ مِن تَأْوِيلِ الْأَحَادِیثِ﴾
 وه قسری لیکدانه وهی خه ونه کانیشته ده کات ﴿وَرَبِّمُ بَعَثْنَا عَلَیْكَ﴾ وه نیعمه ت و بهر وهی خوی
 ته و او ده کات بقر ﴿وَعَلَىٰ آلِ یَعْقُوبَ﴾ وه بقرینه ماله ی به عقوبیش ﴿كَمَا أَتَمَمْنَا عَلَىٰ آبَائِكَ﴾ هه ر چونیک
 ته و او ی کرد بقر هه ردو و باپیره ت ﴿مِن قَبْلُ﴾ له پیتشدا ﴿إِلَهِهِمْ وَآلِهِمْ﴾ که تیر اهییم و نیسحاق
 ﴿إِن رَّبَّكَ عَلَیْمٌ حَكِیْمٌ﴾ به راستی بهر وه ردگارت زانای کار دروسته ﴿لَقَدْ كَانَ فِی یُوسُفَ وَآخُوهُ﴾
 سویند به خوا به راستی له به سهر هاتی یوسف و بر اکانی دا ﴿عَیْنٌ لِّلْآیَاتِینِ﴾ به ندو ناموزگاری هه به
 بقر پر سیار که ران ﴿إِذْ قَالُوا﴾ کاتیک (بر اکانی یوسف) و وتیان ﴿لِیُوسُفَ وَآخُوهُ﴾ بینگومان یوسف
 و بر اکی می ﴿أَحِبُّنَا إِلَىٰ آبَائِنَا﴾ خوشه و یسترن له نیمه به لای باو کمانه وه ﴿وَنَحْنُ غَضَبٌ﴾ له کاتیکدا نیمه
 کومه لیکمی به هیز و توانین ﴿إِنَّا أَنَا﴾ به راستی باو کمان ﴿لَیْسَ لَیْسَ﴾ له هه له به کی پروون و
 ناشکر ادابه ﴿أَقْتُلُوا یُوسُفَ﴾ (هه ندیکیان و وتیان) یوسف بکوژن ﴿أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا﴾ بافرینی بده نه
 زهوی به کی دوور ﴿بِحُلٍّ لَّكُمْ وَجْهٌ لِّیْکُمْ﴾ (نه و کاته) سه رنجی باو کتان نه نیا بقر لای نیوه ده بیت
 ﴿وَتَكُونُوا مِن بَعْدِهِ قَوْمًا صَالِحِینَ﴾ و له دوا ی نه وه وه ده بن به کومه لیکمی چاکه کار (به تزیه کردن) ﴿إِنَّا﴾
 ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ﴾ قسه که ریک له وان ووتی ﴿لَا تَقْتُلُوا یُوسُفَ﴾ یوسف مه کوژن ﴿وَأَلْقُوهُ فِی غِیْثٍ أَلْیَیْتِ﴾
 به لکو فرینی بده نه بنی بیریکه وه ﴿بَلْ كَوْنَتْ بَعْضُ النِّسَاءِ﴾ هه ندیک له کار و اتیه کان (دهی دوزنه وه)
 و هه لی ده گرن ﴿إِن كُنْتُمْ فَعَلِیْنَ﴾ نه گهر نیوه (کاره که) هه ده کمن ﴿قَالُوا إِنَّمَا مَالَکَ لَا تَأْتِنَا عَلَىٰ یُوسُفَ﴾
 (پاش کیشانی نه خشه و پیلانه که بیان) و وتیان نهی باو کی به ریزمان له به رچی تو له یوسف لیتمان
 دلیانیت و (به گومانیت لیتمان) ﴿وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ له کاتیکدا که نیمه دلسوزو خه مخورین بقری ﴿إِنَّا﴾
 ﴿أَرْسَلْنَا مَتَاعًا عَیْنًا﴾ سه به بنی له که لمان پینیره (بقر ده و دهشت) ﴿یَرْجِعْ وَیَلْقَ﴾ (به نار هز و وی خوی) خواردن
 بخوات و باری بکات ﴿وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ و بینگومان نیمه باریزگاری ده کمن ﴿قَالَ إِنِّی لَیْسَ لَیْسَ﴾
 (باو کیان) ووتی به راستی دلنه نگ و خه مبار دهیم ﴿أَن تَذْهَبُوا بِهِ﴾ که نیوه یوسف به رن (له گه گن خوتان)
 ﴿وَلَقَدْ أَنَّا نَصْلَحُکَ الذِّنْبَ وَأَنشُرُکَ عَنْ قَبْلُوتِ﴾ وه ده ترسم که نیوه لینی بی ناگابن و گورگ بیخوات
 ﴿قَالُوا لَیْسَ أَكْثَرُ الذِّنْبِ﴾ و وتیان چون گورگ ده بخوات ؟! ﴿وَنَحْنُ غَضَبٌ﴾ له کاتیکدا نیمه
 کومه لیکمی به هیزین ﴿إِنَّا إِذَا لَخِیرُوتِ﴾ به راستی نه و کاته نیمه زه ره مه ندین (پروو زه ردی تو
 ده بین) ﴿

﴿فَلَمَّا ذَهَبُوا بِوَيْهٍ﴾ نه مچا کاتیک یوسفیان برد له گهله خزیان ﴿وَأَجْعَلُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غِيَابِ الْحَبْلِ﴾
 وه هه موو بریار یاندا بیخه نه بنی بیره که وه ﴿وَأَرْجِنَا إِلَيْهِ﴾ وه نیمه وه حی و سرووشمان بؤ (یوسف)
 کرد ﴿لَسْتَ بِتَعْلَمُ بِأَمْرِ هَذَا﴾ سویند به خوا هه والی نه م کاره یان پی ده دهیت (که پیان کردی)
 ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نه وان هه ست ناکه ن ﴿وَجَاءَتْ وَتَأْتِيَهُمْ عِشَاءٌ يَكُونُ﴾ جا نیواره
 درهنگانیک (براکانی یوسف) به گریانه وه هاتنه وه بؤ لای باو کیان ﴿قَالُوا يَا أَبَا نَسٍ﴾ ووتیان نه ی
 باو کی نیمه ﴿إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَقِ﴾ به راستی نیمه رویشین پشیر کیمان ده کرد ﴿وَتَرَكْنَا يُوسُفَ عِنْدَ مَتْعُونَا﴾
 و یوسفمان لای شتومه که کانمان به جی هیشت ﴿فَأَنكَرَهُ الْبُيُوتُ﴾ بویه گورگ خواری دی ﴿وَمَا أَنتَ
 بِمُؤْمِنٍ لَّنَا﴾ وه تو قهت باوه به نیمه ناکه بیت ﴿وَتَوَكَّنَا صَدِيقِينَ﴾ هه چهند نیمه راستگوش
 بین ﴿وَجَاءَتْ عَلَى قَمِيصِهِ بِدَمْرٍ كَذِبٍ﴾ (براکانی) کراسه که ی (یوسف) یان هیتایه وه که خویشی
 دروینه ی پیوه بوو ﴿قَالَ يَلَّيْ سَوَّيْتُ لَكُمُ الْكِرَامَ كُرَامًا﴾ (باو کیان) ووتی به لکودل و دروونی خوتان
 نه م کاره (ناپه سه نه ده) ی بؤ ناسان و جوان کردوون ﴿فَصَبَّ رَحِمًا﴾ (ووتی جا نارام ده گرم) به نارام
 گرتیکسی چاک و په سه نه ده ﴿وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾ خواش یار مه تی درمه له سه نه وه ی
 یاسی ده که ن ﴿وَجَاءَتْ سَبَّارَةً﴾ جا کار و اتیک هات ﴿فَأَرْسَلُوا وَرَدَّهُمْ﴾ و ناو هینه ره که بیان نارد
 (بؤ ناو) ﴿فَأَذْنُ دَلُّهُ﴾ نه ویش دولچه که ی دا هیتلا بؤ ناو بیره که ﴿قَالَ يَبْشُرُ﴾ (که دولچه که ی
 هیتایه سه ره وه) ووتی نه ی خه لکینه موزده بی ﴿هَذَا ظَنُّكَ﴾ نه م کوریکه ﴿وَأَسْرَوْهُ بَغْتَةً﴾ وه نه وان
 (یوسف) یان شارده وه کردبانه کالای بازو گانی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ وه خوا زانایه به وه ی
 نه وانه ده بکه ن ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخِيسٍ﴾ و فروشتیان به نرخیکسی که م ﴿وَدَرَاهِمَ مَقْدُودَةٍ﴾ که چهند
 دره هه مینک بوو ﴿وَوَكَّلُوا فِيهِ مِنْ الْقُرْبَىٰ﴾ و نه وان بی نیاز بوون لینی (چونکه ده ترسان رازیان
 دره که ویت) ﴿وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرْآتِي﴾ وه نه وه که سه ی له میسر یوسفی کبری
 ووتی به نه که ی ﴿أَعْرِضِي عَنْهُ﴾ ریزی لی بگره (شوینی حه وانه وه ی چاکی بؤ ناماده بکه)
 ﴿عَسَىٰ أَنْ يَفْعَلَا﴾ به لکو سوودمان پی بکه به نیت ﴿أَرْجِنَا وَلَدًا﴾ یان بیکه ی به کورپی خومان
 ﴿وَكَذَلِكَ مَكَانَ يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ﴾ نابهم جوړه یوسفمان جی گیر کرد (و پله و پابه مان پیندا)
 له زه وی (میسر) دا ﴿وَاللَّيْلُ مِمَّنْ تَأْوِيلُ الْأَحَادِيثِ﴾ (نه مه مان کرد) تا فیری خه و لیکدانه وه ی بکه ی
 ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ﴾ وه خوا به سه ره کاری خویدا زان و به ده سه لاته ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام
 زوړبه ی خه لکی نازانن ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾ وه کاتیک بوو به پیاو و پی گه یی ﴿فَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾
 فرمان په وایی و زانیارمان پیندا ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ وه نابهم جوړه پاداشنی چا که کاران
 ده ده ی نه وه

﴿وَرَوَدَتْهُ الْمَلِكَةُ بِمَنْفَعَةٍ عَنْ نَفْسِهِ﴾ نه و نافرته ی یوسف له مالیدا بوو دهست ټیکه لاوی (وخیانه تی) له یوسف ویست ﴿وَعَلَّقَتِ الْأَوْتَارَ﴾ و هه موو دهر گاکانی داخست ﴿وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ﴾ ووتی دهی وهره پیشه وه بو نه وهی بۆت نامه کراوه ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) ووتی من به نا ده گرم به خوا ﴿إِنَّهُ رِزْقٌ﴾ به راستی نه و (خوا) بهر و در دگاری منه ﴿أَحْسَنَ مِمَّا آتَى﴾ ږیزی لی گرتووم ﴿إِنَّهُ لَا يَفْخِجُ الظَّالِمُونَ﴾ به راستی ستم کاران بزگاریان نایبټ ﴿وَلَقَدْ هَمَمْتُ بِهِمْ وَهَمَّ بِهِ﴾ سویند به خوا ږیگومان نه و ژنه به نه وای نیازی (ټیکه لی زن و میردی) یوسفی کرد، یوسفش نیازی نه و ژنه ی ده کرد به خه تهره ی تفسی به شهره ی ﴿ثُمَّ لَا تَرَى إِلَهًا إِلَّا أَن رَّبَّهُ الْبَرُّ هَكَذَا رَبُّهُ﴾ نه گهر نه و به لکه ږوونه ی بهر و در دگاری نه دیبایه ﴿كَذَلِكَ﴾ نابو جزره (به لکه مان نیشانی یوسف دا) ﴿لِيُصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ﴾ بۆ نه وهی خرابه و داوین پیسی لی دوور به خه بنه وه ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ چونکه به راستی نه و (یوسف) له بنده پاک و هه لېزار ده کانی نیمه یه ﴿وَأَسْبَغَ الْأَبَاطَ﴾ (یوسف و نافرته که) هه دوو کیان بهر اکر دن گه شته لای دهر گاکه (یوسف بۆ خو ږزگار کردن و ژنه که ی (عزیزی میسر) یش بۆ نه وهی بگات به یوسف (بۆ به جیه پتانی مبه سستی خوی) ﴿وَقَدَّتْ قَبِيضَةُ مِنْ دُبُرٍ﴾ (نافرته که) کراسه که ی (یوسفی) دراند له دواوه ﴿وَالْقَبِيضَةُ﴾ جا هه دوو کیان تووشی میردی (نافرته که) ږوون ﴿لِذَا الْأَبَاطِ﴾ له بهر دوم دهر گاکه (ی دهر وه) دا ﴿قَالَتْ مَا جِئْتَنِي إِلَّا بِآهْلِكَ سُوءًا﴾ (نافرته که بۆ نه وهی خوی له و تاوانه به دوور بگریټ و خیانه ته که ی دهر نه که وټ) به په له ووتی: سزای نه و که سه چه که ویست پیټی خرابه (داوین پیسی) له گه ل خیزانه که تدا بکات ﴿إِلَّا أَن تَشِيعَ أَرْعَابُ الْيَمْرِ﴾ جگه له وهی بهند بگریټ یان سزایه کی سه خټ بدرټ ﴿قَالَ هِيَ رَوَدَّتْنِي عَنْ نَفْسِي﴾ (یوسف) ووتی نه و (ژنه) داوین پیسی له من وویست ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا﴾ نه و سا شایه ټیک له کهس و کاری نه و (نافرته) شایه نی دا ﴿إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ﴾ (ووتی) نه گهر کراسه که ی (یوسف) ﴿قَدْ مِنْ قُبُلٍ﴾ له پیشه وه درټرا بیت ﴿فَصَدَقَتْ﴾ نه وه نافرته که راست ده کات ﴿وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ﴾ وه (یوسف) له دروژنان (خرابه کارانه) ﴿وَأَنْ كَانَ قَبِيضُهُ﴾ وه نه گهر کراسه که ی ﴿قَدْ مِنْ دُبُرٍ﴾ له دواوه درټرا بیت ﴿فَكَذَبْتَ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه وه نافرته که درو ده کات و (یوسف) له راست گویانه ﴿فَلَمَّا زَا قَبِيضُهُ﴾ نه و مجا کاتیک (عزیز) بیټی کراسه که ی یوسف ﴿قَدْ مِنْ دُبُرٍ﴾ له دواوه در اووه ﴿قَالَ إِنَّهُ مِنْ كِبْرِكُنْ﴾ ووتی به راستی نه و له فرو قیټی نیوهی (نافرته) ﴿إِنْ كُنْتَ كُنَّ عَظِيمٌ﴾ به راستی فرو قیټی نیوه زور گه وره یه ﴿يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا﴾ (عزیز ووتی) یوسف وازیته له م کاره و باسی مه که ﴿وَأَسْتَغْفِرِي لَذُنُوبِكِ﴾ و (ژنه که) نوش بۆ گونا هه که ت داوای لیور دن بکه ﴿إِنَّكَ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ﴾ چونکه به راستی تو له پیری تاوانبارانی ﴿وَقَالَ يَسْرُوءُ فِي الْمَدِينَةِ﴾ (ده سته یه ک) له ژنانی شار (پاش نه وهی هه واله که یان بیست به ته شهر وه) ووتیان ﴿أَمْرًا أَعْرِيزَ﴾ ژنه که ی عه زیز (ی میسر) ﴿ثُمَّ رَوَدَّتْهَا عَنْ نَفْسِهِ﴾ ده یه وټ (هه ول ده دا) له گه ل غولامه که ی داوین پیسی بکات ﴿فَدَسَّغَهَا حَيًّا﴾ به راستی خو شه ویستی (نه و غولامه) چو وه ته ناو بهر دهی دلی ﴿إِنَّا لَنَرَاهَا﴾ به راستی نیمه نه و (ژنه) ده بینن ﴿فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ له گومرایه کی ږوون دایه ﴿

﴿فَمَا تَسْمَعُ مِنْهُمْ كَرْهًا﴾ جا کاتیک ژنه که (ی عه زیز) تانه و ته شه ری نه وانی بیست ﴿أَرْسَلْتَ إِلَيْهِمْ﴾ ناردی به دوا یاندا ﴿وَأَنْتَ دَعَوْتَهُمْ مَكَانًا﴾ نامه ی کرد بویان شوتنی (خوشی دانیشن و) شان دادان ﴿وَأَنْتَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ﴾ و هریه که له و ان چه قویه کی بینان (بؤ میوه له ت کردن) ﴿وَقَالَتِ الْفُجَرَاءُ﴾ نه و سا و وتی (به یوسف) و هره بؤ ناویان (بابینین) ﴿فَلَمَّا زَاغَتْ أَكْظَمُوا﴾ هره که نه و (یوسف) یان بینی چه به سان (له جوانی نه و دا) ﴿وَقَطَعُوا سَبِيلَ يُوسُفَ﴾ و هه موویان (له کاتی مبه له تکر دندا) ده سشی خو یان یان بری ﴿وَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ و وتیان پاکسی و بیگه ردی بؤ خوا ﴿مَا هَذَا بَشَرًا﴾ نه مه نامه می نیبه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ﴾ نه مه ته نه ها فرشته به کی به رزو به ریزه ﴿قَالَ﴾ (ژنه که) و وتی بینان ﴿فَدَا بَنُو إِسْرَءِيلَ يُوسُفَ﴾ نه مه نه و که سه به که ﴿لِنُتْنِي فِيهِ﴾ نیوه سه رزه نشی متان ده کرد له سه ری ﴿وَلَقَدْ زَوَّجْنَاهُ﴾ و ه سویند به خوا بیگومان و بستم ده ستم له گه ل تیکه ل کات ﴿فَأَسْتَوَصَّرَ﴾ به لام نه و خو ی گرتووه (نه یکرد) ﴿وَلَمَّا نَزَلَ مِنْ رَبِّهِ الْأَمْرُ﴾ و ه سویند به خوا نه گهر نه و ی فرمانی پی ده که م نه ی کات ﴿لِنُتْنِي فِيهِ﴾ نه و بیگومان به ند ده کریت و له بریسوایان ده بیست ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِيَ آيَةً﴾ (یوسف) و وتی نه ی به روه ردگارم به ند کردم لا خوشتره ﴿بِمَا عَلَّمَنِي اللَّهُ﴾ له و ی که نه وانه داوای ده که دن لیم (که بی که م) ﴿وَالْأَفْصَحَ عَنِّي كَيْدَهُنَّ﴾ و ه نه گهر پیلانی نه و ژنانم لئ لا نه ده ی ﴿أَلَسْبِ إِلَيْهِمْ﴾ له وانه به دلم بؤ لایان بر و ا (چه زیان لئ ب که م) ﴿وَأَلْزَمَ الْكِبْرِيَاءَ﴾ پاشان له نه فامان ده بم و ده جمه و یزیه نه و ه ﴿فَأَسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ﴾ نه و سا به روه ردگاری دوعا که ی لئ و ه رگرت ﴿فَصَرَفَ عَنْهُمْ كَيْدَهُنَّ﴾ و پیلانه که ی نه و (ژنانه) ی لئ لادا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی هره خوا بیسه ری زانایه ﴿ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ فِي بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ﴾ نه مجا بویان دهر که وت و بینان چاک سوو پاش نه و ی نه و هه موو به لگه یان (لئ) بینی ﴿لِنُتْنِي فِيهِ﴾ نامه ویه که به ندی بکه ن ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجَنَ فَتَبَيَّنَ﴾ نه و سا دوو کویری لاو (خزمه تکار) له گه لئ چوونه به ندیخانه ﴿قَالَ اخْذْ هَذَا﴾ به کیکیان و وتی (به یوسف) ﴿إِنِّي أَرْتِي﴾ به راستی له خه و مدا خو م دی ﴿أَعْرِضْ عَنْ رَأْيِ رَبِّكَ﴾ تریم ده گوشه که ده بی به عه روق ﴿وَقَالَ الْآخَرُ﴾ و ه نه و ی نریان و وتی ﴿إِنِّي أَرْتِي﴾ بیگومان له خه و دا خو م دی ﴿لَتَحْمِلَ فَوْقَ رَأْسِي كُرْسِيًّا﴾ نانم هه لده گرت به سه ر سه ر مه و ه ﴿تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ﴾ بالنده لئ ده خوارد ﴿لِنُتْنِي فِيهِ﴾ لیکدانه و ی نه و (خه و) همان پی بلئ ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی نیمه تو له چا که کاران ده بینین (که چاک خه و له یه که ده ده به ته و ه و به رژی ده که یه ت) ﴿قَالَ لَا يَأْتِيكُم مَّطَاعٌ شَرْقًا﴾ (یوسف) و وتی : (سه به یی) هیچ خوراکینکستان پی نادریت که بیخون ﴿إِلَّا أَنْ تَأْتِيَكُمُ الْبُدُنُ﴾ به هره دوو کستان ده لیم چی و جیتان بؤ ده هینن ﴿فَقِيلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ﴾ پیتش نه و ی بگانه لاتان ﴿ذَلِكُمْ مِمَّا عَمِلْتُمْ رَبِّي﴾ نه مه ش له و به هرا نه به که به روه ردگارم فیری کردوم ﴿إِنِّي نَزَكْتُ﴾ به راستی من وازم هیناوه ﴿مِلَّةَ قَوْمٍ﴾ له ناینی گه لیک ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ که بر وایان به خوا نه هینا ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ و ه نه و ان پی بر و اش بوون به رژی دواپی ﴿۷۷﴾

﴿وَاتَّخَذَ إِلَهًا آتَايَ﴾ وہ شوئی ثانی باو واپیر انم کہ و تووم ﴿إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ کہ (ثانی) ثیر اہیم و نیسحاق و یہ عقیوبہ ﴿مَا كَانَ لَنَا﴾ شایستہ و شیاونی بہ یزمان (بؤ شوینکہ و توانی ثیر اہیم) ﴿أَنْ نُشْرِكَ بِآلِهَةِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ کہ ہیج شتیک بکہین بہ ہاویہش بق خوا ﴿ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا﴾ تہ مہش چاکہ و بہ ہرہی خوابہ بہ سہر نیمہ وہ ﴿وَعَلَى النَّاسِ﴾ وہ بہ سہر خہ لکیشہ وہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ بہ لام زورہی خہ لکی سوپاسی خوا ناکہن ﴿يُضِلُّنَّكَ اللَّهُ﴾ تہی دوو ہاوپنکہی بہ ندینخانہم ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي مِائَةِ آيَاتٍ﴾ ثایا چہند خوابہ کی جیاجیا باشترن ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْآيَاتُ أَنْ يَقُولَ إِنَّ الْكُفْرَ كِبَرًا﴾ بان خوابہ کی تاکی بہدہ سہ لات ﴿مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ دُونِهِ﴾ تہوہ بینجگہ لہ خوا ہیج شتیک ناہرستن ﴿إِلَّا اسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهُنَّ أَشْرَوهَ آبَائِكُمْ﴾ جگہ لہ چہند ناویک تہ بیت کہ تہوہ و باو و باپیر اتان ناوتان ناوون (خودا) ﴿مَا أَنزَلَ اللَّهُ بِهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا ہیج بہ لگہ بہ کی دہر بارہ بان تہ ناردق تہ خوار وہ (کہ تہ وانہ بہرستن) ﴿إِنْ لَكُمُ الْإِلَٰهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیتگو مان ہر بار تہ نہا بق خوابہ ﴿أَمَّا الْأَعْمَدُ وَالْإِلَٰهَةُ﴾ فہرمانی داوہ بینجگہ لہو ہیج شتیک نہ بہرستن ﴿ذَلِكَ إِلَٰهٌ قَرِيبٌ﴾ تہوہ بہ ثانی راستی دامہ زراوی نہ گوراو ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہ لام زورہی خہ لکی نازانن ﴿يُضِلُّنَّكَ اللَّهُ﴾ تہی دوو ہاوپنکہی بہ ندینخانہم ﴿أَمَّا أَخَذُكُمَا فَتَسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا﴾ یہ کینکتان عارہق دہر خوار دی گہورہ کہی (پاشا) دہدات ﴿وَأَمَّا الْأَخْرُ فَيُضَلُّ﴾ بہ لام تہوی ترتان (دہ کوزرنت و) ہلہدہ واسرنت ﴿فَتَأْكُلُ الْقَنَازَ مِنْ زُيُوءٍ﴾ تہوسا بالندہ لہ سہر (و دہم چاوی دہ خوات ﴿فُضِيَ الْأَمْرُ إِلَىٰ ذِي فَتَقَاتَيْنِ﴾ تہو کارہی کہ تہوہ دہر بارہی ہر سیار دہ کہن (لہ لایہن خودا وہ) ہر یاری لہ سہر دراوہ (ونا گورنت) ﴿وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ﴾ و (یوسف) ووتی بدوہی کہدہ یزانی ﴿أَنَّهُ نَجَّاهُ مِنْهُمَا﴾ رزگاری دہ بیت لہ دوو بہند کراوہ کہ ﴿أَكْثَرِي عِنْدَ رَبِّكَ﴾ باسم بکہ لای گہورہ و پادشاکت (کہ بہناہق گیراوم) ﴿فَأَنسَنَاهُ النَّسَبَ﴾ بہ لام شہیتان لہ بیری بردوہ ﴿وَذَكَرْنَاهُ﴾ کہ باسی (یوسف) بکات لای پادشاکہی ﴿فَلَبِثَ فِي السِّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ﴾ بزیہ ماوہی چہند سالیک (یوسف) لہ بہند بخانہ دا مایہ وہ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ وہ پادشا (خہوئکی بینی) ووتی ﴿إِنِّي أَرَىٰ سَبْعَ بَقَرَاتٍ يَسَوْنَ﴾ بیتگو مان من لہ خہ و مدا خہوت مانگای فہ لہوم بینی ﴿يَأْكُلْنَ سَبْعَ عَجَافٍ﴾ کہ خہوت (مانگا)ی لہر ولاواز دہ بخواردن ﴿وَسَمِعَ سُدَّتِي خَضِرًا وَأَخْرَ يَاسِينَ﴾ وہ خہوت گولہ دانہ و نلہی سہوزو خہوتی نری و شکم بینی ﴿يَأْتِيهَا الْمَلَأُ﴾ تہی کار بہ دہست و دونیا دیدان ﴿أَفْتُونِي فِي رُءُوسِي﴾ تہم خہوہم بق لیک بدہنہ وہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ لِرُءُوسِي تَعْمُرُونَ﴾ تہ گہر تہوہ ماتای خہو دہ کہن و دہزانن خہو ہرڑین بکہن ﴿

﴿قَالُوا أَضَلُّنَا أَهْلَكُمْ﴾ ووتیان خموی تیکه ل و پیکه ل (و پروپوچه) ﴿وَمَا تَحْزَنُ يَا وَيْلَى الْأَحْمَقِ يَعْلَمُونَ﴾
و نیمه ش لیکدانه وهی خموی تیکه ل و پیکه ل نازنین ﴿وَقَالَ الَّذِي نَجَّاهُمْ مِّنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ﴾
نه و سانه و دیان که پزگاری بوو له دوو (بند کراو) که له پاش چند سالیك بیری که و نه وه ووتی
﴿أَنَا أَنِّي نَزَّلْتُهُ إِلَى يَدِ الْفِرْعَوْنَ﴾ من بونان لیکده ده مه وه مانای نهو خه وه ﴿فَأَرْسَلُونَا﴾ جا (فرسوه) بمنیرن
(به دوا ی یوسف دا که له به ندینخانه دایه) ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ﴾ (هات ووتی) یوسف نهی
هاورپی راستگو ﴿أَلَيْسَ فِي سَبْعِ نَجْمَاتٍ سَمَانٍ يَّاتِكُهُنَّ سَبْعٌ عِجَافٌ﴾ مانای نهو خه وه مان پی بلی
چی به ؟ حهوت مانگای قه له و که حهوت مانگای له رو لاواز بیانخواست ﴿وَسَبْعٌ مِّمَّنْ هُنَّ خُضِرٌ﴾
﴿وَأَخْرَجَ سَبْعَ﴾ ههروه ها حهوت گولی دانه و تله ی سه و زو حهوت گولی ووشك ﴿لَعَلِّي أَرْجِعَ إِلَى﴾
الکس ﴿تَا مَن يَّكْهَرُ بِنَمْرُودَ بُولَايَ خَه لکی﴾ ﴿لَعَلَّهُمْ يَخْفَوْنَ﴾ بزو نه وه ی نهوان نه وه بزائن ﴿وَقَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سَنَاسٍ﴾ (یوسف) ووتی حهوت سال کشتو کال ده که ن به دوا ی به کداو
به به رده و امی ﴿فَرَأَاهُمْ يَفْزَعُونَ فِي سُكُونِهِ﴾ جائه وه ی که در و تته تان کرد به پنهانه وه له گوله که بیدا
﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا أَكَلُوا﴾ که مینک نه بیت له وه ی که ده یخون ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمٍ يَكُونُ فِيهِ حُفْرَةٌ لِّكُلِّ فَتْنَةٍ﴾ له مجا
له پاش نهو (حهوت ساله) حهوت سالی تردیت که سه خت وقات و قریبه ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأَئِمَّةُ﴾
لَعَنَ ﴿هَمْ جِيتَانِ پاشه کهوت کردوه بزو نه و (حهوت ساله سه خته) ده یخون ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّا أَكَلُوا﴾
مه گهر که مینک له وه ی قایم هه لی ده گرن (بزو نه تزو وناشته نه وه ی سالیکی تر) ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمٍ يَكُونُ فِيهِ حُفْرَةٌ لِّكُلِّ فَتْنَةٍ﴾
پاشان دوا ی نهو (حهوت ساله سه خته) سالیك دیت ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمٍ يَكُونُ فِيهِ حُفْرَةٌ لِّكُلِّ فَتْنَةٍ﴾
(پزگار ده کرین) بارانیان بزو ده بارینریت و تیندا دوشاو (ی میوه هات) ده گرن ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ پاشا
ووتی ﴿أَتُوبُ إِلَيْهِ﴾ نهو (پیاوه) م بزو بینن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ﴾ جا کاتیک تیر دراوه که (ی پاشا) هاته لای
یوسف ﴿قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ﴾ (یوسف) ووتی بگه پیره وه بولای گه و ره کهت (پادشاکهت) ﴿فَقَالَ﴾
وهرسیاری لی بکه ﴿مَّا بَالُ الْيَتِيمِ الَّذِي فَطَعَنَ أَبَدَيْهِنَّ﴾ هوی چی بوو که نهو زنانه دهستی خونیانیان
بیری ﴿إِنْ زِدْنِي بِكَيْدِهِنَّ عِثْمًا﴾ بینگومان به و ره گارم به پیلانی نهو (زن) انه ناگادارو زانایه ﴿وَقَالَ مَا خَطْبُكَ إِذْ رَأَوْنِي بِكَ﴾
یوسف بخه له تینن و کاری خرابی پی بکه ﴿فَلَنْ خَشِيَ إِلَهُ﴾ (نافرته کان) ووتیان پاک و بینگه ردی بزو
خوا ﴿مَاعِلَفَاتُ عَالِيهِمْ سَوَاءٌ﴾ نیمه هیچ خرابه به کمان لی نه دیوه ﴿قَالَ أَمْرٌ أَلْمَرِئِ﴾ ژنه که ی عه زیز ووتی
﴿أَلَمْ يَخْصَمْ أَحَدٌ﴾ نایبستا حهق و راستی ده کهوت ﴿أَنْ أَرَوْهُ عَنْ نَفْسِهِ﴾ من ده مویت (یوسف)
ده ستم له گه ل تیکه ل کات ﴿وَأَنَّهُ لَمِنَ الصِّدِّيقِينَ﴾ و بینگومان نهو له راست گزیانه ﴿وَلَمَّا لَقِيَ﴾
آنی (یوسف ووتی) نهو بزو نه وه ی (پادشا) بزانی به راستی من ﴿وَلَمَّا لَقِيَ﴾ به پنهانی ناپاکی
وخیانه تهم نه کردوه لئی ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه به راستی خواش پیلانی ناپا کان ناگه به نیته
نه نجام ﴿۵۱﴾

﴿وَمَا أَتَيْنَا نُفْسِي﴾ وه (یوسف ووتی) من همر گیز پاكانه بؤ خؤم ناكهم ﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ﴾ (چونكه) به راستی نفس زور فرمان دهره به خرابه ﴿الْأَمَّارَةُ رَئِيَّةٌ﴾ پنجگه تهو نه فسه‌ی بهروردگارم
 به حمی پی کردینت ﴿إِنَّ رَبِّيَ غَفُورٌ ذَرِيرٌ﴾ به راستی بهروردگارم لیسورده‌ی میهره‌بانہ ﴿وَقَالَ الْمَلِكُ﴾ جا پادشا ووتی (به‌زیرده‌سته‌کائی) ﴿أَتُنَبِّئُ بَرَاءَةً﴾ تهو یوسفهم بؤ بیتن ﴿أَسْتَظْفِئُكَ لِنَفْسِي﴾
 ده‌یکه‌مه (که‌سینکی) نایبه‌ت به‌خؤم ﴿فَلَمَّا كَمَنَّهٗ﴾ جا کاتی که (پادشا) قسه‌ی له‌گه‌ل کرد ﴿قَالَ إِنَّكَ﴾
 ووتی به راستی تو ﴿الْيَوْمَ لَنَبْنِيَنَّ لَكَ أَمِينٌ﴾ ته‌سرو لای نیمه‌خواه‌نی پله‌و پایه‌و باوه‌پینکراوی ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْهَا﴾ (یوسف) فدرمووی (به‌پادشا) له‌سدر خه‌زنه‌و دارایی
 زه‌وی (میسر) دابمنی به راستی من باریزه‌رنکی شماره‌زام ﴿وَوَكَّلْنَاكَ مَكَّا الْيُوسُفَ﴾ ثابته‌و جوره
 یوسفمان پایه‌دارو جینگیر کرد ﴿فِي الْأَرْضِ﴾ له‌خاک (ی میسر) دا ﴿يَتَّبِعُ أَمْرًا حَيْثُ شَاءَ﴾ له‌هر
 شونینک (ی میسر) دا بیوستایه‌ده‌ریا ﴿نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن شَاءَ﴾ هدر که‌سمان بوی بهر میهره‌بانی
 خؤمانی ده‌خه‌ین (له‌دونیا‌دا) ﴿وَلَا تُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و پاداشتی چاکه‌کاران وون ناکه‌ین ﴿وَلَا تُجْزَى الْأَجْرُ أَخَيْرَ حَظِيرٍ﴾ وه به راستی پاداشتی بؤری دواپی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بؤ ته‌و که‌سه‌انه‌ی
 پروایان هیناوه ﴿وَصَكَّرْنَا ثِقْلَ قُورٍ﴾ و به‌هه‌میشه‌پی خؤبارتزیوون (له‌هاوبه‌ش بریاردان و ناوان)
 ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ﴾ وه (له‌کاتی گرانی‌دا) براکائی یوسف هاتن (بؤ میسر) ﴿فَدَخَلُوا عَلَيْهِ﴾ ته‌وسا
 چوونه‌لای (یوسف) ﴿فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَمْ يَأْنِسُوا أَنَّهُمْ كُورٌ﴾ ده‌ست به‌جی (یوسف) ته‌وانی ناسی یه‌وه به‌لام
 ته‌وان ته‌میان نه‌ناسی یه‌وه ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُم بِجَهَّازِهِمْ﴾ جا کاتیک که‌رنکی خستن و نه‌وه‌ی که‌و یستیان
 پی‌دان ﴿قَالَ أَتُونِي بِحَبْلٍ مِّنْ أَيْكُمُ﴾ ووتی برایه‌کی باوکیان هه‌یه بؤم بیتن ﴿الَّتِي رَوَّاهُ﴾ نایا نایین
 که‌من ﴿أَوْفَى الْكَعْبِ﴾ پیوانه‌م تیر و نه‌واوه (بؤ کرباره‌کان) ﴿وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ﴾ وه‌من خانه‌خوینی
 چاکم ﴿إِن لَّكَ لَأُتَى بِهِ﴾ جا نه‌گهر ته‌و (برایه‌تان) م بؤ نه‌هیتن ﴿فَلَا كَيْلَ لَكَ بِذِي وَلَا تَقْرَبُنَّ﴾ ته‌وه
 پیوانه‌ی (دانه‌وتله‌) تان لای من نه‌و نزیك (ته‌م وولانه‌ش) مه‌که‌ونه‌وه ﴿فَالْوَاسِعَةُ وَدُعْنَةَ قَاهُ﴾ ووتیان
 هه‌ول و نه‌قه‌لا ده‌ده‌ین له‌گه‌ل باوکی‌دا ﴿وَأَنَا الْفَاعِلُونَ﴾ و دلنیا به نیمه‌ته‌و کاره‌ده‌که‌ین ﴿وَقَالَ﴾
 لَیْسَ بِهِ﴾ وه (یوسف) ووتی به‌به‌رده‌ست و خزمه‌تکاره‌کائی ﴿أَجْعَلُوا بَصَنَّتُمْ فِی رَحْلِیْهِمْ﴾ دراوه‌کاتیان که
 داویانه (به‌دزی یه‌وه) بیخه‌نه‌ناو باره‌کاتیان ﴿لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُونَهَا﴾ به‌لکو بیناسنه‌وه ﴿إِذَا انْقَلَبُوا إِلَى أَهْلِیْهِمْ﴾
 کاتیک که‌گه‌رانه‌وه بؤ ناو مال و مندالیان ﴿لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ﴾ تا (بیسه‌هوی ته‌وه‌ی) بگه‌رته‌وه
 و بیتنه‌وه (جاریکی‌تر) ﴿فَلَمَّا رَجَعُوا إِلَى أَهْلِیْهِمْ﴾ ته‌مجا کاتیکه‌گه‌رانه‌وه بؤ لای باوکیان ﴿قَالُوا﴾
 یَٰٓأَبَانَا ووتیان ته‌ی باوکی به‌پرزمان ﴿مُنِجٌ مِّنَ الْكَیْلِ﴾ (بؤ سالی داهاتوو) پیوانه‌سان لی قه‌ده‌غه
 کراوه (شتمان پینافروشن ته‌گهر بنیامین نه‌تیریت له‌گه‌لماندا) ﴿فَأَرْسِلْ مَعَنَا آتَانَ نَضَعُ كِلَ﴾
 جا که‌واته‌برا که‌مان له‌گه‌لماندا بنیره‌پیوانه‌ش ده‌که‌ین (دانه‌وتله‌ده‌کربن) ﴿وَأَنَا لَهٗ رَاحِقٌ مُّطُورٌ﴾
 و دلنیا به‌ناگاداریشی ده‌که‌ین ﴿

﴿قَالَ﴾ (به عقوب) ووتی (بیان) ﴿هَلْ ءَامَسْكَ عَلَيْهِ﴾ نایا دنیایم لیسان دهر باره ی ﴿الْاَصْحٰمَ اَيْنٰكُ﴾
 عَلَى الْخَبْرِ مِنْ قَبْلُ ﴿ههروهك پیشتر دنیا بووم لیسان دهر باره ی (یوسفی) برای ﴿قَالَ لَهُ خَيْرٌ حَفِظْتُ﴾ که واته
 خوا چاکترین پارتیزره ﴿وَهُوَ اَرْحَمُ الرَّحِیْمِ﴾ وه نهو بهزهیی دارترینی هه موو بهزهیی دارانه ﴿وَلَمَّا
 فَتَحُوا مَتْعَهُمْ﴾ جا کاتیک باره کانیاں کرده وه ﴿وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَيْهِمْ﴾ بینی یان ده سمایه که یان بؤ
 گه پرتراوه ته وه ﴿قَالُوا اَيْنَاكَا﴾ ووتیاں نه ی باو کی به ریزمان ﴿مَا نَبِیُّ﴾ چیمان ده ویت ﴿هَلْ هُوَ بِضْعَتُنَا﴾
 نه مه دراوه که مانه ﴿رُدَّتْ اِلَيْنَا﴾ بؤمان نیز دراوه ته وه ﴿وَنَبِیُّ اَهْلَانَا﴾ بؤنویش بؤ خواو خیر انمان ده هیتین
 ﴿وَحَفِظْتُ اَخَانَا﴾ و برا که شمان دهر ریزین ﴿وَلَزَدَا ذِكْرًا لِّیَعْرِی﴾ و باری ووشتر نکیش (دانه ویتله)
 زیاد ده هیتین ﴿ذٰلِكَ كَيْلٌ لِّیَسِّرَ﴾ ثم (بارش) پتوانه به کی که مه (و به ناسانی ده مان ده نی) ﴿وَلَمَّا
 قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ مَعَكُمْ﴾ (به عقوب) ووتی هه رگیز نایبترم له گه لئان ﴿حَتّٰی تَوْتُوْنَ مَوْتًا مِّنْ اِنۡدَهِ﴾ هه تا
 به لیتیکی بشه وم بی نه دهن له لایه ن خواوه (تا مسویندم بؤ نه خون به خوا) ﴿لَنَاشِئَنَّ بِیْهِ﴾ که به یگومان
 (به بیوه ی) نه ی هیننه وه بؤم ﴿اِلَّا اَنۡ یَّحَاطَ بِکُمْ﴾ مه گهر دهر بدرین و چارسان نه میتیت ﴿فَلَمَّا اَوۡدَ
 مَوْتَهُمْ﴾ نه مجا کاتیک به یمانیان پندا (سویندیاں خوارد) ﴿قَالَ اللّٰهُ عَلٰی مَا نَقُولُ وَكِیْلٌ﴾ (به عقوب)
 ووتی خوا ناگادار و چاودیره سه باره ت به وه ی که ده یلین ﴿وَقَالَ یٰۤیۤی﴾ وه ووتی نه ی کوره کانم
 ﴿لَا تَدْخُلُوْا مِنْۢ بَابٍ وَّحِدٍ﴾ هه موونان له دهر گایه که وه مه چنه ژووره وه ﴿وَادْخُلُوْا مِنْ اٰیۡتٍ مُّتَفَرِّقَۃٍ﴾ به لکو
 له چنه دهر گایه کی جیا جیا وه به چنه ژووره وه ﴿وَمَا اُنۡغِیۡ عَنْکُمۡ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ﴾ وه من هیچ سوودتان
 بی ناگه به نم له بدرانه ر (پیشهانی) خوادا ﴿اِنۡ لَّکُمۡ اِلَٰهُوۡهُ﴾ هه موو حوکم و بر بارنک تنها بؤ خوا به
 ﴿عَلِیْهِ تَوَكَّلٰتُ﴾ پشت هه به وه ده به ستم ﴿وَعَلِیْهِ قَلِبَتُوْکُمۡ اَلَمْ تَوَكَّلُوْا﴾ و خو سپیرانش با خو یان
 هه به و بسپرن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوْا﴾ جا کاتیک چوونه ژووره وه ﴿مِّنۡ حَیۡثُ اَمَرُۡهُ اُوۡفَرُۡهُ﴾ لهو شوینه وه ی
 که باو کیان فرمانی بی دابوون ﴿مَّا کَانَ یَغْنِیۡ عَنْهُمْ﴾ نهو (چوونه به و جوره) هیچ سوودی بی نه گه یاندن
 ﴿مِّنَ اللّٰهِ مِنْ شَیْءٍ﴾ له به رامهر (قه ده ری) خوادا ﴿اِلَّا الْحَاجَۃُ﴾ به لکو نه وه مه به سته ک بوو ﴿فِیۡ نَفْسِ
 یَعْقُوۡبَ﴾ له دهر وونی به عقوبدا بوو ﴿قَضٰیۡهَا﴾ (به م شبنوه) نه نجامی دا ﴿وَاِنَّهٗ لَذُوۡ عِلۡمٍ﴾ وه به راستی
 به عقوب خواوه نی زانست و زانیاری بوو ﴿لَمَّا عَلِمَتۡهُ﴾ چونکه نیمه فیرمان کرد بوو ﴿وَلٰکِنۡ اَکْثَرُ
 النَّاسِ لَا یَعْلَمُوۡنَ﴾ به لام ژور به ی خه لکی نازانن ﴿وَلَمَّا دَخَلُوْا عَلٰی یُوۡسُفَ﴾ کاتیکیش که چوونه
 ژووره وه بؤ لای یوسف ﴿اَوۡاۡیِ اِلَیۡهِ اَخَاۡهُ﴾ (یوسف) برا که ی برده په تا خو به وه ﴿قَالَ اِنِّیۡ اَنَا الْوَلَدُ﴾
 ووتی به راستی من برا که ی توم ﴿فَلَا تَحْزَنۡ﴾ که واته هیچ غه مبار مه به ﴿یَمَآکُلُوۡا لَعَمۡرُکُمۡ﴾ به وه ی
 که نه وان ده یکن (له گه لت) ﴿

﴿فَلَمَّا جَعَلَهُمْ يَجْهَازِهِمْ﴾ جاس کاتینک که بر یکی خستن و نه وهی ویستیان پشی دان ﴿جَعَلَ
 الْيَسَايَةَ﴾ ناو خوری (پتوانه کهی) مه لیکی خسته ﴿فِي رَحْلِ أَخِي﴾ ناو باری برا کهی ﴿ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنُ﴾
 پاشان جاس چس به ک جاسی دا ﴿إِنَّمَا الْيُورُ﴾ نهی کاروانه که ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْرِ قُوت﴾ به راستی
 نیوه دزن ﴿قَالُوا وَاقْتُلُوا عَلَيْهِمْ﴾ پرویان نیکردن و ووتیان ﴿مَاذَا تَقِيدُونَ﴾ چیتان گوم
 کردوه؟ ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَقِيدُ صُورَ الْمَلِكِ﴾ ناو خوره کهی (پتوانه کهی) پادشامان دیار نه
 ﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ جَمَلٌ بَعِيرٌ﴾ هدر که سینک بیهینیه وه باری ووشتریک (خوراکی) دهریتنی ﴿وَأَتَاهُ
 زَعِيمٌ﴾ وه منیش ده سته بهری نهو (باره) ده بم ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿تَاللَّهِ﴾ سویند به خوا ﴿لَقَدْ
 عَلِمْتُمْ﴾ به راستی نیوه ده زانن ﴿مَا جِئْنَا﴾ که نیمه نه هاتوین ﴿تُقْسِدُ فِي الْأَرْضِ﴾ بو نه وهی خرا به
 بکهین له وولاتدا ﴿وَمَا كُنَّا سِرْقِينَ﴾ وه نیمه پشتر دز نه بوین ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿فَمَا جَزَاؤُهُ﴾ دهی
 تابا تولهی نه و دز چه ﴿إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ﴾ نه گهر نیوه دروزن سوون ﴿قَالُوا جَزَاؤُهُ﴾ ووتیان
 تولهی نه وهی به ﴿مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ﴾ له باری هدر که سینکدا دوزرا به وه ﴿فَهُوَ جَزَاؤُهُ﴾ هدر نه وهی که سه
 خوی تولهی بیت (واته : نه وهی دزیه کهی کردوه نه بیته عهبد و کویلهی نه وهی دزیه کهی لی کراره)
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾ نابو جوره توله له سته مکاران ده سینن ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِ﴾ نه وسا (یوسف)
 دهستی کرد به بشکیننی جه واله کانیان (باره کانیان) ﴿فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِ﴾ له پشش بشکیننی جه والی
 (بنیامین) برای (دایک و باو کی یوسف) ﴿ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا﴾ له پاشان (ناو خور - پتوانه کهی) دهری هینا
 ﴿مِنْ وَعَاءِ أَخِي﴾ له جه والی برا کهیدا ﴿كَذَلِكَ﴾ نابو جوره ﴿حِكْمَةً لِّيُؤْفَ﴾ پیلانمان نشانی یوسف دا
 ﴿مَا كَانَ لِأَخِي أَنْ يَأْخُذَ أَخَاهُ﴾ نهو نهیده توانی برا کهی بگریت ﴿فِي دِينِ الْمَلِكِ﴾ به پشی تابنی و یاسایی پادشا
 (به لکس به پشی نهو قسه بوو براکانی خویان کردیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه گهر (کاتینک) که خوا
 به ویت ﴿تَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ شَاءَ﴾ هدر که سینک بمانه ویت پلهی به رز ده کهینه وه ﴿وَفَوْقَ كُلِّ﴾ وله سهر
 هه موو ﴿ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ﴾ خاوهن زانستیکه وه زانتر هه به (مه به ست پی خودابه) ﴿قَالُوا إِنَّا تَسْرِقُ﴾
 ووتیان نه گهر نهو (بنیامین) دز بیتنی ﴿فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَّهُ مِنْ قَبْلُ﴾ نهو به بنگومان برا که ششی پشتر دزی
 کردوه (واته یوسفیش دز بووه) ﴿فَأَسْرَاهَا يُوسُفُ فِي تَقْسِيهِ﴾ به لام یوسف (پیتا خوشبوونی خوی)
 بهم (تومه ته) له دهرونی خویدا شارده وه ﴿وَوَرَّيْبُهَا لَهُمْ﴾ دهری نه پری بو نه وان ﴿قَالَ أَتُمْ﴾ (نه نهها)
 ووتی نیوه ﴿سَرَقْتُمْ﴾ له وان خراپترن ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ خواش چاک ده زاننی به وهی
 که نیوه ده یلین ﴿قَالُوا إِنَّا لَا نَعْرِفُ﴾ ووتیان نهی عه ریز (پادشا) ﴿إِنَّا لَهُ نَدِيمٌ وَمَا نَمَسُّكُمْ﴾ به راستی
 نهو باو کینکی زور پیری به ته مه نی هه به ﴿فَخُذْ أَحَدًا مَّعَكَ﴾ جابه کینک له نیمه له جباتی نهو بگره
 ﴿إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ﴾ به راستی نیمه توله چاکه کاران ده بینن ﴿﴾

﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ﴾ (یوسف) وونی پهنا به خوا ﴿أَنْ تَأْخُذَ بِالْأَمْنِ وَجَدْنَا مَتَعَنَا عِنْدَهُ﴾ له وهی که هیچ کس بی بگریمن بیجگه له وهی که ثاو خوړ (پنوا نه) که مان لا دوزیوه ته وه (که دزرا بسو) ﴿إِنَّا إِذَا لَطَمُوتٌ﴾ به راستی نه گهر وا بکهین نیمه له ستم کاران ده بین ﴿فَلَمَّا أَسْتَيْسُوا مَتَهُ﴾ جا کاتیک بی هیوا بسوون له وهی (وه زیر بهر لای بکات) ﴿خَلَصُوا نَجِيًّا﴾ چوونه که ناریک به چه پ اوپړسان ده کرد ﴿قَالَ كَيْبُرُهُمْ﴾ برا گه وړه که یان وونی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُوا﴾ نهی نازانن ﴿أَنْ أَبَاكُمْ﴾ که بنگومان باو کتان ﴿قَدْ أَخَذَ عَلَيْكَ قَوْلًا مِنْ اللَّهِ﴾ سویند و په یمانیکي به ناوی خوا وه لی وهر گرتن ﴿وَمِنْ قَبْلِ مَا فَرَطْ شَرِّ يُوسُفَ﴾ پیشتیش (له و به لینه ی پیتان دابو) ده رباره ی یوسف که مته ر خه میتان کرد ﴿فَلَمَّا أَرَبَّ الْأَرْضِ﴾ که واته من لدم زه ویه به جی ناپه لم ﴿حَتَّى يَأْتِيَ الْبَنِي﴾ هتا باو کم مزلته ی (که رانه وه م) پی نه دات ﴿وَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ﴾ یان خوا پر یارم بونه دات ﴿وَوَحَّى الْفُكَيْمِ﴾ هره ته ویش باشترینی داد وهرانه ﴿أَتَجْعَلُ فِيَّ آيَةً﴾ نیوه بکه رینه وه بولای باو کتان ﴿فَقُولُوا إِنَّا بَنِي﴾ وپی بلین نهی باو کی خومان ﴿إِنَّ أَبْنَاءَ سَرِقٍ﴾ به راستی کوره که ت دزی کرد ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا﴾ و نیمه ش بیجگه له وهی ده مانزانی شایه تیمان نه داوه ﴿وَمَا كُنَّا بِالْعَلِيِّ حَافِظِينَ﴾ خو نیمه ناگاداری شاروه ونهیننی به کان نه بووین ﴿وَمَنْ قَالَتْ الْقَرْيَةُ الْبَنِي﴾ (خو نه گهر بر وانا که یث) له خه لکی نه و شاره ش بهر سه ﴿مَكَّنَا فِيهَا﴾ که نیمه ی لی بووین ﴿وَالْعَبْرَاءُ إِلَيْكَ فِيهَا﴾ وله و کار وانه ش (بهر سه) له گه لیدا گه راینده وه ﴿وَلَا تَصْنَعُونَ﴾ وه به راستی نیمه راست گوین ﴿قَالَ بَلْ سَوَّيْتُ لَكُمْ أَنْفُسَكُمْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ (به عقوب علیه السلام) وونی وانی به به لکو نه فسی خوتان کارنکی بؤ جوان (و ئاسان) کردون ﴿فَصَبَّرْ حَبِشٌ﴾ بویه چارم دان به خودا گرته به جوانی ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا﴾ به و ئومیده ی خوا هم موویان (یوسف و بونیامینش) م بؤ بهینته وه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی هره نه و زانای کار دروسته ﴿وَتَوَقَّ عَنَّهُمْ﴾ نه و سا روی لی وهر گنهران ﴿وَقَالَ يَأْسُفَ عَلَى يُوسُفَ﴾ وونی ناخ و داخ بؤ یوسف ﴿وَأَيُّضًا عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه هه ردو و چاوی سبی (و کویر) بوون له داخ و خه فته دا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هه داخ و خه فته ی خوی ده خوارده وه ﴿قَالُوا إِنَّ اللَّهَ﴾ ووتیان سویند به خوا ﴿تَقْتُلُنَا أَنْ كُرُّ يُوسُفَ﴾ وازنا هینی هه ربیری یوسف ده که بته وه ﴿حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا﴾ هتا په کت ده که ویت به نه خوشی و خه فته خواردن ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الْهَالِكِينَ﴾ یان ده مریت و ده چینه ربزی له نا و جوان ﴿قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِيَّ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ﴾ وونی من سکالا و دهر دی دل و خه فته و به زارم هه لای خوا ده کم ﴿وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه من له لایه ن خوا وه شناتیک ده زانم که نیوه نایزانن ﴿

﴿يَسْتَبِيحُ أَذْهَبُوا﴾ (به عقوب و وتی) نهی کوبه کانم بپرون ﴿فَتَحَسَّبُوا مِنْ يُونُسَ وَأَخِيهِ﴾ جا بگه رین و هه والی یوسف و براهی بزانی ﴿وَلَا تَحَسَّبُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ ناو میبدیش مه بن له به زهیی و میهره بانی خوا ﴿إِنَّهُ لَا يَأْتِيَنَّكَ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ﴾ به راستی ناو میبد نابیت له به حم و میهره بانی خوا ﴿إِلَّا الْفَزْزَفُ الْكَفْرُوتِ﴾ جگه له وانه ی که بی پروان ﴿فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا﴾ جا کاتیک که چوونه لای نه و (یوسف) ووتیان ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ نهی عه ریز (پادشا) ﴿مَسَا وَأَهْلْنَا الضَّرُّ﴾ زیان و بر سیتی تروشی خومان و مال و مندالمان بووه ﴿وَجَنَّا يَصْطَعُونَ مُرَجَجًا﴾ و در او یکی که ممان هیناوه (بو کرینی خوراک) ﴿قَالَ لَنَا الْكَفِيلُ﴾ توش پیوانه که مان به نه و او ی بده ری ﴿وَتَصَدَّقَ عَلَيْنَا﴾ خیر یشمان پی بکه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ﴾ به راستی خوا پاداشتی خیره و مهندان ده داته وه ﴿قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ فَعَلْتُمْ﴾ ووتی نبوه ده زان چیتان کرد ﴿يُوسُفَ وَأَخِيهِ﴾ به یوسف و براهی ﴿إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ﴾ له و کاته دا که نبوه نه زان برون ﴿قَالُوا أَلَيْكَ لَأَنَّ يُونُسَ﴾ ووتیان به راست تو یوسفیت؟ ﴿قَالَ أَنَا يُوسُفَ وَهَذَا أَخِي﴾ ووتی (پیان) من یوسفم و نه مهش برامه ﴿قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به راستی خوا منه تی نابسه رماندا ﴿إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ﴾ به راستی هه ر که س خوی بیار یزیت و له خوا بتر سیت ودان به خویدا بگریت ﴿قَالَ اللَّهُ لَا يُضِلُّ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه و سا به راستی خوا پاداشتی چاکه کاران وون ناکات ﴿قَالُوا اتَّوَاتَا اللَّهُ﴾ ووتیان (به یوسف) سویند به خوا ﴿لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ به راستی خوا اتوی هه ل بژارد به سه ر نیمه دا ﴿وَإِنْ كُنَّا لَخَطِيلِينَ﴾ وه به راستی نیمه له خه ناکاران بووین ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ عَلَيْكُمْ يَوْمًا﴾ (یوسف) ووتی نه مر و هیچ سه ر زه نشست و ته شه ریکتان له سه ر نیبه (له لایه من منه وه) ﴿يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ﴾ خوالیتان خوش بیت ﴿وَهُوَ أَجْرُ الرَّحِيمِينَ﴾ وه نه و (خوا) له هه موو میهره بانان میهره بانتره ﴿أَذْهَبُوا بِقَبِيصِي هَذَا﴾ نه م کراسه ی من بیه ﴿فَالْقَوَّةَ عَلَى وَجْهِ أُنَى﴾ و بیدون به سه ر ده م و چاوی باو کم دا ﴿يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ﴾ (ده ست به جی) چاوی چاک ده بیته وه ﴿وَأَنْتُمْ يَا أَخِي كَرُمُ الْجَمْعِينَ﴾ نه و سا هه موو که س و کارتان بیتن بو (نه م و لاته ی) من ﴿وَلَقَدْ فَضَلْتُ الْعَزِيزُ﴾ جا کاتیک کاروانه که (له میسر) ده رجوو ﴿قَالَ أَبُوهُمْ﴾ باو کیان ووتی ﴿إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ يُونُسَ﴾ به راستی من بزنی یوسف هه ست بی ده که م ﴿وَلَا أَنْ تَفْنِي دُونَ﴾ نه گهر به خه له فاو و بی عه قلم دانه تین ﴿قَالُوا نَأْتِيهِ﴾ ووتیان سویند به خوا ﴿إِنَّكَ لَفِي صَلَاتِكَ الْقَدِيرِ﴾ تو هه ر له سه ر هه له که ی کونی خونی ﴿

﴿وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ لَئِنْ﴾ (ئهی موحدهمه دئ) ﴿تَقُو دَاوَايَ هَيْجَ بَادَاشْتِيكَ لَهْ وَاَنه نَاكه بِيَتْ
 لَه سَهَر (گه ياندنی) نَهو (قورئانه) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ نَهو قورئانه ههر پند و ناموز گاریه
 بِن جیهانیان ﴿وَكَأَيُّنَ مِنْ آلِهَةٍ﴾ وه زور بهلگه و نیشانه هیه ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له تاسمانه كان
 و زه ویدا ﴿يَمُرُّونَ عَلَيْهَا﴾ به لایاندا دهرون ﴿وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾ به لام نهوان پرویان لی و هره گیرن
 ﴿وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِآيَاتِهِ﴾ جا زور به بیان باوره ناهیتن به خوا ﴿إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ﴾ مه گهر نهوان
 له و کانه دا هاوبهش بریار دهرن بؤ خوا ﴿أَفَلَمْ يَأْنِ أَنْ يَأْتِيَهُمُ﴾ جا نایا نهوانه ناترسن به خه یان
 بگریت ﴿عَذَابٌ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ﴾ سزابه کی داپوشه ری خوا ﴿أَوْ نَأْتِيَهُمُ النَّاسُ بَعْثَةٌ﴾ یان له نا کاودا
 رورزی دوا بیان به سهر داییت ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له کاتیکدا نهوان ههستی پی نه کن ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي﴾ بلی نهمه رینگای منه ﴿أَدْعُو إِلَى اللَّهِ﴾ بانگی (خه لکی) ده کهم بؤ لای خوا ﴿عَلَى بَصِيرَةٍ﴾
 له سهر بهلگه ی پروون و چا و روشنی ﴿أَنَا وَمَنْ أُنْعِي﴾ من و نهوانهش شویتم که و توون ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾
 و خواش پاک و ینگه رده ﴿وَمَا أَتَيْنَا مِنَ الْمَشْرِكِ بِكَرْبٍ﴾ وه من هیج کات له هاوبهش دانهران نیم ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه نیمه پیش تو (پیغه مبرمان) نه نار دووه ﴿إِلَّا رِجَالًا﴾ جگه له پیا و اتیک ﴿نُوحِي
 إِلَيْهِمْ﴾ که نیگامان بؤ ده کردن ﴿مِنْ أَهْلِ الْقُرَى﴾ له خه لکی شمار و گوئنده كان ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 دهی نایا نهو (بی پروایانه) نه گهر اون به سهر زه ویدا ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ﴾ تاسه رنج بدهن چون
 بروه ﴿عَقَبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سهر نه نجامی نهوانه ی که له پیش نه مانده و بوون ﴿وَلَذَلِكَ الْأُخْرَىٰ خَيْرٌ﴾
 وه ینگومان زبانی رورزی دوا بی چاکتره ﴿لِلَّذِينَ أَنْقَرُوا﴾ بؤ نهوانه ی خویان پاراستووه و له خوا ترس
 بوون (له دونیادا) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دهی ثبوه زیرنابن و نی ناگن ﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ﴾ هه تا کاتی
 پیغه مبره کانیان نا نومید بوون (له سهر که و تن) ﴿وَوَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا﴾ وه گه له کدیان وایان
 زانی که (پیغه مبران) درویان له گه لدا کردون ﴿جَاءَهُمْ نَصْرًا﴾ (لهو کانه دا) سهر که و تن و یار مه تی
 نیمه یان بؤ هات ﴿فَفَتَحَ مِنْ نَشْرِهِ﴾ جا نهوانه ی ده مانویست بزگار کران ﴿وَلَا يَرْدُ بَأْسُهُ﴾ سزاشمان
 ناگه ریت ریته وه ﴿عَنِ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ له گهل و هوزی تا و اتبار ﴿لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ﴾ سوتند بیت
 ینگومان له داستانی (پیغه مبراندا علیهم السلام) ﴿عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ پند و ناموز گاری هیه بؤ
 خواوهن بیر و هوشان ﴿مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ﴾ نهه (قورئانه) چیروک و قسه یه کی به هه لبه ستر ایست
 ﴿وَالَّذِينَ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ بهلکو به راست دانهر و پشتگیری نهو (کتیانه) به که له پیش خویه وه
 (هاتوون پیش ده ستکاری کردنیان له لایه ن جوله که و گاوره کانه وه) ﴿وَتَقْصِصَ كُلِّ شَيْءٍ﴾ هه روه ها
 پروون که روه ی هه موو شتی که ﴿وَهُدًى وَرَحْمَةً﴾ وه ریت موونی و میهره بانیه ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بؤ نهوانه ی
 که پروا دینن ﴿

سورہ قی (الرعد)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خواہی بہ خوشنندہی میہرہ بان

﴿الرعد﴾ بہ (تہ لیف، لام، را) دہ خوئترتہ وہ خوا زانائہ بہ ماناکہی، بوزانیاری زیاتر سہیری
سدرہ تہای سورہ قی (البقرہ) بکہ ﴿تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ﴾ تہ مانہ نایہ تہ کانی کتیبی (تاسمانین)
﴿وَالَّذِي أُولِيَ بِكَ﴾ وہ تہ وہی نیر او تہ خواہ وہ بؤتو ﴿مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ﴾ تہ لایہن پەر وہ رد گارتہ وہ حہق
وہ راستہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ بہ لام زور بہی خہ لکی باوہر ناہینن ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ تہ و خواہی
﴿رَفَعَ السَّمَوَاتِ﴾ تاسمانہ کانی پەر ز کردو تہ وہ ﴿يَغْيِرُ عُبُودَ﴾ بہی ہیچ پایہ و ستونیک ﴿رَزَقْنَاهُ﴾ وہ ک دہ بیسن
﴿ثُمَّ أَرْسَلْنَا عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان پەر ز بوہ وہ بؤ سہر عہرش و قہراری گرت (بہ و شہوہی شایسنہی خواہیت
کہ تہ چوئتہ کہی نازانین) ﴿وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾ وہ خور و مانگی رام ہی تاوہ (بؤ خزمہ تکرہنی خہ لکی)
﴿كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ ہہر یہ کہ بیان دہ گہری تاکاتی دیاری کراو ﴿يَذَرُ الْأَرْضَ﴾ ہہ موو کار و بار تہک
ہہ تہ سورہ قی ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ و تہ مانہ کان بوون دہ کاندہ وہ (بؤ تان) ﴿لَعَلَّكُمْ يَفْقَهُونَ﴾ ہہ تا
تہ (زیندو و بوونہ وہ) گہ یشتن بہ خزمہت پەر وہ رد گارتان دلیانین ﴿وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ﴾ (خوا)
تہ و زاتہیہ کہ زہوی راخستوہ (بہ پانی و درتڑی) ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجًّا وَنَهْرًا﴾ و چہندھا چیا و پروباری
تہ تہا داناوہ (دروست کردوہ) ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرِ﴾ وہ لہ ہہ موو جوہر میوہیہک ﴿جَعَلَ فِيهَا رِجًّا مُّجْتَمِعًا﴾
جوئیک نیر و منی تہا دروست کردوہ ﴿يَغْيِي السَّيْلَ الْفُجَارَ﴾ تہ و دہ دات بہ سہر پورڈا ﴿إِنِّي ذَالِكُ﴾
بہ راستی لہ وانہ دا ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَوْمُ بِتَفْكَرُونَ﴾ بہ لگہ و نیشانہ ہہیہ بؤ تہ و کہ سانہی کہ بیر دہ کہنہ وہ ﴿وَفِي الْأَرْضِ﴾
وہ لہ زہ ویدہ ﴿فَطَعَّ مَتَجَاوَرَاتٍ﴾ چہند ہار چہی تہ ہال یہ کتریدہ ہہن ﴿وَحَشَّتْ مِنْ غَضَبٍ﴾
ہہر وہ ہا باخانی تری و ہہز ﴿وَرَزَقَ﴾ و کشتو کال ﴿وَحَبِيلٌ﴾ و (باخانی) دار خور مای ﴿صِنُونُ﴾
و غہر صونان ﴿دو قہد (ی یہک بنج) و یہک قہد﴾ ﴿يُسْقَى بِمَاءٍ زَجِجٍ﴾ ہہ موویان بہ یہک ناو ناو دہ درین
﴿وَلْيُفَصِّلْ تَعْصَهَا عَلَى بَعْضٍ﴾ کہ چہی تہ زلی ہہ ندیکیمان داوہ بہ سہر ہہندیککی تریاندا ﴿فِي الْأَكْثَرِ﴾
تہ خوار دندا ﴿إِنِّي ذَالِكُ﴾ بہ راستی لہ وانہ دا ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَوْمُ بِتَفْكَرُونَ﴾ چہند نیشانہی بوون ہہیہ بؤ تہ وانہی
تی دہ گہن و بیر دہ کہنہ وہ ﴿وَإِنْ تَعَجَّبْتَ﴾ جا تہ گہر تو سہر ت سورہ بمیتنی ﴿فَعَجَبْتَ قَوْلَهُمْ﴾ تہ وہ
قہسہی تہ وانہ جہنی سہر سورہ مانہ کہ دہ لین ﴿لَا يَذُكُّكَ نَارِيَا﴾ تہا کاتیک (کہ مر دین و) بویندہ وہ
بہ خاک ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا خَلْقُ جَبْرِيلَ﴾ تہا تہمہ سہر لہ نوی دروست تہ کرینہ وہ ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ تہ وانہ
کہ سانیکن ﴿كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ﴾ کہ بی باوہر بوون بہ پەر وہ رد گاریان ﴿وَأُولَئِكَ الْأَعْمَالُ فِي أَشْأَانِهِمْ﴾
جا تہ وانہ کؤت و زنجیر لہ گہر دنیا ندایہ ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ وہ تہ وانہ ہاوہ لانسی ناگرن
﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ کہ بہ ہہ میثہ بی دہ میتنہ وہ تہیدا ﴿

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْآيَاتِ﴾ به‌په‌له داوای سزات لى ده‌كهن ﴿قَبْلَ الْحَسَنَةِ﴾ پېش چاكه و به‌زه‌یی ﴿وَقَدْ خَلَقْتَ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمُتَشَبِهَ﴾ كه پېنگومان له پېش نه‌مانه وه زور هه‌بوون توله‌يان لى سه‌نراوه ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ و به‌راستی په‌روهر دگارت ﴿لَذُوْ مُغْفِرٍ لِلنَّاسِ﴾ خاوه‌نى لى بور دنه بق خه‌لكى ﴿عَلَى ظُلُمٍ جَهِتٍ﴾ گهر چى سته‌مكارىش بن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ﴾ هه‌روه‌ها به‌راستی په‌روهر دگارت ﴿لَشَدِيدٌ الْعِقَابِ﴾ توله‌سپینكى توند و تېزه ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ﴾ وه ته‌وانه‌ی كه بن باوهر برون ده‌يان ووت ﴿لَوْلَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ﴾ نه‌وه بق نه‌نېر دراوه‌ته خواره‌وه بقى ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مو عجز به‌كه له‌لا به‌ن په‌روهر دگاریه‌وه ﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرٌ﴾ نه‌ی موحه‌ممه د ﴿تَوَهَّدَ رَبَّ﴾ تو هه‌ر تر سېته‌رى ﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾ و بق هه‌موو گه‌لېك رېنېشانده‌رىك هه‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبُ كُلِّ أُمَّةٍ﴾ خوا ده‌زانى هه‌موو مېینه‌به‌كه (له‌ منالدا نېدا) چى هه‌لگر تو وه (كور بان كچ) ﴿وَمَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ﴾ وه هه‌روه‌ها ده‌زانېت منالدا نه‌كان چى لى كه‌مده‌پېته‌وه ﴿وَمَا تَزِيدُهُمْ﴾ و چى زیاد ده‌كات ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ بِقَدَرٍ﴾ وه هه‌موو شېتېك لای نه‌و (خوا) نه‌ندازه‌ی (دبارى كراوى خوى) هه‌یه ﴿عَذَابُ الْقَبْرِ وَالْشَّهَادَةِ﴾ (خوا) زانابه به‌هه‌موو دبار و نادبارېك ﴿الْكَيْدِ الْمُتَعَالِ﴾ گه‌وره و به‌رزه و بېلنده ﴿سَوَاءٌ لَّكُمْ مَنَاسِكُمْ﴾ يه‌كسانه (بق خوا) ته‌وه‌تان به‌نېتى قسه بكات ﴿وَمَنْ جَهِدْ﴾ وه ته‌وه‌تان به‌ناشكرا (قسه) بكات ﴿وَمَنْ هُوَ مُسْتَخِفٌّ بِأَنْبِيَاءٍ﴾ و ته‌وه‌ی كه‌له‌شه‌ودا خوى ده‌شارېته‌وه ﴿وَسَارِبٍ بِأَنْبِيَاءٍ﴾ ته‌وه‌ی كه‌له‌ پورژدا ده‌رده كه‌وېت ﴿لَمْ يَعْزُبْ عَنْكَ﴾ بق نه‌و (ناده‌مى) هه‌یه چهنه‌ فرېشته‌به‌كه كه به‌دوای به‌كدا دېن ﴿مَنْ بَيْنَ يَدَيْهِ رِجْلُهُ﴾ له‌پېش و له‌دوایه‌وه ﴿يَخْفِظُونَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ﴾ به‌فه‌رمانى خوا ده‌ی بارېزن له‌زيان ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به‌راستی خوا ﴿لَا يَغْفِرُ مَا يُقْوَرُ﴾ (بار و حالى) هېچ گه‌لېك ناگورېت ﴿حَتَّى يَغْفِرَ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌نا ته‌وان خويان (بار و حالى) خويان نه‌گورن ﴿وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ﴾ وه كاتېك خوا به‌وېت ﴿يَقْوَرُ سَوْءٌ﴾ گه‌ك و هوزېك تووشى به‌لا و سزا بكات ﴿فَلَا مَرَدُّ لَهُ﴾ هېچ شېتېك ناتوانېت رېنگرى لى بكات ﴿وَمَا الْهُمُّ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ و جگه له‌و (خوا) هېچ يارمه‌تى ده‌ر و پشېوانېكيان نى يه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ (خوا) ته‌و زاته‌به ﴿يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ بروسكه‌تان نېشان ده‌دات ﴿خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ كه‌هنرى ترساندن و هېوا و نومېدنانه ﴿وَيُنشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ﴾ هه‌روه‌ها هه‌ورى قورسى (به‌ناوې باران) به‌دى ده‌هېتېت ﴿وَيُخْرِجُ الرُّعْدَ يَحْمَدُهُ﴾ وه هه‌وره‌گره‌مه‌سوپاس و ستايشى نه‌و (خوا) ده‌كات ﴿وَالْمَلَكُ مِنَ خِفَاتِهِ﴾ هه‌روه‌ها فرېشته‌كانېش له‌هه‌پېت و ترسى نه‌و (ستايشى ده‌كهن) ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ﴾ وه (په‌روه‌ردگار) هه‌وره‌بروسكه‌كان ده‌نېرېت ﴿فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾ و ده‌يدات له‌هه‌ر كه‌سى كه‌به‌وېت ﴿وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ﴾ له‌كاتېكدا ته‌وانه ده‌مه‌ده‌مى (و مو جاده‌له) ده‌كهن ده‌رباره‌ی خوا ﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ و نه‌و (خوا) هېز و تواناى زور به‌تېنه ﴿٣٥﴾

﴿لَا تَدْعُوهُم بِالَّذِي هُمْ بِهِ يَدْعُونَ﴾ (خواهه) ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ﴾ ئەوانهش ده لایتهوه و نزالای غیری خوا ده کهن ﴿لَا تَسْتَجِيبُ لَهُمْ شَيْئاً﴾ هیچ وه لایکیان ناده نه وه (نایه ن به هاوارایانه وه) ﴿إِلَّا كَيْفَ تَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ﴾ مه گهر وهك كه سیتك (كه تینووی بیت له دووره وه) ههردوو مشتی خوی بولای ثاوانك دریتز کردیی ﴿يَسْتَعِذُّونَ بِكَ وَكَانُوا يُكْفَرُونَ﴾ بۆ شه وهی (ثاوا) بگاته ده می به لام نایگانی ﴿وَمَا تَعْلَمُ الْكُفْرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ نزاو دوعای بی بر وایان (له به کانیان) هیچ نه جگه له گومرایی و سه رلی شیوان ﴿وَلِلَّهِ يَسْجُدُ﴾ سوژده بۆ خوا ده بات ﴿مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿مَنْ وَكُوهَا﴾ بیانه وی و نه بیانه وی ﴿وَعَلَّمَ لَهُم بِالْعَدُوِّ وَالْأَصْبَالِ﴾ ههروه ها سییهره کانیان له به یانیان و شیواراندا (سوژده ده به ن) ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (تهی موحه ممه د) بلی کی پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه وی به ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿قُلْ﴾ جا بلی ﴿أَفَأَتَّخِذُ مِن دُونِهِ آلِهَةً﴾ دهی نیوه بینجگه له وه (خوا) پشتیوانانیکتان هه لبراردوه (بۆ خوتان) ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ شَيْئاً وَتَعْلَمُونَ﴾ كه خوا وهی هیچ سوود و زیانتك نین بۆ خویشیان ﴿قُلْ﴾ بلی ﴿قُلْ يَسِّرْهُ لَنَا وَيَسِّرْ﴾ نایا کویر و چاوساغ به کسان؟ ﴿أَمْ حَرَلَ تَسْوَى الظُّلُمِ الْأَوَّلَى﴾ یان نایا تاریکیه کان و پرووناکی وهك بهك وان؟ ﴿أَمْ جَعَلُوا إِلَٰهَهُمْ شُرَكَاءَ﴾ نه خیر نه وانه چهند هاویه شیکیان بۆ خوا داناهه؟ ﴿حَقُّوا لَعْنَتَهُ﴾ (گوايه) وهك دروستکراوانی خویان دروست کردیت؟ ﴿فَتَسْتَبِئْتَنَّهُم بِلَآئِهِمْ﴾ نهوسا دروست کراوه كه یان لی شیواوه!! ﴿قُلْ اللَّهُ﴾ بلی خوا ﴿حَبِطَ كُلُّ شَيْءٍ﴾ دروست کاری هه موو شتیكه ﴿وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ و هه ره نه ویشه تالك و نه نیای زاله به سه ره هه موو شتیكه ﴿أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ﴾ بارانی له ئاسمانه وه باراندوه ﴿فَسَاكَ أَوْدَانَهُ يَنْقَرِفُ﴾ جا هه ر شپو و دولتک به نه ندازه ی خوی لافاوی هه لده سیتك ﴿فَأَحْمِلُ السَّيْلُ﴾ نهوسا لافاوه كه هه لی ده گریت ﴿يَذَرُهَا﴾ كه فیککی به رزبووه (به لافاوه كه وه) ﴿وَمِمَّا يُوقُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ﴾ ههروه ها له وه (کانزایانهش په یدا ده بی) كه ناگری بۆ تاوده ده ن (ده یوتنه وه) ﴿أَتَبْعُ جِلْدَهُ﴾ به مبه به سستی دروست کردنی خشل (زیر و زیوو) ﴿أَوْ مَتَج﴾ یان شتوو مه کی تر (وهك قاپ و قاچاغ) ﴿يَذَرُهَا﴾ كه فیک وه کو شه (كه فی لافاوه په یدا ده بی) ﴿كَذَلِكَ﴾ ئا به و جزوره ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ الْفُلَ وَالْجِبْلَ﴾ خوا نموونه ی حق و به تال دینیته وه ﴿فَأَمَّا الْآزِيدُ فَذَٰهَبٌ جُفَاءً﴾ جا كه فه كه ده روات و له ناو ده چنی ﴿وَأَمَّا الْبَاقِي فَلِلنَّاسِ﴾ به لام نه وهی كه سوود نه گه به نیت به خه لکی ﴿وَتَنَزَّلُ فِي الْأَرْضِ﴾ له زه ویدا ده مینیته وه ﴿كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ ئا به و جزوره خوا نموونه کان ده مینیته وه ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ﴾ بۆ نه وانه ی وه لامی بانگه وازی پهروه ردگاریان دایه وه ﴿لَقَسْنَى﴾ (پاداشتی) هه ره چاك (به هه شت) هه به ﴿وَالَّذِينَ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَٰهُ﴾ نه وانهش وه لامی بانگه وازی (پهروه ردگار) یان نه دایه وه ﴿لَوْ أَنَّ لَهُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعاً﴾ نه گهر هه رچی واله زه ویدا هه مووی هی نه وان بی ﴿وَمِمَّا لَهُمْ مَعَهُ﴾ نه وه نه دی تریشی له گه ن بیت ﴿لَا تَقْدَرُونَ﴾ ده یده ن له بریتی و به ده لی سزای ووزی دواپی ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾ نه وانه بۆ یان هه به ﴿سَوْءَ لِمَسَابٍ﴾ لپرسینه وه به کی سهخت و خراب ﴿وَمَا وَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ و جینگایان دۆزه خه ﴿وَبَشِّرِ الْإِيمَانَ﴾ ئای كه چهند شوینیکی به د و خراپه ﴿۵۱﴾

﴿أَنْتُمْ يَوْمًا﴾ جا نایا که سینک که بزائیت (ژیری بخاته کار) ﴿أَنْتُمْ يَوْمًا﴾ به راستی نه وی نیراوه ته
 خوار بو تو ﴿مِنْ رَبِّكَ لَقَدْ﴾ له لایه ن بهر و در دگار نه وه حق و راسته ﴿كُنْ هَؤُلَاءِ﴾ وه كه نه و که سه به
 که کویر بیت (ژیری خوی نه خاته کار و بی باور بیت) ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ أُولَ الْأَنْبِ﴾ ینگومان هر
 نه وانه بیر ده که نه وه که خاوه نی ژیرین ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُ بِعَهْدِ اللَّهِ﴾ نه وانه ی که به یمانی خوا ده به نه
 سهر ﴿وَلَا يَفْضُونَ الْعَيْتَ﴾ وه به لاین ناشکینن و هدلی ناوه شیننه وه ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ﴾ وه نه وانه ی که
 به یوه ندی خزما به تی به جی ده هین ﴿مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ به وه ی خوا فرمانی داوه که به یوه ست
 بکریت له که لیا ندا (وه كه به سهر کرده وه ی خزمان) ﴿وَيُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ وه له بهر و در دگاریان دتر سن
 ﴿وَيُخْلِفُونَ سُوءَ الْحِسَابِ﴾ وه له خرا به و سه خنی لیر سینه وه دتر سن ﴿وَالَّذِينَ صَبَرُوا﴾ وه نه وانه که
 دانیان به خویاندا گرت ﴿بِغَفْلَةٍ شِرِّهِمْ﴾ به به سنی به زامه ندی بهر و در دگاریان ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾
 وه نوژیان به جی هیناوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ وه له و پروری به یمان داوون به خشبوویانه ﴿مِنْ رِزْقِ﴾
 ﴿وَعَالَمِيَّةٍ﴾ به نه یستی و به ناشکرا ﴿وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْيُسْبِيَّةَ﴾ وه به چاکه بهر گری له خرا به ده که ن (به چاکه
 خرا به کانیان دسر نه وه و لای ده به ن) ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سهر نه نجای چاک ی نه و دنیا هر یو
 نه وانه ﴿جَهَنَّمَ﴾ به هشتانیک جیگای مانه وه ی هم به می به ﴿يَذَرُونَهَا﴾ که نه وانه ده چنه ناویه وه
 ﴿وَمِنْ صَلَاحٍ﴾ هر و ه ها نه وانه ش که چاک بوون ﴿وَمِنْ عَذَابٍ﴾ له بار و باپیرانیان ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾
 و هاوسه رانیان و وه چه و نه وه کانیان ﴿وَالْمَلَكُ﴾ فرشته کانش ﴿يَذَرُونَ عَلَيْهِمْ كُلَّ بَابٍ﴾ ده چنه
 ژوره وه بو لایان له هم مو و در گایه که وه ﴿سَلَامٌ عَلَيْكَ﴾ (بیان ده لاین) سه لامتان لی بی ﴿يَا صَبْرُ﴾
 چونکه نارامشان گرت (له دنیا دا) ﴿فَقَعَرْتُ عَنِ الدَّارِ﴾ جا چنه د سهر نه نجایکی چاکشان بوو ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ عَهْدَ اللَّهِ﴾ به لام نه وانه ی که به یمانی خوا هدل ده وه شیننه وه ﴿مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ﴾ له پاش
 به ستن و گری دانی ﴿وَيَقَطْعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ﴾ نه و به یوه ندی خزما به تی به که خوا فرمانی
 پی داوه به جی ناهستن و نه بیچرینن ﴿وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ و خرا به کاری ده که ن له زه ویدا ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمُ﴾
 ﴿الْعَذَابُ﴾ هر بو نه وانه نه فرین و دوری له به زه یی خوا ﴿وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ﴾ هم و ه ها بو نه وانه سهر نه نجای
 خراب ﴿لَهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ﴾ خوا رزق و پروری فراوان ده کات ﴿لِمَنْ يَشَاءُ﴾ بو هر که سینک خوی
 به ویت ﴿وَيَقْدِرُ﴾ وه که می ده کات (بو هر که سینک به ویت) ﴿وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ وه نه وانه دلخوش
 بوون به ژبانی دنیا ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ له کاتیکدا ژبانی دنیا هیچ نه ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له چاو پروری دوایدا
 ﴿إِلَّا مَتَاعٌ﴾ جگه له رابوار دنیکی چنه د ساتیکی کم نه بیت ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه که بی پروا
 بوون ده لاین ﴿لَا أَرْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بوچی نه نیرا بوی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مو عجیزه به كه له لایه ن بهر و در دگاریه وه
 ﴿قُلْ إِنْ لَكُمْ﴾ (نه ی موحه مه د) ﴿بَلَىٰ﴾ به راستی خوا ﴿يُحْيِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هر که سی بویت گو برای
 ده کات (که سیاوی گو مرا کرده) ﴿وَيَهْدِي إِلَيْنَا مَنْ أَبْ﴾ وه رستمونی هر که سینک ده کات که بو لای
 خوی گه رایتسه وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که پروایان هیناوه ﴿وَنُظَمِينَ قُلُوبُهُمْ﴾ و دلیان نارام ده بیت
 ﴿يَذْكُرُوا﴾ به یادی خوا ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ناگادارین که ههر به یادی خوا ﴿نُظَمِينَ قُلُوبُهُمْ﴾ دله کان نارام
 ده گرن ﴿۱۵﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی پر وایان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه ﴿فَوَرَىٰ لَهُمْ﴾ خوش به خشی بو نه وانه ﴿وَحُسْنُ مَتَابٍ﴾ له گهل سهر نه جامی چاک ﴿كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ﴾ ههر به شتویه (پینغه مبرانی تر) تومان ره وانه کرده وه ﴿فِي آخِرٍ﴾ له ناو گهل و توممه تیکدا ﴿فَدَخَلْتَ مِنْ قِبَلِهَا الْمَسْجِدَ﴾ که له پیش نه وانه وه گهل و توممه تی تر هاتوون و چوون ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الَّذِي﴾ بو نه وه ی بیخو تپته وه به سهر یاندا نه وه ی ﴿أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نیگامان کرده وه بۆت ﴿وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ﴾ له کاتیکدا نه وانه پر وانا هیتن به خوای میهره بان ﴿قُلْ هُوَ رَبِّي﴾ بلئی نه و پر وهر دگاری منه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ پر وستر او نیکی به هه ق نی به پینجگه له نه و ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ پشتم ههر به و به ستووه ﴿وَإِلَيْهِ مَتَابٌ﴾ گه رانه وه شسم ههر بۆلای نه وه ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ به راستی نه گهر قورئانیک (به خوتنده وه ی) ﴿سُورَتٌ بِهٖ الْبَيِّنَاتُ﴾ چیاکانی پئی بیرایه (بو شوتینکی تر) ﴿أَوْقُطَعَتْ بِهٖ الْأَرْضُ﴾ یان زهوی پئی له ت له ت بکرایه ﴿أَرْكَبُهُ الْمَوْقِيُّ﴾ یان له گهل مردو واند قسه ی بکرایه (نه مجا باوهر ناهیتن) ﴿بَلِّغُوا الْأُمُورَ جَمِيعًا﴾ به لام هه موو کار و باره کان به ده ست خوان ﴿أَفَلَمْ يَأْتِیْسِ﴾ ده ی نایا پئی هیوا نه بوون (ونه یان زانیوه) ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه وانه ی که پر وایان هیتاوه ﴿أَنْ تُبَشِّرَ اللَّهُ﴾ که نه گهر خوا بیویستایه ﴿لَهُدًى الْإِنْسَ جَمِيعًا﴾ هه موو خهلکی ده خسته سهر رینگه ی راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه وانه ی که پئی باوهر بوون هه میشه ﴿تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ﴾ به لای سه ختیا ن تووش ده بیت به هو ی نه وه ی کرده و یانه ﴿أَتُخَلِّقُ قُرْبَانِینَ دَارِجِیْمَ﴾ یان نه و (به لایه) له نزیك ماله کانیا نه وه پر ووده دات ﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ﴾ هه تا به لئی خوا دیته دی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا یُخْلِفُ الْعِوَادَ﴾ به راستی خوا به لیتی خوی به دی ده هیتیت ﴿وَلَقَدْ أَسْتَفْهَرْتُ﴾ سویند به خوا بنگومان گالته و سوو کایه تی کرا ﴿رُسُلِیْنَ قَبْلَکَ﴾ به پینغه مبرانی زور له پیش تووه ﴿فَأَمَلِیْتُ لِلَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ منیش (ماوه یه ک) موله تم دا به وانه ی پئی باوهر بوون ﴿ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ﴾ باشان نه واتم گهرت (توله م لی سه ندن) ﴿فَكَجِفَ کَانَ عِقَابٍ﴾ جا چوون بوو توله ی من (ده ر باره بان) ﴿أَفَمَنْ هُوَ قَاهِرٌ﴾ ده ی نه و (خوا یه ی) چاودیره ﴿عَلَىٰ كُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ﴾ به سهر هه موو که سه وه ههر چی کرده وه (وه ک بتانیکه نا گای له هیچ نی به) ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَکَاءَ﴾ نه وانه هاو به شانیکیا ن بو خوا بریار داوه ﴿قُلْ سُبْحٰنَ﴾ (نه ی موحه ممه د) بلئی ناوی نه و (بت و هاو به شانهم) بو بلین ﴿أَتُرِیٰ تَوْفِیْقَهُ﴾ یان تپوه هه و ال ده دن به خوا ﴿بِمَا لَا یَعْرِفُ فِي الْأَرْضِ﴾ به وه ی که (به خه یالی تپوه) نایزانیست له زه ویدا ﴿أَمْ یَظُنُّوْنَ أَنَّ اللَّهَ﴾ یان قسه ی روت و (بئی مانا) ده که من ﴿بَلِّغْ رُسُلِیْنَ لِلَّذِیْنَ کَفَرُوا مَکْرَهُ﴾ (نه خیر خوا هاو به شسی نی به) به لکو نه وانه ی پئی باوهر بوون فیل و پیلانی خویان بو رازیترایه وه ﴿وَصَدُّوْا عَنِ السَّبِيلِ﴾ وه قده غه کران له رینگه ی راست ﴿وَمَنْ یُضِلِلِ اللَّهُ﴾ ههر که سیش خوا گو مبرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نه وه هیچ ری نیشانده رتکی بو نی به ﴿لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَبْوَةِ الدُّنْيَا﴾ نه وانه له زیانی دونیادا سزایان بو هه یه ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ﴾ وه به راستی سزای رۆزی دواپی سه خت ترو گران تره ﴿وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه بنگومان هیچ پاریزه رتک نی به بو نه وان له (سزای) خوا

﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾ وینه ی شهو به هه شته ی که به لئین دراوه به پاریز کاران و له خواتر سان
 ﴿عَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ووباره کان ده رۆن به ژیر باخه کانیدا ﴿أَكُنْهَآ آيَةً وَظِلَّآئُهَا﴾ میوه و سینه ره کانی
 (به هه شت) هه میشه بین ﴿تِلْكَ عُقْبَى الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ شهو (به هه شته) ناکامی شهوانه یه که خویان پاراست
 (له دونیادا) وله خواتر سان ﴿وَعُقْبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ﴾ و ناکامی بی باوه رانیش هه ناگه ﴿وَالَّذِينَ
 ءَاتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾ شهوانه ش کتیمان بی دابوون ﴿يَقْرَءُونَ بِمَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ﴾ شاد ده بن به وه ی نیراوه ته
 خواره وه بۆت ﴿وَمِنَ الْأَخْرَابِ مَنْ﴾ و هندی له گرو و تاقمه کان هه ن ﴿يُسْكَرُ بَعْضُهُمْ﴾ هه ندیک له وه
 فیکار ده که ن ﴿قُلْ إِنَّمَا أُوْهِدُ﴾ بلی من تهنها فرمانم به وه پیدراوه ﴿أَنْ أُعْبِدَ اللَّهُ﴾ که خوا پیرستم
 ﴿وَلَا أَشْرِكُ بِهِ﴾ و هیچ هاو به شیک ی بۆ دانه نیم ﴿إِلَّاهُ أَذْخُلُوا فِيهِ مَتَابُ﴾ هه بۆلای خوا (خه لکی)
 بانگ شه که م گه رانه وه شم تهنها بۆلای شهو (خوا به) ﴿وَكَذَٰلِكَ أُنزِلُ﴾ بهو شیهو شهو (فورئانه) مان
 نارده و ته خواره وه (بۆ تو) ﴿حُكْمًا عَرَبِيًّا﴾ که فرمانیک ی عه ر به به ﴿وَلَقَدْ أَتَيْتَ أَهْلَهُمْ﴾ سویند به خوا
 به راستی نه گه ر تو شوینی نارده و ه کانی شهوانه بکه وی ﴿بَعْدَ مَا جَاءَهُ مِنَ الْعِلْمِ﴾ له دوا ی شهو وه حی و
 شاره زای به ی که هاتو وه بۆت ﴿مَالِكٍ مِنَ اللَّهِ مِنْ رَبِّ وَلَا وَاقٍ﴾ هیچ پاریزه ر نکت ناییت له (سزای) خوا ﴿وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا بنگومان پیش تو پیغه به رانیکمان نارده وه ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ﴾
 و پیمان دان ﴿أَزْوَاجًا وَزِينَةً﴾ هاوسه ر و نه وه و وه چه ﴿وَمَا كَانَ رَسُولٌ﴾ وه بۆ هیچ پیغه به ر نکه نه به وه
 ﴿أَنْ يَأْتِيَ بِبَابَةٍ﴾ (پیش تو) نیشانه به ک (موعجزه به ک) بیتنی ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گه ر به شیرنی خوا نه بیت
 ﴿لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ﴾ بۆ هه موو کار تک وه ختیک ی تایبه تی هه به که نو و سراوه ﴿يَتِمَحُّوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُسَبِّحُ﴾
 شهوی خوا به یه وی ده سپریتشه وهو (شهوه ش به یه وی) ده به پیلته وهو ﴿وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ سه ر چاوه ی
 کتیه کان لای شهو (خوا به که لوح المحفوظ) ﴿وَإِنْ مَا يُرِيدُ﴾ جا نه گه ر نیشانت ده بین ﴿بِقَضِ
 الْأَمْرِ﴾ هه ندیک لهو ﴿تَوَدُّهُمْ﴾ هه ره شانیه ی لیمان کردون ﴿أَوْ تَوَفِّيْتَنَّهُمْ﴾ یان (پیش شهو) به مریتمین
 ﴿فَالْمَا عَيْتِكَ الْبَلَّغُ﴾ بنگومان تو هه ر را گه یاندنت له سه ره ﴿وَعَلَيْتَا الْحِسَابُ﴾ و لپیر مسینه وه ش له سه ر
 شیمه به ﴿أَوْ تَوَفَّرَا﴾ نایا (بیباوه ران) سه ر نجبان نه داوه ﴿أَنْ تَأْتِيَ الْأَرْضَ تَقْصُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ که نیمه
 زهوی که م ده که به نه وه له هه موو لایه کانی به وه ﴿وَاللَّهُ يَخْتَصِمُ﴾ و خوا (به ویستی خوی) بریار
 ده دات ﴿لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ﴾ که س ناتوانی بریاری شهو (خوا) بگور بی (با هه لوه شینیتشه وه) ﴿وَهُوَ سَرِيعُ
 الْحِسَابِ﴾ و شهو (خوا) لپیر مسینه وه ی خیر به به ﴿وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه بنگومان شهوانه ی پیش
 ته مانیش فیل و بیلابیان گیرا ﴿فَبِئْسَ الْتَكَرُّجُ عَمَّا﴾ به لام هه موو پیلان و (نه خشه به کی سدر که دوتوو) بز
 خوا به (له به ر امبه ر نه خشه و بیلابنی شهواندا) ﴿يَعْمَلُونَ كِتَابًا كُلُّ نَفْسٍ﴾ (خوا) ده زانیت هه موو که س چی
 ده کات ﴿وَسَيَعْلَمُ الْكَافِرُ﴾ و له هه مو دواش بی باوه ران ده زانن ﴿لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ﴾ سه ره نه جامی (هه ر
 دوو جیهان) بۆ کی ده بیت ﴿

﴿وَقُولُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی باوهر بیون بیت ده‌لین ﴿لَسْتَ مَرْسَلًا﴾ تو ره‌وانه کراو
 (وپینغه مبه‌ری خوا) نیت ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ﴾ توش (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی خوا به‌سه ﴿شَهِيدًا
 بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ شایه‌ت بیت له‌نتوان من و نه‌وه‌دا ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ عِزٌّ كَرِيمٌ﴾ هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌ش
 که‌شاره‌زایی کتیبی (ناسمانی) لایه ﴿﴾

سورہ قی ﴿ابراہیم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مبه‌ره‌بان

﴿الر﴾ به‌(ئه‌لیف لام را) ده‌خو‌ترینه‌وه‌ خوازان‌تره‌ به‌ مانا که‌ی: بوزانباری زیاتر سه‌پیری سه‌ره‌نای
 سورہ‌نی (البقره) بکه‌ ﴿كَتَبَ الْكِتَابَ الْإِنشَاءَ﴾ نه‌مه‌ به‌راوینکه‌ نار دو‌مانه‌ته‌ خوار وه‌ بو تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د
 ﷺ) ﴿إِخْرَاجَ النَّاسِ﴾ بو نه‌وه‌ی خه‌لکی رزگار بکه‌یت ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکی به‌کانده‌وه‌ بو
 پرووناکی (له‌تاریکی بی باوهر په‌وه‌ بو پرووناکی باوهر وئیمان) ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ئیزی په‌روه‌ردگاریان
 ﴿إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ﴾ (رینموونیان بکه‌یت) بو‌رینگای (خوای) به‌ده‌سه‌لات و‌زالی سوپاس
 کراو ﴿اللَّهُ الَّذِي﴾ نه‌و خوایه‌ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌ هه‌رچی له‌ناسمانه‌کان
 وزه‌ویدایه‌ هی نه‌وه‌ ﴿وَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ﴾ و‌هاوار و‌وای بو بی باوهران ﴿مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له‌سزایه‌کی
 سه‌خت ﴿الَّذِينَ يَسْتَحْبِبُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ نه‌وانه‌ی که‌ زیانی دونیایان لا‌خو‌شته‌ره
 له‌زیانی ریزی دوابی ﴿وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وقه‌ده‌غدی (خه‌لکی) ده‌که‌ن له‌رینگای خوا
 ﴿وَيَعْبُدُونَ إِلَّا هُوَ﴾ ده‌بانه‌وینت نه‌و (رینگای خوا) لارو چه‌وت نیشان دن ﴿أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ عَمِيقٍ﴾
 نه‌وانه‌ له‌گو‌م‌رایه‌کی دو‌ور (له‌پاستی) دان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ﴾ وه‌ هیچ پینغه‌مبه‌رنکه‌مان
 ره‌وانه‌ نه‌کردوه‌ ﴿إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ﴾ به‌زمانی گه‌له‌که‌ی خوی نه‌بیت ﴿يُسَبِّحُ لَهُمْ﴾ بو نه‌وه‌ی
 (نابینه‌که‌یان) بو‌روون بکاته‌وه‌ ﴿فِي حُجُلٍ اللَّهُ مِنْ بَشَاءٍ﴾ نه‌وسا خواهر که‌سی ویستبیت گو‌م‌رای کردوه‌وه
 (به‌ه‌وی سه‌ر که‌شی خویه‌وه‌) ﴿وَنَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ هه‌ر که‌سینگی‌سی ویستبی رینموونی کردوه‌وه
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ هه‌ر نه‌ویش زان و‌به‌ده‌سه‌لاتی کاردروسته ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ﴾ سویند
 به‌خوا به‌پاستی مو‌وسامان نارد ﴿بِآيَاتِنَا﴾ به‌مو‌عجیزه‌ کانمانه‌وه‌ ﴿أَنْ أَخْرِجْ قَوْمَكَ﴾ (فهرمانمان
 پیندا) که‌گه‌له‌که‌ت رزگار بکه‌ ﴿مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ له‌تاریکیه‌کانی (بی باوهر په‌وه‌) بو‌رووناکی
 (باوهر وئیمان) ﴿وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ روزه (پیروزه) کانی خودایان به‌بیر به‌پینه‌روه‌وه‌ (یا‌فه‌زله‌کانی
 خوابان بیر بخه‌روه‌وه‌) ﴿إِنِّي فِي ذَٰلِكَ لَأَكِيدُ﴾ به‌پاستی نه‌و (بیر خسته‌وه‌) دا‌په‌ند و‌به‌لگی‌ی زور
 هه‌یه‌ ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بو‌هه‌مو‌و خور‌اگرینکی سوپاس گو‌زار ﴿﴾

﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیریان بخهرده وه) کاتیک موسا به گه له که ی ووت ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ پیری شه وهزل و به هره و چاکه ی خودا بکه نه وه که به سه رتانه وه به ﴿إِذْ أَنْتُمْ﴾ (نه ویش نه وه بوو) کاتیک که پرزگاری کردن ﴿فَمِنَ الْفِرْعَوْنَ﴾ له دارو ده سه که ی فیرعه ون ﴿يُسْؤِمُونَ كُفْرًا﴾ که سزای خراپان پین ده چه شستن (به هه میشه یی) ﴿وَمِنَ الْفِرْعَوْنَ﴾ و کوپانی ئیوه یان سه رده پیری ﴿وَمِنَ الْفِرْعَوْنَ﴾ و ئافره تانی ئیوه یان به زیندوویی ده هیشه وه (بو خرمه ت کاری) ﴿وَمِنَ الْفِرْعَوْنَ﴾ له وه تاندا تاقی کردنه وه به کی گه وه بوو له لایه ن په روه ردگار تانه وه ﴿وَإِذْ أَنْتُمْ﴾ (بیریان بخهرده وه) کاتیک که په روه ردگار تان پای گه یاند ﴿إِن شَاءَ رَبُّكُمْ لَا يَرْزُقْكُمْ﴾ سویندین بنگومان نه گهر ئیوه سوپاسی (چاکه ی) من بکه ن بوتان زیاد ده که م ﴿وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ﴾ به لام بنگومان نه گهر نا سوپاسی بکه ن نه وه به راستی سزای من زور به تینه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ﴾ موسا فه رمووی ﴿إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ﴾ نه گهر ئیوه ناسوپاسی (نیعمه ته کانی خوا) بکه ن ﴿وَمِنَ الْفِرْعَوْنَ﴾ و هه مو وه که سانه ش له زه ویدان ﴿قَالَ اللَّهُ تَعَالَىٰ خُودٌ﴾ نه وه به راستی خوا پین نیازی سوپاس کراوه ﴿إِن شَاءَ رَبُّكُمْ﴾ ئایا بوتان نه هاتو وه ﴿يَسْأَلُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ هه والی شه و گه لانه ی که له پیش ئیوه دا بوون ﴿قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ﴾ وه که گه لی نوح و عاد و سه موود ﴿وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ هه روه ها نه وانه ی که له باش شه وان بوون وه انن ﴿لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ﴾ بیتجگه له خوا هیچ که س نایانز انیت ﴿جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پیغه مبه ره کانیا ن بزهات به موعجیزه و به لگه ی ناشکراوه ﴿فَرَدُّوا أَعْيُنُهُمْ فِي الْأُفُوقِ﴾ نه مچا شه وان ده ست و په نجه ی خویان گه ست له رق و قین دا ﴿وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا﴾ و ووتیان به راستی ئیمه بی باوه رین ﴿يَا أَرْسِلْهُمْ﴾ به و (په یامه ی) که به ئیوه دا نیز دراوه ﴿وَأَنَّا لَمِنَ شَاكِرِي﴾ وه به راستی ئیمه له گو مانداین ﴿فَمَا تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ﴾ له وه ی ئیوه بانگمان ده که ن بولای و دوو دلین ﴿قَالَ رُسُلُهُمْ﴾ پیغه مبه ره کانیا ن ووتیان (پیان) ﴿إِنَّا لَمِنَ شَاكِرِي﴾ ئایا له (بوونی) خوا دا گو مان هه به ﴿فَأُولَئِكَ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ﴾ که به دپهنه ری ناسمانه کان و زه وریبه ﴿يَذْكُرُوا﴾ بانگشان ده کات ﴿يُخَفِّرْ لَكُمْ مِنْ دُونِكُمْ﴾ بو شه وه ی له گونا هه کانشان خوش بیت ﴿وَيُخَفِّرْ﴾ و دواتان بخات ﴿إِن لَّحِجَابٍ مُسْتَمَرٍّ﴾ بو کاتیک دیاری کراو ﴿قَالُوا إِنَّا أَنشُرُكُمْ﴾ ووتیان ئیوه ش ﴿إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ هه ر ناده مبه کی وه که ئیمه ن ﴿يُرِيدُونَ أَن يُقْسِدُوا﴾ ده تانه ویت به رگری ئیمه بکه ن و لامان ده ن ﴿عَمَّا كَانَ يَعْلَمُهُمُ﴾ له (په رستی) شه وه ی که باوو باپیر انمان ده یان په رست ﴿فَأَنزَلْنَا سُلْطَانًا مُبِينًا﴾ ده ی نیشانه و به لگه به کی روونمان بو پین (نه گهر راست ده که ن پیغه مبه رن) ﴿

﴿قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ﴾ پیغمبه ره کانیاں بینان ووتن ﴿إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ نیمه هدر ناده مبه کین وه کو
 ثبوه ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ﴾ به لام خوا ﴿يَشُقُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ منعت ده نیت به سهر هدر کام له بنده کانیدا
 که بیه ویت (ده بکاته پیغمبه ره) ﴿وَمَا كُنَّا لَنَا﴾ وه نیمه هدر گیز ناتوانین ﴿أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ﴾ مو عجزه
 و به لگه به کتان بؤ بیتین ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به ئیزنی خوا نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾
 وه بابرواداران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ﴾ وه نایا بؤچی پشت به خوا
 نه بهستین ﴿وَقَدْ هَدَيْنَا سُبُلًا﴾ که ینگومان نهو (زاته) ریگای راستی نشان داوین؟ ﴿وَلَقَدْ يَمُونُ﴾ وه به راستی
 دان به خوماندن ده گرین ﴿عَلَىٰ مَاءٍ اذْيُمُونَا﴾ له سهر هدر نازارنک که بمان دن ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
 الْمُتَوَكِّلُونَ﴾ ده با خوسپیران پشت هدر به خوا بیهستن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی پرواکان ورتیان
 ﴿لِرُسُلِهِمْ﴾ به پیغمبه ره کانیاں ﴿لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ اَرْضِنَا﴾ به راستی له خاک و ولاته که مان دهرتان ده که بین
 ﴿أَوْ نَعُودَنَّ فِي مِثْلِنَا﴾ یان به راستی ده بی بگهرینه وه ناو ثاینه که ی نیمه ﴿فَأَوْحَتْ الْيَهُودُ لِرُسُلِهِمْ﴾ جا
 بهر وه رد گاریان نیگای بؤ (پیغمبه ره ان) کرد ﴿لَنُخْلِكََنَّ اَعْيُنَكُمْ﴾ که ینگومان سته مکاران له ناو
 ده به بین ﴿وَلَنُشْجِكَنَّ﴾ و ینگومان نبوه نیسته چی ده که بین ﴿الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ لهو خاکه دا
 باش (نیاجوونی) نهوان ﴿ذٰلِكَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِي﴾ نهوش بؤ که سانیکه له وه سستانی بهر دم من
 دهر من (له قیامه تدا) ﴿وَخَافَ وَعَبَدَ﴾ وه (بیشتر) تر ساینت له هره شه (ی من) ﴿وَأَسْتَفْتَحُوا﴾ وه
 (پیغمبه ره ان) داوای سهر که وتن و زال بونیان کرد (له خوا) ﴿وَخَابَ كُلُّ حِمْيَرٍ عِيبٍ﴾ وه موو مله پور
 یاخیهه ک بی هیوا بسوون ﴿مِنْ زُرَّاهٍ جَهَنَّمَ﴾ له دوای (نیاجوونی جینگای) نهو دوزه خه ﴿وَيَسْقَى
 مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ﴾ وله کیم و زو وخواو ناو دهریت (ده کریت به گهر وویاندا) ﴿يَسْجَرُهُمْ﴾ که قوم قوم
 (زور به قیره وه) ده بخواته وه ﴿وَلَا يَتَكَاذِبُ عَنْهُ﴾ به لام ناتوانی قوتی بدات ﴿وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ﴾ و مردنی
 بؤ دیت ﴿مِنْ كُلِّ مَكَانٍ﴾ له هه موو لایه که وه ﴿وَمَا هُوَ بِمَعِيٍّ﴾ و که چی ناشمریت ﴿وَمِنْ زُرَّاهٍ﴾
 و له دوای نهوش ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ مزای سخت (ده دهریت) ﴿مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرُسُلِهِمْ﴾ نهوانه ی
 بی پروا بسوون به بهر وه رد گاریان نمونه ی ﴿اعْتَلَاهُمْ كَرَمًا﴾ کرده وه کانیاں وه ک خو له میشتیک وابه
 ﴿أَشْتَدَّتْ بِهِ اَلرَّيْحُ﴾ به توندی یالنی هه لکر دیت ﴿فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ﴾ له رورژتکی ره شه بای سهختدا ﴿لَا
 يَقْدِرُونَ مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ نهوان هیچیان دهست ناکه ویت له وه ی که له دونیادا کردویانه ﴿ذٰلِكَ
 هُوَ الصَّلٰلُ الْبَعِيدُ﴾ نا نهویه گومر ابوونی دوور له راستی ﴿۝۵۱﴾

﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا نہ تان زانیوہ (نہ تانبینوہ) کہ بنگومان خوا ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾
 تاسمانہ کان و زہوی بہ ہق و راستی دروست کردوہ ﴿إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ﴾ نہ گہر بہوہست تئوہ لا
 دہبات و ناتان ہیلئت ﴿وَلَا يَخْلُقُ جَدِيدًا﴾ وہ (لہ جی ی تئوہ) دروست کراونکی تر دہہیتت
 ﴿وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ نہوہش بق خوا گران و زحمہت نی بہ ﴿وَيَرْزُقُ اللَّهُ جَعِيمًا﴾
 وہہموویان (لہ گورہ کانیان دینہ دہرہوہ) بق خوا دہرہکہون و ناشکرا نہبن ﴿فَقَالَ الصُّعْقُوتُ﴾
 تہمجا (لہ رورزی دوایدا) ہی دہسہ لاثہ کان دہلین ﴿لَئِنْ أَسْأَلْتُكَ﴾ بہ زور دارو حق بہزل زانہ کان
 ﴿إِنَّا كُنَّا﴾ بہ راستی تئمہ لہ دونیادا ﴿لَا كَرْهَ لَنَا﴾ شوین کہ و تووی تئوہ بروین ﴿فَهَلْ أُنْزِلُ﴾ ناخو
 تئوہ ﴿مُنْعُوتًا﴾ بہرگری دہکہن لہ تئمہ ﴿مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہہندیک لہ سزای خوا
 ﴿قَالُوا﴾ (تہوانیش) دہلین ﴿تُؤْخَذُ مِنَ اللَّهِ لَهْدَ بَنَاتِكُمْ﴾ نہ گہر خوا تئمہ ی رینموونی بکر دایہ تئمہش
 تئوہمان رینموونی دہ کرد ﴿سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ یہ کسانہ بقمان ﴿أَجْرُ عَذَابِ الْأَرْضِ بِرَدًّا﴾ ہاوار و نالہ بکہبن
 یان نارام بگرین ﴿مَا لَنَا مِنْ مَّجِيسٍ﴾ رزگار بوونمان نی بہ (لہ سزای خوا) ﴿وَقَالَ الشَّيْطَانُ﴾
 جاشہ بتان دہلئت ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾ کاتیک کہ کار تہواو دہیت (ولپہر سبتہوہیان کوتابی دیت)
 ﴿إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ﴾ بنگومان خوا بہ لیتی پندان ﴿وَعَدَ الْحَقِّ﴾ بہ بہ لیتی ہق و راست ﴿وَوَعَدْتُكُمْ﴾
 ﴿وَأَخْلَفْتُكُمْ﴾ و منیش بہ لیتیم پندان بہ لام دروم کرد لہ گہلتاندا ﴿وَمَا كُنَّا فِي عَيْتِكُمْ﴾ وہمن نہم
 بوو بہسہر تاندا ﴿مِنْ سُلْطَانٍ﴾ ہیچ زور و دہسہ لایتیک ﴿إِلَّا أَنْ دَعَوْتُمْكُمْ﴾ تہنہا تہوہ نہیت کہ بانگم
 کردن (بق گوہرابی) ﴿فَأَسْتَجِبْتُمْ لِي﴾ تیر تئوہش بہدہنگمہوہ ہاتن (و بہ گوہتان کردم) ﴿فَلَا تُلْمُونِي﴾
 کہواتہ لقمہ ی من مہ کہن ﴿وَلَوْ أَنَّ أَنْفُسَكُمْ﴾ بہ لکو لقمہ ی خوتان بکہن ﴿مَا أَتَانَا بِمُصْرِحِكُمْ﴾
 بہ راستی من ناتوانم بنیم بہ ہاوار ی تئوہوہ ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِي﴾ و تئوہش ناتوانن بین بہ ہاوار ی منہوہ
 ﴿إِنِّي كَفَرْتُ﴾ بہ راستی من بروام نہبوو ﴿بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بہوہی کہ ہیشتر (لہ دونیادا)
 متان کرد بوو بہ ہاوبہش بق خوا ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ بہ راستی ستم کاران ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای
 سہختیان بق ہدیہ ﴿وَأَدْخَلَ الْأَرْضَ آسَفًا﴾ و تہوانہ ی باوہریان ہتساوہ و کردہوہ
 چاکہ کانیان کردوہ دہخرنہ ﴿جَعَلَتْ نَجْمًا مِنَ نَجْمِهَا الْأَنْهَارُ﴾ ناو بہدہشتانیک کہ رویارہ کان دین
 و دہچن بہ ژیریاندا ﴿خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ بہ ہمیشہ تیابدا دہمیتنہوہ بہ نیزنی پەرور دگاریان
 ﴿فَجَعَلَهُمْ فِيهَا سَلْسَلًا﴾ بہخیر ہاتیان لہو (بہہشتہ) دا بہووتہی سہ لامہ ﴿الَّذِينَ﴾ نایا نہت زانیوہ؟
 ﴿كَيْفَ صَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾ خوا چون نمونہی ہتاوہتہوہ ﴿كَيْفَ طَيَّبَهُ كَشَجَرٍ طَيِّبَةٍ﴾ کہ ووتہی چاک
 و راست (لا إله إلا الله) وہك درہختیکی چاک و بہسوود وایہ ﴿أَصْلُهَا نَارٌ﴾ رہ گی قایم (لہ زہویدا)
 دا کوتابیت ﴿وَفَرَعْنَاهَا فِي السَّمَاءِ﴾ و لق و پزہ کانیسی (بہرز بووہیتہوہ) بہ تاسماندا ﴿۱۱﴾

﴿تُؤْتِي أَكْلَهَا﴾ نمو (دره خسته) میوه و بهر بگریست ﴿كُلَّ حَبِّ بَاذِنَ رَبِّهَا﴾ همه سوو کاتیک به نیزنی
 بهر و در گاری ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ﴾ وه خوا نمو و نانه ده هیتیه وه ﴿لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
 بؤ خه لکی بؤ نه وه ی بیر بکه نه وه ﴿وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه نمو و نه ی و و ته ی خراب و پس
 و (بی باوه ری) ﴿كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وه کو دره ختیک خراب و پس وایه ﴿أَجْنُتَ مِنْ قَوْقِ الْأَرْضِ﴾
 هه لکه نرایت له سر زه وی (و په گی نه بیت) ﴿مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ﴾ هه خزی نه گریست ﴿يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا﴾ نه وانه ی که پر وایان هیتاوه خوا دامه زراویان ده کات ﴿وَالْقَوْلُ الثَّانِي﴾ به و و ته ی به ری و جی
 (که شایه تومانه) ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾ له زنیانی دنیادا و له پوزی دوايشدا ﴿وَيُخَوِّلُ اللَّهُ
 الظَّالِمِينَ﴾ وه خواسته م کارانیش گومراده کات ﴿وَيَقَعُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ وه خوا هه رچی به ویت ده بکات ﴿
 الرَّسُولُ إِلَى الَّذِينَ﴾ نایا سهیری نه وانه ت نه کرد و وه ﴿يَتَذَكَّرُوا فَعَمَّتِ اللَّهُ كُفْرًا﴾ له جیانی (سوپاسی) به هره
 و چاکه ی خوا این باوه ر وسیله بوون ﴿وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْآوَارِ﴾ و گه له که بیان به ره وه هه لدر برده ﴿
 جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا﴾ نه ویش دوزخه که ده چنه ناوی ﴿وَبَشَّ الْقَرَارُ﴾ که جیگایه کی زور خرابه ﴿
 وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا﴾ (بی باوه ران) چهند هاوتایان بؤ خوا پر باردا ﴿يُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بؤ نه وه ی
 (خه لک) گومر بکه ن له ریگه ی خوا ﴿قُلْ تَتَّبِعُوا﴾ نه ی (موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ بَدَوَانِ رَابِعُونَ﴾ له دنیادا
 بؤ کوی ده چن ؟ ﴿فَإِنْ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ﴾ چونکه بینگومان چاره نوستان هه ر دوزخ ده بیت ﴿
 قُلْ لِبُعَادَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ (نه ی موحه ممه د) ﴿بَلَىٰ بَدَوِيْنَدَانِهِمْ﴾ که پر وایان هیتاوه ﴿يُتِمُّوا الصَّلَاةَ﴾
 به ریکی نویزه کان بکه ن ﴿وَيُؤْتُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ﴾ و له وه ی یمان داوون به خشن ﴿يَسْرَاعِلَانِيَّةَ﴾ به نه ی
 و ناشکرا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پیش نه وه ی ﴿أَنْ يَأْتِيَ زُكْرٌ﴾ که پوزیک بیت ﴿لَا يَتَّبِعُ فِيهِ وَلَا جَنَلٌ﴾ نه کرین
 و فروشنی تیدایه و نه دؤ ستایه تی ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ خوا نه و زاته یه که تاسمانه کان
 و زه وی دروست کرد و وه ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ و له تاسمانه وه بارانی بارانده وه ﴿فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ
 النَّخْلِ أَشْجَارًا﴾ و هه سوو بهر و بوم (و دانه و نله) به کی بی رواند و وه ﴿رِزْقًا لَّكُمْ﴾ که رزق و پوزیه بؤ نیه
 ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَاحَ﴾ هه ر و هه که شتی بؤ رام هیتاون (و خستویه تیه خزمه تئانه وه) ﴿لِتَجْرِيَ فِي الْخَيْرِ
 بِأَمْرِهِ﴾ بؤ نه وه ی بر رات به ناو ده ریادا به فرمانی خوا ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّهْمَ﴾ و پرو باره کانی بؤ
 رام هیتاون (وله خزمه تاندايه) ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ﴾ وه هه ر و هه رامی هیتاوه بؤ تان و (له خزمه تاندايه)
 ﴿الْقَمَرِ وَالْقَمَرِ آيَاتِينَ﴾ رزق و مانگ به هه میشه بی ﴿وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وه شه و و پوزیشی
 بؤ رام هیتاون ﴿﴾

﴿وَمَا أَتَيْنَا مِنْكُمْ مِنْ كُلِّ نَفْسٍ أَنْتُمْ﴾ و ده لده مو و نه و شتانه که داواتان کردوه بی ی به خشییون ﴿وَأَنْتُمْ تَعْتَدُونَ﴾ حق نه گهر به هره و نیعمه ته کانی خوا بزمین ﴿لَا تُخْصِبُوهَا﴾ بؤتان نازمیر درین ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا نَفْسٌ﴾ به راستی ناده می (بی پروا) ﴿ظَلُمُوا كَفَّارًا﴾ زور ستم کار و سبیه (بهرام بهر نیعمه ته کانی خودا) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُمْ رِزْقًا﴾ (بیریان بخهره وه) کانتیک ئیراهیم ووتی نهی پهروهر دگارم ﴿فَجَعَلْنَاهُ الْآبِلَاءَ﴾ ستم شاره (مه ککه) بکه به شارنکی شرام و ناسایش ﴿وَأَجْنَبْنِي وَبَنِيَّ﴾ وه خؤم و کوره کانم پیارنزه و دوور خهره وه ﴿أَنْ تَعْبُدَ إِلَّا ضَمًّا﴾ له وهی بته کان بهرستین ﴿رَبِّ إِنْهُمْ﴾ نهی پهروهر دگارم بیگومان نهو بئانه ﴿أَضَلَّانِ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ﴾ زور له خهلکیان گومرا کردوه (و لایان دان له ریگهی راست) ﴿مَنْ يَّعْبُدْ فَإِنَّمَا يَرْبُّهُ﴾ جا هدر که سینک (له روله کانم) شویمن من که وت نهو به بیگومان له مننه ﴿وَمَنْ عَصَانِي﴾ هدر که سیش سهر پینچی کردم ﴿وَأَنَّكَ عَنْزُ شَجَرَةٍ﴾ نهو به بیگومان تو لیورده ی میهره بانی ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ نهی پهروهر دگارمان من هندیك له روله کانم نیسته چی کرد ﴿يَا أُغْيِرْ ذِي زُنْحٍ﴾ له شیونکی بی کشتو کال دا ﴿عِنْدَ بَيْتِكَ﴾ الْمُحَرَّمِ ﴿لَا يَمَالَهُ بِرُوزٍ وَرِيْزٍ﴾ گهت ﴿رَبَّنَا يُفَكِّمُوا الضَّلَالَةَ﴾ نهی پهروهر دگارمان هتا به چاکی نویژ به چی بینن و نه نجامی بدهن ﴿فَأَجْعَلْ آيَةً مِّنَ النَّاسِ﴾ به لکو دلی خهلکانینک و لیبکه یست ﴿تَهْوِي إِلَيْهِمْ﴾ سوزی و مایلان بینت بؤ لایان ﴿وَأَرْزُقْهُمْ مِّنَ الشَّجَرِ﴾ و لده مو و بهر و میوه به کیش روزیان بده ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ به لکو شوکرانه بزمین ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ﴾ نهی پهروهر دگارمان به راستی تو ده زانی ﴿مَا تَخْفَى وَمَا تَعْلَنُ﴾ به هدر چی ده بشارینه وه و هدر چی ده ری ده برین ﴿وَمَا تَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه هیچ شئی لای خوا شاره نی به ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی و نه له ناسماندا ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ هه مو و سوپاس و ستایشیک بؤ نهو خوابه ی ﴿وَهَبْ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ﴾ که ئسماعیل و ئسحاقی بی به خشم به پیری ﴿إِنْ رَبِّي أَسْمِعُ﴾ به راستی پهروهر دگارم بیسه ری دوعا و پارانوهیه ﴿رَبِّي اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي﴾ نهی پهروهر دگارم من و روله کانم و الیبکه ی به چاکی نویژ کان به چی بینن ﴿رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ﴾ نهی پهروهر دگارمان پارانوهیه و نزاکم و هر گره ﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ﴾ نهی پهروهر دگارمان له من و باوکم و دایکم و هه مو و پرواداران پیوره و خوش بیه ﴿يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ﴾ له رورنکدا که لیبر سینه وه ده کریت و بهر با نه بیت ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَفْلًا﴾ و امه زانه خوا بی ناگابه ﴿عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ﴾ لهو (زولم و ستمه ی) که ستم کاران ده یکه ن ﴿إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ﴾ بیگومان نهو دویان ده خات بؤ رورنک ﴿تَنْخَضِرُ فِيهِ الْأَشْجُرُ﴾ که چاوه کان تیدا نه بله قی ده بن (و نایوتقین له ترما) ﴿

﴿مُطِيعِينَ﴾ به خیرایی دهرؤن (به دهم بانگ که ریانه وه) ﴿مُقْتَبِعِي رُؤُسِهِمْ﴾ سهریان بهر زکردؤته وه (بو
 ناسمان) ﴿لَا يَرْشَدُ اِلَيْهِمْ ظَلْفُهُمْ﴾ پیلوی چاویان ناترو کیتن ﴿وَأَقْبَدَ لَهُمْ هَوَاتٍ﴾ و دلیان خالی
 یه (له تیگه شستن) ﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ﴾ وه (ئهی موحه ممهده) ﴿خَلْدَكِي﴾ ناگادار بکه و بتر سینه
 ﴿يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ﴾ لهو روزه ی که سزایان بؤ دیت ﴿فَقُولِ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئه مجانه وانه ی که سته میان
 کردو وه ده لسن ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ئهی په روره دگارمان بؤ ماوه یه کی که م دوامان بخه
 ﴿يُحِبُّ دَعْوَتَكَ﴾ تا وه لامی بانگه وازه که ت بدهینه وه ﴿وَتَسْبِيحُ الرَّسُولِ﴾ و شوینی پیغه مبه ران بکه وین
 ﴿أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ﴾ ئهی ئیوه نه بوون پیشتر سویتندان خوارد ﴿مَا الْكُفْرُ مِنْ دُونِ﴾
 که هر گیز له ناواناچن ﴿وَمَسَكْتُمْ فِي مَقَاكِلِ الَّذِينَ﴾ هدر له جی و شوینی ئه وانه نیشته جی بوون
 ﴿ظَالِمُوا اَنْفُسِهِمْ﴾ که سته میان له خویان کرد ﴿وَتَبَيَّنَ لَكُمُ﴾ و بهروونی بؤتان دهر که وت ﴿كَتِفَ قُلُوبِنَا﴾
 بهر ﴿که چیمان به سهر هینان﴾ ﴿وَضَرَبْنَا لَكُمْ اَلْمَثَالَ﴾ نموونه ی زوریشمان بؤتان هینا به وه ﴿وَقَدْ﴾
 مکرر و اَمَرْتُمْ ﴿بِئْكَوْمَانِ﴾ بئگو مان ئه و (بئ باوه رانه) پیلانی گه ووه ی خویانیان گتیرا (دزی پیغه مبه ره کانیان)
 ﴿وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ﴾ خوای گه ووه ناگاداره به پیلانه کانیان ﴿وَاِنْ كَانَ مَكْرُهُمْ﴾ وه هدر چهنده
 پیلانه که بان ﴿يَتَزَوَّلُ مِنْهُ الْجِثَامُ﴾ شاخه کانی بئ بتر ازیت (و له بن بیت) ﴿فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ﴾
 جا و اگو مان مبه به خوا ﴿مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ﴾ ئه و به لئته ی داویه تی به پیغه مبه رانی به دی
 ناهینیت و نایهیت به جی ﴿اِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْقَامٍ﴾ به راستی خوا به ده سه لاتی خاوه ن توله یه ﴿يَوْمَ يَبْدُلُ الْأَرْضَ﴾
 له روزه یکدا که ئه م زهوی یه ده گو ریت ﴿غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ﴾ به زهوی یه کی تر
 و ناسمانه کانیش (ده گو رین به ناسمانی تر) ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ ئه و سا هه موو (له گو ره کانیان
 دینه دهر وه) دهر ده که ون بؤ خودای ته نه ای زان و به ده سه لات به سهر هه موو شتیکدا ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 بئکه وه به ستراون ﴿سَرَابٍ مُّهِينٍ﴾ پو شاکیان قه ترانی ره شه ﴿وَنَفْثَ فِي جُوهَرِهِمُ النَّارَ﴾ و دهم و
 چاویشیان ناگر دایبؤ شیوه ﴿لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ﴾ بؤ نه وه ی خوا توله و پاداشتی هه موو
 که سبک بدات به گویره ی ئه وه ی که کردویه تی ﴿اِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به راستی خوا (موخاسه کردن)
 و لئیر سینه وه ی خیرایه ﴿هَذَا بَلَدٌ لِّلنَّاسِ﴾ ئه م (فورقانه) راگه باندن و جار بکه بؤ هه موو خه لک
 ﴿وَلَا يَسْتَدْرِيهِ﴾ وه هه نا بئنی بیتار بکریته وه ﴿وَلِيَعْلَمُوا اَنَّ مَا هُوَ اللَّهُ وَجِدَّ﴾ وه بؤ نه وه ی بزائن بئگو مان
 ئه و (خوا) په ر ستراون کی تا ک و ته نه ای به ﴿وَلِيَذْكُرُوا اَلْاَلْيَاسَ﴾ و تا خاوه ن ژیریه کان بیر بکه نه وه و
 به ند وهر بگرن ﴿

سورہ فی (الحجر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿الر﴾ بہ (تہ لیف، لام، را) دہ خوی تریتہ وہ خوا زانانہ بہ ماناکہی، بؤ زانیاری زیاتر سہیری
 سہرہ تہی سورہ فی (البقرہ) بکہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمُتَلَّكًا﴾ تہ مانہ ثاہت و نیشانہ کانی
 قورٹانی پرون کہرہ وہ وٹاشکران ﴿رَبِّمَارِئُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہ وانہی کہ بی باوہر بوون
 (لہ ٹاہندہ کی نزدیکدا) زور جار ٹاوات دہ خوازن ﴿لَوْ كُنَّا مُسْلِمِينَ﴾ کاشکای موسولمان
 پروناہ۔ ﴿ذَرْنُكُمْ يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِمْ﴾ لیان گہری بابخون و رابونرن ﴿وَبَلَّغْهُمْ إِلَى أَهْلِهِمْ﴾ وٹومند
 وھیوا بی ناگایان بکات ﴿فَسَوْفَ يَأْكُلُونَ﴾ جا بیگومان لہمہ و دوا دہ زانن (چون سزایان دہدہ بن)
 ﴿وَمَا أَخْلَقْنَا مِنْ قَبْلِهِ﴾ (خہ لکی) ہیج شارنکمان لہناو نہ بردوہ ﴿إِلَّا وَهِيَ كَتَابٌ مَقْلُومٌ﴾
 مہ گہر کانی دیاری کراو بؤ لہناو چوونیان ہہ بوہ ﴿فَأَنشَأُوا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ وہ ہیج ٹومہ تہک
 پیش ناکہ وٹت ﴿لَبَّيْهَا وَمَا يَشْتَعِرُونَ﴾ لہ کانی لہناو بردنی خوی ہہرہ ہا دواش ناکہ وٹ
 ﴿وَقَالُوا إِنَّا إِلَٰهٌ﴾ (بی باوہران) ووتیان تہی تہو کہ سہی ﴿فَزَلَّ عَلَيْهِ الْإِذْكُرُ﴾ کہ قورٹان نیراوہ تہ
 خوار بؤ سہرت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ راستی تو شہیت ﴿لَوْ مَا تَأْتِيَنَا بِالْمَلِكَةِ﴾ دہی بؤ فرہشتہ مان
 بؤ ناہیتی (شاہتہی بدات تو پیغہ میہری) ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُصْذِقِينَ﴾ تہ گہر تو لہ راست گویانیت
 ﴿مَا نَزَّلَ الْمَلِكَةُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ ٹیمہ فرہشتہ نانیرینہ خوارہ وہ مہ گہر بہ راست و رہوا نہ بیت
 ﴿وَمَا كُنَّا إِذَا مُنْظَرِينَ﴾ وہ تہو کاتہش تہوانہ مؤلہت نادرین ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلُ الْإِذْكُرُ﴾ بیگومان
 ہہر ٹیمہ قورٹانمان ناردو تہ خوارہ وہ ﴿وَاللَّهُ لَظَاطِرُونَ﴾ و بہ راستی ہہر ٹیمہش دہی ہاریزین
 ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویندیت بیگومان ٹیمہ پیش تو پیغہ میہر انمان ناردوہ ﴿فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ﴾
 لہناو ہوزو کڑمہ لہ پینشوہ کاندہ ﴿وَمَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ ذَمْرٍ﴾ ہیج پیغہ میہر تکبان بؤ نہہانوہ
 ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ٹیللا گاتہ ولاقرتیان ہی کردوہ ﴿كَذَلِكَ نَسُفُّكَ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾
 ٹاہہ و جزوہ ٹیمہ تہو (قورٹانہ) دہخہینہ ناو دلی تاوان بارانہ وہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ کہچی تہوان
 باوہری ہی ناہیتن ﴿وَقَدْ حَقَّ سَعَةُ الْأَوَّلِينَ﴾ کہ بیگومان باوو ریبازی پینشوہ کاتیش ہہر وابوہ ﴿وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ﴾
 تہ گہر بؤمان بکردنایہ تہوہ ﴿بَابًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ دہر گایہک لہناو سمانہ وہ ﴿فَنظَرُوا فِيهِ﴾
 بعرجون و تہوان پبایدا بر وشتناہ تہ سہرہ وہ ﴿لَقَالُوا إِنَّمَا هُمْ كُفْرًا أَتُصْرَفُونَ﴾ تہوسا دہیان ووت
 بیگومان ٹیمہ چاوہہ سستمان لینکراوہ ﴿بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَّسْخُورُونَ﴾ بہ لکو ٹیمہ کڑمہ لینکین جادوومان لی
 کراوہ ﴿

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دروستان کر دووہ ﴿فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ چہند ہور جینک
 لہ ناسماندا ﴿وَرَبَّهَا السَّفِيرَاتِ﴾ و تہو (ناسمانہ) مان راز اندو تہوہ ہو سہرہ نج دہران و تہ ماشا کہران
 ﴿وَحَفِظْنَاهَا﴾ و تہو (ناسمانہ) مان پاراستوہ ﴿مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ فَجِيرٍ﴾ لہ ہہ موو شہیتانیکی دہر کر او
 لہ بہ زہیی خوا ﴿إِلَّا مَنْ أَسْرَفَ السَّمْعِ﴾ مہ گہر تہ وائہی کہ بہ دزیہوہ گوی دہ گرن ﴿فَأَنبَعَثْهُ رَبُّهَا مُبِينٌ﴾
 بہ کسہر گر و ناگریکی دیار دوی دہ کہ ویت (و پراوی دہنی) ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا﴾ زہ ویشمان پاراستوہ
 ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ﴾ و چہند کبنو و شاخی دامہ زراومان تیدا داناوہ ﴿وَأَنبَثْنَا فِيهَا﴾ و پرواندو و مانہ تبایدا
 ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَتَوْرُوتٍ﴾ لہ ہہ موو رووہک و درہختیک بہرینک و پیکسی ﴿وَجَعَلْنَا لِكُلِّ فِتْنَةٍ﴾
 وہ لہو (زہویہ) دا ہو کارہ کانی زیانمان یو تہوہ بہ خساندوہ ﴿وَمَنْ أَسْرَفَ لَهُ يَرْزُقْ﴾ ہہ روہا ہو
 تہ وائہش کہ تہوہ بزق و پروزیان نادہن ﴿وَأَنْ يَمُنْ شَيْءٌ إِلَّا بِعِدَّتِ الْأَخْرَافُ﴾ وہ ہیچ شہتیک نبیہ مہ گہر
 خہزینہ کانی لای ٹیمہ بہ ﴿وَمَا نَزَّلْنَاهُ إِلَّا بِقَدْرِ مَعْلُومٍ﴾ و شای تیرین و نایدہین بہ تہندازہی دیاری
 کر او نہ بیت ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوْفِحَ﴾ وہ ہا (ہہوا) مان نار دووہ کہ پتہنہری دار و درہخت بیت
 ﴿فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ تہ مجا لہ ناسمانہ وہ بارانمان باراندوہ ﴿فَأَنبَثْنَا كُتُوبًا﴾ وہ تہوہ مان پی تیر او
 کر دووہ ﴿وَمَا أَسْرَفَ لَهُ يَرْزُقْ﴾ لہ کاتیکدا تہوہ نہتان دہ توانی تہو (ناوہ) خہزن بکہن ﴿وَلَا تَلْحَنُ تُحَى﴾
 و بیبت ﴿بِیَنگومان ہہر ٹیمہ دہرینین و دہ شمرینین ﴿وَتَحْنُ الْأَرْثُونَ﴾ ہہر ٹیمہش مہر انگری ہہ مووانین
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمُ﴾ سویند بہ خوا ٹیمہ ناگدارین بہ وائہی لہ پینش تہوہ وہ ہوون
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِرِينَ﴾ و سویند بہ خوا بینگومان تہ وائہش دہناسین کہ پاش تہوہ دین ﴿وَأَنْ رَبَّكَ هُوَ﴾
 یخترہم ﴿بِیَنگومان ہہر بہر و ہر دگارت ہہ موویان کز دہ کائہوہ ﴿إِنَّهُ خَبِيرٌ عَلِيمٌ﴾ بہراستی ہہر
 خوی کار دروستی زانابہ ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ سویند بیت بینگومان ٹیمہ فادہ مہمان دروست کرد
 ﴿مِنْ صَلَافٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْئُونٍ﴾ لہ فورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿وَلَقَدْ أَنزَلْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ جنو کہ شمان
 پیشتر دروست کرد ﴿مِنْ قَبْلِ السَّمُورِ﴾ لہ ناگریکی بہتین ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ﴾ (بیریان بخہرہوہ)
 کاتیک بہر و ہر دگارت بہ فریشتہ کانی فہر موو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ﴾ بہراستی من بہ شہرینک دروست دہ کہم
 ﴿مِنْ صَلَافٍ مِنْ حَمَلٍ مَسْئُونٍ﴾ لہ فورینکی رہشی ترشاوی رہق ﴿فَإِذَا أَسْوَوْنَهُ﴾ ہہر کاتیک رینک و پینکم
 کرد ﴿وَنَقَحْتُ فِيهِ مِنْ رُوحٍ﴾ و فوم بہ بہریدا کرد لہ روحینک کہ خورم دروستم کر دووہ (مہ بہست
 لہ دانہ پالی رُوح بولای خوا پتزو تہ شریفہ) ﴿فَقَعُوا لَهُ سَجِدِينَ﴾ دہی بہ کسہر سوژدہی بؤ بہرن ﴿﴿
 ﴿فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جا فریشتہ کان ہہ موو تیکرا سوژدہیان برد (بوی) ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ﴾
 ائی ﴿ثیبلیس (شہیتان) نہ بیت کہ سہر پتچی کرد ﴿أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ﴾ لہوہی کہ لہ گہل سوژدہ بہر اندا
 بیت ﴿

﴿قَالَ يٰٓإِبْرٰهٖمُ مَا لَكَ﴾ (خو) فرموی نہی ئیبلیس بنو جی تو ﴿اَلَا تَكُوْنُ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ﴾ له گہل سورہ
 بہر اندا نہ ہویت ۱۹ ﴿قَالَ لَا اَسْجُدُ لِبَشَرٍ﴾ (ئیبلیس) ووتی: من هیچ کائی سورہ نہ بدم بنو
 بہشہر نیک ﴿خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰصِلٍ مِنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْبٍ﴾ کہ دروست کردوہ له قورنکی رہشی ترشاوی
 رہق ﴿قَالَ فَاَخْرِجْ مِنْهَا﴾ (خو اپنی) فرموی دہلہ وی (بہہشت) برو دہرہ وہ ﴿فَاِنَّكَ رَٰجِعٌ﴾ چونکہ
 بہر استی تو له بہرہ ہی من دہر کر اوی ﴿وَإِنَّ عَلَیْكَ الْلَعْنَةَ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ﴾ وہ بہر استی نہ فرشت له سہرہ
 تاروڑی دواپی ﴿قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یَبْعَثُوْنِ﴾ ووتی نہی بہرہر دگارم دہی مؤلہ تم بدہ
 تاروڑی (مردووان) زیندوہ دہ کر نہ وہ ﴿قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ﴾ (خو) فرموی نہ وہ بہر استی
 تو له مؤلہت دراوانی ﴿اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ﴾ تاروڑی کہ کائی دیاری کر اوی ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا
 اَعْتَدْتَنِيْ﴾ ووتی نہی بہرہر دگارم له بہر نہ وہی گو مرآت کردم ﴿لَا اُرِیْٓکَ لٰہٗمَ فِی الْاَرْضِ﴾ بینگومان
 خوشی (دونیا) بان له زہویدا بنو دہرا زینمہ وہ ﴿وَلَا اُخَوِّیْہُمْ لَجَمْعٍ مِّنْہُمْ﴾ وہ بہر استی ہمہ موویان گو مرآت
 دہ کہم ﴿اِلَّا عِبَادَکَ مِنْہُمُ الْمُخْلِصِيْنَ﴾ بہندہ دلوزہ کانت نہ بیت ﴿قَالَ کَذٰٓبٌ مِّنْ سَیِّئٰتِہٖمْ﴾
 (خو) فرموی نہمہ رنگای ہدق و راستہ بہرہو من ﴿اِنَّ عِبَادِیْ﴾ بہر استی بہندہ کائی من ﴿لَیْسَ
 لَکَ عَلَیْہُمْ سُلْطٰنٌ﴾ تو هیچ دہسہ لانت نہ بہ سہر باندا ﴿اِلَّا مَنۢ بَلَغَ مِنَ الْاَوْلٰدِ﴾ جگہ لهو گو مرآیانہی
 کہ شوینت کہ و توون ﴿وَإِنَّ جَہَنَّمَ لَمَوْءَجَةٌ مُّجْمَعِیْنَ﴾ وہ بینگومان دوزخ جنگای ہمہ موویانہ ﴿لَہَا
 سَبْعَةُ اَبْوَابٍ﴾ (دوزخ) خدمت دہر گای ہدیہ ﴿لِکُلِّ بَابٍ مِّنْہُمْ جُزْءٌ مَّقْشُوْرٌ﴾ ہہر دہر گایہ کشیان
 نہوانہ دابہش کر اوی بنو چند بہشیک ﴿اِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِیْ جَنَّٰتٍ وَعِیْنٌ﴾ بہر استی خو پارنزو له
 خوا ترسان له ناو باخات و کانیاودان ﴿اَدْخُلُوْہَا بِسَلٰمٍ اٰمِیْنَ﴾ (بینیان دہو و تریت) بچہ ناویانہ وہ
 بہ ہینمی و ناسوودہی ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِی صُدُوْرِہِم مِّنْ غَلٍ﴾ ہہر رق و کینہیک له دلیاندا بووینت
 دہرمان ہیناوه ﴿اِخْوٰنًا عَلٰی سُرُرٍ مُّتَقَابِلِیْنَ﴾ برای بہ کترن بہر امہر بہ کترن له سہر کورسی دانیشتون
 ﴿لَا یَمَسُّہُمْ فِیْہَا نَصَبٌ﴾ له ویدا ماندو و بوونیان تووش نایت ﴿وَمَا ہُمْ مِّنْہَا بِمُخْرِجِیْنَ﴾ و ہر گیز
 نہو (بہہشت) دہر نا کرین ﴿فَیَحْنُقْ عِبَادِیْ﴾ ہہو ال بدہ بہہندہ کاتم ﴿اِنَّ اَنَا الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ﴾ کہ
 بہر استی ہہر من لیور دہی میہرہ بانم ﴿وَإِنَّ عَذَابَ ہٰٓؤُلَآءِ لَآ لَیْمٌ﴾ و بینگومان ہہر سزای منہ
 سزای سہخت ﴿وَنَبِّیْہُمْ عَنْ صَنِیْفٍ اِزْہِیْمٍ﴾ وہ ہہو الیان پی بدہ دہر بارہی میوانہ کائی ئیراہیم ﴿

﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا﴾ کاتیک چوونہ زورہوہ بولای ووتیان سہلامت لی بیت ﴿قَالَ
 إِنَّمَا أَنْتُمْ مُبَشِّرُونَ﴾ (نبیر اہیم) ووتی بہ راستی نیمہ لیٹان دہتر سین ﴿قَالُوا لَا تَوْجَلْ﴾ ووتیان (بنی)
 مہتر سہ ﴿إِنَّا نَبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ﴾ بہ راستی نیمہ مژدہت دہدہنی بہ (لہدایک بوونی) کوہنکی زانا
 ﴿قَالَ ابْتَزَّمُوا﴾ ووتی تابا مز گیتیم ہی دہدہن ﴿عَلَى أَنْ مَسَّيَ الْكَبِيرُ﴾ لہ کاتیکدا کہ پیر بووم
 ﴿فَبَشِّرْهُنَّ﴾ نیر چی مژدہ بہ کم دہدہنی ﴿قَالُوا ابْتَزَّمِي الْخَلْقَ﴾ ووتیان نمو مژدہی داومانہ
 بیت راستہ (و دیتہ دی) ﴿وَلَا تَكُنِ مِنَ الْفَاطِنِينَ﴾ جا لہ ناٹو میدان مہبہ ﴿قَالَ وَمَنْ يَقْطَعُ مِنْ رَحْمَةِ
 رَبِّهِ﴾ ووتی جا کی لہ مبہرہ بانی بہرہ ردگاری ناٹو مید دہبیت ﴿إِلَّا الضَّالُّونَ﴾ گوہر ایان نہ بیت ﴿قَالَ
 فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (نبیر اہیم) فرمووی شہی بہوانہ کراوان (ی خوا) چ کارنکی
 گرنگتان مہبہ ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُجْرِمِينَ﴾ ووتیان بہ راستی نیمہ نیر دراوین بڑ سہر گہلنکی
 تاوانبار (لہ ناویان بہرین) ﴿إِلَّا إِلَهُ الْوُحْدِ﴾ لہ لہت جوہم اجموعہ ﴿جگہ لہمال و مندالی لوط
 کہ بینگومان ہموویان پژگار دہ کہین ﴿إِلَّا أَمْرًا قَدْ رَزَقْنَاهَا لَيْمَنِ الْفَعِيرِ﴾ ژنہ کہی نہ بیت
 کہ بینگومان ہر بار ماندادہ نمو لہ ریزی تیاچواندا بیت ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ آلُ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ﴾ جا کاتیک
 نیر دراوہ کان ہاتن بولای خاو خیزانی لوط ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُتَكَبِّرُونَ﴾ (لوط) ووتی بہ راستی
 ثبوہ دہستہ کی نہ نامسراون ﴿قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ﴾ ووتیان بہ لکو نیمہ بومان ہتاوی ﴿بِمَا كَانُوا فِیهِ
 يَتَمَتَّعُونَ﴾ نمو (سزای) کہ نمو ان تیدا دوو دل بوون ﴿وَأَتَيْتَكَ بِالْحَقِّ﴾ وہ نیمہ راستیمان بو تو ہتاوہ
 ﴿وَأَنَا الصِّدِّيقُونَ﴾ بینگومان نیمہ راست گفرین ﴿فَأَمْسَرَ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَلِّ﴾ جا کہوانہ لہبہ شہکی
 شدودا شہورہوی بہ (شوہنکہ ووتوان و) خاو خیزانت بکہ (لہ شار دہر جو) ﴿وَأَتَيْتَهُ أَذْکُرُهُمْ﴾ و خوت
 دوایان بکہوہ ﴿وَلَا تَلْقَيْتُ مِنْكُمْ لَدًّا﴾ ہیچ کامان لانہ کہنہوہ ﴿وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ﴾ و ہرون بو نمو
 شوہنہی کہ فہرمانتان ہندراوہ ﴿وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ﴾ ہم کارہمان بہ تہگا بہ لوط راگہ باند
 ﴿أَنْ دَابَّ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحَاتٍ﴾ کہ بینگومان لہ بہرہ بہ باند نموانہ دوا ہراو دہبن (ہموویان لہ ناو
 دہ چن) ﴿وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ جا خہلکی (نیر بازی) شارہ کہ ہاتن (بہرہ و مالی
 لوط) و مژدہیان بہ بہ کتری دہدا ﴿قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ خَتَنِي﴾ (لوط) ووتی دلنیا بن نممانہ میوانی من
 ﴿فَلَا تَقْضَحُون﴾ دہی نابروم مہبن ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَحْزَنُوا﴾ ولہ خواہتر سن و شہر مہزار و پیسوام
 مدکہن ﴿قَالُوا أَوَلَمْ تَنْهَكَ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ ووتیان نیمہ پیمان نہووتیت نابی بہرگری لہ کہس بکہیت
 (نابی کہس توخت بکہویت) ﴿

﴿قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي﴾ (لووط) فرمادی تاتھوانہ کچانی منن (مارہیان کہن) ﴿إِنْ كُنْتُمْ قَعْلِينَ﴾ نہ گھر
 ثنوه (نہ وکارہ) نہ نجام دہدن ﴿أَعْمَرَكَ إِلَهُهُمْ﴾ سویند بدتھمن و ژبانی تو (نہی موحہمہد) ﴿وَلَا
 بِهَاسْتِي تَهْوَانِه﴾ (نہ سکریتہم یعمہون) لہسہر خوشی خوراندہ سہر گہر داتن ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ
 مُشْرِقِينَ﴾ جا لہ کانی خور ہلہاتندہ شریخہ بہ کی بہ ہینز گرتنی ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ سِلَاقًا﴾ نہ مجا
 نہو (شارہ) مان سہر و ژر کرد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ﴾ و گلی بہر دینمان بہ سہر دا باراندن
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ يَعْلَمُهَا﴾ بہر استی لہسہد بہ لگی زور ہبہ ہؤ تہوانہ ہی بیردہ کہنہوہ ﴿وَلَا
 تِلْكَ إِلَّا سِجِّيلٌ مُّبِينٌ﴾ وہ بینگومان نہو (شارہ ویران کراوہ) لہسہر رینگای سہرہ کی (کاروانہ کان)
 دایہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ يَعْلَمُهَا﴾ بہر استی لہوہد بہ لگی گرنگ ہبہ ہؤ ہر واداران ﴿وَلَا
 تِلْكَ إِلَّا سِجِّيلٌ مُّبِينٌ﴾ بہر استی خواہن باخانہ زور پرہ کانش (قہومی شوہیب) لہسہم
 کاران ہوون ﴿فَأَنفَقَتْ مِنْهُمْ﴾ جا تو لہمان لی سہندن ﴿وَلَا تِلْكَ إِلَّا سِجِّيلٌ مُّبِينٌ﴾ جا بہر استی لہم
 دووانہ لہسہر رینگاہ کی ناشکرادان ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ سویند بہ خواہ بینگومان
 خہ لکی حیریش (گہلہ کہی صالح) ہر وایان بہ پیغہ مہرہ کانیان نہ کرد ﴿وَلَا تِلْكَ إِلَّا سِجِّيلٌ مُّبِينٌ﴾
 بہ لگہ و نیشانہ کانی خوامانمان پیدان ﴿فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ﴾ بہ لام تہوان ہر وایان لی و ہر گیرا ﴿وَلَا
 تِلْكَ إِلَّا سِجِّيلٌ مُّبِينٌ﴾ تہوانہ لہ شاخہ کاندہ دیانتاشی ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا تَوَلَّىٰ﴾ خانووی زوری (قایمی)
 بی ترس و بیم ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُضْجِعِينَ﴾ نہ مجا دہنگ و ہباہہ لشاخانیکی بہ ہینز گرتنی
 لہ بہر بہ یاندان ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ وَلَا تَوَلَّىٰ﴾ جا ہر حیان کردبوو (خانوو لہ چیا کاندہ) ہیج سوودی
 پی نہ گہ باندن ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ وہ ٹیمہ ناسمانہ کان و زہویمان دروست نہ کردوہ
 ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا الْآلَاقُ﴾ تہوہش لہ ننیوانیاندہ بہ بہ ہوق و راستی نہ ہینت ﴿وَلَا السَّاعَةُ إِلَّا رِيَّةٌ﴾ وہ بینگومان
 ریزی دواپی دیت ﴿فَأَصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَبِيلَ﴾ توش بہ جوانی چاویزشی یکہ لیان ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
 الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ بہر استی ہر بہر و ہر دگارت بہدی ہیتہری زانیہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَنَاقِبِ﴾
 سویند بہ خواہ بہر استی حہوت نایدنی دوویارہ کراوہمان پی بہ خشیت (مہ بہست لہ سورہ فی
 الفاتحہ بہ کہ چہند جارنک لہ نویردا دوویارہ دہیتہوہ) ﴿وَلَقُرْآنَ الْعَظِيمِ﴾ ہر وہا فورانی
 گہورہش ﴿لَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْتَهُمْ﴾ (نہی موحہمہد) ﴿چاوت مہبرہ تہو نازو نبعمہتی
 (دونیا) کہ داوامانہ بہ ﴿وَلَا تَتَّبِعْهُمْ﴾ کومہ لیک لہو پی باوہرانہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خہ میان ہؤ مہخو
 ﴿وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ﴾ وہ بالی بہ زہپی راخہ ہؤ ہر واداران ﴿وَقُلْ إِنِّي أَنَا الْكَذِبُ الْمُبِينُ﴾ وہ ہلی
 بہر استی من ترستہریکی ہوون و ناشکرام (دہتان ترستہم لہ سزایہک) ﴿كَمَا أَتَيْنَا عَلَى الْمُفْسِقِينَ﴾
 وینہی تہو (مزایہ) ی ناردمان ہؤ دایہش کہران (مہ بہست پی جولہ کہ و گاوہرہ کانہ کہ باوہریان دہ کرد
 بہ ہندیکی فوران و پی باوہریش ہوون بہ ہندیکی نری) ﴿

﴿الَّذِينَ جَعَلُوا الْفِتْنَةَ آيَةً﴾ نہوانہی کہ قور ثانیان کردہ چندہ بدشہوہ (باوہر داربوون بدہہندیکی و کافریش بوون بہوہی تری) ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِمَا يُجْعَلُونَ﴾ جا سویند بہ بدوہر دگارت ہر سیار لہہہموویان دہ کہین ﴿عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ لہوہی کہ دہیانکرد (لہدونیا دا) ﴿فَأَصْحَابُ بُعَاثٍ﴾ جا ہہر فہرمانیکت پی دہدرست بہ ثاشکرا برای گہہنہ ﴿وَأَعْرَضَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ و گوی بہہاوبہش دانہران مہدہ ﴿إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ﴾ بہر اسنی نیمہ تو دہ پاریزین لہشہر و ہیلانی نہو کہ سانہی گالشہ ولا قرتی دہ کہن بہ نایتہ کہت ﴿الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ أَمْوَالِهِمْ آيَةً﴾ نہوانہی لہ گہل خوا دا ہر ستر اوینکی تر دادہنہن ﴿فَتُؤْتُوهُم مِّنْهَا﴾ جا دواتر دہزانن (چون سزایان دہدہین) ﴿وَلَقَدْ تَقَدَّرُ﴾ سویند بہ خوا بینگو مان نیمہ دہزانہن ﴿أَنَّكَ تَصِيقُ صِبْرًا بِمَا يُؤْتُونَ﴾ کہ بہر اسنی تو دلت تہنگ دہہی بہوہی نہوانہ دہیلین ﴿فَتَصِيحُ بِحَمْدِكَ﴾ کہوہانہ تہ سیبہانی ہر و ہر دگارت ہکہ ﴿وَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ﴾ و لہسوزدہ ہران بہ ﴿وَأَعْبُدْ بِكَ﴾ و ہ ہر و ہر دگارت بہرستہ ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيكَ الْيُوسُفُ﴾ ہہتا مردن بہخدت پی دہ گریت

سورہ قی (التحل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہ بہخشیندہی میہرہبان

﴿إِنِّي أَمُرُّنَا فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ نہوا فہرمانی خوا (بہ سزادانیان) ہات پڑیہ پلہ مہ کہن (لہہانتی) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاک و بینگہردی بو خوا لہہر شتیک نہوانہ دہیکہن بہہاوبہشی ﴿يُزِيلُ الْعُلَاقَ﴾ بالروح مین اُمرہ ﴿فَرِيشَتُهُ دَنِيرِيشَتُهُ خواروہ بہوہحی بہفہرمانی خوی ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِّنْ عِبَادِهِ﴾ بو ہہر کہ سینک لہ بہندہ کانی کہ خوی بہہونت ﴿أَن يُذَرَّوْا﴾ بہوہی کہ خہلکی ہر سینن ﴿لَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونِ﴾ کہ بہر اسنی بینجگہ لہمن ہیج ہر ستر اوینکی تر نی بہ کہوانہ ہہر لہمن ہر سن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ناسمانہ کان و زہوی بہہق دروست کرد ﴿تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ بہرزو بلندہ لہ ہر چی نہوانہ دہیکہنہ ہاوبہشی ﴿خَلَقَ الْإِنسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ (خواہی گہورہ) نادہمی دروست کرد لہ دلزہہ تاوینک ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ کہچی بڑتہ دوزمنینکی ناشکرای (بہرنامہ کہی خودا) ﴿وَالْأَنفَعُ خَلْقًا لَّكُمْ﴾ نازہ لیشی بو ئیوہ دروست کردوہ ﴿فِيهَا دِفْءٌ وَمَنْفَعٌ﴾ کہ (ہوی) گہرمایی و کہلکیان تیدایہ ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ و لہ (گوشنی) نہوان دہ خون ﴿وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ﴾ و ہ بو ئیوہ ہہیہ لہو (نازہ لائہ دا دیمہنی) جوانی و پازاوہ ﴿حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ﴾ کاتی دہیان ہینہوہ لہ لہوہرگا و کاتیکیش دہیان بہن بو لہوہرگا

﴿وَنَحْمِلُ آثْقَالَكُمْ إِن كُنْتُمْ لَكُمْ رَحْمَةٌ﴾ وہ (ہندی) نہ و مالانہ (بارہ کائناتان ہلہ گرن (ودوہین) بؤ شار
 و جنگاہہ ﴿لَنْ تَكُونُوا لِلْجَبَلِ الْأَشْقِ الْأَنْفُسِ﴾ کہ ٹیوہ پنی تہ دہ گہ یشتن مہ گہر زور بہ ناپہ حہت نہ بیت
 ﴿إِن رَّبَّكُمْ لَعَزِيزٌ﴾ بہ راستی بہر و د گار تان زور بہ سوزو بہ بہ زہی بہ (بؤ تادہ می) ﴿وَلَقَدْ
 وَابَقْنَا لِكُلِّ مِثْقَالٍ مِّمَّا تَزِنُ الْمِيزَانِ﴾ وہ ٹسپ و ماین و ٹسرو گوی درتڑ (ی بؤ دروست کردون) ﴿إِن رَّبَّكُمْ لَازِئٌ
 لِّبَعْرِ ثَمَرِهِ﴾ سواریان بن و ہوی رازانہ و ہش بن بؤ ٹیوہ ﴿وَنَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وہ (خوا) شتی و
 دروست دہ کات کہ (ٹسٹا) ٹیوہ نابزانن ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ﴾ رنگای راست نیشاندان
 (بہ بہ نہ کان) تہنہا بؤ خوابہ ﴿وَمِنْهَا جَائِرٌ﴾ وہ ہندیك لہ رنگاکان لارو ناریکہ ﴿وَلَوْ شَاءَ لَهَدْنَاكُمْ
 لَجَمْعِيَّتٍ﴾ وہ نگہر (خوا) بیویستایہ ہموونانی رینمونی دہ کرد ﴿فَوَالَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾
 ٹہو (خوا) زاتیکہ کہ لہ ٹاسمانہ و ہ بارانی بؤ باراندون ﴿لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ ٹاو خوار دہ و ہ تان لہ و
 (بارانہ) بہ ﴿وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ ثَمَرٌ مُّشْتَمِلٌ﴾ و ہوی سہوز ہوشی پوہ کیشہ کہ مہر و مالاتی لہ دہ لہ و ہ رینن
 ﴿يُسْقَىٰ لَكُمْ بِهِ الزَّيْتُ﴾ بہو (ٹاوہ خوا) بؤ تان دہ پروٹیت کشتوکان ﴿وَالزُّبُرُ وَالْجَبَلُ
 وَالْأَنْعَابُ﴾ و زہتوون و دار خورما میو و پڑہز ﴿وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ و ہموو بہرو میوہیک
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی لہ و ہدا (باس کرا) بہ لگہ بہ کی پروون ہہ بہ بؤ
 تہ و کہ سانہی بیردہ کہ نہ و ہ ﴿وَسَحَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ وہ رامی ہیناوہ بؤ تان شہو و پوڑ
 (لہ خرمہ نی ٹیوہ دایہ) ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ و خور و مانگ ﴿وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِ رَبِّهِ﴾ ہر و ہا
 ٹہستیرہ کانیش رام ہینراون بہ فہرمانی خوا ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہ راستی لہ و ہدا
 (باس کرا) بہ لگہی زور ہہ بہ بؤ ٹہوانہ کہ ژیرن و تیدہ گہن ﴿وَمَا ذَرَأَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ (رامی
 ہیناوہ) بؤ تان ٹہوہی دروستی کردوہ لہ زہویدا و بلاوی کردوہ تہوہ ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهُ﴾ کہ پڑہنگ
 و جوریان جیاوازہ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ﴾ بہ راستی لہ و ہدا باسکرا ﴿لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ نیشانہ بہ کی
 پروون ہہ بہ بؤ ٹہوانہی کہ ناموڑ گاری و ہردہ گرن ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾
 وہ ٹہو (خوابہ) زاتیکہ کہ دہریای رام ہیناوہ بؤ ٹہوہی گوشتی تازہی لہ بخون (مہ بہ ست ماسی
 و ہاوشیوہ کانیہ تی) ﴿وَلَقَدْ خَرَجُوا مِنْهُ هَبْلًا يَّخْتَبِرُونَ﴾ وہ بؤ ٹہوہی خشلیشی لی دہر بہینن کہ دہی
 پوژن (بؤ خو رازاندنہ و ہ و ہ دور و سہدہف و مرواری) ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِأَمْرِنَا﴾ و کہ شتیہ کان
 دہینی ٹاوی دہریاکہ لہت دہ کہن ﴿وَلَقَدْ أَخْرَأْنِي فَصْلِيهِ وَاعْلَمْ كُفْرُكُمْ﴾ وہ بؤ ٹہوہی ہندیك
 لہ فہزل و پوڑی خوا بہ دہس بیتن و بؤ ٹہوہی سوپاسی خواش بکہن ﴿

﴿وَالْقِي فِي الْأَرْضِ رَحِيًا﴾ وہ (خو) لہ زہویدا چند شاخیکی دامہ زراوی داناوہ ﴿أَنْ نَّمِيدَ بِكُمْ﴾ بڑ
 ٹہوہی ٹیوہ لہ لہ رزینیت ویتوانن لہ سہری بڑین ﴿وَأَن نَّهْرًا﴾ وہ چہم و پروباری (تیاداناوہ) ﴿وَسَيَلًا
 لِّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ہدروہا رنگای زور (ی بہدی ہیناوہ) بڑ ٹہوہی ٹیوہ پئی ی پی دہر کھن ﴿وَعَلَّامِينَ
 وَبِالْجِبْرِ هُمْ يَهْتَدُونَ﴾ ہدروہا نشانہی زوری داناوہو بہ ٹہسیرہش خہلکی پئی دہر ٹہ کھن
 (لہ شہودا) ﴿أَفَنُتَخَلَّوْا كَمَا لَا تَخْلُقُ﴾ جا ٹایا زاتیک (ٹہمانہ) دروست دہ کات وہ ک کہ سیک وایہ
 کہ ہیچ دروست نہ کات ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ٹہوہ بڑ بیر نا کہ نہ وہ ؟ ﴿وَأَنْ تَعُدُّوا قِسْمَةَ اللَّهِ الْأَحْصِيَاءَ﴾
 وہ ٹہ گہر (بتانہ ویت) نیعمہ کاتی خوا بڑ میرن ناتوانن بیان ژمیرن ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَلُّوْا رَحِيمٌ﴾ بہراستی
 خوا الیسور دہی میہرہ بانہ ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُشِيرُونَ﴾ وہ خوا دہ زانی چی دہ شار دہوہ ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ﴾
 و چی ناشکرادہ کھن ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ٹہوانہش ہاواریان لی دہ کھن بیجگہلہ خوا
 ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ ہیچ شتیک دروست نا کہن بہ لکو خویان دروست کراون ﴿أَمْ أَمْرٌ غَيْرُ
 الْحَيَاةِ﴾ مردووی بی گیانن ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَتَىٰ بِهِنَّ مَعَتُونٌ﴾ ٹہوہ بتانہ (ٹہوہ ست نا کہن کھی (خویان
 و خہلکی) زیندوہ دہ کرینہوہ ﴿إِنَّهُ كُمْ إِلَهٌ وَجِدٌ﴾ خوی ٹیوہ خواہہ کی تاک و تہ نیایہ
 ﴿فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ جا ٹہوانہی کہ پروا ناہینن بہ پروزی دواپی ﴿فَلَوْ لَهُمْ مُّشْكِرَةٌ وَهُمْ
 مُّشْكِرُونَ﴾ دلہ کانہان بی باوہرہو ہہ میسہ خویان بہزل دہ زانن ﴿لَا جِرَّةَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ راستہ
 بیگومان خوا دہ زانیت ﴿مَا يُشِيرُونَ وَمَا يُعْلَمُونَ﴾ بہ ٹہوہی دہی شار دہوہو ٹہوہی ناشکرای دہ کھن
 ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُشْكِرِينَ﴾ بہراستی خوا خو بہزل زانانی خوش ناوین ﴿وَأَذِيقُوا لَهُمْ
 مَا ذُوقُوا أَلَمَ رَبِّكُمْ﴾ وہ کاتیک بہوانہ ہوتریت ٹایا پدروہردگارتان چی ناردوٹہ خواوہوہ
 ﴿قَالُوا اسْطِغْثُوا آلَ الْكَافِرِينَ﴾ دہلین حیکایہت وٹہ فسانہی پدروہوچی پٹشووہ کان ﴿لِيَحْمِلُوا
 أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً﴾ بڑ ٹہوہی باری گوناہی خویان بہ ٹہوہی ہہ لہ بگرن ﴿يَوْمَ الْقِسْمَةِ﴾ لہ پروزی دوایدا
 ﴿وَمَنْ أَوْزَارَ الَّذِينَ يُضِلُّوهُمْ﴾ لہ گہن ہہ ندیک لہ باری گوناہی ٹہوانہی کہ ٹہمان گوہر ایان دہ کردن
 ﴿بَعِيرٌ غَيْرٌ﴾ بہ بی زانیاری ﴿الْأَسَافَةُ مَا يَزُودُونَ﴾ پیدارین زور بہدہ ٹہوہی کہ ہہ لہ بدہ گرن (و دہ بگرنہ
 ٹہستو) ﴿فَدَمَكُوا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ بہراستی ٹہوانہش کہ لہ پیش ٹہماندہوہ ہوون پیلانیان گنہرا
 ﴿فَأَنَّى اللَّهُ بُنِيَ لَهُمْ مِنَ الْقَوَائِدِ﴾ جا خوا کوشک و خانوہہ کاتیانی لہ بن و بناغہوہ دہر ہینا
 ﴿فَحَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ قَوَائِمِهِمْ﴾ ٹہوسا سہریانہ کاتیان لہ سہریانہوہ روخا بہ سہریاندا ﴿وَأَنَّهُمْ
 الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ لہ لایہ کہوہ سزایان بڑ ہات کہ ہہ مستیان پی ٹہدہ کرد ﴿

﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْرِجُهُمْ﴾ پاشان لہ ریزی دوا پیدا ریسوا و سہر شہزریان دہ کات ﴿وَيَقُولُ ابْنَ سُرَكَاةٍ
 الَّذِينَ﴾ و (خوا بیان) دہ قدر موت لہ کوین نہ و ہاوبہ شانہی ﴿كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ﴾ کہ تہوہ لہ بہر
 نہوان ململانہی (ہنغہ مہرہ کان و پرواداران) تان دہ کرد دہ بارہ بان ﴿قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نہوانہی
 زانیاریان ہی درابو دہ لہن ﴿إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْآسَفَ﴾ بہرستی ریسوایی و بہدہ خستی نہ مرو ﴿عَلَى
 الْكَافِرِينَ﴾ بڑ ہی باوہ رانہ ﴿الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ الْمَلَائِكَةُ﴾ نہوانہی کہ فریشتہ کان گیانیان دہ کیشن
 ﴿ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾ لہ کاتیکدا ستم کار بوون لہ خویان ﴿قَالَ قَوْمُ النَّسَرِ﴾ جالہ و کاتہ دامل کہ چ دہ بن
 ﴿مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و (نہ لہن) نیمہ ہیچ خراہ بہ کمان نہ کردوہ ﴿بَلَىٰ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾
 بہ لہن (خراہ تان کردوہ) بیگومان خوا ناگادارہ بہ و کردہ وانہی کہ تہوہ دہ تانکرد ﴿فَاذْخُلُوا
 أَزْوَاجَهُمْ﴾ کہ واتہ لہ دہر گاکانی دوزہ خدوہ ہر ونہ زورہوہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیدا بمیٹنہوہ بہدہ ہمیشہ ہی
 و (ہتہ تہابی) ﴿فَلَيْسَ مَثْوًى لِّلشَّكَّارِ﴾ نای جینگہی خربہ گہ ورہ زانان چہ ندنا خوش و خراہ ﴿وَقِيلَ
 لِلَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ وہ ووتر بہ وانہی کہ خویان ہاراست (لہ ہی بروایی) ﴿مَاذَا اتَّخَذْتُمْ لِرَبِّكُمُ الْقُلُوبِ الْأَخْفَرُ﴾
 نہوہ بہرورہ دگارتان چی ناردوتہ خوارہوہ؟ دہ لہن خبر و چاکہ ﴿الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
 حَسَنَةً﴾ بڑ نہوانہی کہ لہم دونیابہ دا چاکہ بان کردوہ چاکہ ہدیہ ﴿وَلِلَّذِينَ آمَنُوا بِحَقِّ
 جِنگای ریزی دوا ہی چاکترہ ﴿وَلَيَعْمَلَنَّ الْتَائِبِينَ﴾ و چ خوشہ مال و شوینی پاریز کاران ولہ خواترسان
 ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ بہدہ شتانیک جینگای مانہوہی ہمیشہ بین کہ نہوان دہ چنہ ناوی
 ﴿يُخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ روباہ کانی دہ رن بہ زیر (قہسرو درہ ختہ کان) باندا ﴿لَهُنَّ فِيهَا مَا يَشْتَهُنَّ
 لہ و بہدہ شتانہ دایہ نہوہی بیانہ وی بویان نامادہ بہ ﴿كَذَٰلِكَ يُخْرِجُ اللَّهُ التَّائِبِينَ﴾ تابہ و جورہ خواہاداشتی
 خن پاریزہران و خوانسان دہ داتہوہ ﴿الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ﴾ نہوانہی کہ فریشتہ کانی
 (گیان کیشان) گیانیان دہ کیشن بہ پاکی ﴿يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ﴾ (فریشتہ کان) دہ لہن سہ لامنان لی
 بیت ﴿ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ بچنہ بہدہ شتہوہ بہدہوی نہوہی کہ دہ تانکرد (لہ دونیادا) ﴿وَلَا
 هُمْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ تابا (نہو ہی باوہ رانہ) چاوہرئی ی چی نہ کھن جگہ لہوہی
 فریشتہ کان بڑ تان بین و (گیانیان بکیشن) ﴿أَوَلَيْكَ أَمْرُ رَبِّكَ﴾ بان فہرمانی بہرورہ دگارت بیت
 (بڑ سزادانیان) ﴿كَذَٰلِكَ فَعَلَ اللَّهُ لِيَفْهَمُوا قِيَامَهُمْ﴾ نہوانہی پش نہ مانیش ہر وہ کو نہمانیان کرد
 ﴿وَمَا ظَنَّمُ اللَّهَ﴾ و خواستہ می لی نہ کردن ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستم میان
 لہ خویان دہ کرد ﴿فَأَسْبَغَ لَهُمْ سَبَاتًا مَّا عَمِلُوا﴾ لہ ناکامدا تولہی نہو خراہانانہ بان نوش بوو
 کہ کردبوویان ﴿وَسَخَّرَ لَهُمُ الْغُلَامَ الْأَوْبَرَ﴾ وہ نہو (سزای) کہ نہوان گالتہ بان ہی دہ کرد دہوری دان
 و ہاتہ سہریان ﴿۵﴾

﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ وہ نہوانہی ہاویہ شبان داناوہ بقو خوا دلین ﴿تَوَسَّاهُ اللَّهُ﴾ نہ گدر خوا بیویستایہ ﴿مَا عِبَدُوا مِنْ دُونِهِمْ شَيْءٌ﴾ بیجگہ نہو (خوا) هیچ شبتیکمان نہدہہرست ﴿عَنْ وَلَا آتِ الْوَنَّا﴾ نہ نیمہ و نہ باو و باہیر انمان ﴿وَلَا حَرَمْنَا﴾ وہ حہر امان نہدہ کرد ﴿مِنْ دُونِهِمْ شَيْءٌ﴾ هیچ شبتیک بہین فہرمانی نہو ﴿كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ﴾ پیشینانی نہمانیش ہہر بہو جورہیان دہ کرد ﴿فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاءُ﴾ نایا پیغہمہران ہیچیان لہ سہرہ بیجگہ لہ پراگہ یاندنیکی ﴿الَّذِينَ﴾ ناشکرای (ثانیی بہ کتابہرستی) ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا﴾ سویند بہ خوا لہ ناو ہہموو گہل و نومہ تیکدا پیغہمہر نکمان نار دہوہ ﴿أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوا اللَّهَ فَعُوتُوا﴾ (کہ فہرمان دہ کہن بہ خہلکی) بہوہی تہنہا خوا بہرستن و دور کہو نہوہ لہ (بہرستنی) ہہر بہرستراونیکی تر ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ﴾ جا خوا ہندنیکی لہو (نومہ تانہ) ریتنموونی کرد ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الطُّغْيَانُ﴾ و ہندنیکشیان (لہ بہر خراپیان) گومرایی بہ خہی گرتن ﴿فَيَذَرُ فِي الْأَرْضِ فَالْطُّغْرُ﴾ دہی بہرہویدا بگہرین و تہ ماشاکہن ﴿كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْكَافِرِينَ﴾ سہر تہنجامی بی باوہران چوون بوو ﴿إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ﴾ ہہر چہند زور سووربی لہ سہر ریتنموونی نہوانہ (ہن سوودہ) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ﴾ چونکہ بہراستی خوا ریتنموونی کہ سبتک ناکات کہ (بہووی) گومرایی بکات ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ ہیج ہشتیوانیکشیان نی بہ ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ وہ نہوانہ زور توند سویندیان دہخوارد بہ خوا ﴿لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ﴾ (دہیان ووت) ہہر کہس بمریت خوا زیندووی ناکاتہوہ ﴿بَلَى وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا﴾ بہلنی (زیندووی دہ کاتہوہ) بہلینیکی ہدق وراستی خواہ ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بہلام زور بہی خہلکی نازانن ﴿إِنَّمَا يَنْتَظِرُ الَّذِينَ يَخْتَفُونَ فِيهِ﴾ بونہوہی روونی بکاتہوہ بونہلکی نہوہی تباہدا جیواوزن ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ تانہوانہش کہ ہن باوہر بوون بزائن ﴿أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾ کہ بہراستی نہوان دروزن بوون ﴿إِنَّمَا تُولَدُوا فَتَرْتَمُونَ﴾ بہراستی کاتیک (زیندوو کردنہوہ و بہدہیتانی ہہر شبتیکمان) ہونٹ ﴿أَنْ نَقُولَ لَهُمْ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (نہمہیہ) کہ ہی دہلین بہہ تہویش بہ کسہر دہبت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ أَجْرُوا فِي اللَّهِ﴾ وہ نہوانہی لہرینی خوادا کزچیان کرد ﴿مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ دواہی تہوہی ستہمیان لی کرا ﴿لَسَوْفَ يَنْفَعُهُمُ فِي الدُّنْيَا خَسَنَةٌ﴾ یسگومان لہ دونیادا نیشستہجی یان دہ کہ ہن زور بہ چاکی ﴿وَلَا خَيْرَ إِلَّا الْآخِرَةُ﴾ کزکونوا بعلمون ﴿وہ بہراستی پاداشتی رورزی دواہی گہورہترہ نہ گہر بیان زانیاہ ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ تہوانہ کہ ساتیک بوون دانیان بہخویاندا گرت و تہنہا ہشتیان بہ بہرہر دگاریان دہ بہست ﴿

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا مَا لَوْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ لَرَأَوْهُمُ كَذِبِينَ﴾ ﴿۱﴾ وہ پہلے بھیجے گئے تھے کہ وہ ایمان نہ لائیں تو ﴿إِلَّا مَا لَوْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ لَرَأَوْهُمُ كَذِبِينَ﴾ ﴿۱﴾ بیچگہ لے پیاوانی کہ نیکوکاران بڑے نادر ہوں ﴿فَتَسَاءَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ﴾ ﴿۲﴾ وہی پرسہار بکھن لہزانیان ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَأَنْتُمْ كَذِبِينَ﴾ ﴿۳﴾ نہ گھر نیوہ نازانن ﴿وَالْيَقِينُ وَالْزَيْبُ﴾ ﴿۴﴾ لہ گہل چمن دین بہ لگہو بہراوی ناسمانی ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ ﴿۵﴾ و فور نانیسمان بڑے نادر ﴿إِنَّمَا نَزَّلْنَا الذِّكْرَ﴾ ﴿۶﴾ بڑے ہوئی پرونی بکھ پتہ ہو بڑے خہ لکی ہوئی بڑیان نیر دراوہ تہ خوار ہوہ ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿۷﴾ بہ لکویر بکھ نہ ہوہ و تنی بگہن ﴿أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ﴿۸﴾ وہی نایا ہوہوہی کہ پیلان و خراپہ یان کردوہوہی بکھن و ناترسن لہوہی ﴿أَنْ يَخْشِفَ اللَّهُ يَهُمُ الْأَرْضِ﴾ ﴿۹﴾ کہ خواہ یان بات بہ ناخی زہویدا ﴿أَوَلَيْسَ لَهُمُ الْعَذَابُ﴾ ﴿۱۰﴾ یان سزایان بڑے بیت ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ﴿۱۱﴾ لہ مشوینیکہ وہ کہہ سستی ہی ناکہن ﴿أَوَلَا يَأْخُذُهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ ﴿۱۲﴾ یان (سزا) بیان گریٹ لہ کاتی گہران و ہاتو چوڈا ﴿فَأَنَّهُمْ مُخْرَجُونَ﴾ ﴿۱۳﴾ نیر ناتوانن خو یان قوتار کھن ﴿أَوَلَا يَأْخُذُهُمْ عَلَىٰ تَحَوُّي﴾ ﴿۱۴﴾ یان لہ کاتی کدا دہترسن (لہ سزادان) لہ ناویان دہ بات ﴿فَإِنْ رَجَعُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ﴾ ﴿۱۵﴾ بیکو مان بہرہ ردگار تان زور دل سوز و میہرہ بانہ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا لَمْ يَلْقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ ﴿۱۶﴾ نایا ہوہوہی نایینن و سہرنج نادہن کہ ہرچی خواہدروستی کردوہوہی ﴿يَتَقَرَّبُونَ إِلَهُ﴾ ﴿۱۷﴾ سہرہ کانیاں دہ گوریت ﴿عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ﴾ ﴿۱۸﴾ بہ لای راست و چہ پیاندا ﴿سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ لَا يَخْرُونَ﴾ ﴿۱۹﴾ بہ مل کہ چہوہ سوزدہ بڑے خواہہن ﴿وَلَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ ﴿۲۰﴾ ہرچی لہ ناسمانہ کان و زہویدا بہ ہر بڑے خواہ سوزدہ دہہن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ لَكُمْ عَذَابُ﴾ ﴿۲۱﴾ لہ گیان لہ بہران و فریشتہ کان لہ ہہمان کاتدا خو شیان بہ گہورہ دانانین ﴿يَخْلُقُونَ زُفُفًا﴾ ﴿۲۲﴾ لہ بہرہ ردگار یان دہترسن کہ لہ لای سہرہ روپانہ ہوہی ﴿وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ ﴿۲۳﴾ و ہر نہرمانیکیان ہی بکریٹ دہ بکھن ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَخَذُوا إِلَهِينَ إِلَّا هِيَ﴾ ﴿۲۴﴾ خواہر مووی دوو بہرستر او بڑے خزان دامہنن ﴿إِنَّمَا إِلَهُ الْوَاحِدُ﴾ ﴿۲۵﴾ بیکو مان بہرستر او (ی نیوہ) تہنہا یہ کیکہ (کہ خواہی گہورہ و بالادہ سستہ) ﴿فَإِنِّي فَازٍ هَبُونَ﴾ ﴿۲۶﴾ کہواتہ ہر لہ من بترسن ﴿وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ﴿۲۷﴾ وہ تہنہا مولکی خواہہ ہوہی لہ ناسمانہ کان و لہ زہویدا بہ ﴿وَلَهُ الْيَمِينُ وَاصِبًا﴾ ﴿۲۸﴾ وہ گوپراہلی بہرہ دوام ہر بڑے ہوہ ﴿أَفَغَيْرَ اللَّهِ تُشْفِقُونَ﴾ ﴿۲۹﴾ وہی نایا لہ غہیری خواہدترسن؟ ﴿وَمَا لَكُمْ مَنْ يُشْفِقُونَ﴾ ﴿۳۰﴾ وہ ہر چاکہ و بہرہ بہ کتان ہہ بیت ہوہ ہہ مووی لہ خواہوہی ﴿ثُمَّ إِذَا تَسَاءَلْتُمُ النَّصْرَ﴾ ﴿۳۱﴾ پاشان کاتیک دوو چاری زبان و نارہ جہتہ ک بین ﴿فَإِيَّاهُ تَخْتَرُونَ﴾ ﴿۳۲﴾ ہوہ بہ ناو ہاوار ہر بڑے لای ہوہ دہہن ﴿ثُمَّ إِذَا كُشِفَ النَّصْرُ عَنْكُمْ﴾ ﴿۳۳﴾ لہ پاشان کاتیک نارہ جہتہ کہی لہ سہر لہ بردن ﴿إِذَا فُزْتُ مِنْكُمْ﴾ ﴿۳۴﴾ کتوپر دہستہ بہ ک لہ نیوہ ﴿بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ﴾ ﴿۳۵﴾ ہاویہش بریار دہہن بڑے بہرہ ردگار یان (وہ گہر پتہ ہوہ سہر ہی باوہری) ﴿۳۶﴾

﴿يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ (لییان گہری) یا بیناودر وسیلہ بن بہرامبہر تہوہی پیمان بہ خشین
 ﴿فَتَمَتَّعُوا فَسُوفَ تَعْلَمُونَ﴾ وہ (لہ دونیادا) رابویرن جا لہ مہو دوا دہ زائن (چییان لی دہ کہین) ﴿۱﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَحْسَبُونَ﴾ وہ (بت بہرستان) بؤ تہو (بت) انہی کہ ہیچ نازائن دادہ نین ﴿تَصِيبًا بِمَنَازِلٍ مُّقَاتِلَةٍ﴾
 بہ شبت لہوہی کہ نیمہ پیمان بہ خشوون (لہ خواردن و خواردنہوہ) ﴿ثَلَاثُونَ لَسْتُ لَكُمْ﴾
 ﴿تَقْتَرُونَ﴾ سویند بہ خوا ہر سیارتان لی دہ کریت لہ سہر تہو درقو بوختانہی کہ ہلٹان دہ بہ ست ﴿۲﴾
 ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ﴾ تہو (بت بہرستانہ) کچان بؤ خوا دادہ نین (و دہ لین فریشتہ کان کچی خودان)
 ﴿سَبْحَتَهُ وَهُمْ مَا يَشْعُرُونَ﴾ ہاک و بینگہردی بؤ خواو بؤ خوشیان چییان پی خوشہ (دایدہ نین کہ
 حہ زیان لہ کورہ) ﴿۳﴾ ﴿وَإِذَا يُنَادِیْكُمْ ذُرِّيَّاتُكُمْ﴾ ہر کاتی یہ کیٹ لہوانہ مزگینسی کچی پی بدریت
 ﴿ظُلٌّ وَخُفٌّ مُّسَوِّدٌ وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ روی رہش دائہ گہریت و بؤ خوی پیش دہ خوا تہوہ ﴿۴﴾ ﴿يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْرِ﴾
 خوی دہ شار تہوہ لہ خہ لکی ﴿۵﴾ ﴿مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبَّعَةً﴾ لہ بہر تہو مژدہ خراپہی پی دراوہ (بہ گومانہی
 خوی) ﴿يَتَسَكَّمُ عَلَىٰ هُونٍ﴾ نایا (تہو کچہ) بیہیل تہوہ بہ سہر شور (ی بہ خوی بکات) ﴿أَمَّا يَدْعُرُ فِي الْأَرْبَابِ﴾
 یان زیندہ بہ چالی کات ﴿۶﴾ ﴿الْأَسَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ بیدار بن نای چہند خراپہ تہو ہر بارہی دہ بدہن! ﴿۷﴾
 ﴿لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ بؤ تہوانہ ہدیہ کہ ہر وایان بہروری دواپی نی یہ ﴿مَثَلُ السَّوْءِ﴾ نموونہی خراب
 ﴿وَمَثَلُ الْفِتْرِ الْأَعْمَى﴾ نموونہی ہمرہ بہریش ہر بؤ خوا یہ ﴿وَهُوَ أَعْرَضٌ عَنْكُمْ﴾ وہ ہہر تہو (خوا)
 زالی بہ دہ سہ لاتی کار دروستہ ﴿۸﴾ ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وہ تہ گہر خوا خہ لکی سزا بدایہ ﴿يُظَاهِمَهُمْ﴾
 بہ ہوی مستہم (و پی ہر وای) یانہوہ ﴿فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِم مِّن دَانٍ﴾ ہیچ گیان لہ بہری (مروف) یکی لہ سہر
 (زہویدا) تہ دہ ہینشت ﴿۹﴾ ﴿وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بہ لام دوایان دہ خات تا کانی دیاری کراو (بویان)
 ﴿فَإِن جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ جا کانتیک کانی دیاری کراویان ہات (رؤزیان تہوار ہوو) ﴿لَا يَسْتَجِيبُونَ سَاعَةً﴾ ہیچ
 کات و ساتیک دوانا کہون ﴿وَلَا يَسْتَفِيدُونَ﴾ و پیشیش ناکہون ﴿۱۰﴾ ﴿وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْرَهُونَ﴾ وہ تہوان
 شتی بؤ خوا دادہ نین کہ خویان حہری لی ناکہن ﴿وَنَصِفُ آلَيْسَتَهُمُ الْكَذِبُ﴾ وہ زمانیان بہ درقو دہ لی
 ﴿أَن لَّهُمُ الْحُسْنَىٰ﴾ کہ بینگومان پاداشتی زور چاک ہر بؤ تہوانہ ﴿لَا جَزَاءَ لَهُمْ أَنَا وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ﴾ راستہ
 و گومانہی تیندانی یہ (پاداشتی) تہوانہ ہر ناگری (دوزخ) و زوو بہ پہلہ دہ برین (بوی) ﴿۱۱﴾
 ﴿ثَلَاثُونَ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بیتہ مہر انمان نار دہوہ بؤ سہر گہ لانی پیش تو
 ﴿فَرَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَتَمَنَّا لَهُمْ﴾ جاشہ یتان کردہوہ (خرابہ کان) یانی بؤ رازاند تہوہ ﴿فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بؤیہ تہمرو (شہ یتان) پشتیوانیانہ ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وہ بؤ تہوانہ سزای سہختی بہ نازار ہدیہ ﴿۱۲﴾
 ﴿وَمَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْحِكْمَ﴾ وہ نیمہ قورٹانمان تہ نار دوتہ خوارہوہ بؤت ﴿إِلَّا لِّتُنَبِّئَنَّهُمْ﴾ مہ گہر بؤ تہوہی
 پروونی بکہ یتہوہ بؤ خہ لکی ﴿الَّذِي أَحْكَمُوا فِيهِ﴾ تہوہی کہ تیایدا جیاواز ہوون ﴿وَهَذَا وَرَحْمَةُ رَبِّكَ﴾
 ﴿يَوْمُ مَوْتٍ﴾ وہ تار یتموونی و میہرہ بانیش بیت بؤ کہ سانہی کہ باوہر دینن ﴿۱۳﴾

﴿وَتَجِدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نہوان له جیاتی خوا شتانی دہہرستن ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا﴾ کہ خواہنی هیچ
 رزق و روزیہ کی نہوان نین ﴿مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا﴾ نہلہ ناسمانہ کان و نہ لہ زہویدا ﴿وَلَا
 يَسْتَطِيعُونَ﴾ و ناشتوانن (روزیان بدہن) ﴿فَلَا تَقْصِرُوا لِلَّهِ الْأَمْنًا﴾ کہوائہ و نینہ بؤ خوا مہہیننہوہ
 ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَشْرَ لَا تَعْمُونَ﴾ بہرستی خوا دہزانتیت و ثبوتہ نازانن ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَمْلُوكًا﴾
 خوا نمونہی ہیتاوتہوہ بہہندہیہ کی خواہن دار ﴿لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ کہتوانای بہسہر هیچ شتیکدانہ
 ﴿وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِثْرًا فَرِحَ بِهِ﴾ لہ گہل کہسینکی (باوہر دار) کہ رزق و روزی چاکمان ہی دابیت لہ لایہن
 خومانہوہ ﴿فَهُوَ يَنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا وَجَهْرًا﴾ نہویش لہو (روزیہ) ی بہہخشیت بہنہینی و ناشکرا ﴿هَلْ
 يَسْتَوُونَ﴾ نایا نہو دووانہ بہکسانن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوہاس و ستایش بؤ خوا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 بہلام زور بہیان نازانن ﴿وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ﴾ وہ ہہروہا خوا نمونہی ہیتاوتہوہ بہدور
 پیاو ﴿أَحَدَهُمَا آبُكَمُ لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ﴾ بہکینکیان لالی زگماکی بہ کہتوانای بہسہر هیچ شتیکدانہ
 ﴿وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ﴾ و نہو (پیاوہ) نہرک و بارہ بہسہر خواہنہ کہ بہوہ ﴿أَتَتَمَنَّى أُوْجِهَهُ لِآيَاتِ يَحْيَىٰ﴾ بہرہو
 ہہر شونیک بیتری هیچ خیر و چاکہیہک ناہیتنہوہ ﴿هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ﴾ نایا نہو کہسہ
 بہکسانہ لہ گہل کہسینک فرمان بہداد گہری بدات ﴿وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و نہو (کہسہ) لہسہر
 رینگہیہ کی راست بیت ﴿وَلَهُ عَيْنٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ ہہر بؤ خواہ نہینی و بہنہانہ کانی
 ناسمانہ کان و زہوی ﴿وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ﴾ وہ ہاتنی روزی دواشی (بہلای خواوہ) ﴿إِلَّا كَلَمْحِ
 الْبَصَرِ أَوْ هَوَاقِرٍ﴾ ہہر وہ کو چارو ترو کانتیک وایہ بیان نزدیک تر لہوہش ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ﴾ بہرستی خوا بہسہر ہہموو شتیکدا بہتوانایہ ﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾
 خوائہو خواہ بہ کہ ثبوتہی لہسکی دایکتان دہہیتاوتہ ﴿لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا﴾ کہ ہیچجان نہدہزانی
 ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ وہ (خوا) گوی و چاو و دلی پندان ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 بؤ لہوہی سوہاسی (خوا) بکہن ﴿الزَّيْرُ إِلَى الظُّلُمِ﴾ نایا نہوان سہرنجی بالندہیان نہداوہ؟
 ﴿مُسْحَرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ﴾ کہ چون لہہوای ناسماندا رام ہبتراون ﴿مَا تَسْكُنُ إِلَّا اللَّهُ﴾ بینجگہ لہخوا
 کی رابان دہگربت (بہو ناسمانہوہ) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بہرستی لہو (پراگیر کردنہ) دا
 چہند نیشانہ و بہلگہ ہدیہ بؤ نہوانہی باوہر دینن ﴿

﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ وہ خواہ مالہ کائناتی کردو وہ بہ جینی دانیشن و حہ واندوہ ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا﴾ وہ لہ پیستی نازہ لیش دہوارو پہ شمالی بؤ فہ راہم ہیناون ﴿تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامِكُمْ﴾ (ہہ لہہ دریت و دہ گوئز ریشہ وہ) بہ نامانی لہ پوزی کسچ و بار کردن انداو لہ پوزی مانہ و ہونیشہ جی ہونشاندا ﴿وَمِنْ أَصْوَابِهَا وَأَوْبَارِهَا﴾ وہ (سازاندوہنی بؤتان) لہ خوری و کولکی (تہو نازہ لانہ) ﴿وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوَمَتًا﴾ وہ لہ سووہ کانیاں شسومہ کی ناو مال کہہ لکی لی و ہر دہ گرن ﴿إِلَى حِينٍ﴾ نا ماوہ بہک ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ خَلْقٍ ظَلَلًا﴾ وہ خواہ وہی کہہ دروستی کردوہ سیبہری زوری پہ خساندوہ بؤتان ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ أَكَنًا﴾ وہ لہ چپا کاندہ پہ ناگا وئہ شکہ ونی بؤ بہدی ہیناون ﴿وَجَعَلَ لَكُم سُرُبِيلَ تَقِيَكُمُ الْحَرَّ﴾ وہ سازیداوہ بؤتان جل وپوشاکیک کہہ دہتان پاریزی لہ گہرما ﴿وَسُرُبِيلَ تَقِيَكُمُ الْبَأْسَ﴾ ہہروہا جل وپوشاکیک کہہ لہ کانی جہنگدا دہتان پاریزیت (لہ دور منان) ﴿كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ﴾ نا بہو جوہرہ چاکہ و نیعمہ تہ کانی خوی تہواو دہ کات بہ سہر تانہوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بؤ تہوہی مل کہچ و موسولمان بین ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَسَىٰ لَكُم مِّنْ عُقْبٍ﴾ تہوسا تہ گہر تہوان پرویان و ہر گیرا تہوہ بینگومان تہوہی لہ سہر تویہ تہنہا ﴿الْبَلْعُ النَّبِيُّ﴾ راگہ یاندنی ناشکرای (ٹاینہ کہتہ) ﴿يَعْرِفُونَ يَقَعْتِ اللَّهُ﴾ تہوانہ بہرہ کانی خواہ دہناسن (وہ دہ زانن) ﴿ثُمَّ يَكْفُرُونَ﴾ پاشان نینکاری دہ کہن ﴿وَأَكْفُرْهُمْ الْكُفْرَ﴾ وہ زور بہدی تہوانہ ہہر بی ہاوہرن ﴿وَيَوْمَ نَعْتَمِدُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وہ پوزیک دی نیمہ لہ ہہر ٹومہ تیک شایہ تیک (پینہ مہر نیک) یان بؤ دہ نیرین ﴿ثُمَّ لَا يَذُنُّ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوسا مؤلہت نادریت بہوانہی ہاوہر یان تہہیتاوہ ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ﴾ بیانوشیان لسی و ہر ناگیریت ﴿وَلَا زَاةَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابُ﴾ وہ کانی تہوانہی ستمیان کردوہ و سزای دوزخ دہ بینن ﴿فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ تہسزاکہ یان لہ سہر سووک دہ کریت تہمؤلہ تیش دہ درین ﴿وَلَا زَاةَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا شَرِكُ لَهُمْ﴾ وہ کاتیک تہوانہی کہہاوبہ شیان داناوہ پہر ستر اوہ کانیاں دہ بینن ﴿قَالُوا﴾ دہ لین ﴿رَبَّنَا هَٰؤُلَاءِ شَرِكُ آبَائِنَا﴾ تہی پہر و ہر دہ گارمان تہوانہ پہر ستر اوہ کانمانن ﴿الَّذِينَ كُنَّا نَدْعُوهُمْ دُونَكَ﴾ کہہ نیمہ ہاوارمان لی تہ کردن لہ جیانی تو ﴿وَالْفُلُوقُ إِلَيْهِمْ الْقَوْلُ إِنَّكُمْ﴾ تہمجا تہو (پہر ستر اوانہ) ووتہ یان ٹا راستہ دہ کہن (وہ دہ لین) بہ راستی ٹیوہ ﴿لَا كَذِبُوتُ﴾ دروزنن ﴿وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامُ﴾ وہ لہو پوزہ دا ہہموو گوپراہی لسی و ملکہ چی تہنوٹین بؤ خوا ﴿وَصَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَقْرَأُونَ﴾ وہ وون دہ بیت لیان تہو درویانہی کہہہ لیان دہ بہست (لہ دویادا)

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ثم وانهی کہ بنی باوہر بوون و بہرگری خہ لکشیان کردوہ
 لہرنگہی خوا ﴿وَدَنَّهُمْ عَذَابُكَ فَوْقَ الْعَذَابِ﴾ جگہ لہ سزا کہی خو یان سزایان بڑ زیاد دہ کہ بن ﴿يَمَّا
 كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ لہ بہر تہ وہی کہ خراہہ کاریان دہ کرد ﴿وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا﴾ وہ تہ و
 پڑوہی کہ تہ لہ ہر ٹومہ تیک شایہ تیک (ہینہ مہر نیک) دہ نیرین ﴿عَلَيْهِمْ مِنَ أَنْفُسِهِمْ﴾ بڑ سہریان
 لہ خو یان (کہ شایہ تیان لی بدات) ﴿وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ﴾ وہ توش دہ ہی تین (تہی مو حہ مہد
 ﴿بِهِ﴾ بہ شایہ ت لہ سہر تہ وانہ ﴿وَكُنَّا عَلَيْنَا الْكِتَابَ﴾ وہ ٹیمہ فوران نامان نار دوتہ خوارہ وہ ہوت
 ﴿يَتَّبِعُنَا بِكُلِّ قَوْمٍ﴾ کہ پروون کہر وہ وہ یہ بڑ ہموو شتیک ﴿وَهَذِي رَحْمَةٌ وَبَشَرٌ لِّلْمُسْلِمِينَ﴾ وہ پینموونی
 و میہرہ بانی و مڑدہ یہ بڑ موسلمانان ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ بہرستی خوا فرمان دہ دات
 بہ داد گہری و بہ چاکہ ﴿وَالْإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ﴾ و بہ بہ خشین بہ خزم و خویش ﴿وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ
 وَالْبَغْيِ﴾ وہ (خوا) بہرگری دہ کات لہ داوین پیسی و خراہہ و دہ ست دریزی ﴿يُعْطِيكَ أَجْرًا لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾
 ٹاموڑ گاریشان دہ کات ہو لہ وہی بہند و ہر گرن و بیریکہ نہ وہ ﴿وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ﴾
 وہ بہ لینی خوا بہ جی بینن کاتی کہ بہ لنین دہ دہن ﴿وَلَا تَقْضُوا أَلَاءُكُمْ﴾ و بہ لنین و بہیمانہ کاننان مہ شکین
 ﴿بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ لہ پاش بہ سستن و دو و بانکر دہ وہ بیان ﴿وَقَدْ جَعَلْنَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ كِتَابًا﴾ لہ کاتی کدا
 خوانان کردوہ بہ شایہ ت و چاودیر بہ سہر خو تانہ وہ ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ بہرستی ہرچی
 دہ کہن خوا دہیزانیت ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقَضَّ ذُرِّيَّتًا﴾ وہ تہ و (ٹافرتہ) مہ بن کہر سہ کہی کردہ وہ
 بہ خوری ﴿مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْ يَكُنَّا﴾ لہ پاش بادان و رستن و شہ تہ ک دانی ﴿تَخْجَدُونَ أَيْتَكُمْ دَخَلْنَا بَيْنَكُمْ﴾
 سویندو بہیمانہ کاننان دہ کہن بہ ہوی ناپاکی و فر و فیل لہ نیواناندا ﴿أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ﴾ لہ بہر
 تہ وہی دہ سستہ و کو مہ لیک زور تر و بہ ہیز ترہ لہ دہ سستہ و کو مہ لیک تر ﴿إِنَّمَا يَكُونُ كِتَابُ اللَّهِ يُؤَيِّدُ
 تَاقِيَتَانِ دہ کاتہ وہ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْكِتَابِ﴾ وہ سویند بہ خوا لہ پڑوی دوایدا بوتان پروون دہ کاتہ وہ
 ﴿مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ تہ وہی کہ تہوہ تیایدا جیاواز بوون ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾
 وہ تہ گہر خوا بیوہستایہ تہوہی دہ کرد بہ یہ ک ٹومہ ت ﴿وَلَكِنْ يُعِزُّ مَنْ يُشَاءُ﴾ بہ لام (خوا) ہر
 کہ سیکی بویت گو مپرای دہ کات (بہ ہوی سہر کہشی خویہ وہ) ﴿وَيَهْدِي مَنْ يُشَاءُ﴾ ہر کہ سیکشی
 بویت پینموونی دہ کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا كُنْتُمْ تُخْلَفُونَ﴾ وہ سویند بہ خوا ہر سیارتان لی دہ کریت لہ وہی
 کہ دہ تانکر د ﴿ۛ﴾

﴿وَلَا تَجِدُوا أَيْمَنَكُمْ﴾ وہ سویند و پیمانتان مہ کن بہ ہوی ﴿دَحَلًا بَيْنَكُمْ﴾ غدرو ناپاکی
 لہ نیوان یہ کتردا ﴿فَبَرِّقْ قَدَمُ بَعْدَ ثُبُوتِهَا﴾ تا ہی لہ پاش جیگیر بوونی (لہ سدر باوہر) ہلنہ خلیسکی
 ﴿وَنَذَرُوا الشُّوَّةَ﴾ و سزاو نارہ جہتی نہ چہ ژن ﴿بِمَا صَدَّقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بہ ہوی بدرہہ نستی
 کردشتان لہ ربازی خوا ﴿وَلَكِنْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (نہ گہر و ابن) سزای زور گہورہ تان بؤ دہ بیت ﴿وَإِنَّمَا
 تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ مُخَيَّرٌ لَّكُمْ﴾ بہ راستی نہ وہی کہ لای خوا ہدیہ چاکترہ بؤ تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر
 ثبوتہ بزانن ﴿مَاعِنْدَكَ كَرْهٌ وَمَاعِنْدَ اللَّهِ بَأْسٌ﴾ (چونکہ) ہرچی لای ثبوتہ نہ و او دہ بیت نہ فہ و تیت
 و نامینیت بہ لام نہ وہی لای خوا یہ ہر دہ مینیت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ﴾ سویند بہ خوا
 نہ وانی کہ بہ نارام بوون پاداشتیان دہ دہینہ وہ ﴿بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بہ پاداشتی چاکتر لہ
 کردہ وہ کانیان ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ﴾ ہر کہس لہ نیر یان لہ می کردہ وہی چاکی
 کردیت و بیکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً﴾ و پرواداریش ہوو بیت نہ وہ سویند بہ خوا
 بہ ربانیتی خوش دہیان ڈیہ نین ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ﴾ و سویند ہی پاداشتیان بدہینہ وہ بہ چاکتر
 ﴿مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نہ وہی کہ نہ و ان دہیان کرد ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (نہی مو حہ مہ دہ) ﴿كَانَ
 كَأَنكَ وَبِستت توران بخوینی ﴿فَأَسْتَوِدُّ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ بہ نا بگرہ بہ خوا لہ شہیتانی نہ فرین
 لیکراو و دہر کراو لہ بہ زہی خوا ﴿إِنَّهُ رَأْسُ اللَّهِ سُلْطٰنٌ﴾ بہ راستی نہ و (شہیتان) دہ سہ لاتی نی
 یہ ﴿عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ بہ سہر نہ وانی کہ باوہر یان ہیشاوہ ﴿وَعَلَىٰ رِبِّهِمْ تَوَكَّلُونَ﴾ و تہنہا پشت
 بہ بہرہ رد گاریان دہ ستن ﴿إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ﴾ تہنہا دہ سہ لاتی بہ سہر نہ وانی دہ ہدیہ
 ﴿يَتَوَكَّلُونَ وَالَّذِينَ هُمْ بِهٖ مُّشْرِكُونَ﴾ کہ نہ و (شہیتان) دہ کہنہ دؤست پشتیوانی خویان و نہ وانی بہ ہوی
 نہ وہ وہ بوونہ تہ ہاوہ لدانہر ﴿وَإِذَا يَدُّنَا إِلَيْهٖ مَّكَانَ ءَاسٍ﴾ ہر کاتیک ثاہیتیک لہ جی ثاہیتیکی
 تردا دابہ زنین ﴿وَاللَّهُ أَكْبَرُ بِمَا يُزَلُّ﴾ وہ خوا چاکتر دہ زانی چی دہ نیرتہ خواوہ وہ ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ
 مُنْقَرٍ﴾ دہ نین تو لہ خو تہ وہ درو ہلہ دہ سستی بہ ناوی خواوہ ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (وانیہ) بہ لکو
 زور بہ بیان ہیچ نازانن ﴿قُلْ نَذَرَكُم مِّن رُّوحٍ أَلْفُوسٍ﴾ بلی جویرہ ٹیل دایہ زاندوہ ﴿مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ﴾ لہ لایہن
 بہرہ رد گارتہ وہ بہ راستی ﴿لِيُنْفِيتَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ تا نہ وانی باوہر یان ہیشاوہ دامہ زراویان بکات
 ﴿وَهُكَذَا يُفَشِّرُ الْمُسْلِمِينَ﴾ و رینموونی و موزدہش بیت بؤ موسولمانان ﴿

﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ﴾ سویند بہ خوا بینگومان ٹیمہ دہ زائین کہ نہ و (بئی باوہ پرانہ) دہ لئین
 ﴿إِنَّمَا يَعْلَمُهُ بَشَرٌ﴾ ہدر نادہ می بہ (نہم فورٹانہی) فیسری (موجہ ممہد) دہ کات (مہ بہ سستیان
 کابرایہ کسی رومی بوو) ﴿يَسْأَلُ الَّذِي يُلْحِذُونَ إِلَيْهِ أَفْجَيْتُ﴾ کہ چی زمانی شو کہ سہی نہ و ہی
 دہ دہ نہ ہال عہ جہ می بہ ﴿وَهَذَا يَسْأَلُ عَرَفِي مُبِيتٌ﴾ و نہم (فورٹانہ) ش بہ زمانی عہ رہی ہار او و روون
 (دابہ زسہ) ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِقَائِلِ اللَّهِ﴾ بہ راستی نہ و انہی کہ ہر وایان بہ نایہ تہ کانی خوا
 نی بہ ﴿لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ خوا ی گہ ورہ رہنم و نیان ناکات، و سزای سہ ختی بو
 نامادہ کمر دوون ﴿إِنَّمَا يَقْرَأُ الْكَذِبَ الَّذِينَ﴾ بینگومان تہ نہا نہ و انہ دروہ لدہ بہ ستن بہ ناوی
 خواوہ ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِقَائِلِ اللَّهِ﴾ کہ باوہ پران بہ نایہ تہ کانی خوا نی بہ ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾
 و ہدر خویان درو زفن ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ﴾ نہ و کہ سہی بی باوہ پران بہ خوا لہ ہاشان
 باوہ ہیتانی ﴿إِلَّا مَنْ أَكْثَر﴾ مہ گہر کہ سینک زوری لی کرا بیت ﴿وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ و دلشی
 دامہ زراو نارام بیت بہ باوہ پر ﴿وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا﴾ بہ لام کہ سہی دلی خوش و شادمان
 بیت بہ بی باوہ پر ﴿فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ﴾ نہ و ہر خہ شسم و قینی خوا کہ و نوون ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 عَظِيمٌ﴾ و سزای گہ ورہ ہیان دہ بی ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نہم (ہم رہ شہیہ) لہ بہر نہ و ہیہ بہ راستی نہ و انہ
 ﴿أَسْتَحْبُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ﴾ زیانی دونیا یان لا خوشہ و بستر بوو لہ زیانی دوزی دوا بی
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ و بہ راستی خوا رہنم وونی کہ سانی بی باوہ پر ناکات ﴿وَأُولَئِكَ
 الَّذِينَ﴾ نہ و انہ کہ سانیکن ﴿طَعَنَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ خوا موزی ناوہ بہ سہر دل ﴿وَسَمِعِهِمْ
 وَأَنْصَرِهِمْ﴾ و بہ سہر گوی و جاو یاندا ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ وہ ہمر نہ و انہ بی ناگایان ﴿لَا جَرَمَ لَهُمْ
 فِي الْآخِرَةِ﴾ راستہ و بینگومان نہ و انہ لہ دوزی دوا پیدا ﴿هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ہدر نہ و ان
 زہرہ رمندن ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ ہاشان بہ راستی بہر و ہر دگارت بو نہ و انہی کو چیان
 کردوہ ﴿مِنْ بَعْدِ مَا فَتَرْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ لہ ہاش نہ و ہی سزا دران ہاشان جیہاد و تی کوشانیان کرد
 ﴿وَصَدْرُوا إِلَيْكَ مِنْ بَعْدِهَا﴾ و بہ نارام بوون بینگومان بہر و ہر دگارت لہ دوا ی نہ و ہر ﴿لَعَنُوا
 نَجِيمٌ﴾ لی بور دہی مہرہ بانہ (بزیان) ﴿

﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلذَّيِّبِ﴾ پاشان بہ راستی بہرورہ دگارت بڑو تہوانہی ﴿عَمِلُوا الشَّوْءَ بِجَهَلَةٍ﴾ خرابہ بیان کردوہ بہنہ قامی ﴿ثُمَّ أَنْبَأُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ﴾ پاشان دواہی تہوہ گہراونہ تہوہ تو بہ بیان کردوہ ﴿وَأَصْلَحَ﴾ و کرداری خویان چاک کردوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی بہرورہ دگارت ﴿مِنْ بَعْدِهَا﴾ لہ پاش تہوانہ ﴿لَعَنُوا نَجِمَهُ﴾ لیوردهی میہربانہ ﴿إِنَّ إِبْرَاهِيمَ﴾ بہ راستی ئیراہیم ﴿كَانَ أَتَمَّ قَائِلًا لِلَّهِ﴾ (بڑو خوی) تومہ تیک بوو گوپرایہل وفہرمانبہردار بڑو خوا ﴿حَقِيقًا وَرَبُّكَ مِنَ الْمُنْشِرِينَ﴾ لا دہریو لہ ہمدوہ ثابتیکی ناہق و ہدر گیز لہ ہاوبہش دانہران نہبوہ ﴿مَّا كَرِهَ الْأَنفُسُ﴾ شو کرانہ بڑری (خوا) بوہ لہ بہر امیہر نازو نیعمہ تہ کانیدا ﴿لَتَجَنَّبَنَّهُ وَهَدَّ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ تہویش ہلی بڑارد و رینگہی راستی تیشان دا (کہ نیسلامہ) ﴿وَالَّذِينَ فِي الذُّنُوبِ حَسَنَةٌ﴾ وہ ٹیمہ لہ دونیادا نیعمہ ت و بہرہی چاکمان پی بہ خشی ﴿وَالَّذِينَ فِي الْأَخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وہ بہ راستی تہو لہ پورزی دوایشدا لہ پرسی چاکاندایہ ﴿ثُمَّ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ پاشان نیگامان بڑو کردیت ﴿أَنَّ النَّجْمَ مِلَّةٌ بِرَّحِيمَةٍ﴾ کہ بہ سیرہوی ثابینی ئیراہیم بکہ ﴿حَقِيقًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْشِرِينَ﴾ چونکہ پاک و راست بوہ بہ ہیچ جوڑی لہ ہاوبہش دانہران نہبوہ ﴿إِنَّمَا جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذِينَ﴾ بنگومان (پنرگرتی) پورانی شہمہ تہنہا لہ سمر تہوانہ دائرا ﴿لَتَخْلُقُوا﴾ فیہ ﴿کہ جیواوز بوون نیابدا﴾ ﴿وَأَنَّ رَبَّكَ﴾ وہ بہ راستی بہرورہ دگارت ﴿لَتَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ دادوہری دہکات لہ نیو اتیاندا ﴿تَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پورزی دوا پیدا ﴿فِيمَا كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِّنْهُ﴾ لہوی کہ تہوان نیابدا جیواوز بوون ﴿أَنذَرْنَا إِلَىٰ سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (خہلکی) بانگ بکہ بڑو پرسی بہرورہ دگارت ﴿بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ بہ دانایی وبہ ناموزگاری جوان و چاک و شیرین ﴿وَيَجِدُ لَهُمْ﴾ وہ لہ گہلیان بدوی (موجادہ لہ بکہ) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ چاکترین شیوہ ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ﴾ بنگومان بہرورہ دگارت خوی چاک دہزانی ﴿يَمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بہوانہی گوہرا بوون ولایاندا وہ لہ رینگاکہی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ وہ ہمر خوشی زانیہ بہوانہی لہ سہر رینگای راستن ﴿وَأَنَّ عَاقِبَتَهُ﴾ وہ تہ گہر تولہ تان سمندہ وہ ﴿فَعَايَنُوا يُبَدِّلُ مَا قُلْتُمْ بِإِلَهِكُمْ﴾ تہوہ بہ تہندازہی تہو ستمہی دژتان کراوہ تولہ بکہنہ وہ ﴿وَلَيْتَ صَبَرْتُمْ﴾ وہ تہ گہر نارام بگرن ﴿لَهُمْ خَيْرٌ مِنَ صَبْرِهِمْ﴾ تہوہ ہاشترہ بڑو نارام گران ﴿وَأَصْبِرْ﴾ وہ (تہی موحہ مہد) دان بہ خوندہا بگرہ ﴿وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ نارام گر تہ کہشت ہدر بہ (بارمدنی) خواہہ ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ و خہ فہ تیان بڑو مدخو ﴿وَلَا تَكُ فِي صَبَقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ و بہو فیل و بیلانانہش دہیکہن دل تہنگ مہ بہ ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا﴾ بہ راستی خوا لہ گہل تہوانہیہ کہ خویان پاراستوہ (لہ تاوان) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُحْسِنُونَ﴾ ہدروہا لہ گہل تہوانہ شدایہ کہ خیر خواز و چاکہ کارن

سورہ فی (الاسراء)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوائ بہ خشنده میبہربان

﴿سَيَحْنُ الَّذِي أَسْرَى﴾ پاک و بنگہردی بؤ نوزاتہی کہ شہوپرہوی کرد ﴿يَعْبُدُونَ إِلَهًا﴾ بہ ہندہی خوی
 لہ شہوہتکدا ﴿فَرَى الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ﴾ لہ مزگہوتی حہرامہوہ (لہ شاری مہککہ) ﴿إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا﴾
 بؤ مزگہوتی (الاقصى) لہ (بيت المقدس) ﴿الَّذِي تَرَى كَاحْوَلَهُ﴾ کہ دہورو ہریمان پسرؤز و فہردار
 کردوہ ﴿يُرِيهِمْ مِنْ آيَاتِنَا﴾ بؤ نوزہی ہتدیک لہ ہلگہو نشانہ پروونہ کانی خوامانی نشان ہدہین
 ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ہدراستی ہر نوز ہسہری ہنایہ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ وہ تہور اتیشمان
 بہ خشی بہ موسا ﴿وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ وہ نوز (تہوراتہ) مان کردہ ہوی رینمونی بؤ نوزہی
 ئیسرائیل ﴿أَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ (ہیمان روتن) کہ ہنجگہ لہ من کہس مہکہنہ ہشتیوانی
 خوتان ﴿ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ﴾ (نہی) نوزہی شہو کہسانہی کہلہ گہل نوح (لہ کہشتیدا)
 ہلہمان گرتن ﴿إِنَّهُ رَكَتَ عَبْدًا مُكَلِّمًا﴾ ہدراستی نوح ہندہی ہکی زور سواس گوزار ہوو ﴿وَقَضَيْنَا إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكُتُبِ﴾ نوزہ کانی ئیسرائیلہمان ناگادار کردو ہوالہمان ہندان لہ نامہ کہہاند
 ﴿لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ﴾ کہ سوہند بہ خواتیوہ خرابہ کاری دہکہن لہزہوی دا دوو جار ﴿وَتُفْلِنَ
 عُثْرَاكُمَا﴾ و بنگومان ہرز دہنہوہو زال دہین (ہسہر خہلکی دا) بہہرز ہونہوہیہکی زور گہورہ
 ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا﴾ جا کاتیک یہ کہمین بہئین (لہو دووانہ) ہات (کہ بہئیشان ہندراوہ)
 ﴿بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا﴾ دہینرینہ سہرتان چہند بہندہیہکی خومان ﴿أُولَئِكَ أَشَدُّ مِنْكُمْ بَعْدًا﴾ کہ خاوہنی
 دہست وہ شاندنکی بہئین لہجہنگ دا ﴿فَتَسَاءَلُوا أَهْلَ الْأَرْضِ﴾ نہمجا نوزانہ دہ گہرین بہناو
 وولانہ کہتاندا ﴿وَكَانَ وَعْدُ أَفْعُولًا﴾ وہ نوزہ بہئینکی ہدی ہنراو ہوو ﴿مَرَدَدًا لِّلْكُوفَةِ﴾
 علیہم لہ ہاشان جاریکی ترئیوہ ہسہریاندا زال دہکہینہوہ ﴿وَأَمَّا ذُنُوبُهُمْ أَمَّا لِي وَعَمَّا لِي﴾ وہ دارابی
 وکوبری زورتان ہن دہہ خشین ﴿وَيَجْعَلُكَ أَكْثَرًا يَفْقِرًا﴾ وہ لہشکر و کہستان (لہ جاری ہنشوو)
 زورتدہکہین ﴿إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ﴾ نہ گہرئیوہ چاکہ بکہن نوزا چاکہ بؤ خوتان دہکہن
 ﴿وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا﴾ وہ نہ گہر خرابہش بکہن نوزا (سزاکہی) ہر بؤ خوتانہ ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ﴾
 جا کاتنی بہئینی (سزا و توالہی) دووہم ہات ﴿لِيَسْتَأْذِنُوا بَلَدًا حَرَامًا﴾ بؤ نوزہی ہہزارہ و خہفتہ
 ہدرو خسارتانہوہ دہر کہوہت ﴿وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ﴾ وہ بؤ نوزہی ہچنہوہ ناو مزگہوتی نوزا
 ﴿كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ ہر چوتیک لہ جاری یہ کہمدا چوونہ ناویہوہ ﴿وَلِيَسْتَأْذِنُوا مَعَ الْبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾
 وہ بؤ نوزہی ویرانی بکہن بہویران کردنکی گہورہ ﴿

﴿عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنْكُمْ﴾ تو میند وایہ پەرورہ دگار تان بہ حمشان پس بکات (ئہ گہر بگہر پینہوہ بۆلای خوا)
 ﴿وَأَنْ تُدْرِكَهُ﴾ ئہ گہر بگہر پینہوہ (بۆسەر تاوان) نینمیش دہ گہر پینہوہ (بۆ سزادانان) ﴿وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ﴾
 حیسر ﴿وہ دۆزخمان کرد بہ بہندیخانہ بۆ بین باوہران ﴿إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي﴾ بہر استی ئہم قورناتہ
 رینمونی دہکات ﴿إِنِّي مِنْ أَوْلَىٰ﴾ بۆ ریفازو بہر نامہبہک کہر است تریئہ ﴿وَيُثَبِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ﴾ و موزدہش
 دہدات بہو باوہر دارانہی ﴿يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ﴾ کہہ کردہوہ چاکہ کان دہکەن ﴿إِنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ کہ بہر استی
 پاداشنی گہورہیان بۆ ہدیہ ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ و بہر استی ئہوانہی کہہ باوہر پان نیہ ﴿بِالْآخِرَةِ﴾ بہر دۆزی
 دواپی ﴿لَقَدْ نَالُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمًا﴾ سزاہہ کی سہ خنمان بۆ نامادہ کردون ﴿وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالنَّارِ﴾ وہ نادہمی نزو
 ہاوار بۆ شہر و خرابہ دہکات ﴿دُعَاءُ دُرِّ الْحَرِّ﴾ (ہەر وہ کو) داوا و نزا کردنی بۆ خیر و چاکہ ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾
 وہ نادہمی ہمیشہ ہەر بہ لہبہتی ﴿وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ﴾ شہو و پورزمان کرد بہدوو نیشانہی (گہورہی
 دہسہ لاتی خودا) ﴿فَمَحْوَاةٌ آيَةُ اللَّيْلِ﴾ ئہمجان نیشانہی شہومان تاریک کرد (باسر بیہوہ) ﴿وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً﴾
 و بہ لگہ و نیشانہی پورزمان رووناک کردہوہ ﴿يَتَّبِعُوا أَفْسَاسًا فَرَّغْنَا﴾ بۆ ئہوہی بہشونین پورزی پەرورہ دگار تاندا
 بگہرین ﴿وَلَتَعْلَمُوا أَنَّ الْيُسْرَىٰ وَالْيُسْرَىٰ﴾ وہ بۆ ئہوہی ژمارہی سالہ کان و حیسابی (مانگ و شہو و پورہ کان)
 یزانن ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ قَدْرًا فَتَعْلَمُونَ أَتَّصِلًا﴾ وہ نینمہ ہموو شینیکمان بہر وون و پہوانی باس کردہوہ (ہوتان) ﴿وَلِكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَلْفًا فِي غُلْفِهِ﴾ وہ ہموو مرقفک (لہر دۆزی دواپی) کردہوہی خویمان کردؤنہ گہر دنیہوہ
 (چاکہ بیت یا خرابہ) ﴿وَنُخْرِجُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وہ لہر دۆزی دواپی دہر دہہین ﴿يَكْنُفُ يَنْفُسُهُمْ سُورًا﴾
 نامہبہک کہ بہ کراوہی (و ہموو کردہوہ کانی تیندا نوسراوہ) و دہہینیت ﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ (ہی ی دہو و نریت)
 نامہکەت بخوینتہر وہ ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾ ئہم پور خوت بہسیت کہہ مو حاسہ بہی خوت بکەیت
 ﴿مَنْ أَفْتَدَىٰ بِأَنْتَارَتِهِدَى لِنَفْسِهِ﴾ ہەر کہس رینمونی و ہیدایہتی وەر گرتیت ئہوہ بینگومان رینمونی
 و ہیدایہنہکی (سوود و قازانجہ کہی) ہەر بۆ خوی دہہیت ﴿وَمَنْ حَصَّلَ فَا سَمًا يَحْيَىٰ عَلَيْهَا﴾ و ہەر کہسبش گوہر
 یرویت ئہوہ بینگومان (زیان و سزاکہی) ہەر بۆ خوی دہہیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ وہ ہیچ کہسبکی گوناہکار
 گوناہی ہیچ کہسبکی نر ہلنا گرت ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ﴾ نینمہ ہەر گیز سزای (بہندہ کان) نادہین ﴿حَتَّىٰ نَبْعَثَ﴾
 رسلًا ﴿ہم تا پیغہمبہر نہترین (بویان) ﴿وَأَنذَرْنَا﴾ وہ کاتیک بسانہ ویت ﴿أَن تَهَيَّجَ قَوْمٌ﴾ (دانیشتوانی)
 شار و گوندیک لہناو بیہین ﴿أَلَمْ نَرْفَعِهَا﴾ فہرمان دہدہین (بہ گوہر ایدلی و کردہوہی چاک) بہ دہو لہمہندہ
 خرابہ کار و زوردارہ کانی ﴿فَقَسَّوْا فِيهَا﴾ کہہ چی ئہوان یاخی دہہین و لہ فہرمان دہر دہہین ﴿حَتَّىٰ عَلَيْنَا الْقَوْلُ﴾
 جا بر یاری (سزادان) پیریست دہہیت بۆ (دانیشتوانی) ئہو شار و گوندانہ ﴿فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا﴾ جا ئہوسا ویرانیان
 دہکہہن بہویران کردنکی ئہواو ﴿وَنُفِثْنَا﴾ وہ زور (گہل و مبللہت) سان لہناو برد ﴿مِنَ الْقُرُونِ﴾ بۆ
 نوح ﴿لہ چہرخہ کانی پاش نوح ﴿وَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْوَدُودِ﴾ پەرورہ دگار ت بہسہ بہ گوناہی بہندہ کانی
 ﴿خَيْرًا نَّصِيرًا﴾ کہہ ناگادار و بینایہ ﴿

﴿وَمَا تَرْضَى عَنْهُمْ﴾ وہ نہ گھر رووت وہ گھبرا لہوانہ (لہ بھر نہ داری) ﴿الْبَيْعَةَ رَحْمَتِي رَيْبَكَ تَرْجُوهَا﴾
 چاؤہ ورائی بہ خششی و روضہ ک ہویت لہ لایہن پەر وەر دگارتہ وہ ﴿فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّنْ سُوْرَةٍ﴾ نہ وہ قسہ ی
 جوان و نہ میان لہ گہ لدا بکہ ﴿وَلَا تَحْتَلْ يَدَكَ مَذْلُومًا إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾ وہ دہستت مہ کہ کؤت بہ گہر دنتدا
 (واتہ دہست قو و چاؤ و مہ بہ لہ خیر کردندا) ﴿وَلَا تَسْطِطْ عَلَىٰ النَّاسِ﴾ وکراؤہ و بہرہ لاشی مہ کہ
 بہ تہ وای (ہر چیت مہ بہ بیدہی بہ خہ لکی) ﴿فَتَقَعْدَ مَلُومًا مِّنْ سُوْرَةٍ﴾ تا نہ بیتہ کہ سبکی لؤ مہ کراوی
 ہیچ بہ دہستہ وہ نہ ماو ﴿إِنَّ رَبَّكَ﴾ بہ راستی پەر وەر دگارت ﴿يَسْطِطُ الزُّرْقُ﴾ رُزق و رُوزی فراوان
 دہ کات ﴿لَيْسَ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ بؤ ہر کہ سبک کہ بہ ویت و و تہ نگہی دہ کات بؤ ہر کہ سبکی بہ ویت
 ﴿إِنَّهُ كَانَ يَبْغِي لِيَوْمَ حَبْرٍ﴾ بہ راستی تہ و ہمیشہ ناگا و بیناہ بہ بہندہ کانی ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَن كَفَرَ﴾
 وہ رُولہ کانتان مہ کورن ﴿حَسْبِيَ اَللّٰهُ﴾ لہ ترسی ہزار ی و نہ داری ﴿فَخَرَّ رُفْقُهُمْ رَابِعًا﴾ نیمہ رُوزی
 تہ وائیش و نیشہ دہدہ بن ﴿إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيراً﴾ بہ راستی کوشتنی تہ وائہ (تہ و مندالانہ تان)
 مہ لہ و تاوائیکی گہ وریہ ﴿وَلَا تَقْرَأُوا الزِّنْ﴾ و نزیک ی زیناش مہ کہ و تہ وہ ﴿إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً﴾
 بہ راستی تہ وہ کردہ وہ بہ کی زور ناشیرن ﴿وَسَاءَ سَبِيلاً﴾ و رینگہ بہ کی پیس و خرابہ ﴿وَلَا
 تَقُولُوا النَّفْسُ﴾ وہ کہ سبک مہ کورن ﴿الَّتِي حَرَّمَ اَللّٰهُ اِلَّا بِاَلْحَقِّ﴾ کہ خوا کوشتنی تہ و ی حرام کردہ
 مہ گہر بہ (ہو بہ کی) راست و رہ وائہ بیت (وہ کہ نہ گہر ہاتو و کہ سبکی کوشتبو و، بان لہ نائین
 پاشگہز بہ و تہ، بان شووی کردہ و بان رُنی ہی تابو و زینایان کرد) ﴿وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا﴾ جا ہر کہ سبک
 بہ نا ہق و ستم لئ کراوی کورزا ﴿فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيْهِ سُلْطٰنًا﴾ تہ وہ دہسہ لائمان داوہ بہ خوا و تہ کہ ی
 (بہ سہر بکورہ کہ دا) ﴿فَلَا تُسْرِفْ فِي الْقَتْلِ﴾ جا با خوا و تہ کہ ی زیادہ رُوی تہ کات لہ تُولہ سہندہ وہ دا
 (تہ گہر عہ فووی کرد پاش تہ وہ نہ چیت تُولہ ی لئ بسہ بیتہ وہ، وہ نہ گہر کوشتبہ وہ بہ جوانترین
 شیوہ بیکور تہ وہ و رازی بیت بہ بریاری خودا ہر چؤنیک بیت) ﴿إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا﴾ چونکہ
 بہ راستی تہ و (خوا و تہ) پار مہ تی دراوہ ﴿وَلَا تَقْرَأُوا اَعْمٰلَ اَلْاَيْمِ﴾ وہ نزیک ی مالی ہہ تیو مہ کہ و تہ وہ
 ﴿اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ﴾ مہ گہر بہ چاکترین شیوہ نہ بیت (کہ بری ی بہ لہ پاراستن و بہرہم ہینانی) ﴿حَتّٰى يَبْلُغَ
 اَشَدَّهُ﴾ ہمتا (ہمتیوہ کہ) دہ گانہ کہ مالی رُیری و لیزانی ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ﴾ وہ فا بکہن بہ بہ لئین
 و بہیمانہ کانتان ﴿إِنَّ اَلْعَهْدَ كَانَ مَسْئُوْلًا﴾ بہ راستی (خوا و تہ) بہ لئین و بہیمان لئیر سراوہ بہر امہر بہ لئتہ کانی
 ﴿وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ اِذَا كَلْتُمْ﴾ وہ کائیک کہ پتوانہ دہ کہن (بؤ خہ لکی) بہ رنک و پئکی پتوانہ بکہن
 ﴿وَزِنُوا بِالْقِسْطِ اِلَيْهِ اَلْعُسْبِيُّ﴾ و کیشانہش بکہن بہ تہ رازی راست و دروست ﴿ذٰلِكَ خَيْرٌ وَّاَحْسَنُ قٰوْلًا﴾ تہ مہ
 (بؤ تہ و) چاکترو نا کامیشی باشترہ (لہ دنیا و قیامہ تیشدا) ﴿وَلَا تَقْفُ مَا اَلَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ وہ شوین
 شئیک مہ کہ وہ کہ زانیارست دہر بارہی نی بہ ﴿إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ﴾ بہ راستی گوئی و چاؤ و دل
 ﴿كُلُّ اُولٰٓئِكَ كَانَ عِنْدَ مَسْئُوْلًا﴾ ہہ مو و تہ وائہ (خوا و تہ کانیان) بہر ہر سیارن لیان ﴿وَلَا تُغْنِي فِي الْاَرْضِ
 مَرَحًا﴾ وہ مہرؤ بہر مہیدا بہ فیز زلی و شاناز بہ وہ ﴿اِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْاَرْضَ﴾ (چونکہ) بہ راستی تُو نہ دہ توائی
 زہوی کون کہ بیت ﴿وَلَن تَبْلُغَ لِحِبَالِ عُلُوْلًا﴾ وہ نہ دہ گہ بہ شاخہ کان لہ درنژیدا ﴿كُلُّ ذٰلِكَ كَانَ مِيْنَةً﴾
 ہہ مو و تہ وہی باسکرا خرابہ کانی ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوْحًا﴾ لای پەر وەر دگارت نابہ جی و بیزراوہ ﴿

﴿قُلْ﴾ (تھی موحہ مہد) ﴿بَلِّغْ﴾ ﴿كُلُّوْا حَبَاةَ الْوَحِيدِ﴾ ﴿ثِيُوْهُ بِيْنَ بَابِهِ نَاسِن﴾ ﴿وَأَوْحَلَّاقِيْمًا﴾ ﴿يَانْ هَرِ دَرَسْت كِرَاوِي كِي تِر لِه وِہی﴾ ﴿يَكْفُرُ فِي صُدُوْرِكُمْ﴾ ﴿لِه مِشْك وِ دَلْتَانْدَا گِه وِرِہِہ﴾ ﴿مَسْكُوْرُوْنَ﴾ ﴿جَابِيْگُوْمَانْ تِه وَاْنِه دِه لِيْن﴾ ﴿مَنْ يُعِيْدُنَا﴾ ﴿كِي زِيْنْدُوْمَانْ دِه کَا تِه وِہ﴾ ﴿قُلْ اَلَّذِي﴾ ﴿بَلِّغْ تِه وِ زَا تِه﴾ ﴿زِيْنْدُوْمَانْ دِه کَا تِه وِہ﴾ ﴿فَلَمَّا رَاُوْا مَرُوْا﴾ ﴿كِه يِه کِه مْ جَارِ دِر وِسْتِي کِر دُو وِ﴾ ﴿فَسَيَغْفِرُوْنَ اِلَيْكَ وِ مَسْمُومًا﴾ ﴿جَا﴾ ﴿بِه لَا قَرِيْبِه وِہ﴾ ﴿سَدْرَتِ بِنُو دِه لِه قِيْن﴾ ﴿وَيَقْرُوْنَ مَتٰى هُوَ﴾ ﴿وِ دِه لِيْن تِه وِہ کِه یِ دِه بِيْت﴾ ﴿قُلْ عَسٰى اَنْ يَّكُوْنَ قَرِيْبًا﴾ ﴿بَلِّغْ لِه وَاْنِه یِه تِه وِ﴾ ﴿رَقُوْرَه هَاتِي﴾ ﴿نَزِيْكَ بِيْت﴾ ﴿يَوْمَ يَدْعُوْكُمْ﴾ ﴿تِه وِ رَقُوْرَه یِ کِه بَانْگَتَانْ دِه کِه ن﴾ ﴿لِه گُوْرَه کَا تَا تِه وِہ﴾ ﴿فَسَيَجِيْبُوْنَ بِحَمْدِهِ﴾ ﴿جَانُوْه شِ دِه سْتِ بِه جِي دِيْنْ بِه دِه مْ بَانْگ کِر دِنِه کِه وِہ بِه سُوْبَاس وِ سَمَا کِر دِنِه وِہ﴾ ﴿وَنُظُوْرًا اِنْ لَيْسَتْ﴾ ﴿وَا دِه زَانِيْنْ نِه مَآ وِ نِه تِه وِہ﴾ ﴿لِه دُوْنِيَا دَا﴾ ﴿وَا لَاقِيْلَا﴾ ﴿مَآ وِہ یِه کِي کِه مْ تِه بِيْت﴾ ﴿وَقُلْ لِّعَاوِي﴾ ﴿وِہ﴾ ﴿تھی موحہ مہد) ﴿بَلِّغْ﴾ ﴿بَلِّغْ يِه بِه نِدِه کَا نِم﴾ ﴿يَقُوْلُوْا اَلَّذِي هِيَ اَحْسَنُ﴾ ﴿قَسِيْدَه کِ بَكِه مْ کِه جَوَانْتِر وِ بَاشْتِرِيْنِي قَسِيْدَه بِيْت﴾ ﴿اِنْ اَلشَّيْطٰنُ كَانَ لِلْاِنْسَانِ﴾ ﴿بِه رَاسْتِي شِهِيْتَانْ هِه مِشْه بُوْنَادِه مِی نَاکُوْکِي وِ نَازَا وِہ دِه خَا تِه نِي وَا نِيَانْ﴾ ﴿اِنْ اَلشَّيْطٰنُ كَانَ لِلْاِنْسَانِ﴾ ﴿بِه رَاسْتِي شِهِيْتَانْ هِه مِشْه بُوْنَادِه مِی عَدُوْا مُيْنًا﴾ ﴿دُو وِزْمِيْکِي رُو وِ نَاشْکِرَا يِه﴾ ﴿وَزَيْكُوْا اَعْلَمُ بِكُمْ﴾ ﴿پِه رُو وِ دِگَارْتَانْ زَانَا تِه بِه ثِيُوْہ﴾ ﴿اِنْ يَشَآءُ رَبُّكُمْ﴾ ﴿تِه گِه رِ بِيه وِی رِه حَمْتَانْ بِي دِه کَا تِ﴾ ﴿اَوْ اِنْ يَشَآءُ يُعِيْدَنَّكُمْ﴾ ﴿يَانْ تِه گِه رِ بِيه وِی مَزَاتَانْ دِه دَا تِ﴾ ﴿وَمَا اَرْسَلْنَا﴾ ﴿وِہ نِيْمِه تُوْمَانْ نِه نَارِ دُو وِہ﴾ ﴿عَلَيْهِمْ وَصِيْلًا﴾ ﴿بِه چَا وِ دِيْر وِ بَارِيْزِه رِ بِه سِه رِيَا تِه وِہ﴾ ﴿وَزَيْكُوْا اَعْلَمُ﴾ ﴿وِہ پِه رُو وِ دِگَارْتَانْ زَانَا تِه﴾ ﴿يَتَرَفِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ ﴿بِه هِه رِ چِي لِه نَاسْمَانِه کَا نِ وَلِه زِه وِی دَا يِه﴾ ﴿وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّيْنَ﴾ ﴿وِہ سُوْرِيْنْد بِه خَوَا يِيْگُوْمَانْ فِه زَلِيْ هِه نِدِيْ لِه پِيْغِه مِه رَا نِمَانْ دَا وِہ﴾ ﴿عَلٰى بَعْضٍ﴾ ﴿بِه سِه رِ هِه نِدِيْکِي تِرِيَا نِدَا﴾ ﴿وَاَتَيْنَا دَاوُدَ زُلُوْرًا﴾ ﴿وِزِه بُوْرْمَانْ بِه خَشِي بِه دَا وِود﴾ ﴿قُلْ اَدْعُوْا اِلٰلِيْنِ﴾ ﴿تھی موحہ مہد) ﴿بَلِّغْ﴾ ﴿بَلِّغْ يِه بَا وِہ رَا نِ﴾ ﴿هَآ وَا رِ بَكِه مْ لِه تِه وَا نِه یِ﴾ ﴿زَعَمْتُمْ مِّنْ دُوْنِهِ﴾ ﴿کِه ثِيُوْہ بِه خَوَاتَانْ دِه زَانِيْنْ بِيْت جِگِه لِه خَوَا﴾ ﴿فَلَا يَمْلِكُوْنَ﴾ ﴿جَا تِه وَا نِه دِه سِه لَا تِيَا نِيِه﴾ ﴿كَتَفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ﴾ ﴿بِه لَا وِ زِيَا تَتَانْ لِه سِه رِ لَا بِه نِ﴾ ﴿وَلَا تُخَوِّلَا﴾ ﴿وِہ دِه سِه لَا تِي﴾ ﴿گُوْرَا نِيْشِيَا نِ تِي يِه﴾ ﴿اُولٰٓئِكَ اَلَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ﴾ ﴿تِه وَا نِه یِ کِه تِه وِ﴾ ﴿هَآ وَا رِيَا نِ لِيْ دِه کِه نِ﴾ ﴿يَدْعُوْنَ اِلٰى رَبِّهِمْ اَلْوَسِيْلَةَ﴾ ﴿تِه وَا نِه بِه دَوَا یِ هُوْ کَارِيْکُدَا دِه گِه رِيْن کِه نَزِيْکِيَا نْ کَا تِه وِہ لِه پِه رُو وِ دِگَارِيَا نِ﴾ ﴿اَلَيْهُمْ اَقْرَبُ﴾ ﴿کَا مِيَا نِ نَزِيْكَ تِرِه﴾ ﴿لِه خَوَا وِہ وِ پِلِه وِ پَا يِه یِ بِه رِزْتِرِه﴾ ﴿وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهُ﴾ ﴿وِہ بِه يِه وَا وِ تُوْمِيْنْدُو رِه حَمِي تِه وِ نِ﴾ ﴿وَيَحْتَفُوْنَ عَذَابَهُ﴾ ﴿وِہ سَزَا يِشِي دِه تِرْسِن﴾ ﴿اِنْ عَذَابَ رَبِّكَ﴾ ﴿بِه رَاسْتِي سَزَا یِ پِه رُو وِ دِگَارْتَانْ﴾ ﴿كَانَ مَخْدُوْرًا﴾ ﴿هِه مِشْه مِه تِرْسِي لِيْکِرَا وِہ وِ خُوْلِيْپَارِيْزِرَا وِہ﴾ ﴿وَاَنْ يَّرٰى رَبَّهُ﴾ ﴿وِہ﴾ ﴿خِه لَكِي﴾ ﴿هِيْچ شَار وِ گُوْنْدِيْکِمَانْ﴾ ﴿اَلَا تَحٰى مٰهِيْکُوْهًا﴾ ﴿کِه نِيْمِه لِه نَا وِيَا نِ بِيه يِن﴾ ﴿قَبْلَ يَوْمِ اَلْقِيٰمَةِ﴾ ﴿پِيْشِ﴾ ﴿هَاتِي﴾ ﴿رَقُوْرِيْ دَوَا يِي﴾ ﴿اَوْ مَعِيْزُوْهَآ عَذَابًا لِّشَرِيْدًا﴾ ﴿يَا نِ سَزَا يَا نِ بِه يِن بِه سَزَا يِه کِي سِه خَتِ﴾ ﴿كَانَ رَبُّكَ﴾ ﴿ثِيْلَا تِه وِ﴾ ﴿سَزَا دَا نِه يَا نِ لِه نَا وِ بَرْدِنِه﴾ ﴿فِي الْكِتٰبِ مَسْطُوْرًا﴾ ﴿لِه﴾ ﴿لَوْحِ الْمَحْضُوْظِ﴾ ﴿دَا نُو سِرَا وِہ﴾

﴿وَمَا مَنَعَنَا﴾ وہ هیچ شے تک ہر گری ٹیمہی نہ کردوہ ﴿أَنْ تُرْسِلَ بِالْآيَاتِ﴾ کہ نہو موعجزانہ
 بنیرین ﴿إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ﴾ جگہ لہوہی کہ پیشبہ کان بہ درویان دہزانی ﴿وَأَتَيْنَا ثَمُودَ بِطَافِقَةٍ﴾
 ناردمان بؤ (ہوڑی) سہموود لہو حوشترہی ﴿مُتَحِيرَةً﴾ کہ (موعجزہ یہ کی) ناشکرا ہوو
 ﴿فَقُلُّوا إِنَّا لَمَعْلُومُونَ﴾ کہچی (باوہریان نہ ہینا و) ستمیان لیکرد و (سہریان بری) ﴿وَمَا تُرْسِلُ بِالْآيَاتِ﴾
 وہ ٹیمہ موعجزہ کان نانیرین ﴿إِلَّا الْخَوَافِ﴾ مہ گہر بؤ ترساندن (نہو گہلہ نہ بیت) ﴿وَأَذَيْنَاكَ﴾
 (بیریکہرہوہ) کاتی پیمان ووتی ﴿إِنْ رَأَيْتَ﴾ بہراستی بہرورہد گارت ﴿أَحَاطَ بِكَ﴾ دہوری
 ہہموو خہلکی داوہ (دہسہ لاتی ہہ بہ سہریاندا) ﴿وَمَا جَعَلْنَا آلِهَةَ يَا أَلِهِيَ إِلَهَاتِكَ﴾ وہ نہو خہو پینینہی
 کہ پیشانی تو ماندا (لہوشہو رہو بہدا) ﴿إِلَّا فَتَنَّا لِّلنَّاسِ﴾ ہہرلہ بہر تاقی کردنہوہی خہلکی ہوو
 ﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ ہہر وہا نہو درہختہ نہفرین لی کر اوہش ﴿فِي الْفُرَاتِ﴾ کہ لہقورئاندا باسماں
 کردوہ ﴿وَنُحُوتُهُمْ﴾ وہ ٹیمہ (بہو جوڑہ بہلگانہ) نہوانہ دہتر سینین ﴿فَمَا يَرِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾
 کہچی نہو (ترساندنہ) ہیچیان بؤ زیاد ناکات جگہ لہ یاخی ہوون و سہر کہشی نہ بیت ﴿وَأَذَيْنَاكَ﴾
 وہ باسی نہو کاتہبکہ کہ ٹیمہ بہ فریشہ کانمان ووت ﴿أَسْجُدُوا لِلْآدَمِ﴾
 سوڑدہ بہرن بؤ نادہم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ نہو انیش بہ کسہر ہہموویان سوڑدہیان برد بینجگہ لہ ٹیلپس
 (شہیتان نہ بیت) ﴿قَالَ اسْجُدْ﴾ ووتی نایامن سوڑدہ بہرم ﴿لِمَنْ خَلَقْتُ بَلَدًا﴾ بؤ کہ سبتک کہ لہقور
 دروست کردوہ ﴿قَالَ آتَنَّاكَ﴾ (ٹیلپس) ووتی پیم بلسی و ہہوالم بہدہری ﴿هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ﴾
 علیٰ لہ بارہی نہسہوہ کہ بریزی نہوت داوہ بہ سہر مندہ! ﴿لَنْ أَخَّرَ﴾ سویتند بہ خوا نہ گہر دوام
 بخہیت ﴿إِلَّا بِقَوْلِ الْكَلِمَةِ﴾ تاروڑی دواپی (نہرم) ﴿لَا خَيْرَ لَكَ فِي شَيْءٍ﴾ بہراستی زان نہیم بہ سہر
 نہوہ کائیدا (بہ گومر اکردن) ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کہ مینک لہوان نہ بیت (کہ بہندہ تاییہ تہ کانی خوان) ﴿وَقَالَ أَهْبْ﴾
 (خواہ شہیتانی) فہرمووبرؤ ﴿فَمَنْ يَمْلِكُ مِنْهُمْ﴾ ساہہر کہس لہوان شویتنی تو کہوت
 ﴿فَإِنْ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ﴾ نہوہ بہراستی تولہی ہہمووتان دوزخہ ﴿جَزَاءُ مَقُولِكُمْ﴾ کہ تولہیہ کی پر بہ پرہ ﴿وَأَسْتَغْفِرُ مَنْ أَسْطَغَفْتَ مِنْهُمْ﴾ وہ ہہر کہس لہوانہ کہ دہوانی گومرای بکہ ﴿بِصَوْتِكَ﴾ بہدہنگت
 و سہدای (ناہدقت) ﴿وَأَنجَلْتَ عَلَيْهِمْ﴾ و بدہ بہ سہریاندا و تنی یان خوڑہ ﴿بِخَبْرِكَ وَرَحْمَتِكَ﴾ بہسوار
 و پیادہی لہشکرہ کہتہوہ ﴿وَنُفِثَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وہ ہاوبہشیان بکہ لہمال و سامان و مندالیاندا
 ﴿وَعِدْتُهُمْ﴾ بہلنیشیان پی بدہ ﴿وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ﴾ بہلام شہیتان بہلنیشان پی نادات ﴿إِلَّا غُرُورًا﴾
 بہخہلہ تانیدن نہ بیت ﴿إِنْ عَادُوا﴾ بینگومان بہندہ کانی من ﴿لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ دہسہ لات
 بہ سہریاندا نی بہ (و ناتوانی گومرایان بکہیت) ﴿وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا﴾ وہ بہرورہد گارت بہ سہ
 پاریزہرو چاودنیر بیت ﴿رَبُّكَ الَّذِي﴾ بہرورہد گارنان نہو زانہ بہ ﴿يُرْسِلُ السَّحَابَ فِي الْبَحْرِ﴾
 کہ کہشتی لہ دہر سادا ہاتو چو پندہ کات بؤ ٹیوہ ﴿يَتَّبِعُونَ مِنْ فَضْلِهِ﴾ بؤ نہوہی بگہرین بہدواپی
 ہہندیکہہرہ و روضی نہودا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ بہراستی نہو (خواہد) ہہمیشہ پی مہرہبان
 وہ بہرہ پی بہ بہرہمہر بہ ٹیوہ ﴿ۛ﴾

﴿وَإِذْ أَمَرْنَا النَّفُّثَ فِي النَّخْرِ﴾ جا کاتیک لہ دہریادا تووشی بہ لاو زیان بین ﴿صَلَّ مَنْ تَدْعُوهُ إِلَّا إِلَهُ﴾ ہمہ مو
 تہو (بہر ستر اوانہ) ہی ہاواریان لی دہ کہن وون دہین بینجگہ لہ خوا ﴿فَلَمَّا جَعَلْنَا إِلَى النَّفِّ﴾ کہ چی کاتیک
 کہ (خوا) رزگار تان دہ کات و دہ گہ نہ ووشکانی ﴿أَفَرَضْتُ﴾ روو وہر دہ گیرن (لہ خودا) ﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ
 كَفُورًا﴾ (چونکہ) نادہ می ہمہ میسہ سہلہ و ناسو پاسہ ﴿أَفَأَمْسَرُ﴾ جا تابا ثبوتہ ناتر سن و بینا کن
 ﴿أَنْ يَحْصِفَ بِكُمْ جَلِيلُ النَّفْرِ﴾ لہ وہی کہ لہ ووشکابی دا (بوو مہ لہ رزہ) بتانیات بہ ناخی زہ ویدا؟ ﴿أَوَلَيْسَ
 عَلَيْكُمْ حَاشِيًا﴾ یا (ناتر سن لہ وہی) بای توند تان بنیریتہ سہر بہ ووردہ زیخہ وہ ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ
 وَصِيًّا﴾ پاشان ہار پڑہر نیکبشتان دہ ست نہ کہ ویت ﴿ثُمَّ أَمْسَرُ﴾ نہی تابا دلتیا و بینا کن ﴿أَنْ
 يُعِيدَ كُفْرِي﴾ لہ وہی بتان گیریتہ وہ ناو دہریا ﴿تَارَةً أُخْرَى﴾ جارنکی تر ﴿فَيُرْسِلَ عَلَيْكُمْ
 سَهْرَانًا﴾ (فَصَفَا مِنْ الرِّيحِ) بایہ کی توندو تیزی ویران کہر ﴿فَيَغْرَقُكُمْ بِمَا كَفَرْتُمْ﴾ تہو سالہ دہریا کہ دانقومتان
 بکات لہ ہر تہو بی باوہر و سہلہ بوونہ تان ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُوا﴾ پاشان دہ ستان ناکہ ویت ﴿لَكُمْ عَلَيْنَا يَوْمَ
 نَبْعَا﴾ ہیچ کہ سینک کہ داوای تولدی ثبوتہ لہ نیمہ بکات ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ سویند بہ خوا
 بینگومان ریزمان لہ نہ وہی نادہم گرت ﴿وَجَعَلْنَا فِي النَّفْرِ النَّخْرَ﴾ و لہ ووشکانی و لہ دہریادا ہلمان
 گرتن (بہ سواری و گہر اتمانن) ﴿وَوَرَّاهُمْ مَتَّ الصَّيْبَ﴾ و روضی پاک و خاوتیمان بی داون
 ﴿وَفَضَّلْنَاكُمْ عَلَى كَثِيرٍ﴾ و ہفہر لمان داون بہ سہر زوریک ﴿فَمَنْ حَقَّ لِقَائِي﴾ لہ وشتانہی کہ در و ستمان
 کردون بہ فہر لیکسی گہورہ ﴿يَوْمَ تَدْعُوا كُلُّ أُنْثَىٰ﴾ (بیریان بخنہ وہ) تہو روضی کہ نیمہ ہمہ مو
 نادہ میسہ بانگ دہ کہین ﴿بِإِثْمِهَا﴾ بہ ناوی پیغہ مہرہ کہ بیانہ وہ (بہ ناوی بہ یامہ کہ بیانہ وہ) ﴿فَمَنْ أَوْفَىٰ
 حَيْثُ وَبِعْتِبِهِ﴾ جا ہر کہ سینک نامہی کردہ وہ کہی بدریت بہ دہستی راستیہ وہ ﴿فَأُولَٰئِكَ يَفْرُقُونَ
 كَيْدَهُمْ﴾ ناہ و انہ نامہ کہ بان دہ خوینندہ وہ ﴿وَلَا يَظْلَمُونَ﴾ و ہستہ میان لی تا کریت ﴿فَيَسَّ﴾ بدہ ندازہی
 تہو تالہ باریکہی بہ دہوری ناو کی خور مادایہ ﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى﴾ بہ لام ہر کہ سینک لہم
 (دونیا بہ) دا کویر بوویت (ورنگہی راستی نہ بینایت) ﴿فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى﴾ تہو تہو کہ مسہ لہ روضی
 دواشدا کویرہ ﴿وَأَصْلُ سَبِيلًا﴾ بگرہ لہ کویریش گومر اتہرہ ﴿وَإِنْ كَذَّبُوا بِفِئْتِنَتِكَ﴾ و ہ بہ راستی
 نریک ہوو تہو انہ لات دہن ﴿عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ لہ وہی کہ نیگامان کرد بوت ﴿لِنَقْرِي عَلَيْكَ غَيْرَةً﴾
 بز تہ وہی جگہ لہ قورن شبتیک بہ دہم نیمہ وہ ہلہ سبتیک ﴿وَإِذَا لَأَخَذُوا خَيْلًا﴾ (تہ گہر گویر اہلیان
 بوو تیاہ) تہو تہو کاتہ دا دہیان کردیت بہ دوسٹ و خوشہ وستی خویان و (گومر ایان دہ کردیت) ﴿وَلَوْ
 أَنَّ نَفْسًا مِّنْكَ﴾ ختہ تہ گہر نیمہ تو مان دامہ زراونہ کردایہ ﴿لَتَذَكَّرْتَ﴾ بہ راستی نریک ہوو تو
 ﴿تَرْكِبُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا﴾ کہ مینک بہ لایاندا بچی ﴿إِنَّا لَأَذِّنُكَ﴾ جا بینگومان تہو کاتہ ہیمان دہ چہ شتی
 ﴿بِضَعْفِ الْحَيَوةِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) زیان ﴿وَضَعْفِ السَّمَاةِ﴾ دوو بہرانبہر (سزای) مردن
 ﴿ثُمَّ لَا تَجِدُكَ﴾ پاشان دہ ست نہ دہ کہوت ﴿عَلَيْنَا نَصِيرًا﴾ یار مہتی دہر نیک بہرانبہر بہ نیمہ (کہ بہر گری
 تہو سزایت لی بکات) ﴿۷۵﴾

﴿وَإِنْ كُنَّا لَأَرْسِلَنَّاهُ وَهِيَ رَابِعَةٌ﴾ (په پیلان و دوژمنایه تی) نارو حه قه
 بکهن ﴿مِنْ الْأَرْضِ﴾ له خاکسې مه ککه ﴿يُخْرِجُونَ مِنْهَا﴾ بؤ نه وهی دهرت بکهن لئى ﴿وَأَلَّا يَلْبِثُونَ إِلَّا فَتْرَةً﴾
 جأ نه و کاته نه وانه نه ده مانه وه له پاش تؤ ﴿إِلَّا قَلِيلًا﴾ کاتیکسې کهم نه بیت (خوا له ناوی ده برهن) ﴿سُئِلَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا﴾ رینگا و نه رینگه له (نیمه وه) بؤ نه وانه ی که نارو مانس. ﴿فَتِلْكَ مِنْ رُسُلِنَا﴾ له
 پیغه مبه رانسان پیش تؤ ﴿وَلَا يَجِدُ يَسْتَكْبِرُ﴾ باوو پاسای نیمه ش گؤرانی به سه ردا نابهت ﴿أَقْبَرُ﴾
 الصلوة ﴿لَهُى مَوْحٍ مِمَّه﴾ نوبز به جئ بهینه ﴿لَوْلَا الْغَشِيُّ﴾ له کانی لادانی خور (له ناوه پراسنی
 ناسمان) ﴿إِلَّا عَشِيَّ الْيَلِ﴾ هتا (هائسې) تاریکسې شهو ﴿وَقُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ هرو وه ها نوبزی به یانی (به جئ
 یینه) ﴿إِنْ قُرْآنَ الْفَجْرِ﴾ به راسنی قورئان خویندنسې نوبزی به یانی ﴿كَانَ مَشْهُورًا﴾ همیشه ده پیرت
 له لایهن فرشته کانی شهو و وژوهه) ﴿وَمِنْ آيَاتِ﴾ وه (لهی موحه ممد) ﴿لَهُ بِشَيْءٍ﴾ له به شیکسې شهو دا
 ﴿فَتَجَدَّ بِهِ﴾ همسته شهو نوبز بکه به قورئان خویندن تیدا ﴿نَافِلَةً لَكَ﴾ نه وه زیاده نوبزی تاییهت به نوبه
 ﴿عَلَى أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ﴾ تومیده وار به بهر و هر دگارت بشکه به نیته ﴿مَقَامًا مَحْضُودًا﴾ پله و جینگایه کی په سهند کراو
 (که شه فاعدنسې گه وره به بؤ خدکسې لقیامه ندا) ﴿وَقُلْ رَبِّ﴾ وه بلی نهی بهر و هر دگارم ﴿أَدْخِلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ﴾
 (له هر کار نکدا بووم) راست و چاک یم نه نجام بده ﴿وَتُخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ﴾ راست و چاکش یم کونایسې
 یینه ﴿وَأَجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِكَ﴾ وه له لایهن حق نه وه بؤم بسازنه ﴿سُلْطَنًا مُبِينًا﴾ ده سه لائیکسې یار مه تی دهر (که زان
 یم به سه ر هم موو کؤ سپینکدا) ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ وه بلی ثانسې راست هات ﴿وَوَحَّى الْبَاطِلُ﴾ وه ثانسې ناحق و
 به تال نه ما و رؤشت ﴿إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ به راستی به تال همیشه له ناوچووه ﴿وَوَيْلٌ لِلَّذِينَ﴾ وه له م
 قورئانه دا ده نیرینه خواره وه ﴿مَّا خَرَّبُوا لَهُمُ اقْرَأُوا وَرَحِمَهُ رَبُّهُمْ﴾ نه وهی که هوی شیف و میهره بانسې به بؤر و ا داران
 ﴿وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ به لام (هائسې نه م قورئانه) بؤسته م کاران هیچ زیادناکات جگه له خه سار و مهنسې
 نه بیت ﴿وَأَلَّا تَعْتَصِمَ عَلَى الْأَيْمَنِ﴾ وه کاتیک چاکه و نیمه تی خومان بریزین به سه ر ناده می (بسی باوه و دا)
 ﴿أَعْرَضَ﴾ روو و هر ده گیزیت (له زیکری و یادى نیمه) ﴿وَتَنَاجَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ و دووور ده که و ته وه ﴿وَأَذَامَسَهُ الْأُنثَىٰ﴾
 وه کاتیک ناخوشی و زیانی لئى بکه ویت ﴿كَانَ يَتُومًا﴾ زور نا تومید ده بیت ﴿فَلْيُكَلِّمْ﴾ (لهی موحه ممد
 ﴿بَلَىٰ﴾ هم موو که س کار ده کات ﴿عَلَىٰ شَاكِلَتَيْهِ﴾ له سه ر سرووشت و (رببازی) خوی ﴿فَرَّغَتْ أَعْيُنُ رَجُلَيْنِ﴾
 هؤ ﴿جَا پَر و هر دگارتان زانتره به و که سه ی ﴿لَعْنَتَى سَيِّئًا﴾ که رببازه که ی راستره ﴿وَأَسْتَوَىٰ عَلَى الرَّوْحِ﴾
 وه (لهی موحه ممد) پرسپارت لئى ده کهن له باره ی رؤحه وه (که چی به) ﴿قُلِ الرَّوْحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ بلی رؤح
 له کار و فەرمانسې تاییهت به بهر و هر دگارم ﴿وَمَا أَلَيْسَ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وه نیمه ته نها که مینک له زانباریتان
 پئ به خسر اوه ﴿وَلَنْ يَبْنَىٰ﴾ وه سویند به خوا نه گمر به مانه ویت ﴿لَتَذَقَنَّ الْعَذَابَ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ بینگومان نه و
 (قورئانه ی) نیگامان کردووه بؤت نایهیلین (له دل و په ر کاند) ﴿لَنُؤَلِّجَنَّكَ﴾ له پاشان ده ست ناکه ویت
 ﴿بِهِ عَذَابًا وَكِيلًا﴾ له بهر انبه ر نیمه دا که سینک که بهر گزیت لئى بکات ﴿

﴿إِلَّا رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ مہ گہر میہرہ ہانیہ ک لہ لایہن پەر وەر د گار تہ و ہ نہ بیت ﴿إِن فَتَنَّاكَ فَكَانَ عَذَابُكَ﴾
 بہ راستی فہزل و چاکہ ی تہ و ہ سہر تہ و ہ گہ و ر ہ یہ ﴿قُلْ إِنِّي ابْتِغَيْتُ الْإِثْمَ وَالْإِنِّ﴾ (تہ ی مو حہ مہ د
 ﴿بَلَىٰ سَوِّتَنَدَ بِخَوَاتَمَ گہر ئادہ می و جنو کہ ہہ مو و کو بیہ و ہ ﴿عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِثَبَاتٍ هَذَا الْقُرْآنِ﴾ بؤ تہ و ہ ی
 و تہ ی تہ م قور ئانہ بیتن ﴿لَا يَأْتُونَ بِثَبَاتٍ﴾ ناتوانن و تہ ی تہ و بیتن ﴿وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾
 ہہر چہ ندہ پشتیوانی یہ کتریش بن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ﴾ و ہ سویتند بہ خواتیمہ ہینا و مانہ تہ و ہ بؤ
 خہ لکی ﴿فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ لہ م قور ئانہ دا ﴿مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾ لہ ہہ مو و جو ر ہ نمو و تہ یہ ک ﴿فَإِنِّي أَكْثَرُ النَّاسِ﴾
 کہ چہ ی زور یہ ی خہ لکی نایانہ ویت ﴿إِلَّا كُفْرًا﴾ جگہ لہ سہلہ یی و بی باوہری نہ بیت ﴿وَقَالُوا لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ﴾
 ووتیان ہہر گیز باوہرت ہی ناہیتین ﴿حَتَّىٰ تَقْضُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنبُوتًا﴾ ہہ تا
 لہ م زہ و یہ دا کاتب و تکمان بؤ ہلنہ قولتی ﴿أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجْوًى وَعِشَىٰ﴾ یان باخیتکت
 بیت لہ دار خورما و تری ﴿فَتَقْضِرَ الْأَنْهَارَ جَلَّةً فَجَہْرًا﴾ و چہ ندہ ر و باریک ہہ لقولیتت لہ نیوان
 درہ ختہ کانیدا بہ خو و ہر وات ﴿أَوْ تُصِيطُ السَّمَاءَ﴾ یان ئاسمان پو وختی ﴿كَمَا رَعَيْتَ عَلَيْنَا لَعْنًا﴾
 بہ سہر ماندا ہہر چؤن لاف لیداوہ کہ بہ پارچہ پارچہ دہ کریت ﴿أَوْ تَأْتِي بِآلِهَةٍ كَذِبًا﴾ یان خواو
 فریشتہ کان بیتی ﴿فَسِيلًا﴾ پو و ہ پو و (بیان بینین) ﴿أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ﴾ یان کوشک و مالیتکت بیتت
 ﴿مِّنْ حَرْفٍ﴾ پا زاوہ بہ نہ خش و نیگار ﴿أَوْ تَرْقَىٰ فِي السَّمَاءِ﴾ یان بہر ز بیتہ و ہ بؤ ئاسمان ﴿وَلَنُؤْمِنَنَّ بِرَبِّكَ﴾
 و ہ ہہر گیز باوہر ناہیتین بہ ہہر ز بونہ و ہ کہ شت ﴿حَتَّىٰ نُزِّلَ عَلَيْنَا لَكُنَّا نَقْرُؤُ﴾ ہہ تا پد یامینکمان
 بؤ نہ ہیتینہ خوارہ و ہ خو مان بیخوینینہ و ہ ﴿قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي﴾ (تہ ی مو حہ مہ د ﴿بَلَىٰ پَاکِی
 و بیگہردی بؤ پەر و ہر د گارم ﴿هَلْ كُنْتُ﴾ ثایا من (شتیکی قرم) ﴿إِلَّا بَشَرًا مِّثْلَ سَوَّلَا﴾ جگہ لہ ئادہ میہ کی
 نیراو و پیغہ مہر (واتہ من دہ سہ لاتی تہ و شتانہ م نیہ ہلکو من تہنہا مرقو فیکم و خودا کردوومی بہ
 پیغہ مہر) ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ﴾ ہیچ شتیک بہر گری خہ لکی نہ کرد ﴿أَن يُؤْمِنُوا﴾ لہ و ہ ی کہ باوہر بیتن
 ﴿إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ کاتیک کہر تہ موونی و ثایی حہ قیان بؤ ہات ﴿إِلَّا أَن قَالُوا﴾ بیجگہ لہ و ہ ی دہ یان
 ووت ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا مِّثْلَ رَسُولَا﴾ چؤن خوا ئادہ میہ ک بہ پیغہ مہر دہ نیریت ﴿قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ﴾
 مَلٰٓئِكَةٌ مَّن مَّثَلِيْنَ ﴿بَلَىٰ تہ گہر لہ زہ و ی دا فریشتہ ہہ ہوایہ و یہ دلنایبہ و ہ (نیایدا) بگہر انایہ
 (بہ و تہ ی ئادہ می) ﴿لَنُرْسِلَنَّ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ﴾ بیگو مان لہ ئاسمانہ و ہ دہ مان ناردہ خواوہ و ہ بؤ یان ﴿مَلٰٓئِكًا
 رَّسُولًا﴾ فریشتہ یہ کی پیغہ مہر ﴿قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ بلی پیتیان خوا بہ سہ کہ شاہید بیت ﴿بِتَبِيِّ
 وَبَيْنَ كُرٍّ﴾ لہ نیوان من و تہ و ہا ﴿إِنَّهُ كَانَ بِعَدْوٰی حَیْرٍ نَّصِيرًا﴾ بہ راستی خوا ہہ میسہ بہ نا گادار و بیتایہ
 بہ بہ ندہ کانی ﴿۱۱﴾

﴿زَمَنَ يَخَذُ اللَّهُ﴾ ہر کہس خوار بنمونی بکات ﴿ثَمَّوْا لَمْ يَهْتُمْ﴾ ہر نہو کہسہ پر بنمونی کراوہ (بہراستی)
 ﴿وَمَنْ يُضِلَّ﴾ وہر کہسپش خوا گوسر ای بکات ﴿فَلَنْ يَجِدَ لَهُنَّ﴾ نہوہ ہر گیز دہسنت ناکہ ویت بویان
 ﴿أُولَئِكَ آمِنُ دُونَهُ﴾ بیجگہ لہ خوا دوست و بارمہ تی دہر اتیک ﴿وَنُخْرِضُهُمْ لَوْمَ الْقَيْمِ﴾ وہ لہ روزی دوا پیدا
 حہ شربان دہ کہین ﴿عَلَى رُجُودِهِمْ﴾ بہسہر پرومہت و دم و چاویاندا ﴿عُقِبَ أَوَّلُكُمْ وَصَمَّ﴾ کہ کویر و لان
 و کہرن ﴿مَّا وَنُفِرْتُمْ جَهَنَّمَ﴾ شوپنی نیشہ جیان دوزخہ ﴿كُلَّمَا حَبَسْتَ﴾ ہر جارینک (دوزخ) بلبسہی
 بنیشہوہ (دامریتہوہ) ﴿رَدَدْنَاهُمْ سَعِيرًا﴾ بلبسہی ناگرہ کہیان بز زیاد دہ کہین ﴿وَالَّذِي جَزَأَ فَمْرٌ﴾ نہوہ تو لہی
 نہوانہیہ ﴿يَا نَهْمُ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ چونکہ بیگومان باوہریان نہہیتا بہنایہ نہکانی نیمہ ﴿وَالَّذِي آذَاكَ﴾ و دہیان ووت
 نایا نہ گہر نیمہ بووینہ ﴿عِظْمًا وَرُفَاتًا﴾ نیشک و پروسکی بارہ بارہی رزیو ﴿وَالَّذِي لَمْ يَخْلُقْ لَكُمْ﴾ نایا
 نیمہ جارینکی نر زیندو دہ کر تہوہ بہدروست کردنیکی تازہ ﴿وَالَّذِي بَرَأَ إِنْ لَمْ يَلِدْ﴾ نایا نہوانہ نہیانز انہوہ
 بیگومان نہو خواہی ﴿خَالِقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کہ ناسمانہکان و زہوی دروست کردوہ ﴿فَإِذْ رَعَى أَنْ يَخْلُقَ﴾
 مٹا لہم ﴿دَسَلَاتِ دَارٍ﴾ بہنوانایہ کہوتہی نہوانہ دروست بکاتہوہ ﴿وَجَعَلَ لَهُمْ لَبَنًا﴾ وہ کات و ماوہبہ کی
 دیاری کردوہ بزیان ﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ کہ گومانہی تیدانہیہ ﴿فَالَّذِي ظَلَمُونا إِلَّا كُفُورًا﴾ بہلام ستمکاران ہیچیان
 ناویت بی باوہری نہیت ﴿فَلَا تُؤْنَسُ﴾ بلی نہ گہر نیمہ ﴿تَتَذَكَّرُ الَّذِينَ نَسُوا﴾ خواہنی خہز نہکانی
 چاکہ و نیمہ نہکانی بہرور دگارم بن ﴿إِذَا لَمْ تَسْكَتْ﴾ نہو کاتہ دہنانگر تہوہ (لہبہخشین) ﴿حَشَبَةُ﴾
 آلنقابی ﴿لہ نرسی خہرج بوون و تہواو بوون ﴿وَكَاثُ الْيَسْرِ قُتُورًا﴾ وہ نادمی ہمیشہ رزده و چروکہ ﴿وَالَّذِي﴾
 ﴿وَالَّذِي﴾ وہ سویند بہ خوا بہراستی بہخشیمان بہمووسا ﴿تَسْعَ الْيَمِينِ يَسْتَلِ﴾ نو مو عجیزہی بوون
 وناشکرا ﴿فَتَسَلَّى إِلَى بَاسْمِ رَبِّهِ﴾ (نہی مو حہمد ﴿وَدَعَىٰ﴾ دہی پر سبار لہنہوہی ئیسرا ئیل بکہ (سہبارت بہروداوی
 مووسا و فیرعون) ﴿إِذْ جَاءَهُمْ﴾ کاتنی (مووسا) ہانہ لایان ﴿فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ﴾ تہمجا فیرعون پنی ووت
 ﴿إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ بہراستی تہی مووسا من واکومان دہبدم کہ تو جادو لی کراو بیت ﴿وَالَّذِي﴾
 ﴿فَقَالَ لَقَدْ عَلِمْتُ﴾ (مووسا علیہ السلام) نہر مووی سویند بہ خوا بیگومان تو دہزانی ﴿مَّا أَرْزَلْهُنَّ لَآءَ﴾ ہیچ کہس
 تہم مو عجیزانہی نہ نار دوتہ خوا دہوہ ﴿إِلَّا رَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِمَا بَرَأَ﴾ جگہ لہ بہرور دگاری ناسمانہکان
 وزہوی نہیت کہ بوونکہرہوہن (بڑ خہلکی) ﴿وَالَّذِي لَأَظُنُّكَ﴾ وہ بہراستی من دنیام کہ تو ﴿يَعْرِضُونَ مَثُورًا﴾
 تہی فیرعون لہ ناو دہجبت ﴿فَإِذَا دَأَّ أَنْ يَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾ جا فیرعون وستی کہوا (مووسا
 و کزہلہ کہی) دہر کات لہ زہوی (میسر) دا ﴿فَأَعْرِضْهُ وَمَنْ مَعَهُ جَمِيعًا﴾ نیشر نیمہش فیرعون و نہوانہی لہ گہلی
 بوون ہہموویانمان خنکاند لہ دہربادا ﴿وَقُلْنَا آمِنُ بِهِ﴾ تہوسا لہ ہاش خنکاندنیان ووتمان ﴿لِيَبْلُوَ بَنِي﴾
 بہنہوہی ئیسرا ئیل ﴿أَتَسْكُنُوا الْأَرْضَ﴾ نیشہ جی بن لہو زہویہی (کہ فیرعون وستی دہر تان کات لی ی)
 ﴿فَإِذْ جَاءَهُ وَنَحْنُ الْأَخِيرَ﴾ جا کاتیک بہلپنی روزی دواپی ہات ﴿جَنَّتَا يَكْرُفِيحًا﴾ تہوسا ہہمروتان پتکہوہ
 (بڑ داد گای خوا) دہنبن ﴿

﴿وَالْحَقِّيْ اَنْزَلْنَاهُ﴾ وہ تمہم (قورثانہ) مان بہہ حق نار دوتہ خوار دہوہ ﴿وَالْحَقِّيْ اَنْزَلْنَاهُ﴾ وہ بہہ حق و راستیش ہاتو و تہ خوار دہوہ ﴿وَمَا اَرْسَلْنَاكَ﴾ وہ تو مان رہوانہ نہ کردوہوہ ﴿الْمُبَشِّرَ وَالْمُنْذِرَ﴾ بہہ سورژدہ دہرو ترسیتہر نہ بیت ﴿وَقَدْ اَنذَرْتَهُ﴾ وہ قورثانمان بہش بہش بؤت نار دہوہ ﴿يَنْتَرَاهُ عَلَى النَّارِ﴾ بؤ تہوہی ییخو تپتہوہ بہہ سر خہلکیدہ ﴿عَلَى مَكِّي﴾ بہہ لہہ سر خقوی و ہیواشی ﴿وَنَزَّلْنَاهُ نَزْلًا﴾ وہ تمہم (قورثانہ) مان بہو شیوہ دابہزاند ﴿قُلْ اَمْلُؤْا بِهٖ﴾ (تہی موحمہد ﷺ) پیان) بلی باوہر بیتن بہم (قورثانہ) ﴿اَوْ لَا تَوْفُّوْا﴾ یان باوہری پی نہ ہیٹن ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ اُوْتُوْا الْعِلْمَ﴾ بہہ راستی تہوانہی کہ زانیاریان پی بہہ خشر اوہ ﴿مِّنْ قَبْلِهِ﴾ لہہ پیش تہم (قورثانہ) دا ﴿اِنَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ﴾ کاتیک (قورثان) بخو تپتہوہ بہہ سر یاندا ﴿يَخْرُوْنَ لِلاَّذْقَانِ سَجْدًا﴾ بہہ چہ سپانی دہ کہون بہہ رودا بہہ سورژدہ بردن ﴿وَيَقُولُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا﴾ وہ دہلین پاک و ییگہردی بؤ بہر و ہر دگار مان ﴿اِنْ كَانَ وَعْدُ رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا﴾ بہہ راستی ہمیشہ بہہ لپنی بہر و ہر دگار مان بہہدی دیت ﴿وَيَخْرُوْنَ لِلاَّذْقَانِ سَجْدًا﴾ وہ دہ کہون بہہ سر رودا و دہ گرین ﴿وَيَزِيدُكُمْ خُشُوْعًا﴾ و (قورثان) ہمیشہ ملکہ چیان بؤ زیادہ کات ﴿قُلْ اَدْعُوْا اللّٰهَ﴾ بلی نزا و ہاوار لہہ خوا بکہن ﴿اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ﴾ یان ہاوار لہہ رحمان بکہن (بہ کسانہ) ﴿اِنَّمَا تَدْعُوْا﴾ بہہ سر کامیان نزا و ہاوار داوای لی بکہن ﴿فَلِلّٰهِ الْمُسْلِمٰتُ﴾ چونکہ ہر بؤ خواہہ ہمہوہ ناوہ زور جوانہ کان ﴿وَلَا تَحْمِلُ وِزْرَتَكَ﴾ لہہ نو تڑ کردتدا دہنگ بہر زمہ کردہوہ ﴿وَلَا تَحْمِلُ وِزْرَتَهُمَا﴾ و بہہ نہیش مہیکہ ﴿وَاتَّبِعْ بَيْنَ الَّذِيْنَ سَبَّلَا﴾ لہہ نیوانہ دارینگاہیک ہلہزیرہ (بہ شیوہ بہہ کخوت گوت لہہ خوت بیت) ﴿وَقُلْ اَحْمَدُ لِلّٰهِ﴾ وہ (تہی موحمہد ﷺ) بلی ہمہوہ سوپاس و ستایش ہر بؤ خواہہ ﴿الَّذِيْ لَمْ يَخْذُ وِلْدًا﴾ زاتیک کہہ ہج مندالکی بؤ خوی بریار نہ داوہ ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ شَرِيْكَ﴾ و ہج ہاوہ شینکی نہ ہووہ ﴿فِي الْمَلٰٓئِكِ﴾ لہہ مولک و بادشاہ تیدا ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ وَلِيٌّ﴾ ہج دوست و یار مہتی دہرتکی نہ ہووہ ﴿مِّنَ الْمَلٰٓئِكِ﴾ لہہ ہر بی دہسہ لانی ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَّهٗ كُفْرًا﴾ (کہواتہ) خوا زور بہہ گہورہ بگرہ

سورہ قی (الکہین)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ﴾ بہہ ناوی خواہی بہہ خشندهی مہرہ بان

﴿اَحْمَدُ لِلّٰهِ﴾ ہمہوہ سوپاس و ستایش بؤ تہو خواہی ﴿اَنْزَلْنَاهُ﴾ کہ نار دووہ تپہ خوار دہوہ ﴿عَلَى عَبْدِهِ﴾ الیکتب ﴿قورثان بؤ سر بہندکہی خوی (موحمہد ﷺ) ﴿وَلَمْ يَجْعَلْ لَّهٗ عِوَجًا﴾ و ہج جورہ لاریہ کی تیدا دانہ ناوہ ﴿قِيَمًا﴾ (کتیبکی) راست و پایہ دارہ ﴿يُنَزِّلُ بِالْمَآسِدِ﴾ بؤ تہوہی بہہ سزایہ کی زور بہتین پترسیتیت (تہوانہی کہہ باوہری پی ناہیٹن) ﴿مِّنَ اللّٰهِ﴾ لہہ لایہن خویہوہ ﴿وَيُنَزِّلُ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ و مژدہش بدات بہو باوہر دارانہی ﴿الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ الصّٰلِحٰتِ﴾ کہ کردہوہ چاکہ کان تہنجام دہدن ﴿اَن لَّهُمْ اَجْرًا حَسَنًا﴾ بہہمی کہہ پاداشینکی چاکیان بؤ ہدیہ ﴿مَنْ يَّكِبْ فِيْهَا﴾ لہہ (بہہ شتہ) دا پی برانہوہ دہمیتہوہ ﴿وَيُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِكِ﴾ وہ (بؤ تہوہی) کہہ سائیک پترسیتیت ﴿قَالُوْا اَحْمَدُ لِلّٰهِ وَلِلّٰهِ﴾ کہہ دہ بان ووت خوا پڑلہی بؤ خوی بریار داوہ

﴿تَالْهَمَّ بِهِ مِنْ عِلْمٍ﴾ نہ خویان زانا بون پنی ﴿وَلَا يَلْبِثُهُمْ﴾ نہ باو و باپیر انیان ﴿كَثُرَتْ كَلِمَةً﴾ چ قسمہ کی
 (بوختا نیکی) گہ ورہیہ ﴿تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ کہ لہدہ میان دہردہ چیت ﴿إِنْ يَقُولُوا إِلَّا كَذِبًا﴾ جگہ
 لہدرو ہیچ شستکی تر نالین ﴿فَلَعَلَّكَ بَنِيعْتُكَ﴾ جا لہوانہیہ خوت لہ ناوبہری ﴿عَلَى الشَّرِّ﴾
 لہبہر کردہ وہی نہوان ﴿إِنْ لَرَبُّهُمْ﴾ نہ گہر نیمان نہ ہیستن ﴿بِهَذَا الْحَدِيثِ أَنَا﴾ بہم قورنہانہ
 لہداخ و خفہ تدا (بمریت) ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ﴾ بہراستی نیمہ ہہرچی واہسہر زہوی بہوہ
 کردو ومانہ ﴿زِبْنَةً لِّهَا﴾ بہزینہت و جوانی بؤ زہوی ﴿لِنَبْلُوهُمْ﴾ بؤ شہوہی خہلکی ناقی بکہینہوہ
 ﴿إِنَّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ کامیان کردہ وہی جوانترو چاکترہ؟ ﴿وَلِنَبْلُوهُمْ مَا عَلَيَّهَا﴾ وہ بہراستی نہوہی
 واہسہر زہویہوہ نیمہ ہہمووی دہکہین ﴿صَبِيحَةَ الْجُرُزِ﴾ بہ زہویہ کی تہختی ووشک و برنگ
 ﴿أَمْ حَسِبْتَ﴾ ثایا وات زانی ﴿أَنْ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ﴾ کہ ہاوہ لانی تہشکہوت و نابلس
 (نہو بہردہی ناویانی تیا نومرا بوو) ﴿كَأُولَئِكَ نَبْشِطُ الْجِبِّ﴾ نہوان لہناو نیشانہ کانی نیمہدا شستکی
 سہر سورہیتہر بوو؟ ﴿إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ إِلَى الْكَهْفِ﴾ کاتی کؤمہلہ گہنجیک پہنایان بردہبہر
 تہشکہوتہ کہ ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ ووتیان نہی بہروہرد گارمان لہلایہن خوتہوہ
 پرحمہ تیکمان پی بیدخشہ ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ وہ قہراہم بیتہ بؤمان لہم کارہی کہواین نیاید
 پنی راست و پڑگاری ﴿فَضَرَبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ﴾ جا نیمہش (دوعاکہ پانمان گیرا کردو) پەردہمان
 ہیتا بہسہر گونیاندا ﴿فِي الْكَهْفِ مِائَتِينَ عَشْرًا﴾ لہو تہشکہوتہدا چہند سال (خہومان لی خستن) ﴿ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ﴾
 لہپاشان خہبرمان کردنہوہ ﴿لِنَعْلَمَ﴾ بؤتہوہی دہریخہین ﴿أَتَى الْيَزِيدَ﴾ لہودو و
 ناقمہ کامیان ﴿أَخَصَى لِمَا أَلْسُوا أَمَدًا﴾ چاکتر ہاوہی خہوی خویان دہزمیرن (لہ تہشکہوتہکہدا) ﴿عَنْ نُّعْمٍ نُّعْصِرُ عَلَيْكَ﴾
 نیمہ بؤت دہگیرینہوہ ﴿نَبَأَهُ بِالْحَقِّ﴾ ہہوالی نہوان بہریتک وراستی ﴿إِنَّهُمْ فَتَيَةٌ﴾
 بہراستی نہوانہ کؤمہلہ لاویتک بوون ﴿ءَامَسُوا بِرَبِّهِمْ﴾ ہاوہریان ہیتابو و بہروہرد گاریان ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ﴾
 عذی نیمہش ریتمو و نیمان زیاد کردن ﴿وَوَرِثْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ و دلانمان بہہیز کرد (لہسہر
 نہو ہاوہرہ) ﴿إِذْ قَامُوا﴾ لہکانتیکدا ہستان وراپہرین ﴿فَقَالُوا رَبَّنَا﴾ ووتیان بہروہرد گاری نیمہ
 ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بہروہرد گاری ناسمانہ کان و زہوی بہ ﴿أَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا﴾ نیمہ ہہرگیر
 بیجگہ لہو بہرستراوینکی تر ناہرستین ﴿لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطَا﴾ (نہ گہر جگہ لہخواستنی تر بہرستین)
 سویند بہخوا نہوکاتہ درؤمان ووتوہ ﴿هَؤُلَاءِ قَوْمًا﴾ نائہوانہ گہلہکہی نیمہن ﴿أَتُخَذُوا مِنْ﴾
 دُرُوءَةِ اللَّهِ ﴿بِجِغْهَ لَهْخَوا بہرستراوی تریان بؤخویان بریار داوہ ﴿وَلَوْلَا تَوْفِيقُ اللَّهِ﴾ دہی با بویان
 بیہیتنہوہ ﴿بِشَاطِنٍ بَيْنَ﴾ بہلگہو نیشانہی روون و ناشکرا ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ﴾ دہی کئی ستہم کارترہ لہو
 کہسہی ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کہ درؤ ہہلہستنی بہدہم خوداوہ ﴿

﴿وَإِذْ أَنْتُمْ تُخَوِّفُونَ﴾ (تہی ہا وہ لانی تہ شکہوت) کاتینک تہوہ دورہ پریزیتان گرت لہوان (لہو بی باوہرانہ) ﴿وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ و لہو (پہر ستر او) انہش بینجگہ لہ خودا دیہان پەرستن ﴿فَأَوَّاهٌ إِلَى الْكَهْفِ﴾ دہی کہوایہ پہنا بہرنہ تہ شکہوتہ کہ ﴿يَنْشُرُ لَهُ كُرْسِيًّا مِنْ رَحْمَةٍ﴾ پەر و مردگار تان بلاوی دہ کاتہوہ بۆتان بہزہیی و پەر حمہتی خوی ﴿وَيُخَوِّضُ لَكُمْ﴾ و بۆتان فہراہم دہہینیت ﴿مِنْ أَمْرِ كَرِّ يَرْفَعُ﴾ لہم کارہ تاندا ہوی گوزہران و زیانتان ﴿وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ﴾ خور دہہینی کاتینک کہہہ لہدیت ﴿تَرْوُرُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ﴾ لہ لای راستی تہ شکہوتہ کہیان دہدات ﴿وَإِذَا غَرَبَتِ فَقَرُّهُمْ﴾ کاتینکیش ناوا دہہیت لای دہدالینان ﴿ذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہ لای چہہدا ﴿وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ﴾ لہ کاتینکدا تہوان لہ ناو بۆشایی فراوانی تہ شکہوتہ کہدان ﴿ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ تہوہ ہہندیکہ لہ بدنگہ و نیشانہ کانی خوا ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ ہہر کہسی خوارینمونی بکات ﴿فَهُوَ الْهَازِي﴾ تہنہا تہو کہسہ پرتنمونی کراوہ ﴿وَمَنْ يُضِلِّ﴾ و ہہر کہسیش گوسرا بکات ﴿فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا﴾ تہوہ دہست ناکہوی بۆی ہہچ ہشتیوان و ری نیشانہہرینک ﴿وَنَحْنُ سُبُّهُمْ أَيْقَاطًا﴾ (تہ گہر بیان ہینیت) وا دہزانیت بہخہہرن ﴿وَهُمْ رُفُودٌ﴾ کہ چی خہوتوون ﴿وَنَقْلُهُمْ﴾ وہ تہو (خہوتو) انہ تہم دیو و دیویان پی دہکہین (بۆ تہوہی لاشہیان تینک نہچیت) ﴿ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ﴾ بہ لای راست و بہ لای چہہدا ﴿وَنَكْبُهُمْ﴾ بکسبڈرغہہہ و سہ گہ کہیان ہہر دوو دہستی دریز کرد بوو ﴿بِأَلْوَصِيَّةٍ﴾ لہ بہر دہر گای تہ شکہوتہ کہدا ﴿لَوْ أَطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ تہ گہر سہیرنکت بکر دناہہ ﴿لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بینگومان بہ راکردن بہرہو دوا دہ گہر ایتہوہ ﴿وَلَمَّا لَمَسْتُمْ مِنْهُمْ رُفْعًا﴾ و پیر بہ دل لینان دہترسایت ﴿وَوَكَّدَ لَكَ بَعْثُهُمْ﴾ نابہو شتوہ (لہ خہو) خہہر مانکر دہوہ ﴿لَيْسَ لَهُمْ مَوْلَا يَنْتَصِرُ﴾ بۆ تہوہی پرمسیار لہ یہ کتری بکہن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ﴾ یہ کیکیان وونی ﴿كَفَرْتُمْ﴾ چہندہ ماونہ تہوہ (بہ خہوتووسی) ﴿قَالُوا﴾ (ہہندیکیان) ووتیان ﴿لَيْسَ بِنُوحٍ وَأَوْفَكُنَّ يَوْمَ﴾ رورینک یا کہمتر لہ رورینک ماوینہ تہوہ ﴿قَالُوا أَرْبَعُونَ مِائَةً﴾ (ہہندیکی تریان) ووتیان پەر و مردگار تان زانائرہ بہ ماوہی مانہوہ تان ﴿فَاتَّبَعُوا آلَ هَارُونَ﴾ پورقہہہہہہہ دہ بہ کینکتان بہم دراوہ (زیوہ) نان بنیرن ﴿إِلَى الْعِدَّةِ﴾ بۆ ناو شار ﴿فَلْيَنْظُرِ آلَهُمَا﴾ با سہیرکات کی (لہ خہلکی شار) خوراک ی پاکترہ ﴿فَلْيَنْظُرِ يَرْزُقِ قَوْمَهُ﴾ تہوہ بالہوہ خوراکتان بۆ بہینیت ﴿وَلَيْسَ لَكَفٍ﴾ بانہرم و نیان و لہ سہر خویبت لہ ہہلسو کہوتیدا (تا نہناسریتہوہ) ﴿وَلَا يُشِيرُ﴾ پکر آحدہہ و کہس لہ تہوہ ناگادار نہ کات ﴿إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ﴾ چونکہ بینگومان تہ گہر تہوان پتان بزائن ﴿يَرْجَحُوا﴾ بہر د بارانسان دہکہن ﴿أَنْ يُعِيدُوا كُفْرَ يَمَلَّتْ﴾ یان دہتان گیر تہوہ بۆ ناو ٹایتہ کہی خویان ﴿وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا﴾ تہو کاتہ تہوہ ہہر گیز رزگار تان نابیت ﴿

﴿وَصَدَّكَ ثَمُودُ عَنْ آلِهَتِهِ﴾ (پاش سہ دان سان) ثا بہو شیوہ خہ لکمان ناگادار کرد بہ سہ ریاند
 ﴿لِيَعْلَمُوا أَنَّمَا اللَّهُ حَقُّهُ﴾ بؤ تہوہی ہزانن کہ بیگو مان بہ لیتی خواہ استہ ﴿وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾
 وہہ لنباسن کہ ہرؤزی دواہی گومانہی تیدانیہ ﴿إِذْ يَنْتَظِرُونَ بَيْنَهُمْ﴾ (خہ لکی مان ناگادار کرد
 بہ سہ ریاند) لہ کاتیکدا تہو خہ لکہ کیشہ یان ہوو لہ نتوان خویاندہ ﴿أَمَرَهُمْ﴾ دہر بارہ یان
 ﴿فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ جا (ہہندیکیان) ووتیان چہند خانوویہ کیان بہ سہرہوہ دروست ہکھن
 ﴿رَبُّهُمْ أَكْبَرُ مِنْهُمْ﴾ پەرورہ دگاریان ناگادار ترہ ہنی یان ﴿قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ﴾ تہوانہی کہ زان
 ہوون بہ سہر کار و باری تہو کز مہ لہ دا ووتیان ﴿لَا تَجِدَنَ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا﴾ بیگو مان مزگو و تیکیان
 بہ سہرہوہ دروست دہ کہین ﴿سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّاغِبَةٌ إِلَىٰ هَذِهِ﴾ تہو سا ہہندیکیان دہ لنین (تہو لاوانہ)
 سنی کہ سہن و چوارہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿وَيَقُولُونَ حَتَّٰثٌ لِلَّهِ مَسْجِدٌ كَبِيرٌ﴾ وہہندیکی تریان
 دہ لنین پینچ کہ سہن و شہ شہ میان سہ گہ کہ یانہ ﴿رَجَعْنَا بِالْحَبِيبِ﴾ تہمانہ قسہی ہنی بہ لگہن (تفہنگ
 بہ تاریکہ شہوہ دہنن) ﴿وَيَقُولُونَ مَسْجِدٌ وَرِثَانٌ لِّبَنِيهِمْ﴾ ہہندیکی تریان دہ لنین تہوانہ جہوت
 کہ سہن ہشتہ مہ کیان سہ گہ کہ یانہ ﴿قُلْ رَبِّيَ اعْلَمُ بَعْدَ رَبِّهِ﴾ (تہی مو حہ مہد) بلی پەرورہ دگارم
 زانترہ بہ ژمارہ یان ﴿مَتَابِعُهُمْ الْآخِلِيُّ﴾ کہ مہبک نہ بیت لہ خہ لکی کہ س ژمارہ یان نازانیت
 ﴿فَلَا تُعَارِ فِيهِمْ﴾ کہواتہ (تہی مو حہ مہد) لہ بارہ یانہوہ دہمہ قالی مہ کہ ﴿إِلَّا مَرَّةً ظَهَرَ﴾ جگہ لہ
 دہمہ قالیہ کی ناشکر او ناسان (تہنہا تہوہ بلی کہ لہ فور ناندہ بڑت ہاتوہ) ﴿وَلَا تَسْتَغْنِي فِيهِمْ مِنْهُمُ أَخْدًا﴾
 وہ لہ بارہ یانہوہ ہر سیار لہ کہ سیان (خواہن نامہ کان) مہ کہ ﴿وَلَا تَقُولُ لِنِسَائِي﴾ بؤ (کردنی) ہبچ
 شتیک مہ لی ﴿إِنِّي قَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَذَابًا﴾ بیگو مان من سہہ ہنی تہو شتہ دہ کہم ﴿إِلَّا أَن يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مہ گہر
 (لہ گہ لی دا بلیت) تہ گہر خواہیہ ویت ﴿وَأَذْكُرُ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾ ہہر کاتی (ان شاء اللہ) ت لہ ہیر چوہ
 کہی ہیرت ہاتہوہ بلی ﴿وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِّي رَبِّي﴾ بلی تہو مہدہ وارم پەرورہ دگارم رینمو ونیم بکات
 ﴿لَا أَقْرَبُ مِنْ هَٰذَا رَشْدًا﴾ بؤ رینگاہہ کی نزیکتر (لہ راستی) لہ مہ ﴿وَلْيُؤْأَفِ كُفَيْهِمْ﴾ (تہو کز مہ لہ
 لاوہ) مانہوہ لہ ناو تہ شکہو تہ کہ یاندہ (بہ خہو تووی) ﴿فَلَا يَنْفَعُ سِوَانِي﴾ ہاوہی مہی سہ دان
 (بہ سالی ہہ تاوی) ﴿وَأَزِدُّوا بُغْضًا﴾ تہ سالی تریشیان زیاد کرد (تہ گہر بہ سالی مانگی ہدہہی حیساب
 بکرت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِيُؤْأَفِ﴾ بلی خوا زانترہ بہ ہاوہی مانہوہ یان ﴿لَا تُغْنِي السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾
 تہنہا بؤ خواہ زانی نہنی ناسمانہ کان و زہوی ﴿أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ﴾ نای (خودا) چ ہنا و ہسہرہ
 ﴿مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ﴾ ہبچ ہشتیوانیکیان بڑنیہ ﴿وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا﴾
 کہ سیش ناکات بہ ہاوہ شہی خوی لہ فہرمانی دا ﴿وَأَقْلُ مَا أُولَىٰ إِلَيْكَ﴾ بخوینہرہوہ تہوہی کہ
 وہ حیت بؤ کراوہ ﴿مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ﴾ لہ فور نانی پەرورہ دگارت ﴿لَا مَبْذُولَ لِكَيْفِيَّتِهِ﴾ کہ س نیہ
 ہتوانیت و تہ کانی تہو ہگڑیت ﴿وَلَنْ نَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ ہہر گیز بہ نایہ کت دہست ناکہ ویت
 ہبچگہ لہ خوا بہ نای بؤ بہریت ﴿

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ خوت را گره له گه له ته وانهی ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ﴾ له پهره مرد گاریان ده پارتنه وه
 ویادی ته وه کهن (و ده پهرستن) ﴿يَا قَدْزَوْهَ وَالْعَبَّيَّ﴾ به بیانیان و نیواران ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَكَ﴾ که مه به سنیان
 ره زامه ندی خوابه ﴿وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ﴾ چاوه کانت له وان لامه ده وه مره گنره (بو که سانی بی
 باوه ری ده وله مهند) ﴿ثُمَّ يُدْرِيكَ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ که جوانی و رازاوه بی زیانی ته م دونیای ده ویت
 ﴿وَلَا تُلَاحِظْ مَنْ﴾ و به گویی که سینک مه که ﴿أَعْيَنَّا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِكَ﴾ که دلیمان له یادی خومان بی ناگا کردوه
 ﴿وَاتَّبَعْهُ وَهُوَ﴾ و شوینی هه و او ثاره زووی خوی که و توهه ﴿وَكَانَ ثَمْرُهُ رُطْبًا﴾ هه موو کاره کانی خراب و
 له سنوور ده رجوه ﴿وَقُلِ الْحَقُّ﴾ بلی حق (ته م قورنانه) ﴿مِنْ رَبِّكَ﴾ له لایه ن پهره مرد گار تاندوه
 هاتوه ﴿فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ﴾ جا هه که سنی ده ویت با باوه ری بی ﴿وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ﴾ و هه که سیش
 ده ویت با بی باوه ری بیست (ته مه شی جزوینکه له هه رشه و سهر زه نشست) ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نیمه ناماده مان کردوه بو سته مکاران (بی باوه ران) ﴿نَارَ الْحَطَّاءِ يَهْرُسْنَ فِيهَا﴾ ناگریک که
 بلنسه که ی (وه کو ره شمال) ده وریان ده دات ﴿وَإِنْ يَسْتَعْجِلْ﴾ وه ته گهر (له تینوانا) هاواری ناو
 بکهن ﴿يُعَالُوا بِمَا كَانُوا يَكْمُلُ﴾ ناوینکیان بو ده هینری وه کی می تواره (یا وه ک چلک و چه به لی رون و
 زهیت وابه) ﴿يَشْوِي النَّجْوَةَ﴾ روو ده م و چاوه کان ده برزینتی ﴿يَتَشَبَّهُ الشَّرَابُ﴾ نای چ خوار دنه وه به کی
 پیس و خرابه ﴿وَمَسَاءَتٌ مُرْتَفَقًا﴾ و نای چ شوین و جیگایه کی خرابه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 به راستی ته وانه ی که باوه ریان هتاوه ﴿وَتَعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کردوه ی چا که بیان کردوه ﴿إِنَّا لَا نُضِيعُ
 أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا﴾ بیگومان نیمه پاداشتی ته وانه وون ناکه بین که کرده وه ی چاکیان کردوه ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾
 بو ته وانه هه به ﴿جَنَّاتُ عَدْنٍ﴾ به هه شتائینکی هه میشه بی ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که
 یو باره کان به ژیر باند دین و ده چن ﴿يَجْرُونَ فِيهَا﴾ ده رازینرینه وه لهو (به هه شتانه) دا ﴿مِنْ أَسْفَرٍ مِنْ ذَهَبٍ﴾
 به بازنی زوری ثالثون ﴿وَيَلْبَسُونَ فِيهَا ثِيَابًا خُضْرًا﴾ وه بو شاک ی سهوز ده بو شن ﴿مِنْ سُطُرٍ مَشَتْوَةٍ﴾ له
 ناویشمی ته نک و ته ستور ﴿مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ﴾ پال ده دهنه وه لهو (به هه شته) دا به سهر کورسی
 و باله شته کانه وه ﴿يُسْمِعُ الْكَلِمَ وَحَسَنَتٌ مُرْتَفَقًا﴾ نای چهنه پاداشتینکی چا که و جیگایه کی خوشه ﴿وَأَصْبِرْ لَهُمْ قَوْلًا﴾
 (ته ی موحه ممه د) بویان بگنره ره وه نمورنه ی ﴿رُحُلَيْنِ﴾ ته دوو پیاره ﴿جَعَلْنَا﴾
 لا حیدهما دابوومان به به کینکیان (که بی باوه ر بوو) ﴿جَعَلْنَا مِنْ أَغْطٍ﴾ دوو باخ له هه موو جوره
 تربیه ک ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا بَخْلًا﴾ به دار خورما ده وری هه مردوو باخه که مان دابوو ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَنْجًا﴾
 له نیوان ته دوو باخه دا کشتو کالمان فره هم هتاوو (بو ی) ﴿يَكْنُ الْأَخْشَيْنِ﴾ هه دابوو هه مردوو
 باخه که به ری چاکیان گرتوو ﴿وَلَمْ نُطِيقْ لَهُمْ شَيْئًا﴾ هپچیان لی خه سار نه بوو بوو ﴿وَلَمْ نُقَاتِلْ لَهُمُ الْهَمَ﴾
 و له نیوان ته دوو باخه دا کانیان و کمان هه لقولاندبوو (بو ناودانیان) ﴿وَكَانَ لَهُمْ قَعْرٌ﴾ هه روه ها
 (خاوه نی ته دوو باخه) مان و سامانی زوری هه بوو (له ثالثون و زیووشنی تر) ﴿فَقَالَ اصْبِرْ بِهِ وَهُوَ أَخْلَوْا لَهُ﴾
 جا به هاویری (ایمانداره هه زاره) که ی ووت له کاتینکدا که قسه ی له گه لدا ده کرد ﴿إِنَّا أَنْكَرُ﴾
 مِنْكَ مَا لَا مِنْ مَالٍ وَ سَامَانٍ له تو زور تره ﴿وَأَعْرَضْنَا﴾ کوپ و کال و خزمه تکاریشم زیاتره ﴿

﴿وَوَحِّلْ وَجْهَكَ﴾ (ہی باوہرہ کہ بیان) چوہہ ناو باخہ کہ یہ وہ ﴿وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ﴾ لہ کاتبیکدا کہ سستم کاربوو لہ خوی ﴿قَالَ مَا أَظُنُّ أَن تَبِيدَ هَذِهِ﴾ ووتی باوہرہ ناکہم ہر گیز شہم باخہم لہ ناو بچیت ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ باوہریش ناکہم روزی دواپی بیت و پروو بدات ﴿وَلَمَّا رُدِدْتُ إِلَى رَبِّي﴾ سویند ہی خو نہ گہر (ہاش مردن) بمگیر نہ وہ بولای پەرورہ دگارم ﴿لَا يَجِدَنَّ حَيْرَانَتَهَا مُنْقَلِبًا﴾ بنگومان ہاشتر لہم باخہم دەست دە کہوی ﴿قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ﴾ ہاوری (نیماندارہ) کہی ہی ووت ﴿وَهُوَ يُخَاوِرُهُ﴾ لہ کاتبیکدا کہ گفتوگوی لہ گہ لدا دە کرد ﴿أَصْفَرَّتْ بِالنَّارِ خُفَّيكَ مِنْ قُرْبٍ﴾ نایا تو ہی باوہریت بہو زاتمہی کہ توی لہ خاک دروست کردوہہ ﴿ثُمَّ لَمَّا تَخَلَّفَكَ﴾ پاشان لہ دلہوہ ناوینک ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَجْهًا﴾ پاشان کردویتی بہ پیانو ﴿لَعَنَّا هَؤُلَاءَ رَبِّي﴾ بہ لام من ہەر (دہ لیم) نہو خوا پەرورہ دگارمہ ﴿وَلَا أَشْرَفِرْ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ و هیچ کہ سیش ناکہم بہ ہاوبہشی پەرورہ دگارم ﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ﴾ وہ باکاتی چوویتہ ناو باخہ کہ تہوہ ﴿قُلْتَ مَا أَهْلَ اللَّهُ﴾ بتو تایہ ہرچی خوا بیہوی (ہەر نہوہ دە بیت) ﴿لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ﴾ ہہموو توانایہ کیش ہەر بہ دەس خواہ ﴿إِنْ تَرَىٰ أَنَا أَعْرَضْنَا﴾ نہ گہر تو من دہینی لہ تو کہ متریش ﴿مَا لَؤُولُكَ﴾ مال و دارایی و متدالم ہمہ ﴿فَعَسَىٰ رَبِّي﴾ ٹومیدم وایہ کہ پەرورہ دگارم ﴿أَن يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ﴾ چاکتر لہ باخہ کہی قوم ہی بدات ﴿وَيُرْسِلْ عَلَيْهَا حُمْحًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ و بہ لا و پروسکہ یہ کیش لہ ٹاسمانہوہ بنیریت بولایہ کہی تو ﴿فَتَصِيحُ صَوِيرًا لِّهَا﴾ جا (باخہ کہت) بیت بہ زہویہ کی ووشکی ساف و خلیسک ﴿أَوْ تَصِيحُ مَاؤَهَا غَوْرًا﴾ یان ٹاوہ کہی پروبچی بہ ناخی زہویدا ﴿فَلَن تَسْتَطِيعَ لَهُ وَطْئًا﴾ ٹیتر ہەر گیز نہ توانی بیدوزیتہوہ ﴿وَأَلْحِظْ يَمْسِرَهُ﴾ سامان و ہر و ہوومہ کہی لہ ناویرا (بہ ہہورہ پروسکہ سوتا و نہما) ﴿فَأَصْبَحَ يَفْقَهُ كَيْفَهُ﴾ نہ مجا کابرش لہ داخا دەسہ کانی دہ پرواند و دەیدان بہ یہ کدا ﴿عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ فِيهَا﴾ لہ سہر نہو مالہی کہ خہرجی کرد ہوو (لہ باخہ کہیدا) ﴿وَمِنْ حَارِبَةٍ عَلَىٰ عُرُوشَهَا﴾ لہ کاتبیکدا (کہہری) باخہ کہی ہہموو کہو توون بہ سہر یہ کدا ﴿وَيَقُولُ كَيْفَ يَكُونُ﴾ (جا لہ ہاشہ پروژدا) دہ لیت : خوزگہ ﴿لَمَّا أَشْرَفَ لِي رَبِّي أَحَدًا﴾ کہ سم نہ کردایہ بہ ہاوہلی پەرورہ دگارم ﴿وَلَمَّا تَرَىٰ أَنَّهُ يَتَصَرَّوهُ﴾ کہ ساتنک نہ ہوو یارمہ تی بدن و بین بہ ہانایہوہ ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بیتجگہ لہ خوا ﴿وَمَا كَانَ مُنْتَصِرًا﴾ خویشی سہر کہو توو نہ ہوو ﴿هَٰذَاكَ أَوْلَىٰهُ يَوْمَ الْحَقِّ﴾ لہو شوینانہدا ہشتیوانی تاییہ تی خوی راست و حہ قد ﴿هُوَ خَيْرٌ نُّوْبًا﴾ ہەر ٹہویش چاکترین باداشت ٹہداتہوہ ﴿وَحَيْرٌ عُقْبًا﴾ و سہر ٹہنجامی ہاشیش (بہ نیمانداران) دہ دات ﴿وَأَضْرَبَ لَهُم مَّقَلٌ لِّلْحَيَوٰةِ الدُّنْيَا﴾ (نہی مو حہ محمد ﷺ) بہیتہرہوہ بولہو (ہی باوہر) اتہ نموونہی ژبانی دوتیا ﴿كَمَا أُنزِلَتْهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ و ہک بار انتیک وایہ لہ ٹاسمانہوہ دہیارننہن ﴿فَاتَّخَذَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ﴾ نہو سا جورہ ہا پروای زہوی (ہی دہرویت و) دہرون بہ ناو یہ کدا ﴿فَأَصْبَحَ حَشِيمًا نَّذْرُهُ أَرْتَعُ﴾ نہ مجا دہیتہ پوش و بہ لاش و با ہرش و بلاوی دہ کاتہوہ ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا﴾ وہ خوا ہہمیشہ بہ توانا و دەسہ لات دارہ بہ سہر ہہموو شتیکدا ﴿

﴿الْمَالُ وَالْأَنْفُسُ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ مال و کور و کال جوانی و زینہ تی زبانی دونبان ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّكَ﴾ کر دہ وہ چاکہ کان کہ (پاداشتیان) دہمیتہ وہ ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ پاداشتیان چاکترہ لای پەرورہ دگارت ﴿وَحَيْرٌ أَمَلًا﴾ و زیاتر جینگہ ی نومیدن (لہ مالی دونبا) ﴿وَيَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْجَارُ﴾ وہ (یادبان خەرہ وہ) پورزی کہ شاخہ کان دہخہ بنہ ری ﴿وَرُئِيَ الْأَرْضُ بَارِزَةً﴾ و پرووی زہوی بہ پرووی و تہختی دہبنی ﴿وَحَشَرْنَاهُمْ﴾ و ہمسو (خہلکی) کز دہ کدینہ وہ ﴿فَلَمَّا دُمِّرَتِ الْبَنَاتُ﴾ و ہیچ کہسیان بہجی ناہیلین ﴿وَعُصِرُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا﴾ و ہمسو (نادہ می) لہ ہر دہم پەرورہ دگارتدا ریز دہ کرین ﴿لَقَدْ جِئْتُمُونَا﴾ سوئند بہ خوا دینہ وہ بق لامان ﴿كَمَا خَلَقْتُمُو الْأَوَّلَ مَرَّةً﴾ ہر بہو شہوہی کہ یہ کہم جار دروستان کردن (بہ پرووی و بی بہرگی) ﴿بَلْ زَعَمْتُمْ﴾ بہ لام ثیوہ گومانان و ابو ﴿أَن لَّكُم مَّقْعَدٌ﴾ کہ نیمہ کاتیک دانانین بؤ (لپیر سینہ وہ) تان ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ نامہ ی کر دہ وہ کان دابہش دہ کریت (دہدرتہ دہستی راست چاکان و دہستی چہبی تاوانباران) ﴿فَتَنَّى الْمُجْرِمِينَ﴾ تہم جاتاوانباران دہبنیت ﴿مُسْتَفِيقِينَ وَمُفْرِقِينَ﴾ زور دہ ترسن لہو (ہمسو تاوان و خرابہ) ی کہ تیدایہ ﴿وَيَقُولُونَ بَلْ يَدْعُونَا إِلَىٰ ذِكْرِ النَّارِ﴾ و دہلین نای ہاوار بؤ نیمہ ﴿مَالِ هَذَا الْكِتَابِ﴾ تہم نامہ و دہفترہ جیہ ؟ ﴿لَا يَدْعُوا إِلَىٰ صِغِيرَةٍ وَلَا كِبَرَةٍ إِلَّا أَخَصَّصْنَاهَا﴾ ہیچ کر دہ وہ بہ کی بچووک و گہورہ ی بہجی نہ ہستوہ و تواری کردوہ ﴿وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾ ہر کر دہ وہ بہ کیان کر دینت (تیایدا) نامادہ بہ ﴿وَلَا يَظِلُّ رَبُّكَ أَشَدًّا﴾ و پەرورہ دگارت ستم لہ کہس ناکات ﴿وَلَا فُلْنَا﴾ اَلْمَلٰئِكَةُ اسْجُدُوا لِآدَمَ ﴿بیربان بہتہرہ وہ) کاتیک بہ فریشتہ کانمان ووت سوژدہ بہرن بؤ نادہم ﴿فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ﴾ تہوانیش ہمسو سوژدہ یان برد جگہ لہ لیلیس (شہیتان) نہ بیت ﴿كَانَ مِنَ الْجِنِّ﴾ کہ لہ پتری جنو کہ کان بوو ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾ بؤیہ لہ فرمانی پەرورہ دگاری دہرچوو ﴿أَفَتَسْتَكْبِرُونَ﴾ و دُرِيتُہ ﴿دہی ثایا ثیوہ (تہی نادہ میزادہ کان) تہوہ نوہی دہ کہنہ ﴿أُولَٰئِكَ مِنْ دُونِ﴾ دوست و پشتیوانی خوتان لہ جباتی من ﴿وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ لہ کاتیکدا کہ تہوان دوژمنی ثیوہن ﴿بَشَرًا لِّلْظَالِمِينَ﴾ نای چ گورینہ وہ بہ کی خرابہ بؤ ستمہکاران ﴿مَا أَنشَأْنَاهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ من تہوان (شہیتان و نہوہی) م نامادہ ی دروست کردنی ناسمانہ کان و زہوی نہ کردوہ ﴿وَلَا خَلْقَ النَّاسِ﴾ ہر وہا لہ (کائی) دروست کردنی خوشیاندہ (نامادہم نہ کردوون) ﴿وَمَا كُنْتُمْ مَسْجُودًا لِلْمُضِلِّينَ عَصَا﴾ وہ من ہر گیز گومراکہر انہم نہ کردوہ بہ یارمہ تی دہری خنوم ﴿وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءَی الَّذِینَ زَعَمْتُمْ﴾ پورزیك دہبنیت کہ خوا دہ فرموی باتگی تہو بتانہ بکہن کہ لاتان و ابو و ہاویہشی منن (با یارمہ بیتان بدہن) ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ تہوانیش بانگیان دہ کہن بہ لام وہ لامبان نادہنہ وہ (و نایہن بہ ہاواربانہ وہ) ﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا﴾ وہ نیمہ لہ نینوانباندہ شیونکی پیر نازارمان داناوہ ﴿وَرَدَّ الْمُجْرِمُونَ النَّارَ﴾ وہ تاوانباران ناگری دوزخ دہبنن ﴿فَنظَّمُوا أَنَّهُمْ مَوْبِقُهُمْ﴾ و ہمسو دہزانن و دلنیاں کہ دہچنہ ناوی و تہی دہ کہون ﴿وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾ و رنگایہ کیان دہست ناکہوی بؤ گہرانہ وہ لہو (ناگرہ)

﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند بہ خواہہ راستی نیمہ لہم قورٹانہ داہینا ومانہ تہ وہ ﴿لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ﴾
ہمموو جزورہ نموونہ یہ کہ بڑ خہ لکی ﴿وَكَانَ الْآسَنُ﴾ بہ لام ہمہ میسہ ٹادہ می ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُرَكَاءَ وَجَدَلًا﴾
لہ ہمموو شتی زیاتر موجدہ لہ وده ما قالی دہ کات ﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى﴾
ہیچ شتیگ رینگری لہ خہ لک نہ کردوہ کہ باوہ ربہینن کاتیک ہیدایہ ت و ریتموو نیان بڑہات
﴿وَيَسْتَعِزُّوْنَ أَنْ يُهْتَمَّ﴾ و داوی لی سوردن بکہن لہ ہرورہ دگاربان ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ سُنَّةً الْآوَّلِينَ﴾ جگہ
لہ وہی و ہک ٹومہ تانی پینسینانیان لی بیت و (سزای خودا لہ ناویان بیات) ﴿أَوَلَيْسَ لَهُمُ الْعَذَابُ فَبَلًا﴾
یان سزا روو بہ روویان بیتہ وہ (بہ چاوی خویان بیبین) ﴿وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ﴾ نیمہ پینغہ مہر انمان
ناردوہ ﴿الْأَمْبِثِرِينَ وَمُنْذِرِينَ﴾ تہنہا مورڈہ دہر و ترسیئر بن ﴿وَنُحْدِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَلَاءِ﴾
ٹہوانہی کہ بیباوہرن بہ ناہدی و بہ تال دہمہ قالی دہ کہن ﴿لِيُنذِرُوا بِهِ الْحَقَّ﴾ بڑ ٹہ وہی (ٹایینی) راستی
پی لہ ناوہرن ﴿وَأَنذِرُوا أَوْلِيَاءَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾ ٹایہ تہ کانی من (کہ قورٹانہ) و ٹہو ہرہ شانہی پی
ترسیئر اون بہ گالٹہ یان دہ زانین ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ دُكِرَ بِكَ كَيْدُ رَبِّهِ﴾ کی ستہ مکارترہ لہو کہ سہی کہ
ٹامورگاری کرا بیت بہ ٹایہ تہ کانی ہرورہ دگاری ﴿فَأَعْرِضْ عَنْهَا﴾ بہ لام ٹہو گوی ی پی نہ داو ﴿وَلَيْسَ
مَفْعَلَتَ يَدَاكَ﴾ و ٹہو ناوانانہی کہ کردوہ تی لہ بیری خوی بیانہ وہ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً﴾ بہ راستی
ٹیمہ چہند ہر دہ یہ کی ٹہستورمان داوہ بہ سہر دلاندا ﴿أَنْ يَفْقَهُوْهُ﴾ تا تینہ گہن (لہ ٹایہ تہ کانی نیمہ)
﴿وَلَيْسَ إِذْ يَنْهَوْنَ عَنْهَا﴾ وہ قورسی و کہ ریمان خستو تہ گویانہ وہ (تا راستی نہ بیستن) ﴿وَإِنْ نَذَرْنَاهُمْ إِلَى الْهُدَى﴾
جا ٹہ گہر بانگیان بکہیت بڑ سہر رینگای راست ﴿فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذْ أَبَدْنَا﴾ ٹہوانہ ہر گیز ہیدایہ ت و ہر ناگرن
﴿وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ﴾ ہرورہ دگارت لی سوور دہی خواوہن بہ زہیبہ ﴿لَوْ نَوَلَّيْنَاهُمْ بِمَا عَسَوْا﴾
ٹہ گہر تولہ یان لی بسہنی بہ ہوی ٹہو (ناوانانہ وہ) کی کہ کردوویانہ ﴿لَعَجَلْنَاهُمْ الْعَذَابَ﴾ بیگومان بہ
پہلہ سزای سہختی بڑ دہناردن ﴿بَلَّ لَّهُمْ مَوْعِدٌ﴾ بہ لام بڑ (سزادانی) ٹہوان کاتیکی دیاری کراوہ یہ
﴿أَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْبِلًا﴾ بیجگہ لہو (خواہی) ہیچ بہ ٹایہ کیان دہست ناکہ وئی (لہو سزایہ) ﴿وَلَيْسَ
بِذَٰلِكَ الْقُرْآنُ أَهْلَكَكُمْ﴾ و ٹہو ہمموو شار و گوندانہ مان بہرباد و ویران کرد ﴿لَمَّا ظَنَّنُوا﴾ کاتیک
(دانیشو اتیان) ستہ میان کرد ﴿وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا﴾ و بڑ لہ ناو برد نیشیان کاتیکی دیاری کراومان
دانا ہوو ﴿وَلَقَدْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ﴾ (باسی ٹہو کاتہ بکہ) کہ مووسا بہ لاوہ بدر دہستہ کہی خوی ووت
﴿لَا أَبْرَحُ حَتَّىٰ أَبْلُغَ﴾ من ہدر دہرؤم ہتا دہ گہمہ ﴿مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ﴾ شوینی بہیدک گہیشنی دوو دہریاکہ
﴿أَوْ أَجْمَعِي خُفْيَا﴾ یان ماوہ یہ کی دوور و دربڑ دہرؤم ﴿فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنِهِمَا﴾ جا کاتی گہیشتنہ ٹہو
شوینہی دوو دہریاکہ بہیدک دہ گہن ﴿فَلَمَّا جَاوَوْهُمَا﴾ ماسی بہ کہ یان لہبیر چوو (کہ و ہک تو بشوو بڑ
سہ فہرہ کہ یان پینان ہوو) ﴿فَأَنذَرْتَهُمَا فِي النَّحْرِ سَرَبًا﴾ جا (ماسیہ کہ خوی فری داو) رینگہی خوی
گرتہ بہر لہ ناو دہریاکہ دا و (ٹاوہ کہ) لہ ت دہ ہوو و ہک خوی لی نہ دہ ہاتہ وہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاؤَا رَبَّنَا﴾ جا کانی تپہ پر سن (لہو شویتہ) ﴿قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ اِتَاْعِدَاتَنَا﴾ (موسا) نہرمووی بہ لاوہ
 بہر دہستہ کہی خوار دنہ کہمان بؤ بیتہ ﴿لَقَدْ اَنْتَبٰھِن سَفَرِنَا هٰذَا نَحْبًا﴾ سویتند بہ خوا بہ راستی لہم
 سہ فہرماندا دوو چاری ماندووی و زہ حمت بووین ﴿قَالَ اَرْعَيْتَ﴾ (لاوہ کہ) ووتی لہ بیرتہ
 ﴿اِذْ اَوْتَيْنَا اِلٰی الضَّحْرَيْنِ﴾ کانی چوینہ بہنا بہر دہ گہورہ کہ (بؤ پشوودان) ﴿فَاِیَّ نَبِیِّتِ الْخَوْتِ﴾ جا بہ راستی
 من (لہوی) ماسیہ کہم لہ بیر چوو ﴿وَمَا اَسْمٰیہ﴾ ہیچ شنی لہو (ماسیہ کہ) ہی لہ بیر نہ ہر دہوہ ﴿اِلَّا
 السَّیِّطُنْ اَنْ اُذْکُرْ﴾ کہ باسی بکہم بؤت ینجگہ لہ شہیثان ﴿وَاَتَّخَذَ سَیِّدًا فِی الْاٰخِرِ عِیًّا﴾ (ماسیہ کہ) زیندو
 یوہوہ و) بہ شیوہیہ کی سہر رنگای خوی لہ دہریاکہ گر تہہر ﴿قَالَ ذٰلِكَ مَا کَانَ لِنَبِیٍّ﴾ (موسا) ووتی
 نیمہش لہوہمان دہوہست ﴿فَاَرْزَدَا عَلٰی اَنْ اِیْمًا﴾ تہمجا بہ شوینی خویاندا گہرانوہ ﴿فَصَصَا﴾ بہ سہرنج
 دان ﴿فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا﴾ جا بہندہیہ کہ لہ بہندہ کانی نیمہیان دی ﴿عَلٰیہ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾ کہ لہ لایہن
 خوامانہوہ رہ حمتمان ہندابوو ﴿وَعَلَّمْنٰہُ شَارَہٗ زَا شِمَانِ کَرْدِیو﴾ (مین لڈا عِلْمًا) لہ زانیاری نایہنی
 خومان ﴿قَالَ لَہٗ مُوسٰی﴾ موسا بہو (بہندہ صالحہ) ہی ووت ﴿هَلْ اَنْتَ عَلٰی﴾ نایا (ہاوپرہیت بہکم و)
 شویت بہکموم ﴿عَلٰی اَنْ تَعْلَمَی﴾ بؤ تہوہی فیرم بکہبت ﴿مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا﴾ لہو زانیاریہ راستہی فیری
 بویت ﴿قَالَ اِنَّکَ﴾ ووتی (بہ موسا) بہ راستی تو ﴿لَنْ تَسْتَطِیْعَ مَعِیَ صَبْرًا﴾ ہر گیز ناتوانی لہ گہل
 مندا خوت بگری ﴿وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰی﴾ تو چوں خوت دہگری لہ سہر ﴿مَا لَمْ تُحِطْ بِہٖ خَبْرًا﴾ شنی کہ لہ
 رازو نہینی لہو ناگادار نیت ﴿قَالَ سَتَجِدُنِیْ اِنْ شَاءَ اللّٰہُ صَابِرًا﴾ (موسا) ووتی لہ گہر خواہیہوی
 بہ خور اگر دہمینی ﴿وَلَا اَنْصِبِ لَکَ اَمْرًا﴾ و سہر پیچی لہ ہیچ نہرمانیکت نا کہم ﴿قَالَ فَاِنْ اَنْتَ عَلٰی﴾
 ووتی (بہ موسا) جا تہ گہر شویتم کہ ووتی ﴿فَلَا تَشْغَلْنِیْ عَنْ شَیْءٍ﴾ تہوہ پر سیاری ہیچ شنیکم لی مہ کہ
 ﴿حَتّٰی اُحْدِثَ لَکَ رَمْتًا وَّکُفْرًا﴾ ہہتا خوم دہریاری قسہت بؤ دہ کہم (لہ نہہیتیہ کہی ناگادارت دہ کہم) ﴿فَاَنْظُرْنَا﴾
 ﴿حَتّٰی اَنْ اَنْکَبٰی السَّیِّئَاتِ﴾ تہمجا پیکہوہ ہر دوو کیان رویشتن ہہتا سواری کہ شنیہ کہ بوون
 ﴿حَرْفًا﴾ (ہیاو چاکہ کہ) کہ شنیکہی کون کرد ﴿قَالَ لَحَرَّتْہَا﴾ (موسا) ووتی کہ شنیہ کہت کون نی کرد
 ﴿اِثْرُہِ اَھْلِہَا﴾ بؤ تہوہی سہر نشیتہ کانی (لہ دہریادا) نوتم بکہبت ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَیْئًا اَمْرًا﴾ سویتند بہ خوا
 بہ راستی کارکی زور خراب و ناہایستہت کرد ﴿قَالَ اَلَمْ اَقُلْ﴾ (بہندہ چاکہ کہ) ووتی نایا من تہم ووت
 ﴿اِنَّکَ لَنْ تَسْتَطِیْعَ مَعِیَ صَبْرًا﴾ تو ہر گیز ناتوانی خوت بگری لہ گہل مندا ﴿قَالَ لَا تُؤْخِذْنِیْ بِمَا نَبِیِّتَ﴾
 (موسا) ووتی لیم ہسورہ لہہر تہوہی (تہوہ مہرجہی داسان نابوو) نہ ہیرم چوو ﴿وَلَا تُرْهِقْنِیْ مِنْ اَمْرِیْ
 عُسْرًا﴾ تہم زانیاری فیربوونہم لہ سہر قورس مہ کہ ﴿فَاَنْظُرْنَا﴾ تہمجا پیکہوہ ہر دوو کیان رویشتن
 ﴿حَتّٰی اِذَا فُیِضَ اَطْمَا﴾ ہہتا گہشن بہ تازہ لاوتک ﴿فَقَطَّہٗ﴾ بہ کسہر (ہیاو چاکہ کہ) تہو (تازہ لاوہی) کوشت
 ﴿قَالَ اَفَنْتَ نَفْسًا رَّکِیۃً﴾ (موسا) ووتی کہ سینی پاکسی ہی گوناہت ہہروا کوشت ﴿بَغْیَرِ نَفْسٍ﴾ ہی
 تہوہی کہ سینی کوشنی ﴿لَقَدْ جِئْتَ شَیْئًا اَلْمُرَّا﴾ سویتند بہ خوا بہ راستی کارکی زور خراب و نارہوات

کرد ﴿۱۱﴾

﴿قَالَ أَتَرَأَى لَٰدَ﴾ (بهنده چاکه که) وونی (به موسا) بنیم نه ووتیت ﴿إِنَّكَ لَن تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ بنگومان
 نژ هدر گیز ناتوانی خوت بگری له گدل مندا ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتَهُ عَن شَيْءٍ بَعْدَ هَٰذَا﴾ (موسا) ووتی نه گهر
 دواى نه م جاره پر سیاری هدر شیتکم لی کردی (به ختم لی گرتیت) ﴿فَلَا تَصْبِرْ﴾ نیر هاور بیه نیم مه که
 ﴿فَتَبَيَّنْتَ مِن لَّدُنِّي عُذْرًا﴾ چونکه به راستی له لایه ن منه وه بیانوت هیه (له وهی وازم لی بیت) ﴿وَلَا تَقْطَعْ﴾
 نه مجا پنکه وه هدر دوو کیان رقیشتن ﴿وَإِنِّي أَنَا أَهْلُ قَرْيَةٍ﴾ هتا گه شته لای خه لکی شاریتک
 (له و کاته دا برسیان بوو) ﴿أَسْتَطَعُ أَهْلَهَا﴾ داوای خور اکیان کرد له خه لکی شاره که ﴿فَأَنزَلْنَا يُصِيبُهُمْ﴾
 نه وانیش (خه لکی شاره که) میوان داریان لی نه کردن ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا﴾ نه مجا بییان دیوار تک له ودا (له و شاره دا)
 ﴿يُرِيدُ أَنْ يَمُوتَ﴾ نریک بوو بکه ویت ﴿وَأَقَامَهُ﴾ (بهنده چاکه که) دیواره که ی راستی کرده وه وه لېچنه وه
 ﴿قَالَ لَوْ شِئْتَ﴾ (موسا) ووتی نه گهر بتو یستایه ﴿لَتَوَضَّعْتُ عَلَيْهِ أُخْرًا﴾ کر بیه کت له سه ری وهرده گرت ﴿وَلَوْ
 أَنَا لَمُوتٌ﴾ ووتی نا لیره دا کاتی جیا بو ونه وهی من و تویه ﴿سَأَلْتَنِي بِأَوَّلٍ﴾ نا گادارت ده که م
 له حیکه شی ﴿مَا أَتَىٰ تَطْلُعَ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ نه و شتانه ی که تو نه نتوانی خوت بگری له سه ر (بوودان) بان ﴿أَمَّا
 السَّيِّئَةُ﴾ هوی (کون کردنی) که شتیه که (نه وه بوو) ﴿فَكَانَتْ لِمُسْكِينٍ﴾ (نه و که شتیه) هی چهند که سینکی
 هدر بوو ﴿يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ﴾ نیشیان ده کرد (به و که شتیه) له و در یاهه دا ﴿فَأَرْسَلْنَا نُيُوبَ﴾ بویه و یستم
 (به کون کردنی) عه یب داری بکه م (تا پاشا دوستی به سه ردا نه گرتیت) ﴿وَكَانَ وَزْرًا مُّرْمًى﴾ چونکه له پیشیان وه
 پاشایه که هپرو ﴿يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ دهستی ده گرت به سه ر هه موو که شتیه کی (چاک) دا ﴿وَأَمَّا الْكَلْبُ
 وَهُوَ تَارَهُ لَوْهَ كَشْ﴾ (که کوشتم) ﴿فَكَانَ أَبُوهُ فَؤُوسًا﴾ نه وه باوک و دایکی نیماندار بوون ﴿فَخَشِيتُ أَنْ يَرْهَقَهُمَا﴾
 جانیمه ش ترساین (خوشه و یستی نه و لاه) پالیان پنه و بنیت ﴿طَفِيفًا غَفْلًا﴾ بقو سه ر که شی و بی باوه ری ﴿وَلَوْ
 أَنَا لَمُوتٌ﴾ (به مندا لیکسی) چاکتر له و پاکتر له گونا هه ﴿وَأَقْرَبَ رُحْمًا﴾ به سوزو به زه بی تر بی بزیان ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ
 فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ﴾ وه هوی (چاک کرده وهی) دیواره که ش چونکه هی دوو مندالی هه تیو
 بوو ﴿فِي الْمَدِينَةِ﴾ له شاره که دا ﴿وَكَانَ تَحْتَهُ كَنْزُهُمَا﴾ له نریدا گه نجیته یه که هه بوو که هی نه و دوو
 منداله بوو ﴿وَكَانَ أَبُوهُمَا صَاحِبًا﴾ وه باو کی نه و دوو منداله چاک و خواناس بوو ﴿فَأَنذَرْتُكَ﴾ له بهر نه وه
 بهر وهر دگارت و یستی ﴿أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا﴾ هدر دوو کیان گه و ره به یز بین ﴿وَنَسَخَرْنَا جَانِبَهُمَا﴾ پاشان
 گه نجیته که بان دهر بیتن ﴿رَحْمَةً مِن رَّبِّكَ﴾ نه مه به حمه نیتک بوو له لایه ن بهر وهر دگارت وه (له بهر باو کیان)
 ﴿وَمَا فَعَلْنَاهُ عَن أَمْرِي﴾ نه و (شتانه ی) کردم له خومه وه نه بوو ﴿وَلَيْكَ الْبَدَأُ﴾ نه وه نه یی و هوی نه و کرده وانه
 بوو ﴿مَا أَتَىٰ تَطْلُعَ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ که تو توانای خو گرتت نه بوو له سه ر (کردن) بان ﴿وَنَسَخَرْنَاكَ عَنِ الْقُرَيْشِ﴾
 هدر وه ها پر سبارت لی ده که ن دهر باره ی (ذو القرین) ﴿فَلْيَسْأَلُوا عَن كُرْمَتِهِ ذِكْرًا﴾ (له وه لایاندا) بلی له
 باره به وه هه ندیتک باس ده که م بۆتان ﴿﴾

﴿إِنَّا نَحْنُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ ہم پر امنی نیشہ ہیز و دہسہ لانمان ہیں دالہ زہویدا ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ﴾ وہ حق کاری ہمہو
 شنبکمان ہیں دابو (کہ باشاہی پیو سنی بو) ﴿فَاتَّبَعُوا سَبِيلَهُ﴾ ہمیش کہلکی لہ ہز کارہ کان و ہر دہ گرت (ہو
 گشتن بہ مدہست) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرِبَ الشَّمْسِ﴾ (خوی و لہ شکرہ کہ پڑیشت) تا شد و کانی گہیشہ شوی
 شاوا برونی خور ﴿وَجَعَلْنَا نَارًا﴾ (لہو شویتمدا) وا دیار بوو خور شاوا دہسے ﴿فِي عَيْنِ حِجَابٍ﴾ لہ کابا و نکدا کہ قورہ
 رہشہ ہی بہ دور دایہ ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ﴾ جالہو جینگادا پیتی کہوت لہ گہلکی (ہی باوہر) ﴿فَلَمَّا ذَا الْقُرْآنِ﴾ پیمان
 ووت نہی (ذو القرنین) ﴿إِنَّمَا أَن نَّعَذِّبُ﴾ یا سزایان بدہ (بہ کوشتن گہر باوہر بان نہیٹا) ﴿فَلَمَّا أَن نَّجْعِدْ فِيهِ رَحْمَةً﴾ بان
 چاکہ بان لہ گہلدا بکہ (گہر باوہر بان ہیٹا) ﴿فَلَمَّا أَن نَّجْعِدْ فِيهِ رَحْمَةً﴾ (ذو القرنین) ووتی نہوہی سستم بکات (باوہر
 نہہیٹن) ﴿فَتَوَقَّىٰ نُفُوسَهُ﴾ نہوہی بنگومان نیشہ سزای نہدہسین (بہ کوشتن) ﴿فَتَوَقَّىٰ نُفُوسَهُ﴾ پاشان دہ گہر پتر پتہوہ
 بولای ہر و ہر دگاری ﴿فَوَجَدُ يُرْسِدًا يُّبَادِلُ﴾ ہمیش سزای دہدات بہ سزایہ کی سہخت کہ وینہی نہہسراوہ ﴿فَوَجَدُ
 يُرْسِدًا يُّبَادِلُ﴾ بہ لام نہوہی باوہر پیتی و کردہوہی چاکیش بکات ﴿فَوَجَدُ يُرْسِدًا يُّبَادِلُ﴾ نہوہی پاداشی ہرہ چاک
 (لہ دوار و ردا) بول نہوہی ﴿وَسَمِعُوا لَمْرًا مِّنْ أُنْتَارٍ﴾ و کار و فہرمانی خوامانی بول سووک و ٹاسان دہ کہہن ﴿فَوَجَدُ يُرْسِدًا يُّبَادِلُ﴾
 پاشان گہر پتہوہ بول و رزہ لات، و تہوہو کاراندی گرتہ بہر کہ خوی گہورہ پیتی دابوہر ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ﴾ ہدنا
 کانی گہیشہ شویتی ہہ لانتی خور ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰوِرٌ﴾ پیتی خور ہہلدیت لہ سہر گہل و نہتہوہیہک ﴿فَوَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَٰوِرٌ﴾
 دہہسراوہر ﴿کہہیچ ہمردہوہ پدناہی کمان بول دانہ نابوون (لہ خور بیانشار پتہوہ) ﴿فَوَجَدُ يُرْسِدًا يُّبَادِلُ﴾ ہمردہوہ شویہ بوو
 (بہ سہرہائی ذو القرنین) ﴿وَقَدْ أَهْلَكْنَا بِنَارِ الْآدَمِ﴾ بنگومان نیشہ ہمردہی ہدیوہو (لہ ہیر پدا بوو) ٹاگادار بووین ﴿فَوَجَدُ
 أَتَّبَعُوا سَبِيلَهُ﴾ پاشان (ذو القرنین) پڑیشت، و تہوہو کار و پینگایانہی گرتہ بہر کہ (خوی گہورہ پیتی دابوہر) ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ
 بَيْنَ السَّيِّئَيْنِ﴾ ہدنا گہیشہ تہوانی دووہر بہست (تہوان دوو چیا) ﴿وَجَعَلْنَا دُونَهُمَا قَوْمًا﴾ لہ تہزیک نہوہوہر بہستہدا گہلکی دی
 ﴿لَا يَبْكَوْنَ بِنَقْمِهِمْ قَوْمًا﴾ لہہیچ ووتہہک تی نہدہ گہیشٹن (بہرمانی خویان نہہیٹن) ﴿فَلَمَّا ذَا الْقُرْآنِ﴾ ووتیان
 نہی (ذو القرنین) ﴿إِنَّا نَحْنُ وَإِبْرَاهِيمَ﴾ ہم پر امنی (یاجوج و ماجوج) ﴿فَقَسَّيْذُورِي الْأَرْضِ﴾ لہم خاکہدا خرابہ کارن
 ﴿فَلَمَّا جَعَلْنَا لِقَابَ هَارُونَ﴾ ناخوہر جینکت پیتی بدہسین ﴿فَلَمَّا جَعَلْنَا لِقَابَ هَارُونَ﴾ بول نہوہی ہمردہسین لہ تہوان نیشہو
 نہواندا دروست بکہست ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾ ہم پر امنی (یاجوج و ماجوج) ﴿فَقَسَّيْذُورِي الْأَرْضِ﴾ لہم خاکہدا خرابہ کارن
 چاکشرہ (لہوہی تہوہوہی ہاسی دہ کہن) ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾ جاتہوہ بہ ہیز و بازو و بارہ تہسیم بدہن ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾
 لہ تہوان تہوہوہ نہواندا ہمردہسینک دروست تہ کہم ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾ پارچہ ٹاسنم بول پیتی (لہ سہر بہک داینین)
 ﴿حَتَّىٰ إِذَا نَسَخْنَاهُ﴾ ہدنا تہوانی ہمردوہ کتہوہ کدی ہر کردوہ پیتی یہک بوون ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾ ووتی: (بہموشہ دہمہ)
 فرو بکہن (لہو ٹاگرہی لہ زہر پدا کرا بروہوہ) ﴿حَتَّىٰ إِذَا نَسَخْنَاهُ﴾ ہدنا کانی نہوہوہ (پارچہ ٹاسنمانہ) ی کردہ ٹاگر
 ﴿فَلَمَّا﴾ (ذو القرنین) ووتی ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾ مسی ٹواوہم بول پیتی بیکہم بہ سہر پدا ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾ لہمجا
 (یاجوج و ماجوج) نہبان دہوانی سہر کہون بہ سہر پدا (بہوہی ہرزی و مساف و لوسی ہوہ) ﴿فَلَمَّا نَسَخْنَاهُ﴾
 وہ نہیان دہوانی کولی ٹیکہن (لہ بہر پدہی و نہستوہری) ﴿

﴿قَالَ كَذَابٌ مِّنْ زُفَرٍ﴾ (ذو القرنین) ووتی ثم (دروست کردہ) وجمہ نیکہ لہ لابن پەرورد گارمہ وہ ﴿فَإِنَّا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي﴾ جا ہد کات ہلئنی پەرورد گارم ہات (بہدہر چوونی یا جوج و ماجوج) ﴿جَعَلَهُ دَكَّاءَ﴾ دہ بکاتہ زہ وہ کی تلخت ﴿وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا﴾ وہ بنگومان ہلئنی پەرورد گارم صدق و راستہ ﴿وَتَرَكْنَا وَارَ﴾ واز (لہ خد کی) دینین ﴿فَعَسَىٰ أَمْرُهُمْ فَعَسَىٰ﴾ لہو پورہ دادین و دہ جن بہا و بہ کتردا (وہ کو شہ بولی دہریا) ﴿وَنُفِخَ فِي السُّنَنِ﴾ و فو و دہ کری بہ شہ پیور دا ﴿فَجُمِعَتْ رَنَدًا﴾ تہوسا ہموویان کز دہ کہ پندہ سہراپا (کدسیان لی جسی نامینت) ﴿وَعَرَّضْنَاهُمْ لِمِطْرٍ غَافِقٍ﴾ وہ لہو پورہ دا دوزخ نشانی کافران دہدہین ﴿عَرَّضْنَا﴾ بہ نشان دانیکسی تہواو ﴿الَّذِينَ كَانَتْ أَقْنِيئُهُمْ﴾ تہوانہی کہ (لہم دونیابہدا) چاویان ﴿فِي عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ پەردهی بہ سہر دا ہاتیو و لہبادی من ﴿وَكَاوَالًا شَتَّىٰ﴾ وہ تہوانہ نہیان دہتوانی (قورشان) بیستن ﴿أَفَلَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تابا تہوانہی بی باوہر ن وا گومان دہین (سوودی ہدی بویان) ﴿أَن يَخُذُوا عِصْيَانِي﴾ کہ بہندہ کانم (وہک فریشتہ و عیسا) بکدن ﴿مِن دُونِ آيَاتِي﴾ بہ یار و یاور و پەرستراو جگہ لہ من ﴿إِنَّا أَتَيْنَاهُمْ هَٰذَا﴾ بہراستی نیمہ دوزخمان نامادہ کردوہ ﴿بِالْكَافِرِينَ﴾ بہ جینگا و شونین (میوانداری) بویان باوہران ﴿فَلَقَدْ شَتَّىٰ﴾ بلی تابا ہدوالتان بہدہین ﴿وَالْأَخْسَرِينَ أَمَلًا﴾ بہ خسارہ تمہندترین (کدس) لہ کار و کردہ وہ کانپاندا ﴿الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلَهُمُ﴾ (تہوانہ) تہو کہ سانہ کہ کردوہ و کز ششیان بہ فیر و چوہ ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ لہ زبانی دونیادا ﴿وَنَحْنُ خَيْرُ الْوَعْدِ﴾ و اشیان گومان دہبرد بہراستی تہوان ﴿يُحْسِنُ كَارِئِكِي زُور﴾ چاک دہ کدن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوانہ کہ سانینکن بی باوہر بیون ﴿بِأَنبَاءِ رَبِّهِمْ﴾ بہ نیشانہ کانی پەرورد گاریان و گہیشتن بہ عزمہتی (لہدوار و زدا) ﴿فَلَقَدْ كَذَّبُوا﴾ لہبہر تہوہ کردہ وہ کانپان پوچہن و بی پاداشت دہر چوہ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تہوہ تولہ و سزایان دوزخہ ﴿بِأَنكَرُوا﴾ لہبہر تہوہ بی باوہر بیون ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمُ عَذَابًا﴾ و گالتہ بیان دہ کرد بہ نیشانہ کان و پیغمبرانی نیمہ ﴿إِنَّا آتَيْنَاهُمْ﴾ بہراستی تہوانہ کہ نیمان و باورین ہتاوہ ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحِينَ﴾ وہ کردہ وہی چاکیان کردوہ ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْآزْدَقِ﴾ بہعشتہ کانی فیردہوس جینگای (میوانداری) تہوانہ ﴿فَلَقَدْ كَفَرُوا﴾ بہدہر دہوامی تبتدا دہمیتنہ وہ ﴿لَا يَتَّقُونَ عَذَابَ النَّارِ﴾ داوای گواستہ وہ ناکدن لہو (بہعشتہ) دا ﴿فَلَقَدْ كَفَرُوا﴾ (تہی موحہمہد) بلی تہ گہر (شاوی) دہریاکان پیوایہ ﴿بِأَنكَرُوا﴾ بہرہ کتب بؤ (نوسینی) زانیاری پەرورد گارم ﴿لَقَدْ كَفَرُوا﴾ بنگومان (شاوی) دہریاکان تہواو دہبیون ﴿فَلَقَدْ كَفَرُوا﴾ پیش تہوہی زانیاری پەرورد گارم تہواو بیت ﴿وَنَحْنُ خَيْرُ الْوَعْدِ﴾ تہ گہر چہند تہوہندہی دہریاکانیش بیتین (بیکہین بہ مرہ کتب زانیاری خوا تہواو تابت) ﴿فَلَقَدْ كَفَرُوا﴾ بلی (بہوین باوہر انہ) بنگومان منیش تہنہا نادہ میرادیکم وک تہوہ ﴿يُوحِي إِلَيْكَ﴾ بہلام و ہجیم بؤ دبت ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَجَدٌ﴾ بہراستی پەرورد گاری تہوہ پەرورد گاری تاک و تہیایہ ﴿فَلَقَدْ كَفَرُوا﴾ جا ہد ہر کدس بہ تہمایہ بہ عزمہت پەرورد گاری بگات (لہ قیامہ تدا) ﴿فَلَقَدْ كَفَرُوا﴾ تہوہ با کردہ وہی چاک بکات ﴿وَلَا يَتَّقُونَ﴾ لہبہرستنی پەرورد گاری دا کدس تہکات بہا و بہشی ﴿

سورתי ﴿مَرْيَمَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهر بان

﴿كَهَيِّضَ﴾ به (کاف، ها، یا، عین، صاد) ده خوینتریته و خوا زاناره به مانا که ی: بوزانیاری
 زیاتر سه بری سهره نای سوره تی (البقره) بکه ﴿ذَكَرَ حَتَّى رَزَقَكَ﴾ (نه سه ی ده خوینتریته و
 به سهرندا) یاس و یادی به زه یسی به روره دگارتنه ﴿عَبْدَهُ رَزَقْنَاهَا﴾ به به نده ی خوی که زه که ریایه ﴿إِنَّا نَذِي رَزَقَهُ﴾ له کاتیکدا پارایده و له به روره دگاری ﴿يَذَّابْحُهَا﴾ به پارانه و به کی نهی و به نامه کی
 ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي﴾ ووتی نه ی به روره دگارتنه به راستی من ﴿وَهَبْ لِي عِصْمًا﴾ ئیسکم لاواز بووه
 ﴿وَأَسْتَعِزَّ بِرَأْسِ شَيْبَا﴾ له بهر پیری سهرم (به مووی سپی) گری گرتووه (نه مه جزوینکه له به وانبیری
 زمانی عهره بی به کار دیت به به بهستی نه و ی که مووی سپی له کاتی پیریدا گری به رداوه له مو
 به شه کانی سهرده می گه نجیتی) ﴿وَلَمَّا كُنْ بِدُعَايِكَ رَبِّ شَقِيحًا﴾ به روره دگارتنه هر گیز له پارانه و هم لیت
 بی هیوانه بووم ﴿وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْتِ﴾ به راستی من ده ترسم که س و کاره که م (له نایینی خوا لاده ن)
 ﴿مِنْ وَرَأْيِ﴾ له پاش (مردنی) خوم (چونکه که سپکیان تیدانه جیگری من بیت) ﴿وَكَاثِبُ أَمْرًا﴾
 عافرا ﴿وَحِيزَانَهُ شَمَ نَزْوُكَ﴾ (مندالی ناییت) ﴿فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا﴾ سا تو له لایه ن خوندوه
 منالیکسی چاکم پی به خشه ﴿يَرْثِي وَيَتُوبُ مِنْ أَلِ يَعْقُوبَ﴾ میرانگری (بنغه به ریتی) من
 وینه مالیه یه عقوب بی ﴿وَأَجْعَلْ رَبِّ رَضِيًّا﴾ نه ی به روره دگارتنه واشی لی بکه که خوت لینی
 رازی بیت ﴿يَرْزُقْنِي إِنَّا لَبَشِيرٌ﴾ (خوای گه وره به رمووی) نه ی زه که ریایه به راستی موژده ت
 ده به ینی ﴿يُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ﴾ به مندالی که ناوی به حبایه ﴿لَمْ يَجْعَلْ لَّهُ مِنْ قَبْلُ سَيًّا﴾ بیشتر که سمان
 به و ناوه ناو نه ناوه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي نَكُوتٌ لِي عُلْمٌ﴾ ووتی نه ی به روره دگارتنه چون مندالم ده بی
 ﴿وَكَاثِبُ أَمْرًا﴾ له کاتیکدا خیزانم نه زو که ﴿وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِفَرِ عِتًّا﴾ بیتگومان
 خو شم له پیریدا گه یشتو و مده ته نه و به ری پیری ﴿قَالَ كَذَّابٌ﴾ ووتی (بریار) به و جزو به
 ﴿قَالَ رَبُّكَ﴾ به روره دگاریشت به رمووی نه ی ﴿هُوَ عَلَى هَيْئٍ﴾ نه و (کاره) به لای منه و زور ئاسانه
 ﴿وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ﴾ بیتگومان بیشترش تو م دروست کردوه ﴿وَلَمْ تَكُنْ شَيْئًا﴾ که شتیک نه بویت
 (بیش نه و دروست کردنه) ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ (زه که ریایه) ووتی نه ی به روره دگارتنه
 نیشانه به کم بوز دابنی (کاتی نه و مژده هاته دی) ﴿قَالَ آيَتُكَ﴾ (خوای گه وره) به رمووی نیشانه ی
 تو نه و به (له سهر بوونی نه و کوپه) ﴿أَلَا تَعْلَمُ أَنَّ النَّاسَ﴾ ناتوانیت گفنو گو له گه ل خه لکدا بکه ی
 ﴿فَلَمَّا سَأَلِ سَوِيًّا﴾ سنی شه و له سهر به ک (به روزه کانیه و هه ر جهنده) ساغیت و لال نیت ﴿فَخَرَجَ﴾
 عافرا ﴿وَمِنْ أَلْمَحْرَابِ﴾ پاشان زه که ریایه به رستگا که ی هاته دهر بوز ناو گه له که ی ﴿فَأَوْحَى إِلَيْهَا﴾ جا
 به نیشاره ت پی ووتن ﴿أَنْ سَيَحْمِلُكَ رَبُّكَ وَعِصْمًا﴾ که به یانیان و ئیواران ته سیحانی خوا بکه ن

﴿يَتَخَيَّ خُذْ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ﴾ (خو! دہنہر موینت بہہ یہ حیا پاش گہورہ بوونی) نہی یہ حیا تہورات بہتووندو گرنگ بگرہ ﴿وَأَتَيْنَاهُ الْكِتَابَ صَبِيحًا﴾ تیگہ یشتی تہورات (یا حیکمت و ژیری) مان پینہ خشی لہ تہ مہنی منالیدا ﴿وَحَنَانٍ لِّدَاوُدَ زَكَاةً﴾ لہ گہن دلسوزی و پاک و خاوینی لہ لایہن خومانہ وہ ﴿وَحَنَانٍ نَّيِّبًا﴾ وہ نہو (یہ حیا) لہ خوانرس و ہاریز کار بوو ﴿وَنَزَّلْنَا بِرَأْسِهِ﴾ ہلسو کہونی لہ گہن دایک و باوکیدا جوان بوو ﴿وَنُوحٍ يَكُنْ جِبْرًا عَصِيًّا﴾ خو بہزل زان و سہر پیچی کدر نہ بوو (لہ فہرمانی خوا) ﴿وَمَسَّ عَظْمُ يَوْمَ وُلِدَ﴾ سہ لامی خواہی لہ سہر بیت لہو روضہی لہ دایک بوو ﴿وَيَوْمَ نَبُوءُ﴾ وہ لہو روضہی کہ وہ فات دہ کات ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ عَلَيْهَا﴾ وہ لہو روضہی کہ ریندو دہ کر تہ وہ ﴿وَأَذْكُرِي الْكِتَابَ مَرْيَمَ﴾ (نہی موحمہد ﷺ) باسی بہ سہر ہائی مہریم بکہ لہ قورناندہ ﴿إِذْ أَنْبَأَتْ مِنْ أَهْلِهَا﴾ نہو کاتہی کہ کہ نارگیری کرد لہ کہس و کاری ﴿مَكَانًا شَرْقِيًّا﴾ لہ شونینکی روضہ لاتی (مزگہوتی قودس دا خوا پەرستی دہ کرد) ﴿فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا﴾ نہ مجا پەر دہ یہ کی دانا لہ نیوان خوی و نہوان (کہس و کاری) دا ﴿فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا﴾ نتیجہ بش جویرہ ٹیلصان نارد بولای ﴿فَتَحْنَلْ لَهَا الْوَرْدَ أَرْمِيًّا﴾ وہ کو بہ شہرینکی تہ و او خوی پیشانی (مہریم) دا ﴿قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ﴾ (مہریم) ووتی من بہنا دہ گرم بہ خواہی مہرہ بان لہ نہ ﴿إِنْ كُنْتَ نَذِيرًا﴾ نہ گہر نہو لہ خوا ترسیت (وازم لی بیتہ و زیانم ہی مہ گہ نہ) ﴿قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ﴾ جویرہ ٹیل ووتی (ترست نہ ہی) من تہر دراوی پەر و رد گارتہم ﴿إِلَّا هَبْ لِي غُلَامًا زَكِيًّا﴾ بڑ تہ وہی مندالینکی پاک و خاوینت ہی بہہ خشم ﴿قَالَ أَنِّي لَكُمْ لِي غُلَامٌ﴾ (مہریم) ووتی من چون مندالم دہ بیت! ﴿وَنَزَّلْنَاهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ﴾ کہ ہیچ بہ شہرینک (لیم نہ کہ و تہوہ) رہ فاقہ تی نہ کردوم (بہ حہ لالی) ﴿وَنَزَّلْنَاهُ﴾ وہ داوتن ہیسی نہ بووم ﴿قَالَ كَذَلِكَ﴾ (جویرہ ٹیل) ووتی کارہ کہ بہو جزرہ بہ (کہ ہیتم ووتی) ﴿قَالَ رَبُّكِ﴾ پەر و رد گارت فہر موویہ تی ﴿هُوَ عَلَى هَدًى﴾ نہو کارہ لای من زور ناسانہ ﴿وَنَزَّلْنَاهُ﴾ ایتم لاتی و بڑ تہ وہی ہیکہین بہ مو عجیزہ و نیشانہ یہک بڑ خہلکی ﴿وَرَحْمَةً مِنَّا﴾ و رہ حمہ تہنکی تاییہ تیش لہ لایہن تہوہ ﴿وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا﴾ تہوہ کارنکی بریار دراوہ (لہ لایہن خواوہ) ﴿فَحَمَلَتْهُ﴾ جا (مہریم) سکی پڑ بوو بہو (کڑوہ لہوہ) ﴿فَاتَّخَذَتْ يَمِينًا مَكَانًا فَصِيًّا﴾ نہ مجا بہ (سکہ کہ) وہ دوور کدوتہ وہ بڑ شونینکی دوور (لہ کہس و کاری) ﴿فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ﴾ تہوہ مسائیشی پیش زانی مندال بوون ناچار دی کردو بردی ﴿إِلَى جَذْعِ الْخَلْوِ﴾ بڑ لای تہدی دار خورمایہک (نا لہ کانی مندال بوو مہ تہ کہیدا خوی پتوہ بگریٹ و پالی پتوہ بدات) ﴿قَالَتْ يَكُفِّنِي مَن قَبْلَ هَذَا﴾ (مہریم) ووتی نای خورگہ پیش تہم (پروداوہ) ہمر دمایہ ﴿وَكُنْتُ سَيِّئًا نَّسِيًّا﴾ و من شینکی لہ ہیر جووہی باس نہ کراو بوو مایہ ﴿قَالَ إِنَّمَا كَانَ نَحْوُهَا﴾ نہ مجا (جویرہ ٹیل) بانگی مہریم می کرد لہ ژیری (دار خورماکہ) وہ ﴿الْأَخْزَى﴾ (ووتی) خفہت مہ خو و غہبار مہبہ ﴿فَدَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرًّا﴾ ہنگومان پەر و رد گارت لہ خوار تہوہ جو گہ یہک ناوی بڑ فہراہم ہیناوی ﴿وَهَرَى إِلَيْكَ جَذْعُ الْخَلْوِ﴾ قدی تہوہ دار خورمایہش بڑ لای خوت راوہ شینہ ﴿تَسْقِطُ عَنْكَ رِطَابًا جَبِيًّا﴾ خورمای تازہ ہی گہ پیووت بہ سہر دا دہ باریت ﴿

﴿فَكَفَىٰ وَاعْتَرَىٰ﴾ ثمعجا (لہو خورما) بخق و (لہو ناوہش) بخزروہ ﴿وَقَرَىٰ عَيْنًا﴾ چاوو دن پڑوشنبہ
 ﴿فَإِنَّا نُنزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ جاتہ گہر ہر کہ سینکت بینی (پر سیاری ثم مندالہی لی کردی)
 ﴿فَنُفِثَ فِيهِ الرِّيحُ فَصَوَّمَا﴾ بہ (نیشارہت) پنی بلی بہ راستی من قسہ نہ کردنم لہسہ خوم نہ زر کردوہ
 بق (خوای) میہرہبان ﴿فَلَمَّا أَكْبَرَا نُنَزِّلُ فِيهِمَاءً﴾ لہہر لہوہ نہ مرق قسہ لہ گہل هیچ کہ سینکتا ناکہم ﴿ثُمَّ
 قَالَتْ يَبْهَ قَوْمَهَا﴾ جاتہو (مندالہوہ) ہانہوہ بق لای کہس و کارہ کہی ﴿تَحْمِلُهُ﴾ ثمو (مندالہی)
 گرتبو بہ باوہ شہوہ ﴿قَالُوا اتَّخَذَتُمُ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان لہی مہرہم ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا فَرِيًّا﴾ بہ راستی
 شبتیکی زور خراب و نابرو بہرت کردوہ ﴿بِأُتُخِتَ هَرُونَ﴾ تہی نہوہی وک خوشکی ہاروون
 وایت (لہ تہقوا و خواناسیدا) ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يُولِيَ أَمْرًا سَوِيًّا﴾ نہ باوکت پیاونکی خراب و داوین پیس
 بوہ ﴿وَمَا كَانَتْ أُمَّةٌ نَبِيًّا﴾ نہ دایکت داوین پیس و زیناکار بوہ ﴿فَأَنشَأَتْ آيَاتٍ﴾ جاتہ (مہرہم)
 نیشارہتی بق ثمو (مندالہ) کرد ﴿قَالُوا كَيْفَ نَكْفُرُ﴾ (خزمہ کانی) ووتیان چون قسہ بکہین ﴿مَنْ كَانَ فِي
 الْأَمْرِ صَبِيًّا﴾ لہ گہل منالیکدا کہ لہ پیشکہ دایہ ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ﴾ (مندالہ کہ ہانہ قسہو) ووتی
 بہ راستی من بہندہی خوام ﴿إِنِّي الْكَتَبُ﴾ بہ راوی نینجیلیم پی دہدات ﴿وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ و دہمکات
 بہ پیغہ مہر ﴿وَجَعَلَنِي مَبَرَكًا إِنَّ مَا كُنْتُ﴾ وہ پیروز و فہرداری کردوم لہ ہر جینگاہ کدا ہم
 ﴿وَأَوْصَانِي بِالْحَقِّ وَالْحَقُّ كَوْنٌ﴾ و فہرمانی پندوم بہ نویژ کردن و بہ زہکات دان ﴿مَا دُمْتُ حَيًّا﴾ ہدالہ
 زیاندام و زیندوم ﴿وَنَزَّلْنَا بِوَلَدِي﴾ و (کردومی) بہ پڑلہ بہ کی چاکہ کارو گویزایہل بق دایکم
 ﴿وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا﴾ نہی کردوم بہ ملہورپنکی بہدہفتار ﴿وَالسَّلَامُ عَلَيَّ﴾ سلاوی خوام
 لہ سہر بیت ﴿يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ﴾ ثمو پڑوہی کہ لہ دایک بووم وہ ثمو پڑوہی کہ دہرم ﴿وَيَوْمَ
 أُبْعَثُ حَيًّا﴾ وہ ثمو پڑوہی کہ زیندو دہ کریمہوہ ﴿ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾ ثموہ (کہ باس کرا)
 عیسای کوری مہرہمہ ﴿قَوْلَ الْحَقِّ﴾ کہ ووتہ بہ کی راستہ (دہر بارہی عیسا) ﴿الَّذِي قِيْلَ يَتَذَكَّرُ﴾
 کہ تہوان (گاوور و جوولہ کہ کان) تیدا دوو دلن ﴿مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ﴾ ناگونجی و شایہن
 نی بہ بق خوا مندالی ہدبیت ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاک و پیگہردی بق خوا ﴿إِنَّا قَطَعْنَا شَرْا﴾ ہر کانی بہوہی
 کارنیک بیی ﴿فَنُفِثَ بِقَوْلِهِ﴾ ثموہ پیگومان تہنہا پنی دہلی ﴿كُنْ فَيَكُونُ﴾ بہہ، بہ کہہر دہبیت ﴿ثُمَّ
 قَالَ اللَّهُ رَبِّي وَرَبُّكُمْ﴾ پیگومان خوا بہرہر دگاری من و نیوہشہ ﴿فَأَعْبُدُوهُ﴾ کہواتہ ہر نہو بہرستن
 ﴿هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ثمہ بہ رنگا و ربازی راست و درست ﴿فَأَخْلَقَ الْأَخْرَابَ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾
 بہ لام دہستہو ناقمی (گاوور و جوولہ کہ) کان لہ نیو خویاندا رایان جیاواز بوو (لہ بارہی عیساوہ)
 ﴿قَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جاتہ سزاو لہ ناو چوون بق تہوانہی کہ بی باوہر بوون ﴿مِنْ شَهْدٍ قَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ لہ بیننی
 پڑوہ زور گہورہ کہ (کہ پڑوی دواپی بہ) ﴿أَسْمِعْ يَوْمَ رَبِّهِمْ﴾ نای کہ چہندہ بیسہر و بینہرن (ثمو
 بی باوہرانہ) ﴿يَوْمَ يَأْتُونا﴾ لہ پڑوہتکدا کہ دیتہوہ بق لامان (لہ قیامہندا) ﴿لِئَلَّا نَقُولَ لِلَّذِينَ
 سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ لہ گومراییہ کی ناشکرادان ﴿فِي صَلَاتِ رَبِّهِمْ﴾

﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ﴾ (نہی موحہ مہد) ﴿ثُمَّ﴾ (تو) ﴿سَتَمَكَّارٌ﴾ (انہ) ﴿لہ پروری داخ و خدفت بترستہ﴾ ﴿إِذْ قُضِيَ
 الْأَمْرُ﴾ (کاتی کارو باری) ﴿خَدَلْكِي﴾ (خد لکی) ﴿كَتَابِي﴾ (کتابی) ﴿پس دہیتی﴾ ﴿وَلَوْ أَنَّكَ إِذْ هَؤُلَاءِ غَافِلٌ﴾ (وہ لای
 یومنون) و باوریش ناهینن (بہ پروری دواپی) ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ (ہم) ﴿بہ راستی ہمار نیمہ﴾ ﴿ثَرِبُ الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا﴾
 دہینہ میرانگری زہوی و نہوی لہ سہریہتی ﴿وَالَّذِينَ يُجْحُونَ﴾ (وہ) ﴿ہر ہر لای نیمہ دہ گہرینہ وہ﴾ ﴿وَأَذْكُرْ
 فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ﴾ (وہ) ﴿نہی موحہ مہد﴾ ﴿لہ قورناندہ باسی نبیراہیم بکہ﴾ ﴿إِنَّكَ كَانَتْ بِقَابِقٍ﴾ (بہ راستی
 نہو) ﴿نبیراہیم﴾ ﴿زور راستگو و پتہ مہر ہوو﴾ ﴿إِذْ قَالَ لِأَسِيهِ﴾ (کاتی بہ باوکی ووت) ﴿يَا أَبَتِ﴾ (نہی باوکی
 خوشہ ویستم) ﴿لِمَ تَعْبُدُ﴾ (بہ دہرستی) ﴿مَا لَا تَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ﴾ (شئی کہ ناپیستی و نابینی) ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْءٌ﴾
 وہ هیچ سوو دینکت ہی ناگہینی ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْوَيْلِ﴾ (نہی باوکی خوشہ ویستم بہ راستی دنیا بہ
 زانست و زانیارنکم ہر ہاتوہ) ﴿مَا أَتَانِي﴾ (کہ ہر تو نہ ہاتوہ) ﴿وَبَيْتٌ نَدْرَاوہ﴾ ﴿فَأَنْتَجِي﴾ (کہوہ) ﴿شویتم
 کہوہ و گوئی ایدلیم بکہ﴾ ﴿أَهْلِكَ بِضَرْحٍ مُّسَوًّى﴾ (رینموونیت دہ کہم ہر رینازی راست) ﴿يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ
 الشَّيْطَانَ﴾ (نہی باوکی خوشہ ویستم شہیتان مہ پہرستہ) ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ﴾ (بہ راستی شہیتان) ﴿كَانَ لِلرَّحْمَنِ
 عَصِيًّا﴾ (ہمیشہ سہرینچی کہر و باخی بہ لہ خواہی مہرہ بان) ﴿يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ﴾ (نہی باوکی
 خوشہ ویستم بہ راستی دہرسم) ﴿گہر بہ کافری ہمری) ﴿أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ﴾ (تووشی سزایہ ک پیس) ﴿مِنْ
 الرَّحْمَنِ﴾ (لہ لاہن خواہی مہرہ بانہ وہ) ﴿فَتَكُونَ مِنَ الشَّايِطَانِ وَلِيًّا﴾ (نیر بیستہ ہاوری و ہاودہ می شہیتان) ﴿لہ دوزخدا﴾
 ﴿قَالَ أَزِيغُكَ عَنْ آلِهَتِي﴾ (باوکی) ووتی تو واز لہ پہرستراوہ کانی من دینی (وناپانہرستی) ؟! ﴿يَا
 إِبْرَاهِيمَ﴾ (نہی نبیراہیم) ﴿لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ لَأَرْجُمَنَّكَ﴾ (سویندین نہ گہر واز نہ ہیتی) ﴿لہ قسہ ووتن بہ
 پہرستراوہ کانم) ﴿دنیا بہ بہرہ بارانت دہ کہم﴾ ﴿وَأَهْجُرْ فِي مِيلَةٍ﴾ (دہی) ﴿ہر ہر ماوہیہ کی زور دور کہوہرہ وہ
 لیم﴾ ﴿قَالَ سَتَرْتُكَ﴾ (نبیراہیم) ﴿فہر مووی سہلامت لی بیت﴾ ﴿سَأَسْتَفِيزُكَ رَبِّي﴾ (لہ مہود وادواہی لی
 یوردنت ہر دہ کہم لہ پہرہرہ گارم) ﴿إِنَّكَ كُنَّ فِي خَفِيٍّ﴾ (چونکہ) بہ راستی نہو) ﴿پہرہرہ گار) لہ گہ لمدہ
 مہرہ بانہ (و دوعام گیرادہ کات) ﴿وَأَنْفِرْ لَكَ وَمَا تَذْخُونَ﴾ (وہ دورہ پہرہرہ دہیم لہ نیوہو نہو شتانہش
 دہ پہرستی) ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (جگہ لہ خواہ) ﴿وَأَذْهَبْ رَبِّي﴾ (تہنہا پہرہرہ گارم دہ پہرستم) ﴿عَسَى﴾ (تو میدہوارم
 ﴿أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَاقِيًّا﴾ (لہ پہرستن و نزای پہرہرہ گارم دابنی ہیاو و ناو مید نہیم) ﴿وہ کوئیوہ) ﴿
 فَلَمَّا أَتَاهُ نُوحٌ﴾ (جا کاتی) ﴿نبیراہیم) ﴿دور کہوہوہ لییان) ﴿لہ گہ لہ بت پہرستہ کہی) ﴿وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 و لہو شتانہش نہوان دہیان پہرست جگہ لہ خواہی گہورہ) ﴿وَهُبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ﴾ (نیمہ) ﴿إِسْحَاقَ
 و لہ) ﴿إِسْحَاقَ﴾ (یہ عقوبمان پی بہ خشی) ﴿وَلَمَّا جَعَلْنَا لِيِزَّ﴾ (وہرہرہ لہ وانیشمان کرد بہ پتہ مہر) ﴿
 وَوَحَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا﴾ (لہ) ﴿رہمہنی خومان نہوانمان بہرہ مہند کرد) ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ إِبْرَاهِيمَ﴾ (باسی
 چاکہی نہوانمان خستہ سہر زمانی) ﴿نَادَاهُ مِزَادَهُ﴾ (کان) ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى﴾ (لہ قورناندہ باسی موسا
 بکہ) ﴿إِنَّكَ كَانَتْ مَخْلُصًا﴾ (بہ راستی نہو) ﴿کہ سیکی) ﴿ہہ لہزاردہ ہوو) ﴿ہی گہر دیو لہ ناہواوی) ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾
 و نیرا و پتہ مہر ہوو) ﴿بہ خد لکی) ﴿

﴿وَرَبَّانِي﴾ و نه نیمه نه‌ومان بانگ کرد ﴿مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾ له‌لای راستی کتوی طوروهه ﴿وَقَرْنَهُ﴾
 ﴿يَحْيَى﴾ و نهو (مووسا) مان نریك کرده‌و تا قسمی له‌گهل بکه‌مین ﴿وَوَهَّبَ اللَّهُ مِنْ وَحْيِنَا﴾ و نه له‌به‌زه‌بی
 و به‌خشنده‌بی خزمان به‌خشیمان بهو (مووسا) ﴿أَلَمْ نَخْلُقْ مِنْ نَارٍ﴾ هاروونی برای که پیغه‌مهر بهو ﴿وَوَهَّبَ اللَّهُ مِنْ وَحْيِنَا﴾
 ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ﴾ و نه له‌قورئاندا بامسی ئیسماعیل بکه ﴿إِنَّكَ كَانَتْ صَادِقَ الْوَعْدِ﴾ بنگومان نهو له‌به‌یمان
 و به‌لینه‌کانیدا راست گز بهو ﴿وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ و نهو نیرراو پیغه‌مهری خوا بهو ﴿وَكَانَ يُؤْمِرُ أَهْلَهُ﴾
 و نه همیشه فرمانی ده‌ا به‌خیزان و کس و کاری ﴿يَا صَلَوَةَ وَتَوَكُّوْا﴾ به‌نویژ کردن و زکات دان
 ﴿وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا﴾ و نه همیشه لای به‌روردگاری جیگه‌ی به‌زانه‌ندی بهو ﴿وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ يُوْسُفَ﴾
 و نه بامسی ئیدریس بکه له‌قورئاندا ﴿إِنَّكَ كَانَتْ صِدْقًا نَبِيًّا﴾ به‌راستی نهو زور راست گز و پیغه‌مهر بهو
 ﴿وَوَهَّبَ اللَّهُ مِنْ وَحْيِنَا﴾ و پایه و به‌یمان بلند و به‌رز کرده‌و ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه‌وانه‌ی
 (که بامس کران) که‌سانینکن که‌خوا تبعمت و چاکه‌ی خوی رشت به‌سهریاباندا ﴿مَنْ الشَّيْطَانُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ أَنْعَمَ﴾
 له‌و پیغه‌مهرانه‌ی که له‌نه‌وه‌ی ناده‌مین (وهك ئیدریس) ﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا نوحًا﴾ و نه له‌(نه‌وه‌ی) نه‌وانه‌یشی
 (که له‌که‌شتیه‌که‌دا) له‌گهل نوح دا هه‌لمان گرتن (وهك ئیبراهیم) ﴿وَمِمَّنْ ذُرِّيَّتُهُ إِبراهيمَ﴾ و نه له‌نه‌وه‌ی
 ئیبراهیم و به‌عقوب (وهك ئیسماعیل و یوسف) ﴿وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَكُنْتُمْ﴾ و نه‌وانه‌ی هیدایه‌تمان داون هه‌لمان
 یزار دوون ﴿إِذْ أَنْتَ عَلَيْهِمْ أَنتَ الرَّحْمَنُ﴾ نا نه‌وانه‌هر کائی نایه‌نه‌کانی خوی به‌به‌زه‌بیان بق بخویریته‌وه
 ﴿حَزَقُوا شَجَرًا وَبَنِيَّ﴾ ده‌ست به‌جی ده‌که‌ون به‌روودا به‌سوزده و گریانده‌و ﴿فَخَلَقْنَا مِنْ تَحْتِهَا خَلْقًا﴾
 نه‌مجاله‌پاش نه‌وان که‌سانینک (له‌نه‌وه‌کانیان) بوونه‌جیش‌شپیان ﴿أَسْمِعُوا الصَّلَاةَ﴾ که‌نویژان ده‌فه‌وتانده
 ﴿وَأَتَّبِعُوا الشُّهُورَ﴾ و شوین هه‌واو ئاره‌زوو که‌وتن ﴿فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾ جا نه‌وانه‌له‌داهاتوردا تووشی
 (سزای) گومراییان ده‌مین ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ جگه له‌وه‌ی که‌تزیبه‌ی کردینیت و باوه‌ری هیتاینیت
 ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و کارو کرده‌وه‌ی چاک‌ی کردینیت ﴿فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ﴾ نا نه‌وانه‌ده‌چنه به‌ده‌شته‌وه
 ﴿وَلَا يُلَظُّكُمُ مِنْهَا﴾ و هیچ سه‌مینکیان لی ناکرینت (له‌باداشنی کرده‌وه چاکه‌کانیان که‌م ناکریته‌وه) ﴿وَلَا يَجْعَلُ اللَّهُ غَدْرًا﴾
 به‌ده‌شتانی جی مانده‌وه‌ی هه‌میشه‌یی به ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْوَعْدُ الْأَوَّلُ﴾ که‌خوای میهره‌بان به‌لینی داوه ﴿عِبَادَهُ﴾
 بِالْغَيْبِ﴾ به‌به‌نده‌کانی که‌نادبارو به‌نه‌انه‌و به‌چاونه‌بیانینیه‌و ﴿إِنَّكَ كَانَتْ وَعْدُهُ حَقًّا﴾ به‌راستی خوا به‌لینی به‌دی دیت
 ﴿لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا﴾ (به‌هه‌شپیه‌کان) له‌به‌هه‌شتدا هیچ ووته و قسمه‌ی کی بی سوود نابستن ﴿إِلَّا سَلَامًا﴾
 نه‌نها سه‌لام کردن ده‌یستن ﴿وَلَهُنَّ فِيهَا رِزْقٌ وَرِزْقٌ ثَمَرِيٌّ﴾ له‌ویندا رزق و رزق ناماده‌یه‌بویان ﴿مُكْرَمَاتٍ وَتَحِيَّاتٍ﴾ به‌به‌یانیان
 و ئیواراندا ﴿بِذَلِكَ الْجَنَّةُ﴾ نه‌و به‌هه‌شته‌ی بامسی کرا ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُ الْوَعْدُ الْأَوَّلُ﴾ نه‌وه‌یه که‌دوبه‌خشین ﴿مِنْ عِبَادِهِ الَّذِينَ كَانُوا﴾
 نیه‌و که‌سه‌انه‌ی که‌(له‌دونیا) پاریزکار و له‌خواترس بوون له‌به‌نده‌کانمان ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾
 نیمه (فرشته‌کان) له‌ناسمانه‌وه‌دانابه‌زین به‌فرمانی به‌روردگارت نه‌بی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه‌نها
 بق خوا به‌(و خوا ده‌زانی) هه‌سوو کاروباری داهاتوو را بووردوو ﴿وَمَا فِي ذَلِكَ﴾ و ئیستانمان ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ﴾
 نیه‌و و نه‌روردگارت (کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی) له‌بیر نه‌کرده‌وه ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ﴾

﴿زَيْتُ السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ کہ پھروردگاری ٹاسمانہ کان و زہوی و ہرچی لہئیوانیاندایہ
 ﴿فَأَعْبَدُهُ وَأَصْطَفَيْنَا بَنِيَّ﴾ کہواتہ بیہرستہ و زور خوگر بہ لہ پهرستیدا ﴿هَلْ نَعْمَلُ لَكَ سِيًّا﴾
 ٹایا ٹاگادارست و تنہی ٹہو (خوایہ کی تر) ہہیت ﴿وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ﴾ ٹادہ می (بی بروا) دہلی
 ﴿أَلَمْ آتِمْسِكْ﴾ ٹایا کہ مردم ﴿لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا﴾ لہ داهاتوودا بہ زیتدووی (لہ گور) دہر دہیتریم ﴿وَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ﴾ ٹہو ٹادہ میراد ہو بیر ناکاتہوہ ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ﴾ کہ پینگومان ٹیمہ لہ سہرہتاوہ
 ٹہومان دروست کردوہ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾ کہ ٹہو شتیک نہبوو ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ فَخَسِرْتُمْ﴾ ٹہمجا سویتد
 بہ پھروردگارت ٹہو (بی پروایانہ) کڑدہ کہینہوہ (لہ روزی دواپیدا) ﴿وَالشَّيْطَانُ﴾ (لہ گدل)
 ٹہو شہیتانانہی (کہ گومرایان کردن) ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ فَخَسِرْتُمْ﴾ پاشان بہراستی ہہموویان نامادہ دہکہین
 ﴿سَوَّلَ جَهَنَّمَ جَحِيمًا﴾ بہدہوری دوزہ خدا بہسہر ٹہرٹویاندا کہوتوون (لہبہر ترسناکی ٹہو روزہ) ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾
 پاشان پینگومان دہری دینین (و دہبخہبہ دوزہخہوہ) ﴿مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ لہ ہہر ہیرو
 دہستہیہک ﴿إِنَّمَا أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ عِيقًا﴾ کامہیان تاوانبارتر (یاخی تر) یوہ لہ بہرانہر خوای میہرہباندا
 ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ فَخَسِرْتُمْ﴾ ٹہمجا پینگومان ٹیمہ زاناتریس ﴿بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا صِبْغًا﴾ بہوانہی کہ شباوترن
 بخرنہ دوزہخ و بسوتین ہی ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ فَخَسِرْتُمْ﴾ کہس نیہ لہ ٹہوہ ﴿إِلَّا وَارِدُهَا﴾ نہروات و تینہہریت
 بہسہر دوزہ خدا ﴿كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (ٹہو تپہرینہ) بریاریکی براوہیہ لہ پھروردگارتہوہ ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾
 ﴿لَنُفِخَ فِي الْنُفُثِ﴾ دواتر ٹہوانہ رزگار دہکہین کہ پاریزکار ولہخواتر س بوون ﴿وَنُفِثَ فِي السَّابِغِينَ﴾
 جیہک و ستم کاران لہسہرچوک لہناو (دوزہخ) دا دہہیلینہوہ ﴿وَإِذَا نَسِيتُ﴾
 ہہر کاتی ٹایدتہ پروون و ناشکراکاتی ٹیمہ بہسہریاندا بخوتراہتہوہ ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ٹہوانہی
 بی بروا بوون دہیان ووت ﴿بِالَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہوانہی ٹیمانان ہٹا بوو ﴿أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا﴾
 کام لہم دوو کڑمہلہ جی و شوینی (خانوو بہرہی) خوشتہرہ ﴿وَأَحْسَنُ نَدِيًّا﴾ و کورو
 مہجلیسی چاکترہ ﴿وَكَرِهْتُمُوهُ﴾ وہپیش ٹہمان چہندینمان لہناو ہرد ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ لہ گہلہ
 (بی باوہرہ کان) ﴿هَمْ أَحْسَنُ لَكُمْ وَرَءَا﴾ کہل و بہلی ناومان و لاشہ وقیافہ تیشیان لہمان جواتر بوو ﴿وَلَوْ نَشَاءُ﴾
 ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ﴾ (ٹہی موخہ مہمد) بلی ٹہوہی لہ گومرایسی دایہ ﴿فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا﴾
 باخوای میہرہبان مولہتی ہی بدات و تہمہنی دریز بکات (تازیاتر تاوان بکہن) ﴿حَتَّىٰ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأُتُودُ﴾
 ہٹا کاتی ٹہو ہہرہشانہی کراوہ لییان دہبین (دیتہ دی) ﴿إِنَّا الْعَذَابَ قَائِمًا أَلَسْنَا﴾ (ٹہوہش) بان
 سزایہ (لہ دنیا) بان (ہاتی) روزی دواپہ ﴿فَسَيَعْلَمُونَ﴾ جا لہ داهاتوودا دہزانن ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مَقَامًا﴾
 کی جینگاو شوینی (خانوو بہرہی) خراب و ناخوشہ ﴿وَأَضَعُ خُسْفًا﴾ وہ کی سہرباز و لہشکری
 بی ہیزترہ (کافران بان باوہرہ داران) ﴿وَنَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ أَحْسَدُوا هُدًى﴾ ٹہوانہی لہسہر پربازی
 ہیدایہت بوون خوا ہیدایہ تیان ہو زیادہ کات ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ٹہو کردہوہ چاکانہی لہ
 (روزی دواپیدا) دہمینتہوہ ﴿خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا﴾ لای پھروردگارت باداشتی چاکترہ ﴿وَحَيْرٌ مَرَدًا﴾
 وٹاکامیشی باشترہ ﴿﴾

﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي﴾ ثابا نہو کہ سہت دیوہ ﴿كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾ بی باوہر سوو بہ نیشانہ و ثابہ تہ کانی نیمہ
 ﴿وَقَالَ﴾ وونی ﴿لَا أُوتِيَتْ مَا لَا وَدَّ﴾ (لہ روزی دوا بیشدا) مال و کورم بی دہ دری ﴿أُطْلِعَ الْغَيْبَ﴾
 ثابا بہ نہینہ کان ناگادارہ ﴿أَفَرَأَيْتَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عِثْدًا﴾ یا بہ لینی لہ خوائ میہرہ بان و ہر گرتوہ ﴿كَلَّا﴾
 نہ خیر (وانہ) ﴿سَتَكُنُّ مَائِيْلًا﴾ لہ مہ و ہاش شوہی دہ لینی دہینوسین (لہ سہری)
 ﴿وَتَمُدُّ لَكَ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا﴾ ماوہی سزای بو دریز دہ کہینہوہ ﴿وَرَبُّهُ مَتَّقٌ﴾ شوہی نہو دہ لینی
 (لہ مال و مندال) بہ میرات لنی و ہر دہ گریٹوہ ﴿وَيَأْتِيَا قَرْدًا﴾ (لہ روزی دوا بیشدا) بہ تہ نہا دیتہوہ لامان ﴿وَأَنفَخُوا مِنْ دُوبِ اللَّهِ﴾ نہوانہ بیجگہ لہ خوا بر یاریان داوہ بو خزیان ﴿إِلَٰهَهُ﴾ چہند ہر ستر اوٹک
 ﴿لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ بو شوہی شو ہر ستر اوٹانہ بیٹہ یارمہ تی ہر (و ٹکا کار) بویان ﴿كَلَّا﴾
 نہ خیر (وانہ) ﴿سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ﴾ بہ لکو ہر ستر اوٹہ کان (لہ قیامت دا) ٹینکاری ہر ستنہ کہی
 نہوان دہ کہن ﴿وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ خِطْبًا﴾ وہ دہبتہ دزیان و ہر ہر چیان دہدہنہوہ ﴿الَّذِينَ﴾ ثابا نہ تدیوہ
 (سہر نجت نہ داوہ) ﴿أَنَّا نُرْسِلُ الشَّيَاطِينَ﴾ کہ بیگو مان نیمہ شہ پتانہ کانمان زال کردوہ ﴿عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾
 بہ سہر بی باوہران دا ﴿تَوْرُهُمْ أَزًّا﴾ چاک ہانہان دہدن (بو کوفر و تاوان) ﴿فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ﴾
 جا (شہی مو حہ مہد) ﴿بہ لہ یان لنی مہ کہ﴾ ﴿إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا﴾ بیگو مان نیمہ بہ ژمار دینکی ورد (روزانی
 تہ مہ نیان) دہ ژمیرین ﴿يَوْمَ نَخْسِفُ السُّعْيَ﴾ باسی شوہوہ پورہ بکہ کہ ہاریز کاران ولہ خوا ترسان کز
 دہ کہینہوہ ﴿إِلَى الرَّحْمَنِ وَقَدْ﴾ دہستہ دہستہ و کز مہل کز مہل بہ ریز و حور مہ تہوہ دہ یانہ بی بو لای خوائ
 میہرہ بان ﴿وَسُوفِ الْمَخْرُجِينَ﴾ ناوانباریش دہدہبتہ ہر ﴿إِلَى جَهَنَّمَ وَرَدًا﴾ بو دوزخ بہ تینوہ تی (بہوینہی
 گہ لہ ناوہل) ﴿لَا يَتْلُوَنَّ الشَّفْعَةَ﴾ دہسہ لاتی تکاو لالہ یان نی یہ ﴿إِلَّا مَن﴾ جگہ لہو کہ سہی
 ﴿أَخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عِثْدًا﴾ بہ لینی لہ خوائ میہرہ بان و ہر گرتوہ (وہک بیتہ مہرہان و شہ ہیدان) ﴿وَقَالُوا أَخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾ (گاوور و جوولہ کہ کان) دہیان ووت خوا مندالی بو خزی داناوہ
 ﴿لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی شستکی زور نابہ جی و سہر دہ لنین ﴿نَسْكَازَ السَّمَوَاتِ﴾
 نزیکہ ناسمانہ کان ﴿تَقَطَّرَتْ مِنْهُ﴾ لہت لہت و پارہ پارہ بین لہ ہر نہو (قسہیہ)
 ﴿وَتَنَسَّقُ الْأَرْضُ﴾ و (نزیکہ) زہویش شہق بہ ریت و بقلیشی ﴿وَنَحْنُ الْجَبَالُ هَذَا﴾ و (نزیکہ) چیا کان
 بہ ہک جار بر و خین ﴿أَن دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا﴾ لہ ہر شوہی (بی باوہران) مندال دہدہنہ ہال خوائ
 میہرہ بان ﴿وَمَا يَتَّبِعِ الرَّحْمَنُ﴾ بو خوائ میہرہ بان شیوا نیہ ﴿أَن يَخْذَ وَلَدًا﴾ کہ مندالی ہہ بی ﴿إِن كُلُّ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہہموو نہوانہی لہ ناسمانہ کان و زہویدان ﴿إِلَّا مَن﴾
 بہ بندہ سی دیتہ لای خوائ میہرہ بان (ہیچ کہ سی نہوانہ نیہ بندہی خوائ میہرہ بان نہ بی) ﴿لَقَدْ أَخْصَنَّهُمْ وَعَدَّ هُمْ عَذَابًا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی ہہموویانی سہر ژمیری کردوہ بہ ژماردن ﴿وَكُلُّهُمْ إِلَٰهٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ قَرْدًا﴾ ہہر ہہموویان بہ ٹاک و تہنہا دیتہوہ بو لای (خوا) لہ روزی
 قیامتدا ﴿﴾

﴿إِنَّ الْآدَمَ خَلَقَ﴾ به راستی نهواندی که باور پرسان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده و چاکه کاتیشیان کرده ووه ﴿سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾ ینگومان خوی میهره بان خورشه و یستیان ده کات (له دلی باوره داراندا) ﴿فَلَمَّا يَسْرِثُ يُسَبِّحُ﴾ جا به راستی نیمه قورئانمان له سهر زمانی تو ناسان کرده ووه ﴿يُسَبِّحُ بِحَمْدِ الْمَلَائِكَةِ﴾ تا مرده ی پی به دیت به باریز کاران و له خوا ترسان ﴿وَتُذَرِّبُهُ قَوْمًا ذُرِّيَّةً﴾ نه و که سانه شی پی بتر سینیت که به سه ختی دزایه نیت ده کمن ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُ مِنْ قَوْمٍ﴾ گدل و کومه لی زورمان پیش نه مان (له بهر خرابیان) له ناو برد ﴿فَلَمْ يَجْعَلْ لَهُمُ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ نایا ههست نه که دیت به هیچ که سبک له وانه مابیت؟ ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَهَبَّتْ كُلُّ الْأُمَّةِ﴾ بان هیچ وورته و سرته به کبان ده یسینیت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

سوره قی (طه)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿طه﴾ به (ط، ها) ده خو پرتنه وه، خوا زانتره به مانا که ی بز زانباری زیاتر سه بری سه ره تای سوره قی (البقرة) بکه ﴿مَّا أَتَيْنَاكَ الْغُرَّةَ﴾ قورئانمان نه نار دوته خواره وه یو سه ر نو ﴿يَتَشَقَّى﴾ یو ته وه ی دوو چاری نارده حتی غم و به زاره بیت ﴿إِلَّا تَذَكُّرُونَ﴾ نه نایا موز گاری و بیر خسته وه یه یو ته و که سه ی (له خوا) ده ترسی ﴿تَزِيلُكُمْ﴾ (نه قورئانه) به بهش بهش نیر در اوته خواره وه له لایه ن زانیکه وه ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ﴾ که زه وی و ناسمانه به رزو بلنده کانی دروست کرده ووه ﴿الرَّحْمَنُ﴾ که (خوی) میهره بانه ﴿عَلَى الْمَرْثِ أَسْتَوِي﴾ که به رزو بووه سه ر عه رش و قهراری گرت (بهو شیه ی شیاوی بیت نیمه جزیه تیه که ی نازانین) ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه نایا مولکی خوا به ته وه ی له ناسمانه کان و شه وه ی له زه ویدایه ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمَا وَكَفَىٰ عُذْرًا لَّنِي﴾ وه شه وه ی له نیا نایا ندایه و شه وه ی له زینر خاکدایه ﴿وَأَن تَجْهَرُوا لَهُمْ﴾ نه گهر نو به ناشکرا قسه بکه دیت ﴿فَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَ الْخَفِيِّ﴾ نه وه به راستی شه و (خوا) نه پنی و له نه پنی شار او تریش ده زانی ﴿إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا (شه زانه به) که هیچ به رسترا ونکی نری به هق و راستی نی به جگه له شه و ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ﴾ نه نایا بزو ته وه ناوه هره جوانه کان ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَىٰ﴾ (نه ی موحه مه د) نایا هه و ان و ده نگو ماسی موسا پیغه به رت پی گدشته وه ﴿إِذْ رَأَاهُ﴾ کاتی ناگر نکی بینی (له گه پانه وه یدا یو میصر له شه ونکی ساردا) ﴿فَقَالَ أَهْلِي بِمَكْرًا﴾ جا (موسا) وونی به خیزانه که ی لیره به پتنه وه ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به راستی من ناگر نکم به دی کرده ووه ﴿لَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِيَّادِينَ﴾ (شه روم بولای) به لکو له و ناگره چلو سکینکتان یو بیتم (خوتانی پی گهرم بکه نه وه) ﴿وَأَوْفِدْ عَلَى النَّارِ هَذِي﴾ بان لای نه و ناگره ینگانیشان ده رنکم دهست که وی ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا﴾ جا که گه شته لای (ناگره که) ﴿تُؤَدِّي بُكُورَتِ﴾ بانگی لی کرا: نه ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ به راستی من به روه رد گاری تو م ﴿فَأَخْلَعْتَ نَعْلَكَ﴾ ده ی پیلاره کانت داکنه (له بهر ریزی شوته که) ﴿إِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ چونکه ینگومان تو له شیوی پیر قزو به فیه ری (طروا) دایت ﴿

﴿ذَٰلَٰرِجَٰئِیْنَ اِلَآئِکَ﴾ کاتنی نیمه ناگاداری دایکتمان کرد ﴿مَآوِیَّیْنَ﴾ نه‌وه‌ی پیوست بسو ناگادار بکریست ﴿اِنَّ اَقْرَبَیْهِمُ النَّارُ﴾ که نه‌و (مووسای شیرخوره) بخوره ناو سندوقیکه‌وه ﴿فَاَقْرَبَیْهِمُ النَّارُ﴾ نه‌مجا فرینی دوره ده‌ریاوه ﴿فَمِنْهُمُ الَّذِیْنَ اَسْلَمُوْا﴾ جا باده‌ریاش بیبانه کهناری ناوه‌که ﴿اَسْلَمُوْا عَزَّوَجَلَّ﴾ (له‌ناکامدا) دوزمنی من و دوزمنی نه‌و (که‌فیرعه‌ونه) بگریخته‌وه ﴿وَالَّذِیْنَ عَلَیْکَ مَخَافَتِیْ﴾ له‌لایمن خرمه‌وه جوره خورشه‌ویستیبه‌کم پیداست ﴿وَالَّذِیْنَ عَلَیْکَ عِزِّیْ﴾ بؤ نه‌وه‌ی په‌روهره بکریست له‌پیش چاوی خوم (به‌چاودنری و پاریزگاری خوم) ﴿اِنَّ نَّشِیْئَکُمُ الَّذِیْ﴾ (له‌بیرت بی) کاتنی که خوشکه‌کات ده‌ریشت ﴿فَقُوْلُ﴾ و ده‌یووت (به‌فیرعه‌ون و ده‌سته‌که‌ی که مووسا ده‌گریا و شیریه‌ی هیچ نا‌فره‌نیکی نه‌ده‌خوارد) ﴿قُلْ اَلَا کُمْ عَلٰی مَنْ کُفِلَ﴾ که‌سپکتان نیشان بدهم که به‌خجوی کات و بیگریته نه‌ستق ﴿وَرَجَعْتُ اِلَآئِکَ﴾ به‌و حق‌یده‌و تو‌مان گیرایده‌و بؤ لای دایکت ﴿اِنَّ نَّفَرًا مِّنْهُمْ لَا یَخْشَوْنَ﴾ تا چار ودلی گمش پیته‌وه و خه‌فنه‌ت نه‌خوات ﴿وَقَدْ کَانَ نَفْسًا﴾ وه که‌سپکت کوشت (له‌ناقمی فیرعه‌ون) ﴿فَمَجَّیْتُکَ مِنَ الْعِزِّ﴾ به‌لام نیمه‌ پرزگارمان کردی له‌و غم و به‌زاره‌به ﴿وَقَدْ کَانَ کُفْرًا﴾ وه دوو‌چاری چنده‌ها تا‌قی کرده‌وه مان کردی ﴿فَلَمَّ نَتَّیْبُوْا﴾ نه‌مجا چند سالتیک مایته‌وه ﴿فِیْ اَهْلِ مَدَیْنَةٍ﴾ له‌ناو خه‌لکی مه‌دیه‌ندا ﴿وَلَمَّ جِئْتُکَ عَلٰی قَدَرٍ تَشْوِیٍّ﴾ باشان نه‌ی مووسا له‌کاتنی دیاری کراوا (بؤ پیته‌مه‌رایه‌تی) هانوویه‌تیره ﴿وَلَمَّ سَطَعْتُکَ لِنَفْسِیْ﴾ وه تو‌م مه‌لبرارد بؤ خوم (ناکویه‌مه‌ر بیت و په‌یامی من را‌گه‌یه‌نیست) ﴿اَلَمْ اَنْتَ وَاَخُو لِرَبِّیَّائِیْ﴾ برؤ خوت و برا‌کات به‌بلکه و مو‌عجزه‌کانه‌وه ﴿وَلَا یَنَافِیْ ذٰلِکَیْ﴾ سستی نه‌که‌ن له‌زیکر و بادی مندا ﴿اَلَمْ یَا اِلٰہِی فِرْعَوْنَ﴾ هه‌ردو‌کشان برؤن بؤ لای فیرعه‌ون ﴿اِنَّهٗ رَضِیْیَ﴾ چونکه به‌راستی له‌ستور ده‌رجووه و یاخی بووه ﴿فَقُوْلَا لَہٗمَا اِنَّا﴾ جا‌قسه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن به‌نهرم و نیانی ﴿اِنَّہٗ یَزِدُّکُمُ اُوْتٰیَّتَیْ﴾ به‌لکو بیریکانه‌وه با‌ترسی (له‌سزای خوا) ﴿وَلَا رِیْبَ﴾ هه‌ردو‌کیان و ونبان نه‌ی په‌روهره‌دگارمان ﴿اِنَّہٗ اَعَزَّ﴾ به‌راستی نیمه‌ ده‌ترسین ﴿اَنْ یَّضِلَّ عَنَّا﴾ ده‌س درشری بکانه‌ سه‌رمان پیش نه‌وه‌ی نیمه‌ هیچ بلین ﴿اِنَّہٗ یَقْضِیْ﴾ بان زیائر یاخی و سه‌رکه‌ش بینت ﴿قَالَ لَا تَحْزَنْ﴾ (خوا) فہ‌رمووی مه‌ترسن ﴿اِنِّیْ مَعْکُمْ﴾ به‌راستی من له‌گه‌ل‌نا‌نام ﴿اَسْمِعْ وَاُذِیْ﴾ ده‌بیستم و ده‌بینم ﴿وَاِنِّیْ اَفْعُوْلٌ﴾ که‌وایو و بجه‌نه‌لای و (ینی) بلین ﴿اِنَّا رَسُوْلَا رَبِّکَ﴾ بنگومان نیمه‌ هه‌ردو‌وک تیرراوی په‌روهره‌دگاری تو‌ین (بؤ سه‌رتق) ﴿فَاَرْسِلْ مَعَنَا نَبِیَّ اِنْتَرَبِیْلَ﴾ جا‌واز له‌به‌نی ئیسرائیل به‌ینه (با‌بین) له‌گه‌ل نیمه‌دا ﴿وَلَا تَحْزَنْہُمْ﴾ وه‌نازار و سزایان مه‌ده ﴿فَدَجَّشْتَ بَیِّنٰتِیْنَ رَبِّکَ﴾ به‌راستی نیمه‌ له‌لایمن په‌روهره‌دگارته‌وه به‌لکه‌و مو‌عجزه‌مان بؤ هبتاوی ﴿وَالَّذِیْنَ عَلَیْہِمْ اَشْیَءُ اَلْہَدٰی﴾ سلاویش له‌سه‌ر که‌سپکت بینت که‌شوبن رینگای راستی ده‌کوی ﴿اِنَّا قَدْ اُوْحِیْ اِلَیْنَا﴾ به‌راستی نیمه‌ نیگامان بؤ کراوه ﴿اِنَّ الْعَذَابَ﴾ که‌بنگومان سزا ﴿عَلٰی مَنْ کَذَّبَ وَتَوَلٰی﴾ بؤ که‌سپکه (پیته‌مه‌ران) په‌درؤ ده‌زانی و پرو و هره‌گیرت (وبا‌ور نا‌هینی) ﴿قَالَ مَنْ رَّبِّکُمْ تَشْوِیٍّ﴾ (فیرعه‌ون) وونی باشه مووسا په‌روهره‌دگاری هه‌ردو‌کشان کی به‌؟ ﴿قَالَ رَبُّکُمُ الَّذِیْ اَعْطٰی کُلَّ شَیْءٍ خَلْقَہٗ﴾ (مووسا) فہ‌رمووی په‌روهره‌دگاری نیمه‌ نه‌وزاته‌به که‌ه‌موو شینکی به‌شینه‌به‌کی ریت و بیت و جوان درو‌شکر دووه ﴿فَرَّحَدٰی﴾ باشان ریشموونیشی کردووه (بؤ کاری خوی) ﴿قَالَ فَاِنَّ اِلَآلَہَ الْغُرُوبِ اِلَآ اُوْحٰی﴾ (فیرعه‌ون) وونی نه‌ی خه‌ل‌کاتنی سه‌رده‌مه‌ پیسووه‌کان حال‌بان چیه‌و چونه (له‌پاشی

مردنیان) ﴿

﴿قَالَ عَلَّمَا يَعْنِدَ رَبِّي﴾ (موسا) فرموی زانیاری ته وه لای پوره ردگارمه ﴿يُنِي كَيْسًا﴾ له په راوینکدایه
 ﴿لَا يَصْدُرُ رِيْقٌ وَلَا يَمَسُّ﴾ پوره ردگارم هیچی لی وون نابی و هیچی له بیر ناچی ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾
 (پوره ردگارم) زاتیکه که زهوی بڼو کړدونه ته شوینی حسانه وه (ووه کو پیشکه) ﴿وَسَكَتَ لَكُمْ فِيهَا مَسَاجِدَ﴾
 وه له ناو پیدا چنده ها ږنگای بڼو فراهم هیتاون ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له ناسمانه وه باران دهباریتی
 (بوتان) ﴿وَأَخْرَجَ نَبَاتٍ﴾ جابه و بارانه ی رواندومانه ﴿وَأَزْجَاوَيْنَ تَابَاتٍ شَقًى﴾ زور جوتی جور او جور له ووه ک
 (که جیاوازن له تام و بز و ږنگ و شپوه) ﴿صَلَوُا وَأَنْعَمُوا لَكُمْ﴾ (ته ی مروه کان) بخون و نازول
 ومالاته کانیشتان بلده وهرینن ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له ودها (که باسکرا) ﴿لَا يَنْبَغِي لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ به لگه و نیشانه ی
 زور هدیه بڼو ته وانه ی خواهنی ژیرین ﴿وَمِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾ لهم زهویه دروسنمان کړدون ﴿وَفِيهَا نُفِذُكُمْ﴾
 دووباره ده تانگیر بنه وه ناو زهوی (به مردووی) ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ جار یکی تر له و زهویه دهرتان
 دتپنه وه (به زیندووی بڼو لپیر سپنه وه) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نَارًا كَلِمَةً﴾ سوپند به خوا به راستی نیمه هه موو
 به لگه و نیشانه کانی خزمان نیشان فیر عدون دا ﴿فَكَذَّبَ وَقَالَ﴾ که چی باوه ری نه هیتاو سه ریچی کړد ﴿قَالَ﴾
 ﴿أَجَعَلْنَا الْبَشَرِ خَلْقًا﴾ (فیر عدون) ووتی هانویت بڼو ناومان بڼو ته وی دهرمان که بیت ﴿مِنْ أَرْضٍ أَسْفَلَ يَخْرُجُ مِنْهَا نَافُوسٌ﴾
 له خاکه که مان به جادوو گه به که ت ته ی موسا ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَكَ بِإِسْحَاقَ﴾ سوپندی جادویه کت بڼو (به کار)
 بینین ﴿فَقَالَ﴾ وه که شو (جادووه ی خوت) ﴿فَلَجَعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ جاشوین و کانیثک له نیوان نیمه
 و خوتدا دابنی ﴿لَا تَخْلِفُهُمْ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ نه نیمه و نه تو خومانی لی نه بویرین ﴿مَكَانًا سَوًى﴾ (با) جیگابه کی
 نه خت بی ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ (موسا) فرموی کانی دیار کراوتان ږوژی خور ازاندنه وه
 (ږوژی چه زن) بیت ﴿وَأَنْ يُخْرِجُوا الْبَشَرَ﴾ به مرجی له کانی چپسته ننگاودا خه لکی کڼیکر بنه وه ﴿قَالَ﴾
 ﴿فَقَوْلِي يَرْجُونَ﴾ نه مجا فیر عدون ږویشته له و جیگابه ﴿فَجَعَلْ كَيْدَهُ﴾ وه موو جادوو گه ره کانی کڼو کړده وه
 ﴿شَرًّا لَّكَ﴾ پاشان هات (بڼو شوینی دیاری کراو) ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَى﴾ موسا به جادوو گه رانی ووت
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَفْقَهُوا عَالِي اللَّهِ كَذِبًا﴾ هاوار بڼو ثبوه درو به دهم خواوه نه که ن ﴿فَسَجَّحَكُمْ بِعَذَابٍ﴾ نه غینا به سزایه ک
 له ناوونان ده بات ﴿وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفَرِّقٍ﴾ به راستی هه ره که سی درو هه لپه سنی به دهم خواوه ږه نجه ږو ده بیت
 ﴿فَنَسْرَعُوا أَمْرَهُمْ يَنْهَرَةً﴾ نه مجا (جادوو گه ره کان) سه بارت به کاره که بیان له نیوانیان دا جیاوازی په پدا
 بوو ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ و به نهیسی چر په بیان ده کړد ﴿قَالَ لَأِنْ هَذَا إِلَّا لِسِحْرٍ﴾ وونیان به راستی ته مانه دوو
 جادوو گهرن ﴿لِرَبِّدَانٍ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ﴾ ده پانه وی دهرنان په رینن ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾ له خاک و وولاته که تان
 به جادوو که بیان ﴿وَيَذْهَبَا بِطَرَفَيْكَ كَمَا أَلْمَنَّا﴾ وه ږیاز و نه رینه هه ره باشه که تان له ناو بهرن ﴿فَأَجْمَعُوا كَيْدَهُمْ﴾
 جا که واته هه موو جادوو و پیلانیکشان کڼیکه نه وه ﴿فَرَأَوْهُمُ اصْفَاءَ﴾ پاشان به به ک ږیږ بینه (گډره پانه وه)
 ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ أَسْتَعْتَى﴾ به راستی هه ره که سی ته مږو سه ره کوی ږزگاری ده یی و سه رفرازه ﴿

﴿قَالُوا لِمُوسَى﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان شه‌ی موسا ﴿إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ﴾ یاتو (جادووه‌کهدت) فری بده ﴿وَأَمَّا
 أَنْ لَنْ كُنْ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى﴾ یا نیمه له‌سهره‌تاوه فری ی ده‌دین ﴿قَالَ بَلْ أَنتَ أَكْثَرُ
 ثَبُوه﴾ (له‌پیشه‌وه) فری ی بدهن ﴿فَإِذَا جَاءَ لَهُمُ وَصْيَٰتُهُمْ﴾ (نه‌وانیش فریباندا) جاله‌ناکاودا گوریس و دار
 ده‌سته‌کانیان ﴿فَإِذَا جَاءَ مِنْهُمْ أَنَّهُ شَقِیٌّ﴾ وه‌ها هاته پش چاوی (موسا) به‌هزی جادووه‌که‌بانه‌وه
 که‌به‌راستی ده‌جولین و ده‌زون ﴿فَأَوْحَىٰ فِي قَلْبِهِ مَن مِّنْهُ﴾ جا موسا له‌دلی خویدا که‌می ترسا ﴿فَإِذَا
 جَاءَ أَهْلَ الْاِخْتَفِ﴾ ووتمان پنی مده‌سه و بی باک به ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَٰنُ﴾ بنگومان هدر تو سهر که‌وتوو ده‌بی ﴿وَأَلْقَى
 مِثْلَ مَائِیِیْمِیْنِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ده‌سنی راستدابه (که‌گوچانه‌کده) فری بده ﴿تَلَفَّتْ فَصَبَحَتْ﴾ هدرچی
 (جادوو) نه‌وان کردوو یانه قونی ده‌دات (ه‌دلی ده‌لوشی) ﴿إِنَّمَا صَبَحَتْ﴾ بنگومان نه‌وه‌ی نه‌وانه
 کردوو یانه ته‌نفا فرونیلی جادوو بازه ﴿وَلَا یُفْلِحُ السَّاحِرُ حَتَّىٰ أَنْ﴾ جادوو بازیش سهر که‌وتوو نابی له‌ههر
 کوی وه‌هاتین (ه‌درچی بکات) ﴿قَالَ السَّحَرَةُ نَبْهَتُوا﴾ نه‌وسا جادوو گهره‌کان خران به‌پودا به‌سوزده
 برده‌وه (بو خوا) ﴿قَالُوا لَمَّا تَرَیَ فُتُورَ قَوْمِی﴾ ووتیان پرومان هینا به‌به‌روه‌رد گاری هاروون و موسا ﴿فَإِنْ
 فَیْرَعْدُونَ﴾ ووتی پشان ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّکَ﴾ نایا ثیوه پرومان پین هینا پیش نه‌وه‌ی مؤله‌تتان بدهم
 ﴿إِنَّکَ لَکَبِیْرٌ أَلَدَىٰ﴾ بنگومان شه‌و موسا گهره‌تانه ﴿عَلَّکَ السَّحَرُ﴾ که‌فتری جادووی کردوون
 ﴿فَلَا قِطْعَ﴾ جا سوتند بیت ده‌بیرم (ده‌بقرتیم) ﴿إِنِّیْذِکُمْ وَأَنْذِکُمْ فَخَلَفَ﴾ ده‌ست و قاجشان به‌پنجه‌وانه‌وه
 (راست و چپ) ﴿وَلَا هِیْئَتُکُمْ فِی جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ وه‌بنگومان به‌قه‌دی دارخورمادا ه‌لتان ده‌واسم (ده‌تانکه‌م
 به‌دارا) ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ﴾ (نه‌وسا) به‌راستی ده‌زانن ﴿إِنَّمَا أَنْتَ عَبْدٌ لِأَنِی﴾ کاممان (من بان خوا که‌ی موسا)
 سزمان سه‌ختر و به‌ده‌وام تره ﴿قَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ﴾ (ساحیره‌کان) ووتیان نیمه هدر گیر نر ه‌لتابزترین
 ﴿عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْآیَاتِ﴾ به‌سهر نه‌و نیشانه‌و موعجزانه‌دا که‌بنزمان هائووه ﴿وَأَلَّذِی فُطِّرْنَا﴾ (وه‌تو ه‌لتابزترین
 به‌سهر) شه‌و خوابه‌ی که‌له‌نه‌بوون نیمه‌ی دروست کردووه ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ فَآخِضٌ﴾ جا هدر چیت له‌ده‌ست
 دبت بیکه ﴿إِنَّمَا تَقْضِیٰ هَٰذِهِ لِقَاؤَ رَبِّکَ﴾ بنگومان تو نه‌نفا له‌م زیانی دنیا ده‌ست ده‌پرواو بریار ده‌دیت ﴿فَإِنَّمَا
 تَمَّارِیْنَا﴾ به‌راستی نیمه باوه‌زمان هینا به‌به‌روه‌رد گارمان ﴿لَیَحْیِرَنَّ لَکَ الْخَطِیْبُ﴾ بو شه‌وه‌ی له‌تاوانه‌کانمان
 خزش بینت ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا غَلَبَہٗ مِنْ السَّحَرِ﴾ ههره‌ها له‌و جادوو‌هش که‌به‌زور پنت ده‌کردین ﴿وَأَلَّهَ خَیْرٌ وَأَنَّىٰ﴾
 وه‌خوای گهره (پاداشتی) چاکتره‌و به‌ده‌وامتره ﴿إِنَّهُ مِّنْ یَّأْتِ رَبَّهُ﴾ به‌راستی ههر که‌سی بگره‌پننه‌و لای
 به‌روه‌رد گاری ﴿فُجِّرْنَا﴾ به‌ناوانباری ﴿فَإِنْ لَّعَنَهُمُ رَبُّهُمُ﴾ نه‌وه بنگومان دوزه‌خ جینگایه‌ی ﴿لَا یَسْرُکُ فِیہَا وَلَا یُخْجِیٰ﴾
 نه‌ده‌مری تیندا نه‌ده‌زی (به‌ناسووده‌بی) ﴿وَمَنْ یَّأْتِیْہِمْ مُّؤْمِنًا﴾ وه‌شه‌و که‌سه‌ی به‌پاوه‌رداری بگره‌پننه‌وه
 لای (خوای گهره) ﴿فَدَعِیْلَ الصَّٰلِحِیْنَ﴾ به‌راستی کردووه‌ی چاکیشی کردین ﴿قَالُوا لَکَ لَہْمُ الَّذِیْ رَجَعْتَ اَلْمَیِّ﴾
 نا‌ه‌وانه پله‌و پایه‌ی به‌رزو بلندیان هیه ﴿جَعَلْتَ عَدْنَ﴾ که‌به‌هشتانیکه جینگای مانه‌وه‌ی همه‌میشه‌یبه
 ﴿فَجَرِی مِنْ حَتْمِ الْاَکْهَرِ﴾ روباره‌کان ده‌زون به‌زیرباند ﴿فَلَیْکَ فِیہَا﴾ بپرا‌نه‌وه ده‌میتنه‌وه تیندا ﴿وَذَٰلِکَ جَزَاءُ
 مَنْ تَزَنَّى﴾ نه‌وه پاداشتی که‌سبکه خوی باک و خاوتن رابگری (له‌کوفر و تاوان) ﴿

﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ جَنَّاتٍ﴾ لیر (سامیری لهو خشله تواوانه) په بیکه ری گویره که یه کی بو دروست کردن
 ﴿لَهُمْ حُورٌ﴾ بۆره یه کی هه بوو (وهك بۆره ی گویره که) ﴿فَقَالُوا﴾ نه مجا ووتیان ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِنَّهٗ﴾
 ﴿مُوسَى﴾ نه مه خوای نیوه و خوای مووساشه ﴿فَنَسِيَ﴾ نه وه (مووسا) له بیر ی چووه (ده گه ری به شوین
 خوادا) ﴿أَفَلَا يَرْتَدُّ﴾ نایا نه وان نازانن (تایینن) ﴿أَلَا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾ (نه و گویره که یه) وه لامی
 هیچ ووته یه کیان نادانه وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ حَرُّ وَلَا قَلاۗءُ﴾ وه خواوه نی هیچ زیان و قازانجیک نییه بۆیان
 ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ﴾ سویند به خوا به راستی هاروون پنی ووتن ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له وه و پیش
 ﴿بِكُفْرٍ﴾ نه ی گه له که م ﴿إِنَّمَا أَنتُم بَنُوۤا إِلَٰهَکُمْ بَدَلًا﴾ بینگومان نیوه بدم (گویره که یه) تاقی کرانه وه (گو مړا بوون)
 ﴿وَأَنَّ زَيْکُمُ الرَّحْمٰنُ﴾ به راستی په روه رد گاری نیوه خوای میهره بانه ﴿فَأَتَّيْعُوۤنِ﴾ که واته شوینی من
 بکه ون ﴿وَاطِيعُوا أَمْرِی﴾ گویرا بدلی فرمانی من بن ﴿فَقَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَیْکَ عٰکِفِیۡنَ﴾ ووتیان هه رگیز واز
 ناهیتین و به ده وریدا دیین و ده به رستین ﴿حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَیْکَ مُوسَى﴾ هه تا مووسا ده گه ریته وه بۆ لامان
 ﴿قَالَ يٰۤهٰرُونَ﴾ (مووسا) ووتی نه ی هارون ﴿مَا مَنَعُکَ﴾ چ شتیک به رگری کردیت ﴿إِذْ نُرِیتُہُمْ﴾
 ﴿مَآلَا﴾ کاتی بینیت نه مانه گو مړا بوون ﴿أَلَا تَتَّبِعُنِ﴾ (له وه ی) که شوین من بکه وی ﴿أَفَعَصٰیۤتَ﴾
 ﴿أَمْرِی﴾ نایا سه رینچی فرمانی منت کرد؟ ﴿قَالَ یٰۤهٰرُونَ﴾ (هاروون) فہرموی نه ی کوری دایکم
 ﴿لَا أَكُفِّرُ بَلْ أُتٰیۤتُیۡ وَآلَیۡرَۤاۤمِیۡ﴾ موی ریش و سہرم مه گره و رابمه کیشہ ﴿إِنِّیۡ خَشِیْتُ أَنْ تَقُولَ﴾ به راستی تر سام
 که (هاتینه وه پیم) بلیت ﴿فَرَّقْتُ بَیۡنَ بَنِیۡ إِسْرَءِیۡلَ﴾ توجیا وازیت خسته نیوان به نی یسرا ئیلیه کانه وه ﴿وَأَنَّ﴾
 ﴿رَبِّیۡ قَوْلِیۡ﴾ و چاوه پروانی فرمانی منت نه کرد ﴿قَالَ﴾ (مووسا) ووتی ﴿تَمَاطَیۡتَ بِکَ یَسْمِیۡۤیۡ﴾
 نه ی سامری تو نه م کاره تر سنا که چی بوو کردت؟ ﴿قَالَ یٰۤهٰرُونَ﴾ ﴿يٰۤمَآلَیۡمَ یٰۤهٰرُونَ﴾ (سامیری)
 ووتی من شتیکم زانی نه وان نه یانزانی (یامن شتیکم بینی نه وان نه یان بینی) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَۃً مِّنْ أَسْرِیۡ﴾
 ﴿الرَّسُولِ﴾ نه مجا من شتیکم له شوین پنی (وولاخه که ی) جویره نیل هه لگرت ﴿فَقَبَضْتُهَا﴾ وه
 پرژاندم (به خشله تواوه که دا) ﴿وَمَكَدَ لَکَ سَوَآءَ لِّیۡ نَقِیۡیۡ﴾ به و جزره نه فسم نه و کاره ی بۆ جوان و
 شیرین کردم ﴿قَالَ فَادْهَبْ﴾ (مووسا) ووتی ده برو ﴿فَإِنَّ لَکَ فِی الْحَیٰوَةِ أَنْ تَقُولَ﴾ نه وسای بینگومان
 تاماوی له م ژباندها (هه ر که م لیت نزیک بویه وه) ده بی بلیت: ﴿لَا مَسَاسَ﴾ نزیکم مه که وه روه وه
 وده ستم لی مه ده ﴿وَأَنَّ لَکَ مَوَاعِدَ أَنْ تَخْلَفَنَّهُۥ﴾ وه بینگومان به لیتیکیشته هه به (له رژی دوا پیدا) هه رگیز
 پرژگار ناییت لی ﴿وَأَنْظُرْ إِلَىٰ إِلَٰهِکَ﴾ وه سهیری په رستراوه که شته که ﴿الَّذِی ظَلَمْتَ عَلَیۡهِ عَآکِفًا﴾
 که به رده وام ده په رست ﴿لَنَخْرِقَنَّهُۥ﴾ دنیابه چاک ده یسوتیتین ﴿سَنُرَیۡفَنَّهُۥ فِی النَّیۡرِ﴾ پاشان بینگومان
 (خو له میسه که ش) پرژو بلا و ده که به نه وه به ده ریادا ﴿سَفَا﴾ به پرژو بلا و نیکی ودها (که شوینته واریشی
 نه مینیت) ﴿إِنَّمَا إِلَٰهُکُمُ اللّٰهُ﴾ په رستراوی (پراسته قینه ی) نیوه نه نها خوابه ﴿الَّذِی لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾
 که هیچ په رستراویکی راست نی به نه و نه بیت ﴿وَمِیۡعَ کُلِّ شَیۡءٍ عِلْمًا﴾ زانیاری نه و هه موو شتیک
 گر توتنه وه

﴿فَتَعَالَى اللَّهُ﴾ نه مجا بهر زو بلنده نهو خوايه ﴿الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ كده سه لات دارنكي (پادشايه كي) حق و راسته
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ به له مه كه له (خویندنسي) قور ناندا ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ له پيش نهوهي ﴿أَنْ يَنْصُتَ إِلَيْكَ وَخَيْرٌ﴾
 وه جی كرده كه ی بؤت نهواو بیت ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ وه بلی نهی بهر وهر دگارم زانست و زانباریم زیاد
 بكه ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ﴾ سویند به خوا به راستی نیمه پيشتر به ایمان و به لیتمان له نادم وهر گرت
 (له دره ختی نهده غه كراو نه خوات) ﴿فَنَسِيَ﴾ به لام كاری پی نه كرده (له بیری چوو) ﴿وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ وه نیمه
 له ودا لیبر اتمان نه دی (كه به ویت پی فرمانی خودا بكات) ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ﴾ (باسی) نهو كاته بكه
 به فرشته كانمان ووت: ﴿اسْجُدُوا لِلْآدَمِ﴾ سوژده بهرن بؤ نادم ﴿فَسَجَدُوا﴾ نهوانیش هه موو سوژده یان برد
 ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ ابْنِ﴾ جگه له شهیتان كه سه ریچی كرد (و سوژده ی نه برد) ﴿فَقُلْنَا اقْنَطِرْ﴾ نه مجا ووتمان نهی نادم
 ﴿إِنْ هَذَا﴾ به راستی هم (ثیلبسه) ﴿عَذُوبٌ لَكَ وَلِزَوْجِكَ﴾ دوژمنی توو هاوسه ره كه ته ﴿فَلَا يَخْرُجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ﴾
 كه وانه (ناگادارین) له به هه شت دهر تان نه كات ﴿فَنَسَقْنَا﴾ چونكه دوو چاری ناخوشی و زه حمت ده بیت
 ﴿إِنَّ لَكَ الْآخِرَ فِيهَا﴾ بیگومان توو لهو (به هه شته) دا برسیت نابی ﴿وَلَا تَقْرَأْ﴾ ورووت و قوت
 نابی ﴿وَلَوْلَا أَنْقَضُوا فِيهَا﴾ و بیگومان له ویدا تبسوت نابیت ﴿وَلَا تَضْحَكْ﴾ وه هه تاوی (خوړ) لیت
 نادات (نازارت پی ناگه به نی) ﴿فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾ نه مجا شهیتان نیازی خرابی خسته دلیه وه
 ﴿قَالَ﴾ وونی ﴿وَتَأْتَمَّ﴾ نهی نادم ﴿هَلْ أَتَاكَ﴾ نایا نیشانت بدهم ﴿عَنْ شَجَرٍ لَئِيْلٍ﴾ دهره خشی نه مری
 (هه ره كدس لی ی بخوات هه رگیز نامری) ﴿وَمُلَّاكِ لَا يَتَّقِي﴾ و مولك و ده سه لاتی هه ره دوابی نه بهت ﴿فَلَمَّا
 فَكَّ لَا يَتَّقِي﴾ نه مجا هه ردو وکیان لهو (بهروبوومی دره خته) یان خوارد ﴿وَبَدَّتْ﴾ بهو هه یه وه (جل
 و بهر گیان دامالندراو) دهر كهوت ﴿لَهُمَا مَمَرٌ مَبْهُمًا﴾ عهیب و عه وهره تیان ﴿وَوُفِّيَا﴾ وه ده سنیان كرد
 ﴿يَخْتَصِمَانِ عَنْ يَمَافِهِمَا مِنْ زَوْجِ الْجَنَّةِ﴾ به داپوشینی له شیان به گه لای (دره خته كانی) به هه شت ﴿وَنَصْنَعُ آدَمَ زَوْجَهُ﴾
 وه نادم سه ریچی فرمانی بهر وهر دگاری كرد ﴿فَقَوَّيْ﴾ بئر له ریگای راست لای دا ﴿ثُمَّ لَجَجْنَاهُ زَوْجَهُ﴾
 باشان بهر وهر دگاری هه لیبرارد (بؤ پیغه به ریستی) ﴿فَقَابَ عَلَيْهِ وَعَدَدِي﴾ و ته و بهی لی قبولن كردو
 ریتموونی كرد ﴿قَالَ اقْبِطَا مِنْهَا﴾ (خوړا) بهر مووی هه ردو وكتان برؤ نه خوړاره وه له ونی (له به هه شت)
 ﴿جَمِيعًا﴾ به به كه وه ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ (نهوه كاتان) ده به نه دوژمنی به كتری ﴿فَلَمَّا يَأْتِيَنَّكَ عَذَابِي هُنَّ﴾
 جا نه گه ره (به پیغه بهر اندا) به یامتان بؤ هات له لابه ن منه وه ﴿فَمَنْ أَتَّبَعْ هَذَا﴾ نه و سا نه وهی شونی
 ریتموونی من بكه ونی ﴿فَلَا يَصِلُ وَلَا يَشْفِي﴾ نهوه (له دونیادا) گوپرا نابی و (له پروژی دوايشدا) توووشی
 ناخوشی و زه حمت نابی ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ﴾ وه هه ره كه سنی روو وهر گیزی ﴿عَنْ ذِكْرِي﴾ له ریبازو یادی
 من ﴿وَإِنْ لَمْ مَعْشَرٌ ضَلَّ﴾ نهوه بیگومان نهو كه سه گوزره انبکی سه خت و نهنگی ده بیت (له گوپرا)
 ﴿وَنَحْشُرُكُمْ الْيَمِينَ﴾ و له پروژی دوايشدا هه شری ده كه یین ﴿أَتَمَنِّي﴾ به كویتری ﴿قَالَ رَبِّ﴾ ده لی نهی
 بهر وهر دگارم ﴿لِيُخْرِجَنِي﴾ بؤچی به كویتری هه شرت كردم ﴿وَقَدْ كُنْتُ يَصِيرًا﴾ خو من (له دونیادا)
 چاو ساغ و بینا بووم ﴿

﴿قَالَ كَذَابًا﴾ (خو) دہقر موی ہدر بدو شہودی ﴿أَتَأْتِيَ النَّاسَ أَتِيَةً﴾ تایدہ کانی نیمدت بؤ هات و لہبیری خوت
 برده و (و کوتر بووٹ لہ ناسیدا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہدہمان شہود نؤش نہمرو گویت بی نادرست و لہبیر
 دہ کریت ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ و ہدر بہ و جؤرہ تؤلہ دہستین لہودی زیادہ برقی کر دیت ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾
 و باوہری نہ ہتباہی بہ تایدہ کانی بہرورد گاری ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ و ہ سزای رؤزی دواہی ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہنیں سرو
 بہر دہوام سرہ (لہ سزای دنیا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ دہی تایدہ (خو) بؤی رپون نہ کزدو نہ تہودہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ چہندمان
 لہ ناویرد ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ لہ گہل و نہودی چہر خد کانی پیش نہمان ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ کہ (نہم بی باوہر تہ)
 دہ گد پین و هات و چؤ دہ کدن بہجی و شوتہ کانی اندا ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہر اسنی لہودہا (کہ ہاسکرا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾
 انہی چہند بہلگہ و نیشانی ہد بہ بؤ تہو کہسانہی کڈیرن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ تہ گہر لہبہر بہلین و بہر باریک
 نہ بواہی ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ لہ بہرورد گارتہودہ پیشتر دراوہ (بؤ لہ ناویرد نیان) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بنگومان (لہ ناویردنی
 بی باوہر ان) پتوہست دہبوو ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ تہ گہر ماوہی دہباری کر اویش نہ بواہی (کہ قیام تہ) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾
 بؤلورن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ کہواتہ (تہی مو حہ مہد) انارام بگرہ لہ سہر تہودی تہوانہ دہیلین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہ حہمد و سوپاس و سنایشی
 بہرورد گارت تہسبب حانی خودا بکہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ لہ پیش ہد لاتی خور ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ و لہ پیش ناوا بوویدا
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ و لہ ہندی کات و ساتہ کانی شہودا خوا بہرستہ و توتز بکہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ و لہ
 سہرناو کوتایسی رؤزدا ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بؤ تہودی (باداشتی بدریتہودہ) کہہنی رازی ہست ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾
 نؤ چاوہ کانت مدبرہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ نہو نازو نیمہ تانہی داومانہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہ تاقیم و دہستہ بہک لہوان
 (لہ بیباوہر ان) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ (چونکہ تہودہ) زینت و جوانی نہم زبانی دویاہی ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بؤ تہودہ تاقیان
 بکہ تہودہ تیایدا ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ دلباہہ رزق و رؤزی بہرورد گارت (لہ دواری رؤزدا) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ چاکسرو بہر دہوامترہ
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ (تہی مو حہ مہد) نہرمان بدہ بہ نہندمانی خیر تہ کت ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہ توتز کردن
 وہ غویشٹ خور اگر و بہر دہوام بہ لہ سہر بہجی ہتانی ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ نیمہ داواوی رؤزیت لی ناکہین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾
 تڑوٹن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہلکو نیمہ رزق و رؤزی نؤ دہدین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ و سہر نہجامی چاک بؤ بارتز کاران و خواناسانہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ (بی باوہر ان) ووتیان ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ تہ گہر راستہ پیغمہ بہرہ (دہی بؤ بومان ناہجی) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾
 بہلگہ و مو عجز بہک لہ لایہن بہرورد گاریہودہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ تایدہ لہوان بہلگہی فاشکریان بؤ نہ ہاتہودہ
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ کہ لہ بہرورد گاریہودہ کاندہ ہبہو (وہک تہورات و نیجیل) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ تہ گہر
 نیمہ تہوانمان لہ ناویرد دایہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بہ سزایہک پیش (ناردنی پیغمہ بہرہ) ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بنگومان (لہدوا
 رؤزدا) دہیان ووت تہی بہرورد گارمان ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ بؤچی (لہدو نیادا) پیغمہ بہرہ کت بؤ نہ ناردین
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ تاشوہنی بہرنامہ و تایدہ کانی تؤ بکہ و تباہی ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ پیش تہودی سہر شؤر و
 ریسوا بیین ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ (تہی مو حہ مہد) بلی: ہمہو چاوہر و اتین (ج لایہ کمان سہر دہ کھوین)
 ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ دہ تہودہش چاوہر و ان بن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ تہو سالہ تایدہ دا دہزانن ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ چ کہ سینک
 خواہنی رینگای راستہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾ وہ چ کہ سینک ہیدایہتی خواہی و ہر گرتوہ ﴿وَكَذَابًا يُكَذِّبُ النَّاسَ﴾

سورەتی (الانبیاء)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خوا ی بەخشندە ی میهربان

﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾ لێبەر سینه وە ی خەلکی نزیک بۆ ئەو وە ﴿وَهُمْ فِي عَقَابٍ﴾ بەلام ئەوان
 لە بێ ناگای و غەفلەتدا ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تێکەر و روو وەرگیرن (لە ئایینی خوا) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ﴾ هەر بەیامێکی تازه یان لە پەر وەرد گاریانە وە بۆ پێت (کە قورئانە)
 ﴿إِلَّا أَنْتَعَوْهُ وَهُمْ يَلْعَنُونَ﴾ ئەوان دەبیستن و گالتە ی بێ دەکەن ﴿لَا حِجَةَ لَهُمْ﴾ دلە کانیا ن
 بێ ناگایە ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ زۆر بە نەهێی چەیان دەکرد ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ ئەوانە ی کە سەمیان کرد
 ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ﴾ (دەلێن) ئایا ئەم (پێغەمبەر) ش هەر بە شەرێک نییە وەک ئێوە ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ
 الْيَحْيَىٰ دَهِي نَابِئَهُمْ دەرۆن بە دوا ی جادوودا ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ لە کاتی کدا ئێوە دەبین (دەزان ئەو ی
 موحەممەد ﷺ دەبێ سحرە) ﴿قَالَ﴾ (پێغەمبەر ﷺ) فەر مووی ﴿زَيْبَعُ الْقَوْلِ﴾ پەر وەرد گارم
 بە هەموو قسە بەک (چر بە بەک) دەزانیت ﴿فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ لە ئاسمان پێت یا لە زەوی
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ ئەو زاتە پەسەری زانایە ﴿بَلْ فِي الْوَاءِ﴾ ئەوانە ووتیان : نەخێر (ئەو ی موحەممەد
 هیناویەتی نیگانییە) بەلکو ﴿أَفَبِعَذَابِنَا﴾ چەند خەو پێتێکی تێکەل و پێکەلی (موحەممەد
 خویەتی) ﴿بَلْ أَتَيْنَاهُ﴾ نا بەلکو موحەممەد خۆی ئەم (قورئانە) ی هەلبەستووە ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾
 نابەلکو ئەو (موحەممەد) شاعیرە ﴿فَلْيَأْتِنَا بِنَبَأٍ﴾ دەبانیشتانە و موعجیزە بە کمان بۆ پێتی ﴿كَمَا أَرْسَل
 الْأَوَّلُونَ﴾ وەک (ئەو موعجیزانە ی) پێغەمبەران ی پێشوو ی نێر درابوون ﴿مَاءَ أَمْتٍ﴾ بر وایان
 نەهیتا ﴿فَبِأَنَّهُمْ مِنْ قَرْنٍ أَقَلَّ كُتُبًا﴾ (خەلکی) هیچ شار و گوندێک پێش ئەمان کە لە ناومان بر دوون
 ﴿أَفَبِعَذَابِنَا﴾ دە ی ئایا ئەمان باوەر دینن ؟ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ ئەمان ناردووە ﴿فَبِأَن﴾ پێش تو (ئە ی
 موحەممەد ﷺ) ﴿إِلَّا رَجُلًا﴾ جگە لە پیاواتێک ﴿فَوَحَّيْنَا إِلَيْهِ﴾ کە نیگا و سرووشمان بۆ کردوون
 ﴿فَتَبَيَّنُوا أَهْلَ الْأَعْيُنِ﴾ دە ی پر سبار بکە لە خواوەنی کتیبە کانی (پێشوو لە زانایانی گاوور و جوولە کە)
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئە گەر ئێوە نازانن ﴿وَمَا جَعَلْنَاكَ خَدًّا﴾ ئێمە ئەو پێغەمبەرمانە مان نە کردووە
 بە یەکەریک ﴿لَا يَأْكُلُونَ الْعَطَاءَ﴾ کە خواردن نەخۆن ﴿وَمَا كُنَّا مُخْلِينَ﴾ وە ئەوان هەمیشە یی و نەسەر
 نەبوون ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ باشان بە لێنێک کە پیمان داوون بە جێمان هیتا ﴿فَأَلْبَسْنَاهُمْ مِنْ تَشَاءِ﴾
 جاتە واته و هەر کە سێکمان دەوێست (لە باوەر داران) بزگارمان کردن ﴿وَأَخَذْنَا مِنَ الْمُتْرَفِينَ﴾
 وە زیاده رویانمان لە ناو برد ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ سوێند بە خوا ناردومانە تە خواری وە ﴿إِلَّا كَمَا كُنَّا﴾
 کتیبێک بۆ ئێوە ﴿فَبِمَا ذُكِّرُوا﴾ کە سەر بە رزی و ناوبانگی ئێوە ی تێدایە ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ دە ی ئایا بۆ
 بیر ناکە ئەو وە ﴿

﴿وَكُفَّسْنَا بَيْنَهُمْ فُتُورًا﴾ چہندہا اشارو گوندمان نیک شکاند (ولہناومان بردن) ﴿مَكَانَتْ ظِلْمُهُ﴾ کہ (خہ لکہ کہی) سہہ مکار بیون ﴿وَأَلْقَيْنَا بَعْدَ هَاقُمًا عَظِيمًا﴾ وہیاش نہوان گہل و تاقمی ترمان (لہجیان) ہدی ہینا ﴿فَلَمَّا أَخْسُوا رَأْسَهُ﴾ جا کاتیک (بی باوہران) ہستیان کرد بہسزاو تولہی نیمہ ﴿إِنَّا نُرْهِقُهُ﴾ دہست بہجی نہوان ﴿فَتَنَاهَا بِرُكُوتٍ﴾ لہو اشارانہ بہخیرایی رایان دہکرد ﴿لَا تَرْكُشُوا وَاصْبِرُوا﴾ (فرہشتہکان بہگالتہوہ پیشان دہلین) رامہ کمن وبگہریندہوہ ﴿إِنَّا نَأْتِيهِمْ فُتُورًا﴾ بزلای لہو نازو نیمہ تاندی کہ رچوہو بیون تیندا ﴿وَنَسْجِدُكُمْ﴾ وہ (بگہریندہوہ) بزو سہر خانوہ مالہ کانتان ﴿لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بہلکو ہر سیارتان لی بکریٹ (لہوہی بہسہر تان ہاتوہوہ) ﴿قَالُوا يَوْمَئِذٍ﴾ (لہ گہل عہ لہانندا) دیان روت: ہاوار بزو نیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بینگومان نیمہ سہہ مکار بیون ﴿فَمَنْ أَمَرَ﴾ نیتربہرہوہام ﴿بِذَلِكَ عَزَّوَجَلَّ﴾ تہمہ ہاوار یان بیو (ہاوار بزو نیمہ) ﴿حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ﴾ ہینا ہہموویانسان دروینتہ و خاموش کرد (ولہناومان بردن) ﴿وَمَا خَلَقْنَا﴾ نیمہ دروستمان نہ کردوہ ﴿النَّاسَ وَالْأَنْعَامَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمان و زہوی و تہوہی لہتہوانیاندا بہگالتہوہ بی ہودہ ﴿وَلَوْ أَنَّ﴾ تہ گہر ہمان وویستایہ ﴿إِنَّا نَجْعَلُ لَكُمْ﴾ سہر قالی بزو خرمان ہہلیرین (وہک ہاوسہرو مندال) ﴿لَا تَخْذَعُ لَهُمْ أَعْيُنٌ﴾ لہ لایہن خرمانہوہ ہہلیمان دہبزارد ﴿بَلْ يَقْذِفْنَاهُ فِی النَّارِ﴾ (واز لہوہ پینتہ) بہلکو حق دہدہین بہسہر بہنان و ناحہ قدا ﴿فَتَذْمُرُ﴾ بہہوہوہ (بہنال) مینسکی دہبزی و نیکدہشکی ﴿إِنَّا نَحْنُ الْحَكِيمُ﴾ تہمجا دہست بہجی بہنال دہفوتی و لہناو دہجیت ﴿وَلَا تَرْكُشُوا﴾ ہاوار (وسزای بہتین) بزو تہوہ ﴿وَمَا تَصْبِرُونَ﴾ لہبہر تہوہی کہ دہیلین و ہریاری دہدن بزو خوا (لہ ہاوسہرو مندال) ﴿وَلَقَدْ مَنَّا فِی السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہنہا بزو خواہ تہوہی لہناسمانہکان وزہویدایہ ﴿وَمَن يَنْتَظِرُ﴾ وہ تہوہ (فرہشتانہ) ی کہ لای خوان ﴿لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِكُمْ﴾ ہہر گیز لہبہرستی لہو خویان بہزل نازانن ﴿وَلَا يَسْتَخِيرُونَ﴾ ہہر گیزش ماندوہ ناین ﴿لَسَيُجَنَّبَنَّهَا﴾ شہوہ و رور تہسیحات و ستایشی (خودا دہکمن) ﴿لَا يَذَرُون﴾ ماندوہ ناین و سارد تاپہوہ ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ نایا تہوانہ ہہلیان ہزاردوہ (وہریاریان داوہ) ﴿إِنَّا نَحْنُ الْغَنِيُّ﴾ چہند ہرستراو و (خواہک) لہزہوی دا (بزو خویان) ﴿فَلْيَرْبِضُوا﴾ کہ دہسہلانی تہوہیان نیہ مردوہ زیندوہ یکہنہوہ و خویان کوزہ کرتہوہ وزیندوہ دہکرتہوہ ﴿لَوْ كَانَ بِهِمْ آيَةٌ﴾ تہ گہر لہہر دوہ کیاندا (لہ ناسمان و زہویدا) چہند ہرستراونک ہہوایہ ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ جگہ لہخوا ﴿لَقَدْ سَدَّ﴾ بینگومان (ناسمان و زہوی) ہہر دوہ کاو و ویران دہبیون ﴿فَلْيَحْضَرْ فُتُورَ الْغَنِيِّ﴾ دہی ہاک و بینگہردی بزو خوی ہرورہدگاری عہرش ﴿عَزَّوَجَلَّ﴾ لہوہی بی باوہران پہوای دہدن (بزو خوا) ﴿لَا يَسْتَفْئِلُ﴾ (خوا) ہر سیاری لی ناکریٹ (پہختہی لی ناگیریت) ﴿عَزَّوَجَلَّ﴾ لہہر کارنک کہ دہیکات ﴿وَلَوْ يَشَاءُونَ﴾ بہلکو تہوان (نادہمیزاد) ہر سیاریان لی دہکریٹ ﴿إِنَّا نَحْنُ﴾ نایا تہوانہ ہہلیان ہزاردوہ (وہریاریان داوہ) ﴿مِن دُونِ﴾ دہالہہہ چہند ہرستراونک جگہ لہخوا ﴿فَلْيَحْضَرْ فُتُورَ الْغَنِيِّ﴾ (پیشان) ہلی بہلگہتان بیتن (لہسہر تہوہی ہریارتان داوہ) ﴿فَلْيَذْکُرْ مَن قَبْلِ﴾ تہمہ قسہی تہم فور تانہبہ (خوا ناردوہتی) بزو من ﴿وَذْکُرْ مَن قَبْلِ﴾ وہ قسہی تہوہ (بہبام وہر اوانہ شہ) لہپیش تہوہ ہاتوہ (وہک تہورات و تہجیل لہمہجیاندا بیونی چہند ہرستراونک ہریار تہدراوہ) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ﴾ بہلام زورہی زوریان ﴿لَا يَتْلُمُونَ﴾ حق و راستی نازانن ﴿فَلْيَضْحَكُوا﴾ لہبہر تہوہ پشٹی تیدہ کمن و پرووی لی وہرہدہ گنہن

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا﴾ وە ئێمە ئەمان ناردوووە ﴿مِن قَبْلِكَ﴾ پێش تۆ ﴿مِن رَّسُولٍ﴾ هیچ پێغەمبەرێک ﴿إِلَّا نُوحِیَ إِلَيْهِ﴾
 مەگەر نینگامان بۆ ناردوووە ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (بەوێی کە) بینگومان جگە لە من هیچ بەرستراوێکی راست
 نییە ﴿فَأَعْبُدُونِ﴾ کەواتە ئەنھا من پەرستن ﴿وَقَالُوا﴾ (وێسێ باوەڕان) وویان ﴿لَنُحْضِرَنَّ لَكَ﴾
 خوا ی مێهرەبان مندالی بۆ خۆی بربارداوە (کە فریشتەکانن) ﴿سُبْحَنَهُ﴾ پاك و بێگەردە خوا (لەم شتانه)
 ﴿تَلَوْنَاهُ كَتَمُونِ﴾ بەلکو ئەوانە (ئەو فریشتانه) بەندە ی پێز گێراو (ی خوا) ن ﴿لَا تَسْجُدُوا﴾ لە خوا
 پێش ناکەون ﴿يَا قَوْمِ﴾ بەقسە و ووتەیان ﴿زُفَرٍ يَأْتِرُكُمْ﴾ وە ئەوان بەفەرمانی خوا ﴿يَسْجُدُوا﴾ کار دەکەن ﴿وَمَا
 يَنْفَعُكُمْ﴾ (خوا) دەزانیت و ناگادارە ﴿مَنْ يَنْفَعُكُمُ إِلَٰهٌ﴾ بە ئەوێ لەدوینا لەبەر دەستیاندایە ﴿وَمَا خَلَقَكُمْ﴾ وە
 بە ئەوێ لە پوژی دواییدا بۆیان نامادە کراوە ﴿وَلَا يَسْقُوتُ﴾ وە (فریشتەکان) تەکا ناکەن ﴿إِلَّا لَعَنَ الرَّسُولُ﴾
 تەنھا بۆ ئەو کەسە نەبیست (خوا) رازی بیست (تەکا ی بۆ بکریست) ﴿وَعَمَّ يَتَسَبَّوْنَ﴾ وە ئەوان (فریشتەکان)
 ئەترس و هەیهەنی خوا ﴿سُجُودًا﴾ زۆر دوترسن ﴿وَمَنْ يَنْفُلْ يَنْفُلْ﴾ وە هەر کام لەوانە (لەو فریشتانه) بلی
 ﴿وَلِلَّهِ يَنْدُبَةٌ﴾ بینگومان منیش بەرستراوم جگە لە خوا ﴿وَمَا يَكُنْ لَّكَ خِزْيٌ بِهِنَّ﴾ ئەو بە (تاگری) دۆزەخ
 تۆلە ی لێ دەسەنن ﴿كَذَلِكَ﴾ هەریە و جوورە ﴿خِزْيُ الَّذِينَ﴾ پاداشتی ستمکاران دەدەینەو (تۆلەیان
 لێ دەکەینەو) ﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئایا ئەیان دی (ئەیان زانیو) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە بێ پر وای بوون
 ﴿إِنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کە تاسمانەکان و زەوی ﴿كَانَتَا رَتْقًا﴾ هەردووکیان پێکەووە لکابوون (وێک
 پارچە بوون) ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ ئەمجا لەیە کترمان جیا کردنەو ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ﴾ وە فەراخەسمان هێشا لەناو
 و دروستمان کردوووە ﴿كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾ هەموو شتێکی زیندوو ﴿فَلَا يَمُوتُ﴾ دە ی ئایا ئەوانە هەر باوەر ناھێتن؟
 ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وە دروستمان کردوووە (ودامان ناو) لەزە ویدا ﴿زَوَاجٍ﴾ چەند شاخی دامەزاراو
 ﴿أَنْ تَبْزِلَهُمْ﴾ بۆ ئەو جوولە جولە کات بەوانە ی (بەسەر پشتیوان) ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا﴾ وە سازاندومانە لە زەوی
 (بان لە شاخەکان) دا ﴿فِي جَنَّاتٍ سَائِلَاتٍ﴾ دۆل و رینگاوبانی زۆر ﴿أَنْتُمْ يَهْتَدُونَ﴾ تا ئەوان شارەزاین و پێویستی
 خۆیان دا بین بکەن ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ﴾ وە تاسمانمان کردوووە ﴿سَقْفًا مَّحْفُوظًا﴾ بەسە قەفکی (سەرتکی)
 پارێزراو ﴿وَعَنَ إِلَيْنَا﴾ بەلام ئەوانە سەبارەت بە ئایەنە کانی تاسمان ﴿مُعْرِضُونَ﴾ پشت تێکەرو پر و
 وەرگیر بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا﴾ وە هەر ئەو (خوا) یە ﴿عَلَىٰ نِیلٍ وَالْأَنْهَارِ﴾ کە شەو و پوژی دروست کردوووە
 ﴿وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ﴾ وە خۆر و مانگیش (ی دروست کردوووە) ﴿كُلٌّ﴾ هەریەک لەوان ﴿فِي فَلَاكٍ يَنْسَبُونَ﴾
 لە خولگە یە کدا دەسوڕێنەووە ﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾ بربارمان نەداووە ﴿لِشَرِّهِمْ قَبِيلَ﴾ بۆ هیچ کەسیک لە پێش
 تۆوہ ﴿الْحَدِّ﴾ مانەوێی هەمیشەیی (نەمری) ﴿أَفَأَنْ يَمُوتَ﴾ ئەمجا ئەگەر تۆ بمیری ﴿فَهُوَ أَلْحَقُ بِهِمْ﴾
 (دوا مردنی تۆ) ئایا ئەوان زبانیان بەردەوام دەبی و نامرن؟ (نەخیر) ﴿كُلُّ نَفْسٍ﴾ هەموو کەسیک
 ﴿ذَائِقَةُ الْعَذَابِ﴾ مردن دەچێزێت (ودەمرێت) ﴿وَتَبْلُوكَ﴾ وە ئێمە تاقیتان دەکەینەووە ﴿بِالْأَفْئِدَةِ وَالْخَفَرِ﴾ بە خراپە
 و ناخۆشی وە بە چاکە و خۆشی ﴿وَبَشَآءٍ﴾ تادەر کەوت (چاک و خراپ) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە هەر بۆ لای ئێمە
 دەگەڕێنەووە ﴿

﴿قَادِرَةٌ إِلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرَةٌ﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ) کاتێ تۆ دەبینن ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی که بێ باوەڕن ﴿إِنْ يَخِذُوا مِنَّا ظُفُرًا﴾ جگە لە گالتە و لاقرتی کردن بە تۆ هیچی تر ناکەن ﴿أَهَذَا الَّذِي﴾ (بەسەر سامیە کەووە دەلێن) ئا ئەمە ئەو کەسە یە ﴿يَذْكُرُهُمُ اللَّهُمَّ﴾ (بە خراپی) باسی بە کائێان دەکات ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الْرَّحْمَنَ﴾ لە کاتێکدا خۆیان بە یاسکردنی (فوڕمان) وزیکری خۆای میهرەبان ﴿هُمْ كَفَرُوا﴾ بێ پروان ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي خَلَقْتُ الْإِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ﴾ (سرووشتی) نێسان وایە لەسەر پەلە کردن بەدی هێراوہ ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ بەزوویی تۆ لەی خۆمتان نیشان دەدەم ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُون﴾ کەواتە پەلە مە کەن ﴿وَيَقُولُونَ﴾ وه (بەست بەرستان بە گالتەوہ) دەلێن ﴿مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾ ئەم بە ئێنی (تۆ لەیە) کە ی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر نێوہ راستگۆن ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْكُمْ مِنَ الْعِلْمِ شَيْءٌ﴾ ئەگەر ئەوانە ی که کافرن بیانزانیایە (چ سزایەکی سەخت لەبەر دەمیاندا یە) ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ کاتێ ناتوانن دووری بخەنەوہ ﴿عَنْ رُجُومِهِمُ النَّارَ وَالْعَذَابَ﴾ بێسە ی ئاگر لە دەم و چا و و پشیان ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ و ئەوان یارمەتی نادرن ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ بە لکو لە نا کاودا تووشیان دیت ﴿فَتَنَبَّهُهُمْ﴾ و سەر سامیان دەکات (بە شێوہ یە ک) ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ نە دەتوانن ﴿رَدَّهَا﴾ بێگێرەوہ (بەرگری بکەن) ﴿وَلَا هُمْ يُنْقَرُونَ﴾ و ئەمۆ لە تیشیان دەدرێت (تەو یە بکەن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَاهُم بَنِينَ﴾ سوێند بە خۆا بێگومان گالتە و لاقرتی کراوہ ﴿يُرْسِلُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ بە پێغەمبەرانی پیش تۆش ﴿فَحَقَّقُوا الْآيَاتِ﴾ ئەمجا دەوری ئەوانە ی دا ﴿سَخَّرُوا مِنْهُمْ﴾ لەوان کە گالتە یان دە کرد (بە پێغەمبەران) ﴿مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ئەو سزایە ی ئەوان گالتە یان پێ دە کرد ﴿قُلْ﴾ بلی (بە گالتە کە ران) ﴿مَنْ يَكْفُرْ كُفْرًا﴾ کئی (دەتوانیت) ئێوہ پیا ریزیت ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ بە شەو و بەرۆژ ﴿مِنَ الْرَّحْمَنِ﴾ لە (سزای) خۆای میهرەبان ﴿بَلْ هُمْ﴾ بە لکو ئەوانە ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾ بەر دەوام پشت هەلە کەن لە یاد وزیکری بەر وەرد گاریان ﴿أَلَمْ لَهُمُ الْآلِهَةُ﴾ ناخۆ (ئەو بێ باوەڕانە) چەند بەر ستر او نیکیان هە یە ﴿تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِهَا﴾ جگە لە ئێمە رێگری (سزا) یان لێ ی کات ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ﴾ (ئەو بەر ستر او انە) ناتوانن ﴿نَصْرَ أَنفُسِهِمْ﴾ یارمەتی خۆیان بە دەن ﴿وَلَا هُمْ مَنَّا بِصَحْبٍ﴾ وە لە لایەن ئێمە شەوہ بە نا نادرن ﴿بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ﴾ بە لکو ئێمە ئەوان و باپەرانیانمان زیاندووە بە خوشی (ناز و نێعمەتی دۆنیامان پێدا بوون) ﴿حَتَّىٰ طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾ تاتە مەنی زۆریان بە سەر برد ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ﴾ دە ی ئایا ئەوانە (قورەیشیە کان) سەرنج نادەن ﴿أَنَّا أَنَا الْأَرْضُ﴾ کە بێگومان ئێمە (ورده ورده) دێنە خاک و ولا ئی (ئەوان) ﴿تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ لە هەموو لایەکی یەوہ کەمی دە کەینەوہ (بەرزگار کردن لە لایەن موسلمانانەوہ) ﴿أَنَّهُمُ الْعَالَمُونَ﴾ دە ی ئایا ئەوان زان و سەر کەوتوون (یان ئێمە) ؟ ﴿﴾

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ﴾ (نہی مو حہ مہد ۱۱۱) ﴿بَلٰی﴾ بنگومان من تہنہا ثنہوہ بیدار دہ کہ مہوہ (دہ تان ترسینم) ﴿يَا لَوْحِي﴾ بہ نیگا و وہ حی ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصَّوْتُ الذِّعَّةَ﴾ وہ کہرہ کان بانگہ وازی (حق) نایبستن ﴿إِذَا مَا يُنذَرُ﴾ کاتیک کہ دہ ترسین ۱۱۲ ﴿وَلَمَّا مَسَّهُمْ﴾ سویند بہ خوا نہ گہر دوو چاریان بیت ﴿تَفَحَّحَ﴾ کہ میٹ ﴿مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾ لہ سزای ہر وہر دگارت ﴿يَقُولُونَ﴾ بنگومان شہوان دہ لہن ﴿يَقُولُونَ﴾ ہاوارو تیاچوون بو نیمہ ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ بہ راستی نیمہ (ہم وومان) ستمکار بووین ۱۱۳ ﴿وَنَصَّبَ﴾ وہ نیمہ دادہ نین ﴿الْمُؤْمِنِينَ الْقِطْطَ﴾ تہرازو وہ کانی دادہر وہری (کہ کردہ وہی ہن دہ کیشرت) ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ لہ روزی قیامہ ندا ﴿فَلَا تَنْظُرُوا نَفْسًا مِنْكُمْ﴾ نہمجا ہیچ کہس کہمترین ستمی لی فاکریت ﴿وَأَن كَانَ مَقَالٌ﴾ با قورسی (کردہ وہ کھی) ﴿حَقِّقُوا مِنْ حَرِّ ذِي﴾ بہ قہدہر تووی خہر تہ لہ یہ کیش بیت ﴿أَنِّي بَيِّنٌ﴾ نیمہ دہ بیہین ﴿وَكُنِّي بِتَحْسِينٍ﴾ وہ بہ سہ کہ نیمہ ژمیریاری (کردہ وہی بہندہ کان) بین ۱۱۴ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ﴾ سویند بہ خوا بہ راستی تہورات (کہجیا کہر وہی حق و بہ تالہ) بہ خشیمانہ موسا و ہاروون، ﴿وَضِيقَةَ زَنْكُرٍ﴾ وہروون کہر وہ و یاد خہر وہ شہ ﴿الْمُتَّقِينَ﴾ بو پارنیز کاران و لہ خوا ترسان ۱۱۵ ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ﴾ نہوانہی کہدہ ترسن ﴿رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ﴾ لہ ہر وہر دگاریان بہ نادباری و بہ نہانی ﴿وَهُرَّ﴾ وہ نہوان (کہسانیکن) ﴿مِنَ السَّمَاءِ مُسْفُوتٌ﴾ لہ روزی دواپی زور دہ ترسن ۱۱۶ ﴿وَهَذَا﴾ وہ ہم (قورٹانہ) ﴿وَصَكْرٌ مِّنَ الزَّكِّ﴾ یاد خہر وہیہ کی بہ قہر و ہر روزہ ﴿أَنزَلْنَاهُ﴾ نار دومانہ تہ خوار وہ ﴿أَفَأَنْتُمْ﴾ دہی ثایا ثنہوہ ﴿لَهُ مُسْكِرُونَ﴾ دانی پندا نانین (باوہری ہن ناکہن) ۱۱۷ ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ سویند بہ خوا بہ راستی بہ خشیمان ﴿إِبْرَاهِيمَ إِذْ دَعَا﴾ بہ ٹبراہیم رنعموونی وشارہ زایی ﴿مِنْ قَبْلِ﴾ لہ پشدا ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾ وہ نیمہ لہ (شیاوی) نہ و ناگادار بووین ۱۱۸ ﴿إِذْ قَالَ﴾ کاتیک وونی ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ بہ باوکی و گہلہ کھی ﴿مَا هَذِهِ إِلَّا إِلَهٌ﴾ نا ہم بہ یکہر و بتانہ چین ﴿أَنَّهُ لَهَا عَاكِفُونَ﴾ کہ ثنہوہ دہ بان ہرستن (بہ لایانہ وہ ماونہ تہ وہ) ؟ ﴿قَالُوا﴾ (گہلہ کھی) ووتیان ﴿وَجَدْنَاهُ آتِنَا﴾ باوو باہیر انمان دیوہ ﴿لَهَا عَالِمِينَ﴾ نہمانہ بیان ہرستوہ ۱۱۹ ﴿قَالَ﴾ (ٹبراہیم) وونی ﴿لَقَدْ كُنْتُمْ﴾ بہ راستی ثنہوہ ﴿أَنْتُمْ وَآبَؤُكُمْ﴾ خوٹان و باوو باہیر اتان ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ لہ گو مہر ایہ کی ناشکر ادان ۱۲۰ ﴿قَالُوا﴾ (لہ وہ لامدا) ووتیان ﴿أَحِبُّنَا بِالْحَقِّ﴾ ثایا راستی و حدقت بو ہیناوین ﴿أَفَأَنْتُمْ مِنَ الْمَلْعُونِينَ﴾ با تو گالتہ مان ہن دہ کہیت ۱۲۱ ﴿قَالَ بَلْ زُكْرٌ﴾ (ٹبراہیم) وونی (حہ قم ہیناوہ) بہ لکو ہر وہر دگاری ثنہوہ ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ہر وہر دگاری تاسمانہ کان و زہویہ ﴿الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾ ہر تہ ویش بہ دی ہیناون ﴿وَلَا أَغْنِيَنَّكُمْ﴾ وہ بنگومان من لہ سہر نہوانہ (کہ باسم کرد) ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ لہ شاہید و بہ ناگایانم ۱۲۲ ﴿وَنَالَهُ﴾ سویند بہ خوا ﴿لَا يَجِدَنَّ أَشَدَّكُمْ﴾ پیلان دادہ نیم بو (لہ ناو بردنی) بتہ کانتان ﴿بَعْدَ أَنْ تُولُوا﴾ مٹیہرت ﴿دَوَىٰ تَہ وہی پشتان ٹیکردن (بہ جیتان ہیشتن) ۱۲۳﴾

﴿فَجَعَلْنَاهُ جُرَدًا﴾ ثم مجا ئیر اہیم ہم مور بہ کانی و ورد کرد ﴿إِلَّا كَبِيرًا﴾ جگہ لہ بہ زلہ کہ بیان
 نہ بیت ﴿لَعَلَّنَا﴾ بہ ٹومیدی تہ وہی ﴿إِنِّي نَزَّحُوت﴾ بگہ پرتنہ وہ بولای تہو (بولای ئیر اہیم تہ ویش
 راستیان پی بلی، بہ لکوباوہ پرتن) ﴿قَالُوا﴾ (بت پەرستان) ووتیان ﴿مَنْ قَعَلَ هَذَا﴾ کی تہ مہی کرد وہ
 ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بہ خواکانمان (بہ بتہ کانمان) ﴿إِنَّمَا﴾ بہ راستی تہو کہ سہ ﴿لَئِنْ أَطَّاعْتُمْ﴾ لہ ستہ مکارانہ
 (دہ بی سزا بدرست) ﴿قَالُوا﴾ (چہ نہ کہ سینک) ووتیان ﴿سَمِعْنَا قَوْلَ﴾ گوئمان لہ لاوٹک بوو
 ﴿يَذْكُرُهُمْ﴾ باسی تہ وانی (بتہ کانی بہ خرابہ) دہ کرد ﴿يَقَالُ لَهُمْ﴾ پنی دہ لئن ئیر اہیم
 ﴿قَالُوا﴾ (کڑمہ لی لہ گہ لہ کی) ووتیان ﴿فَأَنزَلْنَاهُ﴾ کہ واتہ بیہیتن ﴿عَلَى أَفْوَانٍ﴾ لہ پینش جاوی
 خہ لک (بیوہ ستین) ﴿لَعَلَّنَا يَشْهَدُونَ﴾ بہ لکو (تہ وانی دہ پناستہ وہ) شایہ تی لہ سہر بدن
 ﴿قَالُوا﴾ ووتیان ﴿أَأَنْتَ قَعَلْتَ هَذَا﴾ نایا تو تہ مہت کرد وہ ﴿يَا إِلَهِنَا﴾ بہ خواکانمان (بہ بتہ کانمان)
 ﴿يَا نَزَّهِي﴾ تہی ئیر اہیم ﴿قَالَ﴾ (ئیر اہیم) ووتی ﴿بَلْ فَعَلَهُ رَكَبٌ مِّنْ هَٰؤُلَاءِ﴾ تہ خیر بہ لکو تہ بہ
 گہ وریان تہ وہی کرد وہ ﴿فَتَنُوهُمْ﴾ دہ پیر سیار تہ وانی (بتہ شکاوہ کان) بکہن ﴿إِنْ كَانُوا يَنْشُؤُونَ﴾
 تہ گہر تہ وانی قسہ دہ کہن ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾ تہ مجا گہرانہ وہ بولای بہ کتری (سہریان کرد
 بہ یہ کدا) ﴿فَقَالُوا﴾ جا (لہ تاو خو یاندا ہہ ندیکیان) ووتیان ﴿إِنَّمَا﴾ بہ راستی تہوہ ﴿أَنشَأَ الظَّالِمُونَ﴾
 ہہر خوتان ستہ مکارن ﴿ثُمَّ لِيُكْسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ﴾ پاشان سہر بہرہ و خوار کرانہ وہ (گہرانہ وہ بولای سہر
 سہ خنی و تہ فامیہ کہ بیان) ﴿لَقَدْ عَنُتُوا﴾ بہ راستی تو دہ تزانہ ﴿مَا هَٰؤُلَاءِ يَنْشُؤُونَ﴾ تہ و بتانہ قسہ نا کہن
 (تہی ئیر اہیم) ﴿قَالَ﴾ (ئیر اہیم) ووتی ﴿أَفَتَعْبُدُونَ﴾ دہی تہوہ دہ پەرستن؟ ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾
 جگہ لہ خواشتانیک ﴿لَا يَفْعَلُكُمْ شَيْءٌ﴾ کہ ہیچ قازانج و سوودیکتان پی ناگہیہ نن ﴿وَلَا
 يَضُرُّكُمْ﴾ وہ ہیچ زیاتیکیشان لی نادہن ﴿أَنْ لَّكُمْ﴾ ٹوف بولای تہوہ ﴿وَلَمَّا تَعْبُدُونَ﴾ بولای تہوہ
 بتانہش کہ دہ پەرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیاتی خوا ﴿فَلَا تَعْبُدُونَ﴾ دہی نایا زیر نابن (بیر و ہوشتان
 ناخنہ کار) ﴿قَالُوا﴾ (ہندی لہ بت پەرستان) ووتیان ﴿حَرِّوْهُمْ﴾ (ئیر اہیم) چاک بسوتین
 ﴿وَأَنصُرُوا إِلَهَكُمْ﴾ وبار مہتی خواکانتان (بتہ کانتان) بدن و سہریان بخن ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعِلُونَ﴾ تہ گہر تہوہ
 تہو کارہ دہ کہن ﴿قَالَ﴾ (کہ ئیر اہیمیان خستہ ناگرہ وہ) ووتیمان ﴿يَكُنَّ﴾ تہی ناگر ﴿كُونُوا بِرَدًّا
 وَمَلَكًا﴾ سارد بہرہ وہ بولای زبانہ ﴿عَلَىٰ نَزَّهِي﴾ لہ سہر ئیر اہیم ﴿وَأَزَادُوا بِهِمْ كُودًا﴾ تہ وانی
 وستان پیلان بگپن لہ ئیر اہیم (بہ سووتان لہ ناوی بہرن) ﴿فَجَعَلْنَاهُ﴾ بہ لام تہمہ تہ وانیمان کردہ
 ﴿الْأَخْضَرِ﴾ زہرہ مہ ندیرین (دور اوترین) کہ س ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا﴾ وہ ئیر اہیم ولو و طمان
 پڑگار کرد ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾ و (نار دمانن) بولای تہوہ زہویہ (بولای شام) ﴿يَرْكَبُ فِيهَا النَّارِينَ﴾
 کہ بیت و فرمان تی خستبوو ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ وہ بہ خشیمان بہ ئیر اہیم ﴿إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾
 ئیسحاق و (بہ ئیسحاقیش) بہ عقوب، بہ زیاد (لہ داوا کہی ئیر اہیم کہ داوی مندالیکی کرد)
 ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا﴾ وہ ہم و وانیمان کرد ﴿صَلِيبًا﴾ بہ پیای چاک

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً﴾ وه نه وانمان کرد به پیشه و ﴿يَهْدُونَ بِآيَاتِنَا﴾ به فرمانی نیمه برنمونی (خه لکیان) ده کرد ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ﴾ وه نیگامان کرد بزیان ﴿فَقُلْ لِّقَوْمِي﴾ به نه جامدانی کاری چاک ﴿وَقَالُوا أَتُحْشَرُونَ﴾ وه به نویژ کردن ﴿وَأَيُّ الْوَزْكَاءِ﴾ و زه کات دان ﴿وَكَيْفَ تَأْتِيهِمْ﴾ وه نه وان هه بر بؤ نیمه ﴿عِبَادَهُ تِيَّانَ﴾ عیاده تیان ده کرد ﴿وَلَوْ طَاءَ آتِيَهُمْ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ به خشیمان به لوط پیغه به برنی و زانیاری ﴿وَنَحْنُ نَعْلَمُ﴾ وه بزگار مان کرد ﴿مِنَ الْقُرْآنِ﴾ له (دهست خه لکی) نه و شاره ی (سه دوم) ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَّعَمَلِ الْإِنشَاءِ﴾ که (خه لکه که ی) کرده و ی بیس و دز نویان ده کرد (نیربازیان ده کرد) ﴿إِنَّمَا كَانُوا﴾ به راستی نه وانه ﴿قَوْمَ سَوَءٍ فَسَقِينَ﴾ گه لیککی خراپی له فرمان ده و چو و بوون ﴿وَأَنذَرْنَاهُ فِي رَجْمِنَا﴾ وه لوط طمان خسته نا و به حمت و میهر بهانی خورمانه وه ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به راستی لوط له چاکه کاران بوو ﴿وَلَوْحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾ وه پیشتر لوح پیغه به ر ﴿هَآوَارَى﴾ خوی و (نیمانداری) خیزانه که یمان نیمه ش وه لاماندایه وه و به ده نگیه وه هاین ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَهَارُونَ﴾ خوی و (نیمانداری) خیزانه که یمان بزگار کرد ﴿مِنَ الْكُتُبِ الْعَظِيمِ﴾ له تنگانه زور گه و ره که (له لافا و خنکان) ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِ﴾ وه بارمه یمان داله دزی نه و گه له ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که به لکه و نایه ته کانی نیمه یان به در و دزانی ﴿إِنَّمَا﴾ به راستی نه وانه ﴿كَانُوا قَوْمَ سَوَءٍ﴾ گه لیک بوون و چو و له خرا به ده ﴿فَأَعْرِضْهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ له به ر نه وه هه و یانمان خنکان (له توفانه که ده) ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾ (باسی) داوود و سوله یمان بکه ﴿إِذْ يَخْتَصِمَانِ﴾ کاتی بریاریان ده کرد ﴿فِي النَّارِ﴾ ده باره ی نه و کشتو کاله ی ﴿إِذْ نَفَخْنَا فِيهِ مِنَّا الْقُورَ﴾ که به شمه و نازه لی که سانیك تیدا له وه و ا بوون (زیانیان لی دابو) ﴿وَكَيْفَ يَحْكُمُونَ﴾ وه نیمه بؤ دادوه ی بریاره که یان ﴿شَهِيدِينَ﴾ ناصده (ناگدار) بووین ﴿فَقَهَّمْنَهَا سُلَيْمَانَ﴾ نه و سا نیمه نه وه مان قیری سوله یمان کرد (سوله یمان وونی: نازه له زیان خوره که بدرینه دهست خاوه ن کشتو کاله که، که لک له شیر و به ره میان و به بر گرت، وه کشتو کاله که ش بدرینه دهست خاوه ن نازه له که به ر و بو و به که ی بخون و خر مته ی بکه ن سا وه ک پیش زیان لیکه و تنه که ی لی دینه وه، پاشان هه ر به ک له نازه ل و کشتو کاله که بکه برنینه وه بؤ خاوه نه کانیان) ﴿وَكَيْفَ آتَيْنَا مُوسَى الْوَحْيَ﴾ وه به هه ر به ک له و دو وانه (داوود و سوله یمان) پیغه به برنی (ودادوه ی) و زانستمان پیدان ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ وه رامان هینا ﴿مَعَ دَاوُدَ﴾ له گه ل داوودا ﴿الْجِبَالِ رُسُوحًا وَظُفُرًا﴾ چیاکان و بالنده که نه سیبختی خویان ده کرد ﴿وَكَيْفَ فَصَلَّيْنَا﴾ وه هه ر نیمه نه وه مان کرد (بؤ داوود) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكَرٍ﴾ وه داوود مان قیری در و سکر دنی بؤ شاکمی زرینی (جهنگی) کرد بؤ نیمه ﴿يُخَصِّصُكُمْ مِنْ تَاسِكَةٍ﴾ تابان بارزیت له کاتی شه و کوشنار تاندا ﴿فَهَلْ أَسْتَرُ﴾ ده ی نایا نیمه ﴿شُرَكَاءَ﴾ سو باس گوزارن (بؤ خوا له به ر نه م نیمه تانه) ﴿وَأَسْلَمْنَا﴾ وه (رامان هینا) بؤ سوله یمان ﴿إِلَيْهِ عَالِفَةً﴾ بای توند (ره شه با) ﴿نَجْرِي بِأَمْرِهِ﴾ به فرمانی سوله یمان ده و شت ﴿إِلَى الْأَرْضِ﴾ بؤ نه و ولات و زه و به ی ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ آيَةً﴾ که به ر بیت و به ره که تمان کرد بوو ﴿وَكَيْفَ﴾ وه نیمه ﴿يَكُنْ لَكُمْ﴾ به هه و و شتیک ﴿عَالِمِينَ﴾ ناگدار بووین ﴿

﴿وَمِنَ الَّذِينَ يَمُنُونَ﴾ وہ ہندوئی لہ شہ پتانہ کان (مان رام ہینا پو) ﴿يَعُودُونَ﴾ دہ چو نہ ژیری دہریا پو
 سولہ بمان (تا گہ و ہر و مرواری پو دہر پینن) ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾ وہ جگہ لہوہ کاری تریشبان دہ کرد
 (پوئی وہ ک کڑ شک در و سکر دن) ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ بہ راستی نیمہش چاودنر (وپاریزہری) ی نہوان
 یوین ﴿وَأَيُّوبَ﴾ وہ (باسی) نہ یووب (بکہ) ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ کانیک ہاواری لہ پەر و ہر د گاری کرد
 (لہ دوا ی ناسا غی ماوہ بہ کی زور) ﴿إِنِّي﴾ بہ راستی من ﴿مَسِيءٌ ضَلُّوا﴾ زیان و تازار و نہ خوشی دوو چارم
 یوہ ﴿وَأَنفَتِ الرَّجْمِ﴾ و توش مہرہ بانترینی مہرہ بانانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ جا نیمہش ہاوار
 و نرا کہ بمان گیرا کرد ﴿فَكَشَفْنَا﴾ و لامان برد ﴿مَائِدَةٍ مِّنْ طَيْرٍ﴾ نہو زیان و تازار و نہ خوشی بہی کہ ہدیو
 ﴿وَأَنبَتْنَا لَهُ﴾ وہ ہموو مال و مند الیمان پی بہ خشبہ وہ (کہ پیشتر مرد یوون) ﴿وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ و نہو ہندہی
 نریش لہ گہ لپاندا ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِزِّنَا﴾ نہوہ بہ حمہ نیکی تاییہت بوولہ نیمہوہ ﴿وَذَكَرْنَا الْعَبِيدَ﴾ وہ بیر خہرہوہ
 و ناموز گاری بوو پو خوا بہرستان ﴿وَأَسْمِعِيلَ وَآدِرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ وہ (باسی) تیماعیل و ئیدریس
 و ذہل کفیل (بکہ) ﴿كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾ ہموویان لہ نارام گران یوون ﴿وَأَذْكُرْنَاهُمْ﴾ وہ نیمہ نہوانمان خستہ
 ﴿فِي رَحْمَتِنَا﴾ ناو بہ حمہنی خومان (کہ بہہ شستہ) ﴿إِنَّهُمْ﴾ بینگومان نہوانہ ﴿مِنَ الصَّابِرِينَ﴾
 لہ چاکہ کہ کاران یوون ﴿وَذَا النُّوَبِ﴾ وہ (باسی) زہننون (یونس بکہ کہ پتغہ مہری خہلکی نہینہوا
 یو) ﴿إِذْ ذَهَبَ﴾ کانیک ریشست ﴿مُعْظِيًّا﴾ بہ نورہی (گہلہ کدی بہ جی ہینشت) ﴿فَضَّلَ﴾ وای دوزانی
 ﴿أَن لَّنْ نَقُودَ رَعْلِيو﴾ نیمہ نہنگانہی بہ سہردا ناہینن و ہمروا وازی لی دہہینن ﴿فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ﴾ (خوای
 گہورہ تا قیکردوہ و فریڈرایہ ناو دہریا و نہہنگیک قوتی دا) جا لہ تاریکیہ کاندا (تاریکی شدو و دہریا و ناو
 سکی نہہنگ) ہاواری کرد ﴿أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ (نہی خواہی) بہ راستی ہیچ پەرستراونکی بہہدق و راستی
 نیہ جگہ لہ تو ﴿سُبْحَانَكَ﴾ پاکی و بنگہردی پو تویہ ﴿إِنِّي كُنْتُ﴾ بینگومان من ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ﴾
 لہ ستمکاران یووم (لہ بہر نہوہی نارام نہ گرت و وازم لہ گہلہ کہم ہینا) ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ نیمہش
 نزاو ہاواری نہومان گیرا کرد ﴿وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾ و لہو غدم و خہفہتہ رزگارمان کرد ﴿وَكَذَلِكَ﴾
 ہر بہو شینوہیہ ﴿فُتِحِيَ الْقَوْمَانِ﴾ نیمانداریش رزگار دہکین ﴿وَرَزَقْنَاهُ﴾ وہ (باسی) زہ کہریبا
 (بکہ) ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ کانیک ہاواری لہ پەر و ہر د گاری کرد ﴿رَبِّ﴾ نہی پەر و ہر د گارم ﴿لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾
 بہ نہنہا مہیلہرہوہ (مند الیکم پی بہہ شستہ) ﴿وَأَنفَتِ﴾ وہ تو ﴿خَيْرَ الْوَرِثِينَ﴾ چاکترین میراگرانی ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾ نیمہش
 دوعای نہومان و لہام دایہوہ ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ﴾ و بہ حیامان پی بہہ شستی
 ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾ و خیزانہ کہ شیمان پو چاک کردوہ (لہ نہ زوکی) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بینگومان نہوانہی
 (باسکران لہ پتغہ مہران) ﴿يُسْرَعُونَ﴾ پتیش بر کتیان دہ کرد ﴿فِي الْخَيْرَاتِ﴾ لہ (نہجامدانی) ہموو
 خیر و چاکہ بہ کدا ﴿وَيَذْكُرْنَا﴾ و ہاواریان لہ نیمہ دہ کرد ﴿رَعْبًا وَرَهْبًا﴾ بہ ٹومیدی (بہہ شست) ولہ نرسی
 (دوزخ) ﴿وَكَانُوا﴾ وہ نہوان ﴿لَنَا خَشِيعِينَ﴾ ملکہچ یوون پو نیمہ (وہ نرسن لیمان) ﴿

﴿وَالَّذِينَ﴾ وه (باسی) ئەو ئاfrهه (مەریەمی کچی عیمران بکه) ﴿أَخَصَبَتْ فَرْجَهَا﴾ کە داوینی خوی یاراست ﴿فَنَفَخْنَا فِيهَا﴾ ئەمجا فوومان پندا کرد (بەهوی جویره ئیله وه) ﴿مِنْ رُّوحِنَا﴾ لەو روحی کەهی خۆمان بوو ﴿وَجَعَلْنَاهَا نِهَا﴾ وه ئەو (مەریەم) و کۆرە کەیمان کرد ﴿إِنَّا بَلَعْنَاهُ﴾ بە موعجیزە بەك بۆ جیهانیان ﴿إِن هَذِهِ﴾ بەراستی ئا ئەمەیه ﴿أَمَّا كُمْ﴾ ئایینی ئیوه ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ کە بەك ئایینه (ئایینی هەموو پێغه مەرانه) ﴿وَأَنَّا رَبُّكُمْ﴾ و مینش بەروەرد گارتانم ﴿فَأَعْبُدُونِ﴾ کەواتە تەنها من پەرستن ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾ بەلام خەلکی جیاوازیان کەوتە نێوان و سەر بێچی پێغه مەرەکانیان کرد، زۆر بەیان بوون بەچەند کۆمەڵ گروھیکە وه (هەستان دەستیان کرد بە پەرستن بت و هەواو ئارزووی خویان) ﴿كُلُّ﴾ (بەلام) هەموویان ﴿إِنَّا نَرْجِعُوكَ﴾ تەنها بۆ لای ئیمە دەگەڕێنە وه ﴿فَتَنْ﴾ ئەمجا هەر کەس ﴿يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾ (هەر چەند) لە کردە وه چاکە کان بکات ﴿وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾ (بەو مەرجە ی) باوەرداریش بێت ﴿فَلَا كُفْرَانَ يَشْفِيهِ﴾ ئەوه (پاداشتی) کۆششە کە ی وون نابێت و بە فیر و ناپروات ﴿وَإِنَّ لِلَّهِ كُتُوبٌ﴾ بەراستی ئیمە بۆ (کردە وه کانی) ئەو نووسە رین ﴿وَحَرَّمَ عَلَى قَرِينَةٍ﴾ وه حەرەمە قەدەغەیه و ناشیت بۆ خەلکی ئەو گوند و شارانی ﴿أَقْلَهُ كُنْهَا﴾ کە کاو لمان کردن و لە ناومان بێردن ﴿أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ کە جارێکی تر بگەڕێنە وه (بۆ دنیا) ﴿حَقٌّ إِذَا﴾ (زیان درێژە ی دەبێت) تائەو کانهی ﴿فَتُحِبَّتْ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ﴾ (بەریە سته کە ی) بە ئجوج و مەئجوج دەگەڕێنە وه ﴿وَهُمْ﴾ ئەوانیش ﴿مِنْ كُلِّ حَدَبٍ﴾ لە هەموو بەرزیایە کە وه ﴿يَنبَسِلُونَ﴾ بە بەلە (و بە خیرایی) دێنە خوار وه ﴿وَاقْتَرَبَ﴾ وە نزیک بۆتە وه ﴿أَلَوْعْدُ الْحَقِّ﴾ بە ئینی راست (هاتی قیامت) ﴿فَإِذَا﴾ جالە نا کاودا ﴿مِنْ شَجَصَةٍ﴾ ئەبەلق و زەق دەبی ﴿أَنصُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ چاوی ئەوانە ی بێ پروا بوون ﴿يَكُونُونَ﴾ (دەلێن) هاوار و مەرگ بۆ ئیمە ﴿فَذَكَّا﴾ بێگومان ئیمە لە دنیا دا ﴿فِي عَقْلِهِمْ هَذَا﴾ لە بێ ناگایەك (ی ئەواو) دا بووین لە ئەمە ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ تەخیر بە لکو ئیمە سته مکار بووین ﴿إِنَّكُمْ﴾ بەراستی ئیوه ﴿وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ و ئەوانەش دە تانە پەرستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگە لە خوا ﴿خَصَبُ جَهَنَّمَ﴾ (دەبەنە) سووتە مەنی (و هەلگیر سینەری) دۆزەخ ﴿أَنَّهُمْ لَهَا وَارِدُونَ﴾ ئیوه (و ئەوان) دە چە ناوییه وه ﴿لَوْ كُنَّا هَتُولَاءَ﴾ ئەگەر ئا ئەوانە (بە کان) ﴿إِلَهِةً﴾ خوا بوونا یە ﴿مَّا وَرَدُوكَ﴾ نە دە چوونە ناو ئەو (ناگری دۆزەخ) وه ﴿وَكُلُّ﴾ وه هەموو (بت و بت پەرستان) ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾ بە هەمیشە یی تیندا دە میننە وه ﴿أَلَمْ﴾ بۆ ئەو (دۆزەخ پانە) هەیه ﴿فِيهَا﴾ لە دۆزەخ دا ﴿نَقِيرُ﴾ هەناسە ی سارد هەلگیرشان ﴿وَهُمْ فِيهَا﴾ و ئەوان لە ویدا (لە دۆزەخ دا) ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾ هیچ نابستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بێگومان ئەوانە ی ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا﴾ لە لایەن ئیمە وه پێشتر بریار درا وه بۆیان ﴿الْحَسْبُ﴾ کە بەختە وە رین (و چاکە بە ترینە ریان) ﴿أَرْبَابًا﴾ ئەوانە ﴿عَنْهَا مُتَعَدُونَ﴾ لە دۆزەخ دوور دە خێنە وه

﴿لَا تَسْمَعُونَ﴾ (نہ وان) نایستن ﴿حَیْثُمَا﴾ (ہنگی) ہلئسہ و قرچہی) ناگری دوزخ ﴿وَهُنَّ﴾
 وہ نہ وان ﴿فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُنَّ﴾ (ناو نہ و) (نازو نبعمہ تہ) ی دلان حہ زی لئہ تی ﴿حَالُونَ﴾
 بہ ہہ مہشہ بی و بی برانہ وہ دہ مہتہ وہ ﴿لَا يَخْرُجُنَّ﴾ (غہ مباریان ناکات) ﴿الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ﴾ ترسہ
 ہہرہ گہورہ کہ (لہ قیامہ تدا) ﴿وَتَلْقَاهُنَّ الْمُطَهَّرَاتُ﴾ و فریشہ کانیش پئشو ازیان لی دہ کہن (لہ ہر
 دہر گاکانی بہ ہہ شندا) ﴿هَذَا يَوْمُكُمْ الْأَزْيُ﴾ (و پیان دہ لئین) نہ مہ نہ و رورہہ ﴿كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 کہ بہ لئستان ہن در ابو ﴿يَوْمَ﴾ (ہتہ وہ ہریان) نہ و رورہہ ﴿تَطْوِي السَّمَاءُ﴾ کہ نامسانہ کان دہ پئچہ وہ
 ﴿كُلِّي أَنْتِجِلِي لِي كُتُبِي﴾ وہك پئچانہ وہ لول کردنی تو ماری کتب و بہ ترو کتبك ﴿كَمَا بَدَأْنَا﴾
 ﴿أَوَّلَ خَلْقٍ﴾ وہك بہ کہم جار چون دروستان کرد (بہ روت و قوتی) ﴿تُعِيدُهُ﴾ (پاش مردنیش) نہ و
 (دروست کردنہ) دو بارہ دہ کہینہ وہ ﴿وَعَدَا عَيْنًا﴾ نہ وہ بہ لئیکہ (جی بہ جی کردنی) لہ سہر لئیمہ بہ
 ﴿إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾ ہنگومان لئیمہ (نہ و بہ لئشہ) بہ دی دہ ہتین ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا﴾ سوئند بہ خوا
 ہنگومان لئیمہ نو سیو و مانہ ﴿فِي الزُّبُرِ﴾ لہ زہ سووردا ﴿مِنْ بَعْدِ الْيَكْبَرِ﴾ لہ دوا ی نو و سینی لہ (لوح
 المحفوظ) دا ﴿أَنَّ الْأَرْضَ﴾ بہ راستی سہر زہوی (بہ ہشت) ﴿بَرْنَهَا﴾ دہ ہنہ خوا و نی و بہ میرانی
 دہ ہینہ ﴿بِعَادِيكَ الصَّالِحُونَ﴾ بہ ندہ چاك و پا کہ کانم ﴿إِنْ فِي هَذَا لَبَنَاءٌ﴾ ہنگومان لہ مہدا
 (لہ وہی لہم سورہ تہدا با سکر) بہ سہ کہ پند و ناموز گاری ہست ﴿لِقَوْمٍ عَصِيْبٍ﴾ ہو گہ لی خوا
 ہرستان ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ وہ (نہی مو حہ مہد ﴿تُؤْمِنُ﴾ تو مان نہ نہا ہو نہ وہ
 نار دو وہ کہرہ حمہ ت ہست ہو جہانیان ﴿قُلْ﴾ ہلی ﴿إِنَّمَا أَوْحَى إِلَيَّ﴾ ہنگومان تہ نہا شتیک کہ نیگا
 کراوہ ہو من ﴿أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾ (نہ مہیہ) کہ بہ راستی ہر سترای ئیوہ خوا ی ناك و تہ نہایہ
 ﴿فَقُلْ أَسْمِعُوا سَمْعَكُمْ﴾ دہی نایا ئیوہ ملک ہج دہ ہن ؟ ﴿فَإِنْ قُلْتُمْ﴾ جانا گہر روویان و ہر گہرا
 ﴿فَقُلْ أَدْنٰكُمْ﴾ نہ وہ ہلی ہم و تانم نا گدار کرد ﴿عَلَى سَوَاءٍ﴾ بہ یہ کسانی ﴿وَأَنْ أَدْرِي﴾ و ناشز انم
 ﴿أَقْرَبُ أَمْ يَعِيدُ﴾ نزیکہ یاد و ورہ (ہاتنی) ﴿مَا تُوعَدُونَ﴾ نہ و ہر ہشہی لئتان دہ کرنت ﴿إِلَهُ﴾
 ہتہ ﴿بِرَاسْتِي﴾ خوا دہ زانی ﴿الْجَهَنَّمَ الْقَوْلُ﴾ بہ ورنہ و قسہی ناشکرا ﴿وَنَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾ وہ
 دہ شز انہت بہ و قسہی دہ ہشار نہ وہ ﴿وَأَنْ أَدْرِي﴾ و ہن نازانم (مولہ ت داننان) ﴿لَحْدَةً فَتَنَةً لِّلْكَفَرِ﴾
 لہ واندہ تا قہ کردنہ وہ ہست ہو ئیوہ ﴿وَمَتَّعْ إِلَىٰ حِينٍ﴾ (بہ ویت) تاما وہ ہك (وازان لی بہتنت) کہر ابویرن
 ﴿قُلْ﴾ (پئغہ مہر ﴿فہر مووی ﴿رَبِّ أَصْحٰكُم بِالْحَقِّ﴾ نہی ہر و ہر دگارم بہ داد گہرانہ ہر یار ہدہ (لہ
 نیوان من و تہم بی باوہر اندہا) ﴿وَرَبُّنَا﴾ وہ ہر و ہر دگاری لئیمہ ﴿الْخَمْرُ الْمُسْتَعَانُ﴾ مہر بان ی بار مہتی
 لی داوا کراوہ ﴿عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾ لہ بہر انہر (نہ و قسہ نابہ جہانہی) ئیوہ دہ لئین و ہلیدہ بہ ستن ﴿

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ بہ ناوی خوی بہ خشنده می مہرہ بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نہی خہ لکینہ ﴿اتَّقُوا رَبَّكُمُ﴾ ہر من لہ (سزای) ہر و ہرہ گارنان ﴿إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ﴾ چونکہ بہ راستی ہووہ لہ روزی قیامت ہہستان ﴿شَقَّ عَظِيمٌ﴾ شنیکی زور گہورہ بہ، کارہ ساتینکی ساماناکہ ﴿يَوْمَ تَرْوُكُهُا﴾ لہو پوزہ دا تہوہ نہو (ہووہ لہ روزہ) دہینن ﴿وَذَهَبَ﴾ بی ناگا دہی (لہ ترسی تہو پوزہ) ﴿كُلُّ مُرْتَضًى﴾ ہہموو ثافرہ تینکی شیردہر (کانی کمہمکی لہ دہمی مندالہ کہیدایہ) ﴿عَنِ الرَّضْعَتِ﴾ لہ نہو (مندالہ) ی شیری ہی داوہ ﴿وَنَضَعُ﴾ و ہر ہی دہدات و لہ باری دہچیت ﴿كُلُّ دَانٍ﴾ ہہموو دور گیانیک (مینہ بہ کی مسک پر) ﴿حَتَّىٰ حُلَّهَا﴾ مسکہ کہی (کورہ بہ کہی) ﴿وَتَقَرَّى النَّاسُ﴾ خہ لکی دہینی ﴿سُكْرًا﴾ (وہک) سہر خوشن ﴿وَمَا هُمْ بِسُكْرٍ﴾ بہ لام سہر خوشیش نین ﴿وَلَا يَحِيقُ عَذَابُ اللَّهِ شَيْدًى﴾ بہ لکو سزای سدخت و بہ تینی خوا (وای لی کردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن﴾ لہ مرو فہ کاندہ کہسی وا ہدیہ (نہ ضری کوری حارث) ﴿يُحْدِثُ فِي نَفْسِهِ﴾ موجدہ لہ دہکات دہ بارہی خوا (و سیفہ نہ کانی) ﴿يَخْتَرِعُ﴾ بہین ہیچ زانیاری و زانستیک ﴿وَيَسْتَعْجِلُ﴾ شیطن مرید و ہ شونی ہہموو شہیتانکی سہر کہش دہ کہویت ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ﴾ لہ سہری نوسراوہ (ہر بار دراوہ) ﴿أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ﴾ کہ ینگومان ہر کہ سیک خوشی ہویت (وشونی بکہویت) ﴿قَالَ لَهُ يُصَلِّ﴾ تہوہ بہ راستی گوہر ای دہکات ﴿وَيَهْدِيهِ﴾ و ہ پشموونی دہکات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ بؤ سزای ناگری ہہ لگیر ساوی دوزخ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نہی خہ لکینہ ﴿إِنْ كُنْتُمْ﴾ تہ گہر تہوہ ﴿فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَيْتِ﴾ لہ گوہماندان دہ بارہی زیندو ہووہ نہوہ ﴿فَإِنِّي خَلَقْتُكُمْ﴾ تہوسا (ہزانن) بہ راستی نیمہ تہوہ مان دروست کردوہ ﴿مِّن تَرَابٍ﴾ لہ خاک (خول) ﴿ثُمَّ مِّن نُفُثٍ﴾ پاشان (تہوہ کان) لہ نوتفہ بہک (دروست دہین) ﴿ثُمَّ مِّن عَاقِبٍ﴾ دواتر (دہینہ) پارچہ خوینکی مہیو ﴿ثُمَّ مِّن نُّعْمَةٍ﴾ دواہی تہوہ (دہینہ) پارچہ گوشتیک ﴿مُخَلَّفَةٌ وَغَيْرُ مُخَلَّفَةٍ﴾ شکل و شیوہ کیشراو و شکل و شیوہ نہ کیشراو ﴿يَتَّبِعُنَا لَهُكُمْ﴾ بؤ تہوہی پرونی بکہینہوہ بؤ تہوہ ﴿وَنَقِزُ فِي الْأَرْحَامِ﴾ و ہ لہ مندالہ اندا دہیہ پانہوہ (پایدہ گرین) ﴿مَا نَسَاءُ﴾ تہو (ہیچو) ہی ہمانہویت (لہ بار نہ چیت) ﴿إِنَّا أَجَلٌ مُّسْتَقَرٌّ﴾ تاکانیک دیاری کراو ﴿ثُمَّ نَخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾ پاشان (لہ سکی دایکتان) دہرتان دہہینن بہ مساوی ﴿ثُمَّ إِنِّي نَعَزُّوا شِدَّكُمْ﴾ پاشان گہورہ دہین تادہ گہنہ تہوای ہیزو تواناتان ﴿وَمِن كُرْمٍ مِّن تَوْقٍ﴾ و ہ (لہم تہم نہ دا) ہہندیکتان دہریترنن ﴿وَمِن كُرْمٍ مِّن زُرْدٍ﴾ و ہ ہہندیکتان دہ گہ بہ نرنہ ﴿إِنَّا أَرَدْنَا الْعُمَرُ﴾ تہوہ پیری پیری، ہین کہ لکترینی تہمہن ﴿لِكَيْ لَا يَقْلَمَ﴾ بؤ تہوہی نہ زانی و لہیری نہ میتیت ﴿مِن نَّعْمٍ عِلْمٍ مَّخْفًى﴾ ہرچی کہ دہیزانی ﴿وَنَقَرَى الْأَرْضَ﴾ و ہ زہوی دہینی (لہرستاندا) ﴿قَائِدَةً﴾ خاموشہ ووشک و ہین گیابہ ﴿فَإِنَّا أَنزَلْنَاهَا غَمًّا﴾ جا کانیک بارانمان بہ سہر دا باراند ﴿أَهْمَزَّتْ﴾ زہوی (پوہ کی لی دہرویت و) دہجولیت ﴿وَرَبَّتْ﴾ زہوی ہل دہدات (ہرز دہیت) ﴿وَأَنشَتْ﴾ و (زہوی) دہروینی ﴿مِن كَلِمٍ زَوِجٍ نَّهِيحٍ﴾ لہ ہہموو جزوہ (گیا و گولیک) جوان ﴿۱﴾

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ هُوَ﴾ (باس کرا) له بهر نه وهیه دلنباش ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ که خوا حق و راسته ﴿وَأَنَّهُ يُخَيِّمُ الْأُمَمَ﴾
 وه ینگومان مردوه کان زیند وو ده کانه وه ﴿وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ینگومان نهو (خواه) توانای به سهر
 هموو شتینکدا هیه ﴿وَإِنَّ الْأَشْيَاءَ﴾ وه بهر استی قیامت ﴿وَالنَّارَ﴾ دیت (بهر باده بیت) ﴿لَا تَسْفِكُ﴾ گومانی
 نیدانی به ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ و دلنباش بن خوا ﴿يَعْلَمُ﴾ زیند و وی ده کانه وه ﴿مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ هموو نهو که سانه ی له ناو
 گوره کاند (مردون) ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ﴾ وه له نا و خه لکدا که سی و اهیه ﴿يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ موجه له ده کات
 ده باره ی خوا ﴿يَعْرِضُ عَصَا هٰذِهِ﴾ به یی هیچ زانباری و شاره زاییه ک (بدلگه یه ک) ﴿وَلَا يَكْتُمُ﴾ وه به یی
 کتینیکی روونکمره وه (له لایه ن خواوه) ﴿ثَانٍ عَظِيمٍ﴾ (که سیکه) روو وهرده گیریت (و حق وهر ناگیریت)
 ﴿يُضِلُّ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بو نه وه ی خه لک له ریگهی خوا لادا ﴿أَلَمْ يَكُنْ فِي اللَّهِ جُزْءٌ﴾ نهو که سه له و نیادا سهر شور
 ده بیت ﴿وَلَدَيْهِ رُؤُوسُ الْعَرْشِ﴾ وه له قیامتیشدا بیی ده چیزین ﴿عَذَابُ الْآخِرِينَ﴾ سزای سونیه ر ﴿ذَٰلِكَ﴾ (بی
 ده و تریت) نهو سزایه (که باس کرا) ﴿بِمَقَادِمَتِ يَدَيْهِ﴾ به هوی نهو (گونا هانه وهیه) که به ده سی خوت پشت
 خستوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه ینگومان خوا ﴿أَنَّهُ يَنْزِلُ﴾ مستهم کار سی سه ﴿يَلْقِيهِ﴾ به بنده کانی ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾
 من وه له ناو خه لکدا که سی و اهیه ﴿يَعْبُدُ اللَّهَ﴾ خوا ده بهرستی ﴿عَلَىٰ حَرْفٍ﴾ له قهر اعدا (له نیوانینکدا)
 ﴿فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ﴾ چانه گهر تووشی خیر و خوشی بوو ﴿أَطَاعَانَ يَهُ﴾ دلخوش ده بی بی (به رده وام ده بی
 له خوا بهرستی دا) ﴿وَإِنْ أَصَابَتْهُ شَرٌّ﴾ وه نه گهر تووشی نا قیگر نه وه به لا بوو ﴿أَنفَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾ بهر وه دوا
 هه لده که بریتته وه پاش گهر ده بیتته وه له ثابین ﴿خَيْرٌ لِّلْآثِمِينَ وَالْآخِرَةُ﴾ زهره مهندی دنیا و قیامت بووه ﴿ذَٰلِكَ﴾
 خور ته نه وهیه ﴿الْخُسْرَانِ الْمُبِينِ﴾ زانباری و خه سارت مهندی روون و ناشکرا ﴿يَدْعُوا﴾ نهو ده پارتته وه
 (وده بهرستی) ﴿مِنَ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له خوا ﴿مَا لَا يَضُرُّهُ﴾ شتیک نه زبانی پنده که به نیت ﴿وَمَا لَا يَنْفَعُهُ﴾
 وه نه سوود و قازانجیسی پنده که به نیت ﴿ذَٰلِكَ خُور﴾ ته نه وهیه ﴿الضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ له ری لادانی (گومرایی)
 زور دوور له پرستی ﴿يَدْعُوا﴾ نهو هاوارده کات، وده بهرستیست ﴿لَمَنْ ضَرُّهُ﴾ (له) که سیک که زبانی
 ﴿أَقْرَبُ مِنْ نَّفْعِهِ﴾ له سوودی نزدیکتره ﴿لَيْشَ الْأَمْوَالِ﴾ نای چ پشتیوانینی خرابه ﴿وَلَيْشَ الْغَيْرِ﴾ وه چ هاوری
 و هاوده میکی خرابه ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ به پرستی خوا ﴿يُدْخِلُ الْأَمْوَالَ عَمَلُوا الصَّالِحِينَ﴾ نه وانه ی که باوه بریان
 هیتاوه و کرده وه چاکه کانیان کرده وه ده پانخانه ﴿جَنَّتِ﴾ باخه کانی به ده شسته وه ﴿عَجْرٍ مِنْ عَجْمٍ﴾
 که روو باره کان ده روون به زرباندا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ ینگومان خوا ﴿يَعْلَمُ مَا تُرِيدُ﴾ نه وه ی بیه و نیت ده بکات ﴿مَنْ﴾
 ﴿مَنْ كَانَ ظَنُّهُ﴾ هدر که مس و اگومان ده بات (له یی بر وایان) ﴿أَنَّهُ لَنْ يُصْرَهُ اللَّهُ﴾ که هدر گیر خواهه و (پیتغه میده و)
 یار مه تی نادات و سه ری ناخات ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دنیا و دوا و زدا ﴿فَلْيَسُدَّ سَبِيلَ إِلَى السَّمَاءِ﴾ دوبا پد نیک
 به سه ره وه (به بهر زییه وه) هه لواسیت (و ملی پندا بکات) ﴿وَلْيُطْفَعْ﴾ پاشان هه ناسه ی بیرئ (ناده خنکیت)
 ﴿فَلْيَنْظُرْ﴾ نهو ساییینی (سهرنج بدا و بیر کانه وه) ﴿هَلْ يُدْهِنُ كَعْدَهُ مَا يُعِظُّ﴾ نایا بهم کاره نهو برق و توره بیه ی
 (له دلپدایه) لایده بات (ونایه ی نیت) ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَرْسَلْنَا﴾ ثابہم شیوہ تہو (قورئانہ) مان تاردوتہ خواروہ ﴿عَلَيْكَ يَتَنَبَّأُ﴾ کہ ثابہ تہ کانی پون
 وناشکران ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ بینگومان خوا ﴿يَهْدِي مَنْ يُرِيدُ﴾ ہەر کہ سبتک خوی بیہوتت ہیدایہ تی
 دہدات ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بہ راستی کہ سبتک کہ پروایان ہیتاوہ ﴿وَالَّذِينَ هَادُوا﴾ و کہ سبتک کہ پون
 بہ جوولہ کہ ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و تہ سترہ (یا فرشتہ) پەرستہ کان ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و گاوریہ کان (تہ سترہ کان)
 ﴿وَالضَّالِّينَ﴾ و ناگر پەرستہ کان (زہر دہشتی بہ کان) ﴿وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا﴾ و تہوانہی ہاوبہشیان پو
 خوا دانا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَفْصِلُ بَيْنَهُمُ﴾ پریار دہدا لہ نیوانیاندا (جیایان دہ کاتہوہ لہ بہ کتر
 کومہ لبتک پو بہ ہشت و کومہ لبتکی تریان پو دوزخ) ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ لہ پوزی دواپیدا ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾
 بہ راستی خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ بہ سہر ہموو شبتکدا ناگادارہ ﴿أَلَمْ تَرَ﴾ نایا تہ تدی
 ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَكَ﴾ کہ بہ راستی سوژدہ پو خوا دہبات ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ تہوہی
 لہ ئاسمانہ کان و تہوہی لہ زہویدایہ ﴿وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ ہروہ ہا پوز و مانگ و تہ سترہ کان
 ﴿وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْأَنْبَاءُ﴾ و چیاکان و درخت و گیان لہ بہران ﴿وَكَبِيرٌ مِنَ النَّاسِ﴾ زورنکیش
 لہ خہ لکی (ہموو تہمانہی باسکران پو خوا سوژدہ دہبہن) ﴿وَكَبِيرٌ عَلَى الْعَذَابِ﴾ وہ زورنکیش
 سزای پو پریار درا (لہ سہری چہ سہا) ﴿وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ﴾ وہ ہەر کہ سبتک خوا بی پیز و پیسوای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مَّكَرٍ﴾ تہوہ کہس پیزی لی ناگریت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ ہەر
 شبتکی ہوتت دہبکات ﴿هَذَا كَيْنَ حَصْنًا﴾ تہمانہ دوو کومہ لی دز بہبہ کن ﴿لَا يَخْصِمُ فِي رَيْبَةٍ﴾
 دہمہ قالی و کیشہیانہ دہربارہی پەرورہ دگاریان ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ جا تہوانہی کہ بی باوہ پوون
 ﴿فُطِحَتْ لَهُمْ أَبْوَابُ النَّارِ﴾ لہ (پوزی دواپیدا) پو شاکیان پو دہ پرتت (پر بہ ہریان) لہ ناگر ﴿يُصَبُّ
 مِنْ قَوْفِي زُوسِجُهُ﴾ بہ سہریاندا دہ پرتت ﴿لَا يَخْصِمُ﴾ ناوی زور گہرم ﴿يُصَبُّ مِنْ قَوْفِي زُوسِجُهُ﴾
 بہو (تاوہ گہرمہ) ﴿مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہوہی لہ ناو سبک و پیستہ کاندایہ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 بزبان نامادہیہ گورزی ئاسنی ﴿كَلَّمَ الْأَرْدَا﴾ ہەر کاتیک بیانہ ویت ﴿أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ کہ پیستہ دہرہوہ
 لہو (دوزخ) ﴿مِنْ عَمٍ﴾ لہ بہر زور نارہ جہتی ﴿أَعْبُدُوا فِيهَا﴾ دہ گپرتت تہوہ پو ناوی ﴿وَذُوقُوا عَذَابَ
 الْحَرِّ﴾ وہ (ہیان دہو ورتت) بجیزن سزای سوتیتہر ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ
 آمَنُوا وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ تہوانہی کہ باوہریان ہیتاوہ و کردہوہ چاکہ کانسان کردوہ دہیانخاتہ
 ﴿جَنَّاتٍ﴾ بہ ہشتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پروبارہ کان بہ پرتت تہوہ پوون ﴿يُحَلَّلُونَ فِيهَا﴾
 (تہوان) دہ پرتت تہوہ لہو (بہ ہشتانہ) دا ﴿مِنْ أَسْوَرٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ بہ بازنی ئالتون و مرواری
 ﴿وَلَبَّاسُهُمْ فِيهَا خَزَائِرُ﴾ وہ پو شاکیان لہ بہ ہشتانہ ئاوریشہ

﴿وَهَذُوا﴾ ئەو (بەهەشتیانە) پێنموونی کراون ﴿إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ﴾ بۆ ئەو ووتەی کە راست و جوانە (ووتەی لا اله الا الله) ﴿وَهَذُوا﴾ هەروەها پێنموونی کراون ﴿إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ بۆ ڕینگای (خوای) سوپاس کراو ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێگومان ئەوانەی بێ باوەڕ بوون ﴿وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وە ڕینگری (موسلمانان) دەکەن لە ڕینگای خوا ﴿وَالشَّجِيدِ الْحَرَامِ﴾ وە لە (ڕۆشتن بۆ) مزگەوتی حەرام (بۆ کەعبە) ﴿الَّذِي جَعَلْنَاهُ﴾ کە ئەو ئیمان داناوە (بۆ خوا پەرستی) ﴿لِكُلِّ شَيْءٍ مَوَاقٍ﴾ بۆ هەموو خەلکی بە کسانە ﴿الْعَاقِبَةِ وَالْآخِرَةِ﴾ چ ئەوانەمی لەو ئیدان یان لە دورەو بە بۆی دین ﴿وَمَنْ يُؤْخَذْ فِيهِ﴾ وە هەر کەس بێدۆست لەوێ (لە مزگەوتی حەرام) ﴿بِالْحَاكِيمِ﴾ مەیلی ئە هەق لادان زولم و ستم بەکات ﴿فُتِحَ﴾ پێی دەچێژن ﴿مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ سزای نازاردەر ﴿وَأَذِّنْ لِلْعَذَابِ﴾ (بیریان بخەرەو) کاتێک دیاریمان کرد بۆ ئیبراھیم (علیه السلام) ﴿مَكَانَ الْبَيْتِ﴾ جینگای کەعبە ﴿أَنْ لَا تُشْرِكَ بِي شَيْئًا﴾ (پێمان ووت) هیچ شتێک مەکەرە هاو بە شتم ﴿وَمَا يَشْرَيْتَنِي﴾ و ماله کەم (مزگەوتی حەرام) بێک بەکەرەو ﴿لِلْقَائِيْنَ﴾ بۆ تەواف کەران ﴿وَالْقَائِيْنَ وَالرَّكْعَ السُّجُودِ﴾ و بۆ نوێزگەران (بەپێوە) و کوڕنوش و سوژدە بەران ﴿وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ﴾ وە جارێدە بەناو خەلکیدا ﴿بِالْحُجِّ﴾ بۆ حەج کردن ﴿بِقَوْلِكَ يَهْتَدُونَ﴾ دین بۆ لات (بۆ حەج) بە پیادە. ﴿وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ﴾ و بەسوار هەموو و و شترێکی لاواز (لەبەر ئەوەی) ﴿بِالنَّيْتِ مِنْ كُلِّ فِجْعٍ عَمِيقٍ﴾ کە لە هەموو ڕنگایەکی دورەو دین ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ﴾ تا ئامادەیی جوڕەها سوود و قازانجی خوێیان بێن ﴿وَيَذْكُرُوا أَنْمَاءَ﴾ وە ناوی خوا بێن (کاتێک قوربانی سەر دەپەرن) ﴿فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ لە ڕۆژانێکی دیاری کراودا ﴿عَلَى مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ نِعْمَةِ الْإِنْعَمِ﴾ لە سەر ئەو ئازە لانەیی خوا پێی داوون ﴿فَكُلُوا مِنْهَا﴾ جا ئەو (گوشتی قوربانیانە) بخۆن ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ﴾ وە پێدەن بە ئەداران و هەزاران ﴿لَهُمْ لِيَفْقَهُوا ذُرْعَهُمْ﴾ دوا (سەر پێنی قوربانی) چلک و پێسی (موو و نینۆک) لایەن بە خۆیانەو ﴿وَلِيُوقُوا زُرْعَهُمْ﴾ وە نەزەرە کانیان جێبەجێ بکەن ﴿وَلِيُطَوَّفُوا﴾ و تەواف (ی ئیفاضە) بکەن ﴿بِالنَّيْتِ الْعَمِيقِ﴾ بە دەوری مالی دێرین و بەرێزدا (بە دەوری کەعبەدا) ﴿وَاللَّيْلِ﴾ ئەمە (پێشوو) باسی حەج بوو ﴿وَمَنْ يُعْطَلَمْ﴾ جا هەر کەس پیاڕێزێت و بە گەرەیی بگرنێت ﴿حُرْمَتِ اللَّهِ﴾ سنوورە کانی خوا ﴿فَهُوَ حَرِّمٌ لِلَّهِ﴾ ئەو بۆ خۆی چاکترە ﴿عِنْدَ رَبِّهِ﴾ لای پەرورەدگاری ﴿وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْبَقَرُ﴾ وە گوشتی ئازەن (مەر، بزن، مانگا، و شتر) بۆ ئێوە حەلال کراوە ﴿إِلَّا مَا لَيْسَ عَلَيْهِ كُمْ﴾ جگە ئەوانەیی بۆتان باس دەکرنێت (وەک مردارەو بوو، یان بۆغەیری خودا سەرپەراو) ﴿فَلْيَحْذَرُوا﴾ کەواتە خۆتان دور بخەرەو ﴿الرَّحْمَتِ مِنَ الْآثَرِ﴾ لەو پێسیبە کە پتەکانە ﴿وَالْحَيْتَرُ أَقْرَبُ الْأَوَّلِ﴾ هەروەها خۆتان پیاڕێزن لە قەسەیی درۆو نەرەوا

﴿حُفَّتْ يَدَاكَ﴾ گہر دن کہ چ بن بڑ خوا (خوتان لہ ہم سوو پیرو باوہرنکی لار دور بگرن) ﴿غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِوَلَدِكَ﴾ ہاوبہش پر بار دہر مہ بن بڑ خوا ﴿وَمَنْ يَشْرِكْ بِاللَّهِ﴾ جا ہر کہس ہاوبہش بڑ خوا دابنیت ﴿فَكَانَ﴾ ثہ وہ وہک ثہ وہ وایہ ﴿حَرَمَ النَّسَاءِ﴾ لہ ٹاسمان کہ وتبیتہ خوار وہہ ﴿فَحَظَفَةُ الْقَطْرِ﴾ ثہ مجا بالندہ (لہ ہمہ وادا) بہ بہلہ بیفرینیت (وبارچہ بارچہ ی بکات) ﴿وَقَتْلَىٰ يَوْمَئِذٍ﴾ با باہہ کی توند بیات ﴿فِي مَكَانٍ سَجِيٍّ﴾ بڑ جینگاہہ کی زور دور (چولہ وانی) ﴿ذَلِكِ﴾ ثہ مہ (کہ باسکرا نمورونہی ہاوبہش دانان ہوو بڑ خوا) ﴿وَمَنْ يَعْتَزَّ بِثَغْرِ اللَّهِ﴾ وہ ہر کہس دروشمہ کانی (نایینی) خوا بہ گہورہ راگریت ﴿فَإِنَّمَا﴾ جا بہ راستی ثہو کارہ ﴿مِنْ ثَغْرِ الْقُلُوبِ﴾ لہ خوا ترسی دلہ کانیانہ وہیہ (وتقوا کارن) ﴿لَكِرَفِهَا مَكْرَعٌ﴾ بڑ ٹیوہ لہو (ناڑہ لانہ) دا چند سوود وہر گرتنیک ہمہہ (وہک سوار ہوون، خوار دنی شیربان) ﴿إِلَىٰ أَجْلِ قُتْلَىٰ﴾ (جگہ لہ مانتہش دہتوانن سوو دیان لی بیبنن بہ شتیوہدک زبانان ہی نہ گات) تاکاتی دیاری کراو (بڑ سہر برینان) ﴿لَقِيلَ لَهَا﴾ کہ شونی (سہر برینی) ثہوانہ ﴿إِلَىٰ آلِ يَتِيٍّ أَلْفِيٍّ﴾ کاتیکہ دہ گہنہ مالی دیرینی (کہ عہہ) ﴿وَلَكِنِّي أَتَقَرُّ﴾ وہ بڑ ہم سوو ٹومہ تینک ﴿جَعَلْتَ اسْتِكَارَ قُورْبَانِي﴾ کردنمان داناوہ ﴿لِيَكْفُرُوا أَنَسَ اللَّهِ﴾ بڑ ثہوی ناوی خوا بہن ﴿عَلَىٰ تَارَاقُفِهِمْ قِنَ تَهِيْمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ (کاتی سہر برین) لہ سہر ثہو ناڑہ لانہی خوا ہی داون ﴿فَاللَّهُ كُنَّ لَهُ وَجِدٌ﴾ جا خوا ی ٹیوہ بہر ستر اوئکی تہنہایہ ﴿قُلْتُ أَتَيْتُكُمْ﴾ کہ واثہ تہنہا ملکہچی ثہو بن ﴿وَأَنْشِرَ الْمُخَيَّبِينَ﴾ وہ مژدہ ہدہ بہ ملکہچان و خو بہ کہم زانان ﴿الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ﴾ ثہوانہی ہر کاتیک ناوی خوا برا ﴿وَجِلَّتْ لُوبُهُمْ﴾ دلہ کانیان دہترسی (دولہ رزیت) ﴿وَالْأَصَابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ﴾ وہ ٹارام گرن لہ سہر ثہوی تووشیان دہی (لہناخوشی) ﴿وَالْمُقْبِسِي الصَّلَاةَ﴾ وہ بدجی ہیئہرانی نوڑہ کانیانن ﴿وَمِمَّا زَقَّاهُمْ يُفْقُونَ﴾ وہ لہو رزق روزیمہی پیمان داون دہہ خشن ﴿وَالَّذِينَ﴾ ثہو ووشرہ گہورہ و قدلہ واثہ (دہرین لہ بیت الحرام سہر دہرین) ﴿جَعَلَتْهَا لَكُمْ مِنْ شَعِيرِ اللَّهِ﴾ ٹیمہ کردومانہہ دروشمی خوا بڑ ٹیوہ ﴿لَكِرَفِهَا خَيْرٌ﴾ بڑ ٹیوہ لہواندا خیر وچاکہ ہمہہ ﴿فَأَذْكُرُوا أَنَسَ اللَّهِ عَلَيْهَا﴾ کہ واثہ (کاتی کردنیان بہ قوربانی) ناوی خوا یان لہ سہر ہیئن ﴿صَوَافٍ﴾ لہ کاتیکدا لہ سہر سی پدل و ستاون و دہستی چہ بیان بہ سراوہ ثہوہ (لہبہر ثہوی وشر بہ پیوہ سہر دہر دریت) ﴿فَأَذْكُرْتُمْ جُوفَهَا﴾ جا کاتیک کہ واثہ سہر زہوی بہ تہنیشدا (کاتیک گیانیان دہرچو) ﴿فَكَوَأَمْتَهَا﴾ ثہوہ لہ گوشہ کہیان بخون ﴿وَأَطْعَمُوا الْقَالِعَ وَالْمُعْتَرَّ﴾ وہ بیدہن بہ ہزاران و سوالکہران ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ثاہو جزورہ ثہو مالانانہمان بڑ ٹیوہ رامہنناوہ ﴿لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ تا سویاس گوزار بن بڑ خوا ﴿لَرَبِّكَ اللَّهُ﴾ ہہ گیز ناگات بہ خوا ﴿لِحَوْمِهَا وَلَا دِمَائِهَا﴾ تہ گوشہی ثہو (قوربانانہ) تہخوئیان ﴿وَلَكِنْ يَتَىٰ اللَّهُ الْقُلُوبَ﴾ بہ لام ثہوی بہ خوا دہ گات تہقوا و پاریز کاری ٹیوہیہ ﴿كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ﴾ ثاہو جزورہ ثہو مالانانہی بڑ ٹیوہ رامہنناوہ ﴿لِيَكْفُرُوا أَنَسَ اللَّهِ﴾ بڑ ثہوی خوا بہ گہورہ بگرن (یادی بکن) ﴿عَلَىٰ مَا هَدَيْتُمْ﴾ لہ سہر ثہوی رنمورونی کردون (بڑ سہر ثانی پیروزی نیسلام) ﴿وَأَنْشِرَ الْمُخَيَّبِينَ﴾ وہ مژدہ ہدہ بہچاکہ کاران ﴿إِنَّا اللَّهُ يَكْفِي﴾ بہ راستی خوا بہر گری ویشیوانی دہکات ﴿عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہوانہی کہ پرویان ہنناوہ ﴿إِنَّا اللَّهُ لَا يَخِي﴾ بنگومان خوا خوشی ناوی ﴿كُلَّ خَوَانٍ كَفُورٍ﴾ ہم سوو خیانہنکار و ہی باوہر و کافر نیک

﴿أُولَئِكَ رِجَالٌ﴾ (ہر جنگ و جہاد کردن) ﴿الَّذِينَ يَقْتُلُونَ﴾ بہ تہو (موسلمانانہی) شہریان لہ گہ لہا
 دہ کرنت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ لہ ہر تہو ہی کہ ہر راستی ستہ میان لی کر اوہ ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وہ ہنگومان خوا
 ﴿عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ ہر سہر خستیان بہ توانایہ ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا﴾ تہوانہی کہ دہر کران ﴿مِنْ دِيَارِهِمْ﴾
 بقیہ حق ﴿لَهُ مَالٌ وَوَلَاتِيَانٌ﴾ بہ ناہق ﴿الَّذِينَ يَقُولُوا﴾ تہنا (گوناہیان تہوہ ہو) کہ دہیان ووت
 ﴿رَبَّنَا اللَّهُ﴾ ہر وہر دگار مان خواہہ ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ﴾ وہ تہ گہر خوا خہ لکی لہ ناو تہ ہر دایہ
 ﴿بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ﴾ ہر تہدیکبان بہ ہر تہدیک تریان ﴿لَقَدْ مَتَّ﴾ ہنگومان دہر و خیرا (ویران دہ کرا)
 ﴿صَوْمِعُ﴾ دہر (خہ لہو تگہ) ﴿وَبَيْعُ﴾ و کلیسا ﴿وَصَلَوْتُ﴾ و کہنہسہ ﴿وَمَسْجِدُ﴾ مزگہ و تہ کان
 ﴿يُنْذِرُ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ کہ ہادی خوا لہو (ہر ستگایانہ) دا زور دہ کرا ﴿وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ﴾ وہ
 ہنگومان خوا یار مہتی کہ سانیک تہ دات (وسہریان دہ خات) ﴿بَصُرَةً﴾ کہ یار مہتی (دینی) خوا
 دہدن ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہ راستی خوا ﴿لَقَوِيَ غَيْرٌ﴾ بہ ہیز و بالادہست و بہ توانایہ ﴿الَّذِينَ﴾
 تگتہہ فی الارض ﴿تہوانہی تہ گہر دہسہ لانمان پندان لہ زہ و ہدا ﴿أَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ بہ چاکس نویر
 بہ جی دہ ہیتن ﴿وَأَتُوا الزَّكَاةَ﴾ وہ زہ کات دہدن ﴿وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ﴾ و فہرمان دہدن بہ چاکہ
 ﴿وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و ہر گری دہ کەن لہ خرابہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْأُمُورِ﴾ و سہر تہنجامی ہموو کارہ کان
 تہنا بہ دہست خواہہ ﴿وَإِنْ يَكْذِبُوا﴾ وہ تہ گہر (بی باوہران) توبہ دروزن دہزان و باوہرت ہی نا کەن
 ﴿فَقَدْ كَذَبْتَ فَآيَهُ﴾ تہوہ ہنگومان پیتش تہوانیش (گہ لانی تر) باوہریان نہ کرد (بہ پیغہ مہرہ کانیان)
 ﴿قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَثَمُودُ﴾ (وہک) گہ لی نوح و عاد و سہموود ﴿وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطُ﴾ وہ گہ لی
 ثیراہیم و گہ لی لوط ﴿وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ﴾ ہر وہا یارانی مہدیہن (ہوزی شوعہیب) ﴿وَكَذَّبَ﴾
 موسیٰ ﴿وہ موساش بہ دروزن دانرا ﴿فَأَنبَأْتُ الْكَافِرِينَ﴾ تہمجا (بق ماوہیہک) مزلہتی ہی باوہراندہ
 ﴿ثُمَّ أَخَذْنَاهُمُ﴾ دواتر تزلہم لی سہندن و گر تمن ﴿فَكَيْفَ كَانَتْ تَكْوِينُ﴾ جا چون ہو بہ گرا چوونی
 تہمہ (لہ وان) ﴿فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾ تہمجا چہندہا شار و دہاتمان ویران کرد ﴿وَفِي﴾
 ظالمتہ ﴿کہ (خہ لکہ کەہی) ستہ مکار ہوون ﴿فَفِي خَاوِيَةٍ عَلَىٰ عُرُوشِهِا﴾ تہو (شارانہ دیواری خانوہ کانی)
 کەوتہوون بہ سہر سہربانہ کانیاندا ﴿وَيَذَرُ مُعْطَلًا﴾ وہ چہندہا ہیر ہی خاوہن ہوون (لہ کار کەوتہوون)
 ﴿وَقَصْرٍ مَشِيدٍ﴾ وہ چہندہا کوشکی ہرز و بلند (ہی خاوہن ہوون) ﴿أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ دہی
 تابا تہوانہ بہ زہوی دانہ گہ راون ﴿فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ﴾ تا دلیان ہدیت ﴿يَعْقِلُونَ﴾ ہیری ہی بکەنہوہ
 (لہ و ویران ہوونہ) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ﴾ یان گوئیان ہدیت گوئی ہی بگرن (بق راستی) ﴿فَإِنَّهَا﴾
 لَا تَقْنَىٰ إِلَّا بَصَرُ﴾ لہ راستی دا چاوہ کان کویر تابن ﴿وَلَيْكِن تَعَصَى الْفُلُوبُ﴾ بہ لکو تہو دلانہ کویر دہبن
 ﴿الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ کہ لہ سینہ کاندان ﴿

﴿وَمَنْ يَجْعَلْكَ يَاعَدَابِ﴾ وہ شہوان (قورہ بش بہ گالتہوہ) بہ بہلہ داوای سزات لی دہ کہن ﴿وَلَنْ يُخْلِفَ
 اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ لہ کانتیکدا ہر گیز خوا پنچہ وانہی بہ لہنی خوی ناکات ﴿وَلَنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ﴾ و بینگومان
 رورٹیک لای بہرورہ دگارت ﴿كَأَلَيْسَ سَنَوُ﴾ وہك ہزار سالن وایہ ﴿يَمَّا أَتَتْ﴾ لہو سالانہی
 ثبوہ دہیزمیرن ﴿وَكَايُنْ مِنْ قَرْيَةٍ أَنتَ لَهَا﴾ وہ (خہلکی) چہندہا شار و گوند (ہہوون) مؤلہتم
 دان ﴿وَهِيَ ظَالِمَةٌ﴾ کہ ستمکار ہوون ﴿لَنَزَلْنَاهَا﴾ لہ پاشان تولہم لی سہندن (ولہناوم بردن)
 ﴿وَأَلَى الْمَعِيرِ﴾ وہ ہر بولای من دہ گہریتہوہ ﴿قُلْ إِنَّمَا النَّاسُ﴾ بلی نہی خہلکیہ ﴿إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ﴾
 بینگومان من بو ثبوہ تہنہا ﴿نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ تر سبتہرنکی فاشکرام ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہمجانہ و کہسانہی
 بر وایان ہیناو ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وہ کردہوہ چاکہ کانیان کرد ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ لیخوشیوون
 و روزیہ کی بہنرخ و فراوانیان بو نامادہیہ ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيِنَا﴾ وہ نہوانہی ہولیان داوہ
 بو (دراہتی) نایہ تہ کانی قیمہ ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ناتوانا و دہستہ پاچہن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ﴾ نہوانہ ہاوہلی
 دوزخن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وہ نیمہ لہ پیش تو نہمان ناردوہ ﴿مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ﴾ ہیچ بہوانہ کراو
 یان پیغہمبہرٹیک ﴿إِلَّا إِذَا أَمَرْتَنِي﴾ مہ گہر ہہر کاتیک (بہراوی خودای) خونندہیتہوہ بو گہلہ کہی
 ﴿أَلَمْ يَأْتِ الشَّيْطَانَ فِي أَمْرِي﴾ شہیتان گومان و و سوسہسہی دہ خستہ ناو خورنراوہ کہیہوہ (تا خہلک
 باوہری پی نہہین) ﴿فَنَسَخَ اللَّهُ﴾ تہمجانا خوا لایدہبات (پوچہلی دہ کاتہوہ) ﴿مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾
 تہوہی شہیتان داویتی بہ گونی خہلکدا (لہ و سوسہسہ و دلہ پراوکی و دوودلی) ﴿فَنُوحِمْهُمُ اللَّهُ عَنِ النَّفْسِ
 يَاسَانَ﴾ خوا نایہ تہ کانی خوی دہ چہسپہنی ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای کار دروستہ ﴿لِيَجْعَلَ
 مَا يَلْقَى الشَّيْطَانُ﴾ لہ بہر تہوہی تہو گومانانہی شہیتان دہ بخاتہ (دلہ کان خوا) دہیکانہ ﴿فَنَفَخْنَا فِيهِ
 هُوًى﴾ تاقیکردنہوہ بو نہوانہی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ قُرْصٌ وَالتَّاسِيَةُ قُلُوبُهُمْ﴾ تہخوشی لہ دلپانداہی و (نہوانہی)
 دلپان بہقہ ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ﴾ وہ بہراستی ستمکاران ﴿لَنُيَقِّظَنَّ يَوْمَ﴾ لہ دراہتی بہکی زور
 دوور (لہ راستی) دان ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ﴾ وہ بو تہوہ ہزانن تہو کہسانہی ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ کہ زانیاریان
 پی دراوہ ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ بینگومان تہم (قورٹان) ہراستیہ کہ لہ لایہن بہرورہ دگارتہوہ ﴿فَيُؤْمِنُوا
 بِهِ﴾ تا باوہری پی بینن (بہرہوہام بن لہ سہری) ﴿فَنُفِثَتْ لَهُ قُلُوبُهُمْ﴾ وہ دلہ کانیان ملکہچ و بہنارام
 بیسی بو تہو (خوا) ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ﴾ وہ بینگومان خوا ہیدایہ تہدہری ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہو کہسانہیہ کہ
 باوہریان ہیناوہ ﴿إِنْ صِرْتُمْ مُسْتَقِيمِينَ﴾ بو سہر پینگای راست ﴿وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بہرہوہام
 تہو کہسانہی پی باوہرن ﴿فِي مِرْيَقَتِهِ﴾ لہ گومانندان دہ بارہی قورٹان ﴿حَتَّى تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً﴾ ہہنا
 لہناکاودا روزی دواپی بہخہیان دہ گریت ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ﴾ یا بہخہیان دہ گریت (ودیت بویان) ﴿عَذَابُ
 يَوْمٍ عَقِيمٍ﴾ سزای روزیکی نہزوک و پی خیر (کہ روزی قیامہ تہ) ﴿

﴿الْمَلِكُ يُوقِظُ اللَّيْلَ﴾ ده سولات و پاشایه تی لهو پرژه دهاته نه یاقو خوا به ﴿يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ﴾ له نیوانیاندا دادوهری ده کات ﴿قَالَتِیْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ﴾ نه مجا نهو که سانه ی باره یران هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه ﴿فِی جَنَّٰتِ النَّعِیْمِ﴾ له به ده شتانی پر نازو نیعمه ت دان ﴿وَالَّذِیْنَ كَفَرُوْا﴾ وه نهو که سانه ی بین باوه پر یون ﴿وَصَعَدُوْا یٰۤاٰیٰتِیْنَ﴾ وه نایه ته کانی نیمه یان به درو ده زانی ﴿قَالَتِیْنَ لَیْسَ بِیْنَکُمْ وَاَیُّهَا الَّذِیْنَ هَاجَرُوْا﴾ وه نهو که سانه ی کز چیان کرده وه ﴿فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ﴾ له یرنگای خوا دا ﴿لَمَّا قُتِلُوْا اَوْتٰوْا﴾ پاشان کوژران (شهید یون) یان مردن ﴿لَنَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا﴾ بینگومان خوا یرق و پرزیه کی چاکیان ده داتی ﴿وَاِنَّ اللّٰهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿لَهُوَ خَبِیْرُ الرَّزِیْقِ﴾ چاکترینی پرزی ده رانه ﴿لَیْسَ جَلَّتْهُمْ مِّنْ دَحٰلِیِّ رِضْوٰنِهِ﴾ سویند به خوا، خوانه وانه ده خاته جیگایه که پینی رازی ده بن ﴿وَاِنَّ اللّٰهَ لَعَلِیْمٌ خَبِیْرٌ﴾ وه بینگومان خوا زانی له سهر خو به ﴿ذٰلِکَ﴾ نه مه ی (باسمان کرد بو ت) ﴿وَمَنْ عَاقَبَ﴾ وه ههر که سینک توله ی خوی بسپینت (له دهس دریزی کهر) ﴿یَعْمَلِ مَآعُوْفٍ یَّوْمَ﴾ به وینته ی نهو سته مه ی لی کراره ﴿لَّمْ یَجْعَلْ عَلَیْهِ﴾ له دوی نهو جار تکی تر دهست دریزی بکرته سهر ﴿لَیْسَ خَصْرَتُهُ اللّٰهُ﴾ نه وه بینگومان خوا یار مه تی ده دات (سهری ده خات) ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوْ غٌ غَفُوْرٌ﴾ به راستی خوا چاوبوشی کهری لیور ده به ﴿ذٰلِکَ یَاۤاِنَّ اللّٰهَ﴾ نه م (سهر خسته ی خوا) له بهر نه وه به به راستی خوا ﴿یُوْلٰجُ الْاَمَلِ فِی النَّهَارِ﴾ (نه و نه ده به ده سه لانه) شه و ده بانه ناو پرژه وه (کاتیک شه و درت تر بیت له پرژ) ﴿وَلَیُوْلٰجُ النَّهَارِ فِی الْاَمَلِ﴾ وه پرژ ده بانه ناو شه وه ﴿وَاِنَّ اللّٰهَ سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ﴾ وه بینگومان خوا بیسه ری بینا به ﴿ذٰلِکَ﴾ نه مه ﴿یَاۤاِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْحَقُّ﴾ له بهر نه وه به به راستی ههر خوا هق و راسته ﴿وَاِنَّ مَا یَبْتَغُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ﴾ وه بینگومان نه وه ی جگه له خوا هاواری لی ده که ن (وده پهرستن) ﴿هُوَ الْبَاطِلُ﴾ ههر نهو به تال و ناراسته ﴿وَاِنَّ اللّٰهَ﴾ وه به راستی خوا ﴿هُوَ الْعَلِیُّ الْکَبِیْرُ﴾ ههر خوی به رزو بلندو گه وره به ﴿الْمَرْتَرُ﴾ نایا نابینی ﴿اِنَّ اللّٰهَ اَزَلٌ﴾ که به راستی خوا باراندویه تی ﴿مِنْ السَّمَآءِ مَآءٌ﴾ له ناسمانه وه باران ﴿فَتَصْبِغُ الْاَرْضَ مُخْضَرَّةً﴾ (به هوی نهو بارانه وه) زهوی سه وز ده بیت (به روه که) ﴿اِنَّ اللّٰهَ لَطِیْفٌ خَبِیْرٌ﴾ بینگومان خوا ووردینی ناگایه (به هه موو شتیک) ﴿لَهُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ﴾ ههر یو خوا به نه وه ی له ناسمانه کانه ﴿وَمَا فِی الْاَرْضِ﴾ وه نه وه یشی له زه ویدایه ﴿وَاِنَّ اللّٰهَ﴾ وه به راستی خوا ﴿لَهُوَ الْغَفُوْرُ الْخَبِیْدُ﴾ ههر خوی بین نیاز و ده و له مه نه ده و شایسته ی سوپاسه

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ ثابا نایینی (نازانی) بہرستی خوا ﴿سَخَّرَ لَكُم مَّا فِی الْأَرْضِ﴾ رامی ہیناوه بۆتان
 و خستوبہ تیہ خزمہ تتانہوہ ہموو نہو شتانہی لہ زہویدایہ ﴿وَأَلْفَلَاکَ فَجَّرَ﴾ وہ کہشتی (رام
 ہیناوه بۆتان) و دہروات ﴿فِی الْبَحْرِ یَأْمُرُ﴾ بہناو دہریادا بہ فہرمانی نہو (بہ فہرمانی خوا)
 ﴿وَنُفِثَ السَّمَاءَ﴾ وہ ناسمانی راگیر کردوہ ﴿أَن تَقَعَ عَلَی الْأَرْضِ﴾ تانہ کہوینت بہ سہر زہویدا
 ﴿الْأَبْدَانِ﴾ مہ گہر بہ فہرمانی نہو نہ بیت ﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بہرستی خوا ﴿بِالْأَنْبِیاءِ لَیْسَ لَکُمْ﴾
 دلسوز و میہربانہ بہرانبہر بہ خہلکی ﴿وَهُوَ الَّذِی أَخْرَجَ﴾ وہ نہو (خوا) زانیکہ کہ زانی
 پی بہ خشیوون (لہ سہرہنای دروسکردن تانہوہ) ﴿لَیْسَ لَکُمْ فِی الْکُفْرِ﴾ دواتر دہ تانہریتیت
 یاشان زیندوون دہ کاتہوہ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لَکَفُورٌ﴾ بینگومان خہلکی زور ناسوپاس و سہلہن ﴿لَکُلِّ أُمَّةٍ﴾
 بۆ ہموو نوسہتیک ﴿جَعَلْنَا مَسَکَ﴾ شہریعت و بہرنامہ بہ کمان دانہوہ ﴿ہُمْ تَابِعُکَ﴾
 نہوان کاربان پی کردوہ ﴿فَلَا یُخَفِّفُکَ فِی الْأَمْرِ﴾ کدواتہ ناییت (خاومن
 ثابینہ کانی تر) لہ کاری ثابیندا کیشہ و نازاوت لہ گہلدا دروست کەن ﴿وَأَنذَرْنِی رَحْمَتَکَ﴾ وہ تو خہلک
 بانگ بکہ بۆ لای پەرورہ دگارت ﴿إِنَّکَ لَعَلَّی مُسْتَقِیْرٌ﴾ بینگومان تو لہ سہر ثابینکی راستی ﴿وَإِن جَدَلُوا﴾
 جاتہ گہر دہمہ قالی و موجدہ لہیان لہ گہلدا کردیت ﴿فَقُلِ اللَّهُ أَغْنِیَ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ توش
 بلسی خوا خوی چاک دہزانی بہو کردہ وانہی کہ ثیوہ دہیکہن ﴿اللَّهُ یَخْرُجُ بَیْنَکُمْ﴾ خوا دادوہری
 دہکات لہ تیواناندا ﴿یَوْمَ الْقِیَمَةِ﴾ لہ پورزی دوایدا ﴿فِی مَآکُشَرٍ﴾ لہو شتانہی کہ ثیوہ ﴿فِیہ یَخْتَلِفُونَ﴾
 تیدا جیواوزن ﴿أَلَمْ تَعْلَمُ﴾ ثابا نازانی ﴿أَلَمْ تَعْلَمُ﴾ بہرستی خوا دہزانی ﴿مَّا فِی السَّمَاءِ﴾
 و الأرض ﴿بہ ہموو نہو شتانہی لہ ناسمان و زہویدایہ ﴿إِنَّ ذَٰلِکَ فِی کِتَابٍ﴾ بینگومان نہوہی
 باسکرا لہ کتیب لہ (لوح المحفوظ) دایہ ﴿إِنَّ ذَٰلِکَ عَلَی اللّٰهِ یَسِیرٌ﴾ بہرستی ثم (زانباریہی باسکرا)
 بہ لای خواوہ ناسانہ ﴿وَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ نہوان جگہ لہ خوا شتیک دہہرستن ﴿لَمْ یُنَزَّلْ بِہِ﴾
 سُلْطٰنًا﴾ (خوا) ہبچ بہلگہ بہ کی نہ نار دوتہ خواروہ لہ سہری ﴿وَمَا لَیْسَ لَہُمْ بِہِ عِلْمٌ﴾ وہ بینگومان
 خو شیان ہبچ زانباربان دہر بارہی نہو (بہر ستر اوہ) نیہ ﴿وَمَا یُظْلِمُونَ﴾ وہ بۆ سستم کاران نیہ
 ﴿مِنْ نُصُورٍ﴾ ہبچ یارمہنی دہر تیک ﴿وَلَا تُنْفِی عَنْہُمْ﴾ وہ کاتی بخوینریتدوہ بۆبان ﴿ءَاٰیٰتُنَا﴾
 بَیِّنٰتٍ ﴿نِشَانہ پروونہ کانی ثیمہ ﴿تَعْرِفُ فِی رُجُومِ الَّذِیْنَ کَفَرُوا﴾ لہ دم و چاوی نہو کہ سانہی بن باوہرن
 دہبینی ﴿الْمُکْرَ﴾ پروو گرزوی و تورہیی ﴿وَمَا کَدُوْنَ یَسْطَلُونَ بِالَّذِیْنَ﴾ تزیکہ بہ لامار (وہنرش) بہرن بۆ
 نہو کہ سانہی ﴿یَسْأَلُونَ عَنْہُمْ اٰیٰتُنَا﴾ کہ ثابہ تہ کانی ثیمہیان بہ سہر دا دہ خوینریتدوہ ﴿قُلْ اِنَّا نُنشِکُ﴾ (نہی
 موحمہ مد ﴿بَلٰی ثابا ہدوالتان بدہمی ﴿یَسْأَلُ مِنْ ذٰلِکُمْ﴾ بہ خراپتر نہو (پرو گرزوی و تورہییہی)
 ثیوہ چی یہ ﴿الْاَنَارِ﴾ ناگری دوزخہ ﴿وَعَذَابُ اللَّهِ الَّذِیْ لَا یُرٰی﴾ کہ خواہی گہورہ بہ لینی داوہ بدو
 کہ سانہی کہ بن باوہرن ﴿وَبَشِّرِ الصّٰلِحِیْنَ﴾ چ جینگہ و ناکامینکی خراپہ (کہ پی ی دہ گہن) ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ تھی خدائے بڑی ﴿صُرِبَ مَكَلًّا فَاسْتَمِعُوا لِلَّهِ﴾ نمو و تہ بیک ہیتراوہ تہ وہ جا گوئی بڑی بگرن
 ﴿إِنَّ الدِّينَ تَدْعُونَ﴾ بنگومان تہوانہی ہاواریان لی دہ کھن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لہ جیاتی خوا ﴿لَنْ
 يَخْلُقُوا دُبَابًا﴾ ہر گیز ناتوانن میشیک دروست بکھن ﴿وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ﴾ ہر چند ہمووشیان بڑی
 کوہینہ وہ ﴿وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ وہ تہ گہر میشیش شتیکیان لی بفرینی ﴿لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ﴾
 ناتوانن لینی بیستہ وہ ﴿ضَعَفَ الظَّلَالِ وَالْمَظْلُومِ﴾ داواکار و داوالی کراو لاواز و بی دہ سہ لائن ﴿لَنْ
 مَافَعَدُوا اللَّهَ حَقَّ قَدَرِهِ﴾ تہوانہ بہو شیوہ پیوستہ خوا بتاسن نہیان ناسیوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾
 بنگومان خوا بہ توانای بہ دہ سہ لائن ﴿لَنْ يَصْلَحِيَ مِنْ آلِ الْفِتْرِ كَوْرُسُلًا﴾ خوا لہ فریشتہ کاندہ
 نیر دراو ہلہ بڑ تریت ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ ہر وہ ہالہ خدائے بڑی دا ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ بہ راستی
 خوا بیسہری بینایہ ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ خوا ناگادارہ بہ وہی لہ بہرہ میاندا بہ
 (رووی داوہ) و بہ وہی لہ دوا بانہ وہیہ (دواتر پروودہ دات) ﴿وَقَالِ اللَّهُ شَرَّحُ الْأُمُورِ﴾ و ہموو کارہ کان
 ہر بڑ لای خوا دہ گہریتہ وہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تھی تہوانہی کہ باوہرتان ہیتاوہ ﴿أَرْكَعُوا
 وَأَسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ﴾ کورنوش و سوزدہ بہرن و بہرہرد گارتان بہرستن ﴿وَأَقْعُوا بِالْخَيْرِ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ وہ کاری چاک بکھن بڑ تہ وہی رزگارین ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ﴾ جیہاد
 و تیکوشان بکھن لہ پتاوی خوا دا بہو شیوہیہی شایستہ و سیاویہی ﴿هُوَ لِيُخَبِّرَكُمْ﴾ تہو (خوا)
 تہوہی ہلہ بڑاردوہ (بڑ ہلہ گرتی تہم ناینہ) ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ وہ لہ نایندا ہیچ
 کاریکی قورس و گرانی لہ سہر دانہ ناون ﴿فَلِلَّهِ أَكْبَرُ بِرَبِّهِمْ﴾ تہمہ ناینی تیراہیمی باوہ گہورہ تانہ
 ﴿هُوَ سَمْعُكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذَا﴾ تہو (خوا) پیتشر تہوہی بہ موسلمان ناوناوہ وہ لہم قورناتہ شدا
 ﴿يَكُونُ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ﴾ تا پتہ مہر بیت بہ شاہید لہ سہر تہوہ ﴿وَتَكُونُوا شَهِدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ وہ تہوہش
 بینہ شاہید لہ سہر خدائے بڑی ﴿فَأَقِمْ وَاسْأَلْهُ وَآلُوا الزَّكَاةَ﴾ کدواتہ بہ چاکسی نویرہ کانتان بکھن
 وزہ کات بدن ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِآلَتِهِ﴾ وہ تہنہا پشت بہ خوا بیہستن ﴿هُوَ وَلَكُمْ﴾ چونکہ ہر تہوہ پشتیوانانہ
 ﴿وَيُعْطِ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾ نای چہند پشتیوان و یارمہتی دہرکی چاکہ ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواي به خشندهی میهره بان

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ به راستی باوهرداران پزگار دهین (سه ده کهون) ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ﴾
 ئەو که سانهی که له نوێزه کانیاندا ﴿خَشِعُوا﴾ له خواتر من (گهردن که چن بوخوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 وه ئەوانه ی ﴿عَنِ الْغَوِّمْ قُتُّوا﴾ لهشتی بن هووده خویان دوور ده گرن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانه ی
 ﴿يَلْزِمُونَ كِتَابَ اللَّهِ﴾ که به کاتی (سامانیان) ده ده کهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾ وه ئەوانه ی ﴿يُخْرِجُهُمْ﴾
 خویان ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ یابو که نیزه کیک که بوو بن به خواوه نیان ﴿فَالَّذِينَ هُمْ﴾ ئەوه به راستی
 ئەوانه سه ره نهشت نا کرین ﴿فَمَنْ يَتَّبِعْ وَرَاةَ ذَلِكَ﴾ ئەمجا هه که سنی نیازی جگه لهو (دوو جوړه
 ئافره ته) بکات (و ئاره زووی خوی تیر بکات) ﴿فَالَّذِينَ هُمْ الْعَادُونَ﴾ ئەوسا ئەوانه دهست دریزی
 کهن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُكُمْ عَنْ عَهْدِكُمْ﴾ وه ئەوانه ی که پارتزهری مسپاردهو په پیمانە کانیان
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ﴾ وه ئەوانه ی که به ده وامن له سه ره نوێزه کانیان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 هه ره ئەوانه میرات گران ﴿الَّذِينَ يَرِثُونَ الْيَتَامَى﴾ ئەوانه ی که ده بته خواوه نی فیر ده وس و میراتگری
 (به هه شت) ﴿هُمْ فِيهَا حَافِظُونَ﴾ ئەوان له به هه شتدا ده مپننه وه به هه میشه یی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ﴾
 سویند به خوا به راستی مرو فمان دروست کرد ﴿مِنْ سُلَافٍ مِنْ طِينٍ﴾ له خو لاسه و پالقه یه له قور
 ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً﴾ له پاشان ئه ومان کرد به نو تفه به ک ﴿فِي قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ له ئارامگایه کی قایم (منالدانی
 دایک) دا ﴿ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً﴾ دواتر نو تفه که مان کرد به خوینی مه ییو ﴿فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً﴾
 ئەمجا خوینه مه ییوه که شمان کرد به پارچه گوشتیکی جووا و ﴿فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا﴾ ئەمجا پارچه
 گوشت که شمان کرد به ئیسقان ﴿فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا﴾ ئەمجا به گوشت (په یکه ره) ئیسکه که مان
 داپوشی ﴿ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ پاشان ئه ومان کرد به دروست کراوینکی تر ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ﴾ جا گه و ره
 وپیروزه ئەو خوا به یی ﴿أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ که چا کرینی به دی هینه رانه ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ تَعْدُونَ﴾
 پاشان به راستی ئیوه له دواي ئەوه هه مووتان ده مرن ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ تَعْدُونَ﴾ له پاشان
 بیگو مان ئیوه له روزی دوایدا زیندوو ده کرینه وه ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ﴾ سویند به خوا به راستی
 له سه ره ی ئیوه وه دروستمان کردوه ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾ جهوت نهۆم ئاسمان ﴿وَمَا كُنَّا مِنَ الْخَالِقِ غَافِلِينَ﴾
 وه ئیمه له دروست کراوه کان بن ئاگانین ﴿﴾

﴿فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْقَدَمِ﴾ ثم مجا کاتی تو و کسانه ی له گهلت دان سوار ی که شستی به که بیون
﴿فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (ته ی نوح) بلی سو پاس یز خوابه کی ته تو ﴿فَإِنَّ الْفُتُورَ الْقَلْبِیْنَ﴾ که نیمه ی بز گار کرد
له دست گه لی زالمان ﴿وَقُلْ رَبِّ ارْزُقْنِیْ مِنْ لَدُنْكَ﴾ وه بلی ته ی به روه رد گارم دامه زینه (له که شستی به که) له
جینگابه کی پرور و به فهدا (که کیوی جوودی به له کور دستانی نور کیا) ﴿وَأَنْتَ سَرَّ الْغَیْبِیْنَ﴾ وه تو (خواه)
چاکر بنی دابه زنه رانی ﴿إِنِّیْ ذَلَّلْتُ الْقُرْآنَ﴾ به راستی له م (به سهر هانه ی نوح دا) به تد و نیشانه ی زور هه به
(بوز که سانی ژبر و هوشمه ند) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِیْنَ﴾ وه به راستی نیمه تاقیکه ره به بن (بوز هه مو و خه لک) ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِیْنَ﴾
تغییر ﴿پاشان له دوا ی تهوان به دیمان هینا﴾ ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِیْنَ﴾ گهل و نه وه به کی تر ﴿فَإِنَّ الْغَیْبِیْنَ﴾
ته مجا له ناو تهواندا پیغمه مبر یکمان له خویان نارد ﴿إِنْ تَعِدُّوْا لِلَّهِ﴾ (پنی وونن) تهنها خوا به رستن ﴿مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
﴿عَبْرَةٌ﴾ جگه له و (خواه) به رستر اوینکی تر نان نی به ﴿فَلَا تَقْنُونَ﴾ دهی ثایا خوتان نابار یزن (له خوا نائرسن)
﴿وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِهِ﴾ دهسه لاتداران و ناودارانی (هوود علیه السلام) ووتبان ﴿الَّذِیْنَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾
تهوانه ی که بر وایسان نه هینا و بی باوه بر بیون به دیداری پروری دوا یسی ﴿وَأَنْتُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
وه له زیانی دنیادا ناز و نیمه تمنان پی دابوون ﴿مَا هَذَا إِلَّا بُرْهَانٌ﴾ (ووتبان) تهمه هه ر مرقفیکه وه که تیوه
﴿يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ﴾ له وه ی تیوه ده یخون (تهویش) ده خوات ﴿وَأَنْتُمْ بِمَا تَكْفُرُونَ﴾ وه له وه ی تیوه
ده یخونه وه (تهویش) ده خواته وه ﴿وَالَّذِیْنَ أَكْفَرُوا عَنْهُ لَا يَكْفُرُونَ﴾ سویند به خوا نه گهر تیوه گو تر ایدلی به شهر رنکی
وه که خوتان یکهن ﴿إِنْ كُنَّا لَخَبِيرُونَ﴾ بیگومان ته و کاته تیوه له زیان باران ده بن ﴿أَعِدُّوا لَهُمْ أَسْبَغًا﴾
ثایا ته و (هوود علیه السلام) به لین به تیوه ده دات که به راستی کاتی مردن ﴿وَأَنْتُمْ شَرُّ الْوَعْدِ﴾ وه بیون
به خا ک و نیسک (ی رزیو و) ﴿أَنْتُمْ شَرُّ الْوَعْدِ﴾ بیگومان تیوه (له گور) ده ر ده هینرین (زیندو و ده کرینه وه) ﴿وَالَّذِیْنَ كَفَرُوا﴾
﴿هَبْطَاتٍ لَّيْنَاتٍ﴾ زور دوور، ته ستمه ﴿لَمَّا تَوَعَّدْتُمْ﴾ ته و به لیته ی به تیوه دراوه (گوا به زیندو و ده کرینه وه)
﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾ زیان (یکسی تر) نی به تهنها زیانی ته م دنیایه مان نه بی ﴿تَسُوْا وَنَحْنُ﴾ ده مرین
وده زین (ته وه له دوا ی نه وه) ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوْثِیْنَ﴾ وه نیمه زیندو و نا کرینه وه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ﴾ ته وه (که
ده لی پیغمه مبر م) تهنها بیاونیکه ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كِبًا﴾ درو ده کات به دم خوا وه ﴿وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِیْنَ﴾ وه نیمه
هه ر گیز باوه ری پی نا که بن ﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِیْ﴾ (هوود علیه السلام) ووتی ته ی به روه رد گارم یار مه تیم به
(و تو له یان لی بسنه) ﴿وَمَا كُنَّا بِمُعْجِزِیْنَ﴾ به هوی ته وه ی که باوه رم پی ناهینن ﴿قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ﴾ (خوا) فدر مووی
له ما وه به کی زور که مددا ﴿أَلَيْسَ بِحُجَّتٍ لِّیْهِ﴾ بیگومان به شیمان ده بنه وه ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّسُولُ الْفَاسِقَةُ﴾ ته مجا
شر یخه و ده نگینکی زو به هیز (دای به سهر یاندا) هه موویانی گرت که هه قبان بوو ﴿فَجَعَلَتْهُمُ غُلَّةً﴾ و نه وانمان
کرد به (وینته ی) پوش و که لی (سهر لافاو) ﴿فَعَسَىٰ الْفُتُورَ الْقَلْبِیْنَ﴾ جا دووری (له به حمه تی خوا) بوز گه لی
سته مکاران ﴿لَمَّا أَتَيْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ دواتر له پاش تهوان به دیمان هینا ﴿فَرُوءًا آخِرِیْنَ﴾ چهند گهل
و نه وه تیککی تر ﴿

﴿مَنْشَرُّوْنَ اٰمُوْا لِحٰلَتِهَا﴾ ھىچ ئوممەنى لى ھاۋەى دىيارى كىراۋ (بىۋى مردن) يان نە پىش دە كەون ﴿وَمَا يَسْتَفِيضُوْنَ﴾ نە دىۋاش دە كەون ﴿ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلًا تَرٰهُمْ﴾ لە پاشان پىتە مېھراڭنى خۇمان بەك لى دىۋاى بەك نارد ﴿كُلٌّ مِّنْ اٰمَةِ رُسُوْلِنَا﴾ ھەر كائى ئوممەت نىك لە خۇيان پىتە مېھرىكىان بۇ پىھانابە ﴿كَذٰبُوْهُ﴾ باۋەرىيان پى نە دەھىشا ﴿فَاَتَتْهَا بِقَطْرِ عَيْسٰى﴾ جا ئىمەش ئەم ئوممەتە (پى باۋەرىيەمان) بەك بە دىۋاى بەكدا (لەناۋەرد) ﴿وَجَعَلْنٰهُمۡ اٰنٰبًا﴾ ۋە (باسى) ئەۋانمان كىرە پروداۋ ۋچەند بە مېھراڭنىك (كەخەلگى لەنىۋان خۇيان باسى بىكەن) ﴿فَجَعَلْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ﴾ ئەمجاۋورى (لەپەحمى خوا) بۇ گەلى باۋەرىيەھىتىن ﴿ثُمَّ اَرْسَلْنَا مُوسٰى وَاٰهٰٓرَ هٰرُونَ﴾ لە پاشان مووسا ۋ ھارۋونى برايمان نارد ﴿بِعٰبَتِنَا وَمُسْطٰىي مِّمِّن﴾ بەتېشەنە كانمان ۋ بەلگەى ئاشكراۋە ﴿اِلٰى رٰحْمٰنٍ وَّعَلٰى يَدِ﴾ بۇ لاي فېرەدون ۋ دارو دەستەكەى ﴿فَاَتَتْ كُرُوْا﴾ بەلام خۇيان بە گەۋرە دانا (باۋەرىيان نەھىتا) ﴿وَكَاذِبُوْا فَاَمَّا عَلٰى﴾ ۋە ئەۋان گەلنىكى دەسەلەندار بوون بەسەر خەلگىدا ﴿فَقَالُوْا اَلَاؤُمِّنۡ يُّشْرٰنِيْ بِشَيْءٍ﴾ ئەمجاۋوتيان ئايان ئىمە بەدوۋ كەسى ۋەك خۇمان باۋەرىيەھىتىن ﴿وَقَوْمُهُمۡ اَلَا عٰبِدُوْنَ﴾ لە كاتىكدا گەلەكەبان (بەنى ئىسرائىل) ئىمە دەپەرسىن (گەردن كەچىن بۇ ئىمە) ﴿فَكَذَّبُوْهُمۡ﴾ لەبەر شەۋە باۋەرىيان پى نەھىتان ﴿فَكَانَ اَمِّنَ الْمُتَكَلِّمِيْنَ﴾ ئەماتىش (ۋەك گەلانى تر) لەناۋەرىان ﴿وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوسٰى اَلْكِتٰبَ﴾ مۆتىند بەخۋا بىنگومان ئىمە تەۋراتمان بەخشى بە مووسا ﴿اَلَا هُمْ يَفْقَهُوْنَ﴾ نا (بەنى ئىسرائىل) پىنمىۋون بىن ﴿وَجَعَلْنَا اٰىنَ مَرْيَمَ وَاٰهٰٓءَآلِهَا﴾ ھەرۋەھا عىساي كۆپى مەرىم ۋ دايكىمان كىرە بەلگەۋ موعجىزە بەك ﴿وَوَقَعْنٰهُمۡ اِلٰى زُبُوْرٍ﴾ ۋ ھەر دوۋكىان (عيسا ۋ دايكى) مان دانا لەشۋىتىكى بىلەند (بىت المقدس) ﴿وَاِنْ قَرَارٌ مِّمِّنۡ﴾ كەخاۋەنى (ھەمۋە ھۆپەكى) ھەسەنەۋەۋە كاتىباۋە ﴿يٰۤاَيُّهَا الرُّسُلُ﴾ ئەى نىر راۋانى خودا ﴿كُلُوْا مِمَّا فَلَاحَ يَدِيْكُمْ﴾ لەخۇراكى پاك (خەلال) بخۇن ﴿وَاَعْمَلُوْا صٰلِحًا﴾ ۋە كىرەۋەى چاك بىكەن ﴿اِلٰى يَمَّا تَعْمَلُوْنَ عٰلِيْمٌ﴾ (چونكە) بەراستى من بەۋەى ئىۋە دەپكەن ئاگادارم ﴿وَاِنْ هٰذِهِۦ اَمْتٌ كُفِّرُ﴾ ۋە بىنگومان ھەر ئەمەپە تابىن ۋ دىنى ئىۋە (ئەى پىتە مېھراڭ دەسنى پىۋە بىگرن) ﴿اَمْتٌ رَّجِيْدَةٌ﴾ كەپەك ئاپىن ۋ بەرنامەپە ﴿وَاِنْ اَرَبُّكُمْ فَذٰلِكُنَّ﴾ ۋە مېش پەروردگار تانىم كەۋانە خۇتان پىۋەرسن (لەتۋلەم) ﴿فَقَطَّعُوْا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُرًّا﴾ (شۋىتىكەۋ تۋانىان) ئاپەنە كىيان (كەپەك ئاپىن بو) پارچە پارچە كىرە لەنىۋان خۇياندا بەچەند پارچەپەك ﴿كُلٌّ جَزِيْبٌ مِّمَّا لَدُنَّيْهِمْ فِرْعَوْنُ﴾ جا ھەر كۆمەل ۋ دەستەپەكىان دىلخۇشەن بەدو (بەشە ئاپىنەى) كەھەپانە ﴿فَقَرَعْنٰ فِرْعٰنَ بِعَمْرِىٖمۡ﴾ كەۋا بوۋ ۋازيان لى پىتە لەۋ بىن ئاگابى ۋ گومراپى بەى داپىۋشېۋن ﴿حَقِّىْ جِيْنِ﴾ (بابزىن) ئامامەپەك ﴿اَلَيْسَ لَكَ اٰتَاةٌ مِّنۡ اَدٰهٰرٰنِ﴾ (ئەپەزەر پە) ئەۋەى پىيان دەپەخىشېن ﴿مِنۡ قَالٍ وَّيٰۤيۡنِ﴾ لەسامان ۋ مەدالان ﴿سُبٰحُ لِّهٖمۡ فِى الْحَيٰتِ﴾ (بەھۋى شىۋاپانەۋە) پەلەمان كىرەۋەۋ بۇيان لەخىنر ۋ خۇشەپەكاندا ﴿اِلَّا لَا يَشْعُرُوْنَ﴾ (نەخىر ۋانى پە) بەلگەۋ ئەۋانە ھەست ناكەن (كە بۇ ئاقى كىرەنەۋەپانە) ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ هُمۡ مِنْ خَلْقِ رَبِّهِمْ يَشْفِقُوْنَ﴾ بەراستى ئەۋ كەسانەى لەترسى (سزاي) پەروەردگارىيان ھەمىشە دەترسېن ﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ يَتَّبِعُوْنَ يَشْعُرُوْنَ﴾ ۋە ئەۋ كەسانەش كە بەئاپەنەكائى پەروەردگارىيان باۋەرىيەھىتىن ﴿وَالَّذِيْنَ هُمْ يَرْجُوْنَ لَا يَشْعُرُوْنَ﴾ ۋە ئەۋ كەسانەش كە ھاۋەپەش پى پەروەردگارىيان دانائىن

﴿بَلْ أَتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ﴾ (نهخیر وانی په) به لکو ئیمه راستیمان بۆ هیتاون ﴿وَأَنَّهُمْ لَكَزِبُونَ﴾ وه ینگومان نهوان دروژنس ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ﴾ خوا هیچ پولهیهکی بۆ خوی بریار نه داوه ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ﴾ وه هیچ پەرستراوینکی تری له گه لدا نه بووه ﴿إِذْ أَلْقَى كُلُّ الْإِلَهِمْ إِلَهُتَهُمْ فِي السَّمَاءِ﴾ (ته گهر پەرستراوی تری له گه لدا یوایه) تهو گانه ههر پەرستراوینک چی دروست کردووه (بۆ خوی) دهبرد ﴿وَلَقَدْ تَفَفَّهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ وه هندیکیان زال ده بوون به سهر هندیکی تریاندا ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و ینگهرده له وهی شهوان ده یلین ﴿غَيْرِ الْغَيْبِ وَانْشَاهُ﴾ (خوا) زانای هه موو نه بی وناشکر اگانه ﴿فَعَلَىٰ غَمَاقٍ كُونُ﴾ وه بهر زو بلنده له وهی که شهوان (بت پەرستان) ده یکه نه هاو بهشی ﴿قُلْ رَبِّ إِنَّمَا رَنَیْیَ﴾ (تهی موحه مه د بلی) تهی پەر وهر د گارم ته گهر هه ریشانم ده ده بت ﴿مَا یُعَذِّبُونَ﴾ نهو سزایهی که بهوان ده یلین دراوه ﴿رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِی﴾ تهی پەر وهر د گارم مه مخد ره ﴿فِی الْقَوْمِ الْكَافِرِیْنَ﴾ پیزی گه لی سته مکارانه وه ﴿وَأَنَّا عَلَیٰ أَن نُّزَلِّكَ مَا وَعَدُوهُمْ لَقَدْ زُورُ﴾ وه به راستی ئیمه به تواناین نهو به لیتهی (سزای) به وائمان داوه نیشانت به یس ﴿أَدْفَعْ بَالِیَ هِیَ أَهْسَ السَّیِّئَةِ﴾ به جوانترین و چاکترین شیوه بهرگری بکه له خرابه ﴿حَقُّ أَغْلَمَ یَمَایِصُفُونَ﴾ ئیمه ناگادارترین به وهی شهوان ده یلین (به خوت و ناینه که ت) ﴿وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ﴾ وه بلی تهی پەر وهر د گارم به نا ده گرم به تو ﴿مِنَ هَمَزٍ الشَّیْطَانِ﴾ له خه نه ره و (پالنه رو) وه سهو سهی شه پتانه کان ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَن یَحْضُرُونِ﴾ وه به نات پین ده گرم له وهی (شه پتانه کان) ناماده بین لام (سهرم لپ بشیننن) ﴿حَقِّ زُلْجَ لَحَدُّهُمُ التَّوْبِ﴾ (پین بر وایان وهك خویان ده مپنه وه) هه نا کاتی مردن دیت بۆ ههر کامیان ﴿قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ﴾ نهو سادهلئ تهی پەر وهر د گارم بمگیره ره وه (بۆ دنیا) ﴿لَعَلِّیْ أَتَمَلُّ صَلَاحَیْمَ تَرْجِعُنِ﴾ به لکو کرد وهی چاک بکه م (له بری ته وهی نه مکرد وه) لهو ته مه نهی له ده ستم چوو ﴿كَلَّا إِنَّمَا كَلِمَةٌ مِّنْ قَبْلُهَا﴾ نهخیر ینگومان ته مهی (که ده یلین) ته نها قسه به که تهو ده یلین (ته گهر بگهر یته وه بۆ دنیا هه ره وهك جار ان ده بیت) ﴿وَمِنْ وَرَآئِهِم بَرَّخٌ﴾ و له پشیا نه وه بهرزه خیتك (به ره مستیک) هه به ﴿إِلَی قَوْمٍ یَّجْعَلُونَ﴾ تاتهو روزهی زیندوو ده کرتنه وه ﴿فَإِذَا نَفَخَ فِی الصُّورِ﴾ ته مجا کانی فوو ده کری به شه پوردا ﴿فَلَا أَسَآبَ یَنْهَهُنَّ وَیَمْنُ﴾ لهو روزه دا هیچ خزمابه تهك نامینی له یتو انباندا ﴿وَلَا یَنْسَهُنَّ لُؤْلُؤُ﴾ وه پرسیاری به کتری ناکه ن ﴿فَمَنْ نَقَلَتْ مَوَازِیْرُ﴾ ته مجا ههر که سنی کیشراوه (چاکه) کانی قورس بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ تهوه نهوانه بزگارو سهر که وتوون ﴿وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِیْرُهُ﴾ وه که سنی کیشراوه (چاکه) کانی سووک بیت ﴿فَأُولَٰئِكَ الْآلِیْنَ﴾ نهوانه که سانیکن ﴿حَیْرٌ وَآفَسَخٌ﴾ زیانیان له خویان داوه، خویان دۆراندووه ﴿فِی جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له دۆزهخ دان پین برانه وه ﴿تَنفَخُ وَیُوهَّجُهُمُ النَّارُ﴾ (ناگری دۆزهخ) دم و چاویان ده سووتین ﴿وَهُنَّ فِیْهَا کَیْجُونَ﴾ و هه موویان له ناگری دۆزهخ دا لئویان هه لقر چاره و دانه کانیان ده رکه وتوو. ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِتِلْكَ الْأَيَاتِ ثُمَّ نَكَلُوهَا﴾ (پهيان ده و تر ټيټ) ټاپا ټاپه ته کاني من له د و نيا دا په سهر تاندا نه ده خو بتر ايه وه؟
 ﴿فَكَفَرُوا بِهَا لَوْلَا رَبُّنَا الَّذِي أَلَمَّ الْأُمَامِينَ﴾ (له وه لامدا) که چي ټيوه به در و تان ده زاني و ټيمانان پي نه ده هينا ۞ ﴿قَالُوا رَبَّنَا﴾ (له وه لامدا)
 ده لټين نه ي په ر و ده د گاري ټيمه ﴿ظَلَمْتَ عَلَيْنَا بَشَرًا﴾ به دي و خرابي خومان زالا بوو بوو به سهر ماندا
 ﴿وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ﴾ وه ټيمه که ساننکي گومر ابووين ۞ ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا﴾ نه ي په ر و ده د گار مان
 لدم (دوزخه) دهر مان بيته ﴿فَإِنْ عُدْنَا فَنَاظِمُوهُمْ﴾ چا نه گدر جارنکي تر گه راي نه وه (بو پي باوه ري)
 نه وه به راسي ټيمه سته مکارين ۞ ﴿قَالَ اخْشَوْا فِيهَا وَلَا تُكْفِرُوا﴾ وه (خوا) ده فهر موي: به ريسوايي
 بميسته وه له دوزخه خدا و هيچ قسه به کم له گه لدا مه که ن (اخسا: بو سه گ به کار دي کاني ده ري ده که يټ
 و پي ده لټيت چغه) ۞ ﴿إِنَّهُ كَانَ قَرِيضًا مِّنْ عِبَادِي﴾ بيگومان له د و نيا دا کوم لټيک له به نه ده کاني من
 ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا﴾ ده يان ووت نه ي په ر و ده د گار مان ټيمه باوه رمان هينا وه ﴿فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا﴾ ده ي لټيمان
 خوشه و به حسمان پي بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ چونکه تو چا کتريني ميه رباناني ۞ ﴿وَلَقَدْ شَكَّوهُ﴾
 بيخري ۞ که چي ټيوه گالته تان به و ان ده کرد ﴿حَتَّى اسْتَكْرَمُوا بِهِ﴾ تا (نه و گالته کردنه تان به) نه و ان يادي
 مني له بير بر دنه وه ﴿وَكُفِّرُوا عَنْهُمْ شَعَثًا﴾ وه ټيوه هه ميشه به و ان پي نه که نين ۞ ﴿إِنْ جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ﴾
 بيگومان نه مړ و پا داشت م داو نه نه وه ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ به هوي خو گريانه وه ﴿أَلَمْ نَكُنْ لَهُمُ الْفَارِغِينَ﴾ به راسي
 هه ر نه و ان سهر که و نوو ۞ ﴿قَالَ كَلِمَةٌ فِي الْأَرْضِ لَدَدَسِينٍ﴾ (خوا) ده فهر موي: چهند سال له سهر
 زه وي دا مانه وه؟ ۞ ﴿قَالُوا إِنَّمَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ﴾ (له وه لامدا) ده لټين روزنک يا که متر له روزنک مابنه وه
 ﴿فَقَتِلَ الْعَاقِلِينَ﴾ له و (فريشت) انه پير سه که زمير بارن ۞ ﴿قَالَ إِنْ لَّيْسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (خوا) فهر موي
 نه ماونه ته وه ماوه به کي که م نه يټيټ ﴿لَوْ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه گدر به راسي ټيوه ده تان زاني؟ ۞
 ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ لَّكُمْ آيَاتٍ لِّتَعْلَمُوا أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تُكْفَرُونَ﴾ ټاپا ټيوه گومانان و ابو وه که بيگومان ټيوه مان به پي هوده دروست
 کرد وه ﴿وَأَلَمْ يَكُنْ لَّيْلًا مِّنْ لَّيَالِي نِيَّةٍ﴾ وه بيگومان ټيوه نا گه راي نه وه بولا ي ټيمه ۞ ﴿فَعَلَى اللَّهِ الْعِلَاقُ﴾
 چا به رزو بلندي بو خوا ي باشاي راست و په و ا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هيچ به رستر او يک ني به جگه له و
 ﴿رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ که په ر و ده د گاري عه رشي به ريزو به رزه ۞ ﴿وَمَنْ يَدْعُ﴾ هه ر که س به رستي
 ﴿مَعَ اللَّهِ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى﴾ به رستر او يکي تر له گه ل خوادا ﴿لَا يَرْجُونَ لَهُ رِيًّا﴾ که هيچ به لگه به کي نه ي
 له سهر نه و (به رستنه) ﴿فَإِنَّمَا جَاءَهُمْ عَذَابُ رَبِّهِمْ﴾ نه وه به راسي لټير سينه وه ي ته نها لاي په ر و ده د گاري تي
 ﴿إِنَّهُ لَا يَخْلُقُ إِلَّا يَكْفُرُونَ﴾ بيگومان کافران رزگار نابن ۞ ﴿وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ﴾ (نه ي مو حه مده ۞)
 بلن نه ي په ر و ده د گار م لټيم خوش به و به حسم پي بکه ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ وه تو (خوا به) چا کتريني
 ميه رباناني ۞

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بهناوی خوای به خشندهی میهربان

﴿سُورَةُ النُّورِ﴾ ئەمە سورەتیکە ئێمە ناردومانەتە خوارەوه ﴿وَقُرْآنُهَا﴾ و فەرزمان کردووه (گوێزایه‌لی
پریاره‌کانی) ﴿وَأَنْزَلْنَاهَا﴾ وه لهو (سورته) دا هێناومانەتە خوارەوه ﴿عَلَيْكَ يَسَّتِ﴾ ئایه‌ته پوونه‌کان
﴿لَمْ تَكُنْ تَكُونُ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی ئێوه بیر بکه‌نه‌وه ﴿الْزَيْنَةُ وَالزَّانِي﴾ ژن و پیاوی زیناکەر ﴿وَأَلْبَسُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا جِلْدًا﴾ هه‌ریه‌کیکیان سه‌ده‌دار (شه‌لاق) یان لی بده‌ن ﴿وَلَا تَحْذَرُ يَحْذَرُهَا﴾ وه به‌زه‌یی هه‌نه‌وه‌نان پێیاندا (ژن
و پیاوی زیناکەر) نه‌نان گری ﴿يَا بَنِي اللَّهِ﴾ له (جی به‌جی کردنی) فەرمانی خوا ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ ئه‌گەر ئێوه
باوه‌تان هه‌یه ﴿يَا اللَّهُ وَالْيَوْمَ الْآخِرُ﴾ به‌خواو به‌پوژی دوابی ﴿وَلْيَحْذَرُوا أَفْعَالَهُمْ﴾ وه با ئاماده‌ی پێنی سزادانی ئه‌و
دوانه‌ بن ﴿عَالِمِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کۆمه‌لیک له‌باوه‌رداران ﴿وَالَّذِينَ لَا يَكُنِ الْآزَانُ أَوْ شَرِكًا﴾ پیاوی زیناکەر ماره
ناکات ته‌نها ئافره‌تی زیناکەر و ئافره‌تی موشریک نه‌بی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَكُنِ الْآزَانُ أَوْ شَرِكًا﴾ وه ئافره‌تی زیناکەر
ماره‌ی ناکات پیاوی زیناکەر یا پیاوی موشریک نه‌بی ﴿وَحَرِّمُوا عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ئه‌و (ماره‌کردن و شوو کردن
به‌زیناکەر) یا ماساغ کراوه له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْغَنَاصَةَ﴾ وه ئه‌وانه‌ی که‌بوته‌انی (زینا) ده‌که‌ن
بۆ ئافره‌تانی داوین پاك ﴿لَمْ يَكُنِ الْآزَانُ أَوْ شَرِكًا﴾ له‌پاشان چوار شایه‌ت ناهێن (له‌سه‌ر راستی بوته‌انه‌که‌یان)
﴿وَأَلْبَسُوا كُلَّ فَرَقٍ جِلْدًا﴾ ئه‌وه هه‌شتا دار (شه‌لاق) یان لی بده‌ن ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً﴾ ئێتر هه‌ر گێز شایه‌تیان
لی وه‌ر مه‌گرن ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ وه ئه‌وانه له‌سنوور ده‌ر چوون ﴿إِلَّا الَّذِينَ نَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ﴾ جگه
له‌وانه‌ی که‌ دواى ئه‌وه ته‌وبه‌ ده‌که‌ن ﴿وَأَصْحَابُ﴾ و کرده‌وه‌یان چاک ده‌که‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ ئه‌وسا
به‌راستی خوا لێخو‌ش بووی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْزَنَى﴾ ئه‌و (پیاوانه‌ی) بوته‌ان بۆ خێزانە‌کانیان
ده‌که‌ن ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ إِلَّا أَنفُسُهُمْ﴾ وه بێجگه له‌خو‌یان هیچ شایه‌تیکیان نی‌یه ﴿فَتَشْهَدُ أَعْيُنُهُمْ﴾ ئه‌وه
شایه‌تی دانی هه‌ریه‌ک له‌وانه (به‌م جو‌ره‌یه) ﴿أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْفَاسِقِينَ﴾ که‌ چوار سوێند به‌خوا به‌خوات
که‌بێگومان ئه‌و له‌راستگۆیانه (که‌ده‌لێت خێزانە‌که‌م بێوه‌ زینای کردووه) ﴿وَالْحَقِيقَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾
وه له‌پێشجهم جار دا بلی نه‌فرینی خوا له‌سه‌ر ئه‌وین ﴿إِنْ كَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ ئه‌گەر دروژن بێ ﴿وَيَذَرُهَا الْعَذَابُ﴾
ئه‌و ئافره‌ته‌ش (که‌تاوان بار کراوه له‌لایه‌ن می‌رده‌که‌به‌وه) سزای (زینای) له‌سه‌ر لاده‌بات ﴿إِنْ تَشْهَدُ أَرْبَعُ
شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ به‌مه‌ی که‌ چوار جار سوێند به‌خوا به‌خوات که‌بێگومان می‌رده‌که‌ی له‌دروژانه‌ (درو
ده‌کات) ﴿وَالْحَقِيقَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه له‌پێشجهم جار دا (بلیت) خه‌شمی خوای له‌سه‌ر بێ
ئه‌گەر می‌رده‌که‌ی له‌راست گۆیان بێت ﴿وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه ئه‌گەر به‌هره‌و به‌زه‌یی خوا نه‌بوایه
به‌سه‌رتانه‌وه (هه‌ر کام له‌و پیاو و ئافره‌ته‌ی باسکران دروژن بێ خوا ده‌ری ده‌خست و سزای ده‌دا له‌دو‌نیادا)
﴿وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ﴾ وه بێگومان خوا گیراکه‌ری به‌شیمانی و کار دروسته ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ﴾ بینگومان که سانی که نه بو هتانهیان (بۆ عایشه ی خیزانی پتغه میده) هه لیه ست ﴿عُصْبَةُ نِسْكَ﴾ دهسته بهك بوون له خوتان (ومونا قهیشبان نیدا بوو) ﴿لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم﴾ واما هه زانی نهو (بو هتانه) شهرو خرابه بو تان ﴿بَلْ هُوَ خَبَرٌ لَّكُم﴾ (وانی به) به لکو خهترو چا که به بو تان ﴿بَلْ كُنْ أَمْرٌ مِّنْهُم﴾ بۆ هه ر بهك له وانه هه به ﴿مَا أَكْثَبَ مِنَ الْذِّكْرِ﴾ له تاوان بهو نه ندازه ی هه و لی داوه (لهو بو هتانه دا) ﴿وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ﴾ وه نهو که سه بیان که به شعی گه و ره ی بو هتانه که ی گه رته نه ستر (که عه بدو لای کوری قوبه ی بوو) ﴿لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (له ر قوژی دوا ییدا) بۆ نه وه سزای هه ره گه و ره ﴿وَلَا تَسْمَعُوا لَهُ﴾ ده برا کانی نهو بو هتانه تان بیست ﴿قُلْ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْسَابُهُمْ خَيْرٌ﴾ بیاوان و تافه تانی نیماندار گومانی چاکیان به خویان بیر دابه ﴿وَقَالُوا كَذَابٌ تُبْرَأُ﴾ وه بیان ووتایه نه مه بو هتانیکی ناشکراو پروونه ﴿وَلَا جَاءَ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ﴾ ده بۆ چی نهو بو هتانه که رانه چوار شایه تیان له سه ری نه هیتا ﴿فَإِذَا زَوَّيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ نه مچا نه گه ر شایه ته کانیان نه هیتا ﴿فَأُولَٰئِكَ عِندَ اللَّهِ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ که واته هه ر نه وانه لای خوا در قوژن ﴿وَلَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ وه نه گه ر به هه ره و ره حمه تی خوا نه بوایه به سه ر تانه وه ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و ر قوژی دوا یی دا ﴿لَسْكَرٌ فِي مَا أَفْسَحُ﴾ دوو چارتان ده بوو له بهر ر قوچو و تان لهو بو هتانه دا (بۆ عایشه) ﴿فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ سزایه کی گه و ره ﴿إِن تَقُولُوا إِنَّمَا أَهْلُ الْبَيْتِ﴾ کانی تم بو هتانه تان به ده ماو دهم له به کتره وه وه ر ده گرت ﴿وَتَقُولُونَ بِأَفْوَاهِكُمْ﴾ وه به زمانان شتیك ده لهن ﴿مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ﴾ که زانیارتان ده ر باره ی نه بوو ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّنًا﴾ و اتان ده زانی شتیکی سووک و ناسانه ﴿وَحَقُّ عِندَ اللَّهِ عَظِيمٌ﴾ له کاتیکی د لای خوا زور گه و ره به ﴿وَلَا تَسْمَعُوا لَهُ﴾ بۆ چی کانی نه مه تان بیست نه تان ووت ﴿مَا تَكُونُ لَنَا﴾ بۆ نیمه شیوانی به ﴿أَن تَكْفُرَ بِهِ﴾ قسه (و بو هتانی) ای واکه مین ﴿سُحَّتْ لَكَ كَلِمَاتُ هَٰؤُلَاءِ عِندَ عَظِيمٍ﴾ پاک و بینگه ر دی بۆ تو خوا به، نه مه بو هتانیکی زور گه و ره به ﴿يَعِظُكُمُ اللَّهُ﴾ خوا تاموژ گاریتان ده کات ﴿أَن تَعُولُوا أَلَمْ يَأْتِكُمْ﴾ که هه ر گیز نه گه رینه وه بۆ وینه ی نه وه ی ر ووی دا ﴿إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گه ر نیوه بر وادارن ﴿وَتَقُولُونَ﴾ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتُ ﴿وَهُوَ خَوَانِيَةٌ كَانِي خُزَى بۆ نیوه ر وون ده کاته وه ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوا زانی کار دروسته ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ﴾ به راستی نه وانه ی بییان خوشه ﴿أَن تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ﴾ زینا (کرداری ناشیرین) بلا و پتسه وه ﴿فِي الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له ناو خه لکی نیماندار دا ﴿لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ سزای سه خیان بۆ هه به ﴿فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ له دونیا و ر قوژی دوا یی دا ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه خوا ده زانی و نیوه نازانن ﴿وَلَا فَضْلَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ﴾ نه گه ر به هه ره به زه بی خوا نه بوایه به سه ر تانه وه (دوو چاری سزا ده بوون به هوی نهو بو هتانه وه که کرا بۆ عایشه) ﴿وَأَنَّ اللَّهَ زَوَّيٌّ رَّحِيمٌ﴾ وه بینگومان خوا به سوزی میهر دانه ﴿

﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا إِلَيْهَا أَحَدًا﴾ نه مجانه گهر که شان نه دی تیايدا ﴿فَلَا تَدْخُلُوهَا﴾ نه وه مه چنه ژوره وه بۆ نه و ماله
 ﴿حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾ هه تا مۆلهت نه درین ﴿وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ﴾ وه نه گهر بیتان و و ترا ﴿أَجْعَلُوا أَزْجَعًا﴾
 بگه پرته وه نه بی بگه پرته وه ﴿هُوَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نه وه چاکتر و پاکتره بۆتان ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾
 وه خوا زانایه به هه مو و نه و کرده وانه ی ده بکه ن ﴿يُنْسِ عَلَيْهِمْ لُجُجًا﴾ هیچ گونا هه بکتان له سه ر نییه
 (گونا هه بار نابن) ﴿أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ که به چنه نه و مالا نه ی ﴿غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ﴾ که سی تیدا
 نیشه جی نی به و که ل و به لی خو تانی تیا بیت (وهك توتیل) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ وه خوا ده زانی ﴿مَا تَبْتَغُونَ
 وَمَا تَكْتُمُونَ﴾ به وه ی ناشکرای ده که ن و به وه یشی ده یشار نه وه ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ (ته ی موحه ممه د
 ﴿﴾ بلی به بیوانی ئیماندار ﴿يَغْضُوْنَ أَعْيُنَهُنَّ﴾ چاری خو یان (له سه بر کردنی نامه حرمه) داخه ن
 و بیاریزن ﴿وَيَحْفَظْنَ أَوْرُجَهُنَّ﴾ وه عه و ره تیان (له داوین پیسی) بیاریزن ﴿ذَلِكَ أَزْكَى لَكُمْ﴾ نه وه چاکتر
 و پاکتره بۆ شه وان ﴿إِنَّ اللَّهَ حَبِيرٌ بِمَا تَصْنَعُونَ﴾ بنگومان خوا نا گایه به هه مو و کرده وه بهك که ده بکه ن
 ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه بلی به ئا فره تانی ئیماندار ییش ﴿يَغْضُضْنَ مِنْ أَصْصِرِهِنَّ﴾ چاویان داخه ن
 و بیاریزن (له سه بر کردنی نامه حرمه) ﴿وَيَحْفَظْنَ أَوْرُجَهُنَّ﴾ وه عه و ره تیان بیاریزن (له داوین پیسی)
 ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان ده ر نه خه ن ﴿إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾ جگه له وه ی به ده ره وه به و دباره
 له جوانی (وهك دم و چاویان و ده ستیان) ﴿وَلْيَضْحَكْنَ بَاطِنًا﴾ وه با سه ر پۆشه کانیا ن به دن
 به سینگ و به ر و کیاندا ﴿وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ﴾ وه جوانی خو یان ده ر نه خه ن (زیاد له وه ی ده ره که وه یث)
 ﴿إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ﴾ بۆ میرده کانیا ن نه بیت یا باوکیان ﴿أَوْ أَبْنَاءَهُنَّ﴾ یا باوکی میرده کانیا ن
 ﴿أَوْ أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَاءً بُعُولَتِهِنَّ﴾ یا کوره کانیا ن یا کوری میرده کانیا ن ﴿أَوْ أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یا برا کانیا ن
 یا کوری برا کانیا ن ﴿أَوْ نِسَاءً أَخَوَاتِهِنَّ﴾ یا کوری خوشکه کانیا ن ﴿أَوْ نِسَاءَهُنَّ﴾ یا ئا فره تانی (ئیماندار)
 ﴿أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ﴾ یا که نه ره که کانیا ن ﴿أَوِ الشَّاعِرِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَابِ مِنَ الرِّجَالِ﴾ یا نه و شوین که وه ته و
 بیوانه ی که بی نیازن له ئا فره ت (وهك خزمه ت کار و پیر و نه خوش که ئاره زوی ژن و میرده یه تیان نییه)
 ﴿أَوِ الْقَبُولِ الَّذِي تَرْتَقِلُهُنَّ وَأَعْلَى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ﴾ یا نه و مندا له کورانه ی که ئا گایان له له ش و (عه و ره تی)
 ئا فره تان نه بیت (بالغ نه بووین) ﴿وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ﴾ (ئا فره تان له کاتی رۆشتن دا) قاجیان نه ده ن
 به زه وی دا ﴿يُكَلِّمْنَ مَا يَخْفَيْنَ مِنْ زِينَتِهِنَّ﴾ (تا ده نگ ی خه ر خال و پاوانه کانیا ن بیت و) بزا ئریت به و
 جوانیه ی بیتان که شار دویانه ته وه ﴿وَنُفُوزًا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا﴾ هه مو و تان ته وه به بکه ن و بگه پرته وه بۆ لای خوا
 ﴿أِنَّهُ الْمُؤْمِنُوتِ﴾ ته ی ئیمان داره کان ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ تا بزگار و سه ر که وه ته و بن ﴿﴾

﴿يَحَالُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُخَرِّجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾ پیاوانیک که بازرگانی و کمر بن و فروشتن بی ناگایان ناکات ﴿عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَاقْدَارَ الْخَلْقِ وَابْتَدَأَ الْكَوْنُ﴾ له یادی خواو نوێژ کردن و زه کات دان ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ له پورزیت ده تر سن (پورزی قیامت) ﴿تَقْدِيرُهُ فِي الْقُلُوبِ وَالْأَنْفُسِ﴾ دن و چاوه کان تبايدا (ده گزین و) شاه و زوو ده بن ﴿لِيُخْرِجَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مِمَّا عَمِلُوا﴾ تا خوا پاداشیان بدانه وه به پاداشتی چاکترینی شه وه ی کر دویانه ﴿وَيُزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه (بینجگه له پاداشته که بان) له به ره ی خویه وه زیاده شبان ده دانی ﴿وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ وه خوا برزق و روزی (پاداشت) ده دا به ره هر کهس به وه ی ﴿يَغْفِرُ حَسْبَ﴾ به بی ژمار، بی سنوور ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته وانه ی که بی پروان ﴿أَعْمَلُوا كَسْرًا﴾ کر ده وه (چاکه) کانیان وه ک سدراینک وایه (سهراب نیشکی که کانی زور گهرما له بیاباندا وه ک ناو دینه پش چاو) ﴿يَقْبَعُو﴾ له بیابانیکدا (بریسکه بدانه وه) ﴿يَحْتَسِبُ الظَّالِمَانِ مَالَهُ﴾ (که سینی) زور تینوو به ناوی ده زانی (له ده وره وه) ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ﴾ (به په له ده ووات بوی) کانی ده گانه لای ﴿لَمْ يَجِدْ شَيْئًا﴾ هیچ به دی ناکات ﴿وَرَوَّحَ اللَّهُ عِنْدَهُ﴾ (له قیامت کانر) ده بی خوا ناماده به له لایدا ﴿فَوَقَّعَهُ حَتَابًا﴾ ته مجا خوا به شه وای پاداشتی (کر ده وه کانی) ده دانی ﴿وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ وه خوا به په له و چه سپانه له لیر سینده وه دا ﴿وَكُفِّلَتْ فِي نَحْرِ لُحْيٍ﴾ یا (کر ده وه ی بی پروایان) وه که چند تاریکیه ک وایه له ناو ده ریایه کی قولدا ﴿بَقَسْنَا مِنْ فَوْقِهِ مَوَجَ﴾ که شه پؤل له سدر شه پؤل دایق شایست ﴿مِنْ فَوْقِهِ حَبَابٌ﴾ له سهر تهو (شه پؤل) ی شه وه هه ورینکی ره شی (باراناوی) بیت ﴿فَلَمَّا نَسَبْنَا فَوْقَ بَعْضٍ﴾ تاریکیه کان نیشته سهر به کتری ﴿إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَنَارٍ كَبِيرَةٍ﴾ ته گهر دهستی ده ریینی نزیکه دهستی خوی نه بینیت (له به تاریکی) ﴿وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا﴾ جا هه کهس خوا نووری (ئیمانی) بی نه به خشیی ﴿قَالَ اللَّهُ مِنْ نُورٍ﴾ شه وه ی پروناکی بیت نیته ی ﴿الْأَنْزَلُ﴾ ئایا نابینی (نازانی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بینگومان هه مو و نه وانه ی له ناسمانه کان و زه وی دان ته سیبحاتی خوا ده کهن ﴿وَالطَّيْرِ مِمَّا يُصَوِّتُ﴾ هه وه ها بالنده کان کانی بالیان کر دوه وه (به ناسماندان ته سیبحاتی خوا ده کهن) ﴿كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ﴾ هه به که له مانه نوێژ (دوعا) و ته سیبحاتی خوی ده زانی ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به وه ی ده یکه زانا و ناگاداره ﴿وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ته نها یو خوا به خوا و نه ی ناسمانه کان و زه وی ﴿قَالَ اللَّهُ الْغَبُورُ﴾ و گهرانه وه ش هه بولای خوا به ﴿الْأَنْزَلُ﴾ ئایا نازانی (نابینی) ﴿أَنَّ اللَّهَ يُرْسِي سَحَابًا﴾ که خوا به له هه وه ره کان ده بات (به ناسماندا) به هینواشی ﴿وَلَوْ أَنَّكَ يَتَفَقَّرُ﴾ پاشان تهو (به له هه ور) انه به یه وه ست ده کات به یه که وه ﴿لَوْ جَعَلَهُ رُكَامًا﴾ دوانر ده یان خاته سهر به کتری ﴿فَتَرَى الْأُودُقَ﴾ ته مجا ده بیینی دلز به باران ﴿يَخْرُجُ مِنْ جَانِبِهِ﴾ له تپو هه وه ره که وه ده باری ﴿وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جَانِبِ الْغَابِ الْمُنَزَّلَ﴾ وه له ناسمانه وه له هه وه ره کان که وه ک کیون ته ره ده باریتی ﴿فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ ته مجا تووشی زیان ده بی بهم (ته ره وه) هه که سنی خوا به ویت ﴿وَيَصْرِفُهُ مَن يَشَاءُ﴾ وه لای ده دات له هه که سنی که خوی به وه ی ﴿يَكَاذِبُونَ كَذِبًا أَتَرَوْهُ يَذْهَبُ بِالْأَنْفُسِ﴾ نزیکه پرووناکی و شه وقی چه خماخه (ی هه وه) که (بیتای) چاوه کان بیات ﴿

﴿يَقْرَبُ إِلَهَ الْقَيْلِ وَالْقَنْارِ﴾ خواشه وو پوژ ده گزینت (به کورت و درێژ کردنیان یا به روژ بوونه و به شه و داهائن) ﴿وَأَنفِ ذَٰلِكَ﴾ به راستی له مه دا ﴿لَعِبْرَةَ الْأُولَى الْأَخْصَرِ﴾ به ندیک هه به پو خوا وهن ژیری به کان ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ دَٰلِمٍ مِّن مَّا لَوْ﴾ و ده خوا هه وو زینده وهریکی له ناو دروست کردوه ﴿فِيهِمْ مِّن يَّمِينٍ عَلَىٰ عَظِيمَةٍ﴾ نه مجا هه ندی له وانه له سه ر سه کی ده ووات ﴿وَمِنْهُمْ مِّن يَّمِينٍ عَلَىٰ بَعْزَيْنِ﴾ وه هه ندیکی تریان له سه ر دو و قاچ ده ووات ﴿وَمِنْهُمْ مِّن يَّمِينٍ عَلَىٰ أَرْبَعٍ﴾ وه هه شبانه له سه ر چوار پی ده ووات ﴿يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾ خوا هه رچی بوی دروستی ده کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بنگومان خوا ده سه لاتی به سه ر هه وو شتیکدا هه به ﴿لَقَدْ أَنزَلْنَا﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه ناردومانته خواره وه ﴿إِنِّي أَنزَلْتُ﴾ چهند ئایه تیکی روون که ره وه ﴿وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ و خواش هه ر که سی بوی رستموونی ده کات ﴿إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ بۆ رنگای راست ﴿وَيَقُولُونَ آمَنَّا﴾ وه ئه وانه ده ئین بر وامن هه تاوه ﴿يَا أَيُّهَا رَسُولُ وَاطْعِنَا﴾ به خواو به پیغه مبه ر و گوێرا به ئیمان کردوه ﴿فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ پاشان کۆمه ئیک له وان پشی نی ده که ن ﴿مَنْ بَعْدَ ذَٰلِكَ﴾ له پاش ئه وه ی (ووتیان بر وامن هه تاوه) ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ وه ئه وانه (له راستیدا) ئیماندار نین ﴿وَإِذَا دُعُوا﴾ وه کاتی بانگ بکری ن ﴿إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بۆ لای (سه ر بعه نی) خواو پیغه مبه ر ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه وه ی حو کم بکات له ئیوانیاندا ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ قَعِرَ صُوفٌ﴾ به که سه ر کۆمه ئیک له وانه روو وهره گهرن ﴿وَأَن يَكُنْ لَهُمُ الْخُفُ﴾ به لām ئه گهر (له حو کم دانه که دا) حه قه که بۆ ئه وان بیت ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْهِ مُذْرِعِينَ﴾ دین بۆ لای (حو که که) به و به ری ملکه چی به وه ﴿أَن يَقُولُوا هَٰذَا مِثْلُ مَا عَلَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ بان ده تر سن خواو پیغه مبه ر که ی ﴿سَتَمِيَان لِّي بَكَن﴾ ﴿بَلْ أَوْلَيْكَ هَٰذَا الْقَضَاءُ﴾ (نه خیر هه یج له وانه نی به) به لکو ئه وانه هه ر خویان سه ته مکارن ﴿وَأَن يَكُنْ قَوْلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ قسه ی ئیمانداران ته نها ته مبه به ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ کاتی بانگ بکری ن بۆ لای (به رنامه ی) خواو پیغه مبه ر که ی ﴿لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ﴾ بۆ ئه وه ی بر یاری دات له ئیوانیاندا ﴿أَن يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ که ده ئین بیستمان و گوێرا به ئین ﴿وَأَوْلَيْكَ هَٰذَا الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هه ر ئه وانه ن پر گار بووان ﴿وَمَن يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ جا هه ر که س گوێرا به ئی خواو پیغه مبه ر که ی بکات ﴿وَيَخْشِ اللَّهَ﴾ و یتقو ﴿وه له خوا بترسی و خزی له (سه ر بیچی) خوا پاریزی﴾ ﴿وَأَوْلَيْكَ هَٰذَا الْقَضَاءُ﴾ ئه وه به راستی هه ر ئه وانه سه ر که وتوون ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ﴾ (دوو رووه کان) سویندیان ده خوارد به خوا ﴿جَهْدَ التَّكْبِيرِ﴾ به ئه و به ری سویند خوار دنیان ﴿لَنِ أَمْرُهُمْ لِيَخْرُجُنَّ﴾ که نه گهر فدرمانیان پی بده یست (به ده ر چوون بۆ عه زا) بنگومان ده ر ده چن ﴿قُلْ لَا تَقْسِمُوا﴾ بلی: سویند مه خۆن ﴿عَلَّامَةُ الْغُيُوبِ﴾ ملکه چی و گوێرا به ئی ئیوه زانراوه (قسه تان پیچه وانه ی کردار تانه) ﴿إِنِّي أَنزَلْتُ﴾ به راستی خوا ﴿حَبِيرٌ مَّا تَعْمَلُونَ﴾ ناگاداره به و کرده وانه ی ده یکه ن ﴿

﴿وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ﴾ وہ کاتی کہ مندالہ کانتان بالغ بوون ﴿فَلْيَسْتَفْزُوا﴾ نہوسا دہی
 مؤلہت و ہریگرن ﴿کَمَا اسْتَفْتَدَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وہ کو چون کہسانی پیش نہمان مؤلہتیاں
 و ہر دہ گرت (لہ ھم سوو کانتیکدا) ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ تابہم جوہ خوا پرونی دہ کاتہوہ ﴿لَكُمْ
 ءَايَاتُهُ﴾ تابہ تہ کاتی بونیوہ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ وہ خوا زانای دانایہ ﴿وَالْقَوْلُ عَدْلٌ بَيْنَنَا
 وَبَيْنَهُمَا﴾ نہو نافرہ تانی پیرو لہ کار کہوتوو ﴿الَّتِي لَا تَرْجُوْنَ بِهَا كَمًا﴾ نہو نافرہ تانہی ٹومیدی شو کر دنیاں
 نہساوہ ﴿فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ﴾ ہیچ گوناہنکیان لہ سہرنی یہ ﴿أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ﴾ کہ (ھندیک لہ)
 پو شا کہ کانیان لاہرن ﴿غَيْرَ مُتَّبِعِينَ بَرَأَهُ﴾ بہ لام زینہت و جوانیاں دہرنہخن ﴿وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ﴾
 خو نہ گہر لاینبہن و پوشتہ بن ﴿حَرِّ لَهْنِ﴾ تہوہ چاکترہ بویان ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ وہ خوا بیسہری
 زانایہ ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ کویر گوناہی لہ سہرنی یہ ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ و شہل گوناہی
 لہ سہرنی یہ ﴿وَلَا عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ﴾ ھروہ مانہ خوش گوناہی لہ سہرنی یہ (تہم جوہ کہ سانہ
 گوناہنی یہ بویان نان خواردن لہ گہل کہسانی ساغدا) ﴿وَلَا عَلَى الْأَنْفِيِّ حَرَجٌ﴾ وہ بونیوہش گوناہنیہ
 ﴿أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ کہ لہ مالہ کانی خو تان نان بخون (مالی مندال و خیرانہ کانتان ھہر بہ مالی
 خو تان دادہ نری) ﴿أَوْ يُؤْتِ آبَاؤُكُمْ﴾ یا (نان بخون لہ) مالی باو کانتان ﴿أَوْ يُؤْتِ أُمَّهَاتُكُمْ﴾ یا مالی
 دایکانتان ﴿أَوْ يُؤْتِ إِخْوَانُكُمْ﴾ یا مالی برا کانتان ﴿أَوْ يُؤْتِ أَخَوَاتُكُمْ﴾ یا مالی خوشکہ کانتان
 ﴿أَوْ يُؤْتِ أَعْمَامُكُمْ﴾ یا مالی مامہ کانتان ﴿أَوْ يُؤْتِ عَمَتَيْكُمْ﴾ یا مالہ پورہ کانتان (خوشکانی
 باوک) ﴿أَوْ يُؤْتِ إِخْوَانُكُمْ﴾ یا مالی خالہ کانتان ﴿أَوْ يُؤْتِ خَالَاتُكُمْ﴾ یا مالی پورہ کانتان
 (خوشکانی دایک) ﴿أَوْ مِمَّا مَلَكَتُمْ مَفَاحَهُ﴾ یا نہو مالانہی کہ کلیلہ کانیان بہ نیوہیہ
 ﴿أَوْ صَدِيقِكُمْ﴾ یا مالی برادرہو ھاوړیتان ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ ہیچ گوناہتان لہ سہرنیہ
 ﴿أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا﴾ بہ کومہل یا بہ تہ نیان نان بخون ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا﴾ جا کاتی چوونہ
 (ھہر مالیک لہ) مالان ﴿فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ﴾ تہوہ سہلام لہیہ کتر بکھن (لہوانہی کہوہک خو تان وان)
 ﴿فَخَبَرَهُ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ بہ سہلام کردنیک لہ لایبن خواوہ (ھانوہ) ﴿فَبَرَكَ تَبِيبَهُ﴾ سہلامینکی جوان
 و چاک و پاک ﴿كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ﴾ تابہو شیوہ خوا پرونی دہ کاتہوہ ﴿لَكُمْ ءَايَاتٍ﴾ تابہ تہ کانی بونیوہ
 ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بہ لکو ژیرنن بخنہ کارو بیرکھنہوہ ﴿﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بهراستی ئیمانداران تهنها نهوانه ﴿عَامِلُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که بر وایان بهخواو
 پیغه مبهره کهی هیتاوه ﴿وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ﴾ وه ههر کاتیک له گهل نهو (پیغه مبههر) دابن ﴿عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ﴾
 له کاریکسی گرنگدا که قویان ده کاته وه (وهك غهزاو جومعهو جهژن) ﴿لِيُرِيدَ هَبُوا حَتَّى يَسْتَأْذِنَهُ﴾ نازون
 به هیچ لابه کدا ههتا مولهت له پیغه مبههر ﴿وَهُنَّ غَرْنَ﴾ (إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُكَ) بینگومان نهوانه ی
 مولهت لی وه ره ره گرن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نهوانه کهسانیکن که بر وایان هه به
 بهخواو پیغه مبهره کهی ﴿فَإِذَا اسْتَأْذَنُوكَ﴾ جا ههر کاتیی نهوانه داوای مولهت یان لی کردیت ﴿لِيُخْبِرَ﴾
 شایهیز ﴿بِأَمْرِهِنَّ﴾ بۆ هندی نیش و کاری تایهتی خویان ﴿فَأَذْنُ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْهُمْ﴾ نهوه ههر کامیان خوت
 ویستت مولهتی بده ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اللَّهُ﴾ وه داوای لیووردنیان بۆ بکه لهخوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 بهراستی خوا لیووردهی میهره بانه ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ﴾ بانگ کردنی پیغه مبههر ﴿وَلَا﴾
 لهناو خوتاندا دامه نین (دابن) ﴿كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾ وهك بانگ کردنی خوتان له به کتری (ده بیت
 به ریزه وه بانگ بکرنیت وهك نهی پیغه مبههر یار رسول الله) ﴿فَقَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ﴾ بهراستی خوا
 ده زانی و ناگاداره بهوانه ی ﴿يَسْتَلُونُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ﴾ له نیوه (بهی مولهت) له به نای خه لکی تره وه
 ده ره چن به دزیه وه ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ﴾ جا بابترسن نهوانه ی ﴿عَنِ الْخَوَاتِ عَنْ أَمْرِهِ﴾ که پیغه وانه ی
 فهرمانی پیغه مبههر ده کهن ﴿أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ﴾ که (له دونیادا) به لاو تا قیکردنه وه به کیان تووش بیت
 ﴿أَوْ تُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ یا سزایه کی سه ختیان تووش ببی (له دوا پروردا) ﴿الْآنَ يَكُونُ﴾ بیدار به وه
 بهراستی تهنها بۆ خوا به ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهوه ی که له ئاسمانه کان و زه ویدایه ﴿فَقَدْ يَعْلَمُ مَا أَسْتَرُ﴾
 عانیه بینگومان خوا ناگاداره به ته وای نهو شتانه ی ئیهوی له سهرن، وه بهو (کارانه یشی که ده بکهن)
 ﴿وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ﴾ نهو پرورش که ده گهرن ترینه وه لای خوا ﴿فَبَيْنَهُمْ رِمَاةٌ﴾ نهو سا ناگاداریان
 ده کاته وه بهو کرده وانه ی کردوویاته ﴿وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْءًا عَلَيْهِ﴾ وه خوا به هه موو شتیک ناگاداره ﴿﴾

سورتهی ﴿الفرقان﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای بهخشنده ی میهره بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾ گه وره و پیروزه نهو زانه ی ﴿نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ﴾ که فو رقان (قورشان) ی بۆ سه ر
 بهنده ی خوی ناردوته خواره وه ﴿لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نُبُوءًا﴾ تا ترسینه ر بیت بۆ هه موو جبهانیان ﴿﴾
 ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نهو زانه ی که ده سه لات و مولکی ئاسمانه کان و زهوی هی نهوه
 ﴿وَلَا يَخْذُلُ﴾ وه هیچ مندالی بۆ خوی بریار نه داوه ﴿وَلَوْ تَنَزَّلُ فِي الْمَلِكِ﴾ وهكس هاو به ششی
 نییه له فهرمانه وایی و مولك وداریدا ﴿وَيَخْلُقُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ وه هه موو شتیک دروست کردووه
 ﴿فَقَدَرَهُ قَدِيرًا﴾ وه نه دازه ی بۆ دیاری کرد (له هه موو رووبه که وه) به چاک ی ﴿﴾

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً﴾ بێجگه له خوا چهند پەرستراو بێکیان بۆ خۆیان بریار داوه ﴿لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا﴾ که هیچ شتێک دروست ناکەن ﴿وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ بەلکو خۆشیان دروست کراون ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ﴾ دەسهلاتیان نییە بۆ خۆیان ﴿خَرَّوْا وَلَا تَنْقُصُوا﴾ نە زیان نە سوود و قیازاج (بگهیهنن) ﴿وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا شُورًا﴾ ههروهها مردن و ژيان و زیندوو بوونهوهی خۆیان بەدهس نییە ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانەى كەمى پر وایا بون دەیان ووت ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا فَنَاءُ مَا أَنْفَكْنَا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَنَا﴾ بێگومان ئەم (قورئانە) هیچ نییە جگه له درۆیه كى گه و ره كه مو حه مه د ﴿يُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ هه لى به ستووه ﴿وَأَعْلَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ﴾ وه كه سانی تر بۆ ئەو (هه لبه ستنه) یارمه تییان داوه ﴿فَقَدْ جَاءَهُمْ ظُلُمَاتُ الْوُجُوهِ﴾ ئەوه به راستى ئەوانه سته م و بو هتانیكى گه و ره یان كرده ﴿وَقَالُوا أَسْطِثِرُ الْأَوَّلِينَ﴾ وه (بى پر وایان) دەیان ووت (ئەم قورئانە) به سهرهات و داسستانی پێشوو كه نه ﴿أَكْثَبَهَا﴾ (مو حه مه د) داواى كرده وه بۆى بنوسن ﴿فَقِيلَ لَهُمْ عَلَيْهِ﴾ ئەمجا ده خو ئێند ریشه وه به سه ریدا ﴿بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به به یانیان و ئیواراندا ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي﴾ (ئەهى مو حه مه د) بلى زاتى ئار دویه تى یه خواره وه ﴿يَعْلَمُ الْسِرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ كه هه مو نه یى ئاسمانه كان و زه وى ده زانیى ﴿إِنَّهُ كَانَ عَفْوًا رَحِيمًا﴾ به راستى ئەو (خوا) لێوورده ی میهره بانه ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَسُولٌ﴾ (بى پر وایان) دەیان ووت ئەمە چۆن پێغه مبه رێكه ﴿يَأْكُلُ الطَّعَامَ﴾ خواردن ده خوات ﴿وَيَتَّبِعُ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ وه به بازاردا ده و روات ﴿ثُمَّ لَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ﴾ بۆ چى فریشته یه ك نه ئیرا وه ته خواره وه بۆ لای ﴿وَيَكُونُ مَعَهُ زُبُرٌ﴾ بۆ ئەوه ی له گه لیدا تر سینهر بى ﴿ثُمَّ لَا يَأْتِي الْبُكْرَةَ﴾ یا گه نه جینه به كى (له ئاسمانه وه) بۆ فری بدرایه ﴿أَوْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا﴾ یا با خێكى ببوایه لێى بخواردایه ﴿وَقَالَ الظَّالِمُونَ﴾ وه سته مكاران (بى پر وایان) دەیان ووت (به ئیمانداران) ﴿إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا فَتَحَرَّوْا﴾ ئیوه ته نها شونین پیاوێكى جادوو لێكراو كه و تروون ﴿أَنْظَرَكُمْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل﴾ سه ركه چۆن نموونه ی (سووچ) بۆ تۆ دێتته وه ﴿فَضَلُّوا﴾ به وه هویه وه گو م را بوون ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلاً﴾ ئیتر ناتوانن رینگای حه ق و راستى بدۆزنه وه ﴿ثُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ گه و ره و پیرۆزه ئەو زانده ی ته گه ر بیه وى (له دونیادا) ﴿جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ﴾ چاكتر له وه (ی بى پر وایان ده ئین) بۆت ساز ده دات ﴿خَلَقَ جَبْرِي مِنْ تَحْتِ الْأَنْهَارِ﴾ با خاتێك كه روبرا ره كان به ژێر یاندا ده و روات ﴿وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا﴾ وه چهند كۆشك بۆ فه راهه م دینى ﴿بَدَلْ كَذِبُوا بِالْحَقِّ﴾ (راست ناکه ن وانیه) به لكو ئەوانه باوه ریان به پرۆزى دوا یى نییە ﴿وَأَتَّخَذَ النَّاسُ كَذِبًا بِالْحَقِّ﴾ وه ئیمه ئاماده مان كرده وه بۆ كه سى باوه رى به پرۆزى دوا یى نه بى ﴿سَعِيرًا﴾ ئاگرى هه لگیر ساو ﴿

﴿إِذَا أَنذَرْتَهُمْ مِمَّا كَانَ يَجْعَلُونَ﴾ کاتێ (ئەم ناگرە) لەدوورەوە ئەوان دەبینیت ﴿سَبْعُونَ أَلْفًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ تر که و ناله ی گر و بلیسه ی دەبێسن (کە نیشانه ی ڕق و قینی زۆریهتی لێیان) ﴿وَلَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وه کاتێ فری دەدرێنه جینگایه کی تەنگ لەدوورەخدا ﴿مُفْرَقِينَ﴾ به جیوت کراوی دەست و قاچ و ملیان لە کۆت و زنجیردا (یا لەشیان به کۆت و زنجیر بێکه و به سراوه) ﴿وَدَعَا هَٰؤُلَاءِ لِقَوْمِهِمْ﴾ له ویندا داوای تیاچوون و مردن ده کهن ﴿لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ مُبْرَكًا وَحَدًّا﴾ ئەمڕۆ داوای ئەنیا مردنێک مه کهن ﴿وَدَعَا هَٰؤُلَاءِ لِقَوْمِهِمْ﴾ به لکو داوای مردنی زۆر بکهن ﴿قُلْ أَذْكَاءٌ خَيْرٌ﴾ بلی ئایا ئەمه چاکتره ﴿أَمْ جِنَّةٌ أَلْحَدٌ﴾ بایه و به هه شته هه میسه بیهی که به لێن دراوه به پارێز کاران و له خوا ترسان ﴿كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَصِيرًا﴾ که پاداشت و سهر نه نجام و ناکامیاته ﴿لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ﴾ له و (به هه شته) دا هه رچیان بوی هه به ﴿خَالِدِينَ﴾ به هه میسه بی و بی برانه وه ﴿كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا مُّسَوًّى﴾ ئەوه به لێنکه له لایه ن پهروه مردگار ته وه ئەو لێ ی به ره بر سیاره ﴿وَلَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه له و پهروه دا خوا ته و (بت په رست) انه کۆده کاته وه ﴿وَمَا تَعْلَمُونَ دُونَ ذَلِكَ﴾ له گه ن ئەو په رستراوانه ی که په رستوونیان جگه له خوا ﴿قِيلَ أَأَسْتُرُ﴾ ئەمجا خوا (به په رستراوه کان) ده لێ ئایا ئیوه ﴿أَمْ لَكُمْ عِبَادٌ خَلْفَاءُ﴾ ئەو به ندانه ی متان گو مراه کرد ﴿أَمْ لَهُمْ مَسْجِدُ الْكَافِرِينَ﴾ یا خۆیان ڕینگای (راستیان) و نکردو گو مراه بوون ﴿قَالُوا سُبْحَانَكَ﴾ (په رستراوه کان) ده لێن پاک و بێگه ردی بۆ تو ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ لُتَا﴾ بۆ ئیمه شایسته نه بووه ﴿أَنْ يَخْذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ﴾ که بێجگه له تو په رستراوێک بۆ خۆمان دا بنێن ﴿وَلَكِنْ مَتَّعْتُهُمْ نِسَاءً﴾ به لām ناز و نێعمه ت دا به ئەوان و باوو باپیرانیان ﴿حَتَّىٰ نَسُوا آلَ الْاِثَرِ﴾ هه تا (وايان لێهات) یادی تو یان له بیر چوو ﴿وَكَايَا أَقْوَمًا بُرًّا﴾ وه ئەوانه کۆمه لێکی تیاچووی بێ خیر بوون ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا كَذِبًا ثَوِيًّا﴾ (خوا به بت په رسته کان ده لێ) جا بێگومان په رستراوه کانتان ئیوه یان به درۆ خسته وه له و قسانه ی که ده تان کرد ﴿فَمَا تَشْفَعُونَ أَفَرَأَوْا لَا يَضُرُّهُ﴾ ئەمجا نه ده توانن (سزای خوا) له خۆتان لاده ن نه ده توانن یارمه تی (خوا) به ده سی بێنن ﴿وَمَنْ يَظْلِمْ فَنُصْرَتُهُ﴾ وه هه ر کهس له ئیوه سته م بکات (هاوه ل بۆ خوا دا بنی) ﴿يُذِقْهُ عَذَابًا كَبِيرًا﴾ سزایه کی گه و ره ی بێ ده چه رێن ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ ئیمه پێش تو هه ر کام له پێغه مبه رانمان نارد بێت ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الْظُلَمَ﴾ بێگومان ئەوان خوار دنیان خواردووه ﴿وَيَسْتَلُوفُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ و به بازاردا ڕوشتوون ﴿وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً﴾ وه ئیمه هه ندیک له ئیوه مان کرده هۆی تاقیکردنه وه ی هه ندیکێ تر تان ﴿أَفَصْبُرُونَ﴾ ئایا خۆ ده گرن ﴿وَكَانَ رَبُّكَ بِصِيرًا﴾ وه پهروه مردگار ت بێنایه (به هه مور شتێک)

﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾ وہ نہوانہی کہ بہہیوای دیداری نیمہنیں (لہر قوزی دواپی دا) دلین
 ﴿يُولَئِكَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ﴾ نہوہ ہو فریشتہ نانیر دریتہ خواروہ ہو سہرمان ﴿وَلَوْ أَنَّ
 بہرورد گارمان نابین ﴿لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ سویند بہخوا بہراستی نہوانہ لہدرونی خویاندا
 خویان بہ گہورہ دوزانی ﴿وَعَتَوْعُوا عَتْوًا كَبِيرًا﴾ وہ سہرکہ شیبہ کی گہورہ بیان کرد۔ ﴿يَوْمَ يَرْوُنَّ الْعَذَابَ﴾
 نہوروزہی فریشتہ کان دہین (کاتی مردن یا قیامت) ﴿لَا يَشْرِي يَوْمَئِذٍ الْمَجْرِبِينَ﴾ لہو روزہدا ہیچ
 مزدہبہک ہوتاوا تباران نی بہ ﴿وَيَقُولُونَ حَبْرَاءَ مَجْجُورًا﴾ وہ دلین (بہنامان بدہن) بہپہ نادانی پاریزراو ﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ﴾ ہاتین ہر کردہوہ بہ کیانکر دہو ﴿فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾ ہہموو ہمان وہ کو
 قوزی ہرش ویلاولی کرد ﴿أَتَصْحَبُ الْجَنَّةَ يَوْمَئِذٍ﴾ بہہہشتی بہکان لہو روزہدا ﴿حَبْرًا مَنْثُورًا﴾
 لہچاکترین جہنگدان ﴿وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ وہ لہباشترین شوینی حہسانہوہ (ی نیوہ پروان) دان ﴿وَيَوْمَ
 تَشَقَّقُ السَّمَاءُ فَتُكْسِرُ﴾ وہ قوزی ٹاسمان لہت دہنی لہگہل ہہورنکی سہی (ہہموو ٹاسمان دہگریتہوہ)
 ﴿وَيُرْزَلُ عَلَيْكَ تَزِيلًا﴾ وہ فریشتہ کان دہنیر دریتہ خواروہ کڑمہل کڑمہل ﴿أَلَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ
 لِرَبِّكَ﴾ لہو روزہدا فرمانرہوایہتی نہنہا ہو خوی میہرہبانہ ﴿وَكُنْتَ يَوْمَئِذٍ الْكَافِرِينَ عَصِيًّا﴾ نہو
 روزہ روزنکی زور سہختہ لہسہر ہن باوہران ﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الْأَمْرُ الْعَلِيِّ يَذَرُ﴾ وہ روزنکہ کہستہسکار
 قہپ دہکات بہہہر دوو دہستی خویدا ﴿يَقُولُ يَلَيْتَنِي﴾ وہ لہنی خوزگہ ﴿أَتَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا﴾
 لہگہل پیغہمبہر دا رنگای راستہم بگر تاہتہبہر ﴿يَوْمَئِذٍ﴾ نای نیاچوون ہو من ﴿لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا
 حَلِيلًا﴾ خوزگہ فلان کہسم نہ کردایہ بہہاوہل و خوشہویستی خوم ﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ﴾
 بہراستی نہو (کہسہی کردم بہہاوہل) منی لہقورٹان وینل کرد ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي﴾ دوا تہوہی قورٹانہم ہن
 گہبشت (و باوہرم ہن ہینا) ﴿وَكُنْتَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَدُولًا﴾ وہ شہپتان ہہمیشہ پشت تیکہرو پشت
 بہر دہرہ ہو نادرہمیزاد ﴿وَقَالَ الرَّسُولُ يَذَرُ﴾ وہ پیغہمبہر ﴿وَوَيْلٌ لِّهِيَ بِرُودِ گارم﴾ (اِن قَوسِ)
 بہراستی قہومہکہم (قورہیش) ﴿أَتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ مَهْجُورًا﴾ نہم قورٹانہیان واز لہہیتاوہو گوی ہن
 نادہن ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ ثَابَةً وَجُورًا﴾ (موحہمہد) کہدڑایہتی تو دہگری (دامان
 ناوہ ہو ہہموو پیغہمبہر نیک) ﴿عَذَابُ مَنْ الْخَجِيمِينَ﴾ دوزمننیک لہتاوانباران ﴿وَكَفَى بِرَبِّكَ هَدًى وَنَصِيرًا﴾
 بہسہ بہرورد گارت ہنتموونی کہرو یارمہنی دہرت ہی ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ نہوانہی ہن ہروا
 ہوون دہیان روت ﴿يُولَئِكَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ كُفْلًا وَجِدَّةً﴾ ہوچی (موحہمہد) ہہموو قورٹانی بہپہک
 جارہو دانہبہز تیراوہ ﴿كَذَلِكَ﴾ ثابہو جؤرہ (دامانہبہزاندوہوہ) ﴿لَئِنْ كُنْتُمْ بِرُؤُسِ دَلَى تَزِ
 (کہی موحہمہد) بہو قورٹانہ دامہزراو بہہیز بکہین ﴿وَرَزَّاتُكُمْ سُرِيرًا﴾ وہ (بہو ہونہبہوہ)
 ثابہتانی خوم ہو ناردن بہرہبہرہ

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ﴾ هدر نموند و مه سلیکت بقیتن (له په ختمو پښتیاره نابہ جیکانیان) ﴿الْأَحْقَاقِ وَالْحَسَنَ تَقْسِيرًا﴾ نیمه وه لاهه که یمان بقو هیتاوه به راستی و جواثرین پروون کردنوه ﴿وَالَّذِينَ يُخَشِّرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ﴾ نهو که سانه ی که به سهر پروخساریاندا ده برین (پراده کیشترین) بقو دوزخ ﴿وَأُولَٰئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا﴾ نهوانه خرابترین جیگایان بقو هدیه ﴿وَأَضَلُّ سَبِيلًا﴾ وه پښگاشیان وون کردوه (گومرا ترن) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سویند به خوا به راستی ته ورا تمان دا به موسا ﴿وَجَعَلْنَا مَعَهُ آخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا﴾ وه هاروونی برایش یمان کرده یاریده ده ری ﴿فَقُلْنَا أَهْبَا﴾ نه مچا و و تمان هدر دو و کتان برقون ﴿إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ بقو سهر نهو گله ی که باوه بریان به نابہ ته کانی نیمه نی به وه دروی دوزانن ﴿فَدَمَّرْنَاهُمْ تَدْمِيرًا﴾ نهوسا له ناومان بردن به له ناوبر دنیکی زور خراب ﴿وَقَوْمُ نُوحٍ إِذْ أَكْذَبُوا رُسُلَ﴾ گله ی نووحیش کانی پښغه مبه رانیان به دروزانی ﴿أَعْرَضُوا﴾ (له ناوی لافاودا) نوقصمان کردن ﴿وَجَعَلْنَا لِنِيسَاءِ آيَةً﴾ وه کردنمانن به په ندو عبیره ت بقو خدک ﴿وَأَنشَأْنَا لِنُوحٍ أَهْلًا﴾ وه ناماده مان کردوه بقو ستمکاران ﴿عَدَاتٍ آلِهًا﴾ سزای سهخت ﴿وَعَادًا وَنُعُودًا أَفْضَحْتِ الرِّيقِ﴾ و گله ی عادو سه مود و خواوه نی چال و بیرہ کان ﴿وَفُتِّرُونَا بَيْنَ ذَلِكَ كَيْبَرًا﴾ وه زور گله ی تر که له نیتوانیان دا بوون (له ناومان بردن) ﴿وَكُلًّا ضَلَلْنَاهُ لِمَا أَكْمَلُ﴾ وه بقو هدموویان چه ندین نموندن هیتاوه وه (به لام بیریان نه کرده وه) ﴿وَكُلًّا ضَلَلْنَاهُ تَبْدِيرًا﴾ وه هدموویانمان له ناوبرد به له ناوبر دنیکی خراب ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا عَلَاقَ الْقَرْيَةِ﴾ سویند به خوا به راستی نهوان (قورہیش) تپهر بوون به نهو شماره دا (سه دوم) ﴿الَّتِي أُطِيقَتْ مَقَرُّ الشَّوْءِ﴾ که بارانی شهر (به ردی) به سهر دا بار تر ابرو و ﴿أَفَلَا يَكُونُوا يَرْتَفَعُونَ﴾ نابا نهوان نهو (شماره به رد باران کراوه) یان نه بینوه ﴿بَلْ كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ شُورًا﴾ (وانی به بینوویانه) به لکو نهوان به ته مای زیندو و بوونه وه نین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا﴾ وه (ته ی موحه ممد ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا نُوْحًا بَيْنَ﴾ کانی نو بینن ﴿إِنْ يَخْذُوكَ الْأَهْلُ الْأَعْرَابُ﴾ بهس گالته ت پی ده کهن ﴿أَفَلَا تَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ رَسُولًا﴾ و (ده لنین) نانه مبه خوا نار دوی ته ی به پښغه مبه ر ﴿إِنْ كُنَّا لَنُخْضِضُنَّكَ مِنَ الْإِهْتِنَاءِ﴾ (وده لنین) نزیک بوو له به ر ستر اوه کاتمان لاهان بدات ﴿وَلَوْلَا أَن صَبَرْنَا عَلَيْهَا﴾ نه گهر له سهر (به ر ستنی) یان خوگر نه بووینایه ﴿وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ له داهاتوودا ده زانن ﴿حِينَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ﴾ کانی سزای (خوا) ده بینن ﴿مَنْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ کنی (گومرا تره) پښگای وون کردوه ﴿أَرَأَيْتَ﴾ نابا دیت ﴿مَنْ أَخَذَ اللَّهُ رَهْونَهُ﴾ نهو که سده ی هه او نار ه زوی خوی کردو ته به ر ستر اوی خوی ﴿أَفَأَنْتَ﴾ نابا تو ﴿تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا﴾ نه بیته پارتیزه ر بقو نهو (که شوینتی نار ه زوی نه که ویت) ؟ ﴿

﴿أَمْ تَحْسَبُ﴾ ئايا وادە زانى ﴿أَنْ أَكْثَرُهُمْ يَسْمَعُونَ أَتَوَقَّلُونَ﴾ زۆر بەى ئەوانە دەبىستىن يا ئىندە گەن
 ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ﴾ ئەوانە ھەر وەك ئازەلەن ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا﴾ بەلگەلەوان گومرا تىرىشەن ﴿۱۵﴾
 ﴿الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ﴾ ئايا ئاينى پەر وەردگارت ﴿كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ﴾ چۈن سىيەرى درىز كىر دۈتە وە (لەبانگى
 بەيانانە و ئاخۇر ھەلاتىن) ﴿زُلُوفَهُ لَجَعَلَهُ سَكَا﴾ ئەگەر بىويستايە پاي دەگىرت بە وەستايى
 (سىيەرە كە بەر دەوام دەبو) ﴿فَجَعَلْنَا السَّمْعَ﴾ لەپاشان خۇرمان كىرە ﴿عَلَيْهِمْ لَيْلًا﴾ بەلگە لەسەر
 ئەو (سىيەرە چۈنكە ئەگەر خۇر نەبىت سىيەر ناناسرىت) ﴿۱۶﴾ ﴿فَتَقَضَّتْهُ الرِّيحُ﴾ پاشان ئەو سىيەرە
 بۇلاى خۇمان دەبەينە وە ﴿فَقَضَّاهُ سَبْرًا﴾ بە شىنەبى و كەمە كەمە ئايەتلىن ﴿۱۷﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ ئەو (خو)
 زاتىكە ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِيَسْكُنُوا﴾ كەشەوى بۇ كىردون بەدەبۇشەر (بۇشاك) ﴿وَالنَّوْمَ سُبْحَانَا﴾ وە خەوتنى
 بۇ كىردون بەھوى مەسوون ﴿وَجَعَلَ النَّهَارَ لِيُؤْتُوا﴾ وە پۇزى بۇ ھەستەن (لەخە و بۇ كارو پىسقى
 پەيدا كىردن) دانائە ﴿۱۸﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وە ئەو (خو) زاتىكە ﴿أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ باكان دەتيرى ﴿بِشْرَابٍ﴾
 بىدە رەھمەتە ﴿بِمَاءٍ مَّهِينٍ﴾ بەمۇدەدەر پىش پەھمەتى خۇى (باران بارىن) ﴿وَالرَّيْثَانِ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وە لەئاسمانە وە
 باراندومانە ﴿مَاءٍ ظَهْرًا﴾ ئاوينكى پاكۇ كىر (پاك و خاوتىن) ﴿۱۹﴾ ﴿لِيُخْرِجَ بِهِ مَدْيَنَ﴾ تازەوى
 مردووى پى دەبۇزىنە وە ﴿وَشُعْبَةَ مِثْلَ حَنْظَلَةٍ﴾ وە ئاوى دەدەن بەو (بارانە) لەوانەى دروستمان
 كىردوون ﴿أَنْتُمْ وَأَنْتِى كَثِيرًا﴾ ئازەل و خەلكانىكى زۆر ﴿۲۰﴾ ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِيهِمُ﴾ سۈپىند بەخو
 بەپاستى نىمە بەچەند جۆر ئەم (ئىشانە) مان گۆبى لەنىوانىندا ﴿لِيَذْكُرُوا﴾ تا پىرىكەنە وە ﴿فَأَنَّى﴾
 أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كَثُورًا﴾ بەلام زۆر بەى خەلەك جگەلە سەلەبى (بى باوهرى) ھىچبان ئاوت
 ﴿۲۱﴾ ﴿وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَا﴾ ئەگەر بىمان رىستايە بىگومان دەمان ئارد ﴿فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا﴾ لەھەسو
 شارو شارو چكە بەكدا ترسىتەرىك ﴿۲۲﴾ ﴿فَلَا طُغْيَانٌ كَافِرِينَ﴾ كەواتە تۇ بەگۈنى بىباوهران مەكە
 ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ جَهَنَّمَ كَثِيرًا﴾ بە (بەلگە كانى) ئەم قورئانە بەر بەرە كانى بەكى گەورەيان لەگەلدا بەكە
 ﴿۲۳﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾ ئەو (خو) زاتىكە دوو دەريا (ئەو) ى بەرەلا كىردو وە لەپان بەكدا ﴿هَذَا﴾
 عَذْبٌ فُرَاتٍ ئەمەيان شىرىن و سازگارە (ئەو پىبارو كانىا وە) ﴿وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٍ﴾ ئەو تىريان زۆر
 سۈپىرو ئال و تفتە (ئەو دەرياكانە) ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْخًا﴾ وە لەنىوان ئەو دوو (ئەو) بەر بەستىكى
 دانائە ﴿وَجَعَلَ آمَتْحَ جُورًا﴾ و بەرگىرى كەرىكى ئەسئور (ئائە و دوو ئەو تىكەل بەبەك نەبىن) ﴿۲۴﴾
 ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا﴾ ئەو (خو) زاتىكە لەئەو (ى مەرۇف) ئادەمىزادى دروست كىردو وە ﴿لَجَعَلَهُ﴾
 شَبَابًا وَصَهُرًا ئەمجا ئەو (ئەو) ى كىر دۈتە ھوى پەچەلەك (پىشت كە بەرىنگەى نىزىنە دەگەن بەمەرۇف
 وەك كۈپ) و خىزم (كە بەرىنگەى ئافىرەت دەگەنە وە بەمەرۇف وەك كچە زەو خوشكەزا) ﴿وَكُنَّا زُنًا﴾
 قۇبرا وە پەر وەردگارت ھەمىشە بە دەسەلات و توانايە ﴿۲۵﴾ ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا﴾ ئەوانە جگە لەخو
 شتاتىك دەپەرىستىن ﴿لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ﴾ كە نەسوود نەزبان بەوان ئاگەبەنن ﴿وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ﴾
 ظەھىرا وە بى پروايان بەر دەوام دۇرى پەر وەردگارىان پىشتىوانى بەكترىن (بۇ ئاوان و خراپە) ﴿۲۶﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ که سوره دهر و ترسیته ربی
 ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ﴾ (نهی موحه ممدد ﷺ) بلی من له سر گه باندنی نیسلام هیچ
 کری و پاداشتیک له نیوه داوا ناکهم ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَخَذَ مِنْ رَبِّهِ حَيْلًا﴾ به لام هدر کهس ویستی
 ریگهی بهروردگاری بگری (با بگری) ﴿وَنُوحِيَ عَلَيْنَا﴾ پشت بهسته به (خوای) زبندو
 ﴿الَّذِي لَا يَمُوتُ﴾ که زاتیکه هدر گیز نامریت ﴿وَسَيُخْرِجُكُمُوهُمْ﴾ ته سیبجات بکه به ستایشی
 شو ﴿وَكَفَىٰ بِهِ يَذُّوْبًا وَعِجَابًا﴾ به سه (بؤ تو) که خوا ناگاداره به گونااهی بهنده کانی ﴿وَالَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ نهو (خوایه) ی که تاسمانه کان و زهوی دروست کردووه ﴿وَمَا بَيْنَهُمَا﴾
 وه نهو هوش له نیوانیان دایه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له شهش روزدا ﴿ثُمَّ أَسْمَوُیَ عَلَى الْعَرْشِ﴾ له پاشانیش بهرز
 بو بهوه بؤ سر عرش و قدراری گرت (باوهرمان پیته تی بهی نهو هوشینوه که ی بزانی) ﴿لَتَرْحُنَّ
 قِسْفًا بِمِثْقَلِ ذَرَّةٍ﴾ نهو خوای میهره بانه که واته پر سیار له زاتی بکه که به هه مووشت زانو ناگایه ﴿وَلَا تَقِيلُ لَهُمْ﴾ وه کاتی به وان بو تری ﴿أَسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ﴾ سوژده بهن بؤ خوای میهره بان ﴿قَالُوا
 وَمَا الرَّحْمَنُ﴾ ده لین ره حمان کیبه (نیمه نایناسین) ﴿أَسْجُدُ لِمَا أُمِرُوا﴾ نایا سوژده بهین بؤ نهو (زاته ی)
 که نهو فخر ماتمان پی ده دهیت ﴿وَرَادُّهُمْ سُقُورًا﴾ وه (به م داوای سوژده بردنه) دور که و ته وه یان (له رنگای
 راست) زیاتر ده بیت ﴿بَارِكْ لِلَّهِ﴾ پاک و بنگه رد و بیر زه نهو (خوایه ی) ﴿جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا﴾ که
 له تاسماندا چهند خولگه (بورج) ی دروست کردووه ﴿وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا﴾ و دایناوه له تاسماندا خورینکی
 پر شنگدار ﴿وَقَمَرًا مَنِيرًا﴾ و مانگینکی رووناک که ره وه (بؤ زهوی) ﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ وه نهو (خوایه) زاتیکه
 ﴿جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً﴾ که شهو و روزی له جیتی به کتر داناووه (به دوای به کتر دین و شوینی
 به کتر ده گر نهوه) ﴿لَئِنْ أَرَادَ أَنْ يَنْزِلَ﴾ بؤ نهو که سه ی بهوی بیریکانه وه (له دروسکراوه کانی خوا)
 ﴿أَرَادَ سُكُورًا﴾ یا بهوی شو کرانه بڑیری خوا بکات ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ﴾ بهنده تابه تی به کانی
 خوای میهره بان که سانیکن ﴿يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ به و یقار و نهرمی دهرؤن به سر زهوی دا (بی
 لوت بهرزی و که شخه و فیز کردن) ﴿وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجِبَالُ﴾ وه کاتی نهزان و نه فامه کان (به و ته ی
 ناشیرن) له گه لیان بدوین ﴿قَالُوا سُبْحَانَ﴾ و ته به که ده لین بیان گونه نه بیت ﴿وَالَّذِينَ يَبَسُّوْنَ لِرَبِّهِمْ﴾
 وه که سانیکن له شهو دا بؤ بهروردگاریان ﴿سُجَّدًا وَقِيَامًا﴾ سوژده بهرن و شهو نویژ ده کهن ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا﴾ وه که سانیکن که ده لین نهی بهروردگارسان ﴿أَضْرِبْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ﴾
 سزای دوزه حمان لی لاده ﴿إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ بهر استی سزای نهو (دوزه خه) لانه چووی
 بهرده و امه ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ بهر استی دوزه خه جینگه و شوین مانه و به کی زفر خرابه
 ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَفْقُوا﴾ وه که سانیکن کاتی مال و سامان خهرج ده کهن (بؤ خویمان و خیرانیان)
 ﴿لَمْ يَسْرِوا وَعَمَّ يَتَسَوَّوْنَ﴾ نهز یاده پوی و نه پزلی و ده ست نوقاوی (تیدا) ناکهن ﴿وَكَانَ يَتَذَكَّرُ أَلَّا﴾
 (به لکو) مام ناوه ندیه له و نیوانه دا

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ﴾ و ه كه سانينكن كه له گه‌ل خوا دا نا به رستن ﴿إِلَهَاءَ آخَرَ﴾ هيچ به رستر او نيكي تر ﴿وَلَا يَقْنُتُوا﴾ و نا كوژن ﴿النَّفْسَ الَّتِي حَزَمَ اللَّهُ﴾ هيچ كه سني كه خوا كوشتني ته وي ياساغ (حرام) كر دوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ به هدي و په وانه يي ﴿وَلَا يَزْنُونَ﴾ و ه زيناو داوین پيسي ناكهن ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ و ه هدر كه س ته و تاوانانه بكات (كه باسگران) ﴿يَتْلُقْ أَثَمًا﴾ تووشی توله كه ي ديت ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ﴾ سزای بؤ چند بار ده كړي ته وه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پوژي قيامه تدا ﴿وَيَحْكُمُ بِهِمْ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ﴾ و به ي پرانه و به يي ريز و ريسوايي له دوزخ داده ميتي ته وه ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ﴾ بينجگه له كه سني ته و به يي كړ ديت و باوهر ي هينايي ﴿وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ كار و كړ ده وه ي چاكيشي كړ ديت ﴿فَأُولَٰئِكَ﴾ نا نه وانه ﴿يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ خوا خرابه و ناوانه كانيان ده گزړيت به چاكه ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ و ه خوا هه ميشه ليسوورده ي به به زه يي به ﴿وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ و ه هدر كه س ته و به يي كړ دوه و كړ ده وه ي چاكی كړ د ﴿قَالَ يُتْرَكُ لِي اللَّهُ﴾ نه وه به راستي ته و كه سه ده گه پري ته وه بؤ لای خوا ﴿مَتَابًا﴾ به گه پرانه و به يي ته و او ﴿وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ﴾ و ه (به ننده كاني خوا) كه سانينكن كه شايه تي درو نادهن ﴿وَلَا مَرُوا بِاللَّعْنِ﴾ و كاتي تيهر بن به لای شتي بي سووددا (نه نجام بدريت له لايه نه فامانه وه) ﴿مَرُوا بِكَرَامًا﴾ تيهر ده كه نه به ريزه وه (بي گويدانه نه فامان) ﴿وَالَّذِينَ إِذَا دُخِرُوا﴾ و ه كه سانينكن كاتي ناموزگاري بكرين ﴿يَكَلِّمُونَ زُرْعَةً﴾ به ثايه ته كاني به روه رد گاريان ﴿لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا﴾ ناكه ون به سدر ياندا ﴿صُمًّا وَعَمًّيًا﴾ به كه پي و كوږي ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْكَ رِجْوَاءً﴾ و ه كه سانينكن كه ده لين ته ي به روه رد گارمان به خشه پيمان ﴿مِنْ أَرْوَجٍ وَأَذْيَةٍ﴾ له هاوسه ران و نه وه كانمان (منداله كانمان) ﴿فَرَّةً أَغْيَبَ﴾ نه وه ي چاواني بي گهش بي هوي دلخوشي بيت ﴿وَأَجَعَلْنَا الْمُشْرِكِينَ إِيمَانًا﴾ و ه بمانكه به پيشه وای باريز كاران و له خوا ترسان ﴿أُولَٰئِكَ﴾ نه وانه (كه نه و سيشه تانه يان تايه) ﴿يُخْزَوْنَ الْعُرْفَ بِمَا صَبَرُوا﴾ پاداشت ده در ته وه به پله و كوشكي به رز نه به هه شتدا به هوي نارام گرنيان ﴿وَيُلْقَوْنَ فِيهَا حِجَةً وَاسْلَمًا﴾ و ه نه و شوي نه دا سلاويان لي ده كړي (له لايه نه فريشته كانه وه زور به گهرمي) ﴿حَلِيلِينَ فِيهَا﴾ بي پرانه وه تيايدا ده ميتنه وه ﴿حَسَنَاتٍ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ چن جيگا وشوين ومانه و به يي جوان و خوشه ﴿قُلْ مَا يَعْبَثُ بِكُمْ رَبِّي﴾ (نه ي موجه ممد) ﴿بَلَىٰ خَلِكُنَا بِرُوحِ الْوَيْلِ﴾ به يي خه لكينه به روه رد گار گويشان بي نادات و هيچ بايه خيكتان ني به لای ﴿قُلْ لَا دُعَاءَ لَكُمْ﴾ نه گهر دوعا و نزانان نه بي (له كاتي تهنگي و نا په حه تيدا) ﴿فَقَدْ كَذَّبْتُمْ﴾ كه چي (زور به تان) تابيني خوانان به درو ده زاني (برواتان نه هيتا) ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ جاد لنيان توله كه ي به خه تان ده گري و ليتان جيا نايته وه ﴿

﴿قَالَ قُلْتُمْ﴾ (موسا) ووتى ئەو كارەم كرد (ئەو پياووم كوشت) ﴿إِذَا قُلْتُمْ أَنَّ النَّاسَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا﴾ كاتىن كەمن لەرىزى ئەزاناندا بووم ﴿فَقَرَّرْتُ مِنْكُمْ﴾ ئەمجا رام كىردو هەلەتەم لەئىسوە ﴿لَمَّا خِفَّ كُفْرُ﴾ كاتىن ترسام لىتان (تۆلەم لى بىسەن) ﴿فَوَقَّعَلِي رَنِي كُفْرًا﴾ ئەوسا پەرورەدگارم حىكمەتى (پىغەمبەرىدەتى) بى بەخشىم ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الرَّاغِبِينَ﴾ منى خستە رىزى پىغەمبەرەنەو (كردمى بە پىغەمبەر) ﴿وَنَزَّلَتْ بِعَمَلِكُمْ﴾ وە ئەو (بەخىس كىردە) كە تۆ دەيكەيت بەمەت بەسەر مەو (أَنْ عَدَّتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ) بەهوى ئەو مەو بوو كە تۆ ئەوئى ئىسرائىلت كىر دىووە كۆپلە و ژىر دەستەى خۆت (لەترسا دابكى موسا موساى بەخىو نەكرد) ﴿قَالَ زَعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەمجا) فیرەون ووتى پەرورەدگارى جیهانیان كى بە ﴿قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتى پەرورەدگارى ئاسمانەكان وزەوى و هەرچى لەنىوانیان دابە ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ ئەگەر ئىو دلىان ﴿قَالَ لَنْ حَوَّلَهُ﴾ (فیرەون) ووتى بەوانەى بەدەورى دا بوون (لەشویتەوتوانى) ﴿أَلَا تَسْتَعْمِلُونَ﴾ ئایا گویتان لىسە (چى دەلى) ﴿قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ﴾ (موسا) ووتى پەرورەدگارى ئىو پەرورەدگارى باوك و باپیرە پىشوو كاتانە ﴿قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ﴾ (فیرەون) ووتى بەراستى ئەو پىغەمبەرە كە نىرراو بە ئىو ﴿لَتَجُوبُنَّ﴾ شىتە ﴿قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ (موسا) ووتى پەرورەدگارى رۆژەلات و رۆژ ئاوايو ئەوئى لەنىوانیادابە ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر ئىو بیركەنەو و ژىرىن ﴿قَالَ لَيْنَ أَخَذَتْ إِلَهُا غَيْرِي﴾ (فیرەون) ووتى مسوتىدى ئەگەر پەرستراوى نر جگە لەمن دابىنىت ﴿لَأَجْعَلَكَ مِنَ السَّجُونِ﴾ بىگومان دەتخەمە رىزى بەند كراو كانهو و زىندانىت دەكەم ﴿قَالَ أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ﴾ (موسا) ووتى ئایا هەر زىندانىم دەكەيت ئەگەر شىتىكى (موعجىزە بەكى) رەون و ناشكرات بۆ یتىم (كە راستە پىغەمبەرم) ﴿قَالَ فَأْتِ بِهِ﴾ (فیرەون) ووتى دەى ئەو شىتە بىتە (بىتوئە) ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گۆیانى ﴿قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ﴾ ئەمجا موسا گۆچانەكەى فەردا ﴿فَإِذَا هِيَ تُعَيَّنُ مُبِينٌ﴾ دەست بەجى بوو بەئەژدىهاى كى ديارو ناشكرا ﴿وَنَزَّاعِيَهُ﴾ وە دەستى دەرەتسا (لەبەن بالیدا) ﴿فَإِذَا هِيَ بِفَصَاةِ الْفُلِّ لَرَيْنٌ﴾ يە كسەر دەستى سچى و پىرسنگدار بوو بۆ بىنەران ﴿قَالَ لَمَّا حَوَّلَهُ﴾ (فیرەون) ووتى بەو پياو كە ورا ئەى لەدەورەى بوون ﴿إِنَّ هَذَا السَّحَرُ عَلِيمٌ﴾ بىگومان ئەمە جادوو گەرىكى زۆر زانایە ﴿يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ﴾ دەبەوى دەرستان بكات ﴿مِنْ أَرْضِكُمْ بِسَحَرِهِ﴾ لەوولات و خاكسى خۆتان بەجادوو كەى ﴿فَإِذَا نَأْمُرُونَ﴾ جافەرمانى چى دەدەن (لەدزى بىكەم) ﴿قَالُوا أَرْضِيحُوا أَرْضَكُمْ﴾ ووتیان جارى موسا و براكەى وازى لى بىتە (دوايانە) ﴿وَأَمَّا فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ﴾ سەربازەكانت كۆبكەرەو و بىانیرە بۆ هەموو شارەكان ﴿يَأْتُواكِ بِكُلِّ سَحَابٍ عَلِيمٍ﴾ تاهەموو جادوو گەرىكى زۆر زانت بۆ بهیتن ﴿فَتَجَمَّعَ السَّحَرَةُ﴾ ئەمجا ئەو جادوو گەرانە كۆكرانەو (لەمىقت بۆ مەقۇر) لەكات و پۆزى ديارى كراودا ﴿وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَشْرُ مُجْتَمِعُونَ﴾ و بەخەلكىش و ترا ئىوئەش كۆدەبنەو ؟ ﴿

﴿لَعَلَّكَ تَنْفَعُ النَّاسَ﴾ تاشوین جادوو گهران بکه وین ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ نه گهر نه وان زال و سدرکه وتوو یوون
 ﴿فَلَمَّا جَاءَ النَّاسَ﴾ نه مجا کانی جادوو گهره کان هاتن ﴿قَالُوا لِمَ جَاءَ بِهَذَا الْغَافِلِ﴾ ووتیان به فیرعهون ﴿أَلَمْ يَأْتِ الْخَبْرَ﴾ نابا
 به راستی پاداشتمان هه به ﴿إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ﴾ نه گهر نیمه زال و سدرکه وتوو بین ﴿قَالَ نَعَمْ﴾ (فیرعهون)
 ووتی به لن ﴿وَأَنْتَ أَتَاهُ الْمُشْرِقِينَ﴾ وه بنگومان نیوه نهو کانه نه نزیکانی خوم دهن ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾
 موسا به ساحیره کانی ووت ﴿أَلَمْ أَتَاكَ أَشْرَافُ النَّاسِ﴾ بیهاوینژن نهوهی نیوه هاوینژهریانن (له جادوو) ﴿قَالَ قَرَأْتُ الْهَٰزِلَ﴾
 نهوانیش گوربس و حبل و دار دهسته کانبان فریدا ﴿قَالُوا بَعْضُهُمْ فِرْعَوْنُ﴾ وه ووتیان
 سویند به گهره یی فیرعهون ﴿إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ﴾ به راستی هدر نیمه زال و سدرکه وتوو بین ﴿قَالَ لَهُ مُوسَى﴾
 عَصَا ﴿نه مجا موسا دارهسته که ی فریدا (و بوو به مارینکی گهره) ﴿فَأَذَاهُنَّ يَنْفَعُ مَائًا فَيَعْمَرُونَ﴾ جا کورت
 و سپر نهو (ماره گهره) ههرچی جادوو ییان کردبوو هه لی لوشی ﴿قَالَ لَهُ النَّاسُ كَيْفَ جَاءَ بِهَذَا الْغَافِلِ﴾ نه مجا جادوو
 گهره کان خیران (کهوتن) به پرودا به سوژده پردنه وه (بو خوا) ﴿قَالُوا أَتَأْتِيهِمُ الْغَالِبَةُ﴾ ووتیان نهوا
 باوهرمان هیتا به بهرورد گاری جیهانیان ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ که بهرورد گاری موسا و هاروونه ﴿قَالَ أَتَشْكُرُونَ﴾
 (فیرعهون) ووتی نابا باوهرتان پی هیتا ﴿قَالَ أَنَا لَكُمْ﴾ پیش نهوهی مؤله تیان بدهم ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكَ الَّذِي عَلَّمَكَ النَّاسَ﴾ به راستی نهو (موسا) جادوو گهره گهره که تانه که فیری جادووی کردون
 ﴿فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ جا بنگومان له سدودا ده زانن (چیتان لی ده کهم) ﴿لَا تَقْطَعُ أَيْدِيكُمْ وَأَنْتُمْ مُكْرِمُونَ﴾ به راستی
 دهست و قاچتان راست و چهپ دهرم ﴿وَلَا تُصَلِّبُوا أَيْدِيكُمْ﴾ وه بنگومان هه موتان هه له دهواسم (به دارا)
 ﴿قَالُوا لَا صَبْرَ﴾ (جادوو گهره کان) ووتیان هیچ زبانی نی به (بو نیمه نهوهی تو نه نهوهی بیکه) ﴿إِنَّا
 إِلَى رَبِّنَا مُقْلِبُونَ﴾ (چونکه) به راستی نیمه گهرانه وه مان بز لای بهرورد گارمانه ﴿إِنَّا نَقْلَعُ﴾ به راستی
 نیمه به ته ماین و نومند ده که بین ﴿أَنْ يَغْفِرَ لَكَ خَطِيئَتَا﴾ که بهرورد گارمان له گوناوه تاوانه کانمان بیوری
 ﴿أَنْ كُنَّا أَقْوَمُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ چونکه نیمه به که می باوهرداران بووین (له گه له که ماندا) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى﴾
 وه حیمان نارد بز موسا ﴿أَنْ أَسْرِ بِعَادٍ﴾ که به شهو بهنده (باوهرداره) کانم بیه (و مبصر به جی بیتن)
 ﴿إِنَّهُمْ مُّشْرِكُونَ﴾ بنگومان (فیرعهون و کومله که می) دوانان ده کهون ﴿فَأَرْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ خَيْرِينَ﴾
 نهوسا فیرعهون بیوانی کو که ره وهی نارد به شماره کاند (بو کو کردنه وهی له شکر و هینز) ﴿إِنْ هَلْوَ لَا
 لَيْزِمَهُ قِيُّوْنُ﴾ (فیرعهون ووتی) به راستی نهوانه (موسا و شوین کهوتوانی) کومه لیککی که می بی ترخن ﴿وَأَنْتُمْ لَنَّا قِطُونَ﴾
 وه به راستی نهوانه رقی نیمه هه له دهسیتن (به ووتارو کرداریان) ﴿وَأَنَا لَجِيعٌ حَزُونٌ﴾
 وه بنگومان نیمه کومه لیکین بیدار و ناگاهاریس (به پیلانه کانبان) ﴿فَأَخْرَجْنَا مِنْ خَلْفِهِمْ وَخَبْرُونَ﴾ نه مجا
 نهوان (فیرعهون و کومله که می) مان دهر کرد له باخات و کانیاوه کان ﴿وَكُنُوزٌ وَمَقَابِرٌ كَثِيرٌ﴾ وه (دهرمان
 کردن) لهو هه موو گهنج و غهزنه و کوشکه زور جوان و چاکاته ﴿كَذَلِكَ﴾ نابو جزره (له ناومان بردن)
 ﴿وَأَرْزَقْنَاهُ بَنِيَ إِسْرَءِيلَ﴾ نهوه کانی به عقبوب (جووله که) مان له جیگیایان دانا ﴿فَأَنْتُمْ لَهُمْ مُّشْرِقُونَ﴾ نه مجا
 (فیرعهون و له شکره که می) کانی خور هه لهاتن شوینان کهوتن

﴿فَلَمَّا تَرَى الْجُمُعَانَ﴾ نه مجا کانی دوو کومه له که چاویان به یه کتر کهوت ﴿قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى﴾
 هاوه له کانی موسا ووتیان ﴿إِنَّا لَمَذْكُورُونَ﴾ بنگومان نئمه گیراوین، (بیمان ده گهن) ﴿قَالَ كَلَّا﴾
 (موسا) ووتی نه خیر بیتان ناگهن ﴿إِن مَّعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ بنگومان من بهرورد گارم له گه له دنیا بن
 رینگای (رزگار بوونم) نشان ددهات ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى﴾ نه مجا سرووشمان کرد بق موسا
 ﴿أَنْ أَمْرِ بِقَصَاكَ الْبَحْرَ﴾ که به گز چانه کهت بده له ده ریا که ﴿فَأَتَقَاتَىٰ﴾ (نه ویش لیداو) جاده ریا که
 لهت بوو ﴿فَكَانَ كُلٌّ فِي كَالْفَارِ الْعَلَبِرِ﴾ که همر له تیکی وهك شاخیکی زور گه ووه و ابوو ﴿وَأَرْفَعْنَا
 نَمْرَ الْأَخْيَرِينَ﴾ وه نه وانی تر (فیرعهون و له مشکوه که ی) مان نزیك کرده وه له و ی (له ده ریا که) ﴿وَأَلَمِّنَا
 مُوسَىٰ وَمَنْ قَعَهُ الْأَخْيَرُونَ﴾ جا موسا و هه موو نه وانی له گه لی بوون رزگار مان کردن ﴿ثُمَّ أَفْرَقْنَا
 الْأَخْيَرِينَ﴾ پاشان نه وانی تر مان نو قم کرد (له ده ریا دا) ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی
 له و ده (که باسکرا) به لگه به کی گه ووه هه به (له سدر ده سه لاتی خوا) ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
 به لام زور به یان باوه ریان نه هیتا ﴿فَإِنْ رَبُّكَ لَهُوَ الْغَيُّورُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی بهرورد گارت زال
 و به به زهی به ﴿وَأَنْزِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الْبُحَيْرِ﴾ (نه ی موحه مبه د) بخوتنه ووه به سه ریا ندا هه وانی
 ثیر اهیم ﴿إِن قَالُوا لَبِئْسَ أَقْوَمٌ﴾ کانی ووتی به باو کی و گه له که ی ﴿مَا تَعْبُدُونَ﴾ چی ده به رستن ﴿قَالُوا
 نَعْبُدُ أَصْنَامًا﴾ ووتیان بتانیک ده به رستین ﴿فَقُلْ لِّهَآعَتِكُمْ﴾ نه مجا بهر ده وام به ندایه تیان
 ده که بن ﴿قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَ﴾ (ثیر اهیم) ووتی ثایا نه وانه گوئیان لی تانه ﴿إِنْ تَدْعُونَ﴾ کاتیک
 هاوار و نزیان لی ده که ن ﴿أَوْ تَفْعَلُونَ﴾ یا ثایا نه وان سوود یازیان تان بی ده گه به نن ﴿قَالُوا بَلْ
 نَجِدُكَ نَبَأًا﴾ ووتیان (نه خیر هبچیان بی نا کری) به لکو نئمه باوو با بیر انمان دیوه ﴿كَذَلِكَ
 يَفْعَلُونَ﴾ ثابه و شیوه (ی نئمه) یان کرد ووه ﴿قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ﴾ ووتی ثایا نئمه ده زانن
 چی ده به رستن ﴿أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ﴾ نئمه و باوو با بیر به تشووه کانتان ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ﴾
 جا به راستی هه موو نه وانه دوژمنی منن ﴿إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ﴾ جگه له بهر ووه رد گاری جیهانیان ﴿وَالَّذِي
 خَلَقَنِي فَهْوَ يَهْدِينِ﴾ که نه و منی دروست کرد ووه پاشان همر نه ویش رینموونیم ده کات ﴿وَالَّذِي
 هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ﴾ وه همر نه و زاته خوراکم بپندهات و تیراوم ده کات ﴿وَإِذَا أَمَرْتُ فَهُوَ
 يَسْقِينِ﴾ وه کانی نه خوش بکه ووم همر نه و شیقام ددهات (چاکم ده کاته ووه) ﴿وَالَّذِي يُبَسِّطُنِي ثُمَّ
 يُجْبِينِ﴾ وه زاتیکه که من ده مرینی و پاشان زیند ووم ده کاته ووه ﴿وَالَّذِي أَطْمَعُ﴾ وه (بهر ووه رد گارم)
 زاتیکه به ته صام و نومید ده که م ﴿أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ﴾ له روزی پاداشت دا (قیامه تدا) بیوری
 له هه له کانم و بیانسری ته ووه ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا﴾ نه ی بهر ووه رد گارم دانایم بی بیه خشه ﴿وَالَّذِي
 يَأْتِيهِ الْبُحُورُ بِبَنَافِثٍ مِّنْ دُونِهَا﴾ ببه ره ریزی پیاو چا کانه ووه

﴿قَالَ وَمَا عَلَّمِي مِثَاقَ الْوَعْدِ﴾ (نوح علیه السلام) ووتی من چوزاتم ته وانه چی کرده ویه که ده که ن
 ﴿إِنْ جِئْتَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رِجْلٍ﴾ پرسینه و دیان تنها له سهر پهر وهر دگار مه ﴿وَتَشْعُرُونَ﴾ ته گهر ثبوه هه ست
 بکه ن (بزائن) ﴿وَمَا أَتَابُوا لِمُؤْمِنِينَ﴾ و من دهر کهری با وهر داران نیم ﴿إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾
 من تنیا تر سینه ریکی پروون کهره وهر ﴿قَالُوا لَئِنْ لَّمْ تَنْتَهِ بِنُوحٍ﴾ ووتیان نه ی نوح ته گهر کتایی
 نه هیتی (له م کاری بانگه وازه ت) ﴿لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ﴾ بینگومان له پهر د باران کراوان ده بی ﴿
 قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي ذُنُوبٌ﴾ (نوح) ووتی: نه ی پهر وهر دگارم بینگومان گه له کهم پر وایان پی نه کردم
 ﴿فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَجًّا﴾ که واته له نیوان من و ته وانه احو کم بده به حو کم دانیکی به کجاری
 ﴿وَيُخَيِّبُ وَمَنْ قَبْلِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ و من و ته و با وهر دارانه ی له گه لمدان پر زگار بکه ﴿وَأَنْجَيْنَا نُوْحًا﴾
 نیمه ش نوح و ته و که سانه ی له گه لی بوو پر زگار مان کردن (له خنکان) ﴿فِي الْفُلِّ الْمَشْهُورِ﴾ له و
 که شتی به ی که پر کراو بوو (له معروف و هه موو جو ره گیاندارتک) ﴿ثُمَّ أَفْرَقْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ﴾ له پاشان
 له واه (پر زگار کردنی نیمانداران) ته وانه ی که مانه و نه نو قسمان کردن (له نای تو فانه که ده) ﴿
 إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً﴾ به راستی له واه (باسکرا) به لگه به کی گه وریه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به لام
 زور به بیان با وهر دار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ وه به راستی هه ر پهر وهر دگارت زالی
 به به زویه ﴿كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی عاد پیغه مبه رانی (خوا) یان به دروزن دانا (با وهر بیان پی
 نه کردن) ﴿إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ﴾ کاتی هوود (علیه السلام) ی برایان پی ووتن ﴿الْأَسْقُونَ﴾ نایا
 خوتان ناباریزن (له سزای خوا) ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ بینگومان من پیغه مبه ریکی له مینم بو ثبوه ﴿
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رابه لی من بکه ن ﴿وَمَا أَسْقُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ تَحْرٍ﴾
 وه من هیچ کر بیه که له ثبوه داوا ناکهم له سهر نه م (گه یاندنی بانگه وازه) ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾
 باداشتی من تنها لای پهر وهر دگاری جبهانیه ﴿أَتَكُونُونَ بِكُلِّ رِيْعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ﴾ نایا ثبوه له هه موو
 شو تینیکی به رز (ی سهر رینگا) بور جینک دوست ده که ن به پی هو وده ﴿وَتَتَّبِعُونَ مَتَابِعَ﴾ وه چه ند
 کوشک و قه لای به هیز (کار گه) دروست ده که ن ﴿أَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ﴾ به و ثوبیده ی هه ر بمینته وهر
 نه مرن ﴿وَإِذَا بَلَغْتُمْ﴾ وه هه ر کاتی ده ست بوه شیتن ﴿بَطَلْتُمْ جَبَّارِينَ﴾ سته مکارانه ده س ده وه
 شیتن ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ که واته (له سزای خوا) خوتان پباریزن و گوی رابه لی من بکه ن ﴿
 وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تُمَسَّكُ بِسُلْطَانِهِ﴾ وه له (سزای) ته و خواه به ترسن و خوتان پباریزن که خوتان ده زائن
 چی پی به خشیون ﴿أَمَّا تَرَىٰ الْفُلَيْنِ﴾ نازه ل و مالات و مندال و ﴿وَتَحْتِ وَغِيُونٍ﴾ باخ و کاتبوی
 زوری پی داون ﴿إِنِّي أَنَا عَلَىٰ عَرْشِكُمْ﴾ به راستی من ده ترسم دوو چارنان پی ﴿عَذَابٌ يُّوقَعُ عَظِيمٌ﴾ سزای
 پر زنیکی زور گه وره (ی دژوارو پر له سزا) ﴿قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا﴾ ووتیان (به هوود علیه السلام) لای
 نیمه به کسانه ﴿أَوْ عَذَابُ أَلَمٍ لِّمَنْ كُنِيَ مِنَ الْأَوْعَظِينَ﴾ ناموز گاری بکه بیت یا ناموز گاری نه که بیت

﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه مه (ی تو هیتاوته) تنها در و و ده له سه ی پیشینانه ﴿وَمَا لَكُمْ بِعَذَابِهِ﴾
 وه نیمه سزا نادرین ﴿فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُ﴾ نیشر با و هریان پی نه هیتا یز به نیمه ش له نا و مان بردن
 ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ ینگومان له و هدا (باسکرا) نیشانه ی گه و ره هدیبه ﴿وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
 به لام زور به بیان با و هردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستی هر به و هرد گارت
 به ده سه لات و به به زه یی به ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ﴾ گه لی سه موود پیغه مبه رانیان به در و زن زانی ﴿وَإِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ﴾
 خوتان نا پارین ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ به راستی من پیغه مبه رنکی ته مینم بونان ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرَهُ﴾
 ده ی له خوا بترسن و گوی رایه لی من بکن ﴿وَمَا اسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ و من هیچ کری و پاداشتنک
 له سه ر ته م (پیغه مبه ریتی به) له نیوه دا و نا که م ﴿إِنَّ لَكُمْ لَعَذَابًا أَلِيمًا﴾ کری و پاداشتنی من تنها
 لای به و هرد گاری جیهانیانه ﴿أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (وا ده زانن) و از تان لی ده هتری له دونیاد
 به هیمنی (ده رین) ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ له نا و با خات و کانیای زوردا ﴿وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا﴾
 قریه یی ﴿وَهَلْ يَكُن لِّكُم مِّنَ الْخُلُقِ نَدَىٰ﴾ له نا و کشتو کالی زور و با خانی دار خورمای میوه گه بیودا ﴿وَتَنْجُتُونَ مِنَ الْجِبَالِ الْيُنَىٰ﴾
 بترسن و گوی رایه لی من بکن ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ﴾ وه گوی رایه لی زیاده به و ان مه کن ﴿الَّذِينَ يَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾
 نا که م ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان (به صالح علیه السلام) تو تنها به کینکی له جادور
 لیکراوان ﴿مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ تو تنها مروفینکی وه نیمه ﴿قَالَ يَاقَوْمِ إِن كُنْتُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 ده ی نایه ت و موعجزیه کمان بو بیته ته گمر له راست گویانی ﴿قَالَ هَذِهِ سَاقَةُ﴾ (صالح علیه
 السلام) ووتی ته م و شتره مینه (موعجزیه) به ﴿لَهَا شَرٌّ وَلَكِنْ يَرَوْهُ قَلِيلٌ﴾ نا و خوار دنه وه روریک بو
 نه وه و روریکش بو نیوه به ﴿وَلَا تَمْسُوْهُنَّ أَسْوَءَ﴾ دهستی بو مه بدن به خرابه ﴿وَلَا تَحْذَرُنَّ الْعَذَابَ﴾
 ته گینا سزای توله ی روریک گه و ره نو و شتان دیت ﴿فَعَقَرُوا وَكَانَتْ حُورًا نَّازِيَاتٍ﴾ که چی نه و ان
 سه ریان پری نه و سا به شبیمان بو و نه وه (له ترسی توله ی خوا) ﴿فَلَا تَحْذَرُنَّ الْعَذَابَ﴾ ته مجا سزای
 (خرابه که بیان) نه وانی گرت ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾ به راستی له مه ودا (باسکرا)
 نیشانه یه کی گه و ره هدیبه به لام زور به بیان با و هردار نه بوون ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ ینگومان
 به و هرد گارت زان و به ده سه لات و به به زه یی به ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِٱلْمُرْسَلِينَ﴾ گهلی لوط پیتغه مبراتیان به دروزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ ٱلْحَمُوزُ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی لوطی بریان (علیه السلام) ووتی بیان نایا ئیوه له خوا ناترسن خوئا پاریزن ﴿إِنِّی لَكُم مِّنْ رَّبِّی رَسُولٌۭ ۖ أَتَىٰ ٱلْمَیْمَنَیْنِ﴾ به راستی من پیتغه مبرتیکی ته مینم بؤ ئیوه ﴿فَأَنفَقُوا ٱللَّهَ وَٱلطَّیْعُونَ﴾ که واته له خوا بترسن و گوی رایلی من بکن ﴿وَمَا أَنتَ لَكُم عَلَیْهِ مِنْ نَّجْرٍۭ﴾ وه من هیچ پاداشتیك له سهر (پیتغه مبر پیتگم) له ئیوه داوا ناکم ﴿إِنْ أُخْرِیَ إِلَّا عَلَىٰ رِبِّ ٱلْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من تنها لای پهر و رد گای جیهانیانه ﴿أَتَأْتُونَ الذَّكَرَ ۚ إِن ٱلْعَالَمِينَ﴾ نایا له ناو (هموو خه لکی) جیهانیاندا ئیوه تیر بازی ده کهن ﴿وَتَذَرُونَ﴾ وه واز دینس ﴿مَا خَلَقْنَا لَكُم ذَكَرًا مِّنْ ذَرْوِكُمْ﴾ لهو هاوسه رانه تان که پهر و رد گارتان بوی دروست کردون ﴿بَلْ أُنثَرُ قَوْمٌۭ عَادُونَ﴾ نه خیر به لکو ئیوه کومه لیکن دهر چوو له سنوری ناره زوو ﴿قَالُوا لَیْن لَّرَسَمٌۭ لُّوطٍ﴾ ووتیان: به راستی ئه ی لوط نه گهر واز نه هیتی (له م کارهت) ﴿لَنُکَوِّنَ مِنَ ٱلْمُخْرَجِينَ﴾ بنگومان له دهر کراوان ده بیت (له م خاکه) ﴿قَالَ إِنِّی لَعَمْرُکُمْ مِنَ ٱلْقَآئِلِينَ﴾ (لوط) ووتی بنگومان من زور قهلس وینزارم لهو کرده و هتان (تیر بازی) ﴿رَبِّی یُجِی ۖ وَٱهْلِی بِمَا یَعْمَلُونَ﴾ ئه ی پهر و رد گارم خوم و مال و خیزانم رزگار بکه له (تولم ی) لهو کرده و هی له وان ده بکن ﴿فَنَجَّیْنَاهُ وَٱهْلَهُ ۖ أَتَجِیۡبُ﴾ نه مجا ئیمهش لوط و هموو خیزانه که یمان رزگار کرد ﴿إِلَّا نَجْوَی ٱلْعَرَبِیۡنَ﴾ بیجگه له پیره ژنی (خیزانی لوط) که له جیماوان و (تیا جوان) بوو ﴿فَرَدَمْنَا ٱلْأَخْرَبَ﴾ پاشان له وانی ترمان له ناو برد ﴿وَأَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ مَّطَرًا﴾ وه بارانیکمان (له برد) به سهر یاندا باراند ﴿فَسَاءَ مَطَرُ ٱلْمُنذَرِیۡنَ﴾ نه مجا ئای چ خراب بوو بارانی تر ستر اوه کان ﴿إِنِّی فِی ذَٰلِكَ لَآیَۃٌۭ﴾ به راستی له مه دا (باسکرا) په ندیککی گه و ره هیهه ﴿وَمَا كَانَ ٱلْغُرْهُ ۖ فَرِیۡقَیۡنِ﴾ به لام زور به یان باوه بردار نه بوون ﴿وَإِن رَّبَّکَ لَهُو ٱلْعَزِیۡزُ ٱلرَّحِیۡمُ﴾ بنگومان پهر و رد گارت زان و میهره بانه ﴿كَذَّبَ أَصْحَابُ ٱلْغُرْثَیۡنِ﴾ خاوه نی باخاته چرو پره کانیش پیتغه مبراتیان به دروزن دانا ﴿إِذْ قَالَ لَهُمُ شُعَیۡبٌ أَلَا تَتَّقُونَ﴾ کاتی شوعیب علیه السلام بی ووتن: نایا خوئا نا پاریزن و له خوا ناترسن ﴿إِنِّی لَكُم مِّنْ رَّبِّی رَسُولٌۭ ۖ أَتَىٰ ٱلْمَیْمَنَیْنِ﴾ به راستی من پیتغه مبرتیکی ته مینم بؤ ئیوه ﴿فَأَنفَقُوا ٱللَّهَ وَٱلطَّیْعُونَ﴾ که و ابو له خوا بترسن و گوئرایلی من بکن ﴿وَمَا أَنتَ لَكُم عَلَیْهِ مِنْ نَّجْرٍۭ﴾ وه من هیچ کری و پاداشتی له ئیوه داوا ناکم له سهر پیتغه مبرایته که م ﴿إِنْ أُخْرِیَ إِلَّا عَلَىٰ رِبِّ ٱلْعَالَمِينَ﴾ پاداشتی من تنها لای پهر و رد گای جیهانیانه ﴿أَتُرِی ٱلْكَفَلَ﴾ رینک و راست پیوانه بکن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ ٱلْمُخْسِرِیۡنَ﴾ وه له زیان دهران مه بن (له پیوانه دا ناته و او بیبون) ﴿وَرَبُّو ٱلْأَسْطَیۡسَ ٱلْمُسْتَفِیۡرِ﴾ وه به ترازو و یه کی راست و رینک کیسانه بکن ﴿وَلَا تَحْشُرُوا ٱلنَّاسَ أَسْبَآئُهُمْ﴾ و که م و کوری مه کهن له شسته کانی خه لکیدا (هیچ مافیکیان ژیر پی مه خن) ﴿وَلَا تَقْتُلُوا فِی ٱلْأَرْضِ مَقْسِدِیۡنَ﴾ وه رومه چن له زه ویدا به خرابه کاریشان

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه بترسن له و زاتهى ﴿خَلَقَكُمْ وَالْحَيَاطَةَ الْأُولَى﴾ كه ئىتوه و خەلگەنى پىشوویشى دروست
 کردووه ﴿قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ﴾ ووتیان تۆ تەنھا لە جادوو لى کرانى ﴿وَمَا أَنْتَ
 إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنا﴾ وه تۆ تەنھا مەرووفىكى وهك ئىمهى ﴿وَإِنْ تَطَّلُدْ لَئِنْ الْكَافِرِينَ﴾ و بەراستى ئىمه
 واگو مانت پى دەبەىن لە درۆزان بىت ﴿فَأَنقَضَ عَلَيْهِمْ كِفَايَتَ السَّمَاءِ﴾ دەى چەند بارچەىهك
 لە ئاسمان بىخەرە خواریوه بەسەرماندا ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الْمُصْذِقِينَ﴾ ئەگەر تۆ لەراست گۆيانى ﴿قَالَ رَبِّ ائْزِقْهُمْ يَمَّا نَعْمَلُوتُ﴾ (شوعەىب) وونى پەرورەدگارم چاك دەزانى بەهەر کردووهىهك
 كه دەپكەن ﴿فَكَذَّبُوهُ﴾ ئەمجا شوو بىيان بە درۆزن زانى ﴿فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ﴾ بەو هۆیهوه
 سزای پۆزى سىبەر (ى هەور) گرتنى ﴿إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ بەراستى ئەو سزایە سزای
 رۆژنىكى زۆر گەوره بوو ﴿وَإِنِّي ذَاكَ لَآيَةٌ﴾ بىنگومان لەمەدا (باسكرا) بەلگەىهكى بەهینز
 هەیه ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ تَرْهَقُومِينَ﴾ بەلام زۆرەبىيان باوەردار نەبوون ﴿وَأَنْتَ ذَاكَ لَهْوَ الْعَرِينِ الرَّجِيمِ﴾
 وه بەراستى پەرورەدگارت هەر ئەو زال و بەبەزەبى ﴿وَأَنَّهُ رَاقِى زَيْلِ الْعَجِينَ﴾ و بەراستى ئەم
 (قورئان)ە دابەزىراوى پەرورەدگارى جىهانىانە ﴿تَزِيلُ أَرْوَاحَ الْآمِينَ﴾ جویره ئىلى ئەمىن هینایە
 خواریوه ﴿عَلَى قَلْبِكَ لَتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ سەردلى تۆ بۆ ئەو دەى لە ترسینەرەن بى ﴿يَلَسَانِ عَرَفِي
 ثِينِ﴾ بەزمانىكى عەرەبى روون و پاراو ﴿وَأَنَّهُ لَنِي زُرَّ الْأَوَّلِينَ﴾ وه بەراستى (باسى قورئان)
 ئەكتىبى پتەمبەرە پىشوووە کاندە هەیه ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنَّا بَاءَنا بِهِمْ كى روون نەبوو
 بۆيان (بۆ كافرانى قورەيش) ﴿أَن يَكْفُرُوا لِمَا نُنَزِّلُ﴾ كه زانایانى بەنى ئىسرائىل ئەو (دەنگ
 و باسى قورئان)ە دەزانى ﴿وَنُفِثَ لَهُمْ فُتًى الْأَعْيِينَ﴾ ئەگەر ئىمه ئەو (قورئان)ە مان بناردابەتە
 خواریوه بۆ سەر كەسىكى عەجەمى ﴿فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ﴾ ئەمجا پىخوئەندایە ئەو بەسەرماندا
 (بەسەر بى باوەرانى مەككەدا) ﴿وَمَا كَانُوا يَسْمَعُونَ﴾ باوەرپان پى نەدەهتەا ﴿كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ
 فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ﴾ تا بەو جۆرە ئەو (قورئان)ە مان خستۆتە ناو دلى تاوانبارانەوه ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 كەچى هەر باوەرى پى ناهىتن ﴿حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ هەتا سزای سەخت بەچاوى خۆيان دەبىتن
 (جا باوەر دىتن) ﴿فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ ئەویش لە ناكاودا دىت بۆيان كەتەوان هەستى
 پى ناكەن ﴿فَيَقُولُوا هَلْ عَنَّا مُنْظَرُونَ﴾ ئەوسا ئەلەىتن ئاخو مۆلەتمان پى دەدرجت ﴿أَفَعَدَّيْنَا
 لَكُمْ عَذَابًا﴾ دەى ئابا ئەوان پەلەى سزای ئىمەيانە ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَسَّحْنَاهُمْ سِينِينَ﴾ تۆ پىم بلى ئەگەر
 چەند سالى بەخوشى بىيان ژنسىن ﴿فَنُفِثَ لَهُمْ قَائِلُ الْوَاوُعْدُونَ﴾ لە پاشان ئەو سزایەى كەلى
 ترسىترا بوون بىت بۆيان

﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سُدُورُهُمْ﴾ سوودیان بى ناگەبدىنى ﴿مَا كَانُوا يَسْتَعِينُونَ﴾ ئەو ھەموو خوشى و رابوار دىنەى بەوان درابوو ﴿وَمَا أَفْلَحَ كَانٌ قَرِيْبٌ﴾ ھىچ شارو گوندىكمان لەناو نەبىردووہ ﴿إِلَّا لَهُمُ الْمَذِيْرُونَ﴾ دىنبا بە ترستىنە رانىكى ھەبووہ ﴿ذِكْرُنِي وَمَا كُنْتُ ظَالِمِيْنَ﴾ بۆ ئەوہى بىر بىكەنەوہ، وە ئىمە سىتەمكار نەبووین (لەسزادانىندا) ﴿وَمَا تَذَكَّرْتُ بِهِ السَّيْطِيْنَ﴾ شەيتانە كان ئەو (قورئانە) يان نەھىتاوہ تە خواروہہ ﴿وَمَا يَسْتَعِيْنِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيْعُونَ﴾ نەشپاوى ئەوہن و نەدەشتوانن ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُولُونَ﴾ بەراستى شەيتانە كان لەگوئى گرتن (ى ھەوالى ئاسمان) بەرگري كراون ﴿فَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ كەواتە ھىچ بەرستراوینكى تر نەبەرستى لەگەن خوادا ﴿فَتَكُونُ مِنَ الْمُنْذَرِيْنَ﴾ تەگىنا لەسزا دراوان دەبى ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيْرَتَكَ الْأَقْرَبِيْنَ﴾ خىزم و كەسە زۆر نزىكە كانت بىرستىنە ﴿وَلَا تَخْضَحْ جَنَّتَكَ﴾ و بالى بەزەبى و نەرم و نىانیت راخە ﴿لَعَلَّكَ تَبْعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ﴾ بۆ ئەو باوہ دارانەى كە شىوتىت كەوتوون ﴿وَإِنْ عَصَوْكَ﴾ تەمجا ئەگەر سەربىچيان كردى ﴿فَقُلْ إِنِّي بَرِيْءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ﴾ ئەوسا بىيان بلى: بەراستى من بەرسم لەوہى ئىوہ دەبىكەن ﴿وَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيْزِ الرَّحِيْمِ﴾ وە پشت بەو خوايە بىستە كەزال و بەزەبى يە ﴿الَّذِي يَرْفَعُ سَوْدُومَ﴾ ئەو (خوایە) كە دەتبىنى كاتى بەتەنیا نوێژ دەكەى ﴿وَتَقْلِبُ فِي السَّمْعِيْنَ﴾ وە (دەبىنى) نوێژ كردىت لەناو نوێژ گەراندە (كە پىش نوێژ بىيان بۆ دەكەيت) ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ﴾ بەراستى تەنھا ئەوہ بىسەرى ناگادار ﴿هَلْ أُنَبِّئُكَ عَلَىٰ مَن نَزَّلَ السَّيْطِيْرُ﴾ ھەوالتان بدەمى شەيتانە كان دادەبەزە سەركى؟ ﴿نَزَّلَ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيْرٌ﴾ دادەبەزە سەر ھەموو (كەسینكى) زۆر درۆزنى زۆر تاوانبار ﴿يُلْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْبَرُ كَزَيْدُونِ﴾ باش گوئى دەگرن (بۆ شەيتانە كان) وە زۆرەبىيان درۆزن (لەو ھەوالانەدا دەبدەن بەخەلكى) ﴿وَالشَّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ (پىتەمبەر ﷺ) شاعیرنى يە) شاعیرە كان تەنھا گومەر كان شىوتىيان دەكەون ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ﴾ ئایا نابىنى كەتەوانە ﴿فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ﴾ بەھەموو دۆل و شىونكدا بەسەر لىتشیواوى دەرقون (شاعر دەلین) ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ﴾ وە بەراستى ئەوانە شتى دەلین كەخویان نایكەن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ جگە لەوانەبىان بىروایان ھىتاوہو كردهوہ چاكەكانىيان كردهوہ ﴿وَذَكَرُوا اللَّهَ كُبْرًا﴾ وە یادو زىكەرى خویان زۆر كردهوہ ﴿وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمْتُمْ﴾ وە تۆلەبىان سەندووہ لەپاش ئەوہ سەتەمیان لى كراوہ ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وە ئەوانەى سەتەمیان كردهوہ لەمەودوا دەزانن ﴿أَنِّي مُنْقَلَبٌ مُّبْتَلٍ﴾ كەچۆن گەراندەوہ بەك دەگەرىتەوہ (بۆ لای خوا دواى مردن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿طس﴾ به (طا، سین) ده خوئتریته وه خوا زاناتره به ماناکه ی بوزانیاری زیاتر سهیری سه رهنای
سوره قی (البقرة) بکه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ اتَّقَاةِ﴾ ندهمه تابه ته کانی قورئان و کتیبی ناشکرایه ﴿
﴿هَذِي نُفُوسُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (هوی) رینموونیی و مرده دانه بوز بر واداران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ
الزَّكَاةَ﴾ نهوانه ی که نوئر به جی دینن و زه کات ددهن ﴿وَهُرَّ بِالْآخِرَةِ هَرُوقُونَ﴾ وه نهوانه ی بروای
بتهویان به پروزی دوابی هه به ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی نهوانه ی باوهر ناهیتن به پروزی
دوابی ﴿رَبَّنَا آتِنَا لَهُمْ قُلُوبَهُمْ﴾ کرده وه (خرابه) کانیانمان رازاندو وه ته وه بویان ﴿فَهُمْ يَكْذِبُونَ﴾ بویه نهوان
به سه رگه ردانی ده سوئرته وه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَهُمْ سُوءُ الْعَذَابِ﴾ نهوانه که سانیکن سزای به دیان بویه به
﴿وَهُرَّ فِي الْآخِرَةِ هَرُ الْأَخْسَرُونَ﴾ وه نهوانه له پروزی دوابی دا زهره مره ندرینن که سن ﴿وَأَنَّكَ لَتَكُنَّ
الْقُرْآنَ﴾ به راستی تو (تهی موحه مهده) قورئانت پینده دری (فیر ده کری ی) ﴿مِنَ لَّدُنْ حَكِيمٍ غَيْرٍ﴾
له لایدن خوای کار دروستی زانوه ﴿إِنَّا قَالُوا لَنُصْلِيَنَّ لَهَا يَوْمَ﴾ (بیریان خه ره وه) کانی موسا به خیرانه که ی
ووت ﴿إِنَّا نَشْكُكَ﴾ بنگومان من ناگری به دیده که م ﴿سَتَأْتِكُمْ فِتْنَةٌ مِّنْهُمَا﴾ (ثبوه لیره دابن) من ده قوم بوز
لای نهو ناگره به زووی هه و الیکنان بوز دینم ﴿أَوَلَيْسَ لَكُم بِبَيْتٍ مِّنْ قَبْلِ هَذَا﴾ یا گرو بزووسکی (لهو ناگره)
تان بوز دینم تا ثبوه ﴿تَقْطُلُونَ﴾ خوتانی پی گهرم بکه نه وه ﴿فَلَا تَلْبِسُوا قَوْلِي﴾ نه مجا کانی (موسا علیه
السلام) گه بشته لای ناگره که بانگی لی کرا ﴿أَن تَقُولَ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَاءِ مَوْلَايَ﴾ که پیروز بووه نهو که سه ی
له ناو ناگره که (رووناکی که) دایه وه وهش به ده وری دایه ﴿وَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وه پاک و پینگرده
خوای به وهر دگاری جبهانیان ﴿يَسْمُوعِي إِلهُ إِلهُ الْأَنْعَامِ﴾ نه ی موسا به راستی نه وه ی (بانگی
کردی) منم خوای به ده مه لاتی کار دروست ﴿وَأَلَيْ غَضَّالٍ﴾ ده گو چانه که ت فیری ده (تهویش
فیری دا) ﴿فَلَمَّا رَأَاهَا ظَنَّنَا أَنَّهَا جُنَّةٌ﴾ نه مجا کانی بینی وه ک تیره مار ده جولن ﴿وَلَّى مُدْبِرًا وَرَوَّافًا﴾ (موسا)
هه لاهات و ناوری نه دایه وه. ﴿يَسْمُوعِي لَا تَخَفْ﴾ (خودا فیر مووی) نه ی موسا مه ترسه ﴿إِنِّي لَأَخَافُ لَدُنِّي
الْمُرْسَلُونَ﴾ بنگومان پتغه مهران لای من ناترسن ﴿إِلَّا مَن ظَلَمَ﴾ ببنجگه له که سنی که سته می کردی
﴿وَلَقَدْ لَخِّنَا نَجْدًا سَوًى﴾ باشان خرابه که ی گوربی به چاکه ﴿فَأَنبِئْهُمْ قَوْلَ رَبِّهِمْ﴾ نه وه به راستی من لیورده ی
به به زهیم ﴿وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ﴾ وه ده ست بکه به باخه لندا ﴿فَخُذْ مِمَّا مَنَ غَيْرِ سَوًى﴾ (که دهرت هینا)
به سپتی و بر شنگداری دینه دهر وه به بی به له کی ﴿فِي تِسْعَةِ آيَاتٍ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ﴾ (نهمه دور موعجیزه به)
له نو موعجیزه بوز فیر عون و گله که ی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَاقِيَّةً﴾ به راستی نهوانه گه لیکنی له ستور
دهر چوون ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَجْدًا مُّبِينًا﴾ نه مجا کانی موعجیزه ناشکرا و روونه کانی نیمه یان بوهات
﴿قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ ووتیان نهمه جادوویه کی ناشکرایه ﴿

﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُمْ سَبَإً مِّنْ بَيْنِهِمْ﴾ ئەمۇ موعىجىزەتەيان دان پىدا ئەدەنا و ئىنكارىيان دە کرد ﴿وَأَسْقَيْنَهُم غُرًّا﴾ كەچى لەدلى خۇيان دا بەراستىيان دەزانى ﴿طَلَمَ أَوْعَاوًا﴾ لەبەر سىستەمكارى و خۇ بە زل زانىيان (ئىنكارىيان دە کرد) ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ئەمجا سەرنج ىدە سەر ئەنجامى خرابە كاران چۇن بوو ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا﴾ سوئىند بە خوا زانستمان بە داوود و سولەيمان بە خۇشى ﴿وَقَالَ لِّلشَّيْطَانِ اتَّقِ اللَّهَ لَعَلَّكَ تُبْصِرُ فَتَحْسِبُ عِلْمَ اللَّهِ عِلْمًا﴾ سەردو و كىيان و وئىيان: ھەموو سوئاس و سەنايە بۇ ئەمۇ خوايەى ﴿فَضَلَّ عَنْ سَبِيلِ رَبِّهِ الْمُبِينِ﴾ كە رىزى داوود بە سەر زۇر لە بەندە باوەر دارە كانىدا ﴿وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ﴾ وە سولەيمان بوو ە ميرائىگى داوود (لە پىتغە مەرىتى و پاشايەتى و زانىارى دا) ﴿وَقَالَ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَأْيَ رَبِّى﴾ (سولەيمان) و وئى ئەمى خەل كىشە ﴿عَلِمْتُ مَطْلُوعَ الظُّلُمِ﴾ فېرى زمانى بالندە كان كراوین ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ وە لە ھەموو شىپكەمان پى دراوہ ﴿إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْعَلِيِّ﴾ بەراستى ئەمە (بە من دراوہ) فەزل و چاكە بە كى ئاشكرايە ﴿وَحَسْبُ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ﴾ وە كۆ كرايە وە بۇ سولەيمان ھەموو سەربازە كانى ﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالظُّلُمِ﴾ لە جنۆكە و ئادەمى و بالندە كان ﴿فَهُمْ يُرْغَمُونَ﴾ ئەمجا ئەوان (لە پىش و دواكە و ئىن) بەرگىرى دەكران (و بەرپز دەروشتىن) ﴿حَتَّى إِذَا أَتَوْا﴾ ھەتا كانى گەشتنە ﴿عَلَى وَادِ الْقَتْلِ﴾ سەرشىوى مېروولە (شونىك بوو مېروولەى زۇر بوو) ﴿قَالَتْ نَحْنُ بَنَاتُ الْإِسْرَءِيلَ﴾ مېروولە بەك و وئى: ئەمى مېروولە كان ﴿أَكْثَلُكُمْ كُفْرًا﴾ بېرۇنە ناو مالە كانى خۇتان (كونە كاننان) ﴿لَا يَخْطُبُكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ﴾ با سولەيمان و لە شىكرە كەى نەتان پلىشىنن (لە ژىر پىياندا) ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ﴾ لە كاتىكدا ئەوان ھەست ناكەن ﴿فَتَشْتَبِهًا حَكِيمًا قَوْلَهَا﴾ ئەمجا (سولەيمان بە سەر سورماتەوہ) زەرە خەنەى کرد لەفسەى ئەم مېروولە ﴿وَقَالَ رَبِّ ارْزُقْنِى﴾ و وئى ئەمى بەرورە دگارىم وام رابىنە ﴿إِنَّ أَشْكِرَ بَعْدَكَ لَأَنْتَ أَكْثَمُ عَلَى وَعَلَى وَرَدَتْنِ﴾ كە سوئاسى ئەمۇ چاكە و نىعمەتە تانەت بەكەم كە رىشئووتە بە سەر من و دايك باوكەدا ﴿وَأَنَّ أَكْثَلَ صَلَاحِ الرَّسُولِ﴾ وە (رام پىشە) كە كار و كەردەوہى چاكە بەكەم كە تۇ پىشە رازى پىشە ﴿وَأَذْجَلَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ وە بە بەزەمى خۇت بمخەرە رىزى بەندە چاكە كانت ﴿وَوَقَّعَ الظُّلُمِ﴾ جا (سولەيمان) چاوى بە بالندە كان دا گىنرا ﴿فَقَالَ مَا لِي لَأَأْرَى إِلَهُهُ﴾ وئى ئەمۇ چى بە بۇ بە بوو سولەيمانە نايىنم ﴿أَتُرَى كَانِ مِنَ الْغَائِبِينَ﴾ ياخود لە ئامادە نەبووانە؟ (خۇى دزىوہ تەوہ) ﴿لَا تُخَذِّلْنَاهُ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ سوئىند بە خوا سزايەكى بە تىنى دەدەم ﴿أَوْ لَأَذْجَلْنَاهُ﴾ يا سەرى دەپرەم ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ﴾ يا بەلگە بە كى پروونم بۇ دىنىت (لە سەر ئامادە نەبوونى). ﴿فَتَمَنَّكَ غَيْرَ يَحْيَى﴾ ئەمجا (بە بوو) ماوہ بە كى كورت ماوہ وە ﴿فَقَالَ أَخَطْتُ بِمَا أَرَى خَطْبًا﴾ جا (ھاتەوہ و بە سولەيمانى) و وئى ئاگادار بووم لە شىنك كە تۇ ئاگادار نىست لىنى ﴿وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنْتٍ بَقِيَّةٍ﴾ لە (وولائى) سەبە ئەوہ ھەوالىكى راستە قىنەم بۇ ھىناوى ﴿

﴿إِنِّي وَجَدْتُ أَمْرًا تَقْدِ كُفَّهٖ﴾ بەراستى من دىم ئافرەتتەك پادىشاى ئەوانە (بەناوى بەلقىس) ﴿وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾ كەھەمور شىتەكى (پادشاىەنى) پىن دراوہ ﴿وَلَيْتَ عَرْشُ عَظِيمٍ﴾ و تەختىكى (پادشاىەتى) زۆر گەورەى ھەيە ﴿وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا﴾ خۇزى و گەلە كەيسم دى ﴿يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لەجىائى خوا سوزدە بۇ رۆژ دەبەن ﴿وَرَبُّ لَهُمُ السَّمَوَاتِ الْأَعْلَىٰ﴾ و شەيتان كىردەوہ (خراپە) كانىيانى بۇ رازاند بونەوہ ﴿فَصَدَّخْتُ السَّبِيلَ﴾ بەو ھۆيەوہ بەرگرى كىردون لەرنگەى راست ﴿فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ﴾ بۇيە ئەوان رىنگاى راست نادۆز نەوہ ﴿لَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي﴾ بۇ ئەوہى سوزدە نەبەن بۇ ئەو خوايەى ﴿يُخْرِجُ الْحَبَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ كەھەوہى شاراوہ بىت لەئاسمانە كان و زەوېدا دەرى دەخات (دەردىنى) ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ﴾ ئەوہش دەى شارنەوہو ئەوہى دەرى دەخەن دەى زانى ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوايە كە ھىچ پەرستراوېكى راست نى يە جگە لەئەو ﴿رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ پەرورەدگارى ھەرشى ھەرە گەورەيە ﴿قَالَ سَتَطَّرُ﴾ (سولەيمان بەپەپوہە كەى) ووت ئىمە لى كۆلەوہ دەكەين (سەير دەكەين) ﴿أَصَدَقْتُ أَرْكَتَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ (تا بزانين) راست دەكەيت (لەو ھەوالەدا) يالە درۆز نائىت ﴿أَذْهَبَ بِكُنْىٰ هَٰذَا﴾ ئەم نامەيەى ميان بۇ بەرە ﴿فَالْقَهْفَ إِلَيْهٖمْ ثُمَّ قَوَّلَ عَنَّهُمْ﴾ و فېرىى دە بۆيان پاشان دوور كەومرەوہ لىيان ﴿فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ ئەمجا سەرنج بەدە چ وەلامىك دەگەر ئىنەوہ ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءَ﴾ (بەلقىس) ووتى ئەى پيار ماقول و سەرۆكە كان ﴿إِنِّي أَنۢبِئُكَ بِمَا كُنتَ تَكْرُمُ﴾ بەراستى من نامەيەكى گرنگم بۇ ھاوېژراوہ ﴿لَئِنَّكَ مِنْ سُلَيْمٍ﴾ كەيىنگومان لە سولەيمانەوہ (ھاتوہە) ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْخَفِيرَ﴾ بەراستى ئەو (نامە دەست پى دەكات): بەناوى خواى بەخەشندەى مېھربان ﴿الْأَعْلَٰوِ اعۡلَىٰ وَأَتَوۡى مَسٰلِيۡمٍ﴾ خۇتان بەگەورە مەزانىن بەسەرمداو بەموسلمانى (گەردن كەچى) وەرن بۇ لام ﴿قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَآءَ﴾ (بەلقىس) ووتى ئەى سەرۆك و ئەشرفە كان ﴿أَفَتُوۡى فِىۡ أَمْرِىۡ﴾ دەربارەى ئەم كارەم راى خۇتانم پىن بلىن ﴿مَا كُنتَ فَايِلَةً أَمۡرًا﴾ چونكە من ھىچ بېرىارىك نادەم ﴿حَتَّىٰ تَقۡتَدُونَ﴾ ھەتا ئىتوہ نامادە نەبن (و راوېژتان پىن نەكەم) ﴿قَالُوا نَحۡنُ أُولَۡئَٰقُوۡى وَتُبٰن: ئىمە خواوەنى ھېزىن (چەك و سەرباز) ﴿وَأُولَۡئَٰبِىۡسَ شٰدِىۡدٍ﴾ وە (لەجەنگدا) خواوەنى ئازايدەتەكى زۆرىن ﴿وَالۡأَمۡرُ إِلَٰهِيۡ﴾ وە فەرمان و بېرىارش بەدەستى تۆيە ﴿فَانظُرِ مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾ كەواتە سەرنج بەدە (بېرىكەرەوہ) چ فەرمانىك دەدەيت ﴿قَالَتِىۡنَ الْمَلٰٓئِكَةُ﴾ ووتى بەراستى پادشاىيان ﴿إِذَا دَخَلُوا أَرۡضَۃَۙ أَمۡسَدُوۡهَا﴾ ھەر كاتى (بەزۆر) چوونە شارىكەوہ خراپ و وېرانى دەكەن ﴿وَجَعَلُوا أَمۡرَۃَۙ أَطۡلَعَهَا إِلَٰهَۙ﴾ وە دەسەلات دارە كانى ئەو (شارە) رېسوواو سەرشۆر دەكەن ﴿وَكَذَٰلِكَ يَفۡتَلُونَ﴾ وە (كاتى زان بوون) ھەر بەو جۆرە دەكەن ﴿وَلَاۤىۡ مَرۡسِلَۃَۙ إِلَٰيۡهٖمۡ يَفۡتَدِرُۙ﴾ جاسان ديارىبەكى بەنرخ و گەورەيان بۇ دەنېرم ﴿فَانظُرۡ يَمۡرَۡجِ الْمُرۡسَلُونَ﴾ ئەمجا چاوەرەوان دەكەم كەنېر دراوہ كان بەچى يەوہ دەگەر ئىنەوہ ﴿

﴿فَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ عَلَىٰ كَاتِبِكَ فَتَبَايَعَا﴾ هاته لای سوله یمان ﴿قَالَ أَتَيْتُكَ بِمِثْقَالٍ﴾ (سوله یمان) ووتی: ئیتوه سال و سامان به من ده ده ن ۱۹ ﴿فَلَمَّا أَتَى اللَّهَ﴾ دهی ئەو هی خوا به منی داوه ﴿خَوَّضْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ چا کسره له وهی داو به تی به ئیتوه ﴿بَلْ أَنتُمْ بَشَرٌ لِّمِثْقَالٍ ذَرَّةٍ﴾ به لکو ئیتوه به دیاری به که نان دلخوش ده بین ﴿أَرْجِعْ إِلَيْنَا فَلَنُنَزِّلُكَ﴾ (به دیاری به که وه) بگه یر وه بۆ لایان سویند به خوا بۆ یان دین ﴿بِخَيْرٍ لَّا يَفْلِتُ يَحْمِلُهُ﴾ به له شکر یتکه وه که توانای روو به روو بوونه وه بان نی به له گه لیدا ﴿وَلَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَوْ لَعَنَّا﴾ وه سویند به خوا به زه لیلی و ژهر ده منی له وولانه که بان ده ریان ده که بین ﴿وَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْهَا أَوْ لَعَنَّا﴾ له کاتبکدا نه وان پرسیواو سدر شۆرپ ﴿قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَ﴾ (سوله یمان) ووتی نهی ده سته ی پیاوما قول و نه شرافه کان ﴿أَلَمْ يَكُنْ مِن قَبْلِهِ﴾ کامشان ته خسته (پادشایی به) که یم بۆ دینش ﴿قَالَ أَن يَأْتِيَنَّكَ الْمَلَأَ﴾ پینش ئەو هی به ملکه چی بین بۆ لام ﴿قَالَ عَمَّا يُشِيرُونَ﴾ جنۆ که به کی گه وهی به هیز له جنۆ که کان ووتی ﴿أَنَّهُ لَإِيَّكَ يَهْبِطُ﴾ من نمو (ته خسته ییت) بۆ دینم ﴿قَالَ أَن تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ﴾ پینش ئەو هی له جینگه ی خوژ هه سیث ﴿وَيَأْتِيَنَّكَ الْفُؤَادُ﴾ وه بینگومان من به توانام به سهر نمو (هینانه دا) و ده سپا کیشم ﴿قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِزٌّ مِّنَ الْكُتُبِ﴾ ئەو هی زانستی له کتینی (ناسمانی) لا بوو ووتی ﴿أَنَّهُ لَإِيَّكَ يَهْبِطُ﴾ من بۆت دینم پینش ئەو هی چاوت پترو کتیت ﴿فَلَمَّا أَتَى اللَّهَ﴾ (ته خسته که ی هینا) جا کاتبک سوله یمان ته خسته ته که ی (به لقیسی) لای خویدا بینی ﴿قَالَ هَذَا مِن فَضْلِ رَبِّي﴾ ووتی ئەمه له فزلی بهر وه رد گار مه وه به ﴿يَسْأَلُونَكَ أَتَشْكُرُ أَمْ لَا تَشْكُرُ﴾ بۆ ئەو هی تاقیم بکاته وه ئایا شو کری (ئهم نهممه ته) ده که م یان پی نه زان و سه پله ده یم ﴿وَمَن شَكَرْ فَإِنَّا إِنشُرْ لَهُ أَثَرًا﴾ وه ههر که سی سوپاسی خوا بکات ئەوه بینگومان سوپاس بۆ خوی ده کات (چونکه سوپا کردنی خوا ی گه وه نهممه ته کانی پی زیاد ده ییت) ﴿وَمَن كَفَرَ فَإِنَّا رَبِّي أَخْلِقُ﴾ وه ههر که سیش ناسو پاسی بکات (زیانی بۆ خوی ته یی) چونکه بینگومان بهر وه رد گارم ده و له مه ند و پی نیازه ﴿قَالَ نَسَخْنَاهُ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُ لَإِيَّكَ يَهْبِطُ﴾ (سوله یمان) ووتی ته خسته که ی بگورن ﴿تَنْظُرُ الْقُرْآنَ﴾ سدرنج ده بین (هزانین) ده یناسیته وه (که ته خسته که ی خوی ته یی) ﴿أَلَمْ تَكُنْ مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ﴾ یان نایناسیته وه ﴿فَلَمَّا جَاءَ قِيلَ أَهَكَذَا نُنَازِلُكَ﴾ نه مجا کاتبک (به لقیسی) هات پینی ووترا ته خسته که ی تو وه که ئەمه وابوو ﴿قَالَ كَذَّابٌ أَفْعَلُ﴾ (به لقیسی) ووتی وه که ئەو وایه (ئه لیتی ئەوه) ﴿وَأُولَئِكَ الْفُؤَادُ مِن قِبَلِنَا﴾ (سوله یمان) ووتی: پینش ئەم (به لقیسه) زانستمان پی درابوو ﴿وَكُلَّ مَنسُوبٍ﴾ وه ئیمه ملکه چ موسلمان بووین ﴿وَصَدَقْنَاكَ لَئِنَّكَ لَمِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه ئەو هی بینجگه له خوا ده ی بهرست بهر گری کرد (له باوه هینان به خوا) ﴿إِنَّا كَاتِبُونَ تَوَدَّ حَقِيرَ﴾ بینگومان ئەو (به لقیسی) له گه لی کافران بوو ﴿قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ﴾ ووترا به (به لقیسی) بچۆره ناو کۆشکه که وه ﴿فَلَمَّا زَاغَتْ أَصْبَتْهُ لُجَّةٌ﴾ نه مجا کاتبک که پینی به ده ربای زانی ﴿وَنُفِثَتْ عَنْ مَّاءٍ﴾ وه ههر دوو قاجی هه لکرد (بۆ ئەو هی تهر نه ییت) ﴿قَالَ لَمَّا صَرَخَ فَصُرَّدْنِي فَوَارَيْتُ﴾ (سوله یمان) پینی ووت ئەوه (نۆ به ده ربای ده زانی) کۆشکیتکه له شو شه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي﴾ (به لقیسی) ووتی نهی بهر وه رد گارم به راستی من سته مم له خویم کردو ﴿وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ إِلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له گه ل سوله یمان دا منیش ملکه چ بووم بۆ بهر وه رد گاری جیهانیان ﴿

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُ صَالِحًا﴾ سۈيۈند بەخۇا غاردەمان بۇ گەلى سەموود صالح پىغەمبەرى بىرايان
 (عليه السلام) ﴿إِنِ اعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (بىنى ووتىن) كەخۇا بىيەرستىن ﴿فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ﴾ كەچى
 ئەوان بوونە دوو كۆمەلى دۇبەيك ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ الَّتِي تُلَوِّثُ لَكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَارُ﴾ ووتى ئەى گەلەكەم بۇچى بەلە دەكەن
 ﴿بِالنِّسْبَةِ قَبْلِ الْحَسَنَةِ﴾ (بەھاتنى) سىزاو تۆلە پىش (ھاتنى) رەھمەت و چاكە ﴿لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ﴾
 بۇچى (ناگەرپىنەو) داواى لىخۇشبوون ناكەن لەخۇا ﴿لَعَلَّكُمْ تَرْجَعُونَ﴾ تارەھمتان بى بىكرىت
 ﴿قَالُوا أَكَلْنَا مِنَّا مِنَّا وَبِئْسَ مَا كُنَّا فِيهِ﴾ ووتىيان ئىمە تووشى شومى و نەگەنى بووین بەھۇى تۆو ئەوانەى
 لەگەل تۆدان (باوەرداران) ﴿قَالَ طَبَقُوا عِندَ اللَّهِ﴾ (صالح) ووتى ھۇى ئەو نەگەنى بەى ئىوہ لەلاى
 خۇايە (كەبى باوەرپىتانه) ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّكْذِبُونَ﴾ نەخىر بەلكو ئىوہ گەلىكەن تاقى دەكرىنەوہ ﴿وَكُنَّا فِي الْمَدِينَةِ﴾ لەو شارە (ى صالح) دا ﴿يُسْعِقُ أَهْلَ الْأَرْضِ إِلَّا أَقْسِيَهُمْ﴾ تۆكەس
 ھەبوون لەزەویدا خرابە كارىيان دەكرە بەھىچ جۆر چاكەيان نەدەكرە ﴿قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ﴾ ووتىيان
 (بەبەكرى) سۈيۈند بخۇن بەخۇا ﴿لَنَسِيْتَنَّهُ وَهُوَ أَخْلَسَ﴾ كەبەشەودا ھىرش دەكەبىنە سەر مال و خىزانى
 (صالح) و ھەموويان لەناو دەبەين ﴿قُلْ لَّيْسَ لِي بِلَوْلَايِهِ﴾ لەپاشان دەلەين بەكەس و كارى (صالح)
 ﴿مَا شَهِدْنَا مَعَهُ شَيْئًا﴾ ئىمە ناگامان لەكوشىن و تياچوونى خىزانى ئەونى بە ﴿وَأَنَّا لَصَادِقُونَ﴾
 وىنگومان راستىش دەكەين ﴿وَمَكْرًا مَّكْرًا﴾ ئەوان پىلانى نەخشەيان دارىشت بەپىلانداينكى
 خراب (بۇ كوشىنى صالح) ﴿وَمَكْرًا مَّكْرًا﴾ ئىمەش (لەبەرەمبەر پىلانى ئەواندا) پىلانمان گىرا
 (بۇ لەناو بردىيان) بە پىلانگىرانىكى بەھىز ﴿وَلَهُمْ لَا يَسْغُرُونَ﴾ لەكاتىكدا ئەوان ھەستىيان نەدەكرە
 ﴿فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْرِمِينَ﴾ ئەمجا سەرنج بەدە سەر ئەنجامى پىلانى ئەوان چى لىھات
 ﴿أَنَّا دَمَّرْنَاهُمْ وَقَوْمَهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ چۇن ئىمە ئەوان و گەلەكەيانمان ھەموو پىكەوہ لەناو برد ﴿فَبِئْسَ الْيُوسُفُ﴾ ئەمجا ئەوہ (جى) خانووەكانىانە ﴿خَاوِبَةً يَبْأَطْلِسُونَ﴾ چۆل و خالى بە لەبەر
 ئەوہى ستەمیان كەرد ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ بەراستى لەو بەسەرھاندەدا بەندو نامۆزگارى و بەلگە ھەبە
 ﴿يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ﴾ بۇ كۆمەلىك كە دەزانىن (چىمان بەسەر ئەوانە ھىتاوہ) ﴿وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾
 وىكەلەيىتۇن ﴿وہ ئەو كەسانەمان رزگار كەرد كەپرەيان ھىتابو و لەخۇا دەترسان ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾
 وە باسى لووط بىكە كاتى ووتى بەگەلەكەى ﴿أَأَنَّى أَتُوتُ الْفِتْنَةَ﴾ ئايا ئىوہ
 ئەو كارە زۆر خراب و ناشىرىنە دەكەن ﴿وَأَنَّهُمْ يُخَيَّرُونَ﴾ كەئىوہ دەبىن و دەزانىن (چەند پىس
 و ناشىرىنە) ﴿أَيَسْخَرُونَ أَيْدِيَهُمْ مِّنْ أَيْدِي النِّسَاءِ﴾ چۇن ئايا بەراستى ئىوہ دەچنە لاى
 پىساوان لەجىانى ئافرەتان بۇ بەجى ھىتاتى ئارەزوو (ەكاشان) ؟ ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّجْهَلُونَ﴾ دبارە ئىوہ
 گەل و كۆمەلىكى نەفام و نەزانىن ﴿

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ﴾ ثم مجا وہ لامی گہ لہ کھی هیچ نہ بوو ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ جگہ لدوہی کدوونیان
 ﴿أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ﴾ لوط و کدسوکار و (شوین کہوتوانی) لہ شاره کہتان دہر کہن
 ﴿إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَّتَقَلَّبُونَ﴾ ہراسنی ٹہوان کہسانیکن خوین پاک رادہ گرن (لہم کردوہی ٹیمہ) ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَلاَ نُنَزِّلُ﴾ ثم مجا ٹیمہ لوط و خیزانہ کہیمان رزگار کرد جگہ لہاوسرہ کھی
 ﴿فَقَدَرْنَا مَنَافِعَ الْفَيِّدِينَ﴾ کہہ پیرارمان دا ٹہو (هاوسرہ کھی) لہ جینماوان بیت لہ سرادا ﴿وَأَمْطَرْنَا
 عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾ وہ بارانیکمان (لہ بہر د) بہ سہریان دا باراند ﴿فَتَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ﴾ ٹای چ خراب
 بوو بارانی ترسپتر اوہ کان ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ (ٹہی موحمہ مد ﴿بَلَىٰ هُمْ وَسُوءُ سِرْبٍ﴾ بلی ہموو سرباس و ستایش
 بو خوا ﴿وَسَلَّمَ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَىٰ﴾ وہ سہ لام و درود لہ سدر ٹہو بہندانہی خواا ہہ لیبزاردون
 (بو پیٹہ بہر ایدنی) ﴿إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ مِّمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ٹایا خواا باشترہ یا ٹہو بتانہی دہیکہ نہ ہاوبہشی خوا ﴿أَنزَلَ
 حَقْنُ السُّعُوتِ وَالْأَرْضِ﴾ ٹایا زاتیک کہ ٹاسمانہ کان و زہوی دروست کردوہ ﴿وَأَنزَلَ لِكُلِّ قَوْمٍ السَّمَاءَ مَلَّةً﴾
 لہ ٹاسمانہ وہ بارانی بو باراندون ﴿فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ ذَاتَ بَهْجَةٍ﴾ ثم مجا بہو (بارانہ) چہند باخچہ بہ کی
 خواوہن جوانیمان رواند ﴿فَمَا كَانَ لَكُمُ أَنْ تُدْبِرُوا أَسْجَرَهَا﴾ کہ ٹیوہ نہتان دہوتوانی درہخت و پروای
 ٹہو (باخچہ) پروینن ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ ٹایا هیچ بہر سترای تر لہ گہل خواواا ہدیہ ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعِدُونَ﴾
 (نہ خیر نی بہ) بہ لام ٹہوانہ گہ لیکن لادہ دہن لہ رنگای راست ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ ٹایا زاتی
 کہ زہوی کردوہنہ جینگای نارامی و نیشستہ جی بوون ﴿وَجَعَلَ بَيْنَهُمُ الْبَحْرَ﴾ وہ لہ ناو (زہوی) دا چہند
 پروباری بہدی ہیناوہ ﴿وَجَعَلَ لَهَا رَوْبًا﴾ وہ چہند چبای گہورہی بو زہوی داناوہ ﴿وَجَعَلَ بَيْنَ
 الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا﴾ وہ لہ نیوان دوو ٹاودا (شیرین و سوتر) بہر بہستی داناوہ (بو ٹہوہی تیکہل نہ بن)
 ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ ٹایا هیچ بہر سترای تر ہدیہ لہ گہل خواواا ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نہ خیر نی بہ
 بہ لام زور بہیان نازانن ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا﴾ ٹایا زاتی کہ دیت بہ ہاواری ناچار و داماوہ وہ
 کاتیک ہاواری لی دہ کات ﴿وَيَكْفِي السُّوءَ﴾ وہ ناخوشی و بہ لاکان لادہ بات ﴿وَيَجْعَلُ لِكُلِّ خَلْقٍ
 أَلْفَافًا﴾ وہ دہتان کاتہ جینشسبنی گہ لانی تری سہر زہوی ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ ٹایا بہر سترایونکی تر ہدیہ
 لہ گہل خواواا (نہ خیر نیہ) ﴿فَلْيَلَا مَنَّا ذَكُّرُونَ﴾ بہ لام زور کہم بیر دہ کہندوہ ﴿أَنزَلَ نَهْرًا مِّنْ
 ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ﴾ ٹایا زاتی کہ رینموونی ٹیوہ دہ کات (بہ ٹہسٹیرہ و شتی تر) لہ تاریکی بہ کانی
 ووشکائی و دہریادا (لہ شہودا) ﴿وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بِأَمْرٍ رَّبِّكَ رَحْمَةً﴾ و زاتیک کہ (با) دہنیریت
 بہ مور دہدہر پیش بارانی رہ حمہنی ﴿إِنَّ لَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ ٹایا هیچ بہر سترایونکی تر ہدیہ لہ گہل خواواا
 ﴿تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا بہرز و بلند ترہ لہوہی بت بہرستان دہیکہ نہ ہاوبہشی ﴿

﴿إِن يَبْدُوا الْخَلْقَ يُعِيدُهُ﴾ ثایا زاتی که له‌سهره‌تاوه بونه‌وه به‌دی دینیت پاشان (دوای مردنی) جاری‌کی
 تر دروستی ده‌کاته‌وه ﴿وَمَنْ يَرْزُقْكَ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌زاتی که له‌ناسمان و زه‌وی یه‌وه رزق و رزقیتان
 ده‌دات ﴿إِلَهُهُمُ اللَّهُ﴾ ثایا هیچ به‌رستراوی تر هه‌به له‌گه‌ل خوا‌دا (نه‌خیر نی یه) ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
 إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ بَلْكَه‌تان بی‌شن نه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌کهن﴾ ﴿قُلْ
 لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ﴾ بلی که‌سانی که له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دان غه‌یب نازانن ﴿إِلَّا اللَّهُ﴾
 بینجگه له‌خوا (ته‌نها نه‌وه‌یزانی) ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ﴾ و نه‌وان هه‌ست ناکه‌ن چ کاتی زیندوو
 ده‌گرته‌وه ﴿قُلْ أَذَرَكْتُ عَلَيْكُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ به‌لکو زانیاری نه‌وان ده‌رباره‌ی رزوی دوایی کورته‌وه
 ناکات (زانیاریه‌کی وایان نی یه) ﴿بَلْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا﴾ به‌لکو له‌باره‌ی (رزوی دوای) یه‌وه نه‌وان
 له‌گومان و دوودلیدان ﴿بَلْ كُفِّرْتُمْ عَنْكُمْ﴾ به‌لکو نه‌وان له‌و باره‌یه‌وه کونن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 تَهْوَانَهُی بَنی باوه‌ر بوون ده‌بان ووت﴾ ﴿إِلَهُدَا كُنَّا نُرَىٰ آيَاتِهِ﴾ ثایا کاتی ئیمه‌و باوو باهیرانمان بووین
 به‌خاک ﴿أَيُّدَا كُنَّا نُرَىٰ آيَاتِهِ﴾ ثایا ئیمه‌وه‌ر ده‌ر هیترین (له‌گوره‌کانمان و زیندوو ده‌بینه‌وه) ﴿لَقَدْ
 وَعَدْنَاكَ لَئِنْ كُنْتَ إِلهًا لَّتَكُنَّ مِنَ الْآيَاتِ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی ئیمه‌و باوو باهیرانمان له‌مه‌و پیش به‌لینی ئهم
 (زیندوو کردنه‌وه) مان بنی درابوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِ﴾ ئهم (هه‌ره‌شه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿لَئِنْ
 لَّمْ يَأْتِ الْيَمَانُ دَرُؤًا وَدَلَهَسَیْ گه‌له پیشووه‌کانه (که‌نوسراوه‌ته‌وه) ﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 (ته‌ی موحه‌مه‌د) (پیشان) بلی برون بگه‌رین به‌زه‌وی و ولاتان دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
 الْمُجْرِمِينَ﴾ ته‌مجا سه‌رنج بدن بزائن سه‌ر نه‌نجامی تاوانیاران چون بووه (چیان به‌سه‌ر هانووه)
 ﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ﴾ خه‌فت مه‌خو بو نه‌وانه (که‌سروا نا‌هینن) ﴿وَلَا تَكُنْ فِي حَسَبٍ مِّمَّنْ يَنْهَكُوكَ﴾
 و سینگ و دلت ته‌نگ نه‌بی له‌و پیلان و خرابانه‌ی ده‌یکه‌ن (در به‌تو) ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ﴾
 ده‌لین ئهم به‌لینه‌ی (سزای پیمان ده‌ده‌ن) که‌ی دیت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌کهن ﴿قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُم﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ لَه‌وانه‌به زور لی‌تانه‌وه نزیک بوو بیته‌وه
 ﴿بَعْضُ الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ﴾ هه‌ندی له‌و سزای به‌په‌له‌داوای هاتی ده‌کهن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ﴾
 وه‌به‌راستی په‌روه‌ردگارت خوا‌هن فدرل و چاکه‌به به‌سه‌رخه‌لکه‌وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾
 به‌لام زور به‌یان سوپاس (ی په‌روه‌ردگار) ناکه‌ن ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ﴾ وه‌به‌راستی په‌روه‌ردگارت
 ناگاداره‌وه‌زانی‌ت ﴿مَتَىٰ يَكُنْ صُدُورُهُمْ وَمَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌و (دور منابه‌تی و کینه‌ی) له‌ده‌رونیاندا ده‌بشارنده‌وه
 و به‌ده‌ش ده‌ری ده‌برن (نابشار نه‌وه) ﴿وَمَنْ غَافِلٌ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌هیچ شتبیکی نادیار نییه
 له‌ناسمان و زه‌وی دا ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ مه‌گه‌ر له‌کتیپی روون (الوح المحفوظ) دابه ﴿إِنْ هَذَا
 إِلَّا قُرْآنٌ﴾ به‌راستی ئهم قورئانه ﴿يَقُصُّ عَلَىٰ نَبِيٍّ بِإِسْرَءِيلَ﴾ ده‌یگه‌رته‌وه بو نه‌وه‌ی ئیسرائیل ﴿أَكْثَرُ الَّذِي هُمْ
 يَوْمَ يَحْتَفِلُونَ﴾ زوریه‌ی نه‌وه‌مه‌سه‌لانه‌ی که‌نه‌وان ئییدا جی‌واوزن

﴿وَالَّذِي يَهْدِي الرَّحْمَةَ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ و به راستی نعم (فورانه) برتصوونی میهره بانی به بنو یحسانداران
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمٍ﴾ به راستی بهروردگارت دادووری دهکات له نیوانیان دا به بریاری خوی
 ﴿وَهُوَ الْغَنِيُّ الرَّحِيمُ﴾ و به خوا به ده سه لانی زانیه ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ که و ابو پشت همر به خوا به سه
 ﴿إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ﴾ به راستی تو له سه ر نایبکی راست و پروونی ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْقَوْلَ﴾ به راستی تو
 ناتوانی (بانگه وازت) به مر دووه کان بیسنیتیت ﴿وَلَا تَسْمِعُ الصَّمْتَ الدَّعَاةَ﴾ و نه ناتوانی بانگه وازت به وانه ی
 کهرن پونه ویتی ﴿إِذَا نَزَّلْنَاهُ مِنْ الْأَرْضِ﴾ کاتی پشت هلد هلد کن و ده رن ﴿وَمَا أَنْتَ بِهَادِي الْعُمْيِ عَنْ صُلَّتِهِمْ﴾
 و نه ناتوانی کورن برزگار که بت له گومر ایبه که بیان (رینمو و نیان بکه بت) ﴿إِنْ تُشِيعُ إِلَّا مَنْ يُلَاقِي﴾
 تو ته نها (رینمو و نیت) به که سنی ده رنه ویتی که بر و ابه نایه ت و نیشانه کانی نیمه دینی ﴿فَهُمْ مُسْتَبْرَئُونَ﴾ چونکه
 نه وانه هه همیشه ملکه چن (به هق) ﴿وَلَا تَوْفِيقَ الْقَوْلِ عَلَيْهِمْ﴾ و نه کاتی نه و به نیتی (سزایه ی بیان دراهه)
 به سه ریاندا هات ﴿أَخْرَجْنَا الْمَثُورَاتِ مِنَ الْأَرْضِ﴾ (که مینک پیش رودانی قیامت) گیان له به رینک له زه وی
 ده رده هیتین بزیان ﴿فَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ قسه بیان له گلد ده کات ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ كَأَنَّ بَيْنِيكَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (ده لنی) به راستی
 نه م خه لکه باوهری راسته قینه بیان نه هیتا به نایه ته کانی نیمه ﴿وَيَوْمَ تَحْشُرُهُمْ فِي الْأُثُورِ﴾ (ته ی موحه ممد
 ﴿بَاسٍ﴾ باسی) نه و روزه بکه له هه موو میلله نینک بولیکی زور کزده که یسه وه ﴿وَمَنْ يَكْذِبْ بِآيَاتِنَا﴾ له وانه ی
 نایه ته کانی نیمه بیان به درو ده زانی ﴿فَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ نه مجا نه وان (له پیش و دواکه وشن) به رگری ده کرین (به ریز
 ده رن) ﴿حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْغَيَّاتُ﴾ هتا کانی دین (به شونی کز کردنه و بیان) ﴿قَالَ أَكْذَبْتُمْ بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا﴾
 (خوا) نه فهرموی نایا نیوه نایه ته کانی متان به درو ده زانی (باوهرتان به نه هیتا) له کاتیکدا هیچ زانیاره کتان
 ده رباریه ان نه بوو ﴿أَمَّا أَكْثَرُ النَّاسِ﴾ یان نیوه چیتان ده کرد (له دونیا) ﴿وَرَفَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ضَلُّوا﴾
 و به بریاری (سزادانیان) به سه را ده سه به ی به هو ی سسته مکاری یانه وه ﴿فَهُمْ لَا يَخْلُفُونَ﴾ نه مجا نه وان هیچ
 قسه ناکن ﴿الْأَوَّلِ﴾ نایا (به بر وایان) نه بیان زانیوه نایبش ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ إِلَهَ الْكَافِرِينَ﴾ نیمه شه ومان
 سازاندووه به شو هه ی نه وان نارامی نیا بگرن ﴿وَاللَّهُ زَلَّ بِكُنُوزِهِ﴾ و به رورمان پرووناك کردووه (نیش و کاری
 نیاده کهن) ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ به راستی له ممد اچه ند به لگمو نیشانه هه به بؤ که ساتن باوهر دین
 (به خوا) ﴿وَلَوْ يَشَاءُ فِي الْقُورِ﴾ (ته ی موحه ممد ﴿بَاسٍ﴾ باسی) نه و روزه بکه فو و ده کری به شه بیوردا
 ﴿فَقَرَعَ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ﴾ جا هه رچی که س له ناسمانه کان و زه وی دایه ده ترسی ورا ده چله کن
 (هه موو ده رن) ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ جگه له و که سانه ی خوا به یه وی (به نارام بن و نه رن) ﴿وَكُلُّ أُنُوفٍ ذَرِيرٌ﴾
 و به هه موو به ملکه چی و سه ر شوری دینه وه لای خوا ﴿وَنَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا دُحَانًا﴾ و نه و کینو چیه نه ده بین
 واده زانی دانه زراون (له شونی خزیان دا) ﴿وَمِنْ تَحْتِهَا نَاقُورٌ﴾ (کاتی فو و کرا به شه بیوردا) چیاکان و کز
 روستنی هه ور ده رن ﴿طَبَعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْشَأَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ نه م دروست کراوی نه و خوا به که هه موو شستنی به و
 به ری رینک و پتیکی دروست کردووه ﴿إِنَّهُ خَيْرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ﴾ به راستی خوا ناگاداره به هه ر کردووه به ک نیوه
 ده یکه ن

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ﴾ هەر کەس کە دەوێ چاکێ کردبێت ﴿فَلَهُ حَزْرَتَهَا﴾ (لە پوژی دوایدا) پاداشتی چاکتری
 لەو (کە دەوێ) بۆ هەبێ ﴿وَهُرْمِنْ قَرْنٍ يَوْمَ يُؤْتَى﴾ وە ئەوانە دلێان لە ترس و داخەلەکانی گەورە ی ئەو پوژە ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾ وە هەر کەس خراپە ی کردبێت ﴿فَكَتَّ وَجْهُهُ فِي النَّارِ﴾ (لەو پوژەدا) بەسەر پوومەت و دەم
 و چاوباندادە خەرتە ناو ناگر (ی دۆزەخ) ﴿هَلْ تُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ئایا سزادەدرێن جگە لەوێ دەتانکرد
 ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ﴾ (ئەوێ موحمەد ﷺ) بێس (بێگومان من فەرمانم بێ دراوێ) ﴿أَنْ أَغْدِرَبَ هَٰذَا النَّبِيُّ﴾
 کە ئەنەها پەرورەدگاری ئەم شارە (مە کە) پەرستم ﴿الَّذِي حَرَمَهَا﴾ ئەو (خواپە) ی (پێز شکاندی) ئەم
 شارە ی حەرەم کردووە ﴿وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ﴾ و هەموو شتێک ئەنەها ی ئەو (خواپە) ﴿وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 وە فەرمانم بێ دراوێ لە موسلمانان بێ ﴿وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ﴾ وە (فەرمانم بێ دراوێ) قورئان بخوینم (بەسەر
 خەلکی دا) ﴿فَمَنْ أَهْدَىٰ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا يَلْقَىٰهُ﴾ جە هەر کەس هیدایەتی وەرگرت ئەو بێگومان ئەنەها بۆ خۆی
 هیدایەت وەرەگرتی (قازانجە کە ی بۆ خۆیەتی) ﴿وَمَنْ حَتَلٰ﴾ هەر کەسێش گومرا بێت (زیانی بۆ خۆیەتی)
 ﴿فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ وە بێس: بە پراستی من ئەنەها یە کێکم لە ترسێتەران ﴿وَقُلِ الْحَقُّ مَعِيَ﴾ وە بێس
 هەموو سوپاس بۆ خواپە ﴿سُبْحَانَكَ يَتُوبُ إِلَىٰكَ نَفْسٌ مُّذْنِبَةٌ﴾ ئەو (خواپە) بەزوویی نایەت و نیشانەکانی نیشانی ټیوێ
 دادەت ټیوێش دەیانناسن (کە تاییەتی خوان) ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْعَمَلِ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ وە پەرورەدگارت بێ ناگانی ئەوێ لەوێ
 کە ټیوێ دەیکەن ﴿

سوره قی القصص

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوا ی بەخشندە ی میهرەبان

﴿طه﴾ بە (طا، سین، میم) دەخوێترێت وە خوازانترە بە ماناکە ی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرتای سورتی
 (البقرة) بکە ﴿فَاللَّهُ أَنزَلَ الْكِتَابَ الْمُبِين﴾ ئەم (نایدانە) تاییەتەکانی قورئانی روون و ئاشکران ﴿
 تَنزِيلًا عَلَیْكَ﴾ دەخوێتێت وە بەسەر نا (ئەوێ موحمەد ﷺ) ﴿مِنْ شِئَامُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ يَالْهَافِي﴾ هەندێ لە هەوالی
 مووسا و فیرعون بە پراستی و دروستی ﴿لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بۆ ئەوانە ی پێوا دێتن ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ بە پراستی فیرعون زالی و (ملهور و باخی) بوو لە زەوی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَا هَارُونَ﴾ وە خەلکە کە ی
 (میسری) کرد بە چەند بەش و کۆمەڵێک ﴿وَأَسْخَفَافًا يَفْتَرُونَ﴾ کۆمەڵکیانی لاواز و ژێر دەستە دەکرد
 ﴿لِيُذِخَّ أَبْنَاءَهُ وَيَعْمَلْ مِنَّا شَعْرًا﴾ کورانی ئەوانی سەر دەبری و ئاخرەتانیانی بەزێندویی دەهێشتە وە (دەیکردنە
 خزمەتکار و کەنیزە ک) ﴿إِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمَقْتُلِينَ﴾ بە پراستی ئەو (فیرعون) لە خراپە کاران بوو ﴿وَنُرِيدُ
 أَنْ نَمُنَّ﴾ وە ټیمە دەمانەوی (بە چاکە ی خۆمان) مەت بێتن ﴿عَلَى الَّذِينَ اسْتَضِيعُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بەسەر ئەوانە ی
 کە لاواز و ژێر دەست کرا بوون لە وولاتی (میسر) دا ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً وَجَعَلْنَاهُمْ الْوَارِثِينَ﴾ وە بیان کە بێت
 پێشەوا و بیان کە بێت میرات بەران (ی کە لە پوری فیرعون و و شوبن کە و نوانی) ﴿

﴿وَلَمَّا كُنُفٍ فِي الْأَرْضِ﴾ و ده سه لات داریان بکه بن له و زه ویه دا ﴿وَنُرِيَ قِرْعَتَ وَهَمَنَ وَجُودَهُمَا﴾
 و نه‌یشانی فیرعه‌ون و هامان و له‌شکری هه‌ردو و کیان بده‌ین ﴿مَتَّعْنَاهُمَا كَالْوَالِدَيْنِ﴾ له (به‌نوئیسرا نیلی
 به‌کانه‌وه) نه‌وه‌ی خویان لی ده‌پاراست ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ به‌دایکی مووسا مان راگه‌پانده
 (نیله‌امان بو کرد) ﴿أَنْ أَرْضِعْهُ﴾ که شیر بده به‌مووسا ﴿فَإِذَا خِطَبَ عَلَيْهِ﴾ نه‌مجا هه‌رکاتی ترست لی
 هه‌بوو ﴿فَأَلْفَيْهِ فِي النَّيِّرِ﴾ نه‌وکاته بیخه‌ره رووبار (ی نیله‌وه) ﴿وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنْ﴾ مه‌ترسه (لی ی)
 و خه‌فه‌تیش مه‌خو (بوی) ﴿إِنَّا آتَيْنَاهُ الْيُسْرَىٰ﴾ به‌راستی نیمه ده‌یگه‌پرینه‌وه بولات ﴿وَجَاعِلُوهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾
 وه ده‌یکه‌ین به‌یه‌کی له‌پیتغه‌مه‌ران ﴿فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ﴾ (دایکی مووسای خسته‌ناوی نیله‌وه)
 نه‌مجا دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون (پینان زانی و) هه‌لبان گه‌ته‌وه ﴿لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا﴾ بو نه‌وه‌ی
 بیی به‌دورمن و هو‌ی خه‌فه‌ت بویان ﴿إِنْ فِرْعَوْنَ وَهَمَنَ وَجُودَهُمَا﴾ به‌راستی فیرعه‌ون و هامان
 و له‌شکر و سه‌ربازه‌کانیان ﴿كَانُوا خَطِيلِينَ﴾ تاوانیارو هه‌له‌بوون ﴿وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ﴾
 (ویستیان مووسا بکوژن ناسیه‌ی) زنی فیرعه‌ون ووتی ﴿فَرَأَتْ عَيْنُهَا وَلَمْ تَلْقَ شَيْئًا﴾ مایه‌ی چاو
 و دل‌پروشنی به‌بو من و بو‌توش (فیرعه‌ون) مه‌یکوژن ﴿عَسَىٰ أَنْ يَفْعَلَ﴾ به‌لکو سوودو که‌لکمان پی
 یگه‌په‌نی ﴿أَوْ يَشْجِدَهُ رُودًا﴾ یا بیکه‌ین به‌کوری خومان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتینکدا نه‌وان هه‌ستیان
 نه‌ده‌کرد (هم منداله نه‌پیتغه‌هزی تیاچوونیان) ﴿وَأَصْبَحَ فَاوْذُ الْيُتُوسَىٰ قَرِيبًا﴾ جا دلی دایکی مووسا
 خالی سوو (له‌هه‌موو شت جگه له‌منداله‌که‌ی) ﴿إِنْ كَانَتْ لَشَيْءٌ بِهٖ﴾ نزیک سوو (نه‌پیتی) نه‌و
 منداله‌ناشکرایکات ﴿أَوْ لَا أَنْ رَّبَّنَا عَلَيَّ قَلْبًا﴾ نه‌گه‌ر دلیمان نه‌به‌سه‌نایه‌ته‌وه (وه به‌هیزمان نه‌کر دایه)
 ﴿يَتَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو نه‌وه‌ی له‌بهر واداران بی ﴿وَقَالَتِ الْخَتْلَاءُ قَصِيْرًا﴾ (دایکی مووسا)
 ووتی به‌خوشکه‌که‌ی (مووسا) به‌شونیدا برؤ ﴿قَصُرَتْ بِهٖ عَنْ جُلُوسٍ﴾ نه‌مجا له‌دوره‌وه مووسای
 بیی و بی زانی ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌کاتینکدا نه‌وان (فیرعه‌ون و کومه‌له‌که‌ی) هه‌ستیان نه‌ده‌کرد ﴿وَخَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلِ﴾ وه نیمه پیشتتر (شیری) شیر دهره‌کانمان حه‌رام کرد له‌مووسا (مه‌مکی
 که‌سیانی نه‌ده‌مژی) ﴿فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ﴾ نه‌مجا خوشکه‌که‌ی (مووسا) ووتی پینان‌نایا
 مالیکتان نیشان دهم ﴿يَكْفُلُوهُمْ أَكْثَرُ﴾ که‌نه‌و منداله بو‌نبوه به‌خینو بکه‌ن (و شیر ی بده‌نی) ﴿وَهُمْ
 لَهُ رِضْحُونَ﴾ و دل‌سوز بن بوی ﴿فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهٖ﴾ نه‌مجا مووسا مان گه‌پرايه‌وه بو‌لای دایکی
 ﴿كَانَ قَرْنُهَا وَلَا تَحْزَنْ﴾ بو نه‌وه‌ی چاوی پی روون پیتغه‌وه و خه‌فه‌ت نه‌خوات ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
 حَقُّهُ﴾ وه بو‌نه‌وه‌ی بزانت که‌به‌لئی خوا‌راست و هه‌فه ﴿وَلَيْكُنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور
 به‌پان نازان ﴿۱۵﴾

﴿وَلَمَّا تَوَجَّهَ بِنِفَاهٍ مَدِينًا﴾ له کاتیکدا به‌ره و شاری مه‌دیه‌ن ده‌ر و شت ﴿قَالَ عَسَىٰ أَن يَكُونَنِي﴾ ووتی
 نومند ده‌که‌م به‌ره‌ره دگرم رینمونیم بکات ﴿سَوَاءٌ السَّيْلُ﴾ بۆ رینگای راست و حق ﴿وَلَمَّا
 وَرَدْنَا مَدِينَتَا﴾ وکاتی گه‌یشته سهر ناوه‌که‌ی مه‌دیه‌ن ﴿وَجَدْنَاهُ﴾ بینی له‌سهر شه‌و ناوه ﴿أُمَّةً
 مِن النَّاسِ يَسْتُفُونَ﴾ کۆمه‌لک له‌خه‌لکی (نازه‌ل و مالات) ناو ده‌دن ﴿وَجَدْنَاهُم مُّزْنَتَيْنِ﴾
 وه له‌نزیک شه‌و (خه‌لک) انه‌وه دوو نافرته‌ی بینی ﴿نَذْرَانِ﴾ به‌رگری ده‌که‌ن له‌نازه‌له‌که‌یان (له‌وه‌ی
 بیته سهر ناوه‌که) ﴿قَالَ مَا خَطْبُکُمَا﴾ (مووسا) ووتی ئیوه مه‌به‌ستان چی به‌؟ (ناهیئین نازه‌له‌که‌تان
 ناو بخوات) ﴿قَالَاتِی الْأَشْیَیْ﴾ ووتیان ئیمه (نازه‌له‌که‌مان) ناو ناده‌بین ﴿حَتَّىٰ یُصْدِرَ الرِّعْدَ﴾ هه‌نا
 شوانه‌کان (ونازه‌له‌کانیان له‌سهر ناوه‌که) نه‌گه‌ر شه‌وه ﴿وَأَوَّلَ سَمِیْعٍ کَبِیرٍ﴾ وه باوکمان بیرنکی
 گه‌وره‌و به‌ته‌مه‌نه ﴿فَسَقَىٰ لَهُمَا﴾ نه‌مجا (مووسا) مه‌ره‌کانی بۆ ناودان ﴿ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الْوَلَدِ﴾ له‌پاشان
 (مووسا) چوویۆر سینه‌ریک ﴿فَقَالَ رَبِّ﴾ جاوونی نه‌ی به‌ره‌ره دگرم ﴿إِنِّی لَمَّا أَنزَلْتُ إِلَیْکَ خَیْرَ قَبْرِیْ﴾
 به‌راستی من مه‌زارم (پنویستم هه‌به) به‌هر خیر و رۆزیه‌ک بۆم بنیری ﴿فَإِنَّمَا أَخَذْنَاهُمَا﴾ نه‌مجا
 به‌کینک له‌دوو کچه‌که‌هات بۆ لای مووسا ﴿تَمِیْمًا عَلَىٰ أَسَیْخَرٍ﴾ به‌شهر مه‌وه ده‌ر و شت له‌رنگادا
 ﴿قَالَتِ ائْتِ ائْتِی دَعْوُکَ﴾ ووتی به‌راستی باوکم (شوعه‌یب) بانگت ده‌کات ﴿لِیَخْرِجَکَ أَجْرَ مَا سَقَیْتُ لَکَ﴾
 بۆ شه‌وه‌ی پاداشنی شه‌وه‌ت بداته‌وه که‌مه‌ره‌کانت بۆ ئیمه‌ ناودا (مووسا) له‌گه‌لی رۆشت
 ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ وَفَضَّ عَلَیْهِ الْقَصَصَ﴾ نه‌مجا کاتی مووسا هات بۆ لای (باوکی کچه‌که) و به‌سهر هاته‌که‌ی بۆ
 گیرایه‌وه ﴿قَالَ لَاخِفْ﴾ (شوعه‌یب علیه‌السلام) ووتی مه‌ترسه ﴿تَجَوَّزْتَ الْقَوْمَ الظَّالِمِیْنَ﴾ رزگارت
 بووه‌له‌و گه‌له‌سته‌مکاره ﴿قَالَ أَخَذْنَاهُمَا فِی ائْتِی ائْتِی حِجْرَةٍ﴾ به‌کئی له‌و دوو (کچه‌به‌باوکی) ووت نه‌ی
 باوه‌گیان به‌کری ی بگه‌ (بۆ شوانی) ﴿إِنِّی خَیْرٌ مِّنْ ائْتِی حِجْرَتٍ﴾ چونکه‌به‌راستی چاکترین که‌سه‌که
 به‌کری بگری ﴿الْقَوْمِ الْأَمِیْنِ﴾ به‌هیز و نه‌مینه (ده‌س و داوین پاکه) ﴿قَالَ إِنِّی أَرِیْدُ﴾ (شوعه‌یب)
 ووتی به‌راستی من ده‌مه‌وی ﴿أَنِّی کَحَکِّ الْخَدَی ائْتِی هَکَیْنِ﴾ که‌به‌کینک له‌م دوو کچه‌م له‌تۆ ماره‌که‌م
 ﴿عَلَّیٰ أَن تَخْرِجَنی لَعَلِّی حِجْرٌ﴾ به‌و مه‌رجه‌ی هه‌شت سال په‌نجبه‌ریم بۆ بکه‌یت ﴿فَإِن أَتَمَمْتَ عَشْرًا﴾
 نه‌مجا نه‌گه‌ر ده‌سالت شه‌واو کرد ﴿فَمِنْ عِنْدِکَ﴾ شه‌وه‌له‌ (پیاویتی) خۆته‌وه‌یه ﴿وَمَا أَرِیْدُ أَن أَشُقَّ عَلَیْکَ﴾
 و من نامه‌وی قورسی بکه‌م له‌سهرت ﴿سَتَجِدُنِیْ إِن شَاءَ اللَّهُ﴾ نه‌گه‌ر خوا بیه‌وی ینگومان ده‌مینی
 ﴿مِنَ الْقَبْلِ جِئْتُ﴾ له‌پیاو چاکان ده‌بم ﴿قَالَ ذَٰلِکَ بَیْنِی وَبَیْنَکَ﴾ (مووسا) ووتی شه‌وه‌ی ووتت
 بینم (بریار بیت) له‌نیوان من و تۆدا ﴿أَیْمًا الْأَجَلِیْنِ قَضَیْتُ﴾ هه‌ر کام له‌و دوو ماوه (۸ یا ۱۰ سال) یدم
 شه‌واو کرد ﴿فَلَا عُدْوَتَ عَلَیَّ﴾ نابین سته‌مم لئ بگری ﴿وَاللَّهُ عَلَیٰ مَا نَقُولُ وَکِیْلٌ﴾ وه خوا له‌سهر شه‌وه‌ی
 که‌ده‌بیلین شایه‌ت و چاودیره ﴿

﴿فَلَمَّا أَفْضَىٰ مُوسَىٰ الْأَجَلَ﴾ نه‌مجا کاتیک موسا ماوه‌ی شوانی به‌کدی ته‌واو کرد ﴿وَسَارَ بِأَهْلِيهِ﴾ له‌گه‌ل خیزانه‌کدی به‌شهو روشتن (له‌مه‌دیه‌نه‌وه‌ی بزمصر) ﴿وَالَّذِينَ جَانِبَ الظُّلُمَاتِ﴾ له‌دوره‌وه‌ی لای راستی کیوی طور ناگرو پرووناکمی به‌کی بینی ﴿قَالَ لَهُمْ آمُكُلُوا﴾ (موسا) ووتی به‌خیزانه‌کدی نیوه (لیره‌دا) بمیته‌وه ﴿إِنِّي أَنشَأْتُ لَكُمُ﴾ به‌راستی من ناگرتکم به‌دی کرد (بینی) ﴿أَنْتُمْ أَيْكُرِّمَتَهَا يُخَبِّرُ﴾ به‌لکو هه‌والیکی (پینگاتان) بزو بیتم لای ته‌و (ناگروه) ﴿أَوْ جَذَوْفَرِّقَ النَّارَ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾ یان چلو سکیکی ناگرتان بزو بیتم به‌لکو خوتانی بین گهرم که‌نه‌وه ﴿فَلَمَّا أَتَاهَا نُورٌ﴾ نه‌مجا کاتی هاته‌نزیکی ته‌و (ناگروه) بانگی لی کرا ﴿مِنْ شَطِئِ الْأَيْتَنِ﴾ له‌که‌ناری لای راستی شیوه‌که‌وه ﴿فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌و پارچه‌زه‌وی به‌به‌فهر و پیروزه‌ی نزیک دره‌خته‌که‌وه ﴿أَنْ يَتَمَوَّسَ﴾ (بانگی لی کرا) که‌ته‌ی موسا ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌راستی من خواجه‌کم به‌روهر دگاری جیهانیانم ﴿وَأَنَّ الْأَوَّلَ وَالْآخِرَ﴾ (وه‌بانگی کرا) که‌گوز چانه‌کوت فریده ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ كَانَتْ هُمْ مَحْجُورِينَ﴾ نه‌مجا کاتی موسا ته‌و (گوز چانه‌ی بینی وه‌ک تیره‌مار ده‌جوولنی به‌به‌له ﴿وَلَا مَذْبُحٌ وَلَا رُبْعٌ﴾ پشنی تی کرد و رایکرد و نه‌گه‌رایه‌وه‌ی سه‌ری ﴿يَتَمَوَّسُونَ أَقْبَلَ وَلَا خَفَ﴾ (خواه‌فر مووی) ته‌ی موسا وه‌ره بیتش و مدترسه ﴿إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ﴾ به‌راستی تو له‌و که‌سانه‌ی بی باک و بی ترسن ﴿أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ فِي جَنَّاتِكَ﴾ ده‌ستت بخهره‌ناو باخهل (و ژیر بالث) ﴿فَخُذْ مِنْ ثَمَرِهِمْ مِمَّا يَشَاءُونَ﴾ (کاتی ده‌ری دینی) دیتته ده‌روه به‌سپیتی و تیشک ده‌داته‌وه‌ی بی ته‌وه‌ی به‌له‌کی و نه‌خوشی بیت ﴿وَأَضْمَمْنَا إِلَيْكَ جَنَّاتِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ﴾ ده‌ستت بلکیته به‌خوته‌وه (و بیخهره‌سهر دلت) بزو (نه‌هیشنی) ترسن و بیم ﴿فَلَا تَلْزَمُكَ بَرَكَاتِي مِنْ رَحْمَتِكَ﴾ شاه‌م دووانه (گوز چانه‌کوت و ده‌ستت) دوو مو عجیزه‌ن له‌لایه‌ن به‌روهر دگار ته‌وه ﴿إِلَّا فِرْعَوْنُ وَمَلَأَتْهُ﴾ (نیرراوه) بزو فیرعه‌ون و دارو ده‌سه‌کدی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمَ قَاصِينَ﴾ به‌راستی ته‌وانه کو‌مه‌لکی له‌سنوور ده‌رچوون ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا﴾ (موسا) ووتی ته‌ی به‌روهر دگام بینگومان من به‌کینکم له‌وان کوشتووه ﴿فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ﴾ له‌به‌ر ته‌وه‌ی ده‌ترسم که‌بیم کورن (له‌جیانی ته‌و کورراوه) ﴿وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْضَلُ مِنِّي إِنَّمَا﴾ وه‌هاروونی برام له‌من زمانی پاراوتره ﴿فَارْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾ جا ته‌وم له‌گه‌لدا بنیره‌پشتیوانم بیت ووته‌کانم به‌سه‌لمیتی ﴿إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ يُكَلِّمُونِ﴾ به‌راستی من ده‌ترسم که‌به‌دروژنم دابین (باوهرم بین نه‌هیتن) ﴿قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ﴾ (خواه‌فر مووی بینگومان نیمه‌به‌براکه‌ت تو به‌هیزت ده‌کدین ﴿وَنَجْعَلَ لَكَ مَسَلَةً﴾ وه‌ده‌سه‌لاتیک به‌هه‌ردو وکتان ده‌ده‌ین ﴿فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِأَنْتُمْ﴾ ته‌وسا به‌هزی ثایه‌ته‌کانی نیمه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌نیوه‌ناگات ﴿أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ﴾ ته‌نها نیوه (موسا و هاروون) و ته‌وه‌ی شورنتان ده‌کوی سهرده‌که‌وون ﴿

﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾ نه مچا کاتیک که موسا موعجزه پروونه کانی نیمه ی بۆ هیتان
 ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجَعُفٌ قَدْرِي﴾ نه وان ووتیان نهه (تو هیتاوته موسا) نهها جادوویه کی دهست هه لیهسته
 ﴿وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ﴾ نیمه نهه مان نه بیستووه له باوو باپیره پیتسوه کانمان ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبِّیْ أَظْلَمُ﴾ موسا ووتی بهر وهر دگرم زاناره ﴿بِمَنْ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِهِ﴾ بهو کهسه ی
 که پرینموونی لای نه ووه هیتاوه ﴿وَمَنْ تَكْفُرْ لَهُ عَقِیْبَةُ الدَّارِ﴾ وه (زاناره) بهو کهسه ی سهرنجام
 و دوار وژی چاکی ده بیت ﴿إِنَّهُ لَا یُفْلِحُ الظَّالِمُونَ﴾ بهراستی نهو (خوا) سته مکاران رزگار ناکات ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ یَا أَيُّهَا الْمَلَأُ﴾ فیرعهون ووتی: نهی کار به دهست و دهسه لاتداران ﴿مَا عَلِمْتُ لَکُمْ مِنْ إِلَهِ غَیْرِی﴾ وانا زانم جگه له خوم هیچ بهر ستر اوئیکی ترسان هه بی ﴿وَأَرْفَدْنِی بِهَذَا عَلَى الْقَیْطِینِ﴾ جا
 (بۆ زیاتر دلنیا بون) نهی هامان کوره ی ناگر تاودهو خشتی سوردهو کراوی لی دروست بکه بۆم
 ﴿فَأَجْعَلْ لِّی صَرِیْحًا﴾ نه مچا (لهو خشته) کۆشکینکی بهرزم بۆ دروست بکه ﴿أَتَعْلَمُ أَفْلَحَ الْوَسْطِ﴾
 (به گالتسه ووتی) به لکو سهیری خواکه ی موسا بکه م و بیینم ﴿وَلَیْسَ لِأَطْنَسُ مِنَ الْکَافِرِیْنَ﴾
 و بهراستی واده زانم نهو (موسا) نه دروزنانه ﴿وَأَن تَعْلَمَ کَیْرُهُ وَتَجْزُوهُ﴾ نهو (فیرعهون) و له شکرو
 سهربازه کانی خویان بهزل زانی ﴿فِی الْأَرْضِ یَغْیِرُ لَیْقٍ﴾ له وولات و زهوی (مبصر) دا به نارهوا
 ﴿وَقُلْنَا أَنْتُمْ إِلَهِنَا لَا یَرْجَعُونَ﴾ وه گومانیان و ابو که زیندوو ناگرینه ووه ناگرینه ووه بۆلای نیمه ﴿وَفَأَخَذْنَاهُ وَجْوَءَ قَصَبٍ لَهُمْ فِی الْیَمِّ﴾ جا توله مان له نهو (فیرعهون) و له شکرو سهربازه کانی سهندو
 تورمان دانه ناو دهرای سوردهو ﴿فَأَنظَرْنَاهُ فَجَاءَتْ عَقِیْبَةُ الظَّالِمِیْنَ﴾ نه مچا سهرنج بده (نه ی
 موحه ممه د ﴿سهر نه نجامی سته مکاران چون بوو ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ رَافِعَةً یَدْعُونَ إِلَى الْفَارِ﴾
 نهوانمان کرده پتسه وایاتیک که (خه لک) بانگ ده کهن بۆ ناگری دوزخ ﴿وَلَوْ أَنَّ الْقَیْسَةَ
 لَا یُصْرَرُونَ﴾ وه له پر وژی دوایشدا یارمه تی نادرین ﴿وَأَتَمَعْنَاهُمْ فِی حَذُوزِ الدَّیْنِ الْعَمَةِ﴾ له م
 دونیا به دا نه فریمان نارد به دوايان دا ﴿وَلَوْ أَنَّ الْقَیْسَةَ هُمْ مِنَ الْمُقْبُولِیْنَ﴾ وه له پر وژی قیامه تیشدا
 نهوانه له یزراو و دور خراوه کائن ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْکِتَابَ﴾ سویند به خوا ییگومان ته وراتمان
 به خشتی به موسا ﴿مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى﴾ له پاش نهوه ی خه لکی چهرخه پیتسوه کانمان
 له ناویرد ﴿بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًی وَرَحْمَةً﴾ تا بهر چاو پروونی و پرینموونی و به حمهت بی بۆ خه لکی
 ﴿لَعَلَّهُمْ یَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ نهوه ی نهو خه لکه بیر بکه نه ووه و ناموزگاری وهر گرن ﴿

﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ﴾ تُو (تھی موحہ ممد ﴿﴾) لہ لای خور ثاوی (شاخی طور) نہ ہویت
 ﴿إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى الْأَمْرَ﴾ کانتیک کہ قہرمانی پیغمبر اہہ تمان دا بہ موسا ﴿وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾
 وہ تُو لہ نامادہ ہوانی (تہو پرو داوہ) نہ ہویت ﴿وَلَمَّا كُنَّا أَتَيْنَا قُرُونًا﴾ بہ لام نیمہ چند چین و
 سہرہ ممان دروست کرد (لہ پاش موسا) ﴿فَلَمَّا أُولَٰئِ عَلَيْهِمُ الْعَمْرُ﴾ تہ مجا ماوہ کی دوورو در نریان
 بہ سہرہ دا تپہری ﴿وَمَا كُنْتَ تَارِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾ وہ تُو لہ ناو خہ لکی مہدیہ ندا نیشتہ جی نہ ہویت
 ﴿تَسْلُوا عَلَيْهِمْ عَائِينَ﴾ کہ نایہ تہ کانی نیمہ یان بہ سہرہ دا بخویتیہ وہ ﴿وَلَمَّا كُنَّا مَرِيسِينَ﴾ بہ لام ہہر
 نیمہ ہوین پیغمبر مان نارد ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا﴾ وہ تُو لای کینوی طور نہ ہویت
 کانی بانگ (ی موسا) مان کرد ﴿وَلَمَّا كُنَّا رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ﴾ بہ لام تہوہ بہ زہیبہ کہ لہ بہرہ ردگار تہوہ
 (بہ توی داوہ) ﴿لَنُنَزِّلَ لَكُمْ مَائِدًا مِّن سَمَوَاتِنَا﴾ بُو تہوہ ی گہ لیک بتر سینی کہ پیش تُو ہیچ
 تر سیتہر نیکیان بُو نہ ہاتوہ ﴿لَمَّا هَمَّ بِتَنَزُّكٍ﴾ بہ لکو بیر کہ تہوہ پہند و ہر گرن ﴿وَلَوْلَا أَن
 نُصِيبَهُمْ﴾ و تہ گہر (پیش ناردنی پیغمبر) توشیان بیواہ ﴿مُصِيبَةً يَّمِاقَدَّمَتِ الْيَدِ بِهْمَ﴾ بہ لایہ ک
 بہ ہوی تہو (خرابانہ وہی) کہ کردوویانہ ﴿فَقَالُوا لَوْ أَنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْنَا رَسُولًا﴾ جا دہ یان ووت تہی
 بہرہ ردگاری نیمہ بُوچی پیغمبر نیکت بُو نہ ناردین ﴿فَتَنَجَّاهُ إِلَيْنَا﴾ بُو تہوہ ی شوین نایہ تہ کانت
 بکہ و تینایہ ﴿وَنَكُورَتِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وہ لہ پرواداران بروینایہ ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا﴾ تہ مجا
 کانی راستبان بُوہات لہ لایہ نیمہ وہ ﴿قَالُوا لَوْلَا آتَاؤُنَا﴾ ووتیان بُوچی بہو (موحہ ممد ﴿﴾) تہ در اوہ
 ﴿وَيَسْأَلُ مَا آتَاؤُنَا مُوسَى﴾ و تہی تہوہ ی بہ موسا در اوہ ﴿أَوَلَمْ يَكْفُرُوا بِمَا آتَاؤُنَا مُوسَىٰ مِن قَبْلُ﴾ نایا تہ وان
 پیشتر یں پروانہ ہون بہوہی در ابو بہ موسا ﴿قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا﴾ دہ یان ووت (قورٹان و تہورات)
 دوو سیحر و جادوون پشتگیری بہ کتر دہ کھن ﴿وَقَالُوا إِنَّا بِلِكِّ الْكُفْرَةِ﴾ وہ دہ یان ووت بیگومان نیمہ
 بی باوہ یں بہ ہہموویان (بہ قورٹان و تہورات) ﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ﴾ (تہی موحہ ممد
 ﴿﴾) بلی دہی تہوہ کتیبیک لہ لایہ خواوہ یتن ﴿مَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمَا إِلَّاهُ﴾ کہ تہو (کتیبہ) راست تر بیت
 لہو دووانہ (قورٹان و تہورات) من شوینی دہ کہوم ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ تہ گہر تہوہ راستگون ﴿وَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ﴾ تہ مجا تہ گہر بہ گوئیان نہ کردی (و وہ لامیان نہ دابتہ وہ) ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُشِيعُونَ
 أَهْوَاءَهُمْ﴾ تہوہ بزائہ کہ تہنہا شوین ہہواو ٹارہ زوی خوبان دہ کہون ﴿وَمَن أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ﴾
 وہ کی لہو کہ سہ گوہر اترہ کہ شوین ٹارہ زوی خوی بکہویت ﴿يَغْتَرِبْ هَذِي مَتِ اللَّهِ﴾ یں رینموونی
 لہ لایہن خواوہ ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بیگومان خوا رینموونی گہلی ستمکار

ناکات ﴿﴾

﴿وَلَقَدْ وَصَّيْنَا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ سوئند به خوا (ثابه ته کانی) قورئانمان به شوئین به کدا بؤ ناردن ﴿لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ نا به ند و هر گرن و بیر بکه نه وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ مِنْ قَبْلِهِ﴾ نه و که سانه ی له پیشدا کتییی ناسمانیمان بی دابوون ﴿هُمْ بِهِ يَدْعُونَ﴾ نه وانه بیروا دیتن به قورئان ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِيهِمْ﴾ وه کانی (قورئان) بخوئینر یتمه وه به سه ربان دا ﴿فَالْوَاءُ امْتَابَهُ﴾ ده لئین باوهرمان بی هیتاوه ﴿إِنَّهُ لَمِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ بیگو مان نه م (قورئانه) راسته وه له لایه ن بهر و هر د گار مانه وه هاتووه ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ﴾ بهر اسی یتمه له پیش (هاتی) قورئان دا موسلمان بووین ﴿أُولَئِكَ يَرْجُونَ آخِرَهُمْ مَرَّةً﴾ نه وانه دوو جار باداشتیان بی ده دری ﴿بِمَا صَبَرُوا﴾ له بهر نه وه ی خوئیان گرت و به تارام بوون ﴿وَيَذَرُونَ الْحَسَنَةَ﴾ آسپته ﴿بِهَاجَةٍ﴾ به چاکه بهر گری خرابه ده که ن ﴿وَمَسَارِقَتِهِمْ يُنَافُونَ﴾ وه له و رزق و روزی به ی پیمان داوون ده به خشن ﴿وَلَقَدْ أَسْمَعُوا أَلْحِقُوا الْفِتْرَةَ﴾ وه کانی قسه ی ناپه سه ند و هیچ و پوچ بیستن پشستی تی ده که ن ﴿وَلَقَدْ أَعْمَلْنَا لَهُمْ أَفْعَالًا كَثِيرًا﴾ وه ده لئین (به نه فامان نه نجاسی) کرده وه کانمان بؤ خؤ مانده و (نه نجاسی) کرده وه کانی یتمه ش بؤ خؤ تانه ﴿سَلَّمْنَا عَلَيْهِمْ وَاتَّبَعَتْهُمُ الْأُمَمُ﴾ سه لامتان لی بی یتمه هاوریبه تی نه فامانمان ناوی ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ﴾ بهر استی (نه ی موحه ممه د) تو ناتوانی نه و که سه ی خوشت بوی رینموونی بکه یست ﴿وَالْحِكْمُ أَمَّا يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ به لام خوا ههر که سه ی بوی هیدایه تی ده دات ﴿وَهُمْ أَعْلَمُ بِالْمُنْهَكِينَ﴾ و نه و (خوا به) زاناره به وانه ی رینموونی و هر گرن ﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنِ اضْمُرْ كُنُوزَكَ﴾ وه (بی باوهران) ده لئین نه گهر یتمه شوینی رینموونی (نه و نایسته) بکه بوین که به تزیه ﴿لَتَحْطَفَ مِنَ الْأَرْضِ﴾ ده فریندریین له خاک و وولاتماندا (وده رده کریین و مال و سامانمان به تالانی ده بریت) ﴿أَوْ لَوْ كُنَّا لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا﴾ (جا خوای گه وره وه لامیان ده داته وه و ده فخر موت) ثابا یتمه نه وانه مان جیگیر نه کردووه له شاریکی پر نه من و ناسایشی (وهك شاری مه که که که هه موو کوشت و بر و خرابه کاریه کی تیدا قه ده غه و حهرامکر اوه) ﴿يُحْيِي الْيَتَامَىٰ وَكُنُوزَهُمْ﴾ کزده کر یتمه وه و ده بری بؤ نه وی (شاری مه که که) هه موو جووره بهر و بوومیک ﴿زُرْقًا يَنْزِلُهَا﴾ بهر روزی دان له لایه ن یتمه وه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازان و تی ناگه ن ﴿وَكُرْهُمُ الْكَافِرِينَ﴾ وه (خه لکی) زور شار و دینه اتمان له ناو برد ﴿يَطْرُدُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ له بهر خو شگوزانیان یاخی بوون (و سوپاسی چاکه کانی خوایان نه کرد) ﴿فَبِمَا كَسَبَتْ يَدَاكَ﴾ جا نه وه جی و شوئنه کانپانه (و بران کراوه) ﴿لَتُرْسَعَنَّ مِنْ يَدَيْهِمَا أَلْقِيَا﴾ له باش (تیا چوونی) نه وان بؤ ماو به کی که م نه بی (له لایه ن رپیوارانه وه) که سه ی تیا نیشه جی نه بووه ﴿وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ﴾ وه یتمه بووینه میرانگریان ﴿وَمَا كُنْتَ تَبْلُغُ أَهْلَكَ الْقُرَيْشَ﴾ وه بهر و هر د گارت هیچ شار و گوندیکی ویران نه کردووه ﴿حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِيهِمْ أَنبَاءً مِنْ سُلَاطِنِهِ﴾ هه تا له شاره گه وره که یاندا پیغه بهر یکی نه ناردیتت ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ که ثابه ته کانی یتمه بیان به سه ردا بخوئینته وه ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَيْشَ﴾ وه یتمه ویران که ری هیچ گوند و شاریک نه بووین ﴿إِلَّا وَأَعْلَاهُ ظَالِمُونَ﴾ مه گهر کانی خه لکه که ی ستمکار بووین ﴿

﴿وَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه ه ر چ ی به‌ئیه در اوه ﴿فَسَخَّ الْخَيَاطُ الذَّنْبَ وَأَرَبَهَا﴾ نه وه هوی خوشی و ر ا بوار دنی
 ژبانی نه م دنیا و جوانیمتی ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ وه نه و (پاداشته) ی لای خوابه باشرو نه بر اوه به
 ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ده ی نابا ژیر نابن ﴿أَلَمْ نَعِدْكَ وَوَعْدًا حَسَنًا﴾ آیا که سی که به‌لنتمان بی داوه به به‌لنیتی
 چاک ﴿فَقَوْلُكَ﴾ نه و که سه ده گات به و (به‌لنیه که به هه شته) ﴿كُنْ مَعْنَا﴾ وه کو که سیك وایه
 خوشی و ر ا بوار دنیمان پند اوه ﴿مَتَّعَ الْخَيَاطُ الذَّنْبَ﴾ به خوشی و له زه تی ژبانی دنیا ﴿لَمْ يَكُنْ لَهُ الْفِكَمُ مِنَ
 الْخَضِرَيْنِ﴾ له پاشان له پر ژری دوا بی داله ناماده کراوان ده بی (بو سزادان) ﴿وَلَوْ بِبَدَائِهِمْ قَبُولُ﴾
 (نه ی موحه ممد) باسی نه و پر ژره بکه که (خوا) بانگی نه و (بت په رست) انه ده کات و (پنیان)
 ده فهر موی ﴿أَلَمْ نَشْرِكْ لَكَ إِلَٰهًا كُفِّرْ كُفْرَهُمْ﴾ له کو بن نه و هاویه شانیه که نه وه به خه بالی خزان
 به هاویه شی متتان ده زانین ﴿قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ نه وانه ی (سه ر و که کانی گو مرایی) که
 بر یاری سزادان به سهر یان داچه سپا ده لنین ﴿رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا﴾ نه ی په ر و مرد گار مان نا نه وانه که
 نیمه گو مر امان کردن ﴿أَغْوَيْنَاكُمْ كَمَا أَغْوَيْنَا﴾ گو مر امان کردن هه ر و کو خومان گو مر ا بووین ﴿فَنَرَانَا
 إِلَيْنَا﴾ نیمه به ری بووین (له وانه به ری بوونه که مان) لای تو ده که یین ﴿مَا كُنَّا لَوْ إِنَّا فَتَحْنَا دُورَ﴾ نه وانه
 نیمه یان نه ده په رست ﴿وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ﴾ وه (پنیان) ده وتری هاوار بکه ن له وبتانه ی که ده اتان نابو
 به هاویه شی خوا ﴿فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ﴾ نه وانبش هاواریان لی ده که ن به لآم وه لامیان ناده نه وه
 ﴿وَنَرَاكَ الْعَذَابَ﴾ له و کاته دا سزا (ی دوزه خ) ده بینن ﴿لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ﴾ (شوات ده خوازن که)
 خوز که تهنها رینگای راستیان بدایه ته بهر ﴿وَلَوْ بِبَدَائِهِمْ قَبُولُ﴾ وه پر ژری که (خوا) بانگیان ده کات
 و (پنیان) ده فهر موی ﴿مَاذَا أَحْبَبْتُ الْفَرَسَ﴾ چیتان وه لآمی پیتقه مبه ران دایه وه ؟ ﴿فَقَسِيَتْ عَلَيْهِمْ
 الْأَلْبَابُ يَوْمَئِذٍ﴾ نه مجا له و پر ژره دا هه و اله کانیان (به لگه کانیان) له بهر ده چیته وه ﴿فَقِيلَ لَا يَسْمَعُونَ﴾
 نه و سا پر سیاریش له به کتری نا که ن ﴿فَلَمَّا تَرَىٰ تَابَ وَاتَّقَىٰ صَيْحًا﴾ به لآم نه و که سه ی که پر اوه نه وه
 (له بی باوه ری) و باوه ری هیتا وه کرد وه ی چاکی کرد وه ﴿فَقَسَىٰ أَنْ يَكُونَ مِنَ الْفَٰلِجِينَ﴾ نه وه بینگومان
 له بر گار بووان ده بی ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه په ر و مرد گارت (نه ی موحه ممد) نه وه ی
 بیهوی دروستی ده کات و هه لی ده بر ژری ﴿مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ﴾ (خه لکی) هه لبر اردنیان بو نیه (له کاری
 خوا دا) ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و ینگه رد و بهر ز و بلند له وه ی ده یکه نه هاویه شی
 ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ﴾ وه په ر و مرد گارت ده زانن ﴿مَا تَأْكُلُ مِنْ شَيْءٍ وَلَا يُدْرِكُهَا سَمَاءُ ثُلُوثُ﴾ به نه وه ی له سپنگیان
 (دلپان) دا ده یشار نه وه به نه وه شی ناشکرای ده که ن ﴿وَلَهُ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ﴾ وه نه و خوابه که هیچ
 په ر ستر او نیکی راست نیه جگه له و ﴿لَهُ الْحُكْمُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ﴾ هه مو و سو پاس تهنها بق خوا له دنیا و
 له پر ژری دوا ییشدا ﴿وَلَهُ الْفُكْرُ وَالْيَهُ تُرْجَعُونَ﴾ وه بر یار و حو کم هه ر بق نه وه و هه مو و تان تهنها بق لای
 نه و ده گه بر تیر نه وه (له پر ژری دوا ییدا)

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (تهی موحه ممد ﷺ بیان) بلی هم والسم بدینی ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا﴾
 نه گهر خوا شهوتان بو درنز بکاته وه (هر شهو بیت) ﴿إِنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا پوزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾
 اته چ په ستر او نیکی تر جگه له خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِضْيَا﴾ پروناکی (پوز) تان بو دینی ﴿أَفَلَا تَسْمَعُونَ﴾
 دهی نایا نیوه نابستن ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (بیان) بلی ینم بلین ﴿إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا﴾
 نه گهر خوا پوز بکاته همیشه یی بوتان ﴿إِنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ تا پوزی قیامت ﴿مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ﴾ کنیه
 په ستر او یی تر پنجگه له خوا ﴿يَأْتِيَكُم بِلَيْلٍ تَسْكُرُ فِيهَا﴾ که شهوتان بو دینی نارامی نیا بگرن
 ﴿أَفَلَا تَبْصُرُونَ﴾ دهی نایا نیوه نابستن ﴿وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ له به زه یی نه و
 (خوا به) که شهو پوزی بو دروست کردون ﴿لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ بو شهو نارام بگرن
 له (شهو) داو بو شهو بگه ین به دوی پوزی و به هری خوا دا (له پوز دا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
 وه بو نه وهی سوپاسی خوا بکمن (له سهر نه و نیعمه تانهی) ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ﴾ وه پوزی که (خوا)
 بانگیان ده کات نه مجا (بیان) ده فرموی ﴿إِنَّ شَرْكَاءَ الَّذِينَ﴾ له کوین هاو به شه کانی من نه وانه ی
 ﴿كُنتُمْ تَزْعُمُونَ﴾ که نیوه به هاو به شی متان دانهان ﴿وَتَرْجُمَانٍ﴾ کبی اته شهیدا ﴿وَه لَه ناو هه موو
 نوممه نیکدا شایه تیک ده هیتین ﴿فَقُلْ أَهْلُوا بِرَحْمَتِكُمْ﴾ نه مجا (به بیت په رستان) ده لنین به لگه تان ین
 ﴿فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ﴾ نه و سا ده زانن ینگومان هق و راستی تاییده تی خوا به ﴿وَوَصَّلَ عَنْهُمْ قَاكَاؤًا﴾
 بقرویت ﴿نموهی به درو هلیان به سستیو و (کر دیو و یان به په ستر او جگه له خوا) لینیان گوم ده یی
 ﴿إِنْ قُلُونَ كَاتٍ مِنْ قَوْمٍ مُوسَى﴾ ینگومان قاروون له گه له که ی مووسا بوو (جووله که بوو) ﴿فَتَنَى﴾
 علیه ﴿به لام ده سست درنزی و ستمی لی ده کردن ﴿وَعَاثَتْهُ مِنَ الْكُفُورِ﴾ نه و منده مان گهنج
 (نالتون و زیو) پیدا بوو ﴿مَّا إِنَّ مَقَالِيخَهُ﴾ که ینگومان (هه لگرتی) کلپله کانی (نه و گهنج و قاسانه)
 ﴿لَتَكُونَنَّ بِالْعَصَةِ أُولَى الْقُوَّةِ﴾ به زه حمت هه لده گیرا بو کومه لیککی به هیز ﴿إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ﴾ کاتی
 (نیمانداری) گه له که ی بیان ووت دلخوش مه به (به و سامانه) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ﴾ ینگومان
 خوا نه و که سانه ی خوش ناوی دلخوشن (و له خویایی بوون به سهر ووت و سامانه وه) ﴿وَأَتَّبَعَ﴾
 یحآء اذک الله الذار الآخرة ﴿وه له و (گهنج و سامان) هی خوا پنی داوی نه و دنیای پنی به ده س یننه
 ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ﴾ وه به شی خویشست له م دنیایه له بیر نه چی ﴿وَأَخْبِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾
 وه چاکه بکه (له گه له خه لکدا) هه ر چونی خوا چاکه ی له گه له تودا کردوه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾
 وه له سهر زهوی دا به شونین خرابه دا مه گهری ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ به راستی خوا خرابه کارانی
 خوش ناویت ﴿﴾

﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي﴾ (قاروون) ووتی بینگومان ئەم سامانەم پێدراوه بەهۆی زانیاری بەکەوه
 کە هەمە ﴿أَوَلَمْ يَتَذَكَّرْ أَنَّهُ﴾ نایا (قاروون) نەبزانسێوە کە بەراستی خوا ﴿قَدْ أَهْلَكَ مِن قَبْلِهِ مِن الْكَافِرِينَ﴾
 ئەچەر خەکانی پیش ئەمدا لەناوی بردووه ﴿مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنهُ قُوَّةً وَأَكْبَرُ جَمْعًا﴾ کەسانی وا کە لەو
 (قاروون) بەهێزتر بوون کۆر و کۆمەڵیشیان لەو زۆر ترسووه ﴿وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾
 (کاتێک سزای خوا هات) پرسیار ناکرێ لەتاوانەکانی ئەم تاوانبارانە ﴿يُخْرِجُ عَلَىٰ قَوْمِهِ فِي رِبِّيَّتِهِ﴾
 ئەمجا (قاروون) بەخۆ رازاندنەوه هاتەدەر بۆ ناو گەله‌کە‌ی ﴿قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ ئەوانە‌ی
 دنیای دنیایان دە‌ویست ووتیان ﴿بَلَيَّتْ لَنَا بَقِيَّةُ مَا أُولَئِكَ فَعَرَّوْا﴾ نای خۆزگە ئەوە‌نده‌ی بە قاروون دراوه
 ئێمەش بمان بوا‌یه ﴿إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾ بەراستی ئەو (قاروون) خوا‌ه‌نی بەش و بەخت‌کی گە‌وره‌یه
 ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ بەلام ئەو کە‌سانە‌ی (بە‌وه‌ردار بوون) و زانستیان پێ درا‌بوو ووتیان
 ﴿وَتَلَكُمُ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ﴾ هاوار بۆ ئێ‌وه پاداشتی خوا (لە‌پ‌و‌زی دوا‌یدا) لە‌وه چاک‌تره ﴿لَمَن ءَامَنَ وَعَمِلَ
 صَالِحًا﴾ بۆ ئەو کە‌سانە‌ی ب‌روایان ه‌ینا‌وه کرد‌وه‌ی چاک‌یان کرد‌وه ﴿وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ﴾
 وه‌ کە‌س ئەو (ووتە‌ی زانیانە) وه‌ر ناگرێ جگە‌ له‌خۆ‌پ‌اگران ﴿فَنَحْنُ غَنَا بِهِ وَيدَارُ الْأَرْضُ﴾ ئەمجا
 ئەو (قاروون) و کۆشکە‌کە‌ ب‌مان برد بە‌نا‌خی زه‌وی دا ﴿فَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ فِتْوًى يَمْشُونَ مِّنْ دُونِ اللَّهِ﴾ ه‌یچ
 دە‌سته‌یه‌ ک‌یشی نە‌بوو لە‌به‌رانبه‌ری (سزای) خوا‌دا بار‌مه‌نی بدات ﴿وَمَا كَانَ مِنَ الْمُتَشِيرِينَ﴾ وه‌ ئەو
 کە‌سانە‌ش نە‌بوو بتوانێ خۆ‌ی ر‌زگار بکات ﴿وَأَصْحَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا مَكَانُهُمُ الْأَمْسُ﴾ وه‌ ئەوانە‌ی دو‌ست‌ی
 ئاواتیان ده‌خواست له‌ش‌و‌ین و پ‌له‌ی ئەو (قاروون) دابن وایان لێ هات ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّ اللَّهَ﴾ دە‌یان
 ووت وای وا دیاره‌ خوا ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ﴾ پ‌و‌زی زۆر ده‌کات بۆ ه‌هر کە‌س خۆ‌ی
 ب‌ه‌و‌ی له‌ به‌نده‌کانی کە‌م‌یش ده‌کاته‌وه (بۆ ه‌هر کە‌س خۆ‌ی ب‌ه‌و‌ی) ﴿أَوَلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلِيمًا﴾ ئە‌گەر خوا
 منه‌نی نه‌کردا‌یه به‌سه‌رمان دا ﴿لَخَشَفْتَنَّا﴾ ئێ‌مه‌شی ده‌برد بە‌نا‌خی زه‌وی دا ﴿وَمَا كُنَّا لَنُفْلِحَ الْكَافِرُونَ﴾
 ئای لە‌م به‌سه‌رهاته‌ سه‌رس‌و‌ر ه‌ینه‌ره، ب‌ینگومان ر‌زگار نابن ئەوانە‌ی شو‌کرانه‌ ب‌زیری چاک‌ه‌ی خوا ن‌بن
 (کافرن) ﴿تِلْكَ الْأَمْثَالُ لَأَخَذَهُ لِمَن يَشَاءُ لِمَن يَشَاءُ اللَّهُ﴾ ئەو مالی دوا‌پ‌و‌زه (به‌ه‌شت) ده‌ب‌ده‌پ‌ن به‌و کە‌سانە‌ی
 ﴿لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا﴾ نه‌به‌رزی و خۆ‌به‌زل زانی یان ده‌وت له‌زه‌وی دا نه‌ده‌ست در‌ب‌زی
 و خرابه‌کاری ﴿وَالْمُتَّقِينَ﴾ وه‌ سه‌رته‌نجامی چاک بۆ خۆ‌پ‌ار‌یزانه ﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ
 مِّمَّا﴾ ه‌هر کە‌س کار‌ن‌کی چاک بکات ئەو (پاداشتی) چاک‌تر له‌وه‌ی بۆ ه‌یه ﴿وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ﴾
 ه‌هر کە‌س‌یش خرابه‌ بکات ﴿فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ﴾ ئەو ته‌وه‌ توله‌ ناسه‌رنی له‌وانه‌ی خرابه‌کانیان
 کرد‌وه ﴿إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ته‌نها به‌ ئە‌ندازه‌ی ئەو کرد‌وه‌انه نه‌ب‌یت که‌ کرد‌ویانه ﴿

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ بینگومان نهو (خواه‌ی) که فورانی بؤ تو نار دووه (بئویست کردووه)
 ﴿لَرَأَيْتَكَ إِلَىٰ مُعَاذٍ﴾ ده نگیر یتموه بؤ مه ککه ﴿قُلْ رَبِّیْ أَفْخَرُ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ﴾ (نه‌ی موحه ممد ﴿بَلٰی
 په‌روه دگارم زاناتره بهو که سه‌ی ریتموونی (نایینی راستی) هیتاوه ﴿وَمَنْ هُوَ ضَلَّلِیْ سَبْعَ﴾ وه بهو
 که سه‌ی له گومرایی به کی روون و ناشکر ادابه ﴿وَمَا كُنْتَ تَرْجُو﴾ وه نو (نه‌ی موحه ممد ﴿وَمَا
 به هیوا نه‌یویت ﴿أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ﴾ که تهم (فورانه) ت بؤ بنیر درن ﴿لَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ به لام
 ره حمه تیک بوو له لایه‌ن په‌روه دگاته‌وه (بؤت نیر درا) ﴿فَلَا تَكُونَنَّ ظَهْرًا لِلْكَافِرِينَ﴾ که واته هدر گیز
 مه به به پشستیان بؤ بی پروایان ﴿وَلَا تُصَدِّقْ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ﴾ وه با (بی پروایان) بهر گریست نه‌کهن
 له (گدیاندنی) نایه نه‌کانی خوا ﴿بَعْدَ أَنْ رَأَيْتَ إِلَيْنَا﴾ دوا نه‌وه‌ی دابه زیتراوه بؤت ﴿وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ﴾
 بانگی (خه‌لک) بکه بؤ لای په‌روه دگارت ﴿وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمِرِّينَ﴾ وه له‌هاو بهش دانهران مه به
 ﴿وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوا دا هیچ بهر ستر او نیکی تر مه بهرسته ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ
 بهر ستر او نیکی راست و به هق نی به جگه له‌خوا ﴿كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ﴾ هه‌موو شتیک له‌ناو
 ده‌چنی جگه له رووی پیروزی نه‌و نه‌یت (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جینگیر کردنی سیفه‌نی (وجه - روو)
 بؤ خوای گه‌وره هاتووه، به‌لام به‌شبهه‌یه‌ک که شایسته‌ی گه‌وره‌ی و ته‌واوی زانی خوا بیت، به‌بی هیچ
 لیجواندن و لیکنده‌وه‌یه‌ک، پرومان پیته‌ی و چو نه‌یه‌یه‌ی نازنین) ﴿لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ بر بارو
 حوکم نایه‌نی خواهه و تنها بؤ لای نه‌ویش ده‌گه‌ر یترنه‌وه ﴿

سوره‌ی ﴿الْعنکبوت﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿آلَ﴾ به (نه‌لیف، لام، میم) ده‌خو یترنه‌وه خوا زاناتره به‌مانا که‌ی بؤ زانیاری زیاتر سه‌یری
 سهره‌نای سوره‌نی (البقرة) بکه ﴿أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يُلْزِمُوا﴾ نایا خه‌لک واده‌زانن که‌وازیان لی
 ده‌هیتری ﴿أَنْ يَكُونُوا أَمْثًا﴾ نه‌گه‌ر بلین پرومان هیتاوه ﴿وَلَمْ لَا يَقْتُلُونَ﴾ تیر نه‌وان تاقی ناکر یتنه‌وه ﴿وَلَقَدْ
 فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سویند به‌خوا بینگومان که‌سانی پیش نه‌وانمان تاقی کرده‌وه (نه‌مانیش تاقی
 ده‌که‌یتنه‌وه) ﴿فَلْيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا﴾ تهمجا بینگومان خواهه که‌سانه‌ی راستیان کرد دیاری ده‌کات
 ﴿وَلْيَعْلَمَنَّ الْكَافِرِينَ﴾ دروزه‌کانیش دیاری ده‌کات (ده‌ناسرین) ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ﴾
 یا نه‌وانه‌ی خرابه‌کان ده‌کهن وایان زانیووه ﴿أَنْ يَسْقُونَا﴾ که‌له ده‌ستمان ده‌ده‌چن ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾
 زور خرابه‌ی نه‌و بریاره‌ی ده‌یدن ﴿مَنْ كَانَتْ يَرْجُوا إِلَهًا إِلَّا اللَّهَ﴾ هه‌ر که‌س ئومیدی وایه بگات به‌دیداری
 خوا (با به‌ندایه‌نی خوا بکات) ﴿فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ أَمَلًا﴾ چونکه به‌راستی کاتی دیاری کراوی خوا
 هه‌ر دیت ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه تنها خواهه بیسه‌ری زاناو ناگدار ﴿وَمَنْ جَهَدَ فَإِنَّا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾
 وه هه‌ر که‌س جیهاد بکاو تن بکوشی نه‌وه تنها بؤ خوی تن ده‌کوشی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾
 به‌راستی خواهه هه‌موو جیهانیان بی نیاز و ده‌وله‌مه‌تله ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ته وانه ی باوهریان هیتاوه و کرده وه چاکه کانیان کردوهه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ ینگومان خراپه کانیان دهسربینه وه لییان ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرًا لَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ بهباشتر له وه ی که کردویه پاداشتیان دهدهینه وه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ وه فرمانمان داوه به ناده می که چاکه له گهل دایک و باوکی دا بکات ﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَأَشَدُّ بَرْدًا﴾ وه نه گهر (دایک و باوکت) هه ولیان له گهل دای بو ته وه ی که هاویدشم بو بریار بده ی ﴿مَّا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾ که هیچ زانیاریه کت نی یه دهر باره ی ﴿فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ ته وه به گویان مه که ﴿إِلَّا مَرَجِعُكَ﴾ تنها بو لای منه گهرانه وه تان (له دوا و فرودا) ﴿فَأَنبِتْ كُرْبًا كَثِيرًا تَعْمَلُونَ﴾ ته وساهه والتان دهده می به و کرده وانه ی ده تان کرد ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه ته و کسانه ی باوهریان هیتاوه و کرده وه ی چاکه بیان کردوهه ﴿لَنُكَفِّرَنَّ فِي الصَّالِحِينَ﴾ ینگومان دهیان خهینه ریزی پیاو چاکانه وه ﴿وَمِنَ الَّذِينَ مِن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ هه ندی له خهلکی ده لنین باوهرمان به خوا هیتاوه ﴿فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ﴾ ته مجا کاتی سزا بدری له پیتاوی خوا دا (له لایمن کافران وه) ﴿جَعَلَ فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَذَّبُوا اللَّهَ﴾ نازارو سزای خهلکی وه کو نازارو سزای خوا داده نی ﴿وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِن رَّبِّكَ﴾ وه نه گهر له لایمن پهروه ردگار ته وه سهر که وتیتک بیت ﴿لَيَقُولَنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ﴾ دلنیا به ته وانه ده لنین ینگومان نیمه له گهل نبوه دا بووین ﴿أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ﴾ نایا خوا زاناو ناگادار تر نبه ﴿بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ به وه ی له دل و دهرونی هه موو کهس دایه ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویتند بی خوا چاک ده زانی ته وانه ی باوهریان هیتاوه کین ﴿وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وه چاک ده زانی دو وروانش کین ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته وانه ی بی بر و ابوون وونیان به وانه ی تیمان دار بوون ﴿اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا﴾ شوین رینگا و ریتازی نیمه بکهون ﴿وَلَنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ﴾ و تا وانه کانتان به ته مستوی نیمه ﴿وَمَا هُمْ بِخَاسِرِينَ﴾ ته وانه (بی بر وایان) هیچیک له تاوان و گونا هسی ته وان (باوهر داران) هه ناگرن ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به راستی ته وانه دروزن ﴿وَلَنَحْمِلَنَّ آثَقَ إِلَهُمُ﴾ سویتند به خوا (بیباوهران) باری گرانی (کو فرو تاوانی) خویشان هه لده گرن ﴿وَأَتَقَالَمَ أَتَقَالَمُ﴾ وه باری گرانی (خهلکانی) تریش له گهل باری گرانی خویشان دا (هه لده گرن) ﴿وَلَيَسْئَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وه به راستی له پروزی قیامت دا پر سیاریان لی ده کری ﴿عَمَّا كَانُوا يَقْتَرُونَ﴾ ته و در و ده له سانه ی له دونیادا هه لیان ده به ست ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ﴾ سویتند به خوا نوحمان نارد بو لای گه له که ی (به پیغه مبهری) ﴿فَقَبِلَ فِيهِمُ الْآلُفَ سَنَةً إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا﴾ ته مجا ته ویش مایه وه له ناویان دا نوسه د و په نجا سال (هزار سال په نجا کهم) ﴿فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ﴾ له ناگامدا لافا و زریان له ناوی بردن له کاتیکدا ته وان سته مکار بوون ﴿

﴿وَأُخْبِنَتْهُ وَأَصْحَبَ السَّيِّئِينَ﴾ نه مجا نه و (نوح) و که ساینک له که شتیبه که دا بوون پرزگار مان کردن
 ﴿وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ وه نه و (که شتی به) مان کرد به نیشایه که یو جیهانیان ﴿وَأَنْزَلْنَاهَا فَاذْقَالَ
 لِقَوْمِهِ﴾ وه (نه ی مو حه مده ﴿بِاسْمِ﴾) نیر اهییم بکه کاتی به گله که ی ووت ﴿اعْبُدُوا اللَّهَ وَانْقَرُوا﴾
 خوا به رستن ولنی ی بترسن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه وه چاکتره یو ټیوه نه گهر
 ټیوه بزائن ﴿إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ به راستی ټیوه له جیانی خوا بتانیک ده به رستن
 ﴿وَتَخْلُقُونَ أَفْكَارًا﴾ وه ټیوه درو به کی گوره هله به رستن ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ به راستی
 نه وانه ی که ټیوه ده یان به رستن بیجگه له خوا ﴿لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا﴾ ناتوانن رزق و رزوی ټیوه
 بدنه ﴿فَاتَّبَعُوا عِدَّةَ اللَّهِ الرَّزْقَ﴾ که واته داوای رزق و رزوی له خوا بکهمن ﴿وَأَعْبُدُوهُ وَأَشْكُرُوا لَهُ﴾
 وه نه و به رستن و هدر سو باسی نه ویش بکه ﴿إِلَّا أَنْ تَرْجِعُونَ﴾ ته نه ا بولای نه و ده گهر تر ټیوه
 (له قیامه تدا) ﴿وَأَنْ تَكْفُرُوا﴾ وه نه گهر ټیوه باو به نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ نه وه
 ثومه تانی پتیش ټیوه ش باو به ریان (به پیغه مبه ره کانیان) نه هیتن ﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَنْبِئَ السَّمِيعَ﴾
 وه پیغه مبه ره ته نه ا را که باندی ناشکرا و پرونی له سهره ﴿أَوْ يُرْفَؤُا﴾ نایا نه وانه سهر نجیان نه داو
 ﴿كَفَيْتَ يَدِيَّ اللَّهُ الْخَلْقَ﴾ که چون خوا دروستکراوان به دی ده هیتنیت ﴿ثُمَّ يُوسِّدُهُ﴾ له پاش
 (نه مان) ده به هیتنیت وه ﴿إِنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ بنگومان نه و (زیند و و کردنه وه) یو خوا ناسانه ﴿فَلْيَسِّرُوا فِي الْأَرْضِ﴾
 (نه ی مو حه مده ﴿بِاسْمِ﴾) بلنی برقن بکه برین به زه وی دا ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ﴾
 و سهرنج بدنه که چون دروستکراوه کانی له سهره تاو به دی هیتاوه ﴿ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ الْمَشَاءَ الْآخِرَةَ﴾ له پاشان
 هدر خوا به دی هیتانی دوا رزویش به دی دینن ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به راستی خوا به توانا به
 به سهر هه سوو شتیکدا ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ (خوا) سزای ههر که سینک ده دات که به دی وی ﴿وَيَرْحَمُ
 مَنْ يَشَاءُ﴾ وه به حمیش ده کات به هدر که سی که به دی وی ﴿وَأَنْتُمْ تُفْلَكُونَ﴾ وه ته نه ا بولای خوا
 ده گهر تر ټیوه وه ﴿وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ وه ټیوه ناتوانن له ده ده ست خوا ده رازین ﴿فِي الْأَرْضِ وَالْآفِ
 السَّمَاءِ﴾ نه له زه وی دا و نه له ناسماندا ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه یو ټیوه نی به جگه له خوا ﴿مِنْ
 وَحْيٍ وَلَا نَصِيرٍ﴾ هیچ دوست و یار مه تی دهر تک ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ﴾ وه نه وانه ی که
 به نیشانه کانی خوا و دیداری باو به ریان نی به ﴿أُولَئِكَ يَسْأَلُونَ رَحْمَتِي﴾ نانه وانه له به زه یی من (خوا)
 ناو میند ده بن ﴿وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه نه وانه سزای به سو و سهرختیان یو هه به ﴿

﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ ثم مجا وه لامي گهله که یی نمو (ئیراهیم) تنها نه وه بوو که ووتیان
 ﴿أَفَسُلُّوْهُ أَوْ خَرِّقُوْهُ﴾ (ئیراهیم) بکوژن یا بیسوتین ﴿فَأَجَبَهُ اللهُ مِنَ النَّارِ﴾ خواش نه وی پژگار
 کرد له و ناگره ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ﴾ بنگومان له و (پژگار کردنی ئیراهیم) دا ﴿لَا يَنْتِفِعُ الْقَوْمُ بِقُتُلِهِ﴾ چهند
 نیشان وه به لگه هیه بؤ که سانی باوهر ده هین ﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا﴾ وه (ئیراهیم)
 ووتی بنگومان نه وه یی نیوه هلئان بزارد ووه له جیانی خوا بئانیکن ﴿فَوَدَّ بَنِيكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾
 له بهر خوشه ویستی نیوانتان له ژبانی دنیا (ده بانه رستن) ﴿ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ﴾
 له پاشان له پژوی دواپی دا هه ندیکتان بیزاری دهره بهرن له هه ندیککی تر تان (دان نانین به یه کتری دا)
 ﴿وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ وه نه فرین له یه کتری ده کهن ﴿وَمَا أَوْثَقُ النَّارُ﴾ جیگاشان ناگری
 دوزخه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ تُهْمَةٍ﴾ وه هیچ باره نی دوریکشان نی به ﴿فَقَامَتِ الْهَارُ﴾
 ثم مجا لوط باوهری به و (ئیراهیم) هینا ﴿وَقَالَ إِنِّي مُبْعِثُ إِلَى رِفَّتٍ﴾ وه (ئیراهیم) وونی بنگومان
 من کوچ ده کهم بؤ لای بهر ووردگارم (له بابل وه بؤ شام) ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی
 تنها نه و زالی به ده سلاتی کار درسته ﴿وَوَقَّعَ اللَّهُ اسْمَهُ عَلَى رِجْلَيْهِ﴾ وه به خشیمان به نه و
 (ئیراهیم) ئیسحاق (ی کوری) و به عقوب (ی کوره زای) ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْحِكْمَةَ﴾
 وه پیغه به ریتی و کشیمان بریار دا له نه وه کانی (ئیراهیم) دا ﴿وَرَأَيْنَاهُ أَجْرُهُ فِي الدُّنْيَا﴾ وه له دنیا دا
 یاداشتمان دایه وه ﴿وَلَنَلْقَاهُ فِي الْآخِرَةِ لَئِنْ الصَّالِحِينَ﴾ وه به راستی نمو له پژوی دواشیدا له پیاو چا کانه
 ﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ﴾ (باسی) لوط پیش بکه کانی به گهله که یی ووت ﴿إِنِّي كُنْتُ أَنُوتُ الْفَاحِشَةَ﴾
 بنگومان نیوه کارنکی ناشیرین و قیزه ون ده کهن (که نیر بازیه) ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِمَا مِنْ أَخِي مِنَ الْعَالَمِينَ﴾
 له جیهاندا کهس پیش نیوه نمو کاره ی نه کرد ووه ﴿إِنِّي كُنْتُ أَنُوتُ الْبَازِيَ﴾ نیوه نیر بازی ده کهن
 ﴿وَنَقُطُّونَ السَّبِيلَ﴾ وه بریگاده گرن (له ریمواران) ﴿وَنُتُوتُ فِي نَادِيكُمْ الْمَسْكَرُ﴾ وه له نادای و شوتنی
 کوبونه وه تاندا هه مو و خرا به به کهن ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا﴾ که چی وه لامي گهله که یی تنها
 نه وه بوو که ووتیان (به لوط) ﴿أَلَيْسَ بَعْدَ اللَّهِ سِرٌّ﴾ سزای خوامان بؤ بیته ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
 نه گهر نو له راست گویانی ﴿قَالَ رَبِّ اضْرِبْنِي﴾ (لوط) وونی نه ی بهر ووردگارم یارمه نیم به
 (وزالم بکه) ﴿عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾ به بهر نمو گهله خرا به کاره دا

﴿وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ﴾ وه کاتیک نیراوه کانی نیمه مژده ی (به خشی نی یسماعیل) یان
 دا به شیراهیم ﴿قَالُوا إِنَّمَا بُعِدْتُمْ بِهَٰذَا الْغَرِيبِ﴾ ووتیان ییگومان نیمه له ناو بهری دانیش توانی نیم
 شاره یین (سه دوم) ﴿إِنَّا أَهْلُهَا عِبَادٌ مُّطِيعِينَ﴾ به راستی دانیش تونه که ی سته مکار بوون ﴿قَالَ
 إِنِّي فِيهَا لِأَوَّلُ﴾ (شیراهیم) ووتی ییگومان لوط له و (شاره) دایه ﴿قَالُوا لَنْ نَعْلَمَ بِشَيْءٍ﴾ ووتیان
 نیمه چاک ده زانین کبی لیه ﴿لَنْ نَجِدَنَّهٗ وَآلِهَہٗ إِلَّا أَمْرًا نَّهْءُ﴾ سویند به خوا نیمه لوط و نه ندامانی
 خیزانه که ی رزگار ده که یین جگه ژنه که ی ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که له جیماوان (تیاجووان)
 ده بیت ﴿وَلَمَّا آتَتْ رُسُلُ الْأَوَّلِ﴾ کانی نیراوه کانمان هاتن بؤ لای لوط ﴿سِیِّئَ بَہْرَہٗ
 وَصَافٍ بَہْرَہٗ ذَٰلَکَ﴾ پیان تیکچوو و زور دن تنگ و ناره حدت بوو ﴿وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ﴾
 ووتیان مہ تر سه خدم مہ حق (چونکه) ﴿إِنَّا مُتَحَوِّدُونَ وَأَهْلُکَ إِلَّا أَمْرًا نَّهْءُ﴾ ییگومان نیمه تو و خیزانه که ت
 رزگار ده که یین جگه له ژنه که ت نه بیت ﴿كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ﴾ که نه و له جیماوان (تیاجووان) ده بیت ﴿
 إِنَّمَا یُؤْتِی عَنِ أَهْلِ هَٰذِهِ الْقَرْیَةِ﴾ به راستی نیمه ده بار نین به سر دانیش توانی نیم شاره دا ﴿رِجْرَاقٍ
 السَّمَاءِ﴾ سزایه که له ناسمانده و ﴿بِمَا كَانُوا یَفْسُقُونَ﴾ له بر نه و ی له سنوو و فرمانی (خوا)
 ده چوون ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آتِیَةً بَیِّنَةً﴾ سویند به خوا ییگومان له و شاره (ویران کر اوه دا)
 نشانه و به ندیکسی دیارمان به جی نیست ﴿لَقَوْمٍ یَّعْقِلُونَ﴾ بؤ گهل و کومه لی که زیرین ﴿
 وَإِنَّا مَدَنُوا أَعْمَاقَهُمْ شُعَبًا﴾ وه بؤ خهلکی مہ دیه نیش شو عہ یی بر ایا نمان (نارد) ﴿فَقَالَ یَقَوْمِ اقْبِلُوا إِلَیَّ﴾
 ووتی نه ی گهل که م خوا به رستن ﴿وَأَنْجُوا الْیَوْمَ الْأَخِرَ﴾ و به یواو نومیدی رژی دوا یی بن ﴿وَلَا
 تَعْتَوُوا الْأَرْضِ مُغْتَبِدِينَ﴾ وه خرابه کاری رژی و مہ یین له زه وی دا ﴿فَعَزَّزُوا فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾
 به لام نه وان باوهریان پی نه هینا نه و سا بو و مہ لرزه به تینه که گرتی (لیی دان) ﴿فَأَمْسَحُوا فِی دَارِهِمْ
 جَنُوبًا﴾ به هوی نه و وه له خانوو کانی خویاندا نه رژیان دا دابوو مردن ﴿وَعَادَاوَتُحُودًا﴾
 وه گهل ی عا د و مہ مو و دیشمان (له ناو برد) ﴿وَقَدْ بُکِّرَتْ لَکُم مِّنْ مَّسَکِیَّةٍ﴾ به راستی
 (نه و له ناو بردنه) بوون بو و ته و بو تان له شوینته واره (ویرانه) کانیا نه و وه ﴿وَرَزَقَتْ لَهُمُ الشَّیْطَانُ أَعْمَاقَهُمْ﴾
 شهیتان کرده و خرابه کانیا نی بؤ رازاند بو و نه و وه ﴿فَصَدَّہُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ﴾
 به هوی نه و وه به رگری کردن له رتگیای راست له کاتیکدا نه وان توانای بیر کردنه و میان هه بوو (زیر
 بوون) ﴿۲۵﴾

﴿وَقَرُّونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَٰؤُلَاءِ هَرَوٰهُمَا قَارُونَ وَفِرْعَوْنُ وَهَامَانُ شِمَانُ (لَنَا وَبِرْد)﴾ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا﴾ سویتند بہ خوا بہ راستی موسا ہات یز ناویان بہ چند مو عجیزہ بہ کہ وہ ﴿فَأَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ بہ لام نہ وان خویان بہ گہورہ زانی لہ زہ ویدا ﴿وَمَا كَانُوا سَٰقِينَ﴾ نہ شیانتوانی لہ دہستان دہرچن ﴿فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ﴾ نہ وسائیمہ ہریدک لہ وانمان بہ تاوانی خوی سزادا (لہ ناومان بردن) ﴿فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا﴾ جا ہندیکیان بایہ کی بہ ہیژمان نارہہ سہریان بہوردہ بہردہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ﴾ وہ ہندیکی تریان بہاہہ لشاخانیک و دہنگیکی گہورہ لہ ناوی بردن ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ حَسَفَآءُ فِي الْأَرْضِ﴾ وہ ہندیکیانمان بہ ناخی زہوی دابرہہ خوارہ وہ ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَا﴾ وہ ہندیکی ترمان لہ وان لہ دہربادا نو قم کرد ﴿وَمَا كَانُوا يَظُنُّونَ﴾ خواستہ می لہ نہ کردن ﴿وَلٰكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ بہ لکو خویان ستہ میان لہ خویان کرد ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ویتہی کہسانی کہ بیجگہ لہ خوا بہر ستر اوانیک بؤ خویان دادہ نین ﴿كَمَثَلِ الْغَنِيِّ اتَّخَذَ يَتًا﴾ وہ کو جالجالو کہ وایہ کہ مالیکی (بؤ خوی) بہ خساند وہ ﴿وَإِنْ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ لَتَكْفُرَ﴾ کہ بہ راستی لاوازترین مال مالی جالجالو کہ بہ ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نہ گہر بزائن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ بنگومان خوا دہ زانی ﴿مَنْ يَتَّخِذْ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُوعًا﴾ نہ وان لہ جیانی خواچی دہہرستن و ہاوری لہ دہ کن ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و ہر نہ و (خواہ) زانی بہ دہسہ لانی کار دروست ﴿وَنَبِّئْكَ أَنَّ الْمَثَلَ ثَمَرُهَا لِلنَّاسِ﴾ نہ و ویتہ و نمو و نانہ بؤ خہ لکی دینہ وہ ﴿وَمَا يَتَّقِيهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ تہنہا زانابان لہ وانہ تیدہ گہن ﴿خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ خوا ناسمانہ کان و زہوی بہ حق و راستی دروست کرد وہ ﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّمُؤْمِنِينَ﴾ بہ راستی لہ وہدا بہ لگہ ہبہ بؤ ہر واداران ﴿أَنْتَ مَا أَرْجَىٰ إِلَيْكَ مِنَ الْكَتَبِ﴾ بیخوینہر وہ نہ و قورٹانہی کہ وہ حی کراوہ بؤت ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ﴾ وہ نویژ بکہ ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْفَعُ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ بنگومان نویژ بہر گری (نویژ گہر) دہ کات لہ کاری ناشیرین و ناہسہ نہ د (خراہہ) ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ وہ زیکر و یادی خوا گہورہ ترہ (لہ ہہ موو شتیک) ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ خواش دہ زانیت بہ ہر کاریک کہ تہوہ دہیکہن ﴿

﴿وَلَا تُجِيرُوا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ ده‌م‌قالی و موجداه‌له‌مه‌کهن له‌گه‌ل خاوه‌نی کتبیبه‌ ناسمانیه‌ کانداه‌
 ﴿إِلَّا بِالَّذِي هُوَ أَحْسَنُ﴾ به‌ جوانترین شبویه‌ نه‌ینت ﴿إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ جگه‌ له‌وانه‌یان که‌
 ستمیان کرد (له‌ نیوه) ﴿وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا﴾ وه‌ (به‌ خاوه‌ن کتبیبه‌ کان) بلین باوه‌رمان هیناوه‌
 به‌وه‌ی نیز در اوده‌ته‌ خوار وه‌ه‌ بؤ نیمه‌ ﴿وَأَنْزِلَ إِلَيْكُمْ﴾ و (به‌وه‌ش) نیز در اوده‌ته‌ خوار وه‌ه‌ بؤ نیوه‌
 ﴿وَاللَّهُمَّ أَنْتَ أَهْلُكُمْ وَجَدُ﴾ وه‌ خوای نیمه‌ و خوای نیوه‌ به‌ کیکه‌ ﴿وَنَحْنُ لَكَ مُسْلِمُونَ﴾ وه‌ نیمه‌ بؤ نه‌و
 (خوا) گهر دن که‌ چین ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ هه‌روه‌ک (بنیغه‌مبه‌رانی پیشوو) قورئانمان
 بؤ تو (نهی موحه‌ممه‌د ﷺ) ناره‌ده‌ خوار وه‌ه‌ ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ﴾ جائه‌و که‌سانه‌ی که‌
 کتبیبه‌مان پیداون ﴿يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ (هه‌ندیکیان) باوه‌ر به‌و (قورئانه‌) ده‌هینن ﴿وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ﴾
 وه‌ له‌مانه‌ش (بت به‌رسته‌کانی عه‌ره‌ب) که‌سانی بر وای بی ده‌هینن ﴿وَمَا يَجْعَلُ يَدَايَهُمَا إِلَى الْكُفْرِ وَهُوَ﴾
 ته‌نهای بی باوه‌رانی (رؤچوو) دان نانتین به‌ ثایه‌ته‌کانی نیمه‌دا ﴿وَمَا كُنْتَ تَسْأَلُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 وه‌ تو (نهی موحه‌ممه‌د ﷺ) پیش نه‌م (قورئانه‌) هیچ کتبیبتک نه‌ده‌خوینده‌وه‌ه‌ ﴿وَلَا تَحْطُطُ رِيسِمًا﴾
 وه‌ به‌ده‌ستی راست نه‌تنو سیووہ‌ه‌ ﴿إِذَا لَزَزْتَ السِّجْلُوتُ﴾ (نه‌گهر واپوایه‌) نه‌و کانه‌ ناراسته‌کان
 (بی بروایان) ده‌که‌وتنه‌ گومانه‌وه‌ه‌ ﴿بَلْ هُوَ آتٍ بَيِّنٌ﴾ (نه‌خیر وانیبه‌ گومان ده‌بن) به‌لکو قورئان
 نیشانه‌کانی ناشکران ﴿فِي صُورِ الْذِّبِ أَوْثَرُ الْعِلْمِ﴾ له‌ دل و ده‌رونی که‌سانیکدایه‌ که‌ زانستان بی
 در اوه‌ (له‌ لایه‌ن خواوه‌) ﴿وَمَا يَحْدِثُ يَدَايَهُمَا إِلَّا أَنْظَرُ الْمُؤْتِ﴾ ته‌نیا سته‌مکاران دان نانتین به‌ نیشانه‌کانی
 نیمه‌دا ﴿وَقَالُوا لَا تَنْزِيلَ عَلَيْهِ إِلَّا آتٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ وه‌ ووتیان نه‌وه‌ه‌ بؤ چهند موعجیزه‌ و به‌لگه‌به‌ک
 دانا به‌زینری بؤ سه‌ری (موحه‌ممه‌د ﷺ) له‌ لایه‌ن به‌روه‌ردگاریه‌ وه‌ ﴿قُلْ إِنَّمَا الْإِنشَاءُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ بلین
 (بیان هینانه‌ خوار وه‌ی) موعجیزه‌کان ته‌نیا له‌ لایه‌ن خواوه‌یه‌ ﴿وَأَنَّمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنْ﴾ وه‌ به‌راستی
 من نه‌نیا ترسینه‌ریکی ناشکرام ﴿أَوْفَرْنَا كَفْهَهُمْ﴾ نایا بؤ نه‌وان به‌س نیبه‌ ﴿أَنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ﴾
 الْكِتَابَ يُقَالُ عَلَيْهِمْ که‌ نیمه‌ قورئانمان ناردوته‌ خوار وه‌ه‌ بؤ سه‌ر تو، ده‌خوینریته‌وه‌ به‌سه‌ریاندا
 ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَكَرْهًا يُقْرَرُ يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی له‌م قورئانه‌دا به‌زه‌یسی و په‌ند و نامورگاری
 هه‌یه‌ بؤ باوه‌ر داران ﴿قُلْ كَفَى بِاللَّهِ﴾ بلین (بیان) خوا به‌سه‌ ﴿بِتَنبِيٍّ وَبِتَشْكِيرٍ شَهِيدًا﴾ بؤ شایه‌تی
 دان له‌نیوان من و نیوه‌دا ﴿يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ ناسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ده‌یزانی
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ﴾ وه‌ که‌سانی که‌ باوه‌ریان هیناوه‌ به‌ به‌تال و بی باوه‌ریوون به‌خوا
 ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ ته‌نیا له‌وانه‌ن زه‌ره‌رمه‌ندان ﴿﴾

﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ﴾ به پهله داوای (هیتانی) سزات لئی ده کهن ﴿وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءُكَ الْعَذَابُ﴾
 شه گهر ماوه ی دیاری کراو نه بوايه (بۆ سزادانی نه وانه) بینگومان سزاکه بیان بۆ ده هات ﴿وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْزَةٌ
 وَهَزَلًا لَّيْسُ عَزَازٌ﴾ وه به راستی له ناکاودا نه و سزایه بیان بۆ دی که نه وان ههستی بپی ناکه ن ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ
 بِالْعَذَابِ﴾ به پهله له تۆ داوای (هیتانی) سزا ده کهن ﴿وَأَن جَهَنَّمَ لَهِجْطَةً أَلْفَ مِائَةٍ﴾ که به راستی دۆزه خ
 ده وری کافرانی داوه ﴿يَوْمَ يَغْشَاهُمْ الْعَذَابُ﴾ له پورژیکدا سزا دایان ده پوشتی ﴿مِن قَرْعِهِمْ وَمِن
 نَحْمِ أَرْجُلِهِمْ﴾ له لای سه ریانه وه و له زینر پیانه وه ﴿وَيَقُولُ دُوْرًا مَا كُنْتُمْ تَعْتَلُونَ﴾ وه (خوا) ده فهر موی
 بچیزن تۆ له ی نه و کرده وانه ی که له دونیادا ده تان کرد ﴿يَعْبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی به نده کانم که
 باوه رتان هیناوه ﴿إِن أَرْضِي رَسَعَةً﴾ بینگومان زهوی من پان و فراوانه ﴿فَإِنِّي فَاتِكِدُونَ﴾ که واته ههر
 من بهرستن ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾ هه موو کهس مردن ده چیژئی و ده مرئی
 پاشان بۆ لای ئیمه ده گهرینرنه وه ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کهسانی که باوه ریان
 هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه ﴿الَّذِينَ كُنْتُمْ مِنَ الْجَنَّةِ عُرِفُوا﴾ سویند به خوا له کۆشکه بهرزه کانیا
 به هه شتدا نیشته چیان ده که یس ﴿عَقَرِي مِنْ حَيْثُ الْآلِهَةُ﴾ که پروباره کان به ژیریاندا دین و ده چن
 ﴿حَدِيدٍ فِيهَا بَاقِرٌ أَخْرَجُ الْعِصْيَانَ﴾ بی برانه وه تیابدا ده میتنه وه نای چهند چاکه پاداشتی چاکه کاران ﴿وَالَّذِينَ
 صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ نه وانه ی دانیان به خویاندا گرت و تهنها پشتیان به پهروهر دگاریان
 به ست ﴿وَكَيْفَ أَتَىٰ مِنَ الذِّكْرِ لَا تَحْمِلُ رِقْعًا﴾ زور گیان له بهر (زینده وه) هدی به پوزی خوی هه لئا گری
 و کۆی ناکانه وه (بۆ داهاتوو) ﴿أَلَمْ يَرَوْهَا فِي آيٍ كَرِيمٍ﴾ خوا پوزی نه و (گیان له بهرانه و) و ئیوه یش ده دات
 ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ وه ههر نه وه بیسه ری زانا ﴿وَلَيِّنَ سَاءَ أَلْفَهُمْ مِّنْ حَالٍ مِّنْكَ وَتَكُونُ﴾ سویند
 به خوا نه گهر بهر سیار له و (بی باوه رانه) بکه یست کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کرده وه
 ﴿وَسَخَّرَ الشَّعْسَ وَالْقَمَرَ﴾ و رۆژ و مانگی رامه هیناوه و خستویه تیه خزمه تیانه وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَإِن يُّوفَّكَوْنَ﴾
 بینگومان ده لئین خوا ده ی که واته چۆن (له بهرستنی خوا) لادراون ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ خوا پوزی فراوان ده کات بۆ ههر کهس له به نده کان که بیهوی یا بوی کهم ده کات
 ﴿إِن أَلْفَ بَکْلٍ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ بینگومان خوا به هه موو شتیک زانایه ﴿وَلَيِّنَ سَاءَ أَلْفَهُمْ﴾ وه نه گهر بهر سیاریان لئی
 بکه یست ﴿مَنْ شَرَّ لِّمَنِ السَّمَاءُ مَاءً﴾ کی له ئاسمانه وه باران ده باریتی ﴿فَالْحَيَاةُ مِنَ الْآرِضِ مِنْ بَعْدِ قَرْنٍ﴾ نه مجا
 به و بارانه زهوی مردووی بی زیندوو ده کاته وه ﴿لَيَقُولَنَّ اللَّهُ﴾ بینگومان ده لئین خوا ﴿فَلِیَحْمَدُوهُ﴾
 (نه ی موحه ممه د) بلی هه موو سوپاس ههر بۆ خوا به ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ به لام زور به بیان
 ژیریان به کار ناهیتن

﴿وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهْوٌ وَلَعِبٌ﴾ و ده ژبانی هم دنیایه تنها را باوردنیکی بی هووه و یاری (منا لانه)
 ﴿وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ﴾ و ده بر استی مالی قیامت هدر نه ویه ژبانی (راسته قینه) ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾
 نه گهر نه وان بیانز انیایه ﴿إِذَا كُفُّوا فَعَلِكِ﴾ نه مچا کاتی نهو (بی باوه رانه) سوار که شتی ده بن ﴿دَعُوا
 اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (و ترسان له نو قم بوون) تنها هاوار له خوا ده کهن به دلسوزی و گهر دن که چیه وه
 ﴿فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ﴾ که چی کاتی خوا پرزگاریان ده کات و ده گه نه وه ووشکانی ﴿إِذَا هُمْ يَنْشُرُونَ﴾
 کتوپر نه وان هاو به ش بو خوا داده نین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَعْلَمُوا﴾ (وازیان لی بهیته) با دان
 نه نین به وهی نیمه پیمانان، وه له زهت بهن له زیان ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ جا له مه ولا ده زانن (نه نجامی
 نهو کرده و خرابانه یان چی ده بن) ﴿أَوْ يَرْتَدُّا﴾ نایا نه یان زانیوه و سه رنجیان نه داوه ﴿أَنَّا جَعَلْنَا
 حَرَمَاءَ لَهَا﴾ که نیمه (شاری مه ککه) مان کردو ته جنگایه کی ریز گیرای بی ترس وپر ناسا شیش
 ﴿وَيَتَخَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ﴾ له کاتیکدا له ده ور و به ری نه و اندا خه لک ده فریتریت ﴿أَفَيُلَاحِظُونَ﴾
 دهی نایا باوه به به تال ده هینن ﴿وَيَعْلَمُ اللَّهُ تَكْفُرَتِ﴾ و سه پله و بی نه زانن به راه بهر نیمه ته کانی خوای
 گه وره ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ کی لهو که سه سته مکار تره که در ق به ده م خوا وه هه لده به سنی
 ﴿أَوَكَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ﴾ یا باوه به نه هینن به ثابینی راست کاتی بوی هات ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِمُكْذِبِينَ﴾
 نایا جنگای مانده وه بو بی بر و ابان له دوزه خدا نیه ﴿وَالَّذِينَ جَعَلُوا فِتْنَةً﴾ و ده که سانی که له پیناو
 به زامه ندی نیمه دا تیکوشانیان کرده وه ﴿لِيَهْدِيَهُمْ جُنُودُنَا﴾ به راستی رینمو و نیان ده که بن بو رنگا
 چاکه کانی خومان ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ و ده بنگومان خوا له گدل چاکه کار اندایه ﴿

سوره‌ی ﴿الزُّمَرُ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿الزُّمَرُ﴾ به (تعلیف، لام، میسم) ده خوینتریت وه خوا زانانتره به مانا که ی بو زانیاری زیاتر سه پیری
 سه رده تای سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿عَلَيْهِ الزُّمَرُ﴾ روم شکپتران و زیر که و تن (فارس زال بوو
 به سه رباندا) ﴿فِي آدْنِ الْأَرْضِ﴾ له نزیک ترین خاکیان (له مه ککه وه یا له ولاتی فارسه وه)
 ﴿وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عِلِّيَّهِ﴾ و ده رومه کان دوا ی تیشکانیان ﴿سَبْعِينَ﴾ له داهاتوودا سه رده که ون
 (به سه ر فارسه کاندا) ﴿فِي بَضْعِ سِنِينَ﴾ له ماوهی چند سالیکدا (له نیوان ۳ تا ۹ سالدا)
 ﴿فَلِلَّهِ الْأَثَرُ مِنْ قَبْلِ وَبَعْدِ﴾ هدموو کاروبار تنها به ده ست خواجه له پیش (سه رکه و تن)
 وله دوا (سه رکه و تیش) ﴿وَلَوْ مِيزَ بَنُوحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ و ده لهو روزهی (رومه کان سه رده که ون)
 نیمه انداران دلخوش ده بن (چونکه رومه کان خاوهن نامه ی ناسمانی بوون) ﴿يَقْضِي اللَّهُ﴾
 به سه رخستنی خوا (بو رومه کان) ﴿تَصْرُفُ مِنْ شَاءَ﴾ خوا هه ر که سی بویت سه ریده خات
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ و ده هه ر نه وزالی بالاده سنی میهره بانه ﴿

﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يُلْخِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ﴾ نه‌وه به‌لینتی خوابه (که برّومه‌کان سه‌ریخت) خوابیش پنجه‌وانه‌ی به‌لینتی
 خوی ناکات ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی خه‌لک نازانن ﴿يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ
 الدُّنْيَا﴾ تنه‌هار و‌اله‌تی هم‌زیانی دنیا ده‌زانن ﴿وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَافِلُونَ﴾ به‌لام بی‌ناگان له‌پوژی
 دوابی ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنفُسِهِمْ﴾ تابا نه‌وانه له‌ده‌روونی خویاندا بیرسان نه‌کردنه‌وه ﴿فَخَلَقَ اللَّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ که‌خوئاسمانه‌کان و‌زه‌وی و‌نه‌وی له‌نیوانیاندایه‌دروستی نه‌کردوه
 ﴿إِلَّا يَلْحَقُوا بِآجِلٍ مُّسْمًى﴾ به‌هق و‌رامتی نه‌ییت، وه‌بزماره‌یه‌کی دیاری کراو ﴿وَأَكْثَرُ كِبَرًا مِّنَ النَّاسِ﴾
 ینگومان زورنک له‌خه‌لک ﴿يَلْعَنَ آيَاتِهِمْ لِكِبْرَتِهِمْ﴾ باوه‌ریان نه‌به‌خزمت په‌روهره‌گاریان بگه‌ن
 (له‌دواپ‌وژدا) ﴿أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ ثایا نه‌وان به‌سهرزه‌ویدانه‌گه‌راون ﴿فَيَنظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ
 مِن قَبْلِهِمْ﴾ بزم‌نه‌وی بیین سهرنه‌نجام نه‌وه (گه‌لانه‌ی کافر بوون) له‌پیش نه‌مان چون‌بووه ﴿كَانُوا
 أَقْدَمَ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ که‌زور به‌هیزتر بوون له‌نه‌مان (له‌خه‌لکی مه‌ککه) ﴿وَأَنزَلْنَا الْأَرْضَ﴾ و‌زه‌ویان
 کینلا (بزم‌کشت و‌کال) ﴿وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا﴾ و‌ناوه‌دانیان کرده‌وه زیاتر له‌مان ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ
 رُشْدًا مِّن بَيْنَيْنِ﴾ وه‌پتغه‌میدرانیان بزم‌هات به‌موجیزه‌پووته‌کاته‌وه ﴿فَمَا كَانَتِ اللَّهُ يُظْلِمَهُمْ﴾
 بزم‌ه‌خواسته‌می‌لن نه‌کردوون (که‌له‌تاوی بردوون) ﴿وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ به‌لام خویان
 سته‌میان له‌خویان کرد ﴿ثُمَّ كَانَتِ عَاقِبَةُ الَّذِينَ أَتَوْا السُّورَةَ﴾ باشان چاره‌نووسی نه‌وانه‌ی که‌تاوان
 و‌خرابه‌یان کرد سه‌خترین سزایه (که‌دوزخه) ﴿أَن كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ له‌بهر نه‌وه‌ی باورپان نه‌هینا
 به‌نایه‌ته‌کانی خوا ﴿وَكَانُوا يَفَكِّحْنَهُمْ﴾ و‌هم‌میشه‌گالته‌یان بی‌ده‌کرد ﴿اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ خوا
 له‌سهره‌تاوه (ناده‌می) دروستکرد ﴿فَتُحْيِدُهُ﴾ وه‌له‌پاش (مردنیش) دروستی ده‌کاته‌وه ﴿فَتُزِيلُهُمْ لِحَدِيثٍ
 يُدْرِكُهُ﴾ پاشان بزم‌لای نه‌وه (خوا) ده‌گه‌رتنه‌وه ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾ وه‌نه‌وه‌پوژی قیامت هه‌لده‌سی
 ﴿يَنبُتُ الشَّجَرُونَ﴾ تاوانباران غه‌مبار و‌ناو‌مید‌ده‌بن ﴿وَنُرْزِقُ لَهُمْ مِّن شُرَکَائِهِمْ شِقَاقًا﴾ ینگومان له
 ناو‌په‌رستراوه‌کاتیاندا تگا‌کارانینک نه‌بزم‌نه‌وان ﴿وَكُلُوا مِن شَرَكَائِهِمْ كَبِيرَتٍ﴾ و‌نه‌وان بی‌باوه‌پ
 ده‌بن به‌په‌رستراوه‌کانیان (که‌کردبوونیان به‌هاوبه‌شی خوا) ﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ﴾ نه‌وه‌پوژی
 که‌قیامت هه‌لده‌سی ﴿يَوْمَ يَنفَقُ رُوحُكَ﴾ (خه‌لک) له‌وه‌پوژده‌جا‌ده‌بنه‌وه‌له‌یه‌کتر ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نه‌مجا‌که‌سانی که‌باوه‌ریان هیناوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿فَهُمْ فِي
 رَوْحٍ مُّخْتَرُونَ﴾ نه‌وان له‌به‌هشتدا دل‌خوش ده‌کرتن

﴿وَأَمَّا الْيَتِيمَ فَكْرًا وَوَصَّيْنَا الْإِسْرَافَ﴾ به لام نهوانه ی بین باوهر بیوون و دانیان نه دهنه ﴿وَبَيْنَاتٍ لِّمَا بَيْنَ الْأَعْيُنِ﴾
 به نیشانه کانی نیمه و گدیشتن به روزی دواپی ﴿فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ ناهه وانه له سزای (ی دوزهخ)
 دا ناماده ده کرتین ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ﴾ نه مجا پاک و بیگمردی خوا بلین ﴿حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ کاتی
 تیاره نان لی دیت، وه کاتی به یانیشان لی ده بیته وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه سوپاس ههر
 بز خوابه له ناسمانه کان و زه ویدا ﴿وَعَشِيَآ وَحِينَ تَضَاهُونَ﴾ وه (پاکی و بیگمردی خوا بلین) له شه ودا
 و کاتی نیوه پوتان لی دیت ﴿يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾ (خوا) زیندوو له مردوو
 ده ردینی و مردوو له زیندوو ده ردینی ﴿وَيُخْرِجُ الْأَعْمَىٰ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ وه زهوی زیندوو ده کاته وه له پاش
 مردن و وشك بوونی ﴿وَيُكَذِّبُ الْفَاسِقِينَ﴾ وه ههر به و جوهره تیره شس ده ده هبترین (له گزبه کانتان) ﴿وَمِنَ الْإِنْسَانِ أَن كَذَّبَ بِتِلْكَ الْأَيَاتِ﴾ له نیشانه کانی نهو (خوابه) که تیره ی له خاک دروست کردوه
 ﴿ثُمَّ إِذَا تَسَمَّرُوا لَعَنُوا مَا بَدَأُوا بِهِمْ وَأَفْعَلُوا﴾ له پاش (ماوهیهك) کتوپر تیره ناده مین و بلاو بوونه تیره وه له زه ویدا ﴿وَمِنَ الْإِنْسَانِ أَن كَذَّبَ بِتِلْكَ الْأَيَاتِ﴾
 وه له نیشانه کانی نهوه (نیشانه کانی خوابه) که بوی دروست کردوون ﴿مِنَ الْإِنْسَانِ أَن كَذَّبَ بِتِلْكَ الْأَيَاتِ﴾ له (ره گه زی) خوتان هاوسه رانیک بز نهوه ی نارام بگرن له لایان
 دا ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُم مَّوَدَّةَ وَرَحْمَةٍ﴾ وه خوشه ویستی و به زهیی خستونه نیتوانان ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ﴾
 یتق گزوت ﴿بِهِرَاسَتِیْ لِهْ وِدها به لگه و نیشانه ی زور ههیه بز کهسانی که بیرده که نه وه ﴿وَمِنَ الْإِنْسَانِ﴾
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه له نیشانه کانی (دهسه لاتی) نهوه دروست کردنی ناسمانه کان و زهوی
 ﴿وَأَخْتَلَفَ الْأَلْسِنَ وَاللُّغُوكَ﴾ و جیاوازی زمانان و ره گه زمان ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ﴾ به راستی
 له وهدا (باسکرا) به لگه ی زور ههیه بز زانایان ﴿وَمِنَ الْإِنْسَانِ مَن آمَنَ بِالْبَاطِلِ وَالْغَبَرِ﴾ وه له نیشانه کانی
 نهوه، خه و تشان به شهو و پوزدا ﴿وَأَبْعَدَ كُفْرًا مِّنْ قُضَائِهِ﴾ وه ولدانسان (له پوزدا) بز به هره
 وهر گرتن له به خششی (پوزی) خوا ﴿إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ﴾ به راستی له وهدا به لگه و
 نیشانه ی زور ههیه بز کومه لی بیستن ﴿وَمِنَ الْإِنْسَانِ مَن آمَنَ بِالْبَاطِلِ وَالْغَبَرِ﴾ له نیشانه کانی
 (خوابه) که هه و ره بروسکه تان نیشان ده دات بز ترسان و تومید (ترسان له هه و ره بروسکه و تومیدی
 بارانبارین) ﴿وَمِنَ الْإِنْسَانِ مَن آمَنَ بِالْبَاطِلِ وَالْغَبَرِ﴾ له ناسمانه وه باران ده باریننی ﴿وَمِنَ الْإِنْسَانِ مَن آمَنَ بِالْبَاطِلِ وَالْغَبَرِ﴾ که
 زهوی دوا ی مردنی به هوی لهو بارانه وه دهوژینیتیه وه ﴿إِن فِي ذَلِكَ﴾ به راستی له وهدا (که باسکرا)
 ﴿لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ چهند به لگه و نیشانه ههیه بز نهوانه ی ژیریان به کار دههینن ﴿

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾ وه له نیشانه کانی نه وه ﴿أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ وَالْأَرْضُ بَاقِرَةٌ﴾ که ناسمان و زهوی بدفهرمانی نه وه
 وه ستاون ﴿ثُمَّ إِذَا دَعَا كُرْدَعَوْا مِنْ الْأَرْضِ﴾ پاشان کانی (له پوژی دواییدا) له زهوی یه وه بانگستان ده که ن
 ﴿إِذَا انشَرَجُوا﴾ یه کسره ژیوه (له گوره کاشان) دینه دهر وه ﴿وَلَهُمْ فِي السَّحَابِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه
 له ناسمانه کان و زهوی دایه تنها هی خوایه ﴿كُلُّ لَه قَبِيلُونَ﴾ هه موویان هه بۆ نه وه (خوا) گهر دن
 که چن ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ﴾ نه وه (خوا) زاتیکه به دی هینانی دهس پیگردوه ﴿ثُمَّ يُعِيدُهُمْ﴾
 له پاشان (دوا مردنی) دووباره دروستی ده کاته وه ﴿وَهُوَ أَقْوَمُ عَلَيْهِمْ﴾ نه وه (دروست گردنه وهی دووهم)
 لای خوا ناسان تره ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّحَابِ وَالْأَرْضِ﴾ و هه بۆ نه وه (هه موو) سیفهنیکی بهر زو
 بلند له ناسمانه کان و زهوی دا ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ و هه نه وه زالی کار دروست ﴿صَرَفَ لَهُ كُورَ﴾
 قشلاقی آفیکر ﴿(خوا) نمورونه به کشان له خودی خزاندا بۆ ده هیتیه وه ﴿هَلْ لَكُمْ مِنْ مَائِدَةٍ كُنْتَ﴾
 ائیکر من شریکه؟﴾ نایا له بهنده کاشان دا هاویه شانیک ههیه بۆ ژیوه ﴿فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ فَأَشْرَفِيهِ﴾
 سوره ﴿له و پوژی و سامانه ی به ژیوه مان دا بسو به جوژی ژیوه نه وه به ندانه تییدا یه کسان بن
 ﴿تَحْمِلُوهُمْ كَخِفَتِ كُورَ أَنْفُسِكُمْ﴾ و له وان ده ترسن (حسایان بۆ بکهن) وه کو ترستان له کهسانی وهك
 خوتان ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ﴾ نابه و جوهره نیشانه کان پوون ده که یه وه (به دریزی باسی ده که بن)
 ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ کهسانی زیربان به کار ده هین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَتَقْوُوا اللَّهَ﴾ (وازیان لی
 بیته) به لکو نه وانه ی سته میان کردشون ناره زووی خویان که و تن ﴿بَعِثْ عَلَيْنَا﴾ بی شاره زایی و نه زانانه
 ﴿فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ﴾ نه مجا کی (ده توانی) ریتنمونی که سنی بکات که خوا گومرای کردی
 ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ تَحْصِينٍ﴾ له کاتیکدا بۆ نه وان هیچ یارمندی دهرنک نیه ﴿وَأَفْرَجْتَكَ لِلَّذِينَ حَنِيفًا﴾
 که واته پرووی خوت رنک بکه ره نایی نیسلام و پاک و راست بۆ خوا ﴿فَطَرَتِ السَّوَاءَ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا﴾
 (شوین نایی) یه کتاپه رستی بکه وه، نه و نایه ی که خوی گه وره (له سه ره تاوه) فتره تی پاکی
 مرفقی له سه ره دروست کردوه ﴿لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ﴾ ناین و دروستکراوه کانی خوا هیچ جزو
 گودانی بۆ نی به ﴿ذَلِكَ الَّذِي أَنْفَكْتُمْ﴾ نه و (نایینه ی باسکرا) هه نه وه نایینی رنک و راسته
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه ی ناده می نازان ﴿مُتَّبِعِينَ آيَاتِهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا﴾
 الصَّلَاةَ ﴿به توبه کاربه وه شوین ناین بکه ون، وه بۆ لای خوا بگه رینه وه و هه له ویش بترسن،
 وه به چاکی نویره کاشان نه نجام بدن ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ و له هاویه ش دانهران مه بن ﴿مِنْ الَّذِينَ قَرَأُوا كِتَابَهُمْ﴾
 له وانه ی که نایینه که یان به ش به ش کرد ﴿وَكُنُوا شَعَبًا﴾ و بوون به چند کومه ل
 وده سته یه که وه ﴿كُلٌّ جُزْءٌ مِمَّا لَدُنْهُمْ فَأَخُونٌ﴾ هه کومه لیکیان به و (نایینه ی) خویان دلخوشن ﴿

﴿وَإِذَا مَسَّ النَّاسُ ضُرٌّ﴾ و ه هه کاتی زبان (و گران ی و بی بارانی) بکه وی له خه لکی (هاو بهش دانهر یو خوا) ﴿دَعَا نَصْرَهُمْ قُبُورِهِمْ﴾ هاوار یو بهر و ردگار یان ده بن و یو لای نه و ده گه پر نه وه ﴿ثُمَّ إِذَا أَنفَعَهُمُ رَبُّهُ رَحْمَةً﴾ پاشان کاتی له لایه ن خویه و هره حمه ت و زیانی خو شیان پی بدات ﴿إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ﴾ کتوپر ده سته یهك له وان ﴿يَرْجِعُونَ﴾ هاو بهش یو بهر و ردگار یان داده تین ﴿لِيَكْفُرُوا بِمَا ءَاتَيْنَاهُمْ﴾ (لینان گه ری) با سبله و پی نه زان بن ودان نه تین به و چا کانه ی که نیمه پیمان داوون ﴿فَتَقَسَّعُوا﴾ جا بار ابونرن وله زه ت وهر گرن له زیان ﴿فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ﴾ ته مجا له مه و دوا ده زانن (چیتان به سه ر دیت) ﴿لَمَّا أَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا﴾ ثایا به لگه یه کمان یو نار دوون ﴿فَهُوَ يَنْكَغِمُ مِنَّا كَأَنَّهُ بُعِثَ بَنَیْكَوْتٍ﴾ که ده ر باره ی نه وه ی نه وان کر دویانه ته هاو بهشی خوا بدوی؟ ﴿وَإِذَا لَدْنَا النَّاسُ رَحْمَةً﴾ و ه کاتی ره حمه ت و چا که یهك به خه لك به ده بن ﴿فَرَحُّوا بِهَا﴾ پنی دل خوش ده بن ﴿وَإِن تُصِيبْهُمْ سَيْئَةٌ﴾ و ه نه گه ر زیانیکیان نووش بیت ﴿يَقَالُوا مَتَىٰ آتِيهِمُ﴾ به هوی کرده وه ی خرابیانه وه ﴿إِذَا هُمْ يَقْطِرُونَ﴾ کتوپر بی هیوا ده بن (له به زه سی خوا) ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه واته نه یان زانیوه که به راستی خوا ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ روزی فراوان یان که م ده کات یو هه ر که س که به و نه ت ﴿لَا يَلْبِثُ إِلَّا نَفْسٌ يَوْمَئِذٍ﴾ بنگومان له وه دا (باسکرا) چه ندین به لگه هه یه یو نه وانه ی با وهر ده هینن ﴿فَإِنَّ ذَا الْقُرْآنِ حَقٌّ﴾ که واته خرم مافی خوی پی به ده ﴿وَأَن تَسْكُنَ وَتَنَاسِيْلُ﴾ هه ر وه ها هه زار و رینوارانی که م ده ست ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ نه وه یو که ساتیک ره زامه ندی خوابان ده وی چاکتره ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ و هه ر نه واته ن رزگار بووان ﴿وَمَا ءَاتَيْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ نه وه ی به ناوی سوود دا واته نه (به خه لکی) ﴿لِيَرْزُقُوا أَهْلَ النَّاسِ﴾ یو نه وه ی زیاد بی له مال و سامانی نه و خه لکانه دا (زیاتر له وه دا واته نه پینان بتان ده ته وه) ﴿فَلَا يَرْجِعُونَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ شه وه لای خوا هیچ زیاد ناکات (پاداشتی نیه) ﴿وَمَا ءَاتَيْنَاهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ و ه هه ر زه کات و خیریک که دا واته نه و ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ مه به ستان ته نها ره زامه ندی خوا بووه ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُصْلِحُونَ﴾ شاه واته نه (پاداشتیان) چند جار ده که به ته وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَرَقٍّ﴾ خوا زاتیکه نه وه ی به دی هینا وه له پاشان روزی پی داون ﴿لَنُرِيَنَّكُمْ مِّنْ هُنَّ حِجَابٍ﴾ دواتر ده تان مرتبی له پاشان زیند ووتان ده کانه وه ﴿هَلْ مِنْ شَرِكٍ لِّكَ﴾ ثایا هیچ یهك له و هاو بهشانه ی یو خوانان دانه نا هه یه ﴿يَقْعَلُ بَيْنَ دِكْرِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتی له واته نه (ی خوا) بکات ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ پاکی و به روزی یو خوا له وه ی نه وان ده یکه نه هاو بهشی ﴿مَّا هُمُ الْفَسَادُ فِي الْآلِ وَالْآخِرِ﴾ خرابه (به لا و شینوان و ده رد) له و شکاتی (زه وی) و ده ر یادا ده ر که و ته وه ﴿يَتَاكَبَتِ أُولَى النَّاسِ﴾ به هوی نه و خرابانه ی خه لکی کر دویانه ﴿لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا﴾ یو نه وه ی (توله ی) هه ندی له و (خرابانه ی) کر دویانه پینان به جه ری ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ یو نه وه ی بکه پر نه وه (له خرابه کاری) ﴿

﴿قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ (نه ی موحه ممد) ﴿بَلِّغُوا بَلِّغُوا بَلِّغُوا﴾ بلی بهزه ویدا بگهرن ﴿فَافْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ﴾
 نه مجا سهرنج بده سهر نه نجامی نه وانه ی له پیش (فتوه وه) بوون چون بوو ﴿كَانَ أَكْثَرُهُمْ قَسِيرِينَ﴾
 كه زور به بیان هاویهش دانه ر بوون بو خوا ﴿فَافْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ الَّذِينَ قَبْلُ﴾ كه واته پرووی خوت بکهره
 ثابینی رنك و راست ﴿مِن قَبْلُ أَن يَأْتِيَنَّهُم بَشِيرٌ﴾ له پیش نه وه رور ی بیت ﴿لَا تَرْدُهُمُ مِنَ اللَّهِ﴾ له لایه ن
 خواوه كه گبر انه وه ی بز نیه ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْعُتْرُ﴾ له و رورده دا خه لکی جیا نه نه وه له یه كتر ﴿مَنْ كَفَرَ﴾
 قَعْلَهُ كَفَرُوا هدر كهس بی باوه ر بووی نه وه (توله ی) بی باوه ر بی به كه ی له سهره ﴿وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا﴾
 هدر كه سیش كرده وه ی چاکی كر دیت ﴿فَلَا تُفْسِدُوا فَعْلَهُمْ﴾ نه وه شوین بو خویان (له به هه شتدا)
 ناماده ده كه ن ﴿لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بو نه وه ی كهسانی كه باور یان هیتا وه كرده وه ی
 چاکیان كرده وه پاداشتیان بدانه وه ﴿مِنْ فَضْلِهِ﴾ له میهره بانی و چا كه ی خوی ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾
 به راستی نه و (خوا) بی باوه رانی خوش ناوی ﴿وَمِنْ فَضْلِهِ﴾ وه له نیشانه كانی نه و (خواه)
 ﴿أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ كه چند بایه کی مژده دهر (به بارینی باران) ده نیری ﴿وَلِيُذِيقَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾ بو نه وه
 هندی له (بارانی) بهزه بی خویتان بی بچه زی ﴿وَلِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْآيَاتِ﴾ و بو نه وه ی كه شتیبه كان به فهرمانی
 خوا (به و بایه) بر و ن و بگهرن ﴿وَلِيُذِيقُوا مِنْ فَضْلِهِ﴾ و بو نه وه ی به دوی رور ی نه و (خوا) دا بگهرن
 (له دهر یادا) ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ نا شو کرانه بریری خوا بن ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾ سویند به خوا
 به راستی پیش تو (نه ی موحه ممد) نار دومانه ﴿رُسُلًا أَنْ يَوْمَهُمْ﴾ پیغه به رانك بو لای گه له کانیا ن
 ﴿فَلَا وَرَ الْيَاسْتِ﴾ نه مجا موعجیزه و به لگه پروونه کانیا ن بو هیتان (به لام باوه ریان نه هیتا)
 ﴿فَالْتَفَتْنَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه مجا توله مان سهند له وانه یان تاوانیا ن كرد ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَضُرَّ الْمُؤْمِنِينَ﴾
 وه یار مه تیدانی باوه ر داران و سهر خستیا ن هه ق و مافیکه له سهر مان ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ﴾ خوا
 زاتیکه نه و بایانه ده نیریت ﴿فَتُبْرِ سَحَابًا﴾ بو نه وه ی هه وره كان بجولیتن (بگهرنن) ﴿فَيَنْسُطُهُ﴾
 فی السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ نه مجا نه و (هه وره خوا) چون به و ی بلاوی ده کانه وه به تا سماندا ﴿وَيَجْعَلُ السَّحَابَ﴾ وه
 نه و (هه وره) ده کاته پارچه یه ك (و کویان ده کانه وه له سهر به كتر) ﴿فَتُبْرِ الْوَدْقِ يَخْرُجُ مِنْ جَلَدِهِ﴾ نه مجا
 ده بیسی قه تره قه تره ی باران له نیوانی هه وره كه وه ده باریت ﴿فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مِنْ يَسَاءٍ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه مجا
 کانی (خوا) نه و بارانه بیارینی بو (وولات وزه و ی) ههر کام له بنده کانی كه بیه و ی ﴿إِذَا هُمْ يَنْتَبِهُونَ﴾
 کتوبر دلخوش و شادمان ده بن (به و بارانه) ﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَن يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ نه گهر چی پیش
 نه وه ی باران به سهر یاندا بیاری ﴿لَمْ يَلْسِتْ﴾ بی هیوا و ناو میند بوون ﴿فَافْظُرُوا إِلَى اللَّهِ أَلَمْ يَخْلُقْ اللَّهُ﴾
 نه مجا سهیری ناسه واری بارانی خوابكه (وه ك كشتو كال و گزو گیا و درخت) ﴿كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ﴾
 مَوْتِهَا ﴿چون زه و ی زیندوو ده کانه وه دوی مردن و ووشك بوونی ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَجْمِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ به راستی
 ههر نه و خوا به زیندوو كه ره وه ی مردو و انیشه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ههره نه ویش به دده سه لاته
 به سهر هه و ووشنیکدا

سوره‌ی ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَمَّ﴾ به (تالیف، لام، میم)، ده‌خوئیرتیه‌وه خوازاناتره به ماناکه‌ی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری
سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿فَإِنَّكَ أَنتَ الْكَاتِبُ الْكَبِيرُ﴾ نهم نایه‌تانه له‌نایه‌ته‌کانی
قورئانی پرله‌حیکمه‌ت و دانایی به ﴿هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (هوی) ریتموونی و به‌زه‌یین بۆ
چاکه‌کاران ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نوئیر به‌جی دینن و زه‌کات ده‌ده‌ن ﴿وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ هدر وه‌ها باوه‌ری پتمویان به‌رؤزی دواپی هدیہ ﴿أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ﴾ نه‌وانه
له‌سه‌ر ریتموونیین له‌لایه‌ن به‌روه‌ردگار بانه‌وه ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ وه هدر نه‌وان بزگارن ﴿وَمِنَ
الَّذِينَ مَنَاسِكُهُمُ الْعِبَادَةُ﴾ هه‌ندی له‌خه‌لکی هدیہ قسه و باسی بیتهوده ده‌کری (وه‌ك نه‌فسانه
و‌گورانی و موسیقا) ﴿يُحْيِي لَنَا مَنَاسِكُ اللَّهِ بِعَزَائِهِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی به‌ته‌زانی خه‌لك له‌رینگای خواگومر ابکات
﴿وَيُحْيِيهَا هَؤُلَاءُ﴾ وه رینگای خوا ده‌کاته جینگای گالته‌وه لاقرتی ﴿أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّبِينٌ﴾ نه‌وانه سزای
ریتسواکه‌ریان بۆ هدیہ ﴿وَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَسُيَّرَ﴾ وه هدر کانی نایه‌ته‌کانی نیمه‌ی به‌سه‌ردا بخوئیرتیه‌وه
﴿وَأُتِيَ مُنْجِيَةً﴾ پروو وهرده‌گپرتیت به‌خو به‌گه‌وره زانیته‌که‌وه ﴿كَانَ لِرَبِّهِمْ كِتَابٌ فِي ذُنُوبِهِمْ وَفَرَّجَ﴾
هه‌روه‌ك نه‌بیسن، یا هه‌روه‌ك له هه‌ردوو گونچه‌یدا که‌ری بیی ﴿فَنُفِثَ رُفْعًا لِّلرَّحْمَنِ﴾ ده‌ی
(نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) مژده‌ی به‌ده‌ری به‌سزایه‌کی سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
بینگومان نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و کرده‌وه چاکه‌کانیان له‌نجام داوه ﴿لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾ بۆ نه‌وانه
به‌هه‌شتانی پرناز و نیعمه‌ت هدیہ ﴿حَدَّثِينَ فِيهَا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا﴾ هه‌تا هه‌تایه ده‌میتیه‌وه تیتدا نه‌وه
به‌لئیتیکی راسته له‌خواوه ﴿وَهُوَ أَفْزَرُ لِّلْكَبِيرِ﴾ وه هدر نه‌و زالی بالاده‌ستی کار به‌جی به ﴿خَلَقَ
السَّمَوَاتِ بِعَزَائِهِمْ وَنُفِثَ﴾ (خوا) ئاسمانه‌کانی دروست کردوه به‌ی هپج کۆله‌که‌وه ته‌ستوونیک که‌ئیه
بیسن ﴿وَالَّذِينَ فِي الْأَرْضِ رُكُوعًا﴾ وه له‌زه‌ویدا چه‌ندان شاخی له‌نگه‌ر داکوتاوی داناوه ﴿أَن تَبْدِيَكُمْ﴾ بۆ
نه‌وه‌ی نه‌تانله‌رزقنی و نه‌جولنی له‌زیر تاندا ﴿وَنُفِثَ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ﴾ له‌مه‌موو جوړه زینده‌وه‌ریکی تبتدا
بلاو کردوته‌وه ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ وه له‌ئاسمانه‌وه بارانمان باراندوه ﴿فَنُفِثَ فِيهَا مِن كُلِّ رَوْحٍ كَرِيمٍ﴾
به‌هوی نه‌و (بارانه‌وه) له‌زه‌ویدا هه‌موو جوړه پروو کیککی به‌که‌لك و جوانمان پرواندوه ﴿وَهُوَ
الَّذِي خَلَقَ اللَّهُ﴾ نه‌مه (باسکرا) دروست کراوی خوا به ﴿فَأَنزَلْنَا مِمَّا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ ده‌ی نیشانم
بدن نه‌و (بت و به‌رستر اوانه‌ی بیتجگه له‌خودان چیان دروست کردوه ﴿بِقِي الطَّلُوتِ فِي صَلَاتِي مُبِينٍ﴾
(هپچیان دروست نه‌کردوه) به‌لکو سته‌مکاران له‌گومرایی به‌کی ناشکرانان ﴿

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ﴾ سوئند به خوا به راستی دانای و حیکمه‌تماندا به لقمان ﴿أَنِ اشْكُرْ لَهُ﴾ (وینمان ووت) سوپاسی خوا بکه ﴿وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّا نَشْكُرْ لَهُ كَثِيرًا﴾ جا هر که س شو کرانه بزیری خوا بکات نه وه بینگومان شو کرانه بزیری (بوقازانج و سوودی) خوی ده کات ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَنِيدٌ﴾ هر که سیش ناسوپاسی کردین (زیانی به خوا نه گه یاندوه) نه وه بینگومان خوا بین نیازی سوپاس کر او ﴿وَلَقَدْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يُعْطِيهِ﴾ (نه‌ی موحه‌میمه د) باسی نه و کاته بکه که لقمان به کوره که‌ی ووت که نامور نگاری ده کرد ﴿يَبْنِي لِأَبْنِيكَ مَا اللَّهُ﴾ (ووتی) نه‌ی کوره شیرینه کهم هاوبهش بز خوا دامه‌نی ﴿إِنَّ الْبَيْتَ لَطَلُّ عَظِيمٌ﴾ چونکه به راستی هاوبهش دانان بز خوا ستمینکی زور گهره‌یه ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِسْمَ بْنَ دَاوُدَ﴾ وه فهرانمان داوه به‌ئاده‌می (به‌چاکی هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌ن) دایک و باو کیدا ﴿حَمَلَكُمُ اللَّهُ وَقَتًا غَيْرًا﴾ دایکی هه‌لی نه‌گری به‌دو و گیانی (پینی لاواز ده‌بنی) لاوازی له‌دوای لاوازی ﴿وَفَضَّلَهُ فِي عَالَمِينَ﴾ و پرینه‌وه‌ی له‌شیر له (دوا ته‌مه‌نی) دوو سالی‌وه ﴿أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِذِيكَ﴾ (وه فهرانمان به‌ئاده‌می دا) که سوپاسگوزاری من (خوا) و باوک و دایکت بکه ﴿إِنَّ الْتَّصِيرَ﴾ ته‌نها بز لای منه گه‌رانه‌وه‌تان ﴿وَأَنِ احْمَدِ اللَّهَ عَنَّا أُنْشِرْ قَلْبِي﴾ وه نه‌گهر (باوک و دایکت) نه‌وه‌پری هه‌ولیان داله‌گه‌لت بز نه‌وه‌ی شتی بکه‌یت به‌هاوبه‌شی من ﴿مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ که هیچ زانیاری به‌کت پینی نی به‌شه‌وه گون‌رایه‌نیان مه‌که ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مُتَوَرِّقًا﴾ به‌لام له‌دونیا دا زور به‌چاکی هاو‌ر‌پیه‌تی وه‌لسوکه و نیان له‌گه‌لدا بکه ﴿وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ﴾ وشوین ر‌بنیازی که‌سینک بکه‌وه که به‌دلسوزی گه‌راوه‌ته‌وه بز لای من ﴿ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ﴾ (له‌دوا ر‌ور‌دا) گه‌رانه‌وه‌تان ته‌نها بز لای منه ﴿فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ ته‌مجا هه‌والشان ده‌ده‌می به‌و کرده‌وانه‌ی که کردو تانه ﴿يَبْنِي﴾ (لقمان ووتی) نه‌ی کوره شیرینه کهم ﴿إِنَّمَا أَن تَكُونُ مَقَالًا حَقِيرًا مِّنْ حَرَدٍ﴾ به‌راستی نه‌و (چاکه و تاوانه) نه‌گهر کیتی تو وه خهر ته‌له‌به‌کیش بیت ﴿فَتَكُنْ فِي صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَكِينِ أَوْ فِي الْأَرْضِ﴾ له‌ناو به‌ردینکدا بان له‌ناو ناسمانه‌کان بان له‌زوه‌ی دا بیت ﴿يَأْتِيهَا اللَّهُ﴾ خوا (له‌قیامت دا) ده‌په‌تی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا ووردبین و ناگاداره ﴿يَبْنِي أَعْمَرَ الصَّلَاةَ﴾ نه‌ی کوره شیرینه کهم نور‌ز به‌جی بیتنه ﴿وَأَمُرُ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ و فهران بکه به‌چاکه و ر‌نگری بکه له‌خرابه ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ﴾ هو‌گر و به‌نارام به‌له‌سه‌ر هه‌ر به‌لاو ناخوشی به‌ک نووشت دی ﴿إِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ بینگومان نه‌وه له‌وکاره گه‌ورانیه که خوا پنیوسنی کرده‌وه ﴿وَلَا تُصَوِّرْ لَهُ الْفَنَاءَ﴾ روو له‌خه‌لک وهرمه‌گیره ﴿وَلَا تَنفِسْ فِي الْأَرْضِ مَرَّةً﴾ و به‌که‌شخه و فیزه‌وه مه‌ر و به‌زه‌ویدا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ چونکه به‌راستی خوا هیچ خوبه‌زل زانینکی شانازی که ر‌بخوش ناوی ﴿وَأَقِمْ فِي مَسْجِدِكَ﴾ وه له‌ر‌وشتندا مام ناوه‌ندی به (نه‌هینواش به‌نه‌په‌له) ﴿وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ﴾ (له‌قسه‌کردندا) ده‌نگت نرم بکه‌روهه ﴿إِنَّ أَلْأَصْوَاتَ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ به‌راستی ناخوش ترینی ده‌نگه‌کان ده‌نگی (سه‌ره‌ی) گویند ر‌ژه

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَآتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُمُ الْإِيمَانَ﴾ نایا نه تان زانیوه که به راستی خوا پر امی هیتاوه بز تان ﴿فَإِنِ اتَّخَذَتِ الْأَرْضُ﴾
 نه وهی له ناسمانه کان و نه وهی له زهوی دایه ﴿وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ﴾ وه نبعمه ته کانی پر شتووه به سه ر تاندا
 ﴿ظِلَّهُمْ وَآيَاتِهِ﴾ چ دیار و ناشکرا و چ په نهان و نادیاره ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ﴾ هندی له تاده می
 موجوده له و دمه قانی ده کات له باره ی خواوه ﴿يَقْتَرِعُونَ وَلَا تُخْذِلُ وَلَا تُكْسِرُ﴾ به بی هیچ زانیاریه ک یان
 پر نسو ونه ک یان کتینیکی روون و ناشکرا ﴿وَأَقْبَلَ لَهُمْ﴾ وه کانی پشان بو تری ﴿أَتَسْبِغُونَ لَنَا﴾
 شوین نهو (نایینه) بکه ون خوا نار دوویه تی به خوا ره وه ﴿قَالُوا بَلَىٰ نَنبِغُ مَا نَجِدُكَ نَافِلَةً أَبَدًا﴾ ده لین نه خیر
 به لکو نیمه شوین نهو (نایینه) ده که وین که باو با پر انمان له سه ری بوون ﴿أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ﴾
 نه گهر چی شه پتان بانگیان بکات ﴿إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ﴾ بز سزای ناگری هه لگیر ساوی دوزخ
 ﴿وَمَن يُضِلِّهِمْ يَخْلُفْهُ إِلَى اللَّهِ﴾ هه که سبتک به راستی روو بکاته خوا (ملکه چی فەرمانه کانی نهو بیت)
 ﴿وَهُوَ مُحِيطٌ﴾ و چا که کار بیت (له گو فتار و کر داریدا) ﴿فَقَدْ اسْتَسْكَتَ بِالْقُرْآنِ﴾ نه وه بنگومان
 ده سنی گرنووه به به هیزترین ده سته گیره وه (که به کخوا به رستی و نایینی پیروزی ئیسلامه)
 ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُؤْمِنِ﴾ وه سه ر نه نجامی هه سوو کار تیک ته نها بولای خوا به ﴿وَمَن كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ﴾
 کفره ﴿وَه هه که س بی پر و او بوو بایی بر وایی به که ی خه فه تبارت نه کات ﴿إِنَّمَا مَرْجِعُهُمْ﴾
 گه رانه وه پشان ته نها بولای نیمه به ﴿فَتَنبَحِثُهُمْ أَعْمَالُ﴾ ته مچا هه و الیان ده ده بی بی به وهی کر دوویانه
 ﴿إِنِ اللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به راستی خوا به وهی له ناو دله کاندایه نا گاداره ﴿تَتَّبِعُهُمْ فَيَلَا﴾ که می ناز
 و نبعمه تیان بی ده ده بین (له دنیا دا) ﴿ثُمَّ لَنَضْرِبَهُنَّ إِلَىٰ عَذَابٍ عَظِيمٍ﴾ له پاشان ناچار یان ده که بین که
 پر و نه ناو سزای سه خته وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِن بَيْنِ يَدَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ سویند به خوا نه گهر پر سیاریان
 لی بکه بیت کن ناسمانه کان و زهوی دروست کر دووه ﴿يَقُولُونَ آمَنَّا فِي الْحَدِيثِ﴾ بنگومان ده لین: خوا
 (ته ی موحه ممه د) بلی: سو یاس بز خوا (که دان به و راستی به دا ده نین) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به لام زور به پشان نازانن ﴿يَتَّبِعُونَ النَّاسَ فِي النَّاسِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی خوا به نه وهی له ناسمانه کان و زهوی
 دایه ﴿إِنِ اللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ به راستی هه ر خوا به بی نیازی ستایش کراو ﴿وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ﴾
 مِن شَجَرَةٍ أَقْلَرٌ ﴿بَنَگومان نه گهر هه ر چی درخت له زهوی دایه قه لهم و پتووس بیت ﴿وَأَلْبَحْرُ مِمَّا دُونَ﴾
 هه سوو ده ریای زهوی بیت به مره که ب ﴿مِنَ الْعُودِ سَبْعَةُ أَجْحُرٍ﴾ حموت ده ریای تر دوی نه وهی
 (باسکرا) بیت به مره که ب ﴿فَأَقْبَذَتْ كَيْفَ شَاءَ اللَّهُ﴾ و ته و زانراوه کانی خوا دوا بی نایه ن و ته و او نابن
 ﴿إِنِ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ به راستی خوا زالی بالاده سنی کار دروسته ﴿فَتَأَخَذَهُمُ الْمَوْتُ﴾ دروست
 کردنی هه مو تان (له سه ره ناوه) و زیندو و کردنه وه تان ﴿إِلَّا كَفْتَنِينَ وَجَدَهُ﴾ وه ک (دروست کردن و
 زیندو کردنه وهی) ته نها که سبتک وایه ﴿إِنِ اللَّهُ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ به راستی خوا بیسه ری بینایه ﴿

﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ يَوْمَئِذٍ فِي النَّهَارِ﴾ نایا نه ترانیوه که به راستی خوا شه ده کات به ناو رږوردا ﴿وَيَوْمَئِذٍ النَّهَارِ﴾
 ﴿فِي النَّهَارِ﴾ وه رږور ده کات به ناو شه ودا ﴿وَسَخَّرَ لَنُفُسٍ وَأَلْفَمَّرَ﴾ وه خور و مانگی رام هیساوه و خستویه ته
 خزمه تپانه وه ﴿كُلُّ يَخْرُجُ إِلَىٰ الْبَحْلِ مُسْتَعِي﴾ همر به که بیان تا شه و ماوه یه ی (بویان) دیاری کراوه،
 ده که برین و ده سورینه وه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه به راستی خوا به وه ی ده که نه خه به رداره ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ نه مه له به ر نه وه به که بینگومان ته نها خوا راسته و حقه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾
 ﴿وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ و به راستی شه وه ی هاواری لی ده که نه و ده به رستن بېجگه له و (خوا) به تال
 و نا راسته ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ وه بینگومان همر خوا بلند و گه وره به ﴿وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ نایا نه ترانیوه
 (نه ت دیوه) ﴿أَنَّ الْفُلْكَ الْجَرَىٰ فِي الْبَحْرِ يَبْعَثُ الْفُلُ﴾ که که شتیه کان به چاکه و فخرلی خوا ده رږون له ده ریادا
 ﴿يُرِيكُمْ فِيهِ آيَاتِهِ﴾ بۆ شه وه ی هندی له نیشانه کانی خویتنان نیشان بدات ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ﴾ چونکه
 به راستی له مه دا (که باسکرا) چهند به لگه به هیه ﴿يَكُلُّ صَبَّارٌ شَكُورٌ﴾ بۆ هه مو و شرام گرینکی
 شوکرانه بزر ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ قَوَّحًا لِّظُلْمٍ﴾ وه همر کاتی (له ده ریادا) شه بۆ لیک و ده هه وره کان
 دایان بۆ شنی ﴿دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (ترسی خنکان و نوم بونیان بیست) هاوار له خوا ده که نه،
 دل سوزانه همر بۆ شه و ملکه چ ده بن ﴿فَلَمَّا فَخَّخْتُمُوهَا﴾ نه مجا کاتی (خوا) رږگاری کردن بۆ ووشکانی
 ﴿فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ﴾ نه و سا هه ندیکیان مام ناوه ندی به (هه ندیکسی تریان کافره، وه دان نانی به چاکه ی
 خوا دا) ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كَلٌّ خِفَّ الْكُفْرُ﴾ که س نیشانه کانی نیمه ینکار ناکات جگه له په یمان
 شکیتانی ناشوکر و (سپله) نه بیست ﴿وَأَنبَأْنَا الْإِنسَانَ أَنُفَّازٍ كَكُ﴾ نه ی ناده می خویباریزن له (توله ی)
 به روره دگارتان ﴿وَأَخْشَا يَوْمًا﴾ له و رږوره ش برسن ﴿لَا يَخْشَىٰ وَالِدَهُ وَلِلَّهِ﴾ هیچ باوکی تاوانی
 روله که ی هه لنا گری ﴿وَلَا تَقُولُ فَوْجًا رَافِعًا﴾ و هیچ روله به کیش شتیک له تاوانی باوکی
 هه لنا گریست ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ بینگومان به لینی خوا حق و راسته ﴿فَلَا تَعْرَفُكُمْ الْخَبْرُ الْكُفْرُ﴾
 که واته با زبانی دنیا هه لتان نه خه له تینی ﴿وَلَا يَعْرِفُكُمْ إِلَّا اللَّهُ الْقَرُورُ﴾ وه با شه بتانی فریوده به (بیانوی
 به زه ی و لی بوردنی) خوا نه تان خه له تینی ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ﴾ به راستی ته نها لای خوا به
 زانیاری (کاتی هاتی) رږوری دواپی ﴿وَمُزِيلُ الْعُنْتِ﴾ وه همر خوا باران ده بارتنی ﴿وَتَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ﴾
 ته نها خوا ده زانی به وه ی له مند الدانی (دایکان) دابه ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا﴾ وه هیچ که س
 نازانی سبه ینی (له داهاتو ودا) چی ده کات ﴿وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ﴾ وه هیچ که س نازانیت له
 چ شوین و زه ی به کدا ده مریت ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به راستی خوا زانا و ناگاداره ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوائ به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الْعَلَّ﴾ به (ئه‌لیف، لام، میم) ده‌خو‌تترینه‌وه خوا زان‌اتره به‌مانا‌که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌نای
سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَازِبٌ فِيهِ﴾ هینانه خواره‌وه‌ی نهم قورئانه هیچ گومانی
تبدانی به ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ له‌لایه‌ن په‌روه‌رد گاری جیهانیانه‌وه‌به ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾ نایا
(بی‌یا‌وه‌ره‌کان) ده‌لین: موحه‌مه‌د ﴿خَوَىٰ نَهْمَ﴾ (قورئانه‌ی) هه‌له‌به‌ستوه ﴿بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ (نه‌خیر
هه‌لی نه‌به‌ستوه) به‌لکو نه‌و (قورئانه) راسته له‌لایه‌ن په‌روه‌رد گارته‌وه (هاتوه) ﴿يُتَذَكَّرُ﴾ (نه‌و‌هی
به‌و (قورئانه) بترستی خه‌لکی ﴿مَا أَنزَلْنَاهُ مِنْ قَبْلِكَ﴾ که له‌پیش تو هیچ ترسینه‌ریکیان
بۆ نه‌هاتوه ﴿أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا﴾ به‌لکو ریتموونی وهر گرن ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
بَيْنَهُمَا﴾ خوا زاتیکه ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه به‌دی هیتاوه ﴿فِي سِتْرٍ أَلْمَمٍ﴾ له
شه‌ش روزه‌دا ﴿تُرْأَسُوهُ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به‌رز بوویه‌وه بۆ سه‌ر عه‌رش و قهراری گرت (ئیمانمان
پیه‌تی و چۆنیه‌یه‌که‌ی نازنین) ﴿مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَفِيعٍ﴾ بیجگه له‌و (خوا) هیچ پشیمان و تکا
کاریکتان نیه ﴿فَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بۆ بیرنا‌که‌نه‌وه و په‌ند وهر نا گرن ﴿بَلْ يَرَوْنَ الْآثَرِ إِلَى الْأَرْضِ﴾
خوا هه‌مو و کاروباره‌کان به‌رینه‌وه‌یه‌ت له‌ئاسمانه‌وه تا زه‌وی (هه‌تا روزه‌ی دوائی) ﴿تُفَرِّجُ الْغَمَّ﴾ له‌پاشان
هه‌مو و نه‌و کاروباره‌ به‌رز ده‌یتوه بۆ لای خوی ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مَقْدَارُهُ الْفَتْحَ سِتْرًا مَقْدُورًا﴾ له‌روزیکدا
(له‌قیامته‌دا) که‌ئه‌ندازه‌که‌ی هه‌زار ساله له‌و سالانه‌ی ئیوه ده‌یزمیرن ﴿ذَٰلِكَ عَذَابُ الْعَذِيبِ وَالنَّشْهَدَةُ﴾ نه‌و
(خوا) زانایه به‌هه‌مو و نه‌یتی و ئاشکرایه‌ک ﴿الْعَرِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به‌ده‌سه‌لات و میهره‌بانه ﴿الَّذِي أَحْسَنَ
كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ زاتیکه هه‌مو و شتیکی به‌جوانترین شیوه دروست کردوه ﴿وَمَا خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ
طِينٍ﴾ جا مرقفی له‌سه‌ره‌تاوه له‌قور دروست کرد ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ له‌پاشان
نه‌وه‌ی مرقفی له‌پوخته‌یه له‌ناوی بنی‌سرخ و قیزه‌ون دروست کردوه ﴿وَنَسُوهُ وَفَفَّحَ فِیهِمِ
رُوحَهُ﴾ له‌پاشان رینک و پیتی کرد (به‌شتیه‌ی ئاده‌می) و فوی کرد به‌به‌ریدا له‌روحیت که‌خوی
دروستی کرد (دانه‌بالی روح بۆ لای خوا بۆ ریزو ته‌شریفه) ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾
گوی و چاو و دلی بیه‌خشیوون ﴿قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زور که‌م سوپاسی خوا ده‌که‌ن ﴿وَإِلَّا لَوِ اتَّخَذَ النَّاسُ
إِلَٰهًا دُونَهُ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾ نایا سه‌ر له‌نوی جاریکی تر دروست ده‌کرینه‌وه (وزیندوو ده‌بینه‌وه)
﴿بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ﴾ (وانیه) به‌لکو نه‌وان باوه‌ریان نییه به‌خرمه‌ت په‌روه‌رد گاریان بگه‌ن
(بۆ دادگایی قیامه‌ت) ﴿قُلْ يَتُوبُ إِلَٰهُكُمْ إِلَٰهُ الْوَحْدِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی فریشته‌ی
گیان کیشان که‌گیان کیشانی ئیوه‌ی بن سیه‌راوه ده‌تان مرینی ﴿ثُمَّ إِنِّي رَأَيْتُ يُجْعَلُونَ﴾ له‌پاشان بۆ لای
په‌روه‌رد گارتان ده‌گه‌رینه‌وه

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمَجْرُوفُونَ﴾ نه گهر ده‌بینی کاتیک (له‌قیامت دا) تاوانباران ﴿تَاكْسُرُونَ﴾ و بی‌همه‌ی عنده‌ی ربه‌ی
 له‌حوزوری په‌روهر دگاریاندا (له‌خه‌جالتی دا) سهریان داخستووه ﴿رَبَّنَا أَنْصِرْنَا وَرَبِّنَا﴾ (ده‌لین)
 نه‌ی په‌روهر دگاری نیمه (نه‌وه‌ی به‌لینت پین دابوون) دیمان و بیستمان ﴿فَارْجِعْنَا لَعْمَلِ صَالِحِنَا﴾ ده‌ی
 بمانگپه‌روهه (بزو دونباتا) کرده‌وه‌ی چاک بکه‌پین ﴿إِنَّا مُقِرُّونَ﴾ به‌راستی نیمه دلنیاپین (له‌قیامت)
 ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا كَالْقَلْبِ كُلِّ تَلَّيْنِ﴾ نه‌گهر بمانویستایه ریتموونیمان به‌همه‌سوو که‌سی ده‌دا
 ﴿وَلَكِنَّا حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي﴾ به‌لام به‌لینتی من چه‌سپاو و جینگیر بووه ﴿لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ﴾ که‌بینگومان دوزخ
 پرده‌که‌م ﴿مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ له‌جنتو که و ناده‌سی به‌تیکرا ﴿قَدْ قُولُوا بِمَا تَقُولُونَ﴾ (له‌خه‌جالتی دا)
 که‌واته (سزای دوزخ) بچه‌ژن، چونکه گه‌بشتن به‌م پرژه‌مان له‌بیر کرد بوو ﴿إِنَّا نَبِئُكَ﴾
 به‌راستی نیمه‌ش نپوه‌مان له‌بیر خومان برده‌وه ﴿وَدُفِعُوا إِلَىٰ عَذَابِ الْخُلْدِ﴾ و سزای به‌رده‌وام بجه‌ژن ﴿بِمَا
 كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌هوی نه‌وه‌ی ده‌تانکرد (له‌دونیا‌دا) ﴿إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ﴾ نه‌نپا که‌سانی باوهر
 به‌ثابه‌ته‌کانی نیمه‌ده‌هین ﴿إِذَا دُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا﴾ هه‌ر کاتی به‌و (ثابه‌تانه) ناموزگاری بکرین
 نه‌که‌ون به‌روو‌دا به‌مسورده‌برده‌وه ﴿وَسَخَّرُوا لَهَا خَدَّيْنِ﴾ و به‌پاکی ستایشی په‌روهر دگاریان ده‌که‌ن
 ﴿وَهُنَّ لَا يَسْتَكْبِرْنَ﴾ و خویان به‌گه‌وره‌دانانین ﴿سَجَّادَاتٍ مُّخَوَّضَاتٍ لِّعَنِ الْمَصَاجِعِ﴾ نه‌نیشتیان دوور
 نه‌که‌وینه‌وه له‌جینگای خه‌وتنیان (واته: له‌خه‌و هه‌له‌ده‌من بوشه‌و نو‌یز کردن) ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾
 هاوار و نزاله‌په‌روهر دگاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه ﴿وَمِمَّا زَكَّيْنَاهُمْ يُسْمَعُونَ﴾ و له‌و پرزی و سامانه‌ی
 پیمان داوون ده‌به‌خشن ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ﴾ نه‌مجا هیچ که‌س نازانی ﴿مِمَّا أُخِيتَ لَهُمْ مِنْ شَرِّ أَعْيُنٍ﴾ چی
 شاراو‌ده‌وه بؤبان له‌(به‌هشت دا که‌هوی) گه‌شبوونی چاوه‌کانن ﴿جَزَاءً يَسْأَلُونَ﴾ نه‌م
 یاداشته (ده‌درتسه‌وه) به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌کردویانه ﴿أَفَنُكَانَ مُؤْمِنًا﴾ ده‌ی ثابا که‌سی
 شیماندار بووین ﴿كُنْ كَانَفِيقًا﴾ وه‌ک که‌سینکه‌ده‌ر چووین له‌ثیمان (و فاسق بووینت) ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾
 هه‌ر گیز چونیه‌ک نین ﴿أَلَمْ أَلْزِمَهُمُ الْإِسْلَامَ﴾ جا نه‌وانه‌ی که‌باوهریان هیتاوه و کرده‌وه
 چا‌که‌کانیان کردووه ﴿فَلَهُمْ جَنَّاتُ الْمَأْوَىٰ نُزُلًا﴾ نه‌وه به‌هشتانیک‌ی پر ریزو خوشیان بؤ هه‌یه ﴿بِمَا كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ به‌هوی نه‌و کرده‌وانه‌وه‌ی که‌ده‌یان کرد ﴿وَأَلَمْ أَلْزِمَهُمُ الْقِسْلَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی که‌فاسق بوون
 ﴿فَمَا أَوْعَدُهُمُ النَّارُ﴾ نه‌وه جینگایان ناگه‌ره ﴿كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا﴾ هه‌ر کاتی بیانه‌وی له‌دوزخ
 ده‌رچن ﴿أُيْذُوا فِيهَا﴾ دووباره‌ده‌یانگپه‌نه‌وه ناو دوزخ ﴿وَقِيلَ لَهُمْ دُفِعُوا إِلَىٰ النَّارِ﴾ و پیمان ده‌وتری
 بجه‌ژن سزای نه‌و ناگه‌ره‌ی ﴿الَّذِي كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ که‌نپوه‌باوهرتان پین نه‌ده‌کرد ﴿

﴿وَلَذِيْقَهُم مِّنَ الْعَذَابِ الْآخَرِ﴾ و به پراستی نیمه سزای دوتایان بی ده چیزین ﴿ذُوْنَ الْعَذَابِ الْآخَرِ﴾ جگه‌له سزای هره گموره (ی دوزخ) ﴿لَعْنَهُمْ يَرْجِعُوْنَ﴾ تابگه‌رینه‌وه (بؤ لای خوا) ﴿وَمِنْ أَظْلَم مِّنْ ذٰلِكَ زَيْنَابَ رَبِّهٖ﴾ وه کی ستمکارتره لهو که‌سه‌ی به نایه‌ته‌کانی به‌رومرد‌گاری نامؤژ‌گاری بکریست ﴿وَأَعْرَضَ عَنْهَا﴾ دوا نه‌وه به‌رو و هر گپرت و پشنی تی بکات ﴿إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِينَ مُنتَقِمُونَ﴾ به پراستی نیمه توله سینه‌رین له ناوانباران ﴿وَالَّذِي نَبِّئُكَ أَنَّهُ كَتَبَ﴾ سویند به‌خوا به پراستی نیمه ته‌وراتمان دا به‌موسا ﴿فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَقٍ مِّنْ يُقَالُ يَهُ﴾ نه‌مجا گومانت نه‌بیست (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) له گه‌یشتنت به‌موسا (یان گومانت نه‌بیست له گه‌یشتنی ته‌ورات به‌موسا) ﴿وَجَعَلْنَا هٰدِيَ لِنَبِيِّ إِسْرٰٓءِيلَ﴾ وه نیمه نه‌و (ته‌وراته) مان کرد به‌رینموونی که‌ری به‌نو ئیسرائیل ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً﴾ وه له‌ناو ته‌واندا پینشه وایانیکمان دانا ﴿يَهْدُوْنَ بِآيَاتِنَا﴾ رینموونی (خه‌لک) یان ده‌کرد به‌فهرمانی نیمه ﴿لَمَّا صَبَرُوْا وَوَكَّلْنَا بِآيَاتِنَا يُفْلِتُوْا﴾ کانی خویان گرت و به‌نایه‌ته‌کانی نیمه دلنیا بیون (باوه‌ری به‌ویان هینا) ﴿إِن رَّبَّكَ هُوَ يَقْضِیْ بَيْنَهُمْ﴾ بینگومان به‌رومرد‌گارت بریار ده‌دات له‌نتوان (به‌نده‌کانی دا) ﴿يَوْمَ الْقِيٰمَةِ﴾ له‌روژی قیامه‌تدا ﴿فِيْمَا كُنْتُمْ فِيْ شَكٍّ مِّنْهُ﴾ له‌وه‌ی ته‌وان قییدا جی‌اواز بیون ﴿أَوَلَمْ يَهْدِیْهُمْ﴾ نایا (رینگای راست) بیون نه‌بوته‌وه بیوان ﴿كَمْ أَفْعَلْنَا مِّن قَبْلِهِمْ مِّنَ الْقُرُونِ﴾ که نیمه پیش ته‌مان زور گهل و نه‌ته‌وه‌مان له‌ناو به‌رووه ﴿يَسْتَشُوْنَ فِيْ مَسَدِكُمْ﴾ ته‌مان (بی باوه‌رانی مه‌ککه) به‌شوین و خانووه (ویران کراوه) کانی ته‌واندا هاتوو چو ده‌که‌ن ﴿إِنِّ فِيْ ذٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ به‌پراستی له (تیاجوونی) ته‌واندا چمند به‌لگه‌ی گموره هدیبه ﴿أَفَلَا يَسْمَعُوْنَ﴾ ده‌ی نایا ته‌وانه (ته‌و راستبانه) نایستن ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ نایا نابین و نازانن ﴿أَنَّا نَسُوقُ الْمَتٰٓةَ إِلَى الْآخِرِ﴾ که نیمه ناو ده‌نیرین بؤ زه‌وی ووشکی بی پرووه ﴿فَنُخْرِجُ بِهِمْ رِجَالًا﴾ نه‌مجا به‌هوی ته‌و (ناوه‌وه) کشتو کال و گزو گیا ده‌روینین ﴿تَأْكُلُ مِنْهُ أَعْمٰهُمُ وَنَفْسُهُمْ﴾ که ناره‌لیان لینی ده‌له‌وه‌ری و خوشیان لینی ده‌خون ﴿أَفَلَا يَصْبِرُوْنَ﴾ ده‌ی نایا ته‌وانه نابینن ﴿وَيَقُولُوْنَ مَتٰٓى هٰذَا الْفَتْحُ﴾ وه (بی باوه‌رانی مه‌ککه به‌موسلمانان) ده‌لینن ته‌م حوکم و بریاردانی قیامه‌ته، که‌ی ده‌بی ﴿إِن كُنْتُمْ صٰدِقُوْنَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه پراستگئون ﴿قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنفَعُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا اٰیْمَانُهُمْ﴾ (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) بلی روژی بریاردانی قیامه‌ت باوه‌ر هینان سوود ناگه‌یه‌نیست به‌وانه‌ی بی باوه‌ر بیون له‌دونیا دا ﴿وَلَا هُمْ يُنظَرُوْنَ﴾ و مؤله‌تیشیان بی نادری ﴿فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ﴾ جا (ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) پرویان لی و هر گپره و گویان مه‌ده‌ری ﴿وَأَنْتَظِرُ اِنَّهُمْ مُّنتَظَرُوْنَ﴾ وه تو چاوه‌روانی بکه بینگومان ته‌وانیش چاوه‌روانن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ أَوْىٰ إِلَهُكَ﴾ نهی پیغمبر ﷺ (بهرده وام) له خوا بترسه ﴿وَلَا تَطْعَمُ الْكَافِرِينَ وَالْمُشْرِكِينَ﴾ به گوئی کافران و دوپروه کان مه که ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بینگومان خوا زانای کار به جتیه ﴿وَأَتَّبِعْ مَا يَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه شوین نه وه بکه وه که له بهر وه ردگار ته وه وه حیت بز کرا وه ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ به راستی خوا به وهی که ده بکه ن ناگدا ره ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ پشت هر به خوا به سه ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ وه خوا به سه پاریزه بیت ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ لِرِجَالِكُمُ خَوْفًا﴾ دای نه ناوه بز هیچ بیایونک (ناده میهک) ﴿مِنْ قَلِيلٍ فِي جَوْفِهِ﴾ دوو دل له ناوسنگیدا ﴿وَمَا جَعَلَ أَرْوَاحَكُمْ أَلْفًا﴾ وه (خوا) نه و هاوسه رانه تانی نه کردوته ﴿تُظَاهَرُونَ مِنْهُمْ أَمْهَاتِكُمْ﴾ دایکمان که (ظهار) یان له گهل ده که ن (بیان ده لئین نئوه وهک پشتی دایکمان وان بز نئمه) ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ﴾ وه خوا به کوپ کرا وه کانتانی نه کردوته کوپ نان ﴿ذَلِكَ قَوْلُكُمْ بِأَلْوَاهِكُمْ﴾ نه وه قسهی سه ر زاره کی تانه ﴿وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ﴾ خواش ووتهی راست ده لئین ﴿وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ﴾ هر ته ویش ریتمونویی (خه لک) ده کات بز رنگای راست ﴿أَدْعُوهُمْ إِلَىٰ آبَائِهِمْ﴾ (نه و به کوپ کرا وانه) به ناوی باو کیانه وه بانگیان بکه ن ﴿هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ نه وه راستره به لای خوا وه ﴿إِنَّ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَزْرًا﴾ نه مچا نه گهر باو کیان نه ناسن (تابه ناویانه وه بانگیان بکه ن) ﴿فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَوَالِدُكُمْ﴾ نه وانه برای نایی و دوست و خوشه ویستانن ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ﴾ هیچ گونا هینکمان له سه ر نی به له و (بانگ کرده دا) که به نه زانین گوئیبتان (پیش هاتنی نه م نایه ته) ﴿وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾ به لام (گونا هبار ده بن) نه گهر به دل و به ده سی نه نقه ست بیکه ن ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیوردهی میهره بانه ﴿إِنَّ النَّبِيَّ أَوْىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ پیغمبر ﷺ له خودی بر واداران بز خویان له پیشره ﴿وَأَرْوَحُهُمْ أَمْهَاتُهُمْ﴾ خیزانه کانیشی دایکی باوهر دارانن ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾ و نه وانهی (به نه سه ب) خزمی به کترن (نه گهر موسلمان بن) ﴿بَعْضُهُمْ أَوْىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ له قورثانی خودا بزیه کتری له پیشرن (میرات له به کتر به رن) ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ﴾ له ئیمانداران و کوچه ران (که خزم نین) ﴿إِلَّا أَنْ تَقْعَلُوا فِي أَرْبَابِكُمْ مَعْرُوفًا﴾ مه گهر خوتان چاکه بهک (به خشین یا وه سیئی) بز دوست و خوشه ویستانان بکه ن ﴿كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا﴾ نه و بر باره له قورثان (یان له لوح المحفوظ دا) نوسر وه ﴿

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ﴾ (شدهی موحه‌ممه‌د ﷺ پیریان بخمره‌وه) کاتنی که په‌یمانمان وهر گرت له پیغه‌مبه‌ران ﴿وَمِنْ نُّوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ﴾ هه‌روه‌ها له تۆ وله‌ن‌سوح وله‌ئیراهیم و له‌موسا و له‌عیسای کوری مه‌ریدم ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ وه‌له‌هه‌موویان په‌یمانی به‌هیز و به‌ومان وهر گرت ﴿يَسْتَقِلُّ الصَّدِيقِينَ عَنْ حَيْدَرِهِمْ﴾ بۆ نه‌وه‌ی (خوا) هر سیار له‌راست گزیان بکات دهر یاره‌ی راستییان ﴿وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ و سزای هر نیش و نازاریشی ناماده کردوه بۆ بی‌باوه‌ران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شدهی نه‌وه‌ که‌سانه‌ی که‌باوه‌ران هیتاوه ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بیر له‌چاکه و نیعمه‌تی خوا بکه‌نه‌وه به‌سهر تانه‌وه ﴿إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ﴾ کاتنی له‌شکرینکی زورتان بۆ هات (له‌جه‌نگی خه‌نده‌قدا) ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا﴾ نه‌مجا نیمه‌بایه‌کی به‌هیزمان بۆ ناردن ﴿وَجُنُودًا مَّرْكُومًا﴾ وله‌شکری (فرشته‌ش) که‌ئیه‌ نه‌تان بینین ﴿وَكُنَّ مِنَ الَّذِينَ يَتَعَمَّلُونَ بِصِيرًا﴾ وه‌خوا به‌وه‌ی ئیه‌ ده‌یکه‌ن بینایه ﴿إِذْ جَاءُوكَ مِنْ فُوقٍ﴾ و من اسفل منكم ﴿کاتنی (بی‌باوه‌ران) هیزشبان بۆ هیتان له‌سهر ووتانه‌وه و له‌خوار تانه‌وه (جوار ده‌وری مه‌دینه‌یان گرت) ﴿وَإِذْ رَأَيْتُمُ اللَّيْلَ مِنَ الْكَافِرِينَ وَكَانَ ثَمَلَهُمْ بَاسٌ﴾ وه‌چاوه‌کان نه‌بله‌ق بوون ﴿وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ﴾ و دل‌کان (له‌ترسا) گه‌بشتبوونه‌ گه‌روو ﴿وَنَظَرُونا بِاللَّهِ الظُّلُمَاتِ﴾ و گومانی جوربه‌جورتان به‌خوا ده‌برد ﴿هَٰؤُلَاءِ أُولَئِیُّ الْمُؤْمِنُونَ﴾ له‌ویدا نیمانداران تاقی کرانه‌وه ﴿وَوَلَّوْا زُرَّارًا لَّشَّيْطَانًا﴾ وه‌راوه‌شیران به‌راوه‌شان‌دنیکی توند ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ﴾ (بیر بکه‌نه‌وه) کاتیک دوو پرووه‌کان و نه‌وانه‌ی له‌دلیاندا نه‌خوژی هه‌بوو ووتیان ﴿مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا﴾ خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بیجگه‌ له‌نه‌فرده‌ان هبچ به‌ئیبکیان پی نه‌داین ﴿وَإِذْ قَالَتْ خَلِيفَةٌ مِنْهُمْ﴾ وه‌کاتنی ده‌سته‌یه‌ له‌و (دوو پرووانه) ووتیان: ﴿يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَانْجِعُوا﴾ شدهی دانیش‌توانی مه‌دینه‌ نیره‌جینی مانه‌ووتان نی به‌ده‌ی بگه‌رینه‌وه ﴿وَيَسْتَفِيزُونَ فِيهِمْ مَنَّهُمُ النَّبِيُّ﴾ وه‌کۆمه‌لی تر له‌وان مۆله‌تی گه‌رانه‌وه له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌خوازن ﴿يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ﴾ ده‌یان ووت: خانوه‌کانمان بی‌پاریزه‌ر و پرووت و که‌لیناویه ﴿وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ﴾ له‌کاتیکدا واش نه‌بوو (که‌ده‌یان ووت) ﴿إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا﴾ نه‌وان ته‌نها مه‌به‌ستیان هه‌له‌هاتن بوو (له‌جه‌هاد کردن) ﴿وَلَوْ دُنَّ عَنْهُمْ مِنْ أَقْطَارِهَا﴾ وه‌ته‌گه‌ر هیزش به‌هیزرایه‌ته‌سهریان له‌هه‌موو لایه‌کی (مه‌دینه) وه‌ ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ الْفِتْنَةَ لَأَنزَلَهَا﴾ نه‌مجا داوای کافر بوون و جه‌نگ کردنیان لی بکرایه (دژ به‌تۆ شدهی موحه‌ممه‌د ﷺ) داواکه‌یان به‌جینی ده‌هیتا (و به‌گوینیان ده‌کردن) ﴿وَمَا تَلَبَّوْا بِهَا إِلَّا بَيْرًا﴾ وه‌نهم داوایان دوانه‌ده‌خست ماوه‌یه‌کی که‌م نه‌بیت ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ عَنْهَا آلِفَةً﴾ الله من قبل ﴿بینگومان نه‌وانه‌ له‌هیش نه‌م (روداوه) په‌یمانیان به‌خوا دابوو ﴿لَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا بَدْرًا﴾ که‌ (له‌غه‌زادا) پشت هه‌لناکه‌ن و راناکه‌ن ﴿وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا﴾ وه‌په‌یمانی درا به‌خوا (خواه‌نه‌که‌ی) لیهر سراو ده‌بی ﴿۱۵﴾

﴿قُلْ لَنْ يَفْعَلَكُمْ الْفِرَارُ﴾ (نه ی موحه ممد ۱۱) به دو ور ووه کان) بل ی هه لهانن سو و دتان پی ناگه به نی ﴿لَنْ فَرَّشُرْمِقَاتِ الْمَوْتِ أَوْ الْقَتْلِ﴾ نه گهر له مردن یا کوشتن هه لبین (خوتان بدر نه وه) ﴿وَلَا لَأَسْتَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ جا له و کاته دا به هره و خو شی ژبانن پی نادری ماوه به کی کهم نه پی ﴿قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنْ أَلْفٍ﴾ بل ی کیبه شه و که سه ی ئیوه له خوا ده بار نزی ؟ ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمَةً﴾ نه گهر خوا زیان و خرا به یان به زه یی و ره حمه تی بو ئیوه بویت ﴿وَلَا يَجِدُونَ لَهْمٍ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ بیجگه له خوا بو نه وان نیبه ﴿وَلَا يَلْقَوْنَ فِتْنًا﴾ هیچ پشتیوان و بار مه تی ده ریک ﴿فَذِقُوا اللَّهَ الْعَذَابَ مِنْكُمْ﴾ بیگو مان خوا ده زانی به و که سه انه تان که ناسته نگ دروست ده کات له ریگه ی (موسلمانان بو جیهاد کردن) ﴿وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلْمْ إِلَٰهًا﴾ که به براده ره کان یان ده ئین: وهرن بولای ئیمه (و خویان ده دزی به وه له جیهاد) ﴿وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ نه وانه نایه ن بو جهنگ و غه را زور به که می نه بیت ﴿أَشِخَّةَ عَثَرَتْ﴾ له ناستی ئیوه دا (نه ی موسلمانان نه وانه) چرو و کن ﴿فَإِنَّمَا أَهْلُكَ﴾ نه مجا کاتیک (به هزی جهنگه وه) ترس و بیم په یدا بیت ﴿وَأَنَّهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ ده یان بیی به جور ی سه برت ده که ن (له ترسی جهنگ) ﴿تَدْرَأُ عَيْنُهُمْ﴾ چاویان به م لا ولادا ده سور ی ﴿كَأَلَيْكَ يَفْقَهُونَ الْمَوْتَ﴾ به وینه ی که سیک له سه ره مهر گدا بیهو شی به سه ردا بیت ﴿فَإِنَّمَا أَهْلُكَ﴾ به لام کاتی تر سه که روشت ونه ما ﴿مَلْفُوكُمْ بِالْأَيْتَةِ جَدَارٍ﴾ به زمانی نیژ زمانتان لی در یژ ده که ن (وه داوای غه نیمه تنان لی ده که ن) ﴿أَشِخَّةَ عَلَى الْخَيْرِ﴾ که چی چرو وک و رژدن له سه رمال و غه نیمه ت ﴿أُولَٰئِكَ لَمْ يَزَمُوا﴾ نانه وانه پاوه ریان نه هیتا بوو ﴿فَأَخْبَطَ اللَّهُ أَسْمَانَهُمْ﴾ بویه خوا کر ده وه یانی بو چهل کر دنه وه ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ و نه مه به لای خوا وه (کار تکی) ناسانه ﴿يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا﴾ وایان ده زانی کومه له کان (له شکریان هیتا بوو) نه روشتوون ﴿وَإِنَّمَا الْأَحْزَابُ﴾ وه نه گهر شه و کومه لانه بگه ری نه وه (بو سه ر مه دینه) ﴿يَزُدُّونَ أَوَانَهُمْ يَذُوبُونَ فِي الْأَحْزَابِ﴾ ناو اتیان ده خوا ست که له ناو (مه دینه) عه ره به ده شته کیبه کان به دوور بو و نابه (له ترسی جهنگ) ﴿يَسْتَلُونَ عَنْ أَمْرِكُمْ﴾ له دووره وه پر سیاریان له هه والی ئیوه بکر دابه ﴿وَتَوْكَأْتُمُوهُمْ﴾ وه نه گهر له ناو ئیوه دا بو و نابه ﴿فَمَا قَتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا﴾ جهنگیان نه ده کرد زور به که می نه پی ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ﴾ سویند به خوا به راسنی له پیغه مبه ری خوا دا ۱۱ بو ئیوه هدیبه ﴿أَمْرًا حَسَنًا﴾ سه ره مشقی و بیشه وایدنی چاک ﴿لَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ جُرْءًا وَالْيَوْمَ الْآخِرُ﴾ بو که سیک به هبوا ی خواو (باداشتی) ریزی دوا بی به ﴿وَذَكَرَ اللَّهُ كَثِيرًا﴾ وه زور یادی خوا ده کات ﴿وَلَمَّا زَاكَا الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ﴾ وه کاتی نیمانداران شه و کومه لانه یان دی (له شکریان هیتا بوو بو سه ر مه دینه) ﴿فَالْوَأْدُ أَمَّا وَعَدَةُ اللَّهِ وَمَوْلَاهُ﴾ ووتیان نه مه شه و به لینه یه خوا و پیغه مبه ره که ی به نیمه یان دا بوو ﴿وَصَدَقَ اللَّهُ وَمَوْلَاهُ﴾ خوا و پیغه مبه ره که ی راستیان فر موو ﴿وَمَا زَالَهُمْ إِلَّا يَهْلِكُونَ تِلْكَ﴾ (هاتی نه وه هه موو هیزه ی کوفر) پاوه داران ته نها نیمان و ملکه چیان پیی زیادی کرد ۱۱

﴿فَإِنَّ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ﴾ له‌ناو باوهر داران دا پیاوانیک همن ﴿صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾ راستیان کرد له گهل
 نه و به‌یمانه‌ی که دابویان به‌خو ﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾ نه‌مجا هه‌ندیکیان نه‌زر و به‌لینی خوی به‌جی هیناو
 (شه‌هید بوو) ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَدْعُ﴾ هه‌ندیکیشیان چاوهر و انی (وهیشتا له‌ژماندان) ﴿وَمَا يُلَوِّذُ بِكَا﴾ هیچ
 گور انیکیان (له‌به‌لینی خویان دا) نه‌کر دووه ﴿لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ﴾ بو نه‌وه‌ی (خو) پاداشتی
 راست گزیان بداته‌وه به‌هوی راستی به‌که‌یانه‌وه ﴿وَتَعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنَّ شَاءَ﴾ وه‌سزای دوو پرووه‌کان
 بدات نه‌گهر به‌موت ﴿أَوْ يُحِبُّ عَلَيْهِمْ﴾ یان ته‌و به‌یان لی گبراکات ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ بنگومان
 خوالیورده‌ی سیهره‌بانه ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ﴾ وه‌خو کافره‌کانی (قوره‌یش که له‌شکریان
 هینابوو بو سهر مه‌دینه) گهرانده‌وه به‌رق و مه‌راقه‌وه (بو ولانی خویان) ﴿لَا يَمَسُّهُمُ الْأُخْرَىٰ﴾ هیچ خیر و
 ثاوانیکیان (له‌ناو بردنی نیمانداران) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿وَصَكَّيْنَا اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْيَقَالَ﴾ خوالییمان دارانی
 له‌جه‌نگ پاراست (به‌هوی بای توند و فرشته‌وه کافرانی پرزو بلاو کرد) ﴿وَكَانَ اللَّهُ قَرِيبًا عَنِذِرًا﴾ وه‌خو
 هه‌میشه به‌هیزی به‌ده‌سه‌لانه ﴿وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ (به‌نی قوره‌بزه) که‌به‌ستگیری
 شه‌وان (قوره‌یش و غه‌طفان) یان کرد خوی گه‌وره هینابه‌ خواره‌وه ﴿مِنْ ضِيَائِهِمْ﴾ له‌قه‌لاکانیان
 ﴿وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ﴾ وه‌ترسی خسته‌ناو دلیانه‌وه ﴿فَرِيقًا تَقْتُلُونَ﴾ کومه‌لیکیان ده‌کورن
 ﴿وَتَأْخِزُونَ فَرِيقًا﴾ وه‌کومه‌لیکی تریان به‌دیل ده‌گرن ﴿وَأُورَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ﴾ (دوی
 تیاچوونی شه‌وان خو) زه‌وی و خانوو سامانی شه‌وانی دا به‌ئیه‌وه ﴿وَأَرْضًا لَّا تَطْغَوْهَا﴾ هه‌روه‌ها زه‌وی
 به‌کیش که‌پیشان پیانه‌نابوو ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ وه‌خو به‌سهر هه‌موو شیکدا به‌توانابه ﴿فَإِذَا
 جَاءَ النَّبِيَّ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا تُرِيدُونَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبهر ﴿بِمُخِيزَانِهِ كَانَتْ بَلَىٰ﴾ ﴿إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبِّهَا﴾
 نه‌گهر ئیه‌و ژبانی دنیا و رازاوه‌ی شه‌وتان ده‌وی ﴿فَتَعَالَىٰ أُمِّيَّتُهُ﴾ ده‌ی هه‌مووتان و هرن موته‌تان
 پی بدهم (موته‌ پاره و شتومه‌کیکه ده‌دریته‌ ثافره‌نی ته‌لاق دراو) ﴿وَأُمِّيَّتُهُ مَسْرَجًا جَعَلْنَا﴾ وه‌ته‌لاق‌تان
 بدهم به‌ته‌لاق دانیکی چاک و بی زبان ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ الْأَخِرَةِ﴾ وه‌نه‌گهر ئیه‌و
 خو او پیغه‌مبهر که‌ی و پاداشتی ریزی دوی تان ده‌وی ﴿فَإِنَّ اللَّهَ أََعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مَنَاجٍ﴾ نه‌وه بنگومان
 خوالاماده‌ی کردوه بو چاکه‌کاران له‌ئیه‌وه ﴿أَجْرًا عَظِيمًا﴾ پاداشتیکی گه‌وره ﴿بِإِيسَاءِ النَّبِيِّ﴾ نه‌ی
 خیزانه‌کانی پیغه‌مبهر ﴿مَنْ يَأْتِ مَنكُم بِخَبَرٍ مُّسْتَشَرٍّ﴾ هه‌ر کام له‌ئیه‌و گونا‌هیکه‌ی گه‌وره بکات
 ﴿يُضَاعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ﴾ سزای بو دوو به‌را به‌ر ده‌کرته‌وه به‌دوو قاتی (خهلکی تر) ﴿وَكَانَ
 ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ وه‌هه‌م کاره‌ش بو خوالاماسانه ﴿

﴿وَمَنْ يَقْتُلْ يَنْكُرْ لَكُمْ رَبُّهُ﴾ (تهی خیزانه کانی پیغمبر ﷺ) هدر کام له تیوه له سهر گوئرایه لی
خواو پیغمبره که ی به رده وام بیت ﴿وَتَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کرده وی چاکیش بکات ﴿وَأَنْتُمْ أَنْتُمْ﴾
مَرَّتَيْنِ ﴿دوو جار پاداشتی بی دده بین﴾ ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا﴾ وه روزه کی چاک و خوشمان بق ناماده
کردوه (له به هشت دا) ﴿وَبِخَسَاءٍ أَنْتُمْ﴾ تهی ژنانی پیغمبر ﷺ ﴿لَسْتُ كَأَحَدٍ مِنَ الْبَشَرِ﴾ تیوه
وهك هیچ یهك له نافرتهانی دیکه نین ﴿إِنْ أَنْتُمْ﴾ ته گهر خوتان پیارین و له خوا بترسن ﴿فَلَا تَخْضَعْنَ
بِالْقَوْلِ﴾ که واته به خه مزه و نازوه قسه مه کهن (وهك نافرتهانی ره وشت نزم) ﴿فَيَقْلَعَنَّ الَّذِي فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾
نه وه کو شه وی که دلی نه خوشه (دهرون نزمه) نیازی خراب بکات ﴿وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا﴾
(که واته) قسه ی چاک و به جی بکهن ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ وه له ماله کانی خوتاندا بمیننه وه
﴿وَلَا تَخْرُجْنَ فَوْجَ الْجَنِّتِ الْأُولَى﴾ وه زینت و جوانی خوتان دهر مه خن (له ناو خه لکی نامه حره مدا)
وه کو خوه در خسنی نافرتهانی سهر ده می نه قامی به که م (پیش نیسلام) ﴿وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ﴾
نویز بکهن و زه کات بدهن ﴿وَأَطِيعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه گوئرایه لی خواو پیغمبره که ی بکهن ﴿إِنَّمَا
يُرِيدُ اللَّهُ﴾ به راستی خوا ده به ویت ﴿لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ تهی ثال و به یسی (پیغمبر
ﷺ) هدر جزوه بیسی و گونا هینك له تیوه دوور یخاته وه ﴿وَيُظْهِرَ كُظْمَهُمْ﴾ و پاک و خاویشتان
بکانه وه به نه واوی ﴿وَأَذْكُرْتَ مَا بَيْنَ يَدَيْكَ﴾ وه بیر بکهن وه له وه ی ده خوینرت
له ماله کانتاندا ﴿مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ﴾ له نایه ته کانی خواو دانایی (قهرموده کانی پیغمبر ﷺ)
﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا﴾ به راستی خوا ووردبینی ناگاداره ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾
به راستی پیاوه موسلماننه کان و نافرته موسلماننه کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه پیاوه باوه در داره کان و
نافرته باوه در داره کان ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ و پیاوانی همیشه گوئرایه لی و نافرتهانی همیشه گوئرایه لی
﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾ و پیاوه راست گوکان و نافرته راست گوکان ﴿وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾
و پیاوان و نافرتهانی خوگر و به نارام ﴿وَالْحَشِيعِينَ وَالْحَشِيعَاتِ﴾ وه پیاوانی له خوا ترس و ژنانی
له خوا ترس ﴿وَالْمُصْطَفِينَ وَالْمُصْطَفَاتِ﴾ و پیاوان و نافرتهانی به خشنده ﴿وَالْحَشِيعِينَ وَالصَّادِقَاتِ﴾
و پیاوان و نافرتهانی روزه وان ﴿وَالْحَفِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَقِيقَاتِ﴾ پیاوان و نافرتهانی داوین پاک
﴿وَالَّذِينَ كَرِهَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالَّذِينَ كَرِهَ﴾ پیاوانی که زور بادی خوا ده کهن و نافرتهانی که زور بادی
خوا ده کهن ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ﴾ خوا ناماده ی کردوه بق هه موویان ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ لیخو شهبون
و پاداشتی گه وره ﴿﴾

﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ بؤ هیچ پیاوو نافرته‌ی تکی باوه‌دار نییه ﴿إِذَا قَضَى اللَّهُ رِسْوَائَهُ﴾ کاتی خواو پیغه‌مبیره‌که‌ی بریاری هدر کارنکیان دا ﴿أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْجَزَاءُ﴾ (بزیان نی به) که‌سه‌ریشک بن له‌کاره‌که‌یانداندا ﴿وَمَنْ يَقْضِ اللَّهُ رِسْوَائَهُ﴾ وه هدر که‌س سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبیره‌که‌ی بکات ﴿فَقَدْ حَصَلَ صَلَاحُ امْرِئٍ﴾ نه‌وه به‌راستی گومرا بووه به‌گومرا بونیکی ناشکرا ﴿وَلَا تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ﴾ (بیربکهره‌وه) کاتیک ده‌تووت به‌که‌سینک (زه‌یدی کوری حاریشه) که‌خواو نیعمه‌تی به‌سه‌ردا ریشیوو، تویش چاکه‌ت له‌گه‌لدا کردبوو (به‌نازاد کردنی و په‌روه‌ده‌کردنی) ﴿أَنْفِكَ عَلَيْهِ رَحْمَتٌ﴾ خیزانت (زه‌ینه‌ب) لای خوٚت را‌گرو به‌یته‌وه ﴿وَأَنْقَى اللَّهُ﴾ وه له‌خواو بترسه ﴿وَنَحْنُ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ﴾ له‌دلی خوٚتدا شتیک ده‌شاریته‌وه که‌خواو ناشکرای ده‌کات ﴿وَنَحْنُ الْبَاسُ وَاللَّهُ أَشَقُّ أَنْ تَخْشَهُ﴾ وه له‌(قسه‌ی) خه‌لک ده‌ترسی له‌کاتیکدا خواو شیاوتره‌که‌لنی بترسی ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ رِسْوَائَهُمْ﴾ نه‌مجا کاتی زه‌ید پیوستی به‌ (زه‌ینه‌ب) نه‌ما و نه‌لا‌قیدا ﴿وَرَجَعْنَا﴾ نیمه (زه‌ینه‌ب) مان لی‌ماره‌کردیت ﴿لَنْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ﴾ بؤ نه‌وه‌ی هیچ نار‌ه‌ج‌تی (وتاوانی) نه‌بیٚت له‌سه‌ر ٚیمانداران ﴿فِي أَرْبَعٍ أَهْبِطَهُمْ﴾ له‌(ماره‌کردنی) ژنانی به‌کور کراره‌کالیانداندا ﴿إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَظَرَ﴾ کاتی پیوستیان پیان نه‌ماو ته‌لا‌قیان دان ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَعْلُومًا﴾ وه فەرمانی خواو (به‌ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب بؤت) دراره و براره‌به ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ﴾ هیچ نار‌ه‌ج‌تی (تاوان) ٚک له‌سه‌ر پیغه‌مبهر ﴿وَبِهِ﴾ ﴿فِي تَفَرُّصٍ مِنَ اللَّهِ﴾ له‌(ماره‌کردنی زه‌ینه‌ب) که‌خواو بریاری داوه‌بؤی ﴿سُئِلَ اللَّهُ﴾ باوو سونه‌ت و رنگای (دائر‌وی) خوابه ﴿فِي الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ له‌ناو پیغه‌مبهرانی له‌مه‌دویشدا ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَّقْدُورًا﴾ وه فەرمانی خواو بریاریکی براره‌به (وده‌بیٚت جی به‌جی بکرت) ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾ که‌ساتی که‌به‌یامه‌کاتی خواو راده‌گه‌به‌نن ﴿وَتَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ﴾ وه له‌(خوا) ده‌ترسن و بیٚجگه‌له‌خوا له‌که‌سی تر ناترسن ﴿وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ خوا به‌سه‌که‌چاودیر و لیٚر سه‌روه‌بیٚت ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ موحه‌مه‌د ﴿بِأَوْكِي﴾ هیچ به‌ک له‌پیاوه‌کاتسان نیه (نه‌زه‌یدی کوری حاریشه و نه‌هیچ که‌سینک تر) ﴿وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ به‌لکو نه‌و نیرداروی خواو کؤنا هه‌مین پیغه‌مبهرانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَكْفِي عَنْ عَالِمًا﴾ وه خواو به‌هه‌موو شتیک زانابه ﴿يَتْلُوهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌شاوه ﴿أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ زور یادی خواو بکه‌ن ﴿وَتَسَبَّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ به‌پاکی یادی خواو بکه‌ن به‌به‌یانیان و ئیوارانداندا ﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه‌و زاتیکه به‌زه‌یی خوٚی ده‌رژینی به‌سه‌رتانداندا ﴿وَمَلَكُكُمْ﴾ و فریشته‌کانی داوای لیٚوردنشان بؤده‌که‌ن ﴿يُخْرِجُكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ به‌وه‌یه‌وه (خوا) له‌تاریکی به‌کانه‌وه‌ده‌رتان دینی به‌ره‌و نو‌رو و پوناکی (ٚیمان و ٚسلام) ﴿وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا﴾ وه خواو به‌به‌زه‌یه‌به‌ٚیمانداران ﴿

﴿يَجْتَنِبُهُ قَوْمٌ يَبْقَوْنَ فِي كَسْبِكَ﴾ رۆزىڭ باوه‌داران ده گه‌نه خزمه‌ت ئه‌و (خوا) به‌خیر هاتنیان به‌(ووشه‌ی) سه‌لامه‌ ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا﴾ وه‌ خوا پاداشتی چاکی بۆ ئاماده‌ کردوون ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ئیمه‌ تومان نار دووه‌ (بۆ خه‌لکی) ﴿شَاهِدًا وَمُنْذِرًا وَنَذِيرًا﴾ به‌شایه‌ت و مژده‌ دور و تر سینهر ﴿وَذَاعِبًا إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ﴾ و به‌بانگ‌خواز بۆ (رینگه‌ی) خوا به‌فهرمانی ته‌و ﴿وَمِرَاجًا مُبِيرًا﴾ و چرایه‌کی پروناک که‌روهه‌ ﴿وَبَشِيرًا لِلْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وه‌ مژده‌ بده‌ به‌ئیمانداران که‌بینگومان بۆ ئه‌وان هه‌یه‌ ﴿فَإِنَّ اللَّهَ فَتْلُكَ كَبِيرًا﴾ به‌هره‌و به‌خششینی که‌وره‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ ﴿وَلَا تُطِيعُوا الْكُفْرَ وَالزُّفْرَ﴾ گویرایه‌لی کافران و دوو پروان مه‌که‌ ﴿وَنَزَحَ أَذْنَهُمْ﴾ گوی مه‌ده‌ به‌نازار دانی ئه‌وان (بۆ تو) ﴿وَوَعَدَكَ عَلَى اللَّهِ﴾ و پشت هه‌ر به‌خوا بیه‌سته‌ ﴿وَوَكَّلَ بِاللَّهِ وَكَيْلًا﴾ وه‌ خوا به‌سه‌ که‌بشتیوان بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ته‌وانه‌ی که‌باوه‌رتان هه‌تاوه‌ ﴿إِنَّا نَكُونُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کاتی ئافره‌تانی ئیماندارتان ماره‌ کرد ﴿فَلَمْ تَلْقَوْهُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرُبَهُمْ﴾ له‌پاشان له‌بیش ئه‌وه‌ی بچه‌ لایان ته‌لاق‌تان دان ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ عَدُوٍّ قَتَلْتُمُوهُمْ﴾ ئه‌وه‌ له‌سه‌ریان نییه‌ بۆ ئیوه‌ هیچ عیده‌یه‌ک هه‌لزمیرن ﴿فَتَقَرَّبُواهُمْ وَتَرَحُّوهُمْ﴾ که‌وانه‌ موته‌یان (بۆ شاک و نوین بۆ دلخۆشیان) بده‌نی و ته‌لایان بده‌ن ﴿سَرَّاحًا جَوِيلًا﴾ به‌ ته‌لاق‌دانینیکی جوان و ږینک و ږینک ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَلْنَا لَكَ﴾ ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﴿بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ئیمه‌ جه‌لالمان کرد بۆ تو ﴿أَرْوَجُكَ إِلَيْنَا أَتُحِبُّهُمْ﴾ ئه‌و هاوسه‌رانه‌ت که‌ماره‌یت بی داوون ﴿وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ﴾ هه‌روه‌ه‌انه‌و که‌نیزه‌کانه‌ی که‌خوا ده‌ستی تۆی خستن (به‌هۆی زالا بوونت به‌سه‌ر کافراندا) ﴿وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ أَخِيكَ﴾ و (بۆمان جه‌لال کردویت) که‌چانی مامت و که‌چانی پورت (خوشکی باوکت) ﴿وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَّتِكَ﴾ و که‌چانی خالت و که‌چانی پورت (خوشکی دایکت) ﴿الَّتِي هَاجَرَ مَعَكَ﴾ ته‌وانه‌ی که‌کۆچیان کرد له‌گه‌لت ﴿وَأَمْرًا مُؤَمَّنًا﴾ و هه‌تاوه‌ت نفس‌ها‌یینی هه‌روه‌ه‌ا ئافره‌تینیکی ئیماندار ته‌ گه‌ر خۆی بیه‌خشی به‌پیغه‌مبه‌ر (به‌بی ماره‌بی) ﴿إِنَّا أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَنْتَحِيزَهُمْ﴾ ته‌ گه‌ر پیغه‌مبه‌ر و ویستی ماره‌ی بکات ﴿خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ئه‌مه‌یان) ته‌نیا بۆ تو دروسته‌ به‌جیا له‌ئیماندارانی تر ﴿قَدْ عَلِمْتَ مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ﴾ به‌پراستی ئیمه‌ ده‌زانین چیمان پتو‌یست کردووه‌ له‌سه‌ر ئیمانداران ﴿فَتَرَأَوْهُمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ ده‌رباره‌ی هاوسه‌رکانیان و که‌نیزه‌که‌کانیان ﴿لِيَكُونَ عَيْنُكَ حَرَجًا﴾ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هیچ له‌لات زه‌حمه‌ت و گران نه‌بی (که‌شتانیکت به‌جیا له‌موسلمانان بۆ دروسته‌) ﴿وَوَكَّلَ اللَّهُ عَفْوَ رَاجِعًا﴾ وه‌ خوا لیبوره‌ی مه‌هره‌بانه‌ ﴿

﴿ثُمَّ جَاءَ مِنْ أَهْلِهَا نَذِيرٌ﴾ (تهی موحه محمد ﷺ) سهر هی) هه ریه کینک له خیزانه کانت وویست دوا ی بخه
 ﴿وَقُلْ لِلَّهِ الْإِتِّكَافُ﴾ و هه ریه کنی له و انت وویست (پیشی بخه) بیهینه یو لای خوت ﴿وَمَنْ أَتَعْبَتِ
 بِمَنْ عَزَلَتْ﴾ وه هه ر کامت بویت (بیته لات) له و انه ی بهر که نارت کردوون له وه و پیش ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ﴾
 هیچ گونا هینکت له سهر نیه ﴿وَلَا يَجُوزُ﴾ و خه فته نه خوون ﴿وَيَرْجِعُونَ﴾ و هه موویان
 رازی بن به وه ی که بیست داوون ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ وه خوا ده زانی به وه ی که له دل تاندا یه
 ﴿وَكُنْتَ اللَّهُ عَلِيمًا خَلِيمًا﴾ وه خوا زانای له سهر خویه ﴿لَا يَحُولُ لَكَ إِلَهٌ مِنْ بَعْدِ﴾ دوا ی نه مانه
 (که هاوسه رتن) هیچ نافر ته نکت یو حه لال نیه ﴿وَلَا أَنْ تَبْتَذِلَ بِهِتَ مِنْ أَرْوَاحٍ﴾ و ناشتوانی بیان
 گوری به هاوسه رانی تر ﴿وَأَوَّحَيْتَ حُسْنُهُنَّ﴾ هه رچه نده به جوانیان سه رسام بیت (رینک و پینکیان
 سه رنجت رابکیشی) ﴿إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ﴾ مه گهر وه که نیزه ک بیته خواوه نی ﴿وَكُنْتَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ رَقِيبًا﴾ وه خوا به سهر هه موو شستینکدا چاودیره ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تهی نه وانه ی باوه رتان
 هیناوه ﴿لَا تَتَخَوَّاتُ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ﴾ مه چنه ژووره وه یو ماله کانی پیغه مبه ر ﷺ ﴿إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ أَنْ تُقَاتِلُوا﴾
 مه گهر رینگه تان هین بدری یو نان خوار دینیک ﴿فَإِنْ تَطَرَّقُوا فِي الْبِلَادِ﴾ یی نه وه ی چاوه روانی پینگه یشتنی
 بکه ن ﴿وَلَا يَكُنْ فِي دُعَاؤِكُمْ فَادْخُلُوا﴾ به لام ته گهر بانگ کران (یو نان خوار دن) نه و سا بر فونه ژووره وه
 ﴿فَإِنْ طَعِمْتُمْ فَادْكُرُوا﴾ نه مجا نه گهر خوار دنه که تان خوار د بلا وه ی لی بکه ن ﴿وَلَا تُسْتَغْفِرُ لِحَرِيكٍ﴾
 وه مه میتنه وه یو قسه کردن ﴿إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي السَّيِّئَ﴾ چونکه به راسنی نه و (مانه وه تان) نازاری پیغه مبه ر
 ﴿دَعَاكَ﴾ ددات ﴿فَاسْتَجِبْ لَهُمْ﴾ نه ویش شهرم ده کات لی تان (که هین ده نگه) ﴿وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِبُ مِنْ أَهْلِهَا﴾
 به لام خوا له (ووتی) هه ق شهرم ناکات ﴿وَلَا تَسْأَلُوهُمْ عَنْهَا﴾ وه هه ر کانی داوا ی شتیکی ناو مال تان
 کرد له (هاوسه ره کانی پیغه مبه ر ﷺ) ﴿فَتَقَالُوا بَلَىٰ﴾ ته وه له پیشی به رده وه لی تان داوا که ن
 ﴿ذَلِكَ أَطْلَقَهَا لِقُلُوبِهِمْ﴾ نه و (شیوه داوا کردنه) تان خاوین تره یو دلی ئنوه و نه و انیش
 ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ به هیچ شیوه به یو ئنوه دروست نی به نازاری (دلی) پیغه مبه ری
 خوا بدنه ﴿وَلَا أَنْ تَكُونُوا أَرْوَاحَ مِنْ تَدْعِيهِ أَيْدٍ﴾ وه هه ر گیسز نابی خیزانه کانی پاش خوی ماره بکه ن
 ﴿إِنْ ذَلِكُمْ﴾ به راسنی نه و (نازاردانی دن و ماره کردنه) تان ﴿كَانَتْ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ به لای خوا وه
 (گونا هینکی) ژور گه وره یه ﴿إِنْ تَبْتَذِلُوا شَيْئًا﴾ نه گهر هه ر شتیک ناشکرا بکه ن (بیان) ﴿أَوْ تَخْفَوْهُ﴾
 یا بیشارنه وه (له دل تاندا) ﴿فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ ته وه به راسنی خوا زانایه به هه موو شتیک ﴿

﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ﴾ (هاوسه رانی پیغه مبهر ﷺ) هیچ گونا هیکیان له سه ر نیه ﴿فِيءَآبَائِهِمْ وَلَا ابْنَائِهِمْ وَلَا﴾
 ﴿إِخْوَانِهِمْ﴾ (نه گه ربی حیحجاب بن) لای باوکیان و کورانیان و برکانیان ﴿وَلَا أُمَّهَاتِهِمْ وَلَا أَبْنَاءَهُمْ﴾
 ویرازا کانیان و خوشکه زاکانیان ﴿وَلَا سَائِرِينَ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ﴾ و لای نافر ه تانی هاو دینیان و لای
 غولام و که نیزانی خو بیان ﴿وَأَقْرَبِينَ﴾ و له خوا بتر سن ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ به راستی
 خوا چاودینرو ناگاداره به سه ر هه موو شنیکدا ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ﴾ به راستی
 خوا و فرشته کانی سه لاوات ده دن له سه ر پیغه مبهر ﷺ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ نه ی نه وانه ی
 که باوه رتان هیتاوه ﴿صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ تیره ش سه لاوات و سه لامی زوری له سه ر
 بدن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به راستی که سانی که نازاری خواو پیغه مبهر که ی ده دن
 ﴿لَنَعَذِّبَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ خوا نه فرینی لی کردوون له دونیا و له دوار و زدا ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِمًّا﴾
 وه سزای ریسوا که ری بو ناماده کردون ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذِرُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وه که سانی که نازاری
 پیاوان و نافر ه تانی نیماندار نه دن ﴿يَغْتَرِبُوا أَكْثَرَ نُحُورًا﴾ بی نه وه ی هیچ تاوانیکیان کردیت ﴿فَقَدْ﴾
 ﴿أَحْصَا لَهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ نه وه به راستی نه وانه بو هتان و تاوانیکی ناشکریان گرتوته نه ستو ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿يَتَّبِعُوا النَّبِيَّ فُلْ يَنُودُوا جَنَّتِ﴾ نه ی پیغه مبهر ﷺ ﴿بَلَىٰ بَعْدَ هَٰؤُلَاءِ مَا يَدْعُونَ﴾ و سائیک و سائیک
 و به که چانت و به نافر ه تانی پرواداران ﴿يَذَرِبُونَ عَلَىٰ مِنَ جُنُودِهِمْ﴾ با عابا و بالاپوشه کانیان بدن به سه ر
 خویاندا (خو بیان و جوانیانی بی داپوشن) ﴿وَالَّذِينَ إِذْ أَنْ يُعْرَفُ﴾ نه وه نزدیکتره بناسرین (به داوین پاک)
 ﴿فَلَا يُؤْذِنُ﴾ تا به هویه وه نازار نه درین ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه خوا لیخوشبوی میهره بانه ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿لَيْسَ لَهُمْ مَقْتٌ﴾ به راستی نه گه کوتایی نه هیتن دوو پروان ﴿وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾ وه که سائیک
 له دلیاندا نه خوشی هیه ﴿وَالْمُرْجُفُونَ فِي الْمَذَبَةِ﴾ و پروا گنده چیه کان له مه دینه دا ﴿لَنَعْرِضَنَّ﴾
 ﴿بِهِمْ﴾ نیمه تو هان ده دهن (به جهنگ کردن) له دزیان ﴿لَنُؤْتِيَنَّكَ فِيهَا أَقْبَالَكَ﴾ پاشان ماوه به کی
 کهم نه بی (له مه دینه دا) در اوسیت نابین (ده ده کرین) ﴿مَنْعُومِينَ أَتَمَعًا لِّقَوْلِهِمْ﴾ (نه وانه) نه فرین لیکراون
 له هه ر کوی بهر ده ست که وین ﴿لَا تُدْرَأُ وَفُتِّرُوا تَفْثِيلًا﴾ به دیل ده گیرین و به کوشتن ده کورزین ﴿وَالَّذِينَ﴾
 ﴿سُئِلُوا﴾ خوا (نه وه ی کردوه) به سوننهت و باو ﴿فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ﴾ له ناو که سائیک
 که بیشتر بوون ﴿وَلَنْ نَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ هه ر گیز باوو سوننهتی خوا گو رانی بو نیه ﴿وَالَّذِينَ﴾

﴿يَسْقِطُ السَّمُومَ غَيْرَ الْمَغْطَاةِ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه) ﴿خَلَّكَ بِرِسَارَتِ لِيْ دَهْ كَهَن دَهْ بَارَه‌ی (به‌ربابوونی) رُوْزِی دَوایی ﴿فَلْإِسْمَاعِيْلُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ بَلَى زَانِنِی (به‌ریا بوونی) نه‌و رُوْزَه ته‌نها لای خوابه ﴿وَمَا يَذَرِيكَ﴾ تُو چوزانیت ﴿لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيْبًا﴾ له‌وانه‌یه رُوْزِی دَوایی نَزِيْكَ بَيْت (به‌لام خه‌لك نازانن) ﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرِيْنَ﴾ به‌راستی خوا نه‌فرینی له‌ی بَاوَه‌رَان كِر دَووه ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيْرًا﴾ و ناگری هه‌لگیر ساوی بُو ناماده كِر دَوون ﴿حَايِرِيْنَ فِيْهَا أَلْبَدًا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تینیدا ده‌میته‌وه ﴿لَا يَجِدُوْنَ فِيْهَا وَلَا نَصِيْرًا﴾ هیچ پشتیوان و یاری ده‌ه‌ریکیان نیه ﴿بِیَوْمٍ تَقُصُّ أُولُو الْأُنْبَا رُوْزِی كه‌ده‌م و چاویان له‌ناگری دُوْزَه‌خدا نهم دیوو نه‌و دیو ده‌کریت ﴿يَقُولُوْنَ يَنْتَظِرُنَا﴾ ده‌لین: خوزگه و کاشکای ﴿أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ گوئرایه‌لی خواو گوئرایه‌لی بیتقه‌مبه‌رمان بکر دایه ﴿وَقَالُوا رَبَّنَا﴾ و ده‌ه‌لی: نه‌ی به‌روره‌دگارمان ﴿إِنَّا أَطَعْنَا أَسَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا﴾ به‌راستی تئیمه‌به‌گوئی سهران و گه‌وره‌کانمان كِر د ﴿فَأَصْلَحُوا السَّبِيْلَ﴾ بئیر له‌پرنگای راست گومرایان کر دین ﴿رَبَّنَا إِنَّهُمْ يَضَعِفُونَ مِنَ الْعَذَابِ﴾ نه‌ی به‌روره‌دگارمان دوو به‌راه‌ر سزایان بده ﴿وَاللَّهُمَّ لَعْنَا كُيْرًا﴾ و به‌ر نه‌فرینی گه‌وره‌ی خَوْتیان بخه‌بیت ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ر تان هیتاوه ﴿لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ ءَادَوْا مُوسَى﴾ وه‌ك نه‌و كه‌سه‌انه‌مه‌ین كه‌موسایان نازاردا (تزمه‌تبان بُو كِر د) ﴿فَبَرَأَ اللَّهُ بِمَا قَالُوا﴾ چا خوا موسای پاك كِر ده‌وه له‌وه‌ی ده‌بان ووت ﴿وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيْهًا﴾ (موسا) لای خوا ریزو پله و بایه‌ی هه‌بوو ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌ر تان هیتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾ له‌خوا بترسن و باریز کار بن ﴿وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيْقًا﴾ و قسه‌ی راست و دروست بکه‌ن ﴿يُضْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ﴾ كِر ده‌وه‌کانتان چاك ده‌کات ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وله‌ناوانه‌کانتان خوش ده‌یی ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و هه‌ر كه‌س گوئرایه‌لی خواو بیتقه‌مبه‌ره‌کدی بكات ﴿فَقَدْ قَرَّبْنَا كَثِيْرًا مِّنْ فَضْلِنَا﴾ نه‌وه به‌راستی سهر كه‌وتنیکی گه‌وره‌ی به‌ده‌ست هیتاوه ﴿إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ﴾ بینگومان تئیمه‌سپاره‌ده‌مان نیشانی ﴿عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ﴾ ناسمانه‌كان و زه‌وی و چیاكان دا (هه‌لگرتی نه‌مانه‌تی دینداریمان پیشیار كِر د بویان) ﴿فَأَبَيْنَ أَنْ يَّحْمِلْنَهَا وَأَلْفَقْنَ بِهَا﴾ به‌لام هیهچیان پازی نه‌بوون كه‌هه‌لیگرن و ترسان له‌و (نه‌مانه‌ته) ﴿وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ﴾ كه‌چی ناده‌می نه‌و (سپارده‌ی) هه‌لگرت ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلُوْمًا جَهْلًا﴾ به‌راستی نه‌و (ناده‌می) زور ستمكار و نه‌زانه ﴿لَعَنَ اللَّهُ الْمُشْفِقِيْنَ وَالْمُشْفِقِيْنَ﴾ بُو نه‌وه‌ی خوا سزای پیاوان و نافرته‌تانی دوو بروو بدات ﴿وَالْمُشْرِكِيْنَ وَالْمُشْرِكِيْنَ﴾ وه (سزای) پیاوان و نافرته‌تانی هاوه‌ل دانه‌ریش (بدات) ﴿وَيُؤْتِ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنِيْنَ﴾ وه له‌پیاوان و نافرته‌تانی ئیماندار نه‌ویه وه‌ر گریت ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا﴾ و ه‌خوا لیئورده‌ی میهره‌بانه ﴿

سوره‌قی سَبَّحُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿لَخَلَدُ اللَّهِ الْأَلَدَى﴾ هم‌وو سوپاس و ستایش بۆ خواجه ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که‌هرچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ ته‌نیا مولکی نه‌وه ﴿وَلَهُ الْخَمْدُ فِي الْأَحْزَةِ﴾ وه‌ له‌ دوارپوژیشدا ستایش هم‌ بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْقَبِيرُ﴾ وه‌ نه‌وه (خوا) دروست کاری ووردینه ﴿يَعْلَمُ مَا يَلْجِ فِي الْأَرْضِ﴾ (خوا) ده‌زانی چی ده‌چی به‌ناو زه‌ویدا ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ و چی لسی ده‌ده‌چی ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه‌ چی دیته‌ خواره‌وه‌ له‌ئاسمان ﴿وَمَا تَنْجُ فِيهَا﴾ و چی بۆ سهر ده‌که‌وی ﴿وَهُوَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ﴾ وه‌ خوا میهره‌بانی لیبرده‌یه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوه‌ران ووتیان: ﴿لَا تَأْتِي السَّمَاءُ﴾ پوژی دواایمان (به‌سهردا) نایه‌ت ﴿قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَ كُنُوزُ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) ﴿بَلَىٰ﴾ (وانیه) سویند به‌په‌روه‌ردگارم نه‌وه (قیامه‌ته‌) تان بۆ دی ﴿عَلَيْهِ الْعُقَبُ﴾ (خوا) زانای هم‌وو په‌نه‌انه‌ کانه ﴿لَا يَنْزِلُ عَنْهُ﴾ له‌خوا گوم نایی ﴿يُنْفَالُ ذَرٌّ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ قورسایی گه‌ردیله‌یه‌ک له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَلَا تُصْعَقُونَ فِيهِ﴾ وه‌ به‌چو‌کسرو گه‌وره‌تر له‌وه‌ نییه ﴿إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ﴾ نیلا له‌کتیبنکی ناشکراو پروندایه ﴿يُخْرِجُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی پاداشتی نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه‌ بداته‌وه ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌ هدی‌ه لیبردنی (په‌روه‌ردگار) ﴿وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ و پاداشت و پوژی به‌کی چاک ﴿وَالَّذِينَ سَعَوْا عَلَيَّا﴾ وه‌ که‌سانیک که‌هه‌ول ده‌ده‌ن باوه‌ر به‌نیشانه‌ کانی ئیمه‌ نه‌کری ﴿مُعْجِزَاتٍ﴾ ده‌سته‌ پاچه‌ن وه‌یچیان بی‌ناکریت ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ﴾ بۆ نه‌وانه‌یه‌ سزای زور خراب و سه‌خت ﴿وَنَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ﴾ نه‌وانه‌ زانیاریان پی‌ دراوه‌ ده‌زانی ﴿الَّذِينَ أُوتُوا الْإِيمَانَ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه‌وه‌ی له‌ په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ بۆت هاتووه ﴿هُوَ الْحَقُّ﴾ ته‌نها نه‌وه‌ راسته ﴿وَنَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ الْحَمْدُ﴾ و پرنموونی (خه‌لک) ده‌کات بۆ رینگای خوای زالی ستایش کراو ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ی بی‌ باوه‌ر سوون ده‌یانووت ﴿هَلْ نُنَالِكَ عَلَى رَجُلٍ﴾ ثایا پی‌او‌نکتنان نیشان بده‌ین ﴿بَلْ يَنْتَظِرُونَ إِذَا مَرَّتْ كُلُّ مَرْجَلٍ﴾ که‌هه‌والتان پی‌ ده‌دات کاتیک (مردن و) به‌ته‌واوی پزین و پاره‌ پاره‌ بوون ﴿إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ به‌راستی ئیوه‌ سهر له‌نوی دروست ده‌کرینه‌وه

﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ كَيْدًا﴾ نایا تهو (بیغه‌میه ر عز) به‌دهم خواوه درو ده کات ﴿أَمْ يَوْمَ جُنَّةٍ﴾ با شیتته ﴿بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (نه خیر واتیه) به‌لکو ته وانه‌ی بین باوهرن به‌دوا پروژ ﴿فِي الْعَذَابِ وَالْعُكَلِ الْبَعِيدِ﴾ له‌ناو سزاو گومراییه کی دوور (له‌راستی) دان ﴿أَفَلَمْ يَرَوْا﴾ ده‌ی نایا سه‌رنج نادهن ﴿إِلَّا مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾ بئو ته‌وه‌ی له‌به‌ر ده‌م و له‌پشتیان‌ه‌وه‌یه ﴿فَمِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ له‌ناسمان و زه‌ویدا ﴿إِنْ تَكُنْ تُعْلِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ﴾ ته‌گهر بمانه‌و‌ی ده‌یان به‌یین به‌ناخی زه‌ویدا ﴿أَوْ تُشْقِقُ عَلَيْهِمْ﴾ یان ده‌یخه‌ینه‌خوار به‌سه‌ریاندا ﴿كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ﴾ جه‌ند پارچه‌یه‌ك له‌ناسمان ﴿إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ﴾ به‌راستی له‌وه‌دا به‌لگه‌و به‌ند هه‌یه ﴿إِصْطَكَيْتُمْ تَتَابَعُوا﴾ بئو هه‌ر به‌نده‌یه‌ك پروو له‌خوابیت ﴿وَلَقَدْ أَتَيْنَا دَاوُودَ مِنْ أَفْضَلٍ﴾ سویند به‌خوابه‌راستی له‌لابه‌ن خومان‌ه‌وه‌فه‌زل و به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌مان به‌داوود به‌خشییوو ﴿يَجْعَلُ لِي زُجْجًا مَعَهُ وَالْظُّلُمَ﴾ ته‌ی چیا و بالنده‌کان له‌گه‌ل داوود زیکرو ته‌سییحاتی خوابکه‌ن ﴿وَأَنَّكَ الْخَرِيدُ﴾ وه‌ناسنمان بئو نه‌رم کردبوو ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَبْعِينَ﴾ (قه‌رماتمان بین کرد) قه‌لغان وزرینی جه‌نگیان لی دروست بکه ﴿وَقَدْ زَيَّيْنَاكَ﴾ و له‌چینی زریندا بائه‌ندازه‌یی ته‌لقه‌کان وه‌ك به‌ك بین ﴿وَأَعْمَلُوا صِيحًا﴾ و کرده‌وه‌ی چاك بکه‌ن ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی من به‌وه‌ی که‌ده‌بکه‌ن بینام ﴿وَأَسْلَمْنَا الرِّيحَ﴾ وه‌بئو سوله‌یمان (با، هه‌وا) مان رام هیتنا ﴿عُدُّهَا شَهْرٌ﴾ به‌بیان تانئوه‌رو (با) به‌نده‌ازه‌ی مانگیک رینگای ده‌بری ﴿وَرَوَّحَهَا شَهْرٌ﴾ وه‌(نئوه‌روان تا) نئوارانیش به‌نده‌ازه‌ی مانگیک رینگای ده‌بری ﴿وَأَسْلَمْنَا لَهُ عَيْنَ الْفِطْرِ﴾ وه‌مسمان بئو تونده‌وه‌وه‌ك کاتیا و (ده‌رو‌ی) ﴿وَمِنْ أَلْفٍ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ وه‌ندی له‌جئو که‌کانمان رام هیتنا بوو له‌به‌ر ده‌ستی دا کاریان ده‌کرد ﴿بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾ به‌فه‌رمانی به‌روه‌ردگاری ﴿وَمَنْ يَرْجُ يَهْتُمْ عَنْ آثَرِنَا﴾ و ته‌گهر هه‌ر کام له‌وان له‌فه‌رمانی تئمه‌لا‌یدا ﴿يُذِقُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ سزای ناگری هه‌لگه‌رو‌ی بین ده‌چیزین ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ﴾ (سوله‌یمان) هه‌رچی بوو یستایه‌بزیان دروست ده‌کرد ﴿مِنْ مَّحَرِّبٍ وَوَمَيْمِيْنٍ﴾ له‌به‌ر سئگا و به‌یکه‌رو ﴿وَجِجَانٍ كَالْخَوَابِ﴾ جه‌ندین قایی (نان خواردن) وه‌ك جه‌وزی گه‌وره‌و ﴿وَقَدْ وَرَّأَيْتُ﴾ جه‌ند قازان و منه‌جه‌لی دامه‌زراو (نده‌جولان له‌به‌ر گه‌وره‌بیان) ﴿أَعْمَلُوا أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا﴾ ته‌ی ثالی داوود شوکرانه‌ی بزیری خوابکه‌ن ﴿وَوَلَّيْنَا مِنْ عِبَادِيَ الشُّكْرُ﴾ به‌لام که‌می له‌به‌نده‌کانم (بئو خوا) سوپاسگوزارن ﴿فَلَمَّا فَصَّيْنَا عَلَيْهِ السُّورَ﴾ ته‌مجا کاتیک سوله‌یمانمان مراند ﴿مَا أَنَّهُمْ عَلَىٰ مَقَرٍّ﴾ هیچ شتیک مردنی سوله‌یمانی نیشان (جئو که‌کان) نه‌دا ﴿إِلَّا دَائِبَةُ الْأَرْضِ﴾ بینجگه له‌خوره‌و مؤریانه‌ی زه‌وی ﴿ثَأْكُلُ مِنْ سَائِهِمْ﴾ که‌دارده‌سته‌که‌ی (سوله‌یمان) یان ده‌خوارد (که‌سوله‌یمان خوی دابو و به‌سه‌ریدا) ﴿فَلَمَّا حَزَّ﴾ ته‌مجا کاتی (سوله‌یمان) که‌وت ﴿تَبَيَّنَتْ أَلْفُ﴾ بئو جئو که‌کان پروون بویه‌وه ﴿أَنْ لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْقَتْبَ﴾ که‌ته‌گهر غه‌بیان بزانیایه ﴿مَا يَسُوْفِي الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ له‌و سزاو ریسوا که‌ره‌دا نه‌ده‌مانه‌وه عز

﴿وَلَا تَقْعُ الشَّقَقَةُ عِنْدَهُ﴾ و نه‌تکا کردن لای خوا‌س‌و‌دی نیبه ﴿الْأَلَمَ لَئِنْ لَمْ﴾ مه‌گه‌ر بؤ‌که‌سی‌ نه‌و
 (خوا) ری‌گه‌ بذات ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ﴾ هه‌نا کاتی‌ ترس و بیم له‌دلی (تکا‌کاران) لاده‌بری (به‌هوی
 ری‌گه‌ پی‌دانی شه‌فاعه‌ت) ﴿قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ﴾ (به‌به‌کتر) ده‌لین: به‌رو‌ه‌رد‌گاران‌ چ‌ی بریار‌ی‌کی‌ ف‌رم‌و‌و
 ﴿قَالُوا الْحَقُّ﴾ ده‌لین: و‌وته‌ راسته‌ که‌ی ف‌رم‌و‌و (که‌ری‌گه‌ دانه‌ به‌تکا‌کردن) ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ و نه‌ته‌نها
 (خوا) به‌ر‌زو بل‌ندو‌ گه‌وره‌به‌ ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَحَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ بلی‌ کی‌ ر‌وزیتان‌ ده‌دات
 له‌نا‌سمانه‌کان‌ و زه‌ویدا ﴿قُلِ اللَّهُ﴾ بلی‌ خوا (ر‌وزیمان‌ ده‌دات) ﴿وَأَنَا أَنَا كَرُّ﴾ بی‌گومان‌ نیمه‌ یا‌ نیمه
 (به‌کین‌کمان) ﴿لَعَلِّي هُذًى أَوْفَ صَلَاحٍ مُبِينٍ﴾ له‌سه‌ر ر‌ی‌ن‌م‌و‌نین‌ یان‌ له‌گو‌م‌ر‌ایه‌کی‌ ناش‌کر‌اداین‌ ﴿قُلْ
 لَأَشْكُرَنَّ لَكَ عَمَّا أَجْرَمْتُ﴾ (بلی‌) پر‌سیار‌تان‌ لی‌ نا‌ک‌ری‌ له‌نا‌وان‌سی‌ که‌نیمه‌ کردو‌م‌انه‌ ﴿وَلَأَشْكُرَنَّ عَمَّا
 تَعْمَلُونَ﴾ نیمه‌ش‌ پر‌سیار‌مان‌ لی‌ نا‌ک‌ری‌ له‌وه‌ی‌ نیمه‌ ده‌یکه‌ن‌ ﴿قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا﴾ بلی‌ به‌رو‌ه‌رد‌گاران‌ مان‌
 نیمه‌و‌ نیمه‌ ک‌وده‌ کانه‌وه‌ ﴿ثُمَّ يَفْتَحُ يَتَنَبَّأُ الْحَقُّ﴾ له‌پاشان‌ بریار‌ ده‌دات‌ له‌نی‌وانا‌ماندا‌ به‌ه‌ق‌ و راستی
 ﴿وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ﴾ و نه‌هر‌ له‌وه‌ دادو‌ه‌ری‌ زانا‌ ﴿قُلْ أَرَأَيْتَ الَّذِينَ اتَّخَفْتُمْ بَعْدَ شُرَكَائِهِ﴾ بلی‌ ناده‌ی
 نیشان‌م‌ ده‌ن‌ له‌و‌ ها‌و‌به‌شانه‌ی‌ بر‌دو‌بو‌و‌تانه‌ پی‌زی‌ خوا‌وه‌ ﴿كَلَّا لَيْلٌ هُوَ اللَّهُ﴾ وانیبه‌ به‌ل‌کو‌ زانی‌ خوا‌یه
 ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی‌ در‌وست‌ کاره‌ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ و نه‌ نیمه
 تو‌مان‌ نه‌نار‌دوه‌ بؤ‌هه‌مو‌و‌ ناده‌می‌ به‌م‌زده‌ده‌ر‌ و تر‌س‌یتنه‌ر‌ نه‌بیت‌ ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾
 به‌لام‌ زور‌به‌ی‌ ناده‌می‌ نازان‌ن‌ ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ﴾ و نه‌ده‌لین‌ نه‌م‌ به‌ل‌ی‌سی‌ (ر‌وزی‌ دوا‌یی‌) ه
 که‌ی‌ دی‌ ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر‌ نیمه‌ راست‌ گون‌ ﴿قُلْ لَّكُمْ مِيعَاتُ يَوْمٍ﴾ بلی‌ به‌ل‌ی‌سی‌ نیمه
 ر‌وزن‌که‌ ﴿لَا تَسْتَعْجِلُونَ عِتْدَتَنَا وَلَا تَسْتَفْهِمُونَ﴾ نه‌سات‌یک‌ دوا‌ ده‌که‌ون‌ لی‌ی‌ و نه‌پیش‌یش‌ ده‌که‌ون‌ ﴿قُلْ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ و نه‌ه‌وانه‌ی‌ بن‌ با‌وه‌ر‌ سو‌ون‌ ووت‌بان‌ ﴿لَنْ نُؤْمِنَ بِهَٰذَا الْقُرْآنِ﴾ نیمه‌ هه‌ر‌ گیز
 با‌وه‌ر‌ ناه‌یت‌ین‌ به‌م‌ قور‌نانه‌ ﴿وَلَا يَأْتِيكَ بِهِتٍ يَدُّهُ﴾ و به‌و‌ کت‌یانه‌ش‌ پیش‌ نه‌م‌ (قور‌نانه‌) هاتو‌ون‌
 ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ﴾ خ‌وز‌گه‌ ده‌ت‌ دی‌ کاتی‌ نه‌و‌ سه‌مه‌کارانه‌ ﴿مُتَوَفُّونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ راده‌گیر‌ین‌
 له‌به‌ر‌ده‌م‌ (داد‌گای‌) به‌رو‌ه‌رد‌گاریاندا‌ ﴿يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلِ﴾ قسه‌و‌ تا‌وان‌ نا‌را‌سته‌ی‌ به‌ک‌تر
 ده‌که‌ن‌ ﴿يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَفْعَفُوا﴾ لا‌وا‌زو‌ ژ‌یر‌ده‌سته‌ ک‌را‌وان‌ ده‌لین‌ ﴿لَئِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌ه‌وانه‌ی‌ خ‌وی‌بان‌
 به‌گه‌وره‌ ده‌زانی‌ (ده‌سه‌لان‌داره‌کان‌) ﴿لَوْلَا ائْتَرْنَا لُكَّانُومِيَّتٍ﴾ نه‌گه‌ر‌ نیمه‌ نه‌بو‌ونا‌یه‌ بی‌گومان‌ نیمه
 با‌وه‌ر‌دار‌ ده‌بو‌و‌ین‌ ﴿

﴿قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾ نه‌وانه‌ی خویشان به‌گه‌وره دادنه‌ی ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَعْصِمُوا﴾ به‌وانه‌ی ژنر ده‌سته و لاواز کرابوون ﴿انْحُصِدْكَ كُرْعَى الْهَدَى﴾ نایا نیمه بهر گریمان کردن له‌رینموونی ﴿بَعْدَ إِذْ جَاءَكَ﴾ دوا‌ی نه‌وره بۆتان هات ﴿بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لکو خوتان تاوانبار بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَعْصِمُوا﴾ ژنر ده‌سته و چه‌وساوه‌کان ده‌لین ﴿لَئِنْ اسْتَكْبَرُوا﴾ به‌وانه‌ی خو به‌زل زان بوون ﴿بَلْ مَكْرُأَتِي وَاللَّهَّارِ﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لکو بیلانی (نیوه) به‌شه‌و و به‌رؤز (چه‌واشه‌ی کردین) ﴿إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ﴾ کاتیک فەرمانتان بئی ده‌داین که بئی پروا بین به‌خوا ﴿وَنَجْعَلَ لَهُ أَندَادًا﴾ وه‌وینه وهاوبه‌شانی بۆ دابینین ﴿وَأَسْرَأْنَا لَكُمْ دُمُومَهُ﴾ هه‌موویان په‌شیمانی ده‌شارنه‌وه ﴿لِنَارِ الْعَذَابِ﴾ کاتیک که سزای دۆزه‌خ ده‌بینن ﴿وَجَعَلْنَا الْأَعْمَالُ فِي الْفِتْنَةِ كَفَرُوا﴾ وه‌زنجیر و ته‌وقمان کرده‌ی گهردنی بیناوه‌ران ﴿هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ تابا تو له‌یان لی نه‌سه‌نریت جگه‌له‌سزای نه‌وه‌ی ده‌یان کرد ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ﴾ وه‌له‌هیچ شاریکدا پیغه‌مبری تر سینه‌رمان نه‌ناردوه ﴿إِلَّا قَالُوا مَثَرُ فُرْحَا﴾ مه‌گهر خاوه‌ن نازو نیمه‌ته‌کانی (ده‌وله‌م‌نده‌کانی) ووتووایه ﴿إِنَّا إِنَّمَا أَرْسَلْنَا بِهِ كَفُرُونَ﴾ به‌راستی نیمه‌باوه‌رمان نی به‌به‌و (نابنه‌ی) نیوه‌ی بئی نیردراون ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ﴾ وه‌ووتیان نیمه‌سامان و مندالمان زور تره (له‌نیوه) ﴿وَمَا كُنْ بِمُعْذِرِينَ﴾ وه‌نیمه‌قه‌ت سزا نادرین ﴿قُلْ إِنِّي رَسُولٌ﴾ بلسی به‌راستی به‌روهر دگارم ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات وده‌یگر نه‌وه بۆ ههر که‌سی بیه‌وی ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌ی خه‌لک نازانن ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالْبَاقِي﴾ وه‌سامان و مندالتان شتیک نین ﴿تَقَرَّبْكَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ لای نیمه‌پله‌و پایه‌تان نزیک بکهنه‌وه ﴿إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ مه‌گهر نه‌وه‌ی باوه‌ری هیتابن و کرده‌وه‌ی چاکی کردین ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ أَفْضَلٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌ی پاداشتی دوو به‌رامبه‌ر هدیّه ﴿بِمَا عَمِلُوا﴾ به‌هوی نه‌و چا‌کانه‌ی که کردوایه ﴿وَهُمْ فِي الْعَرْشِ ءَامِنُونَ﴾ نه‌وان له‌کوشکه به‌رزه‌کانی (به‌ده‌شتدا) له‌ناسایش دان ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَعْتِفُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی هه‌ولی بوچه‌ل کرده‌وه‌ی نیشانه‌کانی نیمه‌ده‌دن ﴿مُعْجِزِينَ﴾ ده‌سته پاچه‌ن و هیچیان بئی ناکری ﴿أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ﴾ نه‌وانه‌ی له‌سزای دۆزه‌خدا ناماده‌کراو ده‌بن ﴿قُلْ إِنِّي رَسُولٌ﴾ بلسی بنگومان به‌روهر دگارم ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُمُ﴾ رۆزی ههر کام له‌به‌نده‌کانی بیه‌وی فراوان یان که‌می ده‌کات بۆی ﴿وَمَا أَنفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾ وه‌نیوه ههر شتیک بیه‌خشن (له‌پیتاو خوا‌دا) ﴿فَهُوَ بِخَلْفِهِمْ﴾ نه‌وه خوا جینگه‌ی پرده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ وه‌نه‌و (خوا) چاکترینی رۆزی ده‌رانه ﴿﴾

﴿وَنَوْمٌ بَنَحْشُرُهُمْ جَبِيحًا﴾ وه رِقْزَتِك (خوا) هموویان کۆ ده کاته وه ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ﴾ پاشان به فرشته کان ده فهر موی ﴿أَفَلَا يَكْفُرُوا بَعْدَ ذَلِكَ﴾ نایا نه وانه (له دونیا) ئیوه یان ده بهرست ﴿قَالُوا سُبْحَنَكَ﴾ (فرشته کان) ده لَئِنْ پاك و بیگهردی بۆ نۆ ﴿أَنْتَ وَلِئَامِن دُونِهِمْ﴾ ته نیا تۆ گه ووه و پشتیوانی ئیمه ی نهك نه وان ﴿بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْآلِهَةَ﴾ بهلگر نه وان جنو که یان ده بهرست ﴿أَكْفُرْتُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ﴾ زۆر به یان باوه پریان به وان (جنو که) هه بوو ﴿قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَعَضُكُمْ يُفَعِّرُونَ بَأْسَكُمْ﴾ نه مجا نه مپرو ناتوانن هیچ سوودو زیانیتك به یه کتری بیگه یه نن ﴿وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ وه بهرسته مکاران ده لَئِنْ: ﴿ذُقُوا عُذَابَ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه خ بچه زن ﴿الَّذِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾ نه وه ی ئیوه باوه پریان پیتی نه بوو ﴿وَلَا أَتَى عَلَى اللَّهِ﴾ کاتی بخوینرته وه بهرسته ریاندا ﴿أَنْ يَكُنَّا بِأَنْتَ﴾ نیشانه پروته کانی ئیمه ﴿قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ﴾ ده لَئِنْ: نه مه (پیغه مبهه) ﴿هِيَج نَبِيه جگه له بیایوتك﴾ ئیریده ان قَصْدُكُ ده به وه ی ریتگریشان بکات ﴿عَمَّا كَانُ يَقُولُ آبَاؤُهُمْ﴾ له وه ی که باوو باپیرانتان ده یان بهرست ﴿وَقَالُوا مَا هَذَا﴾ وه ده لَئِنْ: نه مه (قورئان) شنتك نیه ﴿إِلَّا أَفَّاكٌ مُّقْتَرِئٌ﴾ بیتجگه له درۆیه کی هه له بهرستراو به ناوی خواوه ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَقُّ لَمَّا نَاءَ هُمْ﴾ وه بیباوه پریان بهراستی به (قورئان) یان ده ووت که بۆ یان هاتبوو ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرُؤُنَ﴾ نه مه ته نه ا جادوویه کی ناشکرایه ﴿وَمَاءَ الْيَنْهَرِ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا﴾ (خو ئیمه) پیتستر جهند کتیبیکمان پیتی نه دابوون که بیانخویننه وه ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ﴾ و بۆمان نه نار دبوون ﴿فَبَلَكَ مِنْ تَنْبِيرٍ﴾ پیتش تۆ هیچ پیغه مبهه رنکی تر سیتنه ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ وه که سانی پیتش نه مان (قوریه شیهه کان) باوه پریان به پیغه مبهه رانیان نه هیتا ﴿وَمَا يَلْعَنُوا مَعًا تَنْهَرُهُمْ﴾ نه مان (قوریه ش) نه گه پیتستبوونه ده به کی نه وه ی به وانمان دابوو ﴿فَكَذَّبُوا رَسُولِي﴾ نه مجا نه وان باوه پریان به پیغه مبهه رانی من نه هیتا ﴿فَكَيْفَ كَان تَكْبِيرُ﴾ جا چۆن بوو تۆ له سه نه دنی ئیمه (له وان) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَعْدِ اللَّهِ﴾ بلی من ته نیا به یهك شت نامۆز گارینان ده کهم ﴿أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خُفٍّ﴾ که دوو دوو، بهك بهك، له بهر خوا هه لسن (و گوپرایه لی فرمانه کانی بن) ﴿فَلَمَّا تَفَقَّهْتُمْ لِمَا يُصَلِّحُكُمْ مِنْ جَنْفٍ﴾ پاشان بیر بکه نه وه هاوړنکه تان (پیغه مبهه) شیت نیه ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ﴾ نه و (پیغه مبهه) ته نیا تر سیتنه ره بۆ ئیوه ﴿يَنْ يَذِي عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ له پیتش هاتی سزای سه ختی (قیامت) ﴿قُلْ مَا أَتَاكُمْ مِنْ آجَرٍ فَهُوَ وَكُفُّكُمْ﴾ بلی هه ر کړی و پاداشنتیکم لی داوا کردوون نه وه بۆ خوستان ﴿إِنْ آجَرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ﴾ پاداشتی من ته نه ا له سه ر خوا به ﴿وَلَوْ عَلَيَّ كُلِّ مَثِيٍّ وَتَهْلِيءُ﴾ وه نه و (خوا) به سه ر هموو شنتكدا ناگاداره ﴿قُلْ إِنْ رِئِي بَعْدُ فَأَعْلَى﴾ بلی بهراستی بهر وهر دگرم به توندی هه ق ده دات به سه ر (به نالدا) ﴿عَمَّا أَتُوبُ﴾ (خوا) زانایه به نه پیتی و شاراوه کان ﴿﴾

﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ﴾ (ئەبەي موحەممەد ﷺ) بێن (قائینی) راست هات ﴿وَمَا يَدْعُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِدُّ﴾ و بەتان (نەما) و دروست نابێتەو دووبارە ناگەرێتەوہ ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتَ﴾ بێن ئە گەر من گومرايم ﴿فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي﴾ ئەوہ زیانە کە ی تەنبا یۆ خۆمە ﴿وَإِنْ أَخَذْتُ﴾ وە ئە گەر پێنموونیم ﴿فَسَاوِيحِينَ إِنْ رَزَقْتُ﴾ ئەوہ بەهۆی ئەو (قورئانە) وەبە کە بەر وەرد گارم بۆی ناردووم ﴿إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ﴾ بەراستی خوا بێسەر و نزیکە ﴿وَلَوْ تَرَكْتُ﴾ (ئەبەي موحەممەد ﷺ) ئە گەر دەبینی کاتی (بە باوە پران) زۆر دەترسن ﴿فَلَا قَوْلَ﴾ ئەمجا بە هیچ جوزی رزگار بوونیان نییە ﴿وَأَلْجَأُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ﴾ وە لە شوێنیکی نزیک (دۆزەخەوہ) دەبرێن بۆ ناوی ﴿وَقَالُوا لَمَّا بَوَّعْنَا﴾ لەو کاتەدا دەلێن باوە پرمان هێنا بەو (قورئانە) ﴿وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَازُلُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ چون (باوە پران) دەست دەکەوی لە شوێنیکی دوروہوہ ﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِوَعْدِ اللَّهِ﴾ کە بەراستی ئەوان لەدوینادا بێ باوە پران بێن ﴿وَيَقْدِرُ الْغَيْبُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ وە بە نەزانی قەبیان لە پەنھانیە کان دە کرد لە شوێنیکی دوروہوہ (کەدوینایە) ﴿وَيَجِبُ الْيَقِينُ وَمَنْ مَاتَ يَشْكُرُ﴾ بەر بەست دەخریتە نیوان ئەوان و ئەوہی ئارەزووی دە کەن (کەسروا هێتان و تەو بە کردنە) ﴿كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هەر وە کو بەهاوشیوہ کانیان کرا لە پێش ئەماندا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ قَرِيبٍ﴾ بەراستی ئەوان لە گومانێکی دوو دل کەردان ﴿

سوره‌قی ﴿قَاطِرٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشندهی میهرمان

﴿أَلَمْ نَجْعَلْ لَكَ قَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هەموو ستایش بۆ خوا بە کەبەدی هێنەری ئاسمانە کان و زەویەبە ﴿جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا﴾ فریشتە کانی کردووە بە نیراوانێک ﴿أَوَلَيْسَ الْحَقُّ مَعَنَا وَبَيْنَكَ﴾ خواوەنی (چەند جوزە) بالەن : دووان و سپان و چوار ﴿يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ﴾ (خوا) هەر چی بێهوی لە دروست کردندا زیادی دە کات ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَدِيرٌ﴾ بەراستی خوا بە سەر هەموو شتێکدا بە توانایە ﴿وَمَا يَتَّبِعُ اللَّهُ الْإِنْسَانَ مِنْ تَحْتِ﴾ خوا هەر بە حمەت و چاکەبەک بۆ خەلک بەرە لا بکات و بیکانەوہ ﴿فَلَا تَسِيكَ لَهَا﴾ نێتر شتێک نێه پێگری لێ بکات و بێگریتەوہ ﴿وَمَا يَتَّبِعُكَ﴾ وە خوا هەر بە هەرەبەک بگریتەوہ ﴿فَلَا تُرْسِلْ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نێتر لەپاش گرتندەوی خوا بەرە لا کەر و نێرەری بۆ نییە ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وە خوا زالی بالادەستی کار دروستە ﴿يَتَّبِعُهَا الْإِنْسَانُ﴾ ئەبەي خەلکێنە ﴿أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ بێر بکەوہ لە بەهەرە ی خوا بە سەر تانەوہ ﴿هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ﴾ نابا بیتجگە لە خوا دروست کەرێکی تر هەبە ﴿يَزُكُّكُمْ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ کەر و زیتان بەدات لە ئاسمان و زەویدا ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بەرستراوێکی راست نییە بیتجگە لە خوا ﴿فَأَنْتَ تَوَكُّنْ﴾ دە ی چون و ابرو و وەر دە گیرن (لەبە کخوابە رستی) ﴿

﴿وَإِنْ يَكْفُرُونَ﴾ نه‌گهر باوه‌ریسان بی نه‌هینایت (دلگران مه‌به) ﴿فَقَدْ كَذَبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ﴾ چونکه به‌راستی
 پیغه‌مه‌رانی پیش توش باوه‌ریسان بی نه‌هینا ﴿وَالَّذِي أَلَّفَ الْبُحْرَ الْأَمْرَ﴾ هم‌وو کارو باره‌کان نه‌نھا بۆ لای
 خوا ده‌گهر یته‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ نه‌ی خه‌لکینه بیگومان به‌لینی خوا راسته ﴿فَلَا تَعْرَظُوا
 الْحَيْرَةَ الدِّنْيَا﴾ ده‌ی که‌واته با ژبانی دونیا فریوتان نه‌دات ﴿وَلَا تَعْرَظُوا بِاللَّهِ الْعَزُورَ﴾ وه‌باشه‌یتان به‌(به‌زه‌یی
 و لیسورده‌ی) خوا فریوتان نه‌دات ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌راستی شه‌یتان دوزمنی نیوده ﴿فَاتَّبِعُوا
 عَزَّوَجَلَّ﴾ ده‌ی که‌واته نیوه‌ش به‌دوزمنی خوتانی دابنیش ﴿إِنَّمَا يُدْعُوا بِأَسْمَائِهِ﴾ بیگومان نه‌و (شه‌یتان) تا تم
 و کومه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِن أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیه‌نه‌ها وه‌لانی ناگری هه‌لگیر ساوی
 (دوزه‌خ) ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ نه‌واته‌ی بی باوه‌ری بون سزای به‌تینان بۆ هه‌یه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌واته‌ی باوه‌ریان هینا وه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کرده‌وه ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لیبوردن
 و پاداشتی گه‌وره‌بان بۆ هه‌یه ﴿أَفَمَن رَّبَّنَا خَيْرٌ مِّنْ سَوَاعِثِهِ﴾ ده‌ی نایا که‌سی که‌کرده‌وه‌ی خرابی خوی
 بۆ جوان کراوه ﴿فَرَأَاهُ حَسَنًا﴾ و به‌چاک و جوانی ده‌بینی ﴿وَهُكَاهُ سَيِّئًا﴾ پنه‌وه‌ی چاکه‌و خرابه‌ی تابین
 ینت ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ﴾ وه‌به‌راستی خوا هه‌ر که‌سیکی بوی گومرای ده‌کات ﴿وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾
 وه‌هه‌ر که‌سیکی بوی رینمورنی ده‌کات ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ﴾ ده‌ی که‌واته به‌خه‌فت خواردن
 له‌به‌ر (ئیمان نه‌هینانی) نه‌وان خوت مده‌وتینه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْعَوَت﴾ به‌راستی خوا به‌وه‌ی که‌نه‌وان
 ده‌یکه‌ن ناگاداره ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ﴾ خوا زاتیکه (با، هه‌وا) کانی ناردوه‌وه ﴿فَيُبْرِئُ سَعَابًا﴾ بۆ
 نه‌وه‌ی هه‌وره‌کان بگه‌ریننی (بلاویان بکه‌نه‌وه) ﴿فَسَقَتْهُ إِلَى بَلَدٍ مَّتَنٍ﴾ نه‌مجا نه‌و (هه‌ورانه) ده‌نیرین
 بۆ سه‌ر و لانیکی مردوو ﴿فَلَا حَيَاتِيهِ الْأَرْضُ مَدَامُونَهَا﴾ جا (بارانی لی ده‌باری و) زه‌وی پینی زیندوو
 ده‌که‌ینه‌وه له‌پاش و وشک بوون و مردنی ﴿كَذَلِكَ النُّشُورُ﴾ زیندوو کرده‌وه‌ی (مردوو انیش له‌قیامه‌تدا)
 هه‌ر به‌و شیوه‌یه ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْآزِفَةَ﴾ هه‌ر که‌سی گه‌وره‌یی و سه‌ره‌ره‌زی ده‌وی (له‌خوای بوی)
 ﴿فَلِلَّهِ الْآزِفَةُ جَمِيعًا﴾ چونکه به‌راستی هه‌موو گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لات هه‌ر بۆ خواجه ﴿إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكُلُّ النُّطْبُ﴾
 ووته‌ی پاک و چاک نه‌نھا بۆ لای نه‌و (خوا) سه‌ره‌ده‌که‌وی ﴿وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ﴾ وه‌(ووته‌ی پاکو)
 کرده‌وه‌ی چاک به‌رز ده‌کانه‌وه (بۆ لای خوی) ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ النَّبِيَّاتِ﴾ وه‌نه‌واته‌ی که‌پیلانه‌خرابه‌کان
 ده‌گیرن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ سزایه‌کی توندو به‌تینان بۆ هه‌یه ﴿وَمَكَرُوا إِلَيْكَ هُيُوسُورٌ﴾ و فیل و پیلانی نه‌وانه
 له‌ناو ده‌چی ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ﴾ خوا (باوکی) نیوه‌ی له‌خاک دروست کرده‌وه ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾
 له‌پاشان (نه‌وه‌کانی دروست کرد) له‌نوتفه‌یه‌ک ﴿ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾ نه‌مجا (خوا) کرده‌ونی به‌چهند
 جووت (نیر و می) ﴿وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ وه‌هیچ مینه‌یه‌ک (نافره‌تیک) دوو گیان نابین و
 سکه‌که‌ی دانانی (نابینت) مه‌گه‌ر به‌ناگاداری خوا نه‌بینت ﴿وَمَا يَعْلَمُ مِنْ غَيْبٍ﴾ وه‌هیچ ته‌مه‌ن درنژ کراوی
 ته‌مه‌نی درنژ ناگری ﴿وَلَا يُقْصِرُ مِنْ عُثْرَةٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾ وه‌له‌ته‌مه‌نی که‌م ناگری مه‌گه‌ر له‌کتیبتک (لوح
 المحفوظ) دا نوسراوه ﴿إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌م کاره‌ بۆ خوا ناسانه ﴿

﴿وَمَا يَشْتَرِي الْآخِرَانِ﴾ نه و دوو (جوزره) ده ریا وهك يهك نین ﴿هَذَا عَذَابٌ مُّزَاتٌ﴾ نه مه بیان سازگار و شیرینه
 ﴿سَابِغٌ شَرَابُهُ﴾ و خوار دنه وهی ناسانه و خوشه ﴿وَهَذَا لَمِیْحٌ لِّجَاجٍ﴾ نه وی تریان سویر و تال و تفته
 ﴿وَمِنْ كُلِّ ثَأْنٍ أَكَلُونَ لَحْمًا طَرِیًّا﴾ و له مه ردو و کیان گۆشتی نه بر و تازه ده خون ﴿وَتَشَخَّرُونَ حِیْنًا
 تَبَسُّوْنَهَا﴾ و خشلی (مروری و سه دهف و دور له ده ریا) ده نه هیتن و ده پوشتن و خوتانی پی
 ده پراژتنه وه ﴿وَتَرَى الْقُلُوبَ فِي مَوَازٍ﴾ و کهشتی یه کان ده بینسی ناوه که له ت ده کهن (کاتی به ناویدا
 ده رن) ﴿يَسْتَوْنَ فِيضًا﴾ بۆ نه وهی هه ندی رزق و رۆزی خوا په یدا بکهن ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمْكُرُونَ﴾
 وه تا ستایشی خوا بکهن (له سه به هره کانی) ﴿يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ﴾ (خوا) شه و ده کات به ناو
 رۆژدا ﴿وَيُولِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ﴾ و رۆژ ده کات به ناو شه ودا ﴿وَسَجَرًا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ وه خۆرو مانگی
 پام هیتاوه ﴿كُلٌّ فِي فِجْرٍ أَجْوَدُ مَسًّى﴾ هه ریه که بیان (له خولگی خویدا) تا نه و ماوه بهی بۆ
 دیاری کراوه ده گهرنت و ده سوپتنه وه ﴿ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه وه به خوی په روه رد گاری ئیوه
 ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ بادشاهی ته نها بۆ نه وه ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ و نه وانه ی ئیوه هاواریان لی
 ده کهن ببنجگه له خوا ﴿مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ﴾ خاوهی تو بکله سپنکه ی ناو کی خورمایش نین ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ﴾
 (به کان) نه گهر نزاو هاواریان لی بکهن ﴿لَا يَسْمَعُوا دَعْوَاكُمْ﴾ هاواره که تان نابین
 ﴿وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ و نه گهر بیشی بیسن وه لامتان ناده نه وه ﴿وَنُورًا يَّقِينَهُ يَكْفُرُونَ بِشِرْكِكُمْ﴾
 و له رۆزی قیامه تیشدا بی باوه ده بن به هاویه ش دانانه که تان (وبه دروتان ده خه نه وه)
 ﴿وَلَا يَمْنَعُكُمْ مِنْ حَبِيرٍ﴾ وه دلتیابه کهس وهك (خوی) ناگادار ناگادارت ناکات (له سه نه نجامتان) ﴿يَتَابَعُهَا النَّاسُ أَشْرَ الْفُقَرَاءِ إِلَى اللَّهِ﴾ نه ی خه لکینه هه ر ئیوه هه زاری لای خوان ﴿وَاللَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ﴾
 وه ته نیا خواجه بی نیازی ستایش کراو ﴿إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ﴾ نه گهر (خوا) ییه وی له ناوتان
 ده بات ﴿وَيَأْتِي بِخَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ وه خه لکینی تری تازه ده هیتت ﴿وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ﴾ وه نه مه ش
 بۆ خوا کاربکی گران نبیه ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ هیچ گونا هبارنك گونا می که سبکی تر
 هه لئا گرنست ﴿فَلَنَنذَرُكُمْ نَذْرًا لِّذَٰلِكَ﴾ وه نه گهر بار گران (گونا هباری) بانگی که سی تر بکات بۆ
 هه لگرتنی (باره گونا هه که ی) ﴿لَا يَحْتَمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ﴾ هیچ له و (باره گونا هه) هه لئا گری ﴿وَلَوْ كَانَ ذَا
 قُرْبَىٰ﴾ هه رچه نده (داوالی کراوه که) خزمیشی بیت ﴿إِنَّمَا تُذَرُّ الْآزِيتُ﴾ به راستی تو (نه ی موحه ممه د
 نه) ته نها نه وانه بیدار ده که یته وه ﴿يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ که به په نهانی له په روه رد گاریان ده ترسن
 ﴿وَأَنَّمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نویره کانیان به ریکی به جی ده هیتن ﴿وَمَنْ ذَرَفَتْ دُمُوعًا مِنْ عَيْنَيْهِ﴾ وه هه ر
 کهس خوی پاک را گری (له تاوان) نه وه به راستی (سوودی) خو پاک را گرنه که ی هه ر بۆ خوی نه ی
 ﴿وَالَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ و گهرانه وه ش ته نها بۆ لای خواجه

﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ﴾ نه کوئرو بینا به کسانن ﴿وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه تاریکستان و پرووناکی (وهك يه كن) ﴿وَلَا الظُّلُ وَلَا النُّورُ﴾ و نه سییه رو خوره تاو (وهك يه كن) ﴿وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَلَا الْأَمْرُ﴾ نه زیندووان و مردووان به رانه رن ﴿إِنَّ اللَّهَ يَسْمِعُ مَن يَشَاءُ﴾ به راستی خوا (بانگی خوی) ده بیستینی به هدر کهس که بیه ویت ﴿وَمَا أَتَىٰ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ﴾ به لام تو ناتوانی (تهی موحه ممد) به یامه کهت) بیستینی به وانه ی له گزیره کاندان (مردوون) ﴿إِنَّ أَتَىٰ الْأَمْرُ﴾ تو نه نها تر سیته ری ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ بنگومان نیمه تومان به (نایی) راسته وه ناردووه مرده دهر و تر سیته ریت ﴿وَأَن مِّنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ هدر گمل و ئوممه تیک (پنغه مبه رنکی) تر سیته ری تیدا هاتووه ﴿وَأَن يُكَذِّبُوكَ﴾ وه نه گهر باوه رت پی نه هیتن ﴿فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ ته وه بنگومان له پیتش ته وانشه وه که ساتیک باوه ریان نه هیتا (به پنغه مبه ره کانیان) ﴿جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ پنغه مبه ره کانیان هاتنه لایان به مو عجیزه کان ﴿وَبِالْأَشْكَابِ الْكَبِيرِ﴾ و به راوو کتنبه پروون که ره وه کانه وه ﴿ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ پاشمان ته وانه بیان پی باوه پروون قارم لی گرتن ﴿فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ جا چون بوو توله سهندنی نیمه (له وان) ﴿الزَّرَّارِ﴾ نایا نه تدی ﴿أَنَّ اللَّهَ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُّتَّعِينَ﴾ که به راستی خوا له تاسمانه وه بارانی باراندووه، ته مجا به و بارانه هه موو جزیره میوه به کمان رواند ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهَا﴾ که شنبوه و رهنگه کانیان جیاوازه ﴿وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَحْرٌ وَ لَدَاجِيَا كَانِدَا جَدَدٌ رَّيْنَا هَدِيه﴾ بيط و حمر و مختلف اونها که ره رنگیان سپی و سوره (سپی و سوره کانش) جیاوازن ﴿وَعَزَّازِيبُ سُوْدٌ﴾ و هه شبانه ره شبکی توخه ﴿وَمِنَ النَّارِ وَاللَّوْآتِ الْأَتَعِيزِ﴾ وه له ناده می و زینده وه رو ئازله و مالایشدا ﴿مُخْتَلِفًا أَلْوَنُهَا كَذَلِكَ﴾ رهنگی جزواو جزور هه به به وینه ی جیاوازی میوه هات ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ به راستی له ناو به نده کانی خودا، ته نها زانیان (وهك پیویست) له خوا ده تر من ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ﴾ بنگومان خوا زالی بالادهستی لیورده به. ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَقُولُونَ كَسَبَ اللَّهُ﴾ به راستی ته وانه ی که کتنبی خوا ده خوینته وه ﴿وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ و به چاکسی نوئیرسان به جی هتاوه ﴿وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾ وه له وه ی که پیمان داون به نه پنی و ئاشکرا ده به خشن ﴿يَرْجُونَ جَزَاءً لَّن تَبُورَ﴾ چاوه پروانی بازار گانیه کن ههر گیز زهره ناكات ﴿لَوْ أَنَّهُمْ أَجْرُهُمْ﴾ بۆ ته وه ی (خوا) به تیر و ته وای پاداشیان بداته وه ﴿وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ﴾ وه له فهزل و به هره ی خوی زیاتریشیان پی بدات ﴿إِنَّهُمْ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به راستی خوا لیورده ی سوپاس وهر گره

﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ وه شه وهی له قورئاندا نیگامان کردوه بؤ شو ﴿هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ همر شه وه راسته و پشتیوانی کتیبه کانی پیش خویه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ بیگومان خوا به به نده کانی ناگادار و بینایه ﴿قُلْ أُوْرِنَا الْكِتَابَ الَّذِي﴾ له پاشان نهم قورئانه مان به خشی به که سانیک ﴿أَصْحَفٍ مِّنْ عِبَادِنَا﴾ که له ناو به نده کانماندا هلمان بژاردن ﴿فَيَسْأَلُهُمْ فِيهَا نَفْسُهُ﴾ نه مجا هه ندیکیان سته مکارن له خودی خو یان ﴿وَمِنْهُمْ مَّقْتَصِدٌ﴾ وهه ندیکیان مام ناوه ندین ﴿وَمِنْهُمْ سَائِقٌ بِالْخِطَابِ يَازِّنُ أَلْفًا﴾ وهه ندیکیی تریان به فهرمانی خوا پیشکه و توون به هوی چاکه کانیانه وه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ نهم (قورئان پندانه) له خویدا به هره به کی گهر به ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا﴾ نه وانه ده چنه ناو به ههشتانیک که جینگای مانه وهی هه میسه می به ﴿يُحْكَمُونَ فِيهَا مِنَ الْأَسَاوِرِ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا﴾ له وندا به بازنی ئالتونی و مرواری ده راز ترینه وه ﴿وَلَبَّاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ﴾ و بؤشاکیشیان تیدا ناو ریشمه ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ وه نه وان ده ئین: هه موو سوپاس بؤ شه و خوابه ﴿أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزَنَ﴾ که خه فه تی لابر دین و نه بهیشت ﴿إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به راستی به روه ردگار مان لیبورده ی شایسته ی سوپاسه ﴿الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمَأْوِ مِنْ فَضْلِهِ﴾ شه و (خوابه) که به چاکه و به هره ی خوی نیشته جتی کردین له مالی هه میسه می (به هشت دا) ﴿لَا تَسْأَلُ فِيهَا نَفْسٌ﴾ له وندا نه هیچ ماندوو بوونیکمان تووش ده بی ﴿وَلَا تَسْأَلُ فِيهَا الْقُوتُ﴾ و نه هیچ نهرک و زه حمه نیکمان دوو چار ده بی ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ دَارُ جَهَنَّمَ﴾ ناگری دوزخ بؤ شه وانه به بی باوه بوون ﴿لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فِيمَ مَوْتُوا﴾ برباری مردن نادری به سه ردایاندا تا بمرن ﴿وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا﴾ هه روه ها هه ندی له سزای (دوزخ) یان لی سووک ناگری ﴿كَذَلِكَ نُجَذِّبُ كُلَّ شَيْءٍ نَّابِهٍ وَجُورُهُ تَوَلَّىٰ تَهَمُّنِينَ لَه هه موو بی باوه ریک ﴿وَهُمْ يَقْضِرُونَ فِيهَا﴾ وه نه وانه له دوزخ خدا هاوار ده کهن ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا﴾ ده ئین) نه ی به روه ردگار مان (له دوزخ) ده رمان بهیته تا کردوه ی چاک بکه یسن ﴿غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ﴾ جیاواز له وهی ده مان کرد (له دنیا دا) ﴿أَوَلَمْ نَعْتَرِكْ﴾ (وه لام ده درینه وه) نایا ته مه نمان دریر نه کردن ﴿فَمَا يَتَكْفَرُ بِهِ مَنْ ذَكَرَ﴾ شه وهنده ی شه وهی ده به وی بیر بکاته وه تیایدا بیر بکاته وه ﴿وَمَا كُنَّا نَدْعُوهُ﴾ وه ترسیته رتان بؤ نه هات ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ لِمِمْتٍ مِّنْ قَبْلِ﴾ ده ی (ته و سزا) بچه ژن چونکه هیچ یاریده ده ریک بؤ (بی باوه ره) سته مکاره کان نیسه ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ غِيبُ السَّمَكِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا به نهیته ئاسمانه کان وزه وهی زانایه ﴿إِنَّهُ عَلَيْهِ يَدَاتِ الصُّدُورِ﴾ بیگومان خوا به نهیته دلان ناگاداره ﴿

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ خَلْقًا فِي الْأَرْضِ﴾ هه ره نهو زاته نهوه ی کرده جینشین (ی پیتشوان) له زه ویدا ﴿فَنَزَّلْنَا الْغُلُقُوتَ﴾ نهو سا هه ره کهس یی باوه ری نهوه (توله ی) بی باوه ریبه که ی هه ره بو خویه تی ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ و بی باوه ری کافران هیچیان بو زیاد ناکات لای پهروه رد گاریان ﴿وَلَا مَقْنَنًا﴾ جگه له خه شم و رقی زور ﴿وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا﴾ وه بی باوه ری کافران هیچیان بو زیاد ناکات بئجگه له زه ره رمه ندی ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ده ی موحه ممه د) بلسی هه والم بده نی ﴿شُرَكَاءُ الَّذِينَ دَعَوْتَ مِنَ دُونِ اللَّهِ﴾ نهو هاو به شانیه له جیانی خوا ده تانه رستن (هاوارتان لی ده کردن) ﴿أَرَأَيْتُمْ مَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ نیشانم بدهن له زه ویدا چیان دروست کردوه ؟ ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ﴾ یان له به دی هیتانی ناسمانه کانداه شرداری (خوا) یان کردوه ؟ ﴿أَمْ أَنَاءَتُهُمْ كِبَارًا﴾ یا کتیبیکمان بی داوون ﴿فَلَمَّا عَلَيَّ بَنَاتُ مَنَّةٍ﴾ جا به لگه یان لهو کتیه داده یه (که به کان هاو به شسی خوان) ﴿بَلْ إِنْ يَصِدُّ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا﴾ (نه خیر وانیه) به لگو سته مکاران هیچ به لیتیک به یه کتری نادهن جگه له فریودان و (هه له خه له ناندن) نه بیت ﴿إِنْ اللَّهُ يَشَاءُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به راستی خوا ناسمانه کان و زهوی راگیر ده کات ﴿أَنْ تَزُولَا﴾ بو نهوه ی له بره وه ی خویان لانه دهن ﴿وَلَيْنَ زَالَا﴾ به راستی ته گهر له بره وه ی (خویان) لابه دن ﴿إِنْ أَنَسْكَهْمَا مِنْ أَمْرٍ مَعْدُودٍ﴾ کنی هه یه جگه خوا رایان بگرنت ﴿إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ بئگومان نهو (خوا) له سهر خو و لیورده یه ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَلْسِنَتِهِمْ﴾ (بت په رستان) به سوئندی هه ره گهره ریان سوئندیان ده خوارد به خوا ﴿لَنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ (ده بیان ووت) ته گهر پیغه مبه رنکی تر سینه ریان بو بیت ﴿لَنْ يَكُونُوا أَهْدَى مِنْ أَهْدَى الْأُمَمِ﴾ به راستی نهوان له هه ره یه که نه نوممه نانی تر ریتموون تر دهن ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ﴾ نه مجا کاتی پیغه مبه ری تر سینه ریان بو هات ﴿مَا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا﴾ زیاتر دوور که و تنه وه (له رینگه ی راست) ﴿أَسْمِكًا فِي الْأَرْضِ﴾ له به ره حق به زل زانی له زه ویدا ﴿وَمَكَرَ النَّاسُ﴾ و قیل و بیلانی خراب کردن ﴿وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ الشَّيْءَ إِلَّا آفَاقُهُمْ﴾ وه قیل و بیلانی خراب ته نیا زیان به خواونه که ی ده گه به نی ﴿فَلَنْ يَخْزَوْا إِلَّا مَكَرَ الْأَوَّلِينَ﴾ ده ی که واته نهوان جگه له چاره نووسی پیتشینان چاوه روانی شنیکی تر ده که ن ؟ ﴿فَلَنْ يَحْزِلُوا إِلَّا بُدْءًا﴾ چونکه باوی خوا هه رگیر گورانی بو نیه ﴿وَلَنْ يَحْزِلُوا إِلَّا بُدْءًا﴾ و باوی خوا لادانی بو نیه ﴿وَلَنْ يَزِيدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ نایا نهوان به زه ویدا نه گه راون ﴿فَلْيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَذَابُهُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ تا سه ییر بکه ن سهر ته نجام گه لانی پیتش خویان چون سووه ﴿وَمَا كَانُوا أَشَدَّ مِمَّنْهُ قُوَّةً﴾ که نهوان له مان به هیز تر بوون ﴿وَمَا كَانُوا أَشَدَّ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هیچ شنیک ناتوانی له دهستی خوا ده رچی ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ﴾ نه له ناسمانه کان و نه له زه ویدا ﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا﴾ به راستی خوا زانا و به دهسه لات و به توانایه ﴿۱۱﴾

﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ﴾ وە ئەگەر خوا قار بگرن لەخەلکی (تۆلەیان لی بێسەنی) ﴿بِمَا كَسَبُوا﴾
 لەبەر ئەو (خراپانە) کردیانە ﴿مَّا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَنْبٍ﴾ هیچ گیاندارنکی بەسەر زەویەو
 ئەدەهینشت ﴿وَلَوْ كُنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ بەلام (خوا) مۆلەنی ئەوان دەدات تا ماوەی دیاری
 کراو ﴿فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ﴾ ئەمجا کاتی ماوەکەیان (کۆتایی) هات (دەیان مەینی) ﴿قَالَ اللَّهُ كَانَ
 يَبْسُودُ بِصَبْرٍ﴾ جا بێگومان خوا بە بەندەکانی ناگادارو بینایە ﴿۱۵﴾

سوره‌قی یق

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشندە میهرەبان

﴿یس﴾ بە (یا، سین) دەخوینرێشەوە خوا زانا ترە بەماناکە ی بۆ زانیاری زیاتر سەیری سەرەتای
 سوره‌تی (البقرة) بکە ﴿وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ﴾ سویند بە قورئانی پر لەدانایی ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾
 بەراستی تۆ (ئەو موحەممەد ﷺ) لە پێغه‌مبەرانێ خوای ﴿عَلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ لەسەر رێبازی
 راستی ﴿تَنْزِيلَ الْغَزِيرِ الرَّحِيمِ﴾ (قورئان) دابەزێراوە لەلایەن خوای زالی بالادەستی میهرەبانەو.
 ﴿لِنُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ﴾ بۆ ئەوێ گەلێ پترستی (لەسزا) کە باوو باپیرانیان نەترسێنرابوون
 ﴿فَهُمْ غَافِلُونَ﴾ بۆیە ئەوان بێ ناگا بوون ﴿لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ﴾ سویند بەخوا بەراستی
 بەلێشی خوا چەسپاو هاتە دی لەسەر زۆرەیان ﴿فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ چونکە ئەوان باوەر ناهێن
 ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَنْفُسِهِمْ غُلًّا﴾ (وەک کەسانی وان کە) ئەو قەمان کردیشتە گەردنیان ﴿فَلَمَّا إِلَى الْأَذْقَانِ﴾
 جالەو (تەو قانە) تا چەناکەیان هاتینی (گەردنیانی بەتەواوی گرتییەو) ﴿فَهُمْ مُّقْتَحُونَ﴾ ئەمجا سەریان
 بەرز کرایشتەو (نەتوانن بۆ خوارو ئەم لاو لا بيجولین) ﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾
 وە بەر بەستمان لەبەردەم و پشتیانەو دانائو ﴿فَأَعْيَتْنَاهُمْ فَأَنصَرُوا إِلَيْهِمْ﴾ بەردەشمان داو بەسەر
 چاویان دا بۆیە ئەوان (راستی) نابینن ﴿وَسَوَّاهُمْ عَلَى نَعْتِهِمْ أُنْذِرْهُمْ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ وە بۆ ئەوان بەکسانە
 چ بیان ترستییت یان نەیان ترستییت ﴿لَا يُؤْمِنُونَ﴾ باوەر ناهێن ﴿إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ﴾
 تۆ ئەنھا کەسێک دەترستییت کە شوێن قورئان دەکەوێت ﴿وَحِجْبُ الرِّجْلِ بِالْغَيْبِ﴾ لەپەنهانیشتدا لە
 خوای میهرەبان دەترسن ﴿فَيُنْزِلُ غُفْرًا وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ بەهۆی (ئەو شوێن کەوتن و ترسانەو)
 مژدە ی بەهۆی بەلێخوشتبوونی (گوناهەکانی) و پاداشتی چاکی (بەهەشت) ﴿إِنَّا نَحْنُ الْمُغْنِي﴾
 بەراستی هەر ئێمە مردوو و زیندوو دەکەینەو ﴿وَيَكُفُّ مَا فَعَلُوا وَهَؤُلَاءِ لَشُرٌّ﴾ و هەرچی پێشتر
 کردیانە و شوێنەواری پناش خوشیان دەنوسین ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ وە هەموو
 شتیگمان لە پەرەوانی پوون و ناشرادا ژماردوو و نووسیبوو (لوح المحفوظ) ﴿۱۶﴾

﴿وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ﴾ (شهی موحه ممد ﷺ) نمو و نه بیان بقو پینه ره وه به خه لکی شاری
 (انطاکیه) ﴿إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ کاتی که پینه مبه را بیان بقو هات ﴿إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا﴾
 کاتی دوو (پینه مبه) مان نارد بقو ناویان باوه بیان پینه کردن ﴿فَعَزَّزْنَا إِلَيْنِ﴾ ته مجا به (ناردنی
 پینه مبه ری) سییه به هیزمان کردن (و پشتمان گرتن) ﴿فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ﴾ جا (هموویان)
 ووتیان بنگومان نیمه نیر در اوین بقو سهر نیه ﴿قَالُوا مَا أَنتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا﴾ (خه لکه که) ووتیان نیه
 هدر ناده مییه کی وهك نیمه ﴿وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ﴾ و خوای میهره بان هیچ شتیکی (له نیگا) نه ناردوته
 خواره وه ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا تَكِيدُونَ﴾ نیه ته نهها در قوزن و در قده کن ﴿قَالُوا أُرْسِلْتُمْ إِلَيْنَا بِالْحَكِّ الْمُرْسَلُونَ﴾
 (پینه مبه ره کان) ووتیان بهر وورد گارمان ده زانی به راستی نیمه (به پینه مبه ری) نیر در اوین بقو سهر
 نیه ﴿وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ و نیمه ته نهها گه باندنی (نابنه که) مان له سهره به پروونی ﴿قَالُوا إِنَّا نَقْلُكُمْ بِأَبْصَارِكُمْ﴾ (خه لکه که) ووتیان بنگومان نیمه به هوی نیه وه دوو چاری شوومی و به دبه ختی
 پروین ﴿لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ﴾ سویند به خوا ته گمر واز نه هینن (لهو کاره تان) بهرد بار انتان ده که بین
 ﴿وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنْ عَذَابِ إِلَهِكُمْ﴾ و به راستی له لایه ن نیمه وه دوو چاری سزایه کی پر نیش و نازار دهن ﴿قَالُوا طَائِفُكُمْ مِّنْكُمْ عَصَىٰ رَبَّكُمْ﴾ (پینه مبه ره کان) ووتیان شوومی نیه به خوندانه ویه چونکه نیه
 ته گمر ناموز گاری بکرین (هست به شوومی ده کن) ﴿بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُّشْرِقُونَ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نیه
 گه لیکسی له سنوور ده رجوون ﴿وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدْيَنَةِ رَجُلٌ یَّسْقَىٰ وَهْلَهُ وَهْدً بِرِي شَارَهُ كَهْوِهِ بِلَاوِيكَ﴾
 به به له هات ﴿قَالَ يَتْلُمُ الْبَحْرُ الْمُرْسَلِينَ﴾ ووتی نهی گه له کم شوین نهم پینه مبه را ته بکهون ﴿أَلَيْسَ لَكُم مِّنْ أَلْفٍ مِّنْكُمْ لَنَرْسِلَنَّ فِيهِمُ الْبُرْجَانَ﴾
 که منی به دی هیتاوه ﴿وَأَلَيْسَ لَكُم مِّنْكُمْ مَّنْ يَّهْدِيكُمْ﴾ وه هدر بقو لای نه وه ده گه رینه وه ﴿أَلَيْسَ لَكُم مِّنْ دُونِهِ إِلَهَةٌ﴾ تایا
 بیجگه لهو (خوا) بهر ستر او انیک بقو خوم بریار بدهم ﴿إِنْ يُرِيدِ الرَّحْمَنُ يَضْرِبْكُمْ﴾ ته گمر خوای میهره بان
 زیانی بقو من سوی ﴿لَأَنْتُمْ عَنْ شَفَعَتِهَا شَقِيقٌ﴾ تکای ته وان هیچ سوودنیک به من ناگه به نی ﴿وَلَا يُقْدُونَ﴾ و (له سزای خوا) بز گارم ناکه ﴿إِنِّي إِذْ أَنَا لَمِنَ ضَالِّينَ﴾ بنگومان من (ته گمر هاوبهش
 دابنیم) نه و کاته له گومر اییه کی زور ناشکر ادام ﴿إِنِّي أَنَا مِّنْ فَاسِقُونَ﴾ به راستی من باوه رم
 هیتا به بهر وورد گارتان و ده نیهوش گوتنان لبیی ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾ (نهم پیاوه بیان شهید کرد) پنی
 ووترا: بر فرزه به هه شته وه ﴿قَالَ بَلَّيْتُ قَوْمِي يَفْكُونُ﴾ (نهم پیاوهش) ووتی خوزگه گه له کم بیانزانیابه
 ﴿يَمَّا غَفَرَ لِي رَبِّي﴾ به نه وهی که بهر وورد گارم لیم خوشبووه ﴿وَجَعَلَنِي مِنَ الْمَكْرُمِينَ﴾ و بهر دمییه
 ریزی ریز گیر او انه وه

﴿وَمَا أَرْزَأْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ﴾ و ه ل ه د و ای ت ه و ن د م ا ن ن ا ر د ه خ و ا ر ه و ه ب و س د ر گ ه ل ه ک ه ی ﴿مِنْ خُنُوفِهِ
 السَّمَاءِ﴾ ه ی چ ل ه ش ک ر ن ک ل ه ت ا س م ا ن ه و ه ﴿وَمَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ و ت ی م ه د ا ب ه ز ی ت ن ر ن د ب و ی ن ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صِحَاحٌ
 وَحِيدَةً﴾ (ه و ی ت ی ا چ و ن ی ا ن) ت ه ن ی ا ش ر ی خ د ی ه ک ی ب ه ه ی ز ب و و ﴿فَإِذَا هُمْ خُلُودٌ﴾ ج ا ک ت و پ ر ت ه و ا ن ه ه م و و
 ج و ل ه ی ا ن ن د م ا و م ر د ن ﴿بِحَسْرَةٍ عَلَى الْعِبَادِ﴾ ن ا ی پ ه ش ی م ا ن ی و د ا خ ی س د خ ت ب و ت ه و ب ه ن د ا ن ه ی
 (ک ه ی ی ب ا و ه ر ن) ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ه د ر پ ن غ ه م ب ه ر ن ک ی ا ن ب و ب ه ا ت ا ی ه ت ه ن ی ا گ ا ل ت ه ی ا ن
 ی ی د ه ک ر د (و ه ی چ ت ر) ﴿الْزَيْزِقَ﴾ ن ا ی ا ن ه ی ا ن ز ا ن ی و ه ﴿كَذَّبْتُمْ أَنْتُمْ قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ ل ه پ یش ت ه و ا ن د ا
 چ ه ن د گ ه ل ی (ت ا و ا ن ی ا ر) م ا ن ل ه ن ا و ب ر د و و ه ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ لَازِحُونَ﴾ ک ه ی ی گ و م ا ن ن ا گ ه ر ن ت ه و ه ب و ل ا ی ت ه م ا ن
 ﴿وَإِنْ كُلُّ لَمَامٍ جَمِيعٌ لَا نَبَأَ لِمُخْضَرُونَ﴾ ه د ر ه م و و (ل ه ن ا و ب ر ا و ا ن) ک و د ه ک ر ن ت ه و ه ل ا ی ت ی م ه (و ل ه ق ی ا م ه ت
 د ا) ن ا م ا د ه د ه ک ر ی ن ﴿وَأَنبِئْهُمْ أَنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ﴾ و ه ن ی ش ا ن ه و ب ه ل گ ه ی ه ک ب و ت ه و ا ن، ت م ز ه و ی ب ه م ر د و و ی ه
 ﴿أَخْبَتِهَا﴾ ک ه ز ی ن د و و م ا ن ک ر د ه و ه ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا خَبَأَ فِئْتَهُ يَأْكُلُونَ﴾ و د ا ن ه و ی ل ه م ا ن ل ی د ه ر ه ی ت ا
 (ل ی پ و ا ن د) ک ه ل ی ن ی د ه خ و ن ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّاتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾ و ه ل ه و (ز ه و ی ب ه) د ا چ ه ن د
 ب ا خ ل ه خ و ر م ا و ت ر ی م ا ن ب ه د ی ه ی ت ا ﴿وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ﴾ و چ ه ن د ک ا ن ی ا و م ا ن ت ی ا د ا ه ل ق و ل ا ن د و ه
 ﴿يَأْكُلُونَ مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ﴾ ب و ت ه و ی ل ه ب د ر و ب و و م ه ک ا ن ی ب خ و ن ک ه د ه س ت ی ت ه و ا ن ب ه ر ه م ی
 ت ه ه ی ت ا و ه ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ د ه ی ن ا ی ا س و ب ا س ی خ و ا ن ا ک ه ن ﴿سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ پ ا ک
 و ی ی گ ه ر د ه ز ا ت ن ک ک ه ه م و و ج و و ت ه ک ا ن ی (ن ی ر و م ی ن) د ر و س ت ک ر د و و ه ﴿وَمَا شَأْنُكَ إِلَّا أَنْتَ﴾
 ل ه و ی ک ه ز ه و ی د ه پ ر و ی ش ی و ل ه (ت ا د ه م ی) خ و ی ا ن ﴿وَمَا لَا يَأْكُلُونَ﴾ و ل ه و ش ت ا ن ه ش ک ه ن ا ی ز ا ن ن
 ﴿وَأَنبِئْهُمْ أَنَّ الْقَبْلَ لَنَا كُنْهٌ أَلْهَىٰ مِنْ الْآخِرِ﴾ ش ه و ی ش ب ه ل گ ه و ن ی ش ا ن ه ی ب و ت ه و ا ن ک ه ت ی م ه ر و ز ی ل ی د ه ر د ه ه ی ت ی ن
 ﴿فَإِذَا هُمْ مُقْلَبُونَ﴾ ت ه م ج ا ل ه ن ا ک ا و د ا ت ا ر ی ک ی ه م و و ی ا ن د ه گ ر ی ت ه و ه ﴿وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا﴾
 خ و ر ی ش ب ه ر ه و ب ن ک ه ی خ و ی (ل ه گ ه ر ا ن د ا ی ه و) د ه ر و ا ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ ت ه و ه پ ر ی ا ر د ر ا و ی
 (خ و ا ی) ز ا ل ی ب ا ل ا د ه س ت ی ز ا ن ا ی ه ﴿وَالْقَمَرُ قَدَرًا مَقَرًّا﴾ و ه ب و م ا ن گ ی ش چ ه ن د ق و ن ا غ ی ک م ا ن د ا ن ا و ه ﴿حَتَّىٰ
 عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ﴾ (د و ا ی ت ه و ا و ک ر د ن ی ق و ن ا غ ه ک ا ن ی) ه ه ت ا و ه ک و ب ه ل ی د ا ر خ و ر م ا ی ک و ن ی (و ش ک
 ب و و ی) ل ی د ی س ت ﴿لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ﴾ خ و ر ب و ی ن ی ه (ن ا ت ا و ا ن ی) ب گ ا ت ب ه م ا ن گ
 ﴿وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ﴾ و ش ه و ی ش ن ا ت ا و ا ن ی پ یش ک ه و ی ل ه ر و ز ﴿وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾ و ه د ر ب ه ک ه ی ا ن
 (خ و ر و م ا ن گ) ل ه خ و ل گ ه ی ه ک د ا م ه ل ه د ه ک ه ن و د ه س و ر ی ت ه و ه ﴿

﴿إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ﴾ به راستی به هشتی به کان نه میروند ﴿فِي شُغْلٍ فَكُحْنٌ﴾ له خوشی و شادیدا
 سهرقالن ﴿هُرُواوُتُخُزُّ فِي ظُلُمٍ عَلَى الْأَرْبَابِ مُكُحْنٌ﴾ خویان و هاوسره کانیان له سیهره کاند
 له سهر تهخت (ی رازوه) بالیان داوه نه وه ﴿لَهُمْ فِيهَا فَكُحْنٌ وَلَهُمْ مَا يَشَاءُونَ﴾ له وه (به هشتی) دا
 بویان ناماده به میوه هات و هرچی داوا بکنن ﴿سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ﴾ سه لام (یان لی ده کریت)
 به و تهیه که له لایه نه به روه دگاری میهره بانه وه ﴿وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَهْلُهَا الْعَجْرُونَ﴾ نیوه ش نهی تاوانباران
 نه میروند جیا بینته وه (له ایمانداران) ﴿أَلَمْ نَعْلَمْ أَنَّكَ عَلَى الْأَمْرِ قَدِيرٌ﴾ نهی نه وه کانی نادم نایا وه سیتم
 بونه کردن ﴿أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ که شهیتان نه به رستن ﴿إِنَّكُمْ كُنْتُمْ مِنْكُمْ﴾ چونکه به راستی
 شهیتان دور منی ناشکرای نیوهیه ﴿وَأَنْ أَعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ وه (نایا وه سیتم بونه کردن)
 که من به رستن نه به رینگای راسته ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا﴾ سویند به خوا بینگومان
 (شهیتان) خه لکنیکی زوری له نیوه گومرا کرد ﴿أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ دهی نایا بوزیر نه بیرون ﴿
 هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ نه مه نه و دوزه خه به که به لیستان بی درابو ﴿أَصْلَوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ﴾ نه میروند بر نه ناوی به وه به هوی بی باوه بر بو ننه وه ﴿الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ﴾ نه میروند
 موز ده نین به سهر ده میاندا ﴿وَنُكَلِّئُ أَرْبَعَهُمْ﴾ و ده ستیان قسه مان له گه لدا ده که ن ﴿وَنَشْهَدُ أَرْبَعَهُمْ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ و قاجیان شایه تی ده دن به وهی که کردویه نه ﴿وَلَوْ شَاءَ لَقُلْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ﴾
 وه نه گهر بمانه وی پروناکی چاویان ناهیلین (کویریان ده کهین) ﴿فَأَسْتَفِقُوا الصِّرَاطَ فَإِنْ يُبْصِرُونَ﴾ نه و سا
 ده بانه وی به ره و رینگای راست پیشبر کن بکنن جا چون ده بینن ﴿وَلَوْ شَاءَ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ﴾
 خق نه گهر بمانه وی له شونی خویاندا شیوهی ناده میان ده گورین (دهیان کهین به شتیکی خراب)
 ﴿فَمَا أَتَسَطَّعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ﴾ به هوی نه و (گورینه وه) نه بیان ده توانی نه برقن و نه بگه رینه وه ﴿
 وَمَنْ تُعْمِرْهُ شَكَسْهُ فِي الْحَقِّ أَفَلَا يَعْقِلُونَ﴾ وه نه مه تی هر کس درین کهین لاشه ی لاواز و نانه وان
 ده کهین دهی نایا زیر نابن ﴿وَمَا عَمَتُهُ الشُّعْرُ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ﴾ نیمه شه و (موحه ممد) مان فیری
 شیعر نه کردوه، و شیعر و متن شیاوی نه و نی به ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ و نه وهی (موحه ممد)
 دهیلی به ند و ناموزگاری و قورنانی بونکه ره وهی (راستی به) ﴿يُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا﴾ بونه وهی
 نه وانه ی (دل) زیندوون بیان ترستی ﴿وَيُنَجِّي الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ و به لیتی (سزا) به پیتیت به سهر
 بی باوه راندا

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا﴾ ثابا نه‌بان دی (نه‌بان زانیوه) ﴿أَنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن مَّعَاقِمِكُم بَعْدَ أَنشَأَكُم بَعْدَ أَفْئِكُمْ﴾ که بینگومان نیمه
 نازده‌لیمان بزئوه‌وان دروست کردوه ﴿فَهَمَّ بِهَا لَمَّ يَكُونُ﴾ نه‌مجا نه‌وان خواوه‌نیانن ﴿وَرَدَّ لَهَا إِلَهُه﴾
 وه پراممان هیتاون بقیان ﴿فَنَهَاكَ وَبَنَىٰ كُنُوتَ﴾ نه‌مجا سواری هندیکیان ده‌بن و (گوشتی)
 هندیکیشیان ده‌خون ﴿وَلَمْ يَكُنْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ﴾ وه زور سوودیان لی ده‌بین وشی خوارده‌وه‌شیان
 لی وه‌ده‌گرن ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی ثابا سوپاسی خواناکهن ﴿وَالْتَحَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ إِلَهَهُ﴾ وه
 بینجگه له خوا چهنده‌ر ستر اوکیان بزئوخویان داناهه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ﴾ بهو هیوایی یارمه‌تی
 بدرین ﴿لَا يَسْتَظِيمُونَ نَصْرَهُمْ﴾ (نه‌و په‌ر ستر اوانه) ناتوانن یارمه‌تیان بدن ﴿وَهُرَّ لَهَا جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ﴾
 به‌لام نه‌مان سه‌ریازی ناماده‌ن، له خزمه‌تیاندان (وملکه‌چی نه‌و بتانه‌ن) ﴿فَلَا يَخْرُجُكَ قَوْلُهُمْ﴾ جا
 قسه‌کانیان خه‌مبارت نه‌کات ﴿إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْشِرُونَ وَمَا يَعْهَدُونَ﴾ چونکه به‌رامستی نه‌وه‌ی ده‌ی شار نه‌وه‌و
 نه‌وه‌ی ناشکرای ده‌کهن ده‌یزانین ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَن لِّنَسْ﴾ ثابا ناده‌می نه‌یزانبوه ﴿أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِن نُّطْفَةٍ﴾
 که نه‌ومان له نطفه‌یه‌ک دروست کردوه ﴿فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ﴾ که‌چی به‌کسه‌ر ده‌بیته‌ دوزمنیکی
 سه‌ر سه‌ختی دیار (ده‌مقالی که‌رینکی ناشکرایه) ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ﴾ وه نمو ونده‌مان بزئ
 دینیته‌وه و به‌دیهیتانی خوی له بیر چونه‌وه ﴿قَالَ مَنِ عَلَىٰ آلِطَسْرِ وَهِيَ زَمِيرٌ﴾ (نه‌و بی پروایه) ده‌لی کی
 تیسکه‌کان زیندوه‌ده‌کاته‌وه‌له‌کاتیکدا که‌ریون ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ (نه‌ی موحده‌مه‌د
 ﴿بَلَىٰ﴾ نه‌و زاته‌ زیندوویمان ده‌کاته‌وه‌که‌له‌به‌که‌م چاره‌وه‌به‌دی هیتاون ﴿وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ﴾ و
 نه‌و به‌هموو دروست کراونک زانا و ناگاداره ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا﴾ زاتی که
 له دره‌ختی سه‌وز ناگری بزئدروست کردون ﴿فَإِذَا أَنشَأْنَاهُ ثَوْدُونَ﴾ تیر تیره‌ ناگری بی ده‌که‌نه‌وه
 ﴿وَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ ثابا زاتی که‌ ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌دی هیتاوه ﴿يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ
 يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ﴾ ناتوانن وینه‌یان دروست بکات؟ ﴿بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ به‌لی ده‌توانن و هه‌ر ته‌ویش
 دروست که‌ری زانابه ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا﴾ به‌رامستی کاری نه‌و (خوا) نه‌مه‌یه‌هه‌ر کاتی به‌وی
 شتیک به‌دی به‌یت ﴿أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ بنی ده‌لی: بیه، ده‌ست به‌جی (نه‌و شته) ده‌بیت ﴿فَسَبِّحْ
 الْحَمْدَ الَّذِي فِي يَدَيْهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ جا پاک و بینگه‌رده‌نه‌و خواهی که‌ مولکایه‌تی هموو شتیک
 به‌ده‌ست نه‌وه ﴿وَاللَّهُ رُخَّعُونَ﴾ و بزئویش ده‌گه‌رتیرنه‌وه

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشندی می‌پره‌بان

﴿وَالصَّافَّاتِ﴾ سویند به‌و فریشتانه ریز برون (له کانی عیاده‌ندا) ﴿وَالزَّجَرَاتِ﴾ و سویند به‌وانه که ده‌خورن به‌سهر هه‌وره کاندای ﴿وَالنَّازِلَاتِ﴾ و سویند به‌خوینته‌رانی قورئان ﴿إِنَّ إِلَٰهَكُمْ لَوَاحِدٌ﴾ به‌پراستی به‌رسترای ئیوه ناک و نه‌نهایه ﴿زُبُّ الشَّجَرِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ به‌رورد گاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وی له‌نیوا تبادایه ﴿وَزُبُّ الشَّجَرِ﴾ و به‌رورد گاری خور هه‌لانه‌کان ﴿إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ لُنِجَارٍ مِّنَ الْكَوْكَبِ﴾ بینگومان ئیمه ئاسمانی دویامان به‌جوانی نه‌ستیره‌کان رازاند و نه‌وه ﴿وَيَحْفَظُ لَكُمْ فِيهَا مَا رَزَقْتُمْ﴾ و هه‌له‌هه‌موو شه‌بنایتکی سهر که‌ش باراستو و مانه ﴿لَا يَسْتَعِينُونَ إِلَّا إِلَٰهًا أَحَدًا﴾ ناتوانن گوی بگرن بۆ نه‌و فریشتانه‌ی له به‌رزئیرین پله‌دان ﴿وَقَدْ قَرَّبُوا كُلًّا سَائِبًا﴾ و (نه‌گهر به‌جن گوی بگرن) له‌هه‌موو لایه‌کی (ئاسمانه‌وه) ناگر باران ده‌کرین ﴿ذُخْرًا وَكُنُوزًا مَّا يَصِيبُ﴾ راز ده‌ترین زور به‌توندی و (له‌قیامه‌ندا) سزایان به‌رده‌وامه و سه‌خته ﴿إِلَّا مَن حِفْظَ لِّقَظَّةٍ﴾ (شه‌یشانه‌کان ناتوانن گوی بگرن) مه‌گهر به‌کینکبان به‌دزیه‌وه هه‌وانیک (له‌فریشته‌به‌ک بیستی و) به‌پله به‌فریشتی ﴿وَالَّذِينَ فِيهَا مِنَّا لَا يَقُولُ فِيهَا مَقْرَبًا وَلَا نَعْتَبُ﴾ بزیسکی گر‌دار و سوینته‌ری شوین ده‌که‌وتت (و ده‌ی سویتتی) ﴿وَالَّذِينَ فِيهَا مِنَّا لَا يَقُولُ فِيهَا مَقْرَبًا وَلَا نَعْتَبُ﴾ بیر سه‌له‌واندی (که‌بیئاوهرن) ئایا شه‌وان دروستکراوینکی گه‌وره‌تر و گر‌نگتر و به‌هیز ترن ؟ ﴿أَلَمْ نَخْلُقْهَا أُنْثَىٰ﴾ یان نه‌و شتانه‌ی تر که‌دروستمان کردووه (له‌ئاسمان و خور و زه‌وی و ...) ﴿إِنَّا خَلَقْنَاهُم مِّن طِينٍ لَّازِبٍ﴾ به‌پراستی ئیمه شه‌وان (ئاده‌می) مان دروست کرد له‌قورینکی لینجی جیر ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّهُمْ خُرُوعًا وَذُكُوعًا﴾ به‌لام (سه‌یره) تو سدرت سوهر ماوه (چون یاوه‌ر ناهینن) که‌چی شه‌وان گالته ده‌که‌ن (به‌تو که‌ده‌ئیت زیندوو بوونه‌وه هه‌یه) ﴿وَقَالُوا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُدْعَوْنَ بِهِ سَبًّا﴾ و هه‌وانی ئاموز گاری بکرین ئاموز گاری و هه‌ر ناگرن ﴿وَقَالُوا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُدْعَوْنَ بِهِ سَبًّا﴾ و هه‌وانی مو عجزیه‌به‌ک به‌ینن ده‌یکه‌نه گالته جار ﴿وَقَالُوا إِن هَٰذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ و ده‌ئین نه‌م (قورئانه) هیچ نییه جگه له‌جادوویه‌کی ئاشکرا ﴿وَقَالُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰذَا بَلْ أَنتُمْ شَاعِرُونَ﴾ (ده‌ئین) ئایا ئیمه که‌مردین و بووین به‌خول و ئیسکی ریزو ﴿وَقَالُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰذَا بَلْ أَنتُمْ شَاعِرُونَ﴾ ئایا ئیمه زیندوو ده‌کرینه‌وه ۱۹ ﴿وَقَالُوا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُدْعَوْنَ بِهِ سَبًّا﴾ له‌گه‌ل باوو باپیرانی به‌ئشینانمان ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّهُمْ خُرُوعًا وَذُكُوعًا﴾ (له‌ی موحه‌مه‌د) بلن: به‌لن (هه‌مووتان زیندوو ده‌کرینه‌وه) و له‌و کاته‌دا ئیوه زه‌لیل و سهر شقورن ﴿وَقَالُوا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُدْعَوْنَ بِهِ سَبًّا﴾ چونکه شه‌و (زیندوو بوونه‌وه‌یه) هه‌ر به‌ک ده‌نگه ئیتر ده‌ست به‌جی زیندوو و ده‌روانن ﴿وَقَالُوا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُدْعَوْنَ بِهِ سَبًّا﴾ و ده‌ئین: وای بۆ خویمان نه‌مه رۆزی تو له‌سه‌ندن و پاداشته ﴿هَٰذَا يَوْمُ الْقِيَامِ الَّذِي كُنتُمْ بِهٖ تُكَذِّبُونَ﴾ (بییان ده‌وتری) نه‌مه شه‌و رۆزی بریار دانه‌یه که‌باوهرتان پتی نه‌بوو ﴿أَحْشَرُوا الْيَوْمَ أَعْمَٰقًا﴾ (خوا به‌فریشته‌کان ده‌فرموی) شه‌وانی سته‌میان کرد کزبان بکه‌نه‌وه له‌گه‌ل هاوهرتکانبان (هاوهرته‌کانیان) ﴿وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا أَنصَارًا﴾ له‌گه‌ل شه‌وانه‌ش ده‌بان به‌رستن ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا إِلَىٰ صِرَاطٍ الْحَبِيبِ﴾ نه‌مجا رتگای دۆزه‌خبان نیشان دن ﴿وَقَدْ رَفَعْنَا إِلَىٰ صِرَاطٍ الْحَبِيبِ﴾ و هه‌وانه رازو هه‌ستین بینگومان پر سیاریان لی ده‌کرئ

﴿مَّا كُنَّا لَنَظُنُّوهُمْ﴾ (بیان دهوتری) نه وه چیتانه یارمه تی به کتر نادهن ﴿فَلَمَّا أَتَوْا مُسْتَنشِقُونَ﴾ (نه خیر یارمه تی به کتر نادهن) به لکو نه وان هه موو (به ندهو په رستر اوه کانیان) لهو روزه دا گهر دن که چن بز خوا ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ و (لهو روزه دا) پروو ده که نه به کتر و پر سیار له به کتر ده کهن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا نُتَوَّعُونَ﴾ (گومر اکراوه کان به گومر اکره کان) ده لنن به راستی ئیوه بوون له لای راسته وه هاتنه لاما (نه تان هیششت شوینی که وین) ﴿قَالُوا لَيْلَىٰ لَوْ كُنَّا مُؤْمِنِينَ﴾ (گومر اکره کان) ده لنن (نه خیر راست ناکهن) به لکو ئیوه خوتان ئیمان دار نه بوون ﴿وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُم مِّن سُلْطٰنٍ﴾ وه ئیمه هیچ ده سه لاتی که مان به سهر ئیوه دا نه بوو ﴿بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا طَٰغِيْنَ﴾ به لکو خوتان گه لیکی له خواباخی بوون ﴿وَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا إِذَا لَدَّيْقُونَ﴾ نه وه ته بریاری په روه ردگار مان (به سزا دانمان) سه پا به سهر ماند، که به راستی ده بی بیچه ژبن ﴿وَأَعْوَجَّتْ لَهَا الْكَاغِبُ﴾ به لی ئیمه ئیوه مان گومر کرد چونکه به راستی خوشمان گومر ابوین ﴿وَاللَّهُ يَوْمَئِذٍ عَلِيمٌ﴾ جا به راستی هه موویان (گومر اکراو و گومر اکرا) لهو روزه دا له سزا دا هاو به شن ﴿إِنَّا كُنَّا نَعْمَلُ بِآيَاتِهِۦٓ كَمَا كُنَّا نَبْغِي﴾ ئیمه تاوانباران به و جوړه لی ده که بن ﴿إِنَّمَا كُنَّا لَآئِدَافِئِلٌ لَهُمْ﴾ به راستی هه ر کاتی به وانه بو ترایه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ هیچ په رستر او نیکی راست نییه بیجگه له خوا، خویان به گه وره ده زانی (و ملکه چی نه ده بوون) ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّمَا لَنَا كَوْكَبٌ هَبَّ دَقًّا﴾ وه ده بان ووت: ئایا ئیمه په رستر اوه کانمان واز لی به یسین؟ ﴿إِنَّمَا عِشْرُونَ﴾ له بهر شاعیر نیکی شیت ﴿بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلُونَ﴾ (نه خیر وانیه) به لکو نه وه (پتغه مبه ره) هه قی هیتاوه و باوه ری به پتغه مبه رانی پتسو و هیه ﴿إِنَّا كُنَّا لَآئِدَافِئِلٌ لَهُمُ الْآيَاتِ﴾ به راستی ئیوه سزای سه خت ده چه ژن ﴿وَمَا كُنَّا لَنَعْمَلُونَ﴾ و ئیوه نه نها تو له ی نه وه (خرابانه) تان لی نه سه نری که کردوتانه ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به لام به تده پاك و هه لبراره کانی خوا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَّعْلُومٌ﴾ نه وانه ن رزق و روزه دیار کراویان بز هه به ﴿فَوَكَّدَ وَهْمَهُمْ﴾ که مپوه هاتی جوړا و جوړه، وه نه وان رتیز لیگیراون ﴿فِي جَهَنَّمَ النَّعِيرِ﴾ له به هشتانی پر ناز و نیعمه ندا ﴿عَلَىٰ سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ﴾ له سهر ته خت و کورسی به رازاوه کان به رامپه ر به کتر دانیشتون ﴿يَطَّأُوْنَ عَلَيْهِم بِكَا۟بٍ مِّنْ مَّعِينٍ﴾ به سهر باند ده سور پتغه وه به په رداخی پر له شه رابی پاك و خاوین له پرو و باره پوشتوه کانی به هه شت ﴿يُطَبَّاءُ لَدَوِّ لَّشَرِينَ﴾ سپیه له په نگدا، زور به له زه ته بز نه وانه ی ده یخونه وه (که هیچ زیانیک به لاشه و زیری مرؤف ناگه به نیت) ﴿لَا فِيهَا عَمَلَۙ وَلَا ظَرْهٌ﴾ (نه و شه رابه) نه میثکیان تیک ده دات نه سهر خوشیان ده کات ﴿وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ﴾ وه نافر هاتی چاو جوان و گه وره بان لایه، که جگه له میرده کانیان سه بری که س ناکهن ﴿كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مُّكْوَّنٌ﴾ وه کو هیلکه ی ناو هیلانه ن (بان نه لی مرورای ناو سه ده فن) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه مجا پروو ده که نه به ک و پر سیار له به کتر ده کهن ﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ﴾ به کی له وان ده لی: من (له دنیا) هاوه لیکم هه بوو

﴿يَقُولُ أَهْلَ نَكَ لَيْمَ الْمُصَدِّقِينَ﴾ دهی ووت: ثایا به‌راستی تو له وانه‌ی باوهرت همه‌ی (به‌زیندوو بوونه‌وه ۱۹)
 ﴿لَا دَائِمًا وَكَانَ كَرَارًا وَعَظْمًا﴾ ثایا کاتی مردین و بووین به خاک و نیسقانی پزیوو ﴿لَا تَأْتِدِرُونَ﴾ ثایا
 به‌راستی نیمه (زیندوو ده‌کرینه‌وه) سزا ده‌درین ﴿قَالَ خَلَّ أَنْتُمْ تُظِلُّونَ﴾ (پیاوه به‌هه‌شتیه‌ی که) ووتی
 ثایا نیمه‌ی تماشیا (ی دوزه‌خ) ناکهن ﴿وَأُطْلِعَ قَرْنًا فِي سَوَاءٍ لَجْجِيرٍ﴾ نه‌مجا خوی سه‌یری کرد کتوبر
 له ناوه‌راستی دوزه‌خدا نه‌و (هاوایی) بینی ﴿قَالَ اللَّهُ إِنْ كَذَّبَ لَعْنُورِينَ﴾ پی ووت سویند به‌خوا نزیك
 بوو منیش هه‌لدیری ﴿وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ﴾ وه نه‌گدر میهره‌بانی په‌رورد گارم
 فریام نه‌که ونايه، منیش له ناماده‌کراوان (ی ناو دوزه‌خ) ده‌بووم ﴿أَفَتَأْتِيهِمْ بَيِّنَاتٍ﴾ دهی ثایا نیمه
 نامرین ۱۹ ﴿إِلَّا مَوْتًا أَوَّلَى﴾ جگه له مردنه‌کدی به‌که‌م (ی دنیا) مان ﴿وَمَا لَقِيَ بِمُعَذِّبِينَ﴾
 وه نیمه سزا نادرین ۱۹ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْعُظْمَى﴾ به‌راستی نه‌مه‌یه سه‌رکه‌وتنی گه‌وره ﴿لَيْسَ هَذَا إِلَّا بَعَثَ الْعَمِلُونَ﴾ باتیکو شهران بو‌باشه‌پوژی پوژنکی واتیکوشن ﴿أَذَلِكَ خَيْرٌ لِّرَأْسٍ مِّنْ شَجَرٍ
 أَرْزُقُ﴾ ثایا نه‌و (نیمه‌تانه‌ی باسکرا) ریز گرتن و میوان داریه‌ی باشه، یان (به‌ری) دره‌ختی زه‌فته‌مووت
 ۲ ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا قِشْقَةً لِّلْظَالِمِينَ﴾ بینگومان نیمه نه‌و (داره) مان کرده هوی تاقی کرده‌وه‌ی سته‌مکاران
 (که له دنیا دا گالته‌یان پی ده‌کرد) ﴿إِنَّمَا شَجَرَةُ قَحْجٍ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ به‌راستی نه‌و (زه‌فته‌مووته)
 دره‌ختیکه له بیخی دوزه‌خ دا ده‌رویت ﴿طُلُعَهَا كَأَنَّ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ﴾ به‌روبوومه‌کدی هه‌روه‌ك
 سه‌ری شه‌یتانه‌کانه (ناشیرین و چل چلاوی یه) ﴿فَانْهَزَ لَا يَكُونُ مِنْهَا﴾ جا بینگومان له‌و
 (دوزه‌خیانه) له‌و دره‌خته ده‌خون ﴿فَالَّذِينَ مِنْهَا الْبُطُونَ﴾ و سکیان له (به‌ری) نه‌و دره‌خته پر ده‌که‌ن
 ﴿ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِّنْ حَمِيمٍ﴾ له باشان به‌راستی تاوینکی لیلی زور گهرمی به‌سه‌ردا ده‌خونه‌وه
 ﴿ثُمَّ إِنْ مَرَّجَعْتُمْ لَآلِ الْجَحِيمِ﴾ بینگومان دواتر گه‌رانه‌وه‌یان بو دوزه‌خه ﴿إِنَّهُمْ أَقْوَاءُ بَنَاءُهُمْ
 صَّالِينَ﴾ به‌راستی نه‌وان باو و باپیرانی خویانیان به‌گومرایی بینی ﴿فَهُمْ عَلَىٰ أَعْرَاسٍ يُهْرَعُونَ﴾ نه‌مجا
 نه‌وان هانده‌دران بو شونین که‌وتنیان (له گومراییدا) ﴿وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ﴾ سویند به‌خوا
 بینگومان پیش نه‌و (گومراییانه‌ی قورپه‌یش) زوربه‌ی گه‌له پیشینه‌کان گومرایی بوون ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا
 فِيهِمْ مُّذَرِّينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان نیمه له ناو خویاندا (پتغه‌مبه‌رانی) تر سینه‌رمان بو ناردن ﴿فَإِنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الْمُذَرِّينَ﴾ نه‌مجا (نه‌ی موحه‌ممه‌د) سه‌رنج بده سه‌ر نه‌نجامی
 تر سینه‌راوه‌کان چوون بوو ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ بیجگه له به‌نده هه‌لیتراره‌کائی خوا ﴿وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحَ فَلْيَعْمُرِ الْمُجِيسُونَ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نروح (علیه السلام) هاواری لی کردین
 نه‌مجا نیمه‌ش زور چاك وه‌لامی (هاواره‌کدی) نه‌ومان دایه‌وه ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾
 خوی و که‌س و کاری (باوه‌رداری) مان له ته‌نگانه گه‌وره‌که‌ی بزگار کرد

﴿وَجَعَلْنَا دَارَ بَنِي إِدْرِيسَ لِلْآلِ بْنِ﴾ و ده تنها نه‌وه کانی ثمومان (له‌سهر زهوی) هیسته‌وه ﴿وَتَرَكْنَا فِي الْأَخْيَرِ﴾
 وه یاس و ناو بانگی (باشی) ثمومان له‌ناو گه‌له پاشینه کانداه هیسته‌وه (که نه‌مه‌یه) ﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي﴾
 الْآخِرِينَ ﴿سَلام و دروود له‌سهر نوح له لایدن هم‌وو جیهانیانه‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا نَحْنُ الْخَاسِرِينَ﴾
 به‌راستی نیمه‌نا به‌و شیوه پاداشتی چاکه کاران ده‌ده‌بنه‌وه ﴿إِنَّهُم مِّنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان
 نه‌وه له به‌نده باوهر داره کانی نیمه‌وو ﴿ثُمَّ أَفْرَقْنَا الْآخَرِينَ﴾ له پاشان ثموانی تر (دورمان) مان
 نو قسم کرد ﴿وَمِن مِّنْ شَيْعَةٍ إِبْرَاهِيمَ﴾ به‌راستی ئیبراهیم له به‌سره‌وان و شورنکه و توانی نوح بوو
 (له بنه‌ماکانی نایندا) ﴿إِذْ جَاءَتْ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ کانی به‌دلنکی ساغه‌وه به‌روه به‌روهر دگاری
 هات ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ﴾ کانی که به‌باوکی و گه‌له‌ک‌هی ووت چی ده‌به‌رستن ﴿أَبِئْزَكَّ أَتَعْبُدُونَ﴾
 ﴿فَلَمَّا كَرِهَ الْآخَرِينَ﴾ ناخو گومانان چونه به‌رانهر به‌به‌روه‌دگاری جیهانیان؟ ﴿فَلَمَّا نَظَرَ﴾
 فِي النَّجْمِ ﴿ثُمَّ جَاءَ بِهِ بِبُرْجٍ﴾ له‌سهر کانی کرد ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولٌ﴾ جا ووتی من نه‌خوشم (نایم بو
 جه‌ژنه‌ک‌تان له دهره‌وه‌ی شار) ﴿فَقُولُوا أَعْنَتَ مَرْيَمَ﴾ نه‌وانیش پشتیان تی کرد و روشتن (بو دهره‌وه‌ی
 شار بو جه‌ژنه‌ک‌یان) ﴿فَرَاغَ إِلَى اللَّهِ فَفَعَلْ مَا نُكُونُ﴾ جا (ئیراهیم) به‌نه‌یتی روشتن بو لای
 به‌رستراوه‌ک‌انیان (به‌گالته‌وه) پی ووتن نه‌وه روشتن ناخون ﴿مَا كُنَّا لَنَنْطُقَ﴾ نه‌وه چیتانه‌قسه
 ناکه‌ن ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبُ الْبَاسِ﴾ نه‌مجا به‌ده‌ستی راستی (به‌نه‌ور) ده‌ستی کرد به‌لیدانیان (ورد
 وردی کردن جگه‌به‌گه‌وره‌ک‌یان) ﴿فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرَوْنَ﴾ (گه‌له‌ک‌هی زانیان) به‌کسهر به‌پله به‌روه
 ئیراهیم هاتن ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْجُبُونَ﴾ (ئیراهیم) ووتی نایا نیوه بتانیک ده‌به‌رستن که خوتان
 ده‌بتاشن و دروستی ده‌ک‌هن؟ ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ﴾ له کانتیکدا خوا به‌دیبه‌شتری خوتان و نه‌و
 بتانه‌شه دروستان کردون ﴿قَالُوا أَبْنَاءُ اللَّهِ عَزَّتْ فَا اللَّهُ فِي الْعَجِيمِ﴾ ووتیان بینایه‌کی به‌رزی بو دروست
 بک‌هن (پری ک‌هن له ناگ‌ر) و فری‌ی به‌نه‌نه‌ناو ناگ‌ره‌ک‌ه‌وه ﴿فَأَنذَرُوهُمْ مَكِيدَهُ فَعَبَلَهُمُ الْاِشْقَى﴾
 وویستیان (بیک‌وزن) به‌پیلان به‌لام نیمه‌نه‌وانمان زیر خست ﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَعِيدٌ﴾
 (ئیراهیم) ووتی من دهرم بو لای به‌روه‌دگارم، دلنایم رنم‌وونیم ده‌کات ﴿وَرَبِّيَ لَبِيبٌ عَلِيمٌ﴾
 نه‌ی به‌روه‌دگارم منالکی چاکم پی به‌خشه ﴿فَنَشَرْنَاهُ أَخْلِيصَ﴾ نیمه‌ش مرده‌ی کورنکی
 له‌سهرخومان پندا ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ﴾ جا کانی نه‌و (کوربه‌گه‌وره‌بوو تا) گه‌شته‌نه‌وه‌ی ئیش
 و کار بکات له‌گه‌ل (ئیراهیم) دا ﴿قَالَ يَبْنَؤُا فِي الْعَتَامِ إِلَى الْاَبْحَدِ﴾ (ئیراهیم) ووتی نه‌ی کوربه
 خو‌شه‌ویسته‌ک‌م به‌راستی من له‌خودا بینیم که سهرت ده‌برم ﴿فَانْظُرْ مَا تَكْتُمُ﴾ جا سهرنج به‌ده‌لنیت
 چی و رات چی به‌؟ ﴿قَالَ يَا أَبَتِ أَفَعَلَّ مَا تُكْتُمُ﴾ (کوربه‌که = ئیسماعیل) ووتی باب‌ه‌گیان نه‌وه‌ی فەرمانت
 پی دراوه‌بیکه ﴿سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ دلنایه‌ده‌بینی به‌وویستی خواله‌خو‌گران
 ده‌بم

﴿فَلَمَّا أَسْلَمُوا وَلَهُ لَٰجِبِينَ﴾ نه مجا کاتی همر دوو کیان ملکه چ بوون (بو فدرمانی خوا) و ئیبراهیم
 ئیسماعیلی بهر وودا خسته سهر زهوی ﴿وَقَدْ يَكُونُ لَكَ إِتْرَاهِيمُ﴾ ئیمهش بانگمان کردئی ئیبراهیم
 ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّمَّةَ﴾ بنگومان خه وه کهت به جی هینا ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ بهراستی ئیمه
 ثابو و شیوه پاداشتی چاکه کاران ددهینه وه ﴿إِن هَٰذَا إِلَهُكَ الْغَالِبُ﴾ بنگومان ئیمه تاقی کردنه وهی
 ناشکرا بوو ﴿وَقَدْ يَكُونُ بِذَنبِ عَظِيمٍ﴾ وه بهرانیکی گه وره مان کرده قوریانی ئهو (ئیسماعیل) ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ وه باسکردن به چاکه ی ئیبراهیمان له ناو گه لانی داهاتوودا هیسته وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ دروود و سه لام له سهر ئیبراهیم ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ئا بهو شیوه
 پاداشتی چاکه کاران ددهینه وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بهراستی ئهو له بهنده لیمان داره کاتی
 ئیمه به ﴿وَنَسْرُهُ يَاسْخَقُ لِيَا قَوْمَ الصَّالِحِينَ﴾ مژده ی ئیسیحاقمان پیندا (که ده بیته) پیغه مبه رنک
 له چاکه کاران ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ اسْحَقَ﴾ جافه و بهر که تمان رشت به سهر ئیبراهیم و ئیسیحاق
 دا ﴿وَمِنْ دُرِّيَّتِهِمَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ وه ئه وه ی همر دوو کیان کار چاک و ستمکار له دهر وونی
 خوی به ناشکرا هه بوو ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سویتند به خوا بنگومان منه تمان نا به سهر
 موسا و هاروون دا ﴿وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾ همر دوو کیان و گه له که یانمان له تنگانه
 گه وره که بزگار کرد ﴿وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ﴾ وه یارمه تیمان دان، بقیه همر ئه وان سهر که و تن
 (به سهر فیر عدون و کومه له که بدا) ﴿وَوَعَدْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ﴾ وه کتیبی روونکده وه مان دا
 به همر دوو کیان (به موسا و هاروون) ﴿وَوَعَدْنَاهُمَا الْخُرْقَ الْمُسْتَقِيمَ﴾ وه پینموونی همر دوو کیانمان
 کرد بو رینگای راست ﴿وَتَرْكَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ﴾ وه ناوبانگی چاک ی همر دوو کیانمان له ناو
 گه له پاشینه کاندای هیسته وه ﴿سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ﴾ سه لام له سهر موسا و هاروون بیت
 ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ بهراستی ئیمه ئا بهو جوړه پاداشتی کار چاکان ددهینه وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بنگومان همر دوو کیان له بهنده لیمانداره کانی ئیمه ن ﴿وَلَا إِلَٰهَ إِلَّا سَلَامٌ﴾
 ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ بهراستی ئیسیاق (پیغه مبه رنک بوو) له پیغه مبه ران ﴿إِنَّا كَذَّبُكَ نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ﴾ کاتی
 به گه له که ی ووت ئه وه له خوانا تر من (خوتان ناباریزن) ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾ ئایا (بنی)
 به عل ده بهرستن و واز دیتن له (به رستی) چاکترینی دروستکهر و به دیهینه ران (که خوای گه وره به) ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ که خوای بهر و دگاری ئیوه و باوو باپیره پشینه کاشانه

﴿فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ که چپی باوه دریان نه هیتنا به ئیلیاس که وایوو بینگومان نه وان ناماده ده کرین (له دوزخ دا) ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ جگه به ننده هه لبریز اوه کانی خوا ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْنَا فِي الْأَخْيَرِ﴾ وه باسی چاکی نهو (ئیلیاس) مان له ناو گه له پاشینه کان دا هیشته وه ﴿سَلَّمْنَا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ سه لام له سه ر ئیلیاس بیت (ئیلیاسین و ئیلیاس هه ر به ك كه سه) ﴿إِنَّا كَذَّلِكَ نَجْزِي الْمُخْسِرِينَ﴾ به راستی ئیمه نا بهو شیوه پاداشتی چا که کاران ده دینه وه ﴿إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ﴾ بینگومان نهو (ئیلیاس) له به ننده باوه دراره کانی ئیمه به ﴿وَإِنْ لَوْ كُنَّا لَيِّنَ الْمُرْسِيِّنَ﴾ به راستی لووط (پتغه مبرینك بوو) له پتغه مبران ﴿إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَتَجْعَلُ الْأَعْمَىٰ عَلَىٰ الْبَصِيرِ﴾ کاتیک خوی و هه موو که سه کانی و شوین که وتوو انیمان پرگار کرد ﴿الْأَعْمَىٰ فِي الْبَصِيرِ﴾ بیجگه له پیره رتینك (خیزانی لووط) که له تیاچووه کان بوو ﴿ثُمَّ دَرَأْنَاهُ أَتَجْعَلُ الْأَعْمَىٰ عَلَىٰ الْبَصِيرِ﴾ پاشان نهوانی ترمان له ناو برد ﴿وَإِنَّا لَنَرُوهُم مَّقْصُودِينَ﴾ به راستی ئیوه (تهی قوریه شییه کان) به به یانیاندا (به روز) ده رۆن به سه ر (شوینه واره کانیاندا) ﴿وَأَنَّا لَنَبْلُو الْأَفْئَالَ نَعْلَمُونَ﴾ و به شه ودا نایا نیر زیر نابین ﴿وَإِنَّا لَنَرُوهُنَّ يُمِّنَ الْأَنْزَالِ﴾ وه به راستی یونس (پتغه مبرینك بوو) له پتغه مبران ﴿إِذْ أَتَىٰ إِلَى الْفُلِكَ الْمَشْهُوبِ﴾ کانی رای کرد بوو لای که شتییه کی پر (له خه لک) ﴿فَتَنَاهَا فَمَكَانٍ مِنَ الْمُخْصَصِينَ﴾ نه مجا (نهو که شتییه له بهر نه وه ی باری قوورس بوو، له ترسی نو قم نه بوونی، خه لکه که ی که له ناویدا بوون، قورعه کیشیان کرد بوو نه وه ی نهو که سه ی ده رچوو بیخه نه ناو ده ریا که وه و باری که شتییه که سوو کتر بیت) قورعه بیان کرد (یونس) نهو که سه بوو له قورعه که سه ر نه که وت ﴿فَالْتَمَسَهُ الْفُلُوكُ وَهُوَ مَلِيمٌ﴾ (خرابه ده ریا که وه) نه مجا نه هه نگیك قوونی دا نه ویش شایانی سه ر نه نشست بوو ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسْتَجِيبِينَ﴾ خو نه گه ر به راستی نهو له یاد کارانی (خوا) نه بوایه ﴿لَآتَىٰ فِي ظُلُمَةٍ إِلَىٰ يَوْمٍ يُبْعَثُونَ﴾ هه تا روزی زیندوو بوونه وه له ناو سکی نهو (نه هه نگیه دا) ده مایه وه ﴿فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ﴾ به هوی نه وه وه فریمان دایه زه ویه کی پرووت (بنی دار و درخت) و نه خو شیش بوو ﴿وَأَنبَتْنَا عَلَيْهِ شَجَرَةً مِّنْ يَقْطِرِينَ﴾ وه رووه کینکی کوله که مان به سه ریدا رواند ﴿وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَرْثُونَ﴾ نه و سا به پتغه مبریتی ناردمان بوو لای سه د هه زار که س یا زیاتر ﴿فَتَأْتُوا أَمْشَقْنَهُمْ إِلَىٰ جَبِئٍ﴾ گه له که ش باوه دریان هیتنا و بهو هویسه وه به هه ر هه ندمان کردن له ریان نا ماوه به ك ﴿فَأَسْتَفْتِيَهُمُ الرِّيحُ الْأَيْتَاتُ وَإِنَّهُمْ لَا يَستَفْتُونَ﴾ نه مجا (تهی موحه ممد) پر سیاریان لی بکه نایا کچان بوو به روه ردگاری تزیه و کوپانیش هی نه وانه ؟ ﴿أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ الْمَلَائِكَةَ إِنَّمَا نَحْنُ مُنْهَدُونَ﴾ یان نه وان به دیاره وه بوون که ئیمه فریشته کانمان به مینه دروست کرد ﴿أَلَا إِنَّهُمْ مِّنْ أَفْكَهٍ يُنْقَلُونَ﴾ بیدار بن به راستی نه وان له دوس هه لیه سی خویانه وه ده لین ﴿وَلَوْلَا أَنَّهُ لَمَّا كَذَّبُوا﴾ خوا مندانی بووه و بینگومان نه وانه دروزن ﴿أَصْطَلَىٰ الْأَيْتَاتُ عَلَى الْيَتِيمِ﴾ نایا (خوا) کچانی هه لبریز دووه (بوو خوی) به سه ر کوپان دا

﴿مَالِكٌ كَيْفَ تُحْكُمُونَ﴾ چنانچه چون بریاری وا دهه دن ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده ی ثایا بیر ناکه نه وه؟ ﴿أَنزَلْنَاهُ مِنْ مَّائِدٍ مُنْبِتٍ﴾ یان به لگه به کی رووشان (له م باره به وه) هه به ﴿فَأَنزَلْنَاهُ فِي كَنْهٍ مُنْتَهٍ﴾ ده ی کتیه به تان (به لگه به تان) بیتن ته گه ر راست ده که دن ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجَافًا﴾ وه نه وه (بی باوه رانه) له نیتوان خواو جنو که دا خز مایه تی یان بریار داوه ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْجِنَّةَ إِنَّمَا تُحْضَرُونَ﴾ سویتند به خواو ینگومان جنو که کان ده یان زانی که به راسنی له وان ناماده ده کرتن (له رورزی دوا ییدا) ﴿مُسَبِّحِينَ أَهْوَعًا يُصَبِّحُونَ﴾ پاك و بیگه رده خوا له وه ی نه وه (بی باوه رانه) ده بلین ﴿إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ (هه موویان سزا ده درین) بیتجگه به نده خاوین کراوه کانی خوا ﴿فَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هُوَ فِي السَّمَاءِ الْعَزِيزُ﴾ ثیوه وه (بانه) یش که ده به رستن ﴿مَا أَسْرَعَتْ إِلَيْهِ السَّيِّئَاتِ﴾ ثیوه ناوانن له به رانه ری خوا دا گوهر اکهری (که س) بن ﴿إِلَّا مَنْ هُوَ صَالٍ لِلْحَيْرِ﴾ بیتجگه نه وه که سه ی (خوا ده زانی) ده چیه دوزخ وه ﴿وَمَا يَنْبَغِي إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَقْلُوبٌ﴾ (فرشته کان ده لین) هیچ کام له نیمه نیبه مه گه ر پله و شورتینکی دیاری کراوی خوی هه به ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُنَادُونَ﴾ وه به راسنی نیمه هه موومان به ریز وه ستاوین (بو عبادت و به جی هیتانی نهرمانی خوا) ﴿وَالَّذِينَ هُمْ يُسَبِّحُونَ﴾ وه ینگومان نیمه ین هه میشه ته سیبجات وزیر و یادی نه وه که ین ﴿وَالَّذِينَ كَانُوا يُقَالُونَ﴾ ینگومان هه ر چه نده بت به رستان ده بانووت ﴿وَالَّذِينَ عِنْدَنَا ذُكِّرُوا الْأُولِينَ﴾ به راسنی ته گه ر کتینک (ی ناسمانی وه ک کتینی) پشیمانان هه به رایه ﴿لَكِنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ﴾ به راسنی نیمه له به نده پاك و خاوتنه کانی خوا ده بووین ﴿وَكَلَّمُوا بِهِ مُتَوَفِّي الْقُرُونِ﴾ نه مجا (که کتیبیان بو هات) باوه ریان بی نه هیتا، جابه زووی ده زانن (سه ر نه نجامی بی بر وایه که یان چون ده بی) ﴿وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ﴾ سویتند به خواو ینگومان پیشتر بریارمان داوه بو به نده نیر در او کانمان ﴿إِنَّمَا لَهُمْ الْمُصَوِّرُونَ﴾ که ینگومان هه ر ته وان سه ر ده خرین ﴿وَالَّذِينَ جُنْدًا لَّهُمُ الْعَالَمُونَ﴾ دیاریشه هه ر سه ر یازانی نیمه سه ر ده که موون ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ خُيِّرُوا﴾ توش وازیان لی به یته تا نه وه ماوه ی (دیاری کراوه بو له ناو بر دنیان) ﴿وَأَنبِئْهُمْ فَتَوَفَّى يَجِزُونَ﴾ وه بیان یته (سه ر نجامیان چون ده بیت) له مه ولا ته وایش ده بین (جیان به سه ر دیت) ﴿وَأَنبِئْهُمْ فَتَوَفَّى يَجِزُونَ﴾ جا ثایا به په له داوای سزای نیمه ده که دن ﴿فَالَّذِينَ يَسْتَحْيِرُونَ﴾ هه ر کانی سزای نیمه هاته خواره وه بو ناو ماله کانیان ﴿فَسَلِّ صَاحِبَ الْمَدِينِ﴾ نه و سا تر ستر او ان ج رورنکی خراب و ته نگیان ده بی ﴿وَقَوْلَ عَنَّهُمْ خُيِّرُوا﴾ وه وازیان لی به یته هه تانه و ماوه ی (دیاری کراوه بو یان) ﴿وَأَنبِئْهُمْ فَتَوَفَّى يَجِزُونَ﴾ وه بیسه نه مجا له مه ولا ته وایش ده بین ﴿سُبْحَنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ به روه ر دگارت پاك و بیگه رده، به روه ر دگاری بالا ده ست له وه ی بی باوه ران ده بلین (ده راره ی) ﴿وَسَلِّ عَلَى الْمُرْسَلِينَ﴾ سلاو و درودیش بو گشت پیغمه بران ﴿وَالْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ سوپاس و ستایشش بو خوا ی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به روه ر دگاری هه موو جیهانیان

﴿أَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ (نهی موحده ص ۱۰۰) دان به خوندان بگریه له سهر نه و قسانه‌ی که ده یکنه ﴿وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ إِذْ آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا وَأَبْ﴾ بیری به نده مان (داوود) ی خواوه هیز و توانا بکهر وه بنگومان نه و ده همیشه گه راهه سوو بولای خوا ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ﴾ به راستی نیمه چیا کانمان رام هیتا سوو ته سیبجانی خوابان ده کرد له گه دل نه و (داوود) ﴿يَا لَيْتَنِي وَالْإِشْرَافُ﴾ به ثنواران و به بیاناندا ﴿وَالطَّيْرُ مَخْشَرَةٌ كُلُّهَا لَهُ وَأَوَّابٌ﴾ وه بالنده کان که له ده وری نه و (داوود) کوزه کرانه وه هه سوو (سو ته سیبجانی) بولای نه و ده گه راهه و (تا له گه دل داوود یادی خوا بکهن) ﴿وَوَسَّيْنَا الْمَلِكُورَ﴾ وه پاشایه تیه که ی نه و مان به هیز کرد ﴿وَبِأَيُّهَا لِيَكُنَّ وَفَضْلُ لُطْطَابٍ﴾ دانایی و گوفزاری چیا کهر وه مان بین به بخشی ﴿وَهَلْ أَتَاكَ نَبِيُّ الْخَصْرِ إِذْ تُسَوِّرُ الْيَحْرَابَ﴾ وه نایا هه وائی داوا چیه کانت بین گه یشتو وه کاتی به دیواری خه لوه تگا که ده سهر که و تن ﴿إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ﴾ له نا کاودا چوونه ژووره وه بولای داوود نه ویش داخله کا و ترسان لیان ﴿قَالُوا لَا تَحْزَنْ حَسَمَانٌ﴾ وونیان: مه ترسه (نیمه) دوو داوا چین ﴿بَنَى بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ به کینکمان ستمی لدوی تر کرد وه ﴿فَأَحْكُ بَيْنَ الْيَقِي وَالْأَشْطِطِ﴾ جاله نیوانماندا به هه ق و راستی پر بار بده وه راستی لامده (له بر باره که ندا) ﴿وَأَخَذْنَا إِلَى سَوَاءٍ الْفِرْطِ﴾ وه رینمو و نیمان بکه بولای رینگای راست ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا لَرَيْسٌ وَمَنْ يَشْعُرْ فَتَمَ﴾ (به کیان و وتی) بنگومان نه مه برامه، نه وه دو نو سهر مری هه به ﴿وَلِي تَحْمُ وَجِدَهُ﴾ و منیش به که مرم هه به ﴿فَقَالَ أَهْلِيهَا وَعَزَّنِي فِي لُطْطَابٍ﴾ که چی ده لیت نه و مد ریش بده به من (بیسپهر به من) و له کاتی تسه کردند از له به سهر مدا ﴿قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجِيكِ إِلَى رَبِّهِ﴾ (نه مجا داوود علیه السلام به بین نه وه ی گوی له بر اکه ی تریان بگریت و به به له نه م حو که می دا) و وتی: سویتند به خوا به راستی ستمی لیکر دوی که داوات لیده کات ناقه مرم که ت به خانه ناو مرم که کانی خویه وه ﴿وَأَنْ كِيرَ مِنْ لُطْطَابٍ لِيَكُنِيَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ﴾ و بنگومان زور له شدریک و هاو به شان ستم له به کتری ده که ن ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ﴾ بیجگه له وانه ی باوهر بان هیتا وه و کرده وه ی چاکیان کرد وه، نه وانه ش زور که من ﴿وَعَلَى دَاوُدَ إِنَّمَا فَتَنَّ﴾ داوود زانی که نیمه ته نه نا قیمان کرد وه نه وه ﴿فَأَسْتَفْزِرُ مِنْكُمْ وَنَحْرُكُمْ وَأَوَّابٌ﴾ بویه داوای لیبور دنی کرد له به روه رد گاری و کهوت به پروودا به سوژده بر دنه وه و تویه ی کرد (له وه ی نه ده سوو به بین گونگرتن له که می به رامهر حو که بدات و به له ش بکات له بر بار داند) ﴿فَقَفَرْنَا لَهُ دَلَالًا﴾ نیمه ش له وه له ی نه و خوش بووین ﴿وَأَنَّ لَهُ جَنَّةً لَزْلَى وَحَسَنَ مَقَابٍ﴾ به راستی نه و (داوود) پله و پایه ی به رزه و نریکه له نیمه وه و دو ا بر ورتکی چاکیشی هه به ﴿يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ﴾ نه ی داوود بنگومان نیمه تو مان کرد به جیتیشینی (پیغه مبرانی پیش خوت) له زه ویدا ﴿فَأَحْكُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ که و ابو و توش له نیوان خه لکدا به راستی فهر مانره وایی بکه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ شوتن هه و او تاره زوو مه که وه باله رینگای خوا لات نه دات ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخِشُونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بنگومان نه وانه ی له رینگای خوا لاده دن و گو مرا دهن ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَمَّا شُؤُوا يَوْمَ الْحِسَابِ﴾ سزای سه ختمان بو هه به چونکه روژی لیهر سینه وه یان له بیر کردبوو ﴿

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَآ إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ ئیمه ئاسمان و زهوی و نهووی له نیوانیاندا به بیتهوده دروسنمان نه کردووه ﴿ذَٰلِكَ عَلَى الْإِنسَانِ كَثِيرٌ﴾ نهووه گجومانی نهووه که سانه به که یی باوه و بوون ﴿قَوْلُ الْإِنسَانِ كَثِيرٌ وَإِنْ نَزَّلْنَا سَآءَ هَآوَارٍ﴾ یو نهوانه ی که یی باوه و بوون به ناگری دوزخ ﴿أَلَمْ جَعَلْنَا الْإِنسَانَ أَمْثَلًا وَعِلْمًا﴾ ئایا نهوانه ی باوه و بیان هیتاوه و کردهوه چاکه کانیان کردووه ﴿كَأَلَمْ نَقْدِرْ فِی الْإِنسَانِ﴾ له گهل خرابه کاران له زهوبدا وه که به کیان دانین (له دوا روزدا، نه خیر وانی به) ﴿أَلَمْ جَعَلْنَا الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ یان پاریز کاران وله خوا نرسان وه که به کرداران لی ده که یی ﴿يَكُنْ أَزْوَاجًا ثَمَرًا﴾ (هم فورقانه) کتینیکی پیروزه ناردو و ماته ته خواره وه بو تو ﴿يُنَادُوا رَبَّهُمْ فَلَمَّآ أَصَابَهُمُ الْمَوْتُ لَمْ يَكَفُّوا عَنْ دُعَائِهِمْ وَنَدُّوا لَهُمْ خَلْقَهُمْ﴾ یو نهووی بیر بکه نهووه له نایه ته کانی، وه خوا وه نانی بیر و زسری په ندی لی وهر بگرن ﴿وَوَعَدْنَا الْإِنسَانَ أَثْمَارَ الْبَلَدِ﴾ ئیمه سوله یمان به خشکی به داوود (علیهما السلام) ﴿يَعْرِضُ الْقِبْلَةَ لَهُمْ أَثْمَارَ﴾ نهووه (سوله یمان) به نده به کی چاک سوو، بنگومان نهووه زور و ووه له خوا بوو ﴿إِذْ غَرَضَ عَلَيْهِ الْغَنِيَّ الَّذِي هُوَ لَآ إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ سهر له نیتووه کاتیک ته سپانی ره سمن و خیرا نیشانی سوله یمان درا ﴿فَقَالَ إِنِّي أَخَافُ خُبْرَ الظَّالِمِينَ﴾ جی (سوله یمان) وونی خو شه ویستی هم ته سپانه م باو دا به سهر یاد و عیبادته ی پهر و ورد گارم دا (که تو زوی عه سر بوو) ﴿حَتَّىٰ تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾ (سهری نه سپه کانی ده کرد) هه تا له چاوو گوم بوون ﴿وَرَدُّهَا عَلَىٰ﴾ (وونی) جارنکی تر نهووه ته سپانه م بو بگرن نهووه ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالْسُوقِ﴾ نهووه به ده ست و قاج و گهر دن و یالی (نهووه ته سپانه دا) ﴿وَوَلَدْنَا قَدًّا سَلْبَةً﴾ سویتد به خوا به راستی سوله یمان تاقی کردهوه ﴿وَالْقَبِيلَ عَلَىٰ كَرِيمَةٍ﴾ و لاشدی (له ته کووی) کمان فریدا به سهر ته خته که یدا (چونکه پیشتر سویتدی خوار دیووه که به سهر ته وای خیزاته کانیدا نه سویتد وه و کو نه بیته وه له گهل یاندا، وهر به که شیان کو رنکی بیت وله پیتا و خوادا جیهاد بکه نهووه یی نهووه (ان شاء الله) پکات له دوا یدا له ههر هه موو خیزاته کانی ته نیا کو رنکی نو قسانی ناته وای بوو، خوای گهره ش به مه تاقبکر دهوه) ﴿يُؤْتَاهُ﴾ پاشان ته و به ی کرد و گهره یه وه بو لای خوا ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي قَدْرًا﴾ (سوله یمان) وونی نه ی پهر و ورد گارم لیم خو شه و ده سولات و پاشایه تنکم یی بیه خشه ﴿لَا يَنْبَغِي لِالْآخِرِينَ بَعْدَهُ﴾ که دوا ی من دهس نه دا بو که سی تر ﴿إِنَّكَ أَنتَ الْوَاقِعُ﴾ بنگومان ته نیا تو ی به خشنده ی (هه موو شتیکی) ﴿فَتَحَرَّوْا لَهُ الرِّجْجَ﴾ (دوا ی نزاکدی) (با) مان بو رام هیتا و خستمانه خز م نه وه ﴿فَتَجَرَّوْا وَنُفِرَ بِهِمُ فَكَانَتْ هَآئِلُ الْيَوْمِ﴾ به فدرمانی نهووه به نهرمی دهر قوی بو ههر جیگایه ک بیوستایه ﴿وَالشَّيْطَانُ كُلُّ مَنٍّ وَعَوَاصٍ﴾ وه هه موو (جئو که و) شه ی تانه کانمان بو رام هیتا بوو که پیتا ساز و مه له وانی ژیر دهر با بوون ﴿وَالْآخِرِينَ مَقْرَبِينَ﴾ وه هه ندینکی تر یان (که سهر ینجی سوله یمانیان کردبوو رامان هیتان بو ی) به پیکه وه به سترای له کو ت زنجیر دا ﴿وَقَدْ أَتَيْنَا الْقَوْمَ الْأَمَاسَ﴾ عَصَاؤُنَا فَامْنُوا وَآمِنُوا بِمَا نُنَزِّلُ﴾ نهووه (که با سکر) به خشکی ئیمه به (بو تو)، نهووه به ویستی خو ت بیه خشه، یان بیگره وه و مه به خشه به یی پر سینه وه (لنت) ﴿وَإِن لَّعِنْدَنَا لَبَأْسًا﴾ وه به راستی نهووه (سوله یمان) به ی بهرزی هه به لای ئیمه وه سهر نه نجامی چاک هه به ﴿وَأَذْكُرْ عِنْدَ الْوَيْلِ إِذْ كَادَىٰ زَيْدًا﴾ وه (له ی موحه ممد) یاسی به نده ی ئیمه نهووب بکه کاتیک هاواری له پهر و ورد گاری کرد ﴿إِنِّي مُسَوِّدُ السَّيْفِ﴾ (وونی) به راستی شه ی تان تووشی زه حمت و ناره حمتی و نازاری کردوم ﴿أَرْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا مُغْتَسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (یی ی و ترا) پیت بده به زهوبدا نهووه کانیانکی سارده بو خوشتن و خوار د نهووه (یی دا به زهوبدا و ناو هه لقولی وله و ناو هه قوی شت و ناوی خوار دهوه وله نه خو شه به کیچی چاک بو به وه)

﴿وَجَنَّتْ لَهَا وَلَمَّا رَوَّيْنَاهُم مَّقْعَدَ﴾ و ده زن و عنالہ کانی و نه و نه دی تریشمان له گه لیان دا به (نه یوب) به خشسی
 ﴿رَحْمَةً مِّنَّا وَذَكَرَ لَنَا الْاَنْبِیاءُ﴾ بهر حم و مبهربانی له لایه ن خرمائه وه (بو نه یوب) وه بو پند و ناموز گاری بو
 خاوه نانی زبری و بیر و هوش ﴿وَجَزَّيْنَاهُمْ مَّقْعَدَ الْاَنْبِیاءِ﴾ (بیمان ووت) چه بکنی شوون (داری زور
 باریک) به ده سته وه بگره و پتی بده (له خیزانت بهك جار) و سو پنده كهت مد شكیته (كه له خیزانت خوارد بوو
 سه د داری لی بدهی) ﴿وَلَا وَجَدْنَاهُمْ صَابِرًا﴾ بهر استی نیمه نهو (نه یوب) مان به خور گری بینی ﴿يَوْمَ الْعَبْدَانِ﴾
 چ بنده به کی چاك بوو بهر استی نهو زور گو تر ایهان و پروو له خوا بوو ﴿وَاذْكُرْ عِبَادَنَا اِزْهَبُوا وَتَحَقُّوا﴾
 وه یاسی به نده کانی نیمه بکه نیراهیم و یسحاق و به عقوب ﴿اُولٰٓئِكَ اُولٰٓئِكَ﴾ كه خاوه نی هیز و توانا
 و بینایی بوون ﴿اِنَّ اِلٰهَكُمْ لَخَالِقُ الصُّورِ﴾ بهر استی له بهر نه وه ی همه بیه روزی دوا بیان له بیر دابو
 نیمه (به بنده ی ثابیه نی خومان) هه لمان بژاردن ﴿وَلَا تَهْتَفُوعُنَّ بِالْاَعْيُنِ الْمُصْطَفَيْنِ الْاَخْيَارِ﴾ وه بهر استی نه وانه
 (هه ر میانان) لای نیمه له به نده هه لیر تر دراوه چا كه كانن ﴿وَاذْكُرْ اِسْمَاعِيلَ وَابْنَهُ﴾ وه یاسی
 (به نده کانی نیمه) یسماعیل و ته لیه سده و ذو لکیفل بکه ﴿وَكُلٌّ مِّنَ الْاَخْيَارِ﴾ كه هه سوویان له چا كه کارانن
 ﴿هَٰذَا اِذْكَرْنَا بِلِقَائِكَ اِبْرٰهٖمَ﴾ شم (یاسی پیغه بهر انه) یاس و ناویانگی چاکیانه له دونیادا و بیگومان
 پاریز کاران سه ر نه نجامینکی چاکیان هدیہ ﴿جَنَّتٍ عَدْنٍ مِّنْجَنَّةٍ اٰلِهٖمُ الْاَوَّلِ﴾ (كه بریتی به له) به ده شتانی
 جینگای مانه وه ی همه بیه یی، كه ده ر گا کانی کرا و ته وه بویان ﴿مُنْجَنٍّ مِّنْهَا﴾ له ونیدا (له سه ر کورسی
 رازاوه) پالیان داوه ته وه ﴿يَتَخَوَّنُ فِيْهَا بِكَمَلٍ كَبِيْرٍ وَرَشْدٍ﴾ تیندا داوای میوه هانی زور و جورده ها خوار دنه وه
 ده كهن ﴿وَعِنْدَ حُتْرٍ قَصِيْرٍ اَلْحَرِيْ اَزَّابِ﴾ و حوریانی ها و ته مه نیان لایه (خیزانیانن) كه چاویان بریوه ته
 میرده کانیان ﴿هَٰذَا اَمَّا نُوْعِدُوْنَ اِثْمَ الْجَنَابِ﴾ ته مه نهو (نازو نیمه تانه) به كه به لیتنان پی درابو بو روزی
 نیر سینه وه (ی قیامت) ﴿اِنَّ هَٰذَا اِلَّا رَفَاتٌ مِّنْ اَمَلٍ﴾ بهر استی ته مه رزق و روزی نیمه به هه ر گیز ته و او
 بوونی بو نیمه ﴿هَٰذَا اَمَّا اَلْمَقْصُوْبِ اَلْحَرَمِ﴾ تا ته مه (پاداشتی پاریز کارانه) و بیگومان سه ر كه شانیش
 خرابترین باشه روزیان هدیہ ﴿جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَشْوِیْ اِلَيْهَا﴾ دوزه خه كه ده چته ناویه وه، نای چ جینگابه کی
 به دو خرابه ﴿هَٰذَا اَمَّا اِلٰهٌ وَّقُوْهُ حَمِيْمٌ وَّقَسَاۗءِ﴾ ته مه و شای له كول و کیم وزو خواو، ده با بیچه زن ﴿وَلَا
 وَءَاخِرُ مِنْ شَعْبِهِ اَزْوَاجٌ﴾ وه چهنه جور ی تر سزبان هدیہ له و شینوه ﴿هَٰذَا اَمَّا اِلٰهٌ مِّنْجَنَّةٍ مِّنْجَنَّةٍ﴾
 (به گومر اكه ره كان دهوتری) ته مه كومه لیکه له گهق نیهو دا دینه دوزه خ ﴿لَا مَرْحَبًا بِهٖمُ﴾ (گومر اكه ره کانی
 ده لیتن) به خیر نه یه ن ﴿اِنَّهٗمُ صَالُوْا النَّارِ﴾ بیگومان نه وانه ده چته ناو ناگری دوزه خ ﴿قَالُوْا اِنَّهٗ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ﴾
 نه وان (به گومر اكه ره كان) ده لیتن به لكو نیهو به خیر نه یه ن ﴿اِنَّهٗمُ قَدْ شَمُّوْا لَنَا﴾ نیهو (له دونیا گومر انان کر دین)
 و نه م سزاتان پیش هینا بزمان ﴿فَيَشْوِیْ اِلَيْهَا﴾ نای چ جینگاو مه نر لیکه خرابه ﴿قَالُوْا اِنَّهٗمُ قَدْ شَمُّوْا لَنَا﴾
 ده لیتن: نه ی بهر و ده دگار مان هه ر كهس (هزی) پیش هینانی ته م سزایه بوو بو نیمه ﴿فَرَدُّوا عَدَابًا بِمِثْلِ الَّذِیْ﴾
 نه وه سزای نهو كه سه له دوزه خدا چهنه قات بکه ره وه ﴿

﴿وَقَالُوا أَنَا لَا نَرَىٰ رَيْبًا﴾ وه (گومر اکره کان) ده لَیْنِ نهوه چیمانه بۆج بیوانتیک نابینین ﴿كَانَتْ دُحُرًا مِنَ الْأَشْرَارِ﴾ که تَبِیْمَه له خراپدر کارانمان ده ژماردن ﴿لَتَذَذَنَّهُمْ يَحْرَاقًا﴾ نابا نهواندن که گالتهمان بی ده کردن؟ ﴿أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ﴾ یا (لیره نه لام) چاوه کان لَیْنِ که لا بویه (و نابان بینن) ﴿إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاضَعُ أَهْلُ النَّارِ﴾ بَیْگومان نهوه (که باسکرا) تازاوه وشه ره قسه‌ی دۆزه خیانه، وراسته (ودینه‌ی) ﴿قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِتَىٰ بِهِ مَوْحٍ مُّحَمَّدٌ﴾ بَلَىٰ مِنْ تَعْنَاهُ تَرَسَبْتَه رَیْکُم ﴿وَمَا يَنْبَغِي إِلَّا اللَّهُ أُولَئِكَ أَفْقَاهُ﴾ و هیچ بهر ستر او یکی راست نییه بیجگه له خوای تهنهای به ده سه لات ﴿زُبُ الْمَسْكُونِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ بهر وردگاری ناسمانه کان و زهوی و نهوه‌ی له نیوانیاندایه ﴿الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ زالی بالادهستی لیورده‌یه ﴿قُلْ هُوَ تَوَافُؤُ الْعِظِيمِ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) بَلَىٰ نهوه هه‌والیکی زور گه‌وره‌یه ﴿أَلَمْ نَعْنَهُ مُعْرِضُونَ﴾ که تَبِیْمَه گوی بی نادهن ﴿مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ الْأَعْلَىٰ﴾ (بَلَىٰ نه گه‌روه حیم بۆنه هاتایه) مِنْ هیچ ناگام له کۆمه‌لی هه‌ره بلند (فرشته کان) نه‌بویه ﴿إِن يَخْتَصِمُونَ﴾ کانی ده‌مه قالیان ده کرد (ده‌رباره‌ی ناده‌م) ﴿إِنْ رُوحِي إِلَىٰ نِيْگَا بُو مِنْ نَاکَرِتِ﴾ ﴿إِلَّا أَنَا أَنَا تَبِیْرُ مِیْرِی﴾ جگه له‌وه نه‌بیت که مِنْ تهنهای تر ستر یکی پروونکهره وه‌م ﴿إِن قَالَتْ لِرَبِّكَ لَمَسْکُکَ﴾ نه‌و کانه‌ی (ده‌مه قالی یان بو) بهر وردگارت به‌فرشته کانی فهرموو ﴿إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ﴾ بهر راستی مِنْ مَرُوفَتِکَ له قور دروست ده‌که‌م ﴿وَإِنَّا سَوَّيْنَاهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي﴾ نه‌مجا کانی شیره کهیم رَیْکَ خست و قوم پیدا کرد و گیانم کرد به به‌ریداله گیانیک که خۆم دروستم کردوه ﴿فَقَعَا إِلَىٰ سِدْرٍ﴾ نه‌وسا هه‌موو به‌سورده‌بردن بۆی بکه‌ون به‌رودا ﴿فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ﴾ جافرشته کان هه‌ر هه‌موویان سورده‌یان برد ﴿إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ﴾ بیجگه له شه‌بتان که خوی به‌گه‌وره دانا ﴿وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ و له بی باوه‌ران بوو ﴿قَالَ يَبْنَیْشُ﴾ (خوا) فهرمووی نه‌ی ئیبلیس ﴿مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیْدَتِي﴾ چی شتیک رَیْگَری کردی (له‌وه‌ی) که سورده‌بیه‌یت بۆ که‌سی که به‌هه‌ردوو ده‌ستی خۆم دروستم کردوه ﴿أَسْکَرْتَ أَنْتَ مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ ناباخوت به‌گه‌وره زانی، یاخو له‌به‌ر زو بلند کانی ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (شه‌بتان) ووتی مِنْ له (ناده‌م) چاکترم ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ چونکه منت له‌ناگر دروست کردوه، به‌لام نه‌وت له‌قور دره‌ستکردوه ﴿قَالَ فَأَخْرِجْهَا مِنْهَا فَإِنَّكَ رَیْجٍ﴾ (خوا) فهرمووی که‌وانه له‌و (به‌هه‌شته) ده‌رچو و برؤ، چونکه بَیْگومان تۆ ده‌رکراوی له‌ره‌حمه‌تی مِنْ ﴿وَأَن عَلَیْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ﴾ وه بهر راستی نه‌فرینی منت له‌سه‌ر بی تاروژی (پاداشت و توله) ﴿قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ أُنْعَمُ﴾ (شه‌بتان) ووتی نه‌ی بهر وردگارم ده‌ی مؤله‌تم بده (نه‌مرم) تاروژی (مردوان) زیندوو ده‌کرته‌وه ﴿قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ﴾ (خوا) فهرمووی: ده‌ی بهر راستی تۆ له مؤله‌ت دراوانی ﴿إِنِّي يَوْمَ الْوَفَىٰ الْمَعْلُومِ﴾ تاروژی کانی دیاری کراو ﴿قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُخَيِّرُهُمْ أَحَبُّونَ﴾ (شه‌بتان) ووتی نه‌مجا سویند به‌عیزه‌نت هه‌ر هه‌موویان گومر ده‌که‌م ﴿إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ﴾ نه‌وانه‌یان نه‌بی که‌به‌نده‌ی پاک و هه‌لیژارده‌ی تۆن

﴿قَالَ الْحَقُّ وَلِحَقِّ أَقُولُ﴾ (خوا) فرمودی: من حقم هر چه قیش ده‌لیم ﴿لَا مَلَأَنَّ خَشَمَتَكَ وَمَنْ يَمَلَأْكَ مِنْغَرًا جَعِبِينَ﴾ به‌راستی دوزخ پر ده‌کم له تو و نه‌وانی (له ناده‌میان) شوینت ده‌که‌ون به‌تیکرا ﴿قُلْ مَا أَتَاكُمْ عَلَيْهِ مِنَ الْخَبَرِ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ه) بلی من هیچ کری و پاداشتیک له‌سهر گه‌یاندنی
 هم نایینه له نیه داوانا‌کم ﴿وَمَا أَتَاكَ مِنَ الشَّكَاكِينِ﴾ و من لهو که‌سانه‌ش نیم که درو هله‌بستم و زور له
 خنوم بکم ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ هم (قورئانه) تنها پند و ناموز گاریه بو هم‌وو جیهانیان ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ به‌راستی باش ماویه‌ک له هه‌والی هو (قورئانه) ده‌زان

سوره‌قی ﴿الزُّمَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿تَزِيلُ الْكَحِبِ﴾ هم قورئانه هینراوه‌ته‌خواره‌وه ﴿مِنْ أَمْرِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه‌ن خوای بالاده‌سنی
 کار به‌جی وه ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ بینگومان نیمه به‌حق و راستی قورئانمان بو تو
 هیناوه‌ته‌خواره‌وه ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ که‌واته‌خوا بیهرسته و به‌تنها هر بو نه‌و ملکه‌ج
 به ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ﴾ بیدار به‌نایینی (گه‌ردن که‌جی) پاک و خاوین هر بو خواجه
 ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾ وه که‌سانی جگه‌له‌و (خوا) چند به‌رستراوینکیان بو خویان داناوه
 ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (ده‌لبن) نه‌نها له‌به‌ر نه‌وه ده‌یان به‌رستین نزیکمان یک‌نه‌وه له
 خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْتَصُمُ يَوْمَئِذٍ الْبِغْضَاتِ﴾ بینگومان خوا بریار ده‌دات له نیوانیاندا ﴿فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و
 شتانه‌دا که‌نه‌وان نیایا جیاواز بوون ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾ به‌راستی خوا برینموونی
 که‌سی ناکات که‌دورنی زور بی باوره ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ نه‌گه‌ر خوا بیووستایه
 مندالیک بو خوی بریار بدات ﴿لَاضْطَرَّ لِي مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ نه‌وه له‌ناو دروست کراوه‌کاتیدا کامه‌ی
 بوووستایه هه‌لی ده‌بزارد ﴿سُبْحَنَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ پاک و بیگه‌رده هر نه‌وه خوای نه‌نهای
 زان و به‌ده‌سه‌لات ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ (خوا) ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق دروست
 کردوه ﴿يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ﴾ شه‌و ده‌هیتی به‌سهر روزدا ﴿وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى اللَّيْلِ﴾ و روز ده‌هیتی
 به‌سهر شه‌ودا ﴿وَسَحَّرَ الْمَقْسَرِ وَالْقَمَرِ﴾ و خور و مانگی رام هیناوه ﴿كُلُّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى﴾
 هه‌ریه‌که‌بان (له‌خولگه‌ی خزیدا) تانه‌و ماویه‌ی بوی دیاری کراوه‌ده‌گه‌ریت و ده‌سوریتنه‌وه
 ﴿أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ بیدار به‌هر نه‌و (خوا) زالی لی بورده‌یه

﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ (خوا) تنبوه‌ی له تاكه كه سېنك (ئادهم) دروست كردووه ﴿ثُمَّ جَعَلْنَا مِنْهَا رِجَالًا﴾ پاشان لهو (كهسه) هاوسه‌ره كه‌ی (جهوواي) به‌دی هیتاوه ﴿وَأَنْزَلْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ نَعْمَةً أَزْوَاجًا﴾ وه بؤ تنبوه هه‌شت جوتی (نیر و من) له تازهل به‌دی هیتاوه ﴿يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ﴾ تنبوه دروست ده‌كات له‌ناو سکی دایكتاندا ﴿خَلْقَانِ بَعْدَ خَلْقٍ﴾ به‌به‌دی هیتانی به‌ك له‌دوای به‌ك ﴿فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ﴾ له‌ناو سنی تاریکی (ناو سك، مندالدان، په‌رده‌ی كۆر په‌له‌) دا ﴿وَلَكُمْ اللَّهُ زُكُورًا أُنْثَىٰ﴾ تانه‌وه په‌روه‌ردگاری تنبوه‌یه كه ده‌سه‌لات و پاشایی هه‌ر مولکی نه‌وه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ فَإِنَّكُمْ تَضَرُّعُونَ﴾ هیچ په‌رستر اوینکی راست جگه له‌زاتی نه‌و نیه، كه‌واته تنبوه چۆن له‌ثابینی راست لاده‌درین ﴿إِنْ تَعْلَمُوا﴾ نه‌گه‌ر تنبوه بئی باوه‌رین ﴿إِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ﴾ نه‌وه بینگومان خوا بئی نیازه له‌تنبوه ﴿وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ﴾ و‌پازی نیه به‌بئی باوه‌ری بؤ به‌نده‌كانی ﴿وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾ وه نه‌گه‌ر سوپاسی خوا بكهن (و‌گه‌ردن كه‌چ بن) به‌وه لیسان پازی ده‌بیت ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ﴾ هیچ گونا‌هبارنك گونا‌ه‌ی كه‌سینکی تر هه‌لنا‌گرت ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ پاشان گه‌پانه‌وه‌تان هه‌ر بؤ لای په‌روه‌ردگار تانه ﴿فَلْيَسْكُرُوا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وسا هه‌والشان ده‌داتی به‌وه‌ی كه ده‌تان كرد ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌پراستی خوا نا‌گاداره به‌نه‌سی دلان ﴿وَإِذَا مَشَىٰ الْإِنْسَانُ مُدِرًّا﴾ وه‌كانی ئاده‌می زیانیکی لئی بكه‌وی ﴿فَتَنَازَرْتَهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ﴾ ده‌گه‌رینه‌وه بؤ لای په‌روه‌ردگاری و‌هاواری لئی ده‌كات ﴿ثُمَّ إِذَا تَوَلَّىٰ بَعَثَ مِنْهُ﴾ پاشان نه‌گه‌ر له‌لایمن خۆیه‌وه به‌هه‌ره و‌نیعمه‌تینکی دایه ﴿يَتَّبِعْ مَا كَانَ يُدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌وه‌ی له‌بیر ده‌چیت كه له‌پیشرا‌هاواری له‌په‌روه‌ردگاری ده‌كرد ﴿وَجَعَلْنَا مِنْهُ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ و‌هاوتایانی بؤ خوا ده‌داتی ﴿لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾ بؤ نه‌وه‌ی (خه‌لك) له‌پینگای نه‌و گومراكات ﴿قُلْ تَشْعَبْكُم لَا قَلِيلًا﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) به‌هه‌ره‌شموه) بلی: به‌بئی باوه‌رینكه‌ت كه‌مېنك له‌زه‌ت و‌ه‌ر گه‌ره له‌ژیان ﴿إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾ چونكه به‌پراستی تو له‌هاوه‌لانی نا‌گری دۆزه‌خی ﴿أَتَمَنَّ هَؤُلَاءِ﴾ (هاوه‌ش دانه‌ران چاكترن) یان كه‌سېنك ملكه‌چ و‌خوا به‌رست بیت؟ ﴿إِنَّ آتَةَ النَّارِ سَاجِدًا رِقَابًا﴾ له‌كاته‌كانی شه‌ودا به‌سوژده‌بردن و‌پاوه‌ستان (له‌شه‌و نو‌بژدا) ﴿يَحْذَرُ الْأَخْبَرَةَ وَيَسْجُدُ رِقَابًا﴾ كه‌له (سزای) دوا‌پوژ ده‌ترسیت و‌به‌هیوای به‌زه‌یی په‌روه‌ردگاریه‌تی ﴿قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: ئایا نه‌وانه‌ی ده‌زانن به‌كسانن ﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی كه نازانن ﴿إِنَّهَا يَكْفُرُ الْإِنْسَانُ﴾ به‌پراستی ته‌نها خواوه‌نانی ژیری تامۆزگاری و‌ه‌رده‌گرن ﴿قُلْ يَعْبَادُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ئهی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) بلی: به‌و به‌ندانه‌م كه باوه‌ریان هیتاوه ﴿أَتَقُولُونَ﴾ له‌(سزای) په‌روه‌ردگارتان خو‌په‌رینن ﴿لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدِّينِ حَسَنَةً﴾ كه‌سانی له‌م دونیا به‌دا چاكه‌بان كردووه، پاداشتی چاكیان بؤ هه‌یه ﴿وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ﴾ وه‌زه‌وی خوا فراوانه ﴿إِنَّمَا لَوِی الصَّابِرُونَ أَجْرُهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ به‌پراستی ته‌نها ئارامگران به‌بئی حیساب و‌ژماردن پاداشتیان ده‌درینه‌وه ﴿

﴿قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ﴾ (نهی موحدهمهده) ﴿بَلِّغْ بِمِراسِی من فەرمانم بئ در اوه﴾ ﴿إِنِّي أَعْبُدُ اللَّهَ فَقِصَّةَ اللَّهِ الْكَلِيمِ﴾
 که خوا بپدرستم به دلسوزی بوی ملکهچ بم ﴿وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه فەرمانم بئ در اوه
 که به کهم کهسی موسلمانان (ی نوممهم) بم ﴿قُلْ إِنِّي لَأَكْفَى﴾ (نهی موحدهمهده) ﴿بَلِّغْ بِمِراسِی
 من دهترسم﴾ ﴿إِنِّي عَصَيْتُ رَبِّي﴾ ته گهر سهر بپچی بهر و ده گارم بکهم ﴿عَذَابٌ قَرِيعٌ﴾ له سزای پورژکی
 گه و ره (قیامت) ﴿قُلْ اللَّهُ أَعْبُدُ فَقِصَّةَ اللَّهِ الْكَلِيمِ﴾ بَلِّغْ من ههر خوا ده بپدرستم به پاکسی و تهنیا ههر بئ
 ته و ملکهچم ﴿وَأَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ﴾ (به بئ با و هران بَلِّغْ) نئوهش جگه له خوا چیتان و وریست
 بی بهرستن ﴿قُلْ إِنِّي أَخْبِرُكُمْ بِالَّذِينَ﴾ بَلِّغْ بئگو مان زهره رهنندان کهسانیکن ﴿حَقِيرٌ وَأَنْتُمْ كَذِبَةٌ﴾
 کهخویان و کهس و کاریان له دهست داوه ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پورژی قیامتدا ﴿أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخَسِرَانِ الْمُبِينِ﴾
 بیدار بن، ههر ته و ره زهره رهنندی ناشکرا و دیار ﴿لَهُمْ عَذَابٌ ظَلِيلٌ مِنَ النَّارِ﴾ بئ ته و ان هدی له لای
 سهریانه و هه تهنه قی (وهك هه وری رهش) له ناگر ﴿وَمِنْ تَحْتِهِ ظُلُلٌ﴾ و له ژیریشیانه و هه تهنه قی
 هدی به ﴿ذَلِكَ جَوْفُ اللَّهِ بِرَبِّعَاتِهِ﴾ ته و (سزایه) خوابه نده کانی خوی بئ دهترستی ﴿يَعْبُدُونَ فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾
 نهی به نده کانم خوتان بپارزن (له سزای من) ﴿وَالَّذِينَ اخْتَلَفُوا الظُّلُمَاتِ أَنْ يَكُونُوا﴾ وه کهسانی که
 له بهرستی بت (و هه و بهرسترا و یکی تر) خویان پاراستووه ﴿وَأَنْ يَكُونُوا لِلَّهِ﴾ وه گهرا و نه ته و بئ لای
 خوا ﴿لَهُمُ الشَّرُّ فَيَنْتَرِعُونَ﴾ مردهی گه و ره تهنیا بئ ته و ان هدی، که واته مرده بده به نده کانم ﴿الَّذِينَ
 يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ﴾ ته و ان هدی گوی ده گرن بئ قسه و گوشتار ﴿يَنْتَعِمُونَ أَحْسَنَهُ﴾ ته مجا شوین چاکترینی
 ته و (قسانه) ده کهون ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ ته و ان هدی کهسانیکن خودا رهنموننی کردوون ﴿وَأُولَئِكَ
 هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾ ههر ته و ان هدی خوا و نانی زسری و هوش ﴿أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ جانا نایا
 کهسیک به لیتی سزای به سهر دا چه سپانیت (بوی بریار درایت) ﴿أَفَأَنْتُمْ تُقِيدُونَ فِي النَّارِ﴾ دهی نایا
 تئ (ده توانی) کهسی رزگار بکه بت که له ناو ناگری دوزخه خدایه ؟ ﴿لَئِنْ الَّذِينَ اتَّقَوْا فَهُمْ﴾ به لام
 کهسانی که له بهر و ده گاریان ترساون و خویان (له سزای) پاراستووه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ فَوْقِهِمْ غَيْرُ مَبْنِيَّةٍ﴾
 (له به هه شتدا) بئ ته و ان هدی کوشک و ته لاری چهند نهوم هدی به ﴿خَرَجَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پروباری ناو
 به ژیریاندا ده و ات ﴿وَعَدَ اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ﴾ (ته مه) به لیتی خوابه و خواش به لیتی خوی ده باته
 سهر ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ﴾ نایا ته تبینی که خوا ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له ناسمانه و به بارانی ده باریتی (بئ سهر
 زه و ی) ﴿فَسَلَكَهُ رِجَالٌ فِي الْأَرْضِ﴾ ته مجا ته و بارانه ده بات به ناو زه ویدا کانی و کانی لئ ده و دیتی ﴿فَرَجَّ
 بِرُجُلٍ بِهِ رِجَالُهَا الْوُثْقُ﴾ له پاشان کشتو کال و گزو گیا و گولی بئ ده و دیتی که په نگه کانیان جیا و ازه
 ﴿لَمْ يَهَيِّجْ فِتْنَةً مُضْعَفَةً﴾ پاشان ده بیینی و و شک ده بی و زهره ده لده گهری ﴿فَرَجَّ اللَّهُ رَحْمَةً﴾ دواتر
 ده یکات به پووشی ورد و خاش ﴿إِنِّي ذَلِكُ الْخَرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ﴾ به راستنی له مه دا (که باسکرا)
 ناموزگاری و به نده هدی به بئ ته و ان هدی خوا و ن زبرین ﴿

﴿أَمَّنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ دهی نابا که سق خوا سینه ی گو شاد کردوه بؤ نیسلام ﴿فَقَرَعْنَا نَارَ﴾
 مَن رَبِّهِ ﴿وَهُوَ لَهُ سَهَرٌ رَّبِّيَّازِ رَوُونَاكِی بِهَرُوهر دگار به تی (وهك كه سینه كه دلای بهق بووینت
 له ناست نیسلام) ﴿قَوْلُ الْقَائِمَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ جا سزا و له ناو چوون بؤ نه وانه ی دلیان به قه
 له ناست (قورئان و) یادی خوادا ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ ناه وانه له گو مرایه کی شامکرادان ﴿وَاللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾ خوا جواترین فدرمایشنی ناردوته خواره وه ﴿كِتَابَ مُشْتَبِهَاتٍ﴾ قورئانیکه
 (که تابه ته کانی) له به که چووی دوو پات کرا وهن ﴿تَنْشِيرُ مِنْ جُلُودِ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ﴾ نه وه که سانه ی
 له به روه ردگار یان دهر سن پیستیان ته زووی پیادی (به بیستنی قورئان) ﴿ثُمَّ نَزَّلَ جُلُودَهُمْ وَقُلُوبَهُمْ﴾
 إِنْ يَذْكُرِ اللَّهُ ﴿بِأَشْأَنْهُ﴾ باشان پیستیان و دلیان نهرم ده بی به یادی (قورئانی) خوادا ﴿ذَلِكَ هَدَى اللَّهُ﴾ نه وه (قورئانه)
 رینمونی خواجه ﴿بِهَدْيٍ بِهِ مِنْ شَاءَ﴾ بهو (قورئانه) رینمونی ههر که سق ده کات که بهووی ﴿وَمَنْ﴾
 يُضِلُّهُ اللَّهُ ﴿هَرُ كَه سیش خوا گو مرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نه وه رینمونی که رینك بؤ نه و نیبه ﴿وَمَنْ﴾
 ﴿أَمَّنْ يَنْتَهِی بِوَجْهِهِ سُبُوَةَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ دهی نابا که سق به دهم و چاوی خوی بیاریزیت له سزای
 سه خنی رُوزی دوا بی (وهك كه سق وایه که له به هشت داینت) ﴿وَقِيلَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به سته مکاران ده گو تری
 ﴿ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾ بهه زن سزای نهو (کرده وانه ی) له دنیا ده تان کرد ﴿كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾
 نه وانه ی پیش نه مان (پیش قوریشیه کان) بوون باوه ریان نه هیتا به پیغه به ره کانیا ن ﴿فَأَنذَرُوهُمُ الْعَذَابَ﴾
 بهو هزیه وه سزا (ی خوا) یان بؤ هات ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له لایه که وه که ههستیان پی نه کرد
 ﴿فَأَنذَرُوهُمُ اللَّهَ﴾ نه مچا خوا بیی چه شستن ﴿الْخِزْيَ فِي أَخْوَى الدُّنْيَا﴾ ریسوایی له زیانی دنیا دا ﴿وَالْعَذَابُ﴾
 الْآخِرَةُ أَكْبَرُ ﴿وَه بِنِگومان سزای رُوزی دوا بی گهوره تر ﴿لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ نه گهر نه وانه بزائن ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلْإِنْسَانِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ﴾ سویند به خوا به راستی لهم قورئانه دا هیتا و مانه ته وه بؤ خه لکی ﴿مِنْ﴾
 كَلِمَاتٍ ﴿هه موو جوره نمونه یهك ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ نا به ندو نامُور گاری وه رگرن ﴿قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾
 عَرَبِيًّا عَرَبِيًّا ﴿نهو قورئانه) قورئانیکه عهره بی به هیچ خواری و لاری به کی نیا نیبه ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾
 بؤ نه وه ی (له سزا) خو بیاریزن وینه له خواترس ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا﴾ خوا نمونی هیتا و ته وه
 به بیاونکی (به ندو) ﴿فِي شُرَكَاءَ مُمْتَلِكُونَ﴾ هی چه ند که سق که نازا و هیا نه له سهر نهو (به ندو) ﴿وَرَجُلًا﴾
 سَلَامًا لِرَجُلٍ ﴿وه بیاونکیش که ته نیا به ندو بیاونکه ﴿هَلْ يَسْتَوِيَان مَثَلًا﴾ نابا لهم دوو که سه وهك به کن
 ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَرَّمَ فَتْرَ الْبَقَاةِ﴾ هه موو سو یاس ته نها بؤ خواجه به لام زور به یان نازائن ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ﴾
 وَآلَهُمْ مَمْنُونٌ ﴿نه ی موحه ممد ﴿بِهِ﴾ به راستی تو دهری و نه وانیش دهرن ﴿ثُمَّ إِلَيْكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾
 له باشان بِنِگومان قیه وه له رُوزی دوا بی دا ﴿عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ﴾ لای به روه ردگار تان داوا چی ده بی
 دزی به کتری ﴿

﴿فَمَنْ ظَنَّرَ﴾ نه مجا کی مستم کارتره ﴿بِمَنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ﴾ لهو کهسه‌ی که درو به‌ناوی خواوه ده کات
 ﴿وَكَذَبَ بِالْضِدِّ﴾ وه باوه‌ری به‌راستی قورئان نی به ﴿إِذْجَاءَهُ﴾ که بوی هاتووه ﴿الَّذِي فِي جَهَنَّمَ
 مَثْوًى لِلْكَافِرِينَ﴾ نایا له دوزهخ دا جیگه‌یه که نی به بوی بر وایان ﴿وَالَّذِي جَاءَ بِالْضِدِّ﴾ وه نهو
 کهسه‌ی قورئانی هیتاوه (واته پیغمبر ﷺ) ﴿وَصَدَّقَ بِهِ﴾ باوه‌ری بی به نی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُشْكُوتُونَ﴾
 هدر نهوانن له‌خواتر سان و باریز کاران ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ بویان هه‌یه (له‌به‌هشت
 دا) نه‌وه‌ی بیانه‌وینت لای به‌روهر دگاریان ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ نه‌وه‌یه پاداشنی چاکه کاران ﴿لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ
 وَيَجْزِيََهُمْ آخِرُهُمْ﴾ وه پاداشنیان بداته‌وه ﴿بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به (پاداشنی) چاکترین
 نهو کرده‌وانه‌ی کردوویانه ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَكْفِي عِبْدَهُ﴾ نایا خوا بو به‌نده‌ی خوی (پیغمبر ﷺ)
 به‌س نی به (که پشتیوانی بیت)؟ ﴿وَيُخَوِّضُكَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) نهو بییاوه‌رانه ده‌تر سیین
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌وانه‌ی جگه له‌خوان (واته ده‌تر سیین به‌خواکانیان که زیانت بی ده‌گه‌یه‌نن)
 ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هدر که‌س که خوا گومرای بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ حَافٍ﴾ نیشر هیچ که‌س ناتوانیت
 بیت به‌رینموونیکه‌ری و هیدایه‌نی بدات ﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ﴾ وه هدر که‌س که خوا رینموونی بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ﴾ نه‌وه هیچ گومرا که‌رنکی بونی به ﴿الَّذِينَ اللَّهُ يَعْلَمُ ذِي الْقَبَالَةِ﴾ نایا خوا زالی
 بالاده‌ستی توله‌سین نیبه؟ ﴿وَالَّذِينَ سَأَلْتَهُمْ﴾ سویند به‌خوا نه‌گدر بر سباریان لی بکه‌یت ﴿مَنْ خَلَقَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ کی نامسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ﴿يَقُولُونَ اللَّهُ﴾ بیگومان ده‌لین: خوا
 ﴿قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: ده‌ی بینم بلین ﴿مَا تَدْعُونَ﴾ نه‌وانه‌ی ده‌یان به‌رستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ جگه له‌خوا
 ﴿إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ﴾ نه‌گدر خوا وویستی زیانیکم بی بگه‌یه‌نیت ﴿هَلْ هُنَّ كَالضُّفْرِ الْأَيْمَنِ﴾ نایا نه‌و
 (به‌رستر واته) ده‌توانن تازارو زیانی نه‌وم لی لاده‌ن؟ ﴿أَوَ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ﴾ یا نه‌گدر وویستی نیعمه‌ت
 و به‌هره‌یه کم بی بدات ﴿هَلْ هُنَّ مَتَاعَاتٌ رِجَالٍ﴾ نایا نه‌وانه ده‌توانن به‌هره‌و میهره‌بانی نه‌وم لی
 بگرته‌وه ﴿قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ﴾ بلی: من هدر خوام به‌سه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ الْمُسْلِمُونَ﴾ خو سپیران نه‌نها پشت
 به‌و ده‌به‌ستن ﴿قُلْ يَتُوبُ﴾ بلی نه‌ی گه‌له‌که‌م ﴿اتَّخَذُوا عَلَىٰ مَكَائِكُمْ﴾ نیوه له‌سه‌ر رینبازو شینوازی
 خوتان کاربکه‌ن ﴿إِنِّي عَمِلٌ﴾ منیش (له‌سه‌ر رینبازی خرم) کارده‌که‌م ﴿مَتَّوِّفٌ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌مجا به‌م
 زووانه ده‌زانن ﴿مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ﴾ کی (له‌م دونیادا) سزایه‌کی بو دیت که‌ریسوازی ده‌کات
 ﴿وَيُجِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ﴾ وه سزایه‌کی بی براته‌وه‌ی به‌سهردا دی

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ به راستی تم قورئانه مان بۆ سهر تو ناردؤته خواره وه ﴿يُلْقِيهِ الْبَشَرُ بِالْحَقِّ﴾ بۆ هه موو خه لکی به هه ق و راستی ﴿فَمَنْ أَهْتَدَى﴾ جا هه ره که سنی هیدایه ت وه ره گریئ ﴿فَلْيَنْفِسْ﴾ نه وه قازانجی هه ره بۆ خویه تی ﴿وَمَنْ ضَلَّ﴾ هه ره که سیش لاری و گومرا بیت ﴿فَأَنَّمَا يُغِثُ عَلَيْهَا﴾ نه وه به راستی زیانی گومرا بوونه که ی هه ره بۆ خویه تی ﴿وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَوْكِلٌ﴾ وه نه ی پیغه مبه ره ﴿تَوَكَّرَ سِيرَارًا﴾ چاوه دیر نیت به سه ریانه وه (تا بروا بهیئن) ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ﴾ خوا گیانه کان ده کیئنی ﴿حِينَ مَوْتِهَا﴾ له کاتی مردیان دا ﴿وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ﴾ وه نه وه ی نه مرد بیت ﴿فِي مَنَازِلِهَا﴾ له کاتی خه و تیدا ﴿فَلْيَمِزْكَ الْإِنِّي﴾ نه مچا نه و (گیانانه) راده گری ﴿فَضَلَّ عَلَيْهَا الْمَوْتُ﴾ بریاری مردنی داوه ﴿وَيُرْسِلُ الْآخَرَى﴾ وه نه وانی تر به ره لا ده کات (که ده یی زیندوو بمیئن) ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾ تاماوه به کی دیاری کراو ﴿إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآبِتٌ﴾ به راستی له مه دا چهند به لگه هه به ﴿فَلْيُزَيِّنَنَّ كُرُوتَ﴾ بۆ نه و که سانه ی بیر ده که نه وه ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ﴾ تاخو جگه له خوا نکا کارانیکیان بۆ خویان داناوه ﴿قُلْ أُولَئِكَ لَوْ أَنَّهُمْ فَمَوْعِدٌ لِّمَنْ هُمْ يُوعَدُونَ﴾ نه هیچ شستیکیان به ده سته ﴿وَلَا يَعْلَمُونَ﴾ وه نه تیش ده گهن ﴿قُلْ لِلَّهِ الشُّفَعَةُ جَمِيعًا﴾ بلی: نکا هه مووی هه ره بۆ خوا به ﴿لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ مولکی ناسمانه کان و زهوی هه ره بۆ نه وه ﴿ثُمَّ إِنَّهُمْ لَخُرُوتٌ﴾ پاشان هه ره بۆ لای نه و ده ره ینرنه وه ﴿وَإِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِدْهُ﴾ وه کاتیک یادی خوا بکری به تاك و نه یا ﴿أَسْمَارَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ﴾ تیکده چبت وه بیزار ده یی دلی که سانی ﴿لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ که باوه ریای نییه به رۆزی دوابی ﴿وَإِذَا دُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾ که چی کاتیک ناوی به ره ستر اوانی بیجگه له خوا بیریت ﴿إِذَا هُمْ تَسْتَشِيرُونَ﴾ به که سه ره شادو روو خوش ده یی ﴿قُلِ اللَّهُمَّ﴾ بلی: نه ی خوا به ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ به دیه به ره ی ناسمانه کان و زهوی ﴿عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ زانای نه یی و ناشکراکان ﴿أَنْتَ تَخْتَصِمُونَ عِبَادُ﴾ هه ره تو داوه ره ی ده که یت له تیان به نده کانتدا ﴿فِي مَا كُنْتُمْ تُؤْفِكُونَ﴾ له وه ی نه و ان نییدا ﴿يَحْتَفِلُونَ﴾ جیاواز بوون ﴿وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به راستی نه گهر هی نه و که سانه بوایه ستمیان کرد ﴿مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ هه موو نه وه ی له سه ره زه ویدایه ﴿وَمِنْهُم مَّنْ﴾ نه وه نده ی تریشی له گه لدا بیت ﴿لَا فَتَدَايِهِ﴾ له به رینی خویان دا ده یاندا ﴿مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ﴾ بۆ رزگار بوونیان له سزای خرابی ﴿يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ رۆزی قیامت ﴿وَبَدَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ﴾ وه له لایه ن خواوه بۆیان ده ره که وت ﴿مَا لَمْ يَكُونُوا يُحْسِبُونَ﴾ شتی وا که نه و ان بیریان لی نه کردوه نه وه و گومانیان بۆی نه چروه ﴿

﴿وَمَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ و نه بوشیان دهر کهوت چی خرابه‌یان کردووه ﴿وَحَاقَ بِهِمْ﴾ و نه دوری
 گرتن ﴿مَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ نهو سزای شهوان گالته‌بان پی ده کرد ﴿فَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضَرْبٌ﴾
 نه مجا کاتی ناده‌می زیانیکی لی کهوت ﴿وَعَاثَا﴾ هاوارمان بؤ دیننی ﴿ثُمَّ إِذَا حَوَّلْتَهُ نِعْمَةً مِّثْلًا﴾
 له پاشان هه ر کاتی به هره ونیعمه‌تیکمان پندا ﴿قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ﴾ ده‌لی: به‌راستی له به هره ونیعمه‌ته
 پندراوه ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ به هوی لیزانی وزانستی خومه‌وه ﴿بَلْ هِيَ فِتْنَةٌ﴾ (وانی به) به‌لکو نه‌وه نه‌زمون
 و تاقی کردنه‌وه‌یه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زور به‌بان نازانن ﴿فَذَقْنَاهَا الْآلِیْنِ مِنَ
 قَبْلِهَا﴾ بینگومان نه‌م قسه‌یه کهسانی پیش ته‌مانیش کردیان ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾ به‌لام هیچ سوودی پی
 نه‌گه‌یاندن ﴿مَا كُنَّا بِأَعْيُنِنَا﴾ نه‌وه‌ی شهوان کردیان ﴿فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ نه‌مجا دور
 چاریان بوو (توله‌ی) نه‌و خرابانه‌ی کردبوویان ﴿وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ قَوْلَا﴾ نه‌و که‌سانه‌یان سته‌میان کرد
 (بی‌یاوه‌رانی مه‌که‌که) ﴿سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا﴾ له‌مه‌و پاش دوو چاری (توله‌ی) کرده‌وه خرابه‌کانیان
 ده‌بن ﴿وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ﴾ و نه‌مانه (له‌ده‌ستی خوا) دهر باز نابن ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ ثایا نه‌یاندزانیوه
 که‌بینگومان خوا ﴿يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعْذِرُ﴾ رۆزی فراوان ده‌کات وده‌پشگریته‌وه له‌هه‌ر که‌سینک
 که‌به‌وینت ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ بینگومان له‌وه‌دا به‌لگه ونیشانده‌ی زور هه‌ن بؤ نه‌و که‌سانه‌ی
 باوه‌ر دینن ﴿فَلْيَعْبَادُوا اللَّهَ الَّذِي تَسْتَرْوَعْنَ أَنْفُسَهُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌ده) ﴿بَلَىٰ﴾ نه‌ی به‌نده‌کانم
 نه‌ی شه‌وانه‌ی که‌خوتان زور گونا‌هبار کردووه ﴿لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ ناویند مه‌بن له‌میهره‌بانی
 و به‌زه‌یی خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ چونکه بینگومان خوا له‌هه‌موو گونا‌هه‌کان خوش
 ده‌بیت ﴿إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌وه‌ی بوردده‌ی به‌به‌زه‌یی به ﴿وَأَنبِئُوا إِنِّي رَبُّكُمْ﴾
 (به‌و مهرجه‌ی که) بگه‌رینه‌وه بؤلای په‌روه‌د گارتان ﴿وَأَسْمُوا اللَّهَ﴾ و نه‌گردن که‌چی نه‌و بن ﴿مِنْ
 قَتْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ﴾ به‌ر له‌وه‌ی سزاتان بؤ بیت ﴿ثُمَّ لَا تَصْرَحُونَ﴾ پاشان یارمه‌تی نادرتن (له‌لایه‌ن
 هیچ که‌سینکه‌وه) ﴿وَأَلْبِسُوا الْحَسَنَ مَا أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ﴾ و نه‌شوین چاکترین شتی بکه‌ون که‌نیردراوه‌ته
 خواره‌وه بؤتان ﴿مِنْ رَبِّكُمْ﴾ له‌په‌روه‌د گارنانه‌وه ﴿مِنْ قَتْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً﴾ به‌ر له‌وه‌ی
 له‌ناکاودا سزاتان بؤ بیت ﴿وَأَنشُرُوا لَكُمْ قُرُونًا﴾ که‌نیوه هه‌ر هه‌ستی پی نه‌که‌ن ﴿أَن تَقُولَ نَفْسٌ﴾
 نه‌کا له‌وسا که‌سی بلی ﴿يَحْشُرُنِي عَلَىٰ مَا قُرِطُ﴾ نه‌ی مه‌خابن له‌سه‌ر له‌وه‌ی که‌مته‌رخه‌میم کرد
 ﴿فِي حَبْلِ اللَّهِ﴾ له‌کار کردن به‌وه‌ی خودا فه‌رمانی پینکردبوو ﴿وَأَنْ كُنْتُ لِمَنِ الشَّيْءُ﴾ و نه‌به‌راستی من
 له‌و گالته‌چیانه‌بووم (که‌گالته‌یان به‌نایه‌که‌ی ده‌کرد) ﴿۵۱﴾

﴿لَوْ تَقَوَّلَ ثَوْنًا لَّانَّهُ هَدَانِي﴾ یان بلیت: نه گهر خوا ریتنموونی بکر دمایه ﴿لَكُنْتُ مِنَ الْمُنْقَرِفِينَ﴾ نه وه بینگومان له پاریز کاران وله خوا ترسان ده بووم ﴿أَتَقُولُ جِبْنَ تَرَى الْعَذَابَ﴾ یان کاتیک سزا که‌ی ده بیت بلیت ﴿لَوْ أَنِّي كُرَّهٌ﴾ خوز گه جارینکی تر بگه رامایه نه وه (بو دونیا) ﴿فَأَكُونُ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ نه وسه له چاکه کاران ده بووم ﴿بَلَىٰ قَدْ جَاءَ ثَاغِيٌّ﴾ (راست ناکه‌یت) خو بینگومان به لگه و نایه نه کانی منت بز هات ﴿فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ﴾ به لام باوه پرت پین نه هیتاو خوت به گه وره زانی ﴿وَكُنْتُ مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ وه تو له پین باوه پان بویت ﴿وَيَوْمَ الْفَيْصَةِ﴾ له پروزی دواپی دا ﴿تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ﴾ ده پینی نه وانه‌ی درو یان بو خوا هله لده به ست ﴿وَجُوهُهُمْ مُتَّوِّدَةٌ﴾ پرو یان په شه ﴿الَّذِينَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ﴾ نایا له دوزخ دا شورینیک نی به بو خو به گه وره زانان؟ ﴿وَنَسِيتُ اللَّهَ الْغَيْثَ أَتَقُولُوا﴾ وه نه وانه‌ی خو یان پاراست (له کوفرو تاوان) خوا پر گاریان ده کات ﴿بِعَفْوِ رَبِّهِمْ﴾ چونکه رینگه‌ی پر گاریان گرتبه به ر ﴿لَا يَمَسُّهُمُ السُّوءُ﴾ نه تووشی ناخوشی ده پین ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ وه نه خهم ده خون ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ خوا به دی هتیره‌ی هه موو شتیکه ﴿وَالْهَوَىٰ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾ وه هدر نه ویش پاریزه‌ری هه موو شتیکه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کلبه کانی ناسمانه کان و زهوی به ده ست خوابه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ وه نه وانه‌ی به به لگه و نیشمانه کانی خوابی باوه پین ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ هدر نه وانش زه ره رمه‌ند ﴿قُلْ أَغْفِرَ اللَّهُ أَمْ لَا أَعْلَمُ﴾ (نه‌ی موحه ممه و...) بلی: ده‌ی نایا نیوه داوام لی ده کهن من بیجگه له خوا شتیکه‌ی تر به رستم ﴿أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ نه‌ی نه قام و نه زانان ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ﴾ سویتند به خوا نیگا کراوه بو تو ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بو پیغه مبه رانی پیش تو ش ﴿لَيْتَ أَشْرَكَكَ لِيَحْبِظَنَّ عَمَلُكَ﴾ نه گهر هاو به ش بو خوا دابنیت به راستی کرده و هت هله لده وه شتیره ﴿وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وه بینگومان له زه ره رمه‌ندان ده بیت ﴿بَلَىٰ اللَّهُ فَاعْبُدْ﴾ (وامه که) به لکو نه نها خوابه رسته ﴿وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ وله سوپاسگوزاران به ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ (کافران) خوابان نه نامسبوه (به گه وره پان نه زانی) به و جوهری شیاویتی ﴿وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له پروزی دواپی دا هه موو زهوی له چنگی نه و دایه (به ده ست خوابه) ﴿وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ وه ناسمانه کانی ش به ده ستی راستی نه و پیچراونده ته وه (له م نایه ته دا جینگیر کردن سبقتی ده ستی راست بو خودا هاتوه نیمه باوه پان پیته‌ی، به پین هیچ لیچواندن و لیکدانه وه به ک و شیوه که‌ی نازانین، نه نها خودا ده زانیت) ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاک و بلند تره له وه‌ی که ده یکه نه هاو به شی ﴿

﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ کاتیک فووکرا به‌که‌په‌نادا (به‌شه‌پوردا) ﴿فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾ به‌کسر هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌تاسمانه‌کان و زه‌ویدان ده‌مرن ﴿إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر که‌سانه‌ی خوا بیه‌ویت (ته‌مرن) ﴿ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى﴾ پاشان جارتیکی تر فوو ده‌کری به‌که‌په‌نادا ﴿فَإِذَا هُمْ بِرَبِّهِمْ﴾ جاله‌پر هه‌موو راست ده‌بنه‌وه ﴿يَنْظُرُونَ﴾ چاره‌پروان ده‌کهن ﴿وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا﴾ وه‌زه‌وی له‌و روزه‌دا به‌نوری په‌روه‌ردگاری پرووناک ده‌بیته‌وه ﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ﴾ وه‌نامه‌ی کرده‌وه له‌په‌رده‌میان داده‌نریست ﴿وَجَاءَ بِالنَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءَ﴾ و پینغه‌مبه‌ران و شاهیدی (سه‌ر گه‌له‌کان) ده‌هیرین ﴿وَقَضِيَ يَتْلُمُ الْحَقِّ﴾ وه‌له‌نیوانی‌اندا به‌هه‌قی دادوه‌ری ده‌کری ﴿وَهُمْ لَا يُلْطَفُونَ﴾ وه‌نه‌وان سته‌میان لی ناکری ﴿وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ﴾ وه‌(له‌و روزه‌دا) هه‌موو که‌سینک چی کردوه به‌تیر و ته‌واوی پاداشت ده‌دریشه‌وه ﴿وَهُوَ أَظْلَمُ﴾ وه‌خوا خوشی ناگاداره (به‌بین شایه‌ت و نامه‌ی کرده‌وه‌کان) ﴿بِمَا بَعَثُوا﴾ به‌و کرده‌وانه‌ی که‌ده‌یکهن ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وسا نه‌وانه‌ی بی‌پاوه‌ر بوون رابینچ ده‌کرین ﴿إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا﴾ بۆ دوزه‌خ کومه‌ل کومه‌ل ﴿حَقَّتْ لِإِبْرَاهِيمَ وَهَارَ﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) دوزه‌خ ﴿فَوُضِّحَتْ آيَاتُهَا﴾ ده‌رگاگانی ده‌کرینه‌وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُذْنَهَا﴾ وه‌ده‌رگاوانه‌کانی دوزه‌خ (به‌لومه‌کردنیکه‌وه) به‌وان ده‌لین ﴿الَّذِينَ كُفَرُوا بِرُسُلِهِمْ﴾ نایا پینغه‌مبه‌رانتان له‌خوتان بۆ نه‌هات ﴿بِشَأْنِ عَالِيَّتِ رَبِّكَ﴾ که‌نایه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارتان به‌سه‌ردا بخویننده‌وه ﴿وَيُنْذِرُ رُسُلَهُمْ﴾ وه‌بشائرسینن ﴿لَقَدْ يَوْمَكُمُ هَذَا﴾ له‌گه‌شستتان به‌م روزه ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده‌لین: به‌لی (هاتن ناگاداریان کردین) ﴿وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾ به‌لام بریاری سزادراوه ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ به‌سه‌ر (نیمه‌ی) بی‌پاوه‌ران دا ﴿قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ﴾ پینان ده‌وتری: له‌ده‌رگاگانی دوزه‌خ‌وه بچه‌روره‌وه ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی له‌وتدا به‌مینه‌وه ﴿فَبَشِّرْهُم بِأَلَمِ النَّارِ﴾ نای چ خرابه‌جینگه‌و مه‌نزلگای خو به‌زل زانان ﴿وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَىٰ الْجَنَّةِ زُمَرًا﴾ وه‌که‌سانه‌ی (که‌خواناس بوون) وه‌له‌په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسان بۆل بۆل ده‌برین بۆ به‌هه‌شت ﴿حَقَّتْ لِإِبْرَاهِيمَ وَهَارَ﴾ تاکاتی دینه (نزیکی) به‌هه‌شت ﴿وَوُضِّحَتْ آيَاتُهَا﴾ وه‌ده‌رگاگانی ده‌کرینه‌وه ﴿وَقَالَ لَهُمْ خُذْنَهَا﴾ وه‌ده‌رگاوانه‌کانی به‌وان ده‌لین ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ نَبِيِّنَا﴾ سه‌لامتان لی بیت ﴿طِبْتُمْ﴾ نیوه‌پاک و خاوین بوون (له‌تاوان له‌دونیا‌دا) ﴿فَادْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ که‌واته‌برونه‌ناو به‌هه‌شت به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي﴾ (ته‌وانیش) ده‌لین: سوپاس بۆ نه‌و خواجه‌ی ﴿صَدَقَ وَعْدُهُ﴾ هه‌ر به‌لینیکی به‌نیمه‌دا راست بوو ﴿وَأَوْزَنَّا الْأَرْضَ﴾ وه‌زه‌وی (به‌هه‌شتی) به‌میرات پی داین ﴿نَحْنُ أُولُو الْعَرْشِ﴾ له‌هه‌ر شونینیکی به‌هه‌شت‌دا بمانه‌ویت نیشه‌جی ده‌بین ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ نای چهنده‌چاکه‌پاداشتی چاکه‌کاران ﴿

﴿وَنَرَى الْمَلَائِكَةَ﴾ و ه فرشته‌کان ده‌بینی ﴿حَافِينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ﴾ چوار ده‌وری عرش‌بان داوه
 ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ ته‌سبیحات ده‌کهن به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ﴿وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ﴾ و ه
 له‌نیواناندا به‌حق دادوهری کرا ﴿وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾ و ه (له‌کوتایی دا) ده‌ووتریت همه‌ور سوپاس هدر
 بؤ خواجه ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ که‌په‌روه‌ردگاری جیهان‌بانه ﴿٥٦﴾

سوره‌ی ﴿شکافیر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خواجه به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حاء، میم) ده‌خوئتریت‌ه‌وو خوا به‌واتای نهم پیتانه زاناتره، سهرنجی سهره‌تای
 سوره‌ی (البقرة) بده‌درباره‌ی واناکیان ﴿١﴾ ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ نهم قورئانه هیتراو‌ته خواره‌وه ﴿مِنْ
 اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن خواجه بالاده‌ستی داناه ﴿غَافِرِ الذَّنْبِ﴾ لیورده‌ی تاوان و ﴿وَقَابِلِ الْتَوْبِ﴾
 وهرگری توبه‌ی (گوناه‌باران و توبه‌کارانه) ﴿شَدِيدِ الْعِقَابِ﴾ (نه‌و خودایه) توله‌ی سخت و به‌تینه
 ﴿ذِي الْقُوَّةِ﴾ و ه خاوه‌ن فزول و به‌هره و چاکه‌یه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ بیجگه‌له‌و هیچ په‌رستراونکی به‌ه‌حق
 و راست نی به ﴿إِلَهِ الْوَالِدِ الصَّامِتِ﴾ گه‌رانه‌وه‌ی همه‌موان ههر بؤلای نه‌وه ﴿مَا يَجْعَلُ فِي يَدَيْهِ إِلَهٌ﴾ دهمه
 قالی و کیشمه‌کیش ناکات له‌نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیجاوه‌پان نه‌بیت ﴿فَلَا يَغْرُزُكَ﴾ که‌وا
 بوو فریوت نه‌دات ﴿تَقْلِبُهُمْ فِي الْآبَدِ﴾ هاتوچؤ و گه‌پانیان به‌وولاندا (بؤ یازرگانی و سامان ده‌س
 خشن) ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ﴾ پیتش نه‌وان گه‌لی نوح باوه‌ریان نه‌هیتا (به‌نوح) ﴿وَالْأَخْرَافِ مِنْ
 بَعْدِهِمْ﴾ و ه ده‌سته و ناقمه‌کانی دوا‌ی نه‌وانیش (باوه‌ریان نه‌هیتا) ﴿وَقَهَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ﴾ و ه‌موو گه‌لیک
 و ویستوویه‌نی (نیازی کردووه) ﴿يَرْسُولُهُمْ رَبِّ أَخَذُوهُ﴾ که‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌بان بکوزن (یا بیگرن و
 نازاری بده‌ن) ﴿وَكَذَّبُوا بِالْبُطْلِ﴾ و ه دهمه‌قالبیان (له‌گه‌ل) ده‌کرد به‌ناپه‌وا ﴿لِيَذَّبَ أَهْلَ الْحَقِّ﴾ بؤ نه‌وه‌ی
 راستی بن لاهرن و نه‌یهیلن ﴿وَأَخَذْنَاهُ﴾ تیر (قار و توورده‌یی) من گرتنی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ﴾ جا‌چون
 بوو توله‌سه‌ندنی من له‌وان ﴿وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ﴾ و ه ثابه‌و جوړه بریاری په‌روه‌ردگارت
 به‌دی هات ﴿عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ له‌سهر نه‌وانه‌ی بن باوه‌ر بوون ﴿أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ که‌بینگومان نه‌وان
 دوزه‌خین ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ﴾ نه‌و فریشتانه‌ی هدرگری عدرشن و ﴿وَمَنْ حَوْلَهُ﴾ نه‌وانه‌ش
 به‌ده‌وری دان ﴿يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ﴾ به‌ستایشی په‌روه‌ردگاریان ته‌سبیحات ده‌کهن ﴿وَيُؤْمِنُونَ بِهِ﴾
 و ه باوه‌ریان به‌و ه‌یه ﴿وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ه داوا‌ی لیبوردن ده‌کهن بؤ نه‌وانه‌ی نیماندارن ﴿رَبَّنَا
 وَبِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ وَرَحْمَةً وَعِلْمًا﴾ (ده‌لین:) نه‌ی په‌روه‌ردگارمان میهره‌بانی و زانیاریت همه‌موو شتیکی
 گرتو‌ته‌وه ﴿وَأَغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا﴾ ده‌ی خوش بیه له‌وانه‌ی توبه‌بان کردووه ﴿وَأَتَّبِعُوا سَبِيلَكَ﴾ و شوئنی
 ږینگای تو که‌وتوون ﴿وَقَهَّ عَذَابَ الْخَبِيرِ﴾ و ه بیان‌پاریزه له‌سزای دوزه‌خ ﴿٥٧﴾

﴿رَبَّنَا وَادْخُلْهُمْ جَنَّاتٍ عَذْيٍ﴾ ئەى پەرورەدگارمان بېشىيان خەره بەهەشتانىكى ھەمىشەىيى ﴿الَّتِي وَعَدْتَنَّهُ﴾
 كە بەلەنت پەن دابوون ﴿وَمَنْ صَالَحٌ﴾ ئەو كە سەنەش چا كە كار بوون ﴿مِنْ عِبَادِنَا﴾ واز و جەنە و دەرەختەنە
 ئە ھاو و باپىران و ھاوسەران و پۆلە كانيان (نەوە كانيان) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بەرەستى ھەر تۆ
 زالى كار دروستى ﴿وَفِيهِمُ السَّيِّئَاتِ﴾ وە بىيانپارەزە ئە (تۆلەى) تاوانە كان ﴿وَمَنْ فِي السَّيِّئَاتِ﴾
 بۆمىز ﴿چونكە ھەر كەسەك ئە (تۆلەى) خراپە و تاوان بپارىزى لەو پۆرەدا ﴿فَقَدْ رَجَعْتُمْ﴾ نەوە
 بىنگومان پەحمەت پەن كەردووە ﴿وَذَلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ﴾ وە ھەر ئەو ھە سەر كەوتنى زۆر گەورە
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾ بەرەستى كەسانى بى باوەر بوون (لەپاشە پۆرەدا) بانگ دەكرەن
 ﴿لَمَقُتْ اللَّهُ أَكْبَرُ مِنْ مَقَاتِ كُرْ أَفْئَسْ كُرْ﴾ كە بەرەستى تورەىيى و خەشمى خوا (لەدو نەبەدا) گەورەتر بوو
 لەرق و تورە بىتان لەخوتان (لە قىامەتدا) ﴿إِذْ دَعَوْتُنَا إِلَى الْإِيمَانِ فَكُفُّوا﴾ كاتەك بانگ دەكران بۆ
 باوەر ھىتان بەلام باوەر تان نەدەھىنا ﴿قَالُوا إِنَّمَا آمَنَّا الْقَلْبَ﴾ دەلەن ئەى پەرورەدگارمان تۆ دوو
 جارت مراندووتەن ﴿وَأَلْحَيْنَا أَفْئَتَيْنِ﴾ وە دوو جارەش زىانت بەھەدا كەردووتەن ﴿فَأَعْرَفْنَا بِذُنُوبِكُمْ﴾
 جا دانمان نا بەتاوانە كانمان دا ﴿فَهَلْ يَخْرُجُ مِنْ سَيِّئٍ﴾ دەى نایا پەنگابەك ھەبە بۆ دەرباز بوون
 ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ﴾ ئەم سەزايەتان لەبەر ئەو ھەبە كە بەرەستى ھەر كاتى
 خوا بەتاك و تەنەىيى پەرستەرايە ئىو ھەبە بى باوەر دەبوون ﴿وَأَنْ يَشْرَوْا بِهِ نَفْسَهُمْ﴾ وە ئەگەر ھاو ھەبەشى بۆ
 دابەرايە باوەر تان دەھىنا (بەو ھاو ھەبەش دانانە) ﴿قَالُوا كَرِهْنَا آلِهَتِنَا﴾ بپارىدان ھەر بۆ خواى
 بىلەند و بەرزو گەورە ھەبە ﴿هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ﴾ ئەو زاتەكە نەشانە كانى خوتان نەشان دەدات
 ﴿وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ رُفْقًا﴾ وە لەئاسمانەو ھەرزق و پۆزىتان بۆ دەنەرتە خوارو ھەبە ﴿وَمَا يَتَذَكَّرُ﴾
 كەس بىرنا كاتەو ھەبەند و ھەرنەگەرى ﴿إِلَّا مَنْ يُنِيبُ﴾ مەگەر كەسەك پوو لەخوا بى ﴿فَادْعُوا﴾
 اللہ مخلصين لہ الذین ﴿كەواتە لەخوا بپارىنەو ھەبەباكىيى و دلسۆزى و بۆى گەردن كەچ بىن
 ﴿وَتُوكِرَةُ الْكَيْدِ﴾ ھەر چەندە بى باوەر انەش پەتيان ناخوش بىن ﴿رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ﴾
 (خوا) پەلەو پایە زۆر بەرزى خواو ھەبەشى مەزەنە ﴿يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِ﴾ بەفەرمانى خۆى و ھەبە
 دەنەرى ﴿عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾ بۆ ھەر كەس لەبەندە كان كەبەھوى ﴿يُنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ تا (خەلك)
 بترستەن لە پۆزى بە ھەبە كەبەشتەن ﴿يَوْمَ تُحْشَرُونَ﴾ پۆزى كە ھەموو (لە گۆرە كانيان دینە دەرو)
 تاشكرا دەن ﴿لَا يَخْلُقُ عَلَى نَمُو مِنْهُمْ شَيْءٌ﴾ ھېچ شەبەكەيان لە خوا پەنھان نابەن ﴿لَعَنَ الْمَلَكُ الْيَوْمَ﴾ (خوا
 دەفەر مووى) ئەمەق پادشايەتى و دەسەلات بۆ كەبە (و ھەلام نادەرتەو ھەبە) ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْفُتَارُ﴾ (خۆى
 و ھەلام دەداتەو ھەبە دەفەر مووىت) ھەر بۆ خواى تاك و تەنە ھەبە كە بەسەر ھەموو شتە زالە ﴿

﴿الْيَوْمَ نُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ﴾ نه مرقو همو و کس پاداشت یان سزا ده در بتدوہ ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به گوئری
 نه و هی کرد و و یه تی ﴿لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ نه مرقو ستم کردن نی به (له کس) ﴿إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ به راستی
 لیبر سینه و هی خوا به به له و خیرایه ﴿وَأَنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَذْقَانِ﴾ (نه ی مو حه ممد ﴿وَاللَّهُ﴾) نه وان له روزه
 نزیکه که (قیامت) بتر سینه ﴿إِنَّ الْقُلُوبَ لَدَى الْحَنَاجِرِ﴾ له و کاته ی دلّه کان (له تر سا) گه شتو و نه ته گه رو و
 ﴿كَلِمَاتٍ﴾ همو و پیش ده خونه و ﴿مَا لَظَّالِمِينَ مِنْ حَقِيمٍ﴾ ستمکاران نه هیچ دوستیکیان هم به ﴿وَلَا
 شَفِيعَ بَطَّاعٍ﴾ وه نه نکا کارنک به گوئی بکرت ﴿بَعْدَ خِلَافَةِ الْأَعْيُنِ﴾ (خوا) ده زانی به خیانه تی چاوان
 و ﴿وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾ هه رچی دلان ده یشار نه وه ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ﴾ وه خوا به هه ق و راستی داد و هری
 ده کات ﴿وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ﴾ به لام نه وانه ی جگه له خوا ها واریان لی ده که ن (ده یانپه رستن)
 ﴿لَا يَقْضُونَ شَيْئًا﴾ ناتوانن بریاری هیچ شنتیک بدن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْخَبِيرُ﴾ به راستی هه رخوا
 بیسه ری بینایه ﴿أَوَلَمْ نَسِرُّوا فِي الْأَرْضِ﴾ ثابا به زه ویدا نه گه راون ﴿وَنَسْطُرُوا﴾ تا بینن (برائن)
 ﴿كَفَّ كَانَ عَذِيبُهُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ سه ره نجامی نه وانه ی که پیش نه مان بوون چو ن بوو ﴿كَانُوا
 هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ نه وانه له مان به هیزتر بوون ﴿وَأَنذَرْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه شوینته واریان له زه ویدا
 زیاتر بوو ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾ به لام خوا به هوی تا وانه کانیانه وه گرتنی و قوله ی لی سه ندن
 ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ﴾ وه کس پاریزه ریان نه بوو له (سزای) خوا ﴿وَلَا يَأْتِيهِمْ كَلِمَةٌ﴾ نه مه
 له بهر نه وه بوو که بینگومان نه وان ﴿تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ﴾ بیتنه مبه ره کانیان بو ده هات ﴿وَالْبَاسُ﴾ به نیشانه
 فاشکرا کانه وه ﴿فَكَفَرُوا﴾ که چی باوه ریان نه هینا ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ﴾ نه مجا خوا قاری لی گرتن و سزای
 دان ﴿إِنَّهُ قَوِيٌّ﴾ به راستی خوا به هیزری ﴿شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ قوله سینی به تینه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا
 بِآيَاتِنَا﴾ سویند به خوا بینگومان مو و سامان نارد به چند مو عجزه ﴿وَسُلْطٰنٍ مُبِينٍ﴾ و به لگهی
 پروونه وه (به ته و راته وه) ﴿إِلَى قِرْعَوْنَ وَهَلَسَ وَفَرَّوْنَ﴾ بؤ لای فیرعه ون و هامان و قاروون
 ﴿فَقَالُوا سِحْرٌ كَذَابٌ﴾ همو و ووتیان: جادو و گهرنکی دروزه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا﴾
 نه مجا کاتی مو و سا (ثابینی) راستی له لایه ن تمه وه بؤ هینان ﴿قَالُوا اقْتُلُوا أَبْنَاءَ الَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾
 ووتیان کورانی نه وانه ی له گهل نه و (مو و سا) باوه ریان هینا وه بکورن ﴿وَأَسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾
 وه رنه کانیان به زیند و ویی بهینته وه (بؤ کاره که ری) ﴿وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ﴾ به لام فیلی
 بی باوه ران هه ر مایه ی سه ر لی شتوانه (هه ر گیز سه ر نا گرتن) ﴿

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرُونِي: أَهْجُرْهُمْ وَابْرَأْ لِي بَدَنًا﴾ و فرعون ووتی: لیم گهرین ﴿أَفَتُلْقَوْنَ آلَ مُوسَىٰ﴾ بامووسا بکوزم ﴿وَأَنذَرْتُ رَبَّهُ﴾ نهوسا
 بانه و هانا بوز بهر و ورد گاری بهری (رزگاری بکات) ﴿إِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ دِينَكُمْ﴾ بهراستی من ده ترسم
 که تاینه که نان بگوریت ﴿أَوَأَن يَظْهَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادُ﴾ یان لهزه ویدا سازاوه و خرابه کاری بنیته وه ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ﴾ وه مووسا ووتی: بهراستی من به ناده گرم ﴿بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ﴾ به بهر و ورد گاری خوم
 و بهر و ورد گاری نیوهش ﴿وَمَن كُلِّ مُتَكَبِّرٍ﴾ لهه موو خویهزل زانیک ﴿لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ﴾ که باوهری
 بهر وری لی پر سینه وه نی به ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ﴾ وه پیاونکی باوهردار ووتی: ﴿يَمُنُّ بِالْآخِرَةِ﴾ لهه کس و کاری فرعون بوو ﴿يَكُفُّ أَيْمَانَهُ﴾ که باوهره کس شارد به وه وه ﴿أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا﴾ تاینه
 (چون) پیاونیک ده کوزن؟ ﴿أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ﴾ لهه بهر نه وهی ده لی: خوا بهر و ورد گارمه ﴿وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِن رَّبِّكُمْ﴾ که بهراستی چند به لنگه و موعجیزه ی روونی له بهر و ورد گار تانه وه
 بق هیتاون ﴿وَأَن يَكُ كَذِبًا فَاعْتَلِكُم كَذِبًا﴾ خو نه گهر دروزن بین (که ده لی پیغه بهرم) نه وه (تاوانی)
 درو که ی به نه ستوی خویهتی ﴿وَأَن يَكُ صَادِقًا﴾ خو ته گهر راستگو بین ﴿يُضِلُّكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعْبُدُكُمْ﴾ هندی لهو (سزایه ی) به لیتی بین داوون تووشتان ده بین ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَقْبَلُ مِن هَؤُلَاءِ مَن هُوَ مُشْرِكٌ كَذَابٌ﴾ بنگومان
 خوا رینموونی که سی ناکات که زیاده رو و دروزن بیت ﴿وَيَقُولُ لَكُمْ آلَتُكُمُ الْيَوْمَ﴾ (مووسا ووتی)
 : نه ی گه له کهم فرمان بهوایی نه مرو هی نیویه ﴿عَلَيْهِمْ فِي الْأَرْضِ﴾ و به ده سه لات و زالن له سه ر
 زه ویدا ﴿فَمَن يَضُرَّكُم بَأْسُ اللَّهِ إِن جَاءَنَا﴾ ده ی کی یارمه تیمان ده ذات ته گهر سزای خوا مان بو بیت
 ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ﴾ فرعون ووتی: چی خوم به چاکی ده بینم هدر نه وه تان نیشانه ده ده م
 ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ وه نه نیابوز رنگای راست رینموونیتان ده کهم ﴿وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَئِذٍ﴾ وه
 نهو (پساوه ی) باوهری هیتا بوو ووتی: نه ی گه له کهم ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ﴾ بهراستی من له وه ده ترسم
 به سه رتان بین ﴿فَمَثَلُ زُجَّارٍ لَّنَّاءٍ﴾ وینه ی (سزای) نهو روزه ی به سه ر کومه لان و گهلانی پیتش و هات
 ﴿يَمَثَلُ دَابَّ قَوْزٍ يُعِيذُ وَتَعَادَىٰ تَعَادَىٰ﴾ وه نهو (سزایه ی) هات به سه ر گه لی نوح و عاد و سه موود و
 ﴿وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ نه واتهش له دوا ی نه وان بوون ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعِبَادِ﴾ وه خوازولم و سته می ناوی
 بو به نده کانی ﴿وَيَقُولُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ﴾ وه نه ی گه له کهم بهراستی من ترسی روزه ی هاوارو
 بانگ له یه کتری کردنم هیه لیجان (نهو روزه ی که هه موو کهس هاوار و داوای یارمته ی له یه کتری
 ده کهن) ﴿يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ﴾ نهو روزه ی پشت هه لده کهن و هه لدین ﴿مَا لَكُم مِّنْ أَعْمَارٍ﴾ هیه
 به ناگه یه ک بو نیوه نی به له (سزای) خوا ﴿وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هدر که سی خوا گوهرای بکات
 ﴿فَمَا لَهُ مِن نَّاصِرٍ﴾ نه وه هیه رینموونی که ریکی بوونی به ﴿

﴿وَنَقُورَ مَالِیْ اِذْ غُصِّرَ اِلَی الْخَبْرِ﴾ و ه نهی گه له که م نه وه چی به من بانگستان ده که م بؤ پر زگار بوون
 ﴿وَنَدْعُوْنِیْ اِلَی النَّارِ﴾ که چی نپوه من بانگ ده که ن بؤ ناگری دوزه خ ﴿نَدْعُوْنِیْ اِلَ الْخَبْرِ بِاللّٰهِ﴾ بانگم
 ده که ن بؤ نه وه ی بن باوه پریم به خوا ﴿وَأُشْرِیْ بِرَبِّهِ مَا لَیْسَ لِیْ بِهِ عِلْمٌ﴾ وه شتی بکه مه ها و به شی خوا که هیچ
 زانیاری به کم لن ی نیه ﴿وَأَنَا اَدْعُوْکُمْ اِلَی الْعَزِیْزِ الْعَقْبَرِ﴾ له کاتیکدا من بانگستان ده که م بؤ لای خوای
 به ده سه لاتی لیورده ﴿لَا حَرَمَ اَللّٰهُ نَدْعُوْنِیْ اِلَیْهِ﴾ پر اسنه و گومانی تیدانی به نه وه ی نپوه منی بؤ بانگ
 ده که ن ﴿لَیْسَ لَکُمْ دَعْوَةٌ فِی الدُّنْیَا وَلَا فِی الْاٰخِرَةِ﴾ شیاوی بانگ کردن نییه نه له دنیا و نه له دوا پروردا
 ﴿وَأَنْ مَّرَدَّنَا اِلَی اللّٰهِ﴾ وه به راستی گه پرانه وه مان همر بؤ لای خوایه ﴿وَأَنَّ الْمُسْرِفِیْنَ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ﴾
 و بینگومان زیاده پریمان ها وه لانی ناگری دوزه خن ﴿فَسَدَّکُرُوْتَ مَا اَقُوْلُ لَکُمْ﴾ جا له مه و دوا
 نه وه ی من پیتان ده لیم بیرتان ده که ویتسه وه ﴿وَأَقُوْضُ اَمْرِیْ اِلَی اللّٰهِ﴾ وه من کاری خوم به خوا ده سپهرم
 ﴿اِنَّ اللّٰهَ یُبْصِرُ بِالْغَیْبِ﴾ به راستی خوا بیثایه به بنده کانی ﴿وَقَدْ عَلِمَ اللّٰهُ سَیِّئَاتِ مَا کُرُوْا﴾ جا خواه و
 (پیاوه نیمانداره) ی پاراست له زبانی نه و فر و قیلانه ی ده یان کرد ﴿وَحَاقَ بِقَالٍ فِرْعَوْنُ سَوْءَ الْعَذَابِ﴾
 وه سزای سهخت هات و داروده سته ی فیرعهونی گرتسه وه ﴿النَّارُ یُعْرَضُونَ عَلَیْهَا غُدُوْرًا وَعِشَیًا﴾
 به بیانیان و ئیواران (فیرعهون و ده ست و پپوه نده که ی) ده برینه دیاری ناگری دوزه خ ﴿وَنُومِرُقُومُ
 السَّاعَةِ﴾ روزنکیش قیامت هه لده سینت ﴿اِذْ خُلُوْا اِلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذَابِ﴾ (فرمان ده دری)
 داروده سته ی فیرعهون بخه نه سه خترین سزاوه ﴿وَاِذْ یَتَحَاوَجُوْنَ فِی النَّارِ﴾ وه کاتیک
 (دوزه خیه کان) له ناو ناگره که دا ده مه قالی ده که ن ﴿فَقُوْلُ الطُّغَمَآءُ الَّذِیْنَ اَسْتَكْبَرُوْا﴾ لاوازه کان
 به وانه ی خو به زل زان بوون ده لین ﴿اِنَّا کُنَّا لَکُمْ بَعًا﴾ به راستی نیمه شوین که و تووی نپوه بووین
 ﴿فَهَلْ اَسْمِعْتُمْ عَنْآ﴾ ده ی ثایا نپوه له جیاتی نیمه له نه ستو ده گرن ﴿نَصِیْبًا مِّنَ النَّارِ﴾ به شینک له م
 ناگره ﴿قَالَ الَّذِیْنَ اَسْتَكْبَرُوْا﴾ نه وانه ی خو به زل زان و زوردار بوون ده لین: ﴿اِنَّا کُلُّ فِیْهَا﴾
 به راستی هه موومان له ناگره داین ﴿اِنَّ اللّٰهَ قَدْ حَزَنَ عَلَی الْعِبَادِ﴾ بینگومان خوا له نپوان به نده کانی
 دادوه ری کردوو (و حوکمی نه و او بوو) ﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ فِی النَّارِ لِحَزَنَةِ جَهَنَّمَ﴾ وه نه وانه ی
 له ناگری دوزه خدان به ده ر گا وانه کانی دوزه خ ده لین ﴿اَدْعُوْا رَبَّکُمْ﴾ داوا له پر و ره دگارنان بکه ن
 ﴿یُخَفِّفْ عَنْکُمْ اَوْ مَا مِّنَ الْعَذَابِ﴾ ته نه یه ک روز سزیمان له مهر سووک بکات ﴿

﴿قَالُوا﴾ ده‌لین: ﴿أَوَلَمْ نَكُنْ نَأْتِكُمْ رُسُلَكُمُ﴾ نایابیتغه‌میره‌کان نه‌هاتن بۆ لاتان؟ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ به‌چه‌ندین به‌لگه‌ی پروون و ناشکراوه؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ﴾ ده‌لین: به‌لئی (هیتابوویان) ﴿قَالُوا أَذْعُونا﴾ بییان ده‌لین ده‌ی خو‌تان یارینه‌وه ﴿وَمَا ذَعُونا إِلَّا كَفَرْت﴾ إِلَّا فِ صَلَٰلٍ ﴿بِیْگومان یارانه‌وه‌ی بین باوه‌ران وون ده‌بین و بین سووده﴾ ﴿إِنَّا نَحْنُ رُسُلُكَ وَآلِیُّنَا﴾ به‌راستی نیتمه‌پینگه‌میره‌انمان و نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه‌سهر که‌وتوو ده‌که‌بین ﴿فِ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا﴾ له‌زمانی دونیادا ﴿وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ﴾ وه‌سه‌و پروژه‌ی (قیامت) که‌شاید نه‌کان هه‌لده‌سته‌وه ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ﴾ پروژیکه‌بیانوو و پا‌کانه‌کردنی بین باوه‌ران هیچ سوودی‌ان بین نا‌گه‌یه‌نیت ﴿وَلَهُمُ الْعَذَابُ وَلَهُمْ سَوْءُ الْأَذَارِ﴾ هه‌موویان نه‌فره‌تیا‌ن لئی کراوه‌و خراپ‌ترین جینگایان هه‌یه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَى﴾ سویند به‌خوا به‌راستی نیتمه‌ته‌ورا‌تمان دا به‌مووسا ﴿وَأَوْرَثْنَا نَبِیِّنَا مِنْهُ﴾ وه‌نه‌وه‌کانی ئیسرائیل‌مان کرده‌میرات گری ته‌ورات ﴿هُدًى﴾ ﴿وَذِكْرًا لِّأُولِی الْأَلْبَابِ﴾ (که‌هوی) پ‌ینموونی و به‌ندو بیر خدره‌وه‌یه بۆ خاوه‌ن ژیری به‌کان ﴿فَأَصْبَحَتْ وَهْدَةٌ لِلَّهِ﴾ نه‌مجا (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د ﷺ) خو‌گر به‌بیگومان به‌لئینی خوا هه‌قه‌و دینه‌دی ﴿وَأَسْتَعِیْزُ بِذَٰلِكَ﴾ وه‌داوای لی‌بور‌دنی گونا‌هت بکه ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ وه‌ته‌سی‌یحات بکه به‌ستایشی به‌روه‌رد‌گارت ﴿يَا عِیْشِی وَالْإِبْرَهْیْمَ﴾ به‌ئینواران و به‌یاناندا ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِ لَیْلِ الْقَدْرِ﴾ به‌راستی نه‌و که‌سانه‌ی ده‌مه‌قالی و کیشه‌ده‌که‌ن ﴿فِی عَیْنِ اللَّهِ﴾ ده‌یاره‌ی نیشانه‌کانی خودا ﴿یَعْرِی سُلْطٰنِ أَتْلٰهْمُ﴾ به‌بین نه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کیان بۆ هاتینت ﴿إِن فِ صُورِهِمْ إِلَّا کِبْرٌ﴾ هیچ له‌دلاندا نی به‌جگه‌له‌خو‌به‌زل زانی نه‌دیت ﴿مَّا هُمْ بِیْلٰیهِ﴾ هه‌ر گیز نه‌وان به‌(مه‌به‌ستیان) نا‌گه‌ن ﴿وَأَسْتَعِیْزُ بِاللَّهِ﴾ که‌واته‌به‌نا به‌خوا بگره ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِیْعُ الْبَصِیْرُ﴾ به‌راستی هه‌ر نه‌و بی‌سه‌ری بی‌نا‌یه ﴿لَخَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرَ﴾ به‌راستی به‌دی هیتانی ناسمانه‌کان و زه‌وی گه‌وره‌تره ﴿مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾ له‌به‌دی هیتانی خه‌لکی ﴿وَالْحِجْرَ أَكْبَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مه‌ردووم نه‌مه‌نازانن ﴿وَمَا یَسْتَوِی الْأَعْمٰی وَالْبَصِیْرُ﴾ وه‌نابینا و بینا به‌کسان نین ﴿وَالَّذِیْنَ آمَنُوا وَتَجَعَلُوا الصَّلٰةَ حَبِیۡبًا﴾ وه‌که‌سانی باوه‌ریان هیتاوه‌و کرده‌وه‌چا‌که‌کانیان کردووه ﴿وَلَا تُسَبِّحُ﴾ له‌گه‌ن به‌دکاران وه‌ک یه‌ک نین ﴿قَلِیْلًا مِّمَّا تَدْعُرُونَ﴾ زور که‌م (له‌خه‌لکی) بیر ده‌که‌نه‌وه ﴿

﴿إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ﴾ به‌راستی روزی دوابی دبت ﴿لَا رَيْبَ فِيهَا﴾ هیچ گومانی تیدانی به ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌لام زوریه‌ی خهلکی باوهر ناکدن ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي﴾ وه به‌روهر دگارتان فهر موویه‌تی: لیم پارینه‌وه ﴿أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ وه لامتان ده‌ده‌مه‌وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَكُونَ عَنِّي بَدَانِي﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی خو به‌گه‌وره ده‌زائن که‌بمهرستن ﴿سَيَذَلُونُ جَهَنَّمَ وَالْخَيْرُ﴾ بنگومان به‌سهر شور ی ده‌چنه دوزه‌خه‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ آيَاتٍ﴾ خواهه‌و زاته‌یه شه‌وی داناه‌وه بؤ ئیوه ﴿يَتَسَكَّنُوا فِيهِ﴾ تانارامی تیدا بگرن ﴿وَاللَّهُ أَفْضَلُ مِنِّي﴾ وه پوزشی روناک کردوته‌وه (بؤ زیان به‌یدا کردن) ﴿إِنَّ اللَّهَ أَفْضَلُ عَلَى النَّاسِ﴾ به‌راستی خوا‌خواه‌ن چاکه‌و میهره‌بانی به‌به‌سهر خهلکه‌وه ﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ﴾ به‌لام زوریه‌ی ناده‌می سوپاس گوزارنن ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌یه‌ی خوای به‌روهر دگاری ئیوه ﴿خَلَقْتُ كُلَّ شَيْءٍ﴾ دروستکه‌ر و داهیه‌ری هدمو و شتیکه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستر اوینکی به‌دهق و راست نیبه‌جگه‌له‌ته‌وه ﴿فَأَنقَضُكُمْ﴾ ده‌ی که‌واته‌ چون لانه‌ده‌ن له‌راستی ﴿كَذَلِكَ يُفْقَدُ﴾ تا به‌م جوهره‌ لانه‌درنن ﴿الَّذِينَ كَانُوا يَقُولُونَ إِنَّ اللَّهَ يَحْدُثُ﴾ نه‌وانه‌ی که‌دان نانتین به‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خوادا ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا﴾ خواهه‌و زانه‌یه که‌زه‌وی بؤ کردونه‌ته‌ نیشه‌جی (و تارامگا) ﴿وَالسَّمَاءَ بَنَةً﴾ وه ناسمانیشی بؤ کردوون به‌سهر بان ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ و به‌جوانترین شیوه‌ ئیوه‌ی دروست کردوه ﴿وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ﴾ له‌وستانه‌یش که‌حله‌ل و پاکن روزی داوون ﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبُّكُمْ﴾ نه‌مه‌یه‌ی خوای به‌روهر دگاری ئیوه ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ به‌رزی و پیروزی بؤ خوای به‌روهر دگاری جیهانیان ﴿هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ ههر زیندوه‌وه هیچ به‌رستر اوینکی به‌دهق و راست نیبه‌جگه‌له‌ته‌وه ﴿فَادْعُوا مَوْلَاهُ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ که‌واته‌ خوا به‌رستن به‌دلسوزی و نه‌نها بؤ ته‌و ملکه‌ج بن ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ سوپاس و ستایش بؤ خوای به‌روهر دگاری جیهانیان ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) بلی: به‌راستی من ریگری کراوم له‌به‌رستنی ﴿الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی ئیوه‌ ده‌بان به‌رستن جگه‌له‌خوا ﴿تَتَّخِذُونَ إِلَٰهًا مِّن دُونِ اللَّهِ﴾ ده‌ای نه‌وه‌ی به‌لگه‌ی و وونم بؤ هاتوه‌و له‌به‌روهر دگاره‌وه ﴿وَأَمُرْتُ أَنْ أُسَبِّحَ﴾ وه فهر ماتم بن کراوه‌ که‌گهر دن که‌چ به‌م ﴿لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ بؤ به‌روهر دگاری جیهانیان

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ﴾ ئەو خواپە بە کەشپووی لەخاک دروست کردووە ﴿ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ﴾ لەپاشان
 لەدۆپێک ئاو ﴿ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ﴾ پاشان لەپارچە خوێنێک ﴿ثُمَّ مِنْ عَجَلَةٍ﴾ لەپاشان بەمنداڵی
 (ساواپی) دەتان هێتێ دەر (لەسکی دایک) ﴿ثُمَّ لَتَعْلَمُنَّ أَشَدَّكُمْ﴾ لەپاشان تا دەگەنە تینی هیزو
 لاویستان ﴿ثُمَّ لَتَكُونُوا شُجُوًّا﴾ لەپاشان ناپیر دەبن ﴿وَمَنْ مِّنْ يُّوْفَىٰ مِنْ قَبْلٍ﴾ وە هەندێکتان پێش پیربوون
 دەمریتن ﴿وَلَتَعْلَمُنَّ أَجَلًا مُّسَمًّى﴾ هەتا دەگەنە ئەو کاتەی کە بۆتان دیاری کراوە ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾
 بۆ ئەووی پیربکە ئەو ﴿هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ ئەو خواپە بە کە دەژیتن و دەمریتن ﴿فَإِذَا فُتِنَ الْقَوْمُ﴾
 جا هەر کاتێک (بەدیت) بریارێک بدات ﴿فَلْيَسْمِعُوا لِلَّهِ كُنُوفًا حُسْنًا﴾ ئەنھا پێی دەفەرموویت
 بێ، دەست بەجێ دەبن ﴿الَّذِينَ فِي عِندِ اللَّهِ﴾ ئایا سەرنجی ئەوانەت ئەداوە سەبارەت
 بە بەلگە و نیشانەکانی خۆادەمە قالی و موحادەلە دەگەن (بەبێ هیچ زانیاریەک) ﴿أَلَيْسَ يُضِلُّونَ﴾
 چون لەپێی (راست) لادەدرێن ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ﴾ ئەوانە ی باوەڕیان بە قورئان نەهێشا
 ﴿وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا﴾ وە بەو (پەرەوانە ی) بە پێغەمبەرەکانماندا ناردومانە ﴿فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾
 ئەو لەمەو پاش (سەرئەنجامی خۆیان) دەزانن ﴿إِلَّا الْإِنْفِلَ فِي أَنْفُسِهِمُ وَالشَّكَاكِلَ﴾ کانی زنجیر و
 تەوقیان لەگەردندانە ﴿يُسْحَبُونَ﴾ پێی پادە کێشترین ﴿فِي الْحَبِيرِ﴾ لەناو ئاوی زوور گەرمدا
 ﴿ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْحَرُونَ﴾ پاشان لەدۆزە خۆادەسووترین ﴿ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ﴾ لەپاشان پێیان دەوتریت:
 ﴿أَلَيْسَ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ﴾ ئەکوین ئەو هاوێشانە ی بۆ خواتان دادەنان ﴿مِن دُونِ اللَّهِ﴾ بێجگە لەخو
 ﴿قَالُوا صَدَقَ الرَّسُولُ﴾ دەلێن: وون بوون لێمان ﴿بَلْ لَّاتَكُنْ لَّكُمْ دُعَاؤُكُمْ قَبْلَ شَيْءٍ﴾ (وانی بە) بەلکو ئێمە لەدوینا
 (بێجگە لەخو) شتێکمان نەدەپەرست ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ﴾ ئایەم جوۆرە خواپێ باوەڕان
 لەرێگە لادەدات ﴿ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ﴾ ئەمەتان لەبەر ئەو بە کەشپووە ﴿تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِخَيْرِ الْحَقِّ﴾
 بەنارەوا شادی و کەبفتان دەکرد لەزەویدا ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ﴾ وە لەبەر ئەو بە کەشپووە فیزو کەشخەتان
 دەکرد لەزەویدا ﴿أَذْهَبُوا أَتُوبَ جَهَنَّمَ حُلِيِّنَ فِيهَا﴾ دە ی لەدەرگاکانی دۆزەخەو بەرۆنە زوورەو تیایدا
 دەمێننەو بە هەمیشەیی و ئیجگاری ﴿فَلَيْسَ مَتَى الْمَعْكَرُونَ﴾ ئای چەند خراپە شوێنی خۆ بەزل زانان
 ﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾ دە ی کەواتە (ئە ی موحەممەد ﷺ) خۆراگر بە بێگومان بەلێنی خوا
 راستە ﴿فَلْيَمَّا يُنَادِيكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ﴾ جا یان هەندێک لەو بەلێنانە ی پێیان دەدەین نیشانەت دەدەین
 ﴿أَوَلَمْ تَوَسَّلْ﴾ یان تۆ دەمریتن (بەلێتەکان نابینی) ﴿فَلْيَسْمِعُوا لِلَّهِ كُنُوفًا حُسْنًا﴾ ئەوسا هەمووتان هەر بۆلای
 ئێمە دەگەڕێنەو ﴿۷۷﴾

سوره‌ی ﴿فَصَلِّ لَنَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حاء، میم) ده‌خوینرنه‌وه خوا زان‌اتره به‌واتای، سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌ی (البقرة) ش بکه
 ﴿تَنْزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ قورئان له لایه‌ن خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بانسه‌وه نیز در اوده‌ته خواره‌وه ﴿١﴾
 ﴿كَتَبَ فَصَلِّ، صَلِّ﴾ به‌راونیکه به‌لگه‌کانی پروون کراوه‌سه‌وه (لینک جیا کراوه‌سه‌وه) ﴿قُرْآنًا غَرِيبًا يَّقُومُ
 بِعَالَمُونَ﴾ قورئانیکه به‌زمانی عه‌ره‌بی بۆ گه‌لینک که‌شاره‌زان و ده‌زائن ﴿بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ مرده‌ده‌رو
 تر سیته‌ره ﴿فَأَقْرَصَ عُنُفُوكُمْ لَتَذُنَّ عَنْهُمْ لَا تَنصِتُونَ﴾ که‌چی زۆره‌بان گوی ی بی‌ناده‌ن و بۆیه (قورئان) نایبستن
 ﴿وَقَالُوا أَفَلَوْنَا فِي أَصْحَابِ﴾ ده‌لینن ده‌کانه‌مان له‌ناو چه‌ند به‌رده‌یه‌ کدایه (نی ناگه‌بن) ﴿فَمَا تَدْعُونَآ إِلَيْهِ﴾
 له‌سه‌وه‌ی تو ئیمه‌ی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿وَفِي آيَاتِنَا وَقْرٌ﴾ وه له‌گویه‌ کانه‌ماندا گرانی و که‌ری هه‌یه
 ﴿وَمِنَ آيَاتِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ﴾ وه له‌نبوان ئیمه‌و تۆدا به‌رده‌یه‌ک هه‌یه ﴿فَاعْمَلْ إِنَّا عَمِلُونُ﴾ که‌واته تو کاری
 خۆت بکه و بینگو مان ئیمه‌یش کاری خو‌مان ده‌که‌بن ﴿قُلْ إِنَّمَا أَسْرَرْتُكُمْ﴾ بلی: به‌راستی
 من مرفوئیکم وه‌ک ئیوه ﴿يُوحَىٰ إِلَيَّ﴾ به‌لام (هه‌نده هه‌یه من) نیگام بۆ ده‌کریت ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ﴾
 که به‌راستی به‌رستراوی ئیوه خواجه‌کی تانک و ته‌نیایه ﴿فَأَسْتَغْفِرُوا لَهُ ذُنُوبَهُمْ﴾ که‌واته بار ووتان
 هه‌ر به‌ره‌و خوا بخت (له‌به‌رسته‌کانه‌ناندا) و داوای لی‌بور دنی لی بکه‌ن ﴿وَوَقِّرْهُم مِّنْ فَتَنِ﴾
 وه سزاو له‌ناو جوون بۆ هاویه‌ش دانه‌رانه ﴿الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآيَةِ﴾ ته‌واته‌ی که‌زه‌کات ناده‌ن و
 ﴿وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ باوه‌ریشیان به‌پۆزی دوابی نی‌یه ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾
 به‌راستی ته‌واته‌ی باوه‌ریشان هه‌تاوه‌و کرده‌وه چاکه‌کانیان کردووه ﴿لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ﴾ پاداشتی بی
 پرانه‌وه‌یان بۆ هه‌یه ﴿قُلْ أَتُكْفَرُونَ بِالَّذِي﴾ بلی: ناخۆ به‌راستی ئیوه باوه‌رتان به‌و زاته‌نی یه؟
 ﴿خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ﴾ که‌زه‌وی له‌دوو پۆژدا دروست کردووه ﴿وَجَعَلُونَ لَهَا أَنْدَادًا﴾ وه هاویه‌شانی بۆ
 داده‌نین ﴿ذَٰلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ هه‌ر ته‌وه به‌روه‌ر دگاری جیهانیان ﴿وَجَعَلَ فِيهَا رِجْسًا مِّنْ فَوْقِهَا﴾ وه
 له‌سه‌ر زه‌ویدا شاخی زوری داناوه ﴿وَنَزَّلْنَا فِيهَا﴾ وه فەر و به‌ره‌که‌تی تی خستووه ﴿وَوَقَدَّرْنَا فِيهَا الْفُتُورَ﴾
 وه پۆزی (هه‌موو گیانداریکه‌ی) له‌زه‌ویدا دیاری کرد ﴿قُلْ أَن تَعْبُدُونَ﴾ له‌ماوه‌ی چوار پۆژدا ﴿سِوَاةَ
 إِلَٰهَائِكُمْ﴾ به‌یه‌کسانی بۆ گشت داوا که‌ران ﴿لَئِن سَأَلْتُمُوهُنَّ لَيَقْسِمَنَّ لَهُنَّ حُجَّتُهُنَّ﴾ پاش دروستکردنی
 زه‌وی ئیراده‌ی دروستکردنی ناسمانی کرد که‌پیشتر دو که‌لینک بوو ﴿فَقَالَ لَهُمَا الْإِنسُ أَنِّي بَا
 به‌ناسمان و به‌زه‌وی فەر موو: وهرن ﴿طَوَّعًا أَوْ كَرْهًا﴾ به‌وویستی خو‌تان یان به‌ناچاری (بینه‌زیر فەرمانم)
 ﴿قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ﴾ هه‌ر دوو کیان ووتیان به‌وویستی خو‌مان هاتین ﴿٢﴾

﴿فَقَضَيْنَاهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ﴾ نهوسا جهوت ناسماني له دوو پورژدا دروست كرد (كه واته خواى گه وره زهوى و ناسمانه كانى به شهش پورژ دروست كرد) ﴿وَأَوْخِي فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا﴾ وه هدر ناسمانه ي قدرمان (كار) ي خوى بؤ نارد ﴿وَرَبَّ السَّمَاءِ الدِّينَا بِصَبِيحٍ وَحَقَّقْنَا﴾ وه ناسماني دونيامان به نه سستيره دره وشاوه كان پازانده وه، وباريز راوه (له گوى گرنتى شه بتانه كان) ﴿ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ﴾ نه وه بريارى خواى زالى به ده سه لاته ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهَا﴾ جا نه گهر پړويان وهر گتېرا ﴿فَقُلْ أَنْزَلْنَاهُ صَبِيحَةً﴾ نه وه بلنى به هه وره تر يشقه يه ك (بروسكه يه ك) ده تاتر سستم ﴿فَقُلْ صَبِيحَةٌ عَالِيَةٌ وَنُحُودٌ﴾ وه ك هه وره تر يشقه ي (گه لى) عادو سه موود ﴿إِنْجَاءً لَهُمُ الرُّسُلُ﴾ كاتى پتعه مېره كانيان هاتنه لايان ﴿مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ﴾ له بهر ده ميان و له پشتيان وه (له هه موو لايه كه وه) ﴿أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ﴾ (پتيان ووتن) كه جگه له خوا نه بهرستن ﴿قَالُوا وَاللَّهِ رَبَّنَا أَنْزَلْنَا إِلَيْنَا كِتَابًا﴾ ووتيان: نه گهر پهر وه ردگارمان بيويستايه فر يشته به كى ده ناره خواره وه (بؤمان) ﴿فَأَنَّا إِنَّمَا أَنْزَلْنَاهُ بِكَلِمَاتٍ﴾ بويه بهر استى نيمه به وه ي نيوه ي پى نيراون باوهر ناكه ين ﴿فَأَمَّا عَادًا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ نه مجا (گه لى) عاد به ناره وا خويان به گه وره زانى له زه ويده ﴿وَقَالُوا إِنَّمَا هِيَ قُوَّةٌ﴾ وه ووتيان: كى له نيمه به هيز تره ﴿أَنْزَلْنَاهَا﴾ نايان نه يان زانى بوو ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً﴾ بينگومان نهو خوايه ي كه نه واني دروست كړد وه له نه وان به هيز تره ﴿وَكَاذِبُوا كَذِبًا عَظِيمًا﴾ وه نه وان دانبان نه دونا به به لگه كانى نيمه دا وئينكاريان ده كرد ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ نهوسا نيمه بايه كى زور به هيزى ساردمان بؤ ناردن ﴿فِي أَنْفِهِمْ حُمُومٌ﴾ له پورژانيكى بهر ده وام (وشوم) دا ﴿لِيَذِيقَهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ﴾ بؤ نه وه ي سزاي نابرو بهريان پى بچه زين ﴿فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ له ژيانى دونيادا ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَرُّ﴾ بينگومان سزاي پاشه پورژيان نابرو بهر (وريسوا كه ر) تره ﴿وَهُمْ لَا يُصْرُونَ﴾ وه نه وان يارمه تى نادرين ﴿وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ وه (هوزى) سه موودمان پريتموونى كرد ﴿فَأَسْتَجَبُوا لِعَمَلِهِ عَلَى الْهَدْيِ﴾ به لام نه وان زياتر جه زبان له كوږى وگومرايى كرد تا شاړه زايى و پريتموونى ﴿فَأَعَدَدْنَاهُمْ صَبِيحَةً الْعَذَابِ الْهَوْنِ﴾ جا بويه هه وره بروسكه ي سزاي پيسوا كه ر لى دان ﴿يَمَّا كَانُوا اتَّكِبُونَ﴾ به هوى نهو (خرابانه وه) كه ده يانكرد ﴿وَنَحْنُ الَّذِينَ﴾ ﴿عَمُوا وَكَانُوا شُكُونَ﴾ وه نهو كه سانه شمان پزگار كرد كه باوهر دارو پارتز كار وله خواترس بوون ﴿وَنُورٌ يَخْشَرُ أَفْعَادَ اللَّهِ إِلَى الْكَارِ﴾ وه پورژيك هه موو دوزماني خوا بهر وه ناگرى دوزخ كوده كړنه وه ﴿فَهَمُّهُمُ﴾ ﴿جَاثُونَ﴾ جا نه وان (له پيش كه ووتن و دواكه ووتن) بهر گرى ده كرين (تا هه موو پينكه وه بهر پيز پړون) ﴿حَقِّقْ إِذَا جَاءَكَ وَهْمًا﴾ تا كاتى ده گنه لاي ناگرى دوزخ ﴿شَهِدْ عَلَيْهِمْ﴾ شايد تى ده دات له دزيان ﴿سَمِعْتُمْ وَأَصْرْتُمْ وَجَلَدْتُمْ﴾ گوى و چاو و پينستى له شيان ﴿يَمَّا كَانُوا يُكْمَلُونَ﴾ بهو كرده وانه ي كه كړدوپانه (له دونيادا) ﴿

﴿وَقَالُوا لَوْلَا جُلُودُهُمْ﴾ و به پیسته کانیان ده‌لین: ﴿لَا يَشْهَدُونَ عَلَيْكَ﴾ بوجی شایه‌تیتان دا له‌دزمان
 ﴿قَالُوا أَنْظِقْهُنَّ اللَّهُ الَّذِي﴾ ده‌لین: نه‌و خوابه نیمه‌ی هیناوه‌نه زمان ﴿أَنْطِقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ که هدمو و شستیکی
 هیناوه‌نه زمان (وقسه کردن) ﴿وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ﴾ هدر نه‌ویش به‌که‌م جار نیوه‌ی دروست کرده
 ﴿وَالَّذِي يُرْجِعُكُم﴾ وه هدر بؤلای نه‌ویش ده‌گه‌رینرینه‌وه ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَعِزُّونَ﴾ وه تبه‌و خزان
 نه‌ده‌شارده‌وه (نه‌ده‌پاراست له‌گونه‌ه) ﴿أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾ له‌شایه‌تی دانی گوی
 و چاو و پبستی له‌شتان له‌دزمان ﴿وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ﴾ به‌لکو و ا گومانان ده‌برد ﴿أَنَّ اللَّهَ لَا يَفْعَلُ كِبِيرًا يُفَعَّلُونَ﴾
 که‌خوا نازانی به‌زورنک له‌و کارانه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿وَالَّذِي ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ بِهِ شَيْءًا﴾ نا‌ه‌وه گومانان
 برو که ده‌تان برد به‌په‌رو مردگار تان ﴿أَزَدْنَا﴾ نیوه‌ی هه‌لدیرا (له‌ناوی بردن) ﴿فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾
 و چو‌نه‌ی ریزی زیاتباران و خه‌سار و مه‌ندانده‌وه ﴿فَإِنْ يَصْضُرُوا﴾ ته‌مجا ته‌گه‌ر تارام بگرن ﴿فَالْأَرْمَى
 لَهُمْ﴾ ته‌وانه‌ی نا‌گه‌ر شوی‌نی مانه‌وه‌یانه‌ه ﴿فَإِنْ يَسْتَعِزُّوا﴾ وه ته‌گه‌ر داوای لی‌سوردن و رازی بوونی خوا
 بکه‌ن ﴿فَتَلَهُمْ مِنَ الْأَعْتَابِ﴾ نه‌وه‌ خوا هدر گیز رازی نایی (خوش نایی لی‌یان) ﴿وَقَبَضَتِ لَهُمْ فُرْسَاتُ﴾
 وه‌چهند دؤست (و‌هاو‌ده‌م) مان له‌دونیا بؤ دانان ﴿فَرَبَّوْا لَهُمْ مَقَابِلَ أَيْدِيهِمْ وَمَخَافَتُهُمْ﴾ که‌خرابه‌کردنی
 دونیاو (بن بر وایی) ر‌ق‌ری دوا‌یی بؤ رازانده‌وه ﴿وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾ وه به‌لینی (سزادانیان) به‌سهر‌دا‌دا
 ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ له‌(پرسی) ته‌و گه‌لانه‌ی ر‌ابوردن پیش نه‌مان ﴿مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و‌نا‌ده‌می ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ﴾ به‌پراستی زه‌ره‌ر مه‌ند بوون ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ﴾ وه
 بی‌باوه‌ران (به‌یه‌کریان) ده‌ووت گوی مه‌گرن بؤ ته‌م قورئانه‌ه ﴿وَالْعَوَافِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه‌نسه‌ی
 پر و بوجی تیکه‌ل بکه‌ن به‌لکو سهر‌که‌ون (به‌سهریدا) ﴿فَلْيَذِيقُوا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ده‌ی سویند به‌خوا
 بینگومان ته‌وانه‌ی بی‌باوه‌ر بوون پیشان ده‌چیژین ﴿عَذَابًا سَدِيدًا﴾ سزایه‌کی سه‌خت ﴿وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا
 يَعْمَلُونَ﴾ وه‌توله‌بان لی‌ده‌سه‌نین (به‌توله‌ی) خراپترینی تاوانی که‌ده‌بان کرد ﴿ذَٰلِكَ جَزَاءُ الْعَدُوِّ
 الْعَارِ﴾ نه‌وه‌ی (باسکرا) سزای دورمانی خوابه که‌ناگری دوزخه‌ه ﴿لَهُمْ فِيهَا أَنْخِلَةٌ﴾ مالی هه‌میشه‌ی
 شه‌وان له‌و نا‌گه‌ر دایه‌ه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ﴾ ته‌و سزایه‌ه (ده‌درین) چونکه‌دانیان نه‌ده‌نا
 به‌نیشانه‌کانی نیمه‌دا ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه ته‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن ده‌لین ﴿رَبَّنَا آتِنَا الَّذِي أَصْلَحَ لَنَا﴾
 ته‌ی په‌رو مردگار مان ته‌و دوانه‌مان نیشان بده‌ن که‌گو‌م‌رایان کر‌دین ﴿مِنَ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ﴾ له‌جنو که
 و‌نا‌ده‌می ﴿تَجْعَلْهُمَا تَحْتَ أَفْدَانِ﴾ تا بیانخه‌ینه‌ی ژیر پیمان ﴿لِيَكُونَا مِنَ الْأَشْقَى﴾ تا له‌ژیری ژیره‌وه‌ی
 دوزخ بن ﴿﴾

﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ قُلُوبًا رَّغِيًّا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی ووتیان خوا به‌رو مردگارمانه و ﴿ثُمَّ أَسْقَمُوا﴾ له‌پاشان
 رڼك و راست (له‌سهر نایین) به‌رده‌وام بیرون ﴿تَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ فریشته‌کان پزل پزل
 دینه لایان (کاتی مردن یان زیندوو بوونه‌وه) ﴿الَّا تَخِفُّ قُلُوبًا وَلَا تَحْزَنُوا﴾ (بیان ده‌لین) که‌مه‌ترسن و
 خه‌ف‌ت مه‌خون ﴿وَأَنبَسُوا بِأَلْسِنَتِهِمُ لِيَكْشُرُ قُودَهُمْ﴾ وه‌ مژده‌ بین لی‌تان نه‌و به‌ده‌شته‌ی که‌به‌لی‌تان پی
 درابوو ﴿عَلَّ أَقْوَامٌ أُكْرِمُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ﴾ نیمه‌له‌ژیانی دنیا و له‌روژی دوایدا پستیوانی
 نیوه‌مین ﴿وَأَكْرَمُوا فِيهَا مَا نَشَاءُ أَنفُسُكُمْ﴾ وه‌ له‌و (به‌ده‌شته‌دا) هه‌رجی جه‌زی لی‌ بکه‌ن بوقت‌ان ناماده‌یه
 ﴿وَأَكْرَمُوا فِيهَا مَا تَشَاءُونَ﴾ وه‌ هه‌رجی داوا بکه‌ن له‌ویدا له‌خزمه‌ت‌اندا به‌ه ﴿تَزَلَّيْنَا مِنْ غَوْرٍ رَّحِيمٍ﴾
 ریزلی‌شان و میوانداریه‌له‌لایه‌ن خوا‌ی لی‌بوره‌ی میهره‌بان‌ه‌وه ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ﴾ کنی
 ووت‌ه‌ی چاک‌تر و به‌جیره‌له‌و که‌سه‌ی (خه‌لک) بولای خوا بانگ ده‌کات ﴿وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّي مِنَ
 الْمُسْلِمِينَ﴾ وه‌کاری چاکه‌ده‌کات و ده‌لی‌ی بنگومان من له‌کۆمه‌لی‌ی گه‌ردن که‌چ و موسلمانانم ﴿وَلَا تَسْتَوِي الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ﴾ چاکه‌ و خرابه‌چوون به‌ک‌نین ﴿أَدْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ به‌چاک‌ترین
 شیوه‌وه‌لامی (خرابه‌) به‌ده‌روه‌ه ﴿فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ﴾ نه‌وسا که‌سپک که‌له‌نیوان تو و نه‌ودا
 دوزمنایه‌نی هدی‌ه‌ه ﴿كَأَنَّهُ وَفِّي خَبِيرٌ﴾ وه‌ک دؤستیکی دلسوز و گیانی به‌گیانی لی‌ دیت (نه‌مه‌ش
 ده‌ره‌نجامی به‌وشتی به‌رز و کار و کرده‌وه‌ی جوانه‌) ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا﴾ به‌م‌ناسته
 ناگات که‌سانیک نه‌بی‌ت که‌خورداده‌گرن و به‌تارامن ﴿وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا ذُرِّيٌّ عَظِيمٌ﴾ وه‌پبی‌ ناگات
 مه‌گه‌ر که‌سپک‌خواه‌نی به‌شی‌هه‌ره‌گه‌وره‌بی‌ت (له‌پاداشت) ﴿وَمَا يَمُرُّكَ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا أَن يَخْتَارَ﴾
 وه‌نه‌گه‌ر له‌شه‌یتانه‌وه‌تووشی خه‌ته‌ره‌و خه‌یالی نادره‌ست بویت ﴿فَأَسْتَجِبْ بِإِلَهِ﴾ نه‌وه‌به‌نا بگره
 به‌خوا ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ چونکه‌به‌راستی هه‌ر نه‌و بیسه‌ری زانابه‌ه ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ
 وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ﴾ له‌نی‌شانه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) خوا به‌ه‌و و پوزو خورو مانگ ﴿لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ
 وَلَا لِلْقَمَرِ﴾ سوزده‌مه‌به‌ن نه‌بو خورو نه‌بو مانگ ﴿وَأَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ﴾ به‌لکو سوزده‌به‌رن
 بو نه‌و خوا به‌ی نه‌وانی به‌دی هتاوه‌ه ﴿إِنْ كُنْتُمْ إِنَّا تُعْبَدُونَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌ته‌نها نه‌و ده‌به‌رسن ﴿فَإِنْ أَشْكَيْتُمْ﴾
 ج‌ا نه‌گه‌ر خویان به‌گه‌وره‌زانی (من بیهرستن) ﴿فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ﴾ ده‌ی
 نه‌وانه‌ی لای به‌روه‌ردگارتن (فریشته‌کان) ﴿يُسَبِّحُونَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا يَسْئَمُونَ﴾ به‌شه‌و و
 به‌پوز عیبادته‌ی نه‌و ده‌که‌ن و ماندو وه‌ره‌س نابین ﴿

﴿وَمِنَ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً﴾ له‌نیشانه‌کانی (ده‌سه‌لانی) خوابه‌که زه‌وی ده‌بینی ووشک و ماته
 ﴿فَإِنَّ الْأَرْضَ أَخْبِثَ لَهَا﴾ که‌چی کاتیک بارانمان باراند به‌سهریدا ﴿أَهْزَتْ وَرَبَّتْ﴾ (به‌رواندنی پروک)
 ده‌که‌ویشه‌جوله‌و ده‌بوژیته‌وه (به‌رز ده‌بیشه‌وه) ﴿إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ﴾ بنگومان شه‌وه‌ی (زه‌وی
 ووشک) ده‌بوژنیته‌وه زبندوو که‌روه‌ی مردوو که‌نیشه ﴿إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی نه‌و (خوا) به‌سهر
 هم‌وو شتیکدا به‌توانایه ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا﴾ بنگومان نه‌وانه‌ی له‌ثابته‌کانی نیمه‌لا‌ده‌ده‌ن
 ﴿لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْهَا﴾ له‌نیمه‌شاراوه‌نین ﴿أَفَنُتْلَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ﴾ ده‌ی نایا که‌سی ده‌خریته‌ناو نا‌گروه‌چاکتره
 ﴿أَمْ مَنْ يَأْتِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بان نه‌و که‌سه‌ی له‌پوژنی قیامت دا‌بین ترس دیت ﴿أَفَتُؤْتُوا بِضَلَالٍ﴾ هه‌ر‌چینان
 وویست (حه‌رتان‌لی‌کرد) بیکه‌ن ﴿إِنَّهُمْ يَصِفُونَ يُضِلُّونَ﴾ بنگومان خوا‌به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن بینایه ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْآيَاتِ لَمَجَاجَةٌ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌قورئانیان بق‌هات و‌باوه‌ریان پی‌نه‌هینا (م‌زایان ده‌ده‌ین)
 ﴿وَلَهُ لَكِبٌ عَظِيمٌ﴾ که‌به‌راستی کتیبیکی زور‌به‌رزو‌جینگه‌ی پیره ﴿لَا يَتَّبِعِهِ الْبَطِلُ﴾ به‌تال و‌نا‌راستی پوی
 فی‌ناکات ﴿مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ﴾ نه‌له‌نیشتا و نه‌له‌دووا پ‌ورژدا (نه‌به‌لی‌که‌م‌کردن نه‌به‌لی‌زیاد‌کردن)
 ﴿تُزِيلُ مِنَ الْحَبَرِ حَبِيرٌ﴾ چونکه‌نیز در‌اوه‌ته‌خوا‌روه‌له‌لایه‌ن (خوا‌ی) کار‌دروستی ستایش کراوه‌وه ﴿وَلَا
 تَأْتِيكَ لَكَ﴾ هیچ‌شتیک به‌تو‌ناوتریت ﴿إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ﴾ مه‌گه‌ر شه‌وه‌ی به‌پیغه‌مبه‌رانی
 به‌رله‌تو و‌وتراوه ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرٍ﴾ به‌راستی به‌روه‌رد‌گارت خوا‌هن‌لینور‌دنه (بو‌نیمان‌داران)
 ﴿وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ وه‌خوا‌هن‌توله‌ی سه‌خته (بو‌نی‌باوه‌پان) ﴿وَلَوْ جَعَلْتَهُ قُرْءَانًا مُجَمِّعًا﴾ نه‌گه‌ر نه‌م
 قورئانه‌مان به‌زمانیکی نه‌جگه‌له‌عه‌ره‌بی‌بنار‌دایه ﴿لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ﴾ پی‌باوه‌پان ده‌یان و‌وت‌بو‌چی
 ثابته‌کانی به‌روونی شینه‌کراونه‌ته‌وه ﴿أَفَتَعْجَبُ وَتَعْرِىٰ﴾ (چون‌دوبن) قورئانی عه‌جه‌می و‌پیغه‌مبه‌ری
 عه‌ره‌بی ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَ الْهَدْيَ وَشَقَّاهُ﴾ (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د) بلی: قورئان بق‌که‌سانی باوه‌ریان پی‌هیناوه
 پ‌نیشاندرو شیفایه ﴿وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آيَاتِنَا لَمُؤْمِرُونَ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ری پی‌نایه‌ن له‌گو‌یاندان‌گرانی و
 که‌ری هه‌به (له‌بیستنی‌حه‌ق) ﴿وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَنِّي أُولَئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ هه‌روه‌ها له‌ناست نه‌و
 قورئانه‌دا کو‌رن، نه‌وانه‌له‌شویتنکی زور‌دوره‌وه‌بانگ ده‌ک‌رین ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ﴾ سو‌پند
 به‌خوا به‌راستی ته‌ورا‌تمان دا‌به‌مو‌سا ﴿فَأَخْلَفَ فِيهِ﴾ به‌لام‌جیاوازی‌تیدا‌کرا (له‌لایه‌ن‌جوله‌که‌کانه‌وه)
 ﴿وَلَوْ لَا كَرِهَتْ سَبْعُ مِائَةٍ مِنْ رَبِّكَ﴾ وه‌نه‌گه‌ر پ‌شتر بر‌سار نه‌درا‌یه‌له‌لایه‌ن به‌روه‌رد‌گارت‌ته‌وه (که‌س‌زایان
 دوا‌بخ‌ریت) ﴿لَقَضَوْا أَيْهَتَهُمْ﴾ له‌نبو‌ان‌بانداد‌وه‌ری ده‌کرا (به‌س‌زادانیان له‌دونیا) ﴿وَأَنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ
 مُرِيبٍ﴾ وه‌به‌راستی نه‌وان له‌دوو‌دلی و‌به‌د‌گومانی‌دان ده‌باره‌ی قورئان ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا
 فَلَنَنفِخَ بِهِ﴾ هه‌ر که‌سی کاری‌چاکه‌بکات (فاز‌نجه‌که‌ی) بق‌خویه‌نی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا﴾ هه‌ر که‌سی
 خرابه‌بکات (زیاته‌که‌ی) بق‌خویه‌نی ﴿وَمَا رَبُّكَ بِظَلِيمٍ لَّعِينٍ﴾ وه‌به‌روه‌رد‌گارت مسته‌م له‌به‌نده‌کانی

ناکات

﴿إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعُ﴾ زانینی رُوزی دوابی نه‌یابو لای خواده گهر بنریتته‌وه ﴿وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾
وه همر بهر و بوومینک که له بیست و قه‌باغه‌که‌ی دپته دهره‌وه ﴿وَمَا تَخْجُلُ مِنْ أُنْثَى﴾ و همر مینه‌به‌ک ناوس
ده‌بی ﴿وَلَا تَضَعُ﴾ و (سکه‌که‌ی) داده‌نیت ﴿إِلَّا بِعِلْمِهِ﴾ نه‌وه (خوا) ناگای لسی به ﴿وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ﴾
وه رُوزی خوا (هاویه‌ش به‌یدا که‌ران) بانگ ده‌کات ﴿أَنْتُمْ شَرَكَاؤِي﴾ هاویه‌شانی (که‌داتان نابو
بو) من له‌کوین ﴿قَالُوا لَا تَنْكُحْ﴾ ده‌لین پیمان راگه‌یاندی ﴿مَا مِثْلُ شَيْعِكُمْ﴾ که‌س له‌نیمه‌شایه‌ت نبین
(تو هاویه‌شت هه‌بی) ﴿وَضَلَّ عَنْهُمْ﴾ وه وون بوولیبان ﴿مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ﴾ نه‌واندی پیشتر
ده‌یانه‌رستن ﴿وَقُلُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَّجِيسٍ﴾ وه زانبان که‌هیچ به‌نا به‌کیان نی‌به ﴿لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ﴾
ئاده‌می ماندو نایی ﴿مِنْ دُونِ الْخَيْرِ﴾ له‌داواکردنی خیر و خوشی ﴿وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ وه نه‌گهر ناخوشی
به‌ک دوو‌چاری بیی ﴿فَيَقُولُ قَوْلًا﴾ نه‌وه بین هبوا و ناومید ده‌بی ﴿وَلَيْنَ أَفْقَهُ﴾ وه نه‌گهر پیمان
به‌خشی ﴿رَحْمَةً مِّنَّا﴾ مبه‌ره‌بانی به‌ک له‌لایه‌ن خرماته‌وه ﴿مِنْ بَعْدِ ضَرَرَةٍ مَّسَّتْهُ﴾ له‌پاش زبانیک لینی
که‌وتروه ﴿يَقُولُ هَذَا لِي﴾ ده‌لیت: نه‌مه‌هی خومه ﴿وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً﴾ وه‌گومان نابهم رُوزی
دوابی به‌ر با بیت ﴿وَلَيْنَ رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي﴾ وه نه‌گهر گهریتندرامه وه بولای په‌روه‌ردگارم (زیندو بو نه‌وه
هه‌بوو) ﴿إِن لِّيَ عِنْدَهُ لَلْخُسْفَى﴾ بیتگومان لای خوا (باداشتی) زور چاکم هه‌به ﴿فَلْيَنذِرْ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
جاسویند به‌خوا هه‌وال ده‌ده‌بین به‌واندی بین باوهر بوون ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی کردوویانه (له‌دونیا)
﴿وَلْيَذِيقْنَهُمْ﴾ وه سویند به‌خودا پیمان ده‌چه‌رین ﴿مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾ سزابه‌کی به‌هیز و به‌تین ﴿وَلَا تَعْصَا عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ وه کانی چاکه و خوشبمان رشت به‌سهر ئاده‌می دا ﴿أَعْرَضَ وَنَأَى بِجَانِبِهِ﴾ روو
وهر ده‌گبری و به‌خوبه‌زل زانینه وه دوور ده‌که‌وتته‌وه ﴿وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ﴾ به‌لام کانی ناخوشی تووش
بیت ﴿فَدَّوْدَ عَنَّا غَرِيضٍ﴾ نه‌وه نزاو هاواری زور ده‌کات ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ بَلَىٰ يَمِينٍ﴾ بلی پیم بلین ﴿إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ
اللَّهِ﴾ نه‌گهر (قورشان) له‌لایه‌ن خواوه‌بوو ﴿ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ﴾ پاشان نبه‌وش باوهرشان بین نه‌کرد
﴿مَنْ ضَلَّ﴾ کئی گومرا تره ﴿مِثْنُ حُوفٍ مُّقْبِلٍ﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌له‌دزابه‌نی به‌کی دوور له‌پراستیدا
بیت ﴿سَبْرٍ يَّهْدِي إِلَيْنَا﴾ له‌مدودوا به‌لگه‌کانی خرمانیان نیشان ده‌ده‌بین ﴿فِي الْأَفَاقِ﴾ له‌ناسوی
دونیا (له‌بوونه‌وه‌ردا) ﴿وَفِي الْأَفْسَاسِ﴾ وه له‌خودی خویاندا ﴿حَتَّىٰ يَبْصُرَ لُهُمْ﴾ هه‌نا بویان روون
بیت وه ﴿أَنَّهُ الْحَقُّ﴾ بیتگومان نه‌م (قورثانه) راسته ﴿وَأَلَمْ يَكُنْ بِرَبِّكَ﴾ تاپا په‌روه‌ردگارت به‌س نیبه
﴿أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ که‌به‌راستی ناگاداره به‌سهر هه‌موو شتیکدا ﴿إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ﴾
ناگاداره به‌پراستی نه‌وانه له‌دوو‌دلیدان ﴿فَإِنْ لَّيْقَهُ زَيْهَرٌ﴾ له‌دیدار و گه‌شتن به‌په‌روه‌ردگاریان
﴿إِلَّا أَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ﴾ ناگاداره به‌پراستی (زانست و زانیاری) خوا ده‌وری هه‌موو شتیک

سوره‌ی (الشوری)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوترت‌شده ﴿عَسَى﴾ به (عسین، سین، قاف) ده‌خوترت‌شده و خوا
زنان‌ش به مانا که‌ی بز زانیاری زیاتر و انا که‌شبان سهرنجی سهره‌تای سوره‌تی (البقرة) بده ﴿كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ ثابو جوړه خودا نیگاده کات بو تو ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَبْلِكَ﴾ وه بو تهو (پینغه‌مبه‌رانه‌ی)
پیش تو ش ﴿اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ خوای زالی بالاده‌ستی کاردرسته ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ ههر
بو خوا به ههر چی له ناسمانه‌کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه هدرچی له زه‌وی دایه ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾
وه تهو (خوا) بلند و گه‌وره به ﴿تَكْوِينُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نزیکه ناسمانه‌کان پارچه‌پارچه بین
﴿مِنْ قَبْلِكَ﴾ له سهرویانه‌وه ﴿وَالَّذِي يَسْمُو السَّحَابَ مَجْذَرًا﴾ وه فرشته‌کان به‌پاکی یادو سواسی
په‌روه‌دگاریان ده‌کن ﴿وَنَسْفَعُ الْقَحْطَ﴾ وه داوای لیسوردن ده‌کن ﴿لَعَنَ فِي الْأَرْضِ﴾ بو ته‌وانه‌ی
له‌زه‌ویدان ﴿أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ناگادارین که‌ینگومان ته‌نھا خوا لیسورده‌ی میهره‌بان به
﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِهِ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ﴾ وه ته‌وانه‌ی جگه له‌خوا دؤستان‌نکیان بو خویان هه‌لیزار دوه
﴿اللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا فِي السُّبُورِ﴾ خوا ناگادار و چاودنره به‌سهریانه‌وه ﴿وَمَا آتَتْ عَلَيْهِمْ يَدُكَ﴾ وه تو (ته‌ی موحه‌ممه‌د
﴿بَارِئُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پاریزه‌رو چاودنر نیت به‌سهریانه‌وه ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ههر وه‌ها نیگامان کردوه بو ت
﴿قَوْلَ إِنَّا غَرَبْنَا﴾ قورثانیک (به‌زمانی) ههره‌بی ﴿يُنذِرُ السَّاعَةَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ قَبْلِكَ﴾ بو ته‌وه‌ی خه‌لکی مه‌ککه
و که‌سانی ده‌ورو به‌ریی بترسینی ﴿وَنُذِرُكَ نَارَ الْجَنَّةِ﴾ وه (خه‌لک) بترسینی له‌پوژی کؤ کردنه‌وه
﴿لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ که‌هیچ گومانی تیدا نه ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ﴾ کؤ مه‌لنیک له به‌هه‌شتان ﴿وَفَرِيقٌ فِي السَّعِيرِ﴾ وه
کؤ مه‌لنیک له ناگریی بلنسه‌داردان ﴿وَنُوحَاةُ اللَّهِ﴾ وه نه‌گه‌ر خوا بیویستابه ﴿جَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ده‌پکردن
به‌یه‌ک ته‌وه (باوه‌رداریان بن باوه‌ر) ﴿وَلَكِنْ يَدْخُلُ مِنَ النَّارِ فِي رَحْمَةٍ﴾ به‌لام ههر که‌سیکی بویت ده‌یخانه‌ناو
میهره‌بانی خویه‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْهُدَى وَاتَّبَعُوا رِجْلَنَا﴾ سته‌مکاره‌کانیش هیچ دؤست و یارمه‌تی ده‌رنکیان
نی به ﴿أَلَمْ نَخْلُقْ مِنْ دُونِهِ آدَمَ﴾ نایانسان جگه له‌خوا پشتیوان و دؤستان‌نکیان بو خویان هه‌لیزار دوه؟
﴿وَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ﴾ ههر خوا پشتیوان و دؤسته ﴿وَهُوَ عَلَى النَّاسِ﴾ وه ته‌نھا ته‌و مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه
﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ته‌و به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه به‌سهرهموو شتیکدا ﴿وَمَا أَخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
وه ههر شتیک که‌تیدا جیوا از بوون ﴿فَخَلَكْنَا إِلَى اللَّهِ﴾ ته‌وه بریاره‌که‌ی بو لای خوا ده‌گه‌ریتده
﴿ذَلِكَ اللَّهُ رَبِّي﴾ ته‌و خوا به په‌روه‌دگاریی منه ﴿عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾ ته‌نھا پشتم به‌و به‌ستوه ﴿وَالَيْتِي﴾
أُنِيبُ ﴿وه ههر بولای نه‌ویش ده‌گه‌رنمه‌وه﴾

﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ (خوا) به‌دیه‌تیری ناسمانه‌کان و زهویی به ﴿جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾
 بوی به‌دی هیاون هاوسهران له‌خودی خوتان ﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا﴾ هه‌روه‌ها له‌نازه‌لشدا جووتی
 (دروستکر دووه) ﴿يَذَرُكُمْ فِيهَا﴾ له‌جووت بووندا ژماره‌تان زور ده‌کات ﴿لِّتَسْكُنُوا فِيهَا﴾ هه‌یج
 شتیک به‌وینه‌ی خوانی به (نه له‌زات و نه له‌سیفات و نه له‌کرداریدا) ﴿وَهُوَ السَّمِيعُ الْغَنِيُّ﴾ وه‌ئوه
 بیسه‌ری بینابه ﴿لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هه‌ر یزئوه (کلیده‌کانی) ده‌سه‌لانداری ناسمانه‌کان
 وزه‌وی ﴿يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ﴾ رزق و روزی فراوان ده‌کات و ده‌یگرئوه‌له‌هه‌ر که‌سی که
 بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به‌راستی خوا ناگاداره به‌هه‌موو شتیک ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ﴾ ئه‌و
 ثابینه‌ی بۆ داناوون ﴿مَا وَضَىٰ بِهِ فُؤَادًا﴾ که‌فه‌رمانی داوه به‌نوح و ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ ئه‌وه‌ش
 نیگامان کردوه بۆ تو و ﴿وَمَا وَضَّيْنَا بِهِ لَكُم مِّنْ فَرْغٍ مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ﴾ ئه‌وه‌ش که‌فه‌رمانمان داوه به‌ئیراهیم
 و موسا و عیسا ﴿أَنۢ أَتَىٰ الَّذِينَ لَا تَشْفَعُ لَهُمْ﴾ که‌له‌سه‌ر ئه‌و ثابینه‌بن به‌رینک و راستی و جیاوازی تیندا
 مه‌که‌ن ﴿كَرَّمَ عَلَى الشَّرِيعِينَ﴾ زور قورس و گرانه به‌لای هاوبه‌ش دانه‌رانه‌وه ﴿مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ﴾ ئه‌وه‌ی
 ئه‌وانی بۆ بانگ ده‌که‌یت ﴿لَهُ يَحْجِي إِلَيْهِ مِن شَاءَ﴾ خوا هه‌ر که‌سی بویت هه‌لی ده‌بژیری بۆ (موسلمان
 بوون) لای خوی ﴿وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن يُنِيبُ﴾ وه‌رینمورنی که‌سێک ده‌کات بۆ لای خوی بگه‌رئوه‌وه ﴿وَإِذْ
 نَادَىٰ رَبُّهُ﴾ وه‌جیاواز نه‌بوون ﴿إِلَّا مَن نَّعَىٰ مَاجِدَهُمُ الْغَيْثُ﴾ مه‌گه‌ر له‌پاش ئه‌وه‌ی که‌زانست و زانیاریان
 بۆ هات ﴿تَعَالَىٰ سِتْرُهُمْ﴾ به‌هوی درابه‌تی و چه‌سوودی تینوئیانه‌وه ﴿وَوَلَّا كَلِمَةً سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ﴾ وه‌ته‌گه‌ر
 فه‌رمانتیک پشتر له‌په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌ده‌نه‌چوايه ﴿إِلَّا أَجَلٌ مَُّسْكُونٌ﴾ تا کاتی دیاری کراو (ده‌ی بژین)
 ﴿لَقَضَىٰ سِتْرَهُمْ﴾ ئه‌وه‌هه‌ر یسار له‌تینوئیاندا ده‌کرا (به‌سزادانیان) ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ أُورُوا۟ا۟ الْكِتَابَ مِن بَعْدِهِمْ﴾ وه‌هه‌ر
 به‌راستی ئه‌وانه‌ی له‌دوای ئه‌وان نامه‌یان بێ درا ﴿لَقَدْ سَخَّرَ لَهُمُ الرِّيبَ﴾ له‌گومان و دوو دلیدا بوون
 لئی ﴿فَلِلَّذِينَ كَفَرُوا۟﴾ که‌واته‌تۆ بۆ ئه‌وه‌بانگه‌وازیکه‌و ﴿وَأَلَسْتُمْ بِمُؤْمِنِينَ﴾ راست و راوه‌ستاوبه
 له‌سه‌ر ثابینه‌که‌ت به‌و جووره‌ی فه‌رمانت پیکراوه ﴿وَلَا تَتَّبِعِ أَهْوَاءَ هُمْ﴾ وه‌شوین ناره‌زووه‌کانی
 ئه‌وان مه‌که‌وه ﴿وَقُلۡ ءَمْسًا﴾ وه‌بلای باوه‌رم هه‌شاهه ﴿بِمَا أُنۢزِلَ إِلَيْكَ مِنَ كِتَابٍ﴾ به‌هه‌رنامه‌یه‌ک
 که‌خوا نار دویه‌تیه‌خواره‌وه ﴿وَأَمۡرٌ لَّا تَعۡدِلُ بَيْنَهُمْ﴾ وه‌فه‌رمانم بێ دراوه که‌داد په‌روه‌ریم له‌هه‌ر
 تینوئیاندا ﴿إِنَّهُ رَءِیۡنَا زُبُرَكُمۡ﴾ خوا په‌روه‌ردگاری تیمه و ئیوه‌شه ﴿لَکَ الْأَعۡمَکُنَا﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی
 خومان بۆ خزمانه و ﴿وَلَكُمۡ أَعۡمَکُمۡ﴾ (پاداشتی) کرده‌وه‌ی ئیوه‌ش بۆ خوتانه ﴿لَا حِجَّةَ بَیۡنَنَا وَبَیۡنَکُمۡ﴾
 هه‌یج به‌لگه‌یه‌ک نه‌ماوه له‌نیوان تیمه و ئیوه‌دا (باس نه‌کرایم) ﴿إِنَّهُ يَجۡمَعُ بَیۡنَنَا﴾ خوا (له‌روز وایی دا)
 کومان ده‌کاته‌وه ﴿وَاللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ سه‌ره‌نجام و گه‌رانه‌وه‌ش هه‌ر بۆ لای ئه‌وه ﴿

﴿وَالَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آلِهِ﴾ نه‌وانه‌ی دهم‌ده‌مین ده‌کدن له‌بارهی خواوه ﴿مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ﴾ له‌دوایی
 شه‌وه‌ی (خهلکی بانگه‌وازی) نه‌ویان وه‌لام دایه‌وه و (موسلمان بوون) ﴿حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِندَ رَبِّهِمْ﴾
 به‌لگه کانیان بوچ و به‌تاله لای په‌رومردگاریان ﴿وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ﴾ وه‌خه‌شم و رقی خوابان له‌سه‌ره
 ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّبِيدٌ﴾ وه‌سزای زور سه‌ختیان بزه‌یه ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ خواه وه‌زاته‌یه که
 هم فورئانه‌ی به‌راستی ناردووه‌ته خواره‌وه ﴿وَالْمُزَيَّنَّ﴾ وه‌تمرازووی ناردووه (بو جیاکردنه‌وه‌ی
 حقه و به‌تال) ﴿وَمَا يُدْرِيكَ﴾ وه‌توچوزانیت ﴿تَعْلَمُ السَّاعَةَ قَرِيبٌ﴾ له‌وانه‌یه هاتنی ریزی دواپی زور
 نزیك بیت ﴿يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی نیه به‌له‌ی هاتنی ده‌کدن
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی هه‌یه ده‌ترسن لنی ﴿وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ﴾ وه
 ده‌زانن ریزی دواپی راسته ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَتَرَوْهُمُ فِي السَّاعَةِ﴾ بیتداین به‌راستی نه‌وانه‌ی که گومانیان
 هه‌یه له‌ریزی دواپی ﴿لَيْسَ صَلَاحٌ بِعَيْنٍ﴾ شه‌وه به‌راستی له‌گومراییه‌کی زور دوور له‌راستی دان ﴿إِنَّ
 اللَّهَ أَطِيفٌ بِعِبَادِهِ﴾ خوادلسوره به‌به‌نده‌کائی ﴿يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ﴾ ههرکه‌سی بویت رزق و ریزی ده‌دات
 ﴿وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ﴾ وه‌ههر نه‌و به‌هیزو بالاده‌سه‌ت ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدْ حَرْثَ الْآخِرَةِ﴾ ههرکه‌س
 به‌ره‌مه‌ی دوا ریزی بویت ﴿تَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ﴾ نیمه به‌ره‌مه‌که‌ی بزو زیاد ده‌کین ﴿وَمَنْ كَانِ يُرِيدْ
 حَرْثَ الدُّنْيَا﴾ وه‌ههرکه‌سینک به‌ره‌مه‌ی دونیای بویت ﴿تُؤْتِيهِ مِنْهَا﴾ هه‌ندی له‌دونیای پی ده‌ده‌ین
 ﴿وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ﴾ به‌لام له‌ریزی دواپی دا هیچ به‌شیکنی نی به ﴿أَنَّهُمْ شُرَكَاؤُا﴾ ناخو
 نه‌و (بیباوه‌رانه) هاوبه‌شائیکیان هه‌یه ﴿سَرَعُوا لَهُمُ مِنَ الدِّينِ﴾ ناینیکیان بزو داناوون ﴿مَا لَوْ أَنَّهُمْ دَانُوا اللَّهَ﴾
 که خوارینگه‌ی پی نه‌داوه ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ﴾ وه‌نه‌گهر بریاری به‌کجاری ده‌ره‌نه‌چوايه ﴿لَقُضِيَ
 بَيْنَهُمْ﴾ له‌نیوانیان دا بریار ده‌درا (به‌له‌ناویردنیان) ﴿إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌به‌راستی بزو
 ستم کاران سزای سه‌ختی نازار ده‌ره‌یه ﴿تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا﴾ توسته‌مکاران
 ده‌بینی زور ده‌ترسن له‌تاو شه‌وه‌ی کردویانه ﴿وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ بیتگومان شه‌وسزایه ههر دووچاریان
 ده‌بیت ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه‌نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه و چاکه کانیان کردووه
 ﴿فِي رَوْضَاتٍ لُجْنًا﴾ له‌ناو باخ و باخانی به‌هه‌شتدان ﴿لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِندَ رَبِّهِمْ﴾ له‌لایه‌ن
 په‌رومردگاریانه‌وه ههرچیان بویت بزیان ناماده‌یه ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ﴾ شه‌وه‌یه چاکه و
 به‌خششی زور گه‌وره ﴿

﴿ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ﴾ نهو (به‌خششه) نهو به که خوا امروزه ده‌دات به به‌نده کانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نهو انه‌ی که باوه‌ریان هیناوه و چاکه کانیاں کردووه ﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ (نه‌ی موحه‌ممد ﷺ) بل‌ی داوای هیچ پاداش‌نیکتان لی‌ ناکم له‌سهری ﴿إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَىٰ﴾ مه‌گهر خوش‌یوستنی خزمایه‌تی ﴿وَمَنْ يَقْرَأْ حَسَنَةً نَّزَّلْنَا لَهَا مِن فَوْفِهَا حَسَنَةً﴾ ههر که‌س ههر چاکه به‌ک بکات چاکه‌ی بز زیاد ده‌که‌ین (به‌چهند به‌رانه‌ر) ﴿إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ شَكُورٌ﴾ به‌راستی خوالی‌ بورده‌ی سوپاسگوزاره ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ یان نهو (بن باوه‌رانه) ده‌لین پیغه‌مهر در‌وی به‌دهم خواوه هه‌لبه‌ستووه ﴿قُلْ إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾ خونه‌گهر خوا بیه‌ویت ﴿يَخْتَصِمُ عَلَىٰ قَلْبِكَ﴾ موز ده‌نی به‌سهر دلت دا ﴿وَبَشِّرِ اللَّهُ الْفَاطِلَ﴾ وه‌خوا به‌تال له‌ناو ده‌بات ﴿وَيُحْيِي لَحْيًا بِكَلِمَاتِهِ﴾ وه‌به‌وونه‌کانی (قورئان) راستی جی‌گیر ده‌کات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ به‌راستی خوا زانابه به‌وه‌ی له‌ناو دلاندايه ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ وه‌نه‌و خوا زانیکه ته‌وبه له‌به‌نده‌کانی وهرده‌گریت ﴿وَيَعْلَمُ أَعْيُ النَّسِیَاتِ﴾ وه‌له‌کرده‌وه خرابه‌کان چاوپوشی ده‌کات ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُفْكِرُونَ﴾ وه‌ده‌زانی به‌ههرچی که‌ئیه‌وه ده‌یکمن ﴿وَيَسْجُدُ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ نهو انه‌ی باوه‌ریان هیناوه و چاکه کانیاں کردووه (داوایان) وهرده‌گریت ﴿وَيُرِيذُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ وه‌له‌به‌هرو به‌خششی خوی زیاتریان ده‌داتی ﴿وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ به‌لام بی باوه‌ران سزای سه‌ختیان بز هدیّه ﴿وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ﴾ خونه‌گهر خوا رزق و زو‌ری فراوان بکر دایه بز به‌نده‌کانی ﴿لَبَخَّافُوا الْأَرْضَ﴾ له‌زه‌ویدا سته‌میان ده‌کرد و سهر که‌ش ده‌بوون ﴿وَلَكِنْ يَرَوْنَ مَا يَشَاءُ﴾ به‌لام (خوا) رزق و زو‌ری به‌و نه‌ندازه ده‌نیرینه‌خواوه که‌خوی بیه‌ویت ﴿إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ به‌راستی خوا به‌ئاگا و بینابه به‌نده‌کانی ﴿وَهُوَ الَّذِي يَرَىٰ الْعَذَىٰ﴾ وه‌خوائه‌وزاته‌یه که‌باران ده‌بارینی ﴿مِنْ عَذَابِ مَا تُفْكِرُونَ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی که‌خه‌لکی بی‌نومید بوون ﴿وَيَسْأَلُكُمْ﴾ وه‌(بارانی) په‌حمه‌تی خوی بلاو ده‌کاته‌وه ﴿وَهُوَ الْقَيُّومُ﴾ وه‌ههر نه‌و پشتیوان و سوپاسکرا وه ﴿وَمِنْ بَيْنِهِ﴾ وه‌له‌به‌لکه‌کانی (ده‌سه‌لاتی) خوابه ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ دروستکردنی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَمَا مَعَكُمْ فِيهِمَا مِنْ ذَاتِ حَيٍّ﴾ وه‌وه‌ی بلاوی کردووه‌وه له‌گیانله‌به‌ران له‌ههر دوو کباندا ﴿وَهُوَ عَلَىٰ جَنُودِهِمْ إِذَا يَنشَأُ قَوِيْرٌ﴾ وه‌خوا ههر کاتیک بیه‌ویت به‌توانابه به‌سهر کو‌کردنه‌وه‌یابندا ﴿وَمَا أَصْبَرُكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ﴾ وه‌ههر ناخوشی به‌کتان تووش بووبی ﴿فَمَا كَسَمَتْ لَكُمْ كُوفًا﴾ نه‌وه به‌هزیی کرده‌وه‌یی (خرابی) خزانه‌وه‌یه ﴿وَيَعْلَمُ أَعْيُ كَثِيرٌ﴾ وه‌له‌زور‌تکیش چاوپوشی کردووه ﴿وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ئیه‌وه ناوانن له‌زه‌ویدا قوناربن ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ وه‌نیتانه بی‌جگه له‌خوا ﴿مِنْ وَرَىٰ وَلَا نَصِيرٌ﴾ هیچ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌رتک ﴿

﴿وَمِنَ ابْنِي جَارٍ فِي الْخَيْرِ كَلَّا عَلَيْهِ﴾ و ه له بهلگه کانی (دهسه لانی) خوابه که شستیا بنک و هک شاخه کان له
 ده ریادا ده برون ﴿إِنْ يَشَأْ يُسْكِنَ الرِّيحَ﴾ ته گهر خوابه وی (با = ههوا) راده گرنت ﴿وَيُظِلُّنَّ زَكَوٰتَكَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ﴾
 شتر که شسته کان بهسه ر پستی ده ریاکه وه دهه سستن ﴿إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ﴾ بهراستی شه وی (که باس
 کرا) چندی بهلگه و نیشانه هیه ﴿لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ بز هه موو شارام گرنتکی سو باسگوزار ﴿أَوْ يُوقِفُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ یان به هوی کرده وه کانیا نه وه نو قیمان ده کات ﴿وَيَقِفُكُمْ عَنْ عَمَلِكُمْ﴾ له زور نکیش
 (له گونا هیان) چاو بوشی ده کات ﴿وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُخَدِّلُونَ فِيهِ لَا مَكْنَأَ هُمْ يَوْمَهُمْ﴾ نهوانه ی که ده مه قالی ده کهن
 ده باره ی بهلگه کانی نیمه ده زانن ﴿مَا لَهُمْ مِنْ فِئَةٍ﴾ هیچ په نایه کیان نیه ﴿وَمَا أُولَٰئِكَ مِنْ شَيْءٍ﴾
 جا هه رشتینکتان بین به خشر اوه ﴿فَتَنَحَّ خِزْيُ الَّذِينَ﴾ نه وه ته نها خوشی زیانی نه م دونیا به ﴿وَمَا عِندَ اللَّهِ خِزْيٌ
 ذَاتُنَّ﴾ وه شه وی لای خوابه چاکتر و به رده و امتره ﴿لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بز نهوانه ی باوه ریان هینا وه ﴿وَعَلَىٰ
 رُءُوسِهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ وه ته نها پشت به بهر و ورد گاریان ده به سستن ﴿وَالَّذِينَ يَخْتَفُونَ كَثِيرًا مِّنَ الْإِبْرَةِ وَالنَّوَاحِشِ﴾ وه
 نهوانه ی له گونا هه گه وره کان و خرابه زور ناشیرینه کان دور ده که ونه وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه کانی
 رقی و قینیا ن هه لستیت ﴿هُمْ يَقُولُونَ﴾ شهوان لی ده سوورن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نهوانه ی که
 گو ترایه لی بهر و ورد گاریان کرده وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نو تره کانیا ن به چاکسی نه نجام داوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾
 به خشر ﴿وَهُ كَارُوا بَارِي نِیو انیا ن به پرس و مه شور ته ﴿وَمِمَّا زَكَّاهُمْ يُقُولُونَ﴾ وه له و پروری به ی پیمان داوون
 ده به خشن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه نهوانه ی کانی ده ست در تریا ن لی ده گرنت ﴿هُمْ يَتَصَدَّقُونَ﴾
 توله ی خویان ده ستین (و سهر دانا خه ن) ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا﴾ وه توله ی هه ر خرابه به ک
 خرابه به که به وینه ی خوی ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ﴾ جا هه ر که سی بیوری و ناشتی بکات ﴿فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾
 شه وه پاداشتی نه وه لای خوابه ﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ بهراستی خواسته مکارانی خوش ناوی ﴿وَلَمَّا
 تَصَرَّفَ تَصَدَّقُوا﴾ وه هه ر کهس توله به سنی له پاش شه وه ی سته می لیکر اوه ﴿فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ﴾
 تا نهوانه هیچ تاوان و گونا هینکیان له سه ر تیه ﴿إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ﴾ تاوان و گونا هه
 له سه ر شه و که سانه به که سته م له خه لکی ده کهن ﴿وَيَتَوَكَّلُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ وه به تاهه ق خرابه کاری
 ده کهن له زه ویدا ﴿أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ نهوانه سزای زور سه ختیان بز هیه ﴿وَلَمَّا صَبَرُوا﴾
 وه هه ر کهس خو گرو لی سو رده بین ﴿إِنْ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَذَابِ الْأَلَمِّ﴾ بهراستی نه مه له کاره پر بایه خ و
 په سه نده کانه ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وه هه ر کهس خوا گو مریسی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ يَنْتَصِرُ﴾ نه وه
 پاش شه وه هیچ دوست و یار مدتی ده رنکی نی به ﴿وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ﴾ وه سته مکاران ده بینیت
 کاتیک سزای (خوا) ده بینن ﴿يَقُولُونَ هَلْ لَّنَا مَرَدٌّ مِّنْ سَبِيلِ﴾ ده لین نایا ریگایه که هیه بگره یینه وه بز
 دنیا ﴿

﴿وَتَرْكِبُهُمْ يَعْرِضُونَ عَلَيْهَا﴾ وە دەیان بینی پیشانی دۆرەخ دەدرتین ﴿حَشِشِينَ مِنَ الْإِنِّ﴾ بەمل کەچی و زەلیلی و دامابی ﴿يَنْظُرُونَ مِنْ ظُرُفٍ خَفِيٍّ﴾ بە گۆشە ی چاوو بەدزیەو دەروانن ﴿وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ وە ئەوانە ی کە باوەریان هیناوە دەلێن ﴿إِنَّ الْخَيْرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ بەراستی زیانبەرە کان ئەوانەن کە خوێان و کەس و کاریان لەپەرۆی هەستانه وەدا لە دەس داوہ ﴿إِلَّا إِنْ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقْتَرٍ﴾ بیدارین بەراستی ستەمکاران لە سزایەکی هەمیشەیی دان ﴿وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ الْإِيَّاهُ﴾ وە ئەوانە هیچ پشتیوانێکیان نی بە ﴿يَصْغُرُونَ لَهُمْ يَوْمَ دُوبِ اللَّهِ﴾ کە یارمەتیان بدەن بێجگە ئەخوا ﴿وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ﴾ وە هەر کەسێک خوا گومراپی بکات ﴿فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ﴾ ئەو هەچ بەنگە یەکی پرگار برونە بۆ نی بە ﴿أَسْتَجِبُوا رَبِّكُمْ﴾ گوێرایەل بن بۆ پەرورەدگارتان ﴿مَنْ قَبْلِي أَنْ يَأْتِيَهُمْ يَوْمَ﴾ پیش ئەو ی پرۆتێک بێت ﴿لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ﴾ لە لایەن خواوە کە گەراوە یی بۆ نی بە ﴿مَا لَهُمْ مِنْ مَلَكٍ يُوَفِّيهِمْ﴾ ئەو پرۆە هەچ بە ناگایە کتان نابێت ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ لَكِبٍ﴾ وە هەچ ئێنکاری بە کتان یی نا کریت ﴿فَإِنْ أَقْرَبُوا﴾ جا ئەگەر برویان وەرگیرا ﴿فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا﴾ ئەو ئیمە تو مان بە پارێزەر و چاودێر نە نار دوو بە سەریان ﴿إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَعُ﴾ تۆ تەنها راگە یاندت لە سەرە ﴿وَإِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً﴾ وە بەراستی کاتێ ئیمە لە لایەن خوێمانەو بە هەرە و نېعمەتێک بە کەسێک بچەرۆین ﴿فَرِحَ بِهَا﴾ پشی دلخۆش دەبێ ﴿وَأَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ وە ئەگەر ناخۆشەکیان تووش بێت ﴿بِمَا قَدَّمْتِ يُدْبِرُ﴾ بەهوی کردەو ی خوێانەوہ ﴿فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ﴾ ئەو بەراستی نادەمی پێ نەزان و سەپلە یە ﴿يَوْمَئِذٍ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ﴾ هەر بۆ خوا یە مۆلک و پاشایەتی ئاسمانە کان و زەوی ﴿يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ﴾ هەر چی یە و نیت بەدی دەهێتیت ﴿يَهْبِئُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَّا﴾ بۆ هەر کەسێک یە و نیت کچی پێ دەبەخشیت ﴿وَيَهْبِئُ لِمَنْ يَشَاءُ الْذُكُورُ﴾ وە بۆ هەر کەسیش یە و نیت کوری پێ دەبەخشیت ﴿أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَنَثَرًا﴾ بان کور و کچی بەیە کەوہ پێ دەبەخشیت ﴿وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا﴾ وە هەر کەسێکیش یو نیت نەزۆکی دەکات ﴿إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾ بەراستی خوا زانی ی دەسەلاتدارە ﴿وَمَا كَانَ لِشِرِّ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ﴾ بۆ هەچ کەس نەبووہ کە خوا قسە ی لە گەلدا بکات ﴿إِلَّا رَحِمًا﴾ بە وەحی نەبیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَآيَ حِجَابٍ﴾ بان لە پشت پەر دەوہ ﴿أَوْ يُرْسِلَ رُسُلًا﴾ بان تیراویک بنیریت ﴿فَوُجَّحِي بِآيَاتِهِ مَا يَشَاءُ﴾ و بە فرمانی خوێی ئەو ی کە یە و نیت وەحی بۆ دەکات ﴿إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بەراستی خوا بلندی کار دروستە ﴿

﴿وَكَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُ رَبِّكَ رُوحًا﴾ هەر به و شیوه (که و حی پی دیت) قورئانمان بۆ تو نارد (ئی موحه میده
 ﴿مِنْ أَمْرٍ﴾ به فرمانی خو مان ﴿مَا كُنْتَ مَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ﴾ که تو نه تده زانی کتیب و ایمان
 چی به ﴿وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا﴾ به لام نیمه نه و ده مان کرده پروناکی به ک ﴿يَهْدِي بِهِم مِّنْ شَأْنٍ﴾ ریتموونی
 هەر که سینکی پی ده که یین که بمانه و نیت ﴿مِنْ عَمَلِنَا﴾ له به نده کانمان ﴿وَأَنَّكَ أَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾
 وه به راستی تو (خه لک) ریتموونی ده که یت بۆ پنگای راست ﴿صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي﴾ رینگهی نه و
 خوابه ی ﴿لَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ که هەر چی له ناسمانه کان و هەر چی له زه و یدایه هی نه و
 ﴿أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ بیدار یین هه مو و کاره کان هەر بۆ لای خوا ده گه ریتموه ﴿

سوره قی (الزخرف)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿حَم﴾ به (ح، میم) ده خو نریتموه خوا زانانتره به و انا که یی بۆ زانیاری زیاتر سه پری سه ره تای سوره تی
 (البقرة) بکه ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ سویند به م پدراوه پروون که ره وه یه ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾
 به راستی نیمه قورئانمان به عهره یی داناوه ﴿لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ بۆ نه وه ی تی بگهن ﴿وَاللَّهُ رَافِعُ
 الْكِتَابِ الْكَرِيمِ﴾ به راستی نه م قورئانه له تابلوی سی پارتز او دایه لای نیمه (له لوح المحفوظ دا)
 ﴿لَحْيٍ حَصِيدٍ﴾ که زور بلند و پره له دانایی ﴿أَفَضَّرْتُ عَنْكُمْ الْإِذْنَ صَفِيًّا﴾ ده ی نایا نیمه نه م
 قورئانه نان لی دوور بخه بینه وه ﴿أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّشْرِكِينَ﴾ له به ر نه وه ی نیمه که لیتی زیاده پون ﴿
 وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَّبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ﴾ وه زور پیتغه میهرمان له گه له پیتشه کان نارد و وه ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَّبِيٍّ﴾
 وه هەر پیتغه میهرنکیان بۆ هاتبی ﴿إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ نه و ان هەر گالته یان پی کړد و وه ﴿
 فَأَخَذْنَا مِنْهُمُ نَضْجًا﴾ جا که سانی که له مان به هیز تر بوون له نا و مان بردن ﴿وَمَضَىٰ مَثَلُ الْأَوَّلِينَ﴾
 وه به سه ره چو و سه ره گوزشته یی پشینان ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمُوتِ وَالْأَرْضَ﴾ وه نه گهر
 پر سیاریان لی بکه یت کی ناسمانه کان و زه ویی به دی هیتاوه ؟ ﴿يَقُولُ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ بیگو مان
 ده لین خوای زالی بالادهستی زانا دروستی کړد و ون ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾ نه و خوابه ی
 زه وی کړد و وه به لانه که بۆ نان ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا﴾ وه چهند رینگایه کی نیادا دروست کړد و وه
 بۆ نان ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ بۆ نه وه ی بگهن به مه به سته کانتان ﴿

﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ﴾ وە ئەو خواپەیی کە لە ئاسمانەوە بەئەندازە بارانی بۆ باراندوون
 ﴿فَنَشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً قَیِّمًا﴾ جا وولاتیکێ ووشک و مردووی پێ زیندوو دەکەینەووە ﴿كَذَٰلِكَ نُخْرِجُكَ تَابَهُ
 جَوْرَهُ ثَبَوْشَ زیندوو دەکەینەووە ﴿وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا﴾ وە ئەو خواپەیی کە هەموو جووتەکانی
 بەدی هێناووە ﴿وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ﴾ وە کەشتی و ولاخی بۆ ئەراهم هێناون کە سواریان
 دەبن ﴿يَلْتَمِسُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ﴾ بۆ ئەوێ سواری پشتیان بن ﴿تُذَكَّرُوا بِعَمَةِ رَبِّكَ﴾ لە پاشان بیر لەبەهره
 و نېعمەتی پەرورەدگار تان بکەنەووە ﴿إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَىٰهَا﴾ کاتی سواریان بوون ﴿وَتَكُونُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرْنَا
 هَٰذَا﴾ وە بێنێن پاڵ و بێگەردی بۆ ئەو (خواپەیی) کە ئەمەیی بۆ پام هێناوین ﴿وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِبِينَ﴾ کە
 بێشتر ئیمە تو ئاتمان بەسەردا نەبوو ﴿وَإِنَّا إِلَٰهٌ مُّشْفِقُونَ﴾ وە بەراستی ئیمە بۆ لای پەرورەدگارمان
 دەگەڕێنەووە ﴿وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا﴾ وە بێگومان لەناو بەندەکانی خوادا هەندێک (مەندالیان)
 بۆ پەرورەدگاردانا ﴿إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ﴾ وە بەراستی مەرووف (ی کافر) پێ ئەزان و سەپلەیی ناشکرایە ﴿وَلَا
 تَعْدُ مِمَّا يَخْلُقُ بِنَايَ﴾ ئایا لەناو دروست کراوە کانییدا کچانی بۆ خۆی هەلبژاردووە ﴿وَأَصْفَكَ
 يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ وە کورانی تاپەت کردووە بەئێوەووە ﴿وَإِنَّا لَنَشَرُّ أَحَدُهُمْ﴾ وە کاتی مژدە بەبەکی
 ئەوان بدەری ﴿بِمَا ضَرَبَ الْبَرْحَتَيْنِ مَثَلًا﴾ بەوێ بەنموونە بۆ خوای دادەنێت (واتە: ئەگەر پێی
 بووتریت کچتان بوو) ﴿ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ رووی پەش هەڵدەگەڕێ و پیش
 دەخواتەووە ﴿أَوْ مِّنْ يُّنْسُو فِي الْجَنَّةِ﴾ ئایا ئەو (کچە)ی لەناو ئالتون و خشلا بەخێوو کرابێ
 و ﴿وَهُوَ فِي الْإِصْبَاحِ عِزٌّ مُّبِينٌ﴾ لە کاتی دەمەقالتیدا ناتوانی مەبەستی خۆی دەربیریت (بۆ خوای
 بربار دەدەن) ﴿وَجَعَلُوا الْقُلُوبَ عَلَىٰ لَدُنْهُمْ عُجْبًا الرَّحْمَنُ أَعْلَمُ﴾ وە ئەو فریشتانەیی کە بەندەیی خوای
 بەخستەن بەمێنەیان دادەنەن ﴿أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ﴾ ئایا ئەوان بەدیاری دروستکردنەووە بوون
 ﴿سَمَّكَمْ شَهِدْتُمْ وَمُتُّونَ﴾ بێگومان ئەو شایەتیانەیان دەنوسریت و پرسیاریان لێ دەکری ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ﴾ وە دەلێن ئەگەر خوا بیویستایە ئیمە ئەو (فریشتانەمان) نەدەپەرست
 ﴿مَالَهُمْ بِذَٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ هیچ زانیاری بەکیان نی بە ئەو بارەیدەووە ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ ئەوانە
 هەردوو دەکەن ﴿أَلَمْ يَتَّبِعُوا كُتُبًا مِّن قَبْلِهِ﴾ وە ئایا لە پیش قورئان پەرتوکی کەمان پێ داون
 ﴿فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ﴾ کە ئەوان دەستیان پێوە گرتبێ ﴿بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ نَا عَلٰى أَثَرٍ﴾
 (نەخێر وانی) بەلکو دەیانوت بەراستی ئیمە باو و باپیرانمان لەسەر نایینێک دیووە (لەسەریت پەرستی)
 ﴿وَلَا عَلَىٰ أَثَرٍ هِمٌّ مُّهُتَدُونَ﴾ وە بێگومان ئیمەش پەپەرەیی پێبازی ئەوانین ﴿

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ ﴿١﴾ هَدَاهُمْ وَهَدَاهُمْ تَوْهِيغًا يَنْتَعِمُونَ بِرِغْمِهِمْ نَكَمًا نَهَارًا دَوَاهٍ لَهَيْجِ شَارِكًا ﴿٢﴾ إِلَّا قَالُوا مُرُوحًا ﴿٣﴾ مَهْغَرٌ خَوْشْكَوْزَهَرَانِهْ كَانِ (دهوله‌مهنده‌كان) ی ووتویانه ﴿٤﴾ إِنَّا وَجَدْنَاهُ آتَاةً عَلَى الْقَرْيَةِ ﴿٥﴾ بِهَرِاسْتِ نِیمَهْ باوو باپیرانی خومان له‌سهر نایبیک دیووه ﴿٦﴾ وَإِنَّا عَرَّفْنَاهُم مَّقَاتِلَهُمْ ﴿٧﴾ وه به‌راستی نِیمَهْ له‌سهر نایبینی شه‌وان ده‌روین ﴿٨﴾ قُلْ أَوَلَمْ يَجْعَلْ لَّكُمْ آيَاتٍ ﴿٩﴾ ووتی نه‌گهر چی من (نایبینی) راستریشیم بۆ هیتابن ﴿١٠﴾ وَمَا وَجَدْنَاهُمْ إِلَّا آتَاةً كَثْرَةً ﴿١١﴾ له‌وه‌ی که باوو باپیرتان دیووه له‌سهری ﴿١٢﴾ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿١٣﴾ ووتیان بینگومان نِیمَهْ بِن باوه‌رین به‌و (نایبینه‌ی) به‌نیوه‌دانیراوه ﴿١٤﴾ فَانْقَضَتْ آمِنَهُمْ ﴿١٥﴾ بۆیه توله‌مان لی سه‌ندن ﴿١٦﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١٧﴾ جا سه‌یر که سه‌ره‌نه‌جاسی دروزنان چون بوو ﴿١٨﴾ قُلْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ ﴿١٩﴾ وه کاتیک فیبراهیم به‌باو کی وگه‌له‌که‌ی ووت ﴿٢٠﴾ إِنِّي بَرَأةٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢١﴾ بینگومان من به‌ریم له‌وه‌ی نیوه‌ده‌به‌رستن ﴿٢٢﴾ إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي ﴿٢٣﴾ جگه‌له‌و زاته‌ی که دروستی کردووم ﴿٢٤﴾ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ ﴿٢٥﴾ چونکه ههر له‌ویش رینمورنیم ده‌کات ﴿٢٦﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ ﴿٢٧﴾ نه‌و (به‌که‌خوا به‌رستی) له‌ناو نه‌وه‌کانیدا به‌جی هیشت ﴿٢٨﴾ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٩﴾ تاب‌گهر بنده‌وه (سهری) ﴿٣٠﴾ بَلْ مَنَعْتُ هَؤُلَاءَ وَهَؤُلَاءَ ﴿٣١﴾ به‌لکو من نه‌وانه ویاو و باپیرانیانم له‌خوش‌گوزره‌انیدا هیشته‌وه ﴿٣٢﴾ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ ﴿٣٣﴾ هه‌تا نه‌و کاته‌ی قورناتیان بۆ هات ﴿٣٤﴾ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٣٥﴾ له‌گه‌ل پتغه‌مبه‌ری ناشکرا ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ جَاءَهُمُ الْحَقُّ ﴿٣٧﴾ جا کاتی قورناتیان بۆ هات ﴿٣٨﴾ قَالُوا هَذَا إِسْحَارٌ ﴿٣٩﴾ ووتیان نه‌مه‌جادووه ﴿٤٠﴾ وَإِنَّا بِكُمْ كَافِرُونَ ﴿٤١﴾ وه به‌راستی نِیمَهْ باوه‌ری بِن ناکه‌ین ﴿٤٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ ﴿٤٣﴾ وه ووتیان بۆ چی نه‌م قورناته‌نه‌نیتر اوه‌ته‌خواره‌وه ﴿٤٤﴾ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقُرْآنِ عَظِيمٍ ﴿٤٥﴾ بۆ پیاوئکی گه‌وره‌ی (ناو‌دارو‌دارا) له‌م دوو‌شاره (مه‌ککه و طائف) ﴿٤٦﴾ أَهْلَ بَقِيسُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ ﴿٤٧﴾ نایا شه‌وان په‌حمده‌تی په‌روهر دگارت دابه‌ش ده‌که‌ن ﴿٤٨﴾ هَتَمَّتْ آيَاتُنَا ﴿٤٩﴾ له‌کاتیکدا نِیمَهْ له‌نیو‌اتیاندا دابه‌شمان کردووه ﴿٥٠﴾ فَعَبَسْتَ ظُفْرًا فِي الْخَبْرِ الَّذِي آتَانَا ﴿٥١﴾ هوی گوزره‌اتیان له‌زیانی نه‌م دونیایه‌دا ﴿٥٢﴾ وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ ﴿٥٣﴾ وه هه‌ندیک‌یاتمان چه‌ند پله‌به‌ر زکر دونه‌وه‌به‌سهر هه‌ندیک‌ی تریاندا ﴿٥٤﴾ لِيُخَيِّدَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَ بِنَا ﴿٥٥﴾ تاهه‌ندیک‌یان نیش به‌هه‌ندیک‌ی تریان بکه‌ن وله‌خزمه‌تی به‌کتردا بِن ﴿٥٦﴾ وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْتَمِعُونَ ﴿٥٧﴾ وه به‌زه‌یسی په‌روهر دگارت (بۆ تو) له‌وه‌چاکتره‌که شه‌وان کزی ده‌که‌نه‌وه ﴿٥٨﴾ وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً ﴿٥٩﴾ خۆ نه‌گهر له‌به‌ر نه‌وه‌به‌یوایه‌که خه‌لکی به‌ک نوممه‌تی بِن باوه‌ر یوونایه ﴿٦٠﴾ لِنَجْعَلَ لِمَن يَشَاءُ ﴿٦١﴾ وامان ده‌کرد ههر که‌س بِن باوه‌ر یوایه به‌خوای میهره‌بان ﴿٦٢﴾ لِيُؤْتِيَهُمْ سُلْطَانًا مِّنْ فُضُولٍ ﴿٦٣﴾ سه‌قفی خانووه‌کانیان له‌زیوو یوایه ﴿٦٤﴾ وَمَعَاجِرَ عَلَيْهَا يَطْهَرُونَ ﴿٦٥﴾ هه‌روه‌ها پله‌کان که‌پیی داسهر ده‌که‌ون (بۆمان ده‌کردن به‌زیوو) ﴿٦٦﴾

﴿وَأَيُّ يَدَاهُمَ طَوِيلٌ﴾ و ده‌رگای زورمان بؤ خانووه کاتبان داده‌نا ﴿وَسُرُّرَاتِنَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ و ده کورسی و قه‌نه‌فهی زور تاله‌سه‌ری دانیشن و پال بده‌نه‌وه ﴿وَزُخْرُفًا﴾ زرق و برق و پرازاننده‌وه‌ی مالی دنیا (له‌نالتون و زیوو) (خوای گه‌وره و از ده‌هینیت له و بینا و پرانه که له‌زوت له‌مال و سامان و خوشی دنیا و هر بگرن، به‌لام پاشه‌پرؤژ هر ده‌گه‌رینه‌وه به‌رده‌ستی) ﴿وَأَنْتَ كُلُّ ذَلِكُمْ لَمَّا مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ جا همه‌وو نه‌وانه چهند ساتیکه له به‌هره و خوشی زبانی دنیا ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ به‌لام (پاداشتی) پرؤزی دوابی لای به‌رو و دگارت بؤ پارتیز کاران و له‌خواتر اسانه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ شِئْرًا يُجْزَىٰ﴾ و ده‌رگه‌س پشت له یادیسی خوا هه‌لکات ﴿فَيُضِلُّهُمُ شَيْطَانًا﴾ شه‌یثانیکه بؤ ناماده ده‌که‌ن ﴿فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ﴾ که هه‌میشه له‌گه‌لی بیت و لئی جیهانه‌بته‌وه ﴿وَأَنَّهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْهُمُ الْعَذَابُ﴾ و ده‌بگومان شه‌وانه (شه‌یثانه‌کان) له‌رینگایی راست رینگریبان ده‌که‌ن ﴿وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهِتَدُونَ﴾ واش ده‌زائن که‌بگومان هر نه‌وانن که هیدایه‌تدرارون ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ الْمَوْتُ﴾ هه‌تا کاتی که (ده‌مری و) دینه‌وه لامان ﴿قَالَ يَكُنْتُ نَبِيًّا وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَوْتِ قَرِينٌ﴾ ده‌لی خوزگه‌نیوانی من و تو به‌قه‌ده‌ر نیوان خور هه‌لات و خور تاوا بوابه ﴿فَنَسِيَ الْقَرِينُ﴾ نای چ هاورئ به‌کی خراب بوویت ﴿وَلَنْ يَنْفَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَنَّكَ أَنَّهُم﴾ (هم خوزگه) هیچ سوودینکنان پتاگه‌یه‌نیت چونکه سته‌متان کرد ﴿أَنَّكَ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكٌ﴾ بگومان تبوه له‌سزایی سه‌خت دا هاوره‌شن ﴿أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ﴾ ده‌ی نایا تو (ده‌ی موچه‌مه‌د) ده‌توانی به‌که‌ر بشته‌وینی ﴿أَوْ تُبْصِرُ الْبُصْرَ﴾ یان کویر ریتنموونی بکه‌یت ﴿وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ و ده‌نه‌و که‌سه‌ی که‌له‌گومرایی به‌کی ناشکر ادا بیت ﴿فِي مَالِهِمْ﴾ جا نه‌گه‌ر تو به‌مرئین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ شَتَكَمُوت نه‌وه بگومان نیمه هه‌ر توله له‌وان ده‌سبتین ﴿أَوْ تُرِيَّتْكَ الْآلَاءُ وَعَدْنَاهُمْ﴾ یان نه‌و هه‌ره‌شه‌ی لیمان کردوون پیشانت ده‌ده‌ین ﴿فَمَا نَأْمُرُهُمْ مُّقْتَدِرُونَ﴾ چونکه به‌پراستی نیمه به‌ده‌سه‌لاتین به‌سه‌ریاندا ﴿فَأَسْمِعْكَ بِآلِئِ الْوَحْيِ الْإِنَّا﴾ که‌واته ده‌ست بگره به‌و قورئانه‌وه‌ی بؤت نیرراوه ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ به‌پراستی تو له‌سه‌ر ریبازیکه پراستیت ﴿وَأَلِّفْ لَهُ كُرْهًا وَغَوْصًا﴾ و ده‌بگومان هم قورئانه‌وه‌ی ناوداری به‌بؤ خؤت و بؤ گه‌له‌که‌ت ﴿وَسَوْفَ تُنْقَلُونَ﴾ له‌داها تو و شدا به‌رمیارتان لی ده‌کرت ﴿وَمَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلًا﴾ تو به‌رمیارت بکه‌له و پیغه‌مبه‌رانه‌ی پیش تو ناردوومانن ﴿أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ﴾ نایا بینجگه له‌خوای مبه‌ره‌بان بریارمان داوه ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُونَ﴾ به‌رستر او اتیک که به‌رمسترین ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا بِآيَاتِنَا﴾ سوئند به‌خوا به‌پراستی مو و سامان به‌به‌لگه کائمانه‌وه نارد ﴿إِنِّي فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ﴾ بؤ لای فیرعه‌ون و ده‌ست و پیوه‌نده‌که‌ی ﴿فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ وونی به‌پراستی من پیغه‌مبه‌ری به‌رو و دگاری جیهان‌بانم ﴿فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا﴾ جا کاتی به‌لگه کانی نیمه‌ی بؤ هیتان ﴿إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَحْضَحْكُونَ﴾ که‌چی نه‌وان به‌به‌لگه کان پنده‌که‌نین ﴿

﴿وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَمُودٍ﴾ و هیچ به لگه‌یه کمان نشان نه داون ﴿إِلَّا جُنُودٌ مِنْ خَلْقٍ﴾ مه گدر نه و به لگه‌یه
 گه و ره تربو و له هاوتا که ی ﴿وَأَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ﴾ و هتووشی به لاوسر امان کردن (چونکه باوهر بیان نه هیتنا)
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ بَازٌ﴾ بۆ نه وهی بگدر نه وه (له‌بین باوهر پی) ﴿وَقَالُوا إِنَّا إِلَهُاتُنَا﴾ ووتیان (به‌موسا)
 نه ی جادو و باز ﴿أَفَلَا نَسْأَلُكَ بِمَا عِنْدَكَ﴾ داوامان بۆ بکه له په‌روهر دگارت نه وهی به‌لیتی پی داوی
 (به‌دی به‌نیت) ﴿إِنَّا لَمُهْذَوُونَ﴾ نه‌وسا به‌راستی نیمه باوهر ده‌هیتین ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ﴾
 جا کانی به لاوسر امان له‌سهر بیان لا برد ﴿إِذَا هُمْ يَنْتَبِهُونَ﴾ کتوپر به‌یمان که بیان هه‌لده وه‌شاند وه ﴿وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ﴾ و ه فیر عدون جاری دابه‌ناو گه‌له که پیدا ﴿قَالَ يَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ فِي هَٰذَا مِصْرَ﴾ ووتی نه ی
 گه‌له که هم‌نایا پادشایی میصر هی من نی به ؟ ﴿وَهَذِهِ الْأَمْثَلُ يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا﴾ و ه (نایا) شم رو و بارانه
 به‌زیر (کشکه کانی) متدا نارون ؟ ﴿أَفَلَا بُصِرُونَ﴾ دهی نایا نیوه نایبین ؟ ﴿أَلَمْ نَخْلُقْ مِنْ هَٰذَا الْبَرِّ ذُرِّيَّةً﴾
 مَهین ﴿بَلْ كُفِرْتُمْ بِهِ﴾ (موسا) که لاواز و بین ریزه ﴿وَلَا يَكْفُرِينَ﴾ و ه نانوئی به‌چاکی قسه
 بکات (زمانی نه‌واونی به) ﴿قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ دهبوچی بازنی نالتونی پی نه‌دراوه ؟
 (نه‌گهر راست ده‌کات) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مَقَرٌّ﴾ یان فریشته‌ی (شایه‌تی ده‌ری) له‌گه‌لدا
 نه‌ها تو وه ﴿فَأَسْبَغَ قَوْمَهُ قَطَاغُوهُ﴾ جا به‌م قسانه گه‌له که ی هه‌لخه‌له‌تان و نه‌وانیش گوترا به‌لیان
 کرد ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا﴾ بنگومان نه‌وان هه‌میشه ﴿قَوْمًا فَاسِقِينَ﴾ گه‌لنکی له‌سنور دهر چو و بوون ﴿فَلَمَّا أَتَوْا آتَفَقْنَا مِنْهُمْ﴾ جا کانی رقیان هه‌لساندین تو له‌مان لی سهندن ﴿وَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾
 نه‌مجا هه‌می و یانمان له‌دهر یاد اخنکاند ﴿وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ﴾ و کردمان به‌بهند و نموونه
 و ناموزگاری بۆ کهسانی دوا ی خویان ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا﴾ و ه کانی عیسیای کوپری مده‌یه
 به‌نموونه هیترا به‌وه ﴿إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ ده‌سبه‌جی گه‌له که ت ده‌یکه‌نه هاوار و قیره‌ی خوشی
 (واده‌زان قسه‌ی نه‌وان به‌سهر قسه‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﴿سَهَرٌ كَسَوْتُوهُ﴾ ﴿وَقَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾
 و ه ده‌لین نایا په‌رسترا وه‌کانی نیمه باشره یان عیسا ﴿فَمَا صَبْرُوهَ لَٰكِ الْإِجْدَالُ﴾ نه‌وانه نموونه‌ی عیسیان
 نه‌ها بۆ ده‌مباری و ده‌مه‌ده‌می بۆ ده‌هیتنا به‌وه ﴿بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ﴾ (وانیه که ده‌لین) به‌لکو نه‌وانه گه‌لنکی
 زور ده‌مه‌قالتی کدرن ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عِبْدٌ مُّغْتَابٌ﴾ عیسا هیچ نی به‌جگه له‌بندده به‌ک که نیمه‌تی
 خومان رشتو وه به‌سهر پیدا ﴿وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ و ه کردمان به‌نموونه بۆ نه‌وه‌ی ئیسرا ئیل ﴿وَوَلَّوْا شَاءَ لِيَجْعَلَ لَكُمْ مَثَلًا﴾ نه‌گهر به‌مانو یستایه له‌جیاتی نیوه فریشته‌مان دادنا ﴿فِي الْأَرْضِ يَخْلُفُونَ﴾
 له‌زه‌ویدا ده‌بوونه جی نشینی نیوه ﴿

﴿وَأَنذَرْتُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ وە ینگومان (دابه‌زی عیسا بۆ سەر زه‌وی) یه‌ کینکه‌ له‌ نیشانه‌ کانی قیامت ﴿فَلَا تَعْمُرُنَّ بَهَا﴾ که‌ واته‌ ده‌ باره‌ی قیامت هیچ گومانتان نه‌یه‌ راسته‌ ﴿وَأَتَّبِعُونَ﴾ وە شوونی من بکه‌ون ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ ئە‌مه‌ ڕینگای راسته‌ ﴿وَلَا يَصْطَلِحُ الَّذِينَ لَا يَتَّقُونَ﴾ وە باشه‌یتان ڕینگریتان نه‌ کات له‌ ڕینموونی خوا ﴿إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ به‌ راستی نه‌و (شه‌یتان) دۆژمنیکی ناشکرای ئیوه‌یه‌ ﴿وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ﴾ وە کاتی عیسا به‌ لگه‌ ڕوونه‌ کانی هینا ﴿قَالَ فَذُفِّرْ بَالِغَهُمْ﴾ ووتی (به‌ نه‌وه‌ی ئیسرائیل) ینگومان به‌ پینغه‌ مه‌رایه‌تی هاتووم بۆ ناوتان ﴿وَلَا يَتَّقُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی ڕوونی بکه‌مه‌وه‌ بۆتان ﴿بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ﴾ هه‌ندی له‌ وشتانه‌ی جیاوازیان تییدا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ده‌ی له‌ خوا ترسین ﴿وَأَطِيعُوا﴾ و گۆڕایه‌ لیم بکه‌ن ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبُّكُمْ﴾ به‌ راستی خوا به‌ ڕووه‌ردگاری من و به‌ ڕووه‌ردگاری ئیوه‌شه‌ ﴿فَاعْبُدُوهُ﴾ که‌ واته‌ هه‌ر نه‌و به‌رستن ﴿هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ هه‌ر ئە‌مه‌ ڕینگای راسته‌ ﴿وَأَخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ﴾ جیا کۆمه‌ له‌ کان جیاوازی بوون له‌ نیشوان خۆیاندا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ سزاو له‌ ناوچوون بۆ نه‌وانه‌ی سته‌میان کرد ﴿مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ الْآلِيمِ﴾ له‌ سزای سه‌ختی ڕۆژی به‌ ئازار ﴿هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ﴾ ئایا جگه‌ له‌ ڕۆژی دوا‌ی چاره‌ ڕوانی چی ده‌ که‌ن ﴿أَن تَأْتِيَهُمُ غَشَّةٌ﴾ که‌ کتوپڕ بێت بۆیان ﴿وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له‌ کاتێکدا نه‌وان هه‌ست ناکه‌ن ﴿أَلَا أَلْهَىٰ يَوْمَئِذٍ أَكْثَرُهُمْ لِبَعْضِ عَذَابٍ﴾ دۆست و خو‌شه‌ وسته‌ کان له‌و ڕۆژهدا دۆژمنی یه‌ کترن ﴿إِلَّا السَّاعَاتِ﴾ جگه‌ له‌ بارێز کاران وله‌ خوا ترسان نه‌ بێت ﴿يَعْبُدُونَ إِلَّا الْخَوْفَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ﴾ (بێیان ده‌وتریت) نه‌ی به‌نده‌ کانم نه‌مه‌ ڕو هیچ مه‌ترمه‌ کتان له‌ سه‌رنی یه‌ ﴿وَلَا أَنشُرَ عَذْرَاءُونَ﴾ خه‌فه‌ تیش ناخۆن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ ڕیان به‌ ئایه‌ته‌ کانی ئیمه‌ هیناوه‌ ﴿وَكَانُوا مُسْلِمِينَ﴾ و هه‌میشه‌ گه‌ردن که‌چ بوون ﴿أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ﴾ (له‌و ڕۆژهدا بێیان ده‌لێن) به‌چه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ ﴿أَنشُرَ وَأَرْزُجُكُمْ﴾ ئیوه‌ و هاوسه‌ره‌ کانتان ﴿تُخْبَرُونَ﴾ (ڕێز ده‌ گه‌ڕێن و) دل خو‌ش ده‌ کڕێن ﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ﴾ به‌ سینی و په‌رداخ‌ی ئالتونی (خواردن و خواردنه‌وه‌) ده‌ گه‌ڕن به‌ سه‌ریاندا ﴿وَفِيهَا مَا تَشْتَهُوهُ الْإِنْسُ﴾ وە له‌و به‌هه‌شته‌دا هه‌یه‌ نه‌وه‌ی دل چه‌زی لی بکات ﴿وَتَذُكُّ الْأَعُيُنُ﴾ و چاو له‌ زه‌وت له‌ بێنی بیات ﴿وَأَنشُرَ فِيهَا خِلْدُونَ﴾ وە ئیوه‌ به‌هه‌تا هه‌تایی ده‌میته‌وه‌ تیایدا ﴿وَتَذُكُّ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا﴾ نه‌وه‌ نه‌و به‌هه‌شته‌یه‌ که‌ بۆ ئیوه‌ ماوه‌ نه‌وه‌ (بێتان دراوه‌) ﴿يَمَّا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌هۆی نه‌و که‌ ده‌وانه‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ﴾ بۆ ئیوه‌ هه‌یه‌ تییدا مېوه‌ هاتی زوړ ﴿وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ که‌ لێیان ده‌خۆن ﴿٥٧﴾

﴿إِنَّ الْمُجْرِمِينَ﴾ به راستی تاوانباران ﴿فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ﴾ له سزای دوزخ خدا به‌هه‌میشه‌یی ده‌مینه‌وه ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُمْ سِرِّيَانٌ﴾ سزایان له‌سهر سړوك ناكړنت ﴿وَهُمْ فِيهِ مُنْسَوْنَ﴾ وه‌ئوان له‌ناو‌ئو سزایه‌داین‌ئو میندن ﴿وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ﴾ وه‌ئیمه‌هېچ سته‌مینکمان‌لی نه‌کړدوون ﴿وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ﴾ به‌لکو هه‌ر خویان سته‌مکار بوون ﴿وَنَادَوْا بِمَلِكٍ﴾ وه‌هاوار ده‌کمن‌ئو مالیک (سهر به‌رشتیاری دوزخ) ﴿يَقْبِضُ عَلَى نَاصِيَتِكَ﴾ با به‌روه‌ردگارت بمان مرینیت (تارزگارین) ﴿قَالَ إِنَّكُمْ مَعَكُونُ﴾ (ته‌وېش پاش ماوه‌یه‌کی زور وه‌لامیان ده‌داته‌وه) ده‌لېت : بېگومان ښووه‌ده‌مینه‌وه‌تیابدا ﴿لَقَدْ جِئْتَكُمْ بِالْحَقِّ﴾ سویند به‌خوا به‌راستی (نابینی) هه‌تصان بؤ هیتاون ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُكُمْ يَخْتَفُونَ﴾ به‌لام زور به‌تان‌راستی‌تان پیناخو‌شه ﴿أَتَأْتِرُمُوا الْآفِرَ﴾ به‌لکو ته‌وانه بؤ پیلان و فیلبان (له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ) لیبیران ﴿فَإِنَّا مُرْمُونَ﴾ بؤیه به‌راستی ښه‌ش (بؤ‌توله‌لی سه‌ندیان) لیبیراین ﴿أَتَمْحَسِبُونَ أَنَّ الْأَشْجَعَ يَنْفَرُ وَخَوْنَهُمْ﴾ ناخو‌وا ده‌زانن ښه‌نهی وچه‌کانیان نابیستیین ﴿بَلَى﴾ به‌لی ده‌بیستیین ﴿وَرُسُلُ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ فرشته‌کانیشمان که‌له‌لایانن وناماده‌ی (ته‌و پیلان و فیلبان) ده‌نوسن ﴿قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ﴾ بلی ته‌گه‌ر به‌روه‌ردگار کورې بیوايه ﴿فَأَنَّا أُولُ الْأَعْيُنِ﴾ ته‌وه‌من به‌که‌مین که‌س بووم ده‌مبه‌رست ﴿سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ پاك و بېگه‌ردی بؤ به‌روه‌ردگاری ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَرْشِ﴾ و به‌روه‌ردگاری عمرش ﴿عَمَّا يُصِفُونَ﴾ له‌و (قه‌نار ټکانه‌ی که‌ته‌وان بؤ خوای هه‌لده‌به‌ستن ﴿فَلَا تَزِرُ وَضْعُهُمْ آلُكَ﴾ جالینان گه‌ری با سهر گه‌رمی پر وېوچی بن و گالته‌به‌کمن ﴿حَتَّى يَلْتَمُوا يَوْمَهُمْ﴾ هه‌تاده‌گمن به‌روزی خویان ﴿الَّذِي يُوعَدُونَ﴾ که‌به‌لینیان پې دراوه ﴿وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ﴾ وه‌ته‌و (خوايه) زاتیکه به‌رستراوه له‌ناسماندا ﴿وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ﴾ وه‌به‌رستراوه له‌زه‌وبدا ﴿وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ وه‌ته‌نها ته‌ویش کار دروستی زاتايه ﴿وَنَبِّئْكَ أَنَّكَ لَا تَمْلِكُ لِلشَّمَكِ وَالْأَرْضِ﴾ وه‌پاك و به‌فه‌رو گه‌وره‌یه‌ته‌و خوايه‌ی که‌خواه‌نی ناسمانه‌کان و زه‌وی به‌﴿وَمَا يَنْتَهِي﴾ وه‌هه‌رجی له‌نیوانیاندايه ﴿وَعِنْدَ رَبِّكَ السَّاعَةُ﴾ وه‌زاتینی (هاتنی) رۆزی دوايي ته‌نها لای ته‌وه ﴿وَالَّذِينَ تَرْجَعُونَ﴾ وه‌هه‌ر بؤ لای ته‌و ده‌گه‌ر ښه‌وه ﴿وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ﴾ وه‌ته‌وانه‌ی بیتجگه له‌خوا ده‌به‌رستریین (وهاواریان‌لی ده‌کړنت) ناخوانن ټکا به‌کمن ﴿إِلَّا مَن شَهِدَ بِالْحَقِّ﴾ مه‌گه‌ر که‌سانیک شایه‌تبیان به‌هه‌ق دابې ﴿وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ وه‌هه‌قیان زانیوه و ناگاداری بوون ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ﴾ وه‌ته‌گه‌ر پرسپاریان‌لی به‌کیت کی دروستی کردوون ﴿يَقُولُ اللَّهُ﴾ بېگومان ده‌لین خوا ﴿فَأَنَّا يَوْمَهُمُ﴾ ده‌ی چوئن ته‌وان له‌هه‌ق وراستی لاده‌دن ﴿وَفِي يَوْمٍ رَبِّ﴾ وه‌(پیغه‌مبه‌ر ﷺ) شکاتی کردو) ووتی ته‌ی به‌روه‌ردگار ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ به‌راستی ته‌وانه گه‌لینکن باوه‌ر ناهیتن ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ﴾ (خوای گه‌وره‌فه‌رمووی: ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) توش وازیان‌لی به‌یتنه و گوییان پې مه‌ده ﴿وَقُلْ سَلِّمْ﴾ وینان بلی (سه‌لام) ﴿فَسَتُوفِي بِعَامُونَ﴾ له‌مه‌و پاش ده‌زانن (چی یان به‌سه‌ردیت) ﴿

سوره‌ی ﴿الدَّخَانِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حما، میم) ده‌خوئرنه‌وه خوازاناره به‌واتاکه‌یی بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تی (البقرة) بکه ﴿وَالصَّبَّ الْمُبِين﴾ سوئند به‌م قورئانه پروون که‌ره‌وده‌یه ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُنَرَّكَةٍ﴾ به‌راستی ئیمه‌ثم قورئانه‌مان له شه‌وینکی پیروژدا نارده‌وته خواره‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ﴾ بینگومان ئیمه‌ترسینه‌ترین ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ كَبِيرٍ﴾ له‌و (شه‌وه‌ی پروژده‌) دا‌هه‌موو کار و باریکی شی‌او له یه‌ك جیاده‌کرنه‌وه ﴿أَمَّا مَنْ عِنْدَنَا﴾ فدرمانتیکه له‌لایه‌ن ئیمه‌وه ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌په‌غه‌مبه‌ران ده‌نی‌رسن ﴿وَرَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ که‌ره‌حمه‌تیکه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگارت‌وه ﴿إِنَّهُ يَهْدِي السَّبْعَ الْمُبِينِ﴾ بینگومان هه‌ر خوا‌بسه‌ری زانی‌یه ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په‌روه‌ردگاری ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی و هه‌رچی له‌نی‌وانیا‌ندابه ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ نه‌گه‌رنی‌وه ئیما‌نداری راسته‌قینه‌ن ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ په‌رستراوینکی به‌هه‌ق و راست نی‌یه جگه‌له‌خوا ﴿يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ (خوا) ده‌ژئنی و ده‌مرینی ﴿رَبُّكُمُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ په‌روه‌ردگاری ئی‌وه و په‌روه‌ردگاری با‌و و با‌پیره‌پیش‌وه‌کاتانه ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ به‌لام‌نه‌وان له‌دوو‌دلی و گو‌ماندا‌گه‌مه و گالته‌ده‌که‌ن ﴿فَارْتَبَت﴾ جا‌چا‌وه‌روان به‌﴿يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ﴾ پروژی که‌ ئاسمان دو‌که‌لینکی ئاشکرای لی‌په‌یدا‌ده‌بی ﴿يَتَغَشَّى النَّاسَ﴾ هه‌موو‌نا‌ده‌می دا‌ده‌گری ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ و (ده‌لین) نه‌مه به‌لایه‌کی سه‌خته ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ﴾ له‌ی په‌روه‌ردگارمان نه‌م سه‌زایه‌مان له‌سه‌ر لایه‌﴿إِنَّا نَتُومِنُ﴾ به‌راستی ئیمه‌ثا‌وه‌دارسن ﴿أَنَّا لَهْمُ الْآكِرِينَ﴾ چۆن ته‌می‌ خواره‌به‌ن و ئاموژگاری و هه‌رده‌گرن ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ﴾ که‌ به‌راستی په‌غه‌مبه‌رینکی پروون و ئاشکرایان بۆ‌هاتو‌وه ﴿لَهُمْ تَوَلَّوْا عَنْهُ﴾ له‌پاشان گو‌تیان پی‌نه‌دا‌و ﴿وَقَالُوا مَعْزُمَةٌ مُّجْجُونٌ﴾ وه‌ووتیان: فیرکراوینکی شه‌ینه ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا﴾ بینگومان بۆ‌ما‌وه‌یه‌کی که‌م نه‌م به‌لایه‌لا‌ده‌به‌ین ﴿إِنَّا كَاشِفُونَ﴾ بینگومان ئی‌وه‌ده‌گه‌رنه‌وه (بۆ‌پی‌با‌وه‌ری) ﴿يَوْمَ يُغَشَّى الْفُجَارُ﴾ پروژیک دبت په‌لامارینکی به‌هیز و هه‌ره‌گه‌وره‌یان بۆ‌ده‌به‌ین ﴿إِنَّا مُنْقِضُونَ﴾ به‌راستی ئیمه‌تۆ‌له‌ده‌سه‌نین (له‌کافران له‌جه‌نگی به‌ردا) ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ يَرْعَوْنَ﴾ سوئند به‌خوا به‌راستی له‌پیش‌نه‌مان گه‌لی فیرعه‌ونمان تاقی کرده‌وه ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾ وپه‌غه‌مبه‌رینکی به‌ری‌زیان بۆ‌هات ﴿أَن ادْعُوا إِلَىٰ عِبَادَتِي﴾ (پینی ووتن) که‌ به‌نده‌کانی خوا (به‌نو‌ئیسرائیل) به‌من بسپرن ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾ چونکه به‌راستی من په‌غه‌مبه‌رینکی نه‌مین ویا‌وه‌ر پیکراوم بۆ‌نا‌و‌ئی‌وه ﴿

﴿وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ﴾ و ه خوتان به بهر زو گه وره موزانن له بهرام بهر خواندا ﴿إِنَّ إِلَهَكُمْ لَشَدِيدٌ مُبِينٌ﴾
 ینگومان من به لگه و نیشانه به کی ناشکرام بق هیتاون ﴿وَأَنِّي عَذْتُ رَبِّيَ وَنَبِيَّ﴾ و ه ینگومان من
 به ناده گرم به بهر وورد گاری خوم و بهر وورد گاری ئیوه له وهی ﴿أَنْ تَرْجُمُون﴾ که ئیوه بهر دبار انم بکه ن
 ﴿وَأَنْ تَرْجُمُون﴾ و ه ته گهر باوهرم پیناهیتن نه وه وازم لن بهیتن (و خرا بهم دهر باره مه که ن)
 ﴿فَدَعَا لَهُ﴾ جا هاواری له بهر وورد گاری کرد (ووتی) ﴿أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾ بهر راستی نه مانه
 گه لیکسی تاوانبارن ﴿فَأَتْرِبَعَادِي لَيْلًا﴾ نه وسا (پینی ووترا) به نده کانم به شسه و به ره ﴿إِلَّا كَرْتَبَعُونَ﴾
 چونکه بهر راستی (فیرعه ون و کومه له که ی) دوانان ده که وون ﴿وَأَتْرَكُ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾ و ه دهر یا که (دهر یا ی
 سوور) به تارامی و ناوه لا به جی بهیتله ﴿إِلَّهْمَّ جَنَّةً مُّغْرَفُونَ﴾ ینگومان نه وانه سهر بازانیکی خنکیتراو
 دهن (تیندا) ﴿كَتَرَكُوا﴾ چه نده هایان به جی هیتشت ﴿مِنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له باخات و کانیاو ﴿وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾
 و کشو کال و جی و مه ئوای چاک و خوش ﴿وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ﴾ و ه ناز
 و نیعمه تی زور که نه وان نیایدا ده زیان و پایان ده بوارد ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ ههر بهم جو ره
 نه و (خوشی به) مان دا به گه لیکسی تر ﴿فَمَا يَكُنْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾ جانه ناسمان و نه زهوی نه گریان
 یزیان ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾ و موله تیشیان پی نه درا ﴿وَلَقَدْ فَخَّرْنَا بِإِسْرَائِيلَ﴾ سویتند به خوا بهر راستی
 نه وهی ئیسرا ئیلیمان پرگار کرد ﴿مِنْ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ﴾ له سزای ریسوا که ر ﴿مِنْ قِرْعُون﴾ له فیرعه ون
 ﴿إِنَّهُ كَانَ قَائِمًا مِّنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ ینگومان فیرعه ون خویه زل زانیکی له سنوور دهر چوو بوو ﴿وَلَقَدْ
 أَخْرَجْنَاهُ﴾ سویتند به خوا بهر راستی نه وهی ئیسرا ئیلیمان هه لیژارد ﴿عَلَىٰ عِلْقَتَيْنِ الْكَافِرِينَ﴾ به سهر خه لکی
 (سهرده می خویان) دا به پینی زانیاری (خومان) ﴿وَوَاقِعَتُهُمْ فِي الْأَكْبَتِ﴾ و ه مو عجیزه و به لگه ی
 زورمان پشدان ﴿فَتَأْتِيهِمْ بَغْثَاتٌ مِّنْهُ﴾ که بق تاقیکردنه وهی روون و ناشکرا بهس بیت ﴿إِنْ هَؤُلَاءِ﴾
 بهر راستی نانه وانه ﴿يَقُولُونَ﴾ ده لئین ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ﴾ ههر بویه به کهم جار دهر مین ﴿وَمَا نَحْنُ
 بِمُنشَرِينَ﴾ ئیتر زیندوو نا کرینه وه ﴿فَأَنذَرْنَا نَحْنَهَا﴾ دهی باوو باهیر انمان (زیندوو بکه نه وه) بیان
 هیتنه وه (بق دنیا) ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه گهر ئیوه راست ده که ن ﴿أَهْلَ حَافِرٍ﴾ نایا نه وانه چاکترن
 ﴿أَنزَلْنَاهُ﴾ یان گه لی توبیه ع (ی پادشایی به من) ﴿وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ﴾ و نه وانه ی له پیشیانه وه بوون
 ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾ هه موویانمان له ناو برد ﴿إِلَّهْمَّ كُنَّا لَكُمْ آخِرِينَ﴾ چونکه ینگومان گشتیان تاوانبار بوون
 ﴿وَمَا خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ و ه دروستمان نه کردوو ه ناسمانه کان و زهوی ﴿وَمَا يَتَّبِعُهُمَا﴾ نه وهی له
 نیوانیاندایه (آخین) به بیهوده و گالته ﴿وَمَا خَلَقَهُمَا إِلَّا بَأْسَاقٍ﴾ ههر دوو کیانمان به دی نه هیتاوه به هق
 و راستی نه بیت ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زور به بیان نازانن

﴿إِنَّ يَوْمَ الْقِيَامِ﴾ بىگومان رۆزى جياکردنه وه (ى حەق و بەتال) ﴿مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ کاتى ديارى
 کراوى هه موويانه ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْكَ قَوْلُكَ شَيْئاً﴾ رۆزى که ههچ دۆستى ناتوانى که مەترين سوود
 بگهيه نى به دۆستى خوى ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ وه يارمهيش نادريش ﴿إِلَّا مَن رَّجِعَ اللَّهُ﴾ مه گەر
 که سى خوا به حمى بن بکات ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ به راستى تهنها خوا زالى بالادهستى مبهه بهانه
 ﴿إِنَّ شَجَرَةَ الزُّمُرُ﴾ بىگومان دره خنى ره قه موت ﴿طَعَامُ الْأَلِيمِ﴾ خوراکی که سانی تاوانبار
 (کافره) ﴿كَالْهَيْلِ﴾ وه کو خلتەى رۆن زه يتوون ﴿بِغِي فِي الْبُطُونِ﴾ له ناو سکه کانداده کوليت ﴿كَغَلَى الْجُفَيِّ﴾
 هه وه کو کولانى ئاوى زۆر گهرم ﴿حُدُودُ مَا أَقْبَلُوا﴾ (نه وه کافره) بىگرن و
 به توندی رای کيشن ﴿إِلَى سَوَاءٍ الْجَحِيمِ﴾ تا (ده به نه) ناوه راستى دوزهخ ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ﴾
 پاشان بپرژن به سه سهريددا ﴿مِنْ عَذَابِ الْجَحِيمِ﴾ هه ندى له ئاگر و ئاوى زۆر گهرم ﴿ذُقْ﴾
 (بىنى دوو تریت) بيجيژه ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (به گالنه بىکر دى که وه بىنى دوو تریت) چونکه
 به راستى تو به ده سه لات و به ريز يو ویت (له دنيادا) ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا كَلِمٌ بِهِ يَنفَعُونَ﴾ بىگومان نه مه
 نه وه سزايه به که ئيه گومانان لى هه بوو ﴿إِنَّ الْمَشْهُورَ فِي مَقَادِيرِ آمِنٍ﴾ به راستى پاريز کاران
 وله خوا ترسان له شو تى که بيه و ئارام دان ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾ له ناو باخات و نزیک کانپاودان
 ﴿يَتَلَسَّوْنَ مِنْ شُبُورٍ وَاشْتَرَقٍ﴾ له ئاوريشمى ناسک و نه ستور ده بوشن ﴿مُتَقَابِلِينَ﴾
 روبرو و بى به کترى داده نيشن ﴿كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَهُمْ بَعْضُ بَعْضٍ﴾ هه وه ها کيزانى چاو گه و ره و جوان
 ده که يه ها و سه ريان ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فُكْهٍ﴾ له وه به هه شته دا هه مو و جو ره ميوه يه ک داوا ده که ن
 ﴿عَامِينَ﴾ به ئاسووده بى و بيه بى ﴿لَا يَدْعُونَ فِيهَا الْمَوْتَ﴾ له به هه شته دا هه ر گيز مردن
 ناچه رن ﴿إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ جگه له مردنى به که م جار (که له دنيادا بوو) ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
 وه (خوا) له سزاي دوزهخ پاراستوونى ﴿فَضَلَّ عَنْ رَيْكٍ﴾ نه مه به خشه له لايه ن به روه ردگار ته وه
 ﴿وَلَا هُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ﴾ ئا له وه به سه ره موتى زۆر گه و ره ﴿وَلَا تَبْتَغُونَ يُلَاقِيَكُمُ﴾ جا به راستى
 نه م قورئانه مان له سه ر زمانى تو ئاسان کردوه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ بۆ نه وه بى بىر که نه وه ﴿فَأَنقَضَتْ لَهُمْ أَجَلَهُمْ﴾
 نير تو چاوهر وان به، بىگومان نه وانيش چاوهر وان

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَمَّ﴾ به (حامیم) ده‌خوترتیه‌وه خوا زاناتره به‌واتاکه‌ی، بۆ زانیاری زیاتر سه‌یری سه‌ره‌نای
سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ هینانه خواره‌وی نهم قورئانه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له‌لایه‌ن
خوای بالاده‌ستی کاردرسته‌وه‌یه ﴿إِنَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بینگومان له‌ناسمانه‌کان و زه‌ویدا
﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌هه‌یه بۆ باوه‌رداران ﴿وَفِي خَلْقِكَ﴾ وه‌له‌دروست کردنی خوتنان دا
﴿وَمَا يَشَاءُ مِنْ دَابَّةٍ﴾ وه‌ئو گیان له‌به‌رانه‌ی بلاوده‌بنه‌وه ﴿عَلَيْكَ الْقَوْمُ يُوقُونَ﴾ چند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی
باوه‌ری بته‌ویان هه‌یه ﴿وَالْخَيْفِ الْأَيْلِ وَالْجَبَلِ﴾ وه‌له‌جیاوازی شه‌و و رورژدا ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ﴾
وه‌له‌و بارانه‌ی که‌خوا له‌ناسمانه‌وه ده‌یاریتیت (که‌هوی رزق و رورزی یه) ﴿عَلَيْهَا إِلَّا الْأَرْضُ بِعَدَمِهَا﴾ که
به‌هویه‌وه زه‌وی زیندوده‌کاته‌وه (وده‌بو و ژیتیه‌وه) ﴿وَتَقْرِيبِ الْأَنْجِ﴾ وه‌له‌گورانی بایه‌کاندا ﴿عَلَيْكَ الْقَوْمُ
يَعْقِلُونَ﴾ چند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانی که‌تی ده‌گهن ﴿يَذَلِكِ اللَّهُ﴾ ناهمانه به‌لگه‌کانی خوان
﴿تَتْلُوهَا عَلَيْكَ لِخُلُقِ﴾ ده‌یخوتیه‌وه بۆت به‌راستی و دروستی ﴿وَمَا يَحِبُّ﴾ جابه‌چی قه‌و گوفارنتک
﴿بَعْدَ اللَّهِ وَآلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ دواي خواو به‌لگه‌کانی باوه‌ر ده‌هین ﴿وَيَلِكُ الْفَالِكُ أَيْسَرُ﴾ سزاو له‌ناو‌چوون
بۆ هه‌موو دروزنکی گونا‌هبار ﴿يَسْمَعُ الْكَلِمَ﴾ که‌به‌لگه‌کانی خوا ده‌یستیت ﴿عَلَى عَيْنِهِ﴾
و بۆی ده‌خوترتیه‌وه ﴿ثُمَّ يُفَرِّغُ مِنْكُمْ﴾ له‌پاشان (له‌سه‌ر کافری) به‌رده‌وامه‌ چو‌نکه‌خویه‌زل زانه
﴿كَانَ لَوْ شِئْنَا﴾ له‌ئنی هه‌ر نه‌ی ییستوه ﴿فَنُفِثَ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی مژده‌ی بێ بده به‌سزایه‌کی سه‌خت
﴿وَإِذَا تَوَلَّى مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا﴾ وه‌هه‌رکانی شتیک له‌به‌لگه‌کانمان ناگادار بیت ﴿أَلْقَاهَا خَرَّتْ﴾ به‌گالته‌ی
ده‌گری ﴿أَوَلَيْكَ لَهْمُ عَذَابٍ مُهِينٍ﴾ نه‌وانه‌سزای ریسواکه‌ریان بۆ هه‌یه ﴿مَنْ وَرَّاهُمْ جَهَنَّمَ﴾ له‌پیشیانوه
ناگری دوزخه‌ ﴿وَلَا يَخْفَى عَنْهُمْ﴾ هه‌یج سوو‌دینکیان بێ ناگه‌یه‌نی ﴿مَا كَسِبُوا شَيْئًا﴾ شه‌وی له‌(دو‌نیا) دا
کر دو‌ویانه‌ ﴿وَلَا مَا أَفْعَدُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾ وه‌ئو پشتیوانانه‌ی جگه‌له‌خوا هه‌لیان بزاردون (سوودی
نی یه) ﴿وَلَهْمُ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ وه‌سزایه‌کی زورگه‌وره‌یان بۆ هه‌یه ﴿هَذَا هُدًى﴾ نهم قورئانه‌هوی
پینموونی به‌ ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ﴾ وه‌ئوانه‌ی بێ باوه‌رن به‌نایه‌ت و به‌لگه‌کانی په‌روه‌ردگاریان
﴿لَهْمُ عَذَابٌ مِنْ بَحْرِ أَلِيمٍ﴾ بۆ نه‌وانه‌هه‌یه سزایه‌کی پر نازاری سه‌خت ﴿إِنَّ اللَّهَ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْخَيْرَ﴾ خوا
شه‌و زاته‌یه‌ ده‌ریای بۆ رام هیناون ﴿يَخْرِجُ الْفَلَاحَ فِيهِ أَمْرٌ﴾ تا به‌فرمانی خوا که‌شتی تیا‌یدا بگه‌ری
﴿وَلَتَتَّخِذُوا مِنْ قَبْلِهِ﴾ وه‌تاله‌هه‌ندیک به‌خششی خوا به‌هرمه‌ند بین ﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ كُفْرًا﴾ وه‌بۆ شه‌وی
سو‌پاسی خوا بکه‌ن ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مِّنَ السَّمَوَاتِ وَمِنَ الْأَرْضِ﴾ وه‌شه‌وی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دا
هه‌یه بۆ تبه‌ی ژیربار کر دو‌وه (وخستویه‌تبه‌ خزمه‌تانه‌وه) ﴿جَعَلْنَاهُ﴾ هه‌مووی له‌لایه‌ن خواوه‌یه
﴿إِنَّا فِي ذَلِكَ لَوَاقِعٌ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بینگومان له‌و شتانه‌دا چند به‌لگه‌هه‌یه بۆ که‌سانیک بیر
بکه‌نه‌وه ﴿

﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ بلی به و که سانه‌ی پروایان هتاوه ﴿يَغْفِرُ وَالَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ چاو پو‌شی بکه‌ن له و که سانه‌ی هیوایان به پاداشت و سزای خوانید ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی پاداشتی خه‌لکانی بداته‌وه به‌گویره‌ی ئه‌وه‌ی کردوویانه ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلْنَنْقِصْهُ﴾ هه‌ر که‌سی چاکه‌ی کرد شه وه (قازانجه‌که‌ی) بۆ‌خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَلْنُكَثِّرْهُ﴾ وه هه‌ر که‌سی خرابه‌ی کرد شه‌وه (زیانه‌که‌ی) بۆ‌خویه‌تی ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ تُرْجِعُوتُ﴾ له‌پاشان بۆ‌لای به‌روه‌ردگار تان ده‌گردن‌رنه‌وه ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ بَنِينَ﴾ سویند به‌خوا بینگومان به‌ئه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان به‌خششی ﴿الْكَتَبَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ به‌یام و حوکمرانی و پیغمبرایه‌تی ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الظَّهِينِ﴾ وه روزیمان دان له‌شته‌ه‌لال و پاکه‌کان ﴿وَقَضَّيْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ وه ریزمان دان به‌سه‌ر جهانیاندا ﴿وَوَعَدْنَاهُمْ يَتَسُبُّواكَ فِي الْآخِرَةِ﴾ وه به‌لگه‌ پروونه‌کامان پیدان له‌باره‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾ جا جی‌او‌از نه‌بوون له‌نیو‌خویاندا دوا‌ی ئه‌وه نه‌بیست زانستیان بۆ‌هاش ﴿وَعَمَّا يَتَّبِعُهُمْ﴾ له‌به‌ر دوزمنایه‌تی و چه‌ساده‌تی نیوان خویان ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِرُؤْسِ الْقَيْسَمَةِ﴾ بینگومان به‌روه‌ردگار له‌پروژی هه‌ستانه‌وه‌دا له‌نیوانیاندا داده‌وه‌ی ده‌کات ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ له‌و‌شته‌ه‌ی جی‌او‌ازیان تیدا ده‌کرد ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِّ عَمْرٍ﴾ له‌پاشان تومان خسته‌سه‌ر شه‌ریعه‌تیک ﴿فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌باره‌ی ئایینه‌وه ﴿فَأَتَّبَعَهَا﴾ توش شونی بکه‌وه ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ وه شوین هه‌واو‌شاره‌زووی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَغْتُمُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بینگومان ئه‌وانه له‌لایه‌ن خواوه هیچ سوودیکت بێ‌ناگه‌به‌دن ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَيُضْحَكُونَ أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِآيَاتِهِ بِغَيْرِ﴾ وه به‌راسنی ستم کاران هه‌ندیکیان دوست و پشتیوانی هه‌ندیکیانن ﴿وَأَلَّهُمْ فِي السَّمْعِ﴾ وه‌خوا دۆست و پشتیوانی پاریزکاران وله‌خواتر سانه ﴿هَذَا بَصِيرَتُ لِلنَّاسِ﴾ ئه‌م قورئانه‌ی بیا‌یه و هزی چاو‌پوشی به‌بۆ‌مه‌ردومان ﴿وَهَدَىٰ رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقُونَ﴾ وه ریتموونی و میهره‌بانیه بۆ‌گه‌لنیک که‌باوه‌ری به‌هویان هدییه ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا السَّيِّئِينَ﴾ ئایا ئه‌وانه‌ی که خرابه‌کانیان کردووه و اگومان ده‌بن ﴿أَنْ جَعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ ئیمه ئه‌وانه وه‌کو که‌سانیک داده‌نین که‌پروایان هتاوه و چاکه‌کانیان کردووه ﴿سَوَاءٌ تَسْحَبُوهُمْ وَمَا تُنْفَعُهُمْ﴾ وه کویه‌ک بیت ژبانیان و مردنیان ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ئای چه‌ند خراب داده‌وه‌ی ده‌که‌ن ﴿وَمَا تَلَىٰ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالسَّحَابِ﴾ وه‌خوا ئاسما‌نه‌کان و زه‌وی به‌هه‌ق و راستی دروست کردووه ﴿وَلِيَجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ﴾ بۆ‌ئه‌وه‌ی هه‌موو که‌سیک پاداشت بدرینه‌وه ﴿بِمَا كَسَبَتْ﴾ به‌گویره‌ی ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی که کردوویه‌تی ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ وه ئه‌وان هیچ سته‌میان لێ‌ناکریت

﴿أَقْرَبَ﴾ ناخو بینو ته ﴿مَنْ لَخَذَ إِلَهُهُ هَوًى﴾ نه و کسه‌ی هه‌واو ناره‌زووی خوی کردونه به‌رسترای
 خوی ﴿وَأَنَّهُ لَإِلَهُ عَلَى عِلْمٍ﴾ خواش به‌زانی گومرای کرد ﴿وَنَحْنُ عَلَى سَبْعٍ مِّنْ نَّوَالِهِ﴾ وه مؤری ناوه به‌سمر
 گوی و دلیدا ﴿وَجَعَلَ عَلَى بَصِيرَتِهِ عَشْرَةَ﴾ وه به‌رده‌ی داوه به‌سمر چاویدا ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ﴾ ده‌ی جگه
 له خوا کئی ریشمونیی ده‌کات ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ده‌ی بؤچی بیر ناکه‌نه‌وه ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا أَلْهَافٌ
 هِيَ﴾ هیچ نیه ﴿إِلَّا حِجَابٌ أَلْبَسَ﴾ جگه له‌ژیانی دنیامان ﴿ثَمُومٌ وَخَبْرٌ﴾ وه ده‌مرین و ده‌ژین ﴿وَمَا تَهْلِكُ إِلَّا الْأَرْضُ﴾
 وه جگه له‌رؤزگار هیچ شتی نیمه له‌ناو ناپات ﴿وَمَا لَكُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾ وه نه‌وانه به‌و قسانه هیچ زانیاریان
 نی به ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ نه‌نیا گومان ده‌به‌ن ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُعَذِّبُهُمْ﴾ وه کاتیک بخوینرته‌وه به‌سمر یاندا
 ﴿عَذَابًا يَنْتَظِعُونَ﴾ به‌لگه پرونده کانمان ﴿مَا كَانَ حُجُبُهُمْ﴾ هیچ به‌لگه به‌کیان نیه ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّخَذَ آلِهَتُنَا﴾ جگه
 نه‌وه که ده‌لین باو و باپیر اتمان زیند و ویکه نه‌وه ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گهر ئیوه راست ده‌که‌ن ﴿قُلِ اللَّهُ
 يُخَيِّكُم﴾ بلی: خوا زیند و وتان ده‌کاته‌وه ﴿تُرْثِيكُمْ﴾ له‌پاشان ده‌تان مرتینت ﴿تُرْثِمَعَكُمْ﴾ پاشان
 کوتان ده‌کاته‌وه ﴿إِنِّي يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ له‌رؤزی دوایدا ﴿لَارِثُ فِيهِ﴾ هیچ گومانی تیدا نیه ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا
 يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوربه‌ی مهر دو و مان نازان ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ وه بؤ خوا به‌مولکدارتیی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾ نه‌و رؤزی قیامت هه‌لده‌ستی ﴿يَوْمَ يُعَذِّبُ عَذْبَ الْعَذَابِ﴾ له‌و
 رؤزه‌دا به‌تال خوازه‌کان خه‌سار و مه‌ندن ﴿وَنَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَاثِيَةً﴾ هه‌موو گه‌لی ده‌بینی کز مه‌ل کز مه‌ل
 که‌وتوون به‌سمر نه‌رئودا ﴿كُلُّ أُمَّةٍ﴾ هه‌موو گه‌لی ﴿تَدْعِي إِلَىٰ كُفْرٍ﴾ بانگ ده‌کری بؤلای به‌راوه‌که‌ی
 ﴿الْيَوْمِ يُخْزَوْنَ﴾ نه‌مرفو سزاو پاداشت ده‌درینه‌وه ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌گویره‌ی نه‌و کرده‌وانه‌ی که ده‌تان کرد
 ﴿هَذَا كُفْرُكُمْ﴾ نه‌مه به‌راوه‌که‌مانه ﴿يَبْطِئُ عَلَيْكُمْ الْيَقِينُ﴾ به‌راستی له‌سهرتان ده‌دوی ﴿إِنَّا كُنَّا شَائِسِينَ﴾
 به‌راستی نیمه‌وه‌ک خوی نوسیمانه‌ته‌وه (وینهمان گرتووه) ﴿مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نه‌وه‌ی که ئیوه ده‌تان کرد ﴿وَلَقَدْ
 كُنَّا الْآلِئِينَ﴾ اقنوا ﴿جَاثِيَةً﴾ جاثیه‌وانه‌ی پروایان هیناوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وکرده‌وه چاکه‌کانیان نه‌نجامداوه
 ﴿فَبَدَّلَ لَهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾ نه‌وه به‌روهر دگاریان ده‌یانخانه ناو میهره‌بانی خویه‌وه ﴿وَالَّذِي هُوَ الْقَوْرُ
 الْمُبِينُ﴾ نا نه‌وه به‌سهر که‌وتنی ناشکرا ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وه نه‌وانه‌ی بی پروا و یون ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ لِلَّذِي نُنَالِ
 عَلَيْكَ﴾ (بیان ده‌لین) ناخو به‌لگه‌کانی نیمه‌تان به‌سهر دانه‌ده‌خوینرته‌وه ﴿فَأَسْكَنْتُمْ لَهُ﴾ که‌چی خو‌تان
 به‌گه‌وره ده‌زانی ﴿وَكُنْتُمْ وَمَا تُجْرِمُونَ﴾ وه ئیوه گه‌لنکی تاوانبار سوون ﴿وَلَا أَقِيلُ﴾ وه ههر کانی
 پروترایه ﴿إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بینگومان به‌لنسی خوا راسته ﴿وَالسَّاعَةُ لَارِثُ فِيهَا﴾ وه رؤزی دوی هیچ
 گومانی تیدا نیه ﴿فَلَقَدْ مَكَدَرَىٰ مَا السَّاعَةُ﴾ ده‌تان ووت نازانین رؤزی دویی چی به ﴿إِنْ تَنْصُرُوا الْأَعْمَى﴾ نیمه
 نه‌نیا گومان ده‌به‌ن ﴿وَمَا تَنْصُرُونَ إِلَّا أَنْفُسَكُمْ﴾ وه نیمه دلنایان ﴿

﴿وَبَدَّاهُمْ﴾ و ده در ده که وحشت بزیان ﴿سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا﴾ نه و خرابانه‌ی که کردویانه ﴿وَحَقَّ بِهِمْ﴾ و ده و زیان دها ﴿فَمَا كَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ﴾ توله‌ی شه‌وی گالته‌یان پی ده کرد ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُم﴾ بینان ده و تری نه مرفو له بیر تان ده که یں ﴿كَمَا نَسِفْنَا لَكُمْ يَوْمَ كَذَا﴾ هدر چونی ئیوه نه م رفو تان له بیر چو و بوو ﴿وَمَا تَذَكَّرُوا﴾ و ده جینگای مانده‌وی ئیوه دوزه‌خه ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نُصْرَةٍ﴾ و هیچ یار مدتی ده ریختان نی به ﴿ذَلِكُمْ يَذَّكَّرُ﴾ نه مه له بهر نه و به بنگومان ئیوه ﴿لَقَدْ قَرَأْتَ آيَاتِ اللَّهِ هُزُلًا﴾ به لگه کانی خواتان به گالته دانا بوو ﴿وَعَزَّكُمُ اللَّهُ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ و ده زیانی دنیا فرسوی دان ﴿فَالْيَوْمَ لَا تَخْرُجُونَ مِنْهَا﴾ جا نه مرفو له و دوزه‌خه داهر ناهیتریں ﴿وَلَا تَرْجِعُكُم عَنْهَا﴾ و ده ریگه نادرین داوای لیبور دنیس بکه‌ن ﴿فَلِلَّهِ الْخِصْمُ﴾ جا هه موو سوپاس و سنایش بقو خوای ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ﴾ پهروهر دگاری ناسمانه کان و زه‌وی ﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و پهروهر دگاری جیهانیان ﴿وَاللَّهُ الْكَرِيمُ﴾ و ده سه‌لات و گه‌وره‌ی تنه‌ها بقو نه و ده ﴿فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له هه موو ناسمانه کان و زه‌ویدا ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ و ده هر نه و زال و بالاده‌ست و دانا و کار سازه ﴿

سوره‌ی ﴿الاحقاف﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوای خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿حَم﴾ به (حا، میم) ده‌خوینترینه‌وه خوازان‌اتره به‌مانا که‌ی بوزانیاری زیاتر سه‌بری سه‌ره‌تای سوره‌تای (البقرة) بکه ﴿تَنْزِيلَ الْكِتَابِ﴾ نه م قورخانه‌هینتر او ته‌خواره‌وه ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ له لایه‌ن خوای زالی بالاده‌ستی کار به‌جیوه ﴿مَا خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانه کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی له‌نیوانیاندایه دروستمان نه کردوه ﴿إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَمْرٍ مُّشْتَرٍ﴾ مه‌گدر به‌هدق و راستی و بوزانیکی دیاری کراو نه‌بیت ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ که‌چی نه‌وانه‌ی بی باوهر بوون ﴿عَمَّا نُذِروا مُّعْرِضُونَ﴾ له‌وه‌ی که‌پی تر میترابوون پروو وهر ده‌گنبرن ﴿قُلْ أَوْعَدُكُمْ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﴿بَلَىٰ﴾ بلیں پیم بلیں ﴿مَّا تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ﴾ نه‌و شتانه‌ی ئیوه ده‌بانپه‌رستن جگه له‌خوا ﴿أُرْوِي مَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ پیشانم بدن له‌زه‌ویدا چیان دروست کردوه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یان له‌(دروست کردنی) ناسمانه کانداه‌شداریان کردوه ﴿أَتَدْعُونِي يَكْتُمُ﴾ ده‌ی په‌راوینکم بقو به‌یتن ﴿مَنْ قَتَلَ حَنْدًا﴾ له‌پیش نه‌م (قورخانه‌هانی) ﴿أَوْ أَثَرًا مِّنْ عِلْمٍ﴾ یان زانیاریه‌ک که‌له‌پیشروان به‌جی ماییت ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌گدر ئیوه راست گون ﴿وَمَنْ أَضَلُّ﴾ کنی گومر اتره ﴿مِمَّنْ يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن﴾ له‌و که‌سه‌ی که‌هاوار له‌غه‌یری خوا بکات ﴿لَا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ﴾ که‌وه‌لامی نادانه‌وه ﴿إِلَّا بِزَمِهِ لِيَقْتَنُو﴾ تا رفو‌زی دواپی ﴿وَهُزْنٌ دُعَابِهِمْ﴾ و نه‌و (هاوار لیکر او) انه له‌هاواری نه‌وان ﴿عَقِبُونَ﴾ پی‌تاگان ﴿

﴿وَالْأَخْيَرُ الْآخِرُ﴾ کاتیکیش خەلک کۆدە کرینه‌وه (له قیامەت) دا ﴿كَانُوا أَهْلَ أَهْلَةٍ﴾ بەر ستر اووه کان دەبەنە دور مەیان ﴿وَكَانُوا بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ وه (بەر ستر اووه کان) بە بەر ستنه کهیان باوهر ناکەن ﴿قَالَ تَحْيَ عَلَيْهِمْ أَلَيْسَ لِي بِأُولَئِكَ بَنُونَ﴾ کاتیکیش ئایەتە روونه کانی ئیمەیان بەسەر دا بخوێترینه‌وه ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی بێ باوهر بوون دەلێن ﴿الْحَقُّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾ بەو قورئانە ی بۆیان دیت ﴿هَذَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾ ئەمە جادوو یه کی ناشکرا و دیاره ﴿قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿﴾) یان دەلێن (مو حە مە د ﴿﴾) خۆ ی ئەم قورئانە ی هەلبەستووه ﴿قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿﴾) بلی ئە گەر خۆم هەلم بەستێ (خوا سزای بەتینم دەدات) ﴿فَلَا تَقْلُبُوهَا عَلَيَّ مِنْ أَمُورٍ﴾ ئەو سا ئێو هەش لە بەرانبەر خوا دا بۆ من هیچتان لە دەست نایەت ﴿هُوَ أَتَعْلَمُ﴾ خوا چاک دەرانی ﴿بِمَا تَصِفُونَ فِيهِ﴾ بەو توانجانه ی دەیدەن لە قورئان ﴿كُلُّ يَوْمٍ يَكُونُ فِيهِ﴾ خوا یه بەسە که شایەت بیت ﴿بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ﴾ له نێوان من و ئێو دا ﴿وَهُوَ الْعَلِيُّ الرَّحِيمُ﴾ هەر ئەو ه لێور دە ی میهرەبان ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاةٍ أُرْسِلُ﴾ بلی من یه کهم پیغمبەر نیم (نیرابم) ﴿وَمَا أَدْرِي﴾ ناشزانم ﴿مَا أَفْعَلُ وَلَا أُبَدِّلُ﴾ چی بەسەر من و ئێو هەش دەهێتری ﴿إِنِ اتَّبَعَ إِلَّا عَمَلُ الْيَوْمِ﴾ تەنها پەیرەوی ئەو هە کهم که وەحی دەکریت بۆم ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ وەمن تەنها ترسێنەرکی ناشکرام و بەس ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ (ئە ی مو حە مە د ﴿﴾) بلی بێم بلێن ﴿إِنْ كَانِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ ئە گەر (ئەم قورئانە) له لایەن خوا وه یی ﴿وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى﴾ ئێو هەش باوهر تان بێ نه هێابێ ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ وه که سێک له نه وه ی ئیسرا ئیل شایه تی دایت ﴿عَلَىٰ مَثَلِهِ﴾ له سەر وێنە ی (ئەو ه ی واله) قورئاندا هەیه ﴿فَتَأْمُرُ النَّاسَ بِدَعَاةٍ﴾ جا باوهر ی هێابیت، که چی ئێو هەش خۆ تان به گه وره زانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ بێگومان خوا پرێنموونی گەلی سته مکاران ناکات ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئەوانە ی بێ باوهر ن دەلێن ﴿يَلْبَسُونَ الْأَمُورَ﴾ دەر بارە ی ئەوانە ی باوهر یان هێتا وه ﴿وَكَانَ خَيْرًا﴾ ئە گەر (ئیسلا م و باوهر هێتان) چاک بوایه ﴿مَا سَبَقُوا إِلَيْهِ﴾ ئەوانە پێش ئیمە نه ده که و من بۆ ئەو (باوهر هێتانە) ﴿وَإِذْ لَبَّيْهُمُ بِدَعْوَاهُمْ﴾ چونکه خۆیان بهو (قورئانە) پرێنموون نه بوون ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ جا دواتر دەلێن ﴿هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ﴾ ئەمە دەس هەلبەستکی کۆنه ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ﴾ وه له پێش ئەم (قورئانە) دا ﴿كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾ ئەو رانی موسا پێشهوا و ره حمەت بوو ﴿وَهَكَذَا كَتَبَ فَصَدَّقَ﴾ ئەم قورئانە ش (کتیبه کانی پێش خۆ ی) بەراست دادەنیت ﴿لَسْتَ تَعْرِفُ﴾ که بەزمانی عەرەبی یه ﴿لَنُنَزِّلَ لَكُمُ الْقُرْآنَ فَتَعْلَمُونَ﴾ ناسته مکاران بتر سینی ﴿وَأُنشِرُ الْحَصِينَ﴾ وه بۆ چاکه کاران مژده یی ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ﴾ بەراستی ئەوانە ی که دەلێن بهر وهردگار مان (الله) یه ﴿لَمَّا اسْتَفْتَمُوا﴾ پاشان بهر دهوام بوون (له سەر باوهر کهیان) ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئەو نه ترسیان له سەر وه نه خه فەتیش ده خۆن ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ ئەوانه هاوه لانی به هه شتن ﴿حَاشَیَ لَهُمْ﴾ به هه میشه یی تێدا ده میتنه وه ﴿جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له پاداشتی ئەو کرده وانه ی که ده یان کرد (له د دنیا دا) ﴿

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾ و نه نیمه ناموزگاری ناده می مان کرد ﴿بِرَبِّهِ إِحْسَانًا﴾ به چاکه کردن له گه دل دایک و باو کی دا ﴿حَدَّثَهُ أَتَاهُ رُكْنًا﴾ دایکی به ناره حه تی و نازاره وه هه لی گرتووه ﴿وَوَضَعْنَاهُ أَكْرَبًا﴾ وه به نازار و ناره حه تیش بوویده تی ﴿وَحَمَلَهُ وَفَضَّلَهُ نَقْشُونَ شَهْرًا﴾ ماوه ی دوو گیان بوون (ی دایک) پی یه وه و له شیر برینه وه ی سی مانگه ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ الْهُدُودَ﴾ تاده گاته تافی لای (پن گه یشتوی لاشه پی و ژبری) ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾ و ده گاته چل سالی ﴿فَلَرَّبُّهُ أَوْ رَفَعَهُ﴾ ده لی نه ی پدرو ددگار رام بهینه ﴿أَن تَشْكُرَ يَمَنَّا إِلَيْنَ﴾ تا شو کرانه بریزی نه و به ره و نیعمه تانه ت بکه م ﴿أَنَّمَتِ عَلَىٰ وَعْدِي وَذَلَّلَنِي﴾ که رشتوته به سدر من و دایک و باو کم دا ﴿وَأَن تَحْمَلَ صِلَاحًا تَرْفَعُهُ﴾ وه (رام بهینه) کرده وه ی چاک بکه م که تو پی رازی بیت ﴿وَأَصْلَحَ لِي فِي دِينِي﴾ نه وه کانیشم چاک و صالح بکه ﴿إِنِّي نَسِيتُكَ﴾ بنگومان بولای تو گه پراومه نه وه ﴿وَأَنِّي مِنَ الْمُنِيبِينَ﴾ وه به راستی من له موسولسانی گهر دن که چم ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه که سانیکن ﴿تَقَبَّلَ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾ که نیمه کرده وه چاکه کانیا ن لی و ره ده گرین ﴿وَبَشَّاحُونَ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وه چاو بوشی ده که یس له خرا به کانیا ن ﴿فِي أَصْحَابِ لَيْلَةٍ﴾ له ریزی به هه شیان دان ﴿وَعَدَ الْفُتُورِ﴾ نه وه به لینه راسته به ﴿كَأَن لَّوَعْدُونَ﴾ که به لیتیا ن پی در ابو و له دونیادا ﴿وَالَّذِي قَالَ لِي لَيْلَةٍ﴾ نه وه که سه ش که به باو ک و دایکی بلیت ﴿أَوَلَيْكُمَا﴾ ثوف له دهس نیوه ﴿أَوَلَيْكُمَا أَن لَّخُرْجَ﴾ ثایا هه ره شدم لی ده که ن که (زیندو و ده کرتهمه وه و له گور) دیمه ده ره وه ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي﴾ له کاتیکدا چهند چین خه لک پیش من رویشتون (و زیندو و نه بورونه ته وه) ﴿وَحَمَّا يَتَسَفَعْنَ فِي آلِهَةٍ﴾ وه (دایکی و باو کی) هه ردو و کیان هانا بو خوا ده بن ﴿وَالَّذِينَ﴾ (ده لیتن) هاوار بو تو باوه بهینه ﴿إِن وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا﴾ بنگومان به لیتی خوا راسته ﴿يَقُولُ﴾ که چی نه وه ده لی ﴿مَا هَذَا إِلَّا أَنْبَاءُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه وه تنها نه فسانه ی پیشینانه و هیچی تر ﴿أَوَلَيْكَ الَّذِينَ﴾ نه وانه نه وه که سانه ن ﴿حَتَّىٰ عَثَرَهُمُ الْفُورُ﴾ بریار (ی خوا) یان به سدر دا چه سپا ﴿فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِمُ﴾ له ریزی نه وه نوممه تانه دا که پیش نه مان رابوردوون ﴿مِن لَّيْلِ وَالْإِنْسِ﴾ له جنو که و ناده میسی ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَتَّخِصِرِينَ﴾ بنگومان نه وانه خو یان زه ره رهنه نندن ﴿وَلِكُلِّ زَجْرٍ مَّا عَمِلُوا﴾ وه بو هه ره به که له وانه به و پایه هه به به گویره ی کرده وه کانیا ن ﴿وَلْيُؤْمِنُوا بَعْمَالِهِمْ﴾ تا خوا پادا داشت و سزای کرده وه کانیا ن به ته وای بداته وه ﴿وَهُمْ لَا يَذَلُّونَ﴾ وه نه وان هیچ سته میان لی ناکریت ﴿وَلْيُؤْمَرُوا﴾ وه (بیریا ن بخه ره وه) نه و روزی ﴿يُعَرِّضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ نه وانه ی که پی باوه دن به راتبه ر دوزه خ راده گیرین ﴿أَذْهَبُوا عَلَيْهِمْ﴾ (پیا ن ده و و تربت) هه رچی خوشیتان بوو به سدر تان برد ﴿فِي حَيَاتِهِمُ﴾ له زیانی دونیا تاندا ﴿وَأَسْمَعْتُمْ يَهُنَا﴾ وه له زه تان لی برد و (رانان بوار د) ﴿فَالْيَوْمَ نَخْرُجُ﴾ بویه نه مر و تو له تان لی ده سه نری ﴿عَذَابُ الْهُونِ﴾ به سزایه کی ریسوا که ر ﴿يَمَّا كُنْتُمْ﴾ له بهر نه وه ی که نیوه ﴿تَشْكُرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ به ناهق خوتان به زل ده زانی له زه و ی دا ﴿وَيَمَّا كُنْتُمْ تَقْسُونَ﴾ وه له بهر نه وه ی له فرمانی خوا ده ره ده جوو بوون ﴿

﴿وَإِذْ كُنَّا نَبِيًّا﴾ (نهی موحده ممد) ﴿بَاسِي﴾ (هوودی) برای گهلی عاد بکه ﴿إِذْ أَنْذَرْتُمُوهُمْ بِالْآخِقَاتِ﴾ کاتی گهله‌کمی ترسانده (وولانی) نه‌حقاف ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَاكَ ذَكَرًا﴾ بنگومان پیغمبرانی زور را بوردوون ﴿مِنْ نَبِّئٍ يَدْعُو مِنْ خَلْفِهِ﴾ له پیش و دوی نموده ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾ (ووتویانه) جگه له‌خواهیچی تر نه‌پرستن ﴿إِنِّي لَخَافُ﴾ بنگومان من ده‌ترسم ﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ له‌سزای روزنیکی گه‌وره بزنوه (پیش بی) ﴿قَالُوا﴾ (گهله‌کمی) ووتیان ﴿أَجَعَلْنَاكَ وَلَدًا﴾ نایا تو (نهی هوود) هاتوویت هه‌تا لامان بدهیت ﴿عَنْ إِلَهَيْنَا﴾ له (پرستنی) پرستراوه کانمان ﴿قَالَتْ﴾ دهی بزمان بهینه ﴿بِمَا تَعْبُدُونَ﴾ (سزا) ی به‌لینت پی داووبن ﴿إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ نه‌گه‌ر له راست گویانیت ﴿قَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ بَيْنٍ﴾ (هوود) ووتی بنگومان زانیاری (نهی سزا) لای خوابه‌وه به‌س ﴿وَأَنْتُمْ كَمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ﴾ وه‌من نه‌نها نه‌وهی پی نیر دراوم پیمان راده‌گه‌یدنم ﴿وَلِكُلِّ أَرْبَضٍ﴾ به‌لام من ده‌بینم ثبوه ﴿فَمَا أَتَّخَذْتُمْ﴾ گه‌لیکی نه‌زان و نه‌فامن ﴿قَالُوا زَوْجٌ مَّا عُصَبْنَا﴾ جا کاتی (سزایه) یان پی به‌له هه‌ورتک بوو ﴿مُسْتَقْبَلِ الْأَفْئَةِ﴾ به‌ره‌و شیوه‌کانیان دی (دلخوش بوون) ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّثُورٌ﴾ ووتیان نه‌مه هه‌ورتکه بارانی پینه بزمان ﴿بَلْ هُوَ مَآسِجٌ مُّثَبَّرٌ﴾ (هوود ووتی نه‌خیر) به‌لکو نه‌وه (سزایه) به‌به‌له داواتان ده‌کرد ﴿يَخْرُجُ فِيهَا غَدَابٌ أَلِيمٌ﴾ بایه‌کی به‌هیزه سزای سه‌ختی پینه ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ مِّمْلَةٍ﴾ به‌فهرمانی پرورده‌گاری هه‌موو شتیک ده‌روختنی ﴿فَأَصْبَحُوا﴾ نیر وایان به‌سه‌رهات ﴿لَا يَرَوْنَ إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ﴾ نه‌نها شویتنی خانوه‌کانیان ده‌بینرا ﴿كَذَلِكَ﴾ هه‌ر به‌و جوړه ﴿تَجْرَى الْقَوَارِعُ الْمُتَجَرِّمِينَ﴾ سزای هوزی تاو‌نباران ده‌دهین ﴿وَلَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنَ مِّمْلَةٍ﴾ سویند به‌خوا نه‌وهی به‌وان (گه‌لی عاد) مان دابوو (له‌سامان و ده‌سه‌لات) به‌ثبوه‌مان نه‌دابوو ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَفُؤَادًا﴾ وه‌گوی و چاوو دل‌مان پیدابوون ﴿فَمَا آتَيْنَاهُمْ﴾ به‌لام سوود و که‌لکی پی نه‌گه‌یاندن ﴿سَمْعًا وَلَا أَبْصَارًا وَلَا فُؤَادًا﴾ نه‌گوی و نه‌چاوو نه‌دلیان ﴿مِنْ شَيْءٍ﴾ هیچ شتیک ﴿إِذْ كَانُوا لِيُحْجَذُونَ بِمَا لَيْسَ بِهِمْ﴾ چونکه نه‌وان باوه‌ریان به‌نیشانه‌کانی خوا نه‌بوو ﴿وَكَانَ لَهُمْ﴾ وه‌دهوری دان ﴿فَمَا كَانُوا يَمْرُتُونَ﴾ نه‌و سزای گالته‌یان پی ده‌کرد ﴿وَلَقَدْ أَخْلَقْنَا﴾ وه‌بنگومان له‌ناومان برد ﴿مَّا خَوْلَكُم مِّنَ الْقُرَى﴾ (دانیش‌تووانی) نه‌و شار و دیهاتانه‌ی که به‌ده‌ورو به‌رتان دابوون ﴿وَصَرَّفْنَا الْأَنْبِيَاءَ﴾ وه‌به‌لگه و نیشانده‌ی جوړاو جوړمان نیشان دان ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ تا (له‌بی باوه‌ری) بگه‌رینه‌وه ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ﴾ دهی بوجی یارمه‌تی نه‌دان ﴿الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللَّهِ آلِهَةً﴾ نه‌وانده‌ی جگه له‌خوا بوزیک بوونه‌وه له‌خوا کردبوونیا نه‌ پرستراوی (خویمان) ﴿بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ﴾ (نه‌ک یارمه‌تیا نه‌دان) به‌لکو گویش بوون لییان ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْكُرُونَ﴾ نه‌وه بوو (به‌رهمی پرستراوه) درو‌ک‌ه‌یان و نه‌و درو‌یانه‌ی هه‌لیان

ده‌به‌ستن

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ و (بیربان خمره وه) کاتبک چمند جنو که به کمان نار دبو لات ﴿يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ تا گوی له قورئان بگرن ﴿فَلَمَّا خَصَّوْهُ﴾ جا کاتبک ناماده‌ی گوی گرتن له قورئان بوون ﴿فَالُوا أَنفُسُوهَا﴾ ووتیان (به به کتری) بن دهنگ بن (و گوی بگرن) ﴿فَلَمَّا فَصَّ﴾ جا که (قورئان خوبندنه که) ته و او بوو ﴿وَلَوْ أَنَّىٰ قَوْمَهُمْ مُّذِرِينَ﴾ هه موویان گه پاته وه بولای قه ووم و هوزه که بیان به ترسینته ﴿فَالُوا بِأَنفُسِهِمْ﴾ ووتیان ته‌ی هوزو قه ووم که مان ﴿إِنَّا سَمِعْنَا صَبَاحًا﴾ به راستی نیمه گوی بیستی کتیبیک بووین ﴿أَنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ﴾ که له پاش موسا نیر دراوه ته خوار وه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ په راوه کانی پیش خوی به راست داده نم ﴿يَقْدِرُ إِلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ إِلَّا إِلَىٰ طَرِيقِ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (خه لک) ریتموونی ده کات بق هق و ریتبازی راستی ﴿يَقْتُولُوا أَجْرُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾ ته‌ی قه ووم که مان وه لامی بانگخوازی خوا (موحه ممه ده) بدنه وه ﴿وَقَالُوا بَشَرٌ مِّثْلُ بَشَرٍ﴾ و باوه ری بن بیتن ﴿يَقْتُلُكُمْ مِن دُونِكُمْ﴾ (خوا) له تاوانه کانتان خوش ده‌ی و ده‌ی سریتنه وه ﴿وَنُحِزُّكُمْ مِنْ عَذَابِ إِلَهِكُمْ﴾ وه له سزای سدهخت ده‌نان پاریزی ﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾ هه که سیش وه لامی بانگخوازی خوا (که موحه ممه ده) نه داته وه ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾ ته و به هیچ جنونک ناتوانی له زهوی داله دهست خوا ده رچی و خوی قوتار کات ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ آلِيَّةٌ﴾ وه جگه له خوا بارمه تدهر و پشتیوانیکی نی به ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ نا نه وانه له گومرایی به کی ناشکر ادان ﴿أُولَئِكَ يَرْوُونَ﴾ نایا نه وانه نه بیان زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ به راستی ته و خوابه‌ی ناسمانه کان و زهوی دروست کرد وه ﴿وَلَوْ تَقَوَّىٰ يَخْلُقُوهَا بِقَدْرِ عَالِي أَنْ يُخَيِّجَ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ وه له دروست کردنیاندا ناتوانا و دهسته پاچه نه بووه، وه به توانایه مردو و انیش زیندو و بکاته وه ﴿يَلَىٰ﴾ به لی ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ بنگومان خوا به سدر هه مو و شتیکدا به توانایه ﴿وَقَوْمٌ يُعَرِّضُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾ وه رقرزیک بن باوه ران به رانبر دوزخ راده گیرین ﴿الَّذِينَ هَذَا يُلْقَىٰ﴾ (پنیان ده‌لین) نایا ته مه راست نی به ﴿فَالْوَابِيُّ وَرَبُّنَا﴾ ده‌لین: به لی سویند به په روه ردگار مان راسته ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا الْعَذَابَ﴾ (خوا) ده فدر موی: ده‌ی ته و سزایه بجه‌زن ﴿بِمَا كَسَبَتْ كُفْرُهُمْ﴾ چونکه نیشه باوه ران بن نه ده کرد ﴿فَأَصْبِرْ﴾ که واته خور گربه (ته‌ی موحه ممه ده) ﴿كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ هه روه کو پیغه مبه رانی خور اگری به هیز دانیان به خودا گرت ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ وه په له مه که بن (سزادان) بیان ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾ ته و روزه‌ی که (سزای) به‌لین پیدراو بیان ده‌بینن و ا ده‌زانن ﴿فَرِيضُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾ تنها ساتیک له رقرز له دنیادا ماونه ته وه ﴿بَلَّغْ﴾ (تهم قورئانه) ناگاداری به ﴿فَهَلْ يُهْلِكُ﴾ جا نایا کهس له ناو ده‌جیت ﴿إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ جگه له گه‌لی له سنوور ده رچو و نه‌یت

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌و که‌سانه‌ی بن‌باوه‌ر بسون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌ر ینگری (خه‌لک) بان کرد له‌ر یتبازی
 خوا ﴿أَصْلُ أَعْتَابَهُمْ﴾ (خوا) کرده‌وه کانیان پرچه‌ل ده‌کاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ش باوه‌ر بان هیتاوه
 ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ و کرده‌وه چاکه کانیان کردو ﴿وَأَسْرَأْنَاهُمْ عَلَىٰ خَيْرٍ﴾ باوه‌ر یشیان هیتا به‌و (فورقانه) ی که
 تیر در اوده‌ته خواره‌وه بؤ موچه‌مه‌ده ﴿وَهُوَ الَّذِي مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ته‌نها نه‌ویش راسته‌وه له‌لایه‌ن پدر و رد گاریانه‌وه
 هاتسوه ﴿كَذَّبَتْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ﴾ خواله گونه‌کانیان خوش بووه ﴿وَأَصْحٰ بِاللَّهِ﴾ دل و هوشیانی رتک و چاک
 کرده‌وه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ شه‌وش له‌بهر نه‌و به‌دراسنی نه‌وانه‌ی بن‌باوه‌ر بسون ﴿أَتَجْعَلُ﴾ شوین
 به‌ثال و پرو بووچ که‌وتن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و ینگومان نه‌وانه‌ش ایمانیان هیتا بوو ﴿أَتَجْعَلُ﴾ شوین
 شه‌وه‌قه که‌وتسبون که‌له‌لایه‌ن پدر و رد گاریانه‌وه هاتسوه ﴿كَذَّبَتْ﴾ نابه‌و شسوه ﴿يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ﴾
 خوا تموونه‌ی (کرده‌وه‌ی) خویاتیان بؤ ده‌عینته‌وه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ته‌مجا نه‌و گدر (له‌جه‌نگدا) گدشن
 به‌وانه‌ی بن‌باوه‌ر بن ﴿يَضْرِبُ الرِّجَالِ﴾ نه‌وه‌بدن له‌گدر دنیان و بیان‌کوزن ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَخَذُوا حُكُومَهُ﴾ هدا کاتی کوشتاری
 ز قوریان لی ده‌که‌ن ﴿فَتَذَرُوا الْوَنَاقِ﴾ ته‌مجا (دبله‌کانیان) قایم به‌سته‌ته‌وه ﴿وَإِنَّمَا تَعْبُدُ﴾ جا دواتر بان به‌منه‌ت
 و چاکه (بهره‌لایان که‌ن) ﴿وَلَقَدْ كَذَّبُوا﴾ یان به‌فیدیه و بریتی ﴿حَتَّىٰ نَضَعُ لِفَرْقِ أَوَّارِهِا﴾ هدا جه‌نگ چه‌که‌کان (به‌بن
 باوه‌ر بان) داده‌منی (بان تا جه‌نگ کزتابی دیت به‌نه‌مانی بت به‌رستان) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ﴾ فدرمان نه‌وه‌به‌نه‌و گدر
 خوا بیووستایه ﴿لَا تَضُرُّهُمْ﴾ خوی تولدی لی ده‌سندن ﴿وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ فِتْنَتَكَ يَتَّخِذُوا﴾ به‌لام (فدرمانی پیدان
 به‌جه‌نگ) تا به‌به‌کتری تاقیان بکاته‌وه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِسَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌و که‌سانه‌ش له‌پیتاو یتبازی خوادا کوزران
 ﴿فَلَنُفِضَنَّ أَمْثَالَهُمْ﴾ شه‌وه‌خوا همرگیز (باداشتی) کرده‌وه کانیان وون ناکات ﴿سَيَجْزِيهِمْ﴾ ینگومان
 ریتموونیان ده‌کات ﴿وَيَصْلَحُ بِاللَّهِ﴾ دل و بیربان پاک ساف ده‌کات ﴿وَيَذَلُّهُمْ لِحَنَةً عَزَّاهُ اللَّهُ﴾ وه‌ده‌بان‌خاته
 نه‌و به‌هسته‌ی بؤی بامس کردون ﴿بِأَيِّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر بان هیتاوه ﴿إِن تَضُرُّوا اللَّهَ﴾
 نه‌و گدر فیه‌و یارمه‌تی (نایینی) خوا بدن ﴿يَضُرُّكَ﴾ خواش فیه‌و زال و سه‌ر که‌وتوو ده‌کات (به‌سه‌ر کافران دا)
 ﴿وَيَبْقِئُ اللَّهُ مَكَرُ﴾ وه‌پتیه‌کانتان چینگیر ده‌کات (له‌جه‌نگدا خور اگرتان ده‌کات) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌وانه‌ش که
 بن‌باوه‌ر بسون ﴿فَتَكْسِبُ اللَّهُ﴾ شه‌وه‌نه‌گبه‌تی و سه‌ر شوری به‌شیانه ﴿وَأَصْلُ أَعْتَابَهُمْ﴾ وه‌(خوا) کرده‌وه کانیان بووچ
 و بن‌مایه‌ده‌کات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ شه‌و توله‌یان له‌بهر شه‌وه‌به‌که‌ ینگومان شه‌وانه ﴿كَرِهُوا مَا أَرْسَلَ اللَّهُ﴾ رفیان
 له‌و فورقانه‌بوو که‌خوا ناردوویه‌تیه خواره‌وه ﴿فَأَصْحٰ بِاللَّهِ﴾ بویه خواش کرده‌وه کانیانی بووچ کردنه‌وه ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 ﴿فَلَنُفِضَنَّ أَمْثَالَهُمْ﴾ ناخو شه‌وانه‌به‌زه‌وی دانه‌گه‌راون ﴿فَيَسْطَرُّوا﴾ تا بیینن ﴿كَفَّ كَانَ عَذَابَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ شه‌وانه‌ی
 یش خویان سه‌ره‌نجامیان چون بووه ﴿وَمَرَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ خواله‌ناوی بردن ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ (ده‌ی ینگومان بن) بؤ
 بن‌باوه‌ر انیش سه‌ره‌نجامی ناوا هیه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ چونکه ینگومان خوا ﴿مَوَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پشتبوانی
 شه‌وانه‌یه‌که‌ باوه‌ر بان هیتاوه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ كَفِيرٌ﴾ وه‌ ینگومان بن‌باوه‌ر انیش ﴿لَا مَوْئِلَ لَهُمْ﴾ هیچ پشتبوانیکیان
 نیه

﴿إِنَّ اللَّهَ﴾ بینگومان خوا ﴿يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَالصَّالِحِينَ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وانه‌ی باوهریان هیتاوه و کرده‌وه‌ی باشیان کرده دیانخاته باخاتی به‌هسته‌وه ﴿عَجْرٍ مِنْ نَحْوِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که پرویاره‌کان به‌زیراندا دبروات ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ نه‌وانه‌ش بین باوهریون ﴿يَسْمَعُونَ﴾ (له دونیادا) راده‌یون و ﴿وَيَا كُونُ كَمَا نَأْكُلُ الْأَنْهَارُ﴾ وک نازهل ده‌خون و ده‌له‌وه‌رین ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه دوزخ شوننی مانه‌وه‌یانه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه (خه‌لکی) زور شار هه‌یون ﴿بِهِ أَشَدُّ قُوَّةً﴾ که به‌هیزتر یون ﴿مِنْ قُوَّةِ الَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ لهو (خه‌لکی) مه‌که‌به‌که نزیان دهر کرد ﴿أَهْلِكَ هُمْ﴾ له ناومان بردن ﴿فَلَا تَصِيرُ لَهُمْ﴾ و هیچ پشتیوانیکیان نه‌یو ﴿أَقْرَبُكَ عَلَى بَيْتِهِمْ زَيْهَ﴾ ناخو لهو که‌سه‌ی به‌لگه‌ی پرونی له به‌روهرد گاریه‌وه بۆ هاتبی (که قورنانه) ﴿كُنْ لَكَ سَوْءٌ عَمَلٌ﴾ وه‌که‌شو که‌س رایه که کرداری خرابی بۆ جوان کر این و رازینتر ایته‌وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ شونین هه‌واو ناره‌زووی خویان که‌وتین ﴿مَنْ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ عَمَلِهِ﴾ که به‌لین دراوه به‌پاریز کاران و خواناسان ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ چنده‌ها پروباری نیندایه ﴿مِنْ مَلَأَ عَيْنَهُمْ﴾ له ناوی سازگاری تام و بون نه‌گوږاو ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه چنده‌ها پروبار ﴿مِنْ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ عَمَلِهِ﴾ له‌شیر که نامی نه‌گوږاوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه چنده‌ها پروبار له‌شه‌رابی نیابی ﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ عَمَلِهِ﴾ به‌له‌زه‌ت و خوش بۆ بنوشانی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه چنده‌پروباریشی نیندایه له‌هه‌نگویشی بالفته ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه له‌وی هه‌موو جوړه میوه‌هاتیکیان بۆ تاماده‌یه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ له‌گه‌ن لیبور دن له به‌روهرد گاریانه‌وه ﴿كُنْ هُوَ خَيْرٌ لَكَ﴾ (نایا نه‌وه‌هه‌شهبانه) وه‌کو که‌سانیتک وان که له ناگری دوزخ دابن به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ ناوی کولاو کولیان دهر خوارد بدری که ریخوله‌کاتیان پارچه‌پارچه بکات ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د) هه‌ندی له‌وانه گویت لیده‌گرن ﴿عَجْرٍ مِنْ نَحْوِهَا الْأَنْهَارُ﴾ به‌لام کاتیک لای تو در ده‌چن ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ ده‌لین به‌وانه‌ی زانیاریان پی دراوه (له‌هاوه‌لان) ﴿مَا أَقَالَ بَقَا﴾ نه‌وه‌نیسته موحه‌مه‌د ﴿وَوَتَى جِي؟﴾ ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ نه‌وانه نه‌وه که‌سانه‌ن ﴿طَعَنَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ﴾ که خوا موری ناوه به‌سهر دلیاندا ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه شونین هه‌واو ناره‌زووی خویان که‌وتون ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ نه‌وه که‌سانه‌ی هیدابه‌تبان وه‌رگرتوه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ (خوا) ناره‌زاییان زیادده‌کات ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه‌ته‌قواو باریزکاری و خواناسیان پی ده‌به‌خشی ﴿فَلَمْ يَنْتَهِ عَنْ﴾ ده‌ی نایا نه‌وه (نایا‌کانه) چاوه‌روانی چی ده‌که‌پن ﴿إِلَّا السَّامَةَ﴾ جگه له‌قیامت ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَعْتَةٌ﴾ که کتوپر به‌خه‌بان بگرت ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾ ده‌ی بینگومان هه‌ندی له‌نیشانه‌کانی هاتو ته‌دی ﴿فَأَنْ لَهُمْ أَجَلَةٌ لَهُمْ ذِكْرُكُمْ﴾ کاتی (روژی دواپی) به‌خه‌بان بگرت ئیر که‌ی بیرده‌که‌نه‌وه ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ که‌واته دلیابه و بزانه بیجگه له (الله) هیچ به‌رستر اوینکی به‌هه‌ق و راست نی به ﴿وَأَسْتَفْتِيَنَّكَ﴾ وه داوای لیبور دن بکه (له‌خوا) بۆ گوناومی خوت ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ وه بۆ (گوناومی) بیوان و ناره‌تانی ئیماندار ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ﴾ و بینگومان خوا ده‌زانی ﴿مَنْ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ عَمَلِهِ﴾ به‌جم و جولشان (له‌روژدا) و نارام گرتشان (له‌شه‌ودا) ﴿

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیناوه‌ی ده‌لین ﴿لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾ بۆچی سوره‌تیک (له‌قورئان) نانیر دریته‌ی خواره‌وه؟ (ده‌رباره‌ی جهنگ و جیهاد) ﴿فَإِذَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ مَّحْكَمَةٌ وَذُكِّرَ فِيهَا الْفِتَالُ﴾ که‌چی کاتیک سوره‌تیک پرون و دامه‌زراو نیرایته‌ی خواره‌وه و تیایدا یاسی جهنگ کرابی ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ﴾ ده‌بینی نه‌و که‌سانه‌ی ﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ که‌له‌دلاندا نه‌خوشی (دو‌پرویی) هیهه ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ﴾ نه‌ماشای تو ده‌که‌ن ﴿نَظَرَ النَّمِثِ عَلَيْهِ مِنَ الْقُرَى﴾ وه‌که‌نه‌ماشای کردنی که‌سیک که‌له‌ترسی مردن له هوشی خوی چووبیت ﴿فَأَوَّلَىٰ لَهْمَ﴾ بۆ نه‌وان و اچاکتر بوو ﴿طَائِفَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾ فدرمان به‌ردار بوونایه و قسه‌ی جوان و چاکبان بکر دایه ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾ هدر کاتیکیش فدرمانی (جهنگ) درا (جی به‌جی نا‌که‌ن) ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾ خو‌له‌گه‌ر له‌گه‌ل خوا‌پاستیان بکر دایه ﴿لَمَكَانَ حَزَنٍ أَلْهَمَ﴾ شه‌وه‌ی باشتر بوو بۆیان ﴿فَقُلْ عَسَيْتُمْ﴾ جا‌ثایا تیره‌ی به‌ته‌مان (شده‌ی ناپاکان) ﴿إِنْ قُرِئْتُمْ﴾ نه‌گه‌ر پشت هه‌لکه‌ن (له‌نی‌سلام و جیهاد) ﴿أَنْ تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ له‌زه‌ویدا‌شازاوه و خرابه‌ی به‌رپابکه‌ن ﴿وَيُقْطَعُوا عَنْ طَرَفَيْكُمْ﴾ وه‌هه‌رچی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی یه‌یسیچرتن ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ نا‌نه‌وانه‌ی نه‌و که‌سانه‌ن ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾ که‌خوا‌نه‌فرینی لی‌کردوون ﴿فَأَصْدَقُوا وَعَلَىٰ أَعْقَابِهِمْ﴾ وه‌که‌ری‌کردوون و چاویانی کویر کردووه ﴿فَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ﴾ ناخو‌ته‌وانه‌ی وورد‌نابنده‌ی له‌قورئان (و‌تی نا‌که‌ن) ﴿أَرَأَيْتَ قُلُوبَ أَفْقَالٍ﴾ (وانی به‌) به‌لکو‌دلیان قوفلی لی‌دراوه ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیتگومان نه‌و که‌سانه‌ی ﴿أَرَادُوا أَنْ يَنْتَصِرُوا﴾ باشه و باش گه‌رانه‌وه‌ی له‌نایینه‌ی که‌بان ﴿مَنْ تَعَدَّى مَتَابِعَتِ لَهْمُ الْهَدَى﴾ له‌پاش شه‌وه‌ی هه‌قیان بۆ پروون بوویه‌وه ﴿أَلَسَيِّطُ سَوْلَ لَهْمَ﴾ شه‌پتان خرابه‌کانیانی بۆ جوان و پازاوه‌ی کردوون ﴿وَأَمَّا لَهْمُ﴾ وه‌به‌هیاو و ئومید‌فریوی دابوون ﴿فَإِنَّكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا﴾ چونکه‌شه‌وان ده‌یان ووت ﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾ به‌و که‌سانه‌ی که‌رقیان بوو له‌و قورئانه‌ی خوا‌نارد‌بووی ﴿سَطَّيْعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾ نیمه‌له‌مه‌ولا له‌هه‌ندی کاردا گویرایه‌لیتان ده‌که‌ین ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾ وه‌خوا به‌نهیته‌ی کانیان ده‌زانی ﴿فَكَتَبَ إِذَا نَوَّضَهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾ ناخو‌چون‌بی (حالی شه‌و ناپاکانه) کاتیک فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن و ﴿بَصُرُوتٌ يُجَوهَهُمْ وَأُذُنُ رَهْمٍ﴾ له‌پروخسار و پاشیان ده‌ده‌ن ﴿وَأَنَّكَ﴾ نه‌و (جوره‌گیان کیتسانه) ﴿يَا أَيُّهَا أَكْبَرُ مَا أَسْخَطَ اللَّهُ﴾ له‌به‌ر شه‌وه‌یه که‌بیتگومان نه‌وانه شوین‌شتانی که‌و‌نبوون که‌خوا‌ی‌توره‌ی کردبوو ﴿وَكَفَرُوا بِرِضْوَانِهِ﴾ به‌زامه‌ندی خواشیان بی ناخوش بوو ﴿فَالْتَبَطَّ أَعْيُنُهُمْ﴾ بۆیه‌خواش کرده‌وه‌کانیانی بوو‌چهل‌کرده‌وه ﴿أَلَمْ حَسِبْ﴾ نایا واده‌زانی ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾ نه‌وانه‌ی که‌نه‌خوشی (ناپاک‌ی) له‌دلیان دایه ﴿أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْحَابَهُمْ﴾ که‌خوا‌هه‌ر‌گیز‌رق و کیتیه‌یان ده‌رناخات و نا‌شکرای‌ناکات ﴿

﴿وَلَوْ شَاءَ﴾ نه گهر بمانو بیستایه ﴿لَأَنزَلْنَاهُ﴾ نه وانه مان نیشان ده دایت (که دو و پروون) ﴿فَلَقَرَفَقَهُمُ﴾
 ایسمه گهر ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ﴾ به شیوه و دیمه نیاندا ده تناسین ﴿وَلَقَرَفَقَهُمُ﴾ لَحْنُ الْقَوْلِ ﴿وَهُ﴾ بینگومان به شیوازی
 قسه شباندا ده یانناسیبت ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾ وه دلنیا بن خوا به هم مو کرده وه کانتان ده زانیت ﴿وَلَقَرَفَقَهُمُ﴾
 سوئند به خوا تاقیتان ده کهینه وه ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾ تا دهری بخهین و دیاربین ﴿وَالصَّابِرِينَ﴾
 منکر و الصَّابِرِينَ ﴿مُوجَّاهِدِينَ﴾ و خور اگر انتان ﴿وَنَبِّئُوا الْخَازِنَةَ﴾ وه تا هه و التان چی به ناشکرای کهین
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بینگومان که سانی که بین باو و پروون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه رینگری (خه لک)
 یان ده کرده له ریبازی خوا ﴿وَمَنَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ دزایه تی پیغه مبریشیان ده کرده ﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى﴾
 پاشی نه وه ی هه ق و راستیان بقو پروون بونه وه ﴿لَن يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا﴾ هیچ زیانیک به خوا ناگهینه
 ﴿وَسَيُخِطِّطُ أَعْمَالَهُمْ﴾ وه به زوویی (خوا پیلان) و کرده وه کانتان پرو و جهل ده کاته وه ﴿وَنَبِّئَا الَّذِينَ
 آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی که باو و رتان هیتاوه ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ فدر مان به ردار و گوینر ایه لی
 خوا و پیغه مبرین ﴿وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾ وه کرده وه (چا که) کانتان هه لمه وه شسته وه ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 بینگومان نه وانه ی که بین باو و پروون ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه رینگری (خه لک) یان ده کرده له ریبازی
 خوا ﴿ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾ پاشان به بی باو و ری مردن ﴿فَلَن يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ نه وه هه رگیز خوا لنیان
 خورش نابیت ﴿فَلَا يَهْتُمُّوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾ جا (باو و رداران) لاوازو مست مهبین و داوای ناشنی
 (و شهر و هستان) مه کهن ﴿وَأَنشُرُوا الْأَشْهَادَ﴾ چونکه هه ر نیوه زال و بهیترن ﴿وَأَنشُرُوا مَعَكُمْ﴾ (یار مه تی)
 خواش له گه له نیوه دایه ﴿وَلَن يَزِيدَنَّ أَعْمَالَكُمْ﴾ وه (پاداشنی) کرده وه کانتان کهم ناکانه وه ﴿إِنَّمَا
 لِنُيْوِذَ الْيَوْمَ﴾ بینگومان زبانی دنیا نه نها ﴿لَبِّمَّ وَلَقَوْا﴾ گالته و گه بیکه (وده به رینه وه) ﴿وَلَن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا﴾
 خور نه گهر باو و بهیترن و له خوا ترس بن ﴿بَلَىٰ كَذِبًا أَجْرَكُمْ﴾ (خوا) پاداشنی خورتان پی ده دات
 ﴿وَلَا يَسْتَلْزِمُكُمْ قَوْلُكُمْ﴾ وه داوای به خشینی هه مو و دارابی و مالشان لی ناکات ﴿إِن يَشَاءُ﴾
 نه گهر (خوا) داوای به خشینی هه مو و سامانتان لی بکات ﴿فِي حَقِّكُمْ﴾ زوریش داکو کی بکات لیتان
 ﴿يَتَخَلَّوْا﴾ نیوه چرو و کی و به زیلی ده کهن ﴿وَنُخْرِجُ أَصْحَابَكُمْ﴾ و پق و کینه ی دهر و و ننان دهر ده خات
 ﴿هَٰذَا نَصْرُ اللَّهِ﴾ بیدار بن نیوه نه و که سانه ن ﴿تَدْعُونَ﴾ که بانگ ده کرن ﴿إِشْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ تاله
 بیتاوی خوا مال به خشن ﴿فَمَن كَانَ مِن يَّحْيَىٰ﴾ که چی هه ندیکتان رزده ی ده کهن ﴿وَمَن يَحْيَىٰ﴾ هه ر که شیش
 رزده بی و به زیلی بکات ﴿فَلَنَّمَا يَحْيَىٰ عَنْ نَفْسِهِ﴾ نه وه بینگومان نه نها رزده ی له (دزی) خوی ده کات
 ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾ چونکه خوا (ده و له مهنده) و بی نیازه ﴿وَأَنشُرُوا الْفُقَرَاءَ﴾ هه ر نیوه نه هه زار و بی نه و
 ﴿وَلَن نَّبْرِئَهُمْ﴾ جا نه گهر نیوه پشت هه لکهن (له تابه که تان) ﴿بَشِّرْهُم بِمَا عَمِلُوا﴾ (خوا ی گه و ره)
 نیوه ده گزرنیت به که سانیکی تر (ی زور چاک) ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُ لَكُمُ الْأَمْرُ﴾ پاشان (نه و ان) وه کو نیوه نابین
 (راستگون له گه له بهر و ره دگاریاندا) ﴿

سوره‌ی ﴿الْفَتْح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بینگو مان نیمه‌سهر که و تنبکی ناشکر امان بن دایت
 (که‌رنکه‌وتنی خوده‌بیه‌یه) ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ﴾ تا خوا خوش بیست ﴿مَا تَقْلَمُ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا أَخَرُ﴾ له
 گونا‌هه‌کانی رابور دوو داعاتووت ﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَرَبُّكَ عَلِيمٌ خَفِيٌّ﴾ وه نیمه‌نی خوی به‌ته‌واوی برزیت به‌سهرتدا
 ﴿وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ وه‌رنگای راست نشان بدات (به‌رده‌واست کات) ﴿وَيَضْرِبُ اللَّهُ﴾
 وه‌خوا سهرت بخات ﴿تَضْرِبُ آعْرَابَ﴾ به‌سهر که و تنبکی بالاده‌ستانه ﴿هُوَ الَّذِي﴾ ته‌و خوا زانیکه
 ﴿أَنْزَلَ السَّكِينَةَ﴾ نارامی دابه‌زاندووته ﴿فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ناو دلی نیمانداران ﴿لِيُزِيلَ أُولَئِكَ﴾ تا نیمانیان
 زیاد بکات ﴿مَعَ إِيْمَانِهِمْ﴾ له‌گهل ته‌و نیمانه‌ی که هه‌یانه ﴿وَلِيُجْزِيَ﴾ ته‌نها‌ی خوا به‌سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ وه هه‌میشه‌خوا زانای کار دروسته ﴿لِيُجْزِيَ﴾
 ﴿لِيُجْزِيَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا پیاوان و نافره‌تانی باوهر دار بیانه ﴿يَخْتَلِفُ نَجْوَى الْأَنْهَارِ﴾ به‌هه‌شتانیک
 که روبره‌کان به‌رزیاندا ده‌روات ﴿خَلِيلَاتٍ فِيهَا﴾ به‌هه‌میشه‌یی تیابدا ده‌مینه‌وه ﴿وَيُجْزِيهِمْ﴾
 سیه‌ته‌هم ﴿وَمَا لَهُ غَوَافِلُ﴾ گونا‌هه‌کانیان خوش بیست ﴿وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ﴾ وه ته‌م (به‌لینه) لای خوا
 ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾ سهر که و تنبکی گه‌وره‌یه ﴿وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ﴾ و تا سزای بدات پیاوان
 و نافره‌تانی (دوو پرو) و ناپاک و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ﴾ پیاوان و نافره‌تانی هاو به‌ش به‌یدا که‌ری
 ﴿الظَّالِمِينَ بِأَلْفِ ظُلْمٍ﴾ گو مان به‌رانی خراب ده‌رباره‌ی خوا ﴿عَلَيْهِمْ ذَا بَرَةِ السَّوْءِ﴾ ته‌و خرابه‌(له‌ناو
 چوونه‌ی چاوهر وانی ده‌که‌ن بز نیمانداران) ههر به‌سهر خزیاندا دیت ﴿وَنُصِيبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌خوا
 خه‌شمی لی گرتوون و ﴿وَنُصِيبُهُمْ﴾ نه‌فرینی لی کردوون و ﴿وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ﴾ دوزه‌خی بز ناماده
 کردوون ﴿وَمَسَّاتُ مَصِيرًا﴾ نای چ سهر نه‌نجامیکی خرابه ﴿وَلِيُجْزِيَ﴾ ته‌نها‌ی خوا به‌سهر بازانی
 ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا هه‌میشه‌بالاده‌ستی
 کار به‌جی به ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ﴾ به‌راستی (ته‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) تو مان ناردووه ﴿شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾
 به‌شایه‌ت و مژده‌ده‌ر و ترسینه‌ر ﴿لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ بز ته‌وه‌ی باوهر به‌خواو پیغه‌مه‌ره‌که‌ی
 به‌یشتن ﴿وَتُعَزِّرُوهُ وَتُقِرُّوهُ﴾ وه به‌شتیوانی لی بکه‌ن و ریزی لی بگرن ﴿وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ وه
 ته‌سبیحانی خوا بکه‌ن به‌به‌یانیان و ثیواراندا ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَبَايِعُونَكَ﴾ به‌راستی نه و که سانه‌ی به‌یمان دده‌ن به‌تو (نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ) ﴿إِنَّمَا يَبَايِعُونَكَ﴾
 ﴿اللَّهُ﴾ ینگومان نه‌وانه به‌یمان به‌خوادده‌ن ﴿بِذَلِكَ اللَّهُ وَفِي ذَلِكَ بَیْضٌ﴾ ده‌ستی خوالده‌سهر ده‌ستی نه‌وانه‌وده‌یه
 (له‌م نایه‌ته پیروزه‌دا جیگیر کردن وباسکردنی سیخه‌تی ده‌ست بق خودا هاتووه نیمه‌ش بر و امان
 پیته‌تی به‌ین هیچ لیچواندن وله‌یه کدانه‌وده‌یه که‌ی نازانین تنها خودا خوی ده‌یزانیت)
 ﴿فَمَنْ لَّكَ﴾ چاهه‌ر که‌س به‌یمان که‌ی شکاند ﴿فَإِنَّمَا يَتَكَبَّرُ عَلَىٰ نَفْسِهِ﴾ نه‌وه ینگومان نه‌و به‌یمان
 شکانده‌نه تنها (زبان) بق خویه‌تی ﴿وَمَنْ أَوْفَىٰ﴾ هه‌ر که‌سیش وه‌فا بکات ﴿بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ﴾ به‌و
 به‌یمان‌ده‌ی که‌داویتی به‌خوا ﴿فَسَيُؤْتِيهِ الْفَتْحَ عَظِيمًا﴾ نه‌وه به‌راستی خوادداشتی گه‌وره‌یی ده‌دانی ﴿سَيَقُولُ لَكَ﴾
 ینگومان بخت ده‌لین ﴿الْمُخْلِفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ﴾ نه‌و عه‌ربه‌ده‌شته گیانه‌ی که‌له‌غه‌زا جی
 مابوون ﴿سَخَّرْنَا أَمْوَالَكُمُ وَأَهْلُوكُمَا﴾ سامان و خاوخیزانمان مه‌شغولیان کردین (نه‌یان هبشت بین بق
 غه‌زا) ﴿فَاسْتَغْفِرْ لَنَا﴾ له‌به‌ر نه‌وه داوای لی خوشبونمان بق بکه ﴿يَقُولُونَ يَا أَيْسَرَهُمُ الْمَأْسُ فِي قُلُوبِهِمْ﴾
 شه‌وه‌ی به‌زمانیان ده‌یلین له‌دلایندانی به (وباوه‌ریان بینی نه‌ه) ﴿قُلْ قَسْرٌ﴾ بللی چاکنی ﴿يَسْتَكْبِرُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾
 شَبَّاحٌ ﴿له‌به‌رانه‌ر خوادا هیچی به‌ده‌سته بۆتان ﴿إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا﴾ نه‌گه‌ر خوا زبانیکی بۆتان بویت
 ﴿أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا﴾ یان سوودو قازانجیکی بۆتان بویت ﴿بَلْ كَانَ اللَّهُ﴾ (وانیه که‌ده‌یلین) به‌لکو خوا
 ﴿بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ ناگاداره به‌هه‌ر جیهه‌ک که‌ده‌یکه‌ن ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَن﴾ به‌لکو وا گومانتان ده‌برد که
 ﴿لَنْ يَغْلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ پیغه‌مه‌ر و نیمه‌سداران هه‌ر گیز ناگه‌رینه‌وه بق ناو که‌س
 و کاری خۆبان (و شه‌هید ده‌ین) ﴿وَرَبُّكَ ذِي قُوَّةٍ﴾ نه‌و گومانه له‌دلانتاندا رازنر ابوویه‌وه
 ﴿وَوَهَبْتَ لَكَ الشَّوْءَ﴾ وه گومانی خرابتان ده‌برد ﴿وَكُنْتَ قَوْمًا مُّوَبَّحًا﴾ و به‌راستی ثبوه گه‌لیکن له‌ناو ده‌چن ﴿وَمَنْ لَّكَ بِمَنْ﴾
 وه‌ر که‌س باوه‌ری نه‌هینا بی ﴿يَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ به‌خوا و پیغه‌مه‌ره که‌ی ﴿فَإِنَّا أَعْتَدْنَا﴾
 نه‌وه به‌راستی نیمه‌ تاماده‌مان کردووه ﴿لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا﴾ بق نه‌و بی باوه‌رانه ناگریکی هه‌لگیر ساو ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 ئاسمانه‌کان و زه‌وی تنها مولکی خوایه ﴿يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ له‌هه‌ر که‌س
 که‌بیه‌ویت خوش ده‌بیت ﴿وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ﴾ سزای هه‌ر که‌سیش ده‌دات که‌بیه‌ویت (له‌تاوانباران)
 ﴿وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ وه‌خوالیجورده‌ی میهره‌بانه ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ﴾ ینگومان به‌جیماوان
 له‌غه‌زا ده‌لین ﴿إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ﴾ هه‌ر کاتیک (له‌مه‌دینه) ده‌رچوون ﴿إِلَىٰ مَعَاكِزِ الْغَنَاءِ﴾ بق گرتنی
 ده‌سه‌که‌وته‌کان (غنیمه‌ت) ﴿ذَرَوْهَا لِّلْغَنَاءِ﴾ لیمان گه‌رین باشویتان بکه‌وین ﴿يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ﴾
 ده‌یان‌ه‌وی و وته‌ی خوا (که‌ده‌سه‌که‌وته‌کانی خه‌بیه‌ر بق به‌شدارانی خوده‌بیه‌یه) بگورن ﴿قُلْ لَّنْ﴾
 تَبَعُونَا ﴿نه‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ﴾ بللی هه‌ر گیز ناییت شویتان که‌وین ﴿كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِن قَبْلُ﴾ چونکه
 پیشت‌ر خواده‌رباره‌تان هه‌روای فهرمووه ﴿فَسَيَقُولُونَ﴾ نه‌مجا دواتر ده‌لین ﴿بَلْ نَحْنُ خَشِدُونَ﴾ (وانی به‌)
 به‌لکو ده‌سوودی به‌نیمه‌ده‌بن ﴿بَلْ كَاذِبُونَ﴾ (وانی به‌) به‌لکو نه‌وان ﴿لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ زور که‌م
 تنده‌گه‌ن

﴿قُلِ الْمُخَلَّفِينَ﴾ بلی به جی‌ماوان له‌غمزاً ﴿مِنَ الْأَشْرَافِ﴾ له‌عده‌به ده‌شته‌کی به‌کان ﴿سَدَّعُونَ﴾ له‌مه‌ولا بانگ ده‌کرین ﴿إِلَى قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ﴾ بو (جهنگ له‌گه‌ل) گه‌لنکی زور به‌هیزی جه‌نگاوه‌ر ﴿فَقَاتِلْهُمْ أَوْ فَسِدْهُمْ﴾ (ده‌بن) جه‌نگیان له‌گه‌ل بکه‌ن یان خو‌ریان مو‌سلمان بین ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا﴾ جاته‌گه‌ر گو‌یرابه‌ل بن ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ خوا‌پتیا‌ن ده‌دات ﴿أَجْرًا حَسَنًا﴾ پاداشتیکی زور‌باش ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ وه‌ته‌گه‌ر سه‌ر‌پنجی بکه‌ن ﴿كُفَّاتُوتُمْ مِنْ قَبْلُ﴾ هدر وه‌ل له‌وه‌و پیش سه‌ر‌پنجیا‌ن کرد (له‌خوده‌بیه‌دا) ﴿وَعَزَّيْتُمْ عَذَابَ إِلِيمَا﴾ (خوا) سزایه‌کی سه‌ختان ده‌دات ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بو‌کو‌یر گونه‌نیه (به‌شداری جه‌هاد نه‌کات) ﴿وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾ بو‌شه‌لش گونه‌نیه ﴿وَلَا عَلَى السَّرِيعِ حَرَجٌ﴾ هدر وه‌ها بو‌نه‌خوشیش گونه‌نیه ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌هدر کدس گو‌یرابه‌لی خوا‌و پتغه‌مه‌ره‌که‌ی بیت ﴿يَدْخُلْهُ جَنَّاتُ﴾ ده‌بیا‌ته به‌هه‌شتانیک ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که‌رو‌باره‌کان به‌زیریا‌ندا دین و ده‌چن ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّ﴾ هدر که‌شیش سه‌ر‌پنجی بکات ﴿يُعَذِّبُهُ عَذَابُ إِلِيمَا﴾ (خوا) سزای سه‌ختی ده‌دات ﴿لَقَدْ رَفَعْنَا﴾ سو‌یند به‌خوا‌پتگومان خوا‌پازی بو‌و ﴿عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ له‌و ئیما‌نداران‌ه‌ی ﴿إِذَا يَبْعُوثُكُ﴾ که‌به‌یما‌نیا‌ن پیدایت ﴿تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ له‌زیر دره‌خته‌که‌دا (له‌خوده‌بیه‌) ﴿فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ﴾ جا‌خوا‌نا‌گادار بو‌و به‌وه‌ی له‌دل‌یا‌ندایه ﴿فَأَنزَلَ الْسَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ﴾ بویه‌دل‌نیا‌یی و نارامی بو‌ناردن ﴿وَأَنزَلَ الْغُرَّتَاقِرِيَّ﴾ وه‌پاداشتی دانه‌وه به‌سه‌ر که‌وتینیکی نریک (که‌نا‌زاد کردنی خه‌بهر بو‌و) ﴿وَمَعَانِرَ كَبِيرَةً يَأْخُذُونَ﴾ وه‌غه‌نیمه‌تی زور که‌به‌ده‌ستی ده‌هینن ﴿وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ وه‌خوا‌هه‌میشه زالی بالاده‌ستی کار به‌جی به‌ه ﴿وَعَدَّ اللَّهُ﴾ خوا‌به‌لینی بین داوون ﴿مَعَانِرَ كَبِيرَةً﴾ که‌غه‌نیمه‌تی زور ﴿وَأَخَذُونَهَا﴾ (له‌بنی باوهران) ده‌گرن ﴿فَعَجَّلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾ بویه‌ثم (غه‌نیمه‌ته‌ی خه‌بهر) ی بو‌پیش خستن ﴿وَكَلَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ﴾ وه‌ده‌ستی خه‌لکی (مه‌ککه‌ی) لی‌تان کوتا‌کرد ﴿وَلِتَكُونَ آيَةً﴾ تا (ثم‌ پرو‌داوه) بی‌ته به‌لگه‌به‌ک ﴿لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌باوهر داران ﴿وَنَهْدِيكُمْ﴾ وه‌تا‌رینمو‌ونیتان بکات ﴿صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ بو‌رینگای راست ﴿وَأَخْرَى لِمُتَّقِدُرُوا عَلَيْهَا﴾ وه‌چه‌نده‌ها (غه‌نیمه‌تی) تر هه‌به که‌هیشتا ده‌سه‌لاتان نی به‌به‌سه‌ری دا ﴿فَدَاكَاظُ اللَّهُ بِهَا﴾ بی‌گومان خوا‌نا‌گای له‌هه‌مو‌ویانه ﴿وَكَانَ اللَّهُ﴾ وه‌خوا‌هه‌میشه ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا﴾ به‌سه‌ر هه‌مو‌و شتیکدا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَلَوْ فَتَنَّا كُتُوبَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی کافرن جه‌نگیان له‌دژ‌تان بگردایه ﴿لَوَلَوْ الْأَذْقَرُ﴾ بی‌گومان (تیک ده‌شکان و) هه‌لده‌هاتن ﴿لَسَلَّا يَجِدُونَ﴾ پاشان ده‌ستیان نه‌ده‌که‌وت ﴿وَلَيْكُمُ الْأَنْصِبُ﴾ هیچ دوست و پشتیوانیک ﴿سُئِلَ اللَّهُ أَلَيْ﴾ نه‌وه‌یاسا و باوی خوا‌به ﴿فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِ﴾ که‌بی‌گومان پیش‌ش هه‌روا‌بو‌وه ﴿وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلشَّيْطَانِ لِلْإِنْسَانِ﴾ قه‌ت نایینیت باو و یاسای خوا‌هیج گوزانیک به‌سه‌ردا بیت ﴿

﴿وَهُوَ الَّذِي﴾ خوانده و زاته‌یه ﴿كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكَ﴾ که ده‌ستی نه‌وانی (کافران) له‌نیوه کتوتاکرد ﴿وَأَيْدِيكَ عَنْهُمْ﴾ ده‌ستی نیوه‌شی له‌وان (کتوتاکرد به‌رینکه‌وتنی خوده‌بیه) ﴿يَبْطُلَنَّ مَكَّةَ﴾ له‌ناو جهرگی‌یه مه‌ککه‌دا ﴿مِنْ بَعْدِ﴾ له‌پاش نه‌وه‌ی ﴿أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ نیوه‌ی به‌سهر نه‌واندازان کرد ﴿وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾ وه‌خوا به‌هرچی نیوه ده‌بکدن بینایه ﴿هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ هدر نه‌وان (مه‌ککه‌یه‌کان) بی‌ون کافر بی‌ون ﴿وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ وه‌رینگری نیوه‌یان کرد (له‌زیاره‌تی) مزگه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿وَالَّذِي تَعْكُفُونَ﴾ وه‌(نه‌یان‌نیشت) قوریانیه وه‌ستیراوه‌کان (له‌خوده‌بیه‌دا) ﴿أَنْ يَبْلُغَ مَجْمَلُكُمْ﴾ بگاته شوینی سهر برینی خوی ﴿وَلَوْلَا إِيمَانُ قَوْمٍ مِنْ قِصْمٍ مُؤْمِنٍ﴾ (خوا زالی ده‌کردن به‌سهر مه‌ککه‌دا له‌و سالد‌دا) ته‌گهر بی‌او و نافرانی نیماندار نه‌بویه (له‌ناو کافران مه‌ککه‌دا) ﴿لَمْ تَقْلَقُواهُمْ﴾ که‌نیوه نه‌تان ده‌ناسین ﴿أَنْ يَغْلِبَهُمْ﴾ بیتان پنداده‌نان (ده‌تان کوشتن) ﴿فَضَيَّبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرََّةٌ﴾ جابه‌هویانه‌وه تروشی تاوان ده‌بیون ﴿يَعْتَرِعِلُّ﴾ بی‌نه‌وه‌ی بزائن ﴿لِيُنْزِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَةٍ﴾ تاخوا بیخاته به‌ر به‌زه‌یی خوی ﴿مَنْ يَشَاءُ﴾ نه‌و که‌سه‌ی که‌خوی ده‌بیه‌وی ﴿لَوْ تَرَوْهُمْ﴾ به‌لام ته‌گهر (نیمانداران و کافران له‌مه‌ککه‌دا) له‌یه کتر جیابیو و نابه‌ته‌وه ﴿لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ﴾ بینگومان بی‌باوه‌ره کانیانمان سزاده‌دا ﴿عَذَابَ أَلِيمًا﴾ به‌سزادانیکی سه‌خت ﴿إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ﴾ کاتیک نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رن ده‌مار گیریان خسته‌دلیانه‌وه ﴿حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾ که‌ده‌مارگیری نه‌فامی به‌ ﴿فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ﴾ جا خواش دلیایی و نارامی خوی ناره‌خواره‌وه ﴿عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ بو‌پینغه‌مبه‌ر ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ و نیمانداران ﴿وَالزَّمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى﴾ وه‌باوه‌ردانی پایه‌ند کرد به‌ووشه‌ی (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه ﴿وَكَانُوا اخْوًا بِهَا وَأَهْلًا﴾ وه‌نه‌وان به‌ووشه‌یه شیاو تر بی‌ون و خواهنی بی‌ون ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ وه‌خوا به‌هه‌مو و شتیک ناگادار و زانایه ﴿لَقَدْ﴾ مویند به‌خوا اینگومان ﴿صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّسُولَةَ﴾ خواته و خه‌وه‌ی که‌پینغه‌مبه‌ره که‌ی دیوی به‌راستی گیر او هینایه‌دی ﴿لَتَذُقُنَّ الْعَذَابَ﴾ که‌(ووتیوی) دلیابن ده‌چنه‌ناو مزگه‌وتی حه‌رام (که‌عبه‌ی پیروز) ﴿إِنْ شَاءَ اللَّهُ﴾ به‌وویستی خوا ﴿مُؤْمِنِينَ﴾ به‌نارامی و بی‌ترس ﴿مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَقُقِّصِرِينَ﴾ سهرتان تاشیوه‌یان کورتان کردوته‌وه ﴿لَا تَخْافُونَّ﴾ (له‌دورمن) ناترسن ﴿فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا﴾ جا نه‌وه‌ی (خوا) ده‌بزانی نیوه نه‌تان ده‌زانی (که‌خیر له‌رینکه‌وتن دایه) ﴿فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ﴾ وه‌جگه‌له (چووته‌مه‌ککه) بریاری داوه ﴿فَتَحَاقَرَبْنَا﴾ سهر که‌وتنیک نریک (بو‌نیوه‌یه که‌رینکه‌وتنی خوده‌بیه‌یه) ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که‌پینغه‌مبه‌ره که‌ی نارده‌وه ﴿بِالَّذِي وَدَّعَ الْخَلْقَ﴾ به‌رتموونی و نایینی راسته‌وه ﴿يُظْهِرُ عَلَى الَّذِينَ كُفَرُوا﴾ تا به‌سهر هه‌مو و رینازنکدا زالی بکات ﴿وَكُنْ بِاللهِ شَهِيدًا﴾ ته‌نها خوا به‌سه‌که‌شاهید بیت له‌سهر نه‌مه ﴿۱۵﴾

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ موحه‌ممد ﷺ پیتغه‌میری خوابه ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نهو (باوه‌ردار) انه‌ش که‌له‌گه‌نیدان
 ﴿أَشِدُّ عَلَى الْكَافِرِ﴾ به‌رام‌هری باوه‌ردان توندو تیزن و ﴿رَحِمًا يَّتَذَّرُ﴾ له‌نیوان خویاندا به‌به‌زه‌بین ﴿تَرْكَبُهُ
 زَكَاتُهَا﴾ ده‌یان بینی (هه‌میشه) له‌کور‌نوش و سوژده‌بردندان ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِّنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 داوای فزل و په‌زامه‌ندی خودا ده‌کهن ﴿سِيمَاءُ فِي وُجُوهِهِمْ﴾ نیشانه‌یان له‌ناو چاوانیاندا دیاره ﴿مِنْ أَمْرِ
 السُّجُودِ﴾ به‌هوی زور سوژده‌بردن (یانه‌وه) ﴿ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ﴾ جائه‌و (هاوه‌له‌په‌ریزانه) نه‌وه
 نمورنه و صیفه‌تیان بوو له‌ته‌وراندا ﴿وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ﴾ وه‌نمورنه و صیفه‌تیان له‌ئینجیلیشدا
 ﴿كَرَجٍ أُخْرِجَ مَطْلَعُهُ﴾ وه‌ك پروه‌ك و کشتو‌کالیک وایه‌چه‌که‌ره‌ی ده‌ر کردیت (سوز بوو‌بی)
 ﴿فَتَأْخُذُهُ فَاغْتِلَظَ﴾ نه‌مجا چه‌که‌ره‌ک‌ی به‌هیز کردی و قاییم بوو‌بی ﴿فَأَسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُقُوفِهِ﴾ جائه‌سه‌ر
 لاسکی خوی دینک وه‌ستایی ﴿يُعْجِبُ الرَّاغِبُ﴾ (ته‌وه‌نده‌جوان‌بی) جوتیاره‌کانی سه‌رسام کردی
 ﴿يُعْظِئُهُمُ الْكَافَرُ﴾ تا‌به (زور بوونی) هه‌وه‌لانی داخ و مه‌راق بدا به‌کافران ﴿وَعَدَ اللَّهُ﴾ خوا به‌لیتی
 داوه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ﴾ به‌وانه‌یان که‌باوه‌ردیان هیتاوه‌و کرده‌وه‌ی چاکه‌یان کردوه
 ﴿مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ به‌لیبوردن و پاداشتی گه‌وره (که‌به‌هسته) ﴿﴾

سوره‌ی ﴿الحجرات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌باوه‌ردتان هیتاوه ﴿لَا تُقِيمُوا﴾ پیش مه‌که‌ون (له‌هیچ
 کار و پاریکدا) ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ له‌خواو پیتغه‌میره‌که‌ی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و له‌خوا بترسن
 ﴿إِنَّ اللَّهَ سَبِيحٌ عَلِيمٌ﴾ بیگومان خوا بیسه‌ری زانابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی
 باوه‌ردتان هیتاوه ﴿لَا تَقُولُوا أَمْشَرًا﴾ ده‌نگتان به‌رز مه‌که‌نه‌وه ﴿فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾ به‌سه‌ر ده‌نگی
 پیتغه‌میردا ﴿وَلَا تَهْزُوا لَهُ بِالْقَوْلِ﴾ وه‌به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی له‌گه‌ل مه‌کهن ﴿كَلِمَةٍ بَعِيدَةٍ لِّغَضَبٍ﴾
 وه‌ك ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه‌تان له‌گه‌ل په‌کتریدا ﴿أَنْ تَحْطَأَ أَعْقَابُكُمْ﴾ نه‌وه‌کو کرده‌وه‌کانتان به‌تان بیتنه‌وه
 ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ و خوشتان هه‌ستی بی نه‌کهن ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان ته‌وانه‌ی ﴿يَعْتُصُونَ أَمْشَرَتَهُمْ﴾
 ده‌نگیان نرم ده‌که‌نه‌وه ﴿عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ له‌خزمه‌تی پیتغه‌میردا ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ﴾ ته‌وانه‌نه‌و که‌سانه‌ن
 ﴿أَمْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ خوا دلیانی زاخاو داوه‌و پاک‌ی کرده‌وه‌وه ﴿لِيَشْفُوا﴾ بۆ ته‌قوا و خواناسین
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ لی خوش بوون و پاداشتی گه‌وره‌یان بۆ هه‌به ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ بیگومان نه‌و
 که‌سانه‌ی ﴿يَتَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ له‌ده‌ره‌وه‌ی ژوره‌کان بانگت ده‌کهن (نه‌ی موحه‌ممد ﷺ)
 ﴿أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ زور به‌یان نه‌فامن و تی ناگهن ﴿﴾

﴿وَلَوْلَا اِنَّهٗمُ صَبَرُوْا﴾ خُو نه گهر چاوه پروانیان بگردایه ﴿حَتّٰی تَخْرُجَ الْاَیَّهٗ﴾ تاده پروشتیه دهره وه بو لایان ﴿لَکَانَ خُبْرًا لَّهٗمَّ﴾ نه وه چاکتر بوو بویان ﴿وَاللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ رَحِیْمٌ﴾ وه خوا لیورده‌ی میهره بانه ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی باوه رتان هیناوه ﴿اِنْ جَاءَکُمْ فَاقِیْلٌ مِّنْ نَّسْرٍ﴾ نه گهر گوناهاکاری هه والیک‌ی گرنگی هینا بوتان ﴿فَتَصَبَّحُوْا﴾ نه وه لی‌ی بکولنه وه (ناروون بیته وه) ﴿اَنْ تُصِیْبُوْا﴾ نه وه ک زیان بگه یهنن ﴿فَوَلِّیْهِمْ دُبُرَهُمْ﴾ به خه لکینک به نه زانین ﴿مَّتَّصِبِخُوْا عَلٰی مَا فَعَلْتُمْ نَدِیْمٌ﴾ نه وسه به شیمان بن له وکاره‌ی که کردووتانه ﴿وَاَعْلَمُوْا﴾ زور چاک بزاسن ﴿اَنْ فِیْکُمْ رَّسُوْلٌ مِّنْ اللّٰهِ﴾ که بینگومان بیته مبه‌ری خوا له ناوتاندا به ﴿لَوْ یَطْلُبُکُمْ﴾ نه گهر به گوی‌ی نبوه‌ی بگردایه ﴿فِیْ کَیْرِ مِّنْ الْاَمْرِ﴾ له زورینک له کاره کانداه ﴿لَعِیْبُهُ﴾ تووشی نارچه‌تی ده‌بوون ﴿وَلٰکِنْ اللّٰهُ﴾ به لام خوا ﴿حَبِیْبٌ اِلَیْکُمُ الْاِیْمٰنُ﴾ ایمانی لاتان خو شه‌ویست کردووه ﴿وَزَيِّنٰهُ فِیْ قُلُوْبِکُمْ﴾ وه له دلتاندا (شیرین و) رازاوه‌ی کردووه ﴿وَصَكَّرَ اِلَیْکُمْ﴾ وه بینراوور ناشرینی کردووه له لاتان ﴿الْکُفْرَ وَالْفُسُوْقَ وَالْعِصْیَانَ﴾ بین باوه‌پیی و تاوان و سه‌ر پیچی فرمانی خوا ﴿اُولٰٓئِکَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ﴾ ههر نه وانه‌ن شاره‌زاو له سه‌ر پیبازی راستن ﴿فَضَلَّکُمُ اللّٰهُ وَنَحْنُ﴾ (نه وه) به خشش ونیعمه‌تیکه له لایه‌ن خواوه ﴿وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَکِیْمٌ﴾ خواش زانا و دانایه ﴿وَاِنْ ظَلَّیْقَانٍ مِّنَ الْمُؤْمِنِیْنَ﴾ نه گهر دوو کومه‌ل له ایمانداران ﴿اَفْتَلُوْا﴾ دژ به به کشر جه‌نگیان کرد ﴿فَاَصْلَحَ خَوَاطِبُهُمَا﴾ نه وه له نبوتانیاندا ناشته وایی بکه‌ن ﴿اِنْ یَغْتَ اَحَدُهُمَا﴾ نه مچا نه گهر کومه‌ل‌بکیان ده‌ست در بیژی و سه‌ر که‌شی کرد ﴿عَلٰی الْاٰخِرِیْ﴾ بومهر کومه‌ل‌بکی تریان ﴿فَقَالُوْا اَلَمْ یَتَّبِعِ﴾ نه وه نبوه (نه‌ی موسولمانان) دژی نه وه بان بجه‌نگن ده‌ست در بیژی ده‌کات ﴿حَتّٰی یَنْتَ﴾ تاده گهر بیته وه ﴿اِلٰی اٰثَرِ اللّٰهِ﴾ بو فرمانی خوا (ملکه‌چی فرمانی خوا ده‌بی) ﴿فَاَبَقَلَّتْ﴾ نه مچا نه گهر گهرایه وه ﴿فَاَصْلَحَ خَوَاطِبُهُمَا﴾ نه وسه له نبوتانیاندا ناشته وایی بکه‌ن ﴿بِالْعَدْلِ وَاقْیَطُوْا﴾ به داد گهرانه و راست و دادپه‌روهر بن (له نبوتانیاندا) ﴿اِنْ اللّٰهُ﴾ بینگومان خوا ﴿یَحِبُّ الْمُقْسِطِیْنَ﴾ دادپه‌روهرانی خوش ده‌وی ﴿اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ اِخْوَةٌ﴾ بینگومان ته‌ن‌ها باوه‌ر داران برای به کشرن ﴿فَاَصْلَحَ خَوَاطِبُ اٰخُوْبَعُکُمْ﴾ که‌واته له نبوتان دوو براتاندا (رازاه هه‌بوو) ناشته وایی بکه‌ن ﴿وَاتَّقُوا اللّٰهَ﴾ وه خوا بترسن ﴿لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُوْنَ﴾ تاره‌حمتان پی‌ی بکات ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه ﴿لَا یَسْخَرُوْا قَوْمًا مِّنْ قَوْمٍ﴾ باهیچ کومه‌ل له پی‌اوتنک گالته نه‌کهن به کومه‌ل‌بکی تریان ﴿عَسٰی اَنْ یَّکُوْنُوْا﴾ ره‌نگه گالته پی‌ی کراوه‌کان ﴿حَتّٰی یَقْنَعُ﴾ له گالته که‌ره‌کان باشترین (لای خوا) ﴿وَلَا یَسْتَفْزِمُوْنَ یَسَّیًا﴾ وه ژنانیک گالته نه‌کهن به ژنانیک‌ی تر ﴿عَسٰی اَنْ یَّکُوْنُ﴾ ره‌نگه ژافره‌ته گالته پیکراوه‌کان ﴿حَتّٰی یَقْنَعُ﴾ له ژافره‌ته گالته که‌ره‌کان باشترین (لای خوای گه‌وره) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوْا اَنۡفُسَکُمْ﴾ تانه و ته‌شهر له به کشری مده‌ن (له نبوتاندا) ﴿وَلَا تَتَّبِعُوْا اِلَّا اَلْقَبَّ﴾ ناوو ناتوره له به کشری مهنین ﴿یَسِّرَ الْاَسْرَ الْفُسُوْقِ﴾ غای چهند خرابه‌ی ناو بردنی که گونا‌هه (به موسلمان بلیت کافر، یان داوین پیس) ﴿بَعْدَ الْاِیْمٰنِ﴾ پاش باوه‌ر هینان ﴿وَمَنْ لَّزَّیْتُمْ﴾ جا نه وه‌ی به شیمان نه بیته وه ﴿فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الرّٰشِدُوْنَ﴾ نه وه نه وانه ههر خویان سته‌مکارن ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهی نه و که سانه‌ی باوهرتان هیتاوه ﴿اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الثَّنَائِدِ﴾ خوتان له زورنك له گومانه‌کان بیاریزن ﴿إِنَّ بَعْضَ الثَّنَائِدِ شَرٌّ﴾ چونکه بهراستی هندیك له گومانه‌کان تاوانن ﴿وَلَا تَحْسَبُوا﴾ سیخوری مه‌که‌ن (وبه‌دوای ناته‌وای په‌کتر دامه‌گه‌رین) ﴿وَلَا يَنْتَبِ بِعُضْكَ بَعْضًا﴾ له‌پاشمله به‌خرابه باسی په‌کتری مه‌که‌ن ﴿لِيُحِبَّ أَحَدُكُمْ﴾ نایا کام له‌نیوه پی‌ی خوشه ﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ که‌گوشتی برا (نایینی په‌که‌ی) بخوات ؟ ﴿مَيِّتًا﴾ به‌مردووی ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بینگومان قیترتان لسی‌ی دینه‌ووه پیتان ناخوشه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له‌خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ ثَوَابُ خَيْرٍ﴾ بینگومان خوا ته‌وبه گیراکه‌ری به‌به‌زه‌یی په ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ نه‌ی خه‌ل‌کینه ﴿إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ﴾ بینگومان نیمه دروسثمان کردوون ﴿مِنْ ذَكَرٍ وَالَّذِي﴾ له‌نیر و می‌یه‌ك ﴿وَبَعَثْنَاكُمْ﴾ وه کردومانن ﴿شُعْرًا وَحَدِيدًا﴾ به‌چه‌ند گهل و هوزیکه‌وه ﴿لِتَعَارَفُوا﴾ تابه‌کتری بناسن ﴿إِنَّا كَرَّمَكُمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ به‌راستی به‌ریزترینتان لای خوا ﴿أَنْفُسَكُمْ﴾ نه‌و که‌سه‌تانه زیاتر له‌خودا ده‌ترسینت ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ خَبِيرٌ﴾ بینگومان خوا زانای ناگاداره ﴿قَالُوا يَا أَعْرَابُ اتَّقُوا اللَّهَ عَرَبُ بِهِ دَهْشَتُهُ كَيْه‌كَانَ وَوَتِيَانِ بَاوهرمان هیتاوه ﴿قُلْ لَّزُومُوا﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿بَلَىٰ بَاوهرتان نه‌هیتاوه ﴿وَلَا يَحِمْزُ فُولُوا اتَّقُوا﴾ به‌لکو بلین موسلمان بووین (به‌سه‌ر زاره‌کی) ﴿وَلَمَّا بَدَّلْنَا إِيْمَانًا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ چونکه هیتا بباوهر نه‌چووه‌ته ناو دل‌ه‌کاتانه‌وه ﴿وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ خو نه‌گه‌ر گوئرا په‌لی خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌ی بن ﴿لَا يَنْتَكِرْ مِنْكُمْ أَحَدٌ شَيْئًا﴾ هیچ له‌ (پاداشتی) کرده‌وه کانتان که‌م ناکاته‌وه ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ به‌راستی خوالیورده‌ی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ﴾ بینگومان ثیماندارانی راسته‌قینه نه‌وانن ﴿آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ که‌ باوهریان هیتاوه به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره که‌ی ﴿لَهُمْ ثَوَابٌ بَاقٍ﴾ پاشان دوو دل نه‌بوون (له‌ثیمانه‌که‌یاندا) ﴿وَرَحِمَهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ وَآلُهُمْ وَآلُيهِمْ﴾ وه به‌مال و گیانیان تیکو شانیان کردووه ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌پیتا و ریزازی خوادا ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ههر نه‌وانن راستگو بیان ﴿قُلْ اتَّقُوا اللَّهَ﴾ (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿بَلَىٰ نَابَا نیتوه خوا ناگاداره ده‌که‌ن ﴿يَذَرِيكُمْ﴾ له‌نایینه‌که‌تان ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ﴾ له‌کانتیکدا خوا ناگاداره و ده‌زانی ﴿مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ به‌ههرچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به‌همه‌موو شتیک زانایه ﴿يَعْمَلُونَ عَلَيْكَ﴾ نه‌و که‌سانه منته ده‌که‌ن به‌سه‌ر تو‌دا (نه‌ی موحه‌ممه‌د) ﴿أَنْ أَسْلَمُوا﴾ که‌ موسلمان بوون ﴿قُلْ لَا تَسْمَعُوا عَلَيَّ إِسْلَامَكُمْ﴾ توش بلی منته‌ی موسلمان بوونی خوتان به‌سه‌ر مندا مه‌که‌ن ﴿بَلِ اللَّهُ يَمَعُ عَلَيْكُمْ﴾ به‌لکو خوا منته ده‌کات به‌سه‌ر نیتوه‌دا ﴿أَنْ هَذَا كَرِهُ لَكُمْ﴾ که‌ ریتموونی کردوون بباوهر هیتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ته‌گه‌ر نیتوه راستگون (که‌ ثیماندارن) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ﴾ به‌راستی خوا ده‌زانی ﴿غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌پیتی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿وَاللَّهُ بِصِيرَتِهِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا پیتایه به‌ههر کرده‌وه به‌ك که‌ نیتوه ده‌یکه‌ن ﴿

سوره‌ی (ق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهربان

﴿ق﴾ به (قاف) ده‌خوندریتموه، ماناکه‌ی تنها خوا ده‌بزانن بؤ زانیاری زیانر سه‌بری سه‌ره‌نای سوره‌ی (البقرة) بکه ﴿وَالْقُرْآنَ الْكَرِيمَ﴾ سویند به‌قورناتی به‌رزو به‌ریز (تو تیر در اوی خوای ندی موحده‌ده) ﴿٢﴾ ﴿بَلْ عَجَبْتَ﴾ به‌لام (بن باوه‌ران) سه‌ریان سوپ‌ماوه ﴿أَنْ جَاءَهُمْ مُّسَدِّدٌ مِّنْهُمْ﴾ له‌وه‌ی که‌پیتقه‌مبه‌رتکی ترسینه‌ریان بؤ هانوه له‌خویان ﴿فَقَالَ الْكَاذِبُونَ﴾ جا بن باوه‌ران ده‌بان ووت ﴿هَذَا نَبَأٌ بَغِيبٌ﴾ نمه‌شینی سه‌بره ﴿لَا يَأْتِيَنَّ﴾ نایا کانی مردین و ﴿وَكَاذِبًا﴾ بووین به‌خول (چون زیندو و ده‌پینه‌وه) ﴿ذَٰلِكَ رَجَعُ الْبَعِثُ﴾ نه‌وه‌ که‌پانه‌وه‌به‌کی دووره و نابی ﴿مَّا عَلِمْنَا﴾ بیگومان نبه ده‌زانیس ﴿مَّا تَقْضِ الْأَرْضُ مِمَّهً﴾ زه‌وی چندی له‌لاشه‌بان ده‌خوات (هیچمان لن وون نابی) ﴿وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حָطِيطٌ﴾ به‌راونیکشمان لایه‌که‌باریزه‌ری هم‌وو شتیکه ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ (زیندو و بووتسه‌وه دورنی به) به‌لکو شه‌وان باوه‌ریان به‌قورشان نه‌کرد ﴿لَعَنَآهُمْ﴾ کانیک بؤیان هات ﴿فَهَرَفْنَا عَنْهُمْ فُرُجًا﴾ بویه شه‌وان له‌ناو کارتکی تیکه‌ل و پیکه‌لدان ﴿أَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ﴾ ده‌ی نایا سه‌رنجی شه‌و ناسمانه‌یان نه‌داوه که له‌سه‌ریان‌وه‌به ﴿كَتَبَ بَنَاتُهَا وَرَبَّتُهَا﴾ چون دروستان کردوه و رازاندو مانه‌تموه ﴿وَمَا لَهَا مِنْ فُرُجٍ﴾ وه‌هیچ درز که‌لینتکی تیدانی به ﴿وَالْأَرْضَ مَدَدَ لَهَا﴾ زه‌یشمان راختوه ﴿وَأَلْقَيْنَا فِيهَا زُرْقًا﴾ چنده‌ها شاخی دامه‌زراومان تیدا داناوه ﴿وَأَنبَتْنَا فِيهَا﴾ پرواندو مانه تنیشیدا ﴿مِنْ كُلِّ زَوْجٍ نَّهِيحٌ﴾ هم‌وو جور و وه‌کینکی جوان ﴿بَصِيرَةً وَذُكْرًا﴾ تابهر چاو و وونی و به‌ندو بیر خدره‌وه بیت ﴿لِكُلِّ عَزْمٍ نَّسِيبٌ﴾ بؤ هم‌وو به‌نده‌به‌کی ته‌وبه‌کارو که‌راوه بؤ لای خوا ﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه له‌ناسمانه‌وه باراندو و مانه ﴿مَاءً مُّبَرَّكَ﴾ بارانیککی به‌پیت و فیه‌ر ﴿وَأَنبَتْنَا فِيهِ﴾ جابه‌و باراند پرواندو مانه ﴿جَنَّتْ وَحَبَّ لُحْيِيدٌ﴾ باخات و دانه‌ونله‌ی (ی شه‌و کشتو کالانه‌ی) که‌دروینه‌ده‌کرین ﴿وَالْحُلَّالُ يَأْكُلُهَا﴾ هه‌روه‌ها دارخورمای به‌رزو بلند ﴿لَهَا طَعْقٌ ضَيْدٌ﴾ به‌هیشووی تیک به‌ستراوه‌وه ﴿رَزَقًا لِّلْعِبَادِ﴾ (نایته) رزق و ریزی بؤ به‌نده‌کان ﴿وَأَنبَتْنَا فِيهِ بَلَدًا مَّيْبُتًا﴾ هه‌ر به‌و بارانه‌زه‌وی مردو (ووشک) ده‌بورزینسه‌وه ﴿كَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ لَكَ آيَاتِنَا﴾ زیندو و کردنه‌وه (ی مردوانیش) هه‌ر به‌و شیوه‌به ﴿كَذَّبَتْ قَاهِلَةٌ﴾ پینش ته‌مانیش باوه‌ریان نه‌هینا (به‌پتقه‌مبه‌ره‌کانیان) ﴿فَوَيْلٌ لَّكَ وَالصَّخْرَ الرَّيْسَ وَشَوْدٌ﴾ گه‌لی نوح و خاوه‌ن چال و بیره‌کان و (گه‌لی) سه‌موود ﴿وَعَادَ وَفَرَقَوْتُ وَأَعْلَوْتُ نُوحًا﴾ وه‌گه‌لی عادو فیرعه‌ون و گه‌لی لووطیش ﴿وَأَعْصَبَ الْأَكْمَامَ وَفَرَّقَ نَجَّحٌ﴾ هه‌روه‌ها خاوه‌ن باخانه‌چیر و پره‌کان و گه‌لی توبه‌عیش ﴿كُلَّ كَذِبٍ أُرْسِلَ﴾ هه‌ر هه‌موویان باوه‌ریان نه‌هینا به‌پتقه‌مبه‌ره‌کانیان ﴿فَلَقَّ وَعِيدٌ﴾ بویه هه‌ره‌شه‌ی (من له‌دریان) هاته‌دی ﴿أَفَقِيصًا بِآيَاتِنَا الْأَوَّلِ﴾ جا نایا نیمه له‌دروستکردنی به‌که‌م جار داده‌سته‌وسان بووین (تانه‌توانین زیندو و تان بکه‌پنه‌وه) ۱۹ ﴿بَلْ هُمْ﴾ (نه‌خیر وایه) به‌لکو شه‌وان ﴿فِي لَيْسَ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ له‌گومانان له‌دروست بووتنه‌وه‌به‌کی سه‌ر له‌نوی ﴿٥﴾

﴿وَكُنَّا لَهُمْ نَاصِرِينَ﴾ و به پیش نه‌مان گه‌ل و چینی زورمان له‌ناو برد ﴿هَٰذَا أَنشَأْنَاهُم بَشَرًا﴾ که نه‌وان له‌مانیش به‌هیز تر بوون ﴿فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ﴾ خق شاران و وولاتانیا بَشکَنیوه و گه‌راوون ﴿هَلْ مِنْ مَّجِیْسٍ﴾ تایا هیچ به‌نا گایه‌ک هه‌بوو (بُزبان له‌مردن) ﴿إِنِّ فِي ذَٰلِكَ لَآیَاتٍ لِّمَنْ عَزَىٰ﴾ ینگومان له‌م (باسه‌دا) په‌ندو ناموز گساری هه‌یه ﴿لَمَنْ كَانَتْ لَهُ قَلْبٌ﴾ یو که سیک خواوه‌ن دلیکی (زیندو و بیت بیان ژیرین) ﴿أَوَلَمْ يَأْتِ الْسَّمَاءَ دُخَانٌ مِّنْ رَبِّهِ﴾ یا گوی بگری (بو قورئان) و بیریشی له‌لای بیت ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا﴾ سویند به‌خوا ینگومان در و ستمان کر دووه ﴿السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ ناسمانه‌کان و زهوی و هدرچی له‌نیوانیا نه‌ایه ﴿فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ له‌شه‌ش روزدا ﴿وَمَا مَسْكَنًا مِنْ عُقْبٍ﴾ وه هیچ ماندو و یوونیکمان تروش نه‌بوو ﴿فَأَصْبَرَ عَلَىٰ مَا بَقُولُونَ﴾ که واته (ندی موحه ممه‌د) خو گریه به‌رام به‌ر نه‌و (قسه‌نا به‌جی یانه‌ی) که ده‌یلین ﴿وَسَبَّحُ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾ به‌ستایشی به‌رو و ردگارت نه‌سببحات بکه ﴿فَبَلَّ طُلُوعَ الشَّمْسِ﴾ پیش هه‌لهاتنی خوړو ﴿وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ پیش ناوا بوونیشی ﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وه له‌به‌شیک له‌شه‌ودا ستایشی به‌رو و ردگارت بکه ﴿وَأَذِّنِ الشُّجُودَ﴾ وه له‌پاش نو بژه کانیش ﴿وَأَسْمِعْ يَوْمَ﴾ گوی بگره له‌روز نکدا ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ﴾ جار دهر تک له‌شونینکی نزیکه‌وه بانگ ده‌کات ﴿يَوْمَ تَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ﴾ روزی که نه‌عره‌ته‌یه‌ک (ده‌نگیکی گه‌وره‌ی تر سناک) به‌راستی ده‌یسن ﴿ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ﴾ نه‌و روزه‌ روزی هاتنه‌دهره‌وه‌یه (له‌گوره‌کان) ﴿إِنَّا نَحْنُ نُحْيِيهِ وَنُمِيتُ﴾ ینگومان ههر نیمه‌ین دهرتین و ده‌شمیرتین ﴿وَالْيَتَا الصَّابِرِ﴾ گه‌را نه‌وه‌ش ههر بولای نیمه‌یه ﴿يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ﴾ روزی که دیت زهوی له‌ناست نه‌وانه (ی مردوون) قلیش ده‌بات ﴿مِيزَانًا﴾ به‌په‌له (دینه‌دهره‌وه) ﴿ذَٰلِكَ حَشْرٌ عَلَيْهِمْ يُسَيَّرُ﴾ نه‌و کز کردنه‌وه به‌لای نیمه‌وه ناسانه ﴿عَنْ أَغْمَاقٍ يَبْقَوْنَ﴾ ینگومان نیمه‌ناگادارین به‌وه‌ی که ده‌یلین ﴿وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾ تو ده‌سه‌لانت به‌سه‌ریاندانی یه ﴿فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ﴾ که وایه تو به‌م قورئانه ناموز گساری نه‌و که سه‌بکه ﴿بِمَنَافِعِ وَعِيدٍ﴾ که له‌هه‌ره‌شه‌ی من ده‌ترسی ﴿

سوره‌ی ﴿الذَّٰرِئَاتِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالذَّارِئَاتِ ذُرًّا﴾ سویند به‌و بایانه‌ی که زور شت پرزو بلاوده‌که‌نه‌وه به‌بلاو کردنه‌وه ﴿فَالْحَامِئَاتِ رَفًّا﴾ نه‌مجا سویند به‌و هه‌ورانه‌ی که هه‌لگری باران ﴿فَالْجَارِئَاتِ يُسْرًا﴾ نه‌مجا سویند به‌و که‌شتیانه‌ی که به‌ناسانی ده‌گه‌رین (له‌ناو دهریادا) ﴿فَالْمُغْسِمَاتِ أَمْرًا﴾ نه‌مجا سویند به‌و فریشتانه‌ی کار دابه‌شکهرن ﴿إِنَّمَا وَعْدُونَ كَصَادِقٍ﴾ ینگومان ههر به‌لین که پیتان ده‌دری راسته ﴿وَأَنَّ الْبَيْنَ أَرْفًا﴾ وه به‌راستی (روزی) پاداشت و توله‌رووده‌دات ﴿

﴿وَالسَّمَاءَ دَانٍ خَالِدًا﴾ و هسویتند به ناسمانی خاوهن برنگای زور (خاوهن جوانی و ړنك و پښکی) ﴿إِنَّا لَنُؤْتِي قَوْلَ الْمُخْتَلِفِ﴾ ینگومان ټپوه له قسه و گوفتاری جیواو ازان ﴿يُؤْفِكُ عَنْهُ مِنَ الْفَأَن﴾ ټهو کهسه لاده دریت له ټیمان که لادراوه (چونکه خوی گومرایه) ﴿فِي السَّمَاءِ خُضْرًا﴾ دهك به کوشت چن ټهو دروزانه (و نه فریبان لی بی) ﴿الَّذِينَ هُمْ﴾ ټه وانه کهسانیکن ﴿فِي عَمْرُسَاهُونَ﴾ له گټراوی نه زانیدا بی ټاگان (له هه موو شت) ﴿يَسْتَعْلُونَ لِيَأْنُ يَوْمَ الْيَتِيمِ﴾ (به گالتهوه) ده پرسن که ی رورزی دواپی دیت ﴿يَوْمَ هُمْ﴾ رورنك (سزا ده درین) که ټه و ان ﴿عَلَى النَّارِ يُقْتَلُونَ﴾ به ټاگری دوزه ده سوتیتړن ﴿دَوَّاهُ فِئْتِكُمْ﴾ (پیان ده ووتریت) سزا که ټان بچه ژن ﴿هَذَا إِلَهِي﴾ ټمه ټهو (سزایه) ﴿كُتِبَ بِهِ تَسْتَعْلُونَ﴾ (به گالتهوه) به په له دا و اټان ده کرد ﴿إِنْ أَلْمَنِينَ﴾ ینگومان پارنیز کاران و له خوا ترسان ﴿فِي جَنَّتٍ وَجَنٍّ﴾ وان له باخات و کهناری سهر چه شمی به و اندا ﴿فَالْجَنَّةُ مَأْوَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ټه و هی خوا پتی دا و ون و هری ده گرن ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْبَلَ ذَلِكَ مُتَخَبِّتِينَ﴾ (چونکه) ینگومان ټه و ان له و و پش چا که کار بیون ﴿كَانُوا أَقْبَلَ مِنْ أَقْبَلٍ﴾ ټه و انه که میك له شهودا ﴿مَالِهِمْ جَنَّتٌ﴾ ده خه و تن (ټه و ی تری شه و نو ټزبان ده کرد) ﴿وَالْأَشْجَارُ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ وه له به ره به یاناندا دا و ای لیخو شبو و نیان ده کرد ﴿وَفِي الْأَنْجَارِ﴾ وه له مال و دارایی یاندا ﴿حَقٌّ لِّمَنَ آتَى وَالْمَخْرُومِ﴾ بۆ (هه زاری) دوا که رو دا و انه که ره مافی خویان هه بوو ﴿وَفِي الْأَنْجَارِ لَشَيْءٌ لِّمُؤْمِنِينَ﴾ وه له زه و پیدا به لگه و نیشانه هیه بۆ با و هه داران ﴿وَفِي الْأَنْجَارِ﴾ وه له خودی خوشاندا (به لگه ی زور هیه) ﴿أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ﴾ ده ی ټایا بۆ و ورد نایته و و سهرنج نادهن ﴿وَفِي السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَوَدُّونَ﴾ و هه رزق و رورزی ټپوه و ټهو به لټنانه ی پټان ده دری له ناسمانه ﴿وَفِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ جا سوتند به به و هه ر دگاری ناسمان و زه و ی ﴿إِنَّهُ لَخَقٌّ﴾ ینگومان ټه و ه (ی باسکرا) هه ق و راسته ﴿يُثَلِّمَنَّ أَتْلَفُونَ﴾ به و ټته ی ټهو قسانه ی خوتان ده بکه ن ﴿هَلْ أَتَاكَ﴾ ټایا بیت گه شت و ه ﴿حَدِيثٌ حَقِيصٌ يُزْهِيهِ الْمُكَرَّمِينَ﴾ به سهر هانی می و انه ریز داره کانی ټییر اهیم ﴿إِذْ تَخْلَوْنَ عَلَيْهِ﴾ کانی چو و نه لای ټییر اهیم و ﴿فَقَالُوا سَمِعْنَا قَال سَلَّمَ﴾ و و ټیان سلا و (ټه و یش) و و نی سلا و له خوتان ﴿فَوَيْلٌ لِّلْمُكَرِّمِينَ﴾ (ټپوه) کهسانیکن نه ناسرا و ون ﴿فَرِحَ إِلَىٰ أَهْلِهِ﴾ جا خیرا چو و بۆ لای خبزانه که ی ﴿فَلَا يَخْلِي سَمِيرًا﴾ ټه مجا گویره که به کی قه له و ی (به برزا و ی بۆبان) هیتا ﴿فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ﴾ و هه زیک ی کرده و ه ټیبان (به لام نه بیان خوارد) ﴿قَالَ لَا تَأْكُلُونَ﴾ و و نی ټه و ه ناخون؟ ﴿فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً﴾ ټه و سا ټیبان ترسا ﴿قَالُوا لَا تَخَفْ﴾ و و ټیان مه ترسه (ټیمه ټیر در اوی خوا بن) ﴿وَنَسُوا مَا وَعُثُوا عَلَيْهِمْ﴾ وه مز گټیان بی دا به کورپنکی دانا (که ټسحقاقه) ﴿فَقَالَتِ آقْرَأَةُ فِي صَرْوٍ﴾ جازنه که ی قریه به کی کرد و هات ﴿فَصَكَّتْ وَجْهَهَا﴾ وه دای به و و مه تی خویدا (وهك با و و ی ژنان) ﴿وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ﴾ وه و و نی به ره ژنیکن نه زوك (چون مندالی ده بی) ﴿قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ﴾ (فریشته کان) و و ټیان به و هه ر دگارت و ای فهرمو و ه ﴿إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ﴾ ینگومان هه ر خوا کار به جی ی زانایه

﴿قَالَ فَاحْطَبِكُمْ أَهْلَ الْكَلْبَسَاتِ﴾ (نیراهیم) ووتی: چیتان بین سبهر در او نه‌ی نیرراوانی خوا ﴿قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ﴾ ووتیان بینگومان نیمه نیرراوین بز سهر گه‌لی ناوانباران ﴿لَا يُرِيدُ عَلَيْهِمْ جَزَاءً مِنْ جَنِّهِمْ﴾ بز نه‌و‌ی بیارینبین به سهریانداده‌رد له گلی سورده‌و‌ه کراوی ﴿مُسْتَوْتَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ﴾ نیشانه کراو له لایه‌ن به‌رو‌ه‌رد گارته‌و‌ه بز له سنوور ده‌ر جوان ﴿فَلَاخْرَجْنَاهُمْ مِنْهَا وَآلَهُمُ الْعَذَابُ الْآخِرُ﴾ نه‌مجا هدرچی بوو له‌و (شاره‌ی لوط) داله بر واداران ده‌رمان کردن ﴿فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ وه نه‌ماندی تیدا بینجگه له‌یه‌ک مالی موسلمان نه‌بیت (نه‌و‌یش مالی لوط بوو) ﴿وَنَزَّلْنَا فِيهَا آيَةً﴾ وه‌بند و نیشانه‌یه کمان تیدا به‌جی هیشت ﴿لَا يَنْفَكُونَ عَنْهَا إِلَّا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ بز نه‌وانه‌ی که له سزای به‌نازار ده‌ترسن ﴿وَفِي مِثْرَةٍ إِذَا رُسِنَهُ﴾ هدر و‌ه‌ها له‌به‌سهر هاتی مووسادا (چند به‌لگه‌و‌ه‌بند هه‌یه) کاتی که ناردمان ﴿إِنِّي فَرَقْتُ بِاسْمِ رَبِّكَ﴾ بز لای فیرعه‌ون به‌به‌لگه‌ی پروون و ناشکراوه ﴿فَقُلْ يَرْجِعْ﴾ فیرعه‌ونیش روی و‌ه‌رگیرا و سهرینچی کرد به‌هوی ده‌سه‌لانه‌که‌یه‌و‌ه ﴿وَقَالَ سَجَرٌ أُذْخِرُونَ﴾ وه ووتی: (مووسا) جاده‌و‌و‌گه‌ره بان شیهه ﴿فَأَخَذَتْهُ وَجُودُهُ﴾ نیمه‌ش خوی و له‌شکره‌که‌یمان گرت ﴿فَبَدَّلَ فِي آيَةِ﴾ و فریمان دانه‌ناو ده‌ریاوه ﴿وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ که نه‌و شیاوی لزومه کردن بوو ﴿وَفِي عَادٍ﴾ وه له‌گه‌لی عاددا به‌لگه‌و‌ه‌بند هه‌یه ﴿إِذَا رُسِنَهُ﴾ کاتی که ناردمانه‌سهریان ﴿الْبَيْعِ الْعَقِيمِ﴾ بای (گهرمی توندی) بن خیر ﴿مَا تَذُرُ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ﴾ به‌سهر ههر ششکدا پر ویشته‌ایه وازی لی نه‌ده‌هینا ﴿إِذْ جَعَلْنَا كَارِئَ مِيرٍ﴾ هه‌تا وه‌ک رزیوی لی نه‌کرد ﴿وَفِي ثَمُودَ﴾ وه له‌گه‌لی سه‌موددا (به‌ند وناموز گاری هه‌یه) ﴿إِذْ قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتی که پیمان ووترا ﴿فَتَمَثَّلُوا خَرَابٍ﴾ رابویرن تا کاتی خوی دیت ﴿فَقَتَّلُوا مَنْ أَشْرَكُوا﴾ جا شه‌وان سهر که‌شیان کرد له‌فهرمانی به‌رو‌ه‌رد گاریان ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ﴾ نه‌مجا هه‌وره‌بروسکه‌لیدان ﴿وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ له‌کاتینکدا شه‌وان (تیاچوونی خویانان) به‌چار ده‌بینی ﴿فَمَا أَشْطَطُوا مِنْ قِيعَمٍ﴾ نیر نه‌پانتوانی هه‌سسته‌و‌ه ﴿وَمَا كَانُوا مُنْتَصِرِينَ﴾ وه سهر که‌و‌تو‌و‌یش نه‌بوون ﴿وَقَوْمُ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ﴾ وه گه‌لی نوح‌یش له‌بیش نه‌ماندا بوو ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَقْوَمَ قَبْلٍ﴾ که به‌راستی گه‌لنکی به‌دکار و له‌سنوور ده‌رچوو بوون ﴿وَالْأَنسَاءَ بَيْنَهُنَّ أَبْنَاءُ﴾ و ناسمانمان به‌هیزو توانا‌یه‌کی گه‌وره‌دروست کردووه ﴿وَالْأَنسَاءُ لَمْ يُولَدْنَ﴾ وه نیمه به‌راستی فراوانکه‌ری (ناسمانین) به‌به‌رده‌وامی ﴿وَالْأَرْضُ فَرَشْنَاهَا﴾ وه زه‌و‌یمان راختووه ﴿فَقَرَعْنَا السَّمَاءَ﴾ نای چ راخته‌رنکی چاکین نیمه ﴿وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ﴾ وه له‌هه‌موو شتبتک جوو تبتک (نیر و من) مان دروست کردووه. ﴿تَعْلَمُونَ أَذْكَرُونَ﴾ بز نه‌و‌ه‌ی بیرکه‌نه‌و‌ه و‌بندی لی و‌ه‌ر بگرن ﴿فَقَرَعْنَا إِلَى اللَّهِ﴾ نه‌مجا به‌به‌له‌به‌ره‌و لای خوا پروون ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه‌ترسینه‌رنکی ناشکراو پروونم بز نیهه ﴿وَلَا جَعَلُوا مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ وه له‌گه‌ل خوادا به‌رستراوی تر دامه‌نین ﴿إِنِّي لَكُرْمَةٌ تَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ به‌راستی من له‌لایه‌ن خواوه‌ترسینه‌رنکی ناشکراو پروونم بز نیهه

﴿أَفَيْخِرُونَ﴾ نایا نه‌م ناگره جادووه ﴿أَمْ أَشَرُّ لَا يُصِرُّونَ﴾ یان یتوه نابین ﴿أَصَلَوْهَا﴾ بجهنه ناویه‌وه
 ﴿فَأَصْبِرُوا وَلَا تُصِرُّوا﴾ نه‌مجا نارام بگرن یا نه‌بگرن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ﴾ به کسانه بوتان ﴿إِنَّمَا تُخْرَجُونَ مِمَّا كُنْتُمْ
 تَعْمَلُونَ﴾ بینگومان هه‌ر توله‌ی شه‌م کرده‌وانه‌ی ده‌تان‌کرد لی‌تان ده‌سه‌تر بته‌وه ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ
 وَتَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌ه‌شدان ﴿فَكَهْنٌ يَمَسُّ
 الْأُثْمَرَ وَيُهَنِّئُونَ﴾ چی‌تر نه‌به‌ن له‌و شتانه‌ی په‌روه‌رد گاریان پی‌ی به‌خش‌سیون ﴿وَوَقَّعَتْهُمْ رَزْمَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾
 وه‌په‌روه‌رد گاریان پاراستوونی له‌سزای دوزه‌خ ﴿كُلُوا وَامْرَئُوا﴾ (پنیان ده‌ووتریت) بخون و
 بخونه‌وه ﴿هَٰؤُلَاءِ يَمَسُّونَ الْهَٰطِلَاتِ﴾ نوشی گیانسان بیت به‌هوی نه‌و چاکانه‌ی له‌دونیا‌دا ده‌تان‌کرد ﴿مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْنُوفَةٍ﴾ پالیان داوه‌ته‌وه له‌سه‌ر کورسی و قه‌نه‌فه‌ی ریز‌کراو ﴿وَزَوَّجْنَا لَهُمُ زُجُوجَيْنَ﴾ وه
 حوریانی چاو‌گه‌ش و چاو‌گه‌وره‌مان کرده‌هاوسه‌ریان ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌نه‌وانه‌ی پروایان هیناوه
 ﴿وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آلِهَتِهِمْ يَبْغُونَ﴾ وه‌نه‌وه‌کانیشیان دویان که‌وتوون به‌نیمانه‌وه ﴿لَقَدْ يَمَنُّونَ﴾ نه‌وه‌کانیان
 ده‌گه‌به‌نپن پنیان (له‌بله‌ی به‌ه‌شدان) ﴿وَمَا أَشْرَحُ مِنْ عَبْدِهِمْ شَيْءٌ﴾ وه‌هیچ له‌کرده‌وه‌ی (باو‌که)
 کانیان که‌م ناکه‌پنه‌وه ﴿كُلُّ أَمْرٍ إِلَيْنَا كَسْبٌ﴾ هه‌ر که‌سه‌بارمه‌ی کرده‌وه‌کانی خویه‌تی ﴿وَأَمَّا نَسْتَنْهَلُ
 لَهُمْ فِيهَا نَهْرًا﴾ وه‌به‌رده‌وام هه‌موو جزره‌میوه و گزشتینکیان پی‌ی ده‌دن ﴿وَمَا يَنْتَهُونَ﴾ له‌وه‌ی
 ثاره‌زووی ده‌که‌ن ﴿يَنْتَرِعُونَ فِيهَا كَأَنَّهُمْ﴾ له‌و (به‌ه‌شته)‌دا په‌رداخ‌ی شه‌راب له‌به‌کتری وه‌رده‌گرن
 ﴿لَا لَعْنَهُمْ وَلَا تَأْنِيَةٌ﴾ نه‌قسه‌ی پروپوچی تیدا‌یه و نه‌گونه‌کردن ﴿وَيُتْلَوْنَ فِيهَا كَلِمَاتٌ لَا يَمُرُّ
 بِهَا سَهْرٌ بَلَدًا كَوْرَانِي نَه‌وجه‌وانی یتسک سووکی خویان و خزمه‌تبان ده‌که‌ن ﴿كَأَنَّهُمْ لَوْلَاهُمْ لَعْنُوا﴾
 وه‌ک مرواری ناوسه‌ده‌فن (له‌جوانی وپاکی‌دا) ﴿وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ به‌ه‌شتیه‌کان پروو ده‌که‌نه
 به‌کتری و ﴿بَنَسَاءَ لَوْ﴾ په‌سیار له‌به‌کتری ده‌که‌ن ﴿قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ﴾ نه‌لین: به‌راستی
 نیمه‌پیشتر له‌ناو که‌س و کارماندا ده‌ترساین (له‌سزای دوزه‌خ) ﴿فَقَسَّ اللَّهُ عَلَيْنَا﴾ نه‌وته‌خوا منه‌تی
 نابسه‌رماندا ﴿وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّعِيرِ﴾ وه‌له‌سزای دوزه‌خ پاراستینی ﴿إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ﴾
 به‌راستی نیمه‌له‌مه‌و پیش‌خوامان ده‌به‌رست و هاوارمان لی‌ده‌کرد ﴿إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾ به‌راستی
 شه‌و چاکه‌کارینکی میهره‌بانسه ﴿فَذَكِّرْ﴾ جا (نه‌ی موحه‌مه‌د) یادیان خه‌ره‌وه ﴿فَمَا أَنْتَ بِمُعْجِزٍ
 مِنْهُ﴾ چونکه‌تو به‌هوی نیمه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گارته‌وه نه‌فالحیت و نه‌شیتیت ﴿أَمْ يَقُولُونَ
 سَاعِرٌ﴾ نه‌ه‌به‌لکو ده‌لین (موحه‌مه‌د) شاعیره ﴿تَرْفُضُ بِرَبِّكَ الْأَمْثُونَ﴾ چاوه‌روانی مردنی
 ده‌که‌ین ﴿فَلْيَرْفُضُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د) بلی: چاوه‌روان بن ﴿فَالْيَا مَعْكُرُ مِنْ الْأَمْثَرِ بَصِيرٌ﴾
 بینگومان منیش له‌گه‌لن‌اندا له‌چاوه‌روانانم

﴿أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ مِثْلًا مِثْلًا﴾ ناسخو قام و زیر بیان فرمانیان بین شده‌ا بهم قسانه ﴿أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ مِثْلًا مِثْلًا﴾ (نه خیر) به لکونه مانده گه لیکنی سهر کهش و یاخین ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ﴾ یا ده لنین قورئان (موحده ممد) ﴿خُذْ هَذِهِ سِتْرُوهَ﴾ ﴿بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (نه خیر و انبیه) به لکونه بر و نا هینن ﴿فَلْيَأْتُوا بِحُجَّتِهِمْ﴾ دهی با نه وان (بی با و ره کان) نمو و نه به کی وه ک قورئان بهینن ﴿إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ نه گهر راست نه کهن، (که هه لیه سترای مرفه) ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ ثایا نه وان (بی خالقیک) له خویانه وه دروست بوون ﴿أَمْ نُحْيِي الْأَمْخِلَقُونَ﴾ یان خویان (خالق) و دروست که ری خویانن ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنَ الْإِنْسَانِ وَالْأَرْضِ﴾ شهی ثایا نه وان ناسمانه کان و زهویان دروست کرد و وه ﴿بَلْ لَا يُفْقَهُونَ﴾ (نه خیر و انی به) به لکونه دنیانین و گو مانمان هه به ﴿أَمْ عِنْدَ رَبِّكَ آيَاتٌ﴾ نهی ثایا گه نجینه کانی په روه رد گاری تو لای نه واته؟ ﴿أَمْ هُوَ الْمَصْطَبُونَ﴾ یان ثایا هه ر نه وان ده سه لانتار و زالن ﴿أَمْ لَهُمْ سُورٌ يُنْشِئُونَ فِيهِ﴾ یان په یزه به کیان هه به (پنیدا سهر بکه ون بؤ ناسمان و) گوی بگرن تیدا (له هه والی ناسمان)؟ ﴿فَلْيَأْتِ مُسْتَبْعِدَهُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ﴾ جا (نه گهر راست نه کهن) با گوی گره که یان به لکونه به کی روون بینیت ﴿أَمْ لَهُ الْإِنْسُ وَالْكَرَّاءُونَ﴾ یان ثایا که جان بؤ خویانه و کوران بؤ نیه به؟ ﴿أَمْ سَأَلْتَهُمُ أَجْرًا﴾ یان ثایا تو (تهی موحده ممد) داوای کری و باداشتیانین لنی ده که بیت؟ ﴿فَهُمْ مِنْ تَفَرُّقٍ مُتَقَلَّبُونَ﴾ نه وانش له بهر یژاردنی باریان گرانه؟ ﴿أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ﴾ یا ثایا زانیاری غه بییان لایه؟ ﴿فَهُمْ يَكْفُرُونَ﴾ که (له بهری) بنو و سنه وه ﴿أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا﴾ نهی ثایا نه یانه وی قیل بکه نه؟ ﴿فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ﴾ دهی هه ری با و ره ران قیل لنی کرا وون ﴿أَمْ لَهُمُ الْغَيْبُ﴾ نهی ثایا په رستر او تکیان هه به ییجگه له خوا؟ ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خوا پاکه له هه مو و ها و به شینک که بوی بریار ده دن ﴿فَالَّذِينَ يَرَوْنَ كَثْرَافَةَ السَّاعَةِ﴾ وه نه گهر پارچه به ک له ناسمان بینن بکه و نه خوار وه ﴿يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ﴾ نه لنین: (نه مه) هه ورنکی به سهر به کذا که و تروه (بارانمان بؤ ده بارتنی) ﴿فَذَرَهُمْ حَتَّى يَذُفُّوا﴾ دهی لنین گه ری تانو و شی ﴿يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ رورزی خویان ده بن که تیا بداله نا و ده چن ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ رورزی که قیله کانیان هیچ سو و دینکیان بین نا گه یه نن ﴿وَلَا لَهُمْ مُصْرُونَ﴾ وه هیچ سهر که و ترو و سهر فراز نابن ﴿فَالَّذِينَ ظَلَمُوا﴾ به راستی نه وانه ی سته میان کرد و وه (له خویان و بی بروا بوون) بویان هه به. ﴿عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ﴾ سزایه ک پیش سزای رورزی دوا بی ﴿وَلَكِنْ أَتَىكَ الْمَتْنُونَ﴾ به لام زوره یان نایزانن ﴿وَأَضْمِرْ لِحَجْرِكَ﴾ چا و ره وانی بریاری په روه رد گارت به ﴿فَالَّذِينَ يَأْتِيَانِ﴾ چونکه بینگومان تو له پیش چاو و چاو دیری نیمه دایت (لهم ثایه ته دا جیگیر کردن و باسکردنی سیفته ی چاو بؤ خودا هات و وه نیمه پرومان پینه تی به بی هیچ لیچواندن و لیکدانه و به ک، و ه شیوه که ی نازانین ته نها خودا ده یزانت) ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ﴾ هه ر کاتی (له خه و) هه ستایت ته سیحات بکه به ستایشی په روه رد گارت ﴿وَمِنْ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ﴾ وه به رسته و ستایشی بکه له به شینک له شه و دا ﴿وَلَا تَنْسَى الْحُجُومَ﴾ وه کاتیک نه ستره کان وون ده بن (و پشت هه لده کهن) ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ﴾ سویند به‌ئستیره کاتی ناوا ده‌بین ﴿۱﴾ ﴿مَاحِصَلٌ صَاحِبُكُمْ﴾ هاوړنکه‌تان (موحه‌ممه‌د
 ﴿۲﴾) گوږا نه‌بووه ﴿وَمَا نَعُوذُ﴾ وه له راستی لای نه‌داوه ﴿۳﴾ ﴿وَمَا يَنْبَغِي آلِهَةٍ﴾ وه له هه‌وا
 و هه‌وسه‌وه قسه ناکات (که قورئان ده‌خوینیت) ﴿۴﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ هه‌رجی ده‌یللی
 (قورئانه‌و) نیگا ده‌کړیت بوی ﴿۵﴾ ﴿عَلَّمَكَ سَيِّدُ الْوَحْيِ﴾ (جوړه‌یللی) زور به‌توانا قبری کړدووه ﴿۶﴾
 ﴿ذُرِّيَّتُكَ﴾ خاوه‌نی پیرو هوشی به‌هیزه ﴿فَاسْتَوَىٰ﴾ جاله‌سدر شپوه‌ی راسته‌قینه‌ی خوی راوه‌ستاره
 ﴿۷﴾ ﴿وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ﴾ که به‌تاسوی هه‌ره به‌رزی ناسمانه‌وه بوو ﴿۸﴾ ﴿ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ﴾ پاشان نریک
 پرویه‌وه (له موحه‌ممه‌د ﴿۹﴾) و نه‌مجا هاته‌خواره‌وه ﴿۱۰﴾ ﴿فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ﴾ تا به‌نه‌ندازه‌ی دور
 که‌وان یان که‌متر (ی‌ماوه بوو له‌گه‌ل موحه‌ممه‌دا ﴿۱۱﴾) ﴿فَأَوْخَىٰ إِلَىٰ عَنَدِهِ مَاتُوحًى﴾ نه‌مجا (خوا)
 نیگای کړد بڼه‌ده‌ی خوی، نای چ نیگایه‌ک بوو ﴿۱۲﴾ ﴿مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ﴾ نه‌وه‌ی (موحه‌ممه‌د
 ﴿۱۳﴾) به‌چاوی سهر بینې دلی (پروای پی کړدو) به‌دروی نه‌زانی ﴿۱۴﴾ ﴿أَفَتَكْفُرُ وَتَكُفِّرُ بَعْلًا بِبَيْتٍ﴾ جانا یا
 (بی‌باوه‌ران) یتوه ده‌مه‌قالی له‌گه‌ل ده‌که‌ن ده‌باره‌ی نه‌وه‌ی که به‌چاوی خوی ده‌ی بینې ﴿۱۵﴾
 ﴿وَأَنذَرْتَهُ أَهْلَ الْبُحْرِ الْأُخْرَىٰ﴾ سویند به‌خوا اینگومان جارنکی تر جوړه‌یللی بینوه ﴿۱۶﴾ ﴿عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ﴾ لای
 دره‌ختی (سیدره‌تولمونه‌ها) ﴿۱۷﴾ ﴿عِنْدَ حَاجَةِ الْوَأْدَىٰ﴾ که لای نه‌وه‌وه‌یه به‌هه‌شتی نیشته‌جی بوون ﴿۱۸﴾
 ﴿إِنَّمَا تَتَّبِعُ الْأَمْرَ الْغَايِبَ﴾ نه‌و کاته‌ی (پتغه‌مېر) نه‌و شته‌گرنگ و سهر سوړه‌پتیره‌ی بینې که سیدره‌ی
 داپوشی چون داپوشینیک ﴿۱۹﴾ ﴿مَارَاجَ الْبَصَرِ وَمَا طَعَىٰ﴾ چاوی نه‌و (موحه‌ممه‌د ﴿۲۰﴾) به‌ملا و لادانه‌بده‌روانی
 (له‌مه‌به‌ست‌نی نه‌ده‌پری) ﴿۲۱﴾ ﴿لَقَدْ رَأَىٰ﴾ سویند به‌خوا اینگومان بینې ﴿مِنْ عَيْنٍ رَّبِّهِ الْكَوْثَىٰ﴾ گه‌وره‌ترین
 به‌لکه و نیشانه‌ی په‌رومه‌دگاری ﴿۲۲﴾ ﴿أَفَرَأَيْتَ ثَلَاثَ الْوَعْدَىٰ﴾ ده‌ی بیتم بلین نایا لات و عوززا (که
 دووین) ﴿۲۳﴾ ﴿وَمِنَ الْوَعْدِ الْآخِرَىٰ﴾ وه بی سیتهم که مه‌نانه (نایا هیچیان پی ده‌کری) ﴿۲۴﴾ ﴿الْكَوْثَىٰ الْكَوْثَىٰ﴾
 آلتی نایا راسته‌یتوه کوړان بڼه‌خوتان و کچان بڼه‌خودا به‌روا و چاک ده‌زانی؟ ﴿۲۵﴾ ﴿يَلَاكُ إِذَا يَنْسَخُ﴾
 بڼه‌روا نه‌گه‌ر وایی دابه‌شکر دینکی نادرست ده‌بین ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ مِّمَّنْ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّكَ لَیْلًا وَنَهَارًا﴾ نه‌م بتانه
 هه‌ر ناوانیکی روتن که یتوه و باو و باپیر انتان لیتان ناون (به‌بین ناوه‌رؤک) ﴿۲۷﴾ ﴿مَا أَزَلَّ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ﴾ خوا
 هیچ به‌لگه‌یه‌کی له‌سهر په‌رسترای نه‌وان نه‌ناردووه‌ته‌خواره‌وه ﴿۲۸﴾ ﴿إِنْ يَشَاءُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَفْسُ﴾
 نه‌نها شوینی گومان و نه‌و شته‌ده‌که‌ون که نه‌فسی خویان چه‌زی لی به‌نی. ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ﴾
 له‌کاتیک‌دا که به‌راستی له‌لایه‌ن په‌رومه‌دگاریانه‌وه‌هیدایه‌تیا بڼه‌هاتووه ﴿۲۹﴾ ﴿أَلَمْ يَلَسَ بِمَتَّىٰ﴾ نایا
 سروف‌ناره‌زووی هه‌رجی کړد بوی دینه‌دی (نه‌خیر) ﴿۳۰﴾ ﴿قَبْلَهُ الْأَجْرُ وَالْأُولَىٰ﴾ چونکه هه‌ر خوا به
 خاوه‌نی دونیا و دواړوړه ﴿۳۱﴾ ﴿وَحَكَمَ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ﴾ وه چه‌نده‌ها فریشته که له‌ناسمانه‌کاندا هه‌ن
 ﴿لَا تُفْنِي سَفْعَتُهُمْ شَيْئًا﴾ تکا و شه‌فاعه‌تیا هیچ سوودی نی به ﴿۳۲﴾ ﴿إِلَّا لِمَنْ يَشَاءُ اللَّهُ﴾ مه‌گه‌ر دواي
 نه‌وه‌ی که خوا مؤلث بدات ﴿۳۳﴾ ﴿لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَىٰ﴾ بڼه‌هر که‌سبک که خوی به‌وئی و رازی بیت پی ﴿۳۴﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ به راستی نه وانه ی که باوهر به پروری دواپی ناهیتن ﴿يَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ
 تَسْبِيحًا لِلَّهِ﴾ فرشته کان به کچی (خوا) ناو ده بن ﴿وَمَا لَهُمْ بِهِمْ عِلْمٌ﴾ له کاتیکدا هیچ زانیار به کیان
 ده رباره ی نی به ﴿إِنَّ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ﴾ نهها دوا ی گومان ده که ون ﴿وَالَّذِينَ ظَنُّوا﴾ وه به راستی گومان
 ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُمْ شَيْئًا﴾ هیچ سوودینکی نی به له زانیی هدی و راستی دا ﴿فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا﴾
 ده ی که واته توش و از بهیته له و که سه پشت ده کاته فوران و یادی نیمه ﴿وَلْيَرْجِعْ إِلَّا الْحَبْوَةَ لِلَّهِ﴾ وه
 بیتجه زبانی دنیا هیچی تری ناوی ﴿ذَلِكَ مَبْعَدُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ﴾ نه مه له و به پری زانیاری و تیگه یشتیان
 له زانیاریدا ﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَظْلَمُ مِنْ ضَلَعٍ مِنْ سَيْلِهِ﴾ به راستی بهر و رد گارت چاک ده زانی به و هی له ریزه که ی
 گومرا بووه ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَى﴾ وه چاک ده زانی به و هی که ریتو وین بووه ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
 الْأَرْضِ﴾ وه خوا خاوه نیی هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدایه ﴿يَتَجَرَّوْا الَّذِينَ أَسْتَوْفُوا عَمَلُهُمْ﴾ تا سزای
 نه وانه بدات که خرا به دیان کرد و وه به پنی کرده وه کانیاں ﴿وَيَتَجَرَّوْا الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى﴾ وه پاداشتی نه وانه
 بداته وه که چاکه بیان کرد و وه به چاکه تر (له و هی کرد و یانه) ﴿الَّذِينَ يَتَجَرَّوْا كَثِيرًا إِلَّا الَّذِينَ فِي الْجَوْشَنِ﴾
 نه وانه ی که له گونا می گه و ره و کرده و ی دز تو خویان ده پاریزن ﴿إِلَّا اللَّهُمَّ﴾ جگه تا وانی به چو وک نه بیت
 ﴿إِنَّ رَبَّكَ وَاسِعُ الْخَفِيرَةِ﴾ به راستی بهر و رد گارت لیور دنی فرا وانه ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذَا نَسَاؤُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾
 نه و له هه موو که س به حالی نیوه زاناره له کاتیکدا که له زه و ی دروستی کردون ﴿وَأَذَانُكُمْ أَجْنَفٌ فِي بَطْنِ
 أُمِّهِكُمْ﴾ وه کاتیک که نیوه کور به لن و له سکی دایکتان دان ﴿فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ که واته خوتان به چاک
 و پاک دامنین ﴿هُوَ أَشْرَبُ مِنْ الْخَلْقِ﴾ خوا زاناره به و که سه ی زیاتر له خوا تر سه ﴿قَوْلُكَ الَّذِي قَوْلِي﴾
 جانا یا دیت نه و که سه ی که پستی هه لکرد (له باوهر) ﴿وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْثَى﴾ (له و هی پر یاری
 دابو) که میکی به خشی و نه و هی تری گره وه ﴿أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ﴾ نایا (نه و که سه) زانیاری به نهانی
 لایه و ﴿فَهَوَّيْتُ﴾ و به چاو ده بیینی ﴿أَنْتُمْ بِمَنَاسِكِي ضَحِيفٌ مُوتِي﴾ یان نایا ناگادار نه کرابو و به و هی
 که له به راوه کانی مو و سادا بوو ﴿وَلْيَرْجِعْ إِلَى رَبِّهِ﴾ (وه به و هی که له به راوی ئیبر اهیما بوو) نه و
 ئیبر اهیمه ی که به یمانی خوی به چاک ی به جی هینا ﴿الْأَنْزِلُ وَارِدًا رَازِخًا﴾ (له و به را وانه دا هاتو و)
 که هیچ تا و انباریک گونا می تا و انباریکی تر هه لئا گری ﴿وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى﴾ وه بیتگومان
 ناده می جگه له کوششی خوی خاوه نیی هیچی تر نی به (له و را ووردا) ﴿وَأَنْ سَعَى سَوْفَ بَرِي﴾
 و بیتگومان هه ول کوششه که ی له دا هاتو و (له قیامت) دا ده بیر یته وه ﴿لَمْ يَخْرُجْهُ الْخَلْقَ الْأَوَّلِي﴾
 پاشان پاداشت ده در یته وه به تیر و نه وای ﴿وَأَنْ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى﴾ وه به راستی هه موو کاریک
 سه ره نجامه که ی هه ر بق لای بهر و رد گارت ده گه ر یته وه ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَصْحَابُكَ وَنَكِي﴾ وه بیتگومان
 هه ر نه ویش به نده کان ده خانه گریان و بیتکه نین ﴿وَأَنْهُ هُوَ أَمَانٌ وَنَكِي﴾ وه بیتگومان هه ر نه و
 ده یانمر یتن و زیند و و شیان ده کاته وه

﴿وَاللَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى﴾ و به‌پراستی هەر ئه‌وه که جوئی نیر و منی دروست کردوه ﴿مِنْ نُّفُسِهِمَا﴾ له‌نوێه‌یه‌ک کاتیک ده‌رژنیرته‌ منداڵدانه‌وه ﴿وَأَنَّ عَذَابَ الْآخِرَى﴾ وه به‌پراستی هەر ئه‌سهر خوایه دروست کردنه‌وه‌ی له‌پوژی دواپیدا ﴿وَاللَّهُ هُوَ أَعْلَى رَأْفَتَى﴾ وه بینگومان هەر ئه‌ویشه که خه‌لکی ده‌وله‌مەند و هه‌زار ده‌کات ﴿وَاللَّهُ هُوَ زَيْنُ الْبَشَرِ﴾ وه به‌پراستی هەر ئه‌وه په‌روه‌ردگاری ته‌ستیره‌ی شیعر (شیعرا: ته‌ستیره‌یه‌ک بوو خه‌لکانیک له‌سهرده‌می نه‌فامیدا ده‌یانپه‌رست) ﴿وَاللَّهُ أَهْلَكَ عَادَ الْأُولَى﴾ وه بینگومان هەر ئه‌و خوایه گه‌لی عادی یه‌که‌می له‌ناو برد ﴿وَقَدْ أَهْلَا أَبْنَى﴾ گه‌لی سه‌موودبشی له‌ناو برد و که‌سی نه‌هه‌شتین ﴿وَقَدْ نُوْجَ بَيْنَ قَبْلِ﴾ وه گه‌لی نوو‌حیشی (له‌ناو برد) له‌پیش (عادو سه‌موود) دا ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا أَهْلَ أَهْلَةٍ﴾ که به‌پراستی نه‌وان سه‌تم کارترو ﴿وَأَطَقَ﴾ سهر که‌ش تر بوون ﴿وَالْمُؤَيَّكَ أَهْوَى﴾ وه گونده سه‌روژنر که‌وه کانی (به‌زه‌ویدا) به‌ده‌خواه‌وه (که‌گونده‌کانی گه‌لی لوو‌ط‌بوون) ﴿فَقَسَّهَا مَا عَشَى﴾ ته‌مجا ته‌و گونده‌انه‌ی دایو‌شی (به‌جۆره‌ها سه‌زای سه‌خت) چۆن دایو‌شیتیک ﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ رَبِّكَ﴾ له‌کام نازو نهمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارت ﴿تَحَارَى﴾ دوو دلییت ﴿هَذَا نَزِيرٌ مِنَ الْبُزْرِ الْأُولَى﴾ نهم (په‌غه‌مبه‌ره) تر سه‌ته‌ریکه‌ له‌ (په‌غه‌مبه‌ره) تر سه‌ته‌ره‌کانی پتشیوو ﴿إِنِّي الْأَقْبَلُ﴾ پوژی دواپی زۆر نزیک بوو ته‌وه ﴿لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾ جگه‌ له‌خوای گه‌وره‌ که‌س نی به‌ناشکرای بکات (ویز انیت که‌ی دپت) ﴿أَفَلَيْ هَذَا كَذِبٌ يَكْتُمُونَ﴾ جانا یا له‌م قورئانه‌ سه‌رئانه‌ سوږ ده‌میتیت؟! ﴿وَلَقَدْ حَكَّرْنَا وَلَا تَكُونُ﴾ وه پتده‌که‌من و ناگرین! ﴿وَأَنْتُمْ سَمِيعُونَ﴾ وه ئه‌وه سهر گه‌رم و بێ ناگان ﴿فَأَسْجُدْ وَاقْبُدْ وَاقْبُدْ وَاقْبُدْ﴾ ده‌ی سوژده‌ به‌رن بۆ خوا و په‌رستشی بکه‌ن

سوره‌قی العنكبوت

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوا‌ی به‌خشنده‌ی مبه‌ره‌بان ﴿أَفَرَأَيْتِ الشَّامَةَ﴾ پوژی دواپی نزیک بوو به‌وه ﴿وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ وه مانگ له‌ت بوو ﴿وَأَنَّ بَرَاءَةَ﴾ وه ته‌گه‌ر بێ پروایان مو‌عجیزه‌یه‌ک ببینن ﴿يَعْرِضُونَ﴾ پشت هه‌لده‌که‌ن ﴿وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ﴾ وه ده‌لێن ته‌مه جادوو‌یه‌کی په‌رده‌وامه (و مو‌حه‌مه‌د لێان ده‌کات) ﴿وَكَذَّبُوا وَلَئِمَّا عِوَاذَ الْغَوَاةِ﴾ وه نه‌و (بت په‌رستانه) باوه‌ریان نه‌هه‌تاو شوین هه‌واو ئاره‌زووی خو‌یان که‌وتن ﴿رَبِّ أُمِّرْ مُّسْتَفِرٌّ﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو کارنیک سه‌ره‌نجامینکی هه‌یه ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ﴾ بینگومان هه‌والی زۆر (له‌ناو‌بردنی یاخه‌یان) پی گه‌یشتوه (له‌قورئاندا) ﴿تَأْفُوفٌ مَّرَدَجَرٌ﴾ که‌ بیانگیرته‌وه (له‌بت په‌رستی) ﴿حِكْمَةٌ بَيِّنَةٌ﴾ (قورئان) هه‌مووی حیکمه‌تیک‌ی ته‌واوه ﴿فَتَأْتِي الْبُزْرُ﴾ به‌لام تر سه‌اندنی تر سه‌ته‌ران (بۆ گه‌لی بێ پروا) سوودی نی به‌ ﴿قَوْلَ عَنَّهُمْ﴾ ته‌مجا تو (ته‌ی مو‌حه‌مه‌د) پروایان لێ وهر چه‌رخینه ﴿يَوْمَ تَبْعُ الدَّاعِ﴾ (چاوه‌روانی) ته‌و پوژه‌یه‌که که‌ جار ده‌رنیک بانگی خه‌لکی ده‌کات ﴿إِنِّي نَذِيرٌ مُّكْتَرٍ﴾ بۆ شتیک زۆر ناخۆش (که‌پوژی جه‌شه‌ه)

﴿حَتَّىٰ أَصْرُخَ﴾ (بسی باوه‌پران) به کز و چاو شووری یه‌موه ﴿يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَانِ﴾ له‌گوره‌کانیان دینه‌دوره‌وه
 ﴿كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ﴾ وه‌ك كولله‌ی به‌رش و بلاون ﴿فَتَقَطَّعُوا إِلَىٰ الْأَذْحَاجِ﴾ خیرا دوا‌ی جابر دوره‌که
 ده‌که‌بون ﴿بِقَوْلِ الْكَافِرِينَ﴾ بی باوه‌پران ده‌لین ﴿هَٰذَا بَوْرٌ عَیْرٌ﴾ نه‌سرو پورنکی زور دزوار و سه‌خته ﴿كَذَّبَتْ قَالَهُمْ قَوْمُهُمْ لُجُجَ الْكُذَّابِ﴾ پیش نه‌مان گه‌لی نوح بی باوه‌پراون، جابه‌نده‌ی قیمه (نوح) یان به‌دروزی دانا
 ﴿وَقَالُوا أَتُحِبُّونَ﴾ وه‌ووتیان (نوح) شپته ﴿وَالْأَجْرُ﴾ وه‌ه‌ده‌شه‌یان لیکرد و پنگری کرا له‌بانگه‌وازه‌که‌ی
 ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾ جا (نوح) هوا‌ی کرده‌په‌روردگاری و ﴿أَنِّي مَغْلُوبٌ﴾ (وونی) به‌راستی من شکستم
 خواردوه‌ (بی ده‌سه‌لایم) ﴿فَأَنْصَرِ﴾ ده‌ی تو یارمه‌تیم بده ﴿فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾ تپه‌ش ه‌موو
 ده‌رگای ناسمانمان کرده‌وه ﴿يَا مَعْشَرَ النَّاسِ﴾ به‌ناوی بارانی به‌لنیزمه ﴿وَقَفَّيْنَا عَلَى الْأَرْضِ عُرُوًّا﴾ وه‌کانیاوی
 زورمان له‌زه‌ویدا ه‌لقولاند ﴿فَأَنزَلْنَا الْمَاءَ عَلٰی قَوْمِهِ﴾ جاناوی ناسمان و زه‌وی به‌یه‌ك گه‌شتن به‌و نه‌ندازه‌ی
 ﴿فَدَفُورٌ﴾ که بریاری له‌سر درابوو ﴿وَحَمَلْنَاهُ عَلَىٰ ذَاتِ الْأَرْجِ﴾ وه‌نوحمان (له‌گه‌ك شوین که‌ووتوانی)
 ده‌لگرت له‌سر که‌شتیه‌ك که به‌چهند بارچه ته‌خته و ﴿وَأَنْشَرْنَا﴾ بزمار (دروست کرابوو) ﴿يَخْرُجُ الْيَاقُوتَ﴾ له‌پیش چاوو چاودتری نیمه ده‌پزشت (نه‌مان ه‌بشت نوقم بیت) (له‌م نایه‌ته‌دا
 جینگیر کردنی صیفه‌نی [عبس = چاو] بؤ خوا‌ی گه‌وره‌هائووه، به‌لام به‌شینه‌یه‌ك که شایسته‌ی
 گه‌وره‌یی و ته‌واوی زانی خوا‌بیت، به‌بی هیچ لیچوانیدن و لیکدانه‌وه‌یه‌ك، وه‌پرومان پینه‌تی و
 چونه‌تیه‌که‌ی نازانین، نه‌نها خوا‌ده‌یزانیت) ﴿جَرَادٌ يَّمُشُّ كَانُ الْكُفْرِ﴾ نه‌مه پاداشته بؤ نه‌و که‌سه‌ی باوه‌پری بی
 نه‌کرا (که‌نوحه) ﴿وَلَقَدْ تَرَكْنَاهُ آيَةً﴾ بینگومان نه‌و پروداوه‌مان ه‌بشته‌وه‌ تابیته به‌ندیک، ﴿فَقِيلَ مِنْ مَدْحَرٍ﴾
 جا نایا که‌سیتک ه‌یه‌په‌ند و هرگری؟ ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِي﴾ ده‌ی نایا سزاو ترساندنم چون بوو؟ ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ سویتد به‌خوا به‌راستی نیمه قورناتمان ناسان کردوه بؤ ناموزگاری لی و هرگرتن
 ﴿فَقِيلَ مِنْ مَدْحَرٍ﴾ جا نایا که‌سیتک ه‌یه‌په‌ندی لی و هرگری؟ ﴿كَذَّبَتْ عَادٌ﴾ گه‌لی عادی‌ش پینه‌مبه‌ره‌که‌بان
 به‌درو زانی ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِي﴾ جانا‌یا سزاو ترساندنم چون بوو؟ ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْهِمْ ذِكْرًا حَرِيرًا﴾
 بینگومان نیمه بایه‌کی توندی ساردمان ناردده‌سریان ﴿فِي بَوْرٍ خَمْسٍ مِّنْ مِّسْمَرٍ﴾ له‌پورنکی شوومی سه‌ختدا به
 به‌رده‌وامی ﴿تَرَجَّ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ أُخْرَجُوا مِنْ مَّقْعِرٍ﴾ خه‌لکی (له‌زه‌وی) ه‌له‌لگرت وه‌ك بینه دارخورمای له‌پنج
 ه‌له‌که‌ندراوی (لیکردن) ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِي﴾ جا نایا سزاو ه‌ده‌شه‌ی نیمه چون بوو (له‌بی باوه‌پران)؟
 ﴿وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ﴾ به‌راستی قورناتمان ناسان کردوه بؤ ناموزگاری لی و هرگرتن ﴿فَقِيلَ مِنْ مَدْحَرٍ﴾
 جا نایا که‌سیتک ه‌یه‌په‌ندی لی و هرگری؟ ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنَّذِيرِ﴾ گه‌لی مه‌موود باوه‌پران به
 پینه‌مبه‌ره‌که‌بان نه‌هیتا (که صالح پینه‌مبه‌ریان بوو علیه‌السلام) ﴿فَقَالُوا أَإِذَا شَاءَ عَسَّافٌ﴾ جاووتیان:
 چون نیمه دوا‌ی تا‌که که‌سیتک بکه‌وین له‌خومان ﴿إِنَّا إِذَا لَفِيَ هَٰكُلٌ وَشَعْرٌ﴾ نه‌گه‌ر دوا‌ی تو بکه‌وین نه‌وسا
 نیمه له‌گوم‌رای و شکست داین ﴿أَلَيْسَ الْأَكْثَرُ عَلَيْهِمْ بَيِّنَاتٍ﴾ نایا له‌ناو ه‌مووماندا نیگا ه‌مر بؤ نه‌و کراوه
 به‌ته‌نیا؟ ﴿يٰٓأَيُّهَا كَذَّابُ أَفَيْسَ﴾ (نه‌خیر) به‌لکو نه‌و (صالح) پیاونکی زور دروزنی خود به‌سه‌ند و لوت به‌رزه ﴿سَبِّحُوا عَذَابِي الْكَرِيمَ﴾ سیدی دوزانن که‌کی زور دروزنی خود به‌سه‌نده ﴿إِنَّا مُرْسِلُوا السَّاعَةِ فَيُفْثَنُ لَهُمْ﴾
 نیمه خوشتره‌که‌ده‌نیرین بؤ ناقی کردنه‌و‌یان ﴿وَلَا تَقْنَطُوا مِنَّا فَصَاطِرٌ﴾ جا (نه‌ی صالح) چاوه‌پوانی سهر
 نه‌نجامیان بکه و دان به‌خودا بگره

﴿وَيَذَرُهَا آلُ النَّاسِ وَغَنَصَ النَّاسِ﴾ و هه والیان پی بده که تاوه که له تیوانی (حوشتره که و نهو) اندا بهش کراوه
 ﴿كُلٌّ يَجْرِبُ فَتُحْمَضَرُ﴾ هدر به که بیان له نوره ناوی خویدا حازری ﴿فَنَادَا صَاحِبَهُ﴾ (گه له که ی لهم کاره
 یبزار بوون) جا بانگی هاوری (خرابه) که بیان کرد (قوداری کوری سالیف) ﴿فَتَعَالَى فَعَزَّ﴾ نهویش
 ده سنی دایه شمشیر و (حوشتره که ی) سهر بری ﴿فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرِي﴾ جا توله و ترساندن من
 چون بو بیان ؟ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا صَيِّحَةً وَاحِدَةً﴾ بنگومان نیمه دهنگیکی گه و ره ی ترسان کمان بو
 ناردن ﴿كَانُوا أَكْثَرُ الْعَشِيرِ الْمُخْطِرِ﴾ هه موو (مردن و تفر و تونا بوون) به و نه ی بووشی ژنر پی ی نازهل ﴿وَلَقَدْ
 سَوَّيْنَا بِهِ خَوَابَهُ رَاسَتِي فُورَانَ تَامَانَ نَاسَانَ كَرْدُووه بُوَ تَامُوزْ گاری لی و هر گرتن
 ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ﴾ جا نایا که سیتک هه به بهندی لی و هر بگریست ؟ ﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ﴾ گه لی لوط
 باو و بیان نه هیتا به پیغه مبره که بیان ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهَا حَاصِبًا﴾ به راستی نیمه ش ناردمانه سهر بیان
 بایه کی به هیز به ورده زبخته و (وله ناوی بردن) ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ لُوطٌ﴾ جگه له کهس و کاری لوط نه بیت
 ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَاحِرًا﴾ که له به ره به یاندا پرگارمان کردن ﴿بِقَمْعَةٍ مِنْ عَذَابِنَا﴾ به به زویی و به حصه نی خو مان
 ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ﴾ هه به و شیوه پاداشتی سوپا سگوزاران ده ده به و نه و ﴿وَلَقَدْ أَنزَلْنَا لَهُمْ ظُلُمَاتًا﴾ به راستی (لوط)
 گه له که ی ترساند له توله ی سه ختی نیمه ﴿فَتَنَادَا وَابْتَغُوا الْغَنَى﴾ به لام نهو ان گومان بیان هه بو و له و ترسانده و بر و بیان
 پی نه بوو ﴿وَلَقَدْ رَاوَوْا غَنًى صَافِيَةً﴾ سویند به خوا این گومان (گه لی لوط) داوای میوانه کانیان لی کرد ﴿فَلَمَسْنَا
 أَعْيُنَهُمْ﴾ جا نیمه ش چاو یانمان کویر کرد ﴿فَدُفِّقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِي﴾ ده به چهرن سزاو سهر نه جامی هه پر شه کانم ﴿وَلَقَدْ
 صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِيرٌ﴾ سویند به خوا این گومان هیز شی برده سهر بیان له به ره به یاندا سزایه کی به ره و ام
 ﴿فَدُفِّقُوا عَذَابِي وَنَذِيرِي﴾ ده ی به چهرن سزاو سهر نه جامی هه پر شه کانم ﴿وَلَقَدْ أَسْرَأْنَا الْقُرْآنَ لِلْذِّكْرِ﴾ سویند به خوا
 به راستی نیمه فورانمان ناسان کرد و و به خویند نه و و تآموز گاری ﴿فَهَلْ مِنْ مُدْكَرٍ﴾ جا نایا که سیتک هه به بهندی
 لی و هر بگریست ؟ ﴿وَلَقَدْ جَاءَهُ نَادٍ مِنْ رَبِّهِ﴾ بنگومان ترسیده ران (مووسا و هاروون) هاتن بو سهر فیر عدون
 و ده ست و پیونده که ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبًا﴾ باو و بیان به هه هه موو نیشانه کانی نیمه نه کرد و به در بیان زانی
 ﴿فَأَخَذْنَاهُ أَتَذَكَّرُ﴾ جا نیمه ش توله مان لی سهندن به توله سهندنی که سینی زالی به توانا ﴿وَأَنفَرُوا
 كَافِرًا كَافِرًا﴾ تابا کافره کانی نیوه (نه ی خه لکی مه که که) باشنن لهم گه لانه ی (که با سکران)
 ﴿أَنزَلْنَاهُ فِي الْقُرْآنِ﴾ بان نیوه (نه مانامه تان) هه به له کتیبه ناسمانی به کاندان (ودنیان که سزاند رین) ﴿وَأَنزَلْنَاهُ
 فِي الْقُرْآنِ﴾ بان ده لنین نیمه کومه لیککی سهر که و تووین و نابه زین ﴿سَيَقُولُ لَيْسَ
 بِالْقُرْآنِ إِلَّا نَدْمٌ عَلَيْهِ﴾ بنگومان کومه له که بیان ده شکتری و هه لدین ﴿بَلَى النَّاسُ أَتَعْلَمُونَ﴾ به لکو به لیتیان بوژی
 دواپی به ﴿وَأَنسَأْنَاهُ الْآخِرَ زُلْفَى﴾ وه (سزای) نه و پروره زور سه خت نرو تال تره ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي قُرْآنٍ وَبُشْرَى﴾
 به راستی تاو انباره کان له گومرایی و شبی دان ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ نه و پروره ی که له ناگری
 دوزه خدا به سهر و وخسار یاندا راده کیشترین ﴿وَنُفِخَ فِي الصُّورِ﴾ (بیان ده لنین) به چهرن نازاری دوزه خ
 ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ بنگومان نیمه هه موو شنی کمان به نه ندازه دروست کرد و وه

﴿وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَجِدَةٌ﴾ و ه فەرمانی ئیمه تنها به ک جاره ﴿كَتَمْنَاهُ بِالْبَصَرِ﴾ و ه ک چاو تر و کاندنیک (وایه له خیر اییدا) ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا شَتَاةً﴾ سویند به خوا بیگومان زور له کهسانی بن باوه پری و ه ک شیوه مان له ناوبر دووه ﴿فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ﴾ جانا یا که سیک هه به پندی لی و ه ر بگریث ؟ ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي آنْزِيلٍ﴾ و ه هر چه کیان کردووه له نامه ی کرده وه کانیاندا به ﴿وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَظَرٌّ﴾ و ه وورد و درشتی (کرده وه کانیان) هه مو و نو سراوه ﴿إِنَّ الْمُسْتَفِذَّاتِ فِي جَنَّتِ وَالْهَرِّ﴾ بیگومان پاریز کاران و له خوا ترسان وان له باخات و رو و باره کانی (به هشتندا) ﴿فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ﴾ له جینگایه کی خوش و به سندان ﴿عِنْدَ رَبِّكَ مُتَقَدِّرٍ﴾ لای پاشایه کی به ده سه لاتی به توانان

سوره ی (الرحمن)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿الرَّحْمَنُ﴾ خوی به خشنده (ئو و خوی به به) ﴿عَزَّ الْقُرْآنُ﴾ که قورئانی فیر (ی موحه ممه د وئاده میزاد کرد، به ئاسانکردنی خویندنه وه و له بهر کردن و ینگه یشتنی مانا و وانا کانی) ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿عَلَّمَهُ الْبَيَانَ﴾ و ه فیری گفتوگوی کرد ﴿الْأَنْفُسَ وَالْأَفْئِدَةَ﴾ و فوژو مانگ به حسابیکی زور وورد دین و ده چن ﴿وَالنَّجْمَ وَالشَّجَرَ النَّاجِدَانَ﴾ نه سستیره و گزو گیاو دره خت (بؤ خوا) سوژده ده بن ﴿وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ و ه ئاسمانی بلند و بهر ز کردووه ته وه و ه ترازو (ی عه داله می) داناو و ﴿أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (و ه فەرمانی داوه) که هه ر گیز زیاده روی له ترازو دانه کهن ﴿وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ﴾ و ه کیشانه تان ریک بکیشن ﴿وَلَا تَخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ له ترازو دا که م و کووری مه کهن (سووک مه یکیشن) ﴿وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنْثَمِ﴾ و ه زه وی بؤ خه لکی ر اخستووه ﴿فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ﴾ تیدایه میوه هات و دار خورمای خواهن بؤرک ﴿وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالْزَيْتَانُ﴾ و ه دانه و ینله ی خواهن کاو به ل و بؤ دار و به یحانه ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهروهر دگارتان باوه ر ناکهن ؟ ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ﴾ ناده می دروست کرد ﴿مِنْ صَلَسَلٍ مِّنْ نَّحَارٍ﴾ له قور بکی ووشکه وه بووی و ه ک سواله ت ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ﴾ و ه جنو که ی دروست کرد له بلنسه ی ناگریکی بن دوو که ل ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی پهروهر دگارتان باوه ر ناکهن ؟ ﴿رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ﴾ (خوا) پهروهر دگاری هه ر دوو بؤرزه لات و پهروهر دگاری هه ر دوو بؤرژاوا به ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ ده ی به کام له نیعمه ته کانی پهروهر دگارتان باوه ر ناکهن

﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ﴾ دو دریا ی بهر لا کردوه که ده گهن به یهك ﴿يَلْتَقِيَانِ﴾ ﴿يَتَخَالَفُونَ خِلَافًا﴾ له نیو اتیاندا بهر به ستیک هدی تیکه لی به کتر نابن ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿يَخْرُجُ مِنْهُمَا النُّورُ وَالْغُرْجَانِ﴾ لهو دوو ده ریایه مرواری و مهر جان ده ر ده چن (دروست دهن) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿وَالْجِبَالُ الْمَشْأَتِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْنَابِ﴾ وه بق خویبه نمو که شتی به گه و ره دروستکر او انه ی که وهك شاخن له ده ریادا ده گه رین ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ﴾ هدرچی دروستکر او له سدر زه ویدا هدی نامیتی و تیاده چی ﴿وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ﴾ وه مهر پروی بیروزی بهر و رد گارت ده میتیت (لهم ثایه ته دا جیگیر کردنی سیغه تی اوجه = پروو آبو خوی گه و ره هاتووه به لام به شیوه یهك که شایسته ی گه و ره یی و ته وای زاتی خوابیت، به یی هیچ لیچواندن و لیکنده وه یهك وه بر و امان پیته تی و چو نیه تیه که ی نازانین، ته نها خواد بهز انیت). ﴿ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ﴾ که خاوهن شکوی ریز داره ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان به درو ده زانن؟ ﴿يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نه وه ی له ناسمانه کان و زهوی دایه (هموو) داوای (پیوستیان) له خواد کهن ﴿كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾ هموو روزی خواله (به نه نجام گه یاندنی) کاریکی (گشتی بوو نه وهر) دایه (یهك ده مریتیت، یهك له دایک ده میتیت، یهك کیک سهر ده خات و به کیک نر ده شکیتیت هند...) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿سَنُفِخُ فِي سُرَّةِ الْغُلَّاقِ﴾ له مه و لا مو حاسه به تان ده که یی نه ی گروی ناده می و جنو که ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن ﴿يَسْعَى الْغَيِّ وَالْإِنْسِ﴾ نه ی کومه لی جنو که و ناده می ﴿إِنْ أَسْأَلُكُمْ أَنْ تَعْبُدُوا﴾ نه گهر توانیشان ده ر چن ﴿مِنْ أَقْصَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له به شه کانی ناسمانه کان و زهوی ﴿وَأَعْبُدُوا﴾ نه وه بر و ن ده ر چن. ﴿لَا تَعْبُدُوا إِلَّا سُلْطَانًا﴾ ناشتوانن مه گهر به ده سه لاتیك نه میتیت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿يُرْسِلُ عَلَيْكَ حُمْلًا بَاقِيَ﴾ بونان ده نیتری ﴿شَوَاطِقٍ نَارٍ وَسَخَسٍ﴾ بلیسه ی ناگر و مسی تواوه (یادوو که لی ناگر) ﴿فَلَا تَصْخِرُ﴾ نه و سا یار مه تی به کتر نان بین نادریت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿وَإِذَا أَسْفَلَتِ الْأَسْمَاءُ﴾ نه مجا کاتیک ناسمان لهت لهت بوو ﴿وَكُنْتَ وَزْدَةً كَالْزَهَّاقِ﴾ وهك گولی سوور یان رونی هه لفر جاوی لیها ت ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ﴾ نه مجا لهو روزه دا پر سیار ناکریت له تاوانی ﴿إِنْشِ وَلَا جَانًا﴾ هیچ ناده می و جنو که یهك (چونکه هموو کهس لهو روزه دا به پرویدا ده ناسریتته وه که تاوانباره یان چا که کار) ﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی بهر و رد گارتان باوه ر ناکهن؟ ﴿يَعْرِفُ الْمَخْرُومُونَ بِسِيمَتِهِمْ﴾ خرابه کاران بهر و خسار یاندا ده ناسریتته وه ﴿فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَصِي وَالْأَقْدَامِ﴾ نه مجا رانه کیشرین به مووی پیشی سهر یان و به قاچیان (بو ناو دوزه خ)

[illegible]

﴿فِيهِمْ خَزَائِرُ حَسَنٍ﴾ تیاندا هه به ثافره تانی شاکار چاکسی روانه ت جوان ﴿﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ زَيْنًا﴾﴾
 ﴿تُكْذِبَانِ﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان باوه ناکه ن؟ ﴿﴿خُورٌ مَّقْصُورٌ فِي الْخِيَامِ﴾﴾
 حوریا تیک له ناو خیره و چادره کانداهه راناجن و دور ناکه ونه وه (هه می شه چاوه پری
 هاوسه ره کانیان) ﴿﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ زَيْنًا﴾﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان باوه ن
 ناکه ن؟ ﴿﴿تَرْتَمِيمُهُنَّ إِسْلٌ فَلَهُنَّ وَلَا جَانٌ﴾﴾ پیش نه وان نه دهستی ناده می و نه دهستی جنو که بیان لی
 نه که ونه وه ﴿﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ زَيْنًا﴾﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان باوه ناکه ن؟
 ﴿﴿مُتَكَبِّرِينَ عَلَى رُفُوفٍ خَضِرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حَسَنٍ﴾﴾ پال دهه نه وه به پستی سهوزیاوی رازاوه و نه رشی
 زور جوانی نابا به وه ﴿﴿فِي آيَةِ الْآلَةِ زَيْنًا﴾﴾ جا به کام له نیعمه ته کانی په روره د گارتان
 باوه ناکه ن؟ ﴿﴿يَتَرَكُ أَسْمُ زَيْنٌ فِي الْجَنَّةِ وَالْإِكْرَامِ﴾﴾ پیروزه ناوی په روره د گاری خاوه ن گوره بی
 و به خشن ﴿﴿﴾

سوره فی (الواقعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ کاتیک که پرو دای گه وره ی (قیامت) پرویدا ﴿﴿يَأْتِسُ لِقَعَمَهَا كَاذِبَةٌ﴾﴾ له پرو داندیا
 هیچ درو و گومانیک نی به ﴿﴿حَافِضَةٌ رَافِعَةٌ﴾﴾ نرم که ره وه ی (که سانیکه و) به رز که ره وه یه (بو که سانیکه
 تر) ﴿﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْجًا﴾﴾ کاتیک که زهوی هتراهه جولان به جولانیکه توند ﴿﴿وَأُتْسِ الْجِبَالُ﴾﴾
 بکاشا و ه شاخه کان زور وورد کران به ورد کردن ﴿﴿فَكَانَتْ هَبًا مُتَّبِعًا﴾﴾ وه بوون به ته بو توری پرش و
 بلاو ﴿﴿وَكُنتَ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً﴾﴾ وه ثیوه ده به سنی کومه ل (له دوا پرو دای) ﴿﴿فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ﴾﴾
 ته مجا یارانی لای راست ، کام یارانی لای راست ؟ ﴿﴿وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ﴾﴾
 وه یارانی لای چه پ، کام یارانی لای چه پ ؟ ﴿﴿وَالسَّيْفُونَ السَّيْفُونَ﴾﴾ وه پیشه که و توه کان هه ر
 خویانن پیش که و توه ﴿﴿أُولَئِكَ السَّعْدُونَ﴾﴾ ته وانه ن نریکانی (باره گای خوا) ﴿﴿فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ﴾﴾
 له به هه شتانی پر نازو نیعمه تدان ﴿﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ﴾﴾ کومه لیکه زورن له (که لانی) پیشینان ﴿﴿وَقِيلَ مِنَ الْآخِرِينَ﴾﴾
 وه که میکن له پاشینان (له ثوممه تی موحه ممد ﴿﴿﴾﴾ ﴿﴿عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ﴾﴾
 له سه ر قه نه وه و کورسی چنرا و به نالتون ﴿﴿مُتَكَبِّرِينَ عَلَى مُتَقَبِّرِينَ﴾﴾ پال نه ده نه وه له سه ری به رامهر
 به به کتری ﴿﴿﴾

﴿لَا يَكُونُ مِنَ شَجَرٍ رَّوْمٍ﴾ پاشان نیوه نهی گومرایانی بی باورهان ﴿لَا يَكُونُ مِنَ شَجَرٍ رَّوْمٍ﴾
 بینگومان له (به ری) دره ختی زه قنه سووت (ده خون) ﴿فَقَالُوا مَتَى الْفُلُونُ﴾ جا وورگی خوتانی
 لی پرده کهن ﴿فَقَالُوا عَلَيْهِمُ الْعَذَابُ﴾ نه مجا ناوی کولای به سهرده ده خونه وه ﴿فَقَالُوا
 شَرُّ الْبَرِّ﴾ دهی خونه وه وه کو خوارده وهی (خوشرانی) تینوو ﴿هَذَا الزُّلْمُ الَّذِي كُنْتُمْ
 میوانداری نه وانه له رقری قیامه تدا ﴿لَنْ نَحْنُ خَلْقُكُمْ قُلُوبًا نَصِدُّوْنَ﴾ نیمه دروستان کردون نهی
 بؤ پروا ناکهن (به زمیندوو بوونه وه) ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُتُبُكُمْ﴾ جا پیم بلین نه و ناوهی که ده پرتزنه ناو
 مندالده وه؟ ﴿أَنَّا نَحْنُ خَلْقُكُمْ﴾ نایا نیوه دروستی ده کهن؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ﴾ یان نیمه یین به دی
 هینه رین؟ ﴿لَنْ نَقْدِرَ أَنْ نَأْتِيَكُمُ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْرِوِينَ﴾ نیمه له ناوتاندا مردنمان داناوه، وه که س
 پیش ده سه لاتی نیمه ناکه وی ﴿عَلَى أَنْ يُدْعَلَ أَنتُمْ﴾ (به ده سه لاتین) که له جیانی نیوه نه وهی
 تر بهینین ﴿وَلَنُيَسِّدَنَّكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ وه دروستان بکهینه وه به شینوهیه که هه یچی لی نازان
 ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى﴾ سویند به خوا بینگومان نیوه له به دی هیتانی به که می ناگادارن
 ﴿فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ﴾ نیر بؤ بیر ناکه نه وه ﴿أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْمِلُونَ﴾ جا پیم بلین نه و تو وهی که ده یچین
 ﴿أَنَّا نَحْنُ قَرَرُ عُلُوِّكُمْ﴾ نایا نیوه ده پرتنن؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْزَّالِمُونَ﴾ یان نیمه یین ده پرتنن؟ ﴿وَلَنُيَسِّدَنَّكُمْ
 حَقًّا﴾ نه گهر بمان وستانه نه و (پرواوه) مان ده گیرا به پووش و کا ﴿فَقَالُوا تَكْفُرُونَ﴾ نه مجا ده ستان
 ده کرد به قسه ی یی که لک ﴿إِنَّا لَنَقْرَأُكُمْ﴾ (ده تان سووت) به راستی زهره رلنکه و تو و نیمه یین
 ﴿بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ﴾ به لکو نیمه له رزق و پرزی بی به شین ﴿أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ﴾ جا پیم
 بلین نه و ناوهی که ده بخونه وه ﴿أَنَّا نَحْنُ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ نایا نیوه له ه دوره کانه وه ده باریتن
 ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنِزِلُونَ﴾ یان نیمه دهی باریتن ﴿وَلَنُيَسِّدَنَّكُمْ أَجْمَعًا﴾ نه گهر بمان وستانه ده مانکرده ناوکی زور
 سویری تال. ﴿فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ﴾ نیر بؤ سو باسی خونا کهن ﴿أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ﴾ پیم بلین نه و ناگره ی
 که دایده گیر سینن ﴿أَنَّا أَنشَأْنَاهُ شَجَرًا﴾ نایا نیوه داره که بتان به دی هیتاوه؟ ﴿أَمْ نَحْنُ الْمُنِشِقُونَ﴾
 یان نیمه به دی هینه رینی؟ ﴿لَنْ نَجْعَلَ لَكُمُ الْفَرَجَ﴾ نیمه نه و (ناگره) مان کردوه به هوی بادخه ره وه
 (ی ناگری دوزه خ) ﴿وَمَتَّعْنَا لِلْمُفْسِدِينَ﴾ وه (کردو مانه نه) هوی که لک لی وه رگرتن بؤ گه شتیاران
 ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که واته یاد و ته سیبجانی په روه ردگاری گه وره ی خوت به پاکی بکه
 ﴿فَلَا أَقْسِمُ بِمَقْصِدِ الْأَشْجُرِ﴾ جا سویند بیت به شوننی (هلهاتن و ناو بوونی) نه ستیره کان
 ﴿وَأَنَّهُ لَنَفْخُمَنَّوَنَّاكُمْ عِظِيمٌ﴾ به راستی نه م سوینده نه گهر بزانن سویندیک زور گه وره یه

﴿إِنَّهُ أَقْرَبُ أَنْ كَرِهَ﴾ كه ینگومان نه مه قورثانیکی گه و ره بیزه ﴿فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ﴾ له ناو کتیبیکی
 شار او ه دایه (که لوح المحفوظه) ﴿لَا يَشْعُرُ إِلَّا الْمُظْهَرُونَ﴾ جگه له (فریشته) پاکه کان که س
 دهستی لی نادات ﴿نَزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ نیر در او ته خوار و ده له لایه ن پهر و رد گاری جیهانیانه و ده
 ﴿أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾ دهی ثابا نیوه بهم قورثانه با و ره ناکدن ﴿وَيَجْعَلُونَ رِزْقَهُمْ﴾ وه له جیائی
 سو پاسگوزاری له سه ر پوزیتان ﴿أَلَمْ يَكْفُرُوا﴾ نیوه با و ره ناهیتن ﴿فَقُولُوا إِنَّا هَلْفٌ بِالْحَقِّ﴾ دهی
 بزچی کاتی گیان (ی نه خورشه که تان) ده گاته گه و ووی ﴿وَأَنَّهُمْ جُنُودٌ لَّهُ﴾ وه نیوه له و کاته دا
 ته ماشا ده کدن ﴿وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ﴾ له و کاته دا (فریشته کائنات) له نیوه نریکترن له و (که سهی
 له سه ره مدر گدایه) ﴿وَلَكِنْ لَا تَصْبِرُونَ﴾ به لام نیوه (فریشته کانی) نیمه ناهیتن ﴿فَقُولُوا إِنَّا كُنْهٌ غَيْرُ مُبِينٍ﴾
 دهی بزچی نه گه ر نیوه (زیندو و ناکرینه و ده) پاداشت نادرینه و ده؟ ﴿تَرْجِعُونَهَا إِن كُنْهٌ صَدِيدٌ﴾ روحی
 (مرد و ده که تان) بگیر نه و ده گه ر راست ده کدن ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ ته مجا نه گه ر نه و (که سهی
 له گیانه له دایه) له نریکان بی (له خوا) ﴿فَرُوحٌ وَرُوحَانٌ وَجُنُودٌ غَيْرٌ﴾ ته و ده سه سانه و ده بونی خوش و
 به ده شتی پر له ناز و نهمه تی بو ه دیه ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ وه نه گه ر له ها و ده لانی دهستی
 راست بی ﴿فَسَلَّمَ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ﴾ ته و ده سه لامه تی و بی زیانی بو تو (چونکه) نو له یارانی
 دهستی راستی ﴿وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ﴾ به لام ته گه ر له بی با و ره رانی گومرا بیت ﴿فَنَزَّلْنَا مِنْ جَبَرٍ﴾
 ته و ده (شورنی) میوانداریه که ی تیجگار گه ر مه ﴿وَنَصَبْنَاهُ جَبَرٍ﴾ وه چو و نه ناو
 دوزه خه ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا خُوفُ النَّاسِ﴾ به راستی ته و دهی (که له م سوره ته دا با سکر) حق و ینگومانه
 ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ جا که و ا سو و به پاکی یاد و ته مسیحانی پهر و رد گاری گه و ره ی خوت
 بکه

سوره قی (الجزین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هدر چی له تاسمانه کان و زه ویدا ه دیه ته مسیحانی خوا ده کدن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه هدر ته و ده بالادهستی کار به جی ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ هدر بو ته و ده
 ده سه لات و خا و نه دتی تاسمانه کان و زه وی ﴿لَهُ يَوْمَئِذٍ وَبُيُوتٌ﴾ ده ریتی ده مریتی ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
 وه ته و ده سه لانی به سه ر هدمو و شتی کدا ه دیه ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾ هدر ته و ده به که مینه (پیش هدمو و
 شتیک هدمو و ده) وه هدر ته و ده دوا هه مینیشه و (پاشی هدمو و شتیک ده مینیت) ﴿وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ﴾ وه
 دیار و ناشکرایه (بو خوا و نه هوش و فامه کان به له که کانی) وه به نهان و شار او هیه (له چاوی به نده کان
 و زانایه به ناشکر و نه پیتییه کان) ﴿وَهُوَ يَكْلِي كُلَّ شَيْءٍ عَالِمٌ﴾ وه ته و به هدمو و شتیک ناگاداره

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ (خودا) ثم وزاتهیه که ثاسمانه کان و زهوی دروست کردوه
 ﴿فِي سَعْوَاتِنَا﴾ له شمش پوردا ﴿لَمْ نَسْأَلْ عَلَى الْعَرْشِ﴾ پاشان به رزبویه سه عرش و قهراری
 گرت (باو پرمان پییدی بهو شبویه سیاوی خوا بیت، وه چونیتهیه کدی نازانین، تهنیا خوا
 خوی ده زانیت) ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ يَدَيْهِ فِي الْأَرْضِ﴾ ده زانیت چی ده چیت ناوی زهوی ﴿وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا﴾ وه چی
 لی دیته ده روه ﴿وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ﴾ وه چی له ثاسمانه ده دیته خوار ﴿وَمَا يَخْرُجُ فِيهَا﴾ وه چی بو
 سدرده کوی ﴿وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ﴾ وه له هر کوی بن خوا له گه لثانه (به زانباری و ناگاداری)
 ﴿وَأَنَّهُ يَمِيزُ الْمُؤْمِنِينَ بِبَصِيرَةٍ﴾ وه خوا بینایه به هدرچی که ده بکن ﴿لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾
 خاوه ندرتی ثاسمانه کان و زهوی هر بو له وه ﴿قَالَى اللَّهُ تُرْجِعُ الْأَمْوَالَ﴾ وه هه سوو کارنک هر بو
 لای خوا ده گه ریتنیه وه ﴿يُؤْتِي الْأَمْوَالَ فِي النَّهَارِ﴾ شهو ده بات به ناو پوردا (له هاوین و پایزدا)
 ﴿وَيُؤْتِي النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾ وه پورده بات به ناو شهودا (له زستان و بهاردا) ﴿وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه
 نهو (خوا) ناگاداره به نیازی ناو دلان ﴿أَمَّا أَمْوَالُ اللَّهِ فَتُؤْتِيهِ﴾ باوهر بهیتن به خوا و پیغمبره کدی
 ﴿وَأَنفَعُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ﴾ و بیه خشن لهو مال و سامانه ی که خوائیوه ی کردوه به چی نشینی
 پیشینان تبایدا ﴿قَالَتِ الْيَهُودُ آمَنُوا بِكُمْ وَانْفَعُوا﴾ نه مجا نه وانه تان که باوهری هیتاوه و دارایی یان به خشویه
 ﴿أَنَّهُمْ لَخُبِيرٌ﴾ پاداشنی گهره یان بو هیه ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نه وه چیتانه بو باوهر به خوا
 ناهیتن؟ ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ﴾ که پیغمبره بانگشان ده کات ﴿يُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ﴾ که باوهر به پهره مرد گارتان
 بهیتن ﴿وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ﴾ له کاتیکدا که بن گومان خوا به یمانی (باوهر هیتانی) لی وه رگرتون
 ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ نه گهر نیوه باوهر دارن ﴿هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ﴾ خاوه نه وزاتهیه ده بیتیوت بو به نده ی
 خوی (که موحه مده) ﴿أَلَيْسَ بِشَيْءٍ﴾ به لگه و نایه تانکی روون و ناشکرا ﴿لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
 النُّورِ﴾ نا له تاریکستانی (گومرایی و بیناوهری) ده رشان بهیتیت بو ناو پرووناکی (ایمان و نیسلام)
 ﴿وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَكْرِزُونَ رَبِّهِمْ﴾ وه به راستی خوا به رامبر نیوه به سوز و میهره بانه ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾
 الله نه وه چیتانه کهوا هیچ نایه خشن له ری ی خوادا ﴿وَاللَّهُ مِيراثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا میرانی
 ثاسمانه کان و زهوی بو خوا ده میتنیه وه ﴿لَا يَسْأَلُ عَنْكُمْ﴾ به کسان نبین نه وانه تان ﴿مَنْ أَتَقِي مِنَ قَبْلِ الْقُرْآنِ
 وَقَتْلَ﴾ که له پیشی گرتنی (مه ککه) دا مالیان به خشویه و جهنگاون (له گه نه وانه ی له دوا ی فده چی مه ککه
 نهو کارانه بکن) ﴿أُولَئِكَ أَطْعَمُوا دَجَّةً﴾ نه وانه پله و پایه یان زور گهره تره ﴿فَمَنْ الَّذِينَ أَتَقَوْنَ مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا﴾
 له وانه ی که له دوا ی (گرتنی مه ککه) مالیان به خشویه و جهنگاون ﴿وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسْفَ﴾ وه به هر
 دوو لا خوا به لیتی به هشتی داوه ﴿وَأَلَّهُ يَمِيزُ الْمُؤْمِنِينَ بِبَصِيرَةٍ﴾ وه خوا ناگاداره به وه ی که ده بکن ﴿مَنْ
 وَالَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ﴾ کدی به نهو که سدی قهرز ده دات به خوا ﴿قَرَضًا حَسَنًا﴾ به قهرزنی چاک
 (به بدست نه ویه مال به خشیت له پیتاوه خوا) ﴿فِي حَبِيبَةٍ لَهُ﴾ نا خواش چهند به رامبر بیدانه وه
 ﴿وَلَهُ الْيَمْرُورُ﴾ وه پاداشتی زور چاکی بو هیه ﴿

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ و نه وانه ی باوهریان هیاوه به خوا و به پیغمبرانی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ﴾
 نه وانه خویانن راست گویان ﴿وَاللَّهِمَّ اغْفِرْ لَنَا﴾ و هه هیدان له لای پهرورد گاریان ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ
 وَنُورُهُمْ﴾ خاوهن پاداشت و نور و پرووناکی خویانن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ و نه وانه ی که یی
 باوهریون و به لکه و نیشانه کانی نیمه یان به درو زانی ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْأُحْجِرِ﴾ نه وانه هاوه لی ناگری
 دوزه خن ﴿اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا﴾ و هه بزانی که بیگومان زبانی دنیا ته نها ﴿لَيْتَ وَلَّهُمْ وَرِثَةً﴾ گاته
 و گهمه و رازنده وه و ﴿وَتَخْلَخُرُ بَيْنَكُمْ وَكَاشَرُ فِي الْأُمُولِ وَالْأَوْلَادِ﴾ خو هه لکیشانه له نیواناندا و لاف لیدانه
 به دارایی و مندالی زوره وه ﴿كَمَثَلِ غَيْثٍ﴾ و هه بارانیک وایه ﴿أَنْجَبَ الْكُفَّارَ بَاءَهُ﴾ که حاسلاته که ی
 جووتیاران دلخوش بکات ﴿ثُمَّ يَهْجِجُ فَتَرْتَهُ مُضْمَرًا﴾ پاشان ووشک بیی و به زردی بی بینیت
 ﴿ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا﴾ له پاشان بییت به پووش و په لاش ﴿وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ له روزی دواشدا
 سزای توند و سهخت (هه به بۆ دنیا بهرستان) ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ﴾ و هه لی بوردن و به زامه ندی
 هه به له لایه ن خواوه (بۆ خوا ناسان) ﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ﴾ و هه زبانی دنیا هیچ نی به
 جگه له رابوار دنیکی خه له تنه ر نه بییت ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾ (که واته) پیشبر کن بکه ن
 بۆ (دهست خستنی) لیخوشیون له لایه ن پهرورد گار نانه وه ﴿وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا﴾ و هه بۆ به هشتیک که
 پانتایی به که ی ﴿كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ به وینه ی پانتایی ناسمان و زوی به ﴿أُحْدَتِ لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا﴾
 تاماده کراوه بۆ نه وانه ی باوهریان هیاوه ﴿بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ به خوا و پیغمبرانی ﴿ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ﴾
 نه و (پاداشته) به خششیکی خوایی به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ دهیدات به هه ر که ی که خوی به ویت
 ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ و هه خوا خاوه نی به خششی گه وره به ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ زیان و
 به لایه ک پرووی نه داوه ﴿فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي الْفُصُكَةِ﴾ نه له زوی و نه له خودی خو تاندا ﴿وَلَا فِي كِتَابٍ﴾
 ثیللا له (لوح المحفوظ) دانوسراوه ﴿مِّن قَبْلِ أَن نَّزَّلَهَا﴾ پیش نه وه ی به دی به بینن ﴿إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرٌ﴾ بیگومان نه وه بۆ خوا زور ناسانه ﴿لِكَيْ لَا تَأْسَوْا﴾ تا خه فته نه خون ﴿عَلَىٰ مَا أَنْزَلْنَاهُ﴾
 بۆ نه وه ی له دهستان چووه ﴿وَلَا تَفْرَحُوا﴾ و هه دلخوش و مدغرور نه بن ﴿بِمَاءِ الشَّكْرِ﴾ به وه ی که
 بیی داوون ﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ و هه خوا هیچ خو به زل زانیک شانا زی که ری خوش
 ناوتست ﴿الَّذِينَ يَخْلَوْنَ﴾ نه وانه ی چروکی و به زیلی ده که ن (له مال به خشش له پینا و خوا دا)
 ﴿وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ﴾ و هه فرمان به خه لکیش ده که ن به زیل و چروک بن ﴿وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ﴾ و هه
 که ی پشت هه لکات نه وه بیگومان خوا ﴿هُوَ الْعَلِيُّ الْحَكِيمُ﴾ هه خوی بی نیازی سوپاسکراوه ﴿

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا﴾ سویتند به خوا به راستی نیمه پیغه مبرانی خومانمان ناردووه ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به به لگه و موعجزه ی پورنه وه ﴿وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ﴾ وه کتینی (ثاسمانی) و ته رازوی دادمان له گه لدا ناردن ﴿يُخَوِّفُونَ النَّاسَ بِالْقِسْطِ﴾ بۆ نه وه ی خه لکی به داده گهری په فئار بکهن (له ناو خویاندا) ﴿وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾ وه ثاسنمان دروست کرد ﴿فِيهِ نَاسٌ شَدِيدٌ﴾ که هیزکی به تینی توندی تیدایه بۆ جهنگ کردن ﴿وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ وه سوو دیککی زوریسی هده به بۆ خه لکی (له بهر کاهیتانی له هه موو جوره پیشه سازیه خزمه تگوزار به کاند) ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ﴾ وه تا خوا دهری بخات ﴿مَنْ يَضُرُّهُ وَيُؤْثِرُهُ بِالْغَيْبِ﴾ چ که سنی یار مه تی (ثابینی) خواو پیغه مبرانی ده دات که په نهانیسه ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ بنگومان خوا به هیز و ده سه لانه ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ﴾ سویتند به خوا بنگومان نروح و ئیبراهیم مان به وانه کرد ﴿وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ﴾ وه له ناو و ه چه کاتیشیاندا پیغه مبریتی و کتینی ثاسمانیمان دانا ﴿فَوَيْتَنَّهُمُ مِّثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ نه مجا هه ندیکیان پینموونیان و هر گرت ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان یاخی و کافر بوون ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آلِهِم بِرُسُلِنَا﴾ له پاشان به شوین نه واند ديسان پیغه مبرانی خومانمان نارد ﴿وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ﴾ وه دواتر عیسی کوری مده به ممان نارد ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَهُ الْجِبَلِ﴾ وه نینجیلیمان پین به خشی ﴿وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾ وه له دلی نه وانه دا که شویتی که وتن ﴿زُفًةً وَرِجْصَةً﴾ سوز و به زه بیمان دروست کرد ﴿وَذَهَبَ آيَةً أَبْنَاءَ نُوحًا﴾ وه گوشه گیری به که که خویان دایان هیتا بوو ﴿مَا كُتِبَتْ عَلَيْهَا﴾ که نیمه نه وه مان له سهر پینویست نه کرد بوون ﴿إِلَّا اتَّبِعُوا رِضْوَانِ اللَّهِ﴾ به لام خویان دایان هیتا بۆ به زامه ندی خوا ﴿فَاتَّبَعُوا حَقَّ رِجَالِهَا﴾ که چی وه که پینویست پاریز گاری نه وه گوشه گیری به بیان نه کرد ﴿فَاتَّبَعْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ﴾ نیمه ش به خشیمان به وانه بیان که باوه ریان هیتا بوو ﴿آخِرُهَا﴾ پاداشی خویان. ﴿وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ﴾ وه زوریشیان له سنوور دهر چوون ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه وه که سانه ی باوه رتان هیتاوه ﴿اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرُسُلِهِ﴾ له خوا بترسن و باوه ر به یتن به پیغه مبره که ی ﴿يُؤْتِكُمْ كُفَالًا مِّن رَّحْمَتِهِ﴾ دوو به شتان له به حمه ت و به خشی خوی پین دهبه خشی ﴿وَيَجْعَلْ لَّكُمْ نُورًا﴾ وه پووناکیبه کتان ده داتی ﴿تَمْشُونَ بِهِ﴾ که پینموونی و پینی راستی پین دهر که ن ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیسان خوش ده بیت ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه خوالی خوشبووی میهره بانه ﴿لَقَدْ يَعْلَمُ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ تا خاوه ن به راوه ثاسمانیه کان بزائن ﴿أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّن فَضْلِ اللَّهِ﴾ که ده سه لاتیان نی به به سهر هیچیک له به خشیسی خوا ﴿وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ وه ههر چی به خشی هده به ده ست خوا به ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ ده دات به ههر که سیک که خوی به ویت ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه خوا خاوه نی به خشی زور گه و ره به ﴿

سورته‌ی (المجادلة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾ به‌راستی خوا بیستی ﴿قَوْلَ الَّذِي جَعَلَكَ فِي رَوْحِهِ﴾ وونه‌ی نه‌وژنه‌ی که له‌باره‌ی میرده‌که‌یه‌وه گفتوگزی له‌گه‌ل ته‌کردی ﴿وَتَشْكِي إِلَى اللَّهِ﴾ وه سکا‌لای خوی بۆ لای خوا نه‌برد ﴿وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَخَاوُعَكُمْ﴾ وه خوا گونی له ووتووژی هه‌ردوو کتان بوو ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ خَبِيرٌ﴾ به‌راستی خوا بیسه‌ری بینایه ﴿الَّذِينَ يَظْهَرُونَ مِنْكُمْ﴾ نه‌وانه‌تان که ظاهر ده‌که‌ن ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌گه‌ل ژنه‌کانباند (بیان ده‌لین وه‌ک دایکمان وان) ﴿مَنْ أَهْلُ أَهْلِيهِمْ﴾ نه‌وانه دایکی نه‌وان نین ﴿إِنْ أَهْلَتْهُمْ﴾ دایکی نه‌وان ﴿إِلَّا أَنِّي وَلَدْتُهُمْ﴾ هه‌ر نه‌وژنانه‌ن که‌ته‌وانیان لی بووه ﴿وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَسْخَرًا مِّنَ الْقَوْلِ﴾ وه بینگومان نه‌وانه گوفتاریکی خرابی ناپه‌سه‌ند ده‌لین ﴿وَرُؤُوسًا﴾ و درو ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ لَعَنُوعُقُورُ﴾ وه به‌راستی خوالی خوش‌بوی لی بوورده‌یه ﴿وَالَّذِينَ يَظْهَرُونَ﴾ ته‌وانه‌ی ظاهر ده‌که‌ن ﴿مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌کانیان ﴿ثُمَّ يَعُودُونَ﴾ له‌پاشان په‌شیمان ده‌بنه‌وهو (ده‌بان‌وینت بچته‌لایان) ﴿لِمَا قَالُوا﴾ نه‌وه‌ی که‌ووتویانه (واته‌خیرا ته‌لایان نادهن) ﴿فَتَخَيَّرُوا رَقَبَةً﴾ نه‌وه‌پنویسته‌به‌نده‌یه‌ک نازاد بکه‌ن ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمْلَأَ﴾ له‌پیش نه‌وه‌ی به‌یه‌ک بگه‌ن (و بچته‌لایان) ﴿ذَلِكُمْ يُوعْظُونَ بِهِ﴾ نهم که‌فاره‌ته‌ی (که‌له‌سه‌رتان پیوست کراوه) ناموژگاری ده‌کرین پی‌ی ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا‌شاره‌زا وئاگاداره‌به‌وه‌ی که‌ده‌یکه‌ن ﴿فَمَنْ لَّا يَجِدْ﴾ نه‌مجا ته‌گه‌ر به‌کینک (به‌نده‌ی) ده‌ست نه‌که‌وت ﴿فَصِيَامٌ شَهْرَيْنِ مُتَابَعَيْنِ﴾ نه‌وه‌با دوو مانگ له‌سه‌ریه‌ک به‌ر‌وژوو بیت ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَمْلَأَ﴾ پیش نه‌وه‌ی بچته‌لای به‌ک ﴿فَمَنْ لَّا يَسْتَطِيعْ﴾ ته‌گه‌ر به‌کینک نه‌یتوانی (دوو مانگ به‌ر‌وژوو بیت) ﴿فَإِطْعَامٌ يَوْمَئِذٍ مِائَةِ سَكْنَةٍ﴾ نه‌وه‌بانانی شه‌ست هه‌زار بدات ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ نه‌و (که‌فاره‌تانه‌که‌له‌سه‌رتان پیوست کراوه) بۆ نه‌وه‌یه‌باوه‌ر بکه‌ن به‌خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (مل که‌چی فەرمانی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا بن) ﴿وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ﴾ وه ته‌وانه‌سنووری خوان ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابُ أَلِيمٌ﴾ وه بۆ پی‌ی باوه‌ران هه‌یه‌سزای سه‌خت ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ بینگومان ته‌وانه‌ی درایه‌تی و سه‌رپیچی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن ﴿يُكُونُوا﴾ ریسواو سه‌رشو‌ر ده‌کرین ﴿كَأَكْبَتِ الذُّبُرُ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ هه‌ر وه‌ک ته‌وانه‌ی پیش نه‌مان ریسواو سه‌رشو‌ر کران ﴿وَقَدْ أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ﴾ (چون نافرمانی ده‌که‌ن) له‌کانتیکدا دنیان که‌قیمه‌به‌لگه‌ی رووتمان نارد‌وته‌خواره‌وه ﴿وَاللَّكَفِيرِينَ عَذَابُ مُهِينٌ﴾ وه بۆ پی‌ی باوه‌ران سزای ریسواکه‌ره‌یه ﴿يَوْمَ يَجْعَلُهُمُ اللَّهُ جِيعًا﴾ له‌ر‌وژنکدا که‌خوا هه‌مووبان تینکرا زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَلْيَسْتَعْمِلُوا﴾ پاشان هه‌والیان پی‌ی ده‌دات به‌وه‌ی که‌کردویانه ﴿أَخْصَنَهُ اللَّهُ وَشَوَّهَ﴾ که‌خوا (هه‌مووی) ژمارد‌وه‌وه (به‌لام) خو‌بان له‌بیران چووه ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وه خوا به‌سه‌ر هه‌موو شینکدا ئاگاداره

﴿الزَّوْرَ﴾ نایا نهت زانیوه ﴿أَنَّ اللَّهَ يَقَدَّرُ مَا فِي السَّمَوَاتِ﴾ که خوا ده زانی چی له ناسمانه کان ﴿وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ وه چی له زه ویی دایه ﴿مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى لِلشَّيْءِ﴾ چه‌ی هیچ سنی که سینک نی به ﴿الْأَهْوَاءُ بَعْهَهمْ﴾ که خوا جواره میان نه بیت ﴿وَلَا حَسْبَ﴾ وه چه‌ی هیچ بیتج که سینک نی به ﴿الْأَهْوَاءُ سِوَاهُ﴾ که نه و شه شه میان نه بیت ﴿وَلَا أَتَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ﴾ وه نه که متر له و ژماره نه زور تر نی به ﴿الْأَهْوَاءُ مَعَهُمْ﴾ مه گهر خوابان له گه لدایه (به زانیاری و ناگاداری) ﴿إِنْ مَا كَانُوا﴾ له مهر جینگایه کدا بن ﴿ثُمَّ يَمْسِكُهُمْ يَسَاعِيَهُمْ وَلَئِنْ لَفِئْمَةً﴾ پاشان له پوروی دوا پیدا ناگاداریان ده کاته وه به وه‌ی که کرد وویانه ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ به راستی خوا به هه موو شتیک ناگادار و زانیه ﴿الزَّوْرَ﴾ نایا سه رنجت نه داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ تُهَوِّعُ النَّجْوَى﴾ له نه وانه‌ی که قه ده غه کران له چه ﴿ثُمَّ يَعْوَدُونَ﴾ پاشان ده گهرینه وه ﴿لِمَا تُهَوِّعْتُمْ بِهِ﴾ بۆ نه وه‌ی لیان قه ده غه کرا بوو ﴿وَيَسْتَجِزُونَ بِالَّذِينَ لَعَلُّهُمُ الْأَمْثَلُ﴾ وه له گه له به کتریدا به چه نه دوین دهر باره‌ی گونا هو تاوان و ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ وینی فرمانی پیغمبریش ﷺ ﴿وَأَذَانَهُ وَمَنْ يَقُولُ﴾ وه کانی بین بۆ لات سه لامت لی ده کهن ﴿بِمَا تُرِيدُكَ بِهِ اللَّهُ﴾ به شیوه‌ی ده که خوا به و جوزه سه لای لی نه کرد و ویت ﴿وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ﴾ وه له دلی خواباندا ده لنین: (نه گهر پیغمبره) ﴿لَوْلَا وَعْدُ اللَّهِ إِذَا قَالَ﴾ بۆ چی خوا سزایان نادات به هوی نه و قسانه‌ی که پی‌ی ده لنین ﴿حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصَّالُوا فِيهَا فَتَشِ الْخَاصِرُ﴾ نه وانه دوزه خیاب به سه که (بینگومان) ده چنه ناویه وه که جینگایه کی زور خرابه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه وانه‌ی که پرواتان هیناوه ﴿إِذَا تَجَافَى﴾ که چه تان کرد ﴿وَلَا تَسْخَرُوا مِنَ الَّذِينَ لَعَلَّكُمْ تَكُونُوا مِنَ الْمَسْخَرِينَ﴾ به چه باسی گونا هو ده ست دریزی ﴿وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ﴾ و سه رینچی پیغمبره مه کهن ﴿وَيَسْخَرُوا مِنَ الَّذِينَ لَعَلَّكُمْ تَكُونُوا مِنَ الْمَسْخَرِينَ﴾ وه باسی چاکه و باریز کاری و له خوا ترسان بکهن ﴿وَأَتَقُوا اللَّهَ الْغَيْبِ﴾ له خوا بهتر سن (و خوتان بیاریزن له سزای نه و خوابه‌ی) ﴿إِلَى تَحْتِ الْأُخْرَى﴾ که هر لای نه و کوده کرینه وه ﴿إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ﴾ بینگومان چه تنها له شه پتانه وه به ﴿لِيَحْزَنَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا نه وانه‌ی که پروایان هیناوه دلته نگ بکات ﴿وَلَيْسَ بِضَرْبِ قُرْآنٍ﴾ له کاتیکدا هیچ زیانیان پی ناگه به نیت ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه گهر به فرمانی خواه نه بیت ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (ده‌با) ایماندارانش تنها پشت به خوا بیه سستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه و که سانه‌ی که باوهرتان هیناوه ﴿إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾ کاتیک بییان ووترا ﴿فَتَسَخَّرُوا مِنَ الْمَجْلِسِ﴾ له کور و دانیشنه کاندایه جینگه بکه نه وه (و فراوانی بکهن) ﴿فَتَسَخَّرُوا مِنْكُمْ﴾ ثبوهش فراوانی بکهن خواش گوشادی به ثبوه ده دات ﴿وَأَقِيلُوا أَشْرَؤَ فَاغْتَرَبُوا﴾ وه کاتیک بییان ووترا هه سستن، ثبوهش هه سستن ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ﴾ خواش پله و پایه‌ی نه و که سانه به رز ده کاته وه له ثبوه که پروایان هیناوه ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا أَوْفَوْا بِالْعَهْدِ وَرَحِمَتْ﴾ وه نه وانه‌ی که زانستیان پی به خسر او به چه ند پله به که (پله‌یان به رز ده کاته وه) ﴿وَأَنَّهُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه خوا شاره زایه به وه‌ی ده بکهن ﴿

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ثدی نهو که سانه‌ی که باوه‌ی تان هیناوه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ هه‌ر کاتن (ویستان) قسه‌ی به‌نهانی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا ﴿بَكْرَتِ يَوْمَئِذٍ﴾ بکه‌ن ﴿فَقَدْ مَوَّاهُ بَدَىٰ جَوْنُكَ صَدَقَهُ﴾ نه‌وه پیش چه‌ر دنه‌که‌تان خیرتک بکه‌ن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكَ وَأَظْهَرُ﴾ نه‌مه‌ی بۆ خوتان چاکتر و پاکتره ﴿فَإِنْ لَّمْ يَجِدُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر هیچتان نه‌بسو ﴿فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ رَّحِيمٌ﴾ نه‌وه ییگومان خوا‌لیخوش بوو میهره‌بانه ﴿عَاشِقُكُمْ﴾ نایا ده‌ترسان (له‌هزاری) ﴿أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْ جَوْنُكَ صَدَقْتُمْ﴾ پیش چه‌ر دنه‌که‌تان خیرتک بکه‌ن ﴿فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا﴾ نه‌مجا نه‌گه‌ر خیره‌که‌تان نه‌کرد ﴿وَنَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾ وخواست ته‌ویه‌ی لی گبیرا کردن ﴿فَاقْبِسُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ نه‌وسا نویژ بکه‌ن و زه‌کات بده‌ن ﴿وَاطِيعُوا أَمْرَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ﴾ وه‌گو‌پرایه‌لی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه‌خوا‌شاره‌زابه‌یه‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا بۆ سهرنجیک نادهی له‌نه‌وانه‌ی ﴿تَوَلَّوْا﴾ که دۆستایه‌تی نه‌که‌ن ﴿فَمَا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ له‌گه‌ل هۆزیتک (ی جووله‌که) که‌خوا‌غه‌زه‌بی لیگرتوون ﴿مَّا هُمْ بِنِعْمَتِهِمْ﴾ نه‌وان نه‌له‌نیوه‌ن و نه‌له‌نه‌وانیشن ﴿وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ﴾ وه‌سوینده‌خون به‌درو ﴿وَيُحْزَنُونَ﴾ له‌کاتیکدا خویان ده‌زانن (درو ده‌که‌ن) ﴿أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ خوا‌سزای درواری بۆ ناماده‌کردوون ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌راستی نه‌وان ده‌بانکرد کاریکی نابه‌سهند بوو ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَخْرَجَهُ﴾ (دوو پروه‌کان) سوینده‌کانیان کردبووه قه‌لغانی (درو و خرابه‌کانیان) ﴿فَقَسَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه‌رینگری (خه‌لک) بان کرد له‌پریازی خوا ﴿فَأَلْهَمَهُمُ عَذَابَ مُّهِينٍ﴾ نه‌مجا بۆ نه‌وان هه‌یه‌سزای ریسواکه‌ر ﴿أَلَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ مال و مندالیان هیچ سوودیک‌ی نی‌یه‌بۆیان ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه‌یار و هاوده‌می‌ئاگرن ﴿هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ تیدا ده‌میته‌وه به‌هه‌میسه‌یی ﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا﴾ له‌پروژتکدا که‌خوا هه‌موویان زیندوو ده‌کاته‌وه ﴿فَيَحْلِفُونَ لَهُ﴾ نه‌وسا سویندی بۆ ده‌خون ﴿كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ﴾ هه‌ر چۆنی سویندیان ده‌خوارد بۆ نیوه (له‌دونیاندا) ﴿وَيَحْتَسِبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ وه‌واده‌زانن شتیکیان به‌ده‌سته‌وه‌یه ﴿أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ با‌بزانن به‌راستی هه‌ر نه‌وانن دروزن ﴿أَتَسْتَحْوَذُ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ﴾ شه‌یتان به‌سهریاندا زال بووه (به‌جوزیتک) ﴿فَالسَّخِرُ لَكَ اللَّهُ﴾ که‌بادی‌خوا‌ی له‌بیر بردوونده‌وه ﴿أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ﴾ نه‌وانه‌کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی شه‌یتانن ﴿أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ با‌بزانن که به‌راستی هه‌ر کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی شه‌یتان زهره‌رمه‌ندن ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْلَفُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌دورمنایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌که‌ن ﴿أُولَئِكَ فِي الْأَذَىٰ﴾ نه‌وانه‌له‌ریسوانرینی خه‌لکن ﴿كَتَبَ اللَّهُ﴾ خوا‌نووسویه‌تی ﴿لَا غَلَبَ لَنَا أَوْ سُلَّيْ﴾ که‌ییگومان من و پیغه‌مبه‌رانم سهرده‌که‌وین ﴿إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ به‌راستی خوا به‌هیز و به‌توانای بالاده‌سته ﴿

﴿لَا يَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ﴾ که ساتنیک نابینیت که باوهریان هه‌بیت ﴿يَاللّٰهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ به‌خواو به‌پوژی دواپی ﴿يُؤَدُّونَ﴾ که دۆستابه‌تی بکه‌ن ﴿مَنْ حَاكَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾ له‌گهل ئەوانه‌ی درایه‌تی خواو پیغه‌مبه‌ری خواده‌که‌ن (واته : نابیت باوهرداران دۆستابه‌تی و پششیوانی بی باوهریان بن) ﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ هُوَ﴾ هه‌ر چه‌نده‌ئەو دۆرمانه‌ش باوکیان بن ﴿أَوَلَيْتَ أَنَّ لَهُمْ أَوْخَافَكُمْ وَخِيفَتَكُمْ﴾ یان کوپ و براو خزمیان بن ﴿أَوَلَيْتَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ ئەوانه‌ خوا باوهری له‌دلایندا چه‌سپاندووه ﴿وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِنْهُ﴾ به‌هه‌زی کردوون و سه‌ری خستون به‌قورئان و ئیمان له‌لایه‌ن خۆیه‌وه ﴿وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌بانخانه به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿يَخْرُجُونَ مِنْ حَتَّىٰ لَا يَخْلُفَهُمُ﴾ که جوگه‌ئەوای زور ده‌روات به‌ژیر دره‌خته‌کانبایندا ﴿حَتَّىٰ يَبْصُرُوا مِنْهَا﴾ به‌هه‌میشه‌بی تیبدا ده‌میننه‌وه ﴿رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ خوا لئی یان پازی بووه ﴿وَرَضُوا عَنْهُ﴾ ئەوانیش له‌خوا پازی بوون ﴿أَوَلَيْتَ جَزَاءَ اللَّهِ﴾ ئەوانه‌ کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی خودان ﴿الَّذِينَ جَزَاءَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئاگاداربین که ته‌نها کۆمه‌ل و ده‌سته‌ی خودا پرزگار و سه‌رفرازن ﴿۝﴾

سوره‌قی (الحشر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ئەوای خۆی به‌خشنده‌ی مبه‌ربان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ نه‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌نها ئەو زالی بالاده‌ستی کاردروسته ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا زاتیکه ﴿أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ بی باوهرانی خواهن کتیبی ده‌ر کرد ﴿مِنْ دِينِهِمْ﴾ له‌مال و شوینی خۆیان ﴿لَا أَرْى لِلْحَشْرِ﴾ بۆیه‌که‌م کۆبوونه‌وه ﴿مَا عَسَيْتُمْ أَنْ تَخْرُجُوا﴾ به‌ته‌مانه‌بوون (ئەو موسولمانینه) که (له‌ئەلاکانیان) ده‌ربه‌چن ﴿وَعَسَى أَنْتُمْ﴾ خوشیان وایان ده‌زانی ﴿مَنْ يَعْنِيَهُمْ خُصُّوا مِنْ اللَّهِ﴾ که قه‌لاکانیان ده‌یانپارێزن له‌(سزای) خوا ﴿فَأَنَّهُمْ أَتَوْا﴾ بۆیه‌(سزای) خۆیان بۆهات ﴿مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُونَ﴾ له‌شوینیکه‌وه که گومانیان بۆی نه‌ده‌جوو ﴿وَقَدْ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّغْبُ﴾ وه‌خوا ترسینکی خسته‌ئەو دلبانده‌وه ﴿يَخْرُجُونَ يُؤْخَذُ﴾ که خانه‌کانی خۆیان ویران ده‌کرد ﴿بِأَيِّدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ﴾ به‌ده‌ستی خۆیان و به‌ده‌ستی ئیمانداران ﴿فَأَعْرِضُوا بِنِائُولٍ الْأَعْيُنِ﴾ ئەمجا په‌ند وەرگرن ئەو خواهن بیرو هۆشان ﴿وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ﴾ ئەگەر خوا ده‌ربه‌ده‌ری له‌سه‌ر بریار نه‌دانایه (له‌سه‌ر ئەو جوله‌کانه) ﴿لَعَذَّبْنَا فِي الدُّنْيَا﴾ بینگومان له‌دویدا سزای ده‌دان ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ له‌پوژی دوایشدا بۆ ئەوان هه‌یه ﴿عَذَابُ النَّارِ﴾ سزای ناگری دۆزه‌خ ﴿۝﴾

﴿ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ﴾ ثم سزایه به هوی نموده بود ﴿شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ درآیه‌ی خوا و پیغمبریان کرد
 ﴿وَمَنْ يَشَاقِ اللَّهَ﴾ و ه هر که سینک درآیه‌ی خوابکات ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ نه‌وه به‌راستی خوا تو له
 سینی به‌تینه ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ﴾ نه‌وه‌ی بریشان له دارخورما ﴿أَوْ زَكَّيْتُمْ﴾ یا لینی گهران
 ﴿فَأَمَّا عَلَىٰ أَسْوَأَ﴾ به و سناوی له سهر بنه کانبان بمیننه‌وه ﴿فَإِذَنْ لِلَّهِ﴾ نه‌وه به فهرمانی خوا بووه
 ﴿وَلِيَّ خَيْرٍ الْفَاسِقِينَ﴾ و ه بؤ سهر شؤر کردنی له سنوور دهر چووان بوو (مه به‌ست پی جوله که کانه)
 ﴿وَمَا آتَا اللَّهُ﴾ نه‌وه (ده‌سکه و تانه) که خوا سه‌ندی‌وه (پی جهنگ کردن) ﴿عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ و نه‌وه
 بؤ پیغمبره که‌ی له مالی (به‌نی نه‌ضیر) ﴿فَمَا أَزَحَفْتُمْ عَلَيْهِمْ خَبَلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ نیوه بؤ به‌ده‌ست هیتانی
 (نه‌وه مال و سامانه‌ی جوله که) هیچ نه‌سپ و خوشترکیان تاونه‌داوه و (نه‌جهنگاون) ﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَيِّطِرُ رُسُلَهُ﴾ به‌لکو خوا پیغمبرانی زال ده‌کات ﴿عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ﴾ به‌سهر ههر که‌سدا که‌بیه‌ویت
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ و ه خوابه‌سهر هم‌وو شتیکدا به‌ده‌سه‌لانه ﴿مَا آتَا اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ﴾ نه‌وه‌ی خوا
 ده‌ست پیغمبره‌ی خست (به‌پی جهنگ) ﴿مِنْ أَهْلِ الْفَرَى﴾ له (سهر و هت و سامانی) گوندن‌شینه‌کانی
 جوله که ﴿فِيهِ وَالرَّسُولِ﴾ نه‌وه بؤ خوا بؤ پیغمبره ﴿وَإِذْ لَمْ يَكُنْ لَهُ دِينٌ﴾ (واته له به‌رژده‌ندی گشتی موسلماناندا خهرج
 ده‌کرت) ﴿وَالَّذِي الْفَرَى وَالنَّسَى﴾ و ه بؤ خزمانی (پیغمبره) و ه‌تیران ﴿وَالْمُسْكِينِ وَالنَّسِيِّ﴾
 و ه بؤ ه‌زاران و ریبوارانی که‌م ده‌سته ﴿كَأَن لَّا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ تا (نه‌وه مال و سامانه)
 ته‌نها له‌ناو ده‌وله‌منده‌کاناندا ده‌ست به‌ده‌ستی پی نه‌کرت و به‌س ﴿وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ﴾
 و ه نه‌وه‌ی پیغمبره ﴿بِئْسَ الْيَوْمُ لِلَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ آلِهِمْ أَهْلٌ﴾ و ه نه‌وه‌ی لیتانی قه‌ده‌غه‌کرد وازی
 لی به‌تین ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ و ه له خوابترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بیگو مان‌خوا‌ی گه‌وره‌سزای سه‌خته
 ﴿يُفْقَرُ الْمُتَكِبِينَ﴾ (نه‌وه ده‌سکه و ته‌ی له به‌نی نه‌ضیر گیرا) بؤ نه‌دارانی کؤچکه‌رانه ﴿الَّذِينَ تُخْرِجُوا﴾
 نه‌وانه‌ی که‌ دهر کران ﴿مِنْ دِينِهِمْ وَأَقْرَبِهِمْ﴾ له‌مال و سامانیان ﴿يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾
 فه‌زل و به‌هره‌ی خوا و رزانه‌ندی نه‌ویان ده‌وست ﴿وَيُخَصِّرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ و ه یارمه‌نی (نایینی) خوا
 و پیغمبره‌ی خوا ده‌دن ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ ههر نه‌وانن راستگویان ﴿وَالَّذِينَ تَتَوَّوْا الْبُقَاعَ وَالَّذِينَ لَا يَمْنُنُونَ﴾
 قیلته‌ر نه‌وانه (یاریده‌ده‌ره‌کان) که‌ له‌مال و شوننی خویان بوون (له‌شاری مه‌دینه) و باوه‌ریان هیتا
 پیش (کؤچکر دنی برا موهاجره‌کانیان) ﴿يُخْرِجُونَ مِنْ هَاجَرِ لَيْتِهِمْ﴾ نه‌وه‌ی کؤچ بکات بؤ لایان خوشیان
 ده‌وی ﴿وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا﴾ و ه شک نابهن له دل و ده‌روونی خویاندا هیچ جؤره
 حس‌وودی و به‌خیلیه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌شی کؤچکه‌ران درا و (به‌شی نه‌وان نه‌درا له‌وه مال و سامانه‌ی
 که‌ گیرا له‌جوله که‌کان) ﴿وَيُؤْتُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ﴾ و ه فه‌زلی نه‌وان نه‌ده‌ن به‌سهر فه‌زلی خویاندا
 ﴿وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ نه‌گهر چی خوشیان زور پیوستیان پنی بیت ﴿وَمَنْ يُؤْكَلْ شُحُّ نَفْسِهِ﴾ و ه نه‌وه
 که‌سه‌ی خوی له‌رژدی و به‌خیلی ده‌روونی پاریزنت ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (به‌راستی) ههر
 نه‌وانن سه‌رفه‌راز و سه‌رکه‌وتوو

﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ﴾ نه‌ی (باوهر دارانه‌ش) له‌پاش نه‌مانه‌وه هاتوون نه‌لین: ﴿رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْبَلَاءِ﴾ نه‌ی
 په‌روهر دگارمان لیمان خوشه ﴿وَلَا تَجْعَلْنَا الْآلِیْنَ﴾ وه له‌و برابانه‌شمان (خوش بیه) ﴿سَبِّحُوا بِحَمْدِ اللَّهِ﴾
 که پیشمان که‌وتوون له‌ئیمان هیناندا ﴿وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه هیسج رق و کینه‌یه‌ک
 مه‌خهره دلمان وه ده‌رباره‌ی باوهر ادران ﴿رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ نه‌ی په‌روهر دگارمان به‌راستی
 هدرتوی دلسوزی مبه‌ره‌بانی ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایا سهرنجیکت نه‌داوه ﴿إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا﴾ له‌وانه‌ی که
 دوو‌پوو بوون ﴿يَقُولُونَ لَا تَخْرُجْهُمْ﴾ نه‌لین به‌و برادرانه‌یان ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ که بن باوهر
 بوون له (جووله‌که) خاوون کتیه‌کان ﴿لَیْسَ أَخْرَجْتُمْ﴾ نه‌گهر ده‌ربکونین (له‌مال و خاك و ثاوتان)
 ﴿لَتَخْرِجَنَّ عَنْكُمْ﴾ نیمه‌ش له‌گه‌لئاندا ده‌رده‌چین ﴿وَلَا تُطِيعُوا فِيكُمْ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ وه ههر گیز گو‌برابه‌لی که‌س
 ناکه‌ین له‌دزی نیوه ﴿وَإِنْ قُوتِلْتُمْ﴾ وه نه‌گهر جه‌نگتان له‌گه‌ل دا‌بکری ﴿لَتَنْصُرَنَّكُمْ﴾ بینگومان نیمه
 یارمه‌تی نیوه نه‌ده‌ین ﴿وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾ بینگومان خواشایه‌تی نه‌دات که نه‌وان دروزنن ﴿لَیْسَ
 أَخْرَجُوا﴾ نه‌گهر ده‌ربکونین ﴿لَا تَخْرُجُونَ عَنْهُمْ﴾ نه‌وان له‌گه‌لیاندا ده‌رنا‌چن ﴿وَلَیْسَ قُوتِلُوا لَیْصُرُوا لَهُمْ﴾
 وه نه‌گهر جه‌نگیان له‌دژ کرا یارمه‌تیا ناده‌ن ﴿وَلَیْسَ صُرُوفُهُمْ﴾ وه نه‌گهر یارمه‌تیا ناده‌ن
 ﴿لَیْسَ الْأَذَى﴾ بینگومان (نه‌شکین و) پشت هه‌له‌که‌ن ﴿ثُمَّ لَا یَصْرُوفُ﴾ پاشان سه‌رنا‌خرین ﴿لَیْسَ
 الْأَمْرُ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ﴾ به‌راستی (نه‌ی باوهر داران) نیوه ترستان زیاتره له‌دلی نه‌واندا
 ناخوا ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ﴾ نه‌وه‌ش له‌به‌رته‌وه‌یه که بینگومان نه‌وانه ﴿قَوْمٌ لَا یَفْقَهُونَ﴾ که‌سانیکن نی‌نا‌گه‌ن
 ﴿لَا یَقْبَلُونَكُمْ جَمِيعًا﴾ (جووله‌که) جه‌نگتان له‌گه‌ل ناکه‌ن هه‌سوو پینکه‌وه ﴿إِلَّا إِلَى قَوْمٍ مَخْضَمَةٍ﴾
 مه‌گهر له‌چه‌ند گوندیکی قایمی قه‌لاییندا نه‌بیت ﴿أَوْ مِنْ وَرَاءِ حُدُوبٍ﴾ یان له‌پشتی دیواره‌وه
 ﴿بِأَنَّهُمْ یَنْتَهَرُونَ شُرَکَیْهِمْ﴾ دزایه‌تی نیوانیان زور سه‌خته ﴿تَحْشَرُونَ جَمِيعًا﴾ تو‌واده‌زانی که نه‌وان کزو پینکه‌وه‌ن
 ﴿وَقُلُوبُهُمْ شَقِیَّةٌ﴾ له‌کاتیکدا دل‌بان جیا وله‌یه‌ک دووره ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا یَعْلَمُونَ﴾ نه‌وه به‌هزی نه‌وه‌وه‌یه
 که نه‌وان گه‌لنکی نه‌فامن ﴿كَذَٰلِكَ الْآیَاتُ﴾ نموونه‌ی (هم جووله‌کانه) وه‌ک نموونه‌ی نه‌وانه‌ن
 ﴿مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا﴾ که له‌پیش نه‌ماندا بوون به‌ماوه‌یه‌کی که‌م (مه‌به‌ست بئی موشریکه‌کانی قوربه‌ش
 و جووله‌که‌کانی به‌نو قه‌ینوقاعه) ﴿ذَٰلِقُوا وَبَالَ أَعْرَبِهِمْ﴾ سه‌رته‌نجامی کاری خویان چه‌شت ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ
 أَلِيمٌ﴾ وه بز نه‌وان هه‌یه سزای سه‌خت ﴿كَذَٰلِكَ الشَّیْطَانُ﴾ (نموونه‌ی هم نایا‌کانه) وه‌ک شه‌بتان وایه
 ﴿إِذْ قَالَ لِلنَّاسِ اكْفُرُوا﴾ که به‌مروقی ووت: بن بروابه ﴿فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ﴾ جا که بن بروابه (شه‌بتان)
 ووتی: ﴿إِنِّي بَرِئٌ مِّنْكُمْ﴾ به‌راستی من به‌ریم له‌تو ﴿إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِیْنَ﴾ بینگومان من له‌خوا‌ی
 په‌روهر دگاری جیهانیا ن ده‌ترسم ﴿

﴿فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا﴾ جا سهر نه نجامی هدر دوو کبان نه وه یه ﴿أَتَمَّانِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ که بئگو مان
 هدر دوو لاله دوزخ خدا نه بن به هه میسه بی ﴿وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ﴾ وه نه مه یه سزای سته مکاران ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نهی نهوانه‌ی که باوهر تان هیناوه له خوا بترسن ﴿وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ﴾ وه هه موو
 که سبک با سهرنج بدات ﴿مَا قَدَّمَتْ لِحَدِّ﴾ (بزانی) چی پئش خوی نار دوه بو پاشه رژی (له کار و کرده وهی
 چاکه) ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه له خوا بترسن ﴿إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ به راستی خوا اشاره زایه به وهی
 که ده یکه ن ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ﴾ وه که نهوانه مه بن که خویان له بیر خویان برده وه ﴿فَأَنسَخْ
 أَنفُسَهُمْ﴾ جا خواش نهوانی له بیر خویان برده وه ﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ هه نهوانن دهر جوان له
 فهرمانی خوا ﴿لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ﴾ دوزخ خیان و به هه شتیان وه که یه کهس مان
 نین ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ به هه شتیان رزگار و سهر که توون ﴿وَأُولَئِكَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾ نه گهر نه م
 قورئانه مان دابه زاندا یه ﴿عَلَى جَبَلٍ﴾ بو سهر کتوبک ﴿لِرَأْسِهِ﴾ حسیعاً متصدعاً (وه تینگه شتایه له وهی که
 تئیدا هاتو وه) ده تبینی به ملکه چی ولت له ت بووی ﴿مِنْ حَشِيشَةِ اللَّهِ﴾ له ترسی خوا ﴿وَذَلِكَ الْأَمْتَلُ﴾ نه م
 جزره نمو و نانه ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾ ده بیان هینینه وه بو خه لکی ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بو نه وهی بیر که نه وه ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ خوا هدر نه و زاته به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ بهر ستر او نیکی راست نی یه بئجگه نه و
 ﴿عَذَابُ الْعَذِيبِ وَالشَّهَادَةُ﴾ زانای هه موو نهی و ناشکر اکانه ﴿هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ هدر نه وه به خشنده ی
 میهره بان ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي﴾ نه وه نه و خوابه به ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ که بئجگه له و بهر ستر او نیکی
 راست نییه ﴿أَلَمْ يَكُ الْفُؤَادُ﴾ پاشا و پاک و بئگهر د ﴿أَلَسَلَّمُ الْمُؤْمِنُ﴾ و ناشتی دهر و، دلنیا که ره و
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ چاودیر و بارزگار ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ وزان و بالاده سته و ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ خاودن شکو
 ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ و شایسته ی هه موو گهره یی به که ﴿سُبْحَنَ اللَّهِ﴾ پاکسی و بئگهر دی بو خوابه
 ﴿عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ له و هاو به شانه ی که بوی دانه نری ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ ههر نه وه خواو ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ به ده یه نهر
 و ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾ داهیه رو و وینه کیشه ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ ههر بو نه وه هه موو ناو نیکی ههره
 جوان و پاک ﴿يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر چی له ناسمانه کان و زهوی دابه ستایشی نه و ده که ن
 ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه ههر نه وه زال و بالادهستی کار به چی ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو کەسانە‌ی کە باوە‌رمان هێناوه ﴿لَا تَجِدُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكَ أُولِيَاءَ﴾ دۆزمنانی من و خۆتان مە‌که‌ن بە‌دۆستی خۆتان ﴿تَلْقَوْنَ إِلَيْهِم بِالْعُدْوَةِ﴾ دۆستایە‌تی خۆتانیان بۆ بنێرن ﴿وَقَدْ كَفَرُوا﴾ لە‌کاتێکدا دڵنیاشن ئەوان بێ باوە‌رن ﴿يَسْأَلُونَكَ مِنَ النَّحْيِ﴾ بە‌و‌تایە‌ی راستە‌ی کە بۆتان هاتووە ﴿يَخْرُجُونَ الرُّسُولَ فَإِذَا كُنْتُمْ مِنْهُمْ فَتَمَنُّوهُمْ﴾ پێغه‌مبەر ﷺ و ئێوه‌ش دە‌رده‌که‌ن ﴿أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (لە‌بەرئە‌وه‌ی) کە باوە‌رمان هە‌بە بە‌خوای پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌تان ﴿إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ﴾ جا ئە‌گەر دە‌ر‌چوون لە‌و‌لاتی خۆتان ﴿جَهَنَّمَ فِي سَبِيلِ﴾ بۆ تێ‌کشان و جە‌نگ کردن لە‌ پ‌رسی مندا ﴿وَأَعِظَنَّ مَرْصَاتِي﴾ وە‌ بۆ بە‌ده‌ست‌هێنانی خۆ‌شنو‌ودی من (دۆستایە‌تی ئەوان مە‌که‌ن) ﴿شِرْزُونَ إِلَيْهِم بِالْعُدْوَةِ﴾ راز و نهێنی (باوە‌ر‌دار‌انیان) بێ دە‌لێن بە‌ دۆستایە‌تی ﴿وَأَنَا أَعْلَمُ﴾ لە‌کاتێکدا من ئە‌زانم ﴿بِمَا أَحْقَبْتُمْ وَمَا أَفْسَحْتُمْ﴾ بە‌وه‌ی شار‌د‌انە‌وه‌ و بە‌وه‌یشی ئاش‌ک‌راتان کرد ﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ﴾ وە‌ هەر‌کە‌سێک لە‌ ئێوه‌ دۆستایە‌تیان بکات ﴿فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾ ئە‌وه‌ بێ‌گومان پ‌ری‌ی راستی وون کردووە ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ﴾ ئە‌گەر تروشتان بێن ﴿يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءَ﴾ ئە‌بێن بە‌دۆزمنی ئێوه‌ ﴿وَيَسْطُوْا إِلَيْكُمْ﴾ وە‌ درێژ ئە‌که‌ن بۆتان ﴿أَلْيَدِهِمُ الْغَلَبَةُ﴾ دە‌ستیان و زمانیان بە‌خراپی ﴿وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا﴾ تا‌واتە‌ خوا‌زن کە ئێوه‌ بێ باوە‌ر بوونایە ﴿لَنْ تَفْعَلُوا أَمْرًا مُّكْرَماً وَلَا أُولَدَكُمْ﴾ نە‌خ‌زم‌انتان و نە‌م‌ن‌الانتان سو‌ود‌تان پ‌سی نا‌گە‌یه‌نن ﴿يَوْمَ الْفِتْنَةِ يَقِصُّ عَلَيْكُمْ﴾ لە‌‌ر‌ۆ‌ی دوا‌ییدا (خوا ئێوه‌ و خ‌ز‌مه‌ک‌انتان) لە‌‌یه‌ک جیا‌ده‌ک‌اتە‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ وە‌ خوا بینایە‌ بە‌وه‌ی کە دە‌‌ب‌که‌ن ﴿فَذَ‌كَلْتُمْ لَهُمْ﴾ بە‌راستی بۆ ئێوه‌ هە‌یه‌ ﴿أَسْوَءَ حَسَنَةٍ﴾ سەر‌مه‌ش‌قیکی جوان و چاک ﴿فِي الزَّهْرِ وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ لە‌‌نێ‌ر‌ه‌یم و ئە‌وانە‌ی لە‌‌گە‌ڵ‌دا بوون ﴿إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ هُمُ﴾ کە بە‌‌گە‌ڵ‌کە‌ی خ‌و‌ی‌انیان ووت ﴿بِأَنبَاءٍ وَاسْمِكَ﴾ بە‌راستی ئێمه‌ بێ‌زار و بە‌‌ر‌ین لە‌‌ئێوه‌ ﴿وَمَتَّعْتُهُمْ دُونَهُ﴾ وە‌ لە‌‌و‌ شت‌انە‌ش کە دە‌‌یان بە‌‌ر‌ستن ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ لە‌‌جیا‌تی خوا ﴿كَفَرْنَا بِكَ﴾ ئێمه‌ باوە‌ر‌مان نی‌یه‌ بە‌ (تایینی) ئێوه‌ ﴿وَيَذَّابُنَا وَيَنْزِلُ﴾ وە‌ بە‌‌یدا‌بوو لە‌‌نیوان ئێمه‌ و ئێوه‌دا ﴿الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا﴾ دۆزمنایە‌تی و کینه‌ بۆ هە‌‌میشە‌یی ﴿حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ تا‌کاتێک کە‌ب‌‌ر‌وا بە‌‌خوای ت‌اک و تە‌‌ن‌یا دە‌‌هێنن ﴿إِلَّا قَوْلُ الزُّهْمِ لِأَبِيهِ﴾ جگە‌ لە‌‌و‌ تە‌‌سه‌‌یه‌ی ئێ‌یر‌ه‌یم کە بە‌‌با‌و‌کی ووت ﴿لَا تَشْفِقْ لَكَ﴾ بێ‌گومان دا‌و‌ای لێ‌خ‌و‌ش‌بو‌ونت بۆ ئە‌‌که‌م ﴿وَمَا أَمْرُكَ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾ وە‌ من هێ‌چ‌م بە‌‌ده‌‌ست نی‌یه‌ لە‌‌بەر‌ت‌بەر‌ خوا‌دا بۆ تۆ ﴿رَبَّنَا عَلَيْنَا نَصِيبُهُ﴾ ئە‌‌و‌ پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌مان تە‌‌نها پ‌ش‌تمان بە‌‌تۆ بە‌‌ستوو‌ە ﴿وَأَمْرُكَ أَمْرًا﴾ وە‌ هەر‌ بۆ‌‌ل‌ای تۆ گە‌‌را‌و‌ینه‌تە‌وه‌ ﴿وَأَمْرُكَ أَمْرٌ صَبِيرٌ﴾ سەر‌ ئە‌‌نج‌ام‌یش هەر‌ بۆ‌‌ل‌ای تۆ‌یه‌ ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا﴾ ئە‌‌و‌ پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌ نە‌‌مان کە‌‌یت ﴿فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بە‌‌مایە‌ی گوم‌راییی ئە‌‌وانە‌ی بێ باوە‌ر بوون ﴿وَأَعِظَنَّ رَبَّنَا﴾ وە‌ لێ‌مان خ‌و‌ش‌به‌ ئە‌‌و‌ پەر‌و‌ە‌ر‌د‌گار‌مان ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ بە‌‌راستی هەر‌ تۆ‌یت ز‌ا‌لی با‌ل‌ا‌ده‌‌ستی کار‌به‌‌جی ﴿

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ﴾ سوئند به‌خوا بنگرمان بؤ ئیوه هیه له‌ئیر اهیم و بر و اداره‌کاندا ﴿أَسْوَءَ حَسَنَةٍ﴾ سه‌ر
 مه‌شقیکی جوان ﴿لَیْسَ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ﴾ بؤ که‌سبک که ئومبند و هیوای بیی به‌خوا و به‌وژی دوا‌ی
 ﴿وَمَنْ يَتُوبْ﴾ وه‌هر که‌سبک پشت هدلکات ﴿فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ ئه‌وه به‌راستی هدر خوا‌یه بیی نیاز و ده‌وله‌مهندو
 ﴿الْحَمِيدُ﴾ شایسته‌ی ستایش ﴿عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَقْعَدَةً﴾ دل‌یا بین خوا‌ی گه‌وره
 دؤ‌ستایه‌نی و خوشه‌و‌ستی دروستی ده‌کات له‌نیوان ئیوه و ئه‌وانه‌ی دؤ‌ستایه‌تبان له‌گه‌ل کردوون (به‌نیمان
 هیتانی زؤ‌ربه‌یان) ﴿وَاللَّهُ قَبِيرٌ﴾ وه‌خوا به‌توانایه ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ وه‌خوا‌لی خوشبوی میهره‌بانه ﴿لَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ خوا‌ریتان لی ناگرت ﴿عَنِ الَّذِينَ﴾ له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی ﴿لَا يَقْبَلُكُمْ﴾ که‌جه‌نگیان له‌گه‌ل نه‌کردوون
 ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر شه‌م دینه ﴿وَلَا يَخْرُجُكُمْ﴾ وه‌ده‌ریان نه‌کردوون ﴿مِنْ دَرَجَاتِهِ﴾ له‌جیگا و شوین و خا‌ک و
 وولانی خؤ‌تان ﴿أَنْ يَزُودَهُ﴾ که‌چا که‌بان له‌گه‌ل بکه‌ن ﴿وَنَقِصُوا إِلَيْهِمْ﴾ وه‌داد گهرین له‌گه‌ل بانددا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ
 الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا‌ئه‌وانه‌ی خوش ئه‌وی که‌داد گهرن ﴿إِنَّمَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ بنگرمان خوا‌ریتان لی
 ده‌کات نه‌نها ﴿عَنِ الَّذِينَ فَتَبَّوْكُمْ﴾ له‌وانه‌ی که‌جه‌نگیان له‌گه‌ل کردوون ﴿فِي الَّذِينَ﴾ له‌سه‌ر دین (وباوه‌ره‌که‌تان)
 ﴿وَلَا تَخْرُجُكُمْ مِنْ دَرَجَاتِهِمْ﴾ وه‌ده‌ریان کردوون له‌جیگا و شوین و خا‌ک و وولانی خؤ‌تان ﴿وَمَنْ يَزُودْهُ﴾ وه‌بارمه‌تبان داوه
 وه‌بارمه‌تبان داوه له‌سه‌ر ده‌رکردنتان ﴿أَنْ تَزُودَهُ﴾ (رنگریتان ده‌کات) له‌وه‌ی که‌دؤ‌ستایه‌تبان له‌گه‌ل
 بکه‌ن وه‌دؤ‌ستبان دابینن ﴿وَمَنْ يَتُوبْ﴾ وه‌هر که‌سبک دؤ‌ستایه‌تبان بکات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ئا ئه‌وانه
 خویان سته‌مکارن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیتاوه، ﴿إِنَّمَا يَتَّبِعُكُمْ اللَّهُ﴾ نه‌گهر نافر‌ه‌تانی
 ئیماندار هانن بؤ‌لانس ﴿مَنْ هَاجَرَ﴾ به‌کوچ که‌ری ﴿فَاتَّبَعُوهُ﴾ تاقیان بکه‌نه‌وه ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ﴾ خوا
 به‌باوه‌ری نه‌وان زاناره ﴿فَإِنْ عَمِلْتُمْ شُوءًا﴾ نه‌مجا نه‌گهر زانیشان نه‌و (نافر‌ه‌تانه) ﴿فَتُؤْمِنُوا﴾ باوه‌ردارن
 ﴿فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ﴾ نه‌وه مه‌یانگتر نه‌وه بؤ‌لای (میره) بیی پروا‌کانیان ﴿لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ﴾ نه‌نه‌و نافر‌ه‌تانه
 حه‌لالن بؤ‌شه‌و میرده‌بی باوه‌ره‌انه ﴿وَلَا يَرْجِعُونَ لَهُنَّ﴾ وه‌نه‌شه‌و میردانه‌ش بؤ‌شه‌و نافر‌ه‌تانه حه‌لالن ﴿وَلَا يَرْجِعُونَ
 مَا آتَوْهُنَّ﴾ وه‌نه‌وه‌ی (میره‌کانیان) خهر‌جیان کردووه، بیانده‌نه‌وه ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾ هیچ گونا‌ه‌ی‌کشان
 له‌سه‌ر نی‌یه ﴿أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ﴾ که‌ثم نافر‌ه‌تانه ماره‌بکه‌ن ﴿إِنَّهُنَّ أُمَمٌ خَوَّضَتْهُنَّ أَنْجَارٌ﴾ نه‌گهر ماره‌بیه‌کانیان بده‌نی
 ﴿وَلَا تُنْفِصِلُكُمْ أَيُّ صَمِّ الْكُفَّارِ﴾ ژنه‌کافره (بت په‌رسنه‌کان) لای خؤ‌تان ر‌امه‌گرن (ئه‌وانه‌ی که‌له‌مه‌ککه‌به‌بی
 باوه‌ری ماونه‌نه‌وه) ﴿وَسَلُّوا أَعْنَاقُكُمْ﴾ ئیوه داوا‌ی ئه‌وه بکه‌نه‌وه که‌خهر‌جتان کردووه (بؤ‌ژنه‌کافره‌کانتان
 که‌ئیسنه‌چوونه‌نه‌لای کافران) ﴿وَلَيْسَ لَكُمُ الْفُقَرَاءُ﴾ نه‌وانیش با‌داوا‌ی ئه‌وه بکه‌ن که‌خهر‌جیان کردووه
 (بؤ‌ژنه‌موسولمان به‌کانیان که‌هائونه‌نه‌لای ئیوه) ﴿ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ﴾ نه‌مه‌فدرمانی خوا‌یه ﴿يَتَذَكَّرُ بَيْنَكُمْ﴾
 بیربار ئه‌دا له‌نیوانی‌اندا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا زانای کاربه‌جی‌یه ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ﴾ نه‌گهر له‌ده‌ستتان چو
 ﴿ثُمَّ مِنْ أَوْفَرِكُمْ﴾ به‌کینک له‌خیزانه‌کانتان (به‌چوونیان) ﴿إِلَى الْكُفَّارِ﴾ بؤ‌لای بیی باوه‌ره‌ان ﴿فَعَابَتْهُنَّ﴾ ئیوه‌ش
 تۆ‌له‌تان لی سه‌ندن (و غه‌نیمه‌تان گرت) ﴿فَقَالُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاحُهُمْ﴾ نه‌مجا (له‌و غه‌نیمه‌ته) بده‌ن به‌وانه‌ی که
 ژنه‌کانیان ر‌وشتووه ﴿فَقِيلَ مَا أَتَقُولُ﴾ به‌ئه‌نداره‌ی ئه‌وه‌ی که‌خهر‌جیان کردووه ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ وه‌بتر سن له‌و
 خوا‌یه‌ی ﴿الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ که‌ئیوه پرواتان بیی هیتاوه ﴿

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پیغمبر ﷺ ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ﴾ هه‌ر کاتیک نافرەتانی ئیماندار هاتن بۆلات
 ﴿بِإِيمَانِكَ﴾ که په‌یمانیت له‌گه‌ل بیه‌ستن ﴿عَلَىٰ أَنْ لَا يُشْرِكَنَ بِاللهِ شَيْئًا﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی هیچ شئی‌ک نه‌که‌ن
 به‌هاوبه‌شی خوا ﴿وَلَا يَشْرَفَنَّ وَلَا يَزِينَنَّ﴾ وه‌دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن و ﴿وَلَا يَقْسُتُنَّ وَلَا يَكْدُنَّ﴾ وه‌مندا لانی
 خۆیان نه‌کوژن ﴿وَلَا يَأْتِيَنَّ يَتَّخِذْنَ﴾ هیچ جوړه بوه‌تاتیک هه‌لنه‌به‌ستن ﴿بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلِهِمْ﴾
 له‌نیوان ده‌ست و پێ یاندا ﴿وَلَا يَقْصِبَنَّكَ فِي مَقْرُوفٍ﴾ وه‌پێ فەرمانیت نه‌که‌ن له‌هیچ کاریکی چاکه‌دا
 ﴿فَيَأْتِيَهُنَّ﴾ تۆش په‌یمانیان له‌گه‌ل بیه‌سته ﴿وَأَسْتَغْفِرَنَّ لَهُنَّ اللهُ﴾ وه‌له‌خوا داوای لی خوشبوونیان
 بۆیکه ﴿إِنَّ اللهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به‌راستی خوا لی خوشبووی میهره‌بانه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌و
 که‌سانه‌ی که باوه‌ر تان هیناوه ﴿لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللهُ عَلَيْهِمْ﴾ که‌سانیک که‌خوا غه‌زه‌بی لی گرتوون
 مه‌یکه‌ن به‌دۆست و پشتیوانی خوتان ﴿قَدْ يَسْأَلُونَ مِنَ الْأَخْزَافِ﴾ به‌راستی ته‌وان پێ هیوا بوون له‌ (پاداشتی)
 پوژی دواپی ﴿كَمَا يَسْأَلُ الْكُفَّارُ﴾ هه‌ر چۆن پێ بر وایان پێ هیوان ﴿مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ﴾ له‌مردووی ناو
 گورستان (که‌ زیندوو بیته‌وه) ﴿

سورده‌ی ﴿الْضَحِّفُ﴾

﴿بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ ته‌سیبحاتی خوا ده‌کات هه‌رچی له‌ ناسمانه‌کان و له‌زه‌وی
 دایه ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ته‌و زالی بالاده‌سنی کاربه‌جی به ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی
 که‌ بر و اتان هیناوه ﴿لَمْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ بۆچی نه‌وه‌ی ته‌بلین ته‌نجامی ناده‌ن ﴿كَبُرَ مَقْصِدَ﴾
 الله ﴿زُورَ مَا يَهْدِي رِقَ وَتَوْبَ بِي بِلَايِ خَوَا﴾ ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ﴾ که‌ قسه‌به‌ک بلین کرده‌وه‌ی
 پێ نه‌که‌ن ﴿إِنَّ اللهَ يُحِبُّ الَّذِينَ﴾ به‌راستی خوا که‌سانیک خوش ده‌وی ﴿يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا﴾
 که‌ به‌یه‌ک دیز ده‌جه‌نگن له‌رێی خوادا ﴿كَأَنَّهُمْ يُبَيِّنُونَ مَرْصُوسَ﴾ وه‌ک کۆشکیکی قایمی چه‌سپووی
 دامه‌زراو ﴿وَأَذَقَ الْتُوسَىٰ لِقَوْمِهِ﴾ (بیربکه‌ره‌وه) کاتیک که‌ مووسا به‌گه‌له‌که‌ی ووت
 ﴿يَقَوْمُ بَرُّوْا دُونِي﴾ نه‌ی گه‌له‌که‌م بۆچی نازارم ده‌ده‌ن ﴿وَقَدْ تَعْلَمُونَ﴾ له‌کاتیکدا به‌دلناییه‌وه‌ ده‌زانن
 ﴿أَنِّي رَسُولُ اللهِ إِلَيْكُمْ﴾ که‌ من نیردراوی خوام بۆلای یتوه ﴿فَلَمَّا زَاغُوا﴾ جا کاتیک لایان داله‌هه‌ق
 ﴿أَرَأَيْتُمْ أَفَلَوْ يَهْمُ﴾ خواش دلی وه‌رگیران ﴿وَاللهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ وه‌خوا پریتموونی گه‌لی
 له‌رێی ده‌رچوو ناکات ﴿

﴿وَلَقَدْ جِئْتَنِي بِمِائَةِ مِائَةٍ﴾ (بیریکه‌ره) کاتیک که عیسی کوری مهریم وونی ﴿تَبٰی اَسْمٰی﴾ ته‌ی به‌نو نیرائیل
 (نه‌وه‌کانسی به‌عقوب) ینگومان من ﴿رَسُولُ اللَّهِ﴾ تیردرای خوام بولای نیوه ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾
 شه‌و تموراته‌ی که له پیش مندا هاتوره به‌راستی دانه‌نیتم ﴿وَمُبَشِّرًا لِّرُسُلٍ﴾ وه‌ مرده‌تان بی‌ دده‌م به‌ پیغه‌مبه‌رتک
 ﴿يَأْتِيهِمْ بَعْدَى﴾ که له‌دوای من دی‌ و ﴿أَنَّهُ أَتَاهُ﴾ ناوی نه‌حمده‌ه ﴿فَلَمَّا جَاءَهُ﴾ نه‌مجا کاتیک که نه‌و (پیغه‌مبه‌ره)
 یان بولایات ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾ به‌چند نیشانه‌ی روون و ناشکرا وه‌ ووتیان ﴿هَذَا يَخْشَوْنَ﴾ نه‌مه‌ جادوویه‌کی
 ناشکرایه‌ ﴿وَمَنْ لَّا يَخْشَ﴾ جاکن له‌و که سه‌سته‌مکار تره‌ ﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ که درو هه‌لیبه‌ستیت به‌ده‌م خواجه
 ﴿وَهُوَ الَّذِي إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُ﴾ له‌ کاتیکدا که بولایسلام بانگ ده‌کری ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوار پرتموونی
 گه‌لی ستم کار ناکات ﴿يُرِيدُونَ لِيُظْلَمُوا نُورَ اللَّهِ﴾ ده‌پانه‌وی پرووناکی دینی خوا بکوزننه‌وه ﴿بِالْقُرْآنِ﴾
 به‌ (نوی) ده‌میان ﴿وَاللَّهُ مُتَبِعُ نُورِهِ﴾ وه‌ خوار پرووناکی خوی ته‌واو ده‌کات ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ بای‌ باوه‌رانش
 بی‌ یان ناخوش بی‌ ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ﴾ خوا شه‌و زانه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خوی نار دووه‌ ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالْحَقِّ
 يُظَاهِرُهُ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به‌ پرتموونی و ناپینکی راست و دروسته‌وه، هه‌تا به‌سهر هه‌موو ناپینکدا سهری بخات
 ﴿وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ هه‌رچهنده‌ هاویه‌ش به‌بدا که رانش بی‌ یان ناخوش بی‌ ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی نه‌و
 که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه‌ ﴿فَلَا تُكْرَهُ عَلَى ظَنٍّ﴾ تایا بازار گانه‌کشان نیشان به‌ده‌م ﴿شَيْعِمُ﴾ که رزگارتان
 بکات ﴿فَإِنْ عَذَابَ اللَّهِ﴾ له‌ سزایه‌کی به‌ر له‌ تازار ﴿وَيُسْخَرُونَ وَأَنْهَىٰ وَرَسُولُهُ﴾ (بازر گانه‌که‌ش نه‌میه) باوه‌ر به‌پتن
 به‌خوا و پیغه‌مبه‌ره‌کی ﴿وَلِيُخْشِعُوا﴾ وه‌ تیکوشن ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ له‌ ری‌ی خوادا ﴿بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ﴾ به‌ سامان
 و گیانی خوتان ﴿ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه‌مه‌تان باشتره‌ بولای خوتان ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ نه‌گه‌ر نیوه‌ بزائن ﴿بِعَقْدِكُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ
 (نه‌وساخوا) له‌ گونا‌هه‌ کانتان خوش ده‌بی ﴿وَيَذَرُكُمْ كَخَلَفٍ﴾ وه‌ (له‌ روزی دوایدا) ده‌تان خاته‌ باخاتیکه‌وه
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جو‌گه‌ی ناوی زور به‌ریر یاندا ده‌روات ﴿وَمَسْكِنٍ يَخْلِفُ﴾ (وه‌ ده‌تان‌خاته‌) خانوو کوشکی
 زور پاک و خوشه‌وه‌ ﴿فِي جَنَّةٍ عَدْنٍ﴾ له‌ به‌مه‌شانی جینگای مانه‌وی هه‌میشمی دان ﴿وَالَّذِينَ الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ﴾ نه‌مه‌یه
 سهر که‌وتنی گه‌وره‌ ﴿وَالَّذِينَ يُحِبُّونَهَا﴾ وه‌ شستینکی تر که‌ حزی لی‌ ده‌که‌ن ﴿تَقَرَّرُ مِنْ اللَّهِ﴾ که یارمه‌نی دانه‌ له
 خواجه ﴿وَفَتْحَ قُرَيْشٍ﴾ وه‌ رزگار کردینکی نریک (ونا‌زاد کردنی شاری مه‌ککه‌یه) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ وه‌ (به‌مه‌) مرده
 بده‌ به‌ثیمانداران ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی نه‌واته‌ی که باوه‌رتان هیناوه‌ ﴿كُلُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ یسن به‌ یارمه‌نی
 ده‌رانی (نایشی) خوا ﴿كُلُوا أَنْصَارَ اللَّهِ﴾ هه‌روه‌ک عیسی کوری مهریم وونی ﴿بِالْحَقِّ﴾ به‌ هاو‌ری
 تایه‌یه‌کانسی خوی ﴿مَنْ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ کن یارمه‌نی ده‌ری منه‌ بولای خوا ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّ﴾ هاو‌رنکانی ووتیان
 ﴿عَنْ أَنْصَارِ اللَّهِ﴾ نیمه‌ یارمه‌نی ده‌رانی (دینی) خوابن ﴿فَأَمَّا قَالِقَةُ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ نه‌مجا ده‌سته‌به‌ک له‌ به‌نو
 نیرائیل باوه‌ریان هینا ﴿وَكُفِّرَتْ قَالِقَةُ﴾ وه‌ ده‌سته‌به‌کشیان بی‌ باوه‌ر بوون ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نیمه‌ش پشپوانی
 نه‌وانه‌مان کرد که باوه‌ریان هینا ﴿عَلَى عَذَابٍ﴾ له‌ به‌رانبه‌ر دوزمنه‌ کانیاندا ﴿فَأَصْحَابُهَا﴾ بویه‌ سهر که‌وتن و
 زالی بوون به‌سهر یاندا ﴿﴾

سوره‌ی (الجمعة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْخُبُهُ﴾ ته‌سبیحاتی خوا ده‌کات ﴿مَنَافِي السَّمَوَاتِ﴾ نه‌وی له‌ ئاسمانه‌کان ﴿وَمَنَافِي الْأَرْضِ﴾ وه‌ نه‌وی له‌ زه‌وی دایه‌ ﴿الْمَنَافِي السَّمَوَاتِ﴾ (نه‌و خوایه‌ی) که‌ پاشایه‌کی پاک و ینگه‌ردی ﴿الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ زالی بالاده‌سه‌تی کار به‌جی به‌ ﴿هُوَ الَّذِي﴾ خوا نه‌و زاته‌به‌ ﴿بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ﴾ که‌ نار دووبه‌نی له‌ ناو نه‌ خوینده‌واراندا (عمر به‌ کائدا) ﴿رَسُولًا يَنْهَاهُمْ﴾ پیغه‌مه‌رئک له‌ خو‌یان ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ ده‌خوینته‌وه به‌سه‌ریاندا نیشانه‌کانی خوا ﴿وَيُذَكِّرُهُمْ﴾ پاک‌یان ده‌کاته‌ ﴿وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ وه‌ قورشان و فخر مووده‌ی (پرسوود) یان فیر ده‌کات ﴿وَأَن كُنَّا نُوَلِّیْ قَبْلُ﴾ هر چه‌ند نه‌وان له‌ پیتشدا ﴿لَقَدْ صَدَّقَ قُبْرِينَ﴾ له‌ گوهر ایبه‌کی ئاشکر ادا بوون ﴿وَأَن لَّخَبْرٌ مِّنْهُمْ﴾ وه‌ (په‌وانه‌شی کردووه‌بو) گه‌ لانی تری جگه‌ له‌ وان ﴿لَقَدْ أَخْلَوْا بِرَّ﴾ که‌ هیتشتا پین یان نه‌ گه‌ یشتوون (و موسولمان نه‌ بوون) ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ خوا زالی بالاده‌سه‌تی کار دروسته‌ ﴿ذَلِكَ فَتَنُ اللَّهِ﴾ نه‌وه‌ به‌هره‌یه‌کی خوایسی به‌ ﴿يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ﴾ نه‌یدا به‌ هر که‌ سیك که‌ (خوی) به‌هوی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ وه‌ خوا خاوه‌نی فەزل و به‌هره‌ و به‌خششی گه‌وره‌به‌ ﴿مَثَلُ الَّذِينَ﴾ نموونه‌ی به‌سه‌رهاتی نه‌وانه‌ی ﴿حَمَلُوا التَّوْرَةَ﴾ که‌ ته‌وراتیان درا به‌سه‌ردا ﴿ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا﴾ له‌ پاشان هه‌لیان نه‌ گرت (په‌فتاریان پین نه‌کرد) ﴿كَثَلِ الْجِبَالِ﴾ وه‌ك گوی درئزئکه‌ ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ که‌ کتییکی زوری هه‌لگرتیی (سوودی لی نابینی) ﴿يُسْأَلُ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ﴾ نای چه‌ند خرابه‌ نموونه‌ی نه‌و گه‌له‌ی ﴿كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ که‌ نیشانه‌کانی خوایسان به‌ درو زانی ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوا پین نموونی گه‌لی سته‌مکاران ناکات ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نه‌ی نه‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر دینی جووله‌که‌ن ﴿إِن زَعَمْتُمْ﴾ نه‌ گهر پیتان وایه‌ ﴿أَنكُم أَوْلَىٰ بِاللَّهِ﴾ که‌ به‌راستی قیوه‌ دوستی خوان ﴿مِن دُونِ النَّاسِ﴾ ینگه‌که‌ له‌ خه‌لکی تر ﴿فَنَمُوتُ الْمَوْتِ﴾ که‌ه‌وا بوو داوای مردن بکه‌ن ﴿إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ نه‌ گهر ئیوه‌ راست ده‌که‌ن ﴿وَلَا يَسْأَلُونَ أَجْرًا﴾ وه‌ نه‌وانه‌ هر گیز داوای مردن ناکه‌ن ﴿بِمَا قَدَّمْتُمُوهُمُ﴾ له‌ به‌ر نه‌و (گوناها نه‌ی) که‌ به‌ده‌ستی خو‌یان پیتشیان خستووه‌ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ﴾ وه‌ خوا ئاگاداره‌ به‌سته‌م کاران ﴿قُلْ إِن الْمَوْتَ الَّذِي﴾ بلی به‌راستی نه‌و مردنه‌ی که‌ ﴿تَقْرَأُونَ مِنْهُ﴾ لی ی راده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ مُتَلَوِّكُمُ﴾ بیگومان پیتان ده‌گات و تووشتان ده‌بی ﴿لَمْ تُزِدُوا﴾ له‌ پاشان ده‌ گهر پتر نه‌وه‌ ﴿إِلَّا عِلْمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ﴾ بو‌لای خوای زانا به‌ ئاشکرا و نه‌پتیه‌کان ﴿فَبَشِّرْهُ﴾ نه‌مجا هه‌والتان پین ده‌دات ﴿بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ به‌وه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿۵﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئەو ئەوانەى كە باوەڕتان هێناوه ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ كاتێك كە بانگدرا بۆ نوێژ
﴿مِن يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ لە پۆزى هەینی دا ﴿فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾ بە پەله بۆ نۆی یادی خوا (و نوێژی هەینی)
و ﴿وَذُرُوا النَّبَعِ﴾ واز لە كڕین و فروشتن بهێشن ﴿ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ ئاوه‌وه بۆ ئێوه چاكتره ﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾
ئەگەر بزائن و تێ بگەن ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ﴾ جا كاتێك كە نوێژی هەینی ته‌واو بوو ﴿فَاسْتَشِيرُوا﴾
﴿فِي الْأَرْضِ﴾ ئیتر بلاو بینه‌وه به‌سه‌ر زه‌ویی دا ﴿وَاتَّبِعُوا مَن قَضَىٰ إِلَيْكُمْ﴾ وه‌ داواى رزق و پۆزى خوا بكەن
﴿وَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا﴾ وه‌ زۆر یادی خوا بكەن ﴿لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ﴾ بۆ ئەوه‌ی رزگار و سه‌ر فەراز بین ﴿وَإِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَلًا﴾
هەر كارێكى بازار گانی یان هەر كارێكى بێهه‌وده بینن ﴿انْفَضَّتْ أَرْضُهَا﴾ بلاوه‌ی لى
ئەكەن بۆ لای ئەو بازار گانی به‌ ﴿وَتُرْكَوْا فَالْيَاءُ﴾ وه‌ تۆ به‌جێ دێلن به‌ راوه‌ستاوى (له‌ سه‌ر مێنهدره‌ كه‌ت)
﴿فَلَمَّا بَعَثَ اللَّهُ خَيْرٌ﴾ (ئەو موحه‌مه‌د ﷺ) بلى ئەوه‌ی لای خوا به‌ چاكتره ﴿مِنَ الْأُولَىٰ وَمِنَ الْآخِرَةِ﴾
له‌ شتى بى هه‌وده و بازار گانی ﴿وَأَنَّ خَيْرَ الْأَرْضِ زَيْتٌ﴾ وه‌ خوا باشترینى پۆزى ده‌رانه ﴿

سوره‌قی (المنافقون)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ ناوى خواى به‌خشنده‌ى مېهره‌بان

﴿إِنَّمَا هَٰؤُلَاءِ الْفٰنِقُونَ﴾ كاتێك كە دوور و ان بینه‌ لات ﴿قَالُوا أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ﴾ ده‌لێن شایه‌تى ده‌ده‌ین
كه‌ به‌ راستى تۆ پێغه‌مبه‌رى خوایت ﴿وَأَنَّهُ يَقُولُ مَا كَانَ لَرَسُولِهِ﴾ وه‌ دياره‌ خوايش ده‌زانى كه‌ تۆ به‌ وانه‌ كراوى
ئەوى ﴿وَأَنَّهُ يَشْهَدُ﴾ وه‌ خوا شایه‌تى ده‌دات ﴿إِنَّ الْمُنٰفِقِينَ لَكَاذِبُونَ﴾ كه‌ بێگومان دوور و ان دروژن ﴿وَلَا يَخْشَوْنَ﴾
﴿أَن يَخْذُوا أَيْمَانَهُمْ فَعَلُوا بِهَا﴾ سوێنده (درو) كانى خۆيان كەرد به‌ قەلغان (بۆ خۆيان) ﴿فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ﴾
ئەمجار بێگمى (خه‌لك) یان ده‌ كەرد له‌ رێى خوا ﴿إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به‌ راستى ئەوان كارێكى
خراپیان ده‌ كەرد ﴿ذٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا﴾ ئەوه‌ (ى كه‌ ووترا) له‌ به‌ر ئەوه‌ بوو كه‌ به‌ راستى ئەوان باوه‌ریان
هێناو ﴿لَكُمُ الْكُفْرُ﴾ له‌ باشان بى باوه‌ر بوون ﴿فَطَمَعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾ ئەمجار مۆر نرا به‌ سه‌ر دلیاندا ﴿فَهُمْ
لَا يَفْقَهُونَ﴾ ئیتر ئەوان هېچ تێ ناگەن ﴿وَإِذَا رَأَوْهُمُ﴾ هەر كاتێك ده‌یان بینیت ﴿تَعَجَّبْتَ لَهُمْ﴾
له‌ش و قەلافه‌تیاں سه‌ر سامت ده‌كات ﴿وَأَن يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ﴾ وه‌ ئەگەر قسه‌ بكەن گوى له‌ قسه‌ كه‌یان
ده‌ گریبت ﴿كَأَنَّهُمْ خُشِبٌ مُّسْنَدٌ﴾ (دوو رووان) هه‌روه‌ك دارى هه‌لسپێر دراو وان ﴿يُحْسَبُونَ﴾ وا گومان
ده‌به‌ن ﴿كُلَّ صَبَاحَةٍ عَلَيْهِمْ﴾ هه‌مموو هاوار و قه‌رمه‌ك بۆ سه‌ر ئەوانه‌ ﴿خَرَّ الْعَدُوُّ﴾ هه‌ر ئەوانى دروژمن
﴿فَأَخَذَهُمُ﴾ كه‌ وانه‌ خۆتیاں لى پاریزه‌ ﴿فَتَنَاهُمُ اللَّهُ﴾ خوا بیا نكوژى (یان خوا له‌ ناویان به‌ ریت)
﴿أَن يَكُونُوا﴾ چۆن وه‌رده‌ گیریت (له‌ حه‌ق) ﴿

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ﴾ کاتیک پیان بووتریت ﴿تَعَالَوْا نَسْتَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ وهرن بؤ لای پیغه‌مبهری خوا
تا داوای لیخوشبوونتان بؤ بکات ﴿لَوْ أَنَّهُمْ وَالشَّيْطَانُ سَوَاءٌ﴾ (سهر پیچی ده‌کهن) سهریان یا ده‌دهن ﴿وَأَنَّهُمْ
يَصُدُّونَ﴾ وه ده‌بیان بینیت پروو وهر نه‌گیرن ﴿وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ له کاتیکدا که نه‌وان خویان به‌گه‌وره
ده‌زائن ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ﴾ بؤ نه‌وان به‌کسانه ﴿أَسْتَغْفِرْتَ لَهُمْ﴾ داوای لیخوشبوونیان بؤ بکه‌یت
﴿أَمْ لَمْ نَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ یان داوای لیخوشبوونیان بؤ نه‌که‌یت ﴿لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ ههر گیز خوالی یان
خوش نابی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ به‌راستی خوا رینمونی گه‌لی له‌ری لاده‌ران ناکات ﴿هُمُ
الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ نه‌وان نه‌و که‌سانه‌ن که ده‌لین: ﴿لَا تُنْفِقُوا مِمَّا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ (هیچ) مه‌به‌خشن
به‌نه‌وانه‌ی که له‌گه‌ل پیغه‌مبهردان ﴿حَتَّى يَصْغُرُوا﴾ تا بلا‌وه‌ی لی بکه‌ن (و نه‌م دینه به‌موتیت)
﴿وَاللَّهُ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ له کاتیکدا ههر چی گه‌نجینه‌کانی ناسمانه‌کان و زه‌ویی هه‌یه هه‌مووی
هی خواجه ﴿وَلَكِنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوو پرووه‌کان نازائن ﴿يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى
الْمَدِينَةِ﴾ (دووروه‌کان) ده‌لین سویندین نه‌گه‌ر گه‌راینه‌وه بؤ مه‌دینه ﴿لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ﴾
بینگومان ده‌سه‌ل‌انداز و به‌ریزه‌کان (مه‌به‌ست پیی خویان بوو) لات و بی ریزه‌کان له مه‌دینه
ده‌ده‌کهن (مه‌به‌ست پیی پرواداران بوو) ﴿وَاللَّهُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (خوای گه‌وره‌ش
به‌ریه‌ر چیان ده‌داته‌وه و ده‌فهر موتیت): ریز و گه‌وره‌یی نه‌نها بؤ خوا و بؤ پیغه‌مبهری خوا و باوه‌ردارانه
﴿وَلَكِنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَفْقَهُونَ﴾ به‌لام دوورووان نازائن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌ردان
هیتاوه ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَعْلَمُ الْغُيُوبِ﴾ مان و مندالانتان بین ناگاتان نه‌کهن له‌یادی خوا
﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ﴾ ههر که‌سینک و ابکات ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَيْرُونَ﴾ نا نه‌وانه خویان خه‌سار و مه‌ندن
﴿وَأَنِفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ﴾ به‌خشن له‌وه‌ی رزق و رزیمان داوون ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾
پیش نه‌وه‌ی مردن به‌خه به‌یه‌کنتان بگری ﴿فَقُولْ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي﴾ نه‌وسا بلینت: خواجه خوز‌گه
مردنی منت دوا بخستایه ﴿إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ﴾ بؤ ماو‌دیه‌کی نزیک ﴿فَأَصَّدَقَ﴾ جا مال‌م بیه‌خشایه
﴿وَأَكْن مِنْ الصَّالِحِينَ﴾ وه له‌چاکه‌کاران بوومایه ﴿وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا﴾ ههر گیز خوا هیچ که‌سینک
دوا ناخات (له‌مردن) ﴿إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا﴾ کاتیک که‌وه‌ختی (مردنی) هات ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ وه خوا
شاره‌زایه به‌وه‌ی که ده‌یکهن ﴿

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَسْتَعِجِ اللَّهُ﴾ نه‌سبیحانی خواد ده‌کات ﴿مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ﴾ نه‌وه‌ی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه ﴿لَهُ الْمُلْكُ﴾ ده‌سه‌لانی ته‌واو بۆ نه‌وه ﴿وَلَهُ الْحَمْدُ﴾ وه‌هرچی ستایش هه‌یه هه‌مووی بۆ نه‌وه ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه‌نه‌وه به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا به‌ده‌سه‌لانه ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ﴾ خوا نه‌و زاته‌یه که ئه‌وه‌ی دروست کردوه ﴿فَإِنَّكُمْ كَافِرٌ﴾ نه‌مجا هه‌ندی‌کستان بێ باوه‌رو ﴿وَمَنْ كُفِرَ مِنْكُمْ﴾ هه‌ندی‌کی تریشتان باوه‌ردارن ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ نَصِيرٌ﴾ وه‌خوا بینایه به‌هر شتی‌ک که نه‌نجامی ده‌دهن ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْحَقُّ﴾ خوا ناسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردوه به‌حق و راستی ﴿وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ﴾ له‌جوانترین شیوه‌شدا وینه‌ی کی‌شاون ﴿وَاللَّهُ الْمَصِيرُ﴾ وه‌سهر نه‌نجامیش ههر بۆ لای نه‌وه (گه‌رانه‌وه) ﴿يَعْلَمُ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههرچی له‌ناسمانه‌کان و زه‌وی دایه خوا ده‌یزانی ﴿وَيَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تَعْلِنُونَ﴾ وه‌شاره‌زایه به‌وه‌ی ده‌یشارنه‌وه، وه‌به‌وه‌یشی ناشکرای ده‌که‌ن ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ وه‌خوا زانایه به‌وه‌ی له‌ناو ده‌ و ده‌رونده‌یه ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا بِالَّذِينَ﴾ نایا پیتان نه‌گه‌یشتوره هه‌والی نه‌وانه‌ی ﴿كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾ که بێ باوه‌ر بوون له‌مه‌و پش ﴿فَذَاؤُوا بِالْأَمْرِ﴾ بۆیه چه‌شتیان توله‌ی کاری خو‌ریان ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ وه‌بۆ نه‌وان هه‌یه سزای سه‌خت ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُ﴾ نه‌و (سزایه) بینگومان به‌ه‌وی شه‌وه وه‌بوو ﴿كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ﴾ که پیتغه‌مبه‌ره‌کانیان بۆ هات به‌به‌لگه‌ی ناشکراوه ﴿فَقَالُوا أَإِذَا شَرُّهُمُوهُوا﴾ که چی ده‌یان ووت چۆن ئه‌مێ ئاده‌می به‌ک له‌خۆمان پێ نموو نیمان بکات ﴿فَكَفَرُوا وَكَفَرُوا﴾ نه‌مجا بێ پروا بوون و پروسان وه‌رگیرا ﴿وَأَسْتَعِجِ اللَّهُ﴾ وه‌خواش بێ نیازی نواند (له‌باوه‌ر هیشانیان) ﴿وَاللَّهُ عَنِ خَيْدٍ﴾ وه‌خوا ده‌وله‌مه‌نده‌و شایسته‌ی ستایشه ﴿رَعِمَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بێ باوه‌ردان وایان ده‌زانی ﴿أَنْ لَّنْ يَبْعَثُوا﴾ که (له‌پوژی دوا‌یی دا) زیندوو ناکریشه‌وه ﴿قُلْ بَلَى﴾ ئه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ (پیان بلی: به‌لی ﴿وَرَبِّيَ اشْعَلُ﴾ سویتند به‌په‌روه‌ردگارم بینگومان زیندوو ده‌کریشه‌وه ﴿لَنُكَلِّمَنَّ مِنْهَا غَلَقًا﴾ دلنیا‌بن پاشان هه‌والتان بێ ده‌دریت به‌وه‌ی که کر دووناته ﴿وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ وه‌ئه‌مه‌ بۆ خوا (زور) ناسانه ﴿فَقَامُوا بِآيَةِ رَسُولِهِ﴾ که‌واته باوه‌ر به‌پیتن به‌خواو پیتغه‌مبه‌ره‌که‌ی و ﴿وَالَّذِينَ الَّذِينَ نُرْسِلُهُمْ﴾ په‌رووناکی یه‌ی دامان به‌زاندوه‌وه (که‌قورئانه) ﴿وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ وه‌خوا ناگاداره به‌وه‌ی که ده‌یکه‌ن ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ﴾ (پاداشتان ده‌داته‌وه) له‌پوژی‌کدا که کۆتان ده‌کاته‌وه بۆ پوژی کۆکردنه‌وه ﴿ذَلِكَ يَوْمُ الْقِيَامِ﴾ شه‌وپوژه پوژی زبانباری به‌ ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ وه‌هر که‌سیتک بر و به‌پیتت به‌خوا ﴿وَيَقْعَلْ صِلَا﴾ وه‌کرده‌وه‌ی چاک بکات ﴿يُكَفِّرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِ﴾ خوا چاوپوژی ده‌کات له‌گوناهه‌کانی و ده‌یانسرپیته‌وه ﴿وَيُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ﴾ وه‌ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیکه‌وه ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که جۆگه‌ی ناوی زور به‌ژیریاندا ده‌روات ﴿حَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تیتدا ده‌پیتنه‌وه به‌هه‌میشه‌یی وه‌تا هه‌تایی ﴿ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَلِيمُ﴾ نه‌وه‌یه بردنه‌وه و سهر که‌وتنی گه‌وره ﴿

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا﴾ نه‌واندی که بن باوهر بیرون و نیشانه و بدنگد کانی یتیمه‌یان به دروزانی
 ﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ﴾ نه‌وانه هاوه‌لی ناگرن ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ تیندا ده‌میننه‌وه به‌هه‌میشه‌یی ﴿وَبِئْسَ
 الْتَصِيرُ﴾ وه سهر نه‌نجامینکی زور خرابه ﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ﴾ هیچ ناپره‌هتسی به‌ک تووشی
 (خه‌لک) نایب ﴿إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ مه‌گهر به‌فهرمانی خوا نه‌بیت ﴿وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ ههر که‌سینک باوهر
 به‌یتیت به‌خوا ﴿يَهْدِ اللَّهُ سَبِيلَهُ﴾ خوا ری‌نمورنی دلی ده‌کات ﴿وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ وه خوا به‌هه‌مو
 شت ناگاداره ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ گویرایه‌لی خوا و گویرایه‌لی پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن ﴿فَإِنْ
 تَوَلَّيْتُمْ﴾ نه‌وسا ته‌گهر پشتان تی کرد ﴿فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا﴾ جا نه‌وه‌ی له‌سهر پیغه‌مبه‌ری یتیمه‌یه
 ﴿الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ ته‌نھا گه‌یاندنی پروون و ناشکرای (نابنه‌که‌به‌نی) ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ خوا
 زانیکه که‌جگه له‌و هیچ به‌رستراونکی راست نی‌یه ﴿وَعَلَىٰ اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ده‌ی
 با باوهر داران ته‌نھا پشت به‌خوا بیه‌ستن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه
 ﴿إِنْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوَّلَادِكُمْ وَعَدُوِّكُمْ﴾ به‌راستی هه‌ندیک له‌رزان و منداله‌کانتان دوزمنی
 یتیمه‌ن (به‌وه‌ی ده‌یانه‌ویت ریگریتان بکه‌ن له‌رینگه‌ی خودا و به‌شیمانان بکه‌نه‌وه له‌ثاینه‌که‌تان)
 ﴿فَأَعِزُّوهُمْ﴾ جا خو‌تانیان لی بیاریزن (وناگاداریان بن، به‌گو‌تیا نکه‌ن) ﴿وَإِنْ تَعَفُّوا﴾ وه ته‌گهر
 (لییان) بیورن ﴿وَتَضَعُوا﴾ وه واز به‌یتن (لییان) ﴿وَتَعَفُّوا﴾ وه (لییان) خوش بین ﴿وَإِنْ اللَّهُ عَفُورٌ
 رَحِيمٌ﴾ نه‌وه بینگومان خواش لی خوش بووی میهره‌بانه ﴿إِنَّمَا أَمْرُكَ وَالْوَلَدُكُمْ فِتْنَةٌ﴾
 بینگومان سه‌روه‌ت و سامان و مال و مندالن هوی نا‌قی کرده‌وه‌تانن ﴿وَاللَّهُ بِعَدُوِّ الْعِزِّ عَزِيزٌ﴾
 له‌کانتیکدا خوا پاداشنی زور گه‌وره‌ی له‌لایه ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ که‌وا بوو له‌خوا به‌رسن
 و به‌ندایه‌تی نه‌و بکه‌ن نه‌وه‌نده‌ی که‌ده‌توانن ﴿وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا﴾ وه گو‌یرایه‌ل و ملکه‌چی بن ﴿وَأَطِيعُوا
 خَيْرَ الْأَنْفُسِ كُفْرًا﴾ وه مان به‌خشن که‌بو خو‌تان چاکتره ﴿وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ﴾ وه نه‌وه‌ی پاریزراو بی
 له‌چرووکی نه‌فسی خوی ﴿فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ههر نه‌وانن سه‌رکه‌وتوو و زرگار ﴿إِنْ تَقْرَضُوا
 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾ ته‌گهر قهرز بده‌ن به‌خوا به‌قهرزینکی چاک (واته بیبه‌خشن له‌پیناوا خوا) ﴿يُضَاعَفْهُ
 لَكُمْ﴾ چند به‌رانبه‌ری ده‌کاته‌وه بو‌تان ﴿وَيُغْفِرْ لَكُمْ﴾ وه لیسان خوش ده‌بی ﴿وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾
 وه خوا سوپاسگوزاری له‌سهرخو و به‌نارامه ﴿عَلَيْهِ الرِّجَابُ وَالشَّهَادَةُ﴾ (نه‌و زاته‌په‌روه‌ردگارنکی)
 زانا و ناگاداره به‌شته‌په‌نه‌ان و ناشکراکان ﴿الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ زالی بالاده‌ستی کاربه‌چی به‌

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خواوی به خشندهی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نهی پیغمبر ﷺ ﴿تَوَّابًا﴾ (تو و تومسه ته که ت) ﴿إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ هەر کاتیک وستان ژنه کانتان ته لاق بدهن ﴿فَطَلَقُوهُنَّ أَوْ بَعْدَ بَعْضِ مَا كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ﴾ (نه و کاتهی له جهیز پاک بوونه ته ووه له گه لیان دروست نه بوون) ﴿وَأَخْضُوا إِلَيْهَا﴾ وه عیدهی (ژنه کانتان) به ووردی بزمیرن ﴿وَأَقْرَبُوا إِلَيْهَا﴾ وه له خوا بترسن که بهر وهر دگارتانه ﴿لَا تَحْزَنْ جُوهُنَّ﴾ نه و ژنانه دهر مه کهن ﴿مَنْ يُولُوهُنَّ﴾ له ماله کانی خویان (تا عیده بان ته و او ده بی) ﴿وَلَا يَحْزَنْ﴾ نافر تانیس با دهر نه چن (له ماله کانیان) ﴿إِلَّا أَنْ يَتَّبِعْتُمُ حُكْمَ اللَّهِ﴾ مه گهر کاریک خرابی ناشکرا بکهن ﴿وَأَنْ تَحْذَرُوا اللَّهَ﴾ وه نه وانه سنووره کانی خودان ﴿وَمَنْ يَحْذَرِ اللَّهَ﴾ هەر که سیک له سنووره کانی خوا دهر بچیت ﴿فَعَدَّ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾ نه ووه بنگومان سسته می له خوی کر دووه ﴿لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ﴾ تو چو وزانی له وانه به خوا پیشی بهیتیت ﴿بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا﴾ دواي نه ووه کار و بار و دؤخیکی تر (و ژن و پیایوه که بکه و نه ووه به کتر و ناشتیان بیته ووه) ﴿فَإِنْ يَلْقَئْهُ جَاهِلُونَ﴾ نه مجا که گه یشتنه کانی خویان (باش ته لاقیک بان دوو ته لاق) ﴿فَأَمْسِكُوا مِنْ يَمْعُرُوفٍ﴾ نه ووه سا بان بیان نه ووه به باشی (بیان به ووه بؤ لای خوتان به شیوه به کی چاک) ﴿أَوْ لَوْ يَفْقَهُنَّ يَمْعُرُوفٍ﴾ بان لیان جیا یسه ووه به باشی ﴿وَأَشْهَدُوا ذَنْبَ عَدْلِ يُنْكَرُ﴾ وه دوو شاهیدی داد بهر وهر بگرن له خوتان ﴿وَأَقْرَبُوا إِلَيْهَا﴾ که له بهر خوا نه ووه شاهیدی بهن ﴿ذَلِكَ﴾ نه وانهی (باسکران بهندیکن) ﴿يُوعِظُ بِهِنَّ كَأَنْ يُوْفَيْنَ﴾ که ناموز گاری نه وانهی بی ده کری که با وهر بان هه بی ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ به خوا و بر وری دوا بی ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه ههر که سی خواناس بی ﴿يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾ خوا دهر ووی لی ده کاته ووه ﴿وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ وه رزق و ریزی ده دات له لایه که ووه که به خه بالیدا نه هاتووه و بیری لی نه کرده نه ووه ﴿وَمَنْ يَتَّكِلْ عَلَى اللَّهِ﴾ وه هه که سی پشت به خوا بهستی ﴿فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ نه ووه خواي بهسه ﴿إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ﴾ به راستی خوا کار و فرمائی خوی به نه ووه جام ده گه بهستی ﴿فَعَدَّ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ بنگومان خوا بؤ هه موو شتی که نه دازه به کی دیاری کراوی داناوه ﴿وَالَّذِي يَتَّبِعُ مِنَ الْغَيْبِ﴾ نه وانهی که بی هیوا ده بی له که و نه جهیز ووه ﴿مَنْ يَسْتَأْذِنْكُمْ﴾ له ژنانتان ﴿إِنْ أَرَبْتُمْ فَعِدَّتُهُمْ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ نه گهر (دهر بارهی زانی عیده بان) دوو دل بوون نه ووه عیده بان سی مانگه ﴿وَالَّذِي أَرَبْتُمْ عَنْهُ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ﴾ وه (هه روا) نه وانهش که (له بهر مندالی) هیشتا جهیز بان پییدا نه هاتووه (عیده بان ههر سی مانگه) ﴿وَأُولَئِكَ الْأَحْصَالُ﴾ وه ژنانی سک پر (دوو گیان) ﴿أَجَاهُكُمْ أَنْ تَصْغُرَ حَمَلُهُنَّ﴾ عیده بان نه ووه کاته به که سکه که بان دابنن ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ ههر که سیک له خوا بترسیت ﴿يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ بُشْرًا﴾ خوا کاری بؤ ناسان ده کات ﴿ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ﴾ نه ووهی (که باسکرا) فرمائی خوا به ﴿أَشْرَ لَهُ إِلَٰهٌ﴾ که بؤی ناردونه ته خواره ووه ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ﴾ وه ههر که سیک خواناس و له خوا ترس بیت ﴿يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ﴾ گونا هه کانی بؤ دانه پوشتی و نه بانسر نه ووه ﴿وَيُعْطِ لَهُ أَجْرًا﴾ پاداشتی گه ووهی ده داته ووه

﴿أَشْكُرُ﴾ (ژئانی ته لاق دراو) دابنن و نیشه جیان بکن ﴿مِنْ خَيْثُ سَكَّرُ﴾ لهو شوینه‌ی که (خوتان) داده‌نیشن و نیشه جی ده‌بن ﴿مِنْ زُجْرٍ﴾ به پی‌ی توانای خوتان ﴿وَلَا ضَارَّ رُؤُفَ﴾ وه زیانیان پی مه‌گه‌بنن ﴿لِضَرْفِ وَأَعْيَیْ﴾ تا ته‌نگیان پی هه‌لچنن ﴿وَأَنْ كُنْ أُولَیَّ حَلٍ﴾ وه نه‌گه‌ر دوو‌گیان بوون ﴿فَلْيُؤَاغَبْ﴾ نه‌وه خهر جیان بکیشنن ﴿حَتَّى يَصْغَى حَنْفَرُ﴾ تا سکه‌که‌یان دانه‌ننن ﴿وَأَنْ أَرْضَعُ لَكَ﴾ نه‌وسا نه‌گه‌ر شیریان دا به‌ منداله‌که‌تان ﴿فَلْيُؤَاغَبْ أَجُورُ﴾ نه‌وا تیره‌ش کسری‌یان بده‌نی ﴿وَأَجْمِرُوا بِنْتَكُمْ بِمَعْرُوفٍ﴾ وه له‌ناو خوتاندا راویژ بکن به‌چاکی (ده‌بار‌ه‌ی منداله‌که) ﴿وَأَنْ تَقَاتِرُوا﴾ وه نه‌گه‌ر ته‌نگیتان کرد (نه‌سازان له‌کر نه‌که‌دا) ﴿فَسَرِّضْ لَهَا أُخْرَى﴾ نه‌وه با نافر‌ه‌تیک‌ی تر شیر‌ی بدانی ﴿لِيَتَفَقَّ دُوسَعُ مِنْ سَعْدٍ﴾ باده‌وله‌مه‌ند به‌پی‌ی ده‌وله‌مه‌ندی نه‌فه‌قه‌ بدات ﴿وَمَنْ قُدْرَ عَلَیْهِ رِفْدُ﴾ وه هه‌ر که‌سینک که‌م ده‌ست وه‌زار بوو ﴿فَلْيَفْقِ مَقَاءَ اللَّهِ﴾ با به‌پی‌ی نه‌وه‌ی که‌خوا داویه‌تیه نه‌فه‌قه‌ بدات ﴿لَا يَكِلُ اللَّهُ فُقَا﴾ خوا داوا له‌که‌س ناکات ﴿إِلَّا مَاءَ شَهَاءٍ﴾ مه‌گه‌ر به‌پی‌ی نه‌وه نه‌بیت که‌پیتی داوه (له‌نوانا) ﴿سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾ بینگومان خوا دوا‌ی نه‌نگانه‌ناسانی دینیت ﴿وَكَايْنِ مِنْ قَرْعَةٍ عَنَّتْ﴾ زور له‌گون‌دش‌ین و شار‌نشین‌ه‌کان سه‌ر‌پنجی‌یان کرد ﴿عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ﴾ له‌فه‌رمانی به‌رو‌ه‌ر دگار و پی‌غه‌مه‌ره‌کانی ﴿فَلْيَسْتَهْ﴾ نیمه‌ش پر‌سینه‌وه‌مان له‌گه‌ل کردن ﴿جَسَاءَ شَرِيدٍ﴾ به‌پر‌سینه‌وه‌به‌کی سه‌خت ﴿وَعَدَّتْهَا عَذَابًا لَكْرًا﴾ وه سز‌امان دان به‌سزایه‌کی دزوار ﴿فَلَا تَقْتِرْ أَمْرًا﴾ نیر‌ثاکامی کرد‌ه‌وه‌ی خویانیان چه‌شت ﴿وَكَانَ عَقِبَهُ أَمْرٌ خُسْرًا﴾ وه سه‌ر‌نه‌نجامی‌کاریان بوو به‌زیانیاری و خه‌سار‌ومه‌ندی ﴿أَفَلَا تَعْلَمُونَ عَذَابَ الشَّدِيدِ﴾ خوا ناماده‌ی کرد‌وه‌بو‌یان سزایه‌کی سه‌خت ﴿فَلْيَتَوَالِ اللَّهُ﴾ که‌واته له‌خوا بتر‌سن ﴿يَا أُولَیَّ الْأَلْبَابِ﴾ ته‌ی نه‌وه که‌سانه‌ی خاوه‌ن‌زیری و بی‌ر و هوشن ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی باوه‌ریان هیتاوه ﴿فَلْيَأْزِلْ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا﴾ بینگومان خوا قور‌ثانی بو‌ دابه‌زاندون ﴿وَرَسُولًا﴾ بیلواغیت‌ک‌ر (هم‌روه‌ک بوی ناردون) پی‌غه‌مه‌ره‌ک که‌ده‌خو‌نیشه‌وه‌بو‌تان ﴿يَا أَيُّهَا اللَّهُ فَبَيِّنْ﴾ نایه‌ته‌کانی خوا که‌روون کرد‌ه‌وه‌ن ﴿لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تاده‌ر به‌یئیت نه‌وانه‌ی که‌باوه‌ریان هیتاوه ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ وه کرد‌ه‌وه‌ی چاکیان کرد‌وه‌ه ﴿مِنَ الظَّالِمِينَ إِلَى الْوَرِّ﴾ له‌تاریک‌ستانی (پی‌دینی) بو‌رووناکی (دینداری) ﴿وَمَنْ يُؤْمِرْ بِأَمْرِ﴾ وه هه‌ر که‌سینک باوه‌ر به‌یئیت به‌خوا‌ی گه‌وره ﴿وَيَعْمَلْ صَالِحًا﴾ وه کار و کرد‌ه‌وه‌ی چاک نه‌نجام بدات ﴿يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ﴾ نه‌وه خوا‌ی گه‌وره ده‌یخاته‌ناو به‌هه‌شتانیک‌ه‌وه ﴿فَخَرِي مِنْ حَتَّى الْأَنْهَارِ﴾ که‌به‌ژیر دره‌خته‌کانبدا جو‌گه‌ناوی زور دهر‌وا ﴿حَالِينَ فِيهَا أَدْنَى﴾ تباده‌میننه‌وه‌به‌هه‌میشه‌یی ﴿فَلْيَأْخُذْ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا﴾ بینگومان خوا (له‌وی) رو‌زی چاکی بو‌ناماده‌کرد‌وه‌ه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ خوا زانیک‌ه‌ه ﴿حَتَّى سَمِعَ﴾ که‌جه‌وت ناسمانی دروست کرد‌وه‌ه ﴿وَمِنَ الْأَرْضِ مَشَاهِدٌ﴾ وه به‌وته‌ی نه‌وان زه‌ویشی دروست کرد‌وه‌ه ﴿يُنَزِّلُ الْأَمْرَ بَيْنَهُنَّ﴾ فه‌رمانی خوا له‌نیوانیاندا داده‌به‌زیت ﴿لِيَقْلُقُوا أَنَّ اللَّهَ﴾ تا چاک بزانن که‌خوا ﴿عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌سه‌ر هه‌موو شتینک‌دا به‌ده‌سه‌لات و به‌توانایه ﴿وَأَنَّ اللَّهَ﴾ وه بینگومان خوا ﴿فَلْيَأْخُذْ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا﴾ (به‌زانست و زانیاری) ده‌وری هه‌موو شتینکی داوه (واته : ناگاداری هه‌موو بو‌ونه‌وه‌ره) ﴿

سوره‌ی (التحریم)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

پیغمبه‌ری خودا (ﷺ) له‌گه‌ل خاتوو ماریه‌ی خیزانی کزبویه‌وه و حه‌فصه‌ی دایکی باوهره‌دارانش به‌مدی زانی، پیغمبه‌ریش (ﷺ) به‌حەفصه‌ی فەرموو: ئەو ماریه‌م له‌خۆم حەرام کرد به‌و مەرجه‌ی ئەم نەهیتیه‌ لای کەس نەدر کەیت، حەفصه‌ش رۆشت لای عائشه‌ نەهیتیه‌ که‌ی درک‌اندا، به‌م هۆیه‌وه ئەم سورده‌ته‌ هاته‌ خواره‌وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ ئە‌ی پیغمبه‌ر (ﷺ) ﴿لَتَرْجِفَنَّ مَا أَلَعَّ اللَّهُ لَكَ﴾ بۆچی شتێک له‌خۆت حەرام ده‌که‌یت که‌ خوا بۆی حەلال کردو‌یت (مه‌به‌ست بێ خاتوو ماریه‌ بوو) ﴿تَبَيَّنَ مَرْضَاتُ أَرْوَاحٍ﴾ تۆ به‌زامه‌ندی ژنه‌کانه‌ ده‌وی ﴿وَاللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ له‌کاتێکدا خوا له‌خۆشبووی میهره‌بانه‌ ﴿مَدَّ قَرَضَ اللَّهِ لَكَ﴾ بێگومان خوا دایناوه‌ بۆتان ﴿تَحَالُفُ لَكُمْ﴾ هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی سوینده‌کانان ﴿وَاللَّهُ مُؤَنِّسٌ﴾ خوا کارساز و دۆستی ئێوه‌ ﴿وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ وه‌ شه‌و زانای کاردروسته‌ ﴿وَإِذَا نَسَرَ النَّبِيُّ﴾ کاتێک که‌ پیغمبه‌ر (ﷺ) به‌نه‌یتی ﴿إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثٌ﴾ لای هه‌ندی له‌ژنه‌کانی قسه‌یه‌کی درک‌اند ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ بِهِ﴾ ئەمجا که‌نه‌و (ژنه‌) قسه‌که‌ی کرد (بۆ هه‌وێکه‌ی) ﴿وَأُظْهِرَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾ خواش پیغمبه‌ری (ﷺ) ناگادار کرد ﴿عَرَفَ بَعْضُهُ، وَقَرَضَ عَنْ﴾ (پیغمبه‌ر (ﷺ) هه‌ندی (له‌قسه‌کان) ی باسکرد و بێ ده‌نگ بوو له‌ ﴿بَعْضٍ﴾ هه‌ندیکی تری ﴿فَلَمَّا تَبَيَّنَ بِهِ، قَالَتْ﴾ ئەمجا که‌ بێ ی ووت (ژنه‌که‌ی) ووتی: ﴿مَنْ أَتَى هَذَا﴾ کێ ئەمه‌ی بێ گه‌بانه‌ی ﴿قَالَ تَبَيَّنَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ﴾ فەرمووی خوای زانای ناگادار بێ ی گه‌باندم ﴿إِنْ شَاءَ إِلَى اللَّهِ﴾ (ئه‌ی حەفصه‌ و عائشه‌) ئەگەر هه‌ر دوو کسان ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای خودا (جێ ی خۆبه‌تی) ﴿فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا﴾ چونکه‌ به‌راستی دلتان لایدا (له‌ حەق و راستی) ﴿وَإِنْ تَطَهَّرَا عَلَيْهِ﴾ وه‌ ئەگەر به‌ستی به‌کتر بگه‌رن له‌دژی پیغمبه‌ر (ﷺ) (سه‌ر که‌وتوو نابن) ﴿قَالَ اللَّهُ هُوَ مَوْلَانَا﴾ چونکه‌ بێگومان پشگیری ئەوه‌ خواو ﴿وَجِبْرِيلُ وَصَلُّوا الْمُرْسَلِينَ﴾ جوهره‌ئیل و ئیمانداره‌ چاکه‌کانیش ﴿وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ﴾ دوا ی ئەوان فریشته‌کانیش به‌ستیوانی ئەوان ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ أَنْ خَلَقَ﴾ دلباس ئەگەر ئێوه‌ ته‌لاق به‌دات به‌روه‌ردگاری ﴿أَنْ يُّبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْ هَٰؤُلَاءِ﴾ له‌بری ئێوه‌ ژنانیکی باشتر له‌ ئێوه‌ی ده‌داتن ﴿مُسْلِمًا مِّنْ مِّنْهُمْ﴾ موسلمانانی، به‌روادارانێ ﴿فَبَيَّنَتْ تَقِيَّتَهُ﴾ نزاکارانی، ته‌وبه‌کارانی ﴿عَلَيْكَ سَلَامٌ خَيْرٌ﴾ خوا به‌رستانی، پۆزوو گه‌ران ﴿تَبَيَّنَتْ وَأُنْكَرُ﴾ له‌ بێوه‌ ژنان و کیزان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە‌ی ئەوانه‌ی که‌ باوه‌رمان هه‌تاوه‌ ﴿فَوَافِسُكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا﴾ خۆتان و که‌س و کارتان به‌ارێزن له‌ ناگه‌رێک ﴿وَقَدْ هَمَّتْ أَلْسُنُ وَلِيِّهَا﴾ که‌ سه‌ووته‌مه‌نی به‌که‌ی ناده‌می و به‌رده‌ ﴿عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ عَلَاظٌ شِدَادٌ﴾ سه‌ره‌رشتی شه‌و (ناگه‌ری دۆزه‌خه‌ن) چه‌ند فریشته‌یه‌کی زیو و نوڵه‌و تیز ی وان ﴿لَا يَصُونُ اللَّهُ مَا أَمَرَهُمْ﴾ که‌ ناهه‌رمانی خوا ناکه‌ن له‌وه‌ی که‌ فەرمایان بێ شه‌دات ﴿وَيَقْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ وه‌ چ فەرمایان بێ به‌رێ ده‌یکه‌ن ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئە‌ی ئەوانه‌ی که‌ بێ باوه‌ر بوون ﴿لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ﴾ ئە‌مه‌رۆ (که‌ پۆزی دوا به‌) عۆز و به‌یانو مه‌هه‌تته‌وه‌ ﴿إِنَّمَا تَجْعَلُونَ مَأْكَلًا تَعْمَلُونَ﴾ چونکه‌ بێگومان به‌داشت ده‌درێته‌وه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌ ده‌تانکرد ﴿۷﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی که با و ه‌پ‌تان هیتاوه ﴿تُؤْتُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بگه‌پ‌ننه‌وه بۆ لای خوا‌ی گه‌وره
 ﴿تُؤْتُوا نَفْسُوحًا﴾ به‌گه‌پ‌انه‌وه به‌کی ئیجگاری (و‌راست و دروست، که جاریکی تر نه‌گه‌پ‌ننه‌وه سه‌ر
 نه‌و گونا‌هه) ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَكْفُرَ عَنْكُمْ مِصْرًا يَكْفُرًا﴾ تا به‌روه‌رد گارتان له‌ گونا‌هه کائشان خوش بیی
 ﴿وَيُدْخِلَكُم مِّنْ جَنَّتٍ﴾ وه‌ بنان خان‌ه ناو باخانی‌که‌وه ﴿تَخْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ که ده‌پ‌وا به‌ژیر باند
 جز گه‌ ناوی زور ﴿يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ﴾ له‌پ‌ورژن‌کدا که خوا‌ی گه‌وره، پی‌ننه‌مه‌ر
 و‌که‌سانی که با و ه‌پ‌ان هیتاوه له‌گه‌لیدا سه‌ر شو‌پ‌ریان ناکات ﴿تُؤْتُهُم مِّنْ تَحْتِهَا نَاقَاتِ الْبُيُوتِ﴾ پ‌ووناکی
 (نیمان) بیان ده‌پ‌وات له‌پ‌یش‌بانه‌وه ﴿وَيَأْتِيهِمْ﴾ له‌لای راستیانه‌وه ﴿يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتَيْنَا لَأُؤْتِنَا﴾
 ده‌ل‌بن نه‌ی به‌روه‌رد گارمان پ‌ووناکی به‌که‌مان بۆ زیادو ته‌واوب‌که ﴿وَنُغْفِرْ لَنَّا﴾ وه‌ل‌یمان خوش به
 ﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ به‌راستی ه‌ر ت‌ویت به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لا‌تداری ﴿يَا أَيُّهَا
 النَّبِيُّ﴾ نه‌ی پی‌ننه‌مه‌ر ﴿جَاهِدِ الْكُفْرَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ بجه‌نگه له‌گه‌ل بی با و ه‌پ‌ان و دوو پ‌وواندا
 ﴿وَأَعْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾ وه‌توند و نی‌ی‌زه له‌گه‌لیاندا ﴿وَمَا أَوْفَوْهُم جَهَنَّمَ﴾ وه‌ج‌ییان دوزه‌خه ﴿وَبَشِّرِ الْمَصِيرُ﴾
 که سه‌ر نه‌نجام‌یکی زور خرابه ﴿صَبَرْنَا اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا أَمْرًا لُّجْ وَأَمْرًا لُّوْطٍ﴾ خوا‌ بۆ بی
 با و ه‌پ‌ان ژنی نوح و ژنی لوطی به‌نمونه هیتا‌به‌وه ﴿كَانَتْ لَحْتِ عَبْدِ قَيْنَ﴾ که له‌ژیر (نیکاحی) دوو
 به‌نده‌دا برون ﴿مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ﴾ له‌به‌نده چاکه‌کانی ئیمه ﴿فَقَاتِلْهُمْ﴾ نه‌مجا خیانه‌تیان له‌گه‌ل‌کردن
 (مه‌به‌ست پتی بی با و ه‌پ‌ برون پی‌یان) ﴿فَلَمْ يَغْنَبْهَا عَنْهُمْ مَرَّةً اللَّهُ شَيْئًا﴾ که‌چی (میره‌د کانیان) نه‌بیان‌توانی
 شتی‌ک له‌سزای خوا‌یان لی دوو ریخه‌نه‌وه ﴿وَقِيلَ أَهْلَكَ النَّارُ﴾ وه‌پ‌یان ووترا که پ‌ر‌ونه ناو نا‌گه‌روه
 ﴿مَعَ الَّذِينَ خَلَوْا﴾ له‌گه‌ل نه‌وانه‌ی که ده‌پ‌ر‌ونه ناو به‌وه ﴿وَصَبَرْنَا اللَّهُ مَثَلًا﴾ (ه‌روا) خوانمونه‌به‌کی
 نری هیتا‌به‌وه ﴿الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بۆ نه‌وانه‌ی که پ‌روایان هیتاوه ﴿أَمْرًا لِّقُرْعَانَ﴾ (به) ژنی فیر‌عون
 ﴿إِذْ قَالَتْ كَاتِبُكَ كَهَؤُلَئِی﴾ پ‌ه‌روه‌رد گارم بۆم دروست بکه ﴿عِنْدَكَ بَيْنَا وَبَيْنَ الْجَنَّةِ﴾
 لای خ‌وت مالیک له‌به‌ه‌شتدا ﴿وَنَجَّیْ مِنْ قُرْعَانَ وَعَمَلِهِ﴾ وه‌پ‌ر‌گارم بکه له‌فیر‌عون و کرده‌وه‌کانی
 ﴿وَنَجَّیْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ وه‌پ‌ر‌گارم بکه له‌گه‌لی سته‌مکاران ﴿وَمَرَّسِمًا لِّبَنَاتِ عِمْرَانَ﴾ وه‌(به)
 مه‌ریه‌می کچی عیمران (نمونه ده‌هیتی‌به‌وه) ﴿الَّتِی أَخَصَّتْ قَرْحَهَا﴾ نه‌وه‌ی که داو‌یشی خ‌وی پاک
 پ‌ا‌گرت ﴿فَفَخَّرَ بِهَا﴾ نه‌وسا ئیمه فورمان پیا‌کرد ﴿مِنْ رُّوحِنَا﴾ له‌پ‌ر‌وح‌یک که خ‌ومان دروستمان
 کرد و وه‌ ﴿وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ﴾ وه‌ با و ه‌پ‌ی هیتا‌بو به‌ ووته‌کانی به‌روه‌رد‌گاری خ‌وی
 و‌کتیبه‌کانی ﴿وَكُنْتَ مِنَ الْفَائِزِينَ﴾ وه‌ له‌پ‌یزی گو‌پ‌رایه‌ل و فەرمان‌به‌رداراندا بوو ﴿﴾

سورەتى (الملك)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ به ناوی خواى به خشندهى میهره بان

﴿تَبَارَكَ الَّذِي يَمْلِكُ﴾ گه وره و پیرۆزه ئەو زاتەى که هەرچی دەسه لات و پاشایی ههیه به دهست ئەوه
 ﴿وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ وه ئەو دەسه لاتداره به سەر هه سوو شتێکدا ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ ئەو
 زاتەى که مردن و زبانی داهێتاوه و دروستکردوه ﴿يَسْتَوِي﴾ تا ناڤیشان بکاته وه ﴿أَلَمْ أَحْسَنْ عَسَلًا﴾
 که کرده وهى کامتان چاکتره ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ﴾ وه هەر ئەوه بالا دهست و لى خو شبوو ﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئەو زاتەى که جهوت ئاسمانى دروست کردوه يه که له سەر يه که ﴿مَنْزَرٍ﴾
 تو نابیت (ئەى تەماشاکەر) ﴿فِي خَلْقِ الرَّحَنِي﴾ له دروست کراوه کانی خواى میهره باندا ﴿مَنْ تَقْوَى﴾ هیچ
 نارێکی يه که ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ چاو بگێره و ورد به ره وه (بزانه) ﴿هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ﴾ ئایا هیچ ناته و او يه که
 ده بینیت ﴿فَارْجِعِ الْبَصَرَ﴾ دووباره چاو بگێره ﴿كَرِيمٍ﴾ يه که له دواى يه که ﴿يَقُولُ إِنَّكَ الْبَصَرُ حَاسِبًا﴾
 چاووت به برى وایى و ناو میندیی ده گه رینه وه بۆ لای غۆت ﴿وَهُوَ خَبِيرٌ﴾ وه ئەو (چاووت) ماندوه وه
 و تاقه تى چووه ﴿وَلَقَدْ رَئَيْنَا النُّجُومَ﴾ سوتندیت بینگومان ئاسمانى دونهامان پازاندوه ته وه
 به چرای زور (ی تهستیره) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ رُجُومًا لِلشَّيْطَانِ﴾ وه گێر او مانن به ره جمى شه یثانه کان ﴿وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ
 السَّعِيرِ﴾ وه ئاماده مان کردوه بۆ ئەوان (له قیامه تدا) سزای ئاگرى هه لگیر ساو ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 بِرَبِّهِمْ﴾ وه بۆ ئەوانەى که بى بر و ان به په ره وەر گاریان ﴿عَذَابُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ مِنَ النَّارِ﴾ سزای دۆزه خ
 ئاماده یه، که مه نزلگایه کى زور خرابه ﴿إِذَا الْقَوَايِمُ خَلَّيْطٌ﴾ کاتی که فری درانه ناوی به وه
 ﴿سَمِعُوا اللَّهَ شَهِيقًا﴾ له و دۆزه خه وه لووره و نر که يه که ده بیستن ﴿وَهُنَّ تَقُورٌ﴾ وه ئەو ته کوئى و جۆش
 ده خوات ﴿لَقَدْ تَمَرَّزْنَا مِنَ الْغَيْظِ﴾ نزیکه (دۆزه خ) له پاقانا پاره پاره بى ﴿لَقَدْ أَلَيْنَا فِيهَا قَوْجٌ﴾ هه ر
 کانی دهسته يه که فری بدرینه ناوی وه ﴿سَاءَ الَّذِي حَزَنَّا﴾ هه ر گاوانه کانی دۆزه خ په رسیاریان لى ده که ن
 ﴿أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبِيرٌ﴾ ئایا پینغه مبه رێکی تر سینه رتان بۆ نه هاتوه (له دونه ادا) ﴿قَالُوا بَلَى فَرَجَاءَ نَذِيرٍ﴾ ده لێن
 به لى بۆمان هاتوه ﴿فَكُنَّا وَقَفًا﴾ به لام به درۆمان ده زانی، و ده مان ووت (بى) ﴿مَنْزِلَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ﴾
 خوا هیچى نه نار دۆته خواره وه ﴿إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ﴾ نبوه به س له گو مراییه کى گه وره دان ﴿وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ
 أَوْ نَعْقِلُ﴾ وه ده لێن ته گه ر قسه ی (پینغه مبه ران) مان بیستایه ﴿أَوْ نَعْقِلُ﴾ یان تى بگه شتینایه
 ﴿مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ نه مر و له هاوه لانی دۆزه خ نه ده بوین ﴿فَأَعْتَفُوا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ﴾ نه و سا نیت به ناچارى
 دان به گونا هه کانیا ندا ده نین ﴿فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ که و ابو و دورى له میهره بانى خوا بق هاوه لانی
 دۆزه خ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾ بینگومان ئەوانەى له په نهانیدا له خواى خویان ده ترسن
 ﴿لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ﴾ لى خوش بوون و پاداشتی گه وره یان بۆ هه یه

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً﴾ کاتیک بین پروایان نهو سزایه‌یان به‌دی کرد له نزیلک خویانه‌وه ﴿مِصْرَتَ أُجُوهَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 تال ده‌یی پروو خساری نه‌وانه‌ی که‌یی پروا بوون ﴿وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُتِبَ عَلَيْكَ بِهِ النَّعْثُ﴾ وه (پئی یان) ده‌ووتری:
 نه‌مه‌یه نه‌و (پروژه) ی که داواتان ده‌کرد ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: یسم بلین ﴿إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ﴾
 نه‌گهر خوا من و نه‌و (موسولمانانه) ی که له گه‌لمان له ناومان بیات ﴿أَوْ رَحِمَنِي﴾ یا مبه‌ره‌بانیمان
 له گه‌ل بکات ﴿فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ ده‌ی کی په‌نای بی پروایان ده‌دات له سزای سه‌خت
 ﴿قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ بلی: ههر نه‌وه خوای به‌خشنده که پروامان بی هیتاوه ﴿وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ﴾
 وه ههر به‌و پشتمان به‌ستوه ﴿فَسْتَغاثُوا مِنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ جا له مه‌ولا ده‌زائن که کی له گو مرایی
 په‌کی ناشکرا دایه ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ﴾ بلی: یتم بلین ﴿إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا﴾ نه‌گهر لئاو (ی خوار دنه‌وه)
 تان رو بچی به‌ناخی زه‌وی دا ﴿فَمَنْ يَأْتِكُمْ بِمَا وَعَدَ اللَّهُ﴾ ده‌ی کی (بیجگه له خوا) ناوی زولان تان بو
 ده‌هیتی

سوره‌ی ﴿القلم﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی مبه‌ره‌بان

﴿ب﴾ به (نوون) ده‌خوینرته‌وه، خوا به‌مانا که‌ی زاناتره بو زیاتر زانیاری سه‌یری سه‌ره‌تای سوره‌تای
 (البقرة) بکه ﴿وَالْفَلَقِ وَمَا يُنْظَرُونَ﴾ سویند به پینوس و به‌و دیرانه‌ی ده‌پنوسن ﴿مَا أَنتَ بِمَعْمُورٍ﴾
 یخون ﴿تَوَلَّاهُ سَائِبِيٌّ بِهِ خَشْيَ خَاوَاهُ شَيْتَ نَيْتَ﴾ ﴿وَأَنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ وه بیگومان
 باداشتی نه‌برانه‌وه مه‌یه بو تو ﴿وَأَنَّكَ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ وه به‌راستی تو له‌سه‌ر به‌وشت و خویه‌کی
 ئیجگار به‌رزو گه‌وره‌یت ﴿فَسْتَبْصِرُ وَتُبْصِرُونَ﴾ جا به‌م زووانه توش و نه‌وانیش ده‌بینن ﴿
 بِأَيِّكَ الْغَفُورُ﴾ که کامتان شیتن ﴿إِنْ رَبِّكَ هُوَ أَغْلَىٰ عَن سَبِيلِهِ﴾ بیگومان به‌رو مردگاری
 تو له هه‌موو که‌س زاناتره به‌و که‌سه‌ی که پی‌ی راستی خوای وون کردی ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالسُّهُورِ﴾
 وه نه‌و زاناتره به‌و که‌سانه‌ی که پی‌ی راستیان گرتی ﴿فَلَا تُطِيعُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ گو ترایه‌لی نه‌وانه
 مه‌یه که قسه کانت به‌ درو ده‌زائن ﴿وَذُؤُودُ دُهَّانٍ﴾ چه‌زبان ده‌کرد که تو نه‌رمی نشان به‌هیت
 ﴿فَذِهِنَّ﴾ نه‌وسا نه‌وانیش نه‌رمی (به‌رانه‌رت) ده‌نوینن ﴿وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ﴾ گو ترایه‌لی مه‌که
 بو هیچ سویند خورنکی ﴿فَهَبْنِ﴾ به‌ست و ریسوا (ی دروزن) ﴿هَمَّازٍ مُّشَّاءٍ مِّنْ عَمَلٍ﴾ پیتک
 گری هاتوو چو که‌ر بو قسه هیتان و بردن ﴿مَتَّاعٍ لِّلْخَيْرِ﴾ زور رینگری که‌ر له چاکه ﴿مُعَذِّ
 أَلِيمٍ﴾ سه‌مه‌کاری گونا‌ه‌کار ﴿عَلَىٰ بَعْدِ ذَٰلِكَ نَعِمْ﴾ دن په‌قی که‌لله شفق دوا‌ی نه‌وه‌ش زول ﴿
 أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَنَبِيٍّ﴾ له‌به‌ر نه‌وه‌ی که خاوه‌نی دارایی و کو‌ری زوره (هه‌موو نه‌م سیفه‌تانه وه‌ک زانایان
 ده‌لین مه‌به‌ست پی‌ی وه‌لیدی کو‌ری موغ‌به‌یه) ﴿إِنَّا نُنْزِلُ الْكُتُبَ﴾ که تابه‌ته کانی ئیمه‌ی
 به‌سه‌ر دا بخوینرته‌وه ده‌لی: ﴿أَسْطُورٍ الْأَوَّلِينَ﴾ (نه‌مانه) نه‌فسانه‌ی پشینان ﴿سَامِعَةٍ عَلَىٰ لُحُومٍ﴾
 به‌م زووانه سه‌ری لووتی داخ ده‌که‌ین

﴿إِنَّا نَوَفِّرُ﴾ ئىمە تاقىمان كەردەوھە ﴿كَمَا بَرَأَ الْأَنْفَ الْجَنَّةَ﴾ ھەر وەك لەمە وېش خاوەناتى ئەو باخەمان تاقى كەردەوھە
 ﴿إِنَّا قَسَمْنَا﴾ كە (لە شەودا) سوتىندىيان خوارد ﴿بِالنَّارِ وَالْقَصِيرِ﴾ كە لە دەمى پەرە بە ياندا (پەروو و مەكەى) بىرن
 (تا ھەزاران نەزان) ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ ھىچى (بۆ ھەزاران) لى دەرنە كەن ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمُ اللَّائِي يَوْمَ يَكُنُ﴾ ئەمجا
 بە لایەك لە لایەن پەروەردگار تەوھ سورایدوھ بە سەر باخە كەدا ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ لە كاتىكدا كە ئەوان خەوتیوون
 ﴿فَأَصْحَابُ الْغَائِغِ﴾ ئەوسا وەك باخىكى پەرەو لى ھات ﴿فَتَأْتُوا الْقَصِيرَ﴾ لە شە بە قدا (براكان) بانگى
 بە كترى بان كەرد ﴿إِنَّا لَنَدْعُوهُ خَرْقًا﴾ (ووتیان) : كە ھەستەن بچن بۆ سەر باخە كەتان ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
 ئەگەر ئەنەھەوى بىرنىن ﴿فَأَعْلَفُوا﴾ ئەمجا كەوتنە بىن ﴿وَلَا تَحْشَرُونَ﴾ وە ئەوان بە چرە بە بە كترىيان
 شەووت ﴿إِن لَّا يَدْرِيهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ﴾ ئەمەرو ھىچ ھەزارىك ئەبەت بە سەر ناندە لە ناو باخە كەدا ﴿وَلَا تَحْشَرُونَ﴾
 باخە كەيان دى (بە سوناوى) ووتیان ﴿إِنَّا لَنَدْعُوهُ﴾ ئىمە پىگامان وون كەردوھە (ئەمە باخە كەى ئىمە
 نى بە) ﴿بَلْ لَّحْنٌ مِّمَّكَ وَوَعْدٌ﴾ ئەھ بە لكو بەش براو كراو بىن ﴿قَالَ أَوْسَطُ﴾ برا ناو وەنجى بە كەيان
 (لە ژىردا) ووتى ﴿إِنَّا لَنَدْعُوهُ﴾ مەگەر پىنم ئەوونى ؟ ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ بۆ چى ياد و سوپاسى خوا ناكەن ﴿قَالَ أَوْسَطُ﴾
 ئىمە خۆمان (تەبەى) سەتەم كارىن ﴿وَأَقْبَلَ تَقَطُّعًا عَلَى خَيْلٍ﴾ ئەمجا پروسان كەردە بە كترى ﴿يَتَلَوْنَهُ﴾
 بە سەر زەشت كەردن ﴿قَالَ لَوْ كُنَّا نَدْرِكُهَا لَكُنَّا لَطِيفِينَ﴾ ووتیان : واى بۆ خۆمان بە راستى لە خوا باخى بووین ﴿عَسَى رَبُّنَا أَنْ يُبَدِّلَ خَيْرَ لَهَا﴾
 بە راستى ئىمە ھىوامان ھەر بە پەروەردگارى خۆمانە ﴿كَذَلِكَ الْقَدَابُ﴾ ئاوا بە سزا (ى خوا لە جىھاندا) ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا الْكُرْشَى﴾
 وە سزای پۇزى دواى گەلى گەورە ترە ﴿وَلَوْ كُنَّا نَعْلَمُونَ﴾ خۆزگە پانزانیایە ﴿إِنَّا لَنَدْعُوهُ﴾ بىگومان بۆ لە خوا ترسان ھەبە ﴿عِنْدَ رَبِّكَ جَنَّاتُ النَّعِيمِ﴾
 و نىعمەت ﴿إِنَّا لَنَدْعُوهُ﴾ چۆن ئىمە موسولمان و بەدكاران وەك لى دە كەبن ؟ ﴿وَلَا تَسْتَوُونَ﴾ ئەمجا كەدا ھەبە ئەو چىتانە چۆن بىرارىك دەدەن ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَدٌ يَوْمَ تُنْفَخُ﴾
 (ناسمانى) ئان ھەبە ئەمەى ئىدا دەخویننەوھە ﴿إِن لَّكَ فِيهِ لَسَافِرُونَ﴾ وە لەو كىتەدا رىتان بى دراوھ چىتان
 بویت ئەوھ ھەلێزىر بۆ خۆتان ؟ ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَدٌ يَوْمَ تُنْفَخُ﴾ يان پەيمانى بە ھىزان ھەبە لە گەلمان ﴿إِنَّا لَنَدْعُوهُ﴾
 (بزانە) ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَدٌ يَوْمَ تُنْفَخُ﴾ كامىان زامنى ئەم كارەن ﴿أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَدٌ يَوْمَ تُنْفَخُ﴾ پەرسە لىيان
 ﴿فَتَأْتُوا بِشُرَكَائِكُمْ﴾ دەبا ھاو پىرە كانىيان بېتىن ﴿إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ئەگەر راست دە كەن ﴿يَوْمَ لَيُكْفَى عَنْ سَاقٍ﴾
 لە پۇزىكدا (كە قىامەت و ناھەجەنە كاتىنەى) خواى گەورە لاقى پېرۇزى دەردەخات (وەك لەفەر موودەى
 ئىمامى بوخارى و موسلىمدا ھاوھە، باوھەمان پىنەى بەبى ھىچ لىچواندن و لىكەندەوھەك، وە ئىمەش
 چۆن ئىتە كەى نازانىن) ﴿وَلَا تَحْشَرُونَ﴾ (بە تەوسەوھە) بانگ دە كرىن بۆ سۆزە بەردن (بۆ خواى
 گەورە) ﴿فَلَا تَسْتَوُونَ﴾ (كەچى) ناتوانن (سۆزە بەن) ﴿

﴿خَشِيعَةً أَنْصَرُهُمْ﴾ چاويان شۆرۆ ﴿تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ﴾ پىسوايى دايان دەگرى ﴿وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى﴾
 بەراستى جاران كە بانگ دەكران بۆ ﴿الشُّعُورَ وَالْهَرَسَاتُونَ﴾ سوژدەو (نەيان دەبرد) كە ساغيش
 بون ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَلِّمُ يَنْفَعُ الْخَلْقَ﴾ وازم لى بېتە بۆ ئەوانەى كە ئەم قورغانە بەدروق دەزانن
 ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ بەرە بەرە كېتشان دەكەم بە رەنگىك كە پى نەزانن ﴿وَأَنبِئْهُمْ﴾
 وە مۆلەتيان دەدەم ﴿إِنْ كَذِبَ يَتَّبِعُونَ﴾ بەراستى پىلانى من تۆكەم و بەهيزە (لە بەرانبەر پىلانى ئەواندا)
 ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَجَرًا﴾ تاخو تۆلە پى پروايان داواى كرى (ى كۆششى پىتەمبەرتى) پان لى دەكەيت
 ﴿فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ فَتَفُوتُونَ﴾ ئەوانبىش لە بزاردن قەرزدارى گران بارن ﴿أَنزِعْنَاهُمْ أَعْيُنَ﴾ ياروويە پەى
 غەيبان لەلايە ﴿فَهُمْ يَكْذِبُونَ﴾ وە ئەوان لەبەرى دەنورسەنەو ﴿وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾ (ئەى موحەممەد
 ﷺ) دان بە خۇنا بگرە و چاوەروانى فەرمانى پەروەردگار ت بکە ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾ وەك
 ھاوړى (خوداى) كەرد، ئەو تەوورە بوو (لە پى پروايى گەلەكەى) ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ تَدَّعَوْا نَفْسَهُمْ مِنْ رَبِّكَ﴾
 ئەگەر مېهرەبانييەك لەلايەن پەروەردگار بەو فرىاي نەكەوتايە ﴿لَبِئْسَ بِالْأَعْرَابِ وَهُوَ مَدْعُومٌ﴾ فرى دەدرايە
 دەشتىكى رووتەن وە ئەو بەدناو دەبوو ﴿فَاجْتَنِبْ رَبَّهُ﴾ ئەمجا پەروەردگارى هەلى بزاردەو
 ﴿فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ وە كردى (بە يەكەك) لە چاكەكاران ﴿وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بەراستى
 نزىك بوو پى پرواكان ﴿أَن يَرْفُوتَكَ بِأَنْصَرِيهِمْ﴾ هەلت خلىسكىتن بەچاو (ى پىس) پان ﴿لَسْتَ تَعْلَمُ الْإِكْرَ﴾
 لە كاتىكدا كە قورغان دەپىستن ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ﴾ وە دەيان ووت: بەراستى ئەم (پىتەمبەرە) شىتە
 ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ لە كاتىكدا كە ئەم قورغانە هەر ناموزگارى بە بۆ هەموو جىهانيان ﴿

سورەتى ﴿الْحَاقَّةِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان

﴿الْحَاقَّةُ﴾ هاتنى پۆزى دوايى (هەق وراستە) ﴿مَا الْحَاقَّةُ﴾ جا چى بىت ئەو پۆزە (هەق وراستە)
 ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ﴾ تۆ چووزانىت ئەو پۆزە چى بە ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهُمْ أَفَأَنْتَ أَتَقَارِعُهُمْ﴾ گەلى سەموود
 وەعاد ئەو پۆزەيان بەدروق زانى (كە دلەكان دادەخورپىتى) ﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ لَفِي خِزْيٍ ذُلِيلٍ﴾ ئەمجا
 (گەلى) سەموود لە ناوبران بە نەعرەتەيەكى زۆر گەورە ﴿وَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ نَارَهُمْ﴾ وە (گەلى) عادبىش
 ﴿فَأَنذَرْتَهُمْ يَوْمَئِذٍ نَارَهُمْ﴾ لە ناوبران بە بايەكى سەختى ساردى بەتینی بەگرەمە ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾ (خوا)
 زالى كرد بە سەرباندا ﴿سَخَّرَ لَهَا مِنَ الْغَاسِقِ إِذْ وَقَعَهَا﴾ جەوت شەو و هەشت پۆز بە پى ووجان (لەناوى
 بردن) ﴿فَقَرَى الْقَوْمُ مِن وَجْهِهِ نَارًا﴾ ئەو گەلەت دەپىنى لەو ماوە بەدايى گيان كەوتبوون ﴿كَانَ هَؤُلَاءِ يَخْلَعُونَ﴾
 وەك قەدى دارى خورماي گەندەك (ناوړزاو) ﴿فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَلِّمُ يَنْفَعُ الْخَلْقَ﴾ ئايا كەس دەپىنيت لەوان كە
 مایىتەو؟ ﴿

﴿وَجَاءَ وَقُونَ مِنْ ثَمَرِهِ﴾ (هەر بەو ڕەنگە) فیرەدون و گەلانی پێش ئەو لە گەل (دانیشتووانی دینپاشە) سەرە و ژیر سوووە کان هاتن ﴿يَا حَاطِقُ﴾ بە گوناھو خرابەووە ﴿فَقَصَّارُ سُولٍ رَهْمٌ﴾ وە بێ فەرمانی پێنەمبەری پەر وەرد گاریان کرد ﴿فَالْحَقُّ أَخَذَهُ رَبُّهُ﴾ ئەوسا گرتنی بە گرتنیکی زۆر سەخت ﴿يَا حَاطِقُ الْمَاءِ حَمَلُكَ فِي الْحَارَةِ﴾ بە راستی ئیمە کاتێک کە تاو (ی توفان) سەر کەوت (با پێرە کانی) ئێوەمان هەلگرت لە کەشتیدا ئەو بێ پروایانی مەککە ﴿يَجْعَلُهَا لَكُمْ تَذَكُّرًا﴾ تا ئەم کردەووە بە بکەینە بیر هێتەرەووە بۆ ئێوە ﴿وَنَجَّيْنَا آلَ نُوْحٍ﴾ وە تالە گوینی بگرت گونگرتنیکی تێگەشتوو ﴿وَنَجَّيْنَا نُوحًا فِي الْمَوْجِ وَجَدَّ﴾ ئەمجا کاتێک نوو کرابە کەرەنادا بە تاقە نوو کردنیك ﴿وَجَلَّى الْأَرْضَ لِنَجْمِهَا﴾ وە زەوی و شاخەکان هەلگیران ﴿فَذَكَكَتْهَا وَجَدَّ﴾ بە جارێک دران بەیە کدا (وتەخت کران) ﴿فَيَوْمَذِ وَقَعِ الْقَوَعُ﴾ ئەو ڕۆژە پروو داوی گەورە پروو دەدات ﴿وَالسَّعْيُ السَّعْيُ﴾ وە ئاسمان لەت دەبێ ﴿فَيَوْمَذِ وَهِيَ﴾ وە ئەو لەو ڕۆژەدا ست و (بێ کەلکە) ﴿وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا﴾ وە فرشتەکان لە کەناری ئاسماندان ﴿وَنَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَذِ ثَمَرَةً﴾ وە لەو ڕۆژەدا هەشت (فرشتە) بە هێز (عەرشی پەر وەرد گارت بەیان سەریانەووە هەل دەگرن ﴿فَيَوْمَذِ تُعْرَضُونَ﴾ ئەو ڕۆژەدا (لە بەردەمی خوادا) هەموو تان نشان دەدرێن ﴿لَا تَخْشَى مِنَ الْكَافِرِينَ﴾ هیچ (کردەووە کی) پەنھانیان بە نەیتی نامێنێتەووە ﴿وَالْمُتَّقِينَ أَفْوَاجًا﴾ ئەوسا ئەو کەسە کی نامە کی (کردەووە) درایە دەستی راستی ﴿فَيَقُولُ عَذَابُكَ أَفْوَاجًا﴾ دەلی: ها نامە کەم بگرن و بیخویننەووە ﴿إِنِّي كُنْتُ مِنْكُمْ حَسْبًا﴾ بێگومان من خۆم دەمزانی کە نووشی ئەم لێر سێنەووە دەبێ ﴿فَهُوَ عَسَىٰ أَنْ يَمِينَهُ﴾ ئەو کەسە لە ژبانیکی پەسەندا دەبێ ﴿فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ﴾ لە بەهەشتیکی بەرزدا ﴿فَطُوفُوا فِيهَا﴾ کە میوەی نزیکە دەستە ﴿كُلُوا وَاشْرَبُوا وَهْنًا﴾ (بێ یان دەووتریت) بخۆن و بخۆنەووە، نوشتان بێ ﴿يَا سَلَفُ فِي الْأَنْبَاءِ الْخَالِفَةِ﴾ بەهۆی ئەو چاگانهووە کە لە ڕۆژانی رابردوودا کردووتانە ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ لَهُمْ يَسْمِئُونَ إِلَىٰ يَقُولُ﴾ بەلام ئەو کەسە کی نامە درایە دەستی چەپی دەلی: ﴿يَتَّبِعُنِي بِرَأْسِ كَذِبَةٍ﴾ خۆزگە هەر نامەم نەدرایەتی ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ لَهُمْ يَسْمِئُونَ إِلَىٰ يَقُولُ﴾ وە نەم زاتیایە چی یە (سەر ئەنجامی) لێر سێنەووەم ﴿يَتَّبِعُنَا كَانِ الْقَائِمَةِ﴾ خۆزگە مردنە کەم بە کجاری بووایە ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْكَ مَالُكَ﴾ سامانە کەم هیچ قازانجیکی بێ نەگەیاندم ﴿هَكَذَا نَقِي سُلْطَانَةٍ﴾ لە دەستەم چوو دەسەلاتە کەم ﴿حَذَرُوا وَقَالُوا﴾ (ئەمجا بە چاودێرانی دۆزەخ دەووتریت) بێگرن زنجیر بکەنە دەست و گەردنی ﴿وَالْحَجِيزَ صَلَوَةً﴾ لە پاشان بێنە بۆ دۆزەخ (بیسوتێنن لە دۆزەخدا) ﴿ثُمَّ يَسْأَلُونَ عَنْهَا اسْتَعْمُونَ ذِكْرًا فَنَسْأَلُكَ﴾ ئەمجا بە زنجیریکی حەفتا گەزی بی بەستەنەووە ﴿إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ (چونکە) بێگومان ئەو پروای بە خوای گەورە نەدە کرد. ﴿وَلَا يَخْضَعُ عَلَىٰ طَعَاوِ الْمُسْكِينِ﴾ وە هانی کەسی نەدەدا بۆ خۆراک دان بە هەزاران ﴿فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَمِيمٌ﴾ ئەمرو ئەویش لێرە نە دلسۆزیکی هەیه (یارمەتی بدات) ﴿

﴿وَلَا تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ وەنەخوار دنى (بىخوات) جگە لە کىتم و زووخواوى جەستەى دۆزەخىيە كان نەبى ﴿لَا يَأْتِيكَ إِلَّا الْخِطْلُونَ﴾ كە (كەس) ناىخوات گوناھباران نەبىت ﴿فَلَا أَقْبِرُ مَا تُخِشُونَ﴾ جا سويىند بەو شتانەى كە دەبان بىنن ﴿وَمَا لَا تُخِشُونَ﴾ وە بەوەش كە ناىبان بىنن ﴿إِنَّهُ يَقُولُ رَسُولُكُمْ﴾ بىنگومان ئەم قورئانە فەر موو دەى پەوانە كراوئىكى بەرئز و گەورەيە (لە خواوە پۆتان دىنى) ﴿وَمَا هُوَ يَقُولُ شَاعِرٌ﴾ وە ئەم (قورئانە) قسەى شاعىر نى يە ﴿قِيلَ مَا تَقُولُونَ﴾ زۆر كەم بىروا دەهيتن (بە قورئان) ﴿وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ﴾ وە قسەى قالچى و زىوانىش نى يە ﴿قِيلَ مَا تَدَّكُرُونَ﴾ زۆر كەم بىر دە كەندەو ﴿تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (ئەم قورئانە) نىراوئە خوارەو لە پەروەردگارى جىهانىانەو ﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ﴾ ئە گەر (موحەممەد ﷺ) بە دەم ئىمەو هەندى (ووتەى) هەلبىيە ستايە ﴿لَاخْتَدَا مِنْهُ الْيَتِيمَ﴾ بىنگومان ئىمە بە دەستى خوئمان تۆلە مان لى دەسەند ﴿مَنْ لَقِطَعْنَا مِنْهُ الْتَوَيْنَ﴾ لە پاشان پەگى دلىمان دەبرى ﴿فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَكِيمِينَ﴾ وە كەس لە ئىو نەبەدە توانى بەرگرى لى بكات ﴿وَلَا تَنْفَعُ الْكُفْرَ الْإِشْقَ﴾ وە بىنگومان ئەم قورئانە ناموزگارى و پەندە پۆ بارىز كاران ولەخواتر سان ﴿وَلَا تَنْفَعُونَ أَنْ تُكَذِّبُوا﴾ وە بىنگومان ئىمە دەزانىن كە هەندىكتان قورئان بە درو دەزانن ﴿وَلَا تَنْفَعُ الْكُفْرَ عَلَى الْكَفْرِ﴾ وە بىنگومان ئەم قورئانە هوى پەشيمانى بى بر وایانە ﴿وَلَا تَنْفَعُ الْيَقِينَ﴾ وە بەرپاستى قورئان پاست و درووست و دلىبا بەخشە ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ﴾ كەواتە: (ئەى موحەممەد ﷺ) تۆش هەمىشە يادى پەروەردگارى گەورەى خۆت بكە ﴿

سورەتى (المعارج)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى مېهرەبان

﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾ داواكارىك داواى سزايەكى (خوابى) كرد كە (ئەو سزايە) هەر پوو دەدات ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾ بۆ بى بر وایان نى بە هېچ پان پێو نەرىك (كە بیان بارىزىت) ﴿مِنْ اللَّهِ ذِى الْمَعَارِجِ﴾ لە (سزای) خواى خواوەن پلەو پایەى زۆر بەرز ﴿تَخْرُجُ الصَّالِحُ كَكَ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ﴾ فرىشتە و جبرىيل سەر دەكەون بۆ لای خوا ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِيقَادُ ذَلِكَ خَشِيعِينَ الْقَاسِتِ﴾ لە پۆزىكدا كە ئەندازە كەى پەنجاهەزار سالا ﴿فَأَصْبَحَ رُؤُوسُهُمْ فِيهَا﴾ كەوا بوو خۆت رابگرە (ئەى موحەممەد ﷺ) بە خۆراگر نىكى چاك و جوان ﴿إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾ بەرپاستى ئەو بى بر وایانە ئەو پۆزە بە دوور دەبىنن ﴿وَرَوْنَهُ قَرِيبًا﴾ ئىمەش زۆر بە نزىكى دەبىنن ﴿يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ﴾ ئەو پۆزەى كە ناسمان وەك مسى توابە (يان خلتەى زەبىتى) لى دى ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ﴾ كىوە كانىش وەك خورى شىكر اوەيان لى دى ﴿وَلَا يَنْفَعُ جِيرَاسًا﴾ وە هېچ كەسىك ناپرسىتەو لە هېچ كەسىكى خۆشەوئىستى خۆى ﴿

﴿يَصْرُفُ رَيْبَهُمْ﴾ که نیشانی به کتری دهد رین ﴿يَوْمَ الْمُنْجَرُ﴾ تاواتبار ثاوات ده‌خوازی ﴿لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ﴾ که (فوربانی) بدایه له‌بری پژگار بوونی خوی له سزای نه‌ور پوزده ﴿بَيْنَهُ﴾ به کورپه‌کانی ﴿وَصَلَّحْتُمْ سَوَاحِدَهُ﴾ به‌زن و به براکانی ﴿وَقَصَّصْتَهُ الْآلِیُّ لَوِیْدُ﴾ به هوزده که‌شیه‌وه که به‌نایان ددها ﴿وَمَنْ فِي الْأَنْفُسِ حِمْلًا لَمْ يَجِدْهُ﴾ وه به هدرچی که‌س له‌سدر زه‌وی به (هم‌ووی بدایه و) له‌پاشان هدر خوی پژگاری یی ﴿كَلَّا إِنَّهَا لَنَظَرٌ﴾ نه‌خیر (وانی به) به‌راستی ناگری دوزخ به‌بلیسه‌به ﴿نَزَّاعَةً لِّلشَّوْیِ﴾ دامالینه‌ری پیستی سهره ﴿وَنَدْعُوْا مَنْ اَدْبَرَ وُجُوْهُهُ﴾ (نه‌و ناگره) بانگی که‌سیک ده‌کات که بشتی هه‌ل‌کردبی له‌خواو رووی وه‌گیرایی ﴿وَجَمْعٌ اَوْیِیْ﴾ وه سامانی کز کردیته‌وه وه‌لی گرتبی ﴿اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاٰ خَلُوْعًا﴾ بنگومان ناده‌می دروست کراوه به‌چاو چنوکینکی تمنگه‌تیلکه ﴿اِنَّ اَمْسَهُ الْاَنْفَرُ جَرُوْعًا﴾ که ناخوشی به‌کی تووش بیی هاوارو ناله ده‌ست پی ده‌کات ﴿وَاِنَّ اَمْسَهُ لَلْغَوْرُغُوْعًا﴾ که سامانیش رووی تی بکات نه‌ی گرتنه‌وه (له‌خه‌لکی) ﴿اِلَّا السَّالِیْنَ﴾ جگه نویژ گهران نه‌یت ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ عَلٰی صَلَاتِهِمْ اٰیْمُوْنَ﴾ نه‌وانه که به‌رده‌وامن له‌سدر نویژه‌کانیان ﴿وَالَّذِیْنَ فِيْ اَنْفُسِهِمْ حَقٌّ مِّمَّا لَكَ مِنْ اَمْرِ الْاٰلِیْنِ﴾ نه‌وانه‌ی که به‌شیکی دیاری کراو له‌داراییاندا هه‌به ﴿لِّلنَّاسِ اِلَیْهِ اَنْزِلَ الْوَحْیُ وَاَلَمْ یَخْرُجْ مِنْ دَاوَاكُمُ وِیْیَ نَهْوٰی دَاوَاكُمُ کَهَرٌ﴾ و نه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌پوزی پاداشت هه‌به ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ عَنْ عَذَابٍ رَّیْبُهُمْ مُّشْفِقُوْنَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که له‌سزای په‌روهر دگاری خو‌یان ده‌ترسن ﴿اِنَّ عَذَابَ رَّیْبِهِمْ عَزِیْزٌ اَمُوْنٌ﴾ چونکه به‌راستی سزای په‌روهر دگاری نه‌وان که‌س لی‌ی دلنیا نه‌ی ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُوْنَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که ناگاداری داوونی خو‌یان ده‌کهن ﴿اِلَّا عَنِ الزَّوْجِیْنِ﴾ له‌گه‌ل ژنانی خو‌یان نه‌یت ﴿اَوْ اَمْسَهُ كَتَّ اَمْسَهُ﴾ با که‌نیزه‌کیک که بووین به‌خواه‌نیان ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ عَنْ مَّوَدِّعِهِمْ اَعْمُوْنٌ﴾ بنگومان نه‌وانه لزومه کراو نین ﴿فَی اَتَتْهُ رَاةٌ ذٰلِکَ﴾ نه‌مجا هدر که‌سیک دوا‌ی شتی تر بکه‌وی ﴿فَاُولَٰئِكَ هُمُ الْاَعْمُوْنُ﴾ نه‌و که‌سانه نه‌واندن که ده‌ست دریز کهرن ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ لِمَنْعِهِمْ وََعْتُهُمْ رَحْمٰتُوْنَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که چاو‌دیزی سپارده‌و به‌بیمانی خو‌یان ده‌کهن ﴿وَالَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ﴾ وه نه‌وانه‌ی که پاریز گاری نویژیان ده‌کهن ﴿اُولَٰئِكَ فِیْ حَقِّیْ مُكْرَمُوْنَ﴾ نه‌وانه (که باس کران) ریز ده‌گیرین له‌باخاتی به‌هه‌شتدا ﴿قَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فَاِمَّا لَکُمْ عُقُوْبٰتٌ مِّنْ دُوْنِ هٰذِهِ اَوْ اَنْ تَكُوْنُوْا مِنْ اَعْمٰییْنِ﴾ له‌لای راست و چه‌پته‌وه ده‌سته ده‌سته ده‌بن ﴿اَنْ تَخْلُقَ کُلَّ اَمْرِیْ فَنَنْهٰهُ﴾ تابا هه‌مو به‌کیک له‌وان به‌ته‌مایه ﴿اَنْ یُّنْزِلَ جَنَّةً نَّجِیْرًا﴾ که بخریته به‌هه‌شتی پر له‌نازو نیعمه‌ته‌وه ﴿كَلَّا اَخْلَقْنَاهُمْ مِّمَّا بَلَغُوْنَ﴾ وانی به: (وه‌ک به‌ته‌مان) به‌راستی نیمه درو‌ستمان کردوون له‌ووی که ده‌یزان ﴿فَلَا اَقْسُرُ رَبِّ الْمَشْرِیْقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ جا سویتند به‌په‌روهر دگاری پوزده‌لته‌کان و پوزناواکان ﴿اِنَّ الْاَقْدَرُوْنَ﴾ بنگومان نیمه به‌ده‌سه‌لا‌تین

﴿عَلَىٰ أَنْ يُبْدَلَ خَيْرًا مِّنْهُم﴾ له سەر ئەوەی که بیانگۆڕین و باشتر لەوان بهێتین ﴿وَمَا لَكُمْ بِمَسْبُورِينَ﴾
 وه کهس له دهستمان دهرناچن ﴿فَذَرَهُمْ خَوْصًا وَتَغَبَّرًا﴾ ئەمجا وازیان لی بهێته، بآ له بیاوه‌ری
 و قسه‌ی هیچ و سووچ و گالته‌ی خوێاندا پۆیچن ﴿حَتَّىٰ يَلْقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي بُوْعِدُوا﴾ تا دوو چاری ته‌و
 پۆژه‌ی خوێان ده‌بن که به‌لێتیان پێ دراوه ﴿يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْجَنَّةِ الْبِرَّ﴾ ئەو پۆژه‌ی که به‌په‌له
 له گۆره‌کانیان دێته دهره‌وه ﴿كَأَنَّهُمْ لِي هُمْسٌ يُّفْضُونَ﴾ وه‌ك ئەوه‌ی که بۆ لای به‌کانیان رابکهن ﴿وَ
 حَشِيشَةً بَّنِیْنًا﴾ چاویان شۆرو (سەر به‌ره‌و ژێره‌) ﴿تَرَاهُمْ ذُوقُوا﴾ ریسوایی و شه‌رمه‌زاری دایان
 ده‌گری ﴿ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾ ئەمه ئەو پۆژه‌یه که له‌وه‌و پێش به‌لێتیان پێ درابوو ﴿

سورەتى ﴿نوح﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خواى به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾ بینگومان ئێمه نوو حمان نارد بۆ لای هۆزه‌كه‌ی ﴿أَن يُبْذِرَ قَوْمَكَ﴾ (وه پێمان
 ووت) که هۆزه‌كه‌ت بێدار که‌ره‌وه و بیا تر سینه ﴿مِنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ پێش ئەوه‌ی که سزای
 سه‌ختیان تروش بێ ﴿قَالَ يَتْلُوا لِي آيَاتِ الْكِتَابِ﴾ (نوح) ووتی: ئەى گه‌لى خۆم به‌راستی من
 (پێغه‌مبه‌رو) تر سینه‌ریکی ناشکرام بۆ ئێوه ﴿أَن آتَيْنَا اللَّهَ﴾ که هه‌ر خوا پهرستن ﴿وَأَتَقُوا وَأَطِيعُوا﴾
 و لێ ی ترسن وه‌ فەرمان به‌رداری من بکهن ﴿يَتْلُوا لَكُمْ دُورُكُمْ﴾ تا خوا له‌ گوناهاه‌کانتان
 خوش بێ ﴿وَأَتْلُوا لِي آيَاتِ الْقُرْآنِ﴾ وه (به‌ زیندوویی) ده‌تان هێڵێته‌وه تا کاتی دیاری کراوی مردنتان
 ﴿إِن آتَيْنَا اللَّهَ إِذْ جَاءَهُ لَا يُخَرِّجُ﴾ بینگومان کاتی سزای خوا که هات دوا ناكه‌وی ﴿وَأَتْلُوا لَكُمْ﴾ ته‌گه‌ر
 بتانزانیایه ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِنُكُلٍ وَنَهَارٍ﴾ ووتی: ئەى په‌روه‌ردگارم من گه‌له‌كه‌ی خۆم
 (به‌ په‌نهانی) بانگ کرد به‌ شه‌وو به‌ رۆژ ﴿فَلَمَّا دَعَاؤُنِي لَا يَرَا﴾ وه تا بانگم ده‌کردن ئەوان زۆر تر
 دوور له‌ که‌وتنه‌وه لێم وه‌له‌هاتن ﴿وَإِنِّي كُنْتُ مَدْعُوهُمْ لَتَغْفِرَ لَهُمْ﴾ وه بینگومان من هه‌ر کات بانگم
 ده‌کردن (بۆ پرا هێنان) تا لێیان خوش بێت ﴿جَعَلُوا أَسْمِعُكَ فِي عَذَابِهِمْ﴾ ئەوان په‌نجه‌کانیان ده‌کرد
 به‌ گونجه‌که‌یاندا ﴿وَأَسْمِعُوا نِيَابَهُمْ﴾ وه بۆشا که‌کانیان ده‌دا به‌ سه‌رو چاویاندا ﴿وَأَسْمِعُوا نِيَابَهُمْ﴾
 ئاسه‌نگه‌را ﴿وه په‌رده‌وام ده‌بوون له‌ بێ باوه‌ری دا، وه‌ سه‌ر که‌شیان ده‌کرد چۆن سه‌ر که‌شییه‌ك ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا﴾ له‌ پاشان به‌ ناشکرا بانگم کردن ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَفْتُ لَهُمْ﴾ ئەمجا (ده‌مێك) بۆم
 ناشکرا ده‌کردن ﴿وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ أَسْرَارًا﴾ (ده‌مێك) بۆم په‌نهان ده‌کردن به‌ په‌نهان کردنێکی ته‌واو ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ﴾ ئەوسا پێم ووتن: داوای لێ خوش بوون بکهن له‌ په‌روه‌ردگار تان
 ﴿وَإِنَّكَ كَانَتْ عَفْوَ﴾ به‌راستی په‌روه‌ردگار تان زۆر لێ خوش بووه ﴿

﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا﴾ (ئەمجا گەر وایکەن) بارانى خوڕەم و لېزمەتان بۆ دەبارىنى ﴿وَنُفِثَ دَرَكًا﴾
 بامۆل و سېن. وە سامان و کوپى زۇرتان پى دەبە خىشى ﴿وَجَعَلْنَا لَكَ جَنَّتَيْنِ﴾ وە باخ و باخاتى زۇرتان
 پى دەدات ﴿وَجَعَلْنَا لَكَ أَنْهَارًا﴾ وە جۆگە ئاوى زۇرتان دەداتى ﴿مِثْلَ نَجْدٍ تَخْرُجُ مِنَ اللَّهِ وَقَارًا﴾ ئەو
 چىتانه ناترسن لە شىكۆو گەورەى خوا؟ ﴿وَقَدْ خَلَقْنَا أَطْوَارًا﴾ لە کاتىکدا کە دروستى کردوون
 بە چەند قوناغىك ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ خَلَقْنَا اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا﴾ ئایا نابیین کە خوا چۆن حەوت
 ئاسمانى دروست کردووە نەهۆم لەسەر نەهۆم ﴿وَجَعَلْنَا الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا﴾ وە مانگى گىراوە لە
 ناویاندا بە پرووناك ﴿وَجَعَلْنَا الشَّمْسُ بَرَكًا﴾ وە رۆژىشى گىراوە بە چرا ﴿وَاللَّهُ أَتَمُّكُمْ بِمَا﴾
 وە خوا ئىشەى پروانداووە لە زەوى بە پرواندىن ﴿مُزَيَّيْدًا كُفْرًا﴾ لە پاشان دەتان باتەو ناوى
 ﴿وَنُفِثَ دَرَكًا﴾ وە دەرتان دەهیتەو (لى) بە دەرهیتان ﴿وَاللَّهُ جَعَلْنَا لَكَ الْأَرْضَ سَاحًا﴾ خوا زەوى
 بۆ راخستوون ﴿يَتَسَكَّرُونَ مِنْهَا سِوَاكِهَا﴾ تاهاتو چۆن بکەن بە رینگە کراوە کانیدا ﴿قَالَ نُوحٌ رَبِّ
 إِنِّي نَذَرْتُكَ عَصَوِي﴾ نوح ووتى: ئەى پەرورەدگارم بىگومان گەلە کەم پى فەرمانیان کردم ﴿وَتَتَوَّاسُ لِرَبِّكَ
 مَالًا وَوَلَدًا﴾ وە شۆین کەسانى کەوتن کە مالت و مندالى قازانجى پى نە گەيانداووە ﴿الْأَخْسَارُ﴾ زيان
 نەبى ﴿وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا﴾ وە پیلان و فڕو فێلى زۆر گەورەیان کرد ﴿وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ﴾ وە
 ووتیان دەست هەل نە گرن لە بت و خوا کانتان ﴿وَلَا تَذَرُنَّ دَوْلَاسُوعًا وَلَا يَهُودَ وَلَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ﴾ وە دەست
 هەل نە گرن لە (پەرستنى) وە دوسوع و یەغوث و یەعوق و نەسر (ئەمانە کۆمەلە پیاو چاکىک بوون،
 جا کاتىک مردن، شەبشان هات ووتى بەشۆنکە و توانیان کە چەند پەیکەر نیکیان بۆ بتاشن تاووە کو
 هەمیشە لە بەر چاوتان بن، جا پاش ماویدەك کە بەسەر چوو شەبشان هات بە خەلکى ووت ئەو ئەو
 پەیکەرە پەرستىن، چونکە باوباپیرانتان ئەو پەیکەرە ئانیان پەرستووە، ئیوەش لەسەر رېيازى ئەوان
 بن) ﴿وَقَدْ أَصْلَوْا أَكْثَرًا﴾ وە بەرستى ئەوانە زۆر (خەلک) پان گومر کرد ﴿وَلَا تَرِ الْفَالِغِينَ﴾
 (خواپە) ئەم ستم کارانە لە گومرایى زیاتر هیچى تر پان بۆ زۆر مە کە ﴿يَسَاطِطُ فِيهِمْ الشَّيْطَانُ﴾ بەهوى
 گوناھە کانیانەو بە زریان خنکېتران ﴿فَأَذِلُّوا نَارًا﴾ ئەمجا خراپە ئاگرەووە ﴿فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾
 ئیتر بىجگە لە خوا هیچ یار مەنى دەرنیکیان دەست نە کەوت ﴿وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي الْأَرْضَ﴾ نوح
 فەر مووی: ئەى پەرورەدگار مەبەیتە لەسەر زەوى ﴿مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا﴾ هیچ کەسێک لە پى بر وایان
 ﴿إِنَّكَ إِن تَذَرْنِي فَرْدًا أَوْ أُعِيذُوا عِيَادًا﴾ (چونکە) بىگومان ئە گەر تۆ وازیان لى بهیتىت، بەندە کانی تۆ گومر دە کەن
 ﴿وَلَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا عَجْرًا كَفَّارًا﴾ وە هەر مندالى تاو اتبارى سوپاس نە کەر دەخەندەووە ﴿رَبِّ اعْظِمْنِي
 وَلَوْلَا ذِيكَ﴾ ئەى پەرورەدگارم خۆش بێە لە خۆم و باوکم و دایکم ﴿وَلَسَنَ نَخْلُ مِنْ قَوْمًا﴾ وە ئەو
 کەسە کە دېتە مالم بە بر وادارى دەووە ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ وە لە هەموو پیاوان و ژنانى ئیماندار
 ﴿وَلَا تَرِ الْفَالِغِينَ﴾ وە بەشى ستمکاران زیاد مە کە تیاچوون و لە ناوچوون نەبى

سوره‌قی (الحین)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ﴾ (نه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ) بلی: نیگام بو کرا ﴿إِنَّهُ أَسْمَعُ تَقْوِيمَ الْحَيَاتِ﴾ که بینگومان چه‌ند که سیتک له جنو که گویان گرت (له قورئان خویندنه‌ووم) ﴿فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾ نه‌مجا ووتیان: به‌راستی نیمه قورئانکی سهر سور هیته‌رمان بیست ﴿يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ﴾ ریتموونی ده‌کات بو پرنگای راست ﴿فَأَمَّا بِيَدِهِ﴾ نیمه‌ش باوه‌رمان پین کرد ﴿وَلَنْ تُشْرَكَ بِرَبِّكَ أَهْكَ﴾ وه ههر گیز که‌س ناکه‌پین به‌هاو به‌شی به‌روهر دگارمان ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّكَ﴾ وه به‌راستی بلنده گه‌وره‌یی به‌روهر دگارمان - له شنی ناشایسته - ﴿مَا اتَّخَذَ صُحْبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ هیچ هاوسه‌رو مندالکی بو خوی دانه‌ناوه ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَفْعَلُ لَشَئْئِهِ عَلَى اللَّهِ سُلْطَانًا﴾ بینگومان گیل ونه‌فامه که‌مان دروی ناله‌باری هه‌لده‌به‌ست ده‌ر باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ وه نیمه پیمان واپو که ناده‌می و جنو که ههر گیز درو ناکه‌ن ده‌ر باره‌ی خوا ﴿وَأَنَّهُ كَانَ يَكُنِ الْإِنْسُ بِهَرِاسَتِي﴾ به‌راستی پیاوانیک له ناده‌می ﴿يَعْدُونَ بِرَأْسِ الْيَمِّ﴾ به‌نایان ده‌بر ده‌به‌ر پیاوانیک له جنو که (که بیان پاریزن) ﴿فَرَادَوْهُ رَهَقًا﴾ که‌چی زورتر ماند وویان ده‌کردن ﴿وَأَنَّهُمْ كَانُوا﴾ وه ناده‌می گومانیان بر دووه ﴿كَأَنَّهُمْ شُرُكَاؤُهُ﴾ هه‌روه‌ک نیوه - نه‌ی جنو که - گومانتان بر دووه ﴿أَنْ لَنْ يَتَعَنَّ اللَّهُ أَهْكَ﴾ که نثر خوا هیچ پیغه‌مه‌رئک ناتیری ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ﴾ جنو که‌کان ووتیان: نیمه ده‌گه‌راین به‌شونین ده‌نگ و باسی ناسماندا ﴿فَوَجَدْنَا مُلَاسَةً حَرًّا شَدِيدًا وَشُبُهًا﴾ که‌چی دییمان پر کراوه له باسه‌وانی به‌هیز و تیری نه‌ستیره‌کان ﴿وَأَنَّا كَانَتْ تَقَعُ مِنْهَا مَقْعَدٌ لِلشَّمْسِ﴾ وه بینگومان نیمه جاران داده‌نیشتین له چه‌ند شونیتک له ناسمان بو گوی گرتن ﴿فَمَنْ يَشْفَعُ الْآنَ﴾ به‌لام ههر که‌سیتک له نیستا به‌دواوه گوی بگری ﴿يَجِدُكُمْ فِيهَا رَصَدًا﴾ تیرکی نه‌ستیره ده‌بینی له بوسه‌ی دایه ﴿وَأَنَّا لَنَقْدِرُ أَشْرَارَ بَدَسٍ فِي الْأَرْضِ﴾ وه به‌راستی نازانین ثایا خرابی ویستراوه بو نه‌وانه‌ی که له سهر زه‌وین؟ ﴿أَلَمْ أَرَأَيْكُمْ أَنَّهُمْ تَتَفَرَّقُونَ﴾ یان به‌روهر دگاریان ریتموونی ویستوه‌بو یان؟ ﴿وَأَنَّا إِنَّمَا أَنَا صِلُونَ﴾ وه بینگومان نیمه هه‌ندیکمان چاکیین ﴿وَمَا دُونَ ذَلِكَ﴾ وه هه‌ندیکمان له‌وه که‌متر ﴿كَأَنَّا بَقِيَّةٌ قَدْ كَانَتْ﴾ نیمه جاران خاوه‌نی رینبازی زور بووین ﴿وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تُعْجِزَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ﴾ وه نیمه دلنیا بووین که ههر گیز ناتوانین له ده‌ستی خوا ده‌رچین له زه‌وی دا ﴿وَلَنْ تُعْجِزَهُ هَرَبًا﴾ وه به‌هه‌لها تیش له ده‌ستی خوا رزگار نابین ﴿وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهَدْيَ آمَنَّا بِهِ﴾ به‌راستی نیمه کاتی ریتموونی (قورئان) مان بیست باوه‌رمان پین هیتا ﴿فَمَنْ يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ﴾ نه‌مجا ههر که‌سیتک بر وای هیتا به‌به‌روهر دگاری خوی نثر ناترسی ﴿يَخْشَاوَلَا رَهَقًا﴾ نه‌له که‌می (پاداشت) و نه‌له زور بی (توله) ﴿٢٠﴾

﴿وَأَنبَأَ الشَّيْطَانُ وَمَا الْفَاسِقُونَ﴾ وە ینگومان ئیمە هەندیکمان موسولمانین و هەندیکمان سستەمکار
 ﴿فَمَنْ أَسْلَمَ﴾ ئەمجا ئەوانە موسولمان بوون ﴿فَأُولَئِكَ نَحْرَزُ زُرَّادًا﴾ ئەو ئەوانە ڕینگای ڕاستیان
 دوزیوەنەوہ ﴿وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ﴾ بەلام ئەوانە ڕینگای ڕاست لایاندووە (سستەمکارەکان)
 ﴿وَكَاؤُالْجَهَنَّمَ حَطَبًا﴾ دەبنە سووتەمەنی دۆزەخ ﴿وَأُولَئِكَ نَقُشُوا عَلَى الْأُفُقِ﴾ (ئەمجا خوای
 گەرەدە فەرموین): ئەگەر ئەوان (مەرووف و جنزکە) بەردەوام بوونایە لەسەر ڕینگای ڕاست
 ﴿لَأَنقَبَنَّاهُمْ فَذَرَدًا﴾ ئای زۆرمان پێ ئەنۆشین (تیممەتی زۆرمان دەدانی) ﴿لَنَقْبَنَّهُمْ فِي﴾ هەتا
 تاقیان کەبنەوہ تیابدا ﴿وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ﴾ وە هەر کەسێک ڕوو وەرگیرێ لە یادی پەرورەدگاری
 خۆی ﴿بَسَلْكَ عَذَابًا صَعَدًا﴾ دەبخاتە ناو سزای دژوارەوہ ﴿وَأَن السَّجْدَ﴾ ینگومان مەزگەوتەکان
 بۆ پەرسینی خودان بەتەنهاجگە لەئەو کەسی ژی تێدا نەپەرسێت ﴿فَلَا تَتَّبِعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ کەواتە
 لەگەڵ خوادا هاوار لە کەسی تەرمە کەن ﴿وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ﴾ وە بەندە ی خوا (موحەممەد
 ﷺ) کاتێک کە هەستا لە خوا بپاریتەوہ (و پێ پەرسێ) ﴿كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لَكَا﴾ (پێ ڕواکانی مەککە)
 نزیک بوو دابارن بە سەربدا ﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي﴾ بلی: دلتیا بن من هەر خوای خۆم دەپەرسێم.
 ﴿وَلَا أَتَّبِعُ بِهِ أَحَدًا﴾ وە کەس ناکەم بە هاوبەشی ﴿قُلْ إِنِّي لَا أَتَّبِعُ لَكُمْ ضَرًا وَلَا رَشَدًا﴾ بلی: بەراستی من
 نەزبان و نەڕینموونی ئێوەم بەدەست نی بە ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ يُخْرِقَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ﴾ بلی: ینگومان کەسێک
 نیە کە من بپاریزی لە (سزای) خوا ﴿وَأَن أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾ وە بێجگە لەو پەناگە بەک شەک نابەم ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ مَرْضَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ (وە هیچم بەدەست نی یە) ڕاگە یاندن نەبێ لە خواوہ و گە یاندنی پەیا مانی ئەو
 نەبێ ﴿وَمَنْ يَقْبِضْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ وە هەر کەسی پێ فەرمانی خوا و پێغەمبەری بکات ﴿فَأِنَّ اللَّهَ نَارُ جَهَنَّمَ﴾ ئەوہ
 ینگومان ناگری دۆزەخ بۆ ئەوہ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ تێدا دەمیتێتەو بە هەمیشەیی ﴿خَوَّافًا أَزْوَاجًا وَعَدُونَ﴾
 تا بەچوای خۆیان دەبینن ئەو سزایانە کە بە ئێشیان پێ دراوہ ﴿فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ أَضَعُفَ نَاصِرًا وَقُلَّ عَدَدًا﴾
 ئەمجا ئەو کاتە دەزانن، کە کێ یارمەتی دەری کەمترە و ژمارە ی کەمە ﴿قُلْ إِنِّي أَدْعُو رَبِّي﴾ بلی من
 نازانم ﴿أَقْرَبَ مَا تَدْعُونَ﴾ ناخۆ نزیکە ئەو ڕۆژی دواییە کە بە ئێشان پێ دراوہ ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ اللَّهُ رِزْقَ أَحَدًا﴾
 یان پەرورەدگارم ماوہ بە کێ دووری بۆ داناوہ ﴿عَلَى الْغَيْبِ﴾ هەر خوا بە زانایە نەبێ کە
 ﴿فَلَا يَخْفَى عَلَى عَيْنِهِ أَحَدٌ﴾ وە کەس ناگادار ناکات بەسەر نەبێ خۆیدا ﴿إِلَّا مَنِ ارْتَضَى مِنْ رَسُولٍ﴾
 مەگەر پێغەمبەرێکی کە لێ ڕازی پێ ﴿فَيَأْتِيَنَّكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا﴾ جا ینگومان خوا
 لە پەردەمی و پشتیوہ پاسەوان (لە فریشتە) دەنێرت ﴿يَعْلَمُ أَن قَدْ ابْتُلُوا بِرُسُلِهِمْ رَيْبًا﴾ تا بزانی کە
 پەیا می خوای خۆیان گە یاندووە ﴿وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ﴾ وە خوا ناگادارە بەوہ کە لایانە ﴿وَأَخَصَّنِي
 كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ وە هەموو شتیکی (لە سەریان) ژماردووە بە هەلژماردن ﴿

سورته‌ی (المزمل)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿يَا أَيُّهَا الْمَزْمِلُ﴾ نه‌ی ته‌و که‌سه‌ی که خوت دابو شپووه ﴿٢﴾ ﴿وَالْقِيلُ الْأَقِيلُ﴾ شه‌و هه‌سته (شه‌و نوئز بکه) مه‌گه‌ر که‌مینکی نه‌بست ﴿٣﴾ ﴿يَضْفَعُهُ وَأَنْصُرُهُ قِيلًا﴾ نیوه‌ی یا که‌می له‌ نیوه‌ی که‌م بکه‌روهه ﴿٤﴾ ﴿أَوْزِدْ عَلَيْهِ﴾ یا که‌می لینی زیاد بکه ﴿٥﴾ ﴿وَرَقِلُ الْقُرْآنُ قُرَيْلًا﴾ له‌سه‌ر خو قورئان بخوئنه‌روهه و (به‌ریتک وپنکی) ده‌وری بکه‌روهه ﴿٦﴾ ﴿إِنَّا سَلَفْنَاهُ عَلَيْنَا قَوْلًا قِيلًا﴾ بینگومان ئیمه له‌سه‌ولا بئوت ده‌نیرینه خواره‌وه گوفتاری (قورئان) ی قورس و گران ﴿٧﴾ ﴿إِنَّا نَاشِئَةُ الْقِيلِ﴾ به‌راستی هه‌سنانی شه‌و دوای خه‌و (بو خوا به‌رستی) ﴿٨﴾ ﴿وَأَنْشُدْهُمْ﴾ قورستره‌و گرانتره له‌رووی کرداره‌وه (له‌هی رور و به‌هیزتره بو دل) ﴿٩﴾ ﴿وَأَنْقُمُ قِيلًا﴾ دروستره له‌رووی ووتنه‌وه ﴿١٠﴾ ﴿إِنَّا لَكُنَّا فِي النَّهَارِ سَجَّاطِيْلًا﴾ به‌راستی تو له‌روردا له‌هاتوو چو کردنکی زور دایت ﴿١١﴾ ﴿وَأَذْكُرْتُمْ ذِكْرًا﴾ هه‌میشه یادی به‌روه‌ردگارت بکه ﴿١٢﴾ ﴿وَتَبَيَّنَ إِلَيْنَا قِيلًا﴾ وه خوت یه‌کلا که‌روهه به‌یه‌کلایی کردنه‌وه یه‌کی ته‌واو ﴿١٣﴾ ﴿زُبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ﴾ ته‌و خوای رور هه‌لات و رورئاوایه ﴿١٤﴾ ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ هیچ به‌رستراونکی به‌راستی نی یه‌ته‌نها ته‌و نه‌ینی ﴿١٥﴾ ﴿فَأَخَذَهُ وَكَيْلًا﴾ که‌وا بو ویکه به‌پارینه‌زه و پشتیوانی خوت ﴿١٦﴾ ﴿وَأَنْصُرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ﴾ دان به‌خوتدا بگه له‌سه‌ر ته‌و قسانه‌ی که‌ده‌یلین ﴿١٧﴾ ﴿وَأَفْجَرْتُمْ حَجَرَ جَبِيلًا﴾ وه وازیان لی به‌ینه‌و لیسان گه‌ری به‌واز لیته‌ناتنکی جوان ﴿١٨﴾ ﴿وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ أُولَى النَّعْمَةِ﴾ واز به‌ینه له‌من وته‌و خاوه‌ن ناز و نیعمه‌تانه‌ی که‌ثایینی من به‌درو ده‌زان ﴿١٩﴾ ﴿وَمِمَّا لَهُمْ قِيلًا﴾ وه که‌مینک مؤله‌تیا بده ﴿٢٠﴾ ﴿إِنَّا لَنَبْنِئُ الْاَنْكَالَ﴾ بینگومان لای ئیمه هه‌یه‌کوت و زنجیری قورس و گران ﴿٢١﴾ ﴿وَحَجِيبًا﴾ وه ناگری هه‌ن گیرساو ﴿٢٢﴾ ﴿وَقَطَعْنَا مَا دَلَّصُوهُ﴾ وه خواردنی گه‌رو گیر ﴿٢٣﴾ ﴿وَعَذَابُ الْاَلْسِنَا﴾ هه‌روهه‌ها سزای بر له‌داخ و ده‌رد ﴿٢٤﴾ ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ﴾ له‌رورئیکدا که‌زه‌وی و چیاکان دبنه له‌رزه ﴿٢٥﴾ ﴿وَكُنَّا لِبَنَائِ الْكِبِيَا مَهِيْلًا﴾ وه کنبه‌کان ده‌بن به‌گردولکه له‌لمی هه‌لرژاو ﴿٢٦﴾ ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَىكَ﴾ بینگومان ئیمه پیغه‌مبه‌رئیکمان بو ناردن که‌شایه‌ته له‌سه‌رتان ﴿٢٧﴾ ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ هه‌روهه‌ک پیغه‌مبه‌رئیکمان نارد بو لای فیرعه‌ون ﴿٢٨﴾ ﴿فَقَتَلَ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ﴾ ته‌مجا فیرعه‌ون سه‌ر پیچی ته‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی کرد ﴿٢٩﴾ ﴿فَأَخَذَتْهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ ئیمه‌ش توله‌مان لی سه‌ند به‌توله سه‌ندنکی سه‌خت ﴿٣٠﴾ ﴿فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ﴾ جا ته‌گه‌ری بر وایی بکه‌ن چو خوتان ده‌پاریزن ﴿٣١﴾ ﴿يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا﴾ له‌رورئیکدا که‌(به‌ترس و سامی خوی) مندالان پیر ده‌کات ﴿٣٢﴾ ﴿النَّاسُ مُنْقَطِرُونَ﴾ ئاسمان له‌ت ده‌بی به‌هزی (سه‌ختی) ته‌و روره‌وه ﴿٣٣﴾ ﴿كَانَ وَعْدُهُ مَقْعُودًا﴾ به‌لینی خوا دیته‌ی دی ﴿٣٤﴾ ﴿إِنَّا هَٰذَا مُذْكَرَةٌ﴾ به‌راستی ته‌م ئایه‌تانه‌ی پیتشو و به‌ند و نامور گارین ﴿٣٥﴾ ﴿فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا﴾ ته‌مجا هه‌ر که‌سئک که‌یه‌وی رینگا ده‌گری بو لای به‌روه‌ردگاری ﴿٣٦﴾

﴿إِن يَرَوْكَ بَعْدَ غَلْظِهِمْ لَوْ لَا لِيَبْلُوَنَّهُمْ شَدِيدُ غَلْظِي﴾ (نهی موحده صمد) که تو هکله ده سیت (بوشه و نویژ کردن) شتبتک که متر ﴿مِنْ ثَمَرِهِ لَنَنْبِتْ خَشْرَةً﴾ له دوویدش له سنی به شسی شه وو نیودی یان سنی به کی ﴿وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ﴾ وه ده سته به ک له وانه ی که له گه لئان ﴿وَاللَّهُ يَقْضِي زُلْزِلًا وَالنَّهَارُ﴾ وه خوا نه ندازه ی شه و و روزه دیاری ده کات ﴿عَلِمَ أَنْ لَنْ يَخْصُوهُ﴾ (خوا) زانی که تیه ناتوانن نه ندازه ی شه و نویژ رابگرن ﴿فَأَبْغَىٰ﴾ له به رته وه لبتان خوش بوو ﴿فَأَقْرَهُ وَأَمَنَ بَشِيرًا﴾ ده ی ته وه ندی بۆتان ده لوی و ئاسانه لاتان قورئان بخوینن ودهوری بکهنه وه ﴿عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْجُوعٌ﴾ (خوا) ده زانی که له مه و لا که سانیکتان نه خوش ده بیت ﴿وَالْآخَرُونَ يَقْرِءُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که سانیکی ترئان ده رۆن به سهر زه ویدا ﴿يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به شوینن رۆزی و نیعمه نی خوادا ده گهرین ﴿وَالْآخَرُونَ يَقْرِءُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ وه که سانیکی ترئان ده جهنگن له ینگای خوادا ﴿فَأَقْرَهُ وَأَمَنَ بَشِيرًا﴾ ته مجا بخویننه وه له قورئان ته وه ندی که بۆتان ده لوی و لاتان ئاسانه ﴿وَأَبْصُرُ الْمُضْلِقِينَ﴾ وه نویژ بکهن و زه کات بدن ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ وه قهرز بدن به خوا به قهرزکی چاک (مه به سست ته وه به خیر و خیرات و سه ده قه بکهن له پی خوادا) ﴿وَمَا تَقْرَءُوا لَآ تُفْبِتُكُمْ فِتْنُ الْخَيْرِ﴾ ههر چا که به ک پیش بخدن بۆ خوئان ﴿يُجَدِّدُ عِنْدَ اللَّهِ﴾ لای خوا ده ستان ده که ویتنه وه ﴿هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا﴾ ته وه بیشسی لای خوا به چاکتر و گه وره تره له رویی پاداشته وه ﴿وَأَسْتَفِيزُوا اللَّهَ﴾ وه داوای لیخوش بوون بکهن له خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ به راستی خوا لیخوش بوو به کی میهره بانه ۵

سوره‌قی (المزمل)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ نه ی ته و که سه ی که خوت بیجا و ته وه ۱ ﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ هه سته (خه لکی) بیدار که ره وه ۲ ﴿وَرَبِّكَ ذُكِّرٌ﴾ وه به روه ر دگارت به گه وره بگره ۳ ﴿وَرَبِّكَ فَطِيرٌ﴾ وه به شاکت به پاک رابگره ۴ ﴿وَالْزُجْجَاءِ﴾ به رده وام به له وازه تان له بت به رستی و گناه ۵ ﴿وَلَا تَنْسَ سَكِرَاتِكَ﴾ وه شت مه به خشه و به زوری بزانیست ۶ ﴿وَرَبِّكَ نَصِيرٌ﴾ وه له به ر به روه ر دگارت خوت رابگره ۷ ﴿وَلَا تَقْرَ فِي الْكَافُرِ﴾ ههر کاتبتک که فوکره به که ره نادا ۸ ﴿وَرَبِّكَ يُعَذِّبُ مَوْلًى عَسِيراً﴾ ته و روزه رۆزکی سمخت و گرانه ۹ ﴿عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ له سهر کافران سووک و ئاسان نی به ۱۰ ﴿ذُرِّيٍّ وَمِنْ خَلْقٍ وَجِدًا﴾ واز له من و ته و که سه پینه که دروستم کردوه به ته نها ۱۱ ﴿وَجَعَلْتَ لَهُ مَا لَا مَقْدُودًا﴾ وه دارایی زور و زه به ندهم پی داوه ۱۲ ﴿وَبَيْنَ شُهُودًا﴾ وه کوپانی ئاساده و به رده سست ۱۳ ﴿وَمَهَّدْتَ لَهُ تَهَيْدًا﴾ وه هوی زیانم بۆ رابخستوه به چون رابخستبتک ۱۴ ﴿فَرُطِحَ أَنْ يُدَّ﴾ دوی ته مانه ش هیشتا به ته مایه زیاتری بده می ۱۵ ﴿كَلَّا إِنَّكَ لَأَنْتَ الْعَبْدُ﴾ نه ه، (چا و ره وان نه یی) به راستی ته و ده رباره ی ئایهت و نیشانه کانی نیمه بینا و به رکی که له ره قه ۱۶ ﴿سَأَرْفَعُهُ صَعُودًا﴾ به م زو وانه سزای سهختی پی ده چه رزم ۱۷ ﴿إِنَّهُ فَرَقَ وَقَرَّ﴾ (چونکه) بیری کرده وه و هلی مه نگاند (قه که ی خوی) ۱۸

﴿فَقِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ دەك بە كوشت چى چۆنى ھەل سەنگاند ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ دووبارە بە كوشت چى چۆنى لىكداو تەوہ ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ لە پاشان تەماشایە كى كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ ئەوسا ناوچەوانى گرزو پروى ترش كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ ئەمجا بە فیزىكەوہ پشنى ھەل كرد ﴿قِيلَ كَيْفَ تَدْرُكُهُ﴾ جەواونى ئەم قورئانە ھىچى ترنى بە جادوو بەك نەبى كە وەر گىراوہ ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ﴾ ئەم قورئانە ھەر گوفتارى مرقفە ﴿مَتَّاعِيهِ سَفَرٌ﴾ (ئەو كەسە) زوو دەبەخەمە دۆزەخەوہ ﴿وَمَا أَذْرَاكَ مَسْفَرٌ﴾ تۆ چووزانیت كە دۆزەخ چى بە ؟ ﴿لَا تَحْشُرْ وَلَا تَنْدَرُ﴾ (ناگرىكە) ھىچ ناھىلەتەوہ و واژ ناھىتى ﴿لَوْ أَنَّ لِلْبَشَرِ﴾ (بە بەكەم ھالاً) پىست بەش دەكانەوہ و دەبىر زنى ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾ نۆزدە فرىشتە ئەوەتان بە سەرىوہ ﴿وَمَاجِعَلْنَا لِلْإِنْسَانِ الْأَمْلَئِكَ﴾ ھەر فرىشتەمان كردوہ بە كار بە دەستى دۆزەخ ﴿وَمَاجِعَلْنَا عَذَّتَهُمُ الْآفَةُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وە ژمارەى ئەو فرىشتەمان نەگىراوہ مەگەر بۆ تاقي كردنەوہى ئەوانەى بى باوەرن ﴿يَسْتَفِيقُونَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ تا ئەوانەى كتيبيان پىدراوہ دلتيا بن ﴿وَيَذَرُ الَّذِينَ آمَنُوا الْيَمَانَ﴾ وە بىروادارەكان بىرواكەيان زىاد بكات ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وە ھىچيان دوو دل نەبن ئەوانەى كتيبيان پىدراوہ ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ﴾ ئيماندارانىش ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وە تا بلىن ئەوانەى كە نەخوشى (ناپاكىي) يان لە دلايە ﴿وَالْكَاذِبُونَ﴾ وە بى بىرواكان ﴿مَا أَزَادَ اللَّهُ بِهِمْ مَقَالًا﴾ خوا چى مەبەستە بەم ژمارەيە كە لە غەرىبىدا وەك مەسەل وایە ﴿كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ﴾ ئابەو جۆرە خوا ئەو كەسەى كە بىھوى گومراي دەكات ﴿وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ وە ئەو كەسەى كە بىھوى پى نموونى دەكات ﴿وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ﴾ وە كەس ژمارەى لەشكر و سەربازانى پەرورەدگارى تۆ نازانیت جگە خۆى نەبیت ﴿وَمَا هِيَ إِلَّا كَهَيْئَةِ الْبَشَرِ﴾ وە ئەم ئايەتانە ھەر نامۆزگارى و پەندەن بۆ ئادەمى ﴿كَلَّا وَالْقَمَرِ﴾ ئەو (وانى بە) سویند بە مانگ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَأْخُذُ﴾ وە سویند بە شەو كە پشست ھەل دەكات و دەروا ﴿وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّرُ﴾ وە سویند بە بەرەبەيان كە پروون دەبیتەوہ ﴿إِنَّا إِنَّمَا الْخَلْقَ الْكَلْبَ﴾ بى گومان سەقەر (دۆزەخ) بە كىكە لەشتە سامناكە گەورەكان ﴿نَذِيرُ الْبَشَرِ﴾ ترسبەرە بۆ ھەموو خەلكى ﴿لَنْ نَسْأَلَ مِنْكَ﴾ بۆ ئەو كەسەتان كە دەبەوى ﴿أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَخْشَرَ﴾ پش بىكەوینت (لە چاكەدا) یادواكەوى ﴿كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ رَجَتْ﴾ ھەموو كەسێك بارمەتى كارو كردەوہى خۆبەتى ﴿إِلَّا أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ جگە ھاوہ لانی دەستى راست (چاكەكاران) نەبیت ﴿فِي حَتِّ تِسْعَةِ عَشَرَ﴾ كە لە باخانى بەھەشتدا پىسار لە بە كسرى دەكەن ﴿عَنِ الْمُجْرِمِينَ﴾ لە (حالى) تاوان باران ﴿مَسْأَلُكُمْ فِي الْقَمَرِ﴾ (ھەر لە بەھەشتى بەكان وە لأم ئەدانەوہ كە دىوومان و پىمان ووتوون) چى شىوہى خستووەتە دۆزەخەوہ ﴿قَالُوا رَبَّنَا كُنْ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ ئەوانىش و تىبان: ئىمە لە نوێز گەران نەبووین ﴿وَلَوْ أَنَّكَ تُطِيعُ الْمُتَكِبِينَ﴾ وە خۆراكمان نەدەدا بە ھەزاران ﴿وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْفَافِضِينَ﴾ وە پۆ دەچووین لە گەل ئەوانەى كە پۆ دەچوون (لە قسەى خراپەو بى شەرعى دا) ﴿وَكُنَّا نَكُفُّ بِيَوْمِ الدِّينِ﴾ وە باوەرمان بە پۆزى دوايى نەبوو ﴿حَتَّى أَتَاكَ الْيَقِينُ﴾ تا مردن بەخەى پىنگرتن

﴿فَاتَّقِهُمْ شَعْنَهُ﴾ ئېتىرا تىكاي تىكاكاران ھېچ قازانچىكيان بى ناگە بە نېت ﴿فَاتَّقِهُمْ عَنِ الشَّكْرِ﴾
 مۇقرىبىن ﴿ئەوۋە چىانە پرو وەردە گېرن لە نامۇزگارى قورئان ﴿كَاثِمٌ حُمْرٌ مُسْتَفِرَّةٌ﴾ ئەلنى كەرە
 كىنوى سىل كەرن ﴿فَرَكٌ مِّنْ قَسْوَرَةٍ﴾ لە شىر ، (يان لەدەست كۆمەلى تېر ھاوئىز) ھەلھاتوون ﴿
 بَلْ يُرِيدُ كُلُّ اَقْرَبِيٍّ مِّنْهُمْ اَنْ يُّؤْتِيَ صُحُفًا مِّنْهُ﴾ بەلكو ھەموو يە كىك لەوان ئەيەوى چەندە ھا نامەى كراوہى
 بۆ بئىردى (لە خواوہ كە پروا بە موخەمەد ﷺ يېتى) ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّيْسَ لَ الْاٰخِرَةُ﴾ با چاوہ پروانى ئەوہ
 نەبىن بەلكو ھەر ناترسىن لە پروژى دوايى ﴿كَلَّا اِنَّهُ تَذَكُّرٌ﴾ با پەشىمان بئەوہ بە راستى قورئان
 پەندو و نامۇزگار بە ﴿فَرَشَاءَ دُكْرٍ﴾ ئەمجا ھەر كەسىك يە وىت با پەندى لى وەرىگىرت ﴿
 وَمَا يَذَّكَّرُونَ﴾ نامۇزگارى قورئان وەرناگىر ﴿اِلَّا اَنْ يَّسْأَلَ اللهَ﴾ مەگەر خوا يە وىت ﴿خَوَّاهُ الشَّقَوٰى﴾
 خوا شىاوى لى ترسانە ﴿وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ﴾ وە شىاوى لى خوشبوونە ﴿

سورەتی (القیامە)

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ بەناوى خواى بەخشنەوى مېھربان
 ﴿لَا اَقِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ سویند دەخۆم بە پروژى قیامت ﴿وَلَا اَقِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ وە سویند دەخۆم بە
 نەفسى ئۆمە كەر (لەسەر خرابە) ﴿يَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يَّخْلُقَ عَظَامَهُ﴾ ئایا مرفوف وا دەزانى كە ئېسقانە
 (پزىوہ كانى) كۆ ناكە پەندە ﴿بَلْ يَدْعُوْنَ عَلَى اَنْ تُسَوِّىَ سَاوَاهُ﴾ بەلى : بە توانابىن لە سەر رېك خستەوہى
 (نەقشى) سەر پەنجە كانى ﴿بَلْ يُرِيدُ الْاِنْسَانُ لِيَفْجُرْ اَمَامَهُ﴾ بەلكو ئېنسان دەيەوى تا لە ژبان دایە ھەر
 تاوان و خرابە بكات ﴿يَسْأَلُ اَنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ دەپرسى : كەى پروژى دوايى دى ؟ ﴿فَاَنَارِقَ الْاٰخِرَةُ﴾
 كاتى : كە چاو ئەبلەق بوو ؟ ﴿وَحَسَفَ الْقَمَرُ﴾ وە مانگ گىراو تارىك بوو ﴿وَجُجِ الشَّمْسُ﴾
 وە پروژ و مانگ كۆ كرانەوہ ﴿يَقُولُ الْاِنْسَانُ وَمَا اَوْدَعَ النَّفْسُ﴾ ئەو پروژە مرفوف دەلېت : لە كۆنە
 ھەلېبىن لە (سزای خوا) ﴿كَلَّا لَازَرُّ﴾ نەخېر ھېچ پەناگە بەك نى يە ﴿اِلَّا نَزَلَ وَمَا اَوْدَعَ النَّفْسُ﴾ لەو
 پروژەدا ئارامگا ھەر لای پەروەردگارى تۆبە ﴿يَسْأَلُ الْاِنْسَانُ وَمَا اَوْدَعَ النَّفْسُ﴾ لەو پروژەدا ئادەمى
 ھەوالى پتەدرىت لەوہى كە پىشى خستووە و دواى خستووە (لە چاكەو خرابە) ﴿بَلْ الْاِنْسَانُ عَلَى نَفْسِهِ﴾
 يەيە ﴿بەلكو ئادەمى ناگادارە بەحالى خۆى ﴿وَلَوْ اَنَّ مَعَاذِرَهُ﴾ با پروا بىانووى زۆرىش بەتېتەوہ ﴿
 لَاخِرَ لِكُلِّ بَشَرٍ﴾ زمانت مەجولتە (بەخویندەوہى قورئان لە كاتى دابەزىنى وەحىدا) ﴿يَتَعَبَّلُ يَوْمَ﴾
 تا پەلەى تيا بكەيت ﴿اِنَّ عَلَيْنَا لَلْاٰخِرَةَ وَالْاَوَّلَةَ﴾ بە پراسنى (وہك بەلېتمان داوہ) بىگومان لەسەر ئېمەيە
 كۆ كرنەوہى لە سنگنداو خویندەوہى ﴿وَاَوَّلَاتِهِ﴾ ئەمجا كاتى كە قورئانمان بۆ خویندەوہى (بە
 ھوى جېرىلەوہ) ﴿فَاتَّبَعُوا اللهَ﴾ قوش شىوین خویندەوہى ئەو بكەوہ ﴿فَاتَّبَعُوا اللهَ﴾ لە پاشان
 دلبابە پروون كرنەوہى لەسەر ئېمەيە ﴿

﴿كَذَٰلِكَ يُجْزَوْنَ الْعَاجِلَةُ﴾ (زیندوو کردنه‌وه ههر ده‌بیت) به‌لکو ئیوه ههر دونیا نان خویش ده‌بیت ﴿وَيُجْزَوْنَ الْآخِرَةُ﴾ گوی به رۆزی دواپی ناده‌ن! ﴿وَجُودُكُمْ بِذَٰلِكَ﴾ زۆر رۆ و خسار له‌و رۆژده‌دا گه‌شاوه‌ن ﴿إِلَّا زَيْتَانًا وَنَخْلًا﴾ ته‌ماشای په‌روهره‌دگار یان ده‌که‌ن ﴿وَجُودُكُمْ بِذَٰلِكَ﴾ وه زۆر رۆ و خسار ییش له‌و رۆژده‌دا گه‌ژو تالان ﴿ظَلُّوا أَن يُفْعَلَ بِهِمَا قُوَّةٌ﴾ ده‌زانی که سزای پشت شکین ده‌درین ﴿إِلَّا بَلَدًا بَعْدَ الْأَثَرِ﴾ ته‌خیر (تا و اناجیته سهر بۆتان، جا په‌شیمان بینه‌وه!) چونکه کاتیک که گیان گه‌یشته گه‌رو (له‌کاتی کیشانیدا) ﴿وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ﴾ نه‌وسا (هه‌ندیک له‌وانه‌ی که په‌ده‌وریدان) ده‌لین: که‌سینک نیه چاره‌سهری بکات و فریای بکه‌بیت؟ ﴿وَقُلْنَا اللَّهُ أَفَرَأَىٰ﴾ (نه‌و که‌سه‌ی گیانی ده‌کیشریت) دلنیا به‌نه‌وه (ی تووشی بووه مردن و) جیا بوونه‌وه به‌ ﴿وَالْقَلْبَ الْأَشْقَىٰ﴾ وه قاج و لوو لاقی به‌یه‌کدا نالا ﴿إِلَّا زَيْتَانًا وَنَخْلًا﴾ راپنچکردن له‌و رۆژده‌دا بۆ لای په‌روهره‌دگارته ﴿فَلَا صَدَقَ وَلَا ضَلَّ﴾ جا (کافر) نه‌بروای هیتاونه‌نوئیزی کرد ﴿وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ به‌لکو تاییبی به‌درو ده‌زانی و پشتی تی ده‌کرد ﴿وَرُفِعَ إِلَىٰ أَهْلِهِ مُنْقَلَبٌ﴾ له‌پاشان به‌که‌شخه‌و فییره‌وه گه‌پایه‌وه بۆ لای مال و مندالی ﴿أَوَلَيْكَ قَارُونَ﴾ تیاچوون بۆ تو، (ئه‌ی ناده‌می بی بروا) ته‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿نَرَأَوْنَا لَكَ قَارُونَ﴾ دووباره تیاچوون بۆ تو، ته‌مجا تیاچوون بۆ تو ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَن يُدْرَكَ سُدًى﴾ تاپا مروق و داده‌نیت که هه‌روا به‌ره‌لا ده‌کری (و پشت گوی ده‌خیری) ﴿أَلَمْ يَكُن مِّن مِّن مِّن قَبْلِهِ دَلِيلًا﴾ تاپا دلۆبه‌ه تاوینک نه‌بوو له‌تزو که ده‌رژنرا (به‌مندالده‌نه‌وه) ﴿ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ فَخْلِكَ مَسْوًى﴾ له‌پاشان بوو به‌پارچه‌خوینیک، ته‌مجا دروستی کرد و رینکی خست ﴿فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ﴾ ته‌مجا له‌و تزوه‌دور جوزی دروست کرد ﴿الذَّكَرَ وَالْأُنْثَىٰ﴾ نیر و می ﴿إِنَّا لَنَسِفُنَّكَ عَلَىٰ أُنْفُخِ الصُّورِ﴾ تاپا نه‌و زانه‌توانای نی به‌هه‌سهر نه‌وه‌دا که مردوو ان زیندوو بکاته‌وه

سوره‌ی (الانسان)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ﴾ ینگومان به‌سهر ناده‌می داتیه‌ری ﴿حِينَ مِنَ الْآخِرِ﴾ ماوه‌یه‌کی زۆر له‌رۆژگار ﴿لَوْ كُنَّ شِعْرَ الْكُفَرَاءِ﴾ که شینکی وانه‌بوو ناویری ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ناده‌میزادمان دروست کرد ﴿مِنْ نُطْفَةٍ أَنشَأَ﴾ له‌دلۆبیک ناوی تیکه‌ن له‌گه‌لی توخم ﴿فَتَكْبَرُ﴾ نا ناچی بکه‌بنه‌وه ﴿فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ته‌مجا ژنه‌واو وینا مان کرد (چاو و گویمان پتیه‌خشی) ﴿إِنَّا هَبْنَاهُ السَّبِيلَ﴾ ینگومان ئیمه‌ریمو وینمان کرد بۆ راسته‌ری، ﴿إِنَّا شَرَكْنَا كُفْرًا﴾ جاپان سوپاسگوزاره، وه یان نا سوپاس و سه‌پله ﴿إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ﴾ به‌راستی ئیمه‌ناماده‌مان کردووه بۆ بی بروایان ﴿سَلَسِلًا وَأَشْجَلًا لَّا يُؤْمِنُونَ﴾ زنجیرو نه‌وقی زۆر (که ده‌کریته گه‌ردنیان) و ناگری هه‌لگیر ساو ﴿إِنَّا لَنَرَوْنَ كُنُوسَهُمْ﴾ ینگومان چاکه‌کاران له‌په‌ر داخیکدا (شه‌راب) ده‌خو نه‌وه که تاوینه‌که‌ی له‌سهر چاوه‌ی کافوره‌وه‌یه

﴿وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ﴾ وە لە شەو سۆز دەى بۆ بەرە (نۆز بەکە) ﴿وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا﴾ وە ستایشى خوا بەکە لە بەشێكى زۆر لە شەو دا ﴿إِنَّ هَذَا لَیَحْشُرَنَّ الْعَاجِلَةَ﴾ بێگومان ئەم بێ پروایانە دونیای بێ بەقايان خوش دەوى ﴿وَيَذَرُونَّ ذُرَاةَ هَرَمٍ مَّا تَفِيكَ﴾ وە پشت گرنى دەخەن پۆزى ئێکى قورس و گران (کە قیامەتە) ﴿فَتَحْنُ خَلْفَهُمْ وَنَحْنُ نَسْرُهُمْ﴾ ئێمە ئەوانمان دروست کرد و جومگە کانیانمان قایم بێکە وە بەستوو وە ﴿وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا﴾ وە کاتێک بمانەوێت دەیان گۆڕین بە کەسانی ترى وەك خۆیان چون گۆڕینێک ﴿إِنَّ هَذِهِ ذِكْرُكَ﴾ ئەم سورەتە نامۆزگارى و بەندە ﴿فَتَن شَاءَ﴾ ئەمجا هەر کەسێک بیهوێت ﴿أَلْتَحْدِثُ لِي رِيهَ سَبِيلًا﴾ رینگا دەگریته بەر بۆ لای بەروەردگارى ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ وە ئێوه حەز ناکەن (لە گرتنى ئەو پى بە) مەگەر کاتێک کە خوا بیهوى (وە بە زۆر ناچار تان بکات) ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾ بێگومان خوا دانای دروست کردارە ﴿يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ﴾ ئەوێ (خوا) بیهوى دەبخاتە ناو میهرەبانى خۆیەو وە ﴿وَالْقَالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا﴾ وە نامادەى کردوو وە بۆ مەمکاران سزای مەخت ﴿

سورەتى ﴿المزملات﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بەناوى خواى بەخشندەى میهرەبان

﴿وَأَمْرًا تَلَوْنَاهُ﴾ سوێند بە بای پەوانە کراوى، بەک لە دواى بەک ﴿فَالْعَصْفَ عَصَمًا﴾ وە بەو (با) توندانەش هەل دەکەن بە هەلکردنێکى قایم ﴿وَاللَّيْلَ نَشْرًا﴾ وە بەو بایانەى کە هەور دەبن و بىلایى دەکەن وە ﴿فَالْفَرْقَ فَرَقًا﴾ سوێندیش بەو (فریشتانە) ی بەچاکى حەق لە ناحەق جیا دەکەن وە ﴿فَاللَّيْلَ نَشْرًا﴾ ئەمجا سوێند بەو (فریشتانە) ش پەيامى (خوا) بە پێغەمبەر (ان) دەگەینن ﴿عَذَابًا أَوْ تَذَرًا﴾ بۆ (نە هێلانى) بەهانه (ولێخۆشبوونیان) یا بۆ ترساندن ﴿إِنَّمَا تَوَعَّدُونَ نَوْفَعًا﴾ بە راستى ئەوێ کە بەلێتتان بێ دراو وە (لە هاتنى پۆزى دواى) دیتە دى ﴿وَإِذَا الْكُفُوفُ هُمْسًا﴾ ئەمجا کاتێک کە ئەستێرەکان تارێک بوون ﴿وَإِذَا السَّمَاءُ فَجَتْ﴾ وە دەمێک کە ئاسمان کەلێنى ئى بوو ﴿وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِفَاتٌ﴾ وە کاتێک کێوکان لە بێخ هێتران و نەخت کران ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ أَقْبَتْ﴾ وە ساتێک کە کات و شوونی دیار کرا و دانرا بۆ پێغەمبەر (ان) لە گەل ئوممەتە کانیاندا ﴿لَا يَوْمَ يُنصَتُ﴾ بۆ چ پۆزى دوا خراو وە ﴿لِيَوْمِ الْقُصَلِ﴾ بۆ پۆزى جیاکردن وە ﴿وَمَا أَذْرَبْكَ مَا يَكْفُومُ الْقُصَلِ﴾ تۆ چوو زانیست پۆزى جیاکردن وە چى بە؟ ﴿وَبَلَّ يَوْمَ سِدْرٍ لَمَّا كَذَبْتِ﴾ وای بۆ بێ پروایان لەو پۆزەدا ﴿أَلَمْ تَكُنِ الْأُولَى﴾ نایا گەلانى پێشیانمان لە ناو تەبرد ﴿ثُمَّ نُنَجِّيهِم بِالْآخِرِينَ﴾ لە پاشان گەلانى دواى ئەوانمان وەك ئەوان لى نەکرد ﴿كَذَلِكَ نَقْعِلُ بِالْآخِرِينَ﴾ هەر بەو جۆرەش دەکەین بە گوناھباران ﴿وَبَلَّ يَوْمَ سِدْرٍ لَمَّا كَذَبْتِ﴾ وای بۆ بێ پروایان لەو پۆزەدا ﴿

﴿الْمُتْلِقِينَ مَنَاوِيَهُنَّ﴾ ئايا ئىتوھمان دروست نە کردووە لە ئاویکی بى نرڤ ؟ ﴿فَعَلَّكَ فِي مَقَارِكُمِينَ﴾ ئەمجا خستمانە جىڭايە کى پتەووە ﴿إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ تا ماوہیە کى دىارى کراو ﴿فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ﴾ ئەمجا بە ئەندازە گیرپە کى رىڤ و پىڤ دروستمان کرد، شای (ئىمە) چ ئەندازە گیرپە کى ئەواو و چاکىن ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿الَّذِينَ فِي الْأَرْضِ كَانُوا﴾ ئايا ئىمە زەويمان نە کردووە کۆ کەرەوہ ﴿أَخِيَّةً وَأَمْرًا﴾ بۆ زىندوووان و مردوووان ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا رُجُومًا شَمِيمَةً﴾ وە لە ناویدا شاخانی بەرزى لەنگەر داکوتامان داناوہ ﴿وَأَسْقَيْنَا مَاءً فُرَاتًا﴾ وە ئاوی شیرىنمان پى نۆشیین ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ (بەم بى پروایانە دەوتریت) وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿أَطِيعُوا أَمْرًا مَّا كُنْتُمْ بِهِ مُكْذِبِينَ﴾ برون بۆ لای ئەو دۆزەخەى کە بە درۆتان دەزانى ﴿أَطِيعُوا أَمْرًا مَّا كُنْتُمْ بِهِ مُكْذِبِينَ﴾ برون بۆ لای سىبەرى دوکەلىکى سى بەش ﴿لَا تَطِيلُ وَلَا يَغْنَى مِنَ اللَّهِ﴾ نە سىبەرىکى فیکەو نە شىڤىک لە گەرى (دۆزەخ) بەرگەرى بکات ﴿إِنَّمَا نَرْبِي بَشَرًا مَّا خَصَصْنَا﴾ بەرەستى دۆزەخ بزیسکى وە کۆشک دەهاوێزى ﴿كَأَنَّهُمْ جَمْعٌ مَّعْرُوفُونَ﴾ (بەروودوا دەروون) ئەلى ى کاروانى خوشترى زەردن ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿هَذَا يَوْمُ لَا يَحِطُونَ﴾ ئەمرو رۆژىکە (بى باوەران) ناتوانن قسەى تىدا بکەن ﴿وَلَا يُؤْنَسُ الْهَمُّ وَفَعَلْنَا رُجُومًا﴾ وە مۆلەت نادرین کە پرویانوو بەتتەوہ ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿هَذَا يَوْمُ الْقُضْلِ﴾ ئەمرو رۆژى بریاردانە (جیا کردنەوہیە) ﴿جَمْعًا كَرِيمًا﴾ ئىتوہ و پىشینیانمان کۆ کردووە ئەوہ ﴿إِن كَان لَكُمْ كُفْرٌ فَكُذُّونَ﴾ سا نە گەر فیل و پىلانیکتان هەبە ئەنجامى بدەن ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿إِنَّ الْمُشْكَتِينَ فِي ظُلُلٍ وَعُيُونٍ﴾ بىگومان پارێزکاران و لەخواترسان لە سىبەرو (قەرغى) کانیاوى زوران ﴿وَفَوْكَ مَسَاجِدُهُمْ﴾ وە لەناو مېوہاتیکدان کە حەزى لى دەکەن ﴿كُلُوا شَرُّوا هَيْهَاتَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (بىیان دەلبن) بخۆن و بخۆ ئەوہ نۆشتان بى بەهۆى ئەوہى کە دەتان کرد ﴿إِن كَانَتْ لَكُمُ الْفَجْرُ الْمَحْسِينِينَ﴾ بىگومان ئىمە ئاوا پاداشتى چاکە کاران دەدەینەوہ ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿كُلُوا وَتَسْعَوْا قِلِيلًا﴾ (ئەى كافران) بخۆن و بەهرەمەند بىن ماوہیە کى کەم (لە دونیادا) ﴿إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ﴾ بەرەستى ئىتوہ تاناباران ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿وَأَذِيقُوا لَهُمُ الرُّجُومَ﴾ وە کاتىڤک پى یان بونى (لەخوا بترسن و) کپنوش بەرن ﴿لَا يَرْكُونُ﴾ کپنوش نابەن ﴿وَلَقَدْ يَوْمَيزُ الْمُكَذِّبِينَ﴾ وای بۆ بى پروایان لەو رۆژەدا ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ (ئە گەر ئەوان باوەر بە قورئان نە کەن) ئىتر بە چ فەرمودەى کى تر برۆا دەهتین دواى قورئان ؟ ﴿

سوره‌ی ﴿النَّبَا﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ نه‌وه له‌چی پرسیار له‌یه‌کتری ده‌کهن (نه‌و بی‌پروایانه) ﴿عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ﴾ له‌و ده‌نگ و باسه‌گه‌وره‌یه پرسیار ده‌کهن؟ ﴿الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ﴾ که نه‌وان تیندا جیاوازن ﴿كَلَّا سَيَقْبَلُونُ﴾ نه‌ه با به‌شیمان بنه‌وه: له‌مه‌ولا تی ده‌گهن ﴿كَلَّا سَيَقْبَلُونُ﴾ دووباره (ده‌لیم) نه‌ه له‌مه‌ولا تی ده‌گهن ﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾ ناخو زه‌ویمان بو رانه‌خستون ؟ ﴿وَلِلَّيْلِ أَثْقَالٌ﴾ وه‌کینه‌و کانه‌مان نه‌گیراوه به‌میخ ۱۹ ﴿وَحَفَلَتْ كُرُورُهَا﴾ وه‌نیوه‌مان دروست نه‌کردوه به‌جوت ﴿وَجَعَلْنَا نُجُومَكُمُ سُبُحَاتًا﴾ وه‌نوستنمان نه‌کردوه به‌هوی حه‌سانه‌وه‌تان ﴿وَجَعَلْنَا الْيَلَّ سَاسًا﴾ وه‌شه‌ومان نه‌گیراوه به‌کالا (دایو‌شه‌ر) ﴿وَجَعَلْنَا الشَّمْسُ مَعَاشًا﴾ وه‌رؤزمان نه‌گیراوه به‌کاتی رُبان (وه‌له‌سوران و به‌یدا کردنی رُبان) ﴿وَنَبِّهْنَا فَوْقَ مَنَافِئِكُمْ سَبَاحًا﴾ وه‌حه‌وت ئاسمانی به‌هیزمان دروست نه‌کردوه له‌سه‌ره‌تانه‌وه ؟ ﴿وَجَعَلْنَا بَیْرُجًا وَهَاجًا﴾ وه‌دروستمان نه‌کردوه چرایه‌کی دره‌وشاوه (که‌رؤزه) ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرِ مَاءً ثَجَّاجًا﴾ وه‌ئاوی لیزمه و به‌خورمان نه‌ناردوئه خواره‌وه له‌هه‌وره گوشراره‌کانه‌وه ﴿لِيَخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا﴾ تا پی‌ی بروئین دانه‌ورله‌و گزو گیاه ﴿وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا﴾ باخانی پر و چر ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا﴾ به‌راستی رؤزی جیا‌کرده‌وه (ی‌چاک و خراب) کاتیکسی بو دیاری کراوه ﴿يَوْمَ يُفْعَلُ فِي الْقُبُورِ قَدْرُ أُولَئِكَ﴾ نه‌و رؤزه‌ی که فو ده‌کری به‌که‌ره‌نادانه‌مجا بؤل بؤل دین ﴿وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا فَكَانَتْ أُتُوبًا﴾ وه‌ئاسمان (له‌هه‌مو لایه‌که‌وه) کرایه‌وه‌و برو به‌ده‌رگا ﴿وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا﴾ وه‌کینه‌و کان خرا نه‌پی و بوون به‌ (تراوبلکه = سه‌راب) ﴿إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا﴾ به‌راستی دؤزه‌خ به‌ریزگی بی‌پروایانه (وده‌مینکه چاره‌پروایانه) ﴿لِلظَّالِمِينَ مَنَافَا﴾ وه‌جی گه‌رانه‌وه‌ی باخیانه ﴿لِيُذِيبَ فِيهَا الَّتِيفًا﴾ تیندا ده‌میننه‌وه هه‌زاران سال (ماوه‌یه‌کی زور) ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا﴾ تیندا نا‌چه‌ژن نه‌ساردی و فینکی و نه‌خوارده‌وه ﴿إِلَّا أَجِيمًا وَمُتَشَابًا﴾ ئاوی له‌کول و کیم و زوخوا نه‌بیت ﴿جَزَاءً وَفَاقًا﴾ پاداش ده‌درنه‌وه به‌پی‌ی کرده‌ویمان ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا﴾ چونکه بینگومان نه‌وان به‌ته‌مای لی‌پرسینه‌وه نه‌بوون ﴿وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا﴾ وه‌ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌درو ده‌زانی چون به‌درو زانینیک ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا﴾ له‌کاتیکدا هه‌موو شتیکمان ژماردوه (له‌سه‌ریان) به‌نوسین ﴿قَدْ رَفُؤُوا﴾ نه‌مجا به‌چه‌ژن (سزای خوتان) ﴿فَلَنْ نُزَيِّدَهُمْ إِلَّا عَذَابًا﴾ هیچتان بو زیاد ناکه‌بن سزانه‌بیت

﴿إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِٖ لَكَنَافٍ﴾ بے گمان جنگای پیروز و بہرہ مندی ہے یہ بے پاریز کاران ولہ خواہر سان ﴿عَلَيْهِمْ أَصْحَابُ﴾
 باغات و ہمسور جوڑہ نری بہک ﴿وَذُكِّرْتُم بَلْ عَذَّبْنَا﴾ وہ کچانی تازہ مہمک کردوی ہاوتہ من ﴿وَكُنَّا لَهُمْ نَاصِرِينَ﴾ وہ بہرہ داخلی پر (لہ شہراب) ﴿لَا يَسْتَمِعُونَ فِيهَا الْحُكْمَ﴾ قسمی بہوودہ و دروی تیدا نایستن ﴿بِجَهَنَّمَ﴾
 ﴿بِجَهَنَّمَ﴾ (ہاداش دہرہ ہو بہ) ہاداشنیکی تہاو لہ لاہن بہرہ رد گاری تہوہ ﴿وَنُفِثَ سَائِرُ السَّمَكَاتِ فِيهَا﴾ بہرہ رد گاری ناسمانہ کان و زہوی و نیوانی تہوانہ خواہہ کی بہ خشندهو
 مہرہ بانہ و ﴿لَا يَكُونُ مِنْهُ حِطَاءٌ﴾ کہس توانای تکا کردن و (قسہ کردنی) نی بہ ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْعِظَامُ صَفًّا﴾
 لہ روزیکدا کہ جیبریل و فرشتہ بہرہ ہر دہوہستن ﴿لَا يَكُونُ فِيهَا لَٰمٌ وَلَا يَمِينٌ وَلَا يُذِيقُ فِيهَا الصَّوْبَ﴾ کہسیان قسہ ناکہن
 مد گہر تہوہ کہ خواہی ی بدات و قسمی بہری و جی بکات ﴿وَذُكِّرْتُم بَلْ عَذَّبْنَا﴾ تہو روزہ راست و بے گمانہ
 ﴿فَتَنَّا شَٰءَ الْخَلْقِ﴾ تہمجا ہر کہ سینک و ویسنی رینگای گہرانہوہ دہ گری بے لای بہرہ رد گاری
 خوی ﴿إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِٖ لَكَنَافٍ﴾ بے گمان تہم تہومان ناگادار کرد لہ سزایہ کی نزیک ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ﴾
 تہوہ لہ روزیکسی واد کہ مرقف دہینی (ہاداشی) تہو کردہوانہی کہ پیشہ کی بہ دہستی خوی ناردوونی
 ﴿وَيَقُولُ الْكَافِرُ كَيْفَ أَكُنْتُ بِرَبِّیْ غَافِلًا﴾ وہ بی پروا (لہو روزہدا) دہنی: خورگہ گل بووماہ (تہک مرقف) ﴿

سورہ فی (النبا)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خواہی بہ خشندهی مہرہ بان

﴿وَالَّذِينَ عَرَفُوا﴾ سویند بہو فریشتانہی کہ گیانی کافران (لہ لہشیان) بہ سہختی دہرہ دہشتن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾
 وہ بہو فریشتانہی کہ گیانی باوہرداران بہ ناسانی دہرہ دہشتن ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ سویند بہو فریشتانہی کہ
 فریشتانہی کہ پیشہ پرکی دہ کهن (لہ بہ جی ہینانی فرماندا) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ وہ سویند بہو فریشتانہی
 کہ تہ گیری کاروبار دہ کهن (واتہ سویند بہمانہ تہوہی بہ لہشتان پندر اوہ دیتہ دی) ﴿يَوْمَ يُخْفِ الْأَوَّلُ﴾
 روزیکہ بومہلہ روزہ زہوی دہلہ رزینی ﴿تَتَّبِعُ الْأَوَّلُ﴾ بومہلہ روزہ کی تریشی بہ دواہدا دیت، مردووان
 زیندوہ دہنہوہ ﴿قُلُوبٌ وَمُؤَيَّدَاتٌ﴾ زور دل لہو روزہدا دہلہ رزینی ﴿أَنْصُرُهَا خِشْعَةً﴾ چاویان
 سہر بہرہ و زہر دہبی ﴿يَقُولُونَ﴾ (تہمہر بہ گالتہوہ) دہلہن ﴿لَا تَسْمَعُونَ فِي الْحُكْمِ﴾ ناخو تہمہ (لہ ہاش
 مردن) دہ گہر تہر تہنہوہ بے زبانی پشسو؟ ﴿لَا تَكُنْ لَكُم مِّنْ حِجْرٍ﴾ نایا کہ بووین بہ نیشقانی رزہو (چون
 زیندوہ دہینہوہ) ﴿قَالُوا﴾ ووتہان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نائہوہ تہ گہر وایی گہرانہوہ کی بہ زبانیہ
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بے گمان تہو زیندوہ بوونہوہ ہر بہک تہ عرہ تہ بہ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تہر کتوبر
 وان لہ دہشتیکی سہی کاکی بہ کاکیدا ﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ نایا داستانہی مووسات ہن گہ پشسوہ
 ﴿إِنَّكَ لَمِنَ الْغَافِلِينَ﴾ کانیک کہ بہرہ رد گاری بانگی کرد لہ شیووی پیروزی طروا وہ ﴿

﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ رَحْمَتِنَا الَّذِي طَغَىٰ﴾ (پنی ووت) بر و بؤ لای فیر عون (چونکه) به راستی یا خیسی سووه ﴿فَقُلْ هَلْ لَّكَ بِإِنِّ أَنزَلْنَاهُ﴾ وه پی ی بلی: نایا ده ته وی پاک بیته وه (له گناه) ﴿وَأَخْبَرْتُكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَحْشَىٰ﴾ وه ریت نیشاندهم بؤ (ناسینی) په روه ردگارت تا لینی بترسییت ﴿فَأَنزَلْنَا إِلَیْكَ الْکُرْآنَ﴾ نه مچا نیشان هره گه وره که ی نیشان دا (گوجان له گه ل دهسته سپیه که ی) ﴿فَلَا كَذِبَ وَتَحْشَىٰ﴾ که چی به دروی زانی و سه رینچی کرد ﴿وَأَنزَلْنَا نَسْفَاقَ﴾ له پاشان پشنی هه لکرد و پوی به به له ﴿فَحَشْرُهَا﴾ نه مچا (جادوو گهرانی) کز کرده وه بانگی کردن ﴿فَقَالَ اللَّهُ لَکُمُ الْأَعْلَىٰ﴾ پاشان ووتی: من په روه ردگاری هره گه وره تانم ﴿وَلَا تَخْذَ اللَّهُ لَکُمُ الْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ﴾ نه مچا خوا گرفتاری کرد به سزای هه ردوو جیهان ﴿إِنِّ فِی ذَٰلِکَ لَعِبْرَةٌ﴾ به راستی له م داستاندها په ند هیه ﴿لَیْسَ بِتَحْشَىٰ﴾ بؤ که سیک له خوا بترسی ﴿إِنَّمَا أَنزَلْنَاهُ خُلُقًا أَوْ نَسَاءً مِّمَّنْهَا﴾ نایا دروست کردنی نیوه گرانتره یان ناسمان؟ وه دروستی کرد ﴿رَفَعَ سَمْعَهَا فَسَمِعَتْهَا﴾ بالای بهرز کرده وه ورنکی خست ﴿وَأَغْطَشَ لَیْلَهَا﴾ وه شه وی ته وی تاریک کرد و ﴿وَأَخْرَجَ طَحْطَهَا﴾ ده ری خست (پووناکی) پوزی ﴿وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَٰلِکَ دَحْهَا﴾ له پاشان زه وی را خست ﴿فَخَرَجَ مِنْهَا مَاءٌهَا وَمَرْعَهَا﴾ ناور له وه رگای لی ده رهتا ﴿وَأَنزَلْنَا أُرْسَهَا﴾ وه شاخه کانی پشو دامه ز راند ﴿مَنْعَا لَکُمُ وَلَا تَعْبُکُمْ﴾ بؤ به هره مهنندی وژیانی خوتان و ناره نشان ﴿وَاللَّهَاقِ الطَّامَّةُ الْکَرِیٰ﴾ نه مچا کاتیک که پروودای گه وره هات (که پوزی دوابی به) ﴿یَوْمَ يَنذَرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ﴾ نه و پوزی که مرؤف کرده وه ی خوی تیدا بیر ده که وینه وه ﴿وَنَزَّلَتْ الْجَهَنَّمَ نَارَیٰ﴾ وه دوزخ پیشاندره بؤ هه که سیک که پروانی ﴿فَلَا مَنَ طَغَىٰ﴾ (له و پوزدها چاکه و خرابه به پی ی کرده وه دابهش ده کری) نه مچا نه و که سه ی سه ر کهش بوو ریت ﴿وَاللَّهَاقِ الدَّیٰ﴾ وه ژیبانی دویای هه لپزاردی ﴿إِنَّا لَنَجْزِیْهِنَّ النَّارَیٰ﴾ نه وه پی گومان دوزخ جینگایه تی ﴿وَأَمَّا مَن حَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾ وه نه و که سه ی که ترسایت له وه ستانی به ردهم په روه ردگاری بؤ لپه ر سینه وه ﴿وَنَحَىٰ النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ﴾ وه بهرگری نه فسی خوی کردی له ناره زوی خرابه ﴿إِنَّا لَنَجْزِیْهِنَّ النَّارَیٰ﴾ نه وه پی گومان به هه شت جینگایه تی ﴿بَشِّرْهُنَّ عَنِ السَّاعَةِ﴾ (نه و بیناوه رانه به گالته ولا قرتبه وه) پر سیارت لی ده کهن ده رباره ی پوزی دوابی ﴿إِنَّا مَرْسَهَا﴾ که ی ده بیت و که ی دیت ﴿فَیَسِّرْهُنَّ دَعْوَهُنَّ﴾ تو جبت داوه له بیر لیکر دنده ی (تو چو ن له م باره وه ده دوی)؟ ﴿إِنَّا لَنَجْزِیْهِنَّ النَّارَیٰ﴾ زانیسی نه وه هه لای په روه ردگارت ه ﴿إِنَّا لَنَجْزِیْهِنَّ النَّارَیٰ﴾ بینگومان تو هه ر ترسیتیه ری که سیکیت که له و پوزه بترسی ﴿کَانَتُمْ تَعْبُرُونَ﴾ بی پرواکان که نه و پوزه ده بینن وا ده زانن ﴿لَا تَقْبَلُوا الْأَعِیْبَةَ أَوْضَحَهَا﴾ که نه ماونه ته وه نیواره به ک یا چپشته نگاوتک نه پی له دویادا

﴿تَرْهَقُهَا قِطْرَةٌ﴾ له دامویدارہش داگیر ساون ﴿۱﴾ ﴿أَوَلَيْكَ هَؤُلَاءِ كَقَوْمِ الْفَجْرَةِ﴾ ئەوانە ئەوانەن کە بی باوەر و گوناھکار و تاوانبارن ﴿۲﴾

سورہ فی (الحکیر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خشندهی میہربان

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْكَافِرَةُ﴾ کاتیک کہ روز پتجراہوہو (رووناکی نہا) ﴿۱﴾ ﴿وَالْجُحُومُ أَنْكَدَرَتْ﴾ وہ دەمیک کہ ئەستیرەکان هەل وەرین و کەوتە خواروہو (تاریک بوون) ﴿۲﴾ ﴿وَالْأَجْبَالُ سُيِّرَتْ﴾ وہ کاتیک کہ کیتوہکان خراہەری (واتە لە شوینی خویشان خزیندەران) ﴿۳﴾ ﴿وَالْأَعْيُنُ عَظُمَتْ﴾ وہ کاتیک کہ وشترە ئاوسەکان وازیان لی هیترا ﴿۴﴾ ﴿وَالْأَنْفُوسُ خُسِرَتْ﴾ وہ کاتیک کہ جانەوہران کۆکرانەوہ ﴿۵﴾ ﴿وَالْأَلْبَابُ سُجِّرَتْ﴾ وہ دەمیک کہ دەریاکان هەلگیر سیترا (تیکەل کران) ﴿۶﴾ ﴿وَالْأَنْفُوسُ رُجِرَتْ﴾ وہ ساتیک کہ هەموو گیانیک جووتکراہەوہ (لەگەل لاشەدا) ﴿۷﴾ ﴿وَالْأَنْفُوسُ دُعِیَّتْ﴾ وہ کاتیک پرسیارکرالە کجانی زیندە بە چان ﴿۸﴾ ﴿بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ کہ بەج گوناھتیک کۆزراں ﴿۹﴾ ﴿وَالْأَصْحُفُ حُسِرَتْ﴾ وہ کاتیک کہ نامە (ی کردەوہ) بلاوکرایەوہ (و دابەشکرا) ﴿۱۰﴾ ﴿وَالْأَشْجَارُ أَثْقَلَتْ﴾ وہ دەمیک کہ ئاسمان دامالیتراو پتجراہوہو ﴿۱۱﴾ ﴿وَالْأَجْمِرُ سُيِّرَتْ﴾ وہ کاتیک کہ دۆزەخ هەلگیر سیترا ﴿۱۲﴾ ﴿وَالْأَنجُمُ أُلْفَتْ﴾ وہ ساتیک کہ بەهەشت نزیک خراہەوہ ﴿۱۳﴾ ﴿عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ﴾ ئەوکاتە هەموو کەسێک دەزانی کەچی نامادە کردوہ (بۆ خوێ لە چاکەو خراہە) ﴿۱۴﴾ ﴿فَلَا أَقْسَمُ بِالْخَیْسِ﴾ سویند بەو ئەستیرە گەرۆکانە (ی) دەگەرینەوہ ﴿۱۵﴾ ﴿لَجُورِ الْكَافِرِ﴾ بەو ئەستیرانە (ی) کە بەنادەگرن و دیار نامیتن ﴿۱۶﴾ ﴿وَالْأَنبُیُّ إِذَا نَعَسَ﴾ وہ بەشەو کەتاریک دەیت ﴿۱۷﴾ ﴿وَالصُّبْحُ إِذَا تَنَفَّسَ﴾ وہ بەبیانی کە هەناسە دەدات ﴿۱۸﴾ ﴿إِنَّهُمْ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾ بنگومان ئەو قورئانە گوفتاری پەوانەکراوینکی پایە بەرزە (کە فریشتە (ی) وەحیە) ﴿۱۹﴾ ﴿ذی قُوَّةٍ عِنْدَ ذِی الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾ بەهیتزە، لای خواوەنی عەرش (لای خواہ گەورە)، وخواوەنی پلە و پایە (ی) ﴿۲۰﴾ ﴿مَطَّاعٍ فَرَّامٍ﴾ قسە پەواپە لەناو فریشتەدا و دەست پاکە ﴿۲۱﴾ ﴿وَمَصَّابِحٍ مِّنْ مَّحْجُونٍ﴾ هاوڕیکەتان (کە موحمەد ﷺ) شیت نی بە (وەک ئیوہ دەلین) ﴿۲۲﴾ ﴿وَلَقَدْ رَءَاکُم بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ﴾ سویند بەخوا بنگومان (فریشتە (ی) وەحی) دیوہ لە ئاسۆی پروندا ﴿۲۳﴾ ﴿وَمَا هُوَ عَلَى الْغَیْبِ بِضِیِّینَ﴾ وہ ئەو پزە و چرووک نیە لە گەیاندن (ی) وەحی و پەیاوە کەیدا ﴿۲۴﴾ ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَیْطَانٍ رَّجِیمٍ﴾ وہ ئەو (قورئانە) قسە (ی) شەیتانی دەرکراو لە بەزەیی خوانی بە (وەک ئیوہ دەلین) ﴿۲۵﴾ ﴿فَإِنَّ نَظْهَبُونَ﴾ ئەوہ بۆ کوی دەرفون ﴿۲۶﴾ ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِکْرٌ لِلْعَالَمِینَ﴾ ئەو قورئانە ئەنھا ئامۆزگاری بە بۆ هەموو جیہانبیان ﴿۲۷﴾ ﴿لَعَنَ شَاءَ مَنکُمْ أَنْ تَسْقِیَ﴾ بۆ ئەو کەسانە (ی) کە بیانەوی بەری (ی) راست دا برفون لە ئیوہ ﴿۲۸﴾ ﴿وَمَا شَاءَ أُولَئِیْ﴾ ئیوہ ئارەزوو (ی) (ی) راست) ناکەن ﴿۲۹﴾ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ﴾ مەگەر کاتیک کە پەرورەدگاری هەمووان بیەوێت وہ ناچارتان بکات بی (ی) ﴿۳۰﴾

سورہ فی (الانفطار)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بدخشندهی میہربان

﴿إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ﴾ کاتیک کہ ناسمان لہت بوو ﴿وَأَذَّا الْأَرْضُ زُلْزُلًا﴾ وہ دہمیک کہ ٹہستیرہ کان (کہوتہ خوارہ وہ) بہ پەرش و بلاوی ﴿وَأَذَّا الْأَرْضَ فُجْرًا﴾ وہ ساتیک کہ دہریا کان تیکہل کران ﴿وَأَذَّا الْفُجْرُ بُعْرًا﴾ وہ ساتیک کہ گزیرہ کان ژیرہ و ژورر کران واتہ (مردو وہ کان ہاتہ دہرہ وہ) ﴿وَعَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ﴾ ٹہو کاتہ ہدمو کہ سیک دہزانیٹ کہ چی لہ پیٹسہ وہ ناردوہو (چیسی) دوا خستوہ (بو خوی) ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ﴾ ٹہی ٹہسان ﴿مَا أَفْرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾ چی تزی خدلہ تاندوہو بہ پەرہردگاری بہرینز و گہورہت (والہی باخی بوویت) ﴿إِنَّ اللَّهَ يَخْلُقُكَ﴾ ٹہو (پەرہردگار) ہی کہ دروستی کردوویت و ﴿فَسُوْرَكَ فَعَدَلَكَ﴾ رینکی خستوویت و جیای کردویتہ وہ (لہ گیان لہ بہرانی تر) ﴿فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾ لہ ہمر و تہدہ کدا کہ خوی ویستہیتی بہ کی خستوویت ﴿كَلَّا لَئِنْ لَّمْ يَكْذُوبْ بِالَّذِينَ﴾ وانسی بہ (کہ تی ی گہیشوویت) بہ لکو (پوڑی) پاداشت بہ درو دہزان ﴿وَلَنْ عَلَيْكَ لحَقِيقَتَيْنِ﴾ بنگومان چند چاودیرنکتان بہ سہرہ وہ یہ ﴿يَعْلَمُ الْغُيُوبَاتِ﴾ کہ بہرینزو نووسہرن ﴿يَعْلَمُونَ مَا فَتَعَلُوا﴾ ہەرچی بکہن دہیزان ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ﴾ بہراستی چاکہ کاران لہ ناو نازو نیمہ تہدان ﴿وَالْأَفْجَارَ لَفِي حَبِيرٍ﴾ بنگومان بہدکاران لہ دوزہ خان ﴿يَسْأَلُهَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ لہ پوڑی پاداشتدا دہچنہ ناویہ وہ ﴿وَمَا كُنَّ عَنْهَا بِعَايِنٍ﴾ وہ ٹہوان لسی دہرناچن ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ تو چووزانیٹ کہ پوڑی پاداشت چی یہ ﴿ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ﴾ دوویارہ چووزانیٹ پوڑی پاداشت چی یہ ﴿يَوْمَ لَا تَنفِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا﴾ پوڑیکہ کہ ہیچ کہس ہیچی بہدہست نی یہ پو ہیچ کہس ﴿وَالْأَمْرُ يَوْمَ مَبْدُودٌ﴾ وہ فہرمان لہو پوڑہدا ہر پو خواہ

سورہ فی (المصطفین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بدخشندهی میہربان

﴿وَبَلَّغْ لِلْمُطَفِّفِينَ﴾ ہاوار بو تہرازو و بازان ﴿الَّذِينَ إِذَا أَكُلُوا لَمْ يَسْتَوْفُوا﴾ ٹہوانہی کہ کاتیک پیتوانہ بکہن (بو خویان) لہ سہر (مالی) خدلکی بہ تہواوی و ہری دہ گرن ﴿وَلَا يَكُونُوا وَدَّعًا يَخْسَرُونَ﴾ بہ لام کاتیک بویان پیتوانہ یان کیٹسانہ بکہن کہ میان دہدہنی ﴿الَّذِينَ أَتَوْا بِهَذَا الْقُرْآنٍ وَهُمْ لَا يَخْشَوْنَ غَايَةً﴾ ٹہوانہ نازان کہ بنگومان زیندو دہ کرینہ وہ ۱۹ ﴿

﴿يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ له پرورنکی گه ورده ۱ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ پرورنک که خدک له به رده م
 په روره دگاری جیهانیان دا ده و ستن ۲ ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفَجَارِ لَفِي سِجِّينٍ﴾ با په شیمان بنه وه ، چونکه
 به راستی نامه ی تاوانباران له ناو دفته رنکی په سنی به شدایه ۳ ﴿وَمَا أَرْزَاكَ مَا يَسْجُرُ﴾ تو چوزانیت
 نه و دفته ره چی به ۴ ﴿كَلَّا تَرَوْهُمْ﴾ دفته رنکی نومسراوه ۵ ﴿وَلَقَدْ يَمْرُقُونَ فِي أَرْنَبٍ﴾ هاوار له و
 پروردها بوی پروایان ۶ ﴿الَّذِينَ يَكْفُلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نه وانه ی که پروا ناکه ن به پروری پاداشت دانه وه ۷
 ﴿وَمَا كُنْتُمْ بِهِ إِلَّا كُلٌّ مُتَقَاتِلِينَ﴾ کهس نه و پرورده به درق نازانیت مه گهر هم و ستم کارنکی گونا بهار ۸
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ هر کاتیک که نایه ته کانی نیمه ی بوی بخورن ترته وه ۹ ﴿قَالَ سُبْحَانَ الَّذِي﴾ ده لی (نه مانه)
 نه فسانه ی پشینیان ۱۰ ﴿كَلَّا﴾ نه خیر وانی به ۱۱ ﴿يَلْزَمُونَ عَلَى الْقَوْمِ بِهَرَقًا كَانُوا يَكْسُونَ﴾ به لکو زونگی
 نه و (خرابانه ی) که ده یان کرد په رده ی هینا وه به سهر دلیاندا ۱۲ ﴿كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَّحُورُونَ﴾ نه خیر
 به راستی نه و ان له و پروردها بی به شن له بینی په روره دگاریان ۱۳ ﴿ثُمَّ لَمْ يَصَالُوا الْجَحِيمَ﴾ له پاشان
 بیگومان نه و ان ده چنه دوزخه وه ۱۴ ﴿ثُمَّ قَالَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ نه مجا بی یان ده و و تریت نه مه
 نه و به که پرواتان بی نه ده کرد ۱۵ ﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْآثَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ﴾ به راستی نامه ی (کرداری) چاکه کاران
 له ناو دفته رنکی به رزدا به ۱۶ ﴿وَمَا أَرْزَاكَ مَا يَعْلَمُونَ﴾ تو چوزانیت نه و دفته ره به رزه چی به ؟ ۱۷ ﴿كَلَّا تَرَوْهُمْ﴾
 دفته رنکی نومسراو (ی نه منده به فوره) ۱۸ ﴿بَشِيرُهُ الْمُفْرَكُونَ﴾ نریکانی خودا ده بینن ۱۹
 ﴿إِنَّ الْآثَرَ لَفِي نَجِيمٍ﴾ بیگومان چاکه کاران له نازو تبعه تدان ۲۰ ﴿عَلَى الْأَرْزَاقِ يُظْهِرُونَ﴾ له سهر
 نه خت و باره گاهه سهر ده کهن ۲۱ ﴿تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ﴾ ده بینیت له رو خساریاندا
 جوانی و گه شاو بهی خوشگوزهرانی ۲۲ ﴿يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ﴾ شهرابی پاکسی سهر به موریان بی
 ده دری بیخونه وه ۲۳ ﴿حَتَّىٰ يَمُوتُوا﴾ که دوا قومی بونی میسکه ۲۴ ﴿وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَبَّهْ﴾ بوی
 نه وه با پیشبر کی بکن پیشبر کی کاران ۲۵ ﴿وَمِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِمْ﴾ نیکه ل کراو له ناوی ته سیمه ۲۶
 ﴿عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُفْرَكُونَ﴾ کانی به که که نریک کراوه کان لی ی ده خونه وه ۲۷ ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَيَرْمُونَكَ كَاوًا﴾
 بیگومان نه وانه ی که به دکار بوون ۲۸ ﴿مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَتَحَكَّمُونَ﴾ بی ده کهنن به وانه ی که پروایان هینا بوو
 ۲۹ ﴿وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ﴾ وه کاتیک که به لایاندا بر و شتایه چاویان لی داده گرتن ۳۰ ﴿وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ
 أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ﴾ وه کاتیکش به گه رانایه ته وه بوی لای مال و مندلیان، به پیکه نین و گالته کردن
 (به موسولمانان) مه ده گه رانه وه ۳۱ ﴿وَإِذَا رَأَوْهُ تَوَلَّوْا وَلَئِنْ هُوَ إِلَّا نَصْرُكَ﴾ وه کاتیکش بیانیینایه
 نه یانورت: نه مانه گومران ۳۲ ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفَظِينَ﴾ له کاتیکدا که (نه و ان) به چاودیر نه نیراون
 بوی سهر موسلمانان کان (تا هم قسه به بکن) ۳۳

﴿فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَصْحَكُونَ﴾ ﴿١﴾ ﴿عَلَى الْأَرْيَافِ يَنْظُرُونَ﴾ ﴿٢﴾ ﴿لَسَعْرَ قَدْ نَزَّلَهُمْ وَسُيُوفَ سَعِيرٍ﴾ ﴿٣﴾ ﴿مَلَأَ ثَوْبَ الْكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ ﴿٤﴾ (تا بزان) تو لہی تھو بی بروایانہ دراوہ تھو، لہ سحر تھو کردہ وانہی کہ دہیان کرد (لہ دنیا دا) ؟ ﴿٥﴾

سورہ فی (الانشقاق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ ﴿١﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہربان

﴿إِنَّ الْأَشْيَاءَ أَنْشَقَّتْ﴾ ﴿٢﴾ کاتینک کہ ناسمان لہت ہوو ﴿٣﴾ ﴿وَأُوتِيتُهَا وَحَقَّتْ﴾ ﴿٤﴾ وہ ملکہچی کرد ہو
 پەرورہ گاری و دہی ہرواش بیت ﴿٥﴾ ﴿وَالْأَرْضُ مَدَدَتْ﴾ ﴿٦﴾ و ساتینک کہ زہوی راکشراو ہانکرایہ وہ
 (راخرا) ﴿٧﴾ ﴿وَاللَّهُ مَرِيفُهَا وَنَحَلَتْ﴾ ﴿٨﴾ وہ تھوہی تیبدا ہو فری داو ہیچی لہ ناودانہ ما ﴿٩﴾ ﴿وَأُوتِيتُهَا وَحَقَّتْ﴾ ﴿١٠﴾
 وہ ملکہچی کرد ہو پەرورہ گاری و دہی ہرواش بیت ﴿١١﴾ ﴿بِأَيِّهَا الْإِنْسَانُ﴾ ﴿١٢﴾ تھی ٹینسان
 ﴿إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَى رَبِّكَ كَدًا شَدِيدًا﴾ ﴿١٣﴾ تو ینگومان تیکو شہریت بہرہ پەرورہ گارت بہ تیکو شان ! تھو ما
 بی ی دہ گہیت ﴿١٤﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْهَهُ رِيحِيَّةٌ﴾ ﴿١٥﴾ تہمجا تھو کہ سہی کہ نامہی (کردہ وہی) درایہ دہستی
 راسنی ﴿١٦﴾ ﴿فَسَوْفَ يَحْطَسِبُ جَسَابًا قَبِيْرًا﴾ ﴿١٧﴾ تھو سا پرمینہ وہیہ کی مسووک و نامانی لہ گہل دہ کری ﴿١٨﴾
 ﴿وَيَنْقَلِبُ إِلَى أَهْلِهِ مُسْرُورًا﴾ ﴿١٩﴾ وہ بہ دلخوشی دہ گہ ریشہ وہ بولای کہس و کاری ﴿٢٠﴾ ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْفِيَ كُنْهَهُ رَوْحَةٌ﴾ ﴿٢١﴾
 قلمرہ ﴿٢٢﴾ وہ تھو کہ سہی نامہی لہ پشتہ وہ درایہ دہستی ﴿٢٣﴾ ﴿فَسَوْفَ يَدْعُوا ثَوْرًا﴾ ﴿٢٤﴾ تھو بہ زووی داوی
 مردنی خوی دہ کات ﴿٢٥﴾ ﴿وَيَصْلِي سَعِيرًا﴾ ﴿٢٦﴾ وہ دہ چیتہ دوزہ خہ وہ ﴿٢٧﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا﴾ ﴿٢٨﴾ (چونکہ)
 ینگومان تھو لہ ناو کہس و کاری دا دلخوش ہوو ﴿٢٩﴾ ﴿إِنَّهُ كَانَ أَنْ يَخْرُجَ﴾ ﴿٣٠﴾ وہ تھو وای گومان دہ برد،
 کہ ہر گیز ناگہ ریشہ وہ (لای خوا) ﴿٣١﴾ ﴿بِأَيِّ رَبِّهٖ كَانَ يَسِيرًا﴾ ﴿٣٢﴾ تہ خیر وانی بہ ! چونکہ بہ راسنی
 پەرورہ گاری تھو ناگادار ہووہ ہو ﴿٣٣﴾ ﴿فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ﴾ ﴿٣٤﴾ سویتد بہ سووری کہ ناری ناسمان ﴿٣٥﴾
 ﴿وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ﴾ ﴿٣٦﴾ وہ بہ شہو و تھو شتانہی کہ کویان دہ کاتہ وہ ﴿٣٧﴾ ﴿وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَسَّقَ﴾ ﴿٣٨﴾ وہ بہ مانگ
 کاتینک کہ پرمینہ وہ ﴿٣٩﴾ ﴿لَنْ كُنَّ طِفْلاً غَرَضِيًّا﴾ ﴿٤٠﴾ (تھو) تھی تہ پرن لہ حالیکہ وہ ہو حالیکہ تر ﴿٤١﴾
 ﴿فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٤٢﴾ نیر بوجی بروا ناہیتن ؟ ﴿٤٣﴾ ﴿وَلَا أُفْرِقُ عَلَيْهِمُ الْفِتْرَةَ أَنْ لَا يُشْجِدُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ وہ کاتینک کہ
 قور ثانبان ہو بخوینر تہ وہ سوژہ نابن (مل کہچی ناکہن) ﴿٤٥﴾ ﴿بِأَيِّ آلَافِينَ نَقُودٍ﴾ ﴿٤٦﴾ بہ لام تھو وانہی
 کہ بی بروان بہ دروی تہ زانن ﴿٤٧﴾ ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ﴾ ﴿٤٨﴾ وہ خوا چاک ناگادار و زانیہ بہ وہی کہ
 لہ دلی دہ گرن ﴿٤٩﴾ ﴿فَيَسْأَلُهُمْ فِيهَا أَيُّ آلِيٍّ﴾ ﴿٥٠﴾ کہ واتہ مژدہ یان بہرہی بہ سزای سہختی (قیامت) ﴿٥١﴾

﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بہ لام تہوانہی کہ پروایان ہیناوه و کردہ وہ باشہ کانیاں کردوہ
 ﴿لَهُمْ أَجْرٌ عَزِيزٌ مَّا تَوَدَّ﴾ بق تہوان ہہیہ ہاداشتی بی برانہوہ ﴿﴾

سورہ قی (البروج) ﴿﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خواہی بہ خوشندہی میہربان

﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الْبُرُوجِ﴾ سویتند بہ ناسمانی خواہن بورجہ کان ﴿وَالْيَوْمِ النَّوْذِ﴾ وہ بہ و پوزہی کہ
 بہ لیتی پندر اوہ ﴿وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ﴾ وہ بہ ہمو و پندر و پندر اوٹک (یا شایہت و شایہتی لہ سہر
 دراو یا پوزی ہہینی و پوزی عہرفہ) ﴿فَبَلِّغْ أَصْحَابَ الْأُخْدُودِ﴾ بہ کوشٹ چن خواہن چالہ کان (لہ
 غمہ کان) ﴿الَّذِينَ فِي الْأُخْدُودِ﴾ تہو ناگرہی خواہن سوو تہ مہنی (و بلتسہیہ) ﴿إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ﴾
 کاتیک کہ تہوان دانیشجوون بہ دہوری (ناگرہ کہ) دا ﴿وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ﴾ وہ تہوان
 سہیری تہوہیان دہ کرد کہ دہیان کرد بہ پروادارہ کان ﴿وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ أَلَّا﴾ وہ تہم سزایہش
 ہہر لہ ہہر تہوہ دہران ﴿أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَظِيمِ﴾ کہ پروایان ہیناوو بہ خواہی بہ دہ سہ لاتی
 سو پاسکراو ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ تہو خودایہی کہ مولکی ناسمانہ کان و زہوی بی بق تہوہ
 ﴿وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ وہ خوا ناگادارہ بہ سہر ہموو شتیکدا ﴿إِنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾
 بہ راستی تہوانہی کہ نازاری پیاو و ژنہ پروادارہ کانیاں داو ﴿فَرَّارًا يَوْرًا﴾ لہ پاشان پہ شیمان تہوہ تہوہ
 ﴿فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ تہوہ بق تہوان ہہیہ سزای دوزخ، وہ سزای (ناگری) سو تہنہر
 ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ بیگومان تہوانہی پروایان ہیناو کردہ وہ چاکہ کانیاں کرد
 ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ بق تہوان ہہیہ بہ ہشتانیک کہ جو گہ ناوی زور دہروات بہ زہیریاندا
 ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نا تہوہیہ سہر کہ وتنی گہورہ ﴿إِنْ يَنْظُرِ إِلَيْكَ لَتَجِدَنَّ﴾ بہ راستی دہست و ہشاندنی
 بہرہرد گاری نو زور سہختہ ﴿إِنَّ اللَّهَ هُوَ يَتَذَكَّرُ﴾ بیگومان ہہر تہوہ کہ لہ سہر تہاوہ (مروٹ)
 دروست دہ کات و (دوای مردیش) زہندوی دہ کاتہوہ ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ﴾ وہ ہہر تہوہ لیخوشووی
 میہربان ﴿ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ﴾ خواہنی عہرش و بہرزو پایہ دار ﴿فَقَالَ لِبَنَاتِهِ﴾ ہہر چہ کی
 بیہوت دہیکات ﴿قُلْ أَنتُمْ حَبِيبَتُنَّ لِحَبْلِكُمْ﴾ نایا پیت گہیشتوہ باس و بہ سہر ہانی لہ شکرہ کانی ﴿فَرَعَوْنَ وَفُؤَادَ﴾
 فیر عہون و سہمورہ ﴿بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ﴾ بہ لکو تہوانہی کہ بی پروا بوون
 ہہمیشہ لہ بہ درو زانی (قورٹان) دان ﴿وَالَّذِينَ وَرَّاهِمُ مِطٌ﴾ وہ خواش (بہ دہ سہ لات و زانیہی)
 لہ ہشتیانہوہ دہوری داون ﴿بَلِ الْفُؤَادُ لَ تَجِدُ﴾ بہ لکو تہوہ (ی کہ بہ درو زانی) قورٹانیک گہورہ و
 بہر تہزہ ﴿فِي لُجٍّ مَحْضُوظٍ﴾ لہ لہ و حیککی پارتزراو دایہ (کہ بی دہو تہریت لوح المحفوظ) ﴿﴾

سوره قی (الطارق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده می بهر بهان

﴿وَالسَّمَاءَ وَالطَّارِقَ﴾ سویند به ناسمان و نه وهی که له شه واده ده که وی ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ﴾ تو چوزانیت ده که و تو وی شه و چی به ؟ ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾ نه ستیری دره خسانی تاریکی کون که ره ﴿إِنْ كُلُّ نَجْمٍ لَّمَّا عَلَيْهِ مَنَاقِبٌ﴾ (سویند به مانه) که س نی به که چاودیریکی به سه ره وه نه بی ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ دهی با مروف سه رنج بدات که له چی دروست کراوه ﴿خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ﴾ دروست کراوه له ناویکی فریدراو (هه لقولاو) ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ﴾ که ده ره ده چی له ناوهندی پشت (ی پیاو) و دانهی (په راسوی) سنگی (زن) وه ﴿إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ﴾ به راستی خوا به ده سه لانه له سه ر زیندوو کردنه وهی ﴿يَوْمَ تُنْفَخُ الْأَشْرَارُ﴾ له ر قورنکدا که هه ر چی نهی هه به ناشکرا ده کری ﴿قَالَ اللَّهُ مِنْ قُوَّةٍ لَنَا نَصِيرٌ﴾ نه و نه هیزیک شک ده بات و نه پشتیوانیک ﴿وَالسَّمَاءَ ذَاتِ الرَّجْعِ﴾ سویند به ناسمانی خواوهن باران ﴿وَالْأَرْضَ ذَاتِ الصَّدْعِ﴾ وه به زه وی خواوهن درزو قلیش ﴿إِنَّهُ لَقَوْلُ فَضْلٍ﴾ بیگومان نه م (قورنانه) م و تهی راست و جیا که ره وه به ﴿وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ﴾ وه گالته نی به ﴿إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾ بیگومان بی پروا کان (پیلان ده گیرن) و فیل ده کهن چو فیل کردنیک ﴿وَأَكِيدُ كَيْدًا﴾ وه منیش پیلان ده گیرم (ونه خشه ده کیشم له بهر امهر پیلانی نه واند) چو پیلان و نه خشه کیشانیک ﴿فَبَدَّلَ الْكَافِرِينَ﴾ نه مجا (توش نهی پیغه مبه ر) موله تی بی پروا کان بده ﴿أَتَمِيلُهُمْ دُونَ﴾ منیش که منیک لیان ده وه ستم (پاشان ده بیبیت چیان به سه ره ده هیتیم به سزادانایان) ﴿٥﴾

سوره قی (الانجی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوی به خشنده می بهر بهان

﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ ته سیحاتی په روه ردگاری هه ره بلندت بکه ﴿الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ﴾ نه وهی (هه موو شتیکی) دروست کردوه و رنک وینکی کردوه ﴿وَالَّذِي يَدْرُسُكَ﴾ وه نه وهی که نه خشه ی کیشاوه (بو هه موو شتیکی) نه مجا شاره زای کردوه ﴿وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾ وه نه وهی که له وه ری ده ره هیناوه ﴿فَتَجَعَلَ حُجَّتَ الْوَعْدِ﴾ نه مجا ده یکات به پوشی رهش دا که راو ﴿سَبِّحْ رَبَّكَ فَتَكْسِبُ﴾ (نه ی موحه مبه ر قورنانت) به سه ردا ده خویننه وه هه ر گیز بیرت ناچیه وه ﴿إِلَافًا شَاءَ اللَّهُ﴾ مه که نه وهی که خوا بیه ویت ﴿لَا يَعْزُبُ عَنْهُمْ مَغْفِقٌ﴾ بیگومان نه و به هه موو شتیکی ناشکراو په نهان ناگاداره ﴿وَنَسِيتُ الْيُسْرَى﴾ وه یار مه تیت ده ده بین بو ری ناسان ﴿فَذَكِّرْ لَمْ يَنْفَعِ الذِّكْرَى﴾ نه مجا توش هه رده م ناموزگاری بکه نه که سوودی گه یاند ﴿سَبِّحْ دَرْمَنَ يَحْيَى﴾ بیگومان نه وهی له خوا بترمی په ندی لی وده گری ﴿٥﴾

﴿وَيَجْعَلُهَا أَشَقَّى﴾ وہ نہ وہی زور خرابیش بنی خوی لی دور دہ خاتہ وہ ﴿الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى﴾
 نہ وہی دہ چیتہ ناو ناگری ہدرہ گہ ورہ وہ ﴿ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾ لہ ہاشان نہ دہ مرئی تیندا
 (تا رزگاری بیت) وہ نہ دہ ری (تیندا بہ نامایی) ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى﴾ بہ راستی سہر فراز بوو نہ وہی کہ
 خوی پاک راگرت ﴿وَوَكَزَتْ مَرْيَمَ إِذْ هَمَّتْ﴾ و ہناوی بہرہ وردگاری خوی دہ بات و کہ ونہ نویز کردن
 (وہا را بہ وہ) ﴿ثَلَاثُونَ الْحَيَوَاتِ الدُّنْيَا﴾ بہ لکو نیوہ ژبانی دونیا ہلہ دہ بزنن ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَثَرٌ﴾
 کہ چی (ژیانی) دوا پوز باشتر و پایہ دارترہ ﴿إِنَّ هَذِهِ أَلْفَى الصُّخُفِ الْأُولَى﴾ بنی گومان نہ مہی
 (کہ باسکرا) لہ نامہی پیشوہ کاندایہ ﴿صُخُفٍ تَرَاهِمَ وَمُوتَى﴾ نامہ کانی ٹیبراہیم و موسا ﴿

سورہ فی (الغاشیہ)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوی بہ خشندهی میہرہ بان

﴿هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ﴾ نایا ہہ والی روزی دواپی (روزی داپوشہ رت) ہینگہ شستوہ ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ﴾
 خلیعہ ﴿زُورٌ دَمٌ وَچَاو لہ و روزه دا ترسانک و ریسواو شہر مہ زارن ﴿عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ﴾ ہمولدہ رینکی
 بہ نجہ پون ﴿تَصْلَى نَارًا كَامِيَةً﴾ دہ چنہ ناو ناگری ہدرہ گہر مہ وہ ﴿تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ آتَةٍ﴾ ناو
 دہ درین لہ سہر چاوہی کول بہ کول و زور گہرم ﴿لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرْحٍ﴾ خوراکیان ہدر دہ کی
 حوشتہ خوار (ی ناگریہنہ) ﴿لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ﴾ نہ قہ لہ وی دہ کات و نہ برسیتی لا دہ بات ﴿وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاصِبَةٌ﴾
 زور پوخسار لہ و روزه دا پارا وہ (جوان و گہشن) ﴿يَسْتَعْيِرُ زِينَةً﴾ رازبین
 لہ کوششی خویان ﴿فِي حَتِّهِ عَالِقٌ﴾ وان لہ بہ ہہشتی بہر زو بلندا ﴿لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَّةً﴾ قسہی ہبج
 وپوچی تیندا نابستن ﴿فِيهَا عَنُقٌ مُّجَارِيَةٌ﴾ تیندایہ تی سہر چاوہی بہ وان ﴿فِيهَا سُرُورٌ مُّزْمُومَةٌ﴾ تیندایہ تی
 زور قہ تہ فہ و تہختی بہرز ﴿وَأَكْرَابٌ مُّصَوِّمَةٌ﴾ وہ بہر داخی دائراو ﴿وَنَارٌ مُّصَوِّمَةٌ﴾ وہ پشتی
 ریز کراو ﴿وَرَبَّانٍ مُّسَوِّمَةٌ﴾ وہ قالی پاخراو لہ ہہ موو لایہ کہ وہ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ دہی
 بز وورد نابنہ وہ لہ حوشتہ کہ چون دروست کراوہ ﴿وَأَلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ﴾ وہ لہ ناسمان کہ چون
 بہرز کراوہ تہ وہ ﴿وَأَلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ﴾ وہ لہ شاخہ کان کہ چون داکو تراون و دامہ زری تراون ؟ ﴿وَأَلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ﴾ وہ لہ زہوی کہ چون پاخراوہ ﴿فَذَكِّرْهُمْ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ﴾ کہ وہا و
 ناموزگاری بکہ، تہ ہر ناموزگاری کاریت ﴿لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصْطَفِرٍ﴾ تو دہ سہ لات دار نیت
 بہ سہر یاندا ﴿

﴿إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ﴾ بہ لَام تہو کہ سہی کہ پشت ہلکاوی بر وایت ﴿فَوَعَدَ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ﴾
 تہوہ خوا سزای دہدات بہ سزای زور گہورہ ﴿إِنَّ إِلَٰهًا بَٰتِلٌ﴾ یگو مان ہر بولای نیمہ بہ
 گہرانہ وہیان ﴿لَعَنَ عَلَیْنَا جَسَدًا بَٰتِلًا﴾ لہ پاشان بہ راستی لہ سہر نیمہ بہ لیٰ پر سینہ وہیان ﴿

سورہ قی (الفجر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہ ناوی خوا ی بہ خشنده ی میہرہیان

﴿وَالْفَجْرِ﴾ سویند بہ بہرہ بہیان ﴿وَلِٰلِآعَشْرِ﴾ وہ بہ دہ شہوی سہرہ نای مانگ (ی ذی الحجۃ) ﴿وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ﴾ وہ بہ تاک و جووت ﴿وَالْأَيْلِ إِذَا بَسَرَ﴾ وہ بہ شہو گار کاتیک کہ تی دہ بہریت ﴿وَلَمَّا فِي ذَٰلِكَ فَتَنَّا بَنِي إِسْرَٰءِٰلَ﴾ نایا تہ مانہی کہ سویندیان پیٰ خورا شایستہی سویند پیٰ خوار دن نبین لای
 کہسانی تیگہ پشتوو ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰءِٰلَ﴾ نایا نابینیت کہ بہرہرد گاری تو چی کرد بہ گہلی عاد
 ﴿إِذْ هَبَّ نَارُ الْجَمَادِ﴾ وہ بہ ہوزی ثیرہم ؟ خواہنی پایہ (و دہ سہ لات) ﴿الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ بِهَا نَارًا﴾ کہ
 ویتہیان دروست نہ کرابو لہ ہمور وولاندہ ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰءِٰلَ﴾ وہ (چی کرد) بہ گہلی
 سہموود تہوانہی کہ (شاخی) بہردیان دہ تاشی لہ شیو وولہ کاندہ ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰءِٰلَ﴾ وہ فیر عہونی
 خواہن سنگی زور (وہ کہ تہ ہرامہ کان، کہ وہ کہ سنگ چوون بہ زہ ویدا) ﴿الَّتِي لَمْ يَخْلُقْ بِهَا نَارًا﴾
 تہوانہی کہ باخی بوون تہ وولاندہ ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ وہ زوربان خرابہ تیدا کرد ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾
 تہوانہی کہ باخی بوون تہ وولاندہ ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ تہمجا بہرہرد گاری تو دایگرتن بہ قامچی سزا ﴿إِنَّ إِلَٰهًا بَٰتِلٌ﴾
 بہ راستی بہرہرد گاری تو لہ کہ مینی مستہم کاراندایہ ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ جا کاتیک
 کہ خوا تادہمی تاتی کردہوہ ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ و پیزی گرت و نازو نیرمہمی بہ سہردا پشت
 ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ تہوہ دہلی بہرہرد گارم پیزی گرتووم ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ وہ تہ گہر
 تاتی کردہوہ و پوزی کہم پیدہ ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ تہوسا دہلی بہرہرد گارم پیسوای کردووم ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾
 تہوانہی بہ (کہ تہوہ پیری لی دہ کہنہوہ) ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ بہلکو تہوہ پیزی ہدتیوان
 ناگرن ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ وہ ہانی بہ کتری تادہن لہ سہر خوار دہ مہنی دان (و بہ خیر
 کردنی) ہزاران ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ (بہلکو سہرہرای تہم ش بہ شہ) میراتی (بہ شداران)
 ہموروی (بہ ہلہ) دہ خون ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ وہ مال و سامانتان خوش دہوینت بہ خوش
 ویستنیکی زور ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ نایی واکہن ! کاتیک کہ زہوی بہ توندی دراہیہ کدا و
 بارہ بارہ کرا ﴿وَلَمَّا كَفَرَ بَنُو إِسْرَٰلَ﴾ (لہ پوزی دوا پیدا) بہرہرد گارت دینت (بہ لپہر سینہوہی
 خہلکی، ہانتیک شیاوی زاتی خوی بیت، بر وامن پینتی بہ پیٰ ہیچ لیچواندن ولیکداندہوہیک، وہ
 چونیہ تہ کہی نازانین، تہنہا خودا خوی دہ زانیت) وہ فریشہ کاتیش پؤل پؤل دین ﴿

﴿وَجَاءَ يَوْمَ ذِي الْحِجَّةِ﴾ وہ لہو پڑوہدا دوزخ دہیترت (بقو ساحی مہحشر) ﴿يَوْمَ ذِي الْحِجَّةِ﴾
 ﴿الْإِنْسَانُ﴾ لہو پڑوہدا نینسان (کرده وہی خوی) بیر دہ کہوتشہ وہ ﴿وَأَنَّ لَهُ الْيُسْرَى﴾ بہ لام لہو
 بیر کہوتشہ وہیدج سوودنک بہو دہ گہیتت ؟ ﴿يَقُولُ بَلَيْتَنِي فَذَمُّكَ لِحَيَاتِي﴾ (تہ مجاہ داخوہ) دہلنی
 خوزگہ لہو دنیا دا کاری چاکہم پیش بخستایہ بقو تہم زبانہم ﴿يَوْمَ ذِي الْحِجَّةِ عَذَابُهُ أَكْثَرُ﴾ تہ مجاہ
 لہو پڑوہدا کہس سزای کہس نادات وہ کو سزای خوا ﴿وَلَا يُؤْتَى وَفَاءَهُ أَحَدٌ﴾ وہ کہس کہلہ بچہی
 کہس ناکات وہ کو کہلہ بچہ کردنی خوا (بوی باوہران) ﴿بَتَّانِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ (لہو پڑوہدا
 بہ خوا پهرست دہو تریت) تہی نفسی بہ نارام ﴿أَرْجِي إِلَى رَبِّكَ رَاضِيَةً مَُرْضِيَةً﴾ بگہ پڑوہو بقو لای
 پدروہد گاری خفوت بہ رہزامہندی ولنی رازی بوون ﴿فَادْخُلِي فِي عِصْيِي﴾ تہ مجاہ بچوہ ناو بہندہ
 چاکہ کانی من ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ و بچوہ ناو بہہشتی منہوہ ﴿

سورہ قی (البند)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بہناوی خوای بہخشندهی مشہربان

﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْكَبَرِ﴾ سویند بہم شارہ (کہ مہ ککبہ) ﴿وَأَن تَجْلِبَ بِهَذَا الْكَبَرِ﴾ وہ تو لہو شارہدا
 نیشتہ جنی (کہ نازاردانی توی تیدا بریار دراوہ) ﴿وَاللَّهِ وَمَا أَدَّبُ﴾ وہ سویند بہ باوک (باو کہ نادم)
 وئہ وہی کہ لنی کہوتتوہوہ ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ﴾ سویند بہ خوا بہراستی نادمیمان دروست
 کردوہوہ ہمیشہ لہرہنج و کیشہ و ناردہ تیدایہ ﴿أَلَيْسَ أَنَّ لَّنْ يَغْفِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ﴾ نایا وا دہزانی کہ
 کہس دہسہ لانی بہسہریدانی بہ ﴿يَقُولُ أَفْلَاحُكَ مَا لَا لَبَّاءُ﴾ (بہ فیزوہ) دہلنی مالی زورم لہناو داوہو
 بہخشبوہوہ ﴿أَلَيْسَ أَنَّ لَّنْ يَرِيَهُ أَحَدٌ﴾ نایا وا دہزانی کہ کہس نہیدبوہ ﴿أَلَوْ جَعَلَ لَّهٗ عِشْرَتِينَ﴾ نایا دوو
 چاومان نہداوہتی ﴿وَلَسْنَا نَأْتِفُقَنَّهُنَّ﴾ وہ زمانیک و دوو لیومان ہی نہداوہ ؟ ﴿وَهَذِيئةُ النَّجْدَيْنِ﴾
 وہ ری ی چاک و خراپمان نشان نہداوہ ﴿فَلَا أَفْخَمَ الْعَقَبَةُ﴾ کہچی ہیشتا (زورنک لہ خہلکی)
 بہلاماری ہلہی سہختی نہداوہ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ تو چوزانیست ہلہی سہخت کامہ بہ ﴿
 فَكُلُّ رَقَبَةٍ﴾ نازاد کردنی کزیلہ بہ ﴿أَوَاطِعُكُمْ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعِفَةٍ﴾ و ناندانہ لہروری گرانی و برستی دا ﴿
 يَسِيرًا أَفْقَرَتُوْهُ﴾ بہہتیوی خزم ﴿أَوَمِنْكَ إِذَا أَمَرْتُوْهُ﴾ یا بہ ہہزاری خاکہ سہر (کہفتہ کار) ﴿
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا﴾ سہرہرای تہمانہش لہو کہسانہ ہی کہ پروایان ہینابی ﴿وَوَصَّوْا بِالصَّبْرِ﴾
 وہ ناموز گاری بہکتریان کردہی بہ نارامگرتن ﴿وَوَصَّوْا بِالْمَرْحَةِ﴾ و ناموز گاری بہکتریان کردہی بہ
 بہزہی و میہربانی ﴿أَوَلَيْكَ أَفْعَابُ الْمِمِصَّةِ﴾ تہوانہ ہاوہ لانی دہستی راستن ﴿

﴿فَسَيَبْرُرُهُ الْغُنَمَ﴾ شه و به بنگومان ری ی سه ختی بۆ ناسان ده که بن ﴿وَاللّٰهُ عِنْدَ مَا لَمْ يَأْتِكَ﴾ وه
 سدر و هت و سامانه که ی فاز انجی بی ناگه به نی کاتیک که تیا ده چی ﴿اِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدٰى﴾ به راستی
 له سه ر نیمه به ریتمونوی ﴿وَاِنَّكَ لَآ اَخْرَجُكَ مِنَ الْاُولٰٓئِ﴾ وه هردوو جیهان هی نیمه به ﴿فَاَنْذَرْتُكَ نَارًا
 تَالٰٓئِلَ﴾ من نبوم ترساند به ناگرنکی بلنسه دار (که دوزه خه) ﴿لَا تَصْلٰهَا اِلَّا الْاَشْقٰى﴾ که س ناچینه
 ناو دوزه خه وه خرابترین که س نه بیت ﴿اَلَّذِیْ كَذَّبَ وَتَوَلٰٓى﴾ نهو که سه ی که پروای نه بی و پشتی
 هه لکرد بی (له نایینی راست) ﴿وَسَيَجْزِيْكَ الْاٰخِرٰى﴾ وه لی ی دوور ده خریته وه پاریز کارترین
 که س ﴿اَلَّذِیْ يُّؤْتِیْ مَا لَمْ يَنْزِلْ﴾ نهو ی مالی خوی ده به خشی تا (دل و دهرونی) پاک بیته وه ﴿وَمَا
 لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِّعْمَةٍ تُجْزٰى﴾ له کاتیکدا که س چا که به کی وای به سه ریه وه نی به که پاداشت بدریته وه ﴿اِلَّا الْاٰتِیَّآةَ وَجْهَ رَبِّهِ الْاَعْلٰى﴾ تنها مه به سستی ره زامه ندی په روه رد گاری به رزو بلنده ﴿وَلَسَوْفَ يَرْضٰى﴾
 سویند به خوا (نهو که سه ی وایت) له مه ولا رازی ده بی (به پاداشتی دوا پور) ﴿

سوره قی ﴿الضحی﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْضَحٰی﴾ سویند به چشته نگاو ﴿وَاللَّیْلِ اِذَا سَجٰى﴾ وه سویند به شه و کاتیک که شارام ده گری
 (بزرنگیته وه) ﴿مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قٰى﴾ په روه رد گارت وازی لی نه هیتاوت و لیت دلگیر نه بو وه
 (شه ی موحوممه د) ﴿وَلَا اَخْرَجُكَ مِنْ الْاُولٰٓئِ﴾ وه (پاداشتی) دوا پور بۆنۆ چاکتره له
 دونیا ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰى﴾ سویند به خوا له مه ولا په روه رد گارت نه وه ندهت پی
 ده به خشی که رازی بیت ﴿اَلْاَرۡجَیۡكَ یٰۤیۡمٰۤا فَاَوٰى﴾ نایا توی نه دی به هه تیوی و حه و اندیتیه وه ﴿وَوَعَدَکَ
 عَآۤیِلًا قَآۤئِلَ﴾ وه نایا توی نه دی به هه ژاری و ده و له مه ندی کردیت ﴿فَاَمَّا الْیَتِیۡمَ فَلَا تَقۡهَرْ﴾
 که واته (توش) هه تیو و مه چه و سینره وه ﴿وَاَمَّا السَّآۤیِلَ فَلَا تَنْهَرْ﴾ وه هه له مه شاخی به پر سبار که ر
 (هه ژارو سوال که ر) دا ﴿وَاَمَّا بِنِعۡمَةِ رَبِّکَ فَحَدِّثْ﴾ وه نیمه ت و به خشی په روه رد گارت ده ریخه
 (به یار مه تیدانی هه ژاران) ﴿

سوره قی ﴿الشّرح﴾

﴿بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿اَلۡاَنْ نَّشۡرِحَ لَکَ صَدْرَکَ﴾ نایا سنگمان بۆ ناسو و ده و گوشاد نه کردیت ﴿وَوَضَّحۡنَا عَلَیۡکَ وَرَدَکَ﴾
 وه دامان گرت لیت نهو باره گرانه ی ﴿

﴿الَّذِي أَنْعَمَ ظَهْرُهُ﴾ که پشتی زور قورس کرد بوویت ﴿وَوَقَعَا الْكِدْرَ﴾ وه ناوو ناویانگتمان
 بو بهر ز کردیته وه ﴿إِنَّمَا مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ بهراستی له گه له هموو تنگانه یه کدا خوشی و ناسانی
 دیت ﴿إِنَّمَا مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾ ینگومان له گه له هموو تنگانه یه کدا خوشی و ناسانی دیت ﴿وَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ نه مجا که له کارنک بوویته وه، خوت ماندوو بکه (به کارنکی تری چاکه وه)
 ﴿وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْجِعْ﴾ وه ههر له پهروهر دگارت بپاریره وه (بو کاره کانت)

سوره قی (التین)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْتَيْنِ وَالْثَمَرِ﴾ سویند به ههنجیرو زهینون ﴿وَالطُّورِ سَبْعِينَ﴾ وه سویند به طووری سینا ﴿وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ﴾ وه بهم شاری نارام و بی ترسه (که مه ککه یه) ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾
 سویند به خوا بهراستی مرقفمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا ﴿ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾ له
 پاشان (نه گهر بی باوه ربی) ده بکه یه به پهست ترینی هموو پهستیک ﴿إِلَّا الْإِنْسَانَ، اسْوَأَ الَّذِي خَلَقْنَا﴾
 جگه له وانه ی که بر وایان هیناوه و کرده وه چاکه کانیا ن کرده وه ﴿فَلَمَّا تَرَىٰ غَيْرَهُ يَتَّقِنَ﴾ بو نه وان هه یه
 پاداشتی نه بهراوه ﴿فَمَا يَكِيدُكَ بَعْدَ الْبَلَدَيْنِ﴾ جا ئیتر چی بی باوه پرت ده کات به روژی دوا بی ﴿إِنَّا أَنشَأْنَاهُ بِالْحَكِيمِ﴾
 نایا خوا فرمان په وترینی هموو فرمان په واکان نیه ؟

سوره قی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوا ی به خشنده ی میهره بان

﴿أَفَرَأَيْتَ الْبَلَدَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (نه ی موحه مه ده) بخویند به ناوی پهروهر دگارت وه که هه موو
 شتیکی دروست کرده وه ﴿خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾ مرقفی دروست کرده له خوینتیکی بهستوو ﴿أَفَرَأَيْتَ الْبَلَدَ الْأَكْرَمَ﴾ بخویند، پهروهر دگاری تو (له هه موو که سی) به خشنده تره ﴿الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ﴾
 نه وه ی که (مرقفی) فیر (ی نووسین) کرده وه به قه له م ﴿عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ﴾ مرقفی شاره زا کرده وه
 بهو شتانه ی که نه ی ده زانی ﴿كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَغْيٍ﴾ نا (وانیه) بهراستی مرقف یاخی ده بیت ﴿إِنِّي أَنشَأْتُهُ مِنْ عَلَقٍ﴾ که خو ی بیینی واده و له مهند بووه ﴿إِنِّي إِلَىٰ رَبِّكَ لَرَّجُوعٍ﴾ ینگومان ههر بو لای
 پهروهر دگاری تویه گهرانه وه ﴿أَرَأَيْتَ الْبَلَدَ الَّذِي يَنْهَىٰ﴾ نایا بیینیت نهو که سه ی که جله و گیری نه کات
 ﴿عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ﴾ له بهنده یه ک که نوینز بکات ؟ ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْإِنْسَانِ أَلْهَافٌ﴾ نایا پیم بلی نه گهر (نهو
 که سه) له سه ر ربی راست بووایه ﴿أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ﴾ یان فرمانی بدایه به پاریز کاریی و له خوداتر سان
 (باشتر نه بوو)

﴿أَوَلَيْتَ إِن كَذَّبَ وَقَتْلَى﴾ نایا بینیت ته گهر پروای (به نایینی راست) نه بیت و پشتی لی هه لکات (پزگاری ده بی) ﴿أَلَيْسَ بِأَنَّ اللَّهَ بَرَى﴾ نایا نه ی زانیوه که خوا ده ی بینی ﴿كَلَّا لَئِنْ أُرْسِلَتْ لَنُفَعِّلَنَّ بِالنَّاصِيَةِ﴾ وانیه (که پیری لی ده کاته وه) به راستی ته گهر واز نه هیتی پرای ده کیشین (به قزی) پیشه سه ری ﴿نَاصِيَةٍ كَذِبَتْ حَاطِقَتْ﴾ پیشه سه ری کی دروزنی به هه له دا چوو ﴿فَلْيَكُنْ نَاصِيَةٌ﴾ ته مجا با ته و بانگی هاوړیکانی خوی بکات ﴿سَمِعَ الزَّانِيَةُ﴾ نیمه ش بانگی فریشته ی زهر به ده ست ده که یں ﴿كَلَّا لَا تُطِيعُهُ وَتَسْجُدْ وَاقْرَبْ﴾ نه خیر، به گوی ی (ته و که سانه) مه که وه کوړنوش به ره و (له خوا) نزیك بکه وه ره وه ﴿

سوره قی (القدر)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ بنگومان نیمه قورثانمان ناره خواره وه له شهوی به فهر و به ریزدا ﴿وَمَا أَزْنَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ﴾ تو چوزانیت که شهوی به فهر و ریز چی به ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾ شهوی به فهر و ریز چاکتره له (خیری) هزار مانگ ﴿نَزَلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا﴾ له و شه وه دا فریشته و جیبریلش له ناویاندا دینه خواره وه ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُّ أَمْرٍ﴾ به فهرمانی به ره و رد گاریان له هه موو کار و بار نکدا ﴿سَمِعْتُمْ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾ له و شه وه (کانی) هیمنی و ناشتی ده بی تا هه لاتی سپنده ی به بیان ﴿

سوره قی (البینة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشنده ی میهره بان

﴿لَا يَكْفُرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نه وانه ی که بی پروا بوون ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ له خواوه نامه و ﴿وَالْمُشْرِكِينَ﴾ بت بهرستان ﴿مُنْفَكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ﴾ ده ستیان هه له گرت (له و بی پروایی به) تا نشانه پروونه که بیان بو هات ﴿رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَخْصِمُ الْمُفْضِلِينَ﴾ (که نه ویش) پیغه میهریکه له خواوه چند بهر به کی پاکیان (به سه ردا) ده خویتنه وه ﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ﴾ که تیاندایه چند نوسراو (سورته) یکی به نرخ ﴿وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ وه جیانده بوونه وه نه وانه ی که به بامیان بو هاتبوو ﴿إِلَّا مِنْ تَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ﴾ دوا ی نه وه نه بی که نشانه پروونه که بیان بو هات (که پیغه مبهری نیسلامه) ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ﴾ (له گه له ته وه شدا) که فهرمانیان پی نه درا بوو مه گهر به وه ی که بهر مستشی خوا بکهن ﴿مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ خُفِّتَ﴾ به دلسوزی ملکه چی بو بکهن و خویان به دوور بگرن له هه موو بیرو باوه ړنکی خوار و خینج ﴿وَتَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ وه نوښ بکهن و زه کات بدهن ﴿وَذَلَّلُوا الْقَبِيضَ﴾ وه ته مه به نایینی راست ﴿

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشَّارِكِينَ﴾ بېگو مان ته وانه ی که بی پروا یون له خوا و نه په یام و بت په رسته کان ﴿فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ له ناگری دوزخدان، تیدا دهمینه وه به همیشی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الشَّرَّاءُ الَّذِينَ كَانُوا عَلَىٰ نَاصِيَةٍ﴾ نا ته وانه خرابترینی هموو دروست کړاوی کن ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ به راستی ته وانه ی که پروا یان هینا و کرده وه چا که کاتبان کرد ﴿أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْأُمَّةِ﴾ نا ته وانه چا کترینی هموو دروست کړاوی کن ﴿حَزَّ أَفْهَرُ عَنْهُمْ رَحْمَةُكَ عَذِبٌ﴾ پاداشتی ته وانه لای په ورو در د گاریان به هشتانیکه چی ی دانیشن و مانه وهی همیشی به ﴿تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ پروا به کان به ژیریا ندا د ورات ﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ﴾ تیدا دهمینه وه به همیشی، خوایش لیبان پازی بووه ﴿وَرَبُّوهُ عَزَّ﴾ وه ته وانش له خوا پازی بوون ﴿ذَلِكَ لِمَنْ حَقَّقَ رَبُّهُ﴾ ته به یو که سینکه که له خوا بترسی

سوره قی (الزلزلة)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زُلْزَلًا﴾ کاتیک زهوی هاته لدرزه بدله رزینی خوی ﴿وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ نُفُورًا﴾ وه زهوی هر چی شتی قورس و گرانی (ناوی) هه به هموو ی فری دایه دهر وه ﴿وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَالَهَا﴾ وه سرؤف لهو پوردها دهلی: ته وه زهوی چی بهتی ؟ ﴿يَوْمَ يُخْرِجُنَا عَنْهَا﴾ لهو پوردها (زهوی) دهنک و باسی خوی ده گیر ته وه ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أُنْذِرْهُمْ﴾ که په ورو در د گاری تو (وای) وه چی یو کرده ﴿يَوْمَ يُخْرِجُنَا عَنْهَا﴾ لهو پوردها خدکی دهره چن به په را گنده و په شتی ﴿لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ﴾ تا (پاداشتی) کرده وهی خویان نیشان بدری ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ ته مچا هر که سینک به ته ندازه ی هره و وردیله به ک چاکه ی کرد بی دهمینه وه ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾ وه هر که سینک به ته ندازه ی هره و وردیله به ک خرابه ی کرد بی ده ی بینته وه

سوره قی (العلق)

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوی به خشنده ی میهره بان

﴿وَالْعَلَقِ نَسَبًا﴾ سویند به ته سپانی تا و دهر (که دهر میتن) چون پر مه به ک (له کاتی غه زاکر دندا) ﴿فَالْمُورِثَةِ قَدْحًا﴾ وه سویند به ناگر هه لگیر سینته ران له به رد به نالی سمیان ﴿فَالْمُغِيرِثِ صَبْحًا﴾ وه سویند به (ته سپانی) هیرش به ران له به یانیا ندا ﴿فَأَنْزَلَ بِرَقْعًا﴾ که به وه ته پ و توز هه لده ستین ﴿فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا﴾ وه بهو ته پ و توز وه، خویان ده کهن به ناوه راستی کومه لی دوزمندا

﴿إِنَّا لَنَرُّوهُمْ كَثُودٌ﴾ بەراستی مەرقوف بۆ پەرورەدگاری نا سۆیاسە ﴿وَلِلَّهِ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ﴾ وە
 ینگومان خۆی لەسەر ئەم ناسۆیاسی بە شایەتە ﴿وَلِلَّهِ الْخَبِيرُ لَشَهِيدٌ﴾ وە بەراستی مەرقوف بۆ
 خۆشەوێستی مالی دۆنیا زۆر بە گێرە ﴿إِنَّمَا يَغْنَمُ إِذَا فُتِنَ مِنَ النَّارِ﴾ دەی ئایا نازانی کاتێک کە
 مردووی ناو گۆرەکان زیندوو کرانەووە (هینرانە دەرەووە) ﴿وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾ وە ئاشکرا بوو
 ھەرچی رازی ناو دلانە ﴿إِنَّ زُفْرَهُمْ يَوْمَئِذٍ لَّحَبِيرٌ﴾ ینگومان پەرورەدگاریان لەو رۆژەدا ئاگادارە
 بە کردەوێیان ﴿﴾

سورەتی ﴿القارعة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشندە میهرەبان

﴿القارعة﴾ رۆژی داچلە کێشەر (ناوە بۆ رۆژی قیامت) ﴿مَا الْقَارِعَةُ﴾ ئاخۆ چۆن بێ ئەو رۆژە؟
 ﴿وَمَا أَزْزَاكَ مَا الْقَارِعَةُ﴾ تۆ چۆزانییت ئەو رۆژە چی بە ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُورِ﴾
 رۆژێکە خەلکی وەك پەپولەیی پەراگەندە بڵاودەبنەووە ﴿وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ﴾
 وە شاخەکان وەك خوری شیکراویان لێ دیت ﴿فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ﴾ ئەمجا ئەوێ
 کێشی (چاکەکانی) قورس و گران بێ ﴿فَهُوَ يَحْشُرُ رَأْسَهُ﴾ ئەو ئەو کەسە لە گۆرەرا نیکی
 پەسەندا ئەبێ ﴿وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾ وە ئەوێ کێشی (چاکەکانی) سووک بێ ﴿فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ﴾
 ئەوێ چی ئەو (ھاویە) بە ﴿وَمَا أَزْزَاكَ مَا هِيَةٌ﴾ تۆ چۆزانییت (ھاویە) چی بە ﴿فَارَّ حَامِيَةٌ﴾
 ئاگرێکی ھەلگیر ساوہ ﴿﴾

سورەتی ﴿التكاثر﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ بە ناوی خوای بەخشندە میهرەبان

﴿التكاثر﴾ ئێوەی بێ ئاگا کردووە شانازتان بە زۆری سەرۆت و سامانەووە ﴿حَتَّىٰ زُرْتُمُ
 الْمَقَابِرَ﴾ ئادەمرن و دەچن بۆ گۆرستان ﴿كَلَّا سَوْفَ يُعْتَبِرُونَ﴾ وامەکەن! لەمەولا دەزانن ﴿ثُمَّ
 كَلَّا سَوْفَ يُعْتَبِرُونَ﴾ دووبارە وامەکەن لەمەولا دەزانن ﴿كَلَّا لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وانی بە (وەکو خۆتان
 دەزانن) ئەگەر (ئەنجامی خۆتان) بزانایە بەدنیایی بەو (وابی ئاگانە ئەبیرۆن) ﴿لَنُزِيلُ إِلَهُكُمْ﴾
 سویند بەخوا ینگومان دۆزەخ دەبینن ﴿لَنُزِيلُنَّوْنَهُنَّ عَنِ الْعِينِ﴾ دووبارە سویند بەخوا دنیاسن
 بە چاوی راستەقینە دەی بینن ﴿لَنُزِيلُنَّوْنَهُنَّ عَنِ الْعِينِ﴾ لە پاشان سویند بەخوا لەو رۆژەدا (لەسەر
 ھەموو ناز و نیعمەتێک کە خوا پێی داوون لە دۆنیادا) لێر سێتەوێتان لە گەلدا دەکرت ﴿﴾

سورہ فی (العصر)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده می مہرہ بان

﴿وَالْعَصْرِ﴾ سوتند بہ کات ﴿٢﴾ ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ خَشِرٌ﴾ ینگومان ہمہ موو خہ لکسی لہ زیاندان ﴿٣﴾ ﴿إِلَّا الْآلِیْنَ ءَامُوا﴾ جگہ لہ وانہی کہ پروایان ہینایت و ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ کردہ وہ چاکہ کانیان کردیت ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْحَقِّ﴾ وہ ناموز گاری بہ کتریان کردین بہ ناپینی راست (ودہست پتوہ گرتنی و کار کردن بہ فہرمانہ کانی خودا) ﴿وَتَوَصَّوْا بِالْصَّبْرِ﴾ وہ ناموز گاری بہ کتریان کردیت بہ نارامگرتن (لہ سہر بہ رستن و بہ ندایہ تی خودا) ﴿٤﴾

سورہ فی (الہمزۃ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده می مہرہ بان

﴿وَنَبِّئْ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لَّمْزَةٍ﴾ سزاو لہ ناو چوون بڑ ہمہ موو نہنگ گرتکی بہ دگؤ (عدید گرتکی تانہ دور) ﴿٢﴾ ﴿الَّذِي جَمَعَ مَا لَا يَمْلِكُهُ﴾ نہ وہی کہ ہر مال و سامان کو دہ کاتہ وہ دہیز میری ﴿٣﴾ ﴿يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدُهُ﴾ وادہ زانی کہ مالہ کہی ہر دہ پھیلتہ وہ ﴿٤﴾ ﴿كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْأُخْطَمِ﴾ نہ خیر وانی بہ، ینگومان فری دہ درتہ ناو ناگرتکی تیکشکیتہ رہ وہ ﴿٥﴾ ﴿وَمَا أَذْرَكَ مَا أَخْطَمُهُ﴾ تو چووزانیت نہو ناگرہ چی بہ ﴿٦﴾ ﴿نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ﴾ ناگرتکی تاودراوی خوایی بہ ﴿٧﴾ ﴿الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ﴾ کہ دی بہ سہر دلاندا (ہوروزم دہ بانہ سہر دلان) ﴿٨﴾ ﴿إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ﴾ ینگومان نہو ناگرہ داخراوہ لہ سہریان (ودہر چوونیان نی بہ) ﴿٩﴾ ﴿فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ﴾ (زنجیر کراون) لہ ناو چہند کؤتیکی پراکشاوہ (بہ ستراونہ تہ وہ بہ چہند ستونیکی بہ رزو بلندہ وہ) ﴿١٠﴾

سورہ فی (الفیل)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشنده می مہرہ بان

﴿الَّذِي كَفَّ قُلُوبَ رَبِّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ نابا نہت بینی کہ پەر و ہر دگارت چی کرد بہ خواہن قبیلہ کان (بہ لہ برہ ہمہ ولہ شکرہ کہی کہ وویستی کہ عہ بہی پیروز بر و خیتیت) ﴿٢﴾ ﴿الَّذِي جَعَلَ لِكُلِّ فِرْقٍ قَبِيلًا﴾ نابا فر و قبیلہ کہ یانی پوچہ نہ کردہ وہ ﴿٣﴾ ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ﴾ وہ نار دہ سہریان بالندہی زور پؤل پؤل ﴿٤﴾ ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ حَمِيمٍ﴾ ہر د بار اتیان دہ کردن بہ وورده زیخی گلین ﴿٥﴾ ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْفُوفٍ﴾ سہر نہ نجام (لہ شکرہ کہی لہ برہ ہمہی) وہ ک کای خوراو لی کرد ﴿٦﴾

سوره قی ﴿قُرَيْشٌ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾ (له شکری نهیره هه له ناو برد و نه فر و نوای کردن) له بهر هؤگری قوره بیش
﴿إِنِّي أَنفَعُ خَلْقًا لِّلْاِنْسَاءِ وَ الصَّيِّفِ﴾ هؤگریان به هاتوو چوی زستانان (بۆ به من) و هاویشان
(بۆ شام) وانه (تالی یان تیک نه چنی) ﴿فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هَٰذَا الْاَلْبَتِیْ﴾ دهی با (قوره بیش له بهر امهر
ثم هه سووه ناز و نیعمه ته دا) خاوه نی ثم ماله (که عبهی پیروز) بهرستن ﴿اَللّٰی اَعْظَمُهُمْ رِیْنَ
جُوعَ﴾ له و زانهی که له بر سیبیه کی به کجار توند (پزگاری کردن و) خواردنی بینه خشین
﴿وَمَا اَمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ﴾ وه دلیای کردن له ترس و بیمیکی گه و ره و (پاراستنی) ﴿

سوره قی ﴿الْمُنَافِقُوْنَ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿اَرَأَيْتَ الَّذِیْ یُكَذِّبُ بِالْاِیْمٰنِ﴾ نایا دیت نه و که سهی که بر وای به نابین نی به ؟ ﴿فَذٰلِكَ الَّذِیْ یَدْعُ
اَلْبَیِّنٰتَ﴾ نه وه که سیکه که پال به هه تیوه وه ده نی ﴿وَلَا یُخْضِعُ عَلٰی طَعَامِ الْمُسْکِیْنِ﴾ وه هانی خه لکی
نادات بۆ خوارده مهنی دان به هه ژاران ﴿قَوْلِیْ لِلْمُصَلِّیْنَ﴾ نه مجا وای بۆ نوێز که ران ﴿اَلَّذِیْنَ
هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ﴾ نه وانهی که له نوێز که بیان بی ناگان ﴿اَلَّذِیْنَ هُمْ یُزَآوُنَ﴾
نه وانهی که پرو و پامایی ده که ن ﴿وَلِیَسْمَعُوْنَ اَلْمُاْعُوْنَ﴾ وه یار مهنی خه لک نادهن (هه سوو چا که به ک
ده گر نه وه له خه لکی) ﴿

سوره قی ﴿الْکَوْثَرِ﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿اِنَّا اَعْطٰیْكَ الْکَوْثَرَ﴾ بینگومان نیمه بیمان به خشیت خیری زور گه و ره و به فر له دنیا و دوا و ژدا
(له و خیره گه و رانه بیش پرو و باری که و سه ره له به هه شتدا) ﴿فَصَلِّ لِرَبِّکَ وَ انْحَرْ﴾ دهی که واته
نوێز بکه بۆ به و ره دگارت وه قوربانی سه ر به ره ﴿اِنَّ شَآئِئَکَ هُوَ الْاَمْرُ﴾ بینگومان هه ر ناحه زت
دوا برا وه (لهی موحه مه ده ﴿

سورہ قی **﴿الکافرون﴾**

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نای خورای به خشنده میهره بیان

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ (ئەي موحەممەد ﷺ) بىلى: ئەي بىي پرواينە ﴿لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ﴾ من ئەو (بتانە) نابەرستم كە ئىتوھ دەپەرستن ﴿وَلَا أَنشُرْ عَلَيْكَ دُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وە ئىتوھش ئەو (خوايە) نابەرستم كە من دەي پەرستم ﴿وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عَابَدْتُمْ﴾ وە من ئەو خوا پەرستى يە ناكەم كە ئىتوھ دەي كەن ﴿وَلَا أَنشُرْ عَلَيْكَ دُونَ مَا أَعْبُدُ﴾ وە ئىتوھش ئەو خوا پەرستى يە ناكەن كە من دەي كەم ﴿لَا كُود بِنُكْمٍ وَلِي يَنْ﴾
 ئايبىنى خوتان بى خوتان و ئايبىنى خوت بى خوت

سورة النجم

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به نوازی خدای به خشنودی میهرسان

﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ﴾ کاتیک که یارمندی و کومه کی خوا هات ﴿وَالْفَتْحُ﴾ له گه من سه رکه و تن
(شاری مه ککه نازاد کرا) ﴿وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا﴾ وه خه لکت دیسی که
پؤل پؤل دینه ناو نایینی خوا وه ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَأَسْتَغْفِرْهُ﴾ نه و سا به سو پاس و ستایشی
په روه رد گارت ته سبب حاتی نه و بکه و داوای لیخو شبو ونی لی بکه ﴿إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا﴾ چونکه
تگومان نه و زور گیر اکه ری به شیمانی به ﴿

سورہ فی ﴿البقرہ﴾

(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) به نوازی خدای به خشنودی میهره‌بان

﴿ثُمَّ يَدَّ إِلَىٰ لِقَابِ رَبِّهِ﴾ له ناوچی ههردوو دهستی ئه بوله هه ب وه له ناویش چوو ﴿مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ﴾ سوودی بێ نه گه یانده دارایی به که بێ و نه وهی که کردی (له دوژمنایهتی پتغه مبهه) ﴿سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ﴾ بێگومان له مهولا ده چینه ناو ناگری بلێسه دار ﴿وَأَمْرًا لَهُ خَمَالَةَ الْحَطَبِ﴾ وه ژنه که بێشی، که هه لگری دارو درک بوو (بو نا زاردانی پتغه مبهه) ﴿فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ هه مېشه گوری سێکی بادراو (له به لێ خورمایێ ناگرین) واله گه ردنیدا

سوره قی (الإخلاص)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ: هَر نهر (الله) به خوای تاك و ته نیا ﴿اللَّهُ الصَّمَدُ﴾
 نهو خوایه ی بی نیاز و جی ی نیاز و ئومیده ﴿لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ﴾ که سی لی نه بووه و له که س نه بووه ﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾ وه هه رگیز هیچ که س هاوشیوه و هاوتای نهو نی به ﴿

سوره قی (الفلق)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ: په نا ده گرم به دروست که ری بوونه وهر
 (به پهر وهر دگاری به ره به بان) ﴿وَمِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾ له زیانی نهو ی که درووستی کردووه ﴿وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَّتْ﴾ وه له زیانی تاریکی کاتیک که دادیت ﴿وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ﴾
 وه له زیان و خرابه ی (جادو و گهران) که پست و ده زوو گری ددهن و فووی پیدا ده که ن ﴿وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ وه له زیانی به خیل و حه سوود کاتیک که حه سوودی ده بات ﴿

سوره قی (الباقی)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ (نهی موحه ممد) ﴿بَلَىٰ: په نا ده گرم به پهر وهر دگاری خه لکی
 ﴿مَلِكٍ النَّاسِ﴾ به پادشای خه لکی ﴿إِلَهُ النَّاسِ﴾ به پهرستراوی خه لکی ﴿وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ﴾ له زیان و شه ری و هسو هه به بیدا که ر (که کاتیک ناوی خود ابیریت) خزی
 به نهان ده کات ﴿الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ﴾ نهو ی که وه سو هه نه خاته دلی خه لکی وه ﴿وَمِنْ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾ له جنو که و له ناده میزاد ﴿

فهرست آیه‌های سوره‌ها و میزان تکرار آنها

بزرگ‌ترین و ناوهرتوی سوره‌ها که آن‌ها به بیان و تکرار شده‌اند
به تکرار و تکرار تکرار

سوره	تکرار آیه	تکرار آیه	تکرار آیه
الفاتحه	۱	۱	تکرار آیه
البقرة	۲	۲	تکرار آیه
آل عمران	۳	۵۰	تکرار آیه
النساء	۴	۷۷	تکرار آیه
المائدة	۵	۱۰۶	تکرار آیه
الأنعام	۶	۱۲۸	تکرار آیه
الأعراف	۷	۱۵۱	تکرار آیه
الأنفال	۸	۱۷۷	تکرار آیه
التوبة	۹	۱۸۷	تکرار آیه
يونس	۱۰	۲۰۸	تکرار آیه
هود	۱۱	۲۴۱	تکرار آیه
يوسف	۱۲	۲۳۵	تکرار آیه
الرعد	۱۳	۲۶۹	تکرار آیه
إبراهيم	۱۴	۲۵۵	تکرار آیه
الحجر	۱۵	۲۶۲	تکرار آیه
النحل	۱۶	۲۶۷	تکرار آیه
الاسراء	۱۷	۲۸۲	تکرار آیه
الكهف	۱۸	۲۹۳	تکرار آیه
مريم	۱۹	۳۰۵	تکرار آیه
طه	۲۰	۳۱۲	تکرار آیه
الأنبياء	۲۱	۳۲۲	تکرار آیه
الحج	۲۲	۳۳۲	تکرار آیه
المؤمنون	۲۳	۳۴۲	تکرار آیه
النور	۲۴	۳۵۰	تکرار آیه
الفرقان	۲۵	۳۵۹	تکرار آیه
الشعراء	۲۶	۳۶۷	تکرار آیه
النمل	۲۷	۳۷۷	تکرار آیه

سورہ کی	زمارہ کی	آپہ یہ	روونکر دندوہ
التقصص	۲۸	۳۸۵	مدنکی یہ
العنکبوت	۲۹	۳۹۶	مدنکی یہ
الروم	۳۰	۴۰۶	مدنکی یہ
لقمان	۳۱	۴۱۱	مدنکی یہ
السجدة	۳۲	۴۱۵	مدنکی یہ
الأحزاب	۳۳	۴۱۸	مدنکی یہ
سبأ	۳۴	۴۲۸	مدنکی یہ
فاطر	۳۵	۴۳۶	مدنکی یہ
یسر	۳۶	۴۴۰	مدنکی یہ
الصافات	۳۷	۴۴۶	مدنکی یہ
حس	۳۸	۴۵۳	مدنکی یہ
الزمر	۳۹	۴۵۸	مدنکی یہ
غافر	۴۰	۴۶۷	مدنکی یہ
فصلت	۴۱	۴۷۷	مدنکی یہ
الشوری	۴۲	۴۸۳	مدنکی یہ
الزخرف	۴۳	۴۸۹	مدنکی یہ
الدخان	۴۴	۴۹۶	مدنکی یہ
الجاثیة	۴۵	۴۹۹	مدنکی یہ
الأحقاف	۴۶	۵۰۴	مدنکی یہ
محمد	۴۷	۵۰۷	مدنکی یہ
الفتح	۴۸	۵۱۱	مدنکی یہ
الحجرات	۴۹	۵۱۵	مدنکی یہ
ق	۵۰	۵۱۸	مدنکی یہ
الذاریات	۵۱	۵۲۰	مدنکی یہ
الطور	۵۲	۵۲۳	مدنکی یہ
النجم	۵۳	۵۲۶	مدنکی یہ
القمر	۵۴	۵۲۸	مدنکی یہ
الرحمن	۵۵	۵۳۱	مدنکی یہ
الواقعة	۵۶	۵۳۶	مدنکی یہ

سورہ	زمارہ کی	آپہرہ	روونکر دنہوہ
الحديد	۵۷	۵۳۷	مہ ۵۵ ہئی یہ
المجادلة	۵۸	۵۴۲	مہ ۵۵ ہئی یہ
الحشر	۵۹	۵۴۵	مہ ۵۵ ہئی یہ
المتحنة	۶۰	۵۴۹	مہ ۵۵ ہئی یہ
الصف	۶۱	۵۵۱	مہ ۵۵ ہئی یہ
الجمعة	۶۲	۵۵۳	مہ ۵۵ ہئی یہ
المنافقون	۶۳	۵۵۴	مہ ۵۵ ہئی یہ
التغابن	۶۴	۵۵۶	مہ ۵۵ ہئی یہ
الطلاق	۶۵	۵۵۸	مہ ۵۵ ہئی یہ
التحریم	۶۶	۵۶۰	مہ ۵۵ ہئی یہ
الملک	۶۷	۵۶۲	مہ ۵۵ کی یہ
القلم	۶۸	۵۶۴	مہ ۵۵ کی یہ
الحاقة	۶۹	۵۶۶	مہ ۵۵ کی یہ
المعارج	۷۰	۵۶۸	مہ ۵۵ کی یہ
نوح	۷۱	۵۷۰	مہ ۵۵ کی یہ
الجن	۷۲	۵۷۲	مہ ۵۵ کی یہ
المزمل	۷۳	۵۷۴	مہ ۵۵ کی یہ
القدر	۷۴	۵۷۵	مہ ۵۵ کی یہ
القيامة	۷۵	۵۷۷	مہ ۵۵ کی یہ
الإنسان	۷۶	۵۷۸	مہ ۵۵ ہئی یہ
الموملات	۷۷	۵۸۰	مہ ۵۵ کی یہ
النبا	۷۸	۵۸۲	مہ ۵۵ کی یہ
النازعات	۷۹	۵۸۳	مہ ۵۵ کی یہ
عبس	۸۰	۵۸۵	مہ ۵۵ کی یہ
التكوير	۸۱	۵۸۶	مہ ۵۵ کی یہ
الانفطار	۸۲	۵۸۷	مہ ۵۵ کی یہ
الطه	۸۳	۵۸۷	مہ ۵۵ کی یہ
الانشقاق	۸۴	۵۸۹	مہ ۵۵ کی یہ
البروج	۸۵	۵۹۰	مہ ۵۵ کی یہ

سورہ	زمارہ کئی	آپہرہ	روونکر دندوہ
الطارق	۸۶	۵۹۱	مدنکئی یہ
الأعلى	۸۷	۵۹۱	مدنکئی یہ
الغاشية	۸۸	۵۹۲	مدنکئی یہ
الفجر	۸۹	۵۹۳	مدنکئی یہ
البلد	۹۰	۵۹۴	مدنکئی یہ
الشمس	۹۱	۵۹۵	مدنکئی یہ
اللیل	۹۲	۵۹۵	مدنکئی یہ
الضحی	۹۳	۵۹۶	مدنکئی یہ
الشرح	۹۴	۵۹۶	مدنکئی یہ
التین	۹۵	۵۹۷	مدنکئی یہ
المعلق	۹۶	۵۹۷	مدنکئی یہ
القدر	۹۷	۵۹۸	مدنکئی یہ
البیئة	۹۸	۵۹۸	مدنکئی یہ
الزلزلة	۹۹	۵۹۹	مدنکئی یہ
العاديات	۱۰۰	۵۹۹	مدنکئی یہ
التارعة	۱۰۱	۶۰۰	مدنکئی یہ
التكاثر	۱۰۲	۶۰۰	مدنکئی یہ
العصر	۱۰۳	۶۰۱	مدنکئی یہ
الغشوة	۱۰۴	۶۰۱	مدنکئی یہ
الفيل	۱۰۵	۶۰۱	مدنکئی یہ
قريش	۱۰۶	۶۰۲	مدنکئی یہ
الماعون	۱۰۷	۶۰۲	مدنکئی یہ
الکوثر	۱۰۸	۶۰۲	مدنکئی یہ
الکافرون	۱۰۹	۶۰۳	مدنکئی یہ
النصر	۱۱۰	۶۰۳	مدنکئی یہ
المسد	۱۱۱	۶۰۳	مدنکئی یہ
الإخلاص	۱۱۲	۶۰۴	مدنکئی یہ
الفلق	۱۱۳	۶۰۴	مدنکئی یہ
الناس	۱۱۴	۶۰۴	مدنکئی یہ

إِنَّ وَزَرَ الشُّؤْنِ الْإِسْلَامِيِّ وَالْأَوَاقِفِ وَالِدَعْوَةِ وَالْإِشَارَةِ

فِي الْمَمْلَكَةِ الْعَرَبِيَّةِ السُّعُودِيَّةِ

الْمُشْرِفَةَ عَلَى مَجْمَعِ الْمَلِكِ فَهْدٍ

لِطَبَاعَةِ الْمُصَحَّفِ الشَّرِيفِ فِي الْمَدِينَةِ الْمَكِّيَّةِ الْمُسَوَّرَةِ

إِذْ يُسْرُّهَا أَنْ يُصْدِرَ الْمَجْمَعُ هَذِهِ الطَّبْعَةَ مِنَ الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ

وَتَرْجُمَةً مَعَانِيهِ إِلَى اللُّغَةِ الْكُرْدِيَّةِ

فَسَأَلَ اللَّهَ أَنْ يَفْعَلَ بِهِ النَّاسَ

وَأَنْ يَحْضُرِي

خَاتَمُ الْجَمْعَيْنِ الشَّرِيفَيْنِ الْمَلِكُ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ السُّعُودِي

أَحْسَنَ الْجَزَاءِ عَلَى جُهْدِهِ الْعَظِيمَةِ فِي تَشْرِيعِ كِتَابِ اللَّهِ الْكَرِيمِ

وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

وہزارہتی کاروباری ئیسلامی وئەوقاف و بانگہواز وئیرشاد
لە شانیشینی عەرەبستانی سعودیہ
کە سەرپەرشتیاری کۆمەڵگەی مەلیک فەھدە
بۆ چاپکردنی قورئانی پیرۆز لە مەدینە ی منەوورە
خۆی بەخۆشحال دەزانی کە کۆمەڵگە کە ھەلبەستیت بە دەرکرن
وبلاوکردنەوێ ئەم چاپە قورئانی پیرۆز لە گەل وەرگیرانی
ماناکانی بۆ زمانی کوردی
داواکارین لەخوای گەورە کە خەڵکی ئێی سوودمەند ببن و پاداشتی
بەخیری (خادم الحرمين الشريفین) مەلیک عبداللە کوپی عبدالعزیز
ئالی سعود بەجوانترین و چاکترین شتووە بداتەو، لەسەر ھەول
وتیکۆشانی گەورە لەبلاوکردنەوێ قورئانی پیرۆز وکەلامی
بەرزی پەرەردگار

ھەر خوای گەورە پشتیوان و یارمەتیدەرە

حَقُوقُ الظَّالِمِ مَحْذُومَةٌ
لِلْمَجْمُوعِ الشَّرِيفِ الْمَدِينَةِ

ص.ب ٦٢٦٢ - المدينة المنورة
www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

ماق چاپکردنی یارمیزراوه
بۇ كۆمەلگەى مەلىك فەھد بۇ چاپکردنى قورئانى پىرۇز

ستدوقى پۇستى ٦٢٦٢ مەدېنەى مەوۋەرە

www.QuranComplex.gov.sa
contact@QuranComplex.gov.sa

© مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف، ١٤٣٣ هـ
فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر.

مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشريف
ترجمة معاني القرآن الكريم إلى اللغة الكردية . / مجمع الملك
فهد لطباعة المصحف الشريف . - المدينة المنورة ١٤٣٣ هـ

١٢٢٤ ص : ١٦ × ٢٣ سم

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

١- القرآن - ترجمة - اللغة الكردية أ. العنوان

١٤٣٣/٨٤٤٢

ديوي ٢٢١،٤٩٦٥٩

رقم الإيداع : ١٤٣٣/٨٤٤٢

ردمك : ٩٧٨-٦٠٣-٨٠٩٥-١٠-٢

